

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Trinbrættet side 4

Det nye Øm side 5

Fredens sande våben side 6-7

Drengen Jesus side 9

katolsk orientering

PAVEN LUKKER DEN HELLEGE DØR. Det var lige i sidste øjeblik, at Danmarks Radio nåede at få markeret det hellige år som den verdensbegivenhed, det faktisk var. Vi fik koblet os på Eurovision-linien med reportagen af pavens midnatsmesse, julenat, som blev indledt med en ceremoni omkring lukningen af den hellige dør og dermed afslutningen af jubelåret 1975.

Er blasfemi strafbar?

Hensigten med biskoppens brev til kirkelederne

En henvendelse fra biskop Martensen til Folkekirkens biskopper og til lederne af de anerkendte trossamfund om at støtte en påtænkt anklage for blasfemi mod Jens Jorgen Thorsens bog »Thorsens Jesusfilm« har været forsidestof i aviserne siden årsskiftet. I den anledning udtaler biskoppen til »katolsk orientering«:

— Når jeg har besluttet at rette en opfordring til rigsadvokaten om at rejse tiltale mod Jens Jorgen Thorsen, sker dette på baggrund af straffelovens § 140, der siger »Den, der offentligt driver spot med eller forhåner noget her i landet lovligt bestående religionssamfunds trosalderdomme eller gudsyndelse, straffes med hæfte eller

under formildende omstændigheder med bøde. Påtale finder kun sted efter rigsadvokatens påbud«.

— I et brev af 19. december, fortsætter biskoppen, har jeg rettet en forespørgsel til Folkekirkens biskopper og til lederne af de anerkendte trossamfund. Dette brev indeholdt udkast til en skrivelse til rigsadvokaten. Det var sendt fortroligt, idet jeg gerne ville have mulighed for en drøftelse af skrivelserns nærmere indhold, inden den blev sendt til rigsadvokaten. Jeg har henvendt mig til netop den nævnte kreds af personer, fordi jeg mener, at lederne af »her i landet lovligt bestående trossamfund« må være særlig kvalificerede til at bedømme, om

troslærdomme eller gudsyndelse er blevet udsat for spot og forhåntelse.

Hensigten er ikke at bede de offentlige myndigheder om at forsvare den kristne tro, — det har den ikke brug for, men vort samfund har brug for et sundt og anstændigt klima, hvor mennesker kan leve i respekt for og frugtbar dialog med hinanden.

Hvis straffelovens § 140 ikke kan anvendes på Thorsens filmmanuskript, så kan denne paragraf overhovedet ikke mere anvendes. Derfor mener jeg, at tiden er kommet for gennem en henvendelse til rigsadvokaten at efterprøve lovens anvendelighed, slutter biskop Martensen.

HJJ

Større tolerance i Kina mod religiøse ordener

ROM — (KIPA) De sidste måneder har kinesiske præster og ordensfolk haft mulighed for at besøge deres pårørende i Den kinesiske Folkerepublik, fortalte den irske salesianer P. Bernhard Tohill ved en pressekonference, som salesianernes rektor P. Luigi Ricceri havde indbudt til. P. Tohill har boet mere end 25 år i Kina og er for øjeblikket P. Ricceris medarbejder i Rom.

Fra en kinesisk præst,

der fra Hong Kong er rejst på besøg hos sine slægtninge i det centrale Kina, har salesianernes Kina-eksperter fået at vide, at i en landsby i det indre af Folkerepublikken kan kristne nu bede offentligt. Efter denne præsts mening går de kinesiske myndigheder for tiden mindre hårdt frem mod religiøse samfund, og P. Tohill fortalte desuden i Rom til repræsentanter for pressen, at en anden pater for nyligt

to gange havde været i kontakt med katolikker i Den kinesiske Folkerepublik, katolikker som man i årtier ikke havde haft nogen efterretninger om.

I Centralkina lever der for tiden tolv salesianere, og uden for Kina 153 salesianere, der er af kinesisk afstamning, og som straks ville være parate til at vende tilbage til deres hjem, så snart de igen ville have mulighed for at virke som sjælesørgere.

Terrorister i Chile forbydes lægehjælp

Biskop Gran i spidsen for norsk protest

SANTIAGO de CHILE (KIPA) — Konflikten mellem den katolske kirke og general Augusto Pinochets militærregering er yderligere blevet skærpet, siden regeringen i en officiel bekendtgørelse for nylig har anklaget den katolske kirke for »at skjule venstre-ekstremistiske terrorister i sine institutioner«. Alle personer, der skaffer husly, asyl eller lægehjælp til medlemmer af den ekstremistiske M.I.R.-bevægelse, gør sig medskyldige i terrorisme og vil uden hensyntagen til rang og stilling blive stillet for militære domstole, hedder det i regeringens meddelelse.

Skarp reaktion fra Chiles biskopper

Den katolske kirkes biskopper har omgående taget til genmæle i en officiel erklæring. Kirken er principielt modstander af vold, siger biskopperne, og den tager afstand fra alle, der over vold, det være sig gejstlige eller lægfolk. Men medicinsk hjælp til syge og sårede er ikke

alene en evangelisk barmhjertighedsgerning, — det er en bydende pligt for alle præster, ordenssøstre og lægfolk. Følgelig forventer kirken, at de myndigheder, der skal opretholde ro og orden i staten, også opretholder respekten for

lægerne og sygehusenes pligt til at yde medicinsk hjælp uden forskelsbehandling af personer, fastslår de katolske biskopper.

Deres reaktion mod juntaens skærpede undtagelseslove var foranlediget af (Fortsætter på bagsiden)

Social rådgivning

ydes af

Katolske Menighedsplejer på kontoret, Bredgade 69 A o. g. 1. og 3. tirsdag kl. 19 til 21.

Kontoret holder i øvrigt åbent ugens 5 første dage fra kl. 14 til 16. Telefon 15 23 03.

Aktieselskabet

Købmands- og Haandværkerbanken
— en rigtig AARHUS-BANK

Store Torv 12, telf. (06) 12 47 77

Søndre ald., Århus Hovedbanegård
Telf. (06) 12 40 88

Langenæs ald., Skanderborgvej 16
Telf. (06) 14 55 22

MONIES & ANDERSENS EFTF. A/S

VVS

Frederiksborggade 22
1360 København K
Telefon 13 23 14

E. Christoffersen
Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74.

Benzons Aut. katolsk bedemand
Begravelsesforretning 34 46 01 — GO 60 56

Fasanvejens Ndr. Fasanvej 76
Ligkistemagasin GO. 6056 - GO. 6030

Begravelse og bisættelser
ordnes for alle trossamfund
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35

DANSK LIGBRÆNDINGS- FORENING

Bisættelser og begravelse
ordnes til rimelige priser for
alle

Medlemsskab ingen betingelse
men en fordel.

STORKØBENHAVN ÅRHUS
HOVEDKONTORET (06) 12 58 95 — 13 51 83

Nikolaj Plads 27

13 75 40 HJØRRING

Amagerbrogade 31 (08) 92 22 61

SU 7540

Falkoner Allé 16 HORSSENS

2000 København F (05) 62 61 22

217540

Nørrebrogade 118 KOLDING

39 33 25 (05) 52 20 10

Enghave Plads 12

31 75 40 NYKØBING F.

Østerbrogade 110 (03) 85 18 48 — 85 01 51

TR 6840

Kirketorvet 19 NÆSTVED

GE 7540 (03) 72 02 33

Søborg

Hovedgade 154 ODENSE

67 92 93 (09) 12 81 32 — 11 21 61

Glostrup

Hovedvej 166 RANDERS

96 16 53 (06) 42 29 45 — 42 21 61

Hvidovrevej 258

78 16 23 ROSKILDE

(03) 35 18 40

SILKEBORG

(06) 82 37 28

AABENRAA

(04) 62 29 79 SLAGELSE

(03) 52 42 70

AALBORG

(08) 12 17 77 - VEJLE

12 19 01 (05) 82 23 33

LÆSERNE SKRIVER

Under denne rubrik vil breve fra læserne blive bragt i det omfang redaktionen skønner, at indholdet har almen interesse. Redaktionen forbeholder sig ret til om nødvendigt at forkorte læserbreve over 200 ord.

Studehandel med ærkebiskop Capucci

I anledning af artiklen i nr. 19 om Capucci-affæren har vi modtaget 3 breve. Det ene gengives her i sin helhed, de to andre har vi tilladt os at gengive i forkortet form, efter at de pgl. er svaret direkte pr. brev. Vi henviser i øvrigt til den ledende artikel side 6 i dette nummer. red.

Det har forbavset undertegnede meget, i nr. 19 af »katolsk orientering« på første side at finde en artikel under overskriften »Studehandel med ærkebiskop Capucci i Jerusalem«.

Det har forbavset mig, for det første fordi jeg ikke synes, at det er stof, der kommer dette blad ved — det kunne man overlade til dagbladene.

Det har også forbavset mig, fordi man, som jeg ved, ved andre lejligheder har afvist at tage stof, der virkelig kom danske katolikker ved og kunne være af interesse for mange, med den begrundelse, at man ikke havde plads.

Når dette er sagt, så må jeg tilføje, at artiklens indhold forekommer mig ensidigt og tendentiøst. Når man som bosat i et krigsførende land forsøger at smugle våben til dette lands fjender, så må man tage følgerne, uanset, om man er ærkebiskop eller ej. Når så dette krigsførende land under visse betingelser vil frigive vedkommende, er det et legitimt anliggende, og det er klart, at der knyttes netop betingelser til en sådan frigivelse længe før straffen er afsonet. Det har intet med studehandel at gøre. At ærkebiskop Capucci på ingen måde fortjener en helteglorie være kun sagt i forbifarten, idet hans støtte var tiltænkt en terroristorganisation, der fortrinsvis kæmper mod børn og tilfældige personer. Føj!

Men endelig: Fyld venligst bladet med katolsk og ikke med politisk stof, det sidste har vi dagbladene til.

Y. Hallingskov

I nr. 19, 26. november 1975 af »katolsk orientering« står der på fremtrædende plads, nemlig på første side en aldeles tendentiøs overskrift: Studehandel med ærkebiskop Capucci i Jerusalem.

Jeg protesterer på det allerkraftigste imod såvel sprogbrug som indhold af denne ganske misvisende artikel, der ikke orienterer, men forvirrer.

Følger man med i begivenhederne i Mellemøsten — ikke kun i de danske aviser — ved man, at Capucci groft har svigtet sit embede som en kirkes og fredens mand ved personligt og aktivt at støtte El Fatah. Der er derfor ikke tale

om en »studehandel« med Vatikanet, men om et naturligt modtræk fra Israels side, der straffer våbensmugling og våbenbesiddelse iflg. pågældende lov. Capuccis tårerpersende, forlorne brev, som citeres i uddrag i nævnte artikel, bidrager yderligere til at forplumre sagen.

Det lader til, at det såkaldte »orientering« ikke ved, hvordan det skal fylde bladets spalter og tiltrække sig læsernes opmærksomhed. Dette her er ikke sober journalistik, men sårende og fornærmende for katolikker, der har tilknytning til Israel.

B.-M. Olsen
(Forkortet af red.)

han blev kendt skyldig. Deres påstand om, at Israel har prøvet at iværksætte en »handel« med Vatikanet med hensyn til Capucci er ren fantasi, ligesom Deres erklæring om, at Tel Aviv er Israels hovedstad. Jerusalem er Israels hovedstad.

Deres artikel er skrevet på en sådan måde, at den helt lader det jødiske folks aldrig afbrudte tilknytning til Israels land og til Jerusalem ude af betragtning.

Peter Goldman
(Forkortet af red.)

Katolsk lommekalender

Desværre synes jeg, det er en meget betydelig ændring til det ringere i vores katolske lommekalender. Efter at Ans-garkalenderen (det hed den vist) er hørt op med udgangen af 1974, finder vi ingen steder heigennavne og kirkefester hørende til årets dage — det er et meget beklageligt tab, og side 3 med den katolske kirkes vigtigste festdage eller helligdage er jo ikke nok. Den nye side (en positiv nyhed, hedder det i Ebbe Simonsens omtale i »katolsk orientering« nr. 18) med pastoraternes numre er da egentlig overflødig, specielt da numrene er føjet til den alfabetiske fortegnelse over bispedømmets sogne. Kirkernes hverdagsmesser er udeladt, trist, da det også må kaldes væsentligt stof.

— Kunne man ikke udelade f. eks. verdensatlas'et i stedet? Har man virkelig brug for et atlas, duer det jo ikke meget alligevel.

Jeg forstår godt, at visse ændringer må accepteres, for at prisen kan holdes nede — den er alligevel 19 kr. — men man fristes næsten til at købe en almindelig billig kalender og genbruge sidste års for det katolske stofs vedkommende.

Vibeke Larsen.

Vibeke Larsens læserbrev om katolsk lommekalender besvares her af Ebbe Simonsen.

Selvfølgelig er det beklageligt, at en egentlig »katolsk kalender« må erstattes med en standardkalender, men det er den slags rationaliseringer, som for tiden er uundgåelige, så meget mere må det hilses med glæde, at »katolsk vægkalender« igen udkommer.

Listen over pastoratnumre er ikke overflødig, hvordan skulle man ellers tyde en kode som »flyttet fra 29 til 33?«

Det må bero på et skøn, hvor nødvendige hverdagsmesseretiderne er. Det er vel mest tilrejsende i ferietider, hvor de fleste undtagelser forekommer, der kunne tænkes at ville lede efter dem.

Selvfølgelig kunne man undvære verdensatlas, kongehus, jagttider o.s.v. men det er nu engang standardudstyr uden hvilket trykkeriet næppe ville vise os den imødekommenhed at fremstille bogen. Jeg håber at disse små minusser opvejes af det plus, at der stadig kan udgives en katolsk lommekalender.

Ebbe Simonsen

Fejl i »katolsk orientering« meget videnskabelige tidsregning

Jesus blev selvfølgelig, som profeteret født i et ganske særligt år, der kun forekom i jødernes historie én gang hvert 350. år nemlig et sabbatår, der samtidigt var et jubelår.

Det var i 1000-året for grundlæggelsen af Salomons tempel og 500-året for fuldførelsen af Zerubbabelstempel i kong Darius I's sjette år, der indviedes det næste år i 70-året for det første tempels ødelæggelse af den 82-årige Ezra, som profeteret af Jeremias.

Dette år var kejser Augustus's 10. regeringsår, i hvilket »hele verden« skulle betale en særlig kejserskat og hvert tiende år derefter, og han opnåede at få denne skat udbetalt tre gange inden sin død i året 14, da Jesus var 30

år gammel, og Josef døde.

I året 30 blev Jesus døbt, og han var da 46 år gammel og 49 år, da han blev korsfæstet.

Herodes herskede i 33 år, men de første ti år af hans »regering« var han romersk guvernør ligesom sin fader. Marcus Antonius lod ham kalde sig »jødernes konge« i anledning af 500-året for ophævelsen af det babyloniske fangenskab, og han døde i 37 ÷ 23 = året 14 før vor tidsregnings begyndelse, og hans søn Arkelaus blev afsat og deporteret til Vienne i Gaul i året 6 f.v.t., og ikke i året 6 af vor tidsregning. Jesus var 12 år gammel i året 5 f.v.t., året efter Arkelaus's afsættelse, fordi han havde brugt af den anden kejserskat til sine egne fornøjelser.

Jens K. Andersen

Flere læserbreve side 11

Hubert Messerschmidt 50 år præst

I anledning af pastor Hubert Messerschmidts 50 års præstestjubilæum er der lørdag den 31. januar åbent hus fra kl. 14 til 16 i Niels Steensens Hus, Nygade 8, Helsingør, hvor man kan lykønske jubilaren.

SRI-LANKESISK BRYLLUP I SLAGELSE. 3. søndag i advent, den 14. december 1975 blev Eddy og Margaret fra Sri Lanka viet ved højmesseri i Vor Frue Kirke i Slagelse. Bagefter holdt menigheden en dejlig bryllupsfest sammen med dem og 4 af deres venner, hvoraf de 3 var fra Sri Lanka ligesom brudeparret. Tak til Eddy og Margaret, fordi vi måtte være med i jeres glæde, siger menigheden i Slagelse.

Struktur-week-end på Sostrup

Biskoppen opfordrer intrængende sognepræster og rådsmedlemmer til deltagelse

Medlemmer af menighedsråd og pastoralråd indbydes til en drøftelse af bispedømmets sognestruktur og af de opgaver, som rådsmedlemmer i fremtiden må forberede sig på.

Vi vil på denne week-end drøfte følgende spørgsmål: Hvilke lokale muligheder findes der for, at flere sogne her og der i bispedømmet kan slå sig sammen om fælles opgaver? Hvilke opgaver må menighedsrådene forberede sig på at løse i fremtiden? Vil det være muligt at indkredse bestemte opgaveområder og funktioner i rådsarbejdet, så man kan opsøge egnede kandidater til de kommende menighedsrådsvalg i maj? Er der mulighed for at give disse kandidater bedre forudsætninger for at arbejde godt sammen, så vi kan opnå stabile og handlekraftige menighedsråd, der også selv kan opleve deres tjeneste i kirken som en personlig tilfredsstillelse? Hvordan kan menighedsrådene blive bedre rustet til egentlig pastoralt arbejde? Hvilke initiativer må bispedømmet tage for at komme

menighedsrådene til hjælp langs ad vejen?

Week-enden bliver et led i den række initiativer, som jeg sammen med pastoralrådet for tiden tager for at forenkle vore strukturer og forny det pastorale arbejde i bispedømmet.

Pastoralrådsmødet den 22/23. maj på Magleås og mine to retræter på Sostrup til sommer (26. juni — 2. juli og 25.—31. juli) vil være de næste led. På grund af sagens særlige vigtighed vil disse retræter indtil den 17. maj være reserveret nuværende og nye medlemmer af pastoralråd og menighedsråd med deres familier. Evt. ledige pladser vil efter den 17. maj blive åbnet for andre interesserede.

Jeg opfordrer indtrængende alle sognegeistlige og rådsmedlemmer til så vidt muligt at deltage i disse arrangementer. Det er aldeles nødvendigt, at alle, som har ledende funktioner i kirkens arbejde, mødes, for at vi sammen kan forberede bispedømmet på fremtiden.

Hans L. Martensen

Lektionar til søn- og helligdage godkendt

Det danske lektionar til søn- og helligdage har nu foruden biskop Hans L. Martensens godkendelse også fået en godkendelse af SACRA CONGREGATIO PRO SCARAMENTIS ET CULTU DIVINO ved ærkebiskop Antonio Innocenti.

Denne godkendelse bliver udsendt til alle, der har lektionaret, i forbindelse med et prænotanda, som afdøde pater Küpferle S.J. har oversat.

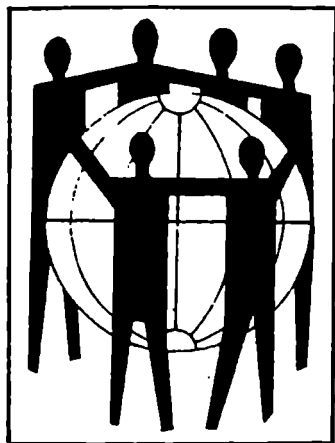
Prænotandaet eller vejled-

ningen indeholder mange værdifulde oplysninger om alle læsninger og deres rang, og vi håber, at det vil være til gavn ikke alene for præsterne, men også sakristansøstre og sakristaner.

For en ordens skyld gør vi dog opmærksom på, at det, der er blevet godkendt, er det lektionar, der er blevet udsendt igennem kateketcentralen i samarbejde med lituriskommissionen.

Lily Fausbøll

Økumenisk bedeuge 18.-25. januar

I anledning af den årlige økumeniske bedeuge i januar har Det økumeniske Fællesråd atter i år som en service for medlemskirkesamfundene udarbejdet en pjece, der blandt andet indeholder forslag til tekstlæsninger og bønner til de 8 dage, bedeugen varer. Desuden er der forslag til en særlig liturgi til anvendelse i gudstjenester.

Pjecen koster pr. stk. 25 øre og kan fås i Det økumeniske Fællesråd, Nørregade 11,

1165 København K, Tlf. (01) 15 59 27.

Pjecen er oversat og bearbejdet af pastor Poul Schmidt-Møller og pastor Jens Chr. Nielsen.

I pjecens introduktion står bl.a.: Vi er allerede nu Guds børn, vi er kaldet til at være det. Og fordi vi stadig lever som dødelige mennesker på jorden, er det nødvendigt, at vi stadig kaldes til at være det, vi er. Vi har allerede nu del i det evige liv, men endnu

kun i troen, i håbet.

Vi er allerede ét i Kristus, men denne enhed er endnu ikke tydelig at se. Kristus vil ikke gøre os ens, ej heller enige i alt, men Han vil forene os alle med sig selv, så at vi kan blive ét.

Biskop Suhr fylder 80 år

I anledning af biskop Suhrs 80-års fødselsdag, lørdag den 24. januar, afholdes messe kl. 15.30 i Sct. Augustins kirke, hvor biskop Suhr, biskop Gran og biskop Martensen koncelebrerer.

Efter messen vil der være lejlighed til at hilse på biskopperne i Englesalen.

Katolikker der ikke modtager »katolsk orientering«

Der er faktisk endnu katolikker, der selv om de er opført på bispedømmets sognelister, ja, selv om de er kirkebidragsydere, alligevel ikke får »katolsk orientering«. Alt dette med udsendelser fra bispekontoret ordnes jo nu om stunder ved hjælp af en datamaskine af en eller anden art, og sådan en maskine kan ikke

rigtigt tænke, den kan kun vælge mellem to muligheder. Med hensyn til om maskinen skal »spytte« en bestemt adresse ud til udsendelse af »katolsk orientering«, så ligger det sådan, at den er programmeret til (vænnet til kunne man også sige) kun at gøre dette, hvis der står H foran den pågældende kato-

liks navn. H betyder, at man har egen husstand. Hvis man sendte bladet til hver eneste katolik, der var opført i kortoteket, ville det ærgre alle de sparsommelige, at børmerige katolske familier med mange børn over 16 år fik en masse numre af bladet.

Kort og godt, kender De katolikker, der endnu ikke får »katolsk orientering«, og som ønsker at få det, så må der på en eller anden måde — lettest ved henvendelse til fru Kristensen på bispekontoret — sættes et H foran den pågældendes navn. Så klarer datamaskinen resten. RP

Murermester- og entreprenørfirma
M. Thomsen Støtt & Søn
Kong Christians Allé 6,
Ålborg
Telefon 13 42 33 og 13 43 37

Ressourcespild

Flere tusinde varmtvandsbeholdere og mange tusinde meter vandrer tæres op hvert år. Ring til Deres VVS-installatør og få monteret et **ANO-KAT minielektrolyseanlæg** i Deres parcelhus. Så er Deres varmtvandsbeholder og rørsystem — for ca. 500 kr. — effektivt beskyttet mod korrosion
Guldager Electrolyse A/S

H. OVERBECK A/S

Ingeniørfirma

Havnepladsen, Kolding
Telefon 52 35 55

Mogens Larsen

Ramsherred 31, Åbenrå
Telefon 2 25 30 og 2 34 27

Lys — Kraft — Varme

A/S Karl A. Hansen

Ingeniør-, murer og
entreprenørfirma

Industrikrogen 16,
Ishøj, 2630 Tåstrup
Telefon 52 11 77

A. Mougard A/S

Entreprenør- & murerfirma

Århus C
Telefon 14 20 23 — 13 83 23

Bendt Gravgaard

Isenkram en gros
Hobro — Telefon (08) 52 15 44.

Kulkranen Svendborg A/S

Frederiksgade 2, Svendborg
Telefon 21 14 10
Kul — Koks — Olie

Ur- og Brillehuset

„BALANCEN“

v/ KNUD PETERSEN
Gemtsgade 34, Svendborg.
Telefon 21 19 20

L. BASSE

Kaffe - Vin - Konserver
Hjørnet af Nørregade og Jyllandsgade
Esbjerg
Telefon 12 05 78

Kaj F. Fjording og Søn

Murermestre — Ingeniører
Entreprenører
Hyldegårds Tværvæg 13
Charlottenlund.
Telefon 63 12 88

El-afdeling v/ installatør
J. Ramkov Hansen
Telefon 94 31 45

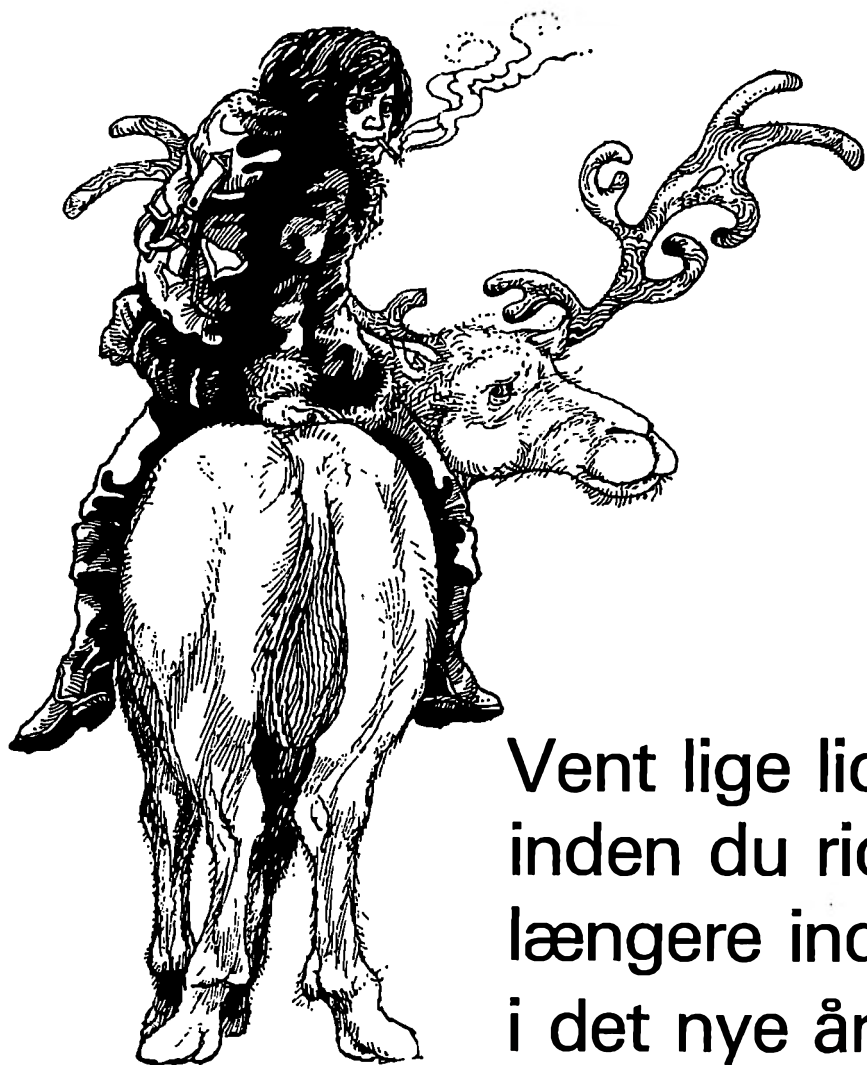
Brdr. MEYER

Blikkenslagermester
aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peter Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 — 80 50 30

Roman Kusler

Murermester

Stationsvej 11, Nivå
Telefon (03) 24 71 50

Vent lige lidt inden du rider længere ind i det nye år!

»Trinbrættet« har kigget i stjernerne for dig

Capricornus
Stenbukken
22. dec.—20. jan.

Du er hurtig i vendingerne på dine stejle klipper. Du er vant til at se verden oppefra og til at se ned på den. Du elsker stejle meninger. Du fatter ikke, at nogen kan føle sig tilpas i samfundet. Du forstår heller ikke, at nogen ville føle sig utilpas i dit stenede klippelandskab. Du kan ikke lide banede veje men foretrækker de farlige spring — især tankespring — fra den ene klippeformation til den anden. Du må ikke tage det ilde op, at ingen af os kan se logikken i dine krumspring. Som regel er de godt spillede flugtforsøg. Du elsker en verden, hvor ingen kan følge eller nå dig, og hvor du altid har ret.

Pisces
Fiskene
20. feb.—20. marts.

Du er glat som en ål. Du holder dig gerne stum som en fisk. Du taler kun med din mimik, et luftomt sprog med vidtåbne gæller. Du er ikke nem at få fat i. Du elsker nemlig at være glat som en ål. Du elsker at glide lidt rundt i livet, du har ikke flere ambitioner end at blive fodret og at trække vejret. Det er de eneste øjeblikke, du kommer til overfladen, men ellers er du overbevist opportunist. Du er fanget i dit eget akvarium.

Aquarius
Vandmanden
21. jan.—19. feb.

Du hælder ikke just vand ud af ørene, men dine ord er en aldrig afsladende strøm af snak. Dine argumenter er som alger og tang, der bare skulper frem og tilbage med den gængse modes og den gængse menings overfladevand. Du ved som ingen anden, at hvis du dykker ned i dybden, ville du finde perler, men du foretrækker at ligge i strandkanten. Det mindste, der rører sig på vandet, fanger din opmærksomhed, men du gider ikke svømme efter det. Det skyller nok i land en gang. Det venter du på, mens livets strøm løber fra dig.

Aries
Vædderen
21. marts—20. april.

Du er et herligt stædigt stille dyr. Du har vænnet dig til altid at løbe rundt med hovedet nedad, hvilket begrænser dit udsyn og gør dig mismodig. Du ryster gerne på hovedet og siger altid »nej« af princip. Du er imod alt og tror at alle er imod dig. Når nogen nærmer sig dig for at klappe dig, vædrer du ham. Du ved udmærket hvor du skal ramme de svagere, så de vælter. Men du ved også, hvor de stærke er svage, og den dag du opdager kærligheden, bliver du udmærket til at storme i spidsen for at bane vej til et bedre samfund. Så længe din energi kun anvendes negativt, rammer du hver gang den forkerte, som ikke er din modstander.

Taurus
Tyren
21. april—21. maj.

Du er vældig, du er! Egentlig ret godmodig og lidt tyk i nakken. Du kan holde dine forben stive og din ryg er som en ambolt af beton. Du har kraft og vitalitet til overs og er parat til at storme løs på livet. Men i stedet for at nyde din frihed i solen, elsker du at blive provokeret. Den mindste røde klud i denne verden gør dig aggressiv og rasende. Du elsker at rende ind i skarpe konflikter, selv om du ved, at de bare driller dig fordi de vil slagte dig. Du har det egentlig svært, for hvis du forholder dig rolig og tam, duer du kun som fotomodel til en plakat for vitaminpiller mod forkølelse.

Gemini
Tvillinger
22. maj—21. juni.

Hvad den ene gør, gør den anden også. Du elsker at være solidarisk med de andre, men mangler en personlig mening eller modet til at komme frem med den. Du vil ikke skuffe dem, du er knyttet til. Du er bange for kritik. Du er også bange for ansvar. Du foretrækker at ligne de andre og at følge dem blindt. Når nogen siger noget, svarer du hurtigt, at det var lige præcis dét, du selv ville sige. Du gemmer dig altid bag gruppens meninger og beslutninger. Du er blid af natur og kunne blive et værdifuldt menneske, den dag du selv tør klippe navlestrengen over, der binder dig til flokmentaliteten.

Virgo
Jomfruen
24. august—23. sept.

Du er endnu uberørt og uskadt. Dit liv begynder først nu. Men du har allerede i tusindvis af argumenter parat for ikke at skulle dit eller dat. Endnu inden du er gået i gang med noget, lader du dig slå ud af alle tænkelige indvendinger imod det. Du kender alle argumenter pro og kontra. Du tør ikke sige ja af hensyn til at du lige så godt kunne sige nej. Men du siger intet. Og dog tror du bare, at du er uberørt og uskadt endnu, men du bruger afvisende argumenter som man bruger P-piller: for at beskytte dig mod følgerne af et valg. Du vil ikke løbe nogen risiko. Hvis du vil leve, bør du lære at give dig selv. Så længe du kun vil tilhøre dig selv forbliver du ufrugtbar.

Libra
Vægten
24. sept.—23. okt.

Også du kan blive ved med at afveje for og imod. 117 argumenter i venstre skål, 117 i højre. Hvis du bytter om på vægtene, er der stadig ligevægt i passiviteten. Hvad venter du på? Du overvejer, hvad du skal lægge mest vægt på, og det varer længe. Bliv ikke i evighed ved med at spørge dig selv, om det enten er ukultiveret at være en idealist eller et ideal at være ukultiveret. Du kommer nok lidt ud af balancen, den dag du vender din vægt ryggen og engagerer dig i noget, der kræver ansvar! Men du vil finde den ligevægt, du ikke ejer i dag, fordi du endnu tror, den er matematisk, stillestående. Den ligevægt du trænger til, er en linedansers dramatiske balancen på en snor, den er højeste koncentration og aktivitet.

Cancer
Krebsen
22. juni—23. juli.

Du er morsom. Du elsker at se ud som om du altid havde travlt. Du er altid undervejs til et eller andet og for at andre skal lægge mærke til dig, spiller du klovn. De andre griner af dit skæve krabbeløb og det morer dig at det morer dem. Indtil du pludselig kan blive gemen og arrig. Så kniber du de andre med små, pinlige kritiske nap. Det morer ikke engang dig selv. Du tror at hele verden løber skævt, men det er dig, der krabler skævt igennem livet. Har du ikke for meget medlidenhed med dig selv?

Scorpius
Skorpionen
24. okt.—22. nov.

Du kryber omkring og lur på alt, som dine store gribetanger kan få fat i. Dine arme er større end din krop. Det ligner dig godt: Du prøver at få fat i de store problemer, men savner et hjerte for at løse de små småtterier. Viser det sig, at du alligevel heller ikke kan løse de store, så bliver du farlig. Du har en giftig hale med en dræbende brod. Du forgifter det du omfavner. Din favn er snigmord. Du tilegner dig andres arbejde og ødelægger det med din giftige omtolkning af det. Du er eminent til med ét sidste stik at dræbe alle andres glæde over noget.

Leo
Løven
24. juli—23. august.

Du er skøn. Med din gyldne manke, dine dristige øjne og din smidige, muskuløse krop er du den skønneste af alle. Du er dit eget ideal. Du vil ikke ligne nogen anden men kun ligne dig selv. Det tror du. Bare du ikke troede det, så ville vi andre måske tro det. Men vi kan se, hvem du vil ligne. Personkultus. Du tror, at tingene er gjort, når blot du har brølet lidt. Du tror stadig, du er ørkenens konge og hvirvler en masse støv op omkring dig. Har du opdaget, at det blot er sandet i arenaen og at du er blevet cirkusløve? Hvis du turde bruge din energi til at kæmpe for andre, ville du sikkert blive smuk. Nu er du bare komisk.

Sagittarius
Skytten
23. nov.—21. dec.

Du er målbevidst. Du er sikker på et plet-skud inden du har skudt. Men du har tusinder af undskyldninger for ikke at skyde. I dag er buen ikke elastisk nok, i morgen er dine pile ikke gode, i overmorgen kan du ikke koncentrere dig, eller der er for kraftig en blæst, eller dine konkurrenter er for snedige og i bedre kondi. Hvis du nogensinde vil ramme plet, må du se at få skudt.

Selvfølgerlig tror du ikke på horoskoper, men dette her er en absolut undtagelse.

Paul Traczyk Larsens model med pejsstue og terrasse set fra søen.

Det nye Øm

Byggeriet af den ny Ømborg er i fuld gang.

Denne artikel belyser det projekt der er ved at blive realiseret

Den drog sit sidste suk den gamle Ømborg, der ellers gennem mere end 25 år havde dannet rammen omkring et levende katolsk lejrtilværelse. Et suk som utvetydigt gjorde opmærksom på nødvendigheden af ny faciliteter omkring de fremtidige aktiviteter på Øm. I august 1975 blev det første spadestik taget, og et nyt og spændende projekt, der havde været arbejdet på i mange år, fik endelig mulighed for at blive realiseret indenfor en overskuelig fremtid. Allerede i forsommeren 1976 vil det nye Ømbyggeri være afsluttet, og forskellige katolske aktiviteter kan tage deres begyndelse de ellers så fredfyldte og naturskønne omgivelser.

Placering

I forhold til den gamle Ømborg, bliver den nye placeret således: Vestfacaden kommer til at ligge i samme afstand fra kirken som den gamle sovesals vestfacade. Facaden mod syd ned mod søen placeres samme sted som den gamle verandas sydfacade. Mod nord vil den nye bygning strække sig til ca. 4 m. fra den eksisterende vej, og mod øst kommer facaden omtrent til at flugte med østvæggen i den gamle bygning »Sibirien«.

Den eksisterende beplantning bliver stort set bibeholdt. Træbevoksningen mellem kirken og den gamle bygning røres ikke, og beplantningen øst for den gamle bygning fjernes, men erstattes af nyplantning.

Overfredningsnævnet har krævet, at bygningen fremtræder diskret i forhold til de naturskønne omgivelser, hvilket er løst med en lav bygningshøjde, samt med facader der ved materiale og farvevalg ikke virker dominerende.

Bygningen

Bygningens konstruktionsprincip er et søjle/dragersystem (dragere er betonbjælker, der hviler på søjler), hvilket bevirker, at der ikke bliver bærende vægge. Dette system muliggør en ændring af bygningens rumopdeling i takt med eventuelle fremtidige funktionskrav.

Den viste planløsning muliggør en opdeling i to sovesektioner, en for drenge og en for piger. Til hver sektion er knyttet særskilte toilet- og baderum.

Lederflojen består af 6 værelser, som parvis er forbundet med en dør. Tre af de 6 værelser har et lille forrum og toilet. Dermed er skabt gode forhold for eventuelle lederfamilier. Midt i bygningen etableres en grønnegård (atriumgård), der dels giver gode lysforhold for de tilstodende rum dels muliggør behageligt ude-ophold i blæsevej.

Køkkenet indrettes udelukkende til elektrisk drift. Blandt de mange faciliteter kan nævnes, tilstrækkelig fryse- og kølekapacitet, kartoffelskrællemaskine, opvaskemaskine, pålægsmaskine, roremaskine, elkomfur m. emhætte samt tilstrække-

lig skabsplads for opbevaring. Der bliver serveringslem mellem køkken og spisesal. Pejsestue og spisesal kan adskilles med skydedøre.

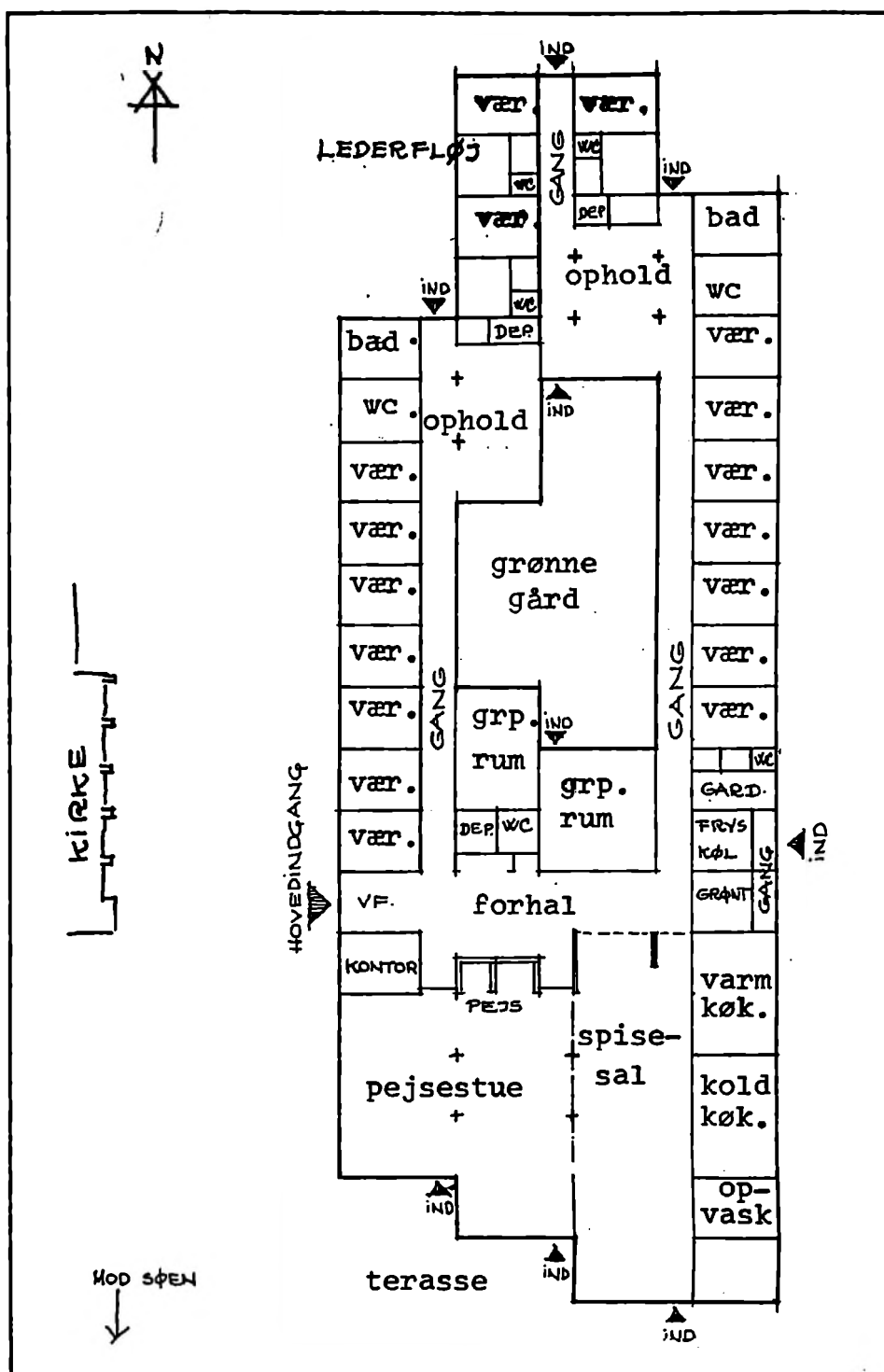
Materialevalg

Facaderne er af teglsten i en dæmpet rød farve. De bærende konstruktioner udføres som ubehandlet beton. De indvendige vægge fremstår dels som teglsten med en rå vandskuret overflade dels som blank mur. Gulve belægges overalt med røde hårdtbrændte klinker. Loftene bliver med synlige dragere og felterne mellem disse sprøjtemales i en lys farve. Alle indvendige døre er rå ubehandlede revledøre og samtlige udvendige døre og vinduer er af trykimpregneret fyrretræ. Bygningen er gennemsiøleret og derfor anvendelig hele året. Der installeres el-varme med thermostatstyrede varmeelementer.

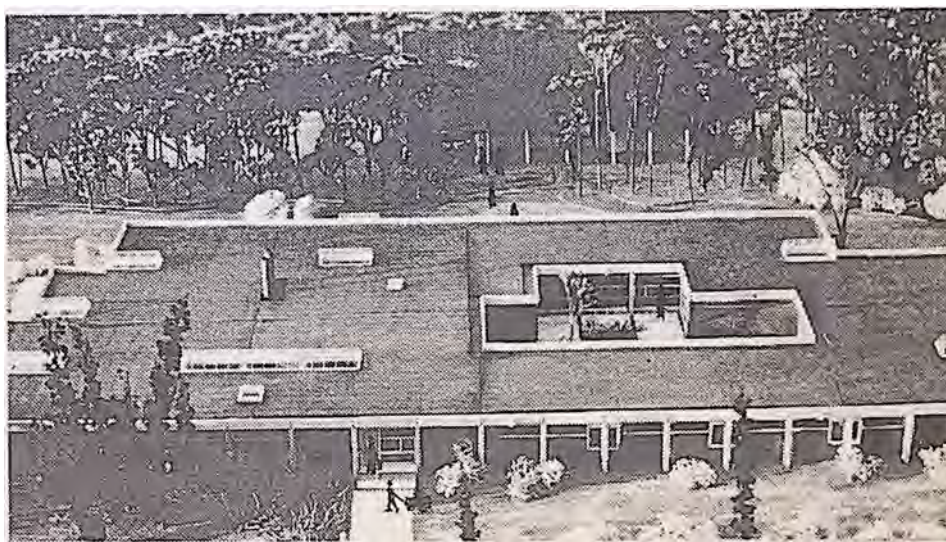
Kapacitet

Ved fuld belægning vil bygningen kunne rumme 88 personer incl. ledere, og hertil kan lægges de 6 pladser i »Abbednæs« samt 1 plads i præsteværelset ved kirken. Ved færdiggørelsen af den nye Ømborg er der blevet skabt en bygning, som på grund af materialevalg vil kræve ringe vedligeholdelsesudgifter. Der vil være mulighed for et integreret fællesskab, da alle aktiviteter samles under ét tag.

Knud Kluge
Stig M. Gelslev
Paul Traczyk Larsen

Tegning — plan af bygningen med rumbenævnelser.

I midten af bygningen ligger grønnegården og i baggrunden overfor ses kirken.

Her falder bygningen ind i den i forvejen naturskønne bevoksning. Set fra vejen ned mod søen.

Capucci-sagen

Det hænder, at breve til redaktionen drager objektiviteten af vor nyhedsformidling i tvivl. Nogle gør det høfligt og sagligt, under henvisning til den mulighed, at et pressebureaus udsendte medarbejder ikke har fået de rigtige oplysninger. Andre breve, hvis tone kan være nok så grov, anklager os for enten med vilje eller af dumhed at være vildledende og desorienterende. Principielt besvarer vi alle breve, også dem, der er knap så venlige.

Ikke alle vore læsere er måske klare over, at de nyheder, vi bringer hovedsagelig på for- og bagsiden, ikke er skrevet af redaktionen men stammer fra nyhedsbureauernes pressemeddelelser. KIPA er det schweiziske Katholische Informations und Presse-Agentur, KNA det tyske Katholische Nachrichten Agentur, NC det amerikanske National Catholic News Service, ICI det franske Informations Catholiques Internationales, KP det danske Kristeligt Pressebureau.

Muligvis er disse nyhedsbureauers meddelelser som alle andre mere eller mindre subjektive men så længe der ikke foreligger klare tegn på, at de er det, må vi af rent praktiske grunde tro på deres pålidelighed. Vi kan simpelthen ikke overkomme at efterkontrollere meddelelserne.

I anledning af KIPA's meddelelse »Studehandel med ærkebiskop Capucci i Jerusalem«, som vi bragte på forsiden af nr. 19 i november 1975, har vi fået tre kritiske breve og en telefonopringning. Brevene kan man læse på side 2. Telefonsamtalen tilbød os kvalificeret hjælp i Jerusalem til på stedet at undersøge, om KIPA's mand har bragt forkerte oplysninger, eller om der er blandet tendentiøse pro-arabiske synspunkter ind i meddelelsen, som forresten også har stået i flere udenlandske blade. Vi er blevet gjort opmærksom på, at de fleste ortodokse kristne i Israel og i hele Mellemøsten er pro-arabiske, men det må vel være deres gode ret. Capucci-affæren bliver vel ikke tendentiøs alene fordi et nyhedsbureau formidler en af parternes synspunkter når denne part nævnes ved navn, hvad den jo gjorde i KIPA's tekst. Det er almindelig praksis, at citere blade og udtalelser, hvorved det udtalte står for den citeredes regning. Det ville netop være tendentiøst, med vilje at fortie andre synspunkter end israelske i Mellemøstens hvepserede, hvor tingene dog ikke er så enkle som pro-israelske katolikker ønsker at tro. Vi ønsker at orientere om begivenheder der vedrører kirken i verden, og Capucci-sagen vedrører kirken.

Vi vender tilbage med en bredere baggrundsorientering så snart vor kontaktmænd i Jerusalem lader høre fra sig.

Willem Wuyts

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K. Telf. (01) 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarsstiftelsen, Katolsk orientering og informationsafdeling.

I redaktionen:
Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,
Fjelleqade 2, DK-7100 Vejle,
Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.
Redaktionssekretær: Knud Kluge.
Lay out: Paul Traczyk Larsen og Knud Kluge.

Udsendes i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.
Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark.
Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.

Oplag januar 1976: 14.800 eksemplarer

Redaktionen kan desværre ikke påtage sig ansvaret for uopfordret indsendte manuskripter.

Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

Fredens sande v

Pavens budskab i anledning af verdensfredsdagen den 1. janu

For 6. gang under sit pontifikat henvender pave Paul VI sig til statsledere, formænd for de store internationale institutioner, politikere og samfundsekspertter, journalister og kunstnere, sociologer, økonomer og økologer og til alle mennesker, der tror på idealet om et verdensomspændende broderskab samt til alle trossamfund, for hvem freden i verden er et mål, der udspringer af deres tro.

Vi vover påny i dette år 1976 som i de foregående år respektfuldt at henvende os til jer med et budskab om fred.

Men først vil vi opfordre jer til at lytte opmærksomt og tålmodigt. En så stor sag som freden har krav på opmærksomhed og eftertanke, — også selv om det, vi har på hjertet om dette tilbagevendende emne ved indgangen til det nye år, kan lyde som blotte gentagelser, — og også selv om I belært af jeres forskning og måske af egne erfaringer allerede mener at vide alt om fred i verden.

Fredens idé

Måske kunne det alligevel være af interesse for jer

at kende vores umiddelbare følelser i denne vanskelige sag, — følelser, der er vakt af de historiske begivenheder, vil alle lever med i. Vores umiddelbare følelser er blandede. På den ene side ser vi med glæde og forventning på de fremskridt, der er sket for fredens ide. Denne ide vinder frem både i omfang og betydning i menneskets bevidsthed, og der sker samtidig en udvikling af de strukturer, der skal tjene fredens organisation. Der er stadig flere tegn på dette både i teori og praksis. Aktiviteter udfolder sig i fredens tjeneste: rejser, kongresser, konferencer, handelsforbindelser, forskning, venskaber, samar-

bejde, hjælp osv. Freden vinder terræn. Helsingfors-konferencen i juli-august 1975 var en begivenhed, der giver grund til yderligere håb i denne retning.

Fra nationalisme til kollektiv egoisme

Men desværre ser vi på den anden side tegn på foreteelser, der er i modstrid med fredens ånd og mål, og disse foreteelser tager også til. Selv om de ofte foregår i det skjulte, så er de alligevel umiskendelige symptomer på begyndende eller fremtidige konflikter. Samtidig med nationalfølelsen, som er et berettiget og prisværdigt udtryk for

Den

1976

et folks enhed i mangfoldigheden, ses f. eks. også en genfødsel af nationalismen, hvor det nationale overbetones i en sådan grad, at det slår over i kollektiv egoisme, der udelukker andre, og giver farlig grobund for rivalisering og strid.

Fred uden våben — en utopi?

Våbenarsenaler af enhver art samles i helt urimeligt omfang i enhver nation — eksemplerne kan få én til at ryste af skræk. Vi har begrundet mistanke om, at våbenhandelen ofte når rekordhøjder på det internationale marked næret af den tvangstanke, at selv et rent forsvar nødvendig-

gør det stigende våbenkapløb, fordi freden kun kan sikres gennem ligevægt i våbenbesiddelse.

Uforenelige ideologier en trussel mod fred

De negative faktorer, der undergraver fredens stabilitet kan ikke udtømmende opregnes. Kan en verden kaldes fredelig, så dybt splittet, som den er, af uforenelige ideologier, ideologier organiseret med vold og magt, som skiller det ene folk fra det andet, og som — hvis de har frie tøjler — opsplitter deres eget folk i klasser og partier, der ser deres eksistensberettigelse i at forgifte deres egne medlemmer med uforsonligt had og systematisk kamp mod selve grundstrukturen i samfundet? Det tilsyneladende normale i en sådan politisk situation kan ikke skjule spændingen fra de gensidige jerngreb, hvorved man er parat til at tilintetgøre modstanderen i samme øjeblik han skulle vise tegn på skæbnsvanger svagheit. Er det fred? Er det civilisation? Kan en menneskemasse, der til den yderste konsekvens er indbyrdes fjendtligt indstillet, kaldes et folk?

Om hvor er freden midt i de eksisterende væbnede konflikter? Eller i de konflikter, som med nød og næppe holdes nede p.g.a. det umulige i endnu voldsommere eksplosioner? Vi følger med beundring de anstrengelser, der gøres for at sætte en stopper for de krigeriske horder eller guerilla-bevægelser, som i årevis har hærget jorden, og som hvert øjeblik truer med at bryde løs i gigantiske krige mellem verdensdele, racer, religiøse eller politiske ideologier. Men vi kan ikke skjule usikkerheden ved en fred, som kun er våbenhvile i allerede klart fastlagte fremtidige konflikter — dvs. den fredelighed, man foregiver, kan med rene ord kun betegnes som hyklerisk gensidig respekt.

Freden behøver moralske våben

Vi erkender, at fred som historisk realitet er et stadigt terapeutisk arbejde. Fredens levedygtighed er i sagens natur svag, fordi den er afhængig af forholdet mellem ærgerrige og ubestandige mennesker. Fred kræver en vedholdende og klog indsats af den højere skabende fantasi, som vi kalder diplomati, international regulering, eller forhandlingsevner. Stakkels fred!

Hvilke er så dine våben? Angsten for uhorte og skæbnsvanger verdens-

brande, som kan tynde ud i jordens befolkning, ja vel fuldstændig tilintetgøre menneskeheden? Opgivelse over for vedvarende undertrykkelse som kolonialisme, imperialisme eller revolution, der begynder med vold, men ubønhørligt varer ved med forfærdelig selvforstærkende kraft? Og dine forebyggende og hemmelige våben? Er det en kapitalistisk, dvs. egoistisk organisering af den økonomiske verden, som af sult tvinges til at underkaste sig og forholde sig i ro? Er det et marxistisk trylleri om en historisk kultur, der bilder sig en evigt sejrrik fremtid ind? Eller de storslåede organisationer, der skal planlægge og dirigere det internationale liv?

Er det nok, er det sikkert, frugtbart, lykkeligt med en fred, der hviler på sådanne fundamenter?

Nej, der skal mere til, — og det er netop vort budskab. Freden må først og fremmest have andre våben, helt anderledes våben end dem, der er beregnet til at dræbe og tilintetgøre menneskeheden med. Det, der fremfor alt er brug for, er moralske våben, som kan styrke international lov og ret og især, at aftaler bliver overholdt. Pacta sunt servanda er den stadig gyldige grundsætning for frugtbare forbindelser mellem stater, for stabil retstilstand mellem nationer og for den gode samvittighed i folkene. Denne grundsætning er fredens skjold. Men hvad så, hvis aftaler ikke er retfærdige? Netop her har de nye internationale institutioner deres berettigelse som mæglere ved rådgivning, undersøgelser og overvejelser, som absolut må nægte anerkendelse af det såkaldte *fait-accompli* eller de *facto*-løsninger, dvs. de blinde, utøjlede voldshandlinger, der altid medfører menneskelige ofre og uberegnelige, meningsløse ødelæggelser og kun sjældent opfylder det påståede høje mål, at en ærlig sag vederfares retfærdighed. Våben og krig må kort sagt stryges af civilisationens program.

En ny menneskehed

Fornuftig nedrustning er et andet af fredens våben. Som profeten Esajas siger: »Da dømmer han folk imellem, skifter ret mellem talrige folkeslag, deres sværd skal de smede til plovjern, deres spyd til vingårdsknive« (Es. 2:4). Og lad os også lytte til Kristi ord: »Stik dit sværd i skeden igen, thi alle, som griber til sværd, skal falde for sværd« (Mt. 26:52). Er

det utopi? Hvor længe mon endnu?

Her bevæger vi os ind i problematikken om muligheden for en fremtidig ideel menneskehed, en ny menneskehed, der endnu ikke er født og endnu ikke opdraget. Den menneskehed, der er befriet for sin uhyre vægt af morderiske, militære våben, men så meget mere rustet og befæstet i sine egne naturgivne moralske principper. Det drejer sig om principper, der allerede eksisterer, dog både praktisk og teoretisk på begyndelsesstadiet, endnu svage og uanselige, og kun ved så småt at trænge frem i folkenes bevidsthed. Svagheden i disse principper, som synes uheldig for diagnostikerne, dvs. de såkaldte realister i den historiske og antropologiske forskning, hænger særlig sammen med den kendsgerning, at militær nedrustning må være almindelig og altomfattende, — ellers kan den let blive en utopisk optimismes utilgivelige fejltagelse. Nedrustning må gælde alle, ellers bliver den en alvorlig forsummelse af pligten til at forsvare sig selv. Har sværdet da ikke altid i menneskets historie haft sin berettigelse for retfærdighedens og fredens skyld? (jfr. Rom 13,4)? Jo, det må vi indrømme. Men er der på den anden side ikke kommet en omformende dynamisk kraft ind i verden? Et håb, der ikke længere er illusorisk, et nyt og virkeligt fremskridt, et længselsfuldt ventet historisk afsnit, der kan blive virkelighed, lige siden Mesteren, Det ny Testamen-

tes profet har forkyndt den gamle, primitive og instinkt bundne morals undergang med et Ord, der i sig selv har kraft ikke blot til at anklage og forkynde, men også til under bestemte betingelser at frembringe en ny menneskehed? — »Tro ikke, at jeg er kommet for at nedbryde loven eller profeterne, jeg er ikke kommet for at nedbryde, men for at fuldkomme... I har hørt, at der er sagt til de gamle: »Du må ikke slå ihjel«, og den, som slår ihjel, er skyldig for domstolen. Men jeg siger jer, at enhver, som bliver vred på sin broder, er skyldig for domstolen, og den, som siger til sin broder: 'Raka!' er skyldig for det store råd, og den, som siger: 'Du dåre!' er skyldig til Helvedes ild« (Mt. 5:17, 21-22).

Fredens princip:

»I er alle brødre«

Det drejer sig ikke længere om en enfoldig, barnlig eller farlig utopi. Det er menneskets nye lov, som bryder frem, og som væbner freden med et storslået princip: »I er alle brødre« (Mt. 23:8). Hvis bevidstheden om et verdensomspændende broderskab virkelig trænger ind i alle menneskers hjerter, vil de så stadig finde det nødvendigt at opruste, fanatisk myrde brødre, der hver for sig er uskyldige, og for fredens skyld anrette et blodbad af uhørt omfang, som det skete den 6. august 1945 i Hiroshima? Har vi i øvrigt ikke i vor tid set et ek-

sempel på, hvad et svagt menneske formår, nemlig Ghandi, der kun bevæbnet med princippet om ikke-vold for hundrede millioner mennesker opnåede et folks frihed og værdighed?

Fredens procession

I fredens fodspor følger civilisationen kun bevæbnet med en oliegren. Og efter den følger de lærde med deres vægtige lovebøger, der afstikker vejen for den ideelle menneskeheds udvikling, dernæst politikerne, der nu ikke mere er de store eksperter i at vurdere det rette tidspunkt for indsatsen af enorme hære for at vinde krige og undertrykke besejrede og ydmygede mennesker, men derimod i at udnytte godhedens og venskabs psykologiske kræfter. Også retfærdigheden er med i denne fortrøstningsfulde procession, nu ikke længere stolt og grusom, men helt med tanke på at forsvare de svage, straffe voldspersonerne og sikre en orden, som nok er yderst vanskelig at opretholde, men som er den eneste, der er værdig til det guddommelige navn: Verdensorden i frihed og samvittighedsfuld gerning.

Lad os glæde os: denne procession, skønt forstyrret af fjendtlige angreb og uventede tildragelser fortsætter for vore øjne i denne vor tragiske tid. Det går fremad måske langsomt, men sikkert og til gavn for hele verden. Det er en procession, der er besluttet på at bruge fredens sande våben.

Paulus P. P. vi-

15.000 til soldatervalfart

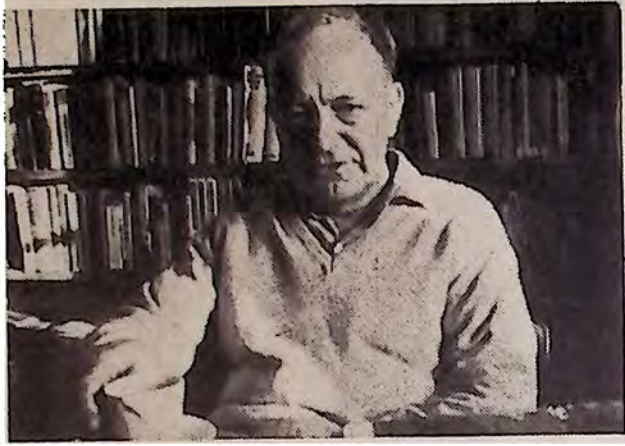
Den årlige soldatervalfart var i anledning af det helige år denne gang henlagt til Rom. Den plejer ellers at blive afholdt i Lourdes. I sin tale til de ca. 15.000 deltagende militærpersoner fra 20 forskellige lande understregede paven, at

brugen af militære våben »udelukkende, altid og overalt« kun må tjene forsvarsformål og aldrig en angrebskrig. Han tilføjede håbet om, at forsvarsbestræbelserne slet ikke måtte gøre brug af våben nødvendig, og sagde vi-

dere, at et forsvar har til formål »at styrke retfærdigheden og freden gennem forebyggende foranstaltninger, oprigtigt mente pagter, stor beherskelse og højsindet tilgivelse«.

HJJ

Nyt om bøger

Hans Rütting: Vejen til Danmark

I maj 1974 døde i København den tysksprogede redaktør og forfatter Hans Rütting. »Katolsk Forum« bragte da en omtale af hans eventyrlige flygtningeskæbne.

Ved Rüttings død lå en erindringsbog færdigskrevet. Den er nu udkommet på Vintens Forlag under titlen »Vejen til Danmark«.

Handlingen begynder i 1935, da Rütting kom herop som flygtning fra Berlin, og slutter sommeren 1945. Han havde da i tre år siddet fængslet i sin fødeby, sigtet for højforræderi. Nu kunne han

vende tilbage til Danmark, hvor han altså fik endnu 30 år. Rüttings kønne hus på Vangedevej blev efterhånden samlingssted for en kreds af unge og yngre, »Ledvogterne« kalder de sig. En af dem, Ingolf Thomsen, har skrevet bogens forord: »Han hjalp os til at forstå«. Ordene afslører, at de unge i Hans Rütting mødte et menneske, der kom til at betyde meget for dem.

De første år i trediverne var hårde. Rütting, der egentlig var bibliotekar, ernærede sig ved at vise Mester Jakel-teater rundt om i danske skoler. På cy-

kel gjorde han turen i alskens vejr fra landsby til landsby.

Flugten havde ikke været særlig velovervejet. Men han indså snart, at for ham var der ingen vej tilbage: Hans fremtid lå i Danmark.

Men det gik heller ikke så dårligt efterhånden. »Mesterjakelmanden« kunne i hvert fald leve af sit ejendommelige job og begyndte nu også at holde foredrag om forholdene i Tyskland. Mange interessante mennesker traf han i disse år.

Om alt dette fortæller bogen.

Krigen nåede også til Danmark, men det gik endda. Indtil en efterårsdag i 1942. Da blev han i sit hus på Ringe-kanten afhentet af dansk politi. Tyskerne ville tale med ham.

Turen gik til Berlin. Endestationen blev det berygtede Plötzensee-fængsel, hvor bl. a. alle, der var mistænkt for deltagelse i opstanden mod Hitler, blev henrettet.

Rütting klarede sig gennem de tre år. Da russerne stod nær ved byen, lod man fangerne gå. Og vandrefuglen gik! Gennem den russisk besatte zone og den engelske til Sydslesvig, hvor han havde venner fra tidligere — og så endelig »hjem« til Fyn.

Rütting syntes, at han —

især blandt sine grundtvigske venner på Fyn — havde mødt noget særligt »dansk«. Og gang på gang måtte han spørge sig selv, hvori det i grunden bestod. Og hvori bestod på den anden side det »tyske«, som kunne sætte et så frygteligt vildskud som nazismen?

Og et endnu mere personligt spørgsmål møder man i hans skildring af fængselsopholdet: Hvordan kunne mennesker med døden for øje vise alle tegn på en indre frihed, der måtte gøre et uafrysteligt indtryk under disse forhold? — Indtryk på indtryk, og utrættelig læsning — Rütting arbejdede i fængselsbiblioteket — førte ham i retning af den katolske kirke, som han siden konverterede til. Man kan kun være ked af, at Rütting ikke nåede at få skrevet om sine sidste mange år i Danmark. Vi, der kendte ham, véd, at langt og meget afklaredes for den bestandigt spørgende mand, men at han også var angst og urolig ved at se miljøet, han havde holdt af, opløses. Og over for det nye, der skete inden for kirken, stod han meget foruroliget.

Erindringsbogen er en fortællers arbejde. Sproget er ikke fileet og poleret og inderlig velovervejet. Til gengæld har det meget af den mundtlige beretnings-

direkte virkning. Men det er minsandten også spændende — mildest talt — hvad han fortæller.

Mon ikke den upretentive bog kan få nogle, ældre som yngre, til endnu engang at undres og gribes ved beretningen om nogle år, som flere af os husker,

som var det i går? — Og tænke over, hvad de afslørede af menneskelig nedrigthed, men også af sindsstyrke og livsmod?

Hans Rütting:
Vejen til Danmark.
Vintens Forlag.
194 sider. — Kr. 48,50
Emil Petersen

Katolikk i dagens Norge

St. Olav Forlag har for nylig udgivet »Katolikk i dagens Norge. Et Brev om forkynnelsen«. Bogen er skrevet af en gruppe lægfolk, søstre og præster inklusive biskop John W. Gran. Dokumentet er ment som basis for den katolske kirkes indsats for evangeliseringen i Norge i årene fremover.

Det er hensigten, at brevet skal gengive noget af udfordringen i forkyndelsen og formidle lidt af evangeliets nyhed og kraft. Hvori består egentlig evangeliet, og hvad er det kristne budskabs væsentlige indhold, er nogle af de spørgsmål, der tages op.

Indholdet af den kristne forkyndelse er evigt gyldigt, men forkyndelsens form er det ikke. Den må tilpasses menneskene i en ganske speciel tid. Der er derfor afsat stor plads til

spørgsmålet om, hvordan evangeliet kan forkyndes i dagens samfund. Hvordan er menneskene i dette samfund? Hvordan er deres forhold til kristendommen, og af hvilken art er det samfund, de lever i? Netop i et mere og mere sekulariseret og afkristnet samfund synes den katolske kirke at have specielle forudsætninger for at forkynde, hævder forfatterne, og dette blandt andet på grund af kirkens integritet menneskesyn og den måde, hvorpå den forsoner tro og videnskab. Den katolske kirkes troværdighed tages op, — ikke mindst forskellige indvendinger, som fremsættes mod kirken. Også forholdet til den norske kirke behandles samt den katolske kirkes plads og opgaver i det norske samfund.

Enhver kristen er kaldet til at være apostel og til at vidne om Kristus. Det er ikke mindst vigtigt at bygge bro mellem troens verden og hverdagens realiteter. Bogen behandler desuden spørgsmålet om den enkeltes forudsætninger for at forkynde og om troslivets udvikling.

Pris: N. kr. 21.00.

Navnene på de gamle jesuitter

Vores arkiv-billede af de gamle jesuitter, som vi bragte på bagsiden af nr. 19 i anledning af 100 års dagen i Stenosgade i København har fået flere læsere til at hjælpe os med identifikationen.

Den tidl. skoleinspektør for Skt. Knuds skole, John S. Lundorf oplyser, at billedet stammer fra 1909. En daværende elev i skolen, Johs. Mohn mener, at billedet er taget i skolegården i 1908, mens Wolle i et

brev fra Niels Steensens Hus nævner datoen juli 1903. Alle er dog enige om, hvem billedet forestiller.

Det er i forreste række fra venstre: patrene Herman Wiesmann, Ulderich Basilius Sialm og Friedrich Esser. Bageste række fra venstre: patrene Geller, Clemens Bannwart, Gustav Frins, Markus Fonlupt (udtales Fonly) og frater Johannes Baptist Metzler.

Pastor Geertz-Hansen fortæller om Clemens Bannwart, at han ikke alene var en betydelig skolemand, men også en betydelig teolog, der udgav det kendte »Enchiridion Symbolorum«, hvis forord han daterede »Hafniae (in Danica) in Festo ss. Nominis Jesu, 19. Januarii 1908«, som er Knud den Helliges dag. Pater Sialm huskes sikkert endnu af mange som »Københavns skriftefader« med de lange køer

foran sin skriftestol.

Pater Fonlupt gjorde et uudsletteligt indtryk på sine elever, der forguede ham, fortæller pastor Huberts Messerschmidt i et brev fra Niels Steensens Hus. Denne præst var flere generationer forud for sin tid. Drengene vovede at kalde ham ved fornavn, — han var nemlig døv! Han tog eleverne med på ekskursioner, hvor han inspirerede dem til at undersøge og studere planters og dyrs forhold til deres omgivelser, hvilket var absolut helt ukendt for 72 år siden. Således blev pastor Messerschmidt som dreng inspireret til at bygge to myretuer hjemme på sit værelse, en med myreløver og en med skovmyrer. Tuerne blev forbundet med et rør, så man nu kunne følge myrernes overlevelseskrig.

I en tid, hvor skolen er så meget i søgelyset, er det godt at tænke på dem, der betød noget også for elevernes kristne opdragelse. En lærer som Markus Fonlupt burde sættes et varigt minde, så han fortsat kan inspirere børn og unge, slutter brevet.

Tilsendte bøger

Kort før jul udsendte Katolsk Forlag sin anden publikation, Anton Grabner-Haiders »Fratrædt præst taler ud«.

I fem breve rettet til en ung præst eller præstestuderende videregiver forfatteren sine erfaringer. I næste nummer af bladet bringer vi med forlagets tiladelse et afsnit fra bogen.

Sidst i efteråret skrev

DRENGEN JESUS

I Nazaret i trange kår
med højheden fortrolig
der vokste op til manddomsår
Vor Herre blid og rolig
som den, der ved i hytten godt,
hos Fader på det høje slot
han har sin visse bolig.

*Holdt som
radioandagt af
Ellen Nielsen*

Var Jesus nu så mild og rolig som barn, som Grundtvig forestiller sig i dette vers, som vi sang i vor barndoms skole? Vidste han mon også som dreng, at han havde »sin visse bolig hos faderen på det høje slot«?

I alt fald var Jesus nok, som der står, »med højheden fortrolig«.

Højheden, det var Jahve, Israels mægtige Gud, og ham mødte Jesus i Nazarets synagoge. Her sad drengen ved siden af Josef, begge iført bedesjalet som gode jøder.

Maria derimod måtte holde sig i baggrunden nede blandt kvinderne. De øvrige medlemmer af Josefs familie har vel også været til stede ved gudstjenesterne i synagogen. Det siges, at man kunne tage børn, altså drenge, med allerede når de var 3 år. Måske har Jesus meget tidligt været med sine fromme forældre. Det kunne vel hælde, at smådrene kom til at kede sig og måske rendte lidt rundt i forsamlingen. Hvorfor skulle Jesus ikke have været som de andre børn, der dårligt kan sidde stille ret længe? — selv om Grundtvig i en anden salme siger, at »Vorherre var ej som andre drenge vild, sprang ej på bord og bænke«!

Sikkert nok har drengen Jesus lydigt og gerne vandret med til sabbatstjeneste sammen med sin far. Her har han helt naturligt fået stærke indtryk af den højtidelige liturgi, læsning

gen af Moseloven, velsignelserne og bønnerne.

Den klassiske jødiske bøn »SHEMA«: Hør Israel, den Evige er vor Gud, den Evige er én... og Helligsangen »Hellig, hellig, hellig«, som vi har arvet i den kristne kirke, og som på hebraisk lyder »Kadosj, kadosj...«

Her er Jesus blevet fortrolig med sit folks historie, med Guds løfte om Messias. Her har han hørt Arons velsignelse, som også er bevaret i vor kirke: »Herren velsigne dig og bevare dig, Herren lade sit ansigt lyse over dig og være dig nådig, Herren løfte sit åsyn på dig og give dig fred.«

I synagogen var der jo ingen præst: Enhver, også Josef, håndværkeren, kunne fungere, læse af Toræen og kommentere. Josef har da også sagt velsignelsen. Under den skulle han løfte armene, sprede fingrene, så Guds herlighed »shekina« kunne passere ud mellem fingrene, ud over folket.

Måske forstod drengen ikke i begyndelsen de hebraiske ord, hjemme talte de jo aramæisk. Forskellen var nu ikke stor, måske omtrent som mellem dansk og svensk. Men senere kom Jesus i bibelskole og lærte det gamle sprog hebraisk.

Også hjemme var dagene og især sabbaten gennemvævet med de jødiske velsignelser og bønner. Drengen kunne spørge sin far om det, han ikke forstod, og mon han ikke også

fik formet sin forestilling om Gud gennem sin mor? Hvornår lærte han at kalde Gud sin far? Nok med det højtidelige ord, som hebraisk har f. eks. i budet: Ær din fader — din fader = »avicha«, vor fader = »avinu«. Alligevel hører vi Jesus i evangelierne hele tiden bruge en anden og mere fortrolig form: »abba«, som når engelske børn siger »daddy« til deres far. Evangelierne har beholdt det, men det må have overrasket hans disciple og forarget de skriftkloge og farisæerne.

I synagogens bøn »Kaddisj«, som har spirer i sig til »Fadervor«, står der ikke »far« men »Herrens navn være priset og helliget... han lade herske sit Rige« o.s.v.

I øvrigt er der ingen grund til at tro, at Jesus som dreng ikke skulle have anset Josef for sin biologiske far, eller at han allerede da skulle have været sig Messiasrollen bevidst. Jesus har følt sig helt i overensstemmelse med sit folks religion og levet efter Moselovens forskrifter. Derfor kan det godt være, at han af og til har blæst på disse forskrifter og måske plukket aks på en sabbat, hvis han blev sulten, som hans disciple senere gjorde.

Mennesket står over sabbaten, sagde han. Noget hos manden Jesus må have rod i drengens barndomsoplevelser.

I Nazaret tog han til i alder og yndest hos Gud og mennesker.

Bispe-synoden i 1977 skal drøfte katekese

ROM — (NC) Da pave Paul den 28. nov. 1975 modtog medlemmer af synoderådets generalsekretariat, fremhævede han, at bispesynoden i september 1977 vil koncentrere sig om den »kateketiske undervisning i vore dage og særligt undervisningen af børn og unge.«

Paven sagde: »Vi ved nok, hvad I som præster erfarer næsten dagligt, hvor vanskelige og hvor forskelligartede de kateketiske problemer er i vort moderne samfund, og hvor mange ting, der vedbliver med at være de samme, samtidigt med at meget andet må og skal ændres.«

Metoder og teorier

Paven tilføjede, at selv om der er sket fremskridt på det kateketiske område, så er han alligevel klar over de store vanskeligheder, der er knyttet til dette apostolat, og at det jo er således, at problemer, der ikke bliver løst, foruroliger og forstyrrer mange og ligefrem kan forhindre det pastorale arbejde. »Dette sker, fordi visse metoder og teorier, der følges inden for dette område, hverken giver til-

strækkelig sikkerhed for at Guds ord forkyndes på rette måde, eller den rette lære i dens fulde udstrækning.«

Derfor er den næste session af synoden opfordret til at overveje disse alvorlige problemer, forklarede paven. »Og hele kirken venter, at den med myndighed vil anviser nye veje til at give kristne en grundig undervisning med metoder, der er egnede til at dække det åndelige behov hos mennesker i alle aldersklasser.«

Paven meddelte også, at der vil blive udgivet udvalgte dokumenter fra bispesynoden i 1974, om evangelisering, svarende til kirkens øjeblikkelige behov og valgt med henblik på at kunne opmuntre til aktiv deltagelse i kirkens arbejde på en bred basis.

4 tidligere møder

Pave Paul VI oprettede bispesynoden under Det andet Vatikankoncil sidste samling i 1965. Meningen med den er at fremme samarbejdet mellem paven og biskopperne, at gøre den indbyrdes information lettere og at hjælpe til, at der opnås enighed på det

læremæssige og det praktiske område.

Bispesynoden har afholdt fire møder — alle i Rom. 1967 mødtes synoden for at drøfte bevarelsen og udviklingen af den katolske tro. To år senere beskæftigede den sig med biskoppernes deltagelse i kirkens ledelse. I 1971 drøftedes det ordinerede præstedømme og retfærdigheden i verden. Sidste år beskæftigede den sig med evangeliseringen i den moderne verden.

Kirke-statistikken for 1973

Blandt jordens befolkning på 3.804.000.000 var der 31/12 1973 689.000.000 katolikker, hvad der vil sige, at ca. 18 pct. af jordens befolkning var katolikker den pågældende dag.

Samme dag var der 413.627 præster i kirken, de 265.279 var verdenspræster og de 148.348 ordenspræster. Det vil sige 6 præster til hver 10.000 katolikker. (Som sammenligningsgrundlag var der 1/12 1975 ca. 25.000 kato-

likker i Danmark og 120 præster, hvad der giver 48 præster til hver 10.000).

Færre præster og nonner

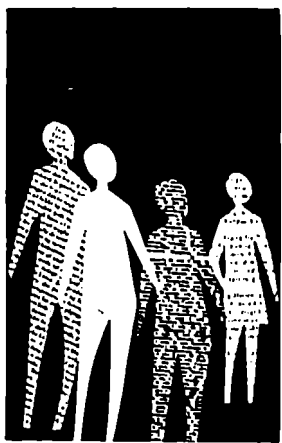
Det er jo ingen hemmelighed, at antallet af præster aftager. Antallet af verdenspræster er igen i 1973 gået tilbage, denne gang med 9049. Samme år var der en tilgang af verdenspræster på 6031, hvilket vil sige, at deres antal i 1973 »kun« formindskedes med 3018.

Også antallet af nonner er i aftagende. I 1973 var der i hele verden 798.064 nonner, hvad der er 14.335 færre end i 1972. Mere end halvdelen af dette antal, 9.050 repræsenterer soistre, der udtrådte af deres kloster.

Mange sogne uden præst

I hele verden er der 320.000 af det, der i årbogen kaldes for »pastorale centre«, hvilket vil sige sogne, missioner og kate-

ketiske centre). I vid udstrækning ledes de naturligvis af fastboende præster, men det er ikke den eneste løsning. I Afrika, hvor kirken stadigt vokser (35 pct. af de døbte er voksne) er der f. eks. 970 af disse pastorale centre uden fastboende præster. De 130 passes af lægfolk, og resten passes enten af en præst, der bor andetsteds eller af en nonne eller en lægbrøder. Annuario statisticum ecclesiae. R. P.

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplass på ca. 30 tekstlinjer. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 3. (der udkommer 11.2.1976) er mandag den 26.1. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Jesu Hjerter Kirke

Stenosgade 4 A, 1616 København V. Tlf. (01) 21 85 88.

Messetider

Hverdage kl. 7.00, 8.15 og 17.00, sidstnævnte dog ikke lørdage.
Hver lørdag kl. 18.00: Engelsk messe.
Hver søndag kl. 7.00, 8.30, 11.30 og 20.00: Messe kl. 10.00: Højmesse.
Hver 1. og 3. søndag i måneden kl. 17.00 (1. gang den 18. januar): Kroatisk messe.
Lejlighed til skriftemål fra kl. 16.00.

Hver torsdag kl. 19.00-22.00: Ungdoms-klub.

Mandag den 19. januar. Knud, konge: Ordenens navnedag.

18.-25. januar: Økumenisk bedeuge. Under den økumeniske bedeuge for de kristnes enhed beder vi særlige forbønner under 17-messen.

Tirsdag den 20. januar kl. 14.30: Møde for ældre.

Søndag den 1. februar: Kyndelmisse. (Lys, der ønskes indviet denne dag, bedes afleveret i porten, forsynet med navn).

Tirsdag den 3. februar. Den hl. Blasius: Blasiusvelsignelse efter alle messer.

Tirsdag den 3. februar kl. 15.30: Maria kongregation.

Fredag den 6. februar. Jesu Hjerter fredag. Kl. 7.00 og 8.15: Messe. Efter messen udstilles det hl. sakramente. Tilbedelse hele dagen. Kl. 16.45: Indvielse til Jesu Hjerter og sakramental velsignelse. kl. 17.00: Messe.

København: Sakramentskirken

Nørrebrogade 27 C II, 2200 København N. Tlf. (01) 39 53 80, kontoret, kl. 11-13, undtagen torsdag og lørdag.
Tlf. 39 53 80, andenpræsten, kl. 16-17, undtagen torsdag og lørdag.
Tlf. 35 68 25, sognepræsten, kl. 16.30-17.30, undtagen mandag og lørdag.

Messetider

Hverdage kl. 19.00. Tirsdag indledes messen kl. 18.30 med fælles rosenkransbøn. Fredag slutter messen med taksigelse foran Sakramentet. Søndage kl. 10.00: Højmesse (på latin 1. søndag i måneden). Kl. 17.00: Dansk reciteret messe. Kl. 18.00: Engelsk reciteret messe. Der er altid kirkekaffe efter søndagens 10-messe.

Arrangementerne i begyndelsen af december forløb til alles glæde godt. Ikke mindst

blev vor 1. søndag i måneden med Schola Gregoriana i kirken og chilensk bagværk i krypten en succes.

»2. akt«, der bestyres af Daniel Labarca, (01) 13 00 58, gav 600 kr. i overskud til chilenske børn. Han hjælper også gerne andre sogne!

Onsdag den 21. januar kl. 19.30: Gennemgang af næste søndags evangelium (Mark. 1, 14-20).

Torsdag den 22. januar kl. 19.00: Aftenmesse. kl. 20.00: Økumenisk gudstjeneste under ledelse af pastor Lars Messerschmidt i anledning af Den internationale Bedeuge for de Kristnes Genforening.

Onsdag den 28. januar kl. 20.00: De Yngre mødes hos pastor Madsen. Emnet: 1 Kor. 13 kap. og »vin og ost«-arrangement.

Søndag den 1. februar: Kyndelmisse. Lysvielse og Schola Gregoriana ved 10-messen.

Søndag den 8. februar: Ved 17-messen polsk sang i kirken, derefter chilenske empanadas og vin i krypten — til fordel for chilenske børn.

Tirsdag den 10. februar kl. 13.30: Åbent hus i krypten. Emne: Referat af Menighedsrådets retræte og samvær i januar.

Menighedsrådet beder »katolsk orientering« modtage vor hjertelige lykønskning og tak i anledning af 1-års jubilæet! Bladet læses vidt og bredt på Nørrebro, fordi vor menighed spreder sine brugte numre til de forbigående gennem en mappe udenfor kirken.

København: Skt. Annæ Kirke

Hans Bogbinders Allé 2, 2300 København S. Tlf. (01) 58 41 02.

Messetider

Kirken: Kl. 8.30, 10.00 og 17.00.
Dragør, Rønne Allé 15: Kl. 9.30.
Mariahemmet: Kl. 7.00 (hverdag kl. 9.00).
Skt. Annæ Hjem: Kl. 11.00 (hverdag kl. 9.00).

Søndag den 18. januar kl. 17.00: Polsk messe.

Tirsdag den 20. januar kl. 19.00: Kirkevandringen på Amager begynder i år i Skt. Annæ Kirke og går via Købnerkirken og Sundby Kirke til den Norske Kirke.

Søndag den 25. januar er højmessens en højtidelig latinsk højmesse i anledning af festen for Skt. Ansgar.

København: Skt. Ansgar Kirke

Bredgade 64, 1260 København K. Tlf. (01) 13 37 62. Kontortid kl. 11-12 og til-lige tirsdag kl. 17-18.

Søndagsmesser kl. 9.00 og 11.00.

Lørdag den 31. januar: Sammenkomst for menighedens ældre, der begynder med messe i kirken kl. 14.30.

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29 4700 Næstved. Tlf. (03) 7209 85. Kontortid tirsdag-fredag kl. 11.30-12.30 ellers efter aftale.

Faste gudstjenester

Hver søn- og helligdag kl. 8.00: Messe med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med prædiken.

Hver onsdag og fredag kl. 8.00: Fast gudstjeneste.

Søndag den 18. januar kl. 11.00: Polsk gudstjeneste med polsk prædiken og lejlighed til at skifte på polsk.

Søndag den 25. januar kl. 10.00: Latinsk højmesse.

Søndag den 1. februar. Kyndelmisse. kl. 8.00: Messe med prædiken. Kl. 10.00: Lysindvielse, lysprocession og højmesse med prædiken.

Tirsdag den 3. og søndag den 8. februar: Blasiusvelsignelse, der uddeles efter gudstjenesterne.

Fredag den 6. februar. Jesu-Hjerter-Fredag. Kl. 19.00: Jesu-Hjerter-Andagt.

Ministrantmøder

Hold III: Onsdag den 14. januar kl. 18.30 i Vor Frue Kirke: Gennemgang af kirkens interiør.

Hold II: Tirsdag den 20. januar kl. 19.00 hos Kurt Christensen: »Tjenester i Kirken«.

Hold I: Fredag den 23. januar kl. 19.00 hos Kurt Christensen: »Tjenester i Kirken«.

Fredag den 16. januar kl. 19.00 i Vor Frue Skole: Der vises John Fords film »Rio Grande«.

Onsdag den 4. februar kl. 19.45: Professor dr. theol. Leif Grane taler i Herlufsholm Kirke om »Martin Luther«.

Møn

Østermark pr. Kelby
c/o familien Walther Starp. Tlf. (03) 81 31 65.

Lørdag den 24. januar kl. 15.00: Messe med prædiken.

Roskilde: Skt. Laurentii Kirke

Frederiksborgvej 11, 4000 Roskilde.

Messetider

Alle søndage: Messe kl. 8.00, 10.00 og 17.00.
Søndag den 8. februar kl. 10.00: Familie-messe.

Frederikssund

Den private realskole: Søndag den 18. januar og søndag den 15. februar kl. 10.00: Messe.

Ledreborg Slotskapel

Alle søndage kl. 9.00: Messe.

Siden sidst

har vi haft vor årlige adventstafte med opførelse af et julekrybbespil i kirken. Bag-efter var der film og fælles kaffebord i Skt. Josef realskolens festsal. Aftenen var en stor succes med børnenes udmærkede og festlige julekrybbespil. Vi glæder os allerede til adventstafteften 1976.

Siden sidst har vi også afholdt den gennem mange år traditionelle juletræsfest for menighedens børn og voksne. — Også en af-ten vi kan se tilbage på med glæde.

Hvad ligeledes bør nævnes under »siden sidst« er familiemessen den 14. december 1975, hvor indslaget med sangkoret »Junior kor«, under dygtig ledelse af musiklærer ved Skt. Josef skole, fr. Karin Markussen, gjorde stor lykke. Mange var mødt op, så mon ikke dette sangindslag vil virke som en »saltvandsindsprøjtning« for familiemesserne fremover. Det håber vi!

Indsamlingen til orgelreparation

er nu oppe på kr. 15.452,-, idet november gav kr. 7.947,-. Og endnu er vi ikke færdige, — mange arbejder bl. a. på den store bazar, der afholdes den 1. week-end i maj måned. Skal du have tomt pulter-kammer, så er chancen der nu.

Ordrup: Skt. Andreas Kirke

Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund. Tlf. OR 422, bedst kl. 10-11. Giro 80 26 602.

Torsdag den 12. februar kl. 19.30: Messe. Kl. 20.00: Pastor G. Kreienbühl holder foredrag i menighedssalen. Emne: »Den ny liturgireform gennemført?«.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 18/1. 2. alm. søndag. 1. Sam. 3, 3b-10. 19. — Salme 40, 2+4ab. 7-8a. 8b-9.10. (R: 8a+9a: Se, jeg kommer, for at gøre din vilje). — 1. Kor. 6, 13c-15a. 17-20. — Joh. 1, 35-42. —

Mandag 19/1. Sankt Knud Konge og martyr. 1. Sam. 15, 16-23. — Mark. 2, 18-22. Særlig præf.

Tirsdag 20/1. Alm. ugedag (el. S. Fabianus, præst, martyr el. S. Sebastian, martyr). — 1. Sam. 16, 1-13. — Mark. 2, 23-28.

Onsdag 21/1. Agnes, martyr. 1. Sam. 17, 32-33. 37. 40-51. — Mark. 3, 1-6.

Torsdag 22/1. Alm. ugedag (el. Sankt Vincens, diakon, martyr). — 1. Sam. 18, 6-9. 19, 1-7. — Mark. 3, 7-12.

Freitag 23/1. Alm. ugedag. 1. Sam. 24, 3-21. — Mark. 3, 13-19.

Lørdag 24/1. Frans af Sales, biskop og kirkelærer. 2. Sam. 1, 1-4. 11-12. 17. 19. 23-27. — Mark. 3, 20-21.

Søndag 25/1. Sankt Ansgar, Bispedømmets værnehelgen. Es. 52, 7-10. — Salme 96, 1-3. 7-8a. 10. (R. 3: Kundgør Herrens under, blandt alle folkeslag). — 1. Kor. 1, 18-25. — Mark. 1, 14-20. Særlig præf.

Mandag 26/1. Alm. ugedag (el. Timoteus og Titus, biskopper). — 2. Sam. 5, 1-7. 10. — Mark. 3, 22-30.

Tirsdag 27/1. Alm. ugedag (el. Angela Mericia, stifter af Ursulinerne). — 2. Sam. 6, 12b-15. 17-19. — Mark. 3, 31-35.

Onsdag 28/1. Alm. ugedag (el. Thomas af Aquin, præst og kirkelærer). — 2. Sam. 7, 4-17. — Mark. 4, 1-20.

Torsdag 29/1. Alm. ugedag. — 2. Sam. 7, 18-19. 24-29. — Mark. 4, 21-25.

Freitag 30/1. Alm. ugedag. — 2. Sam. 11, 1-4a. 5-10a. 13-17. — Mark. 4, 26-34.

Lørdag 31/1. Johannes Bosco, præst, ordensstifter. — 2. Sam. 12, 1-7a. 10-17. — Mark. 4, 35-41.

Søndag 1/2. Herrens fremstilling i Templet. (Kyndelmisse). Mat. 1, 3, 1-4. — Salme 24, 7-10. (R. 10b: Herren, herskernes Herre, han er ærens Konge!) — Hebr. 2, 14-18. — Luk. 2, 22-40 (el. kort læsning, vers 22-32). Særlig præf.

Bekendtskab søges

30 årig virkelig god og pæn japaner søger bekendtskab med en god pige, evt. ægteskab. Send svar til billet mrk. 1976.

Studiekreds Interpretatio

Emnet: Dødens teologi.
Tekstbogen: Greshake/Lohfink, Naherwartung, Auferstehung, Unsterblichkeit. Herder 1975. (Bogen kan fås i studiekredsen)
Sted: Niels Steensens Kollegium, Jagtvej 183 B. Lokalet ved siden af englesalen.
Tid: Onsdag den 21. januar 1976 kl. 20.
Derefter hver anden onsdag.
Inden studiekredsen er der lejlighed til at overvære den hl. Messe kl. 19.30 pr. i kollegiets kapel.
Leder: P. H. Roos S.J.
Alle er velkomne!

Økumenisk Studiedag i Ordrup

Lørdag den 24. januar 1976.
I januar måned beder de kristne for kirkenes enhed. Det vil vi også gøre i år, men denne gang under en anden form.
Jægersborg, Ordrup, Skovshoved og Sct. Andreas Kirker vil arrangere en fælles studiedag på Sct. Josephsøstrenes skole i Skovkroen fra kl. 11.30 til 17.30 over emnet: »Ensomhed og Samfund«.
Der indledes af pastor Helge Rasmussen, Jægersborg Kirke.
Når den medbragte frokost er indtaget (øl og sodavand købes, te og kaffe serveres), vises en film: »Signalet« af Ole Gammeltofte efter novelle af Anders Bodelsen.
Lis Møller holder hovedforedraget, der efterfølges af gruppedrøftelser.
De unge vil i forbindelse med studiedagen arrangere en udstilling.
Eftermiddagen slutter med en økumenisk gudstjeneste i Sct. Andreas Kirke, Kollegievej 2 kl. 17, hvor pastor Elisabeth Uldall, Skovshoved Kirke, prædiker. Pris 10 kr.

Vandt De?

På Katolske Menighedsplejers Julemarked den 30/11 på Niels Steensens Gymnasium blev følgende numre udtrukket på amerikansk lotteri:

Serie B.G. grøn nr. 82 Pude
Serie D.B. rød nr. 190 Østekurv
Serie H.B. rød nr. 78 Husmoder/kurv
Serie A.B. brun nr. 4 Pølsegris
Serie K.B. sort nr. 157 Thestel
Serie B.B. rød nr. 138 Kaffeel
Serie C.C. rød nr. 12 Iskande
Serie A.G. blå nr. 164 Brevpapir
Serie H.F. grøn nr. 66 1 fl. Gin i kurv
Serie F.K. brun nr. 85 1 fl. Whisky i kurv

Gevinsterne kan udleveres efter aftale på tlf.: 14 69 36 daglig ml. 10 og 12.

SKOLELEDER til Skt. Norberts skole i Vejle

Embedet som leder af Skt. Norberts Skole opslås hermed ledigt til besættelse snarest og senest pr. 1. august 1976.
Skolen, der er en selvejende institution, er oprettet af den katolske menighed, og eventuelle ansøgere må være indstillet på sammen med lærerkollegiet at tegne skolens kristne linje, både i forhold til den katolske og den ikke-katolske del af skolens forældre og elever.
Skolen (børnehaveklasse til 7. klasse) har ca. 160 elever.
Lærerkorpset er på 14 incl. timelærere.
Ansøgninger skal stiles til bestyrelsens formand, pastor Henri Kerkhofs, o. præm., Fjellevej 2, 7100 Vejle.
Sidste frist for indsendelse af ansøgninger er 31. januar 1976.

Sankt Knud Lavard skole, Lyngby

søger en lærer fra d. 1. feb. 1976.
Skemaet, der er vakant grundet lærers orlov for resten af skoleåret, består af 16 matematiktim., 7 dansktim., 2 gymnastiktim. samt klasselærerfunktion i 5. kl. Der er gode muligheder for fastansættelse fra det kommende skoleår.
Skolen er en katolsk, privat skole med 240 elever fra 1.-7. kl. Vi ønsker en dygtig, gerne erfaren mandlig lærer, der sammen med skoleleder og lærere vil være med til at præge skolemiljøet ud fra skolens specielle sigte som kristen skole på katolsk grundlag.
Ansøgningen stiles til skolens bestyrelse og sendes til skoleleder Dan Rasmussen, Toftebakvej 30, 2800 Lyngby. Tlf. 02-876240.

LÆSERNE SKRIVER

Rubrikken fortsat fra side 2

Katolikker på forkert grundlag?

I anledning af Aage Dyrkjøbs kronik i nr. 20, 1975 har vi modtaget følgende brev. Vi bringer samtidig Aage Dyrkjøbs svar.

Det må sandelig være en lykkelig tilstand Aage Dyrkjøb befinder sig i. Men den dvale-tilstand han beskylder tidligere tiders katolikker at have hvilet i, får man et indtryk af, at han nu selv er krøbet ned i. Vi er nemlig nogle stykker som ikke synes, at den øjeblikkelige kirkelige tilstand er så opløftende og glædelig. Hr. Dyrkjøb læser åbenbart ikke de artikler som rundt om fra fortæller om svigtende kirkebesøg og ligegyldighed overfor sakramenterne — ikke mindst bodens sakramente. Hr. Dyrkjøb vil ikke tale om synden — nej, det vil det moderne »frigjorte« menneske jo helst ikke, og netop derfor står skriftestolene tomme.

Syndserkendelsen er blevet gjort til et tabu — begrebet »at fornærme Gud« er strøget af tros læren. Men hvad er det for en frihed der kan tolerere en Hans Küng på en af kirkens læreanstalter? Hvad er det for en frihed der får katolikker til bevidst og åbenlyst at trods kirkens moralære og offentligt håne Kristi stedfortræder? Hvad er det for en frihed der får katolske præster til at kaste Guds moder — der af kirken betegnes som »al nådens midlerinde« — på skrottyngen?

Vi, der ikke føler som hr. Dyrkjøb, kan vel bære den skam ikke at blive regnet som sande katolikker, men vi har svært ved at bære, at kirkens sande værdier sælges til godkøbspris i den ulyksalige pluralismes navn. En og anden kunne sikkert også fortælle hr. Dyrkjøb lidt om, at overgangen fra århundredes prøvet latin/gregoriansk tradition

til en tvivlsom beat/top-ti »kultur« ikke har betydet noget positivt for statistikkerne vedr. søndagsmessen. Tvært imod står kirken i dag i den pinlige situation, at den snart ikke mere tages alvorlig. Den er ved at miste saltets kraft — og mon ikke det er fordi man har så travlt med at ligedanne den med verden? Kirken skal være et modsigelses tegn.

Stig Holsting

Redaktionen har været så venlig at tilsende mig ovenstående læserbrev, for at jeg kan svare med det samme.

1) Det er trist, hvis min kronik skulle få nogen til at tro, at jeg befinder mig i en »dvale-tilstand«, for det er lige modsat. Jeg mener netop, jeg gav udtryk for, at alt i denne verden må være i bevægelse, menneskene, kirken, samfundet med alle dets aktiviteter, kunst, kultur osv.

2) Stig Holsting mener, jeg ikke vil tale om synden. Det kan da godt være, jeg hellere vil fremhæve det positive: at gøre det gode. Jeg håber ikke, jeg har stillet mig selv op som en af de bekendte retfærdige, der ikke kan se egne fejl. Efterhånden som mit forhold til kirken er blevet afklaret, er min syndsbevidsthed ikke blevet mindre. Det er blot noget andet end tidligere, jeg anklager mig for. Det er ikke så meget disse tusindvis af detaljer, som opfylder dagligdagen, forsyndelser mod en uendelighed af paragraffer og påbud. Det er først og fremmest synden mod kærligheden. Det er erkendelsen af, at jeg har svigtet så mange af Guds skabninger, der blev sendt på min vej, og som trængte til hjælp. Det er disse sviende synder, jeg må bære med mig »i den rejsebylt, hvormed jeg skal stå for Guds

trone«, som en digter engang skrev.

3) En af de ting, som i sin tid gjorde mig til katolik, var netop andagten til Guds moder, men efter min mening skulle vort forhold til hende gerne være en ganske naturlig hengivenhed og kærlighed, et fortrolighedsforhold, der medfører, at vi til enhver tid kan komme og bede hende om hjælp, som om hun var vor egen mor. Der findes desværre præster, som ved deres helt overdrevne Maria-dyr-

Livets alvor . . .

Det alvorlige i livet involverer meget, vi ser det tit uden at ane, at vi er involveret. Det er meninger og tanker og ideer, det er værn af alt det, vi holder af, men det er også det ligegyldige, det tankeløse, livet uden mål og med, der gør os medengageret i alvoren.

Vi forestiller os ofte, at livets ansigt har en sammenhæng på den facon, det viser sig for os i sit forløb. Men livets synlige ansigt er ikke som det tilregnelige, hvori vi til hver en tid kan forudse morgendagen. Livet er som et furret fjeld med høje og dale, hvor det skønne og det

kelse mod deres hensigt har dræbt den naturlige kærlighed til hende.

4) Jeg skelner ikke mellem gode og mindre gode katolikker og dømmes i det hele taget ikke noget menneske. Sådanne negative følelser tror jeg heldigvis hører min grønne ungdom til. Stig Holsting skal naturligvis have lov til at have en anden mening end min, og efter min opfattelse skulle der også være plads til os begge indenfor den katolske kirke.

Aage Dyrkjøb.

Fælleskalk-særkalke

Efter mit læserbrev i »katolsk orientering« nr. 18 skriver Ruth Plum, at man bruger særkalke i Slagelse — og det lyder jo godt.

Der er desværre en brod i honningen. Særkalkene er kun forsøgsvis, hvorimod fælleskalken ikke er undergivet nogen prøvetilladelse, men særkalkene har, så vidt jeg har kunnet få oplyst, fået tilslutning.

Jeg vil gerne sige til Ruth Plum, at større eller mindre liturgisk viden ikke har nogen betydning i denne sag. Det har derimod almindelig sund fornuft hos katolikker, der har så meget af troen, at de ikke nægter dem selv at være moderne mennesker i den moderne verden, de er en del af. Liturgi har også noget at gøre med den i kirken omgivende verden.

Det fortælles, at visse former for kirkearkitektur, der

grimme lever side om side. Livet har tit sine uransagelige grunde, som vi umuligt kan være forberedte på, og som vi heller ikke kender. Men livet spørger i sine dybeste grunde heller ikke efter vores forståelse og vor forståelse, der spørges ikke om vi kan regne alt ud.

Livet spørger derimod efter vores tillid og vores tro på, at selv i mørke tider er der en mening, selv i vor fortvivlelse har Gud lagt sin kærlighed ind for at føre os frem til de mål Han alene kender.

Lene Meyer

findes på stederne for de sene, store åbenbaringer skulle være den slemmes hævn over den megen fromhed.

Nu, efter koncilet må vi vist til at passe på, at vi ikke falder i vandet. Visse ydre former kan meget nemt, (og uden at vi sådan rigtig lægger mærke til det) medvirke til yderligere at fremmedgøre kirken.

Kjeld Simonsen.

**Næste
nummer
udsendes
onsdag 28.1**

Terrorister i Chile . . .

(Fortsat fra forsiden)
politiets optræden i et katolsk hospital i Santiago, hvor en engelsk kvindelig læge blev arresteret, fordi hun havde givet lægebehandling til et medlem af M.I.R.-bevægelsen.

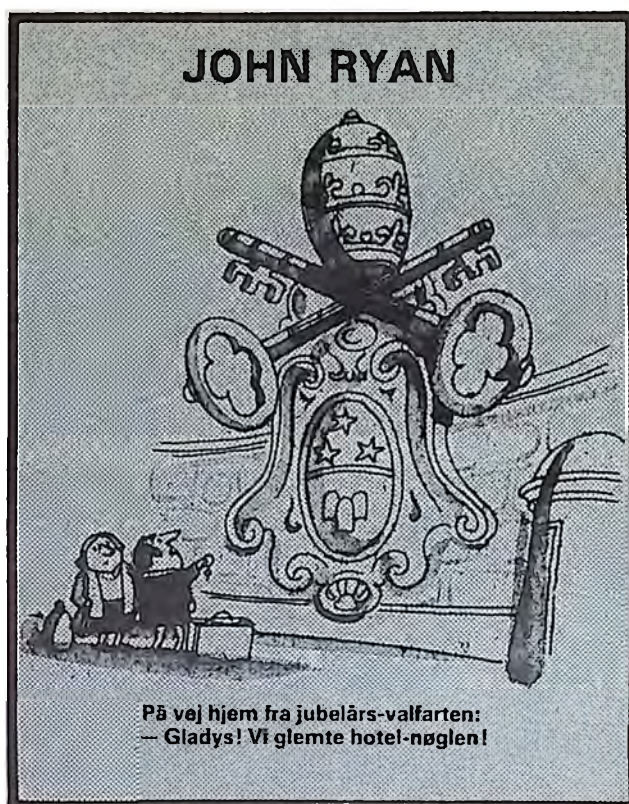
Protest fra norske katolikker

86 navngivne katolikker fra bispedømmet Oslo, desigiblandt 8 præster og 23 nonner med biskop John W. Gran i spidsen har fremsendt en protestskrivelse til general Pinochet. Teksten lyder:

»Undertegnede, katolikker fra Oslo bispedømme protesterer mod de arrestationer af gejstlige og lægfolk, som i de sidste år har fundet sted i Deres

land efter politiundersøgelser i religiøse institutioner. I solidaritet med ærkebiskoppen af Santiago, kardinal Raul Silva Henriquez kræver vi respekt for kirkens ret til at hjælpe forfulgte og til at pleje sårede i kraft af Kristi kærlighed, han som er hele menneskeheden forløser».

I en samtidig udsendt pressemeddelelse fremhæves det bl.a., at den chilenske regering tvinger ærkebiskoppen af Santiago, kardinal Raul Silva Henriquez til at nedlægge al virksomhed i den tværkirkelige komite for fred, en organisation som forsøgte at bistå med humanitær hjælp til fanger og deres familier.

Kirkelig fordømmelse af Mafiaen

(KIPA) — For første gang i den nyere italienske kirkehistorie foreligger en officiel fordømmelse af Mafiaen. Det skete den 30. november 1975 med en enstemmig erklæring fra biskopperne i Kalabrien — støvlespidsen på den italienske halvø. De kalabriske biskopper betegner Mafiaen som »en vanærende pestbyld på samfundet og et tegn på den sociale, økonomiske og kulturelle tilbagestående og ligefrem forfald i moralsk sans og samfundsind«.

Mafiaen hører hjemme på Sicilien og kalder sig selv for det »agtverdige selskab«. I de sidste halve snes år har Mafiaen også forgrebet sig på Kalabrien og dannet en søsterorganisation under navnet »Camorra«.

Udvikling umulig

Ingen del af det lokale kalabriske samfund kan i dag sige sig fri for Mafiaens grænseløse og utøjlede begærlighed, hedder det videre i biskoppernes erklæring. Alle forsøg på at få en økonomisk udvikling af det tilbagestående Kalabrien i gang støder på forbitret modstand fra denne gangsterbande, som ser sin egen fordel i at holde området underudviklet. Blandt Mafiaens gerninger i Kalabrien nævner biskopperne påtvungne afgifter af enhver slags forretningsmæssig eller pro-

duktiv virksomhed, smugleri, røveriske overfald, pengeafpresning, bestikkelse af myndigheder, kidnapning og infiltration i politiske kredse med det formål at skaffe sig et omdømme som harmløs, ufarlig gruppe, således at banden i al stilhed kan brede sig.

Årsager til Mafiaens opståen

Biskopperne priser i overigt i høje toner de politiske bestræbelser, der er sat ind mod Mafiaen. Det drejer sig indtil nu om nærmere efterforskning. Biskopperne går imidlertid selv et stykke videre. De hævder, at årsagerne til Mafiaens opståen og udvikling er tilstrækkelig kendt og kræver dybtgående reformer. Kalabriens beboere må gives et begrundet håb om virkelig retfærdighed og befrielse fra fattigdommens åg. Italienere uden for Kalabrien, specielt i det nordlige område bliver af biskopperne opfordret til at aflægge alle fordomme og gøre sig den alvorlige situation i Kalabrien klart bevidst. De lokale og statslige myndigheder opfordres til at søge nærmere kontakt med folket for at forstå dets vilkår. De har et berettiget og yderst påtrængende krav om arbejde, bolig, social ydelse osv., og det er netop disse ting, der i sidste instans vil overvinde Mafiaen.

Ny-religiøsitet i Rusland

- udspringer i lægfolket - ikke hos gejstligheden

MOSKVA/PARIS (KIPA) — Et brev, der for tiden cirkulerer i det sovjetrussiske Samisdat, — dvs. den illegale undergrunds-verden, — er blevet den vestlige verden bekendt via Paris. Det er ikke tilfældigt, siger brevet, at de nye religiøse og teologiske strømninger i Rusland udspringer hos lægfolket.

I dag er det ikke munkene, der er kaldet til at danne kirkens fortrop, heller ikke gejstligheden skal være det vigtigste instrument for kirkens indflydelse. Det er derimod de intellektuelle lægfolks opgave i kirken, at forberede og gennemføre kristendommens nye missionerende orientering i det verdsliggjorte samfund.

Den, som har omvendt sig til kristendommen, burde holde op med at betragte sit forhold til kirken som tilfældig gæst eller forbruger, der ikke engang har rådgivende stemmeret.

Katolicismen et forbillede

De ortodokse kristne er vant til at bebrejde katolicismen dens klerikalisme, siger brevet, dog sikrer netop katolicismen i dag en kæmpemæssig mulighed for åndelig frihed: Den opfordrer lægfolket til endog i vigtige spørgsmål ikke at afvente færdige løsninger fra gejstlighedens side, men til i en kristen klogskabs ånd selv at tage del i ansvaret.

De kristnes opgave er

ikke at fordømme og anklage. Vejen til karismatisk handlefrihed, vidnesbyrdets vej ligger åben. Kristne er kaldet til at vidne om deres tro og endda om det, der ikke er i orden i deres eget hus.

Brevet opfordrer til en åben diskussion af internt kirkelige anliggender. Den »under pres fremsatte påstand«, at sandheden om kirken, eller bare en brøkdel af denne sandhed, skulle kunne skandalisere nogen, kan kun skade os.

Tykt spindelvæv om ikoner

Vi kristne er stadig bange for at lade et for skærende lys trænge ind i vor stille butik, så andre kan se, hvor tykt spindelvævet

hænger om vore ikoner og olielamper.

Den moderne tid, der fortrænger kirken fra alle dens tidligere så »bekvemme stillinger«, tvinger den til en koncentration af al sin åndelige energi og aktivitet, til udnyttelse af alle sine livskræfter. »Derfor bør kirken vende tilbage til den tilstand af organisk enhed blandt alle troende, som var ens kendetegn i de første århundreder af dens eksistens. Den gang deltog alle i sakramenterne i stedet for blot at overvære deres forvaltning. Alle udgjorde det kongelige præstedømme og tjente kirken ved at udnytte de gaver, Ånden havde givet dem.«

BISKOPPENS POP-FESTIVAL

Biskoppen af Reading, Eric Wild (billedet til venstre) blev valgt til »Top of the Pops« på Watchfield Pop-festivalen med sit solo-nummer »The Lord is my shepherd« (Herren er min hyrde). Han fik stormende bifald fra de 5.000 unge, der var mødt op til hans friluftsmesse på en stor plads ved Oxfordshire.

»Det er jo ikke almindeligt, at man får bifald for lovsange under messen«, sagde biskoppen blandt andet, »men det var faktisk vældig rart«. På billedet til højre to nonner, der spreder opmuntring og trøst blandt de af popfestivalens unge, der har behov for det. (The Sun).

Hej med dig side 4

Embederne i kirken side 5

Det er så let at kritisere side 6-7

Den ulydige Jesus side 9

katolsk orientering

Mennesker på flugt i det krigshærgede Mellemøsten. Paven udtalelse fornylig om de palæstinensiske folks legitime rettigheder i forholdet til Israel har fremkaldt vrede i jødiske kredse.

Jødiske demonstranter i Vatikanets FN-kontor

New York (NC) - 15 medlemmer af en jødisk aktivistgruppe, »Jewish Defense League« nåtte med politiets hjælp fjernes fra Vatikanets FN-kontor nytårsaften. Aktivisterne meddelte Mgr. Giovanni Cheli, der er Den hellige Stols faste observator ved FN, at de protesterede mod pave Pauls nylig holdte tale, i hvilken han appellerede til den israelske regering om at respektere palæstinenserne ret til at vende tilbage til deres hjem i Israel. Disse udtalelser må betragtes som an-

tisemitiske, sagde aktivisterne, fordi paven ikke samtidig nævnte de jøder, der lever i undertrykkelse i Saudi Arabien, Syrien og andre arabiske stater. Aktivisterne krævede, at Mgr. Cheli fremsatte en offentlig udtalelse, der kunne afbalancere pavens bemærkning.

Kontoret besat

Mgr. Cheli svarede bestemt, at han ikke ville efterkomme dette ønske. Aktivisterne forlangte herefter en skriftlig protest fremsendt til Vatikanet,

hvilket Mgr. Cheli lovede. Han var alene på kontoret, fordi personalet havde fri. Da han et kort øjeblik forlod kontoret, benyttede aktivisterne lejligheden til at besætte det, og Mgr. Cheli fandt det aflåst, da han vendte tilbage. Han tilkaldte herefter politiet, idet han dog understregede, at han ikke ønskede arrestationer. Kun to af aktivisterne måtte af politiet fjernes med magt. I et par timer herefter demonstrerede aktivisterne med plakater på gaden uden for bygningen.

Appeller til Israel om at respektere palæstinenserne ret

Rom (KIPA og NC) - Under et møde kort før jul med kardinalerne i Rom gav pave Paul VI en række kommentarer til verdenssituationen og henvendte sig herunder med en appel direkte til Israel. Paven sagde: »Selv om vi nøje husker på de tragedier, som for kun få år siden tvang det jødiske folk til at søge sikkerhed og beskyttelse i en befæstet, suveræn og selvstændig stat - ja, netop

fordi vi husker dette - vil vi bede dette folks børn om at anerkende et andet folks ret og lovlige bestræbelser, - et folk som selv har lidt i lang tid, nemlig det palæstinensiske folk«.

Fra Vatikanets radio kommer samtidig en meddelelse om, at mere end 200 gejstlige, overvejende katolikker i Boston, USA, har udsendt en appel ligeledes til fordel for palæstinenserne. Israel opfordres

til at respektere menneskerettighederne og til at lade de forviste palæstinensere vende tilbage til deres hjemland.

Det hedder iøvrigt, at Israels egen sikkerhed og en retfærdig behandling af palæstinenserne er to indbyrdes afhængige ting. Appellen er sendt til FN, det amerikanske udenrigsministerium og den israelske ambassade i Washington.

Kardinal Jan Willebrands

Økumenisk topfigur Hollands nye primas

Kardinal Jan Willebrands' udnævnelse til kardinal Bernard Alfrinks efterfølger som ærkebiskop af Utrecht og primas af Nederland, har haft hele verdenspressens bevågenhed.

Kardinal Jan Willebrands er født den 4. september i Bovenkarspel, bispedømme Haarlem, blev præsteviet i 1943, skrev en doktorafhandling om kardinal Newman og var aktiv i sognearbejde i Amsterdam, da han blev udnævnt som direktør for præsteseminariet i Warmond. I 1946 blev han formand for den hollandske økumeniske forening »Sint Willibrord«, i 1958 blev han Nederlands delegerede ved den internationale økumeniske bevægelse. I 1960 udnævnte pave Johannes ham til sekretær for kardinal Bea i det nyoprettede Enhedssekretariat. Det var i denne stilling, Willebrands gjorde en enorm indsats ved udformningen af koncildekreterne om »Økumenisme«, »Religionsfrihed« og om »Forholdet til de ikke-kristne religioner«.

Den 12. april 1969 efterfulgte han den afdøde kardinal Bea som præsident for Enhedssekretariatet. Kardinal Willebrands forbliver Enhedssekretariatets præsident, men får

Kardinal Jan Willebrands.

som vicepræsident i en nyoprettet stilling den katalanske biskop Ramon Torrella Cascante, født i 1923 i Olesa nær Montserrat. Torrella Cascante er en af de voldsomt omdiskuterede spanske biskopper, der har haft en del vanskeligheder med det fascistiske Franco-styre. Som ung præst har han været aktiv i katolsk ungdomsarbejde for arbejderne (JOC/KAJ, i Dan-

mark UKA. red.) I 1967 blev han hjælpebiskop i Barcelona og i 1970 vicepræsident for »Justitia et Pax«.

Som hans efterfølger i sidstnævnte stilling har paven udnævnt biskop Bernardin Gantin, forhenværende ærkebiskop af Cotonou i Dahomey, den første sorte afrikaner, der overtager en så vigtig post som vicepræsident for »Justitia et Pax«.

Nordisk Kul A/S 70 45 30

Automatisk levering
Ollevagt i fyringssæsonen
Egen import og tanklager
Radladrigerede
tankvogne

**SALG . KØRSEL . ADMINISTRATION
SERVICE . INSTALLATION**

Rødovrevej 383, 2610 Rødovre

01-70 45 30

— sikkerhed for varme

Ejner Nielsen

Kolonial — Kaffé

Absalonsgade 14 — 9000 Ålborg
Telf. (08) 12 09 71 — 12 15 56

Brdr. MEYER

Blikkenslagermester

aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peter Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 — 80 50 30

R. Schulik

Slagterforretning

Nørrebrogade 46, Esbjerg
Telefon 12 02 14

Kaj F. Fjording og Søn

Murermestre — Ingeniører
Entreprenører
Hyldegårds Tværvej 13
Charlottenlund.
Telefon 63 12 88

El-afdeling v/ installatør
J. Ramskov Hansen
Telefon 94 31 45

MONIES & ANDERSENS EFTF. A/S

VVS

Frederiksborggade 22
1360 København K
Telefon 13 23 14

E. Christoffersen

Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74.

Bonzon Aut. katolsk bedemand
Begravelsesforretning 34 46 01 — GO 60 56

Fasanvejens Ndr. Fasanvej 76
Ligkistemagasin GO. 6056 - GO. 6030

Begravelse og bisættelser
ordnes for alle trossamfund
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35

- VVS
- Ventilation
- Sprinkleranlæg
- Oliefyer
- Service
- Blik
- Smede
- Plaat
- Isolering

Svend Erik Laursen A/S
Chr. X's vej 108
8260 Århus - Viby J.
Tlf. 06-14 85 33

Tilsluttet
VVS-branchens
garantifordning

LÆSERNE SKRIVER

Under denne rubrik vil breve fra læserne blive bragt i det omfang redaktionen skønner, at indholdet har almen interesse. Redaktionen forbeholder sig ret til om nødvendigt at forkorte læserbreve over 200 ord.

Det kirkegaardske ideal

Vedrørende Aage Dyrkjøbs omtale af »det kirkegaardske ideal« i sidste nummer. Dette at have følt denne verdens tomhed og meningsløshed, (selv i et velfærdsmiljø og uden store private sorger). En tomhed, der føles både som enkeltperson og rent kollektivt. Kierkegaards sammenligning i balsalen, hvor man kommer ind af en dør i den ene ende, danser, larmer og lever på højtryk, for derefter at forsvinde ud af den modsatte dør. Hvorhen?

Stående overfor dette altafgørende spørgsmål, (altafgørende, fordi det er det eneste sikre i verden - at vi skal herfra), fyldes det tænkende menneske med et mere eller

mindre desperat håb om, at Bibelen ikke er »opium for folket«. Her rækker så Kristus hånden frem og viser det ydmyge menneske, der for længst har indset sin fortvivlede situation, (at være kommet ind i verden og ikke at kunne dø »døden«.) Vejen hen til hans kirke, og vi har hans ord for, at Helligånden vil være med den.

Vel har vi spist af Kundska-bens træ og vil helst leve i »umiddelbarhed i anden potens«, men vor »subjektive inderliggørelse« til trods: Vi konfronteres med den grundlæggende historiske sandhed til sidst.

Åse Larsen.

Vore syges opgaver

Det er ikke morsomt at være syg, men det vil være fejlagtigt at hævde, at sygdom kommer som en stor overraskelse for Gud!

Sygdom er villet af Gud, og også den må ikke spildes og være unyttig. Der er flere måder at drage nytte af sin sygdom:

1) Der er noget, der hedder »Sick & Suffering Co-Workers' Link«. Det hjælper Mother Teresa's arbejde. Man kan igennem det få personlig kontakt med en søster eller broder, skrive til vedkommende på engelsk og bede for arbejdet. Det er en international association, og Mother Teresa har selv sagt, at hun skylder dem sin succes i hele verden. Det ledes af Jacqueline de Decker i Belgien. Hun var selv en søster, men måtte opgive på grund af sygdom. Hun er allerede opereret 21 gange, men trods det leder hun et socialt arbejde i Antwerpen.

Skulle nogen have interesse, kan de enten skrive til mig, eller til fru Grete Lauritzen, Frimodtsvej 11, 2900 Hellerup. Den sidste er repræsentant for Mother Teresa's arbejde og samler her i landet ind til det formål.

2) For nogen tid siden fik jeg brev fra England, som nævnede, at det sørgelige lå ikke i den megen sygdom i verden, men at så meget af det ikke kom til nytte for Guds arbejde. Hun oplyste, at i England var der to foretagener: et svarer til vor eget »De syges katolske forbund« - hvortil der derfor henvises.

3) Det andet foretagende opmuntrer de enkelte ved korrespondancer. Sidstnævnte har vi vist ikke her i landet.

Skulle nogle være interesserede, kan de skrive til undertegnede.

Helena Lærkes
Banevolden 44, 2 - lej. 16,
2500 Valby.

Stilhed eller rastløshed

Da jeg kom hjem fra England i 1968 var meget selvfølger forandret. Veje anlagte, broer bygget osv. Men der var dog en ting, som var særligt påfaldende, nemlig menneskers jagen, som om de alle til enhver tid havde meget travlt, så travlt at de ikke havde tid til at tænke sig om.

Prøv at gå ind i en kirke til søndagsgudstjenesten. Mange kommer for sent og efter, det er begyndt. Værre endnu er, at så snart gudstjenesten er færdig, styrter folk ud af kirken så hurtigt, at det er umuligt for præsten at tage messe-tøjet af og komme ud og hilse

på folk. Man kan ikke undgå at få den tanke, at der er ikke tid til at lytte efter, hvad Gud ønsker af os. Er det os, som har ansvaret for alt? Eller har Gud stadig noget at skulle have sagt?

Hvis ansvaret er Guds, behøver vi vel ikke at styrte afsted, men kan give os tid til at overveje Guds ord.

Det skulle gerne kendes på os, at vort håb ikke hviler i os selv, men hos Gud. Vor holdning ligner for meget de andre menneskers, de som ikke har tro og derfor ikke noget at se hen til.

Helena Lærkes.

Biblens årstal ulogiske

Kirken, hvad enten det er »den rigtige eller naboens«, har altid koncentreret sig om Biblens religiøse aspekt, og mere eller mindre undladt at tage hensyn til dens historiske.

Hvis bibelhistorien var forsynet med talstørrelser der var logiske og troværdige, som passede ind i den bibelhistoriske helhed, ville Biblens religiøse aspekt blive smukkere og mere inspirerende.

Bibelen er skrevet af mennesker, kopieret og oversat af andre mennesker tusinder af gange, så det er ikke underligt at mange fejl har indsneget sig i både tekst, talstørrelser og navne, nogle endog så iøjnefaldende, at enhver vil kunne se at det ikke er Guds ord. Andre fejl er mere vanskelige at finde frem til, men det kan som regel lade sig gøre.

Jerusalem blev lagt øde i kong Nebukadnezars nittende regeringsår, altså i 605 ÷ 19 = 586 f.v.t., og Daniel fortæller, at Simons første år var 586 ÷ 62 »uger« = 586 ÷ 434 = 152 f.v.t., og 1. Makkabæerbog fortæller, at »i året 170 blev da hedningernes åg taget bort fra Israel, og det israelitiske folk begyndte dengang at skrive i dokumenter og kontrakter: — i det første år under Simon, jødernes store ypperstepræst, feltherre og fører«.

Det første år af »det græske herredømme« var der-

for 152 + 170 = 322 f.v.t., altså året efter, eller samme år som Alexander den Store døde, og ikke ti år senere. Så finder vi også, at Josephus havde ret, da han fortalte, at Aristobul blev konge i Jerusalem 471 år efter familiens hjemkomst fra det babyloniske fangenskab, og at han herskede i 1 år. Det var nemlig ikke Aristobul I., som var ypperstepræst og statschef ligesom sin fader og bedstefader, men ikke konge. Den konge, der er tale om var sønnen, som også hed Aristobul, som kaldte sig selv konge fra 64 til 63 f.v.t. Så kom Pompeius!

Man har regnet med, at »det græske herredømme« begyndte i 312 f.v.t., og derfor er der en fejl på 10 år, der går igen hele vejen fra Alexander den Stores død indtil vor tidsregnings begyndelse, og dette gælder ikke alene Israels historie, men også både Ægyptens og Syriens.

Det er derfor ikke så underligt, at Herodes' regeringstid regnes fra 37 til 14 f.v.t. og ikke fra 47 til 14 f.v.t., som det skulle være, og da Jesus blev født tre år før Herodes døde, skete dette altså i året 17 f.v.t., og ikke i året 7 f.v.t., eller i året 1 f.v.t. (753 ab urbe condita) som »le moine Denys« har fortalt »et sur le quel repose la chronologie de l'ère chrétienne.«

J. K. A.

DUK får ny ungdomspræst

Efter 8 år som DUK's præst trækker pater Jacob Muiser sig tilbage fra ungdomsarbejdet på landsplan for at virke som præst for sognet i Hillerød.

DUK havde allerede for 8 år siden vanskeligheder ved at finde en præst, der ville gå ind i arbejdet for KUK-erne i Danmark. Præstemanglen var følelig, hvorfor det var van-

skeligt at tage en præst ud af sognearbejdet. Men pater Muiser sagde ja til at påtage sig arbejdet i DUK som lejrpræst, præst på week-ends for KUK'er på ledertræning eller skole-week-ends og ikke mindst væsentligt: som en forstående og renhjetet rådgiver og vejleder ved utallige hovedbestyrelsesmøder og udvalgs-møder. Samtidig har pater

Muiser bevaret kontakten til sognet, idet han ønskede at beholde en del af sognearbejdet fortsat.

Arbejdsbyrden har været stor, men pater Muisers arbejdsindsats har ikke været mindre. Problemerne har tårnet sig op, men de har aldrig fået lov at komme i vejen for pater Muisers pastorale sigte med DUK-arbejdet.

På DUK's vegne siger jeg TAK for godt samarbejde.

Pater Muiser efterfølges af pater Gottfried Grünwald fra Århus, som fra 1. januar 1976 er bosat i Niels Steensens Kollegiet, Sct. Kjeldsgade, Østerbro.

Pater Grünwald er af bisoppen udnævnt som ungdomspræst for bispedømmet i Danmark. Ole Borg.

Guds bevågenhed

Noget om et mirakuløst loppemarked — og menighedsfællesskab i det hele taget

Af Hanne Kvium

Vidste I, at loppemarkeder har Guds bevågenhed? Vi vidste det vist ikke, før vi i år holdt vort 3. loppemarked — som ellers for at skaffe penge til den betrængte sognekasse.

Det er et hårdt, men på så mange måder opmuntrende og dejligt job at starte et loppemarked. Det skaber nemlig et varmt fællesskab mellem de medvirkende og nærmere kendskab til hinanden og i øvrigt til hele menigheden, der jo sammen med mennesker fra vor by udgør vor kundekreds.

Samarbejde

I skulle se, når pennearbejdere og forretningsfolk, mænd med dårlige rygge og andre gebrækkeligheder slæber rundt med store u håndterlige møbler, som om de alle havde haft en fortid som flyttemænd.

Vi var betænkelige i år, for det var 3. år i træk, at vi

skulle øse af de sædvanlige kilder både hvad loppeting, arbejdsindsats og kundefremmøde angik! Der kom mærkværdigvis mange ting frem fra gemmerne også i år, men det mirakuløse ligger i den efterhånden meget store flok fra menigheden, som er parat til at gøre en indsats de 3-4 dage, selve loppemarkedet løber af stabelen — og i resultatet: vi fik de ønskede og hårdt tiltrængte penge på trods af svigtende kunder! Det var rigtigt nok en bekymret flok, der samledes, når kassen skulle gøres op, men forbavelse og glæde bredte sig, når det hver dag viste sig, at der faktisk var kommet lige så meget ind som de foregående år, hvor det vrimlede med købere — — Hvor gør vi os uro og bekymringer om mange ting i stedet for at være tillidsfulde og trygge.

Men alligevel! Den sædvanlige avisomtale, der

plejer at lokke de mange kunder til, var svipset i år, for loppemarkederne er jo travle mennesker med jobs, der i forvejen fuldt ud lægger beslag på deres kræfter. Og i menigheden sporedes en vis træthed. Det kan måske være svært at se nødvendigheden og værdien af et varmt og nært menneskeligt fællesskab.

Fælles aktiviteter

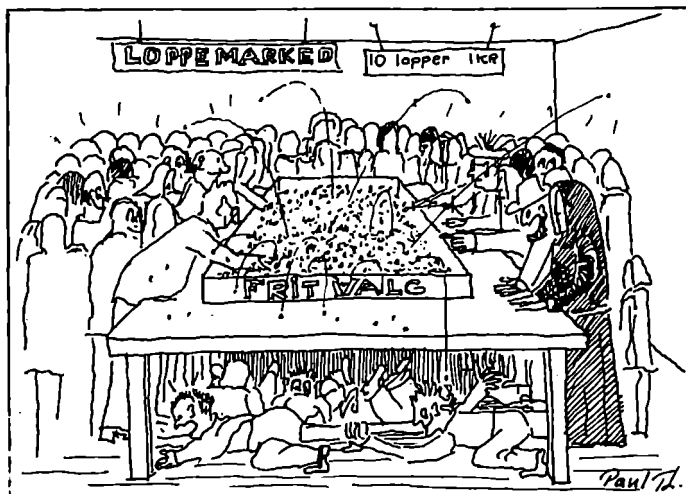
Et loppemarked har da bestemt intet med kristent fællesskab at gøre? Er et loppemarked da ikke et temmeligt uændeligt foretagende? Det tror jeg ikke, for gennem de fælles aktiviteter — det kan være så meget andet end lige netop loppemarkeder —, som sognene byder på og indbyder til, nedbrydes uheldige menneskelige skranker, og der opbygges en naturlig forudsætning for det kristne fællesskab, som vi har i kirken, men som ikke gerne skulle holde op ved den indvendige side af kirkedøren, for hvad er det hele så værd?

Personlig aktiv

Kender I den fornemmelse, man kan få, når ens sognepræst beder om menighedens forbøn for en syg — en døende — en død, som han nævner ved navn. Man har sikkert tit set vedkommende i kirken, måske har man hilst

på hinanden, men derudover kender man intet til dette menneske, end ikke navnet. Man ønsker ligefrem, at præsten ville vise et billede af den, man anmodes om at bede for, så man vidste, hvem det var. Er det ikke flovt? Og vi kalder os kristne — vi samles hver søndag om et åndeligt fællesmåltid!

I mange sogne er der bibel-aftener, hvor man en gang månedligt læser og taler om den følgende søndags evangelietekst, som er evig aktuel. Hos os kan vi aldrig blive færdige med at tale om og »udlægge« teksten, og vi glæder os til præstens prædiken over samme, for den bringer endnu noget nyt til, og den sætter tingene — og os — på rette plads. Kommer der kun få til disse aftener? — Bliv ved alligevel! for at vi alle kan lære, at vi er en del af et hele, at vi alle er nødvendige for helheden, at vi hver især kan komme med noget af os selv, at vi skal bygge videre på det — forhåbentlig — varme fællesskab, som gerne skulle opstå overalt: på loppemarkeder, til kirkekafe, på bibel-aftener — og ikke mindst i kirken. Vi er jo kirken, hver af os er en lille del af den store kristne kirke. Der er brug for hver enkelt af os. Vi skal bare forstå det. Vi må ind på livet af hinanden, vi må åbne os for hinanden.

Humanae Vitae syv år efter

Pavens rundskrivelse atter til debat ved AC - arrangement d. 30. januar

Da Paul VI's rundskrivelse Humanae Vitae blev udsendt i juli 1968, blev den til grin. Den vesteuropæiske offentlighed udråbte den til at være det sidste nye reaktionære kvæk fra reaktionens højborg, et latterligt lille skrift, som blot var et nyt bevis på, at man i Vatikanet var aldeles ude af trit med tiden. Humanae Vitae var latterlig, fordi den repræsenterede et forældet syn på mennesket og især et aldeles forældet syn på konsmoralen. Men den var ikke blot latterlig, den var tillige farlig, fordi den var en trussel mod kampen mod overbefolkning, kampen for

en friere og mere »menneskelig« seksualmoral og kampen for kvindens emancipation.

Paven i modvind

Ordene er et næsten ordret citat af Birgitte og Leif Arffmann, hun præst i Folkekirken, residerende kapellan ved St. Nikolaj kirke i Vejle, han sekretær for det teologiske studienævn ved Århus Universitet. Men også blandt katolikker gik bølgerne højt. De fleste herhjemme, som i resten af Europa, var vrede over, at paven »forbød pillen«, som det hed i journalistisk forkortelse i aviserne. Bispekollegierne vedtog og

offentliggjorde erklæringer, der i urbane vendinger sagde paven imod. Paven fik også støtte, men mest helhjertet i den tredje verden, hvor f.eks. den brasilianske ærkebiskop Helder Camara takkede Paul VI, fordi han med Humanae Vitae havde sagt nej til udryddelse og undertrykkelse af fattige og besværlige etniske minoriteter.

Siden er der gået godt syv år, og bølgerne har lagt sig. Men det problem, rundskrivelsen tog op, er ikke blevet mindre aktuelt. Måske er tiden derfor inde til at se på Humanae Vitae igen, nu uden lidenskaber. Det vil AC gore

fredag den 30. januar kl. 20 ved et åbent møde, der foregår i Niels Steensens Gymnasiums Englesul, Jagtvej 183 B. Aftenens indledere er de omtalte protestantiske teologer Birgitte og Leif Arffmann, der har studeret rundskrivelsens forudsætninger og dens plads i katolsk teologisk tænkning på et studieophold i Rom, dels ved det pavelige universitet Gregoriana, dels ved dokumentationscentret IDO-C. Efter disse studier er deres holdning dels afvisning, dels accept. De ser i rundskrivelsen også et forsvar for vanskeligt stillede befolkningsgrupper, en afvisning af en vildfarelse sex-dyrkelse og en varm, undertiden næsten lyrisk anerkendelse af den ægteskabelige kærligheds og den ægteskabelige akts betydning for ægtefællerne.

Kaspar Kallan

R.I.P.

Bibliotekar
Anna Elise Møldrup
* 18.5.11.
† 9.1.76.

Inge Müller

ØKUMENISK AFTEN I VEJLE

Tirsdag den 3. februar kl. 19.30 i SKT. NORBERTS KIRKE.

Pastor Johs. Langhoff beretter om Kirkenes Verdensråds generalforsamling i NAI-ROBI, som han har deltaget i. Aftenen indledes med en økumenisk liturgi, hvori flere af byens præster medvirker, Folkekirkens C.J. Neergaard, R. Møller Petersen og Birgitte Arffmann, Metodistmenighedens Jakobsen og Baptistsamfundets H. Kornholt sammen med stedets katolske præster. Skt. Nikolajs kirkekor synger. Efter foredraget i kirken er der lejlighed til i skolens sal over en kop kaffe at stille spørgsmål til gæstetaleren Johs. Langhoff.

Tak til Sct. Hedvigssøstrene

Nu da Sct. Hedvigs Hospital i Kolding har ophørt sit virke takker vi søstrene for over 50 års dejligt samarbejde.

J. Krenk,
ingeniørfirma Kolding.

N. BOESEN

BEGRAVELSESFORRETNING
v/ Anders Jürgensen

Nørrebrogade 9 - 7100 Vejle
Telf. (05) 82 07 25 - 82 48 40

Tømrermester
Ferd. Førch & Co A/S
Strandvejen, Ålborg
Telefon 12 03 01

C. B. Riis & Søn
Slagtermestre
Valby Langgade 36
København Valby - Telefon VA 89
1. kl. kød og pålæg

Bendt Gravgaard
isenkram en gros
Hobro - Telefon (08) 52 15 44.

K. J. Højland & Søn
Aut. vand- og gasmester
Værksted: Høddammen 3
Skolebakken 147
Esbjerg. Telefon 12 93 50

Skolebøger - Skolerekvitter
Billedbøger - Skønlitteratur - Papir
Fyldepenne - Billigbøger
Roskilde Boghandel
Sct. Olsegade 24 - Telf. 35 31 31

Paul HENRIKSEN
Rådhusstræde, Vejle
Telefon 82 37 11

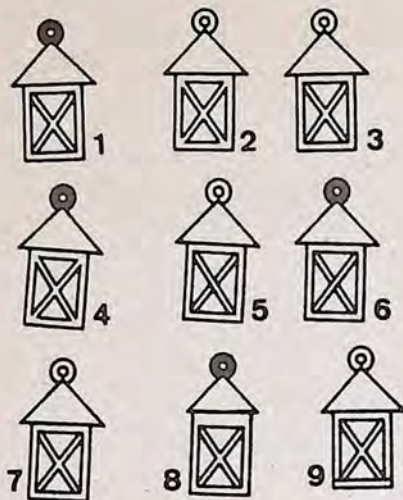
Ressourcespild
Flere tusinde varmtvandsbeholdere og mange tusinde meter vandrør tæres op hvert år. Ring til Deres VVS-installatør og få monteret et ANO-KAT minielektrolyseanlæg i Deres parcelhus. Så er Deres varmtvandsbeholder og rørsystem — for ca. 500 kr. — effektivt beskyttet mod korrosion. Guldager Electrolyse A/S

børnesiden

Kun nogle af disse stjerner er færdig tegnet.
Kan du lige tælle hvor mange der ikke er færdige?

HEJ!

Blandt disse 9 lanterner er kun de 2 helt ens.

Din bedstefar om igen!

Farfar og morfar er så glade for dig. Mor synes, at de ligefrem forkæler dig. Men det synes du ikke, vel?

Hvorfor kan de fleste ældre mennesker lide børn? Man skulle da tro, at afstanden mellem barnet

og det gamle menneske er for stor. - En hel menneskealder. Eller er livet bare en rundkreds, hvor du starter et bestemt sted, når du bliver født. Hver gang du har fødselsdag, er du nået et stykke længere rundt i kredsen, og pludselig, når

du er blevet gammel, kan du se, at du er på vej hen til det samme sted igen, bare fra den anden side. Jo ældre vi bliver, jo mere ligner vi igen børn. Vi bliver lykkelige for de ting, vi har glædet os over som børn. De mest simple ting: at kunne gå, at kunne høre, at kunne se... Vi er glade for, at vi kan - endnu.

Måske ser din bedstefar i dig også de mange muligheder og chancer, som han ikke selv fik udnyttet i livet. Mange af de ønsker og drømme, han selv engang har haft, men ikke fik opfyldt, får i dig igen en chance. Og han håber på dine vegne, at det må lykkes denne gang.

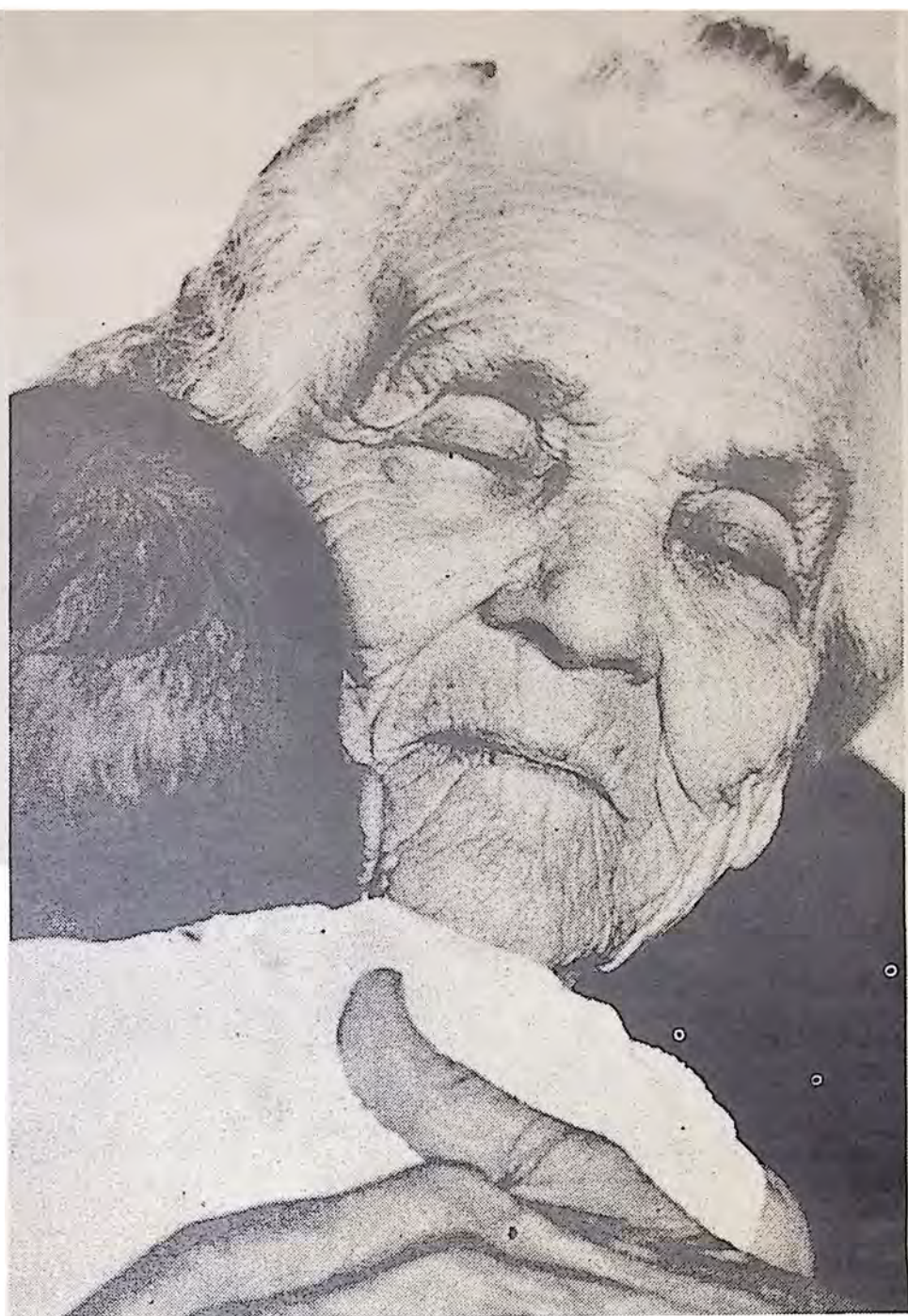
Børnene er et lys. De tænder håbets lys for de ældre, for verden og for Gud.

For hvert barn, der bliver født, siger Gud, at han vil forsøge endnu engang.

HK.

Når jeg bliver stor, bliver jeg så stor!

Jesu fremstilling i templet

Du kender sikkert historien om Maria og Josef, der bragte deres lille Jesus til templet i Jerusalem. I Jerusalem boede en gammel mand. Simeon hed han. Han havde ventet længe på denne dag.

Da han så Maria og Josef, tog han barnet i sine arme. Simeon blev mægtig glad og sagde:

»Gud, nu kan jeg dø i fred, for nu ved jeg, at din frelse er kommet!«.

Det var et meget højtideligt øjeblik i Simeons liv. Helligånden havde forklaret ham, hvem Jesus var: »Dette barn skal være ligesom et lys for alle mennesker, så de ikke mere behøver at vandre i mørket« sagde han.

Bagefter kom Anna, en gammel enke på fireogfirs år. Også hun blev glad. Hun takkede Gud og talte om barnet Jesus.

Den fest hedder »Festen for Jesu fremstilling i templet«. Den fejres den 1. søndag i februar måned.

Vidste du, at du er et lys?

Vidste du, at du er et lys? Det er dog indlysende.

Hvert menneske må være et lys, stort eller lille. Det forstod jeg i går, da vor lærer mistede sin tålmodighed. »Henrik, du er ikke noget stort lys!« sagde han.

Da jeg kom hjem, sagde jeg til mor: »Mor, jeg er bare et lille lys!«. Hun så på mig og spurgte, om jeg havde feber. Så fortalte jeg hende, hvad der var sket i skolen. Mor smilte... Der gik et lys op for hende.

Også Jesus var et lys. Men han var et sandt lys. Da Johannes Døberen begyndte at prædike, var det sande lys, som oplyser hvert menneske, ved at komme til verden.

Og den gamle Simeon sagde: »Jesus er et lys, som skal åbenbares for hedningerne«. Jesus skulle oplyse vejen til Gud, vor far. »Jeg er verdens lys« sagde han. »Den, som følger mig, skal aldrig vandre i mørket, men have livets lys«.

Henrik.

De gamle og de nye embeder i kirken

Af Hans L. Martensen

Inden længe skal vi have valg til nye menighedsråd. Dette giver anledning til overvejelser om gamle og nye tjenester i kirken. Valg til menighedsråd er endnu noget forholdsvis nyt i vor katolske sammenhæng. Rundt omkring finder man stadig en vis usikkerhed med hensyn til menighedsrådenes funktion. Usikkerheden kan gælde de opgaver, man skal tage op. Den kan også gælde samarbejdet med præsterne eller med bispedømmets centrale råd, pastoralrådet.

Hermed skal ikke nægtes, at menighedsrådene de fleste steder har fungeret godt, og at vi har haft ganske gode begynder erfaringer. Man kunne endda nævne forskellige eksempler på, at et menighedsråd har haft afgørende betydning - i nogle tilfælde har det bragt værdifulde initiativer ind i sognet, i andre tilfælde har det ligefrem overtaget en slags ansvar for menigheden, når der ikke har været nogen præst på stedet.

At blive medlem af et menighedsråd vil sige at overtage et nyt »embede« og ansvar. Hvorledes forholder disse ny »embeder« sig til de gamle?

„Guddommeligt indstiftede“ embeder

Der findes i kirken embeder, der er »guddommeligt indstiftede«. Det vil sige, at de hører med til kirkens væsen. Det 2. Vatikankoncil siger herom: »Biskopperne er i kraft af guddommeligt indstiftelse apostlenes efterfølgere« (Konciltekst Om Kirken 20). Også præster og diakoner har del i dette guddommeligt indstiftede embede (Om Kirken 28).

Biskoppens, præstens og diakonens embeder er knyttet til ordinationens sakramente (i daglig tale ofte kaldt »præstevieelse«). Dette sakramente giver et embede i kirken, der ikke blot i grad, men i væsen er forskelligt fra lægmandens embeder (Om Kirken 10). Inddelingen mellem »klerikere« og »lægfolk« skal ikke forstås som en inddeling mellem ydende og nydende medlemmer af kirken. Tværtimod er alle medlemmer af kirken henordnede til hinanden, og alle er både ydende og nydende (Om Kirken 10).

Embedet, der er knyttet til ordinationens sakra-

mente har tre hovedfunktioner: at helliggøre, at belære om troen, og at styre menighedsfællesskabet (jfr. især Om Kirken 20-21).

Præstens og biskoppens embede er på en speciel måde knyttet til messen. Kun den, der er præsteviet kan gyldigt lede fejringen af den hellige messe. Ligeledes er præstevieelsen en forudsætning for forvaltningen af bodens sakramente.

Det er klart, at de »nye« embeder, der er opstået i kirken i sammenhæng med menighedsrådene, må søge at finde de bedst mulige samarbejdsformer med den ansvarlige præst på stedet og med biskoppen - netop fordi præsteembede og bispembede hører med til selve kirkens gudgivne struktur.

Nødvendige funktioner i en menighed

For at placere et menighedsråd og dets opgaver, er det godt at tage stilling til følgende spørgsmål: Hvad er nødvendigt, for at en menighed kan fungere som kristen og katolsk? Er bestemte opgaver så vigtige, at menigheden sygner hen, hvis de ikke løses? Hvis det lykkes at få større klarhed over dette, så vil menighedsrådene komme til at fungere bedre.

Her er en sådan liste over nødvendige opgaver i en menighed. Listen er ikke fuldstændig - man er velkommen til at føje flere punkter til!

Gudstjeneste. Nødvendigheden af denne tjeneste er iøjnefaldende. Den er særlig knyttet til præstens embede. Hvis katolikker ikke regelmæssigt kommer til messe og kommunion, og hvis de ikke lærer at bede sammen, så er det ude med en menighed. Den vil i løbet af kort tid dø hen.

Har lægfolket nogen opgaver på dette felt? Ja, mange. Der er brug for folk, som hjælper i sakristiet, som kan uddanne ministranter, som kan bidrage til at gøre gudstjenesten festlig, som er organist eller sanger, eller som smykker kirken med blomster osv. Der er brug for lektorer - en smuk og klar oplæsning af bibelteksterne er en opgave, som kræver både øvelse og kunnen. Der skal organiseres afhentning af folk, så

ingen er hindret i at komme til messe på grund af afstand og manglende transportmuligheder.

Da der efterhånden melder sig en vis præstemangel, kan der også blive brug for ikke-præsteviede personer, som hjælper med at bringe den hellige kommunion til de syge, eller som kan holde ordets gudstjeneste, hvis der på bestemte søndage ikke kommer nogen præst til menigheden. Sådanne hjælpere til kommuniionsuddeling eller til ledelse af ordets gudstjeneste skal indsættes i deres embeder ved en gudstjeneste, og de skal have biskoppens godkendelse. Et direktiv for disse nye gudstjenesteembeder og et ritual for indsættelsen vil senere blive offentliggjort.

Undervisning. Atter dette er en uundværlig sektor af enhver menigheds liv. Alle katolske børn - ikke blot de, der går i katolsk skole - har krav på at blive undervist i troen. Hvis dette ikke sker, misbruges dåben, og ingen skal undre sig over, at troen ikke vokser og bærer frugt hos dem, der ikke bliver undervist i troen. Forældrene har selv et stort ansvar for børnenes religiøse opdragelse. Denne opdragelse begynder allerede før børnene er så gamle, at de begynder at gå i skole. Men for at forældrene kan klare denne opgave, har de måske selv brug for videre undervisning i troen! Derfor er der også behov for voksenundervisning. Hvorledes kan en sådan undervisning tilrettelægges i et sogn? En undervisning, der både sørger for, at alle børn får en grundig oplæring i troen, og som også giver et solidt tilbud til de voksne? Unge folk, der tænker på at gifte sig har også brug for en ægteskabsundervisning, der bygger på den katolske forståelse af ægteskabet som et helligt sakramente...

Fællesskabsdannelse. Begrebet er måske ikke helt klart, men jeg finder ikke noget bedre for at dække en af menighedens vigtigste opgaver. Der skal dannes virkelige fællesskaber, således at intet medlem af menigheden behøver at føle sig ensom og forladt. Der skal bevidst arbejdes på, at naturlige fællesskaber kan vokse - de enkelte familier skal

danne kernen. De unge skal desuden have mulighed for at komme sammen og opleve deres tro sammen. De ældre skal hjælpe de unge i dette arbejde. Der er også behov for andre grupperinger, hvor katolikker kommer sammen for at støtte hinanden i troslivet, for at bede sammen, og for at udveksle erfaringer.

Omsorg for syge og svage. Dette var noget af det mest kendetegnende for Jesu eget virke. Han tog sig altid specielt af de svage og de dårligt stillede. I enhver menighed er der brug for mennesker, der kan tage sig af de syge, de handicappede, og dem, der på grund af alder ikke længere kan klare sig selv.

Kristendommens helbredende karakter er alt for meget gået i glemme. Det er som om vi ikke har mod til at tro på, at vor tro også skal kunne hjælpe til mange svagheders overvindelse. Jesus ønsker at frelse og hjælpe mennesket både på sjæl og på legeme.

Indsats for udsoning mellem mennesker, for retfærdighed og for menneskelig værdighed - dette gælder naturligvis indadtil blandt menighedens egne. Men det gælder også udadtil, idet vi som kristne er kaldede til at bære et medansvar for samfundet omkring os og til at arbejde

Evangelisering - hermed nævner jeg til sidst den opgave, som måske er menighedens allervigtigste, men samtidig desværre er den allermest forsømte. På dette felt må vi bede og banke på, indtil Herren en dag åbner døren for os. Så længe vi ikke som menigheder brænder efter at bringe troen på evangeliet videre til ikke-troende, mangler der en helt væsentlig dimension i vort fællesskab. Hvis vi ikke bør gå i gang med gademission (og hvorfor er vi så sikre på, at vi ikke bør?) - så skulle vi i det mindste være mere opfindsomme for at finde andre veje. Hvorfor er boghylderne tomme i mange kirkers udhængsskabe? Hvorfor brænder vi ikke mere efter at bringe gode katolske bøger videre til andre? Hvorfor dyrker vi så lidt samtalsnåde, således at vi ved det talte ord i dagligdagens sammenhæng bringer troen videre.

Egnede kandidater

Hvis man på denne måde gør sig dybere tanker om de opgaver, der skal løses i en menigheds sammenhæng, så kan man gå over til næste spørgsmål: kan vi finde nogle personer, der har talent for den ene eller den anden af disse opgaver? Naturligvis er det ikke nødvendigt, at alle de op-

forankret i den katolske tro og i katolsk praksis, og at han lever i loyalitet over for kirken og dens bestemmelser.

Jeg har af og til hørt en præst sige: flere medlemmer af mit menighedsråd kommer ikke til messe hver søndag. Ja, så spørger man sig selv: hvorledes kan det gå til, at nogen stiller op som kandidat til et menighedsråd, og hvorledes kan det gå til, at han bliver valgt, hvis han ikke opfylder de elementære katolske pligter? Den, der vil bringe troen til andre, må først selv leve et liv ud af troen.

To grundkonceptioner.

Den ene konception betragter menighedsrådet som et parlamentarisk repræsentation af menigheden over for præsten. Nøgleproblemet bliver kompetencefordeling. Hvad har menighedsrådet »ret« til at bestemme, og hvad har præsten »ret« til at bestemme?

Den anden konception betragter menighedsrådet som en arbejdsgruppe sammen med præsten. En sådan gruppe vil i fællesskab tjene evangeliet og tjene menigheden. Nøgleproblemet bliver opgavefordeling. Spørgsmålet om kompetence træder i baggrunden. Ja, endog spørgsmålet om, hvilke opgaver lægfol-

for dette samfunds større menneskeliggørelse.

Økumenisk indsats. Der findes uden for den katolske kirke andre kristne, der lige som vi ønsker at leve i troen på evangeliet, og som ønsker at bringe Jesu frigørelse og retfærdighed videre til andre: samarbejdet med dem bør udbygges, ikke mindst fordi vi mærker, hvorledes vor omverden afkristnes med hastige skridt.

gaver, jeg opregnede før, skal løses af menighedsrådsmedlemmer. Men menighedsrådet skal have en stærk ansvarsfølelse over for alle disse opgaver, og det er kun godt, hvis der i menighedsrådets egen kreds er mennesker, der kan løse dem.

Den egenskab, man først og fremmest skal forvente af en kandidat til et menighedsråd er naturligvis, at han skal være dybt

ket skal løse, og hvilke opgaver præsten selv skal løse, træder (i langt og meget) i baggrunden. Det altoverskyggende er at løse de mest påtrængende opgaver, for at menigheden kan trives og for at evangeliet kan udbredes.

Det er denne sidste opfattelse af menighedsrådet, som vi har brug for at fremelske.

Hans L. Martensen

Vendepunkt Nairobi

Kirkernes Verdensråd har holdt sin 5. generalforsamling i Nairobi fra 23. nov. til 10. dec. 1975. Om den økumeniske bevægelse skrives der, at nok skyldtes dens styrke i starten en række fremstående personligheds indsats, men dens svaghed bestod deri, at ingen af dem officielt talte på nogen kirkes vegne. Men efter Verdensmissionskonferencen i Edinburgh 1910 begyndte »kirke-liggørelsen«, som — hæmmet af to verdenskrige — først blev et faktum i Amsterdam 1948, da 147 kirker fra 44 lande oprettede Kirkernes Verdensråd.

Et resultat deraf, som flere havde forudset, blev at kirkernes medlemskab »som kirke« nedsatte farten for den økumeniske båd, mest fordi økumenismens oprindelige missionsproblemer nu blev set i lyset af medlemskirkernes egen teologiske problematik, og blev drøftet på kirkernes betingelser for enhed. Den romersk-katolske kirke holdt sig udenfor. Det har man bebrejdet den. Dens betingelse for enhed var og er, alles anerkendelse af, at Kristus har bygget sin ene kirke på »klippen« Peter. Uden Peter ingen enhed, uden anerkendelse af Peters hyrdeembede ingen troværdig apostolicitet. Nogle har kaldt dette for åndeligt hovmod.

Det 2. Vatikankoncil har formuleret et sæt »katolske principper for økumenisme«, foruden hvilke den katolske kirke ikke kan forestille sig sagen rettet mod det rigtige mål, etapevis at genfor- enes. Selv om formuleringen af begrebet genforening kan modificeres og også er blevet det under kardinalerne Bea og Willebrands som ledere for Enhedssekretariatet, betragter mange stadig den katolske holdning som stejl. Men de seneste års konflikter indenfor selve Kirkernes Verdensråd har vakt en voksende forståelse for den katolske reserverthed, især siden de ortodokse har overtaget den og beviser, at den ikke er hovmod. For lige fra Uppsala 1968, hvor en politisering af missionsindsatsen vakte røre (Kirkernes Raceprogram med »støtte« til militante befrielsesbevægelser bl. a. i Angola) til Bangkok 1972, hvor man igen opblødte kirkeliggørelsen fra 1948 (ved at give alle tænkelige lokale komiteer og aktionsgrupper adgang som medlem af Verdensrådet) går der en linje af voksende afstandtagen fra både trosmæssig og kirkelig enhed. Siden Uppsala og Bangkok har de ortodokse medlemskirker anet miljøforurening og indtaget en reserveret holdning over for visse tolkninger af økumenismen. De har endda draget i tvivl, om den Jesus, nogle ny-indlemmede aktionsgrupper forkynder mon er den samme Kristus, som ortodoksien bekender sig til: Tre-enighedens Anden Person, inkarneret Gud af Gud.

Den økumeniske bevægelse må undgå den risiko, at miste det eneste grundlag for enhed, man indtil nu har haft fælles, nemlig den samme Kristus. Skuden ville få alvorlig slagside, såfremt dens besætning fra at have været enig om næsten intet andet end Kristus nu langsomt havnede — eller strandede — i en enighed om næsten alt muligt, undtagen om Kristus.

Skal heri forklaringen søges for de ortodokse kirkers nye initiativer i retning af en fremskyndt forsoning og genforening med Peters Rom?

Nairobi-mødet har klart erkendt faren for en udhuling af selve trosbekendelsen og noget tyder på, at man har fået rettet skuden op under sejlsads mellem lumske skær. Det er kun glædeligt. Inspirationen fra Edinburgh og Amsterdam må kunne bidrage til en fornyet afklaring.

Willem Wuyts

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K. Telf. (01) 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarstiftelsen, Katolsk orientering og informationsafdeling.

I redaktionen:

Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,

Fjellegade 2, DK-7100 Vejle, .

Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.

Redaktionssekretær: Knud Kluge.

Lay out: Paul Traczyk Larsen og Knud Kluge.

Udsendes i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark.

Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.

Oplag januar 1976: 14.800 eksemplarer

Redaktionen kan desværre ikke påtage sig ansvaret for uopfordret indsendte manuskripter.

Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

ANTON GRABNER-HAIDER

*Fratrædt præst
taler ud*

Katolsk Forlag

Som nævnt på bogsiden i sidste nummer bringer vi et uddrag af Anton Grabner-Haiders bogen »Fratrædt præst taler ud«, som kort før jul udkom på Katolsk Forlag.

Grabner-Haider er født 1940 i Østrig. Han blev præsteviet i 1965, men fratrådte som præst allerede i 1969, hvorefter han giftede sig.

Nedenstående er hentet fra det sidste af de alt 5 breve, som bogen består af.

Det er så let at kritisere

Af Anton Grabner-Haider

Et problem, som i vor tid forekommer mig at være af betydning, er samtalen og kritikken indenfor kirken...

Det vil aldrig være ligegyldigt, hvad kristne mennesker foretager sig. Der kan være øjeblikke, hvor det er nødvendigt at komme med et oplysende eller måske kritisk ord. Men så kommer det an på, om dette ord siges således, at det kan forstås, som det er ment.

Vi i vor tid har alt for megen kritik og selvkritik i Kirken. Jeg kan forestille mig, at dette kan virke nedslående. Vi må ærligt sige, at denne kritik sjældent lykkes, at den næppe rigtig forstås, at den fremfor alt sjældent er fremmede for Kirken. Den skaber meget snarere forvirring og usikkerhed, den nedbryder og ødelægger meget. Kritik er en »tale«, som enten lykkes eller mislykkes, og som følger bestemte regler. Når den nu om dage snarere mislykkes end lykkes, så er det vel fordi den ikke respekterer fundamentale regler. Også her sker det, at den pågældende kritikers egen usikkerhed øges og breder sig. Størstedelen af denne kritik synes også at stamme fra en teologi, som i den senere tid i stigende grad er blevet hjerteløs og forvirret.

Virkningsløs kritik

Netop de unge i Kirken lider under de fejl og fejlagtige holdninger, som de ser dér. De drømmer om en ideal-kirke og er endnu ikke rede til at tolerere menneskelig svaghed. De udtaler sig om ting, som de opfatter dem. De siger rent ud, hvad der efter deres

mening er forkert. Og de er forbavset over, at deres kritik ikke virker og over, at de bliver ordrige outsiders i Kirken. De presses ind i en rolle, som de ikke selv ønsker at spille. Jeg selv har været meget aktiv i en sådan form for kritik. Og jeg var hver gang forbavset over, at den ikke lykkedes, og at man ikke fattede, hvad jeg positivt ville udtrykke. Jeg har senere spekuleret meget over fejlene ved og reglerne for denne kritik.

Da det drejer sig om en fælles tjeneste for Evangeliet, er vi kristne ansvarlige for hinanden. Vi er ansvarlige for virkeliggørelsen af Evangeliet, og vi må være vågne overfor falske former og holdninger og gøre opmærksomme på dem. Paulus regner vel dette til »profetisk tale«, det han indbyder alle kristne til (1. Kor. 14,1). Men en sådan tale er med til at bygge Kirken op! Ellers er det ikke profetisk tale. Derved udgår efter min opfattelse meget af det, som kalder sig profetisk tale i vor tid. Det afhænger altid af, hvordan man formulerer sin kritik, hvorledes man gør opmærksom på fejl i trosholdningen. Ifølge den engelske sproganalytiker J.L. Austin er det gennem fejlene, vi lærer reglerne for »tale«.

Reglerne for kritik

Jeg mener, at al kritik må begynde hos én selv, i ens egne fejl i trosholdningen, ved at indse sine egne svage sider. Så vil den også finde frem til de rette - dvs. menneskevenlige - ord for andres fejlholdning. En anden regel kunne være den, at der må søges samtale med den, der bliver kritise-

ret, før der tales. Sammen med den kritiserede skridt der søges efter muligheder for en ændring i vedkommendes adfærd. En næstregel kunne være, at også den kritiserede burde søge samtale med sin kritik. Det kræver bestemt meget menneskelig kraft og meget stor trossstyrke, men anden måde synes ikke at kunne løse det problem, som er så stort for os i dag.

Overlader man en kritik til sin kritik, drager man en skillelinie overfor ham, eller afbryder man en samtale, presser man ham til yderligere kritik, og han kommer ind i en ond cirkel, som han ikke kan selv komme fri af. Man må tværtimod befri ham: man må spørge ham om, hvad positivt han egentlig har villet fremføre. Måske kan endog fejl i hans kritik komme ham til gode. Den som møder sådan, i ham kan mange værdifulde kræfter frigøres. En sidste regel kunne være, at kritik først og fremmest er en livsform. Kritikeren må i sit eget liv overbevisende give udtryk for det, han går ind for. Det er helgenernes vej. Det synes at være den eneste metode, man kan anvende for at overbevise andre.

Afslappet kritik

... Vi har i vor tid alt for megen kritik i ord og for lidt kritik udtrykt gennem livsformen. En kritik, som afspejler sig i livsformen står utvivlsomt Jesu kor meget nær. Den godtager dette kors nøjagtig som sin egen svaghed. Den sår ikke kærligheden og frem sætter sin kritik helt afslappet - ja, selv med hu-

mor. Kun sådan en kritik har mulighed for at rette fejl i trosholdningen og at bygge Kirken op...

Levet kritik må gå forud for kritik i ord, og en sådan kritik er levende samtale. Jeg mener, at du bør være meget forsigtig med kritik som sådan, ja, overhovedet med ord. Er det én gang udtalt, så disponerer vi ikke mere over det, vi ved ikke, hvad det anstifter.

Du vil sikkert også leve i Kirken som kritiker over-

for dig selv og overfor dine medkristne. Det kan ingen fritage dig for. Selv som døbt lever vi som syndere, og vi må gøre hinanden opmærksomme på fejl og skyld som ansvarlige for hinanden. For at dette skal lykkes, kræves hele vor indsats og vor bøn. Du vil som kritiker stå nøjagtig på samme måde overfor verden. Du siger ikke ja til, hvad verden gør. Du lever i en alternativ livsform over for verden. Du vil tale, »hvad enten det er belejli-

get eller ubelejligt«. (2. Tim. 1,2). Men du vil tale på en sådan måde, at man forstår dig. Også her vil du være med til at bære og ikke til at fordømme, og du vil kæmpe for at nå frem til alternative standpunkter. Evangeliet er ikke af denne verden, og dets logik er anderledes end menneskers. Også denne kritik vil betyde korset for dig, hvis du tager den alvorligt. Din vigtigste opgave er at tjene Kirken i dens kon-

krete situation i vore dage. Det betyder i vore dage tjeneste for medmennesker, der ofte er usikre i deres trosopfattelse. Jeg mener, at det vigtigste arbejde består i langsomt at nedbryde denne usikkerhed og muliggøre, at troen påny kan slå rødder. Men hvordan tager man fat? Jeg mener, at du først og fremmest selv må tilkæmpe dig et fast grundlag for din tro. Du må blive klar over de årsager og de fejl, som førte til denne usikkerhed. Det være sig overilede teologiske påstande eller forfængelighed - det være sig fundamentale fejl i kritikken, fejl i dialogen, fejl mod kærligheden. Du må forsigtigt pege på, hvori disse fejl består, og hvordan de kan rettes.

Genvinde tillid

Vigtigst for at opnå dette er dialogen, samtalen, samtals »kunst« eller samtals »nåde«. Det må hvile tungt på dig i dit arbejde, at kristne ofte ikke mere kan tale sammen: hvorledes hele grupper lægger sig fast på ensidige meninger, hvordan det ofte mislykkes at nå til en forståelse. Her er det din opgave at være formidler. Jeg mener, at det vigtigste er, at der først genskabes en atmosfære af tillid, at angsten forsvinder, og at man besinder sig på det, som er fælles for os, på Evangeliet. Du må genvinde denne tillid, du skal udstråle tillid gennem dit liv. Du må derfor være meget forsigtig, at du ikke skaber ny usikkerhed hverken i prædikener, i religionsundervisning eller i samtaler om troen. Teologiske teser og teorier kan aldrig være emner for forkyndelsen.

Forny et samtal

Jeg mener, at vi systematisk må genoprette den odelagte dialog mellem de kristne. Måske bliver det

nødvendigt at kæmpe om hver enkelt sjæl, således som Paulus i Tessalonika også først kæmpede om hver enkelt, og således som han fulgte dem for at vinde dem for Kristus. Jeg mener, at fornyelse af samtalen i Kirken i vor tid er vigtigere end samtalen med andre. Men det skulle jo ikke blot føre til en diskussion om Evangeliet, som meget let kan udvikle sig til en tom udveksling af ord: det drejer sig langt snarere om i fællesskab at genvinde troens oprindelige »tale«.

Hvis det lykkes dig - hos de troende - igen at vække undren over Evangeliets storhed, så vil også samtalen henover det, der skiller, falde let. Hvis du derved selv får den gave at kunne undres over dette budskab, så er det tro, du forkynder. Det er din opgave at forkynde, ikke at diskutere. Disse to ting er fundamentalt forskellige. Det første er ikke-beskrivende »tale«, medens det andet er beskrivende argumentation. Måske kan det være din opgave at inspirere til »tale«, der udtrykker tak til Gud, som har grebet én og vakt denne undren. Eller måske vil du i denne frugtbare dialog henover det, der skiller, kunne lede til »trossituationer«, til »trosoplevelser«. Eller måske vil du forsøge at fremkalde »tale«, som udtrykker tilbedelse, bøn, bønfuldelse eller jubel og lovprisning. Hvis du selv føler dig dybt berørt af troens ord, og hvis hele din livsform udtrykker denne grebthed, så vil den frugtbare samtale lykkes. Så vil troen påny slå rødder, og så vil det, der formentlig eller virkeligt skiller, blive reduceret til næsten intet...

Du vil glæde dig sammen med dem, som gennem den atter oplevede tro er blevet frigjort. Jeg mener, at du roligt kan

møde alle, der indenfor Kirken vil nivellere, og som kun kritiserer med ord, også de som bestrider berettigelsen af din livsform. Forudsætningen er, at dit liv og din tro har dybe rødder. Så skulle der endog være plads for frigjort storsind. Du viger aldrig tilbage for samtalen, men du bliver ikke en fanatiker. Du er åben for nye argumenter, hvis de svarer til en levende tro. Også de, der blot ønsker strukturændringer, skulle ikke gøre dybt indtryk på dig, for din tjeneste angår mennesker og ikke strukturer. Du vil først og fremmest ændre mennesker, så følger Kirkens strukturer efter. I alt dette kunne jeg ønske dig den afslappethed, som vi manglede. Jeg mener, at kun den svarer til Evangeliet.

Positiv udvikling

Du hører utvivlsomt ofte ordene: Det gælder om at holde ud. Måske er det godt for dig af og til at høre disse ord. Men forsøger du at leve ud fra Evangeliets indre kraft, vil de ikke gøre større indtryk på dig. For de kan meget let være tegn på angst og manglende tillid. Din udholdenhed vil være begrundet i selve Evangeliet. Naturligvis har du realiteterne og kendsgerningerne klart for øje, men du vil ikke lytte til dem, der overdriver og jamrer, for krise er også altid tegn på en udvikling. Og nu om dage er der tydelige tegn på, at der er en positiv udvikling i gang til det bedre, og at den allerede længe har været undervejs. Mennesker, som står udenfor Kirken, og som har i overflod af denne verdens goder, spørger om meningen med tilværelsen. Og de står der med tomme hænder, fordi den livsanskuelse, de mente at kunne bygge på, ikke kunne bære.

katolsk orienterings kronik 28.01.76

Præstemangel og kirkeloven

Af Johs. Jong

Kirkeloven er for langt de fleste katolikker et ukendt land. Det er ikke nogen katastrofe, for nok skal landet bygges med lov, men kirken bygger på evangeliet, på Jesu ord og gerning, på hans person. Derfor kan man godt være kristen, uden at have kendskab til loven.

Der har været og er stadigvæk nogen, der mener, at kirken skulle kunne klare sig uden love. Man har evangeliet at gå efter, og derfor skulle alle vanskeligheder og problemer kunne ordnes i fred og fordragelighed. Men så enkelt er det nu alligevel ikke. Nok er vi allesammen døbt,

men dermed er ikke sagt, at vi nu også er fuldkomne. Der, hvor mennesker skal arbejde sammen, er der fare for misbrug og konflikter. Det er derfor en fordel at have en lov, der skaber ordnede forhold, så formidsker man faren for både konflikter og selvtægt. Lovens formål er at forebygge, at den enkelte sætter sine egne meninger igennem på andres bekostning, på den måde kan den være med til at skabe frihed til at leve efter evangeliet. Derfor er det godt, at de fleste katolikker ikke mærker ret meget til kirkeloven. Det kunne tyde på, at den stort set er i overensstemmelse med kirkens grundlag.

Lægfolkets stilling i loven

Lægfolket nævnes ikke ret meget i kirkeloven. Det skyldes vel delvis, at den stammer fra en tid (1918) hvor lægfolket ind-

tog en mere underordnet stilling i kirken end det er tilfældet i dag. Man kan nærmest sige, at den er præget af en art oplyst enevælde. Al myndighed ligger hos paven og biskopperne, mens lægfolket skal høre efter og adlyde. Men denne enevælde får dog ikke lov til at blive til et diktatur, fordi ledelsen ved sig bundet af evangeliet. Derfor giver den loven, ikke for sin egen skyld, men for kirkens, lægfolkets skyld. Der er kun et sted i hele loven (c. 682), som direkte og udelukkende omhandler lægfolkets stilling og rettigheder. Her fastslås, at lægfolk har ret til at få al den hjælp, det har brug for i deres kristenliv og især til at bede om at få sakramenterne.

Man kunne måske synes, at det var meget lidt, der bliver sagt om den del af kirkens medlemmer, som udgør dens over-

En havmåge som samfundsrevser

*Endelig kom filmen
»Jonathan Livingston Seagull«*

Paramounts store kano-
ner gnider sig i hænderne.
Endnu for et par år siden
stod studierne tomme.
Som de fleste amerikanske
filmselskaber balancerede
de på falittens rand. Men
så kom Love Story, The
Godfather, The Great
Gatsby, alle tre usandsyn-
lige kassesuccesser. Para-
mount havde opdaget vor
tids hunger efter romantik.
Og nu udkommer de med
en film om en revsende
samfundskritisk havmåge:
Jonathan Livingston Sea-
gull.

Det er sjovt at se: Film-
kritikerne kalder den en
sværmerisk sammenkæd-
ning af kønne billeder.
Men i Amerika står folk i
kø for at lade sig røre af
instruktør Hall Bartletts
smukke billeder, skudt af
kameramanden Jack
Couffer.

Film og musik en succes

Litteraturkritikerne kal-
der Richard Bachs roman
»Jonathan Livingston Sea-
gull« prætentios, men

værdiløs metafysik. Men i
de angelsaksiske lande er
bogen blevet en bestseller,
og siden filmen trækker
fulde sale, er det ene oplag
efter det andet blevet ud-
solgt. Bombastiske pande-
kager kalder musikkriti-
kerne Neil Diamonds
songs, som går dybt krum-
bøjede under violiner og
pauker. Men i mellemtiden
udspyr musikforretnin-
gerne grammofonpladen
med filmens musik, flot
emballeret i farvebilleder
fra filmen.

Flyvende skuespillere

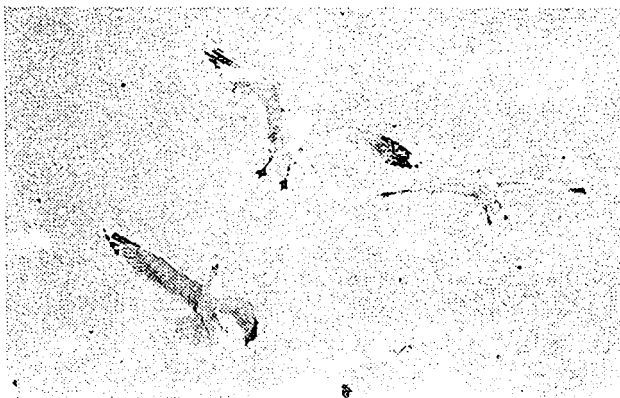
I Hall Bartletts film op-
træder ingen mennesker,
men mågeflokken ligner
vort samfund mere end i
Disney's gamle dyretrick-
film. I filmens generik
(præsentation af kunstnere
og andre medvirkende) si-
ges i øvrigt: »Enhver af os
har lidt af en Jonathan i
sig«.

Da Hall Bartlett be-
gyndte optagelserne til Jo-
nathan Livingston Seagull,
krævede forfatteren Ri-
chard Bach, at man skulle

lade ham skrive drejebog-
gen. Der kom en masse
vrøvl ud af samarbejdet,
fordi Bach mente, at fil-
men forrædte bogens ånd.

Med musikken trak det
op til en lignende konflikt.
Da Neil Diamond lamslået
så, hvad slags billeder
Bartlett havde filmet sam-
men til hans indtrængende
tunge musik, gik han i pro-
test. Det ortodokse pop-
folk piftede ad hans songs.
En avantgardistisk biograf
i New York drejede filmen
uden lydbånd!

Men publikum synes,
filmen er herlig, og Jona-
than Livingston er en bega-
vet aktør, så glimrende en
skuespiller, at en ameri-
kansk forening til dyrenes
beskyttelse har anklaget
Hall Bartlett for dyrpla-
geri! Filmen er poesi i bil-
leder. Man fatter næppe,
at en filmmand kan fylde
100minuttersfilm med må-
ger, klipper, skvulpende
bølger, opbrusende skum.
tomme strande, solned-
gange, den blå luft. Sker
der noget i filmen? Ikke,
hvis man venter »action«.
Filmen sker selv. Den er et

symfonisk digt, fortryl-
lende intens naturlyrik.

Selvfølgelig er der en
hage. Det store publikum
begynder at gennemskue,
at den salgsteknik, der
gjorde historier som Love
Story, The Godfather og
The Great Gatsby til suc-
cesser FØR de udkom,
fordi rygtet om succeszen
var en del af reklamen, sik-
kert også denne gang er
ved at gøre sig gældende.
Dette trick bliver ikke i
evighed ved med at virke.
Men det ville være synd
ikke at ville gå hen og se
Jonathan Livingston Sea-
gull, fordi man ikke vil
lade sig manipulere af re-
klamen. For så går man
glip af en filmisk nytæn-
ning.

J. Vandyck

Filmen: »Jonathan Li-
vingston Seagull«, Para-
mount. Produktion og in-
struktion: Hall Bartlett.
Drejebog: Richard Bach
og Hall Bartlett. Kamera:
Jack Couffer. Musik: Neil
Diamond.

Longplaying: »Jonathan
Livingston Seagull«, Neil
Diamond. CBS S/69047.

Nationen Israel og Guds »Israël«

Israel og »Israël«. Reli-
gion og politik i Mellem-
østen. »Synspunkt« nr. 24.
DMS-forlag. 80 sider. Kr.
28.75.

Israels skæbne som land
og som folk er af største in-
teresse, både dagsaktuelt
og set i historiens lys. Er et
problemkompleks, der
ikke indebærer nemme løs-
ninger - selvom den hyp-
pigst forekommende stil-
lingtagen er meget unuan-
ceret pro eller contra.

Redaktionen af Syns-
punkt-serien har med det
lige udkomne nr. 24 villet
yde hvad den kalder et bi-
drag til at komplicere den
personlige stillingtagen,
altså påpege det urimelige
i at tegne situationen i
skarpe sort-hvide streger.
Det er unægtelig en speget
affære at skulle udrede trå-
dene i det mønster der hed-
der religion og politik i
Mellemøsten. Nuancer og
mellemtone kan være
vanskelige at få øje på. Det
gælder både i den politiske
og i den kirkelige menings-
dannelse.

Bogen er opdelt i 3 ho-
vedafsnit: Staten Israel
som politisk problem, -
Teologiske vurderinger af
staten Israel, - Kirke og

mission i forhold til det jø-
diske folk og Guds »Is-
rael«.

Første afsnit indeholder
»Israel og palæstinen-
serne« (S.v. Kortzfleisch),
»Vi kan vente længe«
(samtale med PLO-
planlægningschef Nabil
Sha'ath), »Israels stigende
isolation« (Uri Yaari, »In-
formation«).

Andet afsnit: »Var Pau-
lus zionist?« (Kresten
Drejergaard), »Bibeltro-
skab og zionisme« (Tage
Lunn), »Der findes ingen
jødisk religion« (patriark
Elias IV), »Islam i araber-
nes konflikt med Israel«
(prof. Åge Holter, Oslo),
»Jødedom og zionisme«
(overrabbiner Bent Mel-
chior).

Tredje afsnit: »Kristen
mission blandt jøder. En
begrundelse« (pastor Axel
Torm), »Israel, kirken og
gudsfolkets enhed« (prof.
K. E. Skydsgaard).

Med disse - alt andet
end enige - bidragydere er
der unægteligt tegnet et
ganske nuanceret billede
af et af vor tids mest
brændende problemer. Det
er et igangsættende oplæg,
der nok skal få diskussio-
nerne til at slå gnister.

Mere om bøger side 11

vældende største del. Der er vel ingen tvivl
om, at i vor tid er det for lidt. Alligevel
kan man godt betegne denne beskrivelse
af lægfolkets rettigheder som det mest
centrale i hele loven. Alt, hvad der ellers
står i loven, kan ses som en nærmere
præcisering af denne paragrafs virkning i
konkrete situationer.

Præsten i menighedens tjeneste

Kirkeloven siger, at præsten skal forblive
ugift. Det er en af de bedst kendte bestem-
melser i loven, og som nok er ret så omdis-
kuteret i den senere tid. Dog er denne lov-
bestemmelse givet for menighedens skyld.
Når præsten er ugift, har han hele sin tid
til rådighed for menigheden. Han er også
mere frit stillet med hensyn til sit arbejde.
Hverken konens job eller børnenes skole-
gang stiller sig hindrende i vejen for en
forflyttelse. Naturligvis skaber det også
ulemper, at præsten er ugift, men i det
store hele opvejer fordelene sikkert ulem-
perne. Det er vel en af grundene til, at de
katolske menigheder har set det som en
selvfølge, at deres præster var ugifte.

I de senere år er der kommet en hel del
uro omkring denne lovbestemmelse. Det
ville føre for vidt, her at komme ind på,
hvad årsagen er til denne uro, men det er
en kendsgerning, at mange præster ikke
længere har kunnet leve med cølibatsplig-
ten og har søgt dispens. De kirkelige myn-
digheder har indset, at der her er tale om
en meget alvorlig krise og derfor har de
ændret praksis overfor disse ansøgninger.
Da kirkeloven trådte i kraft i 1918 var cø-

libatskravet ikke noget større problem, og
derfor omtaler loven ikke muligheden for
dispens. Det var på det tidspunkt helt
utænkeligt, at en præst kunne få lov til at
gifte sig. I dag er det muligt, men mod at
han får forbud mod at fungere videre som
præst. Dette forbud skyldes, at man så
vidt muligt vil afholde præsterne fra at
gifte sig, da man stadig anser den ugifte
stand som den, der passer bedst til præste-
gerningen. Det er der sikkert meget, der
taler for på længere sigt, men det ændrer
ikke noget ved den kendsgerning, at den
store afgang skaber en alvorlig præste-
mangel. Her i landet er vi nået dertil, at de
huller, der opstår næppe kan fyldes mere.
Derimod vil der være rigeligt med
præster, hvis de, der har fået dispens
kunne fungere. Hvad kan der gøres i en
sådan nødsituation, hvor en lov, der har
som formål at skabe de bedste betingelser
for menigheden, begynder at få skadelige
bivirkninger? Der må kunne findes et svar
ud fra det mål, loven tilsigter.

Den ulovligt gifte præst

Kirken har også en straffelov. Man kan
blive ekskommuniceret, d.v.s. udelukket
fra fællesskabet. Det er naturligvis noget,
som for langt de fleste katolikker aldrig
sker. Det at udelukke et menneske fra kir-
ken er en alvorlig sag, og der skal derfor
noget meget alvorligt til, før det finder
sted. Når det sker, er det for at under-
støtte, at der er tale om noget meget al-
vorligt, og det sker så både for menighe-
dens og den impliceredes skyld. For dem,

der ikke har overskredet grænsen, er det
gavnligt at vide, at grænsen findes. Og for
dem, der har overskredet den, er det en
kraftig appel om at vende tilbage. Eks-
kommunikationen sker så at sige automa-
tisk og uden domsafsigelse. Det er over-
ladt til ens samvittighed at konstatere, at
man har sat sig udenfor, og at det medfø-
rer sine konsekvenser.

Den ekskommunikation, vi i de senere
år har hørt mest om, rammer den præst,
der gifter sig uden kirkelig tilladelse,
d.v.s. indgår borgerligt ægteskab. Han er
udelukket både fra at modtage sakramen-
terne og fra at forvalte dem. Denne lov
har naturligvis til formål at afholde
præster fra at gifte sig, m.a.o. den er til
for menighedens bedste. Skønt det i 1918,
da kirkeloven trådte i kraft, var yderst
sjældent, at en præst giftede sig, har man
alligevel taget højde for at lægfolk kunne
komme i klemme, når en præst ikke
længere kunne fungere. Da lovens inten-
tion er at gavne lægfolket, er dette stik
imod dens hensigt. Derfor har man indfø-
jet den bestemmelse, at lægfolk af enhver
rimelig grund kan bede en ekskommunice-
ret præst om at forvalte sakramenterne
for dem, især når der ikke er andre
præster til stede. (c. 2261).

Den dispenserende præst

Når lægfolket kan bede en præst der er
ekskommuniceret fordi han har giftet sig
uden kirkelig tilladelse, om sakramen-
terne, kan det så også henvende sig til en,
der har fået dispens og som er gift i kir-

ken? Loven siger ikke noget om det, fordi
det i 1918 var utænkeligt at denne dispens
blev givet. Men rent umiddelbart skulle
man tro, at det er tilfældet. Når loven
træffer denne bestemmelse - til gavn for
lægfolk - i de tilfælde, hvor en præst lever
i konflikt med kirken, så må det i endnu
højere grad gælde, hvor der ingen konflikt
er.

Der er også ting i kirkeloven, der tyder i
den retning. Den siger, at love, der be-
grænser ens rettigheder, skal tolkes så
snævert, som det med rimelighed kan lade
sig gøre (c. 19). Bestemmelsen om, at
lægfolk kan bede en ekskommuniceret
præst om sakramenterne er vel en direkte
kosekvens heraf. Straffen rammer præ-
sten, men den skal ikke ramme lægfol-
kets ret til at modtage sakramenterne. Så
kan det vel heller ikke være meningen, at
menighedens ret skal begrænses af et for-
bud, som er givet en præst, der har fået
kirkens tilladelse til at gifte sig.

Endelig er der en bestemmelse i loven,
der siger, at i de tilfælde, som ikke er for-
udset i loven, skal man rette sig efter de
regler, der gælder i lignende tilfælde (c.
20). Der er derfor al grund til at mene, at
det er i lovens ånd, at lægfolk har ret til at
bede en dispenseret præst om sakramen-
terne, når der er rimelig grund til det, og
især når der ikke er andre præster til råd-
ighed.

Det lader til, at loven lægger et større
ansvar ud til menigheden, end man ofte
har været klar over.

Johs. Jong.

Jean Vanier, initiativtageren til valfarten hilser på paven. I baggrunden skimtes pastor Jørgen Hviid. Jean Vanier er kendt for grundlæggelsen af fællesskaber for åndssvage i flere lande verden over, men hans hovedide er i øvrigt, at handicappede skal integreres i menneskers normale tilværelse.

Tro og lys valfart

Referat fra valfarten til Rom for handicappede, deres pårørende og venner

Af Anne Storm

I dagene 26.—29. oktober fandt den store internationale valfart for åndssvage, deres familie og venner sted. Den samlede ca. 10.000 mennesker fra hele verden, deriblandt 35 fra Norden. Pastor Per Waagø var præst for den nordiske gruppe, mens pastor Jørgen Hviid var præst for den samlede valfart. Det var den anden internationale TRO og LYS valfart.

Vejret var køldt og regnfuldt i dagene forud for og efter valfarten, men vi fik lov til at få det vidunderligste sommervejr, i hele den uge, vi var i Rom.

Første store fællesarrangement var Pontificalmessen i Peterskirken den 26., efterfulgt af Paveaudien-

sen. I sin velkomsthilsen sagde paven bl. a.:

Til alle, som lider under et eller andet handicap, gentager vi, for at jeres sind skal åbnes for den gode nyhed, som apostlen Peter før os har bragt til Rom.

I har plads i Jesu Kristi hjerte, han som siger til jer: »Kom hid til mig, og jeg vil give jer hvile... I skal finde hvile for jeres sjæle.«

Selv om der er smukke principerklæringer og talrige initiativer, som vi i høj grad anerkender, er der så alligevel ikke en fare for, at samfundet efterlader de mennesker i marginen, de personer, hvis integration kræver et overskud af

kreativ fantasi, uegennyttig kærlighed og håb?

Der er imidlertid ingen tvivl om, at dette er den mest betydningsfulde prøve på en hel og fuld menneskelig familie, et sandt civiliseret samfund, og i endnu højere grad, en autentisk kristen Kirke. Og disse handicappede, har de ikke også et budskab til os?

Al ære til dem, som arbejder med at indføre dem i troen og i en endnu mere udviklet tilværelse. Alle disse, de handicappede, som er her til stede og alle de, som ikke kunne komme, giver vi vor faderlige velsignelse.

Lysprocession

Den 27.10 fejrede vi festen, hvor vi delte lege, gaver, sange og glæder med hinanden. Mest af alt glæden ved at være Guds barn.

Når der ikke var fælles international messe, fejrede den nordiske gruppe messe i St. Maria Maggiore. Den 28.10. havde vi om eftermiddagen rundtur i Rom, hvor vi bl. a. besøgte Colosseum, Sebastians kirke og — katedraler samt Sct. Giovanni in Laterano. Om aftenen var alle pilgrimene forsamlede på Peterspladsen til en meget gribende lysprocession. Hver person havde fået udleveret en fakkell, som på et tidspunkt blev tændt fra en stor fak-

kel, og i løbet af få minutter var hele pladsen badet i lys. Alt for at symbolisere Kristus, Verdens Lys. Herefter fulgte fuldstændig stilhed og en forventnings og bønnens atmosfære, hvorefter alles blik rettedes op mod Den Hellige Faders vindue. Herfra modtog vi hans velsignelse, som efterfulgtes af stor jubel og glæde.

Enhed og kærlighed

Den følgende dag var den sidste internationale valfartsdag. Den fejredes i St. Paul uden for Murene, hvor bortsendelsesmessen blev koncelebreret af alle biskopperne og præsterne fra valfarten. Den var af eskatologisk karakter. Vi forstod alle, hvad der skete, vi sang de samme sange, som vi kendte hjemmefra, på hver sit sprog, og vi mærkede en stor glæde, tryghed, enhed og kærlighed fra alle sider. Spontaniteten viste sig bl. a. ved at en af de handicappede umiddelbart efter kommuniensuddelingen løb op til alteret og gav en af biskopperne et stort knus. Ved messens afslutning fik hver pilgrim en personlig hilsen, nemlig et billede med den bibeltekst paven havde følt sig inspireret af i forbindelse med denne valfart: »Vi har lært den kærlighed at kende, som Gud har til os, og vi er kommet til tro på den.« (1. Joh. 4:16).

Den ulydige Jesus

Holdt som radioandagt
af Ellen Nielsen

Historien om den 12-årige Jesus i templet har vi hørt så mange gange. Ofte skulle den illustrere det kristne familieliv, den hellige familie: Josef, Maria og Jesus. Men det er da paradoksalt, at beretningen netop handler om en dreng, der var ulydig mod forældrene og voldte dem sorg.

Hvordan hang det egentlig sammen med denne tilsyneladende eskapade, Jesus foretog, og som altså har levet videre i en af traditionerne i oldkirken?

Baggrunden er den, at ved 12-13 års alderen blev en jødisk dreng voksen og skulle påtage sig den voksne mands forpligtelser efter loven, og så kunne han desuden tage ordet i synagogen. I dag siger man, at drengen bliver »bar Mitzwa«, lovens søn.

Dette krævede en forbedelse. De 12-årige skulle op til eksamen hos de skriftkloge ved templet. Lige efter den sidste sabbat før påskefesten drog så

Jesus med sine forældre og mange andre fra Nazaret i karavane af sted på de 3 dages rejse til Jerusalem. Om det var første gang, Jesus var med, ved vi ikke, nogle mener det. Desuden var der to andre fester, hvor man også drog op til Jerusalem. Måske var det virkelig første gang, Jesus oplevede det storslåede ceremoniel med offer og ypperstepræst.

★

Ved templet var der en synagoge, og her i et tilstodende rum sad eller stod et antal lærde, med skriftrulene på hylder bag sig. Her påhørte Jesus og de andre drenge udlægningen af loven og profeterne, og de skulle selv stille spørgsmål og forklare sig. Det er sandsynligvis forløbet pænt for Jesus.

Denne eksamen har Josef og Maria jo ikke været uvidende om, måske har de endda overværet den på en af de 2 første påskefester, der var meget hel-

lige, så de først den følgende dag kunne give sig på hjemvejen.

Vi kan da tænke os, at Jesus har fået noget at tænke over, og at han derfor er søgt tilbage til de lærde, som altså ikke var præster.

Nogle af dem var strenge jurister og moralister, der drøftede forskrifterne og hvordan de skulle anvendes. En anden gruppe var de »liberale«, som havde en mere menneskelig og personlig måde at tale på - dem har Jesus nok følt sig mest på linie med, hvis man kan slutte fra hans senere forkyndelse.

Men hvad var det, han ville have opklaret, da han nu kom igen, stukket af fra forældrene og de andre derhjemmefra? Var det tanken om den Messias, der skulle komme, som spogte i hans hoved?

Den kristne har vel lov at forestille sig, at Maria, nu hendes søn blev myndig, har sat ham ind i de gædefulde omstændigheder

ved hans fødsel, og at han havde forstået, at han var kaldet til noget stort. Profet måske?

Har han spurgt de skriftkloge om, hvordan Messias skulle komme og måske fremsat sin egen, den 12-åriges ide herom? - han havde jo i synagogen hørt Esajas' ord om Guds Tjener, den lidende tjener. Ellers forestillede jøderne sig Messias som en triumfator, der skulle befri Israel.

★

Nok er det, Jesus vakte de lærdes interesse og forundring, så han må have sagt noget usædvanligt. Han folte sig på sin plads, her i hans fars hus, templet.

Hvis de lærde horte, hvad han svarede sin mor,

må de være blevet forbløffede. I hendes bebrejdelse hedder det: »...din far« - nemlig Josef. Men Jesus replicerer dristigt: »min fars hus«, og her var denne far ikke Josef.

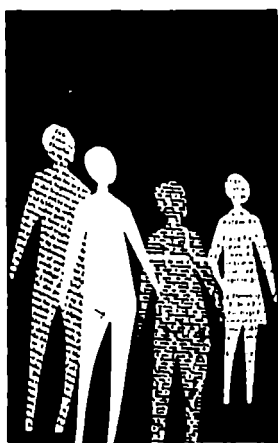
★

Havde Jesus måske tænkt på at melde sig til rabbinerskolen? Næppe. Så ville han dog have talt med forældrene om det. Nu har han i Jerusalem oplevet tempelceremonierne og desuden romernes tilstedeværelse - i Nazaret var der ingen soldater. Ingen af delene tiltalte ham. Så vender han altså hjem til Nazaret, og næste sabbat har han for første gang rullet Toræen op og læst af den, mens forsangeren pegede på linierne for ham. Nede på bænken sad Josef

eller stod og bad stille den bøn, som hørte til: »Velsignet være han, som har frtaget mig ansvaret for denne drengs handlinger«. Var han og Maria lidt ængstelige, efter det, de havde oplevet med drengen? De vidste, hvad der plejede at blive profeters skæbne.

Gnavede der mon ikke også en anden uro hos nogle af de skriftkloge over denne dreng, der havde afsløret en usædvanlig klarsynethed, som de ikke alle følte sig veltilpas ved?

Der skulle imidlertid nu gå 18 år, hvor Jesus passede håndværket og gjorde sin pligt i synagogen, foruden at han lovydigt drog op til templet til årets fester.

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spaltepads på ca. 30 tekstlinjer. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 4, (der udkommer 25.2. 1976) er mandag den 9.2. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Skt. Ansgars Kirke

Bredgade 64, 1260 København K.
Præsternes kontortid: Daglig kl. 11-12, tirsdag og torsdag tillige kl. 17-18.
Tlf. (01) 13 37 62. Pastor Ib Andersen, tlf. (01) 13 00 59. Pastor Quistgård, tlf. (01) 13 55 83.

Hverdagsmesser kl. 8.00, tirsdag og torsdag tillige kl. 16.30.

Rosenkransbøn lørdag kl. 19.00.

Lørdag den 31. januar: Kirkevandring.

Birkerød: Den hellige Families Kirke

Bistrup Byvej 4, 3460 Birkerød.
Tlf. (02) 81 27 96.

Søndagsmesser
Hillerød: Kl. 10.00 i kapellet i Østergade.
Hørsholm: Kl. 10.00.
Bistrup: Kl. 8.00 og 10.00.
Mikkelsborg: Kl. 8.00.
Åsebakken: Kl. 8.15.

Ingen lørdagsmesse.

Torsdag den 5. februar kl. 16.00: Religionsundervisningen for børnene genoptages på Nordvanggård.

Lørdag den 7. februar: Retrætedag i Hillerød, i huset på Godthåbsvej 24, over emnet »Bøn«, ledet af fru G. Livbjerg. Yderligere oplysninger meddeles senere. Man bedes tilmelde sig senest søndag den 1. februar hos præsterne, tlf. (02) 81 27 96, eller hos B. Pulawski, tlf. (03) 26 04 19. Alle er velkomne!

Søndag den 8. februar: Børnemesse i Hillerød.

Mandag den 9. februar. Midi-KUK: Møde kl. 19.00 på Nordvanggård for 10-15 årige.

Tirsdag den 10. februar kl. 20.00: Forældremøde på Nordvanggård for alle de forældre, hvis børn gik til undervisning hos fru Hanne Petri (hold 6) og p. Gommans (hold 7).

Onsdag den 11. februar. Ældre-klub: Møde kl. 14.00 på Nordvanggård. Fru Loldrup kommer og underholder med sang og musik.

Hver onsdag kl. 19.30: KUK-møde for unge fra 14-15 år på Nordvanggård.

Hillerød: Skt. Vilhelms Kirke

Østergade 12, 3400 Hillerød.
Se venligst under Birkerød: Den hellige Families Kirke.

Hørsholm: Skt. Hans Kirke

Marievej 6, 2970 Hørsholm.
Se venligst under Birkerød: Den hellige Families Kirke.

Ordrup: Skt. Andreas Kirke

Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund.
Tlf. Ordrup 422. Giro 80 26 602.

Søndag den 1. februar: Kyndelmisse. Kl. 8.30: Messe. Kl. 9.30: Børnemesse. Kl. 10.30: Højmesse med lysindvielse.

Torsdag den 12. februar: Menigheds-møde. Pastor Guido Kreienbühl vil tale: »Er den nye liturgiform gennemført?«. Vi begynder med aftenmesse kl. 19.30.

Maribo: Skt. Birgittas Kirke

Mariagade 4, 4930 Maribo.
Tlf. (03) 88 01 74.

Gudstjenestetider
Søndag kl. 9.30: Højmesse. Kl. 11.15: Messe.
Hver 1. søndag i måneden: Latinsk højmesse.
Hver 3. søndag: Fremmed prædikant.
Hver 4. søndag kl. 10.45: Polsk messe.

Mandag den 2. februar kl. 19.30: Ungdomsmesse i kirken. Alle er velkomne!

Nakskov: Skt. Franciskus Kirke

Bredgade 47, 4900 Nakskov.
Tlf. (03) 92 06 81.

Søndagsmesser kl. 9.00 og 10.30.

Søndag den 1. februar kl. 10.30: Polsk messe.

Mandag den 9. februar kl. 19.00: Menighedsrådsmøde.

Onsdag den 11. februar kl. 15.00: Messe på plejehjemmet Møllegården.

Torsdag den 12. februar kl. 20.00: Foredrag i præstegården. Vi lærer den nye form for skriftemål.

Torsdag den 19. februar kl. 20.00: Samtaleaften om 1. kommunion. Særligt indbudt er forældre med børn fra årgang 1966 og 1967.

Søndag den 22. februar kl. 10.30: Messe for konfirmanderne og disses forældre. Kl. 14.30. Eftermiddag for menighedens ældre.

Hver tirsdag kl. 16.00: Konfirmandundervisning.

Menighedens gironummer: 7 09 10 60, Den Katolske Kirke, Bredgade 47, 4900 Nakskov.

Husk venligst i denne måned at indbetale Deres kirkebidrag for regnskabsåret 1975/76.

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved.
Tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: Tirsdag - fredag kl. 11.30-12.30, ellers efter aftale.

Faste gudstjenester
Hver søn- og helligdag kl. 8.00: Messe med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med prædiken.
Hverdage kl. 8.00: Hver skoleonsdag og skolefredag.

Søndag den 1. februar: Kyndelmisse. Kl. 10.00: Lysindvielse, kort prædiken, Lysprocession og højmesse.
NB.: Lys, der ønskes indviet ved denne højtid, bedes lagt på bordet ved siden af døbefonten inden gudstjenestens begyndelse, helst forsynet med et lille navneskilt. Lysene hentes derfra igen efter gudstjenesten.
Blasiusvelsignelsen uddeles efter gudstjenesten søndag den 1. og 8. februar.

Fredag den 6. februar. Jesu Hjerter Fredag. Kl. 8.00: Messe. Kl. 19.00: Jesu Hjerter andagt.

Konfirmandlejr.
Den afholdes i den stille uge - fra mandag den 12. april til fredag den 16. april i en spejderhytte i Lorup skov, syd for Slagelse. Nærmere enkeltheder vil vi drøfte med både konfirmander og naturligvis også deres forældre.
Allerede nu beder vi konfirmandernes forældre om at hjælpe med til, at så mange konfirmander som muligt kan deltage i denne konfirmandlejr.

Slagelse: Vor Frue Kirke

Frederiksgade 7, 4200 Slagelse.
Sognepræsten, P. Jong, træffes dagligt kl. 7-9 på tlf. (03) 61 03 92 eller (03) 52 06 45.

Hver søndag kl. 9.00: Messe i Vor Frue Kirke, Slagelse. Kl. 10.00: I Sct. Maria Kirke, Lundemarken 15, Kalundborg.

I november havde vi en meget vellykket menighedsweek-end. De ca. 30, der var med, fandt den så vellykket, så vi gentager succesen den 6.-8. februar - og håber på endnu flere deltagere denne gang.
Man er velkommen til at komme allerede fredag aften, men officielt begynder det lørdag kl. 10 og varer til søndag eftermiddag. Man medbringer, hvad man skal bruge af sengetøj og mad. Der er gode

køkkenforhold på stedet. Poul og Ingrid sørger for kaffe og lidt bagværk. Det koster ikke noget at deltage i lejren, men vi lader hatten gå rundt for at dække huslejen, der ikke er stor. Samtalen fra sidst om sakramenterne fortsættes - med særligt henblik på bod og skriftemål.
Week-end'en holdes i Kolonien Filadelfias feriehus, der er godt indrettet og til at varme godt op. Kør gennem Kalundborg og 4-5 km. ad Røsnæsvej, så er der på venstre side af vejen et skilt, der viser til Kolonien Filadelfias feriehus.

Børneundervisningen venter vi lidt med endnu. Først er ikke rigtig til at stole på endnu.

Menighedsrådet ønsker jer alle et godt nyt-år og velkommen på week-end - også fra Ringsted, hvorfra nogle glædede os ved at være med til juletræsfesten. Det er dejligt at være sammen!

Ruth Plum.

Tilmelding til week-end til Poul Holm Larsen senest 2. februar. Tlf. (03) 50 87 84, Raklev gl. smedje.

Vejle: Skt. Norberts Kirke

Fjellegade 2, 7100 Vejle.
Tlf. (05) 82 08 93.
Kontortid onsdag-lørdag kl. 9-12.

Faste gudstjenester
Lørdag kl. 15.00. Søndag kl. 10.00. Tirsdag kl. 7.30, ellers kl. 8.00.

Søndag den 1. februar kl. 10.00: Familienesse. Tema »Kristus er Lys«. Børn opfører evangeliet. Menighedsbakke.

Tirsdag den 3. februar kl. 19.30: Økumenisk gudstjeneste i vor kirke med medvirken af andre trossamfund. Pastor Johs. Langhoff beretter om Kirkernes Verdensråds konfliktrige generalforsamling i Nairobi. Efter gudstjenesten lejlighed til i skolens sal over en kop kaffe at stille spørgsmål til gæstetaleren.

Onsdag den 4. februar kl. 14.30: DKKF. »Kirkens Rom«. 4. foredrag med lysbilleder.

Mandag den 9. februar kl. 14.30: Kontakthjælperne for de ældre. Med lysbilleder og film fortælles »Hvordan Lourdes blev til«. Husk stedet: Søstrenes nye sal ved børnehaven Vestre Engvej 40.

Lørdag/søndag den 14/15 februar: Strukturweek-end for menighedsrådsmedlemmer på Sostrup. Lørdag kl. 13 til søndag kl. 15.30.

Tirsdag den 24. februar kl. 19.30: Første af fire aftener med bøn, bibel og nadver, som forberedelse til påske. Initiativet fra 1974 »En aften med Gud« og 1975 »Et møde med Kristus« følges op med fire aftener under fællestittlen: »Et møde med Helligånden«. Datoerne bliver den 24. februar, 9. og 23. marts, 6. april.

Møderne fejres som messe, dog med ordets gudstjeneste som bibellæsning og samtale i grupper. Derefter meditation i kirken, fællesbøn og fortsat nadvergudstjeneste. Mødetid kl. 19.30 i kirken. Slut kl. 21.15. Ingen kaffe.

Lørdag den 28. februar kl. 19.30: Menighedsfest i anledning af fastelavn.

Aalborg: Skt. Mariæ Kirke

Kasteivej 1, 9000 Ålborg.
Tlf. (08) 12 69 56 eller 13 07 44.

Tirsdag den 3. februar kl. 20.00 i Sct. Mariæ skole: Jesu små søstre fortæller og viser lysbilleder for alle interesserede.

Gudstjenester

Thisted: Lørdag den 7. februar kl. 17.00 (Møllevvej 23).

Frederikshavn: Lørdag den 14. og 21. februar kl. 16.30.

Ålborg: Hver søndag kl. 8.00 og 10.00 i kirken.

Sct. Josephs kapel: Mandag, tirsdag, fredag og søndag kl. 6.00. Onsdag kl. 19.00: Aftenmesse.

Møder

Torsdag den 12. februar kl. 14.30: Møde for de ældre og enlige i menigheden på Sct. Mariæ skole.

Århus: Vor Frue Kirke

Ryesgade 26, 8000 Århus C.
Tlf. (06) 13 56 66 og 12 33 68.

Søndagsgudstjenester

Århus: Kl. 8.00 og 10.00 (højmesse) og kl. 17.00. Kirkekaffe efter hver højmesse.
Skt. Josefs hospital: Kl. 7.00.
Årslev: Kl. 9.00.
Grenå: 8. og 22. februar kl. 10.30.
Søstrup: Kl. 9.00.
Odder: 8. og 22. februar kl. 10.00.
Pindstrup: 1. og 15. februar kl. 10.30.
Polske messer i Århus: Se sognebladet.
Børnemesse om søndagen: Se sognebladet.

Onsdag den 28. januar kl. 20.00: Katolsk foredragsrække. Dr. rer. nat. Walter Friedrich: »En geologs opdagelser i Atlantis på Santorin«.

Søndag den 1. februar kl. 19.30: Fælles-kirkelig ungdomsgudstjeneste i vor kirke.

Onsdag den 11. februar kl. 20.00: Katolsk foredragsrække. Dr. med. Ursula Friedrich: »Genetiske undersøgelser af det ufødte barn«.

Tirsdag den 17. februar kl. 19.30: Katolsk Debat Århus: Gudstjeneste til debat (Arkitektur - drama - salmer). I skolens sal.

Onsdag den 25. februar kl. 20.00: Katolsk foredragsrække. Dr. phil. Eva Nordentoft: »Skabelse og udvikling i kristen fortolkning«.

Faste møder

Mikro-KUK og Mini-KUK: Hver mandag kl. 18.00 og 19.00.
KUK: Hver tirsdag kl. 19.30.
Skt. Knuds klub for ældre: Hver tirsdag kl. 14.00.
Mariakongregationen: Hver tredje torsdag kl. 14.00.
Desuden Polsk Klub, TIK-grupper, familiegupper og VU-grupper.
Religionsundervisning for børn i Årslev: Lørdage 31. januar, 14. og 21. februar kl. 9.30.
Menighedsrådsmøde: Mandag den 9. februar kl. 19.30.
Udstilling i præsteboligen: Ole Norge Mikkelsen, olieblade, grafik, batik (januar og februar).

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 1/2. Herrens fremstilling i Tempel. Mat. 3, 1-4 — Salme 24, 7-10. (R. 7-10. (R. 10b: Herren, herskarenes Herre, han er ærens konge). — Hebr. 2, 14-18. — Luk. 2, 22-40 (el. kort læsning 22-32).

Mandag 2/2. Alm. ugedag. 2. Sam. 15, 13-14. 30, 16, 5-13a. — Mark. 5, 1-20.

Tirsdag 3/2. Alm. ugedag (el. Sankt Blasius, biskop martyr). 2. Sam. 18, 9-10. 14b. 24-25a. 30-19, 3). — Mark. 5, 21-43.

Onsdag 4/2. Alm. ugedag. 2. Sam. 24, 2. 9-17. — Mark. 6, 1-6.

Torsdag 5/2. Agatha, Martyr i Catania. 1. Kongebog 2, 1-4. 10-12. Mark. 6, 7-13.

Fredag 6/2. Paul Miki og lidelsesfæller (5.2. 1597 Nagasaki) el. Jesu Hjerter Messe. Siraks Bog 47, 2-13. — Mark. 6, 14-29.

Lørdag 7/2. Alm. ugedag. 1. Kongebog, 3. 4-13. — Mark. 6, 30-34.

Søndag 8/2. 5. alm. søndag. Job. 7, 1-4. 6-7. — Salme 147, 1-6. (R. 3a. Lovpris Herren, han læger den, hvis hjerte er sønderknust). — 1. Kor. 9, 16-19. 22-23. — Mark. 1, 29-39.

Mandag 9/2. 1-7. 9-13. — Mark. 6, 53-56.

Tirsdag 10/2. Scholastica, jomfru. 1. Kongebog 8, 22-23. 27-30. Mark. 7, 1-13.

Onsdag 11/2. Alm. ugedag (el. Vor Frue af Lourdes). 1. Kongebog 10, 1-10. Mark. 7, 14, 1-23.

Torsdag 12/2. Alm. ugedag. 1. Kongebog 11, 4-13. Mark. 7, 24-30.

Fredag 13/2. Alm. ugedag. 1. Kongebog 11, 29-32. 12, 19. Mark. 7, 31-37.

Lørdag 14/2. Cyrillus, munk og Methodius, biskop. 1. Kongebog. 12, 26-32. 13, 33-34. — Mark. 8, 1-10.

Søndag 15/2. 6. alm. søndag. 3. Mos. 13, 1-2
43-46. — Salme 32, 1-2. 5. 11. (R. 7: Du er mit skjul, med frelsesjubel omgiver du mig). — 1. Kor. 10, 31-11, 1. — Mark. 1, 40-45.

NÆSTE NUMMER UDSENDES 11. FEBRUAR

Liturgisk kalender

Der findes endnu et lille restoplæg i forlaget. Kr. 4,50.

Katolsk Forlag
Griffenfeldsgade 44
2200 København N.

Lige udkommet:
Fratrædt præst taler ud.
Kr. 18.00
Fås i enhver boghandel og i Katolsk Forlag.

Skt. Josefs Realskole, Roskilde

der er en katolsk skole, som arbejder på kristent grundlag, opretter en fillal på Køgevej 162 i Tåstrup. 1. 8. 1976 starter en børnehaveklasse og en 1. klasse. Indmeldesskemaer kan rekvireres på tlf. 03 35 25 26 kl. 12-13, og skal være skolen i hænde senest 31. 1. 1976.

Lærere søges
til disse klasser. Ansøgningen sendes senest den 31. 1. ad tjenstlig vej til
skolebestyrer søster Paula,
Frederiksborgvej 10,
4000 Roskilde.

Til katolske læger og medicinske studenter!

Lørdag - søndag den 21. og 22. februar indbyder Stenogildet - forening for katolske læger i Danmark - interesserede læger og medicinske studenter med ægtefæller til årsmøde på »Magleås«. Mødet vil belyse Niels Steensens videnskabelige og religiøse liv ved foredrag af professor dr. med. W. Møller - Christensen og pater dr. phil. H. Roos. Videre vil der være lejlighed til drøftelse af spørgsmål af fælles interesse. Tilmeldelse og nærmere program ved K.M. Jensen, Aldershvilevej 59, 2880 Bagsværd. Tlf. (02) 98 51 21.

RYTMISK MESSE I MIKKELBORG

I Sankt Josephs Kirke i Mikkelsborg ved Rungsted opfører Sankt Vincents kor og musikanter fra Helsingør Lørdag den 31. januar kl. 15.30 en rytmisk messe, sammensat af korets leder Stephen Holm. Det sker atter i forbindelse med festmessen i anledning af Kyndelmisse, hvori der også indgår lysvise og -procession.
Den rytmiske messe er udsat for forsanger, kor og menighed samt ledsagende gruppe, bestående af klaver/spinet/orgel, bas og trommer og omfatter såvel ordinarium (Kyrie, Gloria, Sanctus og Agnus Dei) som proprium (Introitus, Vekselsang, Alleluia og Communio samt processionssang). Alt synges med danske tekster.
Sankt Josephs Kirke i Mikkelsborg ligger Strandvejen 352. Den tjener som »klosterkirke« for Sankt Josephssøstrenes kommunitet »Stella Matutina«. Strandvejsbusen fra Klampenborg kører lige til døren.
Den rytmiske messe vil siden blive opført i korets hjemkirke, Sankt Vincents kirke i Helsingør. Dette vil ske fastelavns-søndag, den 29. februar kl. 10.30.

Den ny bog om troen

Den 1. december, lige i den periode, hvor Kirkenes Verdensråd holdt sin femte generalforsamling i Nairobi under mottoet: »Jesus Kristus - befrier og forener« udkom på Niels Steensens Forlag i København en bog, som professor dr. theol. E. Thestrup Pedersen i Berlingske Tidende 30/11 75 kaldte for en »opsigtsvækkende bog«. I sin anmeldelse skriver professor Thestrup Pedersen bl.a.: »Det er dog hverken bogens form eller dens indhold, der i første omgang virker overraskende. Hvad der gør denne bog til noget helt specielt, er dens oprin-

delse, dens tilblivelse. En række prominente katolske og protestantiske teologer træder her for første gang frem i fællesskab for med én stemme at fortælle nutiden, hvad der er de to store kirkesamfunds fælles tro«.

Professor Thestrup Pedersen skriver også: »Hvad jeg føler trang til at fremhæve er, at vi evangeliske kristne i dette land bør være taknemlige for, at katolikker har taget initiativet til at få dette store værk oversat til dansk. Det drejer sig om 700 sider. Hvilket økonomisk vove-stykke er det ikke at overføre en sådan bog fra det

tyske bogmarked til vort lille sprogområde... 94 kr. er i virkeligheden meget billigt for dette skrift... Den er velegnet som julegave og i høj grad brugelig, f.eks. i uddrag, til grundig gennemgang i studiekredse, ved kursus, til selvstudium i sin helhed«.

Johannes Feiner og Lu-

kas Vischer (udg.): »En ny bog om troen. Den fælles kristne tro«. Niels Steensens Forlag - Kateketcentralen. København 1975. Kr. 94,- 704 s. (oversat af Ruth Plum). Fås i enhver boghandel eller direkte fra forlaget, Bredgade 76 A, tlf.: (01) 11 60 80 9-16 undt. lørdag.

PEJLINGER

ved Ellen Nielsen

Fader Richard Engle ved Filipkirken i byen Columbia (USA) bad sine sognebørn om at skille sig af med de revolvere og andre våben, de havde liggende, og selv lagde han sin egen i en stor beholder ved alteret i kirken. Så vil alle våben blive smeltet om til kors, som så skal sendes

til Kongressens medlemmer i protest mod den stigende våbenproduktion.

★

I 1974 forlod over 200.000 personer den evangeliske kirke i Tyskland og 83.000 den katolske. Kirkeskatten opkræves gennem det offentlige, så det »betaler sig« at træde ud.

Lucy Vasques, amerikansk dominikanerinde med doktorgrad i kirkeret, er leder af den komité for kvinders status, som USAs katoniske selskab har nedsat. Hun meddelte ved selskabets årsmøde, at man i 1976 vil sammenkalde 30 eksperter til et symposium om »kvinder i kirken«. Problemet skal studeres i sine kirkelige, historiske, bibelske og etiske aspekter.

★

Den tyske katolske professor W. Friedberger anklager den internationale katolske arbejderunions principklæring for at indeholde en »bekendelse til en fundamental marxisme«.

★

Den 75-årige franske msgr. Ducaud-Bourget har fået en advarsel fra kardinal Marty, fordi han hver søndag holder messe i en stor mødesal i Paris efter Pius

V's ritus. Det er forbudt af kultuskongregationen i Rom.

★

I byen Arvade i Colorado (USA) vil to fratrædte og gifte katolske præster samarbejde med en søster og en diakon i St. Anne-sognet. Det drejer sig om et skoleprogram for voksne og familier og anden religiøs undervisning.

★

Benigno Zaccagnini, den nye leder af de kristelige demokrater i Italien, har som så mange andre af partiets ledere i sin ungdom været aktiv i Katolsk Aktion. Han hører til de hæderlige politikere i landet, ligesom statsministeren Aldo Moro. »DC (de kristelige demokrater) har begået mange fejl, den værste er at have været ved magten for magtens skyld«, siger Zaccagnini.

Ukrainsk-katolsk præste vielse af gifte mænd

Toronto (KIPA) - Præstevielsen af tre gifte diakoner i den ukrainsk-katolske kirke i Kanada har skabt polemik. Mens man i kredse indenfor den romersk-katolske kirke i Kanada kalder ordinationen illegal, har den apostoliske pronuntius for Kanada krævet, at de nyviede ikke udøver deres embede offentligt. Den kritiserede ukrainske biskop Rusnak i Toronto, der er ansvarlig for de subkarpatiske katolikker, og har foretaget vielsen, erklærede at pa-

ven principielt har anerkendt de ukrainske biskoppers ret til at vie gifte mænd - en tradition, der er ældgammel i østkirkerne - men at paven ikke havde givet noget klart svar på de ukrainske biskoppers ansøgning i nævnte tilfælde. Biskop Rusnak erklærede sig villig til at underkaste sig pavens afgørelse, hvilket dog først bliver muligt, så snart en klar stillingtagen til den ukrainske kirkes rettigheder og privilegier i Kanada foreligger.

Opsigtsvækkende udtalelse af kendt protestantisk prior

Anerkender paven som overhyrde

Rom (KIPA) - Roger Schutz, prior for det protestantiske kloster i Taizé ved Lyon, deltog i mindetjenesten for 10 års forsoning mellem den græsk-ortodokse og den romersk-katolske kirke.

Han var ledsaget af sine to medbrødre Max Thurian og Charles Eugene. Efter at have været øjenvidne til pavens historiske knæfald for metropolit Meliton udtalte Schutz til pressen, at han - ligesom patriark Demetrios af Konstantinopel og metropolit Meliton - også selv

anerkender paven som »hele kirkens universelle overhyrde«.

Endvidere udtrykte prior Schutz overfor det italienske blad »L'Avvenire« at »gudsfolkets intense bøn under pavens midnatsmesse julenat virkede som et varsel om den kommende genforening«. »Jeg har en grænseløs tilid til pave Paul, og jeg må bede ham tilgive, at genforeningen går så langsommeligt for sig, helt uden hans skyld«, sagde Roger Schutz.

Sadats svar på freds-budskabet

Rom (KIPA) - Vatikanets dagblad l'Osservatore Romano har på forsiden bragt den ægyptiske præsident Anwar Sadats meget hjertelige svar på pavens budskab i anledning af verdensfredsdagen den 1. januar (gengivet i »katolsk orientering« nr. 1 1976). Blandt andet fastslår Sa-

dat, »at fredens fjender bliver stadig mere uregerlige«, men han konstaterer samtidig glædelige skridt i retning af »broderskab, tolerance og samarbejde mellem alle mennesker på grundlag af lighed og respekt for andres religiøse overbevisning«.

Kolbe på LP-plade

Frankfurt (KNA) - »Symbol på forsoningen mellem Polen og Tyskland« er titlen på en LP-grammofonplade, som for nyligt er udkommet i Tyskland. Det er det katolske blad »Publik-Forum«, som står for udgivelsen af stereopladen om Maximilian Kolbe, den polske præst, der ofrede sit liv for en medfange i KZ-lejren Auschwitz. Pladen kan bestilles på følgende adresse: 6 Frankfurt 70, Postfach 700771 og koster kun 10 DM. Indtægterne går ubeskåret til Maximilian Kolbe-Werk, den tyske organisation der yder finansiel støtte til polske KZ-ofre.

Statue af Maximilian Kolbe uden for en moderne kirke i Nowa Huta, Polen.

Suspenderet efter aktion i Nairobi

Zürich (NC) - en russisk-ortodoks præst i Moskva, Gleb Yakunni, som sendte en skriftlig protest til Kirkernes Verdensråds møde i

Nairobi om sovjetmyndighedernes undertrykkelse af de troende, er blevet suspenderet og imødeser en snarlig fængsling.

Den officielle russisk-ortodokse delegation ved kirke-mødet i Nairobi har stemplet Yakunnin som »rebel«.

Gleb Yakunnin var iøvrigt den ene af de to underskrivere på et brev, der cirkulerede under åbningen af Nairobi-mødet i november. Brevet opfordrer til en omfattende bøn- og fasteaktion i protest mod kristenforfølgelserne i Sovjet. Brevet opfordrer desuden til, at man gennem internationale organer kræver tilfaldelse for kristne til at forlade Sovjetunionen.

For 10 år siden blev pastor Yakunnin suspenderet for at have udsendt et åbent brev i Sovjet, hvor han beskrev den russisk-ortodokse kirkes indre vanskeligheder. Talrige protester førte imidlertid til, at suspensionen blev kaldt tilbage.

Roger Schutz, prior for det protestantiske kloster i Taizé, Sydfrankrig.

PAVENS HISTORISKE KNÆFALD

Rom (KNA) - Den 14. december 1975 fejredes med en gudstjeneste i det Sixtinske kapel i Rom 10-års dagen for ophævelsen af den gensidige bandlysning, der havde adskilt Øst- og Vestkirkerne i 921 år. Bruddet mellem Konstantinopel og Rom fandt sted i 1054.

Endnu før det 2. Vatikanconcilets afslutning mødtes pave Paul VI og patriark Athanasios i Jerusalem. Omgående efter concilets sidste session i 1965 kundgjorde pave Paul i Rom og patriark Athanasios i Konstantinopel (Istanbul) på samme tid i en officiel erklæring annulleringen af den gensidige bandlysning. Dermed gen-

oprettedes den katolske og den græsk-ortodokse kirkes sakramentsfællesskab. I 1967 mødtes paven og patriarken atter.

Det var under mindetjenesten for 10 års forsoning at paven pludselig og til alles bestyrtelse kastede sig på knæ foran den økumeniske patriarks delegat, metropolit Meliton, og kyssede hans hånd. Dette var pavens tak for Melitons meddelelse om, at en panortodoks kommission nu vil gå i gang med at forberede dialogen med den romersk-katolske kirke om alle de teologiske spørgsmål, der endnu besværliggør vejen til fuldkommen genforening.

katolsk orientering

Trinbrættet side 4

Mødet mellem religionerne side 5

Kirkens forhold til verden side 6-7

Seksualmoral side 9

Blasfemi-anklagen mod Thorsen

Biskop Hans Martensen har den 26. januar 1976 sendt et brev med følgende ordlyd til rigsadvokaten:

»Undertegnede ledere af kristne trossamfund anmoder herved rigsadvokaten om i henhold til straffelovens § 140 at rejse tiltale mod Jens Jørgen Thorsen i anledning af hans filmmanuskript »Thorsens Jesus-film«, udgivet 1975 på Borgens Forlag.

I sin bog fremstiller Jens Jørgen Thorsen Jesus på en sådan måde, at det groft strider mod det historiske materiale, men også mod de kristne trossamfunds

bekendelse af Jesus. Bogen kan af kristne kun opfattes som en tilsigtet forhåntelse af deres tro, og selv udenforstående mennesker, der ikke deler den kristne tro på Jesus som Guds Søn, må kunne indse, at bogen er et utilstedeligt angreb på den kristne tro, idet Jesus her fremstilles i en så grov karikatur, at ingen ville kunne respektere ham, om det var foregået i dag.

Vi anmoder ikke de offentlige myndigheder om at forsvare den kristne tro — det har den ikke brug for —, men vi beder dem

om at sikre et sundt og anstændigt klima i samfundet, så mennesker kan leve i respekt for og i frugtbar dialog med hinanden.

Jens Jørgen Thorsens bog er fuld af spot og forhåntelse mod her i landet lovligt bestående religions-samfunds trosfærdomme og gudsdyrkelse, hvorfor vi anmoder rigsadvokaten om at rejse tiltale mod Jens Jørgen Thorsen.

Brevet er underskrevet af:

Henrik Christiansen, biskop over Ålborg Stift.

Henning Højrup, biskop dr. theol., Århus Stift.

Ejvind Vilhelm, Færøernes vicebiskop.

Ole E. Borgen, biskop, Metodistkirken, (Nord-Europas biskopsområde).

Erik Kyst, præst, Metodistkirken, Jerusalemskirken, Kbh.

Ove Jensen, præst, formand for Det danske Baptistsamfund.

Knud Wümpelmann, præst, generalsekr. for Det danske Baptistsamfund.

Hans L. Martensen, katolsk biskop, København.

Hugh Picton, Chaplain, St. Alban's Church, København.

Kirken i Angola stabil

Angolesiske bønder arbejder under væbnet beskyttelse for at bringe kaffehøsten i hus.

ROM (NC) — Kirken i det krigshærgede Angola forbliver stabil, ja tager endog til i antal ifølge de senest offentliggjorte statistikker. Den møder dog stadig alvorlige udfordringer.

Af Angolas 5,8 mill. indbyggere (altså nogenlunde

svarende til Danmark) er ikke mindre end 60 pct. kristne, — heraf er de 45 pct. katolikker, og de 15 pct. protestanter.

Den katolske kirke omfatter 12 bispedømmer, af hvilke de 4 er oprettet inden for det sidste halve års tid. 6 af bispedømmerne

har angolesiske biskopper. 129 af præsterne er ligeledes angolesere, og der er 180 angolesiske nonner i landet.

En kirkelig talsmand, netop hjemvendt fra Angola, oplyser, at angoleserne som katolikker er meget aktive. Kirkens

fremtid tegner derfor godt, navnlig i de områder, hvor størsteparten af præsteskabet er angolesisk. Der er dog alvorlige problemer med de unge, som er faldet fra p.g.a. politisk virksomhed.

Selv om den katolske kirke blev favoriseret under det portugisiske kolonistyre, har missionærerne dog ydet så stor en indsats for Angolas egen befolkning, at forholdet til det gamle regime for det meste er glemt. En undtagelse danner dog her de politisk meget aktive grupper. F. eks. er den marxistiske MPLA konsekvent imod enhver kirke, katolsk, protestantisk eller hvad som helst andet. MPLA forudsagde kirkens død, så snart koloniherredømmet ophørte. Marialegionen, der er meget talstærk, har den modsatte opfattelse, og mener at kirken vil styrkes i samme grad den afrikkaniseres.

Vatikanet om Chou En-lai

Vatikanet (NC) — Vatikanets radio har rost den afdøde kinesiske premierminister Chou En-lai for sit mod, sin klogskab og sine diplomatiske evner, navnlig i forbindelse med hans faste positive holdning i spørgsmålet om at føre dialogen videre mellem Kina og den såkaldte

kapitalistiske verden.

Den kinesiske kommuniste blev dog i radioudsendelsen samtidig kritiseret for »dens grundlæggende ufølsomhed for indvidets frihed« Chou En-lai døde den 8. januar i Peking.

Vatikanet om sex-moral

Læserne vil allerede fra dagspressen vide, at Vatikanets kongregation for trosfærd for nylig har udsendt en erklæring om kirkens officielle holdning til visse seksualmoraliske spørgsmål. Vi bringer på side 9 et kort uddrag af den engelske oversættelse og refererer

samtidig nogle af de første kommentarer fra kirkelige topfolk.

Vi håber senere at kunne informere læserne om andre standpunkter og opfattelser i den diskussion, som må imødeses fremover. I øvrigt henviser vi til den ledende artikel side 6.

k.o. om verdensreligionerne

Billedet herover er af en nu forladt minaret fra Tyrkiet på en af de græske øer. Billedet skal markere starten på en artikelserie om verdensreligionerne, især de østlige religioner, buddhisme, hinduisme og islam. De første artikler behandler mere generelt religio-

nen som kulturhistorisk faktum, forholdet mellem religion og magi, religion og tro og spørgsmålet om alle religioner er lige gode ud fra et kristent synspunkt. Artikelserien har tidligere været bragt i det franske tidsskrift »Fetes et Saisons«. Se side 5.

Kaj F. Fjording og Søn Murermestre - Ingeniører Entrepenører Hyldegårds Tværvæg 13 Charlottenlund. Telefon 63 12 88 El-afdeling v/ Installatør J. Rasmussen Hansen Telefon 94 31 45	
Brdr. MEYER Blikkenslagermester aut. gas-, vand- & sanitetsmester PER MEYER Peter Skramsgade 27 Telf. 15 79 20 - 80 60 30	
Roman Kusler Murermester Stationsvej 11, Nivå Telefon (03) 24 71 50	
MØNIES & ANDERSENS EFTF. A/S WVS Frederiksborggade 22 1360 København K Telefon 13 23 14	
 E. Christoffersen Ringstedgade 25, Næstved Begravelse og brændinger ordnes omhyggeligt og diskret Alle aftaler kan træffes hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14 og 72 08 74.	
Aut. katolsk bedemand 34 46 01 - GO 60 56 Ndr. Fasanvej 76 GO. 6056 - GO. 6030 Begravelse og bisættelse ordnes for alle trossamfund Alle aftaler kan træffes i hjemmet Efter lukketid telf. 30 16 35	
C. B. Riis & Søn Slægtermestre Valby Langgade 36 København Valby - Telefon VA 89 1. kl. kød og pålæg	
Ur- og Brillehuset „BALANCEN“ v/ KNUD PETERSEN Gernitsgade 34, Svendborg. Telefon 21 19 20	
A. Mougaard A/S Entrepenør- & murerfirma Århus C Telefon 14 20 23 - 13 83 23	
Bendt Gravgaard isenkram en gros Hobro - Telefon (08) 52 15 44.	
H. OVERBECK A/S Ingeniørfirma Havnepladsen, Kolding Telefon 52 35 55	
Mogens Larsen Ramsherred 31, Åbenrå Telefon 2 25 30 og 2 34 27 Lys - Kraft - Varme	

LÆSERNE SKRIVER

Under denne rubrik vil breve fra læserne blive bragt i det omfang redaktionen skønner, at indholdet har almen interesse. Redaktionen forbeholder sig ret til om nødvendigt at forkorte læserbreve over 200 ord.

To holdninger i kirken

Efter at have læst de to sidste indlæg henholdsvis af Stig Holsting og Åge Dyrkjøb, kunne jeg ikke dy mig for at nedfælde nogle tanker, netop omhandlende denne konflikt, disse to indlæg afspejler.

Efter min opfattelse afspejler Holstings indlæg den gamle ortodokse opfattelse (25 år siden) af hvad det at være katolik indebar af pligter nemlig: hyppige kirkebesøg, helst også udenfor søndage.

En klippefast tro på sakramenterne og dets virkninger, selv om det er de færreste, der virkelig fatter den dybere filosofi omkring disse institutioner.

At gøre bod for sine synder. At efterkomme kirkens moralære.

En grænseløs tilbedelse af Guds moder. osv. osv. osv.

Overfor denne, hvad jeg kalder ortodokse opfattelse, står så Dyrkjøbs, som efter min mening afspejler en langt mere humanistisk, næstekærlig og rigtig opfattelse af det at være katolik.

Dyrkjøbs indlæg afspejler, at han har tænkt over tingene, og ikke blot lader sig nøje med det, han engang har lært, om hvad det at være katolik indebærer. Han taler om »synden« ikke i forhold til kirken, men i forhold til livet, det liv vi nu alle engang lever. Han taler om Maria, som en kvinde, man kan have et fortrolighedsforhold til, og ikke det ukvindelige hysteriobjekt, hun er blevet til. Han taler simpelthen som et modent menneske, som har et afklaret forhold til livet, og til den kirke han tilhører.

Disse to holdninger afspejler en klar konflikt, måske ikke i det man kalder kirken, men mellem grupper inden for kirken, som kalder sig katolikker.

Jeg har selv til dato betegnet mig som »frafalden«, fordi jeg ikke kunne opfylde de krav som Holsting stiller, men måske er jeg ikke »frafalden«, jeg er måske katolik på en anden måde.

Finn Zeuthen-Olsson.

Ærkebiskop Capucci - en palæstinensisk Absalon

Vrede læserbrevskrivere er røget helt ud af flippen, fordi palæstinenserne viser forsvarsvilje og modsætter sig den fremmede invasion af deres land. De samme protesterende personer vil sikkert finde det ganske i sin orden, at danske hjemmeforsvarfolk har maskinpistoler i kommandoskufferne.

Hvad ved Y. Hallingskov

om »en terroristorganisation, der fortrinsvis kæmper mod børn og tilfældige personer. Føj!« (Når undertrykte laver oprør, kaldes det jo altid »terrorisme«). - Eller B.M. Olsen, der taler om: »Ikke sober journalistik, men sårende og fornærmende for katolikker, der har tilknytning til Israel«. Tænker B. M. Olsen da slet ikke på de palæstinensiske

katolikker - eller på de katolikker, der har tilknytning til trosfællerne i Palæstina? Peter Goldmann gør vrøvl over, at »katolsk orientering« »lader det jødiske folks aldrig afbrudte tilknytning til Israels land og til Jerusalem ude af betragtning«. Den herre ved vist udmærket, hvem der lader hvem ude af betragtning: Fra zionistisk hold lyder det altid, at det palæstinensiske folk ikke eksisterer.

Denne påstand fremsættes frimodigt den ene gang efter den anden overfor den un-

drede menneskehed, der udmærket ved palæstinenserne eksisterer. En af palæstinenserne er vor katolske trosfælle ærkebiskop Capucci: en palæstinensisk Absalon - og Sandbæk. Han som har vovet at gøre som han vil i det land, hvor han hører til.

Nu sidder han fængslet. Udsat for sårende og fornærmende angreb fra uforstående og israel-romantiske trosfæller.

Kjeld Simonsen
seksstenedels jøde

De vrede ældre damer i kirken

Det er nemt nok sagt, men det er egentlig rigtigt: Selvom det er besværligt, så fremkalder det lys og varme og styrker fællesskabet.

Nu afdøde Pater Josef Koch, skrev engang »Når man bliver gammel og mærker besværlighederne, eller plages af langvarige sygdomme, så mister man let det gode humør, og bliver sur og uomgængelig.

Sådan gik det mig, da jeg nåede de halvfjers, det var ikke morsomt, hverken for mig eller de andre. Så var det, det gik op for mig, at sådan kunne det ikke blive ved, der burde gøres noget, jeg måtte se at få smilet frem, og »det må komme indefra, tilsidst havde jeg recepten færdig, nærmest til mig selv, men efterhånden var der andre der vil have den, her er den«.

Smil i dag og smil i morgen, smil til glæden og smil til sorgen,

Smil til dine gode venner, smil til alle dem du kender,

Smil i kulde smil i varme, overvind med smil din harme,

Smil i dagens travle virken, smil på gaden, smil i kirken,

Smil til Krist på kirkens alter, for Han smiler selv til dig,

Smil til hele helgenskaren, til den høje dronning smil,

Smil hver dag med tak i hjertet til din engel mild og god,

Smil når noget går imod, tænk, det er din sonebod,

Smil i sygdom, smil i nøden, lær at smile selv til døden,

Altid smil og alle vegne, for dit smil i grunden gælder Gud jo og hans vilje. AMEN.

Da jeg sagde
jeg vil glæde eje,
veg den bort fra mig
på alle mine veje.
Men da jeg sagde:
Jeg vil glæden bringe,
se' da kom den
til mig på englevinge.

Jeg tror det er rigtigt, helt rigtigt, selvom det er svært, det ville være recepten der var brug for til enhver, der overværer den hellige messe, så helliger den os, og vi kan alle som een tage barnet til hjertet, og griber vor Herres Moder Maria om hjertet, dette gælder jo egentlig alle parter, med rigelig hensyn til hinanden, kærlighed fra Gud, lad os øve os i at samle på den, og gøre gengæld, så får vi smil derfra, og vi kan smile igen, det er jo det vi vil lære, og så en tak til pater Josef Koch, dette hører han sikkert.

Karlo.

Nyt om Niels Steensen

Biskop Martensen, der har henvendt sig til Mgr Corrado Baffile, pro-præfekt for den romerske Kongregation, der beskæftiger sig med salig- og helligkåringssager, har fået et svar, dateret 3. december 1975 angående Nicolaus Stenos saligkåring, hvis proces er blevet indledt den 13. marts 1975.

For tiden undersøges spørgsmålet, hvor vidt Niels Steensen har vist sjælestyrke af heroisk karakter. Generalpromoto-

ren for sagen skal først opstille og offentliggøre en række bemærkninger angående dette emne, som senere skal besvares af den advokat, der fører sagen. Dernæst følger en drøftelse mellem rådgivere og kardinaler, hvorefter paven kan offentliggøre et dekret, der forlener Niels Steensen titlen »Venerabilis«, ærværdig. For at opnå en saligkåring skal der dog først foregå en undersøgelse af de undergørelser, kirkeretten forud-

sætter som betingelse.

I sit svar til pro-præfekt Baffile, dateret 16. januar 1976, tilkendegiver biskop Martensen sin forståelse for, at saligkåringen ikke kan forventes i nærmeste fremtid. Biskoppen udtrykker dog sit håb om, at saligkåringen måtte kunne finde sted i en ikke al for fjern fremtid, ud fra den betragtning, at den ville blive en begivenhed af stor betydning for bispedømmet og hele Danmark.

Red.

Nye signaler i Sakraments sogn

Moderne voksen-undervisning med italienske kateketer

Menigheden ved Sakramentskirken på Nørrebro i København har haft to uafhængige oplevelser, der sammen virker som »nye signaler« for den kristne fornyelse man længes efter for sig selv og for os alle.

Gud kan gribe ind

En italiensk gruppe er begyndt en »katekese«, en vokseundervisning i religion, i dette sogn. Fra midten af januar til midten af marts 76 samler de hver tirsdag og torsdag kl. 19.30 så mange som vil komme til en times undervisning. Samtidig holder gruppen lignende møder i Sct. Antoni menighed hver mandag og onsdag, ligeledes kl. 19.30.

Gruppen ønsker at vidne

om, hvad dens medlemmer hver især har oplevet: At Gud kan gribe ind i vor tilværelse, forny vort trosliv, således at vort liv bliver båret af ham og dermed bliver et tegn for andre om Guds kraft og kærlighed i os. Fra aposteltiden ved vi, at hedningerne om de kristne kunne udbryde: »Se, hvor de elsker hinanden!« Fra ur-kirken ved vi, at den 7 års undervisning før dåben skulle gøre de omvendte modtagelige for Guds nåde...rede til med hans hjælp at blive levende vidnesbyrd om Guds kærlighed i os. I vor tid døbes vi som børn, får religionsundervisning som børn og eventuelt som ganske unge: men mange voksne kristne synes ikke at modnes til at se sig selv

som forpligtede af de muligheder, dåbens nåde skænker dem, til bevidst at søge at føre andre mennesker til Kristus.

De italienske kateketer (et ægtepar, en præst og en præstestuderende) udgår fra en i Italien og Spanien gennem 15 år voksende gruppe af modne kristne med interesse for at råde bod på dette forhold. Deres initiativ anbefales varmt af pave Paul d. VI i en tale af 24. april 1974, og en lang række italienske og spanske kirkeledere deler pavens syn. Listen over de italienske og spanske kateketers arbejde i katolske sogne ud over verden er imponerende.

Den anden oplevelse var den økumeniske sammenkomst i Sakramentskirken

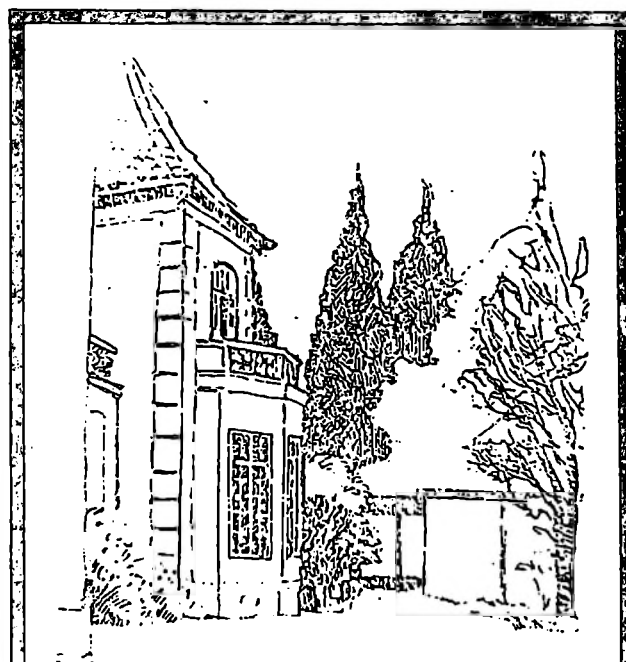
d. 23/1. De nærmeste kirkesamfund var repræsenterede, Frelsens Hær glædede os med et inspireret musikalsk islæt.

Konkrete missions-opgaver

Pastor Lars Messerschmidt var aftenens taler: Han pegede på de døbtes fælles pligt til at vidne om Kristus: »Gå hen og lær alle folk...« Han opfordrede os til at finde ud af, hvordan vi kristne fra forskellige samfund rent konkret kunne samarbejde om at gøre Kristus kendt på Nørrebro. Pastor Messerschmidt var overbevist om, at et sådant samarbejde ville føre en del mennesker til Kristus: samtidig ville arbejdet nærme os til hinanden, gøre os alle mere følsomme for Herrens budskab.

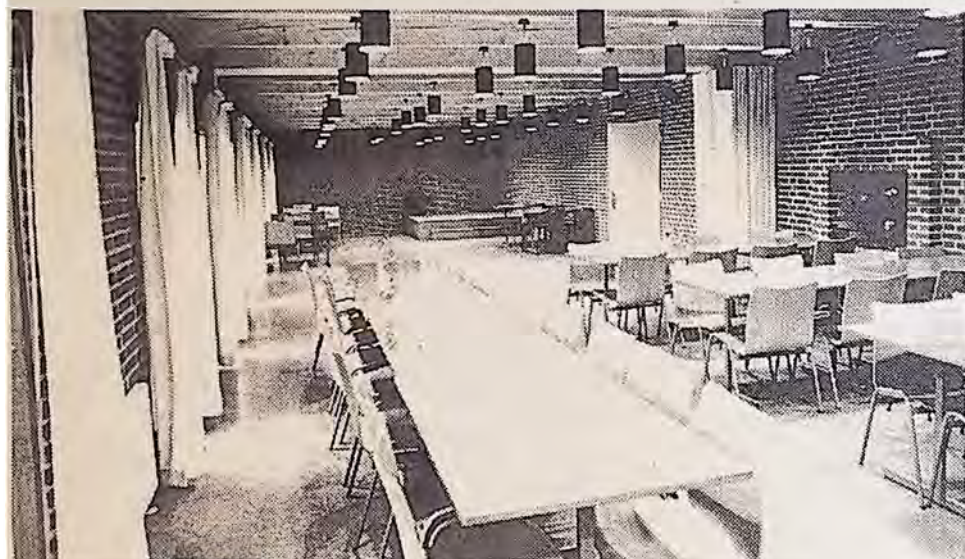
Således blev det nye år indledt for os med to enstydige og vægtige opfordringer til at bede Gud bruge os til at forkynde det Glade Budskab.

Paul d'Auchamp

Læs og forstå bibelen er temaet for en ny møderække, som styrelsen for Magleås har planlagt, således at alle, unge og ældre, kan få udbytte af møderne og samværet med andre katolikker. Møderækken omfatter 3 week-ender. Den første finder sted 28.-29. febr. med emnet »Hvordan kan familien læse bibelen?« Mødeledere er Birgit og Helge Clausen, Århus. Mødet er tilrettelagt med henblik på at få en dialog i gang mellem forældre og større børn, og derfor er familier særlig velkomne — også mindre børn er velkomne, idet der på stedet er legestue, børnemøbler mv. For børn under 12 år, der bor på forældrenes værelse betales nedsat gebyr. Gebyret er i øvrigt pr. person 75 kr. med tillæg for eneværelser og for sengelinned og håndklæde, hhv. 15 og 12,50 kr. For at lette de økonomiske byrder kan der fra fonden af gaver til Magleås ydes rejsetilskud eller frirejser. Henvendelse herom rettes til Magleås, Høsterkøvej, 3460 Birkerød. Telf. (02) 81 07 15, hvor man også modtager tilmeldinger. Mere i næste nummer af katolsk orientering.

Katolsk skole i Tåstrup

De første par år vil den ny skole i Tåstrup benytte de eksisterende menighedslokaler, der i forvejen er bygget til formålet, men man er allerede på jagt efter flere lokaler eller byggemuligheder.

Ingen har kunnet undgå at høre og se, at den private skole står midt i folkets interesse i denne tid. Blandt de mange grunde, som forældre kan have til at sætte deres børn i en privat skole, er der én, der ofte får dem til at søge en katolsk skole: en kristen livsholdning.

Katolske børn uden katolsk skole

De voksende elevtal og ventelister — ved vore katolske skoler giver ikke blot en følelse af, at der er brug for dem, men belyser også en skævhed. Mange steder bor der nemlig flere katolske familier med børn i skolealderen, uden at der er en katolsk skole i nærheden.

Dette gør sig især gældende på Københavns vestegn. Biskoppen har længe næret ønske om at få en katolsk skole der, og da det efter en nøjere

kortlægning af disse børns bopæl viste sig, at Tåstrup sogn lå i toppen blev knuden hugget over. Nu er der en hel del vanskeligheder, når man vil stamppe en skole op af jorden. Derfor har man valgt at gå ud fra en bestående skole, og på den måde er det gået til, at Skt. Josefs Realskole i Roskilde opretter en filial i Tåstrup. Allerede under det forberedende arbejde mødte man en stor velvilje og hjælpsomhed. Det er som om prædikatet »katolsk« udløser en bølge af goodwill, og det både luner og opmuntrer.

3 klasser til at begynde med

På et forældremøde i Tåstrup i begyndelsen af januar var interessen så stor og indstillingen så positiv, at bestyrelsen for Skt. Josefs Realskole mente at kunne afslutte den forespørgende fase og

begynde på den mere direkte tilrettelæggelse.

For ikke at tage munden for fuld, starter man så i august 1976 med en børnehaveklasse og en 1. klasse, eventuelt også en 2. klasse. Den nye menighedssal er som bygget til formålet og vil i hvert fald kunne huse nogle klasser de første år. Og alt imens indmeldelserne strømmer ind og folk udtrykker deres glæde over at få en katolsk skole i Tåstrup, spejdes der allerede efter flere lokaler og byggegrunde for de kommende år.

Måtte Paulus' ord til Korinterne: »Det sker nemlig alt sammen for jeres skyld, for at nåden ved at nå til flere og flere må vokse og forøge taksigelsen til Guds ære« stå som en devise over arbejdet med det lille skud i Skt. Pauls Sogn!

Sr. Paula.

Solidaritet med kirkesamfundene i Chile

Katolsk-protestantisk fællesbrev til kardinal Henriques

Den protestantiske biskop Ole Bertelsen og den katolske biskop Hans L. Martensen har i fællesskab sendt en skrivelse til den chilenske kardinal Don Silva Henriques.

I brevet tilsiger begge biskopper deres støtte til det arbejde, de chilenske kirkesamfund udfører i overensstemmelse med det kristne budskab og de af de Forenede Nationers erklærede menneskerettigheder.

Bagvaskelse af fredskomite

I brevet siges bl. andet: »Vi har med sympati og beundring fulgt den opofrende og humanitære indsats, der er ydet af den Fredskomité, som Chiles katolske og lutheranske og protestantiske kirkesamfund oprettede umiddelbart efter det tragiske militærkup i september 1973. Nu har vi med forfærdelse måtte erfare, at der er iværksat en omfattende bagvaskelseskampagne imod denne komités arbejde, at dens medlemmer,

såvel kirkelige som lægmænd, forfølges, samt at den chilenske regering har krævet, at den opløses.«

Biskop Frenz's landsforvisning

»Ligeledes må vi udtrykke vores sorg over det regeringsdekret, der forbyder biskop Helmuth Frenz, der er overhoved for den lutherske kirke i Chile og medstifter af Kirkernes Fredskomite, at vende tilbage til sit kald i Chile.«

»Vi er klar over, at de chilenske kirkesamfund, til trods for de yderst vanskelige betingelser, vil fortsætte deres bestræbelser for at sikre freden, de menneskelige rettigheder og menneskelige leveforhold for de forfulgte og fattige folk.«

Brevet slutter med ordene:

»Vi deler med jer sorgen over lidelserne i jeres land, og vi beder med jer for fred og retfærdighed i hele verden.«

Biskop Hans Martensen

Biskop Ole Bertelsen

En verden med andre målestokke

»Fuglevad« er en lille bondegård ved Gudenåen mellem Resenbro og Sminge, måske stedet hvor det gamle Sminge-kloster kan have ligget. Her bor Martha Font, 26 og Anna Vidal, 29, begge fra Barcelona.

Gæstearbejdere? Nej, medlemmer af et kollektiv, der må betegnes som en »fremskudt post« af et større kommunitet i Barcelona, ikke nogen officiel, kirkelig anerkendt institution, ingen religiøs orden, nej-nej, bare en beskedent »kommune« af spanske studenter.

»Trinbrættet« kørte med Jan derud for at snakke med dem.

Jan: Hvordan og hvornår begyndte det hele?

Anna: Vort kommunitet opstod i 1964 i koncillets kølvand som en ganske almindelig bønsggruppe. Vi var alle medicinstuderende ved universitetet i Barcelona, i alderen mellem 17 og 21 år.

Det udmærkede fællesskab, vi havde med hinanden, blev langsomt udbygget til en slags kommune. Åndeligt var vi på bølgelængde med hinanden og materielt havde vi alt fælles. Det sidste kunne vore forældre ikke lide! Lige så stille blev vi engageret i nogle konkrete opgaver blandt studiekammerater, der havde rodet sig ind i problemer med narkotika, druk eller sex, dog ikke sådan, at dette ligefrem var vort virkefelt.

Men vi hjalp, som vi nu kunne, nok ikke for meget. Det vigtigste var og er, at det venskabsbånd, der knyttede os sammen som ligesindede, helt bevidst lod sig inspirere af Kristi

kærlighed til de ringest stillede og fik os til at gå ud til de ulykkelige, der ofte havde det meget svært.

Jan: Du siger »helt bevidst« Vil du forklare det?

Anna: Jo, på dette tidspunkt satte vi os i forbindelse med nogle fremtrædende præster og teologer, som dominikaneren pater Lebre, og pater Le Saux, som dengang boede i India hvor han havde beskæftiget sig med buddhismen. Vi havde kontakter med den protestantiske teolog Otto Cullman, med organisationer som abbé Pierres »Emmaüs«, med præstearbejderne fra »Mission de France« og de italienske »Focolarini«. Vi opsøgte Jesu Små Brødre og Søstre og ikke mindst Taizé.

Martha: Især de sidstnævnte har haft afgørende indflydelse på os. Vi søgte jo inspiration til en egnet livsform. Mest afgørende blev nok mødet med Taizé.

Jan: Blev I en klosterorden?

Anna: Nej. Vi var unge mennesker af begge køn, både gifte og ugifte. Vi levede virkeligt som brødre og søstre og var fantastisk gode venner. Men da vi så valgte Taizés regel, dets tidebøn og ordensdragt (som vi kun har på når vi samles til bøn) engagerede vi os også ved de tre traditionelle løfter om cølibat, lydhed og fælleseje. Disse løfter er helt private og binder kun vor egen samvittighed over for Gud. Inden man ved disse løfter kan binde sig til vort kommunitet skal man have levet i det i mindst 8 til 10 år. Det har vi vedtaget ved fælles beslutning. Men da vi valgte disse løfter opstod der jo et dilemma: Skulle vi leve i cølibat som »blandet« kommunitet og derved acceptere den mulighed, at nogle skulle erfare cølibatet som umuligt, eller skulle vi opløse kollektivet og oprette et kommunitet for mænd og et for kvinder? Og hvad med vor gifte medlemmer?

Vi blev enige om at forblive sammen i et fællesskab. Med gensidig respekt og selvdisciplin, hjulpet af bøn og i tillid til Guds kærlighed vil vi leve som et synligt tegn på Guds børns herlige frihed og troværdig broderlig kærlighed.

Jan: Som en demonstration?

Anna: Ikke spor! Vi vil bare leve således, fordi vi tror på denne livsforms evangeliske kvalitet. Omverdenen må godt lægge mærke til det, hvis den vil, men vi gør det ikke for at blive lagt mærke til. Dette er blot »vort liv«. Vi ser det som et kald, ikke af sociale men af religiøse grunde.

Jan: Hvornår kom I så til Danmark?

Martha: Jeg kom faktisk først til Örebro i Sverige i 1971 og senere til Stockholm, hvor jeg boede hos Skt. Josefs Søstre. Anna kom til København i 1970.

I Örebro arbejdede jeg som medhjælper på en ungdomsgård for narkomaner og alkoholikere. Gården var oprettet af en diakonisse, søster Ruth Palmqvist. Men jeg kunne ikke få fast arbejdstilladelse i Sverige. Efter flere forgæves forsøg blev jeg nødt til at forlade Sverige og kom så til Helsingør. Det var i 1972. De danske myndigheder har været meget flinke ved at skaffe os både opholds- og arbejdstilladelse.

Jan: Og du, Anna?

Anna: Jeg havde i seks måneder været husassistent i en københavnsk familie hvor fru var katolik, da jeg rejste til Helsingør hvor jeg fik lov til at bo i den katolske præstegård. Der havnede Martha så i 1972.

Jan: Det er nemt at »havne« i Helsingør, men hvordan havnede I så her i Resenbro?

Anna: Da vi ikke kunne blive boende i Helsingør længere og heller ikke fandt noget tilfredsstillende sted, kom vi ret tilfældigt til at nævne det for en af vore bedste venner, der ejer »Fuglevad«. Nok lå ejendommen i Jylland og vi havde aldrig tænkt os, at bo andre steder end i København eller i hvert fald i nærheden af et universitet, men »Fuglevad« viste sig at være glimrende egnet til netop vort fællesskab.

Jan: Havde I da et bestemt formål med at komme til Danmark?

Anna: Både og. Det var snarere en indskydelse end et formål. Vi kendte intet til Danmark. Vi havde blot set så mange danske turister i Spanien, at de begyndte at interessere os. Vi ville vel gerne vide om vort indtryk af dem nu også var berettiget.

Jan: Hvilket indtryk?

Anna: At deres religiøsitet ikke var særlig påfaldende, deres moral derimod påfaldende anderledes. Men det var kun én af grundene, alligevel!

Martha: En anden grund var faktisk, at vi havde læst Søren Kierkegaard, som jo findes både på spansk og på katalansk. Så nu skulle vi selv derop for at lære Kierkegaards land at kende! Det var vel nærmest en slags from nysgerrighed!

Den vigtigste grund, hvorfor vi kom, var dog langt mere alvorlig.

Anna: Netop! I Barcelona havde vi levet i et godt fungerende fællesskab og var gennem en årrække vokset sammen til en flok søskende. Vi rejste derfra, fordi vort kommunitets leder ønskede, at vi skulle prøve fattigdommens, lydhedens og cølibatets virkelige bæreevne, så snart vi blev overplantet i en verden med helt andre målestokke. Vort kollektiv i Barcelona var trods alt et selvskabt paradys og ret så privilegeret som samfundsform. Vi ville have godt af, at føle på sjæl og krop, hvad det ville sige, at skulle klare det daglige job alene, at skulle stå på egne ben uden et fællesskabs direkte støtte.

Jan: Hvilken støtte savner I mest?

Anna: I Barcelona var vore venner som en familie. I Danmark er de simpelthen ens venner, der ikke altid forstår, at vi har valgt cølibatet og endnu mindre hvorfor vi har valgt det.

Jan: I kommer begge to fra et universitetsmiljø og har en god uddannelse. Hvad er så meningen med jeres tilværelse her på en ødegård?

Martha: Det er meget svært at præcisere. Vi vil leve et liv i et evangelisk fællesskab midt i et miljø, som ikke rigtigt kan finde ud af hvad vi er. Det største handicap er nu nok, at vi for tiden kun er os to fast boende. Tit kommer

der nogle fra vort kommunitet i Barcelona og det har en stor betydning, men de bliver aldrig længe. Vi kan endnu ikke engagere os i noget konkret arbejde. Vi magter det ikke lige nu.

Anna: Selve stedet er skønt og udmærket egnet til bøn og meditation. Her er jo fantastisk stille. Vor første opgave er foreløbig den, at sørge for at de, der kommer her, både fra Spanien og fra et hvilket som helst andet miljø, her kan finde den ro og den koncentration eller bare den skønhed, de har brug for til at finde sig selv igen. Vort liv her på »Fuglevad« foregår som en skiftende mellem arbejde og bøn.

Jan: Hvilket arbejde?

Martha: Som sagt arbejder vi begge to på plejehjemmet i Resenbro. Ind imellem læser jeg romansk filologi, med spansk som speciale. Udover det nødvendige arbejde for at kunne eksistere ofrer vi så megen tid som mulig på intellektuelt arbejde. Blandt andet trænger vi jo begge til et bedre kendskab til det danske sprog og dansk kultur.

Jan: Har I kontakt med jeres naboer?

Anna: Vi har kontakt med mange mennesker her omkring, især med nogle studenter.

Dragten fra Taizé kun til tidebøn

Martha færdes blandt universitetsstudenter i Århus.

Begge har vi et godt forhold til vore medarbejdere på plejehjemmet. Der ved de, at vi er medlemmer af et »fraternitet«, men vi tror ikke, de fleste har opfattet det rigtigt.

Martha: Det er sikkert også svært for dem. Vi er spaniere og katolikker, det ved alle her, så vi regnes nok ikke for at være helt almindelige! Folk anser

Fra moskeen i Hvidovre, som siden dens indvielse har dannet ramme omkring møder mellem muslimer og danske kristne.

Er alle religioner lige gode?

Her starter »katolsk orientering« en artikelserie om fremmede religioner. Serien er hentet fra tidsskriftet »Fetes et Saisons«

Er alle religioner lige gode? Dette spørgsmål er forholdsvis nyt i menneskeheds historie. Flere betingelser må være til stede for at man kan stille det:

Den første betingelse er indlysende: Først må man være klar over, at der findes flere religioner, og ikke kun en enkelt, nemlig den man selv tilhører. En sådan opdagelse forudsætter kontakt med andre kulturer.

Man må dernæst vide, at det religiøse element er noget universelt, at der over-

alt i verden findes religioner, som det er værd at interessere sig for på grund af deres filosofi eller spiritualitet, og som derfor fortjener en sammenligning. Dette forudsætter, at de forømtalte kontakter etableres på et universelt plan, og at man har et dybtgående kendskab til de forskellige civilisationer. Desuden må man have en tilstrækkelig »ren« opfattelse af religion — fri for tilknytning til en bestemt by eller en bestemt nation. Ellers forbliver sammenligningen på det magiske

plan, som den befandt sig på under oldtidens krige: »Jeg har slået dig og tilintetgjort dig, altså er min gud stærkere end din«. For at det skal være umagen værd at undersøge spørgsmålet, må nogle mennesker, i det mindste stiltiende, have besvaret det med et ja. Altså må en vis religiøs relativisme have vist sig.

Disse forskellige betingelser har ikke altid været tilstede på samme tid, og man kunne i store træk opdele historien i tre perioder, som først har forbe-

redt og siden ført mødet mellem religionerne til det punkt, vi har nået i dag, hvor man med rette kan stille dette spørgsmål.

Konfrontationens periode

Indtil kristendommens opståen har ingen religion tilsyneladende gjort krav på at være universel (undtagen jødedommen siden profeterne). Hver religion er et isoleret fænomen knyttet til en bestemt sociologisk gruppe (stamme, by eller stat). Kontakten mellem religionerne er begrænset og foregår oftest i form af krige, ekspeditioner eller plyndringstogter. Sejren skyldes guden, og folkets holdning er for det meste præget af intolerance, selv om der dog findes bemærkelsesværdige undtagelser, f.eks. perserkongen Cyrus, som befrier det jødiske folk. Dette forhindrer dog ikke sejrherren i at og til at tillægge sig den ene eller den anden religiøse skik, som har tiltalt ham hos den besejrede. På denne måde blev Rom knudepunktet for alle Asiens religioner. De polyteistiske samfund vil i øvrigt af natur altid være mere tolerante end de monoteistiske. Mødet mellem religionerne foregår »en bloc«, d.v.s. fra befolkningsgruppe til befolkningsgruppe, mellem samfund, der ofte var lukkede på grund af religiøse forbud.

Opdagelsernes periode

Da de første kristne begiver sig udenfor Palæstina for første gang, møder de en noget ændret situation på grund af den folkeslagernes blanding, der var en følge af hele middelhavsområdets indlemmelse i Romerriget. Udfra talrige

kontakter personer imellem opstår fornemmelsen af religionernes relative karakter samt smagen for Østens mystik, som blandes sammen til nye religioner. Men kirkens indflydelse og dominerende stilling breder sig lidt efter lidt. I Middelalderen er verden, set med kirkens øjne, kristen, når undtages den lille skare jøder samt de utro muhamedanere, hvis antal man må reducere. Verden er endnu begrænset. Den vil åbne sig gennem de store opdagelser, og menneskene vil til deres store forbavselse opdage, at der, udenfor den kristne verden, eksisterer andre ukendte verdener og gamle civilisationer, som ejer umådelige skatte af tænken og kunst. Der er kun een ting at gøre: bringe Kristus til dem. Med hvilke midler: kirstog eller mission, sommetider begge på en gang, senere kun mission. Der er ikke tid til at sætte sig ind i de forskellige religioners trosindhold. Kun een ting er sikker: der findes kristne, og der findes hedninger, som må blive kristne for at blive frelst.

De personlige kontakters periode

Videnskaben har igen rykket grænserne for det

ukendte tilbage i tid og rum. Mennesket gør status over sine rigdomme og blændes. Verdens civilisationer og religioner afslører deres hemmeligheder og deres skønhed. Mange mennesker lader sig forføre og nægter fortsat at tro på noget absolut, som forekommer dem meget relativt. Desuden indsnævres verdens dimensioner mere og mere: skibe, flyvemaskiner, radiobølger, aviser og bøger spredes over hele jordkloden, hvilket medfører, at ikke kun folkeslag mødes med folkeslag, men at mennesker møder mennesker i et personligt møde.

I denne de personlige kontakters periode opdager mennesket sin næste i de andre. Ali, Tchou og Mammadou er nu ikke kun hedninger, som jeg må forsøge at omvende, de er for mig blevet det, de i virkeligheden altid har været: nemlig mine brødre. Måske er de endda mere »religiøse« end jeg. Det kan være, at jeg derfor med en vis uro, må stille spørgsmålet: jamen, er alle religioner da lige gode? Vi er kommet til det tidspunkt i historien, hvor det er muligt at stille dette spørgsmål, fordi alle de ovennævnte betingelser nu er forenet.

Kirken forsømmer forskning og planlægning

WASHINGTON (NC) — En leder ved Center for Applied Research in the Apostolate, CARA — (centret for anvendt forskning i apostolatet), har under et symposium for ordensfolk fremhævet, at forskning og planlægning er et af de mest forsømte områder inden for kirken.

»Alt for ofte kommer vi snublende ind i en fremtid, som ingen virkelig har ønsket«, sagde pastor Cassian Yuhaus fra forskningscentret — og han hævdede over for de forsamlede præster, ordensfolk og lægfolk, at moderne forsknings- og planlægningsmetoder kunne hjælpe os til at undgå sådanne overrumplende situationer. Der kræves dog samtidig »en dyb, varm og vedholdende omsorg for mennesker, samt en oprigtig og levende spiritualitet«, fortsatte han.

»Planlægning er et redskab givet os af Gud« og her henviste Yuhaus til lignelsen om talenterne. »Imidlertid er netop effektiv langtidspanlægning et af de svageste led i det religiøse livs historie.« Det, det gælder om nu, pointerede han videre, er at træffe beslutning om deltagelse af eksperter i administration, sociologi og psykologi i de kirkelige institutioner. Sund planlægning må dog være baseret på pålidelig forskning, og den må foregå i troens lys.

CARA er en 10 år gammel organisation, bestående af biskopper, præster, ordensfolk og lægfolk med det formål at fremskaffe videnskabelig og anden pålidelig information, der kan danne grundlag for de rette beslutninger inden for alle områder af det amerikanske kirkeliv.

ungdomssiden (fortsat)

vore med søstre og -brødre fra Barcelona, der tit besøger os, for at være vore »venner«, og så mener de afgjort noget andet med »venner« end vi gør!

Anna: Vi kan ikke gøre dem forståelig, at disse »venner« er vore kommunitetsmedlemmer, der har aflagt de samme løfter som vi.

Folk tror vel nærmest at vi får så ofte besøg fordi vi er »enlige piger«, eller fordi spaniere nu engang er et gæstfrit folkefærd. Det sidste er vi skam også!

Martha: Det ligger dog helt anderledes med vore danske venner, der selv kommer fra et troende miljø. De forstår udmærket formålet med vort

liv i »Fuglevad«. Nogle af dem kommer tit og besøge os.

Jan: I hører til Silkeborg menighed. Hvad med menigheden?

Anna: Menigheden kender os. Selv om også nogle her stadig har svært ved at tro, at vi er et frateriet, netop fordi vi for tiden kun er os to. To piger ser jo ikke sådan ud som et kommunitet. Men lad os så sige: Vi er Barcelona-kommunitets »fremskudte post i Fuglevad« og er stadig organisk medlem af det større fællesskab dernede, i håbet om at vi i fremtiden må blive flere heroppe i Danmark. Det er måske et dristigt håb eller blot en smuk drom, men vi håber. Som folk siger her på egen: »Mennesket spår. Gud rår«.

Sovjet forstærker indoktrineringen

Moskva (KIPA) - På mere end 500 højskoler i Sovjetunionen holdes der nu til dags forpligtende og efterkontrollerede forelæsnings om den »videnskabelige ateismes grundprincipper«. I løbet af de sidste 10 år er antallet af lektorater i videnskabelig ateisme ved sovjetiske universiteter og højskoler steget fra 2 til 20.

Universitetet i Moskva underviser i det løbende semester i faget »Kritik af vor samtids religiøse ideologi og dennes betydning for dannelsen af en kommunistisk verdensanskuelse«. Et andet kursus

beskæftiger sig med »Teoretiske grundprincipper for en ateistisk opdragelse«. Det Pædagogiske Institut i Leningrad byder på et kursus i »Teoretiske og praktiske aspekter ved bekæmpelsen af religionen i Sovjetunionen« mens universitetet i Wilna især tager fat på katolicismen med et studium, der hedder »Kritik af katolicismens ideologi«. Ved universitetet i Minsk kan man få dybere indsigt i »Metodologiske problemer forbundet med ateistisk lære og forskning«.

Seksual-etiske normer

Videnskaben om legemets normale funktioner tillader læger at stille diagnoser. Nok er »det normale« et mere elastisk begreb end man før havde troet, og det kan diskuteres, hvad der blot er en variant af det normale og hvad der afgjort kan betegnes som sygdom. Begrebet »normal« stammer fra norm, og for lægevidenskaben er normen et organs rigtige funktion. Selv om et stort og stigende antal mennesker har dårligt hjerte, ændrer det ikke lægernes definition af et sundt hjerte. Alligevel mærker man inden for videnskaben en tendens til at betragte det rent statistisk ofte forekommende som normalt. Her gynger grunden lidt, fornemmer man.

- Læger er eksperter i sygdom — hvor elastisk dette begreb så end kan blive — men de er ikke eksperter i moral. Deres vurdering af en situation er ingen værdi-dom, men en konstatering af fakta, og deres frekvens.

Kirken derimod betragter det som en af sine opgaver at stille diagnoser, hvis norm er et faktums etiske værdi eller uværdi. Et arbejde, som læger kalder usundt eller livsfarligt, kan for kirken være bydende nødvendigt, moralsk set, f. eks. livsfarligt redningsarbejde, mission i sundhedsfarlige områder.

For kirken er det normalt, som har etisk værdi, unormalt, hvad der har etisk uværdi eller er af det onde. Og for kirken kan et begreb som »statistisk hyppighed« ikke ændre dens syn på normalt og unormalt. Selv om de fleste mennesker blev tyveknegte, ville kirken fortsat kalde tyveri for synd.

Den menneskelige seksualitet er et område, hvor både lægevidenskab og etik har hver deres normer. Selvfølgelig er der en sammenhæng mellem viden og moral. Men kirkens viden om det kønslige er ikke blot videnskabens viden om kønsfunktioner uden bedømmelse af deres målrettede brug eller målløse misbrug. Kirkens syn på ægteskab og sex er et helhedssyn, som en del af et religiøst menneskesyn, som videnskaben ikke er kompetent til at udtale sig om. For videnskaben er abort »svangerskabsafbrydelse«, for kirken er abort »drab«.

Det er vel på baggrund af den tvetydige brug af ordet normal, man skal læse den »Erklæring om nogle seksual-etiske spørgsmål«, som Kongregationen for Troslæren (ikke Paven) har udsendt. I diskussionen om papirløse ægteskaber, homoseksualitet og selvtilfredsstillelse holder kirken fast ved sin etiske vurdering af seksuelle adfærdsmønstre ud fra det »normale«, d.v.s. af Skaberen ville de ægteskabsforhold, uanset hvor ofte afvigelser forekommer og uanset hvor langt de bevæger sig bort fra det »normale«.

Boulevardbladernes reaktioner kan vi lade ligge. Den eneste kritik, kirken bør tage alvorligt, er spørgsmålet, om dens etiske diagnose er rigtig. Alvorlige og kendte moralteologer mener, dette kan diskuteres. Videnskaben og den kristne etik ville begge få gavn af det, hvis en mere åben dialog kunne føre til, at man understreger at begrebet »normal« bruges med forskelligt indhold.

Willem Wuyts.

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K. Telf. (01) 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarsstiftelsen, Katolsk orientering og informationsafdeling.

I redaktionen:

Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,

Fjellegade 2, DK-7100 Vejle,

Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.

Redaktionssekretær: Knud Kluge.

Lay out: Paul Traczyk Larsen og Knud Kluge.

Udsendes i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark.

Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.

Redaktionen kan desværre ikke påtage sig ansvaret for uopfordret indsendte manuskripter.

Oplag februar 1976: 14.800 eksemplarer

Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

Kirkens forhold til v af Oluf Bohn

Skal man gennemgå kirkens historie fra omkring 1900 til 1958, da pave Johannes blev valgt, kan det ikke ske ved en blot opremsning af begivenheder. Der må nødvendigvis lægges en synsvinkel på stoffet og her kan det ikke undgås at tiden fra 1958 til i dag spiller en stor rolle. Derfor får alt det, der er sket op til i dag, indflydelse på min vurdering af den foregående tid. Jeg mener ikke, at man dengang kunne have løst problemerne, som man ville det i dag, men at vi i dag i kraft af de erfaringer, vi siden har gjort, kan se hvorfor løsningerne ikke førte til afklaring men snarere til en fortsættelse af problemerne.

Ængstelse og håb

I 1900 var paven, Leo XIII, »fange i Vatikanet«. Kirken var under svære angreb rundt omkring i verden, først og fremmest i Frankrig og Tyskland. Nye videnskabelige problemer tårnede sig op (bibelvidenskaberne og udviklingslæren), politiske (folkestyre) og sociale problemer (arbejdsspørgsmålet). Hvordan skulle kristne forholde sig til alt dette? Hvordan skulle man forholde sig til verden? Hvad var verden, og hvad var det egentlig, der skete i den?

Samtidig med, at tiden

var fuld af ængstelse, så var den også fuld af håb. Her er Johannes Jørgensens »Erindringer« meget oplysende (bind 2, siderne 85, 87 og 119 i den forkortede udgave). De viser en klar forventning om, at kirken ville »gå tiden i møde«, at paven direkte ville gå ud til arbejderne og være sammen med dem.

Modernismen

Men der var også store modsætninger til dette. Ikke alene de modsætninger, der har deres grund i, at mennesker ikke vil tjene deres medmennesker, men modsætninger, som udsprang af et andet kirkeligt syn, Integralismen.

Den arbejderbevægelse, som Leo XIII havde givet støtte med sin rundskrivelse »Rerum Novarum« fra 1891, havde sit tyngdepunkt i Frankrig. Der var der opstået mange bevægelser, som på hver sin måde søgte at sætte kirken i stand til at komme i kontakt med sin samtid for at løse sine opgaver.

Den dristigste var Marc Sangier. Han ville et katolsk Frankrig men på helt demokratisk grund. Han gik derfor ind for en virkelig udsoning med den franske republik og han ønskede at arbejderne skulle styre sig selv. Hans bevægelse »Sillon«, som betydede »Plovfuren«, fik en

stor succes, men skabt også megen uro. Det, de plagede gejstligheden, var at ledelsen var hos en lægmand og at den satte kristendommen ind for en bestemt politisk retning demokratiet.

På samme tid var der også en anden bevægelse som man sammenfattede under navnet »Modernisme«. Ordet dækker over dilemmaet: Skal kirke være moderne i den forstand, at den går ind på sit tids krav og især dens forudsætninger? Eller skal den holde sig udenfor, fri og ren af denne verden, intet og integral? Af det sidste ord dannedes den store modbevægelse navn, »Integralismen«.

Bibelkritik

Modernismen viste sig især inden for bibelvidenskaberne, hvor man fik øje for bibelens »formhistoriske« tilblivelse, på hvad Jesus oprindeligt havde ment og hvordan dette var blevet »redigeret« o.s.v. Man så det alt sammen: udelukkende litteraturkritik, som et led i en næsten uundgåelig stilhistorisk udvikling, og på denne måde kom man mere eller mindre væk fra, at vor tro hvilede på en åbenbaring.

Fordømmelser

For mange af tilhængerne var kristendon

Oluf Bohn giver en kort fremstilling af de begivenheder i kirkehistorien mellem 1900 og 1958, som har haft betydning for kirkens forhold til verden i dag. Artiklen er del af et tidligere holdt foredrag i Århus.

tilbage fra fordømmelser, men med Pius IX skred man ind («Syllabus» 1864), fordi man følte, at bevægelsen var ved at gøre kristendommen til en bevægelse blandt andre, så man helt glemte, at der var tale om Guds indgreb i verden.

Men det var ikke modernisterne alene, der blev domt. Marc Sangiers bevægelse »Plovturen« blev det også. Officielt fordi den næsten gjorde demokrati til en logisk følge af kristendom, reelt var det i lige så høj grad fordi man i kirkelige kredse frygtede dette initiativ fra lægfolkets side.

Her var det, integralisterne satte ind med deres modbevægelse.

Ikke alene mente de, at kirken skulle holde sig ubesmittet af denne verden, men de mente også at kirken i kraft af åbenbaringen faktisk havde al mulig indsigt til at udtale sig om økonomi, sociale forhold,

styreform, kulturliv m.m. Derfor opstod der en række foreninger i dette kølvand: foreninger med præster i spidsen, foreninger som skulle sørge for skoler, film, kunst, fagbevægelse o.s.v.

Kirkens sociallære

Efter den 1. verdenskrig stilnede striden med »modernismen« noget af. Under Pius XI forsøgte man på alle fronter en energisk optræden («katolsk aktion»). Meget kom der ikke ud af det. Relativt gik kirken tilbage i antal og indflydelse, uanset alle de mange foreningers arbejde. Selvfølgelig kom der det ud af det, at et stort antal unge, der dengang kom ind i arbejdet, sidenhen kunne sætte vore dages reformbevægelse i gang, men i perioden fra 1930 og opefter må vi konstatere et ringe resultat. Et eksempel blandt mange kan vise det. I 1931 udsendte pave Pius XI en rundskrivelse med indled-

ningsordene »Quadragesimo Anno«, d.v.s. 40-årsdagen for »Rerum Novarum« fra 1891, og som fordømte kapitalismen og krævede reformer for arbejderne. Men i 1937 konstaterer samme pave i sin nye rundskrivelse »Divini Redemptoris«, at meget få i ledende stillinger i industri og landbrug har rettet sig efter anvisningerne, ja, at de simpelthen havde modarbejdet den første rundskrivelse.

Hvad var der galt?

Ja, hvad var der galt? Mange ting, men en af de væsentlige var, at man troede, at paven ved at udsende en besked kunne få alle katolikker til at rette sig efter den. Man troede, pavens autoritet var stærk, men man havde for det første ikke forstået, at sådanne problemer ikke løses ved rundskrivelser, for det andet at kirken, ikke havde patent på løsningen af

disse spørgsmål et forhold, koncilet i 1962-65 først fik gjort op med og endelig betragtede man livet i verden som noget meget farligt noget, hvor man ikke kunne lade lægfolket få mange muligheder for at træffe afgørelser selv.

Store landvindinger

Tiden under den 2. verdenskrig og lige derefter blev en uhyre frugtbar tid, hvor der både teologisk og pastoralt skete store landvindinger. Jeg skal her blot henvise til Pius XII's tre rundskrivelser, om kirken som »Kristi mystiske Legeme«, 1943, om bibelvidenskabens kritiske metoder, en delvis anerkendelse af det rigtige i modernismens forskningsmetodik. («Mediator Dei» fra 1947) og endelig om Liturgi's reform (1952). Her er der virkelig tale om landvindinger, som i den følgende tid sætter sig store spor i f. eks. forståelsen af, at kirkens liv ikke hviler på kirkeretten men på Kristus i kirken, at lægfolket også er kirken og at hele menigheden har betydning ved messen.

Nye perspektiver

Den pastorale landvinding skete ved arbejderpræsternes indsats. Dels fordi kirken her fik en lang række værdifulde erfaringer for sit arbejde, dels især fordi disse pastorale erfaringer satte sig spor i nye teologiske overvejelser. Arbejderpræ-

sterne kom i stor udstærkning til deres arbejde med en komplet livsstil, hvori kristendom og samfundsliv var vævet ind i hinanden, men så opdagede disse præster, at arbejderne ikke havde denne livsform.

Men arbejderne livsform måtte respekteres, og derfor måtte man finde ud af, hvad der var kristendommens trosliv og hvad der blot stammede fra det miljø, man selv havde levet i. Evangeliet skulle prædikes i det nye miljø og troen skulle leves sammen med problemerne derfra. Det, der var sket, var at præsterne fik en første fornemmelse af, at verden, som skabt af Gud, havde og har sin egen værdi og at denne værdi skal respekteres. Det betyder ikke, at verden kan frelse sig selv, men det betyder, at verden har sine ganske bestemte love, som skal anerkendes og uddybes, at troen ikke pålægger den kristne nye opgaver ved siden af de almenes, men at troen giver disse opgaver en ny mening.

Arbejderpræsternes erfaringer satte gang i den teologiske overvejelse »kirken i verden« og herudaf voksede forståelsen af »verdens selvstændighed«.

Det var det problem, man havde kredset om lige siden 1900, og det viser kraften i kirken, at den trods alle store vanskeligheder alligevel kan finde vej frem.

len

mens formål blevet indskrænket til at virke som moralsk bevægelse. Der ved glemte man at kristendom er et frelsesbudskab.

Leo XIII havde holdt sig

katolsk orienterings kronik 11.02.76

Fordummende eller fremsynet?

af Veslemøy og Erik Guldager

Et ungt protestantisk teologpar, Birgitte og Leif Arffmann, har udført et studiearbejde »Humanæ Vitæ« - en pavelig encyklika af 25.07.1968. Et ældre katolsk ægtepar med over 26 års praksis og et ganske omfattende teoretisk grundlag har påtaget sig at kommentere den. Det fortjener den, både på grund af emnet, den grundige bearbejdelse og vor interesse.

Parret Arffmann gennemgår (med hver sine emner) rundskrivelsen, dens nærmeste forudsætninger, rundskrivelsen »Casi Connubii« og koncilsdokumentet »Gaudium et spes«, og den meget spændende tilblivelseshistorie. Derefter reaktionerne, som deles op i teologiske, etiske, antropologiske, videnskabelige og politiske, herunder samfundsmæssigt og kirkepolitisk. Derefter drøftes naturretsbegrebet, ægteskabets form og indhold, kontraception og

procreatio hos Augustin, Thomas og Alfons Liguori, læremyndighed og samvittighed, spørgsmålet befolkningsekspllosion og fødselskontrol og til sidst efterspillet: Hvad er der sket siden?

For os, som så at sige har bearbejdet både forudsætninger, rundskrivelse og reaktionerne indefra, er det interessant at se dem med dette protestantiske teologpars øjne. Mest af alt bliver man måske klar over, at »Humanæ vitæ« ikke bare er et historisk dokument, det vil mange ellers nok tro, fordi de slutter af den tavshed, der råder om den her i de velbjærgede lande. Dette arbejde viser igen, at den har sat dybe spor og at dens budskab er levende og lysende i vide kredse. Heldigvis kan det tilføjes: også i de velbjærgede lande. Men forfatterne omtaler f.eks. i »Efterspil« populationsåret, 1974,

En af de klareste tendenser ved dette års befolkningskongres i Bukarest var u-landenes almene afvisning af fødselskontrol i vestlig forstand som løsning på deres problemer, det gjaldt bl.a. repræsentanter fra mange afrikanske og sydamerikanske lande. Det ligger helt på linie med, at de katolske kirker i u-landene og i øst-europæiske lande modtog »Humanæ vitæ« med glæde og taknemmelighed, det gjorde f.eks. Helder Camarra på sin kirkes vegne. Interessant er også sammenligningen mellem det katolske syn på befolkningsvækst og det tilsvarende syn i de kommunistiske lande (både de kinesiske og de sovjetinspirerede): det vækker til eftertanke, at to så forskellige tankeretninger (den ene rettet mod det evige liv og den anden helt imod dette) i vid udstrækning kommer til de samme konklusioner på dette område. Det skyldes naturligvis, at de trods alt begge har mennesket i centrum, i det mindste i teorien. Forøvrigt bliver flere og flere vestlige fagfolk med årene af samme mening som de to.

I forbindelse med befolkningsvæksten var det påfaldende (i hvert fald i dette arbejde), at kurven i den såkaldte Romklubs »Grænser for vækst« næsten nøjagtigt svarer til Malthus' gamle kurve, der som bekendt er blevet modbevist adskillige gange i praksis.

Der forekommer os at være en del misforståelser i bearbejdningen, de kan skyldes, at det - selv om rundskrivelsen hen-

vender sig til »alle mennesker af god vilje« - trods alt gør det lettere med en katolsk baggrund. Men det gælder nu også en hel del henvisninger (til punkter i »Humanæ vitæ« eller i koncilsdokumenter) fra kritikere af »Humanæ vitæ«, når man slår dem op, er det umuligt at se, hvordan de kan have fået det ud af dem, som fremgår af deres kritik. Ikke mindst i afsnittet »Humanæ vitæ og 2. Vatikanerkoncil«, hvor flere kritikere vil påvise, at »Humanæ vitæ« har brudt med tankegangen som den især er udtrykt i »Gaudium et spes«. Men hvert enkelt kontraspunkt løses uden besvær, ja, af sig selv når man selv læser henvisningerne. Et enkelt eksempel: Den belgiske teolog Philippe Delhay mener at finde modstrid i en række punkter, deriblandt dette: »Der er forskel på Gaudium et spes § 50 og Humanæ vitæ § 10, der begge taler om ansvarligt forældreskab. Den førstnævnte taler om en ansvarlig afgørelse vedrørende bomeantallet, mens sidstnævnte taler om indsigt i de biologiske love og Guds orden«. Ja, men Humanæ vitæ taler i § 7 og flere andre steder på samme måde som »Gaudium et spes« om ansvarsbevidst forældreskab. Men § 10 taler om noget andet, nemlig først og fremmest: »Ansvarsbevidst forældreskab må imidlertid betragtes fra forskellige berettigede synspunkter, der nøje hænger sammen«. Og herunder: »Med henblik på de biologiske processer betyder ansvarsbevidst for-

Nyt fra Katolsk Radio- og Fjernsynsforbund

Repræsentationen i radorådet - Lytter- og seermøder - Kommission for Meddelelsesmidlerne - Radio- og TV-messer

Danske Lytteres og Fjernseeres Fællesforbund har afholdt et par bestyrelsesmøder og et repræsentantskabsmøde.

I sidstnævnte møde, som fandt sted i Radorådssalen i TV-byen, deltog jeg sammen med vort styrelsesmedlem, Jens Ove Lund, Odense. Et af de gentagne emner ved møderne i Fællesforbundet, var radorådet. I en af de store lytter- og seerorganisationers medlemsblad stod bl.a. i et referat fra et af DLFF's møder: »Efter det alvorlige indhug, politikerne har gjort i lytter-seer-repræsentationen i radorådet, hersker der ikke ligefrem feststemning i Fællesforbundet, der repræsenterer mere end 300.000 organiserede radio- og TV-brugere... I en omtale af dette forhold kom DLFF's formand ind på de protester, der var og stadig fremkommer... Af 12 muligheder, som den nye lov giver, har lytter-seer-organisationerne kun opnået 4 pladser... Ret skarpt er disse forhold blevet kritiseret i tilkendegivelser fra bl.a. Arbejdernes Radio- og Fjernsynsforbund, Kristelig Lytter- og Fjernseerforening og Katolsk Ra-

dio- og Fjernsynsforbund.« (Da Knud Heinesen blev minister, udtrådte han af rådet, og i stedet valgtes rangermester Jens M. Jensen, Nyborg, fra ARF som lytter-seer-repræsentant).

Ved åbningen af DR's jubilæumsudstilling og indvielsen af det nye Bellacenter repræsenterede undertegnede KRFF, og jeg havde også her god lejlighed til samtaler med DR-ledelsen, andre organisationers formænd m.fl.

Aktiviteter i DR

DR afholdt også i 1975 to lytter- og seermøder.

Det første fandt sted i juni i Esbjerg, hvor 5 af vore medlemmer — fra Esbjerg, Oksbøl og Varde — på god vis repræsenterede vort forbund. Ved det andet møde, som holdtes senere på året i TV-byen, deltog kun medlemmer af de nye amtsprogramråd.

Bestyrelsesmedlem i Kbhvn.-klubben, Tove Rasmussen, og vor repræsentant i Maribo, Adam Guzek, arrangerede den 17. august et meget vellykket møde for Maribo katolske menighed. Jeg deltog i mødet for at tale om KRFF's historie, orga-

nisation, fremtidsplaner m.v. samt om katolske udsendelser i DR. Vi fik ved mødet en række nye medlemmer, og forhåbentlig får vi snart en lokalklub i Maribo.

To gange har der været rundvisning i TV-byen for ca. 90 KRFF-medlemmer, ligesom 107 medlemmer fik fribilletter til DR's festkoncert, der sendtes i TV fra Falconer-teatret i anledning af Johann Strauss' 150 årsdag. Og der blev uddelt billetter til andre koncerter, der udsendes i radioen.

Vort arbejde med etablering af en Kommission for Meddelelsesmidlerne er nu nået så vidt, at udvalget, der består af Harald Guldager, Ruth Plum, Karl-Heinz Westarp og undertegnede, ved sit sidste møde færdiggjorde et Kommissorium for biskoppelig Kommission for Meddelelsesmidlerne. Nu mangler kun — åbenbart den vanskeligste opgave —

at få navne på kommissoriets sidste punkt, §5, der lyder: »Som kommissionsmedlemmer foreslås følgende personer, som er gjort bekendt med ovenstående udkast til kommissorium, og som er villige til at påtage sig arbejdet...«

Harald Guldager, der i sin tid begyndte det meget krævende forarbejde, foruden udvalgets andre medlemmer, har sagt ja til at lade sig opstille på ovennævnte §5's navnliste.

Transmissioner

Samarbejdet med Kultur- og Samfundsafd.-R (radiogudstjenester) ved programsekr. Mogens Hansen, og Provinsafd./Kulturfld.-TV (fjernsynsgudstjenester) ved programsekr. Ole Andreasen, er stadig fortrinligt. De fire årlige radiogudstjenester sendtes i april fra Birkerød (Georg Heggum), juli fra Næstved (L. Brunicardi), oktober fra Hellerup (Niels Kiær) og november fra Århus (K.-H. Westarp). Næste TV-transmission bliver søndag den 22. februar, kl. 11 fra Sankt Ansgars Kirke i København (Ib Andersen).

Teknisk uheld

— Vi fik jo pavens messe julenat i dansk TV, og vi kan nok prale lidt over, at TV-ledelsen i slutningen af november besluttede at tage denne transmission gennem Eurovisionen. Det var forresten ret så spændende at være kommentator til pavemessen i TV. Trods to gange 20 minutters telefonsamtaler

med Rom, kurérpost via udenrigsministeriet osv. var det ikke nemt at få fylde oplysninger om ceremonierne på Peterspladsen i forbindelse med lukningen af den hellige dør — et forsøg på at få pavens prædiken i forvejen, i det mindste via telex til Radiohuset juleaften ved 20-tiden, gik også »i vasken«, og endelig »kronen på værket«. Da jeg ved 23-tiden mødte i TV-studie B, var der teknisk uheld i studiet, således at lyden svigtede. Første del af transmissionen måtte jeg kommentere til billeder uden lyd, senere fik jeg — gennem et par øretelefoner — i højre øre lyden fra Rom fra en højttaler i Tekn.Afd. (garneret af teknikfolkenes samtaler) og i venstre øre et par tyske kommentatorer fra kommentatorboxe på Peterspladsen. Det var enormt spændende !! Lyden kom omsider i studie B's højttalere — under eurovisionsfanfaren, efter messetransmissionen. Men jeg synes, at vi sammen med pater Chr. Lerch og producer Alice Weeke trods alt »klarede pynten«.

Den 1. april begyndte de daglige 10 minutters andagter Ved Dagens Begyndelse kl. 6.50 på hverdage, og Ved Dagens Slutning kl. 22 på søndage. Tre katolikker, pastor Jørgen Hviid, Helsingør, pastor Georg Uttenthal Nibler, Lyngby og cand.mag. Ellen Nielsen, Frederiksberg, tilrettelagde og præsenterede ca. en snes af disse udsendelser.

John S. Lundorf

ældreskab, at man forstår og respekterer, hvordan de virker: forstanden opdager jo, at der i evnen til at formere sig findes biologiske love, der angår menneskets person som sådan.

Der er (næsten) utallige eksempler af den art. En videnskabsmand (amerikaneren Baker) kan ikke forstå, hvorfor Kirken ikke lod videnskaben være afgørende. Som lægfolk med lidt kendskab til videnskab spørger man straks: hvilken videnskab? For dels forandrer videnskaben sig, dels vil der altid være forskellige meninger indenfor videnskaben.

Som ofte før priser man sig til sidst lykkelig, fordi det hverken er filosoffer, etikere, antropologer eller andre videnskabsmænd, politikere eller for den sags skyld teologer, der afgør Kirkens tros spørgsmål. Og dybest set er årsagen til alle misforståelser og vrangforestillinger i denne sag nok også, at mange betragter »Humanæ vitæ« som et indlæg i en etisk debat, i et verdenspolitisk spørgsmål, i en teologisk udredning. Også fordi man betragter kønslivet, dens emne, udelukkende ud fra de samme synspunkter. Men »Humanæ vitæ« er ingen af delene, fordi kønslivet er og bliver Guds område. Den er en gentagelse og fordybning af Kirkens troslære på et livsvigtigt område, hvor Guds folk var i færd med at lade sig smitte

af omverdenens sækularisering, et område, som det derfor var nødvendigt igen at holde frem og understrege som Guds personlige ejendom, som mennesket kun administrerer på hans vilkår.

Forsvarerne for »Humanæ vitæ« går da også ud fra dette, ligesom den selv gør. Forfatterne finder - som mange kritikere - det smukt og fint, hvad der siges om ægteskabet og kærligheden i ægteskabet, men urealistisk. De finder, at det mangler sand forståelse for »dels den ægteskabelige kærligheds ufuldkommenhed og dels også af den menneskelige seksualitet, som er en mere asocial og indholdsløs drift«. Det synes os at være en rystende trist og negativ synsmåde, både på mennesket (især det gifte menneske) og på kønslivet, og helt glemt er ægteskabet som sakramente. Det ville på den anden side nok være rigtigt, hvis ikke netop Gud selv var ophav både til mennesket (som han skabte som mand og kvinde i sit billede), derfor også til dets kønsliv og til ægteskabet. Urealistisk kan det kun være i samme grad som også evangeliet er det med sine krav til mennesket. Men både her og i spørgsmålet om det sakramentale ægteskab må vi da - uden betingelser - holde os til den Herre, som har givet os begge dele med deres krav, men også med al den hjælp, vi vil tage imod.

Forfatterne slutter deres arbejde med deres personlige syn og det bør tages med her. De siger: »Da vi, fem år efter offentliggørelsen af »Humanæ vitæ«, gik i gang med at forberede et studium af den, havde vi den samme indstilling som flertallet af debattørerne ved offentliggørelsen i juli 1968, nemlig at encyklikaen præsenterede et håbløst forældet syn på menneske og moral, og at den derfor burde og skulle kritiseres sønder og sammen. At resultatet af undersøgelsen ikke blev den sønderlemmende kritik, som var tilsigtet fra begyndelsen, fremgår vist temmelig klart af vores behandling fra encyklikaen... »Fra at være et lille, dumt, reaktionært og fordummende skrift blev det til et yderst fornuftigt, menneskekærligt og progressivt forsvar for de vanskeligstillede befolkningsgrupper, som trues på livet af »kapitalistiske udbyttere«, samt et velfortjent spark til den moderne verdens vildfarne sex-dyrkelse«.

Bortset fra, at rundskrivelsen heller ikke er skrevet for at være et forsvar for de vanskeligstillede befolkningsgrupper, selv om den i mange tilfælde er det i dagens situationer i mange lande, tror vi at dette er en typisk reaktion for den, der virkelig vil gøre sig den umage - ikke at studere hele dette omfangsrige materiale, men bare - at læse »Humanæ vitæ« op-

mærksomt og med den gode vilje, som paven forudsætter.

Mindre forståelig bliver forfatterens endelige konklusion, som falder i to dele: »Vi accepterer encyklikaen på det kollektive plan. D.v.s. vi mener, at paven principielt har ret... »Men på det individuelle plan siger vi nej til encyklikaen. Det er på det individuelle plan en lykke og velsignelse, at mennesket selv er blevet i stand til at regulere sin egen frugtbarhed...«

Det er den samme inkonsekvens, som skinner igennem de negative reaktioner overfor rundskrivelsen i almindelighed. Men hvordan er det muligt at acceptere rundskrivelsen principielt, men afvise den individuelt? Mennesket er et samfundsvæsen. Vi kan ikke melde os ud af menneskeheden. Som katolikker kan vi heller ikke melde os ud af Kirkens fællesskab (for så er vi ikke katolikker mere). Enten må vi derfor acceptere den slags trosafgørelser og så bringe det (nødvendige) offer også at praktisere det selv, eller også handler vi mod bedre vidende og skader det samfund, vi er en del af.

Veslemøy og Erik Guldager.

Birgitte og Leif Arffmann: »Humanæ Vitæ« - en pavelig encyklika af 25.07.1968. Teoltryk, Århus. 2 stencilerede bind.

natur, så det i deres tilfælde berettiger dem til et homoseksuelt forhold med et virkeligt livsfællesskab i lighed med ægteskabet.

Pastoralt må sådanne homoseksuelle naturligvis behandles med forståelse og hjælpes til at finde deres plads i samfundet. Selv om sådanne handlinger bedømmes strengt i Bibelen, har vi naturligvis ikke lov til at betragte alle, der lider af en sådan afvigelse, som personligt ansvarlige derfor, men det ændrer ikke ved den kendsgerning, at homoseksuelle handlinger i sig selv er en uorden, som ikke kan accepteres.

Traditionel fordømmelse af onani

Den traditionelle katolske lære, at onani er en alvorlig moralsk uorden, betvivles eller benægtes ofte i vore dage, og onani betragtes tit som et nor-

ger og undervurderer dets moralske formåen.

Objektiv synd og personlig synd

Der er her kortfattet refereret dokumentets udtalelser vedrørende de tre konkrete moralske problemer, det behandler, og som en del af dagspressen har beskæftiget sig med. Dokumentet går derefter over til at overveje, hvornår en synd må betragtes som en alvorlig synd, der skiller én fra Gud, om det kun er menneskets hele indstilling, der spiller ind her, eller om også den enkelte handling har en afgørende betydning. Dokumentet ender med at opfordre, biskopper, præster og forældre til hver på deres område at sørge for, at der undervises i kirkens opfattelse af seksualmoralen, ligesom kunstnere, forfattere og alle, der bruger samfundets meddelelses midler opfordres til al-

teologer arbejdet på denne erklæring siden 1968, og pave Paul har selv studeret det »linie for linie«, inden han gav besked om, at den skulle offentliggøres.

Ærkebiskop Bernardin af Cincinnati, formand for USA's nationale katolske bispekonference kalder erklæringen for en »velkommen bekræftelse på den traditionelle katolske lære om seksualmoral«. Den støtter de normer, der klart er udtrykt i encyklikaerne *Casti Connubii* og *Humanae Vitae*, der blev udsendt hhv. af Pius XI i 1930 og af Paul VI i 1968.

Stærkt kritiseres erklæringen af en af de ledende moralteologer i Rom, den irske redemptorist **P. Sean O'Riordan**, der siger, at erklæringens tone er »meget negativ«, hvad der af konservative kan blive tolket som et »forsøg på at sætte en stopper for enhver teologisk diskussion om seksualiteten«.

En af de mest kendte moralteologer i USA, **P. Charles Gurrin** fra »The Catholic University of America« i Washington siger, at han er »skuffet over visse dele af erklæringen. Teologisk set er han ikke enig i den vægt, der lægges på de enkelte handlinger.

KNA har bragt en udtalelse af kardinal **Julius Döpfner**, formand for den tyske bispekonference, hvor kardinalen har sagt, at erklæringen med al tydelighed slår fast, »at nyere teologiske og psykologiske resultater viser, at kærligheden må beskyttes med ægteskabets faste og vedvarende bånd«. »Selv om erklæringen vil vække modstand i offentligheden«, så kan en diskussion om disse emner ikke længere undgås i betragtning af den truende tilbagegang i den moralske opfattelse«. I denne diskussion må kirken »hvad enten det er belejligt eller ubelejligt, yde sit bidrag«.

R.P.

Redaktionen vil i næste nummer referere yderligere kommentarer til Vatikanets erklæring i det omfang de belyser andre sider af problemet.

Til Vejle menighed

Vejle menighed er inviteret til kirkekaffe efter højmessens søndag den 22. februar. DUK-ledere vil fortælle om Øm.

Vatikanets erklæring om seksual-moral

Til at begynde med fastslås seksualitetens dybe betydning både for den enkelte person og for samfundet og at det derfor er så meget desto mere beklageligt, at der i vore dage sker et tiltagende moralsk forfald på det seksuelle område, hvor den seksualmoral, man præsenteres for i hverdagen, er meget forskellig fra kirkens seksuallære. Mange føler sig derfor forvirrede og ved ikke længere, hvad de skal mene om det hele. Over for en sådan usikkerhed bør kirken ikke tie.

Enkelte biskopper og bispekonferencer har da også udsendt vægtige dokumenter herom. Imidlertid mener troslekongregationen — med pavens billigelse — at den nu må udtale sig om disse problemer på hele kirkens vegne.

Guddommelige moralske love

Der eksisterer fundamentale principper, der både kan fattes med forståelse og er indeholdt i den guddommelige, evige, objektive og universale lov, hvormed Gud styrer både universet og menneskeheden. Derfor er det forkert at påstå, at der ikke findes absolutte og uforanderlige normer for de enkelte handlinger ud over dem, der er udtrykt i den almindelige lov om kærlighed til næsten og ærbødighed for menneskets værdighed. Både den

guddommelige åbenbaring og filosofien viser, at der eksisterer uforanderlige love, der ligger i selve menneskenaturen, og også kirken, der er grundlagt af Kristus, har med Helligåndens bistand altid klart videregivet den moralske ordens sandheder. Da seksualmoralen angår fundamentale menneskelige og kristne værdier, beskæftiger kirkens lære sig også med den, og der findes her principper og normer, som kirken altid har fastholdt som en del af sin lære, selv om verden havde andre meninger og en anden moral. Disse normer og principper har ikke deres oprindelse i en særlig kultur, men i den guddommelige lov og i selve menneskenaturen. Det var også disse principper Det andet Vatikankoncil udtalelser om seksualmoralen byggede på.

Seksuelt samliv kun i ægteskabet

I vore dage er der mange, der hævder, at der kan være gode grunde til at indlede det seksuelle samliv allerede før ægteskabet. Det er imidlertid kirkens lære, at konslig omgang hører til inden for ægteskabets rammer, fordi der kun her kan skabes mulighed for den nødvendige fasthed og bestandighed i forholdet, der er en forudsætning for den fulde udvikling af det personale forhold mellem mand og kvinde. At det var en varig

forbindelse, Kristus ønskede for mand og kvinde i deres seksuelle forhold fremgår også af Matt. 19,4-6: »Har I ikke læst, at Skaberen fra begyndelsen skabte dem som mand og kvinde og sagde: »Derfor skal en mand forlade sin far og mor og holde sig til sin hustru, og de to skal blive ét kød?« Så er de da ikke længere to, men ét kød.

Derfor, hvad Gud har sammenføjet må et menneske ikke adskille« Også erfaringen viser os, at kærligheden kun i ægteskabets stabilitet finder den tryghed, der lader det seksuelle samliv svare både til dets egentlig mål og til menneskets værdighed.

Homoseksuelle forhold

Der er i vore dage nogle, der ud fra psykologiske overvejelser ser med større forståelse på, ja som endda vil tillade homoseksuelle forhold. Dette er i strid med kirkens konstante lære. Imidlertid må der skelnes mellem homoseksuelle, hvis tilbøjelighed skyldes forkert opdragelse, manglende seksualudvikling, dårlig vane, slet eksempel, og som kan helbredes, og så homoseksuelle, der er således på grund af en medfødt naturdrift eller sygelige anlæg, og som efter alt at domme ikke kan helbredes.

Hvad denne sidste kategori angår, er der nogle der mener, at deres tilbøjelighed er en del af deres

Den 15. januar 1976 offentliggjorde kongregationen for trosleeren, hvis leder er kardinal Franjo Šeper, et dokument omhandlende visse seksualmoraliske problemer.

Dokumentet er på 16 sider hvorfor »katolsk orientering« må nøjes med at bringe et referat, efter den engelske oversættelse i NC's udgave deraf. Redaktionen er ganske klar over, hvor utilfredsstillende et så kort referat af Vatikanets erklæring om seksualmoral vil være for en del af læserne. Moralteologer har arbejdet med teksten i 7-8 år, det er blevet til en på sine steder meget nuanceret tekst, hvad vor begrænsede spaltepads ikke giver os mulighed for at yde retfærdighed. Skulle nogen være interesseret i at få en fotokopi af den engelske eller tyske udgave, som vi har modtaget, kan det lade sig gøre ved at skrive til redaktionen herom og vedlægge 5 kr. i frimærker.

malt seksuelt udviklingstrin, der kun opfattes som skadeligt, hvis det fører til, at den pågældende har nok i sig selv og derved forhindres i at nå til den forening i gensidig kærlighed mellem to personer af forskelligt køb, hvad der af mange betragtes som seksualdriftens principielle mål.

Selv om Bibelen ikke nævner onani ved navn og fordømmer det som en synd, så har kirkens tradition dog altid ment, at det var det, der fordømtes i Det nye Testamente, når der taltes om »urenhed« og ukyskhed.

Selv om den moderne psykologi kan hjælpe til en mere afbalanceret bedømmelse af moralsk ansvarlighed og til en mere for de enkelte afpasset sjælesorg, må det ikke fore til, at man fratager mennesket ansvaret for sine egne handlinger

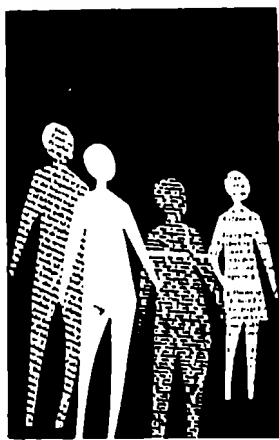
tid at »tage hensyn til, at den objektive moralske orden går forud for alt andet«.

Forskellige kommentarer

Der har allerede været mange pressekommentarer til dette dokument. Nedenfor bringes uddrag af enkelte citeret efter NC:

P. R. Tucci S.J., generaldirektør for Vatikanets Radio, imødegik presseudtalelser om, at kirkens nye erklæring fordømte »sexuallivets glæder«. Han sagde bl.a. »Kirken har intet imod, at et ægtepar nyder seksuallivet, når det sker i overensstemmelse med kirkens moral, og den betragter det endda som noget positivt, hvad Det andet Vatikankoncil da også klart giver udtryk for«.

Ifølge **P. Tucci** har et internationalt team af moral-

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplads på ca. 30 tekstlinjer. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 5, (der udkommer 10.3. 1976) er mandag den 23.2. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Jesu Hjerter Kirke

Stenosgade 4 A, 1616 København V. Tlf. (01) 21 85 88.
Kontor: (01) 24 65 80 (mandag og fredag kl. 9.30-12.00).

Messtider

Hverdage kl. 7.00, 8.15 og 17.00 (ikke lørdag).

Hver lørdag kl. 18.00: Engelsk messe.

Hver søndag kl. 7.00, 8.30 og 10.00 (højmesse), 11.30 (salmemesse), 20.00.

Hver 1. og 3. søndag i måneden kl. 17.00: Kroatisk messe, derefter kirkekaffe.

Hver onsdag kl. 19.00: Ministrantundervisning.

Hver torsdag kl. 19.00-22.00: Ungdomsklub.

Søndag den 15. februar: Fra kl. 16.00 lejlighed til skriftemål. Kl. 17.00: Messe på kroatisk, derefter kirkekaffe.

Tirsdag den 17. februar kl. 14.30: Møde for de ældre: Bankospil.

Askeonsdag den 3. marts: Indvielse og uddeling af asken ved messerne kl. 7.00 og 17.00. Kl. 8.15: Uddeling af asken.

Fredag den 5. marts: Jesu Hjerter Fredag. Efter messen kl. 8.15 udstilles det hl. sakramente. Tilbedelse hele dagen. Kl. 16.45: Indvielse til Jesu Hjerter og sakramental velsignelse. Kl. 17.00: Messe.

Søndag den 7. marts: Pater Hermann van Schaik begynder fastepredikenerne i højmessens kl. 10.00 og salmemessen kl. 11.30.

København: Sakramentskirken

Nørrebrogade 27 C II, 2200 København N. Tlf. (01) 39 53 80, kontoret, kl. 11-13, undtagen torsdag og lørdag. Tlf. 39 53 80, andenpræsten, kl. 16-17, undtagen torsdag og lørdag. Tlf. 35 68 25, sognepræsten, kl. 16.30-17.30, undtagen mandag og lørdag.

Messtider

Hverdage kl. 19.00. Tirsdag indledes messen kl. 18.30 med fælles rosenkransbøn. Fredag slutter messen med taksigelse foran Sakramentet. Søndage kl. 10.00: Højmesse (på latin 1. søndag i måneden). Kl. 17.00: Dansk reciteret messe. Kl. 18.00: Engelsk reciteret messe. Der er altid kirkekaffe efter søndagens 10-messe.

Indtil ca. 15. marts: Tirsdag og torsdag kl. 19.30: Katekese i kirkens krypt. (I denne periode bortfalder arrangementerne »De Yngre« og »Næste Søndags Evangelium«)

Tirsdag den 2. marts kl. 19.00: Økumenisk kirkevandring med udgangspunkt i Helligkors Kirke. Se omtalen side 3.

Askeonsdag den 3. marts kl. 19.00: Liturgien fejres.

Søndag den 7. marts kl. 10.00: Højmesse med latinsk sang.

Tirsdag den 9. marts kl. 10.15: Afgang fra Sct. Hans Torv til Rundforbi. Pris for hele dagen kr. 17,-. Udensogsnke gæster er velkomne, men skal tilmeldes bindende. Vi er hjemme kl. 17.

København: Sct. Annæ Kirke

Hans Bogbinders Allé 2, 2300 København S. Tlf. (01) 58 41 02.

Messtider

Søndage: Kirken kl. 8.30, 10.00 og 17.00. Dragør: Kl. 9.30

1. søndag i hver måned kl. 11.30: Familie-messe.

Søndag den 15. februar kl. 10.00: Latinsk højmesse.

Søndag den 22. februar kl. 11.30: Polsk messe.

Hellerup: Sct. Therese Kirke

Bernstorffsvej 56, 2900 Hellerup. Tlf. (01) H.E. 4119. Træffetid: Mandag-torsdag 16.30-17.30, lørdag 10-11. Pastoratets giro 4 0 08 38 30.

Messtider

Søndag: Messe kl. 9.00. Højmesse kl. 10.30. (Morgenmad i kantinen efter 9-messen).

Hver 4. søndag: Familiemesse kl. 9.00. Hverdage: Mandag-torsdag kl. 17.45, fredag kl. 7.15 og lørdag kl. 11.30.

Lørdag den 14. februar: Kun messe kl. 16.00 (gælder som søndagsmesse).

Søndag den 15. februar: Ingen messe kl. 9.00, latinsk højmesse kl. 10.30

Fredag den 20. februar: Sognepræstens hyggeaften kl. 19.30 i kantinen.

Søndag den 22. februar kl. 9.00: Familie-messe. Kl. 10.30: Læst messe.

Lørdag den 6. marts kl. 15.00: Tro og lys messe.

Ordrup: Sct. Andreas Kirke

Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund. Tlf. OR. 422, bedst kl. 10-11. Giro 80 26 602.

Torsdag den 12. februar: Menigheds-møde. Pastor Guido Kreinbühl vil tale over emnet: »Er den nye liturgireform gennemført?«. Vi begynder med aften-messe kl. 19.30.

Maribo: Sct. Birgittas Kirke

Mariagade 4, 4930 Maribo. Tlf. (03) 88 01 74.

Gudstjenestetider

Søndag kl. 9.30: Højmesse. Kl. 11.15: Messe

Hver 1. søndag i måneden: Latinsk højmesse.

Hver 3. søndag: Fremmed prædikant.

Hver 4. søndag kl. 10.45: Messe på polsk.

Lørdag den 28. februar kl. 15.00 afholdes stort gevinstspil i gymnastiksalen på Sankt Birgitta Skole. Alle i menigheden opfordres venligst til at give gaver, der kan bruges som gevinster. Gaverne kan bedst afleveres i sakristiet efter søndagsmessen eller i præstegården. Ring eventuelt og vi henter. Husk, at hele overskuddet anvendes i sognets arbejde, som jo er fælles anliggende. Men frem for alt: Kom og vær med allesammen! Tag også venner og bekendte med, så der bliver fuldt hus! Også vore trosfæller fra Nakskov og Nykøbing F. er hjertelig velkomne!

Roskilde: Sct. Laurentii Kirke

Frederiksborgvej 11, 4000 Roskilde. Tlf. (01) 35 09 65 (bedst mellem 9 og 10)

Messtider

Hver søndag: Messe kl. 8.00, 10.00 og 17.00.

Askeonsdag, den 3. marts: Messe kl. 19.30.

Onsdag den 10. marts: Bodsandagt kl. 19.30.

Frederikssund

Den private Realskole søndag den 15. februar: Messe kl. 10.00.

Ledreborg Slotskirke

Hver søndag: Messe kl. 9.00.

Siden sidst

Indsamlingen til orgelreparationen gav kr. 525,- i januar, så vi nu er oppe på kr. 16.000. Det store forårsmarked holdes 30. april — 2. maj. De, som ønsker deres pulterkamre ryddet, bedes ringe: Tlf. (01) 35 77 59.

Tåstrup: Sct. Pauls Kirke

Køgevej 162, 2630 Tåstrup.

Søndag den 15. februar kl. 19.30: Økumenisk gudstjeneste: »Opdragelse til frihed og fællesskab«, et af emnerne fra Kirkenes Verdensråds generalforsamling.

Slagelse: Vor Frue Kirke

Frederiksgade 7, 4200 Slagelse. Sognepræsten, P. Jong, træffes dagligt kl. 7-9 på tlf. (03) 61 03 92 eller (03) 52 06 45.

Lørdag 14/2 Messe kl. 16.00.

Søndag 15/2: Ingen messe.

Ringsted

Lørdag 14/2: Messe kl. 14.00.

Søndag 15/2: Ingen messe.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 15/2: 6. alm. søndag, 3. Mos. 13, 1-2. 44-46. — Salme 32, 1-2. 5.11. (R.7: Du er mit skjul, med frelsesjubel omgiver du mig). — 1. Kor. 10, 31-11, 1. — Mk. 1, 40-45.

Mandag 16/2: Alm. ugedag. Jakobs brev 1, 1-11. — Mark. 8, 11-13.

Tirsdag 17/2: Alm. ugedag (el. Serviterordenens syv grundlæggere). — Jakobs brev 1, 12-18. — Mark. 8, 14-21.

Onsdag 18/2: Alm. ugedag. Jakobs brev 1, 19-27. — Mark. 8, 22-26.

Torsdag 19/2: Alm. ugedag. Jakobs brev 2, 1-9. — Mark. 8, 27-33.

Fredag 20/2: Alm. ugedag. Jakobs brev 2, 14-24. 26. — Mark. 8, 34-9, 1.

Lørdag 21/2: Alm. ugedag (el. Petrus Damiau, Biskop og kirkelærer — el. Guds Moders lørdagsmesse). Jakobs brev 3, 1-10. — Mark. 9, 1-12.

Søndag 22/2: 7. alm. søndag. Es. 43, 18-19. 21-22. 24b-25. — Salme 41, 2-5, 13-14. (R. 5b: Helbred min sjæl, jeg har syndet mod dig). — 2. Kor. 1, 18-22. — Mark. 2, 1-12.

Mandag 23/2: Polykarp, biskop af Smyrna, martyr. Jakobs brev 3, 13-18. — Mark. 9, 14-29.

Tirsdag 24/2: Alm. ugedag. Jakobs brev 4, 1-10. — Mark. 9, 30-37.

Onsdag 25/2: Alm. ugedag. Jakobs brev 4, 13-17. — Mark. 9, 38-40.

Torsdag 26/2: Alm. ugedag. Jakobs brev 5, 1-6. — Mark. 9, 40-49.

Fredag 27/2 Alm. ugedag. Jakobs brev 5, 9-12. — Mark. 10, 1-12.

Lørdag 28/2: Alm. ugedag (el. Guds Moders lørdagsmesse). — Jakobs brev 5, 13-20. — Mark. 10, 13-16.

Søndag 29/2: 8. alm. søndag. Hos. 2, 14b. 15b. 19-20. — Salme 103, 1-4. 8 og 10. 12-13. (R. 8a Barmhjertig og nådig er Herren). 2. Kor. 3, 1b-6. — Mark. 2, 18-22.

Skt. Michaels Skole Skt. Hedvigssøstrene

Kolding

På grund af avancement bliver 2 lærerstillinger ledige pr. 1. aug. 1976.

Fag: engelsk - fysik-orientering - dansk.

Skolen har 360 elever fordelt på 21 klasser (børnehaveklasse til 10. klasse - med samtlæsning i dansk/orientering).

Vi søger dygtige og engagerede lærere, der vil medvirke til at tegne skolens kristne linje, både i forhold til den katolske og den ikke katolske del af skolens forældrekræds og elever.

Der kan anvises lejlighedsvis.

Ansøgninger stiles og sendes til
Skt. Michaels Skole
Kralundsgade 2-8
6000 Kolding

Sct. Annæ Skole katolsk skole, Amager

søger pr. 1. august 1976 et par lærere til almindelige skolefag samt støtteundervisning.

Skolen henvender sig især til ansøgere, som foruden at besidde de nødvendige faglige- og pædagogiske kvalifikationer er interesseret i at arbejde i et kristent milieu. Ansættelses- og lønsvilkår i henhold til overenskomst med De private Grundskolers lærerforening.

Ansøgning sendes til:
Annie Rastrup,
Sct. Annæ skole
Otto Rudsvej 7
2300 København S.

Sct. Albani Skole

Vi søger en lærer fra 1. august 1976. Vi ønsker en dygtig mandlig lærer, der bl. a. vil påtage sig undervisningen i matematik og fysik.

Skolen er en katolsk privatskole, og vi har 110 elever fra børnehaveklasse til 7. klasse.

Ansøgeren må være interesseret i at glide ind i et nært samarbejde med forældrene og den øvrige lærerstab.

Ansøgningen stiles til skolens bestyrelse og sendes til skoleleder Ole Nielsen, Adelgade 3-5, 5000 Odense.

D.K.K.F.

Desværre er pater Roos forhindret den 21. februar, men taler i stedet lørdag den 21. marts kl. 15.00:

Nye teologiske tanker om dødens mysterium.

Mødested: Bredgade 67 A, 2. sal.
Ang. mødet i februar vil medlemmerne få meddelelse snarest muligt.
Margot Petersen

Baronesse Rosenkrantz Charisius f. Oxholms legat

til hjælp for trængende indfødte medlemmer, mænd eller kvinder, af de her i landet værende katolske menigheder, uddeles af biskoppen.

Ansøgninger, indeholdende fulde navn, stilling, alder og bopæl, skal med hensyn til trang, værdighed og medlemsforhold til en herværende katolsk menighed attesteres af to personer, hvoraf den ene skal være katolsk gejstlig.

Legatportioner uddeles ikke for livstid, hvorfor tidligere legatnydere må indsende ny ansøgning. Ansøgningsfristen udløber den 23. februar 1976. Andragender, som er indsendt efter dette tidspunkt, kan ikke komme i betragtning. Ansøgning stiles og indsendes til Katolsk Bispekontor, Bredgade 69 A, 1260 København K.

D.K.K.F.

GENERALFORSAMLING

Danmarks Katolske Kvindeforbund afholder generalforsamling 10.-11. april i Odense.

Nærmere oplysninger senere.
Reserver datoen.

Venlig hilsen
Ruth Plum
Landssekretær

D.K.K.F.'s LEGATER

Danmarks Katolske Kvindeforbund administrerer to legater:

1. Trædhusfond-legatet, der skal anvendes til sommerophold for ubemidlede småpiger under katolske forhold.
2. Restauratør Krogh og hustrus legat, der yder støtte til katolske pigers og drenge ferieophold.

Ansøgninger indsendes senest 18. februar 1976 til fondens sekretær:

Eva Jantzen
Røntoftvej 4
2860 Søborg

Niels Steensens Bibliotek

Stenosgade 3
1616 København V.
Telefon (01) 22 64 22

Åbningstider:
tirsdag og torsdag kl. 17-19
onsdag og fredag kl. 10-14.

Katolsk Debat Århus

Alle er hjertelig velkomne til en debataften tirsdag, den 17. februar 1976, kl. 19.30 i Skt. Knuds Skoles sal, Ryesgade 24.

Emnet for aftenen er:

Gudstjeneste til debat

Arkitektur - Drama - Salmer
Der medvirker bl.a.: Pastor Ole Skærbæk Madsen, pastor, arkitekt Poul Platz, De Studerendes Kirketjenestes Liturgi- og Dramatikgruppe og Kor, Mini-KUK med Ruth Schmidt og pater Bernhard Kiel.

Entre 5 kr.

KATOLSK SOCIAL AKTION

er en eksistentiel realitet for os, hvad er dette for dig? Katolske kristne med troen i behold, - på såvel Gud som mennesker, - en tolerant holdning, social bevidsthed samt økonomisk indsigt indbydes til at være med til at drøfte mulige løsninger på aktuelle samfundsproblemer under mottoet: **økonomi og humanisme**. Nærmere oplysninger ved henvendelse til Lis og Per Wedell Topp, Vagtvej 37, 2000 F. Tlf. 01 34 98 89.

Den økumeniske Kirkevandring på Nørrebro

finder i år sted tirsdag den 2. marts.

Udgangspunktet er Helligkors Kirke Kapelvej 36. Herfra fortsættes til Frelsens Hær, Gartnergade 16, til metodisternes Betania Kirken, Møllegade 7 og til Sakramentskirken, Nørrebrogade 27. Vi slutter hos baptisterne i Kristuskirken, Baggesensgade 7. - Her vil pastor Johs. Langhoff tale om temæet for Nairobi-mødet: »Jesus Kristus, befrier og forener.«

NÆSTE NUMMER UDSENDES 25. FEBRUAR 1976

Tak til Sct. Hedvigssøstrene

Nu da Sct. Hedvigs Hospital i Kolding har ophørt sit virke, takker vi søstrene for over 50 års dejligt samarbejde.

J. Krenk,
ingeniørfirma Kolding.

PEJLINGER

ved Ellen Nielsen

Roms kriterier for at annullere ægteskaber bliver mere og mere åben for psykologiske hensyn. I 1968 blev der for USAs vedkommende givet 338 annulleringer, i 1972 var tallet steget til 7615. Både i USA, Tyskland, Østrig og Schweiz begynder man at se positivt på, at gengifte får adgang til sakramenterne.

★

Det er et faktum: jeg er kun til, hvis Gud siger du til mig, skriver den franske journalist Maurice Clavel i en meget omdiskuteret bog med titlen »Hvad jeg tror«.

★

30 fratrådte præster fra bispedømmet Trier mødtes i september for at drøfte deres forhold. De fleste arbejder på en eller anden måde i kirkelige hverv. De

anker over, at de har ringere rettigheder end lægfolk, deres teologiske uddannelse anerkendes ikke. De besluttede at være beredt til rådgivning og hjælp for andre præster, der må skifte gerning, og i øvrigt at mødes igen, sammen med deres familier.

Kirke-statistik

Tilbagegang for lutheranerne

Geneve (NC) Antal af medlemmer i den lutheranske kirke verden over er i løbet af 1975 gået ned med over 2 millioner. Kun enkelte områder i Asien og Afrika viser fremgang. Oplysningen stammer fra en opgørelse foretaget i hovedkontoret for det lutheranske verdensforbund i Geneve.

Sækularinstituttet Opus Dei, der især er kendt fra Spanien, har fået ny leder, Alvaro del Portillo, efter Escriva de Balaguers død. Opus Dei har 60.000 medlemmer af 80 nationaliteter, de fleste lægfolk. Den nye leder var ingeniør, før han indtrådte i ordenen i 1935, blev præst og bosatte sig i Rom, hvor han bl. a. var sekretær ved Vatikanets kongregation for præster.

★

I 1974 var det samlede antal lutheranere i verden ca. 72,9 mill. Dette tal er i 1975 reduceret til ca. 70,6 mill.

Verdensforbundet gør dog samtidig opmærksom på, at ændringer i den statistiske metode kan give en del af forklaringen på den åbenbare tilbagegang.

Kender De Assisi-kredsen? Årsmøde og generalforsamling 15. februar

Assisi-kredsen i Danmark er en bevægelse, der

Assisi-kredsen arrangerer bl. a. rejser til Assisi for at kristne fra alle trossamfund kan møde hinanden i et fællesskab i evangelisk ånd med den hellige Frans som forbillede.

er udsprunget fra den svenske franciskanerpater Agostino Lundin. Det var fader Agostinos ønske, at skandinaver fra forskellige kristne miljøer skulle lære hinanden at kende ved i fællesskab at møde Frans i hans egen umbriske bjergby, hvor så meget er bevaret fra hans egen tid.

Som det fremgår af det internationalt kendte navn Centro Ecumenico Nordico, ønsker »centro« at tjene den økumeniske sag i de nordeuropæiske lande især de skandinaviske - men det økumeniske fællesskab er selvsagt åbent for alle interesserede. Assisi-kredsen her i landet arrangerer derfor rejser til dette center i Assisi, idet det er kredsens håb at realisere et fællesskab baseret på et økumenisk broderskab i evangelisk ånd med den hellige

Frans af Assisi som forbillede.

Centeret i Assisi modtager med glæde enkeltpersoner og grupper, der vil respektere den økumeniske ånd, og som for kortere eller længere tid ønsker at gøre ophold i Assisi.

Søndag den 15. februar indbyder Assisi-kredsen til årsmøde med generalforsamling på Geelsgård, Skodsborgvej 1, Virum. Mødet indledes med højmesse kl. 10.00 i kirkesalen, hvorefter medbragt frokost nydes. Kl. 12.30 afholdes generalforsamling og kl. 14.00 fortæller sekretær i Folkekirkens Nodhjælp fru Bodil Solting, om »Verdenskirkebevægelsen efter Nairobi«.

Yderligere oplysninger om eller indmeldelse i Assisi-kredsen kan ske ved kassen, lektor Johan Jensen, Bredevej 45 D, 2830 Virum. K. K.

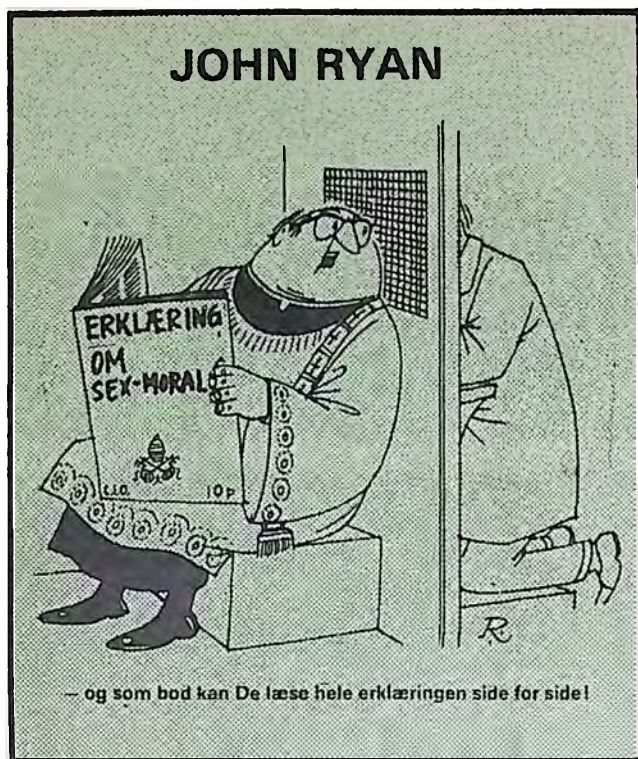
Vatikanet og Tjekkoslaviet forhandler

CSSR/Vatikan (KIPA) — Tre tjekkiske regeringsfunktionærer under ledelse af Karel Hruza, departementschef for kirkeministeriet i Prag, har i Vatikanet fortsat forhandlingerne med ærkebiskop Casaroli om forholdene mellem kirke og stat i Tjekkoslaviet.

Vatikanets deltagere udtalte efter mødet, at der ikke er meget, der kunne tyde på at kirkeforfølgelsen, især i Slovakiet, skulle være i aftagende. Hele 9 af de 13 bispedømmer har i årevis ikke haft en regulært indsat biskop, og det var frem for alt andet dette punkt, der stod på mødets dagsorden. Men Vatikanet har en længere liste med ankesager.

Blandt de vigtigste nævntes: forbuddet mod, at præster udøver et erhverv, tvangsforflyttelsen af præster der reagerer mod myndighedernes indblanding i deres menighedsarbejde, sanktionerne og chikanerierne mod søsterkommuniteter, den statslig fastlagte »numerus clausus« (adgangsbegrænsning) til præstestudier og de politiske indgreb mod religionsundervisningen.

På trods af den teoretiske adskillelse mellem kirke og stat i Tjekkoslaviet, og på trods af Helsinki-talen fra 1975 griber statsmagten ustandselig ind i kirkens administration og dette på alle områder, udtaler Vatikanets ordfører.

Det truede miljø

Organisationen til oplysning om atomkraft har henvendt sig til Danmarks præster og de kirkelige organisationer med følgende appel:

»I den folkelige debat om genopdagelse af livskvaliteter, som er blevet fortrængt af et kristendom fremmed menneskesyn og en ikke-kristen livsanskuelse, må danske præster og kirkelige organisationer helt naturligt spille en central rolle. Denne debat er foranlediget af miljøkrisen, af den sociale utilfredshed og den mentale nød, som det moderne materialistiske menneske oplever under teknologiens herredømme og i overproduktionens og overforbrugets tjeneste.

Man diskuterer økonomi og ressourcer, energipolitik og atomkraft, som om vor kulturs problemer var af rent teknisk ka-

rakter og kan løses teknisk. Det industrialiserede menneske befinder sig imidlertid i en udpræget moralsk krise, der på det nøjeste hænger sammen med to fejlopfattelser af mennesket som et dyr med en større hjerne eller et i kraft af sin videnskab ubegrænset guddommeligt væsen. To menneskesyn, der samtidig med den objektive, neutrale videnskabelige livsanskuelse gennem de sidste tre generationer har erobret menneskers sind.

Naturlig opgave for kirken

Det må være en naturlig teologisk og pædagogisk opgave for kirken at gøre tro, engagement og moralsk frihed gældende overfor den blinde skæbnetro på en teknologisk udvikling, der nu på så mange måder truer mennesket og dets miljø. Vi opfordrer derfor alle kirkelige kredse til at tage energi- og atomkraftproblemerne op i denne sammenhæng.

Det er vort håb, at man i kirken på denne baggrund vil tage disse vigtige og alvorlige problemer op ved møder, i studiekredse og i den offentlige debat iøvrigt. Vi vedlægger også et girokort til Organisationen til Oplysning om Atomkraft, som gerne står til rådighed med yderligere information.

Brevet er underskrevet af

Studenterpræst,
Jens Brøndum,
sekretær for OOA,
Siegfried Christiansen,
stud. mag.
Øjvind Kyrø
og højskolelærer
Mads Lidegaard.

Kaos i Argentina

LA PLATA (KIPA) Ifølge La Plazas ærkebiskop, Antonio Plaza står Argentina på randen af sammenbrud og kaos, med mindre der gribes øjeblikkeligt og energisk ind. Ansvar for den alvorlige tilstand både politisk og økonomisk lægger ærkebiskoppen på »den afmægtige stats-

magt«, der ikke er i stand til at udøve den nødvendige autoritet, som folket har betroet den. Oprør, attentater og talrige forbrydelser vidner om direkte organiseret umoral. I denne situation er militæret det eneste pålidelige magtapparat, siger ærkebiskop Antonio Plaza.

Søstre passer sogne i Brasilien

Rio de Janeiro (KIPA) - Som følge af den enorme præstemangel er over hundrede sogne i Brasilien blevet betroet ordenssøstrenes omsorg. Deres antal vil formentlig endnu stige i

den nærmeste fremtid, siden det har vist sig, at især stormenighedernes mest afsides stationer er velegnet til søstrenes pastorale indsats.

Appel om boycott af umoralske film

Valetta, Malta (NC) — Maltas sognepræster opfordrer øens befolkning til at boycotte film, der rækker ned på religion, ægteskab, familie, sex, retfærdighed, medlidenhed og almindelig god moral. Den slags film virker ødelæggende på forældrenes bestrebelse på at opelske en positiv holdning til de sande værdier hos deres børn, og de bidrager også til at hindre unge menneskers muligheder for at leve et civiliseret liv, siger sognepræsternes erklæring blandt andet.

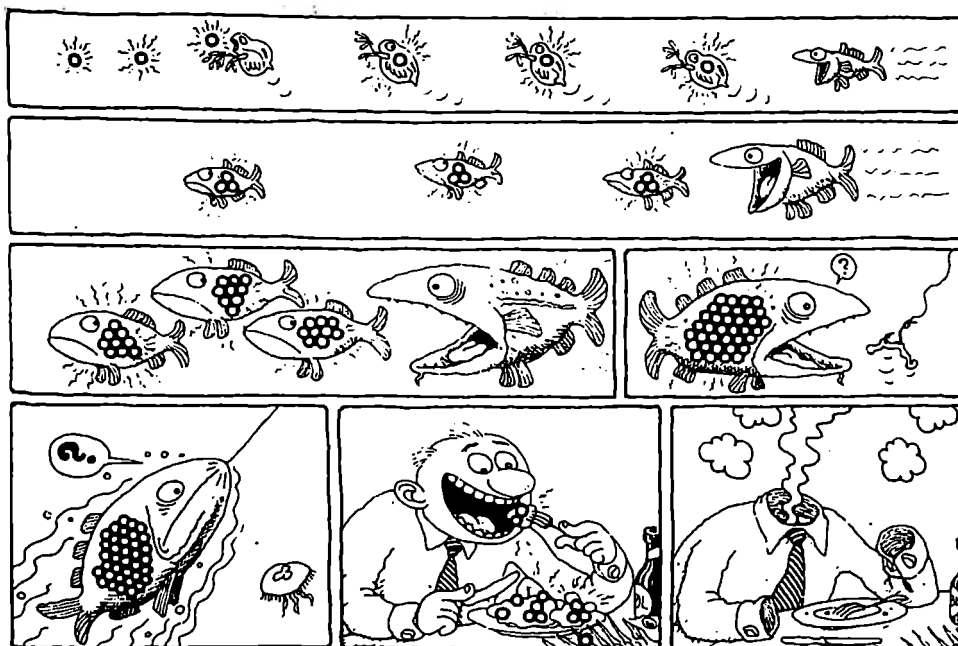
For nogle år siden indledte Malta en mere afslappet kurs over for film, der tidligere var underkastet ret strenge censurbestemmelser. Det medførte, at middelhavsøen blev oversvømmet af film med skildringer af perverteret sex og angreb på katolsk morallære.

Flere protester

Sognepræsternes forømmelse skal i øvrigt ses på baggrund af flere protester fra befolkningens side, i et vist omfang støttet af den maltesiske presse.

Under omtalen i sidste nummer af bispedømmets nye ungdomspræst, pater Grünewald glemte vi helt den mindst lige så gode nyhed, at bispedømmet også har fået en ungdomskonsulent, nemlig søster Regina fra Skt. Josef søstre. Ovenstående billede, taget i al hast, lader ane et sikkert talent for kontakt med ungdommen. Vi vil snart vende tilbage med udførligt nyt om ungdomsarbejdet.

Organisationen til oplysning om atomkraft har udsendt en oplysende pjæce, hvorfra vi bringer ovenstående smagsprøve. De små krummelurer, der spises af vandloppen, der spises af den lille fisk, der spises af den store fisk, der spises af manden, skal forestille radioaktive partikler....

Den eukaristiske kongres 1976 i USA

Philadelphia (KIPA) - I august 1976 bliver den 41. Eukaristiske Verdenskongres afholdt i Philadelphia, USA. Præsidenten for den amerikanske bispekonference NCCAB, ærkebiskop Joseph L. Bernardin af Cincinnati og Philadelphias ærkebiskop kardinal John Krol har indbudt »hele den katolske verden« til at deltage i kongressen. Indbydelsen er

sendt til formændene for alle nationale bispekonferencer, der bliver bedt om at give den videre til deres stifts præster, ordensfolk og lægfolk. Indbydelsen giver samtidig information angående program, indkvarteringsmuligheder m.m.

Den Eukaristiske Verdenskongres har valgt som tema »Eukaristi og menneskefamiliens sult«.

Hej med dig side 4
 Religion og magi side 5
 Graham Greene side 6-7
 Fader Vor . . . side 8
 Seksualmoralen side 9

katolsk orientering

Fastetiden står for døren og med den kommer også den nordiske fasteaktion, der i år støtter et børneprogram mod sult og fejlernæring i Vestafrika, hvorfra billedet til venstre stammer.

Læs mere side 3.

Rom sætter en grænse:

6 biskopper ekskommuniceret

Rom/Fribourg (KIPA)

— Den 78-årige Mgr. Ngo Dinh Tuc, forhenværende ærkebiskop af Hue i Vietnam, nu bosat i Spanien, og bror til den myrdede vietnamesiske præsident Ngo Dinh Diem, er blevet ekskommuniceret sammen med de fem seminarister, som han i slutningen af 1975 uden nogen bemyndigelse fra Rom i løbet af få dage havde viet til præst og til biskop. Seminaristerne tilhørte alle den såkaldte »Hellig Åsyns Karmel«, der er stiftet i forbindelse med nogle højst tvivlsomme Maria-åbenbarelses i El Palmar de Troya, nær Sevilla. Ordenen er blevet afvist af Rom. Ærkebiskoppen af Sevilla, kardinal Bueno y Monreal, har flere gange bedt den vietnamesiske eksilbiskop at afbryde sit samarbejde med den illegitime »Karmel«-orden, som i følge Roms afgørelse ikke kan uddanne præstekandidater.

Den hårde straf — også en advarsel

Som vigtigste begrundelse for Roms indgreb med kirkens hårdeste straf nævner Vatikanets pressesekretær, professor Alessandrini, den forvirring og splittelse, de fem »biskopper« ville kunne skabe blandt de intetanende troende i Spanien, især blandt de mange pilgrimme, der til trods for Roms afstandtagen strømmer til valfartsstedet El Palmar de Troya. Det er også grunden til, at ekskommunikationen, der ellers virker automatisk, er blevet offentliggjort af den H. Stol, tilføjede Alessandrini.

I kirkelige kredse i Schweiz tolker man denne pludseligt skærpede kurs mod ærkebiskop Ngo Dinh Tuc som Roms sidste advarsel mod den rebellerende ærkebiskop Marcel Lefébvre, der, trods paven krav om at lukke det anti-koncilære præsteseminarium i Econe, Schweiz, fortsætter med at præstevie dets seminarister. For Rom har seminarieret i Econe hørt op med at eksistere.

Gentagne gange har ærkebiskop Lefébvre angrebet pave Paul og konciliet. Med sin kampagne »for pave og kirke« mener han pave Pius V, (1566-1572) og kirken efter Tridentinerkonciliet.

Roms udelukkelse af ærkebiskop Ngo Dinh Tuc og de 5 »biskopper« fra kirkens fællesskab tolkes i Schweiz som et tegn på, at den H. Stol, der siden konciliet har været meget tilbageholdende med kirkelige straffe, ikke viger tilbage for at lade genstridige biskopper, der med fuld tilregnelighed og ikke af alderdomssvækkelse skaber forvirring og splittelse, føle, at der er en grænse.

Den tidligere ærkebiskop af Hue i Vietnam, Ngo Dinh Tuc, som er ekskommuniceret sammen med 5 af ham ulovligt viede biskopper.

Missionærer agenter for CIA

Utrolig mistanke om spionage bekræftes af præsident Ford

Washington (NC) — Erklæringer fra CIA's direktør William Colby og præsident Gerald Ford (udsendt fra Det hvide Hus), der forsvarer, at CIA benytter oplysninger fra missionærer, kan efter manges mening gøre mere skade for missionsaktiviteter end tidligere beskyldninger om forbindelse mellem CIA og kirken.

»Hvis jeg stadig var i Peru og læste om sådanne erklæringer, ville jeg straks pakke og vende hjem«, siger en franciskaner, P. J. Nangle, der har været missionær i Peru i 15 år.

Mange missionærer giver udtryk for, at det ville være til umådelig skade for missionen, hvis den lokale befolkning tror, at en udenlandsk missionær er agent for sin egen regering.

Det var senator Hatfield, der fremlagde erklæringen om CIA's forbindelse

med missionærer, da han fremsatte et lovforslag, der skulle forbyde CIA at benytte sig af missionærer eller andre kirkelige medarbejdere i fremmede lande.

Missionsrådet i USA helt ind for forbud

Colbys og Det hvide Hus' erklæringer ikke blot indrømmede, at det forholdt sig sådan, men forsvarede det også. Colby gik så vidt som til at sige, at en del præster — både indfødte og udenlandske — spiller en stor rolle og derfor gennem CIA kan være til stor nytte for De Forenede Stater, uden at det skader deres mission.

Dette er man absolut ikke enig i i de forskellige kirker, hvor man bl. a. giver udtryk for, at kirkerne i andre lande har ret til at forvente, at præster og andet kirkeligt personales forbindelse med disse kir-

ker kun skal tjene den verdensomspændende kristne mission, og ikke vil blive benyttet af nogen som helst regering. Mange forskellige missionselskaber og andre kirkelige organisationer såvel som mange missionærer, både katolske og af andre konfessioner, har givet udtryk for, at i vore dage kræver

selve missionens natur, at den identificerer sig så fuldstændigt som muligt med kirken i værtslandet.

Det katolske missionsråd i USA har i november 1975 erklæret, at en lovgivning, der forhindrer CIA i at have forbindelse med kirkerne, vil blive hilst velkommen af alle dets medlemmer.

Kollekt til arbejdsløse

Milano (KIPA) — Under en messe, som han fejrede sammen med arbejderne i »Lambrate«s fabriksområde, rettede Milanos ærkebiskop, kardinal Giovanni Colombo et opråb til alle menigheder i bispedømmet om støtte til de arbejdsløse. Medio december blev der i 1200 kirker indsamlet en særlig kollekt til at danne en støttefond. Kollekten indbragte 122

million Lire (ca. 1 million dansk kr. red.) Ved overrækkelsen af denne gave til arbejdsformidlingens ledere sagde ærkebiskop Colombo: »Kirken deler jeres angst og jeres nød. Dette bidrag skal ses som et bevis for hele det kristne folks solidaritet med de arbejdere, der er bekymrede for deres arbejdspladser og lider under beskæftigelseskrisen«.

Social rådgivning

ydes af
Katolske Menighedsplejer på kontoret, Bred-
gade 69 A o. g. 1. og 3. tirsdag kl. 19 til 21.
Kontoret holder i øvrigt åbent ugens 5 første
dage fra kl. 14 til 16.
Telefon 15 23 03.

Ferielukning tirsdag d. 17. 3. 1976.

Aktlæseskabet

Købmands- og Haandværkerbanken
— en rigtig AARHUS-BANK

Store Torv 12. telf. (08) 12 47 77

Søndre afd., Århus Hovedbanegård
Telf. (06) 12 40 88

Langenæs afd., Skanderborgvej 16
Telf. (08) 14 55 22

C. B. Riis & Søn

Slægtermestre

Valby Langgade 36
København Valby — Telefon VA 89
1. kl. kød og pålæg

Bendt Gravgaard

Isenkram og gros
Hobro — Telefon (08) 52 15 44

K. J. Højland & Søn

Aut. vand- og gasmester
Værksted: Høddammen 3
Skolebakken 147
Esbjerg — Telefon 12 93 50

Ressourcespild

Flere tusinde varmtvandsbeholdere og mange
tusinde meter vandør tæres op hvert år.

Ring til Deres VVS-installatør og få monteret et

ANO-KAT minielektrolyseanlæg

I Deres parcelhus. Så er Deres
varmtvandsbeholder og rørsystem —
for ca. 500 kr. — effektiv beskyttet mod korro-
sion

Guldager Electrolyse A/S

N. BOESEN

BEGRAVELSESFORRETNING
v/ Anders Jørgensen

Nørrebrogade 9 - 7100 Vejle
Telf. (05) 82 07 25 - 82 46 40

Begravelsesforretningen
DANMARK

Bisættelser og begravelser
ordnes til rimelige priser for alle
(også ikke-medlemmer)

STORKØBENHAVN

HOVEDKONTOR

Nikolaj Plads 27

13 75 40

Amagerbrogade 31

SU 7540

Falkoner Allé 16

21 75 40

Enghave Plads 12

31 75 40

Østerbrogade 110

TR 6840

Kirketorvet 10

GE 7540

Søborg Hovedgade 154

67 92 83

Glostrup Hovedvej 168

(02) 98 16 53

Hvidovrevej 258

70 20 23

AABENRAA

(04) 82 20 70

AALBORG

(08) 12 17 77 - 12 18 01

ÅRHUS

(06) 12 50 95 - 13 51 83

HJØRRING

(06) 92 22 61

HORSBENS

(05) 82 61 22

KOLDING

(05) 52 20 10

NYKØBING F.

(03) 85 18 48 - 85 01 51

NÆSTVED

(03) 72 02 33

ODENSE

(08) 12 81 32 - 11 21 61

RANDERS

(06) 42 29 45 - 42 21 61

ROSKILDE

(03) 35 18 40

SILKEBORG

(06) 82 37 28

SLAGELSE

(03) 52 42 70

VEJLE

(05) 82 23 33

Dansk Ligbrændingsforening

LÆSERNE SKRIVER

Under denne rubrik vil breve fra læsere blive bragt
i det omfang redaktionen skønner, at indholdet har
almen interesse. Redaktionen forbeholder sig ret til
om nødvendigt at forkorte læserbreve over 200
ord.

Usaglig leder om Nairobi

Det er nu bedst at vide noget
om en sag, man skal kommen-
tere. Det gælder-også Willem
Wuyts. Hans »leder« med
overskriften **Vendepunkt Nai-
robi** er et mærkeligt uinforme-
ret indlæg. (1976, nr. 2.) Han
er glad for Kirkernes Verdensråds
konference i Nairobi, og det er da kun-
godt. Man hans glæde frem-
kommer på en ganske fejlag-
tig baggrund.

For det første søger han at
begrunde den katolske tøven
overfor Kirkernes Verdensråd
med henvisning til Uppsala
1968, hvor »en politisering af
missionsindsatsen« vakte
røre. Han konkretiserer
dette med henvisning til Kir-
kernes Raceprogram. Dette
program blev helt og uafkor-
tet bekræftet i Nairobi og fort-
sætter som hidtil. Iøvrigt er
dets linie ikke langt fra den
socialpolitiske holdning, som
pave Paul flere gange har ud-
trykt som bindende for os ka-
tolikker.

For det andet begrundet
han katolsk reservation over-
for kirkernes Verdensråd med
henvisning til Bangkok 1952
»hvor man igen opblødte kir-
keliggørelsen fra 1948 (ved at
give alle tænkelige lokale ko-
miteer og aktionsgrupper ad-
gang som medlem af Kirker-
nes Verdensråd«). Det er slet
og ret uden forbindelse med
virkeligheden. Hvis det ikke
skyldes uvidenhed, skyldes
det noget andet. Bangkok-
konferencen kunne overho-
vedet ikke optage medlem-
mer, det kan kun generalfor-
samlinger. Og der er ikke og
kan ikke være så meget som
et medlem af Kirkernes Ver-
densråd, der ikke er en kirke.
Det er kirkernes verdensråd.

Den »voksende afstandta-
gen fra både trosmæssig og
kirkelig enhed«, som Wuyts
påstår findes i Kirkernes Ver-
densråd, har ikke nogen som
helst realitet udenfor hans
egen forestilling.

Johnny Rønved.

- svar fra leder-skribenten

Det var overhovedet ikke den
katolske kirkes tøven og re-
serverthed over for Uppsala
og Bangkok, nævnte leder-
artikel talte om. Der stod, at
siden Uppsala og Bangkok
har de ortodokse kirker over-
taget den gamle katolske re-
servation, som jo har eksiste-
ret lige siden den økumeniske
bevægelses begyndelse.

Indrømmet, at Bangkok
ikke havde med opblødningen
af kirkeliggørelsen at gøre
Denne var faktisk blevet ind-
ledt allerede før Uppsala 1968
med den såkaldte »3. økume-
niske bevægelse«s afstandta-
gen fra den »2. økumeniske
bevægelse«s forsøg på, at
opnå enhed ad teologisk vej.
Dette kom tydeligt til udtryk i
Uppsala og det skabte tillids-
krisen blandt de ortodokse. I
øvrigt er det et faktum, at den
»3. økumeniske bevægelse«
hovedsagelig var ungdom-
mens og lægfolkets, og at
dens lokale komiteer og ak-
tionsgrupper havde så megen
indflydelse på medlemskir-

kerne, at den politisering og
den struktur-kritiske utålmo-
dighed, der dominerede i
Uppsala, var begrundelsen for
den ortodokse reservation.

Ingen ringere end pastor
Johannes Langhoff har på et
stort møde i Vejle bekræftet
de ortodokses afstandtagen
fra nogle medlemskirkers dis-
kutabelte Jesus-tolkninger og
fra politiseringen af race-pro-
grammet, som de kun kunne
gå ind for (og loyalt er gået
ind for) på den betingelse, at
den meget omtalte »støtte« til
frihedsbevægelser ikke er ens-
betydende med at skabe had
og splittelse mellem kristne
med forskellig politisk opfat-
telse. I øvrigt har på de første
4 generalforsamlinger danske
deltagere, der vitterligt kun
repræsenterede sig selv, talt
som om de repræsenterede
den lutherske Folkekirke.
Kun i Nairobi udgjorde de for
første gang en officiel med-
lemskirkelig delegation.

w.w.

Gudstjeneste og hastværk

At man i en kirke gerne vil
have stilhed, kan vi ikke være
uenige om, men at det er ble-
vet værre med at komme for
sent etc. i de senere år, kan
jeg ikke skrive under på.

Inden gudstjenestefornyel-
sen kom, havde mange men-

nesker lært, at kom man bare
inden Offertorium, så havde
man gjort sin søndagspligt.
Man kunne faktisk klare sin
»pligt« f. eks. i Jesu Hjerteved
11.30 messen på højst 15 min.
Dette bevirkede, at der altid
var mange mennesker, der

stod bag i kirken, man ville
dog ikke forstyrre så meget,
som man ville gøre, hvis man
satte sig op i kirken.

I min sognekirke stod der
ved udgangene: »Man bedes
ikke forlade kirken, før slut-
ningssalmen er sunget«. Når
præsten havde sagt: Ite missa
est, begyndte udvandringen.
Da præsten gik ud af kirken
under salmen, var der en mu-
lighed for ham til at tage mes-
setøjet af og gå ned ved ho-
veddøren og sige farvel til de
sidste, der var i kirken.

I dag har jeg opfattelse af,
at en del godt kan lide at
komme i god tid for at bede
for gudstjenesten. Efter kom-

munionen er der en pause til
bøn, og man går ikke før
præster og ministrarer har
lukket døren efter sig. At
nogle mennesker så mener, at
nu vil de f. eks. hilse på de
mennesker i kirken, som de
kender, eller gå ned til »kir-
kekaffen«, hvor de også
træffer præsten, i stedet for at
fortsætte med en meditation,
synes jeg ikke er et tegn på, at
de ikke har tid til Gud. Ham
møder man også i vore med-
mennesker.

Der kan man altså se, hvor
forskelligt to mennesker kan
se på den samme ting. Jeg sy-
nes, at vi har gjort fremskridt.

Lily Fausbøll

Diskriminering af gæstearbejdernes børn i katolske skoler?

Med interesse har jeg fulgt
debatten, der har bragt mange
interessante synspunkter og
nyttige facts for dagens lys.
Imidlertid finder jeg, at også
visse sociale problemer fortje-
ner at fremhæves.

I artiklen »Polak — polak
pak pak pak«, af George Nel-
lemann i Blum, Jacques/Mi-
noritetsproblemer i Danmark.
Købh. 1975, 281 s., findes føl-
gende s. 41: »Lærerne har i
det store og hele ikke været
slemme ved de polske børn,
men forskelsbehandling er
dog forekommet, også i de
katolske skoler, hvor polske
børn nogle steder blev be-
handlet anderledes (dårligere)
end katolske børn af anden

nationalitet — eller protestan-
tiske børn i de katolske sko-
ler, for det forekommer også.
Her har der nok været en
sammenhæng med persona-
lets oprindelse — således at
de polske børn har haft det
bedre hos polske nonner end
hos tyske — ligesom der
også synes at indgå et element
af klasseskel, fordi danske ka-
tolikker gennemgående var,
mere velstillede end de pol-
ske«.

»Det var fortidens proble-
mer«, vil mange sige, men
hvordan går det gæstearbei-
derbørnene i vore skoler i
dag? Har vi lært af fortidens
forsyndelser?

Flemming K. Rasmussen

- svar fra de katolske skoler

Redaktionen har bedt for-
manden for foreningen af ka-
tolske skoler i Danmark, Jør-
gen Frost Jensen om en ko-
mentar til ovenstående læser-
brev, og han har venligst
sendt os følgende:

Det glæder mig meget, at De
har fulgt debatten omkring
vore skoler, og jeg giver Dem
ret i, at mange nyttige ting er
kommet frem. — For mig er
der således ingen tvivl om, at
vore katolske skoler også i
fremtiden har brug for en de-
bat inden for vore egne
rækker. Det store elevtal, hvor
en større og større del af ele-
verne kommer fra ikke-katol-
ske hjem betinger jo netop, at
vi står sammen om skolerne,
så de kan være vor kirkes bi-
drag i en kulturel brydnings-
tid.

Hvad angår Deres bekym-
ringer om gæstearbejderbør-
nenes færden på vore skoler
kan jeg sige, at vore børn ab-
solut ikke er bedre eller an-
derledes end andre børn. Li-
geledes kommer lærerne fra
det samme samfund og de
samme uddannelsessteder
som lærerne i den offentlige
skole. Men alene den livshold-
ning, skolen er udtryk for, bør
forhindre de småforskelle

og det drilleri, som for nogle
børn udvikler sig til mareridt.
Kærlighedsbudet bør være det
grundlæggende i vor holdning
overfor alle vore børn: hvert
lille barn har sin egen værdi
uanset evner, race og hud-
farve. Og alene dette skulle
forhindrer, at nogle børn be-
handles anderledes.
Iøvrigt er følgen af samfun-
dets åbning ud mod verden i
dag den, at mange forskellige
nationaliteter søger vore sko-
ler — hovedsagelig de køben-
havnske. Det er altså ikke
alene gæstearbejderbørn, som
er »de fremmede«. Og dette
faktum har uden al tvivl været
med til at præge det danske
skolesamfund i positiv ret-
ning.

Jørgen Frost-Jensen.

**NÆSTE
NUMMER
UDSENDES
10. MARTS**

Nordisk

Om kort tid har vi askeonsdag og fasten begynder. I den anledning har Paul VI udsendt et fastebudskab, som offentliggøres i næste nummer og fremhæver baggrunden for, at nordiske — og mange andre lande — katolikker har valgt denne tid til en samlet indsats for de, der trænger til hjælp.

Plakater og girokort vil meddele, at den nordiske bispekonference i år har bestemt at vi skal »hjælpe« sultne børn i Øvre-Volta.

Hvorfor nu netop dér?

Fordi vi dér går med i et ar-

bejde, som er effektivt tilrettelagt og vi derfor véd, at pengene — og det er jo dem, vi beder om — ikke bliver givet forkert ud.

Øvre-Volta ligger i Vestaf-

fasteaktion 1976

rika og er ét af de 56 lande, hvor den verdensomspændende hjælpeorganisation Catholic Relief Services — der har kontor i Genève — gennemfører sine børneprogrammer mod sult og fejlernæring.

Disse børneprogrammer består ikke alene i, at børnene får den rigtige mad, men også i at mødre oplæres til at vælge de rigtige næringsmidler, blandt de, der findes på stedet.

Det er jo ikke blot underernæring, der er skadelig, i

langt højere grad er det fejlernæring, især manglende protein (æggehvideoffer).

Soyamel, skummet mælk, mager ost, æg, fisk og kød er jo proteinkilderne nævnt med de vigtigste først.

Mangler protein i opvæksten hæmmes barnets udvikling på alle områder også mentalt og disse børn har en meget lav modstandskraft mod sygdom.

De nordiske lande vil støtte programmet i Øvre-Volta med kr. 300.000.-

Caritas Danmark

Humanae Vitae i AC

Hvad bliver resultatet af to protestantiske teologers kig ind i katolsk ægteskabslære? Hvad er sket siden encyklicaen udkom i 1968? Birgitte og Leif Arffmann lavede til universitetet i Århus en stor opgave om disse problemer.

AC tog emnet op ved et møde den 30. januar. Det blev en god aften med ca. 55 deltagere.

For de to havde den katolske verden været helt ny. Derfor måtte der studier til af meget andet før end selve »Humanae Vitae«: Naturretten, katolsk ægteskabslære, sangerskabsforebyggelse og meget andet.

Om de mange problemer og den hjælp, de fik i Rom, hvor

de skrev opgaven, fortalte Birgitte Arffmann. De startede med den indstilling, at Paven havde udtalt sig uheldigt om noget, han slet ikke skulle tale om.

Ved konklusionen har de fået et mere nuanceret forhold til »Humanae Vitae«. Den accepteres i den udstrækning, den beskytter især truede befolkningsgrupper mod tvungen svangerskabsforebyggelse. Derimod accepteres ikke, at de enkelte ægtepar ikke må udnytte viden og teknik, der kan regulere den menneskelige frugtbarhed til lykke og velsignelse for mennesket.

Leif Arffmann talte om udviklingen efter »Humanae Vi-

tae«: især om, hvordan Vatikanet nu klarer sig over sin mening til kende. Ofte står Vatikanet her sammen med u-landene, hvilket man så på Miljøkonferencen i Upsala i 1972

og Befolkningsskonferencen i Bukarest i 1974.

For AC var det en spændende aften med de to teologer.

Lars Plum

Præsteråds-valg

I februar 1976 skal der atter holdes valg til et nyt præsteråd. Jeg benytter denne lejlighed til at takke medlemmerne af det afgåede råd for deres indsats i den forløbne tid.

Præsterådets arbejde fremover kan blive af megen betydning i bispedømmets store sammenhæng.

Det er væsentligt at vi finder frem til de kandidater, som præsterne selv skønner

vil kunne yde en betydningsfuld indsats.

Ved sidste præsterådvalg var valgdeltagelsen rimelig god. Dog var der også mærkelige »lakuner«, som jeg var ked af. Det ville være ønskeligt at så at sige 100 % af bispedømmets præster deltog i valghandlingen, og jeg opfordrer derfor hver eneste præst til at afgive sin stemme.

Hans L. Martensen

Økumeni i Vejle

»God ny form på årets økumeniske aften« skrev Vejle Amts Folkeblad om gudstjenesten i den propfyldte katolske Skt. Norberts kirke i Vejle, tirsdag den 3. februar. Selve gudstjenesten afløste den 10 år gamle tradition med kirkevandring og bestod af bibellæsninger, afvekslet med pauser til stille bøn og forbønner, som blev læst op af de mange deltagende præster. Skt. Nikolaj kirkes kor med egen organist Møller Nielsen

indledte og afsluttede aftenen.

Aftenens gæst var Johannes Langhoff, der fortalte om Kirkernes Verdensråds 5. generalforsamling i Nairobi og de problemer med Uppsala 1968, der havde ført til valget af Nairobis tema: Kristus befrier OG forener. At understrege befrielsen kraftigere end foreningen er problematisk økumenisme, sagde Langhoff. Mange deltog efter gudstjenesten i samtalen og debatten i skolens sal.

Brudstykker af biskoppens kalender:

tirsdag 2/3: kl. 18.00 møde for katolske skoleledere i Storkøbenhavn.

lørdag 6/3: kl. 15.00 firmelse i Åbenrå — kl. 16.00 menighedsmøde.

søndag 7/3: Kl. 9.30 messe med firmelse i Sønderborg.

søndag 14/3: kl. 10.00 messe med firmelse i Holbæk.

15.-20.marts: møde i Strassbourg i den rom.katolske/lutherske arbejdsgruppe under Enhedssekretariat.

søndag 15/3: kl. 11.30 højmesse i Sct. Knud Lavards Kirke, Lyngby.

torsdag 25/3: børnehavedielse i Vejle.

fredag 26/3: møde for katolske lærere på Sostrup.

Fra den økumeniske gudstjeneste i Vejle. Fra venstre: katolsk præst Henrik Kørkhof, folkekirkens Richard Møller Petersen, metodistkirkens H. Jakobsen, folkekirkens Birgitte Arffmann, baptistsamfundets Holger Kornholt, gæstetaleren Johannes Langhoff, den katolske pastor Jan Ophoff, aftenens initiativtager Carl Johan Neergaard fra folkekirken og den katolske præst Willem Wuyts.

Foto: Preben Lærkeborg, Vejle.

Nordisk Kul A/S 70 45 30

Automatisk levering
Ollevagt i fyringssæsonen
Egen import og tanklager
Radiodirigerede
tankvogne

SALG . KØRSEL . ADMINISTRATION
SERVICE . INSTALLATION

Rødovrevej 383, 2610 Rødovre

01-70 45 30

— sikkerhed for varme

Murermester- og entreprenørfirma

M. Thomsen Støtt & Søn

Kong Christians Allé 6,
Ålborg
Telefon 13 42 33 og 13 43 37

Brdr. MEYER

Blikkenslagermester

aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peder Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 - 80 50 30

R. Schulik

Slagterforretning

Nørrebrogade 46, Esbjerg
Telefon 12 02 14

Kaj F. Fjording og Søn

Murermestre — Ingeniører
Entreprenører
Hyldegårds Tværvæg 13,
Charlottenlund
Telefon 63 12 88

El-afdeling v/ installatør
J. Ramkov Hansen
Telefon 94 31 45

MONIES & ANDERSENS EFTF. A/S

WS

Frederiksborggade 22
1360 København K
Telefon 13 23 14

E. Christoffersen

Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74

Benzons Aut. katolsk bedemand
Begravelsesforretning 34 46 01 - GO 60 56

Fasanvejens Ndr. Fasanvej 76
Ligkistemagasin GO. 6056 - GO. 6030

Begravelse og bisættelse
ordnes for alle trossamfund.
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35

• VVS
• Ventilation
• Sprinkleranlæg
• Oliefy
• Service
• Blik
• Smede
• Plast
• Isolering

Svend Erik Laursen A/S
Chr. X's vej 108
8260 Århus-Vibj. J.
Tlf. 06-14 85 33

Tilskudt
VVS-branchens
garantibordning

MARTS	
M 1	
T 2	
O 3	Askeonsdag
T 4	Torsdag
F 5	Fredag
L 6	Lørdag
S 7	1.søndag i fasten
M	Mandag i 1.fasteuge
T	Tirsdag i 1.fasteuge
O	Onsdag i 1.fasteuge
T	Torsdag i 1.fasteuge
F	Fredag i 1.fasteuge
L	Lørdag i 1.fasteuge
S	fasten
M	Mandag i .fasteuge
T	Tirsdag i .fasteuge
O	Onsdag i .fasteuge
T	Torsdag i 2.fasteuge
F	Josef
L	Lørdag i 2.fasteuge
S	i fasten
M	Mandag i .fasteuge
T	Tirsdag i .fasteuge
O	Onsdag i .fasteuge
T	Kristi undfangelse
F	Fredag i 3.fasteuge
L	Lørdag i 3.fasteuge
S	.søndag i fasten
M	Mandag i 4.fasteuge
T	Tirsdag i 4.fasteuge
O	Onsdag i 4.fasteuge

børnesiden

HÆJ!

Dette her til venstre er ikke bare en kalender fra 3. marts til 18. april.

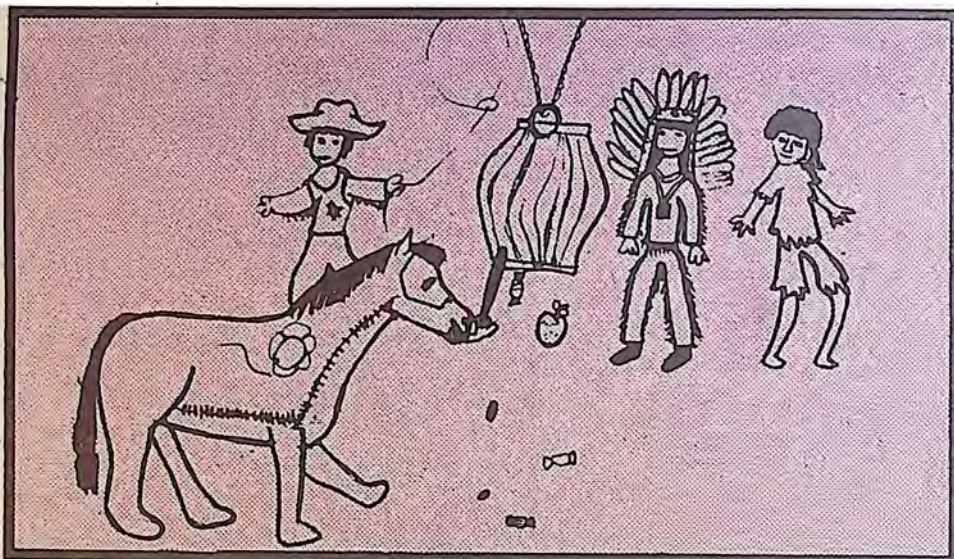
Det er en konkurrence:
»Fra Askeonsdag til Påskesøndag«

Prøv lige at besvare nedenstående spørgsmål.

- 1) Hvor mange søndage er der i fastetiden?
- 2) Hvor mange dage er der fra askeonsdag til påskelørdag, når du ikke regner søndagene i fasten med?
- 3) Hvad hedder søndagen før påske?
- 4) I fastetiden fejres kun to fester: den ene for Kristi undfangelse, den anden for Skt. Josef. På hvilke dage fejres de?
- 5) Hvad hedder dagen før langfredag?

- 6) Hvad mindes vi langfredag?
- 7) Hvad hedder dagen efter langfredag?
- 8) I fastetiden er den liturgiske farve violet. Men hvilken farve har præstens messehagel eller stola langfredag? Og påskesøndag?

Løsningen indsendes til: Henri Kerkhofs, Fjellegade 2, 7100 Vejle, senest den 15. marts. Vindernes navne vil blive offentliggjort i nr. 7 som udkommer den 7. april.

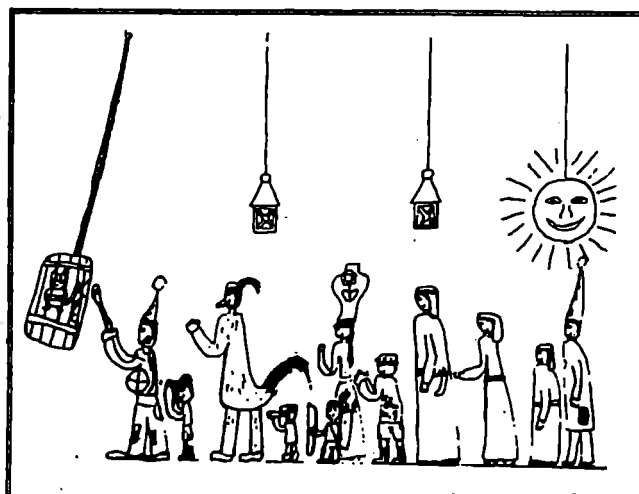

APRIL	
T 1	Torsdag i 4.fasteuge
F 2	Fredag i 4.fasteuge
L 3	Lørdag i 4.fasteuge
S 4	.søndag i fasten
M 5	Mandag i .fasteuge
T 6	Tirsdag i 5.fasteuge
O 7	Onsdag i 5.fasteuge
T 8	Torsdag i 5.fasteuge
F 9	Fredag i 5.fasteuge
L 10	Lørdag i 5.fasteuge
S 11	P
M 12	Mandag i den stille uge
T 13	Tirsdag i den stille uge
O 14	Onsdag i den stille uge
T 15	
F 16	Langfredag
L 17	
S 18	Påskesøndag

Har du nogen sinde set en hest slå katten af tænden? Det har Thea Nederlund fra Brakker ved Gravens. Hun har også selv tegnet den.

Den nederste tegning er lavet af Maria Bettina Reifling fra Vejle. Tillykke piger! Tegninger til børnesiden er altid velkomne!

Hvem laver en smuk tegning om påske?

Lars fik et kors på sin pande!

Det var askeonsdag. Lars glædede sig meget. I aften ville det blive spændende.

Mor havde lovet, at Lars fik lov til at tage med, ikke til nogen almindelig messe, men til aftenmessen.

Lars havde allerede regnet ud, at han sandsynligvis ikke skulle i seng før klokken var 9!

»Skal jeg nu vaskes igen« spurgte han.

»Hvis du vil med, skal du vaskes, som du ser ud!« sagde mor.

Det kunne Lars ikke forstå, for mor havde da lige fortalt, at præsten ville tegne et sort kors af jord på hans pande.

I kirken var der ikke så forfærdelig mange mennesker.

Lars prøvede at finde ud af, hvor den aske var som præsten skulle bruge. Han så ingenting.

Mor pegede på en lille skål på altret.

»Er det det hele!« sagde Lars. Han blev ligefrem skuffet.

Efter evangeliet bad præsten nogle bønner.

»Nu er asken indviet« forklarede mor meget sagte.

Fru Hansen rejste sig. Flere mennesker fulgte efter hende. De gik op ad midtergangen, helt hen til altertrinen.

Lars havde lyst til at hviske »Skynd dig, mor, ellers har præsten brugt det hele, inden det bliver vores tur!« Men han følte sig alligevel lidt usikker. Han havde nemlig set, at fru Hansen virkelig havde fået et sort kors på panden, da hun vendte tilbage til sin plads.

Far og mor gik nu også frem til præsten. Lars tog far ved hånden, for en sikkerheds skyld.

Præsten dyppede sin tommelfinger ned i skålen og tegnede et kors på Larses pande.

»Af jord er du kommet, til jord bliver du igen, af jord vil du genopstå« sagde præsten.

Da Lars var kommet på sin plads igen, rørte han ganske forsigtigt med sin finger ved jord-korset. Jo, på hans finger sad der nu en smule gråt støv. »Til jord bliver du igen« havde præsten sagt. Lars vidste at han tit var snavset, men at han ligefrem skulle blive til jord!...

»Alle mennesker dør engang« sagde mor »men vigtigere er, at vi skal genopstå af jord«.

Lars forstod det ikke. Han prøvede at tænke dybt, helt dybt...

Pludselig tog nogen ham ved armen.

En stemme sagde: »Lars, vågn op! Messen er slut!«

*Man har endnu ikke fundet et folk
eller en kultur uden religion.
Hvorfra kommer denne universelle
og medfødte trang i mennesket?*

RELIGION OG MAGI

Mange mennesker blander ofte religion og magi sammen: det drejer sig dog om to diametralt modsatte åndelige holdninger: i religionen underkaster menneskets ånd sig guddommen og tilbeder den: i magien vil menneskeånden underlægge sig naturens kræfter for at bruge dem efter menneskets behov og forgodtbefindende. Den religiøse holdning er vendt mod en anden, den magiske holdning er vendt mod en selv.

Denne forvirring i begreberne stammer fra de ældste tider, hvor man ofte blandede guddom og naturkræfter sammen, og denne begrebsforvirring har ofte holdt sig til vore dage. Men udviklingen af magien (f. eks. alkymi og astrologi) fører til videnskab, ikke til religion.

Religioner - menneskets bestandige søgen

Arkæologer graver med skovle, skeer og pensler forhistoriens gravsteder frem, tit fra årtusinder før vor tidsregning. Af vægmalerier i nye kongegrave, af genstande og symboler, der omgiver den gravlagte, kan begravelsesskikke rekonstrueres. Alle vegne støder man på samme faktum: troen på et liv efter døden. Mænd fik deres våben med, kvinder deres smykker. Madskåle og krukker skulle forsyne dem med det fornødne på vejen til det andet liv.

Endnu et andet træk har alle disse forsvundne kulturer fælles: Livet blev betragtet som en gave, man takkede guderne for. Frugter, kvæg og børn ansås for at være »alle gode gaver, som kommer oven ned«. Den førstefødte betragtes som særlig »sakral«. Her ligger oprindelsen til offerhandlingerne: i alle gamle religioner: man takker guderne ved at give dem den førstefødte tilbage, enten

(humant) i form af en »hellig« tempeltjeneste, eller (barbarisk) i form af et offer, men hvad enten human eller barbarisk, der »vies« eller »slages« levende væsener som betaling for livets gave — og for at få flere gaver.

Eftersom man trænger længere ind i fortiden, viser menneskeheden historie de samme fælles spor og træk, ofte meget vage, ofte ganske tydelige: troen på overnaturlige kræfter, troen på et liv efter døden, frugtbarhedsriter, der skal nedbede guddommens indgriben i livets opståen og modning. Denne holdning af anerkendelse, tilbedelse, besværgelse og underkastelse kan man kalde: religion.

Man har endnu ikke truffet et folk eller en kultur, som ikke har været præget af dette religiøse. Ofte er de eneste spor af deres forsvundne kultur netop religiøse spor: billeder, feticher, amuletter.

Kunst- og kulturhistorie havner ustandselig i religionshistoriens farvande.

Hvad er religion?

Hvorfra har mennesket denne universelle og tilsyneladende medfødte trang til religion? En hel hær af videnskabelige discipliner bidrager til at udforske, forklare og analysere vor viden om »det religiøse faktum«: sociologi, folkenes vaner: etnologi, folkenes udbredelse, litteratur: psykologi, folkenes tankeverden, kunsthistorie, folkenes sans for æstetik: paleontologi, urfolkenes allersidste opvågning. Men ingen af disse videnskaber er i stand til at komme med en sikker forklaring på religionens opståen. Man har fremsat mange formodninger, nogle endda meget fornuftige, men deres principielle svaghed ligger altid deri, at disse videnskaber nærmer sig »det religiøse« ude fra, som et forelig-

gende studieobjekt, underkastet observation og analyse, og aldrig inde fra, hvad de heller ikke kan, siden netop »den religiøse erfaring«, dialogen mellem mennesket og »guddommen«, ikke kan observeres eller analyseres. Religions-skikke kan studeres som skikke, kunst som kunst, men religiøse erfaringer kan kun tolkes rigtigt fra en religiøs synsvinkel, og der holder den eksakte videnskab jo op, der begynder mysteriet. For Karl Marx var mysteriet kun en mystifikation: drømmen om et bedre hinsides, som et »opium«, der fik proletariatet til at glemme det barske liv »her og nu«. For Durkheim var religion en guddommeliggørelse af de sociale kræfter, der knuser det lille individ. For Sigmund Freud var religion en sublimering af fortængte seksuelle instinkter. For Auguste Comte var religion tankernes pubertetsalder, fasen lige før videnskab gør tankerne voksne (»un stade adolescent de la pensée, que science fera passer à l'âge adulte«).

Men for den religiøse er religion: menneskets svar på et kald, som naturens skaber selv har skrevet i menneskets hjerte.

Hvorfor da de mange forskellige religioner?

Hvis Gud har skabt os med denne sans for det overnaturlige, og hvis han har skabt denne sans i skopudseren Ali i Beirut, i kulien Tchou i Hongkong, i vandbæreren Mamadu på øen Bali, hvordan kan det så være, at svaret kan blive så forskelligt, når bevidstheden om kaldet er så almen-gyldig, at den kan kaldes universel og fælles for alle kulturer? Og hvordan kan det så gå til, at så mange mennesker alligevel ikke har denne religiøse bevidsthed?

Siddende ane-figur fra Congo. Opfattes som bærer af forfædrenes sjæl og symboliserer samtidig dødens ophøjede ro. Figuren bringes offergaver for at glæde den iboende ånd og for at få del i dens livskraft. Anekult eller forfædre dyrkelse forekommer på tværs af kulturskellene og både i primitive og højt udviklede religioner.

Menneskeheden lever. Den vokser og udvikler sig. Forstået på denne måde har Auguste Comte ret, selv om han drager forkerte slutninger af denne observation. Der har været en tid, hvor menneskene i Asien og Afrika intet har vidst om hinanden, og når de mødte hinanden, blev mødet til et sammenstød, fordi man var fremmede for hinanden og derfor fjender. Jægerne, fiskerne, nomaderne, bønderne, ur-skovsfolkene og steppeboerne havde hver deres levemåde, deres normer, deres interesser, og de var så modsatte, at deres tankegang og livssyn umuligt kunne tolke livet og naturkræfterne ens: hvad der var frygtindgydende for den ene betød en velsignelse for den anden, som f. eks. regn og oversvømmelse. Heller ikke etiske normer kunne blive ens: at plyndre bondens høst var for nomaden lige så naturlig en beskæftigelse som det at fange hvaler for en eskimo. Og hvordan skulle deres »billede« af det guddommelige ligne hinandens forestillinger, når deres liv forløb i så forskellige miljøer som mørke, våde skove, venlige varme midelhavskyster, sandblæste uendelige ørkener eller frodigt grønne dale, ved bredden af altid lunkent vand eller på sletter ovenpå altid tilfrosne glet-chere?

Religioner er præget af menneskets kultur, fordi menneskets evne til at opfatte det overnaturlige er bundet til dets evne til at opfatte det naturlige — som er direkte resultat af den givne kultur. Selv om kaldet og evnen er ens i dem alle, vil svaret blive anderledes, fordi »billedet« bliver anderledes.

Rigtigt billede?

Herpressersig omgående et spørgsmål på: er et rigtigt

»billede« da muligt? Er ikke alle forestillinger enten lige gode eller lige dårlige, siden de alle er frugt af deres miljø?

Og et andet spørgsmål: Når nogle nulevende folk, sammenlignet med os, endnu lever i stenalderen, andre i bronzealderen, endnu andre i jernalderen, nogle af dem både i stenalderen og i atomalderen samtidig (som visse folk i Australien), kan man så forvente, at de har nået samme trin af »forestillingsevne«, når de ikke har gennemgået de samme trin i kulturens udvikling fra primitivt til evolueret samfund? Og derfor en udvikling fra »billede« til »billede«?

Svaret må være: jo, det er rigtigt, at religionernes forskellighed hænger nøje sammen med det trin af kulturel udvikling, hele folkemasser befinder sig på. Derfor må denne mangfoldighed af religioner heller ikke forbavse os:

den viser tankeevnens begrænsning. Og den afslører en meget vigtig ting: at religion er noget andet end tro! Religion kommer nedefra, fra menneskets »svar« på en ens indbydelse, og dette svar er præget af menneskets viden og kunnen, af dets manglende viden og dets afmagt. Religion kan man kalde: menneskets forsøg på et svar. Set fra denne synsvinkel kan alle religioner være lige gode — siden alle svar kan være lige ærlige og lige begrænsede, og såfremt dette svar »svare« til en kulturs samvittighed, er det et godt svar! Men tro er noget andet end religion: Religion kommer fra mennesket, tro kommer fra Gud. Tro betyder: menneskets lytten til Guds åbenbaring og accept af denne åbenbarings syn på liv og død.

I næste nummer gør vi rede for denne skelnen mellem religion og tro.

Glædelig faste!

Nå ja, måske er det ikke lige sagen at ønske hinanden glædelig faste ovenpå askeonsdags barske liturgi, men den første søndag i fasten hedder det dog: »Se nu er det en nåderig tid...«

Og hvorfor skulle man ikke med glæde tage imod fastetidens stærke opfordring til dog at skrue ned for ambitionerne, ræset og de mere ligegyldige adspredelser for så til gengæld at give mere spillerum for et af de mere værdifulde talenter, vi fik — evnen og muligheden for at være en glad giver?

Netop nu er der særlig brug for glade givere. Først og fremmest er der det helt kontante anliggende med den nordiske fasteaktion. Den kom sidste år til at betyde mere for nødlidende mennesker i Afrika, end man oprindeligt havde troet. Det blev til en halv million kroner fra de nordiske lande tilsammen og omtrent dobbelt så meget som beregnet. Det må kunne gentages i år.

Men der er også brug for de mindre kontante gaver — til at afhjælpe en anden slags nød hos os selv. I disse dage kommer den officielle bekendtgørelse om valget til menighedsrådene den 9. maj. På baggrund af de mange tanker og drøftelser om nye strukturer og nye opgaver i menighederne for lægfolket har dette valg meget stor betydning. Det skal være et vidnesbyrd om, at vi alle har fået et større ansvar for hinanden og vil leve op til det. Ikke bare fordi det er moderne og demokratisk, men fordi det er den eneste farbare vej ud af den åndelige nød i kirken, som vi er ved at få øjnene op for.

Et menighedsrådsvalg er ikke noget, der kun vedrører eksperterne, de særligt begavede eller dem, der kender hinanden godt. Det vil få afgørende betydning for hele det åndelige klima, som vi alle skal trække vejret i. En lang række praktiske, organisatoriske og pastorale opgaver vil simpelthen ikke længere blive løst, medmindre lægfolk i større tal melder sig på arbejdspladsen — som kandidater til menighedsrådene, som aktive vælgere, der viser at de tager kirkens problemer alvorligt, — og sidst, men ikke mindst melder sig til den helt nødvendige hjælpetjeneste ved de konkrete opgaver, som de nye menighedsråd snart skal have løst. Det, der skal vælges, er nemlig ikke et arbejdshold, som alene må pukke med det hele, men derimod en gruppe, der kan koordinere og organisere indsatsen fra alle os andre. Derfor er der også brug for alle talenter og navnlig måske dem, der hidtil har ligget begravet under misforstået tilbageholdenhed eller hæmminger, som ikke altid beror på generthed, men også på manglende motivation.

At stille sig selv til rådighed på denne måde er måske den bedste gave, en glad giver kan komme med. Det kræver at man lader lidt af sig selv dø bort, men dog på samme måde som sædekornet: for at give nyt liv til mange.

Der kan altså være megen mening i at ønske hinanden glædelig faste, selv om det lyder uvant.

Hans Jørgen Johansen.

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K. Telf. (01) 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarsstiftelsen, Katolsk orientering og informationsafdeling.

I redaktionen:

Ansvarsh. red.: Willem Wuvts,
Fjellevej 2, DK-7100 Vejle,
Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.
Redaktionssekretær: Knud Kluge.
Lay out: Paul Traczyk Larsen og Knud Kluge.

Udsendes i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark.
Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.

Redaktionen kan desværre ikke påtage sig ansvaret for uopfordret indsendte manuskripter.

Oplag februar 1976: 14.800 eksemplarer

Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

Vi bringer her en forkortet bearbejdelse af et foredrag holdt i Århus som led i foredragsrækken over emnet »Aspekter af den katolske kirkes historie«

Katolsk selvfor.

i nogle af Graham Greenes r

»Ingen ved så meget om kristendommen som synderen, med mindre det da er helgenen«. (Péguy, omkr. 1900).

Franskmænd Péguy's ord, som Greene selv bruger som motto for sin bog »Sagens kerne«, kan faktisk udmærket sættes som motto for hele dette foredrags emne, for vi konfronteres i sandhed med både syndere og helgener.

E kortfattet biografi

Greene er født i 1904, som søn af en rektor for en køstskole ikke så langt fra London. Han var en følsom enspændernatur, befandt sig dårligt på skolen som rektors søn, hadede sportstimerne, skulkede og gemte sig med en bog ude i den omliggende natur. At han har været lidt ulykkelig og sær, fremgår også af, at hans forældre sendte ham til en psykiater i London, hvor han boede nogle måneder og var glad for at være.

Et enkelt træk fra barndommen, som har lidt tilknytning til tema'erne i de bøger, der skal omtales, er hans optagethed af den »leg«, der kaldes fransk eller russisk roulette. Mere end en gang legede han den leg — den består i at putte en kugle i en revolveres tromlemagasin, dreje det på må og få, holde revolveren op mod tindingen og trykke af. Denne leg er måske en slags varsel om hans optagethed af selvmordstanken.

Efter endt skolegang og universitetsuddannelse blev han journalist og rejste som sådan også en del, men blev efterhånden freelance og levede af sine bøger og artikler — selvom det kneb.

I 1926 blev han optaget i den katolske kirke, da han ønskede at gifte sig med en katolsk pige. Indtil da havde han ikke interesseret sig for religion eller kirke under nogen form, og i begyndelsen var den

katolske undervisning han modtog nærmest en slags tidsfordriv for ham, siger han i sin selvbiografi. Alligevel fik han efterhånden et nært forhold til sin underviser, Father Trollope, men konverterede uden større glæde og med en vis angst for, at han skulle opdage, at han havde et kald. Karakteristisk måske tog han i dåben navn efter Thomas Didymus (tvivleren), ikke den store Thomas af Aquin.

Hans forfatterskab tæller både de centrale romaner, der næsten alle behandler eller berører vigtige aspekter af katolicismen, og lettere underholdningsromaner, samt skuespil, drejebøger, noveller, essays og rejseberetninger.

Jeg har valgt tre af de centrale romaner til at illustrere katolske aspekter, nemlig »Brighton Rock« fra 1938, »Magten og æren« fra 1940 og »Sagens kerne« fra 1948. — Som det vil fremgå beskæftiger de sig alle med »syndere« og »Helgener« — jævnfør motto'et, og belyser katolsk tankegang på udmærket vis, dog uden at sige det sidste ord eller give nogen patentløsning på problemerne.

Brighton Rock

Skønt bogen er baseret på en række mord, der faktisk fandt sted i Brighton, badebyen ved den engelske kanalkyst, er det ikke en realistisk roman. Det er ingen af Greene's romaner. Det er snarere en skildring, en social roman, i den forstand at den skildrer hovedpersonen på baggrund af hans opvækst og sociale miljø. Desuden tager den religiøse problemer op til behandling.

Hovedpersonen Pinkie Brown, en 17-årig dreng, der er blevet leder af en bande, som end ikke viger tilbage for mord, er katolik, opvokset i et aldeles kærlighedsforladt slummiljø, hvor han gik for lud og koldt vand. Han er klart

ond og sadistisk, nyder egen ondskab (»Den skæreste af alle fornemmelse den at gøre fortræd«) har bevidst valgt det onde der fører til fortabelse. Han myrder et medlem banden, der er ved at blive farlig, han gifter sig med pigen Rose for at undgå, hun angiver ham til politiet, og han gifter sig til sidst udenom kirken, han stolt over »at leve i dødsynd«.

Denne pige er også tolik og fra samme fattige sociale miljø som Pinkie, men hun er et modstykke til ham, for hun er god, hun forstår sin synd, hun gifter sig med Pinkie, men hun vover fortabelse for hans skyld og i blind lid til Guds nåde. Hun ofrer sig helt og ganske Pinkie, som hun er villig at følge helt ud i fortættelsen.

Vi ser således i den bog tema'erne ondskab og godhed stillet op over hinanden. Ondskaben står i direkte modstrid med de kriminelle handlinger, men også i at Pinkie drager Rose i fordærv og sluttelig begår selvmord, da han på nippet til at blive pågribet. Godheden ligger i Pinkies selvopofrelse (ugengældte) kærlighed.

Meget nært knyttet til dette temapar behandles andre par, nemlig fortættelsen overfor frelsen skyld overfor uskyld. En hensyn til det første par det fastslås, at Pinkie valgt fortættelsen »Credo in unum Satanum« siger han — han ved han gør og risikerer, han tror på en himmel og helvede. Ikke desto mindre er ordene fra »Ag De!«, der udtrykker bøn om tilgivelse, ofte hans læber — og det ål spørgsmål, som Rose nogle gange berører i udtrykket »Mellem stige og jorden søgte han og fandt (nemlig barmhjertighedsnåde, tilgivelse), er så, Pinkie når at angre sin synd inden sin død (i

Af Vibeke Larsen

belse ner

selv en synd: selvmordet), om Guds barmhjertige nåde kan redde ham — eller, som præsten, Rose taler med dagen efter, antyder, om Roses kærlighed til hende kan redde ham. Det sidste, ved læseren, er umuligt, da Pinkie ikke nogensinde har elsket Rose.

Når det drejer sig om skyld/uskyld, ses det ret klart, at Greene holder det til gode for Pinkie, at han er opvokset i det usle miljø — altså i hvert fald har omgivelserne og forældrene medskyld. Han er jo et produkt af det samfund, han færdedes i, et barsk samfund, og Pinkie slås for en plads i tilværelsen og for at komme ud af sin barndoms slum. Man kan spørge, om Pinkie skal fordømmes for sin ærgerlighed og udslagene heraf. Måske kunne han være blevet anderledes under andre forhold, med lidt kærlighed og omsorg. Er det hans skyld? — Men mennesket har fået en fri vilje!

Magten og æren

er skrevet på grundlag af situationen i en mexikansk stat i 20'erne. Gudsyrelse er blevet forbudt, præsterne er enten blevet skudt, er flygtet, eller har bøjet sig for regeringens

krav om at høre op med at være præster og gifte sig. Kun een er tilbage, hovedpersonen i bogen, og om ham handler hele bogen, der ender med hans pågribelse og henrettelse.

Præsten beskrives meget indgående, bipersonerne i romanen tjener nærmest kun til at sætte ham i relief, og han analyserer også sig selv og sine motiver. Det slås fast, at han er en uværdig og dårlig præst, forhutlet og fordrukken (whiskypræsten, kaldes han), og han har et barn med en landsbykvinde. Han har været på flugt i 10 år og er blevet sløset med sine pligter — den ene ting efter den anden er blevet kastet over bord. Han kan ikke angre, »hans synd forekom ham nu så ubetydelig — og han elskede frugten af den« (datteren). Han prøver at analysere motiverne til, at han har holdt ud og er blevet i landet, og finder, at der ligger hovmod og stolthed bagved (»det var flot, at jeg var blevet, da de andre stak af«). Men der ligger nu også pligtfølelse bagved, for selvom han ydmygt erkender, at han er et dårligt eksempel, så er han dog det eneste, og hvor meget lettere ville det ikke være at flygte? Bevidst går han da også i fælden

til sidst: han kaldes til et dødsleje, en gangsters, og føler det som sin pligt at komme og høre den døendes skriftemål — og pågribes.

Han er altså en mand, en præst, der ofrer sig. Og det er en meget central tanke i romanen: måske en utro præst, men en der giver sit liv, sætter sit liv til, for andre. Han elsker enhver, der er »Guds billede« — og det er hans fjender også, selv den mand, der angiver ham. Er han så en martyr? er han en helgen? Han ville selv afvise det.

»Det forekom ham, at hans otte hårde håbløse år kun var en karikatur af præstelig tjeneste: nogle få kommunioner, nogle få skriftemål — og et endeløst dårligt eksempel. Han tænkte: Om jeg dog kunne komme med en eneste sjæl og sige: »Se, hvad jeg har udrettet« — Mennesker har sat livet til for ham, de havde fortjent en helgen, og han fyldtes af bitterhed på deres vegne over, at Gud ikke havde villet sende dem en«.

Greene lader spørgsmålet stå åbent: kan denne mand være en helgen? Og her kommer den ukendte faktor Guds nåde og barmhjertighed igen ind i vore overvejelser.

Sagens kerne

er fra 1948 og foregår i Vestafrika. Her genfinder vi de nu velkendte tema'er fuldt udviklede: menneskelig medynk eller barmhjertighed, frygt, kærlighed og fortvivlelse samt menneskets søgen efter sin frelse. Ligeledes Guds kærlighed, Guds nåde eller barmhjertighed og Guds mysterium. Formodentlig er denne bog også den af de tre, der føles mest vedkommende, vi kunne have svært ved at sætte os i Pinkies sted eller i whiskypræstens, mens det, der sker for Scobie, bedre kunne tænkes at ramme os selv.

Graham Greene

Scobie, hovedpersonen, er katolik, konverteret, da han giftede sig med Louise, sin fromme katolsk-fødte hustru. Han er vicepolitikommisær og i verdens øjne mere end nogen anden en retfærdig og ubestikkelig mand. Under Louises ferie i Sydafrika involveres han i et kærlighedsforhold til en purung kvinde, Helen, af medlidenhed med hende, idet hun er en af en gruppe reddede skibbrudne, der har tilbragt 40 døgn på det åbne hav. Og det er konsekvenserne af denne forbindelse, der fører til Scobies selvmord.

Han er en god mand, det vi forstår ved et godt menneske, retscaffen, ordholdende, tilgivende, selv lidende og lidende med sine medmennesker.

Ret tidligt i bogen siges der noget meget centralt om Scobie og om livet i almindelighed, idet der tales om ansvaret for sine handlinger, om fortvivlelse som den utilgivelige synd, og i den forbindelse siges det, at den korrupte eller onde aldrig begår netop den synd, idet han lever på håbet, men at manden med den gode vilje altid bærer denne evne til fordømmelse i sit hjerte.

Scobie er manden med den gode vilje. Hans evne til at tilgive andre er af en

utrolig størrelsesorden, og i alt hvad der sker, ser han, eller prøver på det, ja, tvinger næsten sig selv til at se, Guds kærlighed. Hans fatale svaghed er, at han ikke kan udholde at såre dem, han elsker. Medlidenheden gør livet til en konflikt for ham, ja, på en måde en dobbeltkonflikt, idet hans forhold til Gud er i strid med hans forhold til mennesker, og i sit forhold til de to kvinder står han i et dilemma, da han ikke kan vælge den ene uden at gøre den anden ulykkelig. Han overvejer og »samtaler med Gud« — og kommer til den for ham selv rystende afgørelse, at selvmord er den eneste udvej. Men selvmord kamoufleret som sygdom, så han heller ikke i døden sårer nogen. Han er fuldstændig klar over syndens omfang »den værste forbrydelse, en katolik kunne begå«, — men han gennemfører sin plan, og bogen slutter med en samtale mellem Louise og præsten, hvori Guds barmhjertighed endnu engang har en væsentlig plads.

Dømt af sin viden

Scobies tragedie er, som allerede omtalt, hans medlidenhed. Han må lide for det, han føler for andre, og han må bære ansvaret for sine handlinger. I sidste in-

stans er han et offer for sin tro: »vi katolikker er fordømt på grund af vor viden«. Han føler nag, harme, mod Gud, fordi Han har bragt ham i denne fastlåste position. Der er kun een nødudgang, for nok siger Father Rank »Kirken kender alle reglerne«, men han fortsætter rigtignok »Men den ved ikke hvad der foregår i et eneste menneskehjerte« — Guds barmhjertighed virker der, og det gælder her som i de to andre bøger, at den endelige og ukendte faktor er Guds nåde, som måske vil give løsningen på spørgsmålet om fortabelse på den ene side og frelse (Guds kærlighed til sine skabninger) på den anden.

I alle tre bøger møder vi også begrebet »den dødes anger«, klart i de to sidste, whiskypræstens og den gode Scobies, han som er havnet i et uløseligt dilemma, og som er fuldt ud klar over sin egen situation. Alle tre dør de, Pinkie, whiskypræsten og Scobie, uden skriftmål, og for Pinkies og Scobies vedkommende klart for egen hånd: det gælder på en måde også whiskypræsten, der nok kunne have undgået døden, men som vælger at blive, skønt flugt eller et regulært selvmord

fortsættes næste side

De 3 omtalte bøger er alle udgivet på dansk i billigbogs-udgave. »Brighton Rock« på Hasselbalchs forlag, »Mægten og æren« hos Gyldendal og »Sagens kerne« på Vintons forlag.

Fortsættelse fra side 7.

havde været en lettere udvej.

Lykkelig uvidenhed

Et sidste aspekt, som ligeledes behandles i alle tre bøger — og ret så indgående — er det vi kunne betegne som »katolsk viden« i modsætning til den »lykkelige uvidenhed«. I »Brighton Rock« er Ida Arnold eksemplet herpå, hun er en biperson, en temmelig vulgær kvinde, uvidende om dybere værdier, men glad og egentlig god og retsindig. Hun kender slet ikke begreberne godt — ondt, kun ret — uret, en slags fair play.

I »Magten og æren« er det repræsentanten for regimet, politiløjtnanten, der er lykkeligt uvidende. Han er aldeles ateistisk, men venlig og forstående overfor whiskypræsten. Han forsøger endog at skaffe ham en frafalden præst, så han kan skrive, når det nu betyder så meget for ham.

I »Sagens kerne« er der hele to eksempler, og her bliver spørgsmålet endnu mere indgående behandlet. Det forekommer mig, at Greene måske endda lufter en vis bitterhed her.

Dilemmaet

Det ene eksempel er på flere måder en parallel til Scobie selv. Det er en ung mand i kolonitjenesten, der hænger sig på grund af gæld. Han er ikke katolik, og under en samtale med stedets katolske præst siger Scobie: »De vil da vel ikke fortælle mig, at der er noget utilgiveligt deri. Hvis De eller jeg gjorde det, ville det være fortvivlelsens synd — jeg medgiver Dem alting, hvor det drejer sig om os. Vi ville godt nok være fortabte, fordi vi ved besked, men han ved intet-somhelst.« Og senere, i slutningen af »Sagens kerne«, siger Father Rank i samtalen med Louise: »— det gør mig ondt for enhver lykkelig og uvidende, der kommer ind i sådan noget med en af os.« Han siger her til Helen, den unge kvinde, der er ikke-katolsk, og til Scobie som »en af os«. Da Scobie forsøger at forklare hende sit dilemma, afslører hun sin fuldstændige mangel på forståelse for den katolske opfattelse og sit eget langt lysere syn på situationen og tilværelsen.

Vil Greene hermed sige, at det er lykkeligere at leve i uvidenhed end at leve sin katolske tro? eller i hvert fald lettere?

Fader Vor, - hvor er du henne?

Af Georg Uttenthal Nibler

»Fader vor, hvor er du henne?« synger Pia på en plade med Kurt Ards barske bøn.

Ja, man forstår hende jo egentlig ganske godt — helt kan man vel heller ikke sige sig fri for at have haft de samme tanker, blot sat op på et voksent plan og rent konkret dukker de op igen, når man skal til at slutte dagen med at henvende sig til ham. Vi voksne har bare et finere ord for problemet, vi kalder det »envejskommunikation«. Det er som om han selv har haft en fornemmelse af vanskelighederne — derfor blev han menneske. Måske var det hans svar på pigens spørgsmål: Fader vor, hvor er du henne? som igen er hele menneskeheden spørgsmål. Og da han skulle væk og problemet opstod igen, så fandt han et andet svar: når du ser dit medmenneske, så ser du mig eller udtrykt på en anden måde: alt hvad I har gjort imod en af disse mine mindste små, har I gjort mod mig. Han stiller sig altså solidarisk, ja identificerer sig med medmennesket. Det er ikke det samme som når romantikeren siger: Vi møder Gud i naturen, for det vi møder der, er hans værk, men i medmennesket møder vi ham selv. Det er jo egentlig fantastisk, for så har vi jo omgædes Gud hele dagen —

det må jo på en eller anden måde også ændre vort syn på og vor handle måde overfor de folk vi møder i dagens løb. Dette må jo automatisk spille ind, når vi træder frem for ham ved dagens slutning, er der ikke i virkeligheden en hel del spørgsmål, som godt kunne tænke sig at stille ham på baggrund af det man har oplevet i dag?!

Hvor var du i den situation? Hvad var din mening med, at det gik det menneske på den måde? Hvorfor skulle han knuses af sin ensomhed — hvorfor var hun havnet i en så fortvilet situation, at ingen kunne hjælpe hende o.s.v.

* De fromme siger, at man ikke må spørge sådan, de fromme, der kender svar på alt. Men de der ikke er fromme, men ganske almindelige, de spørger — og spørger med rette, for det skaber faktisk problemer at omgås Gud til daglig — man forstår ham ikke. Man kunne fristes til — men lad nu være med at blive forargede for det følgende er ikke sagt for at forarge — man kunne fristes til at sige som Ivan Malinovski i sit åbne digt til Vorherre:

Fader vor, du som er i himlen, her har du anrettet mer end nok.

Jeg bebrejder dig ikke korstogene, inkvisitionen koncentrationslejrene eller

de helliges terror i Brande.

Du har mig bekendt ikke direkte gjort dig til talsmand for impotens, frigiditet.

Jeg tror ikke du ville kendes ved dine motoriserede feltkirker eller de rulende gaskamre.

Men jeg anklager dig som den egentlige årsag til al denne elendighed.

Jeg anklager dig for stupid som en guillotine, som en kæmpemæssig slagtekniv at have flækket en samdrægtig verden, sat godt op mod ondt og ondt mod godt, skilt hovedet fra kroppen uddraget lyset fra mørket, som en gnier der vasker guld forvist natten som af skræk og umulig gjort en fredelig sameksistens.

Jeg anklager dig for således som af skræk at have knæsat kampens princip i staten, i sengen, i krig og fred du har brudt alle broer du har sat fjendskab i verden du har ikke skabt jorden, du har ødelagt den.

Jeg anklager dig for denne den frygteligste af dine fejltagelser den ubarmhjertige skilsmisse dette dybe blødende snitsår i universet.

Ja, Fader vor, du som er i himlen, blev deroppe så bliver vi her og prøver at begynde forfra.

Og hvad svarer han så på dette? — ikke noget direkte, men er det ikke som om han alligevel ud fra det

han sagde, da han blev en af os, svarer: »Hvorfor skal jeg have skylden for det I har lavet, hvorfor skal jeg svare på de spørgsmål og anklager som i burde rette mod Jer selv? Jeg er ikke den store tryllekunstner, som rager kartoflerne ud af ilden for jer, for at I kan føre et ansvarsløst liv, fordi I ikke kan tage Jer sammen til at være, det I siger, I er, nemlig mine tilhængere. Jeg har sagt til Jer at I skal elske hinanden, jeg har igennem min død vist jer, at denne kærlighed ofrer alt i sig for at gøre andre lykkelige. Har I egentlig nogen sinde forsøgt at være konsekvente i jeres kristendom? Hvornår bliver I lede ved at gå på akkord, ved at normalisere mit budskab, så det intet kræver af Jer. Ham du mødte i dag, var han ikke ensom, fordi du ikke tog dig af ham? Hende i den fortvivlede situation, var du for hende et spejl billede af min godhed? Forsøg det — det kunne jo være, det var det der var brug for!

Ja, så står man der igen, som den der er gået på akkord — det gør ondt, andre ville sige, det giver noget så psykologisk som et skyldkomplex — men hvis det nu er rigtigt at vi gik på akkord?! Måske kunne man se denne situation som et skridt på en stadig stigende vej, hvor slutmå-

let er at blive kristen, at blive den der håndgribeligt giver et genskær af Guds godhed, kort sagt, den der gør Gud troværdig overfor menneskerne.

*

En tysker, Theo Brügge-mann har sagt det på følgende måde, som må blive konklusionen på denne aftens opgør med Gud:

Herre, kunne vi dog blot lovprise dig og lovsynge dit navn, ikke kun her, men også midt i den verden der næsten har glemt dig.

*

Og dog holder vi os tilbage, fordi vor lovprisning ville synes for stor i forhold til vor troværdighed.

Her foran dig begynder vi på ny at følge dig efter.

Giv os igen den smittende glæde som varmer andre og selv stammer fra den bærende kraft i vort liv: din kærlighed — der holder os oppe, din tilgivelse — der gør os fri, dig selv — som er målet for vort liv.

Du, der er kærlighed og glæde, gør os til budbringere for din glæde og troværdige vidner om din kærlighed.

Så fandt vi alligevel atter hinanden — han og vi — sådan da, indtil vi næste gang igen bliver så lusede, at vi giver ham skylden for vore egne fejl. Men det er nu altid en trøst, at han kan bære det.

Erklæringen om seksual-moral

REAKTIONER OG KOMMENTARER

Trosælerekongregationens erklæring om seksualmoral har vakt stor opmærksomhed rundt omkring i verden og fremkaldt forskellige reaktioner — også blandt ansvarlige og ansvarsbevidste katolikker.

Det er ikke så mærke-

ligt, når man tænker på de to første ord i den latinske — og officielle — udgave af erklæringen: »Persona Humana« — »Den menneskelige person«. Det er skik og brug, at de to første ord i en erklæring fra kirkens læreembdede, hvad enten det nu drejer

sig om et koncilsdokument, en pavelig encyklika eller som her om et dokument fra en af Vatikanets kongregationer, at de to første ord ligesom anslår dokumentets tema. Og den menneskelige person — ja, hvem angår det ikke?

Det har ikke været let at

foretage et udvalg blandt de talrige udtalelser, vore nyhedskilder har bragt. Der kan imidlertid ikke være tvivl om, at dokumentet har vakt begejstring hos mange og skuffelse hos andre.

Red.

dømme», og siger, »at mænd og kvinder af god vilje vil hilse denne erklæring velkommen og prise Gud for dens vejledning og oplysning.« Og tilføjer ærkebiskoppen: »Der eksisterer objektive morallove og normer, der er en målestok for vort svar på Guds kærlighed, der er åbenbar os og skænket os i Jesus Kristus.«

En protestantisk kommentar

Paris (KIPA) — Pastor Dumas, dekan ved det protestantiske teologiske fakultet i Paris spørger, hvorfor man, når man drøfter seksualitetens tilla-

delighed og lovgivningen for den, ser det hele ude fra »institutionen«, da det dog både på det psykologiske og det åndelige plan ville være mere sandfærdigt at tage to menneskers dybe inter-personale kærlighedsforhold som udgangspunkt. Der er fare for, at Vatikanets erklæring vil begrænse ægteskabet til at være en kontrakt, der »tillader« seksuel udfoldelse, i stedet for at se det som bekræftelsen af to menneskers livsengagement.

En jødisk kommentar

Rabbiner Fabian Schoenfeld, præsident for USA's ortodokse jødiske rabbinerråd, kalder erklæringen for »modig og diplomatisk«, og roser den, fordi den taler rent ud af posen og »nægter at bøje sig for den seksuelle liberalisme, som præger vort samfund«. Hans synspunkter deltes af mange af de 500 rabbinere, der var samlet i Washington til deres årlige møde. Rabbiner Schoenfeld siger, at erklæringen har sin oprindelse i »traditionel jødisk lære, der skarpt fordømmer afvigende former for seksualitet«.

Kardinal Cooke, New York

NEW YORK (NC) — 18. januar blev der i St. Patricks domkirke i New York holdt en højtidelighed til ære for adskillige guldbrudepar. Kardinal Cooke kom i sin prædiken ind på, at det var et lykkeligt sammenstød, at denne højtidelighed fandt sted blot et par dage efter offentliggørelsen af Vatikanets dokument, der bekræfter kirkens centrale lære om ægteskab og seksualitet.

»I dette nye dokument søger kirken endnu engang at udrydde misforståelser og forvirring og at lade Guds lovs lys og hans kærlighed skinne klart for at få bugt med skyggerne af den overdrevne liberalisme, der truer med at ødelægge hans gaves sande skønhed«.

Kardinal Marty, Paris

Paris (KIPA) — Kardinal Marty, ærkebiskoppen af Paris har på en pressekonference sagt, at »tilsyneladende får dette dokument langt mere omtale end erklæringen om evangelisering, der dog er så langt vigtigere. Seksualerklæringen er blevet udformet uden biskoppernes medvirken, hvad der igen belyser kommunikationskløften mellem Rom og bispekonferencerne. Selv om det ikke kan undre nogen, at kirken reagerer over for tidens moralske forfald, og mod at seksualiteten af mange gøres til en handelsvare, så burde et sådant dokument langt hellere have belyst seksualitetens positive værdier, som kirken anerkender«.

Ærkebiskop

Etchegaray, Marseille

Ærkebiskop Etchegaray af Marseille og præsident for den franske bispekonference siger, at skønt det utvivlsomt er nødvendigt at minde om seksuallivets objektive normer, så bør

læremyndigheden ikke gøre dette isoleret fra kirkens fællesskab, der i sin helhed er kaldet til i kristendommens lys at belyse alt, hvad mennesket mener at have fundet af værdier. Dokumentet appellerer ikke til ungdommen, der forkaster traditionelle værdier, indtil en alvorlig dialog har ladet dem opdage meningen med dem. Desværre opererer Vatikanets erklæring med et arsenal af love, som man skal bøje sig for uden diskussion.

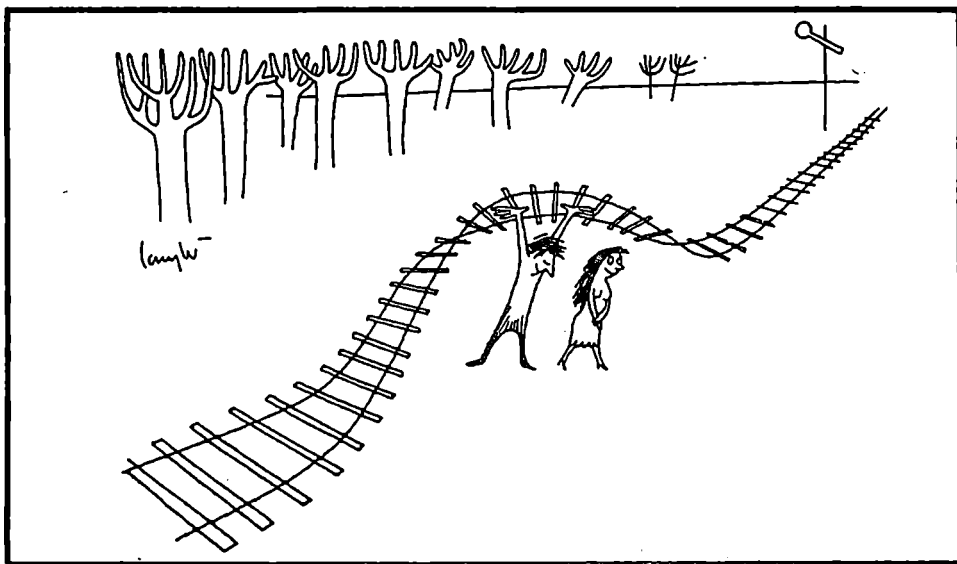
Franske teologer fra Lyon

46 teologer fra bispedømmet Lyon i Frankrig har i det franske blad »Le Monde« offentliggjort et brev, hvori de siger, at Vatikanets erklæring ikke formår at belyse »seksualiteten i vor tid«, hverken hvad de individuelle, sociale eller kulturelle problemer angår. Dokumentet er legalistisk og individualistisk, det påberåber sig en forældet filosofi og søger at udøve en autoritet, der ikke tager hensyn til talrige retsindige menneskers undersøgelser og heller ikke til evangeliets ånd.

De beklager endvidere, at dokumentet både ved den måde, hvorpå det er offentliggjort og ved sit indhold giver næring til den gamle fordom, at kirken ikke er i stand til at tale om seksualitet uden samtidigt at fremkalde angst- og skyldkomplekser. Brevet slutter med, at »kun en åben og rolig dialog, mellem dem, der betragter seksualiteten som et absolut gode, og dem, der kun ser dens farer, kan lade os finde nye veje til at hjælpe, hvor der er behov derfor«.

Ærkebiskop Baum Washington

Ærkebiskop William Baum af Washington kalder (iflg. NC) dokumentet for en »bekræftelse på vor acceptering af Jesu herre-

Uddrag fra den katolske presse

- meget snæversynet - et tilbageskridt - det koster at acceptere kirkens moral - taknemmelighed og skuffelse -

America Magazine

Det af jesuitterne udgivne ugeblad »America Magazine« er derimod ikke begejstret for Vatikanets erklæring, som det beskylder for at være »meget snæversynet«, og i bladets leder beklages det, at dokumentets forfatter taler »i en skolastisk filosofis abstrakte og upersonlige sprog, der er bedre egnet til at beskrive biologiske arter end menneskelige personer«.

The Tablet

Det engelske katolske blad »The Tablet« siger i en leder på forsiden, at denne erklæring »kan ikke kaldes velegnet for engelske forhold«. »Moralens og pastoralteologiens grænser flyder sammen, når den kristne morals uimodsigelige idealer udtrykkes skarpt, men så efterfølges af opfattelser og advarsler imod afvigelser ud fra forudsætninger og udtrykt på en sådan måde, som mange katolske specialister ville finde ganske uan-

vendelige og uhen-sigtsmæssige. Bladet er også bange for, at dette dokument, der repræsenterer et tilbageskridt, hvad moralsk rådgivning inden for den katolske kirke angår, også vil kunne skade den økumeniske samtale, da mange af de ikke-katolske kirker ser mindre strengt på seksualmoralen.

Vatikanets dagblad

L'Osservatore Romano

Ganske anderledes ser Raimondo Manzini, redaktøren af Vatikanets dagblad »L'Osservatore Romano« på sagen. Hvis man accepterer kirken, må man også være konsekvent og acceptere dens moral, men det »koster« at acceptere kirkens seksualmoral. Han er forbavset over den voldsomme reaktion i den italienske presse imod erklæringen, og siger, at han ikke forstår de mennesker »der vil udkæmpe en revolution med politiets støtte, og som ønsker at leve et liv i seksuel frihed med kirkens velsignelse«.

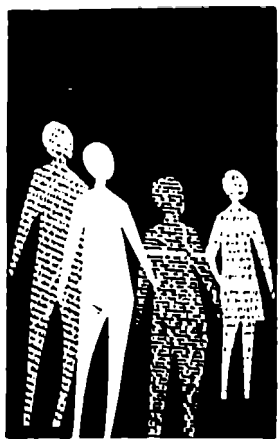
Catholic Herald

Det engelske katolske ugeblad Catholic Herald skriver på forsiden 23. januar, at Vatikanets nye seksualdokument kun får ringe støtte. Bladet fremfører så en del udtalelser, der ligesom dem vi har bragt her i »katolsk orientering«, svinger mellem taknemmelighed og skuffelse. Interessant nok har de en reaktion fra en konference, der var arrangeret i week-end'en 17.-18. januar af Den katolske Fornylsesbevægelse (CRM). Konferencen beskæftigede sig med »Katolikker og Homoseksualitet«. Her udtalte teologen, P. John Ashton S. J., at erklæringen næppe kunne gøre andet end skade, da den for nylig vedkommende måske ville rive det sidste svage bånd, der bandt dem til kirken, over. En anden jesuitpræst beklagede, at dokumentet kun betragter seksualitet som genital seksualitet og ikke som Det andet Vatikankoncil's dokumenter, et kærlig-

hedsfællesskab. Man må befrygte, at erklæringens negative måde at tale om disse ting på, vil drive folk ud af kirken.

Forslag til besindelse

På dette tidspunkt kan der måske være grund til at minde om det smukke Hyrdebrev fra de nordiske biskopper, der blev udsendt 10. oktober 1968, da meningerne brødes om Paul VI's rundskrivelse »Humanae Vitae«. De nordiske biskopper skrev dengang bl. a. »Midt i alle meningsbrydninger må det væsentlige i kristendommen forene os. Vi skal give verden vidnes byrd om en stor glæde, nemlig Jesu Kristi evangelium, som er en befrielse og ikke en tyngende nyhed. Af største betydning er det også ikke at tabe sansen for de rette proportioner. Enhver meningsudveksling kræver tolerance i ordets sande forstand, vi må udholde, at de andre har deres mening og prøve at bære hinandens byrder.«

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplass på ca. 30 tekstlinjer. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 6, (der udkommer 24.3. 1976) er mandag den 8.3. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

Ordrup: Skt. Andreas Kirke

Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund. Tlf. OR. 422, bedst kl. 10-11. Giro 80 26 602.

Onsdag den 3. marts: Askeonsdag. Messe kl. 11.30 og kl. 19.30. Askeindvielse ved begge messer.

Lørdag den 6. marts: Bodsandagt kl. 17.00. (Efter andagten lejlighed til individuelt skriftemål).

Søndag den 7. marts: Messe kl. 8.30 og kl. 10.30. Fastepredikant pater Grünwald, S. J.

Børnemesse kl. 9.30.

Søndag den 14. marts: Fastepredikanten pater Lerch, S. J.

Søndag den 21. marts: Fastepredikanten pater Roos, S. J.

Søndag den 28. marts: Fastepredikanten pater Kerkhofs, O. Præm.

København: Skt. Mariæ Kirke

Jens Jessensvej 5,
2000 København F.
Tlf. (01) 71 53 35

Skal vor sognekirke nedlægges?

I »Katolsk Orientering«, nr. 20, blev følgende spørgsmål stillet: »Er der måske for mange menigheder i forhold til katolikernes tal og fordeling?«

Som bekendt er der lagt op til en indgående debat om bispedømmets sognestruktur: Om strukturerne ikke er for tunge: om flere mindre menigheder ikke skulle samarbejde og evt. slås sammen til dannelse af »stormenigheder«; og mange beslægtede spørgsmål, som har vidtrækkende betydning for kirkens fremtid herhjemme.

Med denne problematik for øje har Åbent hus-komiteen indbudt Hans Jørgen Johansen, der i omtalte Katolsk Orientering refererede forskellige gruppers mening om disse spørgsmål, til at oplyse os om hele dette problemkompleks, dog med særligt henblik på menighedernes fremtidige samarbejde og hvordan det nødvendigvis vil influere på valget af det nye menighedsråd som sker i april måned.

Denne vigtige Åbent hus-aften er berammet til torsdag 26. februar, hvor der er aftenmesse kl. 19.30 og bagefter (ca. kl. 20) møde i menighedssalen, Jens Jessensvej 5.

Alle er velkomne!

Menighedsrådet.

Maribo: Skt. Birgittas Kirke

Mariagade 4, 4930 Maribo.
Tlf. (03) 88 01 74.

Gudstjenester

Søndag kl. 9.30: Højmesse. Kl. 11.15: Messe.

Hver 1. søndag i måneden: Latinsk højmesse.

Hver 3. søndag: Fremmed prædikant.

Hver 4. søndag kl. 10.45: Polsk messe.

Lørdag den 28. februar: Kl. 15.00 Menighedens store gevinstspil i gymnastiksalen på Skt. Birgitta Skole — udførligt omtalt i sidste nummer af »katolsk orientering« — bringes venligst i erindring!

ASKEONSDAG

Askeonsdag, den 3. marts er der aftenmesse kl. 19.30. Askekorset uddeles også den følgende søndag.

MENIGHEDSSØNDAG

Søndag den 14. marts samles vi igen til en menighedssøndag. Provst Felter kommer og fortæller os om den hellige Birgitta af Vadstena, hvis navn vor kirke bærer. De fleste af os ved nok ikke så forfærdelig meget om den store helgeninde, sikkert den mest betydningsfulde, Norden har frembragt. Det må der gøres noget ved. Provst Felter har som historiker i mange år beskæftiget sig med den hellige Birgitta og hendes samtid og regnes for en af de mest kyndige på dette område.

Arrangementet foregår som sædvanligt. Efter højmassen — gudstjenesten kl. 11.15 bortfalder — går vi over i salen, lytter til foredraget, får besvaret eventuelle spørgsmål, og så er der hyggeligt samvær. Vi får en chance for at lære hinanden endnu bedre at kende. Det går bedst, når man spiser smørrebrød saftmen og drikker det, der skal til. Børnene forsynes rigeligt med pølser og sodavand. Traditionen tro er hele serveringen gratis. Alle er velkomne! Tag venner og bekendte med.

Nakskov: Skt. Franciskus Kirke

Bredgade 47, 4900 Nakskov tlf. (3) 92 06 81.

Faste gudstjenester

Lørdag kl. 19.00. Søndag kl. 10.00. Ugens øvrige dage kl. 17.00.

P. gr. a. håndværkerarbejde i kirken holdes week-endens gudstjenester i menighedssalen. De øvrige dage læses messen i præstegården.

Onsdag 3. marts kl. 17.00 messe i præstegården).

Søndag 7. marts kl. 10.00. Begyndelsen af den store 40-dages forberedelse til påsken markeres ved askekors og uddeling af caritas-bøsser.

Onsdag 10. marts kl. 15.00 messe på plejehjemmet Møllegården (ingen messe i præstegården).

Torsdag 11. marts kl. 20.00 i præstegården: Foretagsrække om den fornyede bodsliturgi. Alle interesserede er velkomne.

Søndag 14. marts kl. 10.00 Familiemesse. Messen er tilrettelagt med henblik på de familier, der forbereder et barn på modtagelsen af kommunionen.

Torsdag 18. marts kl. 20.00 Konfirmandernes forældre mødes i præstegården.

Søndag 21. marts kl. 10.00 Konfirmandmesse. Konfirmanderne og disses forældre bedes deltage i denne gudstjeneste. I år er det 750 år siden den hellige Frans af Assisi døde (den 3. okt. 1226). I denne anledning påtænkes der gennemført en pilgrimsrejse til Rom/Assisi i slutningen af september dersom der er tilstrækkelig tilslutning. Medlemmer af Nakskov menighed, som kunne tænke sig at deltage i denne pilgrimsrejse, bedes melde sig inden 31. marts. Medlemmer af den hellige Frans' 3. orden ud over landet er velkomne til at reagere på dette opslag.

Nykøbing F.: Hellig Kors Kirke

Bispegade 12, 4800 Nykøbing F. Tlf. (03) 85 07 39 svares ikke, ring (03) 85 60 90, menighedsrådsformanden eller (03) 85 19 08 Astrid Johnsen.

Søndagsmesser: kl. 8.00 og 10.00

Lørdag den 28. februar: Menighedens festlavnsfest. Kl. 18.30 gudstjeneste. Herefter spises det medbragte mad i salen. Afslutning: — — — — Pris: kr. 15 pr. person.

Søndag den 29. februar: kl. 10.00 FAMILIEMESSE. Herefter tøndeslagning for alle menighedens børn i salen. Kattekonge og -dronning kåres.

Onsdag den 3. marts: ASKEONSDAG. kl. 19.00 gudstjeneste. Askekorset uddeles. kl. 8.00 skolemesse.

Søndag den 7. marts: kl. 11.15 Polsk gudstjeneste. Herefter hyggeligt samvær for menighedens ældre. Madpakke medbringes, kaffe serveres.

Torsdag den 11. marts: kl. 19.30 Møde for forældre, hvis barn vil modtage den 1. kommunion.

Torsdag den 18. marts: MENIGHEDSMØDE i salen. Kl. 19.00 bodsandagt. Herefter: DET NYE BODSRITUAL. En gennemgang.

Fredag den 19. marts: Den Hellige Josef's fest. Kl. 19.00 gudstjeneste.

Onsdag den 24. marts: kl. 19.00 møde for forældre, hvis barn vil bekræfte sin tro.

Søndag den 28. marts: kl. 10.00 FAMILIEMESSE. Efter messen kaffe i salen.

Torsdag den 8. april: kl. 19.00 bodsandagt.

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: tirsdag - fredag kl. 11.30-12.30.

Faste gudstjenester

Hver søn- og helligdag kl. 8.00: Messe med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med prædiken.

Hverdage kl. 8.00: Hver skoleonsdag og skolefredag.

Søndag den 29. februar: Kl. 10.00: Latinsk Højmesse med prædiken.

Onsdag den 3. marts: Askeonsdag: Messe kl. 8.00 og kl. 19.00. Uddeling af Askekorset efter dagens gudstjenester og efter den førstkommande søndags gudstjenester. Kl. 19.45: Foredrag om Søren Kierkegaard af pastor Johs. Møllehave på Kildemarks-skolen.

Søndag den 21. marts: Kl. 11.00. Polsk Gudstjeneste. (der er lejlighed til at skrifte på polsk før hver gudstjeneste på denne søndag).

Korsvejsandagt: Hver fredag i fastetiden: kl. 19.00.

Fastepredikener: Hver søndag i fastetiden under højmassen kl. 10.00.

Konfirmandlejren: Fra mandag den 12.4. til fredag den 16.4. i Lorup Skov (syd for Slagelse). Prisen: kr. 125.-. Program kan fås i præstegården.

Ministrantmøder: Fredag den 27. februar: Hold 1: kl. 19.00 hos Kurt Christensen. Fredag den 5. marts: Hold 2: kl. 19.30 (Efter korsvejsandagten) hos Kurt.

Ministrantbio: Fredag den 12. marts kl. 19.30: Der vises den spanske film »Marcellino«. Alle — ikke blot ministranter — er velkomne til at se filmen, der vises på Vor Frue Skole.

Ministrantavisen »Tarcisiusposten« udkommer i fastetiden.

Slagelse: Vor Frue Kirke

Frederiksgade 7, 4200 Slagelse. Messe hver søndag kl. 9 og fredag kl. 19.00.

Kalundborg: Skt. Maria Kirke
Lundemarken 15, 4400 Kalundborg.
Messe hver søndag kl. 9. Sognepræsten P. J. Jong træffes dagligt kl. 7-9 om morgenen på (03) 61 03 92 eller (03) 52 06 45.
Menighedsrådsformand: Ruth Plum, Dr. Christiansensvej 7, 4293 Dianalund tlf. (03) 56 42 46.

En snes voksne og børn fra Slagelse og Ringsted menigheder har haft en dejlig week-end på Røsnæs. Vi talte om bodens sakramente og om skriftemålet. Vi havde nogle gode dage sammen, men vi ville godt have været flere.

Børneundervisningen er nu igen begyndt — hver fredag kl. 18 i præstegården i Slagelse.

På menighedsrådet vegne
Ruth Plum

Vi vil gerne endnu engang minde menighedens medlemmer om kirkebidragsordningen, som vi omtalte i sognebrevet den 28/1, og som sædvanligt tak til de nuværende bidragsydere.

Vejle: Skt. Norberts Kirke

Fjellevej 2, 7100 Vejle. Tlf. (05) 82 08 93.

Kontortid onsdag-lørdag kl. 9-12.

Faste gudstjenester

Lørdag kl. 15.00. Søndag kl. 10.00. Tirsdag kl. 7.30, ellers kl. 8.00.

Lørdag den 28. februar: Kl. 19 Menighedsaften i anledning af fastelavn. Festlig underholdning. Adgang gratis. Servering til udsalgsspriser.

Onsdag den 3. marts: ASKEONSDAG kl. 19.30 aftenmesse med askeindvielse.

Søndag den 7. marts: Kl. 10.00 Familiemesse. Menighedskafe.

Mandag den 8. marts: Kl. 14.30 Kontaktgruppens eftermiddag med de ældre. Mødested Skt. Mariahospital. Forstanderinde Götzhe fra Børkop Højskole taler om emnet: Vor kristne kulturarv. Lysbillede fra forskellige lande i Europa.

Tirsdag den 9. marts: Kl. 19.30 den anden af de fire aftener med Bibel, bøn og nadver om emnet »Et møde med Helligånden«.

Lørdag/Søndag den 20./21. marts: Præsterne Kerkhofs og Ophoff deltager i et kateketmøde på Rygård, Hellerup, i forbindelse med børnesiden »HEJ!« i »katolsk orientering«.

Tirsdag den 23. marts: Kl. 19.30 den tredje af de fire aftener med Bibel, bøn og nadver om emnet »Et møde med Helligånden«.

Aalborg: Skt Mariæ Kirke

Kastetvej 1, 9000 Ålborg. Tlf. (08) 12 69 56 eller 13 07 44.

Onsdag den 3. marts: Askeonsdag, er der menighedsmesse i Sct. Josephs kapel kl. 19.

Udenfor Ålborg fejres messen i marts: Frederikshavn: Lørdag den 13. marts kl. 16.30. Lørdag den 27. marts kl. 16.30. Hjørring: Lørdag den 13. marts kl. 14.30. Thisted: Lørdag den 20. marts kl. 17.00.

De ældre og enlige i menigheden mødes torsdag den 11.3. kl. 14.30 på Sct. Mariæ Skole.

Katolske forældre mindes om at anmelde børn, der eventuelt skal gå i første på Sct. Mariæ Skole, i god tid, da man ellers risikerer, at alle pladser er optaget.

Århus: Vor Frue Kirke

Ryesgade 26, 8000 Århus C. tlf. (06) 13 56 66 og 12 33 68.

Søndagsgudstjenester

Århus: Kl. 8.00 og kl. 10.00 (højmessen) og kl. 17.00. Kirkekafe efter højmessen. Skt. Josefs hospital: Kl. 7.00. Årlev: Kl. 9.00.

Grenå: 14. marts kl. 10.30.

Sostrup: Kl. 9.00.

Odder: 14. marts kl. 10.00

Pindstrup: 7. marts og 21. marts kl. 12.00. Polske messer i Århus: 7. marts og 21. marts kl. 12.00.

Fastepredikener i alle søndagsgudstjenester:

Søndag den 7. marts — pastor Bertling.

Søndag den 14. marts — pastor Halatyn.

Søndag den 21. marts — pastor Magnusen.

Lørdag den 28. februar kl. 19.30: Fastelavnsfest.

Mandag den 8. marts kl. 19.30: Menighedsrådsmøde.

Onsdag den 10. marts kl. 20.00: Katolsk foredragsrække. Stud. mag. Børge Frue-lund Jensen: »Mennesket — skaber eller produkt af sine omgivelser?«.

Torsdag den 18. marts kl. 19.30: Kunstforedrag ved Nis Schmidt, Vejle.

Onsdag den 24. marts kl. 20.00: Katolsk foredragsrække. Cand. mag. Bjørn Juul: »Moderne teater i kristen belysning«.

Faste møder:

Mikro-KUK og Mini-KUK: hver mandag kl. 18.00 og kl. 19.00.

KUK: Hver tirsdag kl. 19.30.

Skt. Knuds klub for ældre: Hver tirsdag kl. 14.00.

Mariakongregationen: Hver tredje torsdag kl. 14.00.

Polsk klub: Lørdage kl. 17.00 før 2. og 4. søndag.

Desuden TIK-grupper, familiegrupper og VU-grupper.

Religionsundervisning for børn i Årlev: lørdage 6. marts og 27. marts kl. 9.30.

Udstilling i præsteboligen: Nis Schmidt Viuf — Vejle, oliemalerier.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 29/2. 8. alm. søndag. Hos. 2, 14 b. 19-20. Salme 103, 1-4. 8+10, 12-13. (R. 8 a. Barmhjertig og nådig er Herren). — 2. kor. 3, 1 b — 6. — Mark. 2, 18-22.

Mandag 1/3. Alm. ugedag. 1. Peters brev 1, 3-9. — Mark. 10, 17-27.

Tirsdag 2/3. Alm. ugedag (el. Karl den Gode, martyr). 1. Peters brev 1, 10-16. — Mark. 10, 28-31. I messen f. Karl den Gode er dagens bøn: Altmægtige og barmhjertige Gud, den ville smykke den salige fyrste Karl, der brændte af nidkærhed for at hævde retfærd, med martyriets herlighed, giv os ved hans beskyttelse og forbillede således at øve retfærdighed i alt, at vi må opnå det evige liv Ved vor Herre....

Onsdag 3/3. Askeonsdag. Joel 2, 12-18. — Salme 51, 3-6a. 12-14+17. (R. 3: Tilgiv Herre, vi har syndet) — 2 Kor. 5, 20 — 6, 2. — Matt. 6, 1-6, 16-18. Faste- og abstinensdag.

Torsdag 4/3. Torsdag efter askeonsdag. 5. Mos. 30, 15-20. — Luk. 9, 22-25.

Fredag 5/3. Fredag efter askeonsdag. Esaja 58, 1-9a — Matt. 9, 14-15.

Lørdag 6/3. Lørdag efter askeonsdag. Esaja 58, 9b-14. — Luk. 5, 27-32.

Søndag 7/3. 1. søndag i fasten. 1. Mos. 9, 8-15. — Salme 25, 4-9. (R. 10: Alle Herrens stier er miskundhed og trofasthed for dem, der holder hans pagt.) — 1. Pet. 3, 18-22. — Mark. 1, 12-15. Credo, Fastens præf.

Mandag 8/3. Alm. ugedag (evt. St. Johannes af Gud, ordensbroder). 3. Mos. 19, 1-2. 11-18. — Matt. 25, 31-46.

Tirsdag 9/3. Alm. ugedag (evt. Francisca af Rom, ordenssøster). Es. 55, 10-11. — Matt. 6, 7-15.

Onsdag 10/3. Alm. ugedag. Jonas 3, 1-10 — Luk. 11, 29-32.

Torsdag 11/3. Alm. ugedag. Esters Bog 14, 1. 3-5. 12-14. — Matt. 7, 7-12.

Fredag 12/3. Alm. ugedag. Ezekiel 18, 21-28. — Matt. 5, 20-26.

Lørdag 13/3. Alm. ugedag. 5. Mos. 26, 16-19. — Matt. 5, 43-48.

Søndag 14/3. 2. Søndag i fasten. 1. Mos. 22, 1-2. 9a. 10-13. 15-18. — Salme 116.10. 15-19. (R. 9: Jeg vandrer for Herrens åsyn, udi de levendes land). — Rom. 8, 31b-34. — Mark. 9, 2-10.

SPØRGSMÅL TIL DEN KATOLSK SKOLE

Åbent møde i AC den 3. marts kl. 20.00

Da »katolsk orientering« i oktober bragte et referat af et møde for katolske skoleledere, affødte det en lang række indlæg i de følgende numre. Man hæftede sig navnlig ved, at den katolske skole forsøger at nyformulere sin identitet og hertil har anvendt betegnelsen kristen humanisme. Nogle af indlæggene var ret skarpe. For at få en dialog i stand indbyder AC til et åbent møde den 3. marts kl. 20.00 i Englesalen på Niels Steensens Gymnasium. Et panel bestående af pater A. Dekkers SJ, biskoppens skolekonsulent for de katolske skoler, skolelederne Ole Dam, Katolsk Centralskole, Jørgen Frost-Jensen, St. Ibs Skole i Horsens og tillige formand for Foreningen af Katolske Skoler og Dan Rasmussen, St. Knud Lavard Skole i Lyngby, samt sr. Michelle Schmitt, jøsefssøster og skolepsykolog ved flere katolske skoler besvarer spørgsmål dels fra Ellen Baadsgaard Jensen og Hans Jørgen Johansen, der med en kronik og en leder startede diskussionen, dels fra salen. Mødet arrangeres af AC, men er åbent for lærere, forældre og andre, der er interesseret i de katolske skoler.

Kaspar Kallan

Indbinding af Tidsskrifter - Bøger

Myrendal kloster, Maegårdsvej 11, Olsker pr. 3770 — ALLINGE, Bornholm. Tlf. 03-96 91 47.

VIL DU HJÆLPE OS?

Bistandsloven træder i kraft — vi får brug for flere SOCIALRÅDGIVERE, som vil arbejde vederlagsfrit tirsdag aften i Bredgade 69. Skriv snarest til os, så indkalder vi til et møde hvor vi drøfter situationen.

Katolske Menighedsplejer
Bredgade 69 A, 1260 K.

Til kateketerne øst for Storebælt

I bedes reservere lørdag den 20. marts til møde på Rygård's skole. Emnet er børnesiden i KATOLSK ORIENTERING. Nærmere besked angående tilmelding vil blive sendt til hver enkelt i begyndelsen af marts.

Hjertelig hilsen og på gensyn
BØRNESIDEN'S REDAKTION

OVERSYGEPLEJERSKE

søges snarest muligt til
Plejehjemmet Hoffmanns Minde
Frederiksbundvej 227, 2700 Brønshøj.

Hjemmet er en selvejende katolsk institution, hvis formål er at drive plejehjemsarbejde for faste beboere og dagplejgæster i et omsorgsfuldt hjemligt miljø på kristent grundlag.

Hjemmet har overenskomst med Københavns Kommune og består af 5 afdelinger med fra 11-12 beboere på hver afdeling. Dagplejeafdelingen er endnu ikke indrettet. Hjemmet ledes af ikke-sygeplejeuddannet forstander.

Vi ønsker en oversygeplejerske, der foruden at lede en af afdelingerne, kan koordinere afdelingernes funktioner og tilrettelægge de fælles faglige opgaver (f. eks. personaleudvikling, plejeudvikling, arbejdsfordeling, indkøb m. v.)

Løn efter gældende overenskomst med Københavns Kommune. Ansøgning bilagt anbefalinger og referencer stilet til bestyrelsen sendes til bestyrelsens formand — Direktør Harald Guldager, Bæverdalen 16, 3400 Hillerød, snarest og senest den 25. februar.

Den ny møderække på Magleås:

Læs og forstå bibelen

Møderækken vil som allerede nævnt i sidste nummer af bladet omfatte 3 week-end'er:

28.—29. februar

HVORDAN KAN FAMILIEN LÆSE BIBELN? Mødeledere er Birgit og Helge Clausen, Århus. Man vil særlig henvende sig til familier med større børn, men mindre børn er også velkomne.

27.—28. marts

SALMERNE OG DET GAMLE TESTAMENTE Mødeledere er Lioba-søster Simone og pastor Lars Messerschmidt. Der forskes i teksterne fra før Kristi fødsel.

1.—2. maj

APOSTLENES GER-NINGER

Mødeleder er adjunkt Per Dolmer, Ålborg. Man vil især overveje teksternes betydning for nutidens mennesker.

TILMELDING sker pr. giro ved indbetaling a conto 20 kroner pr. arrangemang. — Postkonto: 4 28 44 29, Magleås, 3460 Birkerød. Husk at anføre navn, adresse samt dato for det eller de arrangementer, tilmeldingen gælder. Anfør ligeledes, om der ønskes sengelinned

og evt. eneværelse. Endeligt program følger senere. Ud over møderækken arrangeres i den stille uge »Påskerefugium« 14.—19. april.

Mgr. Knud Ballin vil indføre deltagerne i liturgien. Pris ca. 500 kr. pr. deltager.

Endelig vil der 24.—25. april blive afholdt studiedage om »Omsorgen for ældre«.

Ruth og Claus Munk Plum vil som en slags ordstyrere deltage i samtaler med deltagerne. Arrangementet henvender sig både til ældre og yngre.

Fraskilte vil høre til i kirken

Silver Spring, USA (NC) — I november 1975 besluttede ca. 500 separerede og fraskilte katolikker fra USA og Canada, der var forsamlet til møde i Boston, sig til at danne den nordamerikanske sammenslutning af separerede og fraskilte katolikker. Denne sammenslutning vil stimulere separerede og fraskilte katolikker til at hjælpe hinanden, og den opfordrer de kirkelige myndigheder til at gøre det samme.

Den 47-årige avisredaktør Tom McCarthy fra Freeport N. Y. blev ved

sammenslutningens første bestyrelsesmøde 17.-18. januar valgt til formand. Ved et pressemøde fortalte han, at man ønsker at samle så mange som muligt af de 5 millioner fraskilte katolikker, der lever i Nordamerika, for at de sammen med de præster, der arbejder for, at kirken skal ændre sin indstilling over for de fraskilte, kan yde deres til, at kirkens pastorale praksis over for fraskilte og kirkeloven kan blive ændret, så disse separerede og fraskilte katolikker igen kan føle, at de hører til indenfor kirken.

Freds-pædagogik på religiøs basis

Fribourg, Schweiz (KIPA) — En rundspørge, som Unesco har foretaget blandt 70 institutioner for fredsforskning, har givet til resultat, at religionen i ringere grad end forventet bidrager til at stifte fred, sagde dominikanerpræsten Richard Friedli i en tale, da han tiltrådte et lektorat i missionslære og religionsvidenskab ved universitetet i Fribourg.

Gennem århundreder har islam været smittet af ideologien om en »hellig krig«, og denne ideologi lader til i et vist omfang at blusse op igen. Kristendommen har kendt lignende epoker i sin historie: inkvisionens metoder er kendt af alle. »Men til trods for disse kendsgerninger eller netop på grund af dem ser jeg det som min opgave at hjælpe både kristne og anderledes troende til at udvikle en egentlig fredspædagogik, sagde pater Friedli, og fortsatte: I religionernes katekese og forkyndelse har budskabet om fred en fremtrædende plads, men nogen praktisk metode til at skabe fred mangler helt. Pater Friedli mente dog at kunne se muligheder i den fremgangsmåde, som Mahatma Gandhi og Jesus Kristus har praktiseret og foreskrevet som »veje«. For Gandhis vedkommende citerede han 3 grundregler:

1) Respekt for også en fjendes liv ud fra den hinduistiske tro, at Gud er til stede i alt levende. Denne Guds tilstedeværelse er den væsentligste grund for også ens egen selvrespekt eller »ære«.

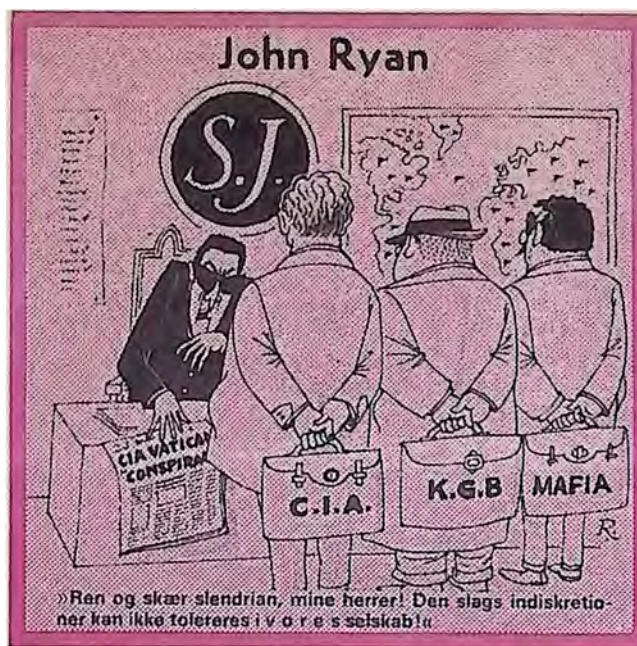
Mahatma Gandhi, der med sin ikke-volds politik vandt Indiens selvstændighed.

2) At nægte at adlyde en befaling, som er givet i vrede, endog hvis ulydigheden kan medføre de sværeste straffe.

3) At beskytte selv en fjende mod bagvaskelse og angreb, selv om dette kan koste ens eget liv.

Som den vigtigste årsag til krigeriskhed nævnte pater Friedli det faktum, at mennesker identificerer sig selv med et bestemt folk eller en bestemt religion. Det gælder om at komme denne identifikation til livs. Det gælder også om at udrydde de etiketter som »nationalitet«, »race« og »konfession«, der ofte tvinger os til at tænke og handle på en bestemt måde. Pater Friedli citerede i denne sammenhæng Jesu ord hos Lukas (8, 20-21): »Din mor og dine brødre står udenfor og ønsker at se dig!

— Men Jesus svarede dem og sagde: »Min mor og mine brødre, det er dem, som hører Guds ord og handler derefter.«

10 mill. aktive kristne i Sovjet

Rom (KIPA) — Henved 10 millioner mennesker i Sovjetunionen praktiserer deres kristne tro. Dette sagde professor Miguel Arranz, lektor ved det teologiske akademi i Leninograd og professor ved det pavelige institut for Orientalerne i Rom i en udsendelse i Vatikanets radio (»Radio-domenica«).

Disse 10 millioner praktiserende og et endnu større antal troende, der ikke tør praktisere, findes i alle so-

cialer og kulturelle lag blandt de ortodokse i den slaviske centralregion, katolikkerne i den vestlige og den baltiske zone, monofysitterne og de ortodokse i Kaukassusområdet m. fl. Hvor stort antallet er af dem, der sympatiserer med den kristne religion eller er religiøst søgende mennesker, har man kun en anelse af, men man kan faktisk tillade sig at være »optimistisk« sagde Miguel Arranz.

Nordisk bispemøde i Hamburg

Fra 1. til 7. februar samledes den nordiske bispekonference i Det katolske Akademi i Hamburg. Grundene til, at man samledes netop her var forskellige: Biskop Brandenburg, der endnu er ny i sit embede som ansvarlig for Hamburg og Slesvig-Holsten (området er ikke et selvstændigt tysk bispedømme, men står under bispedømmet Osnabrück), havde flere gange udtrykt ønske om at møde de nordiske biskopper. Tilmed havde han tilbudt at betale både vor rejse og vort ophold i Hamburg. Dette sidste var også velkomment, da vi sidste år for at spare måtte nøjes med at holde én konference i stedet for to. Desuden fik vi lejlighed til at deltage i en »Ansgarfestuge« — først med en højtidelig koncelebreret messe med biskop Brandenburg på den søndag, konferencen begyndte. Dernæst var vi med til en højtidelig økumenisk aftenengustjeneste om tirsdagen i den protestantiske Sct. Petri-kirke. Om torsdagen var der et økumenisk arrangement om aftenen, hvor jeg selv talte om

emnet: »Hvad brug har vi for den katolske kirke i dag«. Endelig havde vi syv biskopper fået tildelt hver en sognekirke i Hamburg til den afsluttende søndag. Vi havde således rig lejlighed til at få kontakt både med økumenisk interesserede personer i Hamburg og med forskellige af Hamburgs katolske menigheder.

Den apostoliske delegat ærkebiskop Zabkar deltog i den koncelebrerede messe og var med til at åbne konferencen.

I de følgende dage havde vi møder med forskellige: om mandagen med prælaterne Wüstefeld og Kötter, der kom som repræsentanter for den tyske bispekonferences »Diasporakommisariat«. De har været med til at skaffe vore katolske bispedømmer betydelig finansiell støtte til mange af vore projekter og i særdeleshed har de gennem den såkaldte tyske »Priester-Ausgleichskasse« været med til at forbedre vore katolske præsters lønningsforhold. Foruden forskellige finansielle spørgsmål drøftede vi også Niels Steensens saligkå-

ring, også i dette spørgsmål er de to prælater stærkt interesserede, da de i årevis i forbindelse med deres arbejde inden for Bonifatiuswerk har været med til at støtte denne sag.

Levende interesse for Norden

Om torsdagen besøgte vi Benediktinerklosteret i Nütschau. For de af os, der kom der for første gang, var det en oplevelse at lære dette sted at kende. Man mærker hos munkene en levende interesse for vore nordiske kirker, og de opfatter sig selv om en kirkelig »bro« til Norden. Klosteret, der har Gerleve som moderkloster, har nu fået en sådan selvstændighed, at det selv kan optage novicer.

Der har allerede meldt sig flere novicer — og den første var dansker! Noviciatet skal begynde engang til sommer.

Samme torsdag havde vi et møde med bestyrelsen for »Ansgar-Werk Osnabrück«. Formand for dette er fru Dorothea Olbrich, som er kendt af mange danske katolikker — især præster og søstre, der har

deltaget i nogle af de talrige studiedage og retretter, som hun har arrangeret i Haus Ohrbeck i Osnabrück.

Konferencens emner

Blandt de mange emner, som konferencen behandlede, kan her nævnes: den katolske kirkes missionsforpligtelse, fasteindsamlingen, erfaringer med ny embeder i kirken, ordenssøstrenes situation i Norden, sjælesorg for fraskilte og gengifte.

Endelig havde vi foretaget en omfattende undersøgelse af ordenssøstrenes situation i alle vore nordiske bispedømmer og gjort os tanker om ordenssøstrenes fremtid. Dette materiale har vi videresendt til Rom. Af beslutninger konferencen har truffet kan nævnes: vi har støttet forslaget om Mother Teresa's kandidatur til Nobels Fredspris, og vi har valgt biskop Verschuren som konferencens repræsentant på næste bispesynode i Rom, som finder sted i 1977 og har som emne: Katekese, især for børn og unge.

Hans L. Martensen

Vinter-olympiade for nonner?

Vi finder stadig mange interessante gamle billeder i fotoarkivet, som for tiden revideres. Vi synes ikke vi ville snyde læserne for dette under indtryk af de mange indslag i pressen fra Olympiaden i Innsbruck. Ifølge en påklæbet tekst viser billedet en gruppe nonner fra Ottawa i Canada, som i en af byens parker får de sidste instruktioner før en intern konkurrence i bobslæde. Der nævnes desværre intet om, hvem der vandt.

Trinbrættet side 4

Religion og tro side 5

Gifte præsters stilling side 6-7

Ortodokse og katolikker side 8

katolsk orientering

Chile i Danmark

Den katolske præst, Patricio Gajardo, lærerinderne Maria Pelissier og Aura Hermosilla fortalte på en pressekonference fornylig på Christiansborg om deres arrestation og tortur af de chilenske myndigheder.

På billedet ses fra venstre pastor Patricio Gajardo, tolken Lene Nielsen, Maria Pelissier og Aura Hermosilla i færd med at vise tegninger fra torturkamrene.

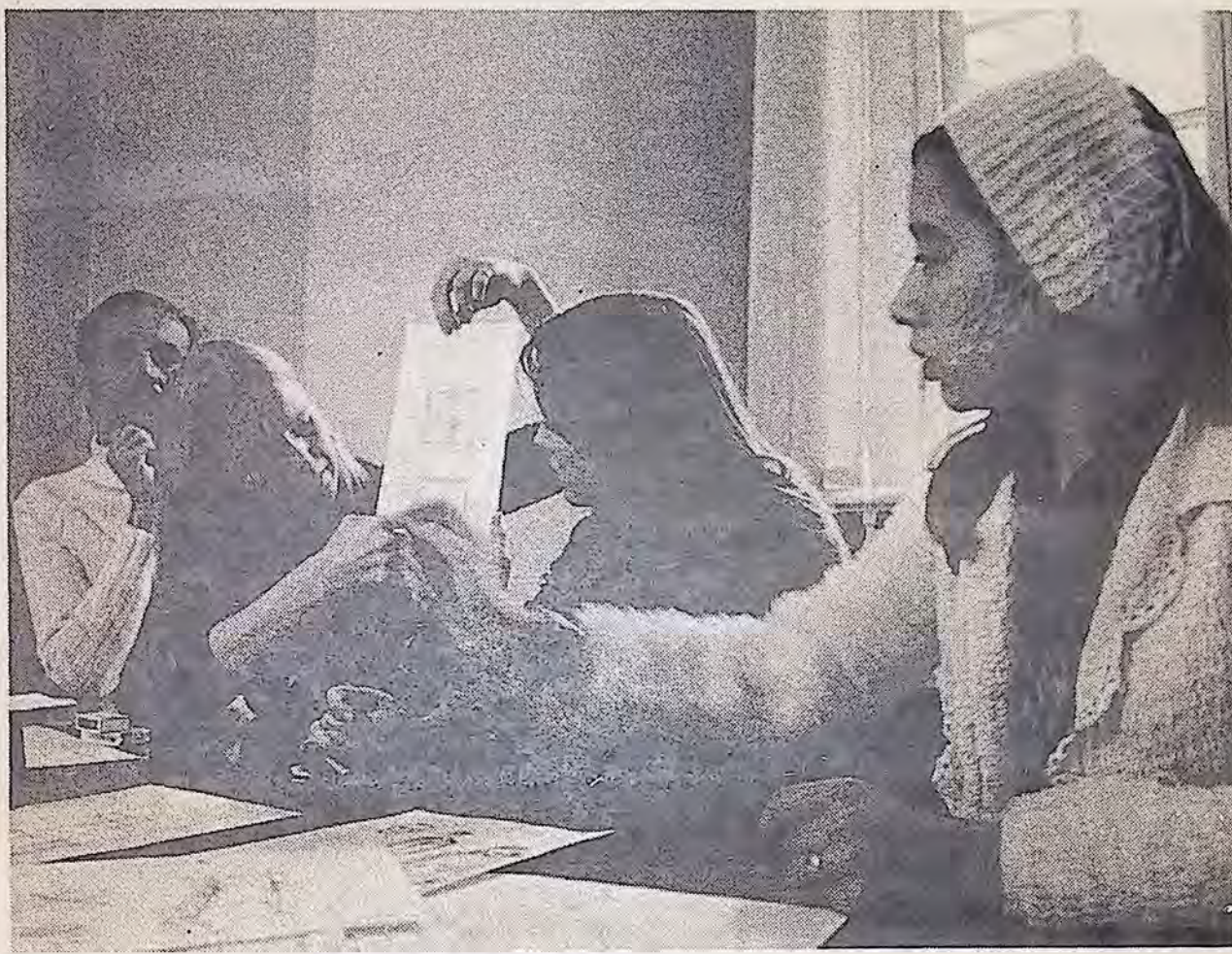
Pastor Gajardo og de to kvinder blev arresteret for at have bragt krucifikser med en indridset due fremstillet af fangerne ud fra fængsler. Det blev beteg-

net som marxistisk propaganda.

Medens pastor Gajardo slap for tortur, blev de to kvinder udsat for el-chok, spærret inde i 1 kbm kasser og underkastet seksuel tortur.

Under juleamnestien blev de løsladt, og de rejste på opfordring til bl.a. Danmark, fordi de så det som deres opgave at rejse rundt i forskellige lande og fortælle om det chilenske folks elendighed. De skal bl.a. til Geneve for at aflægge rapport til Menneskerettighedskommissionen.

K.K.

Fortsat debat om kvindelige præster

Detroit (NC) — 16. januar mødtes i Detroit 6 biskopper og 6 kvinder for at drøfte resultaterne af en national konference om kvinders ordination, der var blevet afholdt 2 måneder tidligere, og hvori der deltog over 1.000 personer: de fleste var nonner, mens der kun var 2 biskopper til stede.

De 6 kvinder ved mødet i Detroit var alle medlemmer af konferencens planlægningskomité, og dens leder, Sr. Nadine Folsy sagde, at spørgsmålet om at ordinere kvinder ikke er et kvindeproblem,

men et fundamentalt spørgsmål for hele kirken, og i denne sammenhæng må det ses. Sr. Patricia Hughes, konferencens pressesekretær sagde, at både søstre og kvinder af lægfolket, både gifte og ugifte stod sammen om at finde muligheder for nye tjenester for kvinder i kirken, men de tilråder også, at problemet med kvinders ordination bliver set i en bredere sammenhæng, som noget, der har forbindelse med retfærdighed.

Menighederne ikke parate endnu

Biskop Rausch, generalsekretæren for den nationale katolske bispekonference i USA, bad kvinderne betænke, at selv om der ikke er teologiske hindringer for at ordinere kvinder, så er menigheden endnu ikke parat til at kalde kvinder til præster. Hertil stillede de tilstedeværende kvinder sig skeptiske, for denne konklusion forekom dem at bygge primært på mænds erfaringer og fornemmelser, og de foreslog, at kirken ledere skulle tænke alvorligt over de erfaringer, der var gjort af kvinder, der allerede var blevet accepterede i mange forskellige tjenester i kirken.

Islam og den katolske kirke

Åbningen af den officielle dialog i Tripolis blev desværre skæmmet af forsøg på politisk manipulation

Tripolis (KIPA) - I dagene 1. til 6. februar har en officiel dialog om tro og religion fundet sted mellem islam og den katolske kirke i Libyens hovedstad Tripolis. Formand for den 12 mand stærke muhammedanske delegation var undervisningsminister Mohamed Ahmed el-Sherif, mens Vatikanet var repræsenteret med 12 teologer foruden præsidenten for Kongregation for de ikke-kristne, kardinal Sergio Pignedoli og hans sekretær Mgr. Pietro Rossano. 400 observatører og 100 journalister fra 60 lande overværede dette seminar om »fælles troselementer i islam og kristendom«. Initiativet var taget i fællesskab af den Arabiske Socialistiske Union og Roms kongregation efter den libyske ministerpræsident Jalouds besøg hos paven i foråret 1975.

På dagsordenen stod kun religiøse emner:

- 1) Kan religion være en livsideologi?
- 2) Social retfærdighed som frugt af gudstro.
- 3) Islams og kristendoms fælles grundsyn på tro og liv.
- 4) Hvordan slå bro over det, der skiller og overvinde mistilliden mellem muslimer og kristne?

Ugen blev indledt med en ordets gudstjeneste, under hvilken tekster fra både koran og bibel blev sunget. Formiddagene gik med forelæsninger, eftermiddagene med diskussion.

Stor åbenhjertighed

Blandt talerne fra begge trossamfund vakte især den franske missionær Jacques Langfry, af de hvide fædre, virksom i Tunesien, opmærksomhed med sin redegørelse for »fortidens fejltrin«.

Da han midt under sit foredrag bad muslimerne

om undskyldning for alle de tilfælde, hvor kristne havde øvet uret, manifesteret uvidenhed og yttret uvederhæftig kritik mod profeten Muhammed, gik to af »Iman«-erne (høje religiøse dignitarer) fra forreste række frem til ham og omfavnede ham under bragende applaus. Pater Langfrys indlæg blev dog ikke besvaret med et lignende opgør med fordomme fra islamitisk side.

Oberst Kaddafi

Midt under mødet kom Libyens præsident oberst Kaddafi på besøg. Skønt ikke teolog blandede han sig ivrigt i debatten med et oplæg om den »hellige krig«, der ifølge koranen kun skal føres mod de gudløse og slet ikke mod dem, der tror på samme Gud.

»De kristne, der tror på bibelen, og jøderne, der tror på torahen, hører ikke blandt disse gudløse«. Og videre: »Religion må være den kilde, en stat henter

sine normer for ret og pligt, for ret og uret fra. I en stat uden religion bliver normen for ret og uret nemt magthavernes eget forgodtbefindende og de strukturer, der holder dem ved magten« sagde Kaddafi.

Fadæsen

I øvrigt mistænker de fleste iagttagere Kaddafi for at have ansvaret for den skandale, mødet endte med.

I den fælles slutresolutions arabiske tekst var der blevet indføjet to anti-israelske paragraffer af aggressiv politisk karakter vedrørende judaismen/zionismen og internationaliseringen af Jerusalem. Denne manipulation med teksten måtte være sket i sidste øjeblik før resolutionen blev underskrevet af begge samtalepartier. Pikant detalje: kardinal Pignedoli's simultanoversættelsesanstalt svigtede »til- (Fortsætter på bagsiden)

Vor kontakthand i Jerusalem har nu ladet høre fra sig og giver på side 9 en bredere orientering om affæren med ærkebiskop Capucci, der ses herover, og som fortsat sidder i israelsk fængsel for våbensmugling.

Nordisk Kul A/S 70 45 30

Automatisk levering
Ollevagt i fyringssæsonen
Egen import og tanklager
Radlodrigrerede
tankvogne

**SALG . KØRSEL . ADMINISTRATION
SERVICE . INSTALLATION**

Rødovrevej 383, 2610 Rødovre

01-70 45 30

— sikkerhed for varme

H. OVERBECK A/S

Ingeniørfirma

Havnpladsen, Kolding
Telefon 52 35 55

Kaj F. Fjording og Søn

Murermestre — Ingeniører
Entreprenører
Hyldegårds Tværvæg 13.
Charlottenlund
Telefon 63 12 88

El-afdeling v/ installatør
J. Ramskov Hansen
Telefon 94 31 45

MONIES & ANDERSENS EFTF. A/S

VVS

Frederiksborggade 22
1360 København K
Telefon 13 23 14

E. Christoffersen

Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74

Benzons Aut. katolsk bedemand
Begravelsesforretning 34 46 01 - GO 60 56

Fasanvejens Ndr. Fasanvej 76
Ligkistemagasin GO. 6056 - GO. 6030

Begravelse og bisættelser
ordnes for alle trossamfund.
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35

C. B. Riis & Søn

Slagtermestre

Valby Langgade 36
København Valby — Telefon VA 89

Ur- og Brillehuset

„BALANCEN“

v/ KNUD PETERSEN
Gerritsgade 34, Svendborg.
Telefon 21 19 20

A. Mougard A/S

Entreprenør- & murerfirma
Århus C
Telefon 14 20 23 - 13 83 23

Bendt Gravgaard

Isenkram en gros
Hobro — Telefon (08) 52 15 44.
1. kl. kød og pålæg

LÆSERNE SKRIVER

Under denne rubrik vil breve fra læserne blive bragt i det omfang redaktionen skønner, at indholdet har almen interesse. Redaktionen forbeholder sig ret til om nødvendigt at forkorte læserbreve over 200 ord.

Katolikker på forkert grundlag

Aage Dyrkjøbs kronik i bladets nr. 20/1975 kunne kun bedrøve, vel særligt lidt ældre konvertitter, og indbyde til modsigelse. Jeg er derfor kun Stig Holsting taknemmelig for, at han på så værdig måde kom mig i forkøbet. Vi bliver vel ofte bebrejdet, at vi ikke »følger med tiden«. Den mest bagvendte reaktionære indstilling jeg har hørt. Som om tiden er noget, vi skal halse efter med tungen ud af munden som efter en spurvogn, man er bange for at komme for sent til. Og så er sandheden dog den, at det er os, der skal skabe tiden i nøje overensstemmelse med fortiden — og dermed den fremtid, vi håber skal vokse ud deraf. Således vil jeg, og jeg ved mange med mig, forstå »Una, sancta, catholica et apostolica ecclesia«. En i tid, såvel som i udstrækning, historisk og geografisk, fortid og fremtid. Jeg har selv oplevet forholdsvis kort tid siden at stå på en lille ø i Det indiske Ocean mellem mennesker, hvis sprog jeg ikke kunne tale, men da den tætpakkede domkirke genlød af hele menighedens sang i Credo, oplevede man noget stort. Kun godt at Stig Holsting minder os om kirkens eget modersmål og den gregorianske sang, som ingen komponist kan prale af at have frembragt.

Aage Dyrkjøb har erstattet syndserkendelse med næstekærlighed. Hvor bagvendt. Kirkens mål er ikke

næstekærlighed og social forsorg. Det tager staten sig rigeligt af nu om stunder, men ganske vist af helt andre grunde end kirkens. Næstekærlighed må være en naturlig, selvfølgelig frugt af en kristen overbevisning. De mange uoverskuelige retfærdighedsparagrafer, som hr. Dyrkjøb er faret vild i, har jeg aldrig mødt.

På samme side som bladet bragte Stig Holstings læserbrev, har Kjeld Simonsen skrevet et læserbrev vedr. spørgsmålet: Fælleskalk — Særkalke. Hvorfor i alverden dog skabe os selv sådanne problemer på halsen? Som konfirmand i den lutherske Folkekirke hørte det med »at gå til alters«. Jeg husker endnu det indtryk det gjorde på mig at se en ældre kone iført et stort blåt forklæde stå med en zinkbalje bag alteret med opvasken af »særkalke«. Jeg lovede mig selv aldrig at komme der mere, og jeg holdt det. Lad os være taknemmelige for kirkens vejledning til en værdig form for kommunion. Den blev ikke indført af hygiejniske eller æstetiske grunde, kun af den dybeste respekt for sakramentet. Keld Simonsen mener ikke, at det er et spørgsmål om større eller mindre liturgisk viden. Jo netop. Vi tilsidesætter århundreders ærværdige skik uden at opnå noget derved, men rokker ved troen på ad hoc est corpus meum.

C. Poulsen

Hvad er livet når det ikke sættes i forhold til kirken?

Egentlig var det ikke min hensigt at ville følge mit forrige indlæg op, idet det ikke var ment som et diskussions oplæg, men blot som en påmindelse til Åge Dyrkjøb om, at han ikke skulle tage det for givet, at hans opfattelse af hvad der er »katolsk« i dag uden videre er gledet i alle som dogmatisk selvfølge. Men hr. Finn Zeuthen-Olssons udredning af hvad jeg mener og gør har lokket mig ud af busken til endnu en runde. Jeg er ganske enig med F.Z.O. i hans opfattelse af min form for katolicisme, for såvidt han betegner den som

ortodoks, der som bekendt betyder rettroende. Men samtidig stiller han visse eksempler op, som han åbenbart mener i dag har mistet deres betydning som f.eks. klippefast tro på sakramenterne og deres virkning, bod, moralære og forholdet til Guds moder. Ifald dette er fuldgyldigt udtryk for hr. F. Z.-O's tro, forstår jeg så godt, at han betragter sig som frafalden. Iøvrigt mente jeg at enhver katolik var klar over forskellen på at tilbede og at bede til Maria. I hvert fald er den gamle katekismus utvetydig i sin forklaring. Men det er min

opfattelse, at jo mindre katolikker beskæftiger sig med Guds moder, des mindre forstår de af hendes betydning. I så henseende bemærkede jeg, at Åge Dyrkjøb i sit svar til mig netop beklager sig over de præster som gør »for meget« ud af Maria i stedet for at udtrykke beklagelse over dem, som gør for lidt.

Det er tilsyneladende noget jeg må tage til efterretning, at mit forsøg på at være tro mod kirkens lære udlægges som »manglende og umoden stillingtagen«, men som konvertit mente jeg ellers netop at have taget personlig stilling til ethvert af kirkens lærespørgsmål. Er det da så tåbeligt at antage, at kirken — som vi vel alle tror ledes af Helligånden — gennem to årtusinder har lært, hvad der er til menneskets bedste? Vel forandrer samfundet sig — og så absolut ikke altid til det gode — men mennesket vil altid være det samme. Lige så lidt som menneskets kostbetingelser ikke

ændrer sig gennem tiderne, lige så lidt forandrer betingelserne sig for menneskets åndelige liv. Således kan jeg ikke betragte F. Z.-O's opfattelse af hvad der er humanistisk som gyldigt, idet troskab mod kirken aldrig kan være menneskefjendsk. Man gør nu engang ikke mennesket nogen tjeneste ved at anlægge samfundsmæssige retningslinier i åndelige spørgsmål. Vi har ofte været vidne til at modstandere — omend modstræbende — har måttet give kirken ret i dens syn på bl.a. moralspørgsmål. Humanisme er et kedeligt og belastet udtryk — næstekærlighed er langt bedre, idet det ligesom sætter vort forhold til næsten i relation til Gud — og det er jo det, der er meningen — ikke sandt? I øvrigt ved jeg ikke hvad F. Z.-O mener, når han siger, at synden skal ses i forhold til livet, og ikke til kirken. Jamen — hvad er livet da, når det ikke sættes i forhold til kirken?

Stig Holsting.

Mester Eckhart og Zen eller om at se tingene på en anden måde

Forleden dag faldt jeg over en artikel i et økumenisk tidskrift, hvor Eckharts udlægning af evangeliet om Martha og Maria var omtalt. Denne udlægning var ikke lige netop den sædvanlige, men stik modsat, idet Eckhart der påstår at Martha ved at udføre det nyttige og nødvendige arbejde, og kun det, og tilsyneladende fuldstændig uden tanke på løn eller vurdering af arbejdets art, absolut har fortrinet frem for Maria, der sidder ved Jesu fødder og lytter.

Hvad har nu dette med vores øjeblikkelige situation at gøre? Har vi mod til at prøve, at se tingene på en ny måde ved eventuelt at glemme mange af de gamle overlevere »meninger«, som jo for det første kun er meninger og for det andet hører en svunden tid til?

Inden for Zen (som i parentes bemærket ikke er nogen religion, men nærmest en måde at leve på, og i virkeligheden en meget realistisk måde) forekommer adskillige udtalelser som udmærket kan sammenlignes med Eckharts — for eksempel: »vid underligt at hente vand og bære træ!« eller »hvis du er sulten, da gå hen og spis, og er du træt, da gå hen og hvil dig!« — altså helt nærliggende og naturlige ting, som i høj grad har med livet at gøre og som i dag, hvor mange mennesker ikke engang kan skaffe sig det mest nødvendige, fortjener at vurderes højere end den mangen tale om f.eks. liturgiens formyelse, demokrati i kirken, fællesskab og »meninger« om en mere eller mindre ortodoks holdning. Ved

læsning af »Kristeligt Dagblad« eller »katolsk orientering« får man ikke altid det indtryk, at de kristne elsker hinanden særligt højt, men måske er det således, at den stille, næsten umærkelige kærlighed eller tillid trives bedst i kredse, hvor man bare sidder sammen uden at udveksle tanker, men tager livet som det kommer netop i dette øjeblik! Netop det, at reagere øjeblikkeligt uden mellemliggende tanke og uden vurdering, er et fremtrædende træk i Zen, som det jo er i Jesu opfordring til, ikke at lade den venstre hånd vide hvad den højre gør når man giver almisse eller hjælper en, der er i nød.

Der kunne nævnes mange eksempler på områder, hvor det ville være godt at se tingene på en ny måde, men det ville medføre, at jeg måtte blive nødt til at bruge endnu flere ord og da ord jo ikke er tingene eller begrebet, ville det ikke tjene formålet med dette indlæg, som kun skulle være en hjælp — måske for kun ganske få — til at prøve at se, helt uden at være præget af tradition og opdragelse, med andre ord: »blive som børn«.

Knud Jepsen

**NÆSTE
NUMMER
UDSENDES
24. MARTS**

Den kristne børnehaves fremtid

Indtryk fra det nordiske seminar på Mariaholm i Norge

Fra 30. januar til 3. februar mødte på Mariaholm (Norge) 18 søstre fra 8 forskellige kongregationer og 7 interesserede lægfolk, for at drøfte problemerne omkring den kristne opdragelse og forkyndelsen i vore katolske børnehaver og børnehaveklasse. Mødet var tilrettelagt for hele Skandinavien, og vi havde fælles forventninger. Takket være en betydelig finansiell støtte fra Skt. Angars-Werk i Osnabrück kunne initiativet realiseres.

Biskop Martensen havde hilst initiativet velkommen og biskop Gran havde i et langt brev til deltagerne givet udtryk for sin glæde over, at søstre og lægfolk i fællesskab ville besinde sig på børnehavearbejdet i kristen ånd, net op nu hvor den kristne formålsparagraf er strøget i den norske lov om børnehaver, og mens dette emne også er

under stadig debat i Danmark.

Karen Justvik, førskolekonsulent i I.K.O. (Institut for kristen oppseding), et pædagogisk fællesorgan som yder hjælp til arbejdet med børnene i skoler og børnehaver, i hjemmene og i kirken, førte os på levende og inspirerende måde ind i tanken omkring forkyndelsen i børnehaven.

Magister Lars Roar Langset uddybede for os de muligheder, den nye lov giver de norske børnehaver, der ønsker at arbejde ud fra et kristent grundsyn og understregede vor forankring i de fælles kristne livsværdier i vore katolske institutioner. Også børne- og familiegudstjenester blev taget op til diskussion. Tre danske sogne fremlagde deres ideer og erfaringer. Dette blev optakten til en berigende tankeudveksling, som

Som man ser var børnehaveseminaret på Mariaholm domineret af søstre, der her munter sig med klippe-klistre aktivitet.

sikkert vil give gode resultater rundt omkring i de nordiske lande.

Med spænding havde deltagerne ventet på foredraget af psykiater Iver Lykke og hans medarbejder børnehavepædagog Berit Bilicz. Emnet »Har vi plads i børnehaven for børn, der er anderledes?« havde stor interesse, idet alle af egen erfaring kendte til problematikken omkring vanskelige børn. Oplægget fremkaldte en uformel udveksling af erfaringer og ideer mellem foredragsholderne og forsamlingen.

Som sidste indleder behandlede pater Rory Mulligan s.m. problemstillingen »Barnets religiøse opdragelse - Hvordan kan vi hjælpe den unge familie?«. Hans originale og dybe tanker blev til en personlig farsagelse for hver enkelt af os.

Biskop Grans bekymring for de katolske børnehavers fortsatte eksistens, afhængig af rekrutteringen af søstre til børnehavearbejde, blev taget op. Der var enighed om 3 punkter: Det er vigtigt, at vore institutioner fremover

kan drives i en kristen ånd.

Lægfolkets og især de unges interesse bør vækkes nu, så de allerede på nuværende tidspunkt kan sætte sig ind i arbejdet. Muligheden for vore institutioners eventuelle overdragelse til lægfolk bør hurtigst muligt tages op til drøftelse i vore bispedømmer, for at undgå at for mange børnehaver bare bliver nedlagt i de kommende år.

Seminalets gode dage blev afsluttet med et besøg i Skt. Sunniva børnehavn i Oslo, som drives af Skt. Josefsøstre, og i Skt. Karl Borromæussøstrenes børnehavn i Veståsen (Hosle). Takket være initiativtagernes store arbejde og alle deltagernes fælles indsats blev dette seminar til fem berigende dage med et godt tilrettelagt program, et åbent samarbejde og et godt fællesskab i både arbejde og bøn.

Vi tog afsked fra hinanden med nyt mod og et stærkt ønske om snævert samarbejde fremover.

Sr. Cecilie, efter et sammendrag af Sr. Scholastikas referat.

Familielejr på ØM

For første gang indeholder DUK's lejrprogram en familielejr på ØM. Det nye ØM's faciliteter gør det nu muligt at skabe en ramme om en sådan lejr.

Lejren skal være et tilbud først og fremmest til familier med børn under skolealderen, så de får mulighed for at erfare et katolsk/kristent fællesskab, som de ellers tit er af-

skåret fra i denne periode af deres liv. Lejrens aktiviteter vil blive bestemt af både børnenes og de voksnes behov og udvikle sig omkring emnet »Familie og kærlighed«. Lejren varer 8 fulde dage, fra den 10. - 18. juli 1976. Prisen kommer til at ligge omkring de 275,- kr. for voksne og 150,- kr. for børn mellem 1 og 6 år.

DUK's sommerlejre 1976:

1. Børnelejr 1 (7-13 år incl.) 19.6.-16.6. ØM
 2. Børnelejr 2 (10-13 år incl.) 26.6.- 3.7. ØM
 3. Børnelejr 3 (7-10 år incl.) 3.7.-10.7. ØM
 4. Familielejr (se andet sted) 10.7.-18.7. ØM
 5. Juniorlejr (14-17 år incl.) 19.7.-29.7. ØM
 6. Nordisk lejr (17 år og op) 29.7.- 7.8. ØM
- Udførlig orientering om lejrene senere.

REJSEGILDE PÅ DET NY ØM

Så nåede man endelig helt op til toppen af den ny ØM-borg, hvor man kunne holde rejsegilde den 20. februar. Billedet til venstre viser et hjørne af den over 1.000 kvm store bygning, som efter planerne skal stå færdig til brug allerede den 1. juli i år, — og planen ser ud til at holde. Til højre en glad formand for byggeudvalget, pater Anton Dekkers, som på værdig vis udbragte en skål for ØM-borgens fremtid og takkede håndværkerne for hidtil veludført arbejde.

Social rådgivning

ydes af

Katolske Menighedsplejer på kontoret, Bredgade 69 A o. g. 1. og 3. tirsdag kl. 19 til 21. Kontoret holder i øvrigt åbent ugens 5 første dage fra kl. 14 til 18. Telefon 15 23 03.

Tømrermester

Ferd. Færch & Co. A/S

Strandvejen, Ålborg
Telefon 12 03 01

Roman Kusler

Murermester

Stationsvej 11, Nivå
Telefon (03) 24 71 50

• VVS
• Ventilation
• Sprinkleranlæg
• Oliefyer
• Service
• Blik
• Smede
• Plast
• Isolering

SEL teknik
Svend Erik Laursen a/s

Svend Erik Laursen A/S
Chr. X's vej 108
8260 Århus - Viby J.
Tlf. 06-14 85 33

Tilsluttet
VVS-branchens
garantifordring

Brdr. MEYER

Blikkenslagermester

aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peder Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 - 80 50 30

R. Schulik

Slagterforretning

Nørrebrogade 46, Esbjerg
Telefon 12 02 14

Mogens Larsen

Ramshørd 31, Åbenrå
Telefon 2 25 30 og 2 34 27

Lys - Kraft - Varme

Begravelsesforretningen
DANMARK

Blomstelser og begravelser
ordnes til rimelige priser for alle
(også ikke-medlemmer)

STORKØBENHAVN HOVEDKONTORET Nikolaj Plads 27 13 75 40	ÅRHUS (06) 12 58 95 - 13 51 83
Amagerbrogade 31 SU 7540	HJØRRING (06) 82 22 61
Falkoner Allé 16 21 75 40	HORSSENS (05) 82 61 22
Engbave Plads 12 31 75 40	KOLDING (05) 52 20 10
Østerbrogade 110 TR 6840	NYKØBING F. (03) 85 18 48 - 85 01 51
Kirketorvet 19 GE 7540	NÆSTVED (03) 72 02 33
Søborg Hovedgade 154 67 82 83	ODENSE (09) 12 61 32 - 11 21 61
Glostrup Hovedvej 186 (02) 96 18 53	RANDERS (06) 42 29 45 - 42 21 61
Hvidovrevej 258 78 20 23	ROSKILDE (03) 35 18 40
ÅBENRÅ (04) 82 29 79	SILKEBORG (06) 82 37 28
AALBORG (06) 12 17 77 - 12 19 81	SLAGELSE (05) 52 42 78
	VEJLE (05) 82 23 33

Dansk Ligbrændingsforening

Man tør ikke bede.
Man vil ikke bede.
Og derfor siger man:

Jeg kan ikke bede

Marcello Mascherini: Frans af Assisi i bøn. Friluftsmuseet Middelheim, Antwerpen.

»Vrøvl«, sagde Karen, »det passer ikke!« Og dermed gav hun til kende, at for hende var bønnerne ikke noget fremmed. Heller ikke Paul ville underskrive denne tekst. Ole og Ib var lidt mere forsigtige, og sagde noget om »for nogle« og »for andre«. Men da de fire netop var kommet sammen for at udveksle deres egne synspunkter, var de ikke interesseret i at høre, hvad »andre« syntes om bønnerne, men hvad Ole og Ib personligt syntes om den.

Derfor blev man enige om at besvare konkrete spørgsmål.

På spørgsmålet om de nogensinde bad, var svaret »ja«. Karen og Paul ville man nok give en god karakter, Ole derimod ville få et »lidt under middelt«. Ib indrømmede, at udgangsteksten faktisk alligevel passede på ham. Bønnerne er ikke hans verden. Det er svært at bede.

Herre, lær os at bede.

Ib: At bede betyder for mig ofte bare at sige noget. Jeg kan slet ikke koncentrere mig. Bare jeg kunne føle på min krop, hvad jeg siger. Men faktisk bliver det altid bare til ord, ja, tomme ord endda. Og det bliver man træt af. Bønnerne føler jeg stadigvæk som en forpligtelse, som et pres udefra. Sådan var bønnerne for mig, dengang jeg lærte at bede i skolen. Og jeg føler det stadigvæk, selvom bønnerne ikke har en plads i den skole, hvor jeg er nu. På mit gymnasium lærer man alt muligt, bare ikke at bede.

Karen: Der siger du noget meget vigtigt. Hvordan har vi lært at bede?

Ib: For mit vedkommende har det »at lære at bede« været »at lære bønner udenad«. Jo flere bønner man kendte udenad, des bedre kunne man bede. Det sagde præsten og søstrene i hvert fald dengang, eller det indtryk fik man da.

Også mine forældre har lært mig at bede. Det var en mere personlig form for bøn. I min aftenbøn lærte jeg at sige tak for dagen, der var gået, at sige undskyld for det, jeg havde gjort forkert, og at komme frem med mine ønsker for Gud.

Jeg tror, det var bøn.

Paul: Spørgsmålet, hvordan vi har lært at bede, er ikke uden betydning, men jeg ville gerne høre et svar på spørgsmålet: »hvordan lærer vi i dag at bede?«

Ole: Du kommer med spørgsmålet, så har du sandsynligvis også svaret på det.

Paul: Nåh ja, jeg vil bare sige, at jeg også i dag stadigvæk lærer at bede. Med »i dag« mener jeg den ungdomslejr, jeg har været med på. Der havde vi vågetimer. Vi samledes i kirken, hvor vi begyndte med en meditation. Vi prøvede at skabe stilhed i og omkring os, så vi blev modtagelige for en evangelietekst, som blev læst op. Men bedst syntes jeg nok om de personlige forbønner. Man bad de andre om at bede for ens personlige intentioner, man formulerede højt. Det blev til virkelige bønner og noget personligt. Man skulle overvinde sig selv, men det gik udmærket for de fleste.

Ib: Også ungdomsmes- ser hjælper mig til at bede.

Her læses tekster, man kan forstå, og her synger man sange, der har rytme. Noget helt andet end de fleste salmer, vi sang dengang ved de åndsvage morgenandagter i skolen.

Ole: Åndsvage... sådan ville jeg nu ikke kalde de morgenandagter, vi havde i skolen dengang. Ærlig talt brød jeg mig heller ikke om dem. Jeg tog dem bare som en selvfølge. Men hvis man skulle have afskaffet morgensangen i skolen, havde jeg nok været ked af det. Jeg savner den nu i hvert fald i min nye skole.

Paul: Undskyld mig min kæphest igen: ungdomslejr. Meningen med en sådan lejr er at lære de andre trossamfund at kende, at lære af dem, at blive ens med dem, hvis ikke i synspunkter, så dog i bønnerne.

Beder du også i bytrafikken?

Karen: Må jeg engang spørge: »Beder I meget i det daglige?« Jeg gør, men måske står jeg helt alene med det. Når jeg cykler gennem byen eller kører med bussen, kan jeg godt finde på at formulere en bøn. Den er bare ganske kort. Jeg siger bare tak til Gud, når jeg møder noget skønt, eller beder ham om at hjælpe mig, når jeg skal gøre noget vanskeligt.

Ole: Det synes jeg nok er en vanskelig opgave: at bede i bytrafikken. Der skal man have sine tanker ved noget andet. I hvert fald kan jeg ikke fatte, hvordan man kan bede i al den larm og støj. En betingelse for mig er, at der er stille omkring mig. Når jeg vil bede, trækker jeg mig tilbage på mit værelse, hvor jeg kan falde til ro, eller jeg går en tur i skoven. Nogle gange spiller

jeg lidt på guitar. Derved kan jeg sige mere end med formulerede ord.

Paul: Det lyder måske mærkeligt, men jeg beder mindre i dag end jeg gjorde før, d.v.s. for et år siden, men det mærkelige er, at jeg ikke føler det som en tilbagegang. Jeg beder ikke mere automatisk, det gjorde jeg før. Men når jeg beder nu, koncentrerer jeg mig mere og mere om bønnerne. Jeg føler ikke mere et så stort behov for at bede, jeg gør det ikke mere så ofte. Det er svært at forklare, men det har noget at gøre med den nye stilling, jeg har fået som sygehjælper på de gamles hjem. Jeg går helt ind for dette arbejde. Det betyder for mig meget mere end bare at tjene penge. Jeg føler, jeg har en opgave at udføre blandt de gamle og syge mennesker. At sige at Gud har kaldt mig til dette arbejde, og at jeg betragter mit arbejde som en bøn, passer ikke. Det er for meget sagt, men alligevel... Det er svært at definere. Jeg vil bare sige: Når jeg beder nu, er det mere bevidst end før, selvom jeg beder mindre end før. Og min bøn bliver mere og mere en takkebøn.

Prøv engang følgende hjælpemidler.

Ib: Hvem kan give mig et godt råd. Hvordan kan jeg lære at bede, uden at jeg behøver at tage med på en ungdomslejr?

Karen: Prøv at skabe stilhed omkring dig, og lyt først og fremmest til Gud, før du går i gang med at snakke til ham. Ja, lyt til Gud, der skal vist nok en indsats til, før der er virkelig stille i og omkring dig. Læs et lille stykke i bibelen - desværre er det for os svært at finde vejen i det

gamle testamente - tag derfor fat på et af evangelierne, og mediter over en kort tekst. Brug også din krop. At bede er ikke blot noget intellektuelt, men noget, der kræver hele mennesket. Også kroppen har noget med bønnerne at gøre. Der eksisterer mange bønsholdninger. Det har det ældgamle munkevæsens åndsliv i vor egen kirke og den sidste bølge af østerlandsk meditation lært os. Hvorfor er vi så fattige og fantasiløse i vore bønformer.

Bønnerne er en flugt, en illusion...

Ib: Det er alt sammen meget smukt, hvad I siger om bønnerne. Men må jeg engang være virkelig ærlig: hvad nytter det at bede? Der findes mange mennesker, som aldrig beder. De klarer tilværelsen lige så godt som andre, der beder. Er bønnerne ikke en flugt, en illusion?

Ole: Ja, bønnerne bliver en flugt, en illusion, hvis du, som påstår at bede, ikke er hjælpsom, ikke bringer fred, ikke kan tilgive, ikke er bekymret for de fattige og de undertrykte, ikke er et glædefuldt menneske... fordi så var det, du gjorde, slet ikke bøn.

Paul: For mig er det at bede et valg. Jeg ønsker at se livet fra en anden side. Der findes mange mennesker, der ikke beder og alligevel er de lykkelige. Der har du ret, Ib. Man dør ikke af ikke at bede. At bede er bevidst og med vilje at sætte sig i en afhængigheds position: Når man beder, bliver verden større. Man løsnes fra sig selv og ser hele tilværelsen i en større sammenhæng. Det at bede er en centrifugal kraft. Det - ikke at bede - er en egocentrisk tomgang.

Bestil din Øm-T-shirt!

D.U.K. havde indbudt til en weekend for K.U.K.-ledere, med det formål at gennemdrøfte forskellige

sider af Øm-sagen. Vi startede fredag aften med at genopfriske Øm-stemningen ved at se lysbilleder om lejrtilværelset på det gamle Øm. Lysbilledserien omfattede også Ole le Févres optagelser under nedrivningen af de slidte bygninger, og det kan nok være, at det fremkaldte en voldsom stemning. For at råde bod på det, stuede vi bilerne fulde og kørte op for at se på det nye Øm, som dagen i forvejen havde holdt rejsegilde. Det nye Øm er under tag! Vi gik på

opdagelsesrejse i bygningen og længtes allerede efter at tage den i brug.

Da vi kom hjem vældede ideerne frem: hvordan vi i fremtiden kan bruge det nye Øm, hvordan vi kan skabe interesse for Øm, hvordan vi kan skaffe penge til Øm. Allerede samme aften røg D.U.K.-formandens skæg for 150 kr. til fordel for Øm. Vi fik lov til at inddrage Vejle menighed i aktiviteterne. Ved en kirkekaffe efter højmessens informerede vi menigheden om de tanker, vi havde gjort os. Vi tilbød postkort til salg, som vi dagen før selv havde fremstillet sammen med Vejles me-

nighedsråd. Der blev tegnet forudbestillinger på Øm-T-shirts og fadderskaber til fordel for Øm.

Ved denne lejlighed vil vi gerne takke Vejle menighed og især dem, der har sørget så godt for os under opholdet i skolen. Mødet sluttede med en drøftelse af, hvordan vi kunne bringe disse ideer videre til alle lokale Kukker og menigheder. Samtidig forberedte vi D.U.K.s skoleweekend, som foregår den 19.-21. marts i Odense. Vi håber at møde så mange unge som muligt!

Tom, Jens Peder, Lise-Lotte, Gottfried og Erik.

Vejen fra religionernes verden til troen er vanskelig.

Jeg kan være den, der spærrer vejen, eller den der åbner vejen mod en uendelig horisont ...

RELIGION OG TRO

Måske vil det forbygge nogle, at der skal skelnes mellem tro og religion. Det er imidlertid den eneste måde, hvorpå man kan forstå den kristne tros egenart. Denne egenart viser ikke så meget den kristne tros »overlegenhed« som dens radikale forskellighed fra andre trosretninger.

Religionernes verden.

Et ekstremt eksempel: Israel. Dette lille land er det forjættede land for jøder fra hele verden. De har her fundet en tanke-, tale- og handlingsfrihed, som blev dem nægtet andre steder. Her er de sammen, langt borte fra den foragt og det

had, som andre menneskers fordomme og gemenhed omgav dem med. Men de har ikke glemt fortiden og gør instinktivt fælles front mod dem, der forræder deres sag: denne solidaritet, som så mange jøder er gået i døden for i århundredernes løb. I dag erklærer mange israelere sig for ateister, størsteparten praktiserer ikke, og alligevel står en jødes konversion (oftest til kristendommen) for dem alle som et forræderi.

Dette kan ganske vist delvis forklares ved, at den bibelske jødedom's fundamentale grundlag altid har været identifikationen mel-

lem religion og nation. Men finder man ikke, selv i lande, hvor der ikke er så snæver en sammenhæng mellem folket og religionen, denne samme følelse af at forråde en fortid, en kultur, et fællesskab?

Det er f.eks. tilfældet med en muhammedaner som bliver kristen, eller endnu et eksempel som gør et højst ejendommeligt og unormalt indtryk: den kristne, der bliver buddhist! Det er faktisk ubestrideligt, at forbindelsen mellem religion og national kultur stadig er meget stærk, hvilket især perioder med sygelig nationalfølelse vidner om. Det synes,

som om enhver nation, eller ethvert civilisationsområde, har sin egen religion, og tilsammen udgør disse en kulturel forskellig artethed, som er en rigdom for menneskeheden (Simone Weil var bange for, at missionen skulle ødelægge en del af den fælles religiøse arv, som er rigere i sin pluralisme end i enheden). Skal vi da blot betragte kristendommen som Vestens religion, ligesom hinduismen er Indiens religion? Absolut ikke, og her er det, at skindet be- drager! Den katolske kirke har faktisk slået rødder i den vestlige verden og har derfor vanskeligt ved at tale et sprog, som forstås i andre dele af verden. Det skyldes dels vor begrænsning, dels historien. Men det har intet at gøre med det væsentlige i kristendommen, som ikke engang er opstået i Vesten, og som ikke svarer til noget specielt folks kultur. Den vestlige verden er ganske vist, som alle civilisationsområder, oprindelses- stedet for en religion, der udtrykker dens egen genialitet, men det er ikke kristendommen, det er den græsk-romerske heden- skab, som indenfor filosofi og kunst repræsenterer et af menneskeandens højdepunkter, som vi stadig lever højt på. Det er denne

religion, man kan sammenligne de østlige religioner med. På dette niveau er de på højde med hinanden. De er alle skabt af mennesket, de er alle forsøg på at søge efter Guds ansigt og nærme sig til ham alt efter hvert enkelt folkeslags egenart.

Kristendommen er noget andet.

Troens verden

Med kristendommen be- finder vi os ikke mere i religionens, men i troens domæne. Det er ikke mere mennesket, der søger Gud, men Gud, der taler til mennesket. Kristendommen er ikke menneskeskabt, men Guds åbenbaring. Gennem Jesus Kristus taler Gud til alle mennesker, til mennesker af alle religioner. »Ingen er født kristen«. Peter er ikke kristen, fordi han er født i Danmark, og Giovanni fordi han er født i Italien. De må omvende sig til kristendommen. Måske er det lettere for dem end for Ali eller Tchou, fordi de i højere grad er omgivet af kristendom, men det er noget, der kan ændre sig. Alle kristne er omvendte hedninger.

At finde Gud

»Man bliver kristen, og det betyder, at hele ens verden ændres, man går fra religionens verden til troens verden. Og alt er anderledes. Religionens sfære er det indre eksperiment, hvori mennesket søger Gud. Åbenbaringens sfære er troen på, at Gud har søgt mennesket... Religionernes mennesker søger Gud uden at kunne finde ham... Og mennesket ved, at det ikke af sig selv kan finde Gud... Mennesket kan kun finde Gud, dersom Gud søger mennesket... At tro vil sige at være overbevist om, at hvad der er umuligt for mennesket, er muligt for Gud.

... Gud, som er uendelig kærlighed, kommer menneskesjælens kejtede stræben i forkøbet. Han søger den der, hvor den er for at føre den mod fuldendelsen. Den kristne tros- handling er: at tro at Gud i sin kærlighed har gjort

denne gestus. Det er altså indlysende, at man ikke fornægter sin religion eller skifter religion, når man udfører denne trosakt, men at man går fra religionens verden - som er et vældigt spørgsmål - til svarets verden«. (P. Daniélou).

Hjælper vi kristne menneskene til at nå troens verden? Og først og fremmest: befinder vi os selv i troens verden? Hvis vi er forblevet i religionens verden og har skabt os vor Gud efter hvad der passer bedst i vort kram, vil de andre aldrig kunne komme til erkendelse af den sande Gud gennem os. Hvis vor »tro« indskrænker sig til, at vi beder for regn eller sol, tænder lys foran et helgenbillede og går til messe, fordi det er et kirkebud, alt imens vi lever vort liv i egoisme, hvordan skal andre mennesker da kunne tro på, at vi befinder os i en verden hævet over religion, hvor Gud taler, elsker og befrier?

Hvad med os? Er vi hindringer eller vidner?

Og hvad angår den verden, hvori de mennesker lever, hvis forskellige religioner og kulturer vi kan betragte: hvis vi, kirken, er ude af stand til at tale disse menneskers sprog og respektere deres mentalitet, hvis vi viser dem et falsk billede af en »vestlig« og en rig kirke, hvordan kan de da tro på, at Guds ord også er for dem, og hvordan skal de kunne høre det?

»Hvordan skal de komme til at kende Gud, dersom ingen fortæller dem om ham?« spørger Paulus. Gud har brug for menneskene. De kristne »ejers« ikke Gud, det er Gud, som ejer dem og ham, de skal vidne om.

Vejen fra religionernes verden til troens verden er vanskelig. Jeg kan være en forhindring, der spærrer vejen, eller jeg kan være den, der åbner vejen mod en uendelig horisont.

Næste gang ser vi på Islam, Hinduismen og Buddhismen som »menneskets veje«.

9. maj valg til menighedsråd

Pastoralrådet har den 5. februar ved formanden, Poul Høyer officielt bekendtgjort, at der skal holdes valg til menighedsrådene søndag den 9. maj 1976.

Hvert enkelt af de nuværende menighedsråd skal allerede nu have nedsat en lokal valgstyrelse, hvortil alle skriftligt kan foreslå så mange kandidater, som man vil. Forslagene skal

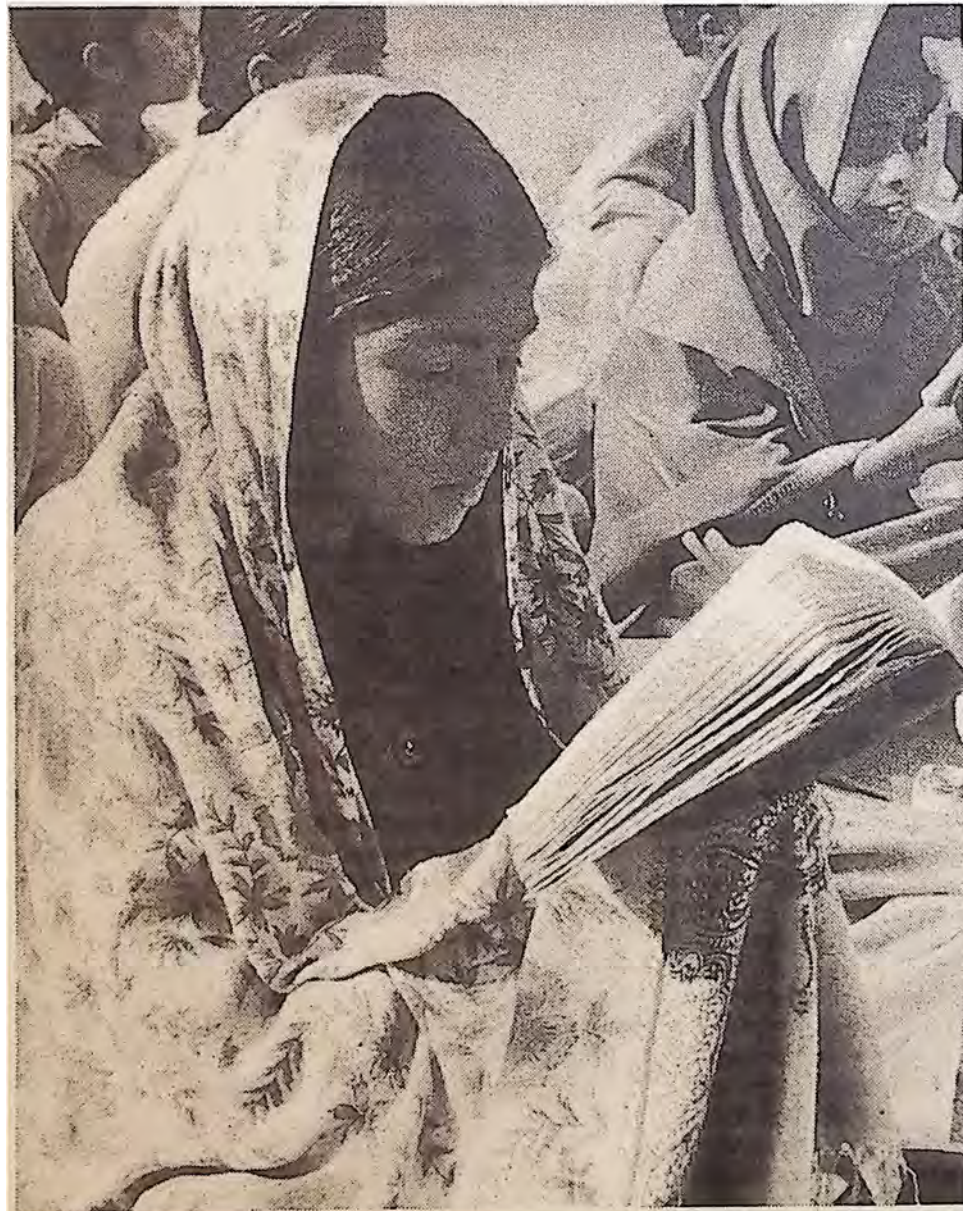
være afsendt senest den 11. april, hvorefter den lokale valgstyrelse skal offentliggøre kandidatlistene med kandidaternes godkendelse senest den 14. april.

Alle bør desuden se efter, om de er optaget på valglisten, der er fremlagt i hver menighed. Det er en betingelse for at kunne stemme og blive valgt, at man er med på listen.

Fejl i Oluf Bohns artikel

Vi beklager, at der i Oluf Bohns artikel »Kirkens forhold til verden« (k.o. nr. 3) i afsnittet om modernismen er sket en forveksling mellem paverne Pius IX og Pius X. Følgelig skulle der i stedet for »Syllabus« af 1864 have stået »Lamentabili« og »Pascendi« af 1907 og brevet til de franske biskopper »Notre charge apostolique« af 1910.

Redaktionen.

Eleverne undervises i hinduisme i en landsbyskole i det fri ved Delhi i Indien

40 dage hvad?

Navnet faste er et gammelt navn af bibelsk oprindelse. På latin hedder denne liturgiske tid quadragesima, hvilket betyder at påsken fejres den 40. dag efter fastens begyndelse. I det gamle testamente var fastetid altid en bodstid, renselsesdage, forberedelsesdage til en højtid.

Også tallet 40 er indlysende bibelsk: Syndfloden varede i 40 dage. Israels ørkenvandring efter dets »exodus« varede i hele 40 år. Kristi intense forberedelsesfaste i ørkenen stod på i 40 dage og nætter. Ved indvielsen af dåbsvandet påskenat nævnes netop både syndflodens rensende og skelsættende bølger og Israels udvandring gennem Det Røde Hav.

Kirkens faste er et tilløb til årets største fest: Herrens opstandelse, hans overgang fra død til evigt liv. Og Herrens opstandelse fejres som en begivenhed, der kommer os ved, fordi vi har del i hans liv og død, vi er delagtige i hans opstandelse. Derfor er opstandelsestro og dåb uadskilleligt knyttet sammen. Netop trosbekendelsen på vor opstandelse med Kristus er begrundelsen og betingelsen for vor dåb.

På en eller anden måde bør vi gøre de 40 dages bodstid til vor helt personlige »Exodus«, vor udvandring fra alt det, der træl-binder os. Den begynder vel med besindelse. Vi går i os selv. Vi prøver at tænke dybere og alvorligere over livets mening. Dybt nede under overfladen kan vi finde rødderne til det menneske, vi faktisk er blevet. Derfor begynder fastetiden med den jordnære påmindelse om, at vi er kommet af jord og skal blive til jord igen. Livet er kort og sårbart, dødsens skrøbeligt. Vi indbydes til, sammen med Kristus at gå vejen igennem døden ind til det liv, som ikke opløses til jord, men ophøjes til ånd. En bodstid bør derfor blive til et opgør med os selv, om vi i det hele taget tør miste os selv for at vinde os selv.

Det, at miste sig selv, sker mærkeligt nok ved at give sig til andre, til fattige, til sultne, til fejrlærerede børn og underkuede voksne. Det sker med håndgribelig hjælp, med ting og sager og penge, som vi frasiger os selv for simpelthen at give dem væk til dem, der lider nød. I bibelske tider gav man almisser. Kristus siger at den venstre hånd ikke skal vide, hvad den højre gør. Han kendte mennesket og dets selvros! I dag betyder faste en storstilet indsats med verdensomspændende hjælpeaktioner. Den nordiske fasteaktion kan være en udmærket prøve på vor kærlighed, en prøve der nøje siger hvor meget der i vor tale om kærlighed kun er ord, og hvor meget der er alvor. Nødhjælp er selvopdragelse til uselviskhed, til solidaritet, til evangelisk medansvar. En bodsøvelse af denne størrelsesorden løber ikke den risiko at fornemmes som en kortvarig åndelig kondi-øvelse, men kan blive til netop den befrielse, vi alle længes efter. Kun frigjort fra os selv kan vi hjælpe andre til en menneskeværdig frihed.

Willem Wuyts

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K. Telf. (01) 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarsstiftelsen, Katolsk orientering og informationsafdeling.

I redaktionen:

Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,

Fjællegade 2, DK-7100 Vejle,

Hans Jørgen Jonansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.

Redaktionssekretær: Knud Kluge.

Lay out: Paul Traczyk Larsen og Knud Kluge.

Udsendes i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark.

Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.

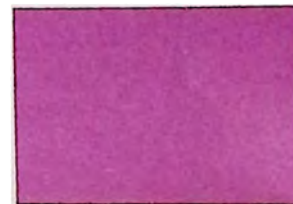
Redaktionen kan desværre ikke påtage sig ansvaret for uopfordret indsendte manuskripter.

Oplag marts 1976: 14.800 eksemplarer

Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

Når en katolsk præst mister det alvorlige selv finde en he end den, han er nigheden miste bejder, som efter stattes.

Gifte præsters i kirken

Den katolske kirke har siden 1960 mistet i tusindvis af præster. Her i Danmark begyndte det i 1963, da der efter en rolig periode på en 10-15 år igen var en præst, der giftede sig. Siden da har vi mistet 20-25 præster hvoraf langt de fleste på grund af giftermål. Det var noget nyt, at de kunne indgå et katolsk ægteskab. Før i tiden var det utænkeligt, at en præst kunne opnå dispensation fra den bestemmelse i kirkeloven, der siger at en præst ikke har lov til at gifte sig. Det betød i praksis, at en præst, der ville indgå ægteskab, var henvist til et borgerligt ægteskab eller til en vielse i en anden kirke.

Men selv om der har fundet denne mildning sted, så er det dog stadigvæk en kendsgerning, at det medfører alvorlige konsekvenser, når en præst gifter sig, både for ham selv og for menigheden. Præsten skal indstille sig på at finde en hel anden beskæftigelse, end den han oprindeligt var uddannet til. Hvor svær denne omstilling kan være, fremgår måske bedst deraf, at nogle af dem har søgt embede i et andet kirkesamfund. For menigheden betyder præstens ægteskab, at den mister en uddannet medarbejder, som efterhånden næppe kan erstattes.

Ansøgning og svar.

Der har været en del mystik eller måske hellere tys-tys omkring de præster, der fik dispensation, og som giftede sig katolsk. Således er det bl.a. blevet påstået, at de skulle skrive under på en række betingelser som var ret så ydmygende. Dette er dog ikke helt i overensstemmelse med sandheden. Når en præst vil giftes og øns-

sker at indgå et katolsk ægteskab, henvender han sig til biskoppen eller til sin ordensforstander, hvis han tilhører en orden. Der indsendes så en ansøgning til kongregationen for tros-læren i Rom. (En kongregation i Rom kan nærmest sammenlignes med et ministerium). Efter nogen tid kommer der svar. Svaret sendes i pavens navn til den biskop eller ordensforstander, som har indsendt ansøgningen. Det med pavens navn betyder naturligvis ikke, at paven selv har taget stilling i sagen. Det er omtrent som med en kongelig beslutning, som i virkeligheden tages af ministeren eller en af hans embedsmænd. Det påhviler så præstens foresatte, at ekspedere brevet videre til ham.

Brevets indhold.

Brevet er udformet som en standardskrivelse, hvor man kun behøver at udfylde præstens navn og dato for dispensationen. Dets hovedindhold er, at præsten bliver fritaget for alle sine forpligtelser, og at han samtidig ligestilles med en lægmand, og ikke længere kan betragtes som præst. Det sidste er dog kun noget juridisk. En ordination kan ikke gøres ugjort, lige så lidt som en dåb. Dispensationen og ligestillingen med en lægmand kan ifølge brevet ikke skilles ad, d.v.s. begge dele skal enten accepteres eller afvises.

Brevet indeholder også nogle andre bestemmelser. Den præst som har fået dispensation må ikke bosætte sig et sted, hvor man ved, at han er præst. Det gælder især, når han er blevet gift. Biskoppen kan dog give tilladelse til det, hvis han skønner, at det ikke vil være til forargelse i menigheden. Ægteskabet

skal indgås i al stilhed, kun over for en præst eller højst med to vidner. Biskoppen skal afgøre, om dispensationen og ægteskabet skal holdes hemmeligt, eller om det kan meddeles til præstens omgivelser. Det afgørende her, at det ikke går ud om hans gode rygte og hans mulighed for at få arbejde.

Til sidst indeholder brevet nogle forbud, som præsten får pålagt. Han må ikke længere fungere som præst, men skal kunne høre skriftemål, hvis nogen er i dødsfare. Han må ikke deltage aktivt i gudstjenesten (som lektor, ministrant, sanger e.l.) på steder, hvor man ved, at han er præst. Han må ikke prædike eller arbejde som sjælesørger. Han kan ikke blive ansat ved et teologisk fakultet, ikke blive ledende for en katolsk skole eller undervise i religion, hvor man ved en katolsk eller ved nogen anden skole. Det sidste kan biskoppen dog dispensere fra, hvis det ikke vækker forargelse. Biskoppen skal efter nogen tid indsende beretning til Rom, og hvis der opstår forargelse i menigheden skal han sørge for, at forklare sagen for dem.

Brevets placering.

Der er uden tvivl nogle der synes, at det er ret hårde betingelser. Men det er et par ting, som man skal være opmærksom på. Det er det samme brev, der sendes til alle præster, der søger dispensation, uanset hvor på jorden de bor. Det er i sig selv næsten en umulig sag. Noget, der virker horribelt for os, er måske nødvendigt andre steder. Men det, at det samme brev bruges i alle tilfælde hvor en præst søger dispensation, gør, at det bliver til en slags kirkelov. Kirkeloven som er fra 1918, har ikke

t gifter sig, medfø-
sekvenser. Han må
den beskæftigelse,
lannet til, — og me-
uddannet medar-
den næppe kan er-

illing

f Johannes Jong

forudset at præster kunne dispenseres, og derfor ordnes sagen nu med en slags foreløbig lov. Men det betyder, at brevet også skal forstås og forklares på samme måde som kirkeloven.

Brevets anliggende.

Brevets hovedanliggende er, at der ikke må vækkes forargelse eller gives anstød i menighederne. Her er vi ved noget meget centralt. Hele kirkeloven er skrevet for menighedernes skyld. Den vil sikre, at menighederne og den enkelte kristne får de bedst mulige betingelser for deres religiøse liv. Det samme er tilfældet med brevet. For eksempel bestemmelsen om, at den dispenserende præst ikke må bosætte sig et sted, hvor han er kendt, hvis det kan vække forargelse. Det er helt sikkert,

Fra en præstevielse

at det i mit barndomsmiljø ville have skadet menigheden, hvis sådan noget var sket. Og hvem siger, at der ikke findes lignende steder idag? Men omvendt kan der også findes steder, hvor det ville vække lige så stor forargelse, hvis brevet bestemmelser blev overholdt, til punkt og prikke. I så fald ville det være stik imod brevet hensigter at holde sig strengt til det. Det er altså et spørgsmål om at stikke fingeren i jorden.

Brevet pålægger også præsten nogle forbud: Ikke fungere som præst, ikke arbejde som sjælesørger osv. Denne begræns-

ning af hans rettigheder har igen som formål, at der ikke gives anstød i menighederne. Men her gælder det igen, at en streng overholdelse af disse forbud også kan blive til forargelse. Foruden den forargelse, der kan opstå på grund af disse forbud, kan de også på anden måde være til skade for menigheden, nemlig når den har brug for en, der kan gøre det arbejde, som den dispenserende præst er kvalificeret til. Her synes kirkeloven dog at give en løsning. Den siger nemlig, at love og bestemmelser, der begrænser ens rettigheder, skal tolkes så snævert som

muligt. (c. 19). Nu siger brevet nok, at præstens rettigheder er begrænset, men det nævner ikke lægfolk eller menighederne, og det vil sige, at de stadigvæk har lov til at gøre brug af præsten, som sjælesørger, underviser e.l. hvis det i deres tilfælde er til gavn og ikke til skade for dem selv og for helheden.

En målestok.

Det kan nok være lidt svært for en lægmand eller for en menighed at skulle afgøre, hvad der er klogt eller hvad der er uklogt, hvad der er til gavn, og hvad der skader helheden.

Men der er nu alligevel noget at gå efter. Indtil for nogle år siden var det utænkeligt, at en præst fik dispensation. Hvis han giftede sig, så gjorde han det på rådhus. Hans stilling i kirken var helt anderledes end den dispenserende præsts stilling. Han blev ikke betragtet som lægmand, men havde dog mistet sine rettigheder som præst. Hvis hans kone døde eller han blev skilt, var det dog stadig væk udelukket, at han kom i funktion igen. Men også på dette område har man i de senere år fulgt en mildere kurs. Det er ikke længere udelukket, at en

præst i så fald kan træde i funktion igen. Her gælder det naturligvis også, at der ikke må gives forargelse i menighederne. Derfor vil det ikke være muligt alle steder. Det er op til den lokale biskop at bedømme, hvad der kan lade sig gøre i hans bispedømme. Men for den enkelte katolik eller for en menighed er de kirkelige myndigheders holdning i dette spørgsmål en meget værdifuld målestok for at kunne afgøre, i hvilken udstrækning de kan benytte sig af en dispenseret præst som sjælesørger e.l. uden at give forargelse til deres trosfæller.

Johs. Jong.

katolsk orienterings kronik 11.03.76

Seksual-erklæringen og de homofile

Af Bjørn Marcussen

Det kan næppe undre nogen, at »Erklæringen om nogle sexaetiske spørgsmål«, som Trosælærekongregationen for den romersk katolske kirke nylig udsendte, har afstedkommet en vis diskussion blandt homofile kristne, især naturligvis, i »Åben Kirkegruppe«, den økumeniske basismenighed blandt homofile i Danmark.

Selvom »Sexualerklæringen« hverken er en dogmatisk erklæring eller en pavelig rundskrivelse, og som sådan ikke forpligter nogen katolik, er den dog heller ikke nogen papirtiger. Den har nogle ganske

klare konsekvenser for romersk-katolske homofile, hvad enten de vælger at rette sig efter erklæringens ordlyd og bekæmpe deres seksuelle evner, eller de vil fortsætte med at leve en skintilværelse, der reducerer deres homosexualitet til en menneskelig forkrøblethed.

I »katolsk orientering«s referat af »Sexualerklæringen« slås det fast, at det tilladelige i homoseksuelle forhold er i strid med »kirkens konstante lære«. Det vil jeg ikke bestride rigtigheden af. Om det er evangelisk, er straks mere tvivlsomt. Men

den kirkelige undertrykkelse af homofile er fastslået så tidligt som på koncilet i Elvira år 300 a.D., der forbød kirkelig betjening af homofile på dødslejet. Da kristendommen blev romerrigets statsreligion, gav kirken også anledning til, at homoseksuelle handlinger blev straffet med den ekstra pinefulde aflivningsmetode: Døden på bålet. Ræsonnementet for denne dødsstraf var gribende: Sodoma og Gomorra gik under i ild. Ergo: Gud ønsker, at homoseksuelle skal dræbes med ild. Jo, kirkens konstante lære har manifesteret sig i utvetydig praksis!

Sådanne metoder anbefales naturligvis ikke af »Sexualerklæringen«. Barbariet er afløst af et forsøg på en, i det mindste, nuanceret skelnen. Men udgangspunktet er stadig dette: Homoseksuelle handlinger kan ikke accepteres. De er, i følge deres natur, forkerte. Når »Erklæringen« så skelner mellem »helbredelig« og »uhelbredelig« homosexualitet, er den på gængs grund og fortjener ikke at blive taget alvorligt.

Homosexualitet er lige så lidt en »tilbøjelighed« som heteroseksualitet eller bisexualitet. Det er et personlighedsintegreret

udtryk for evnen til at elske mennesker af eget køn. Når »katolsk orientering«s lederskribent i nr. 3, 11./2.-76, kan skrive, at kirkens syn på ægteskab og sex er et helhedssyn, som videnskaben ikke er kompetent til at udtale sig om, spørger man sig selv, om kirken da intet har lært siden fadæsen med fordømmelsen af Galilei og det moderne verdensbillede? Langt de fleste psykologer, arvelighedsforskere, sociologer og antropologer er i dag ørende enige om, at homosexualitet ihvertfald ikke er en sygdom - endsige en mangel. Følgelig er det noget vrøvl at hævde, at man kan »helbrede« homoseksuelle. Ydermere findes der ingen eksempler på, at noget sådan er forkommet. For den interesserede er der yderligere dokumentation i Agnethe Diderichsen og Joachim Israels bog »Sexologi«.

I den sidste halve snes år har der fundet en stadig større bevidstgørelse sted blandt et stigende antal homoseksuelle. Denne bevidstgørelse har givet sig udtryk i dannelsen af aktivistgrupper, f.eks. »Bøsseernes Befrielsesfront« og »Lesbisk Bevægelse«, som ikke længere vil acceptere undertrykkelse og mindreværdsstatus fra samfund

Tilnærmelse mellem ortodokse og katolikker

Interview med den græsk-katolske metropolit Ireneos

KNA har offentliggjort et længere interview med den i Bonn bosatte græsk-ortodokse metropolit Ireneos, der har ansvaret for sjælesorgen blandt de over 700.000 græske gæstearbejdere i Tyskland. Vi bringer her i uddrag de afsnit, der handler om de nye forberedelser til en teologisk dialog mellem den ortodokse og den katolske kirke.

★

KNA: Med nedsættelsen af den pan-ortodokse kommission vil en officiel samtale mellem Konstantinopel og Rom nu komme igang. Efter de ortodokses opfattelse betyder dette, at begge kirker er gået ind for et vist kirkefællesskab. Hvad mener De som metropolit om mulighederne for en ortodoks-katolsk tilnærmelse?

Ireneos: Den pan-ortodokse synode befinder sig for tiden i en forberedelsesfase. Alt går langsomt, fordi det er meget vanskeligt at opnå enstemmighed indenfor de ortodokse, der som De sikkert ved, består af mange selvstændige patriarkater eller kirker. Men der er allerede sket store fremskridt, og jeg håber den tid snart er inde, hvor den pan-ortodokse synode vil tage alvorligt fat på alle de spørgsmål, der vedrører den økumeniske dialog med Rom.

★

KNA: Da pave Paul i 1969 besøgte hovedsædet for Kirkernes Verdensråd i Geneve, sagde han, at han var klar over, at hans embede var en sten på vejen til genforening, som de kristne snubler over. I den senere tid har man dog op-

En græsk ortodoks biskop beundrer sin slaviske kollegas bispehue i en pause under koncildrøftelserne. Den bebudede pan-ortodokse kommission vil ikke nøjes med udvekslingen af venlige ord men af teologiske synspunkter, der forhåbentlig snart kan føre til en genforening af både ortodokse og katolske kristne.

levet en glædelig udvikling, hvad netop dette med embedet angår. Også i forholdet til de ortodokse spiller pavens embede en vigtig rolle, og dog har patriark Dimitrios i sit budskab til paven fornylig tituleret biskoppen af Rom som »den første i rang og ærværdighed«. Er der her antydning af en mulighed for en fælles forståelse af pavens embede mellem de ortodokse og katolikkerne?

Ireneos: En dialog mellem katolikker og protestanter kan ikke finde sted uden

om de ortodokse. Den katolske og ortodokse kirke står hinanden meget nær, hvad deres lære angår. Begge har bevaret den ægte overlevering, blandt andet sakramenterne, som begge har fælles. Der er dog mange kirkeretslige problemer, som skal løses af katolikker og ortodokse i fællesskab, men jeg mener, at løsningerne vil blive fundet.

Vore kirker har allerede nu mange ens standpunkter, og en officiel dialog vil sikkert hjælpe til at finde yderligere overensstemmelser. Allerede før skismaet eksisterede jo mindre forskelle, men trods disse forblev kirken dog én. Og vi ved alle, at historiske og ikke teologiske faktorer har spillet en stor rolle for kirkesplittelsen. Lige så vel ved vi, at både ortodokse og katolikker ønsker

rimelig langsomt og under Helligåndens ledelse at genoprette enheden mellem vore kirker.

De ændringer med hensyn til pavens primat, som i de senere år har fundet sted, f. eks. efter pavens møde med Athenagoras og pavens spontane knæfald for Meliton fornylig, vidner om den store forandring. Jeg er derfor overbevist om, at nye formuleringer af pavens primat kan findes fremover.

★

KNA: Hvad kan der gøres yderligere på vejen til genforening? Betragter De f. eks. en forstærket udveksling af teologer fra begge kirker som en hjælp? Og hvilke teologiske emner bør efter Deres mening have førsteplads i den officielle dialog?

Ireneos: Dialogen bør begynde med de teologiske

emner, hvor der er enstemmighed. Dernæst vil de vanskeligere problemer dukke op, men de kan efter min mening ses i et andet lys i dag. Det gælder f. eks. kommunionen for ortodokse, der lever i katolske omgivelser. Fælleskommunion forudsætter naturligvis enhed i troen, det er begge parter helt enige om, men dette spørgsmål bør vi nok begynde med, og så langsomt drage alle de andre ind i dialogen.

Jeg er sikker på, at vi vil opdage nye tegn på vort broderskab i troen på Kristus, hvis vi diskuterer disse spørgsmål i kærlighedens og broderskabets ånd. Personlig er jeg optimist. Jeg tror, at Helligånden vil give os kraft og inspiration til at finde de rigtige løsninger på problemet om vor enhed i Kristus.

og kirke. Karakteristisk nok har afkastelsen af undertrykkelsen fundet sted uden for den etablerede kirkelighed, og den har været ledsaget af en udtalt og forståelig fjendtlighed over for kristendommen i almindelighed og kirkerne i særdeleshed.

Alligevel er vi et voksende antal præster og lægfolk fra mange kirker, som hævder, at evangeliets tale om frihed for fangne og undertrykte og »et nådeår for Herren« (Lukas 4, 18-19) uden reservation gælder os homofile, uanset hvad den etablerede kirkelighed måtte mene. Vi må derfor tage skarpt afstand fra den slags kirkelig rådgivning, som fortæller andre homofile, at der kun er plads til dem i den kristne kirke, hvis de accepterer, at homoseksuelle handlinger er syndige, udtryk for afvigende lidelser eller sygelige anlæg.

Her i Danmark er der, efter udenlandsk inspiration, dannet en økumenisk basisgruppe, »Åben Kirkegruppe«, der har til huse samme sted som Det økumeniske Center, Skindergade 22, København. Gruppen består af kvinder og mænd, flest homofile, tj, såmænd også børn og i ny og næ hunde og katte. Vi er en del af den såkaldt »3. økumeniske bevægelse« og det eneste kristne alternativ, hvor kristne homofile i fuld åbenhed kan mødes, både til gudstjenestefejring, debat og samvær. Lad det være slået fast: Vi er ikke og ønsker

heller ikke at være en frikirke. Vi vil kirkens enhed, ikke dens splittelse. Når det er sagt, vil vi til gengæld også mene, at vor eksistensberettigelse er indlysende klar. Vi håber, at sognemenighederne vil kontakte os som indledere til debataftener, foredragsholdere osv., hvor homofile kristne selv sagt må være de rimeligste til at indlede og kommentere.

Foranlediget af »Sexualerklæringen« vil jeg da gerne på »Åben Kirkegruppes« vegne spørge:

1. Vil den romersk-katolske kirke i Danmark acceptere, at dens homofile medlemmer kan fungere i aktivt menighedsarbejde uden at skulle betragte sig som »syge« eller »afvigere«?

2. Hvilken rådgivningspraksis udfører den romersk-katolske kirke i »Forbundet af 1948, Landsforeningen af homofile i Danmark«?

Björn Marcussen,

Pastor Björn Marcussen er præst i den gammel-katolske kirke og ansvarlig præst for »Åben Kirkegruppe«. Den gammelkatolske kirke dannedes i 1871 af en del især tyske katolikker, der ikke ville anerkende pavens ufejlbarhed, som den blev defineret på Det første Vatikankoncil.

Red.

NYT FRA CARITAS

Hvordan midlerne blev anvendt siden nytår 76

Ved Caritas hjælp sendtes for d. kr. 100.173,95 - ost og luncheon meat til portugisere, som i et antal af 450.000 er hjemkommet fra Angola.

Der betales 100 julepakker til børnerige familier i D.D.R. til d. kr. 12.460,-

Caritasledere, indbudt af biskoppen i Macau, besøgte Thailand, Japan, Hongkong og Macau og vendte hjem med et stort antal projekter til fremti-

dige opgaver for nødlidende mennesker. Ved samme lejlighed åbnedes et boligkompleks for 400 fiskere og deres familier i Ming Shun Village i Kowloon ved Hongkong. Dansk Flygtningehjælp havde givet 65.000,- US\$ = ca. 390.000 d. kr. via Caritas Danmark til foretagenet.

Der sendtes 40 kilo vitamintabletter - skænket af en medicinfabrik og overladt til os fra Folkekir-

kens Nødhjælp. Hjælpen er til katolske nonners poliklinik i Indien. Fragten blev d. kr. 1.693,50.

Endelig har Caritas Danmark kunnet overlade 5.000 US\$ eller 30.000,- d. kr. til de nødlidende i Guatemala.

Og så går vi i gang med Fasteaktionen, som gerne skulle indbringe op mod de 200.000,- d. kr. til sultne børn i Øvre Volta.

Tak til alle, der hjalp os
Knud Ballin

Studehandel med ærkebiskop Capucci i Jerusalem?

Tre læserbreve har anket over at vi i nr. 19 af 26. november 1975 har bragt det katolske schweiziske pressebureau KIPA's meddelelse »Studehandel med ærkebiskop Capucci i Jerusalem«.

Et telefonisk tilbud om at lade en kvalificeret trosfælle i Jerusalem undersøge sagen nærmere har givet nedenstående resultat. Forfatteren ønsker at forblive anonym — hvad vi beklager — men har indvilget i at kaldes P.G.G.

Sr Simone O.S.B har oversat og bearbejdet det originale manuskript. Vi bringer det væsentlige i sammendrag.

Intet spørgsmål vedrørende de med Rom uenrede kirkers forhold til de andre, eller den muhammedanske verdens forhold til den jødiske, kan besvares med et enkelt ja eller nej. Mellemøsten har været et uroligt hjørne af verden ikke blot i de sidste 10 år, men langt længere tilbage. Der er åbne, gamle sår der sidder langt dybere end de sår, forholdene i de sidste 10 år har kunnet forvolde.

Først og fremmest har uroen skabt usikkerhed og utryghed i den enkeltes sind, et forsvarsberedskab for overhovedet at kunne eksistere og mistillid til alt, hvad der er »anderledes«.

Dette kommer til udtryk i form af frygt eller aggressioner, alt efter omstændighederne. Ofte har forholdene jaget hele befolkningsgrupper på flugt — ikke alene de palæstinensiske — eller tvunget andre grupper til at flytte eller udvandre. Dette kan aflæses af den jordanske stats officielle statistik over årene 1956-62, altså før krigen med Israel i 1967. Denne statistik viser at hvert år drog 7.300 flere mennesker (1% af befolkningen) bort fra jordansk område end der indvandrede. Meget ofte var det kristne familier, fordi net op disse, som den lille minoritet, de udgjorde, var mest udsat i den almene uro.

Mistillid.

Det ville have været naturligt, om disse forhold havde fået de kristne kirker til at finde sammen, men tværtimod lukkede de fleste af de små kirkesamfund sig for de andre i utryghed og mistillid: Til trods for, at så godt som halvdelen af de kristne i Jerusalem tilhører en med Rom uneret kirke, ville dog de færreste kunne tænke sig, at fejre messen med hinanden.

Rygtedannelser

Det siger sig selv, at en så-

dan atmosfære af usikkerhed er et fremragende anstedet for rygter — både troværdige og utroværdige — og naturligvis fortælles der harmløse og hårresende historier i flæng. Når et arabisk barn snubler og forstøver anklen i Jerusalems jødiske bydel, er denne nyhed i løbet af et par dage blevet til rygter om, at to børn er blevet skudt. Historien om den ene fjer, der bliver til fem høns. Når en turistfører, som er kommet til skade da bussen kørte galt, står midt om natten på torvet i Safed og venter på en reservebus, og han ser mærkelig ud med det store bind om panden, vil politiet — til trods for at alle legitimationer er i orden — alligevel blive nødt til at beordre ham at vente indendørs på vandrers hjemmet, fordi der allerede er indløbet 6 politianmeldelser om »en mistænkelig mand på torvet«.

Politisk udnyttelse af rygter

Dette rygtesmederi udnyttes på det skammeligste i politisk øjemed. Typisk eksempel: I beretningen om ildebranden i Al-Aksa moskeen, som med rette har vakt stort røre i den arabiske verden, mangler der i fremstillingen af den netop den kendsgerning, at branden blev påsat af en ikke-israelsk kristen. (Jfr. Age Holters artikel »Islam i arabernes konflikt med Israel« i bogen: Israel og »Israel«, nr. 24 i Synspunkt-serien, D.M.S.-forlag, Hellerup. Anmeldt i »katolsk orientering« nr. 2 af 28. januar 1976. Nota oversætteren).

Er Capucci-sagen en lignende udnyttelse af rygter, og har den proarabiske propaganda fået KIPA til at hoppe på limpinden? Svaret må forsøges givet med oven omtalte situation for øje.

Lad det straks stå klart, at der i det følgende absolut ikke ligger nogen bebrejdelse hverken mod »ka-

tolsk orientering«s redaktion eller mod lederne i en af vore mest ansete søsterkirker i Jerusalem. »katolsk orientering« har overtaget en officiel pressemeddelelse fra KIPA, som KIPA selv havde fra »kirkelige kredse i Jerusalem« og især fra bladet »Al Shaab«, en arabisk, ikke specielt kristen avis, der udkommer i Jerusalem.

Følgende oplysninger har jeg kunnet fremskaffe:

Arrestationen

Informationen om, at ærkebiskop Capucci blev arresteret ved grænseovergangen til Syrien, er ikke korrekt. Der har i de sidste 28 år ikke været nogen grænseovergang til Syrien, hverken for befolkningen i grænseområdet (Beduiner og Druser) eller for indehavere af diplomatiske eller vatikanske pas. Rigtigt er derimod, at ærkebiskoppen blev arresteret, da han kom fra en kirkekonference i Jordanien. Det israelske sikkerhedspolit havde ham under mistanke for at transportere våben, som havde været anbragt i huse, beboet af kristne i Jerusalem, ud til aftalte steder i Judæas ørken. Ærkebiskop Capucci kom uge efter uge i sin bil fra Libanon og medførte også våben, da han blev arresteret. Mange af de kristne, i hvis huse våbnene havde været anbragt, erklærede, at de ikke havde vidst noget om dem.

Vatikanets »særstatus for Jerusalem«

Blandt betingelserne for Capuccis løsladelse har KIPA citeret to i sammenhæng: at Vatikanstaten skulle anerkende Jerusalem som Israels hovedstad, og droppe sit forslag om en »særstatus« for Jerusalem.

Det vatikanske diplomati optager i princip aldrig fulde diplomatiske forbindelser med stater, der ikke har gensidig og internationalt anerkendte, retsgyldige grænser. Denne principielle hold-

ning indtager Rom både over for kongeriget Jordanien og republikken Israel. Følgelig har Israel for øjeblikket kun en apostolisk delegat, mgr Thomas Carew, men ingen pavelig nuntius.

Forhandlinger om spørgsmålet »hovedstad« forudsætter oprettelsen af fulde diplomatiske forbindelser, som Vatikanet igen gør afhængige af, at spørgsmålet om grænsetrækningen er blevet løst forinden.

Tanken om en »særstatus« dukkede for første gang op i en F.N.-beslutning fra 22. november 1947 og gik ud på, at gøre Jerusalem til et internationalt forvaltet bindeled mellem en israelsk og en palæstinensisk stat. Tanken har aldrig været realiseret, hverken mellem 1948 og 1967, da Østjerusalem var jordansk (og nægtede jøderne adgang til deres hellige steder der) eller nu, da hele Jerusalem er israelsk (og lader både muhammedanere og kristne frit besøge deres valfartssteder der).

Dog er afgørelsen om en særstatus ikke Vatikanets sag alene men i høj grad F.N.'s og kan derfor vel ikke gøres til en betingelse for frigivelsen af ærkebiskoppen.

Udnævnelse af efterfølgeren

Som en videre betingelse blev der nævnt, at den israelske regering skulle kræve at blive konsulteret ved udnævnelsen af Mgr

om nævnte betingelse overhovedet kan tænkes at være andet end et rygte, men dette rygte kan jo godt cirkulere i kirkelige kredse.

Flere betingelser.

I parentes være bemærket, at ikke hele den græsk-ortodokse kirke i det Hellige Land deler ærkebiskop Capuccis indstilling til staten Israel. Dette gælder f.eks. Mgr Raya, der før var biskop for Galilæa. Hans overbevisning vakte mishag hos hans overordnede, patriark Maximos V og Raya måtte træde tilbage og blev forflyttet fra Mellemøsten. Af de betingelser som KIPA har citeret efter »Al Shaab«, bliver der endnu 2 tilbage: Landsforvisning fra det af israelerne kontrollerede territorium og kravet om bosættelse udenfor Mellemøsten.

Begge betingelser lyder rimelige i israelske øren, men tilbage står stadig spørgsmålet, om der overhovedet forhandles mellem Vatikanet og Israels regering og hvilke betingelser der i så fald er blevet stillet for Capuccis løsladelse. Her må vi nøjes med formodninger eller rygter troværdige og utroværdige i flæng.

Fortolkning

»Al Shaab«s formulering af både begivenheder og rygter røber palæstinensisk angst for en politisk indblanding i rent kirkelige anliggender, sådan som Mgr Capuccis meningsfæl-

des end i Danmark. KIPA's pressemeddelelse er heller ikke af alle blevet forstået som en pressemeddelelse, der med kildeangivelse og navns nævnelse gengav den ene parts politiske syn i denne sag. Pastor Wuyts har ret i, at Capucci-sagen vedrører kirken og at »katolsk orientering« derfor ikke alene er berettiget men endog forpligtet til at orientere sine læsere herom. Mens KIPA har orienteret om den ene, foruroligede parts synspunkter, belyser denne artikel den anden parts syn på sagen.

Jerusalems kors

Til slut må vi standse op ved det brev, Mgr Capucci ifølge pressemeddelelsen har sendt til sin patriark Maximos V. Ærkebiskoppen omtaler heri de kristnes udvandring fra Palæstina og det kors, han vil bære ved at yde modstand mod »Israels besættelse af Palæstina«. Dog er Mgr Capucci ikke ene om at have et tungt kors at bære. Det hviler nemlig også på alle os andre, som bor i Jerusalem, selv om vort kors kun til dels gælder de kristnes udvandring og selv om vi ikke sidder i fængsel for våbensmugleri. Vort kors er, dag efter dag at være vidne til strid, splid og snæversyn blandt dem, der kalder sig kristne i »den Hellige Stad«. Dette er en sviende pine. Hvordan kan vi med denne holdning være troværdige vidner om Kristus, ikke alene for vore egne, men også for jø-

Parti i Jerusalem

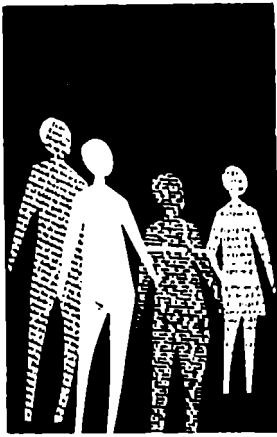
Capuccis efterfølger. Ingen af mine hjemmelmænd har hørt om en sådan indblanding eller betingelser fra statens side, de Mgr Sallum på en synode i Libanon blev indsat som biskop for Galilæa i det samme græsk-katolske kirkesamfund, som Mgr Capucci tilhører. Det er derfor mere end tvivlsomt,

ler ser situationen udvikle sig. Disse kredse er naturligvis i deres gode ret til at have denne overbevisning, hvilket pastor Wuyts også har gjort opmærksom på i sin lederartikel i nr. 1 af 15. januar 1976. Forholdene i Mellemøsten er indviklede og mentaliteten såvel hos arabere som hos israelere så meget anderle-

der og muhammedanere?

Jeg vil slutte denne artikel i håbet om, at den må give anledning til, at mange — i bøn med os, som lever her — vil være med til at bære Jerusalems kors, så Kristi egen fred en dag vil kunne råde i vor by.

P.G.G.
Jerusalem.

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplads på ca. 30 tekstlinjer. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 7, (der udkommer 7.4. 1976) er mandag den 22.3. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Jesu Hjerter Kirke

Stenosgade 4 A, 1616 København V.
Tlf. (01) 21 85 88. Kontor: (01) 24 65 80
(mandag og fredag kl. 9.30-12.00).

Messtider

Hverdage kl. 7.00, 8.15 og 17.00 (ikke lørdage).
Hver lørdag kl. 18.00: Engelsk messe.
Hver søndag kl. 7.00, 8.30 og 10.00 (højmesse), 11.30 (salmemesse), 20.00.
Pater Hermann van Schaik holder fasteprædikener i højmesse kl. 10.00 og salmemessen kl. 11.30.
Hver 1. og 3. søndag i måneden kl. 17.00: Kroatisk messe, derefter kirkekaffe.
Hver lørdag før den 1. søndag i måneden kl. 16.30: Polsk messe.

Hver onsdag kl. 19.00: Ministrantundervisning.

Hver torsdag kl. 19.00-22.00: Ungdomsklub.

Tirsdag den 16. marts kl. 14.30: Møde for de ældre.

Søndag den 21. marts. Fra kl. 16.00: Lejlighed til skriftemål. Kl. 17.00: Messe på kroatisk. Derefter kirkekaffe.

Fredag den 2. april. Jesu Hjerter Fredag: Efter messen kl. 8.15 udstilles det hellige sakramente. Tilbedelse hele dagen. Kl. 16.45: Indvielse til Jesu Hjerter og sakramental velsignelse. Kl. 17.00: Messe.

Lørdag den 3. april kl. 16.30: Polsk messe. Derefter kirkekaffe.

Søndag den 4. april kl. 17.00: Messe på kroatisk. Lejlighed til skriftemål fra kl. 16.00: Derefter kirkekaffe.

København: Sakramentskirken

Nørrebrogade 27 C II, 2200 København N. Tlf. (01) 39 53 80, kontoret, kl. 11-13, undtagen torsdag og lørdag.
Tlf. 39 53 80, andenpræsten, kl. 16-17, undtagen torsdag og lørdag.
Tlf. 35 68 25, sognepræsten, kl. 16.30-17.30, undtagen mandag og lørdag.

Messtider

Hverdage kl. 19.00. Tirsdag indledes messen kl. 18.30 med fælles rosenkransbøn. Fredag slutter messen med taksigelse foran Sakramentet. Søndag kl. 10.00: Højmesse (på latin 1. søndag i måneden). Kl. 17.00: Dansk reciteret messe. Kl. 18.00: Engelsk reciteret messe. Der er altid kirkekaffe efter søndagens 10-messe. Indtil ca. 15. marts: Tirsdag og torsdag kl. 19.30: Katekese i kirkens krypt. (I denne periode bortfalder arrangementerne »De Yngre« og »Næste Søndags Evangelium«.)

Søndag den 4. april: Bernhard Lewkowitch og Schola Gregoriana synger ved messen kl. 10.00. Efter messen fest med chilenerne i krypten.

Tirsdag den 6. april kl. 13.30: Abent hus i krypten, hvor pater Giel Gommans taler om Vincentsgruppens arbejde.

Palmesøndag, den 11. april: Palmerne indvies ved messen kl. 10.00.

I vort portrum udstiller vi meget gerne andre sognes plakater vedr. deres skiftende arrangementer. Vi er også meget interesserede i at modtage katolske blade og litteratur til gratis uddeling fra en mappe uden på kirken.

København: Skt. Annæ Kirke

Hans Bogbinders Allé 2,
2300 København S.

Fredag den 12. marts kl. 19.30 afholder »Kernen« gigantisk bankospil i den store menighedssal.

Der er mange store præmier, og derfor kan vi kun opfordre hele menigheden, samt Deres venner, til at møde op til dette arrangement.

Vi spiller 10 gennemgående spil samt 3 ekstraspil. Der vil være pause efter 5. og 10. spil, hvor der vil være mulighed for at købe forfriskninger og eventuelle flere plader.

Prisen for at deltage i dette store arrangement er 3 kr. i entre, og pladerne til de gennemgående spil koster: 4 kr. pr. plade, 3 plader for en tier. Billetter kan købes på sognekontoret eller ved kirkekaffen. På gensyn!

Kernen

København: Skt. Ansgars Kirke

Bredgade 64, 1260 København K.

Messtider

Fra 1. marts: Søndagsmesser kl. 8.00 og 10.00
Hverdagsmesser kl. 8.00, tirsdag og torsdag tillige kl. 16.30.

Søndag den 14. marts kl. 10.00: Familiemesse. Derefter kirkekaffe.

Søndag den 21. marts: Latinsk højmesse.

Søndag den 28. marts: Dansk højmesse.

Torsdagene den 11., 18., 25. marts og 1. april kl. 19.30: Fasteprædikener, der holdes af pater Georg Heggum, S.J., i forbindelse med en messe.

Birkerød: Den Hellige Families Kirke

Bistrup Byvej 4, 3460 Birkerød.
Tlf. (02) 81 27 96 eller 81 85 09.

Søndagsmesser:

Bistrup kl. 8.00 og 10.00
Hillerød kl. 10.00 i kapellet, Østergade.
Hørsholm kl. 10.00, Marievej 6.
Mikkelsborg kl. 8.00.
Åsebakken kl. 8.15.

Onsdag den 10. marts kl. 19.30: Forældre-møde på Nordvanggård for alle forældre, hvis børn går til undervisning hos søster Beata (hold III). Emne: Børnenes første skriftemål.

Søndag den 14. marts kl. 10.00: Familiemesse i Bistrup og Hillerød. Emne: En glad giver.

Mandag den 15. marts kl. 19.30 i Skt. Vilhelms Hus, Godthåbsvej 24, Hillerød: Overlærer fr. Else Holst viser lysbilleder fra sit 6-ugers ophold hos det danske ægtepar, Ole Dorph Jensen og frue, i Cusco-området i Peru, Incariget og dets kultur og om sit møde med den danske jesuit, Peter Tantholdt-Hansen, og hans arbejde derude, bl.a. med indianerne. Alle er velkomne!

Tirsdag den 16. marts kl. 19.30: Forældre-møde på Nordvanggård for alle forældre, hvis børn går til undervisning hos søster Neophita (hold II). Emne: Børnenes første kommunion.

Palmesøndag, den 11. april: Første kommunion i Hillerød.

Hvide Søndag, den 25. april: Første kommunion i Bistrup.

Søndag den 2. maj: Trosbekræftelsen aflægges.

Søndag den 13. juni afholdes det årlige loppemarked på Nordvanggård. Gode effekter, som man nok finder en hel del af under forårsrengøringen, bedes afleveret så snart som muligt.

Ordrup: Skt. Andreas Kirke

Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund.
Tlf. OR. 422, bedst kl. 10-11.
Giro 80 26 602.

Søndag den 14. marts: Fasteprædikant: Pater Lerch, S.J.

Søndag den 21. marts: Fasteprædikant: Pater Roos, S.J.

Søndag den 28. marts: Fasteprædikant: Pater Kerkhofs, O. Præm.

Esbjerg: Skt. Nikolaj Kirke

Kirkegade 58, 6700 Esbjerg.

Hver fredag i fastetiden: Korsvejsandagt efter messen, også på de fredage, hvor vi har orienteringsmøde bagefter. Vi kan nå det hele inden kl. 21.00.

2. søndag i fasten kommer pastor Meister fra Århus til Esbjerg, mens pastor Halatyn kommer til Århus. Pastor Meister har messen lørdag aften og begge søndagsmesser, 13. og 14. marts. Der er lejlighed til skriftemål både lørdag aften i forbindelse med messen og det samme om søndagen.

Fra 29. marts - 2. april incl. er pastor Oppermann i Esbjerg (retræte for søstre). Der er lejlighed til skriftemål hos pastor Oppermann i disse dage efter aftale, eller også i forbindelse med aftenmessen fredag den 2. april.

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved.
Tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: Tirsdag - fredag kl. 11.30-12.30, ellers efter aftale.

Faste gudstjenester

Hver søndag kl. 8.00: Messe med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med fasteprædiken. Hverdage. Hver skoleonsdag og skolefredag kl. 8.00: Messe med kort prædiken. Hver fredag kl. 19.00: Korsvejsandagt.

Søndag den 21. marts kl. 11.00: Polsk gudstjeneste (med polsk prædiken).

Søndag den 28. marts kl. 10.00: Latinsk højmesse.

Søndag den 21. marts kl. 14.15: Regionalrådsmøde (med messe) i menighedssalen i præstegården.

Møn, Østermark pr. Keldby

Lørdag den 27. marts kl. 15.00: Messe med prædiken. C/o familien Walther Starp. Tlf. (03) 81 31 65.

Ministrantmøder og Ministrantbio fredag den 12. marts. Hold I: Møde hos Kurt Christensen efter Korsvejsandagt. »Ministrantquiz« om fastetiden.

Fredag den 19. marts: »Ministrantbio«. Efter Korsvejsandagt på Vor Frue Skole. Der vises filmen »Marcellino«. Alle er velkomne!

Odense: Skt. Albani Kirke

Adelgade 1, 5000 Odense.
Tlf. (09) 12 16 64.

Messtider

Søndage kl. 8.00, 10.00 og 16.30.
Hverdage kl. 7.00 og 8.00.
Hver fredag kl. 8.00: Skolemesse. Kl. 19.00: Aftenmesse.
Hver torsdag (i fastetiden) kl. 19.00: Korsvejsandagt.
Hver 1. og 3. søndag i måneden kl. 11.15: Polsk messe.

Søndag den 21. marts kl. 14.30: International sammenkomst i skolen. Derefter, kl. 16.30: International messe i kirken.

Søndag den 28. marts kl. 10.00: Familiemesse.

Religionsundervisning for alle 5 hold:
Hver onsdag kl. 16.00.

Konfirmanderne, hold I: Tirsdag kl. 8.00,
hold II: Onsdag kl. 16.00.

De Ældres Klub: Tirsdag den 16. og 30.
marts kl. 14.00 i skolen.

K.U.K.: Hver fredag kl. 19.30.

Det sidste foredrag i foredragsrækken:
Tirsdag den 16. marts kl. 20.00 i skolen:
Professor Hans Bekker-Nielsen, Odense:
»Den kristne familie i den gamle nordiske
litteratur«.

Fåborg
Messerne (Rasmussens Hotel, Torvet 12):
Hver 1. og 3. søndag i måneden kl. 9.30.

Roskilde: Skt. Laurentii Kirke

Frederiksborgvej 11, 4000 Roskilde.
Tlf. (03) 35 09 65 (bedst mellem 9 og 10)

Messtider
Hver søndag kl. 8.00, 10.00 og 17.00.

Onsdag den 10. marts kl. 19.30: Bodsan-
dagt ved pastor Paul d'Auchamp.

Torsdag den 25. marts. Mariæ Bebudelse.
Kl. 19.30: Aftenmesse.

Søndag den 28. marts kl. 17.00: Polsk
messe ved pastor J. Dudek. Det polske
sangkor fra København er indbudt.

Torsdag den 1. april kl. 19.30: Menigheds-
møde, som i anledning af jubilæet holdes
over emnet: Holland - landet Montforta-
nerne kom fra for 75 år siden. (Emnet
efter ønske fra menighedsmedlemmer).
Tillige gives oplysninger om det kom-
mende menighedsrådsvalg.

Onsdag den 7. april kl. 19.30: Korsvejsan-
dagt.

Frederikssund.
Den private Realskole
Søndag den 21. marts kl. 10.00: Messe.

Ledreborg Slotskirke
Hver søndag kl. 9.00: Messe.

Siden sidst
gav indsamlingen til orgelreparationen
400 kr. Enhver der vil hjælpe til med for-
beredelsen af Det store forårsmarked 30.
april - 2. maj, er velkommen. De, som øn-
sker deres pulterkamre ryddet, bedes
ringe til tlf. (03) 35 77 59.

Horsens: Skt. Josefs Kirke

Nørregade 19, 8700 Horsens.
Tlf. (05) 62 52 68.
Kontortid: Hverdage kl. 9-10 (mandag
undt.)

Messtider
Søndag kl. 7.30: Messe. Kl. 10.00: Høj-
messe. Tirsdag og fredag kl. 19.00: Messe.
Torsdag kl. 10.30: Messe.
Hver morgen kl. 8.00 samles ca. 300 børn
fra Skt. Ibs Skole til en kort andagt i kir-
ken.
Efter tirsdagsmessen: Marialegionsmøde.
Efter højmessens første søndag i må-
neden: Kirkekaffe.
Hver anden torsdag aften: KUK-møde.

Tirsdag den 23. marts kl. 19.00: Bodsan-
dagt, skriftemål, messe. Præster: J. Rey-
men og A. Grzelak, Skriftemål på dansk
og polsk.

Fredag, lørdag og søndag, den 9.-11. april
incl. afholder menigheden basar i Skt. Ibs
Skoles gymnastiksal, hvor der tillige vil
være tombola og amerikansk lotteri samt
servering af kaffe, sodavand, æbleskiver
m.m.

Vi afholdt den 8. februar en udstilling,
hvor menigheden fik lejlighed til at se de
gaver, som indtil da var skænket til basa-
ren. Der var mange virkelig smukke og
gode håndarbejder af forskellig art, men
vi har brug for meget mere, ikke mindst
småting, hvoraf en del vil blive brugt i
tombolaen.

Forhåbentlig modtager vi mange flere bi-
drag til basaren, hvortil alle er velkomne!
Overskudet anvendes til indretning af toi-
letter ved kirken (placeres i tårnet). De tre
sidste år har vi haft loppemarked, hvorfra
overskudet er gået til betaling af nye kir-
kebænke.

Disse arrangementer, som har aktiveret
en stor del af menigheden, har foruden at
gavne sognets økonomi, hjulpet os til en
bedre forståelse af fællesskabets betyd-
ning.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 14/3. 2. søndag i fasten. 1. Mos.
22, 1-2. 9a. 10-13. 15-18. - Salme 116, 10.
15-19. (R. 9: Jeg vandrer for Herrens
åsyn, udi de levendes land). - Rom. 8, 31b-
34. - Mark. 9, 2-10.

Mandag 15/3. Alm. ugedag. Dan. 9, 4-10.
- Luk. 6, 36-38.

Tirsdag 16/3. Alm. ugedag. Es. 1, 10, 16-
20. - Matt. 23, 1-12.

Onsdag 17/3. Alm. ugedag (el. Patrick, bi-
skop, Irland). Jer. 18, 18-20. - Matt. 20,
17-28.

Torsdag 18/3. Alm. ugedag (el. Cyrillus,
biskop af Jerusalem, kirkelærer). Jer. 17,
5-10. - Luk. 16, 19-31.

Fredag 19/3. St. Josef. 2. Sam. 7, 4-5a. 12-
14a. 16. - Salme 89, 2-5. 27 + 29. (R. 37:
»Hans slægt skal blive for evigt«). - Rom
4, 13. 16-18.22. - Matt. 1, 16. 18-21. 24a
eller Luk. 2, 41-51a. Gloria, credo, særlig
præf.

Lørdag 20/3. Alm. ugedag. Mika 7, 14-15.
18-20. - Luk. 15, 1-3. 11-32.

Søndag 21/3. 3. søndag i fasten. 2. mos.
20, 1-17 (el. kort læsning, vers 1-3. 7-8.
12-17). - Salme 19, 8-11. (R. Johs. 6, 68:
Herre, du har det evige livs ord!) - 1. Kor.
1, 22-25. - Johs. 2, 13-25.

Mandag 22/3. Alm. ugedag. 2. Kongebog
5, 1-15a. - Luk. 4, 24-30.

Tirsdag 23/3. Alm. ugedag. Dan. 3, 25. 34-
43. - Matt. 18, 21-35.

Onsdag 24/3. Alm. ugedag. 5. Mos. 4, 1.
5-9. - Matt. 5, 17-19.

Torsdag 25/3. Herrens Bebudelse. Es. 7,
10-14. - Salme 40, 7-11. (R. Herre, se jeg
kommer for at gøre din vilje). - Hebr. 10,
4-10. - Luk. 1. 26-38. Gloria, Credo,
særlig præf.

Fredag 26/3. Alm. ugedag. Hosea 14, 2-
10. - Mark. 12, 28b-34.

Lørdag 27/3. Alm. ugedag. Hosea 6, 1-6. -
Luk. 18, 9-14.

Søndag 28/3. 4. søndag i fasten. 2. Krøn.
36, 14-16. 19-23. - Salme 137, 1-6. (R. 6a:
Min tunge hænge ved ganen, om ikke jeg
ihukkommer dig). - Ef. 2, 4-10. - Johs. 3,
14-21.

Retræte for damer

på MAGLEÅS 29. marts - 1. april

Assumptionssøstrene på Rygård indbyder
til retræte på MAGLEÅS under ledelse af
pater P. Kjeller s.j.

Prisen pro persona for hele opholdet (2+
døgn) bliver 125,- kr., hvoraf der ved ind-
meldelse til klosteret betales 30,- kr. Ind-
meldelse senest 17. marts.
Den lave pris forudsætter at deltagerne
selv medbringer sengelinned og
håndklæde. Deltagerne bedes også med-
bringe »Katolsk Salmebog« og »Ny Testa-
mentet«. Indlogeringen vil ske i annekssbyg-
ningen.
Der kan arrangeres fællesskørsel fra Rygård
og tilbage.

Assumptionssøstrene, Bernstorffsvej 54,
2900 Hellerup. Sr. Madeleine Eugénie.

KATOLSK SOCIAL AKTION

er en eksistentiel realitet for os, hvad er
dette for dig? Katolske kristne med troen i
behold, - på såvel Gud som mennesker, -
en tolerant holdning, social bevidsthed
samt økonomisk indsigt indbydes til at
være med til at drøfte mulige løsninger på
aktuelle samfundsproblemer under mot-
toet: **økonomi og humanisme**.
Nærmere oplysninger ved henvendelse til
Lis og Per Wedell Topp, Vagtvej 37,
2000 F. Tlf. 01 34 98 89.

Lejlighed søges

1-2 vær. lejlighed søges af 54-årig mand.
Helst på Amager.
Billet mrk. 51976.

BELGISK DRENGEKOR

PALMESØNDAG den 11. april, efter kir-
kaffen, d.v.s. kl. 11.45 vil et belgisk dren-
gekor opføre - mime - et utraditionelt pas-
sionsspil »Resurrexit«.

Drengene, der er inviteret til Danmark af
Vesterbros drengekor, kommer fra en bel-
gisk sang- og dramatikskole.

Søster Emilia, der leder vore »lør-
dagspædagogik«, har opnået at drengene
giver os denne prøve på deres kunst.

Den nordiske valfart til Lourdes

26. august til 2. september 1976

8 dages flyrejse med fuld pension. Pris på
hotel »Madonna« kr. 1.880,-

Særpris for syge og handicappede på »Ac-
cueil Notre-Dame« kr. 1.250,-

Læger, sygeplejersker, samaritter medføl-
ger.

Valfartspræst: Pater G. Gommans C.M.

Program og tilmeldelser:
VALFARTSKOMITEEN
Barsehøj 25
2900 Hellerup
tlf. GE. 6341
(bedst om aftenen).

Billedmateriale Øm

Billedmateriale om Øm søges som lån eller
gave - til informationsarbejde i ungdoms-
grupper og menigheder.
Materialet bedes snarligt venligst sendt til
Torben Holm, Kantorparken 12 st. th.,
8240 Riiskov.

DKKF (Lørdagsklubben)

Pater H. Roos taler lærden den 20. marts
kl. 15.00:

Nye teologiske tanker om dødens myste-
rium.

Mødested: Bredgade 67 A, 2. sal.

p.k.v. Margot Petersen

Skt. Michaels Skole Skt. Hedvigssøstrene

Kolding

På grund af avancement bliver 2 lærerstil-
linger ledige pr. 1. aug. 1976.

Fag: engelsk - fysik-orientering - dansk.

Skolen har 360 elever fordelt på 21 klasser
(børnehaveklasse til 10. klasse - med
samlæsning i dansk/orientering).

Vi søger dygtige og engagerede lærere, der
vil medvirke til at tegne skolens kristne
linje, både i forhold til den katolske og den
ikke katolske del af skolens forældrekræds
og elever.

Der kan anvises lejlighed.

Ansøgninger stiles og sendes til
Skt. Michaels Skole
Kralundsgade 2-8
6000 Kolding

Kristendom og marxisme

Rom (KIPA) — Jesuitter-
nes tidsskrift »La Civiltà
Cattolica«, som udgives i
Rom, beskæftiger sig i sit
nummer af 16. januar ind-
gående med spørgsmålet,
om kristendom og marx-
isme på nogen måde kan
gå hånd i hånd.

I en udførlig analyse af
de grundmotiver, der får
mange kristne til at stå i ind-
for marxisme, belyser bladet
især tre grunde:

1) Det kapitalistiske sys-
tems radikale uretfærdig-
hed.

2) Kristendommens histo-
riske afmagt i at tilveje-
bringe en mere retfærdig
samfundsordning.

3) Manges overbevisning
om at kapitalismen kun
kan bekæmpes effektivt

med videnskabelig socia-
lisme.

I deres forsøg på at
bringe kristendom og marx-
isme i samklang med hin-
anden er nogle kristne gået
så langt, at de i marxismen
ser den historiske virkelig-
gørelse af evangeliets bud-
skab om retfærdighed mod
de fattige. De har følt sig
tiltrukket af marxismen,
ikke på trods af, men på
grund af deres katolicisme.

Uvidenskabelig

Bladet analyserer derefter
dybtgående marxis-
mens ideologi og konkluderer,
at netop marxismen
ikke er den videnskabelige
socialisme, man efterlyser,
men tvært imod en filosofi,
hvis karakter af videnska-

belighed mangler totalt. I
sin analyse af det kapitali-
stiske samfund gik Karl
Marx ud fra en filosofisk,
ikke videnskabelig mate-
rialisme, som var et postu-
lat, og fra en verdensan-
skuelse, som er aldeles tve-
tydig og fundamentalt byg-
get på ateisme. Ateisme er
ikke et biprodukt af marx-
ismen, men dens filosofi-
ske basis.

Derfor betragter bladet
det som fuldt berettiget, at
den italienske bispekonfe-
rence har udtalt sig imod
foreneligheden af marx-
isme og kristendom. Dog
behøver det faktum, at kri-
stendom og marxisme ude-
lukker hinanden ideologisk
ikke at betyde et korstog
mod hinanden

Islam og kirken (Fortsat fra forsiden)

fældigt» lige netop da de to politiske tilføjelser 20 og 21 blev læst op på arabisk. Forvirringen var stor da skandalen blev afsløret umiddelbart efter underskrivelsen af dokumentet. Vatikanets delegation protesterede kraftigt mod denne misbrug af forhandlingsproceduren og henviste de to vragede afsnit til andre autoriteter i Vatikanets statssekretariat. Siden har Vatikanet udtrykkeligt taget afstand fra denne kompetanceoverskridelse og forsøget på, at lokke den kristne delegation på politisk glatis.

Ikke skræmt

Til trods for dette diplomatiske ansigtstab og det ubehag, incidentet havde vakt, blev selve dialogen af alle deltagere karakteriseret som meget vellykket og frugtbar, et første skridt på

den rigtige vej mod bedre forståelse.

»Det palæstinensiske spørgsmål er et politisk problem, som ikke hører hjemme i en dialog med religiøst fortegn« erklærede kardinal Pignedoli, der allerede i sin åbningstale havde understreget, at en dialog mellem muslimer og kristne ikke kunne være rettet mod jøderne, og at denne samtale heller ikke kunne have som formål at forringe samtalemuligheden med andre trossamfund. »Vi skal drøfte spørgsmål om fred og retfærdighed og vor fælles profetiske tro på én og samme Gud i islam, kristendom og jødedom« sagde Pignedoli.

Vatikanet har omgående modtaget en indbydelse til lignende samtaler med islam i Yemen og Indonesien.

Lørdagsmesser nu også i England!

London (KIPA) — Efter langvarige drøftelser har bispekonferencen for England og Wales nu også besluttet at gøre brug af den for længst givne pavelige tilladelse og af pasto-

rale hensyn at sørge for, at katolikker kan deltage i søndagsmesser, der fejres lørdag aften. I de fleste lande har denne praksis været indført for adskillige år siden.

Vatikanet og jøderne

Rom (KIPA) — Vatikanet har for nylig udgivet 9. bind af det omfangsrige værk »Den Hellige Stols akter og dokumenter vedrørende den 2. verdenskrig«. Som i forrige bind gøres talrige og indtil nu ukendte dokumenter tilgængelige for offentligheden. Det over 700 sider tykke 9. bind bringer 492 arkivstykker samt i sammenhang de begivenheder, dokumenterne hentyder til. Udgiverne er jesuitterne Pierre Blet, Robert

A. Graham, Angelo Martini og Burkhart Schneder. Af disse arkivstykker fremgår klart hvordan Den Hellige Stol og Vatikanets Statssekretariat har koncentreret deres anstrengelse i krigsåret 1943 omkring redningen af så mange jøder som muligt af national-socialisternes hændelser udarbejdelsen af et projekt for oprettelsen af af en israelsk stat og de italienske deporterede og krigsfangens skæbne i Rusland.

„Hver søndag“ er tiden på en film, hvorfra billedet herover stammer. Vi synes, det af flere grunde passer meget godt på dette sted.

Ud af kirken - men hvorfor?

Det er ingen nyhed, at unge forlader kirken. Det er imidlertid noget nyt, at foretage en virkelig undersøgelse, om hvornår og hvorfor de unge egentlig »falder fra«. I Bispedømmet Southwark i England har man foretaget en sådan undersøgelse vedrørende godt 11.000 piger og drenge i de højere klasser i katolske skoler.

Undersøgelsen afslører bl. a. at næsten halvdelen »falder fra« i 15-års alderen.

Undersøgelsen, der bygger på besvarelsen af spørgeskemaer udsendt til 250 katolske organisationer, seminarier og universitetspræster, er foretaget på opfordring af Vatikanets sekretariat for ikke-troende. P. Gaine, der har udført undersøgelsen deltog sidst på efteråret i et møde i sekretariatet, hvor han af rapporter fra 14 andre europæiske lande blev klar over, at frafaldet blandt unge er stort overalt i Europa, selv om situationen i Malta eller Irland er noget anderledes end i

Skandinavien og Grækenland. Overalt ser det ud til, at kirken må »prøve på at udnytte sine kontakter med katolikker bedre«.

Unge utilfredse med gudstjenesten

I England er mange unge utilfredse med gudstjenesterne. Messen finder de »kedelig«, og det er dem vanskeligt at forstå læsningerne og liturgien.

P. Gaine mener, at de kateketiske metoder, der anvendes, ikke længere egner sig for de unge i 15-års alderen. Der må åbenbart udvikles en ny pastoral metode over for de unge, en fremgangsmåde, der passer til denne specielle »sub-kultur«.

En kritisk periode i unge ægteskaber

Ifølge rapporten ser det ud til, at det er i perioden mellem brylluppet og det første barns fødsel, »at folk bestemmer sig til ikke at få deres børn døbt eller endnu oftere til ikke engang at give dem en minimal katolsk opdragelse«. Det er altså i denne pe-

riode, at der er behov for en særlig indsats fra kirken side.

En Gallupundersøgelse i 1975 viste, at blandt de unge katolikker over 16 år havde de 32 % været til messe i løbet af de sidste 14 dage, mens det for 41 % vedkommende var mere end 6 måneder siden.

I en undersøgelse foretaget i 20 katolske skoler viste det sig, at 45 % af drengene og 40 % af pigerne på 15 år gik til messe »nu og da, og kun når jeg er i humør til det«.

Borgerskabets kirke

I en anden undersøgelse, der fandt sted i 3 katolske enhedsskoler, fandtes der hos en stor del af disse unge katolikker en »almindelig ligegyldighed over for religiøse forpligtelser og for ensartethed med hensyn til kirkelove og rituelle skikke, ingen kristocentrisk religion, men en meget kritisk bedømmelse af den institutionelle kirke«.

Denne undersøgelse støtter den opfattelse, at

den katolske arbejderklasse er ved at blive relativt mere fremmed for kirken i England.

Det må derfor snarere være kirkens opgave »at gøre sine medlemmers tro dybere end at rekrutere medlemmer, der kun er det af navn«. Derfor bør den »selvfølgelig« dåb høre op og erstattes med en »strengere udvælgelse af dem, der får adgang til dåben«. Dette skulle kunne reducere antallet af »utilfredse katolikker«, dem der kalder sig for ikke-praktiserende eller ikke-troende katolikker, eller som siger, at deres forældre var katolikker.

Kirken må tilpasse sig bedre

P. Gaine konkluderer: »Kirken, der har erkendt, at der i vore dage eksisterer en pluralisme af religiøse overbevisninger og skikke, må også erkende, at der eksisterer en kulturel pluralisme, der skyldes alders- og klasseforskelle, og den må tilpasse sin mission, så den kan nå ud over disse kulturelle opdelinger.

Kirken må være parat til at tilpasse sig, og P. Gaine peger på initiativer som i Taizé med deres internationale populære ungdomsfestival. Måske burde man forsøge noget lignende.

P. Gaine tilføjer, at der altid har været frafald fra kirken, og man har ingen nøjagtige statistikker for tidligere perioder, der kan vise, om frafaldet i dag er værre, end det altid har været. »Måske er det et nationalt fænomen — englændere har aldrig været særligt ilinke til at gå i kirke«.

Rapporten nævner også, at en lytter- og seerundersøgelse viser, at 45 % af befolkningen »lægger vægt« på at høre en gudstjeneste i radioen hver søndag eller se den i fjernsynet. R.P.

Skæg for alle pengene til ØM

For at undgå, at man i bredere kredse skulle komme i tvivl om, hvem man har for sig, bringer vi her en dokumentarisk billedreportage, der i 3 faser viser, hvordan DUK-formanden, Ole Borg forleden et sted i Jylland lod en karakteristisk del af sin hårpregt falde for at skaffe penge til indretningen af det ny ØM. Ifølge artiklen på ungdomssiden i dette nummer indbragte operationen 150 kr. Måske et eksempel til efterfølgelse? En god fremtid for ØM vil jo nok kræve, at flere »kommer ud af busken«.

PEJLINGER

ved Ellen Nielsen

I den katolske kirke vies som bekendt gifte mænd som diakoner, i hvert fald mange steder, således i USA. Men hvis en sådan diakon mister sin kone, hvad så? Kan han som en-kemand gifte sig igen? Det har den amerikanske kirke spurgt om i Rom. Svaret var imidlertid nej. Baggrunden for nej'et er præstecølibatet, der kaster en skygge over diakonatet. Fordi kirken stadig mener, at cølibat er bedre end ægteskab. Når en ung mand er blevet diakon, kan han heller ikke gifte sig. Det begrænser i høj

grad tilgangen til diakonatet. Ydermere skal de unge vente til de er 35. Det er for at hindre, at unge seminarister gifter sig efter at være blevet diakonviet.

En bondesøn fra Bretagne blev læge, missionær og præst. Nu har fader Goarnisson virket i 40 år i Afrika (Øvre Volta) og ligesom Jesus taget sig af de fattiges sjælelige og legemlige vel, især som øjenspecialist. Han har uddannet i hundredevis af sygeplejere, kvinder og mænd, samtidig med sin forkyndelse af

evangeliet. En nyudkommen bog af Roger de Benoist »Docteur de lumière« fortæller om hans gerning (fransk, ed. S.O.S. 35 francs).

I den nylig vedtagne polske grundlov har man fjernet en paragraf i den gamle, hvor der stod, at religiøs virksomhed rettet imod folket er forbudt. Ville katolikker i øvrigt kunne gå ind for en religiøs virksomhed, der går imod landets befolkning, uanset om den er katolsk eller ej?

I Vesttyskland lever 25.142 jøder, 1.200.000 muslimer, ved siden af ca. 49 pct. protestanter og 48.7 pct. katolikker.

Kirkebidrag side 3-4

Børnesiden HEJ! side 5

Demokrati i kirken side 6

Katolsk kirkeforståelse side 8-9

Pavens fastebudskab side 12

katolsk orientering

Også mange kirker i Guatemala er blevet ødelagt ved jordskælvkatastrofen. Facaden af denne gamle kirke fra kolonitiden bærer sine tydelige spor, — men klokken kan da endnu ringe.

Frygt for fødselstallet

De østeuropæiske lande på vej væk fra abort

(NC) Efter en generations erfaring med let adgang til abort er de østeuropæiske lande nu ivrige for igen at få sat deres fødselstal i vejret af hensyn til deres økonomi.

Situationen i Ungarn er typisk. Efter at adgangen til abort blev givet fri i 1956, steg antallet af fremkaldte aborter til ca. 200.000 årligt i midten af 60-erne. Nu er regeringen ved at slå bak for ikke at havne i et arbejdernes paradys uden arbejdere.

Regeringens ændrede syn på aborter gav sig hurtigt udtryk i aviser, radio,

Tv o. s. v. Allerede i november 1967 bragte månedsmagasinet Dunatuli Naplo en lang artikel om de uheldige virkninger af den lette adgang til abort, der i de sidste 10 år havde kostet flere menneskeliv end begge verdenskrige tilsammen. Hvis fødselstallet ikke igen steg, ville i 1980 hver fjerde ungarer være pensionist, og det ville betyde en stadigt voksende byrde for den arbejdende del af befolkningen. Selvom det ikke er let i en befolkning på 10 millioner straks at opdage, når indbyggertallet går ned, så

havde man dog allerede set hele landsbyer, der var tomt affolkede.

Epidemi af aborter

Skønt loven fra 1956 foreskrev, at alle kvinder, der ønskede en abort, skulle oplyses om, at indgrebet måske ville give komplikationer eller måske gøre det umuligt for dem siden hen at gennemføre et normalt svangerskab, så bredte aborterne sig som en epidemi, og det på trods af at svangerskabsforebyggende midler var til disposition i rigt mål.

(Fortsætter på bagsiden)

Nyt tegn på kristen solidaritet i praksis

Hjælpen til Guatemala

Jordskælvkatastrofen, som har ramt Guatemala, synes at stå i direkte modsætning til dette lands ringe udstrækning og dets social-økonomiske udviklingsprogram, som netop er startet. Hvad det sidste angår betyder jordskælvet ikke blot at dette program stoppes, men nærmest truer med at gå den modsatte vej.

Caritas koordinerer

Overfor denne tragedie står kristne overalt i verden hverken ligeglade eller med en fatalistisk holdning. De giver klart udtryk for deres fællesskab med ofrene for denne katastrofe ved gennem forskellige kanaler, som f.eks. vore Caritas-organisationer at fremsende hjælp.

Caritas Internationalis koordinerer hjælpen, hvad penge og hjælpemidler angår, som folk giver til de enkelte nationale Caritas-organisationer, den totale sum er indtil nu over 125 millioner lire.

Hovedsagelig hjælp fra USA

Hertil har Pater Arsenault, som er chef for katastrofe-afdelingen i Caritas Internationalis på en rejse fra Rom d. 12. febr. besøgt Caritas Guatemala, og endelig er der allerede sørgt for skibsladninger og madvarelevarencer. Fire transportfly med klæder, tæpper, medikamenter vaccinationsmaterialer, ernæringsmidler etc. til en værdi over 338.000 US\$ er fremsendt af C.R.S. (amerikansk hjælpe-organisation) i samarbejde med engelske katolske organisationer og den tyske Caritas. Andre hjælpeforsyninger hvoriblandt to 10 tons lastvogne og 6 jeeps er blevet tilbudt fra spansk Caritas og andet vigtigt materiale er blevet indskibet fra Belgien, Storbritanien og Frankrig.

At fremsende hjælpemidler fra Europa for at møde det øjeblikkelige be-

hov, er ikke tilrådeligt p.g.a. de meget høje transportomkostninger. Der er gjort en indsats for at finde frem til større beholdninger af hjælpemidler, både lokalt og i nabolande for at undgå at spille tid og penge. Således er 2000 tons fødevarer og 300 tons beklædningsgenstande blevet dirigeret til Guatemala fra El Salvador

og Honduras ved C.R.S.'s foranstaltning.

Så snart jordrustelserne hører op i Guatemala, vil Caritas Internationalis tredoble sin kraft for at hjælpe Caritas Guatemala og dets 1400 frivillige, for aktivt at deltage i en konkret direkte hjælpe-aktion og senere i en langtids og storstilet genopbygningsplan. (Intercaritas.)

Storstilet gave til den 3. verden

Hedvigssøstrene i Kolding sender sygehusudstyr til Sudan

Efter nedlæggelsen af det katolske Skt. Hedvigs Hospital i Kolding har Skt. Hedvigssøstrene foræret Caritas Danmark for henvendelsen million kr. sygehusudstyr, som sammen med en del materiale, der er skænket af samme søstres Skt. Ansgar hospital i Abenrå og især er egnet til behandling af spedalske, vil blive sendt til Sudan. Skt. Josefssøstrene i Esbjerg har forøget gaven med en mængde materiale

til desinficering af instrumenter.

Sudan-udvalget, hvis formand er forsvarsminister Orla Møller, har sørgt for transporten på 40 lastbiler til en Nato-lagerbygning ved Haderslev, hvor de ca. 6.000 effekter midlertidigt vil blive opbevaret.

Transporten til Sudan vil blive formidlet ved den danske afdeling af Lazarus-Hospitalsordenen.

Hæderspris til kardinal Suenens

London (KNA) — Den britiske Templetonpris på 40.000 engelske pund, som hvert år tilkendes en person, der har ydet en stor indsats for troens udbredelse, vil i år blive overrakt den 71-årige belgiske kardinal Leo Jozef Suenens, ærkebiskop af Mechelen-Bryssel.

Højtideligheden finder sted i London i april. Som begrundelse for kardinalens kandidatur til prisen nævner Templeton-komiteen »kardinal Suenens' store indsats for at bringe vor tids mennesker religionens værdi samt

Kardinal Suenens

hans bidrag til fornyelsen og forsoningen blandt de kristne».

Social rådgivning

ydes af

Katolske Menighedsplejer på kontoret, Bredgade 69 A o. g. 1. og 3. tirsdag kl. 19 til 21.

Kontoret holder i øvrigt åbent ugens 6 første dage fra kl. 14 til 16.
Telefon 15 23 03.

H. OVERBECK A/S

Ingeniørfirma

Havnepladsen, Kolding
Telefon 52 35 55

Kulkranen Svendborg A/S

Frederiksgade 2, Svendborg
Telefon 21 14 10
Kul - Koks - Olie

Ur- og Brillehuset

„BALANCEN“

v/ KNUD PETERSEN
Gerritsgade 34, Svendborg.
Telefon 21 19 20

C. B. Riis & Søn

Slagtermestre

Valby Langgade 36
København Valby — Telefon VA 89
1. kl. kød og pålæg

Brdr. MEYER

Blikkenslagermester

aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peder Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 - 80 50 30

Ressourcespild

Flere tusinde varmtvandsbeholdere og mange tusinde meter vandør tæres op hvert år.

Ring til Deres VVS-installatør og få monteret et **ANO-KAT minielektrolyseanlæg**

i Deres parcelhus. Så er Deres varmtvandsbeholder og rørsystem — for ca. 500 kr. — effektiv beskyttet mod korrosion

Guldager Electrolyse A/S

Kaj F. Fjording og Søn

Murermestre — Ingeniører
Entreprenører
Hyldegårds Tværvæg 13.
Charlottenlund
Telefon 63 12 88

El-afdeling v/ installatør
J. Ramskov Hansen
Telefon 94 31 45

MONIES & ANDERSENS EFTF. A/S

VVS

Frederiksborggade 22
1360 København K
Telefon 13 23 14

E. Christoffersen

Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74

Benzons Aut. katolsk bedemand
Begravelsesforretning 34 46 01 - GO 60 56

Fasanvejens Ndr. Fasanvej 76
Ligkistemagasin GO. 6056 - GO. 6030

Begravelse og bisættelser
ordnes for alle trossamfund.
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35

Bendt Gravgaard

Isenkram og gros
Hobro — Telefon (08) 52 15 44

Kirken og de homofile Af pastor Vagn Hansen

Bjørn Marcussens kronik i nr. 6 indeholdt 2 spørgsmål til kirken. Det ene besvares her af Vagn Hansen. Det andet er i og for sig besvaret i referatet af Vatikanets erklæring i nr. 3. Biskop Martensen overvejer en artikel i et kommende nr. om naturmoral, hvori også problemet om homoseksualitet vil indgå. Vi henstiller, at yderligere diskussion om emnet i hvert fald afventer biskoppens artikel.

Red.

I Katolsk Orienterings kronik af 11.3. 76: »Sexualerklæringen og de homofile« stiller pastor Bjørn Marcussen spørgsmålet: »Hvilken rådgivningspraksis udfører den romersk-katolske kirke i »Forbundet af 1948, landsforeningen af homofile i Danmark«?

For ca. 5-6 år siden henvendte dette forbund sig til biskop Martensen for at få udpeget en katolsk præst, der kunne påtage sig en rådgivningstjeneste i samarbejde med en præst fra folkekirken (Jens Brøndum) og en psykiater (Preben Hertoft). Biskoppen bad undertegnede om at

gøre dette arbejde.

Bjørn Marcussen skriver at »vi (et voksende antal præster og lægfolk fra mange kirker) skarpt må tage afstand fra den slags kirkelig rådgivning som fortæller homofile, at der kun er plads til dem i den kristne kirke, hvis de accepterer at homoseksuelle handlinger er syndige, udtryk for afvigende lidelser eller sygelige anlæg«. — Nej, det er ikke denne form for rådgivningspraksis, jeg er gået ind for, hvad der også fremgår af forskellige artikler, jeg har skrevet i disse år om dette emne. Enhver præst

må følge sin samvittighed i al rådgivning. Der findes homoseksuelle handlinger, der kan være syndige, ligeså vel som det er tilfældet for heteroseksuelle handlinger. Det primært etiske spørgsmål for den homofile bliver: Er det muligt for ham/hende at realisere et medmenneskeligt forhold på en sådan måde, at forholdet bliver etisk forsvarligt. En fordømmelse af den homofile som en synder er en uansvarlig holdning hos en kristen. Det primære spørgsmål er ikke, om han er en synder, for det er vi alle, heteroseksuelle såvel som homoseksuelle, men hvorledes han bedst kan realisere den givne, og i mange tilfælde uforanderlige situation, som han ikke selv har valgt. Det bør være udgangspunktet for en kristen etik vedrørende homofili.

Troskongregationen har udsendt sin erklæring, der af nogle er blevet modtaget med glæde, af andre med irritation, vrede, ligegyldighed. Det endegyldige ord er i alle tilfælde ikke sagt med denne erklæring, det teologiske arbejde må gå videre.

Til slut kan nævnes, at Osservatore Romano d. 29. januar på forsiden bragte en halv-officiel artikel af pater Domenico Capone fra det romerske universitet, Academia Alfonsiana, der giver en mere nuanceret fortolkning af teksten, og hvori der bl. a. fremhæves, at homofile ofte er udsat for diskriminering, hvilket er uretfærdigt, fordi homofile tit har en rigere personlighed end dem, der diskriminerer og at der i den konkrete situation ofte ikke findes nogen skyld.

LÆSERNE SKRIVER

Under denne rubrik vil breve fra læserne blive bragt i det omfang redaktionen skønner, at indholdet har almen interesse. Redaktionen forbeholder sig ret til om nødvendigt at forkorte læserbreve over 200 ord.

Godt samarbejde mellem Kirkernes Verdensråd og Den katolske Kirke

I anledning af Willem Wuyts' ledende artikel i »Katolsk Orientering« nr. 2. med overskriften »Vendepunkt Nairobi« og ordskiftet mellem ham og Johnny Rønved i nr. 4 er der grund til at understrege, at der på en række områder er et godt og frugtbart samarbejde mellem Kirkernes Verdensråd og Den romersk-katolske Kirke.

Først og fremmest skal det nævnes, at der i Kommissionen for Faith and Order — altså den afdeling, der arbejder med de teologiske spørgsmål i forbindelse med kirkens enhed — siden 1968 har været en række romersk-katolske medlemmer. Dernæst er der et samarbejde om udviklingsproblemer i SODEPAX, en fælleskomité for verdensrådet og Den katolske Kirke, og der er den fælles arbejdsgruppe (Joint Working Group), der blev oprettet i 1965 som fælles forum for Kirkernes Verdensråd og Den katolske Kirke til drøftelse af principielle spørgsmål af fælles interesse. Endelig skal nævnes, at et praktisk samarbejde finder sted på adskillige områder ikke mindst indenfor hjælpearbejdet.

På Kirkernes Verdensråds generalforsamling i Uppsala 1968 var der en vis begrundet

forventning om, at Den romersk-katolske Kirke kunne blive medlem af verdensrådet allerede i forbindelse med næste generalforsamling. Efter indgående forhandlinger i den fælles arbejdsgruppe nåede man frem til en konstatering af, at der ikke var teologiske hindringer for et sådant medlemsskab. At det alligevel ikke er blevet til noget, har været en skuffelse for mange. Men man må nok realistisk erkende, at tiden ikke har været moden. Et katolsk medlemsskab af Kirkernes Verdensråd må forberedes gennem et fællesskab på det lokale og regionale plan, som det sker i disse år.

På generalforsamlingen i Nairobi var der en aktiv katolsk deltagelse både af »delegerede observatører« og »rådgivere«, og der var almindelig enighed blandt delegaterne om, at man »med forventning ser frem til den dag, hvor det bliver muligt for Den romersk-katolske Kirke at blive medlem af Kirkernes Verdensråd«.

Det er rigtigt, at der i nogle katolske kredse har været en kritisk holdning overfor visse tendenser i Kirkernes Verdensråd, hvor den horisontale linie har været fremhævet stærkere end den vertikale,

og at man her havde følgeskab af den ortodokse kirke. Men denne kritiske holdning deltes også af vide kredse i den protestantiske verden, og i Nairobi skete der det glædelige, at der skabtes en sund og god ligevægt mellem de to linier, så forpligtelse til forkyndelse af Guds åbenbaring i Kristus blev understreget lige så kraftigt som forpligtelsen til tjeneste i verden. Jeg tror denne udvikling betyder en styrkelse af fællesskabet i Kirkernes Verdensråd og også kan lette vejen til medlemsskab for den katolske kirke.

Lad mig tilføje, at det er en misforståelse, når Wuyts har fået den opfattelse, at Den danske Folkekirke havde en mere »officiel« delegation i Nairobi end på tidligere generalforsamlinger. Delegaterne har altid været udpeget så officielt, som de kan blive det, nemlig af folkekirkens biskopper. Men som bekendt kan ingen rent juridisk tale eller handle på folkekirkens vegne. Og det er noget, vi — og andre — må leve med.

Johs. Langhoff.

Kurser og retræter for dyre

Når jeg tidligere er faret i blækhuset i forargelse over katolsk arrangeren af retræter og kursus uden gnist af hensyn til pensionister og andre småkårsfolk, har det altid resulteret i et enkelt menneskes velmente og kærlige »betalen for mig«, så at jeg fik del i de arrangementer, som så mange ikke har råd til at være med til. Det er ikke, fordi jeg er utaknemmelig, men det løser jo bare ikke de andres problem. Nu rejser jeg et par måneder og kan derfor tage bladet fra munden uden at risikere, at man lukker munden

på mig ved bare at hjælpe mig, den enkelte. Kunne man ikke, når man arrangerer så gode og givtige ting, som f. eks. den udmærkede ide med et »Påskerefugium« på Magleås til 500 kr. pr. deltager, give en mulighed for, at katolikker (ja hvorfor ikke også andre) kunne søge og få halve eller hele fripladser. Det er jo måske de mennesker, der trænger allermost til åndelig fornyelse.

Dette være opfattet ikke som kritik, men som et nodrån fra mange.

Inger Spang Schnell

KRF har et medlem i Radiorådet

Læsningen af indlægget fra Katolsk Radio- og Fjernsynsforbund i nr. 3 har ikke kunne undgå at minde mig om den »stille undren«, jeg af og til har følt over, at man indenfor dette udmærkede forbund endnu ikke har opdaget og har benyttet sig af, at man i over to år har haft et af sine medlemmer i Radiorådet. Jeg kan imidlertid betro forbun-

dets ledelse, at dette faktum ikke har afholdt mig fra at forsøge at varetage forbundets medlemmers interesser i Rådet. F. eks. påtalte jeg allerede i januar 1975 den manglende transmission af julemessen, og fik Generaldirektorens ord for, at man ville søge en sådan gennemført, hvilket altså skete i julen 1975.

Jens Møller

Stod der ingen post med »vand« på budgettet?

Til alle, der endnu ikke er med i kirkebidrags-ordningen

»Vis mig Deres budget, og jeg skal sige Dem, hvem De er«. Mange af os henter hvert år i banken eller sparekassen et budgetskema, der udleveres gratis. Skemaet indeholder en masse rubrikker for de udgifter, vi regner med at få i det kommende år af hvad art nævnes kan:

Ejendomsudgifter — ejendomsskatter — forsikringer — husleje — varme — telefon — afdrag på TV apparat — bil — båd — sommerhus — ferie — husholdning — tøj — opsparring o. s. v. o. s. v. Budgetterne varierer enormt i forhold til indtægten og afspejler vores økonomiske situation, men også hvad vi satser på.

På ethvert budgetskema er også nogle tomme rubrikker for det tilfælde, at man har nogle udgifter der ikke er almene — og det er nogle af disse rubrikker, jeg gerne vil henvende Deres opmærksomhed på, når De næste gang laver budget.

»katolsk budget«

I ethvert »katolsk budget« skal der f. eks. være en eller flere rubrikker til velgørenhed, hvor vi kan give mere eller mindre af vor overflod — formålene er mange. Mit ærinde i dag er imidlertid en anden ru-

brik, hvori jeg indtrængende vil bede Dem skrive kirkebidrag.

Som formand for Kirkebidragsudvalget er det faldet i mit lod at tale og skrive om penge, og man kan — for at bruge et moderne udtryk — godt blive noget frustreret, når man af og til overvejer, at vi, trods den nuværende store arbejdsløshed, hører til en af de aller rigeste nationer i verden og alligevel i mange tilfælde både har troen, håbet og kærligheden i vor egen bankbog og tegnebog godt forvaret til os selv.

Har De tænkt på, at præsten ved Deres kirke

også skal have løn for at eksistere, at der kræves penge til kirkens drift og vedligeholdelse, varme, lys, kirkelige handlinger, menighedslokaler, møder undervisning, arbejde for børn, unge og ældre, sognebladet o. s. v.

Hvem skal betale det? Det skal du i fællesskab med mange andre. Det er din kirke i liv og død.

Udfyld derfor hostående kupon, klip den ud og send den i dag, så er du også med i solidariteten, der er med til at danne den nødvendige økonomiske basis for kirkens fortsatte arbejde.

Filip Lange

Hvad er egentlig kirkebidrags-ordningen?

Som katolik er De fritaget for at betale skat til den Danske Folkekirke. De kan få et skriftligt bevis hos Deres sognepræst, at De tilhører den Romersk Katolske Kirke. Men heller ikke Deres kirke kan leve og arbejde, uden at det fører udgifter med sig. I stedet for at lade hver menighed klare sine egne problemer, blev KIRKE-

BIDRAGSORDNINGEN indført i 1967 som et forsøg på at få alle danske katolikker med i en fælles indsats til alles gavn. De penge, KIRKEBIDRAGSORDNINGEN indsamler, forsvinder ikke i administration, men vender tilbage til menighederne ifølge en byrdefordeling på solidaritetens grundlag.

Regler for beregning af kirkebidraget

1. Katolske ægtepar og enlige katolikker betaler 1½ procent af den skattepligtige indkomst, der fremkommer på selvangivelsen for 1975 i felt nr. 1 n, side 4. Hvis begge ægtefæller har indtægter, beregnes bidraget af den samlede indtægt.

Efter beregningen fratrækkes 80 kr., for hvert barn under 16 år samt for unge over 16 år, der er under uddannelse og uden egen indtægt.

2. Katolikker, der er gift med ikke-katolikker, betaler halvdelen af det bidrag, der beregnes for katolske ægtepar.

3. Katolikker, der ikke har egen indtægt, og som er gift med en ikke-katolik, kan — såfremt der ikke er mulighed for dem at få ægtefællen med til at betale bidrag efter reglerne i punkt 2 — anerkendes som bidragsydere ved at tegne sig for mindstebidraget, som i 1976-77 er sat til 80 kr.

4. Folke- og invalidepensionister, der ikke har andre indtægter end pensionen, kan anerkendes som bidragsydere ved at tegne sig for mindstebidraget på 80 kr.

Kirkebidraget kan trækkes fra i skat

Den del af kirkebidraget, som ligger mellem 100 kr. og 1100 kr. om året, kan fradrages på selvangivelsen. I selvangivelsen for 1975 var det på side 3, punkt 17: »Deres og Deres

hustrus fradragsberettigede gaver«. Imidlertid omfatter denne rubrik jo også gaver til mange velgørende formål og til u-landshjælp f. eks. gennem den katolske hjælpeorganisation »Caritas Danmark«. Derfor har mange på forhånd brugt hele dette fradrag, (og det er jo kun naturligt i et »katolsk budget«), men det er alligevel muligt derudover at fratrække hele kirkebidraget på selvangivelsen. Det er såre enkelt og praktisk både for Dem selv og for kirken. Hvorledes?

Erklæring om årlig ydelse til den Romersk-katolske kirke

De kan hos skattemyndighederne afgive en skriftlig »Erklæring om årlig ydelse til den Romersk-katolske kirke« (Disse blanketter kan fås ved henvendelse til det katolske bispekontor Bredgade 69 A, 1260 København K. telf. (01) 11 60 80, eller hos Deres lokale sognepræst eller formand for menighedsrådet).

Med denne erklæring forpligter De Dem i mindst 10 år, men højst så længe De lever, årligt at betale et beløb til Deres kirke, svarende til f. eks. 1½ procent af Deres skattepligtige indkomst (det er det bidrag, som i mange år har været vedtaget af Pastoralsrådet) men De kan selvfølgelig tegne Dem for en større procent.

Det hele kan trækkes fra Fordelen ved denne 10-års kontrakt er, at De kan

trække det hele fra, og at bidraget svinger op og ned i forhold til Deres indtægt. Derved kan De også tilgode Deres egen menighed, idet en rubrik på erklæringen lyder: »Beløbet ønskes anvendt til fordel for (navn)... kirke i (by) For Deres kirke er det ligeledes en fordel, idet den bedre kan vurdere, hvilke beløb den kan regne med.

Skat til Folkekirken

De er ikke forpligtet til at betale kirkeskat til Folkekirken. Hvis De alligevel gør det, vil det fremgå af Deres slutopgørelse for 1975 eller Deres forskudsopgørelse for 1976.

Er dette tilfældet, bør De bede Deres sognepræst skrive en erklæring om, at De tilhører den Romersk-katolske kirke. Når De afleverer denne erklæring på det lokale skattekontor bliver De fritaget for skat til Folkekirken og kan De i stedet for betale bidrag til Deres egen menighed.

Hvad er så Ansgarstiftelsen?

Det katolske bispedømme i Danmark har sit kontor i Bredgade 69 A, 1260 København K. Herfra administreres bl. a. kirkebidragsordningen for alle sogne. Som juridisk person har bispekontoret valgt navnet ANSGARSTIFTELSEN, som er dets navn overfor skattevæsenet.

— klip her —

TILMELDING TIL KIRKEBIDRAGSORDNINGEN FRA:

NAVN
(Skriv venligst med blokbogstaver)

STILLING

GADE/VEJ og NR.

POSTNUMMER og BY

Jeg/vi ønsker at betale bidraget i:

1 rate ☐ Sæt x
2 rater ☐ i
4 rater ☐ ét felt
10 rater ☐

I 1976/77 ønsker jeg at betale et bidrag på i alt kr.

.....
(dato) (underskrift)

BEMÆRK VENLIGST:

Denne tilmelding kan sendes ufrankeret til omstående adresse. Sendes den i kuvert, må den frankeres som brev. Indbetal ikke kirkebidrag, før De har modtaget Deres giroindbetalingskort. Hvis De allerede er tilmeldt, skal De ikke tilmelde Dem på ny.

Kirkebidraget steg i fjor til 1,6 millioner kroner

Kirkebidraget er i kr. og øre steget år for år og det er jo glædeligt, men man må jo sige, at det er de få, der betaler for de mange, idet antallet af bidragsydere stadig ligger på ca. 4000, medens f. eks. »Katolsk Orientering« sendes til 14800 katolske husstande.

Slut op!

Kirkebidragsordningen skulle være alle katolikkers sag. Vi har her i landet en forholdsvis lille kreds af katolikker, der støtter kirken på alle måder, som er medlem af kirkebidragsordningen, og som i det hele taget er rede til at ofre noget for kirken. De ved, at kirken er deres, og de føler ansvar for den. Dog er der desuden en større kreds af katolikker, som blot er medlemmer, men som stort set forholder sig passive til kirken. De lader sig gerne betjene, men de føler ikke selv et personligt ansvar. Her står vi overfor noget, der så afgjort bør ændres. Tallet på dem, der føler aktivt ansvar for kirken, og som vil være med til at bære dens byrder, må vokse. Jeg opfordrer alle, der er medlemmer af den katolske kirke til at slutte op om kirkebidragsordningen!

Hans L. Martensen.

Der er ganske vist flere katolikker, der støtter deres menighed økonomisk på anden måde, og det skal de jo ikke have utak for — men vi vil gerne forklare dem og de mange, der slet intet betaler hvorfor det er så vigtigt, at alle katolikker er medlemmer af kirkebidragsordningen.

Den katolske kirke i Danmark arbejder udelukkende på basis af frivillige bidrag, men for at kunne planlægge og opretholde de forskellige aktiviteter er det nødvendigt at vide, hvilke beløb man kan regne med. Derfor fastsætter pastoralrådet, der jo er valgt af os til sammen med biskoppen at varetage kirkenes tarv, hvert år de retningslinier for kirkebidraget, der betinger det nødvendige budget.

Det primære ved hele ordningen er at den hviler på solidaritetens grund, idet 60 % af de indkomne beløb forbliver i de enkelte menigheder, og de 40 %, der indgår til bispeddømmet, går alle tilbage til menighederne igen — d. v. s. til menigheder, der er økonomisk svagere eller har en speciel opgave at udrette — vi er således solidariske med hele kirken i Danmark.

Frivilligt...

Det er rigtigt, at bidraget er frivilligt, men det er ligeså rigtigt, at vi alle er

moralsk forpligtet til at være med, hvilken mening har det ellers, at vi kalder os katolikker når vort fællesskab standser ved tegnebogen.

... men nødvendigt!

Hvis vi alle er med, kan vi i fællesskab løse de opgaver der ligger for ellers vil vi være henvist til den storsindede hjælp fra trosfæller i udlandet, der ikke mindst i det foreliggende regnskab har ydet betydelige beløb.

Vil du kun nyde kirkens goder og ikke yde, så er der noget galt — udfyld derfor tilmeldingsblanketten til bidragsordningen, som du finder her i bladet, og send den omgående!

Regnskabet for 1974/75

Til bidragsydernes orientering gengiver vi her nogle af hovedtallene fra det seneste regnskab 1974/75 og for oversigtens skyld er det opdelt efter menighedernes område og bispeddømmets område og sidstnævnte er igen opdelt i det pastorale og administrative område.

Menighedernes område

Indbetalte kirkebidrag for 1974/75	1.623.000 kr.
Sogdenes andel af bidragene (60 %)	974.000 kr.
Hjælp til økonomisk dårligt stillede sogne	737.000
ATP for præster over hele landet	26.000
Centralkartotek og opkrævning af bidrag mv.	110.000 1.847.000 kr.

Underskud for menighederne, som er dækket af bispeddømmet 224.000 kr.

Det ses heraf tydeligt, at det totale kirkebidrag ikke har kunnet dække udgifterne vedrørende menighedsområdet, bispeddømmet har yderligere måttet yde et tilskud på 224 000. kr.

Bispeddømmets pastorale område

Indtægter:	
Gaver fra indland	98.000 kr.
Gaver fra udland	258.000
Kollekter	2.000
	358.000 kr.

Særlige gaver og tilskud fra udlandet til bestemte formål, herunder	
tilskud til præstelønninger	573.000 kr.
tilskud til reparationer af kirker og huse	239.000
tilskud til kursusejendommen »Magleås«	272.000
tilskud til ombygning af skolelokaler og diverse	124.000 1.208.000 kr.
	ialt 1.566.000 kr.

Udgifter:	
Tilskud til menighederne	224.000 kr.
Løn tilskud til præster	577.000
tilskud til katolsk skolefond	140.000
Sjælesorg for udlændinge, diverse tilbud	129.000
tilskud til ungdomsarbejde	56.000
»Katolsk Forum« 3/4 år	
»Orientering fra biskoppen«	376.000
»Katolsk Orientering« 1/4 år	
kursusejendommen »Magleås«	258.000
pension og løn til præster etc.	
udenfor sognearbejde ÷ ATP til præster	33.000
Råd og udvalg	44.000
andre udgifter	96.000
Biskoppens og generalvikarens husførelse incl. husleje	47.000
biludgifter	23.000
	ialt 2.002.000 kr.

Underskud for bispeddømmets pastorale område kr. 2.002.000 — 1.566.000 = 436.000 kr.

Bispeddømmets administrative område

Indtægter:	
Renter	699.000 kr.
Overskud af ejendomme	244.000
extraordinære indtægter bl. a. som følge af grundsalg og overdragelse af ejendom	1.356.000
	ialt 2.299.000 kr.

Udgifter:	
Lønninger, ATP og pensionsforsikringer	551.000 kr.
kontorudgifter	351.000
	902.000 kr.
— bidragsordningens andel	110.000 kr. 792.000 kr.
bildrift	14.000
husleje og rengøring	95.000
renter	165.000
administrationshonorarer	2.000
Grunde	106.000
extraordinære omkostninger	39.000
særlige bygningsudgifter m. m.	536.000
	1.749.000 kr.

Overskud for bispeddømmets administrative område 2.299.000 - 1.749.000 = 550.000 kr.

Det er de ekstraordinære store tilskud i dette regnskabsår der har gjort det muligt for os at komme igennem og vi er megen tak skyldige til vore udenlandske trosfæller — men hvad med de danske katolikker, der ikke er med i bidragsordningen — de må se at få et »katolsk budtak skyldige til vore uden-

der hedder kirkebidrag, så først kan jeres menighed og bispeddømmet planlægge rigtigt i alles interesse.

klip her

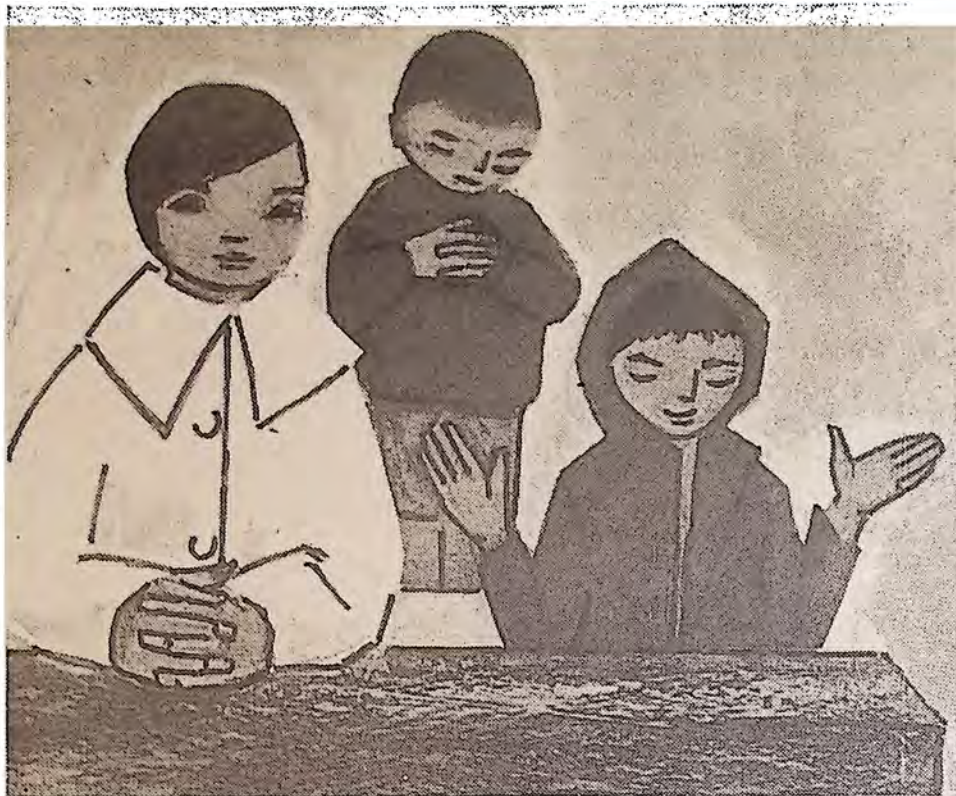
POSTKORT

Postbesørges
ufrankeret
(Modtageren
betaler
porto)

698

ANSGARSTIFTELSEN
Bredgade 69 A
1260 København K.

Reserveret postvæsenet

Du behøver ikke at blive helt blå i hovedet fordi det er fastetid ...

At faste, det kan også være at give, at tilgive, at skabe glæde

At faste, det er at forberede sig til påske.

Vi er allerede midtvejs i fastetiden. Du er vel begyndt at forberede dig til den store fest for Herrens opstandelse?

Hvad kan du gøre?

Det nytter ikke noget, at sulte eller at holde op med at spise slik, hvis du samtidig er sur og gnaven, eller lever i ufred med dine kammerater, eller er ond mod dem, der ikke kan klare dig.

Du kan skabe fred og bringe glæde derhjemme og ude blandt dine kammerater.

Du kan også hjælpe børn, der er i nød. Du kan dele dit brød med de sultne, og skaffe tøj til de nøgne. Du kan give dit bidrag til, at flygtninge får et sted at bo.

I skolen eller i fjernsynet har du sikkert hørt, at Røde Kors fylder 100 år netop i år. Din gave kan gøre megen gavn.

Fasteaktionen

Fasteaktionen, ved du, hvad det er for noget? Det er den katolske kirkes bidrag til sultne og fejlnærede børn i Øvre Volta i Afrika. For vore penge kan disse børn få rigtig mad, og nok af den.

Du ved godt, at Jesus har sagt: »Hvad du har gjort mod én af de mindste, det har du gjort mod mig«.

Også de små og de mindste i Danmark kan gøre noget for de mindste i Afrika.

Alt dette kan være svært. Du kan vel ikke klare det alene. Dine forældre kan hjælpe dig, men også Gud vil hjælpe dig. Du kan henvende dig til ham. Du kan bede om glæde.

Du kan bede om tilgivelse.

Er det svært, at bede om tilgivelse? Sikkert lige så svært som selv

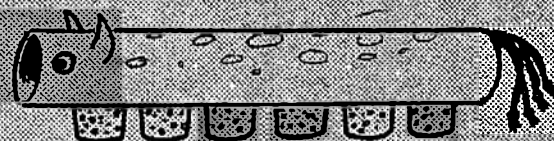
at skulle tilgive andre!

Føler du, at du ikke rigtig kan klare det? Sig det til Gud og vær ikke bange. Når du siger til ham, at du nok tænker mere på dig selv, når du er sulten, end på andre, der altid er sultne, vil han tilgive dig og hjælpe dig på vej igen.

Også det er at faste.

Sr. Cecilie Maes

Palles tusindben

Palle kom ind på mit kontor med et stort tusindben i hånden. Han havde selv lavet det af et paprør og nogle korkpropper. Hælen var lavet af garn.

Palle var vældig stolt over resultatet. »Hvor må den stå?« spurgte han, »men pas på, den er ikke helt tør endnu!«

»Den er meget flot, Palle!« sagde jeg, »måske kunne du stille den her på hjørnet af mit skrivebord. Den vil pynte kolossalt!« Palle overvejede et øjeblik mit forslag. »Det må den gerne«, sagde han til sidst. Jeg stillede tusindbenet meget forsigtigt på mit bord.

»Nu vil jeg også lave to unger til den!« sagde Palle.

Fem minutter senere afbrød han pludseligt sit arbejde. »Lizzie«, sagde han lidt angst til Lizzie, »tror du, at søsteren vil bytte den store igen, når jeg er færdig med ungerne?«

Hvor er det svært, at give afkald på noget, man holder af! Er det mon fordi vi giver noget væk af os selv?

Søster Cecilie

Biskoppen skriver denne gang om de alvorlige overvejelser, vi alle må gøre os, i anledning af det forestående valg til menighedsråd

DEMOKRATI I KIRKEN

Af Hans L. Martensen

Inden længe skal der i bispedømmet holdes menighedsrådsvalg. Dette kan give anledning til spørgsmål: hvad betyder et valg i kirkelig sammenhæng? hvilken forberedelse bør et sådant valg have? Er der tale om en fornyelse, således at der i modsætning til tidligere tider bliver indført demokrati i kirken?

Selve den kendsgerning, at kandidater bliver valgt til bestemte kirkelige embeder er ikke noget nyt. Tværtimod har det fra gammel tid været skik i kirken, at bestemte kirkelige embedsindehavere blev valgt. Der er gammel tradition for, at menigheden blev draget ind i vigtige kirkelige beslutningsprocesser.

Det første kirkelige valg

Det første eksempel på et valg, der fandt sted i en kristen menighed skildres i Apostelgerningerne kapitel 6. Der var opstået splid i menigheden i Jerusalem, fordi de græsktalende mente, at de blev tilsidesat og fik en ringere behandling end de hebraisktalende. »De tolv sammenkaldte da hele discipelskaren og sagde: det er ikke ret, at vi forsømmer Guds ord for at gøre tjeneste ved bordene. Find derfor brødre, som har godt lov og er fulde af Ånd og visdom. Dem vil vi så indsætte til denne gerning. Men selv vil vi trolig blive ved med bønne og ordets tjeneste.« Teksten fortsætter med at fortælle, at dette forslag fandt bifald, og at menigheden valgte de første syv diakoner. Disse blev derefter fremstillet for apostlene, som lagde hænderne på dem og dermed indsatte dem i deres embede.

Teksten viser forskellige sider af et valg, som også er værd at lægge mærke til i dag. Årsagen til valget er at der er opstået behov for

en ny arbejdsfordeling i menigheden — apostlene kan ikke gøre det hele selv, og de bør ikke hindres i opfyldelsen af deres væsentligste opgave, som er bønne og ordets forkyndelse. Apostlene giver regler for de egenskaber, som man bør søge hos kandidaterne. Det skal være mænd, som har godt lov og er fulde af Ånd og visdom.

Vore valg til menighedsråd

Menighederne vil gøre godt i at gå efter samme kriterier, også i dag: når der kaldes til menighedsrådsvalg, så gælder det om at finde mennesker, som har »godt lov« og derfor nyder den tillid, som er nødvendig for folk, der skal bidrage til en menigheds samdrægtighed og vækst. Dernæst skal det være folk, der er fulde af Ånd og visdom. Det er klart, at et sådant valg kun kan foregå i en atmosfære af bøn. Under privat og fælles bøn vil vælgerne få øjnene op for, hvilke kandidater der besidder »Ånd og visdom«.

Til slut skildrer teksten, hvorledes de menighedsvalgte kandidater fremstilles for apostlene og bliver stadfæstede af dem og viede til diakoner ved apostlenes håndspålgelse.

Naturligvis må man lægge mærke til at denne tekst i Apostelgerningerne ikke skildrer valget af et menighedsråd, men valget af de første syv diakoner. Alligevel kan vi lære meget heraf — også når det drejer sig om menighedsrådsvalg!

Demokrati?

Et sådant kirkeligt medansvar, der udøves ved en valghandling, kaldes undertiden kirkeligt »demokrati«. Dog må vi aldrig glemme, at ord, der oprindeligt er taget fra politisk terminologi, kun delvis er anvendelige på kirken. Or-

dene, der ender på -krati eller -arki har alle en politisk oprindelse, der betegner noget med »at herske«. Demokrati (folket hersker), aristokrati (adelen hersker), oligarki (få mænd hersker), monarki (én mand hersker), kan stå som eksempler.

Her er der nu en dobbelt forskel at lægge mærke til: at blive valgt til et embede i kirken vil sige at tjene snarere end at herske. I politiske valg mærker man undertiden hos kandidaterne, at de ønsker at opnå den ære og anerkendelse, som ligger i at blive valgt. De vil gerne være noget mere end de andre. Det er den politiske »herskermentalitet«, der gør sig gældende. »Hos jer skal det være anderledes«, siger Jesus, »den der vil være størst blandt jer skal være alles tjener.«.

Endrægtighed og fred

At vælge vil derfor også sige noget andet end blot at repræsentere sig selv og bestemte personlige eller gruppeprægede interesser. Naturligvis er det ikke forkert, at vælgeren gerne vil føle sig repræsenteret af den kandidat han vælger. Dog er der atter noget vi kender fra politisk valg, og som vi bør undgå som kristne, så vidt vi kan: det rent egoistisk-interesseprægede valg, hvor man blot vælger kandidater ud fra synspunktet: hvor godt kan de repræsentere min egen gruppe eller min egen classes interesser. Vi ønsker at undgå, at der i kirken opstår et partisystem, hvor de kristne bliver smittede af klassekampsmentaliteten og inddeler sig i modstridende grupper, alt efter særinteresser og særsynspunkter. Således kunne kirkelige valg udarte til splid i stedet for at tjene menighedens endrægtighed og fred. Det første valg i menigheden i Jerusalem giver anledning til efter-

tanke: det fandt sted netop for at råde bod på en splittelse, som var opstået.

Hvem har autoriteten?

Øverste autoritet i kirken er aldrig noget menneske, ikke engang det samlede fællesskab af alle mennesker i kirken. Men øverste autoritet i kirken er Kristus, den Opstandne, som stadig lever og som styrer kirken ved sin Ånd. Derfor er alle i kirken fra den øverste til den nederste, kaldet til troens lydighed.

Kirken kan aldrig ved flertalsbeslutninger bestemme over Guds åbenbaring og f. eks. stille trossætninger eller Guds Bud til fri debat. Det er Gud, der selv bestemmer, hvad han åbenbarer, og det er hans vilje og ikke menneskers beslutninger, der er højeste norm. Alt dette understreger det 2. Vatikanconcil med sine indtrængende ord om, at kirken ikke står over Guds ord, (som om den kunne

herske og bestemme over det), men tværtimod står under Guds ord, som den, der hele tiden skal lære troens lydighed.

Har flertallet ret?

Ikke nødvendigvis. Man har tværtimod i kirkens historie set eksempler på, at store flertal af kristne har taget fejl, og at Gud har måttet vække helgener og profeter for at formane og irettesætte og kalde de vildfarne tilbage.

Kirkeligt demokrati bygger derfor ikke på en forestilling om, at flertallet altid har ret — det kunne jo blive et uhyggeligt vrængbillede, som undertiden ses i det politiske liv, og hvor flertal kan komme til at betyde de stærkeres ret.

Da det er en specifik kristen dyd at respektere det svage, bør der tages særligt hensyn til »mindretalsmeninger«.

Baggrunden for kirkeligt »demokrati« er tilliden

til, at hver enkelt i kraft af sin specielle baggrund kan bidrage noget værdifuldt til den fælles overvejelse. Det gælder ikke om at »stemme hinanden ned«, men at lytte til hinanden og lade sin egen snævre horisont udvides af andre menneskers horisonter.

Kirkeligt demokrati bygger ikke på en mekanisk tillid til flertallet, men på tilliden til, at Gud vil lytte til en forsamling, der er samlet i hans navn og som under bøn drøfter og overvejer en sag for at finde den rette beslutning.

I vigtige beslutninger har man derfor i kirken altid foretrukket, ikke almindelige flertalsbeslutninger, men en »praktisk enstemmighed«. Således har man på koncilerne aldrig defineret trossætninger, hvis der ikke først var opstået en bred, næsten fuldstændig enighed. Holdningen var altid: Hvis noget er væsentligt, så vil Guds Ånd føre os til samme mening.

Et menighedsrådsvalg bør foregå i en atmosfære af bøn. På denne måde vil vælgerne få øjnene op for hvilke kandidater, der kan bidrage til menighedens samdrægtighed og vækst.

*Hinduismen fortaber sig i tidens mørke.
Ingen ved, hvornår den begyndte,
og hvordan den er blevet til.
Man kunne kalde den en indisk tradition
gennem 4-5000 år*

HINDUISME

Koen, kasten og karma

Det er et spørgsmål, om hinduismen overhovedet er en religion i sædvanlig betydning. Man burde måske snarere betegne den som en måde at leve på.

»I dens nuværende som i dens tidligere form omfatter den mange forskellige læresystemer og kultiske former, fra de højeste til de laveste, og de modsiger ofte hinanden. Dens inderste princip synes at være: at leve og at lade leve« (Pandit Nehru).

En anden inder, Vivekananda, sagde ved en religionskongres i Chicago i 1893:

»Alle religionsformer fra den laveste fetichisme (religiøs dyrkelse af gudebilleder og symboler, f. eks. sten og træer) til den højeste form for tro på det absolutte (det uafhængige, ubegrænsede, ubetingede) udgør lige så mange forsøg af menneskesjælen på at fatte det uendelige. Hvert eneste af disse forsøg indebærer en fremgang. Det er samme lys, selv om det går igennem glas af forskellige farver. Og de små forskelligheder er nødvendige for lysets fremtrængen. Men inderst inde er det dog samme sandhed, som gør

sig gældende overalt. Herren har i sin inkarnation (legemliggørelse af noget åndeligt, en gud) Krishna forkyndt for hinduerne: Jeg er nærværende i enhver religion, ligesom tråden løber igennem alle perlerne. Og overalt, hvor I ser en usædvanlig hellighed og en usædvanlig evne til at højne og rense menneskenaturen, er jeg nærværende«.

Tilpasningsevne

Den moderne hinduisme er overordentlig åben og tilpasningsvenlig over for det moderne samfunds videnskab og teknik, demokrati og voksende oplysning, men en række dybt rodfæstede traditioner medvirker til, at udviklingen går langsomt, ikke mindst på det sociale område.

Hinduismen bekæmper ikke andre religioner, men optager deres guder og gør deres ideer til en del af sit eget system. Mange hinduer regner således Jesus for en inkarnation og anrår ham som »helbredelsesens gud« under navnet »Jesu Swami«.

Men hvad er egentlig grundtrækkene i de 410 millioner hinduers reli-

gion? Er det meditation og røgelse? — eller renselsesceremonier i hellige floder? — eller yoga? — eller hellige køer?

Den falske virkelighed og den sande

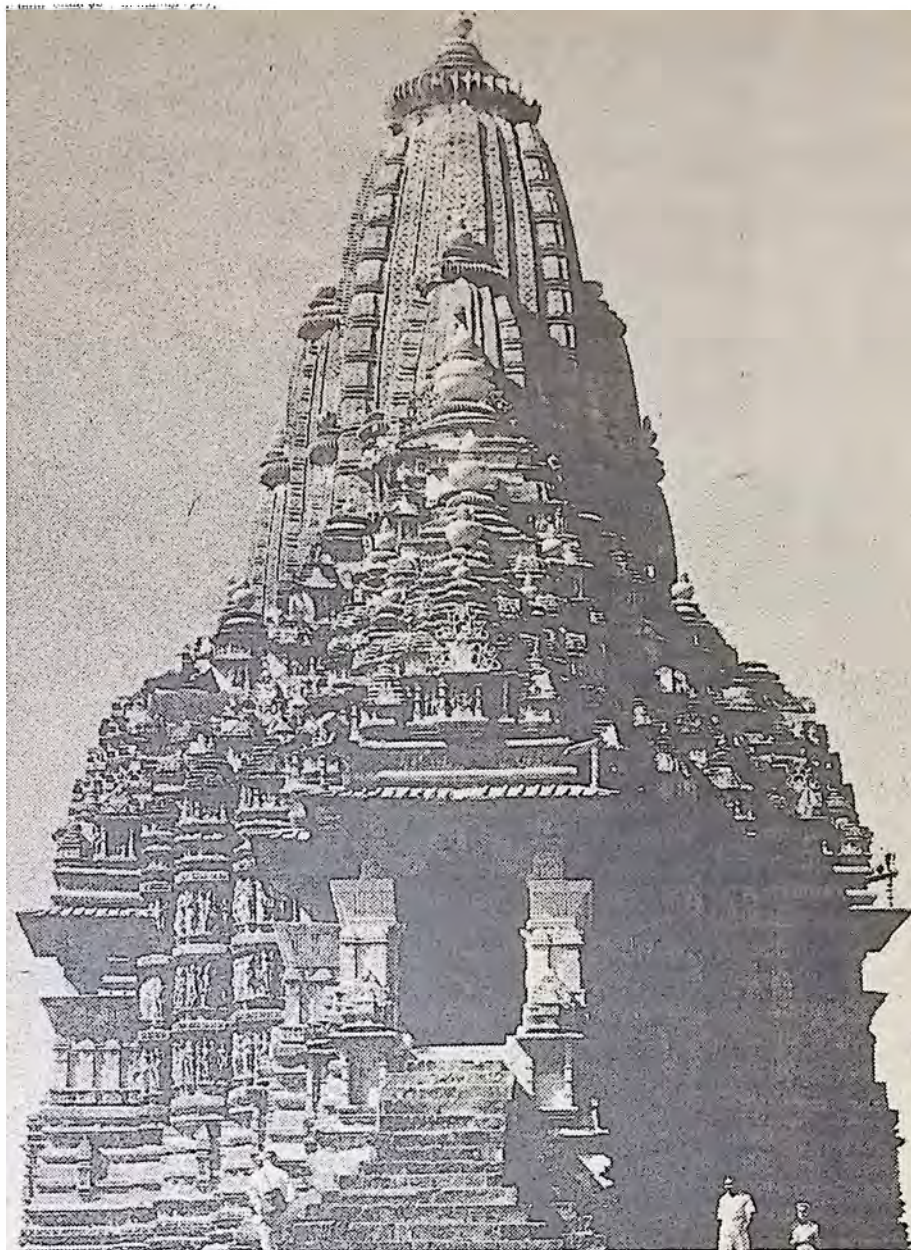
Den verden, den virkelighed, vi tror vi lever i, opfatter vi hovedsageligt gennem de sanseindtryk, vi modtager og tænker over. Det er en mangfoldig verden: mennesker, dyr, racer, arter, nationer, ting, metaller, systemer, krig, fred, ondskab, barmhjertighed, FN, ret, uret, politik, venstre, højre, sult, mad, penge, kristne, EF, buddhister, socialister, oldtid, nutid, fremtid, sex, planeter, beat, EDB... Alt dette og meget andet beskæftiger vor tilværelse, vore tanker, begær og handlinger.

Men denne virkelighed er falsk, siger hinduismen. Og det egentlige mål for menneskets stræben er derfor, at opdage og forene sig med den sande virkelighed, som ikke er mangfoldighed men udelte enhed — den evige, absolutte And: Brahman. Herfra strømmer livet ud for engang at vende tilbage dertil.

Dette er formentlig lige så svært at fatte for de fleste hinduer som for os. Forskellen er måske blot, at det for hinduen er en nødvendighed at nå frem til en forståelse. Det er ganske enkelt meningen med hans tilværelse — eller rettere sagt tilværelser, for han tror at menneskesjælen gensødes mange gange i nye legemer.

Den forløsende opdagelse

Vore erfaringer og vor tænkning siger os, at det er kortsynet og forkert, hvis vi begrænser den sande, den dybeste virkelighed til det, vi kan opfatte med vore sanser. Mennesket har et Jeg — Atman — som ligger dybere end san-

Kandariya Mahadeva, det skulpturrige Shiva-tempel i Khajuraho, blev bygget under hindukongeriget af Jijhoti i det 10. årh.

serne, nydelserne og overfladisk tænkning.

Da den sande virkelighed — ifølge hinduismen — er udelte enhed og ikke den mangfoldighed, vi lever og handler i, sker menneskets forløsning ved opdagelsen, den dybe erkendelse af, at Atman (den enkelte sjæl) og Brahman (verdenssjælen) er ét og det samme. (Fra Brihadaranyaka-Upanishad).

Sjælevandringens onde cirkel

Mennesket svinger med sjælevandringens »evige hjul« — Samsara. Det bliver ustandseligt gensødt, og i dette forløb spiller Karma ind: Den samlede sum af et menneskes handlinger, hvadenten de stammer fra tanken, talen eller legemet, frembringer gode eller dårlige resultater som er bestemmende for, om man gensødes blandt guder, mennesker eller dyr.

Men mennesket kan nå til den forløsende opdagelse, når det bryder ud af denne onde cirkel. Og forløsningen opnås ved, at man frigør sig fra den falske virkelighed, som bestemmer vore tanker og handlinger. Et middel hertil er yoga, dvs. en bevidst træning i at nå frem til forening med det guddommelige.

Forskellige veje til forløsning

Denne forening, som er menneskets egentlige mål, dets forløsning og salighed, kan man nå til ad forskellige veje:

1. Den forstandsmæssigt anlagte kan gå ad erkendelsens eller kundskabens vej. Ved tænkning når han frem til en kundskab, som forener ham med Brahman.
2. Mere anvendt er kærlighedens vej, Bhaktis vej. Her er det ikke et spørgsmål om at opleve enheden med Gud, men om at tjene ham i kærlighed.
3. En tredje vej er Karma, gerningernes vej. Selvske handlinger skaber omkring mennesket en slags hinde, som hindrer kontakten med det guddommelige, men en uselvsk handling leder til Gud. Den rette handling skal udføres uden lidenskab, da man ellers binder sig for hårdt til tilværelsen.
4. En fjerde vej er de åndelige øvelsernes vej, hvori kroppen skal hindres i at forstyrre sjælen i dens koncentration. For at nå denne meditations-tilstand indtager man den såkaldte lotus-stilling.

De 3 K'er

Det er blevet sagt, at det eneste fælles for alle hinduer er de tre K'er: koen, kasten og Karma.

Koen betragtes stadig som hellig, og det vil formentlig vare århundreder inden kastevesenet har udslettet sin rolle.

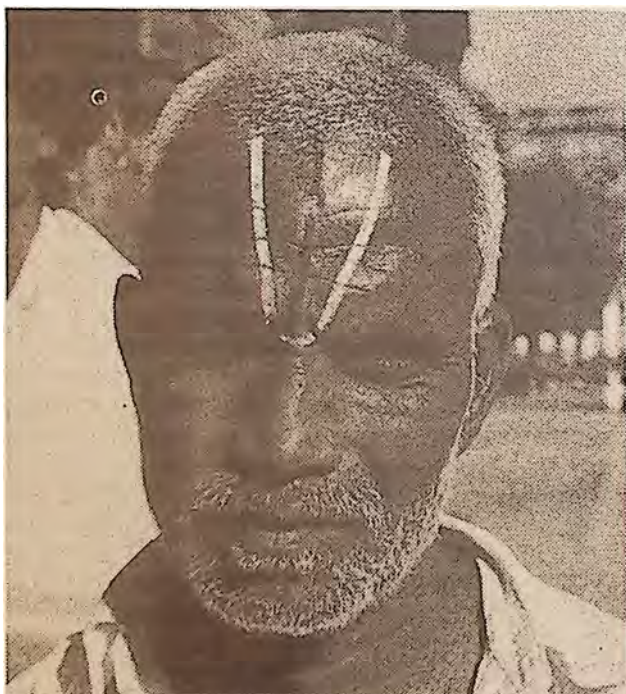
Medlemmer af de forskellige kaster kan som regel hverken spise eller rejse sammen, end mindre gifte sig med hinanden.

Troen på Karma — at menneskets skæbne bestemmes af dets tidligere handlinger, eventuelt i et tidligere liv — er uformindsket og er med til at bevare kastesystemet.

Ethvert menneske fødes med et kald og i en kaste og må opfylde sin Dharma, dvs. de religiøse og moralske pligter der former familiens og kastens liv. Der er knyttet en række religiøse pligter til alle livsafsnit (fødsel, giftermål, død osv.) og der må iagttages en række andre pligter vedrørende forholdene i familien og kasten, mellem kasterne og over for de kastelede.

Jørgen Juulsgaard
Danmarks skoleradio

Uddrag af DR's folder som kan fås for 2.85 kr. plus 15 pct. moms. Til folderen hører en 25 min. radioudsendelse, som kan lånes på DR's båndcentral til brug ved studiekredse.

En brahmaner (præst) med Vishnutegn på panden.

Pavens faste-budskab

- den som elsker Gud,
skal også elske sin broder ...

Kære sønner og døtre.

Medens vi endnu er fyldt af ånden fra det hellige år og af de nådegaver det bragte, skal vi begynde på fasteliturgen. Det er nu tiden til åndelig fordybelse og enhver opfordres til at gøre op med sig selv, hvordan han beder, og hvordan han handler.

Lad os tage denne forbedelsestid alvorligt, så vi sammen med Kirken kan få del i Kristi mysterier, Han som har lidt, er død

og opstanden for alle.

Det er — kære sønner og døtre — grunden til, at »vi formaner jer til, at det ikke må være forgæves. I har modtaget Guds nåde«, som Paulus skriver i 2. Korinterbrev, 6. kapitel, vers 1. Gud er kærlighed og har hengivet sig selv og Vi gentager overfor jer én af konsekvenserne af det hellige år, som Vi fremhævede ved audiensen den 17. december:« Elsk jeres brødre! Elsk de mennesker, som trænger til jeres

kærlighed og jeres hjælp — husk hvad der står i Johannes 1. brev, 4. kapitel, vers 19-21: Vi elsker, fordi Han elskede os. Hvis nogen siger: »Jeg elsker Gud« og hader sin broder, så er han en løgner; thi den, der ikke elsker sin broder som han har set, han kan ikke elske Gud, som han ikke har set. Og dette bud har vi fra Ham, at den, som elsker Gud, skal også elske sin broder«. I skal elske dem med den broderlige og med-

Pave Paul VI modtager i Vatikanet en hilsen, oplæst af en pige i en gruppe børn fra den jordskælvramte by Ninfa på Sicilien. Børne-gruppen var fornylig i Rom for at påvirke ledende italienske politikere til at sætte fart i genopbygningen af deres ødelagte by. 60.000 mennesker har her siden 1968 levet i baracker, og endnu har kun 230 familier fået nye hjem.

menneskelige kærlighed, som bliver genoplivet og mangedoblet ved gode gerninger — den kærlighed, som ikke blot er et vidnesbyrd om, at vi sagde ja til det hellige års intention, men lige så meget vil vise, at intentionen er aktuel og frugtbar også for de år, som kommer.

For at bidrage til at vir-

keliggøre den sociale retfærdighed og være vidner om Kristi glade budskab, så del det I har med de andre: den, der virkelig er fattig, finder altid én, der har endnu mindre. Hjælp hinanden indenfor menighederne, idet I følger den appel, der — ligesom hvert år — udgår fra jeres lokale kirke, som at hjælpe

dem, der — langt borte — sulter og lider nød.

Gør I det, vil I - lutrede og med åbent sind — være rede til at gå ind i det liv, som Påsken bringer, et liv i den opstandne Kristi ånd.

I dette håb velsigner Vi jer, elskede sønner og døtre, i Faderens, Sønnens og Helligåndens navn.

Kvindernes internationale bededag

Stilhed - Indsigt - Udsyn

»Stilhed — Indsigt — Udsyn« var mottoet for den årlige bededag, som nu i adskillige år har samlet kristne kvinder over hele verden til fælles bøn efter de samme tekster. Altid den første fredag i marts!

I år var teksterne udformet af latinamerikanske kvinder og var tydeligt præget af, hvad netop disse landes kvinder savner.

Herhjemme mødtes katolske kvinder i både provins og København med andre kristne kvinder til fælles gudstjenester og sammenkomster, baseret på de internationale bededagemaer.

Ikke småpenge i kollekten

Der er alene i vort land mere end 100 bedekredse, hvor der tillige optages en kollekt. I 1975 tilfaldt halvdelen af kollekten »Nordisk Økumenisk Center« i Assisi, og det var ikke mindre end 13.000 kr., der sendtes dertil. Det er altså ikke småbeløb, der kommer ind, fraregnet et lille beløb, der sendes til Verdensbededagens internationale kontor i New York til løbende udgifter.

Den danske landskomite, der står for bededagen her havde i år besluttet at dele kollekten mellem Det danske Bibelselskab og Sentalmissionens spedalskhedsarbejde i Bangla Desh.

Mange steder mødtes

man i provinsen til fælles bøn, katolske kvinder med kvinder fra andre trossamfund. F. eks. i Fredericia var den katolske kirke i år vært for første gang.

I Vejle samledes man hos metodisterne om bedeteksterne og havde tillige foredrag og billeder om Bangla Desh og Sydamerika. I Odense, hvor katolske kvinder også er med i tilrettelæggelsen af bededagen, dannede den apostolske kirke i år ramme om mødet.

I København mødtes mere end 200 kvinder i Diakonissestiftelsens kirke om aftenen. Maja Dalby ledede mødet og nævnte bl. a. i sin velkomsttale, at de internationale bededage synes at have været de første økumeniske møder på lægmandsplan i Danmark, startet af kvinder, der som så mange andre steder ville forsøge at gøre livet mere menneskeligt i den verden, vi er sat til at forvalte.

Men vi kan ikke arbejde, uden vi har bedende mennesker om os og bag os!

Rapport fra Nairobi

Bodil Krabbe fra Økumenisk Fællesråds ungdomsgruppe havde med meget udbytte været til Kirkernes verdensråds generalforsamling i Nairobi og fortalte levende og engageret om de nye landes appel til Vesten, om at det politiske aspekt for alvor

kommer med i kirkens ansvar, — om forkyndelse som en væsentlig forpligtelse for alle kristne, som vi sammen må slide for — om den samtale, der stadig må føres mellem de forskellige trossamfund, så religionsblanderier undgås, og vi samles om det, vi er fælles om.

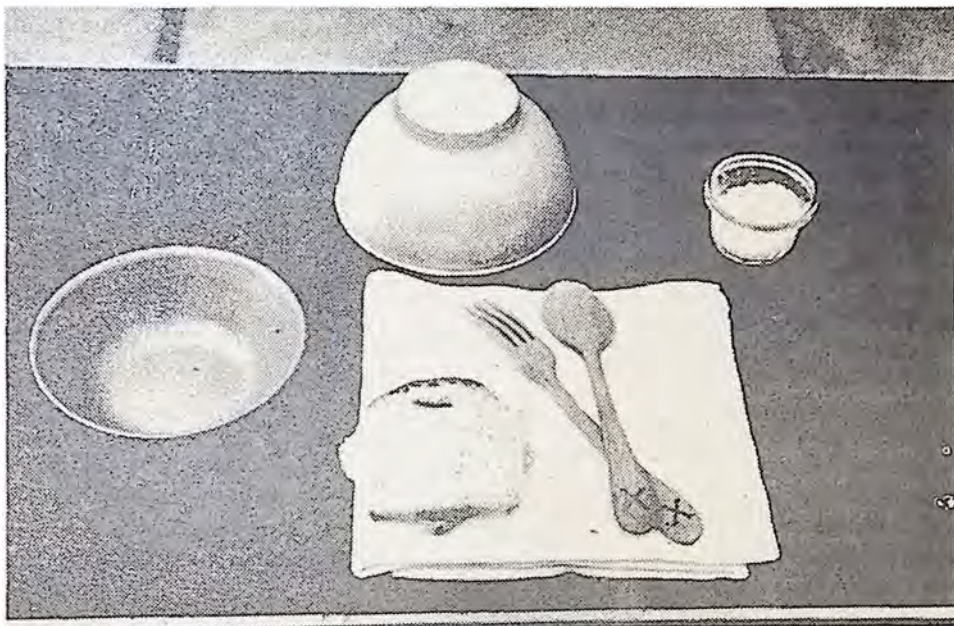
Bibelen på moderne kinesisk

Ulla Felling fra det danske bibelselskabs ungdomsgruppe fortalte, at bibelen nu er oversat til 1576 sprog, og at man er ved at forberede en moderne kinesisk bibel — 800 millioner mennesker taler i dag kinesisk — ligesom en arabisk oversættelse netop er blevet udsendt.

En udmærket instruktiv farvefilm af Jens Bjerre fra Red Barnets spedalskhedsarbejde i Indien afrundede billedet af årets to danske kollektforslag.

Den engelsk-sprogede gruppe af bededagen samledes i København om formiddagen i St. Albans Church om det originale amerikanske program — også her var adskillige katolske kvinder med som deltagere.

I 1977 skal den katolske kirke i København danne rammen om kvindernes internationale bededag, — og da håber vi på stor katolsk opbakning om dette vigtige økumeniske indslag.

FASTE-BESTEMMELSER

Fastetiden giver os anledning til både individuelt og i fællesskab at vise vort bdsfærdige sindelag og ønske om fornyelse.

Det fælles udtryk er bl. a. faste- og bdsdagene Askeonsdag og Langfredag. Ved faste forstår kirken, at man kun spiser eet egentligt måltid om dagen og reducerer de øvrige måltider til et minimum, hvis man ikke helt undlader dem. Ligeledes afholder man sig fra kødspiser. Kirken forpligter kun personer mellem 21 og 60 år til at deltage i denne form for faste, men opfordrer de øvrige til at finde andre eg-

nede former for bod på disse dage.

I denne sammenhæng vil jeg specielt henlede alles opmærksomhed på den fælles nordiske fasteaktion. Formålet med en sådan aktion, det man i gamle dage kaldte almisser, er at vise sin solidaritet med de nødlidende på en effektiv måde. Det vil som regel indebære personlige afsavn. Men først derved får det virkelig betydning for en selv. Hjertets gavmildhed er en særlig egen-skab, der får os til at ligne vor himmelske Fader.

Bestemmelser for modtagelse af påskekomunionen

Messen og modtagelsen af Herrens legeme og blod er centrum i både den enkeltes og kirkens liv. Kirken har derfor siden Middelalderen pålagt de troende som et minimum at modtage Alterets Sakramente til påske, hvor vi fejrer Kristi død og opstandelse og hans stadige tilstedeværelse blandt os.

Tiden for modtagelsen af påskekomunionen strækker sig fra Palmesøndag den 11. april til Pinsesøndag den 6. juni 1976.

Hans L. Martensen

Spørgsmål til den katolske skole

Velbesøgt møde i AC med mange aktuelle spørgsmål til katolske skoleledere

Katolske skoleledere er endnu midt i deres overvejelser om en ny og mere tidssvarende formulering af den katolske skoles formål. To problemer synes at volde særlige vanskeligheder i den forbindelse. For det første ønsker skolerne at markere deres klare tilknytning til kirken, — at de altså netop er katolske skoler. Men i denne brydningernes og pluralismens tid er begrebet »katolsk« nu en gang ikke så entydigt som tidligere. Så længe kirken selv på en række punkter må lade spørgsmålet stå åbent, om hvad der egentlig er katolsk, og hvad ikke, skal man heller ikke forvente et afklaret standpunkt fra skolens side.

For det andet ser mange skolefolk en alvorlig konflikt i dette at være skole med en klar kristen målsætning og samtidig ville leve op til skolelovens krav om at formidle viden uden at forkynde eller indoktrinere.

Dette kom blandt en række andre interessante forhold frem ved en »høring« den 3. marts på Niels Steensens Gymnasium i København, hvor Academicum Catholicum gjorde et prisværdigt forsøg på at videreføre den aktuelle skoledebat i en bredere kreds.

Et panel bestående af

skolelederne Ole Dam, Jørgen Frost-Jensen og Dan Rasmussen samt lektor Georg Heggum og skolepsykolog sr. Michelle Schmitt med Anton Dekkers som ordstyrer besvarede indledende spørgsmål fra Ellen Bådsgård Jensen og Hans Jørgen Johansen, begge kendt fra indlæg i »katolsk orientering«. Deres spørgsmål blev hurtigt fulgt op af adskillige andre fra den talstærke forsamling, der bl. a. omfattede lærere fra katolske skoler også uden for København.

Ansvar og opdragelse

Ellen Bådsgård lagde for med spørgsmålet, om i hvor høj grad de katolske skoler var indstillet på at tage del i forældrenes ansvar for børnenes katolske opdragelse. Hele panelet var enige om, at skolen på ingen måde kan overtage forældrenes ansvar, men naturligvis har sit eget ansvar for at skabe et katolsk miljø for børnene. Georg Heggum fremhævede, at skolen således ikke kunne blive et sikkerhedsnet under en mangelfuld eller svigtende opdragelse i hjemmet, derimod skulle den virke ved »kirkens nærværelse«, dvs. ved præsters, søstres og katolske læreres tilstedeværelse.

Ole Dam fandt det vigtigt, at lærerne viser, hvor

de står, at de er aktive katolikker, at de går til messe sammen med eleverne, og at de desuden markerer katolske synspunkter også i andre fag end netop religionsundervisningen. Han havde selv ikke spurgt vanskeligt ved dette, selv i et fag som fysik, hvor man helt nøgternt kan påvise, at et naturvidenskabeligt verdensbillede slet ikke udelukker et kristent verdensbillede.

En af de ikke-katolske lærere på Niels Steensens gymnasium, Edel Hertz gav i et vægtigt indlæg udtryk for, at mange i frikirkerne og folkekirken stiller måske for store forventninger til den katolske skole. Når man først er kommet indenfor, kan det nemlig være svært at få øje på de særlige katolske kvaliteter, som skolerne skulle byde på. Det er som om man har inviteret for mange udenforstående ind og ladet disse mange gæster bestemme farten, fremfor selv at fastholde et katolsk præg.

Katolske og ikke katolske lærere

Skoleinspektør Jørgen Buntzen fra Steno-Skolen i Nakskov mente ligeledes, at skolerne ofte svigter de katolske forældre, som forventer en solid, ortodoks, katolsk ånd og undervisning. Han fandt, at

man måtte stå fast på traditionen og den gamle lærdom, indtil de mange nye tanker var bedre afklaret.

På nogle spørgsmål fra Hans Jørgen Johansen om antallet af katolske lærere, ansættelsesvilkår m. v. oplyste Jørgen Frost-Jensen, at de katolske lærere kun udgør mellem en tredjedel og halvdelen af alle lærere på skolerne. Mange katolske lærere underviser på andre skoler, men man er først nu ved at danne sig et skøn over den mulige reserve af trække på, hvis det skulle blive nødvendigt. Han afviste et rygte om, at man ved ansættelse i underskolen ikke måtte foretrække katolske lærere fremfor ikke-katol-

ske. Dette fagforeningskrav gælder kun for gymnasieskolen. Dan Rasmussen ville dog i denne sammenhæng hævde skolernes frihed til at foretrække en fagligt bedre kvalificeret ikke-katolsk kristen for en katolsk.

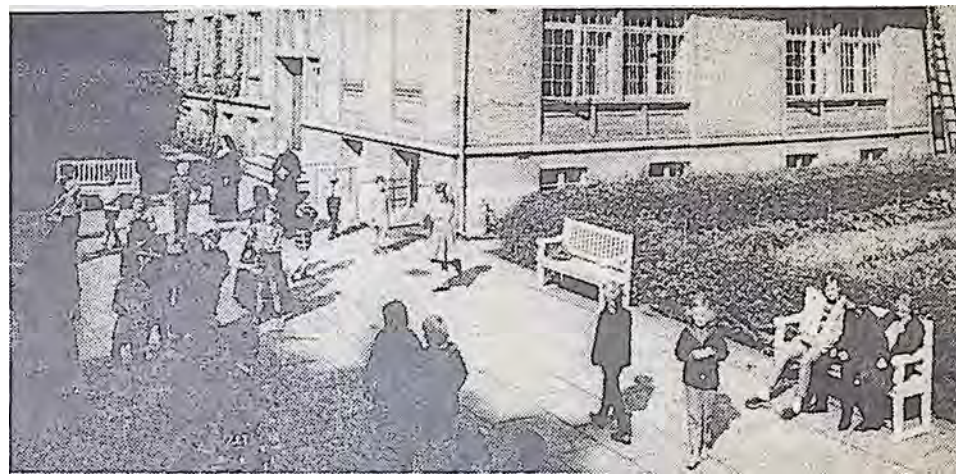
Koordination af undervisningsprogrammer

Om religionsundervisningen blev det oplyst, at man har pligt til at følge de danske skolers almindelige læseplan, men den giver dog mulighed for tidsmæssigt at lægge hovedvægt på den katolsk-kristne tros lære. En speciel katolsk læseplan for hele bispedømmet findes imidlertid ikke, så hver enkelt skole eller religionslærer

må selv sammensætte undervisningsprogrammet. At dette kan have sine ulemper fremgik af et hjer-tesuk fra en gymnasieelev, der hævdede overhovedet intet at have lært om katolsk tro gennem hele sin tid i underskolen og op til gymnasiet.

Flere religionslærere efterlyste iøvrigt hjælpemateriale til undervisningen i de ældste klasser, mens man fandt f. eks. det canadiske system udmærket til de yngre klasser.

Skolelederne holder i marts måned møde på Sostrup, hvor man denne gang skal søge at nå til enighed om en endelig formulering af målsætningen for den katolske skole i dag. HJJ

for andre tjenester i sognet uden for menighedsrådets snævre felt. Da mange af vore sogne kun har få medlemmer og dermed også begrænsede talenter, beskæftigede man sig meget med det ønskelige og mulige i at få et samarbejde igang på tværs af sognegrænserne.

Selv om man de fleste steder synes at have fået godt tag på de mere administrative opgaver, hersker der ret stor usikkerhed over for de religiøst-pastorale opgaver, dvs. dem der direkte vedrører forholdet til Gud og mennesker. Man drøftede her hvilken hjælp de enkelte sogne kunne få fra biskop, pastoralråd og ekspertgrupper (bl. a. ungdomspræst og ungdomskonsulent). Det blev fremhævet, at biskoppen netop har reserveret sine to Sostrup-retræter til sommer for nuværende og kommende medlemmer af pastoralråd og menighedsråd for at søge styrket dette det svage pastorale led i menighedsrådenes arbejde.

Om at vælge menighedsråd

Man talte videre om forberedelserne til menighedsrådsvalget den 9. maj. Biskoppen gav her et meget inspirerende oplæg om meningen med valg og demokrati i kirken. (Vi hen-

viser til biskoppens egen artikel andet steds i dette nummer). Biskoppen sagde bl. a., at når menigheden vælger et rådsmedlem, skulle den ikke blot vælge en, der repræsenterer menigheden, men en, der samtidig på en vis måde repræsenterer Kristus. For enhver kristen har fået sin særlige nådegave til at gøre noget af Kristi liv nærværende blandt os. Det giver et menighedsrådsvalg et langt dybere perspektiv end et almindeligt politisk valg.

Hvad er så præstens opgave?

Når også lægfolk er kaldet til sådanne opgaver, hvad bliver der så tilbage specielt for præsten? Hertil svarede biskoppen, at præsten har ansvaret for — at messen fejres i overensstemmelse med kirkens tro og liturgi,

— at de troende bliver belært om, at den hellige kommunion skal modtages med et bodfærdigt sind, så den bliver til frelse og ikke til fordømmelse, og

— at menigheden vejledes i åndelige spørgsmål om bøn, tro og irttesættes eller formaner, når der er behov for at sætte tingene på plads.

Lørdagens hovedemne var iøvrigt erfaringer med de lokalt prægede opgaver i menighederne. Resultatet

af gruppedrøftelserne bragte ikke overvældende nyt, men man fik dog udvekslet eksempler på de mange forskellige aktiviteter, der foregår. Mere interessant var for så vidt søndagens forslag til tværsogns-aktiviteter. Her blev bl. a. nævnt religionsundervisning af børn, f. eks. Assumptionssøstrenes undervisning i forskellige sogne og deres retræter op til trosbekræftelse mv. Endvidere blev nævnt ungdomsarbejdet, herunder udveksling af foredragsholdere og kateketer. Også retrætedage og studiedage var egnede til tværsogns-emner, foruden bibelkurser, fælles gudstjenester til højtidene og de større arrangementer som f. eks. valfarter og kirkestævner.

Ubesvarede spørgsmål

To spørgsmål blev iøvrigt stillet, men ikke besvaret. Det første drejede sig om mulighederne for et pastoralt samarbejde mellem sognene og de katolske skoler mht. tværsognsarbejde, mission og børne- og ungdomsarbejde via forældrekræde. Det andet drejede sig om de supplerende tjenester i kirken, dvs. diakoner, lektorer kateketer osv. Mange lægfolk venter utålmodigt på nyt og om mulighederne for at stille sig til rådighed.

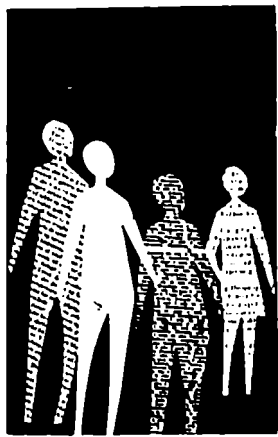
R.P og HJJ.

Pastoralrådets struktur-weekend på Sostrup

Der blev arbejdet hårdt dels i grupper og dels i et stort fællesskab den 14.-15. februar på Sostrup, hvor biskoppen mødtes med 22 præster og 56 lægfolk, der repræsenterede 33 sogne, og som arbejder i menighedsrådene eller forskellige andre råd og udvalg.

Der blev talt meget om fællesskabet i menighedsrådet, om opgaver og arbejdsform og om behovet

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplads på ca. 30 tekstlinjer. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 8, (der udkommer 28.4.1976) er mandag den 5.4. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

Birkerød: Den hellige Families Kirke

Bistrup Byvej 4, 3460 Birkerød,
Tlf. (02) 81 27 96 pastor Gommans, eller
81 85 09 pastor Muiser, bedst kl. 9-10.

Søndagsmesser

Bistrup kl. 8.00 og 10.00.
Hillerød kl. 10.00 i kapellet i Østergade.
Hørsholm kl. 10.00.
Mikkelsborg kl. 8.00.
Åsebakken kl. 8.15.

Lørdag den 27. marts kl. 9.30: Religionsundervisning i Hillerød, Godthåbsvej 24, tlf. (03) 26 14 04.

Søndag den 28. marts er der i Bistrup, Hillerød og Hørsholm et menighedsmøde i forlængelse af højmessens, hvor der gives nærmere oplysninger om det kommende menighedsrådsvalg.

Fredag den 2. april kl. 19.30: Bodsandagt i Hillerød.

Lørdag den 3. april kl. 9.30: Religionsundervisning i Hillerød.

Søndag den 11. april kl. 10.00: Første kommunion i Hillerød.

Lørdag den 10. april kl. 16.00: Bodsandagt i Bistrup.

Brønshøj: Skt. Antoni Kirke

Frederikssundsvej 225, 2700 Brønshøj.
Tlf. (01) 28 17 00. Sognepræsten træffes kl. 9-10, undtagen torsdag.

Messetider

Søndag kl. 8.30 og 10.30.
Mandag og torsdag kl. 8.00.
Tirsdag kl. 10.00.
Onsdag og fredag kl. 19.00.
Lørdag kl. 17.00.

Onsdag den 31. marts kl. 19.00: Efter aftenmessen orienterende møde for menigheden om menighedsrådsvalget den 9. maj.

Fredag den 2. april. Første fredag i måneden: Tilbedelse fra kl. 16.00 indtil aftenmessen kl. 19.00.

Søndag den 4. april. Første søndag i måneden: Vi har altid familiemesse kl. 10.30, bagefter mødes vi i menighedssalen.

Palmesøndag den 11. april kl. 8.30: Messe. Ved højmessens kl. 10.30: Palmeindvielse.

Skærtorsdag den 15. april kl. 16.00: Messe.

Langfredag den 16. april kl. 15.00: Langfredagsliturgi og kommunion.

Påskelørdag den 17. april kl. 19.30: Messe. Efter messen er der et lille påskemåltid i menighedssalen.

Påskesøndag den 18. april kl. 8.30: Messe. Kl. 10.30: Højmesse.

2. påskedag den 19. april kl. 10.30: Messe.

Onsdag den 28. april: Menighedsmøde efter aftenmessen kl. 19.00.

Ordrup: Skt. Andreas Kirke

Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund.
Tlf. OR 422, bedst kl. 10-11.
Giro 80 26 602.

Søndag den 28. marts: Fasteprædikant: Pater H. Kerkhofs, O. Præm.

Søndag den 4. april: Foruden de sædvanlige messer: Børnemesse kl. 10.30.

Husk Mini KUK 1. og 3. onsdag i hver måned.
Mødested: Præstegården kl. 18.30.

Maribo: Skt. Birgittas Kirke

Mariagade 4, 4930 Maribo.
Tlf. (03) 88 01 74.

Gudstjenester

Søndag kl. 9.30: Højmesse. Kl. 11.15: Messe.
Hver 1. søndag i måneden: Latinsk højmesse.
Hver 3. søndag: Fremmed prædikant.
Hver 4. søndag kl. 10.45: Polsk messe.

Vælgermøde

Søndag den 4. april samles vi efter højmessens — messen kl. 11.15 bortfalder — i menighedssalen, hvor valgstyrelsen vil orientere om gennemførelsen af menighedsrådsvalget, som finder sted den 9. maj. Det er af afgørende vigtighed, at menighedens medlemmer tager aktivt del i kandidatopstillingen. Gør jer allerede inden mødet tanker om, hvem I mener er egnede til at bære et særligt ansvar for sognets trivsel. Alle forslag modtages med taknemmelighed. Valgstyrelsen.

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved.
Tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: Tirsdag — fredag kl. 11.30-12.30, eller efter aftale.

Faste gudstjenester

Hver søndag kl. 8.00: Messe med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med fasteprediken.
Hverdage: Hver skoleonsdag og skolefredag kl. 8.00: Messe med en kort prædiken.
Hver fredag kl. 19.00: Korsvejsandagt.

Søndag den 28. marts kl. 10.00: Latinsk højmesse med fasteprediken.

Møder

Tirsdag den 30. marts kl. 19.30: Møde for vore katolske børns forældre i præstegårdens menighedssal. Bl. a. drøftes: Katolske børns skolegang i skoleåret 1976/77 og fremover.

Torsdag den 1. april kl. 19.45 i Rønnebæk Kirke: »N. F. S. Grundtvig«. Foredrag af Ejvind Larsen, redaktør ved »Information«.

Fredag den 2. april: Ministrantmøde for hold II hos Kurt Christensen. Mødet holdes efter korsvejsandagten. »Ministrantquis om faste- og påsketiden«. — Jesu Hjerte Fredag.

Torsdag den 8. april kl. 19.30 i præstegårdens menighedssal: Generalvikar Lars Messerschmidt taler om »Menighedsråd og menighedsrådsvalg«. Efter kaffebordet viser menighedsrådsformand, overlæge dr. med. Viggo Clemmensen, lysbilleder fra sit ophold og arbejde på hospitaler og universitetsklinikker i Nigeria for kort tid siden.

Fredag den 9. april: Efter korsvejsandagten vises for ministranterne filmen »Matæuspasjonen«. Alle er hjertelig velkomne!

Ringsted: Skt. Knuds Kirke

Skt. Knudsgade 19, 4100 Ringsted.
Sognepræsten, J. Jong, træffes daglig kl. 7-9 på tlf. (03) 61 03 92 eller (03) 52 06 45. Svares der ikke, bedes man venligst give besked på tlf. (03) 52 23 98, herr Rosenlykke.

Messe hver søndag kl. 11.00.

Bemærk venligst!

Onsdag den 31. marts: Opstillingsmøde til menighedsrådsvalg.
Der er messe kl. 19.00 i kirken, derefter møde på skolen. Enhver kan foreslå kandidater, og det er vigtigt, at man møder op her da ansvaret hviler på os alle, når det gælder kirkens trivsel fremover.

Skærtorsdag den 15. april: Ingen messe.

Langfredag den 16. april kl. 16.00: Messe.

Påskelørdag den 17. april: Ingen messe.

1. og 2. påskedag kl. 11.00: Messe.

Siden sidst

har vi igen haft menighedsweekend på Røsnæs og været glade for det. Her føler man et virkeligt godt menighedsfællesskab på tværs af sognene. Det har vist sig at være gavnligt og må være vejen frem.

Vi er for små menigheder til f. eks. at lave et ungdomsarbejde. Derfor er det godt, at vi engang imellem slår os sammen med vore nabosogne, især da vi har fælles sognepræst. Tak til Ruth og Claus Plum, fordi de gav os husly.

Så har der været strukturweekend på Sostrup. Her blev sat mange positive tanker i sving, ikke mindst med henblik på menighedsrådsvalget den 9. maj. Her blev det flere gange pointeret, at ansvaret for kirkens trivsel ikke ligger alene hos præsten og menighedsrådet, men på hele menigheden.

Sidst, men ikke mindst: 1. påskedag kl. 11.00 bliver der familiemesse. Trine og Gunnar er begyndt at øve med børnene. Husk at møde op igen den 21. marts og 4. april kl. 10.00 i præstegården.

Vejle: Skt. Norberts Kirke

Fjellevej 2, 7100 Vejle. Telf. (05) 82 08 93.

Kontortid: onsdag-lørdag kl. 9-12.

Søndag den 4. april kl. 10.00: Familiemesse og menighedsskaffe. — Orientering om valget af nyt menighedsråd.

Mandag den 5. april kl. 14.30: Kontaktgruppen for de ældre. Skt. Norbert skolens 5. klasse genopfører for os H. C. Andersens »Svinedrenge«, som de høstede succes med til skolefesten i november. Instruktion: Lærer Käthe Lund.

Bemærk stedet: Den nye børnehaves sal, Vestre Engvej 40! (Denne gang er det rigtigt!)

Tirsdag den 6. april kl. 19.30: Sidste af de 4 aftener med bibel, bøn og nadver: »Et møde med Helligånden«.

Onsdag den 7. april kl. 14.30: DKKF: Lysbilleder fra Rom.

PALMESØNDAG den 11. april: Under højmessens uddeling af palmebrancher. Kl. 14.30 i søstrenes kapel messe for ældre og syge med meddelelsen af de syges salvelse. Efter messen festligt samvær. Syge hentes i private biler. Ring desangående til E. Melchior 82 65 39.

Tirsdag den 13. april kl. 19.30: Bodsandagt med skriftemål. Fremmed præst til rådighed.

SKÆRTORSdag den 15. april kl. 16.30: Højmesse med børns første kommunion. Indtil kl. 24.00. Tilbedelse af Herrens Legeme. Kl. 24.00: Sakramental velsignelse.

LANGFREDAG den 16. april kl. 15.00: Passionsliturgi. (Faste- og abstinensdag).

PÅSKELØRDAG den 17. april: OBS! Ingen messe kl. 15.00. Kl. 23.00: Kristi opstandelsesmesse med dåbsliturgi.

PÅSKESØNDAG den 18. april og mandag den 19. april kl. 10.00: Højmesse.

Søndag den 2. maj: Under familiemessen særlig kollekt for menighedens ungdomsarbejde. Vi efterlyser voksne ledere til SNUK, Skt. Norberts Ungdoms Klub.

Sognepræsten er bortrejst med F. O. F.-aftenhøjskoleholdet til Firenze fra 27. marts til 4. april.

Alle ønskes en velsignet påske!

H. Kerkhofs, J. Ophoff,
R. Stroobants, W. Wuyts

Aalborg: Skt. Mariæ Kirke

Kastetvej 1, 9000 Ålborg.
Tlf. (08) 12 69 56 og 13 07 44.

Hver fredag kl. 19.00: Korsvejsandagt i
Sct. Josephs kapel.

Fredag den 2. april. Jesu-Hjerte-Fredag:
Sakramentet udstilles til tilbedelse i kir-
ken fra kl. 15.00-19.00. Kl. 19.00: Aften-
messe.

Påskegudstjenester i Ålborg Skærtorsdag
kl. 17.00. Efter gudstjenesten er der tilbe-
delse til kl. 23.00.

Langfredag kl. 15.00.

Påskelørdag kl. 20.00.

1. og 2. påskedag kl. 8.00 og 10.00

Vi har brug for ministranter i disse dage,
også vore »gamle drenge« er hjertelig vel-
komne.

Søndag den 25. april: Børnenes 1. kom-
munion i kirken i Ålborg under højmessens
kl. 10.00.

Søndag den 2. maj: De unges trosbekræf-
telse under højmessens kl. 10.00.

Vigtigt!
I forbindelse med valget til det nye menig-
hedsråd i maj måned afholdes menigheds-
møde mandag den 5. april kl. 19.30 på Sct.
Mariæ Skole i Ålborg. Vi håber der kom-
mer mange fra hele menigheden til dette
vigtige møde.

Gudstjenester i Frederikshavn
Lørdag den 10. april kl. 16.30. (Kl. 15.30
er der den dag børnenes 1. skriftemål)

1. påskedag kl. 9.30.

Thisted
Der kommer nærmere meddelelse, men
foreløbig er påskegudstjenesten sat til 2.
påskedag kl. 10.00.

Nakskov: Skt. Franciskus Kirke

Bredgade 47, 4900 Nakskov.
Tlf. (03) 92 06 81, Giro 709 1060.

Søndag den 28. marts: Menighedsmøde.
Mødets emne: Det forestående menig-
hedsrådsvalg. Mødet holdes i tilslutning til
søndagens messe.

Fredag den 2. april: Ungdomsklubben.

Søndag den 4. april kl. 9.00: Højmesse.
Gæstepredikant: Pater Mesters, Kalund-
borg. Kl. 10.30: Polsk messe. Prædikant:
Pater Dudek, Amager. Der gøres op-
mærksom på lejlighed til skriftemål ved
fremmed skriftefader.

Torsdag den 8. april kl. 19.30: Bodsandagt
ved pastor Hinrichsen, Maribo.

Lørdag den 10. april: Skriftemål kl. 16.00
og kl. 17.00 samt efter aftenmessen kl.
19.00.

Søndag den 11. april. Palmesøndag kl.
9.00: Højmesse. Kl. 10.30: Messe m. pol-
ske salmer.

Tirsdag den 13. april kl. 19.30: Bodsan-
dag ved pater Berning.

Skærtorsdag den 15. april kl. 19.00: Af-
tengudstjeneste.

Langfredag den 16. april kl. 10.00: Kors-
vejsandagt, derefter lejlighed til skrifte-
mål. Kl. 15.00: Langfredags-gudstjeneste.
Lejlighed til skriftemål efter dagens guds-
tjenester.

Påskelørdag den 17. april kl. 22.30: På-
skenattens gudstjeneste.

Påskedag den 18. april kl. 9.00: Højmesse.
Kl. 10.30: Messe med polske salmer.

2. påskedag den 19. april kl. 10.00: Høj-
messe.

Fredag den 23. april kl. 19.00: Ungdoms-
klubben.

Søndag den 25. april: Konfirmanderne
med forældre indbydes til gudstjenesten
kl. 10.30.

Kirkebidrag 1975/76

Skulle De have glemt at sende Deres bi-
drag, bedes De gøre det snarest. Det kan
nå ind inden regnskabsårets afslutning den
31. marts. Pilgrimsrejsen Rom/Assisi i for-
bindelse med 750 året for den hellige
Franciskus død. Husk rettidig tilmelding.
Oplysninger på tlf. (03) 92 06 81.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 28/3: 4. søndag i fasten. 2 Krøn.
36, 14-16. 19-23. — Salme 137, 1-6. (R.
6a: Min tunge hænge ved ganen, om ikke
jeg ihukommer dig). — Ef. 2, 4-10. —
Johs. 3, 14-21.

Mandag 29/3: Alm. ugedag. Es. 65, 17-21.
— Johs. 4, 43-54.

Tirsdag 30/3: Alm. ugedag. Ez. 47, 1-9.
12. — Johs. 5, 1-3a. 5-16.

Onsdag 31/3: Alm. ugedag. Es. 49, 8-15.
— Johs. 5, 17-30.

Torsdag 1/4: Alm. ugedag. 2. Mos. 32, 7-
14. — Johs. 5, 31-47.

Fredag 2/4: Alm. ugedag. (Evt. Frans af
Paula, eremit). Visdommens bog 6 og 2, 1.
a. 12-22. — Johs. 7, 1-2. 10. 25-30.

Lørdag 3/4: Alm. ugedag. Jer. 11, 18-20.
— Johs. 7, 40-53.

Søndag 4/4: 5. søndag i fasten. Jer. 31, 31-
34. — Salme 51, 3-4. 12-13. 14-15. (R.
12a: Skab mig, o Gud, et rent hjerte). —
Hebr. 5, 7-9. — Johs. 12, 20-33.

Mandag 5/4: Alm. ugedag. (Evt. Vincens
Ferrer præst). Dan. 1 41c-62. — Johs. 8,
1-11. Fra i dag Herrens Lidelses præfa-
tion.

Tirsdag 6/4: Alm. ugedag. 4. Mos. 21, 4-9.
— Johs. 8, 21-30.

Onsdag 7/4: Alm. ugedag. (Evt. Johannes
Baptist de la Salle, præst. Dan. 3, 14-20.
24-25. 28. — Johs. 8, 31-42.

Torsdag 8/4: Alm. ugedag. 1. Mos 17, 3-9.
— Johs. 8, 51-59.

Fredag 9/4: Alm. ugedag. Jer. 20, 10-13.
— Johs. 10, 31-42.

Lørdag 10/4: Alm. ugedag. Ez. 37, 21-28.
— Johs. 11, 45-56.

Søndag 11/4. Palmesøndag. Es. 50, 4-7. —
Salme 22, 8-9. 17-18a. 19-20. 23-24. (R.
2a: Min Gud, min Gud, hvorfor har du
forladt mig?) — Filst. 2, 6-11. — Mark.
14, 1-15, 47 (el. kort læsn. 15, 1-39).

Den nordiske valfart til Lourdes

26. august til 2. september 1976

8 dages flyrejse med fuld pension. Pris på
hotel »Madonna« kr. 1.880,-

Særpris for syge og handicappede på »Ac-
cueil Notre-Dame« kr. 1.250,-

Læger, sygeplejersker, samaritter medføl-
ger.

Valfartspræst: Pater G. Gommans C.M.

Program og tilmeldelser:

VALFARTSKOMITEEN
Barsehøj 25
2900 Hellerup
tlf. GE. 6341
(bedst om aftenen).

Retræte for mænd

Den årlige retræte for mænd, på Dalum
Kloster, afholdes i år i dagene 23. — 27.
august.

Dette års retræteleder bliver herr pater J.
Mesters SMM, Kalundborg, som to gange
tidligere har ledet retræter til alle deltage-
res glæde.

Prisen for deltagelse med eneværelse og
fuld forplejning er kr. 200,-.

Da deltagerantallet er meget begrænset,
bedes man tilmelde sig snarest til Stig Kø-
nig-Petersen, Dr. Tværgade 11, III, 1302
København K. Samtidig med tilmeldelsen,
bedes indbetalt depositum kr. 25,- på giro
2 1027 06, til samme adresse.

Venlig hilsen
K. F. Meldahl,
Kj. Nygaard-Hansen,
Paolo Tonti,
S. König-Petersen

Maria Søstrenes Børnegrave i Vejle

søger med tiltrædelse 1.-8. 76., 2. halv-
dagspædagoger, (om eftermiddagen.) Stil-
lingerne er i lønramme 6-8.

Ansøgning med afskrift af eksamenspa-
pirlr og anbefalinger fra tidligere ansættel-
ser stiles til Børnehavens bestyrelse og
sendes til Børnehavens leder: Søster Ceci-
lie Maes, Vestre Engvej 40, tlf. 82 91 73.
Ansøgningsfristen udløber pr. 12.-4. 76.

Niels Steensens Gymnasium

Hovedskolen

Til august vil der, dels på grund af en
lærers forfremmelse, dels på grund af til-
pasning til den nye skolestruktur, være be-
hov for at besætte nogle faste stillinger
som lærer/overlærer. Vi har især brug for
lærere, der ønsker at undervise i dansk,
tyisk eller regning/matematik fra 7. til 10.
klassetrin, for de to sidstnævnte fag såvel
på grundkursus som på udvidet kursus,
men der er også ledige timer i andre fag
samt i støtteundervisning i dansk, frem-
medsprog og matematik.

Skolen drives på katolsk grundlag og øn-
sker derfor medarbejdere med interesse for
at skabe et positivt kristent miljø. Vort la-
veste klassetrin er 7. klasse (1976/77: 2
parallelklasser), men de fleste elever opta-
ges på 8. klassetrin (1976/77: 6 parallel-
klasser).

Ansættelse sker i henhold til overenskomst
med Danmarks Lærerforening. Løn og pen-
sionsforhold som for ikke-akademiske
lærere ved statens gymnasieskoler, dvs.
folkeskoleløn med et specielt gymnasie-
tillæg.

Ansøgning, bilagt afskrift af eksamensbe-
vis og udtalelser, stiles til styrelsen for den
selvejende institution Niels Steensens
Gymnasium og sendes til rektor Erik Lo-
rensen, Niels Steensens Gymnasium, Sct.
Kjeldsgade 3, 2100 København Ø, hos
hvem yderligere oplysninger eventuelt kan
indhentes, tlf. (01) 20 93 40. Ansøgnings-
fristen udløber 21. 04. 76.

Påske- refugium

Styrelsen for Magleås indbyder til fem
stille påskedage.

Under pastor Knud Ballins ledelse vil delta-
gerne forberede sig til og samles om på-
skens gudstjenester.

Brochurer er fremlagt i våbenhusene, men
kan også rekvireres direkte fra Magleås.

NB.: Der er kun begrænset plads. Tilmel-
ding til:

Magleås

Høsterkøbvej 6.
DK. 3460 Birkerød.
Telefon 02-81 07 15.

DKKF's landsmøde i Odense

Landsmøde afholdes i week-end'en 10. -
11. april i St. Albani Skoles lokaler, Adel-
gade 3 - 5 i Odense med følgende pro-
gram:

Lørdag d. 10. april kl. 15 kaffe i gymnastik-
salen, hvorefter generalforsamlingen finder
sted kl. 15.30. Kl. 18.30 fælles middag
som optakt til aftenmødet kl. 20.00, hvor
Inger Saxild fortæller om det afsluttende
møde i den pavelige kommission for kvin-
der i kirken og i samfundet, og Ruth Plum
beretter om indtryk fra Verdensunionens
(WUCWO) studiedage i Maria Laach 4.-6.
april.

Søndag d. 11. april kl. 10 går vi til høj-
messe med palmevielse i St. Albani Kirke.
Efter messen er der frokost og hyggeligt
samvær et par timer.

Yderligere oplysninger og tilmelding hos
Eva Jantzen, Røntoftvej 4, 2860 Søborg
hurtigst muligt.

Lærere til Sankt Birgitta Skole Maribo

2 lærerstiller ved Sankt Birgitta Skole i
Maribo opslås ledige til besættelse pr. 1.
august 1976.

Som katolsk skole henvender den sig til
ansøgere som, foruden at besidde de fag-
lige og pædagogiske kvalifikationer, er ind-
stillet på, sammen med lærerkollegiet, at
tegne skolens kristne linie, både i forhold til
den katolske og den ikke-katolske del af
skolens forældrekræds og elever.

Skolen har 200 elever (heraf 4/5 ikke-ka-
tolske) på Bh kl. — 7. klassetrin: fra 76/77:
8. klassetrin.

Vi søger medarbejdere til alm. skolefag,
især dansk og matematik (minus sprog).

Der er gode kollegiale forhold og et godt
forældresamarbejde.

Ansættelses- og lønsvilkår som ved den of-
fentlige skole.

Ansøgninger stiles og sendes — inden den
1. april — til Styrelsen for Sankt Birgitta
Skole, Østergade 61, 4930 Maribo.
Oplysninger kan indhentes hos skolens le-
der, skoleinspektør Henrik Schultz, Sankt
Birgitta Skole. Telefon (03) 88 02 68.

Fødselstallet

(Fortsat fra forsiden)

Regeringen besluttede da at præmiere børnefødsler. Mens der tidligere blev givet barselsorlov i 3 måneder med fuld løn, så tilbyder regeringen nu 3 års barselsorlov med halv løn uden tab af anciennitet. Da 80 % af de fødende i Ungarn er arbejdstagere, kan sådanne foranstaltninger få stor indflydelse på fødselstallet. I samme retning virker det også, at ægtepar, der har fået statslige byggelån, får eftergivet noget af lånet for hvert

barn, de sætter i verden. Det vil nok heller ikke være virkningsløst, at regeringen — og det i et land, hvor al sygdomsbehandling ellers er gratis — nu kræver forudbetaling for aborter.

Andre østlande som Bulgarien, Rumænien og Tjekkoslaviet har iværksat lignende kampagner ud fra de samme motiver. — Mere af praktiske end af moralske årsager synes bag jerntæppet aborter at være et fænomen, der er ved at forsvinde.

Abort-situationen i Danmark

Ugeskrift for Læger nr. 2 1976 beskæftiger sig bl. a. med provokerede aborter. I en artikel om abortudviklingen i de nordiske lande skriver dr. polit. Poul Chr. Matthiesen. Den nye abortlov, der trådte i kraft 1/10 1973 gav som bekendt enhver dansk kvinde ret til at få sit svangerskab afbrudt inden for de første 12 uger af svangerskabet. 1972 var altså det sidste år under 1970-loven, der allerede gav udvidet adgang til abort i for-

hold til tidligere love. I 1972 fødtes der i Danmark 76.082 levende børn og blev foretaget 13.600 aborter, hvilket vil sige, at der for hver 100 fødte var 17.9 aborter. 1974 — det første hele år under den nye lov — fødtes der 71.768 levende børn, og der blev foretaget 24.868 aborter, hvad der svarer til 34.7 pr. 100 fødte.

Tvivl om abort

I samme nummer af Ugeskrift for Læger skri-

Mange Roma-farere kender denne mindsten over den hellige Kyrillos grav i San Clementes underjordiske kirke. Stenen blev skænket i 1929 af det bulgarske folk i anledning af 1060 års dagen for helgenens død. Nu hviler han igen i Saloniki.

ver overlæge, dr. med. Vagn Sele om den centrale stilling, den praktiserende læge har i forbindelse med at vejlede den gravide kvinde, inden hun henvises til abort. Det er vigtigt, at kvinderne får lejlighed til

at komme frem med deres tvivl, om hvorvidt aborten skal udføres eller ej, hvis de da føler en sådan tvivl, hvad måske mange gør. Lægen bør gøre sig umage for at finde ud af, om kvinden virkelig ved, hvad hun selv ønsker, og må ofre den nødvendige tid, der skal til, for at komme til den rette løsning, for det kan blive en alvorlig sag, hvis en kvinde, der er usikker med hensyn til, om hun ønsker abort eller ej, på grund af »systemet« gennemfører en abort, som hun senere fortryder. Selv om de kvinder, der ikke rigtigt ved, om en abort er den bedste løsning på deres problem, udgør et mindretal, så bør lægerne tage hånd om denne gruppe og beskytte dem mod følgerne af en lovgivning, der i sin tid krævedes af et andet mindretal. R.P.

Fødselstallet i Danmark må også vække bekymring for fremtiden. Abortloven har medført, at det nu er mere end hver 3. dansker, der unddrages retten til livet.

Pius XII reddede over 700.000 jøder

KNA — Den jødiske forsker og specialist i nytestamentlig bibelvidenskab professor Pinchas Lapide har offentliggjort et omfattende jødisk kildemateriale, som dokumenterer at takket være pave Pius XII's indsats er mellem 700.000 og 860.000 jøder

blevet reddet fra tilintetgørelsen under den 2. verdenskrig. Derved har pave Pius »løbet en meget større risiko, end offentligheden nogen sinde har fået oplysning om«, siger Pinchas Lapide. Pius XII var pave fra 1939 til 1958.

CIA ophører med brug af missionærer

Washington (NC) — Det amerikanske efterretningsvæsen, CIA har officielt meddelt, at man »af politiske grunde« ikke længere vil indhente oplysninger gennem missionærer og journalister. Samtidig understreges det, at CIA ikke har flere hemmelige aftaler med amerikan-

ske gejstlige eller missionærer og ikke vil indgå nye i fremtiden.

Som omtalt i »katolsk orientering« nr. 4, 76 har CIA og præsident Ford tidligere forsvaret det nu afbrudte samarbejde, som fremkaldte stærke protester fra kirkesamfundene i USA.

Fortsat dialog med Islam

Rom (KIPA) — Vatikanet er fast besluttet til at fortsætte samtalen med islam i den ikke-arabiske verden. Sekretæren for kongregationen for de ikke-kristne, Mgr. Pietro Rossano, som var med under samtalen i Tripolis for nylig, understreger, at man ofte fejlagtigt sætter lighedstegn mellem islam og den arabiske verden. Der findes i verden

80 millioner arabere, hvoraf en del er kristne, mens mindst en halv milliard mennesker i Afrika og Asien er tilhængere af islam. De næste møder mellem repræsentanter for den katolske kirke og islam er allerede fastlagt i Yemen (i marts) og i Malaysia, Indonesien og Nigeria.

Kyrillos' relikvier til Saloniki som gave fra Rom

Athen (KIPA) — På pavens initiativ er den hellige Kyrillos' relikvier blevet overført fra San Clemente-kirken i Rom til Saloniki, det antikke Tessalonika, som var helgenens fødeby.

Kyrillos og hans bror Methodios kaldes »de slaviske landes apostle«. Kyrillos, som levede 826-869,

var opfinderen til det efter ham opkaldte kyrilliske alfabet, som stadig bruges i Rusland og de slaviske kulturlande.

Det var metropolit Meliton, af Chalcedon, der fik relikvierne med som gave til den græsk-ortodokse kirke.

Forsonings-kors til Narvik

Paderborn/Narvik (KIPA) — Som symbol på forsoningen mellem nationer, der har stået som fjender over for hinanden, har medlemmer af det tyske Bonifatius-Werk i Paderborn skænket byen Narvik et stort krucifiks fra 1720. Den norske havneby Nar-

vik blev stærkt ødelagt af tyskerne under 2. verdenskrig. Korset er blevet anbragt mod altervæggens yderside til den nye katolske kirke.

På den militære kirkegård i Narvik ligger 1.471 tyske soldater begravet.

Soldater fra mange nationer fandt døden på slagmarken ved Narvik. Billedet herunder viser trækorset på polske soldatergrave.

NÆSTE NUMMER UDSENDES ONSDAG DEN 7. APRIL

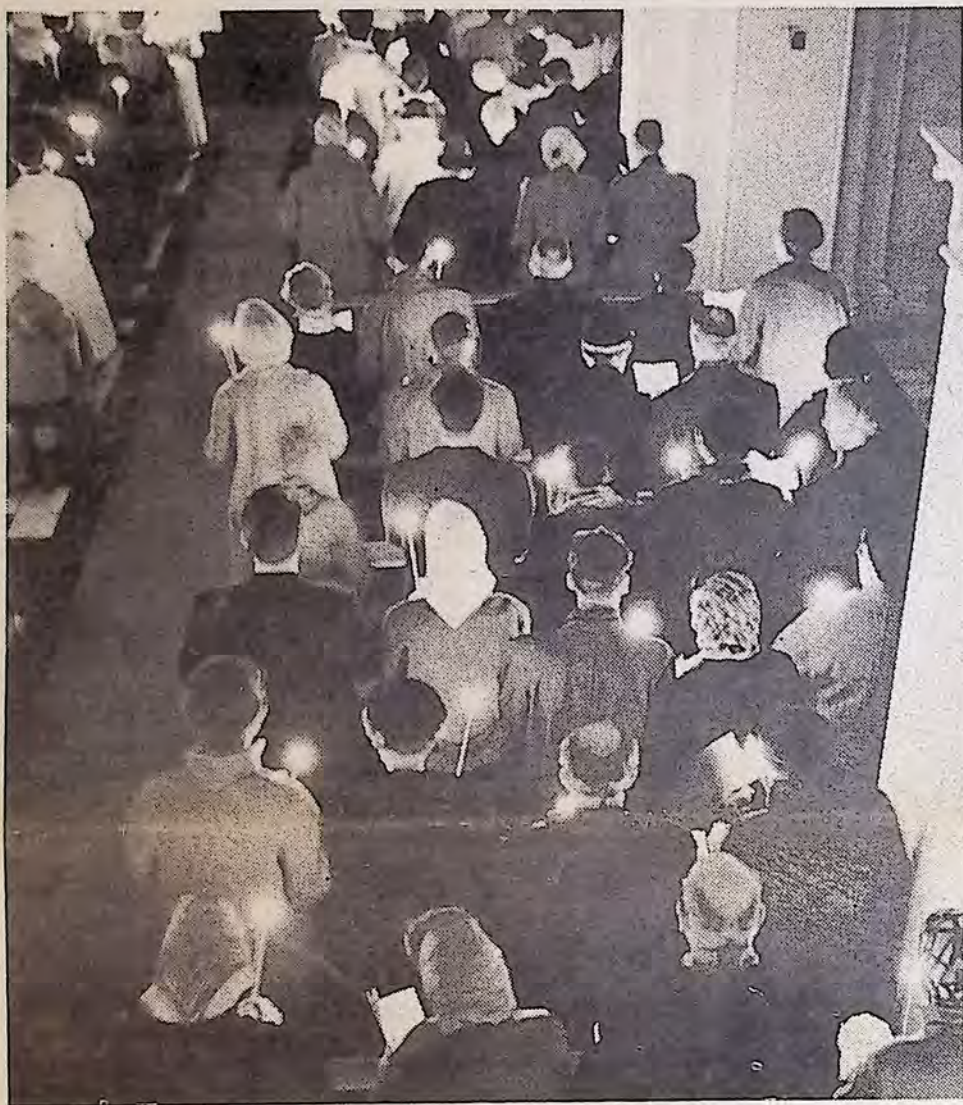
Trinbrættet side 4

At blive gamle sammen side 5

Kun Kristus er præst side 6-8

Et påskebillede side 8

katolsk orientering

KRISTUS VERDENS LYS synger vi påskemat, mens påskelyset bæres frem i kirken, og vi alle tænder vort eget lys ved det. Det mørke kirkerum bliver langsomt til et lyshav. Hver af os holder i hånden det lys, der symboliserer, hvad vi i vort indre er blevet: et rent lys — ikke ved egen kraft, men gennem Jesus den opstandne.

Generel absolution til frafaldne katolikker

Bemærkelsesværdigt faste-arrangement i England

LONDON (NC) — Biskopperne for to engelske bispedømmer, Shrewsbury og Nottingham forsøger at gøre det lettere for frafaldne katolikker at vende tilbage til kirken og praktisere uden først at skulle gå til skrifte. Det sker på den måde, at der under en række særlige messer i fastetiden gives generel syndsforladelse.

I en fælles meddelelse herom henviser de to biskopper Grassar og Brewer blandt andet til lignel-

sen om den fortabte søn, der fik sin fars tilgivelse, endnu før han kunne komme med nogen bekendelse. »Der er mange, som ønsker at vende tilbage til kirken efter at have holdt sig borte i mange år men de kan ikke få sig selv til at skrifte, i hvert fald ikke lige med det samme«, hedder det.

Ved de omtalte messer bliver de tilstedeværende opfordret til at modtage tilgivelse for alle deres tidligere synder uden forin-

den at modtage bodens sakramente. Betingelsen er alene deres anger og ønsket om at vende tilbage til Gud, og de får herefter adgang til deltagelse i Den hellige kommunion.

Biskopperne understreger, at formålet ikke er at mindske betydningen af bodens sakramente, men at hjælpe dem, for hvem skriftemålet umiddelbart er en uovervindelig hindring for tilbagevenden til kirken.

Vatikanets kateketiske råd sat i tænkebox:

Hvor er glæden blevet af i kirkens undervisning?

Rom (NC) — Kardinal John Wright har på embeds vegne pålagt en kateketisk gruppe på højt niveau i Vatikanet at finde metoder til påny at få indplaceret glæden i katekesen.

Kardinal Wright er formand for kongregationen for gejstligheden og opfordringen blev fremsat ved åbningsmødet ved det internationale kateketiske råd den 8. marts. Det kateketiske råd er henlagt under kardinalens kongregation, men er i øvrigt lige-stillet med den internationale teologikommission og den pavelige bibel-kommission, hvad der siger lidt om dets betydning. Det kateketiske råd har 25 medlemmer udpeget af de nationale bispekonferencer.

Noget er sket med smilet i kirken

Kardinal Wright sagde videre, at rådet skulle fungere som hans egen kongregation »tænkeboks«, og nævnte i den forbindelse, at paven netop har gjort katekese til hovedemnet på verdens-bispe-synoden i 1977. Kardinalen betonede vigtigheden af at finde en eller anden måde, hvorpå

glæden igen kan blive fremhævet som noget centralt i trosbelæringen. »Jeg mener ikke, at videnskabelig og spekulativ teologi nu skal kendetegnes ved munterhed, men jeg vil hævde, at troen bør læres med glæde«, sagde han og fortsatte: »Noget er sket med smilet og glæden i kirken, og hvad der er sket, er ikke godt. Smilet og glæden er blevet kvalt af metodologi og gået tabt i det kateketiske indhold«.

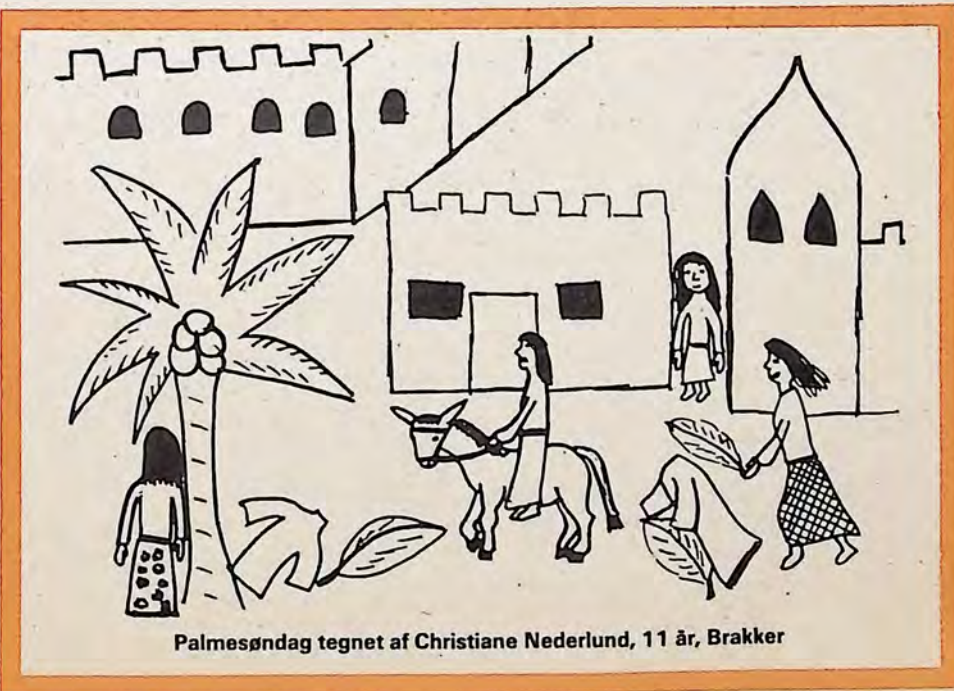
Måske hænger den største vanskelighed ved undervisning af moderne ungdom sammen med smilets og latterens forsvinden. Det er ganske sikkert den største hindring for voksen-katekesen, mener kardinal Wright, som bad det kateketiske råd om at lære os, hvordan vi i dag kan virkeliggøre den hellige Ambrosius' ideal: at belære med glæde og på en måde, der skaber glæde.

Irske søstre hjælper i Island

(KO) — Skt. Josef søstre har i flere år haft vanskeligheder med at opretholde deres virksomhed i Island, først og fremmest på grund af manglende tilgang til ordenen. Nu har de fået hjælp af De barmhjertige søstres orden fra Nordirland og den irske republik. Sidste sommer ankom seks søstre til Hafnafjord nær Reykjavik, hvor Skt. Josef søstre driver deres hospital og mission.

De barmhjertige søstre skal ikke alene beskæftige sig med hospitalsarbejde, men også med undervisning, to af dem er uddannede pædagoger, og de lærer i øvrigt allesammen islandsk. Til sommer har de haft en ønsket prøvetid på et år og skal så træffe endelig beslutning om videreførelsen af Skt. Josef søstrenes opgaver.

Af Islands 213.000 indbyggere er ca. 1.000 katolikker.

Palmesøndag tegnet af Christiane Nederlund, 11 år, Brakker

Nordisk Kul A/S 70 45 30

Automatisk levering
Ollevagt i fyringssæsonen
Egen import og tanklager
Radiolodrigerede
tankvogne

SALG . KØRSEL . ADMINISTRATION
SERVICE . INSTALLATION

Rødovrevej 383, 2610 Rødovre

01-70 45 30

— sikkerhed for varme

H. OVERBECK A/S

Ingeniørfirma

Havnepladsen, Kolding
Telefon 52 35 55

Kaj F. Fjording og Søn

Murermestre — Ingeniører
Entrepenører
Hyldegårds Tværvæg 13,
Charlottenlund
Telefon 63 12 88

El-afdeling v/ installator
J. Ramskov Hansen
Telefon 94 31 45

N. BOESEN

BEGRAVELSESFORRETNING
v/ Anders Jürgensen

Nørrebrogade 9 - 7100 Vejle
Telf. (05) 82 07 25 - 82 46 40

R. Schulik

Slagterforretning

Nørrebrogade 46, Esbjerg
Telefon 12 02 14

Benzons
Begravelsesforretning Aut. katolsk bedemand
34 46 01 - GO 60 56

Fasanvejens
Ligkistemagasin Ndr. Fasanvej 76
GO. 6056 - GO. 6030

Begravelse og bisættelser
ordnes for alle trossamfund.
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35

- VVS
- Ventilation
- Sprinkleranlæg
- Oliefyer
- Service
- Blik
- Smøde
- Plaat
- Isolering

Svend Erik Laursen A/S
Chr. X's vej 108
8260 Århus - Viby J.
Tlf. 08-14 85 33

Tilsluttet
VVS-branchens
garantifonding

MONIES & ANDERSENS EFTF. A/S

VVS

Frederiksborggade 22
1360 København K
Telefon 13 23 14

E. Christoffersen
Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74

Redaktionen har modtaget
nedenstående artikler om to aktuelle spørgsmål.
Rubrikken med læserbreve udgår i dette nummer

Også forældrene burde undervises før børnenes trosbekræftelse

Af Knud B. Sørensen

Nu da min anden datter skal til trosbekræftelse, vil jeg gerne lykønske arrangørerne bag initiativet til den fælles undervisning for de unge fra de københavnske og omegnens sogne. Da min første pige for 3 år siden begyndte at gå til den fælles undervisning på Niels Steensens Gymnasium, mærkede jeg hendes be-

gejstring for den voksne forklaring og de kontante svar der blev givet på spørgsmålene, de unge stillede. Lige fra starten blev forældrene indbudt til at høre om undervisningsform og -midler. Der er bl.a. foredrag, gruppearbejde, film, lysbilleder, musik, diskussioner, et par weekend'er og fælles messer.

Det undrede én lidt, at vi til det sidste forældremøde med Elsebeth Kieler P. Dorn og flere af de dygtige kateketer mødte ret elementære spørgsmål fra forældrenes side vedrørende udlægning af evangelietekster og hørte, at de unge er kirkefremmede og »blæser« på det hele.

Hvis de unge »blæser« på det hele, kan det så ikke skyldes, at forældrene ikke spørger dem: »Hvad hørte I derhenne, hvad lærte I, forstod I det?« Dersom ikke forældrene er med til at undervise, diskutere og forklare, altså laver en debat- og hyggeaften om kirke, evangelium m.v., hvordan skal så præst og skole kunne klare det? Mon ikke alt for mange voksne er gået åndeligt i stå og kører på et Ave Maria — hvis de da kan huske det endnu et Fader-vor — dersom det ikke er glemt for lutter stress og

hvad man ellers husker fra sin barndoms religionsundervisning?

Dette vil de unge ikke nøjes med i dag. Hvis ikke vi forældre også følger med, hvis ikke vi selv prøver på at forny os — sådan som vi er nødt til at gøre det på vor arbejdsplads, inden for kultur, politik m.v. må vi finde os i, at vore unge siger: »De gamle forstår os ikke«.

Måske burde den katolske kirke undervise forældrene, før den begynder at undervise børnene til firmelse og trosbekræftelse, for det er jo rigtigt, hvad en del giver udtryk for, at for nogle af de unge er det kirkelige i dag kun en tom skal, kun gaverne og festen tæller.

Men inden vi skyder på ungdommen, skal vi nok gribe i vores egen barm. Lader vi vore børn firme eller trosbekræfte for troens skyld, eller fordi det gør man nu engang i Danmark, og fordi vi nu selv har været til en del fester, og må gøre gengæld?

Disse strotanker, som ikke blev udtalt ved de afholdte forældremøder på Niels Steensens Gymnasium, gives herved videre.

En ung om at være kristen

Af Franz Hoyos

Forleden mødte jeg en af mine gamle klassekammerater, der inviterede mig hjem på en kop kaffe. Hun spurgte, om der ikke var noget om, at jeg var katolik, og det kunne jeg jo kun bekræfte.

»Det må da være forfærdeligt, alt det I skal og ikke må, tænkt at skulle gå til skrifte for slet ikke at tale om den tvungne kirkegang hver søndag. Jeg tror ikke på Gud, hvis en gud fandtes, hvorfor skaber han så ikke mere retfærdighed på jorden, giver alle mennesker mad nok. Ja hvorfor har nogle mere end andre? Tror de måske mere på Gud? Er de bedre end alle de, der ikke har det nødvendige? Hvordan ser du som katolik på mine synspunkter?«

Jeg tænkte mig om et langt øjeblik og startede med at sige, at jeg jo ikke er præst, for han ville nok kunne give nogle mere korrekte svar, men jeg ville da gerne forsøge at forklare min opfattelse.

Hvorfor går vi til skrifte?

For at starte med skriftemålet. »Hvorfor går vi til skrifte, og hvad får vi ud af det?«

Umiddelbart lyder det måske tåbeligt, at man skal be-

kende og angre sine synder overfor trediemanden — præsten —, kunne vi ikke lige så godt bede om tilgivelse hos den man begik synden imod? Gud har dog sagt, »Hvad I gør mod mine, gør I mod mig« og derfor skal vi bede Gud om tilgivelse. Jeg vil prøve at forklare det med en sammenligning.

Synder — Gud — præst kan sammenlignes med anklager dommer — forsvarer i samfundet. For fra den dag, hvor vi går til første kommunion og selv for første gang siger ja til Gud, accepterer vi ham som vort overhoved og dømmende kraft i vort kristne fællesskab.

I skriftestolen sidder så præsten og jeg, en situation som mange opfatter som dystert. Man er ikke helt glad ved situationen og regner præsten for et fremmed menneske, ja skriften måske netop hos en fremmed præst for ikke at komme i forlegenhed overfor ham. Men hvorfor dog gøre det. Præsten sidder der jo netop (ligesom en forsvarer) for at hjælpe mig. Og hvilken styrke er det ikke for en forsvarer at kende sin klient så godt som muligt.

Så kan man selvfølgelig begynde at argumentere, om det er nødvendigt at skrifte, for

Gud, som ser alt, ved jo i forvejen, hvad man har gjort. Men er det egentlig så underligt, at Kirken ligesom samfundet har regler? Alene det at overvinde sig til at erkende sin skyld og ved præstens hjælp bede om tilgivelse er af værdi.

»Jamen hvad så med pligten til at gå i kirke om søndagen? Det må være forfærdeligt kedeligt«. Dertil kan jeg kun svare, at jeg, så længe jeg kan huske, altid har været aktiv under messen især med musik og sang og derfor aldrig har kedet mig. Forøvrigt synes jeg, det ville være lige så mærkeligt at være dansker og aldrig sætte sine ben i Danmark som at være kristen og aldrig sætte sine ben i kirken.

Gud - ikke et overmenneske

Hvad angår det personlige forhold til Gud forstår jeg godt, at man ikke tror på ham som et overmenneske med glorie og svævende på en sky, men når man er glad ved livet, tror på fremtiden og måske endda har energi nok tilovers til også at gøre andre glade: give en hjælpende hånd, hvor det kniber rent praktisk eller bare ved at lytte til andre, også selv om man egentlig hverken har tid eller lyst, ja så

synes jeg, at man lever i sin tro. Det er nok det, nogle kalder forladiget humanistisk religiøsitet, men jeg vil ikke et sekund betænke mig på at kalde det kristendom. For net op ved at prøve at leve op til idealet om at være så god og retfærdig og hjælpsom overfor sine medmennesker som muligt — selv om man ikke altid kan gennemføre det — netop på den måde, synes jeg, man har sagt sit uforbeholdne ja til Jesus Kristus og i praksis bevist sin tro på ham.

Gud giver os frihed

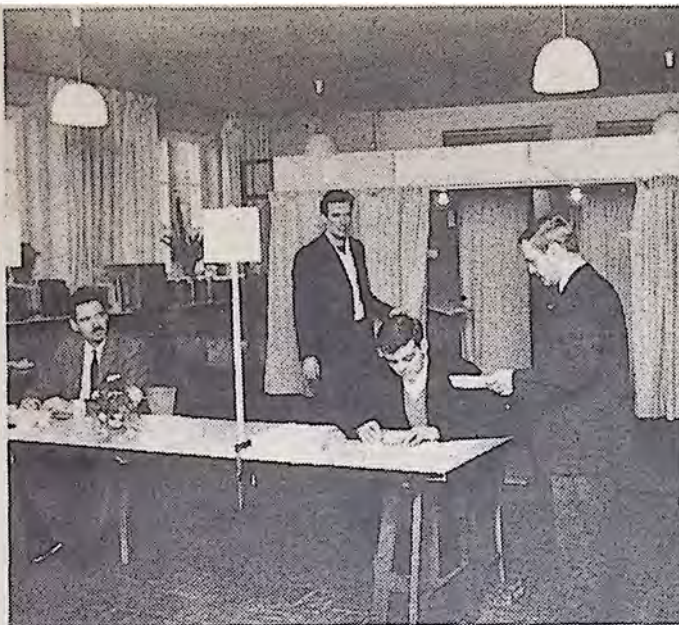
Gud fungerer som dommer og vejleder for os, men han giver os også vor frihed til at gøre, hvad vi selv synes er bedst. Denne frihed, som især vi danskere altid holder så fast ved, frihed til at gøre, hvad der passer os bedst, men ofte glemmer vi, at frihed giver ansvar, og vi forvalter ofte vor frihed dårligt. Magtbegær egoisme, jalousi og andet er medvirkende grunde til al splittelse i verden og til den uretfærdige fordeling af verdens ressourcer. Ingen af os er engle, heller ikke vi unge. Tænk på, at de penge, de fleste af os giver ud på et stereoanlæg, måske kunne redde livet for 5 sultende mennesker, som, hvis vi gav afkald og hjalp dem, kunne leve videre i vort fællesskab.

Så til det sidste spørgsmål om Guds retfærdighed kan jeg kun svare, at vi mennesker med vor egoisme selv er skyld i det meste og ikke Gud.

VALG

TIL MENIGHEDSRÅD

SØNDAG DEN 9. MAJ

Vi nærmer os de sidste frister

De kan endnu nå at foreslå kandidater til menighedsrådet, men De skal skynde Dem, for fristen udløber søndag den 11. april. Forslagene skal sendes skriftligt til formanden for den lokale valgstyrelse, som selv finder ud af, om de foreslåede kandidater er villige til at lade sig opstille. Senest onsdag den 14. april skal den endelige liste med

kandidaternes navne være klar til eftersyn for alle. Oplysninger om hvor listen kan gennemses bekendtgøres lokalt. (Se f. eks. den gule valgplakat ved kirken). Klager over kandidatlisten skal sendes skriftligt til valgstyrelsen senest mandag den 19. april. Der bliver ikke som tidligere udsendt særlige valgkort til hver enkelt stemmeberettiget.

Man skal blot møde op på valgstedet søndag den 9. maj inden for det tidsrum, som er oplyst på den gule valgplakat. Det kan være lidt forskelligt for de forskellige menigheder, men ligger som regel i forbindelse med søndagsmessen. Når De på valgstedet oplyser Deres navn og adresse, bliver De afkrydset på valglisten og får en stemmeseddel

udleveret. Spørg for en sikkerheds skyld på stedet, hvor mange kandidater, De må stemme på. Antallet afhænger af menighedsrådets størrelse. Kan De ikke komme til stede den 9. maj, er det muligt at stemme pr. brev. Aftal nærmere herom med valgstyrelsen senest den 28. april.

Red.

Brudstykker af biskoppens kalender

torsdag den 1. april kl. 9.00 messe på Rygård
søndag den 4. april kl. 10.30 messe med firmelse i Sct. Therese Kirke, Hellerup.

Påskens gudstjenester fejrer jeg som sædvanlig i Sct. Ansgars Kirke:

Palmesøndag den 11. april kl. 10.00 messe i Sct. Ansgars kirke
mandag den 12. april kl. 19.30 Oliemesse i Sct. Ansgars Kirke

Skærtorsdag 15/4 kl. 17.00
Langfredag 16/4 kl. 15.00
(kl. 20: bordsandagt på Magleås)
Påskelørdag 17/4 kl. 21.30
Påskedag 18/4 kl. 10.00

søndag den 25. april kl. 10.00 med firmelse i Sct. Annæ Kirke, Amager.

søndag den 2. maj kl. 10.00 trosbekræftelse for Storkøbenhavns unge i Jesu Hjerter Kirke.

HEJ! konkurrencen

Her er vor faste-konkurrences rigtige løsninger:
Vi fik 55 løsninger tilsendt, hvoraf de 16 var rigtige. 17 deltagere havde kun én fejl. Det var et fint resultat.

- Rigtige svar:
1. Der er 6 søndage i fastetiden.
 2. Fastetiden begynder askeonsdag og slutter påskelørdag. Den varer præcis 40 dage, når man ikke regner søndagene med.
 3. Søndagen før påske hedder palmesøndag.
 4. Festen for Kristi undfangelse fejres 25 marts. Skt. Josef fejres 19. marts.
 5. Dagen før langfredag hedder skærtorsdag.
 6. Langfredag mindes vi Jesu korsfæstelse og død.
 7. Dagen efter langfredag hedder påskelørdag.
 8. Den liturgiske farve er rød på langfredag og hvid på skelørdag.

Vinderne:
Der var 5 gevinster og vi har trukket lod mellem de 16 rigtige indsendelser:

1. gevinst: »Skatteøen« til Margit Høvring, Esbjerg.
2. gevinst: »Gullivers rejser« til Aga Charewicz, Slagelse.
3. gevinst: »De 3 musketerere« til Henrik Rask, Vejle.
4. gevinst: »Det store løfte« til Bettina Bruun, Tarm.
5. gevinst: »Abraham, Isak og

Jakob« til Lene M. Hansen, Hinnerup.

Tak til Aga Chrewic, Heidi og Vinni Pietras, som havde pyntet deres indsendelse med en tegning. Også Carsten Larsen skal have tak for sin flotte tegning. Det var en god øvelse til den tegnekonkurrence, bornesiden snart starter med.

Hej!
Henri

Tak for de smukke påsketegninger

Seks børn fra Alborg-menigheden har sendt os nogle smukke påske-tegninger. De er så flotte, at de fortjente også at blive trykt i farver. Men som I kan se, har bladet ingen mulighed for det. En farvetegning kan kun trykkes i sort-hvid, hvis alle farvefelter har en tydelig og sort kant. Selv om farverne så forsvinder kan tegningen dog ses. Det skulle vi rigtignok have fortalt jer, før I gik i gang med jeres mesterværker.

Tegningen skal også være stor nok, helst så stor som et ark brevpapir (det kaldes A4). Selv om de seks leder forges efter deres tegning her i bladet, vil vi alligevel ikke snyde dem for at blive nævnt. Det er: Dan Philip Knudsen fra Skørping, Lotte Bech fra Klarup, Hans Hvass, Kim Ochwat, Mikkel Grolin og Frans Ryom fra Alborg.

Social rådgivning

ydes af
Katolske Menighedsplejer på kontoret, Bredgade 69 A o. g. 1. og 3. tirsdag kl. 19 til 21.
Kontoret holder i øvrigt åbent ugens 5 første dage fra kl. 14 til 16.
Telefon 15 23 03.

Fint arbejde — Rimelig pris
Telefon: TRIA 6070

Er De tilfreds med Deres snedker og møbelpolstre? Hvis ikke — så prøv os!

ANDERS SVENDSEN
Afdeling for bygningsarbejde
Nordre Frihavnsgade 13, Kbh. Ø

Brdr. MEYER

Blikkenslagermester

aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peder Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 - 80 50 30

Ressourcespild

Fiere tusinde varmtvandsbeholdere og mange tusinde meter vandør tæres op hvert år.
Ring til Deres VVS-installatør og få monteret et
ANO-KAT minielektrolyseanlæg
i Deres parcelhus. Så er Deres varmtvandsbeholder og rørsystem — for ca. 500 kr. — effektiv beskyttet mod korrosion

Guldager Electrolyse A/S

A. Mougard A/S

Entreprenør- & murerfirma
Århus C
Telefon 14 20 23 - 13 83 23

Bendt Gravgaard

Isenkram en gros
Hobro — Telefon (08) 52 15 44

Mogens Larsen

Ramsherred 31. Åbenrå
Telefon 2 25 30 og 2 34 27
Lys — Kraft — Varme

Begravelsesforretningen
DANMARK

Bisættelser og begravelser
ordnes til rimelige priser for alle
(også ikke-medlemmer)

STORKØBENHAVN HOVEDKONTORET Nikolaj Plads 27 13 75 40	ÅRHUS (06) 12 58 95 - 13 51 83
Amagerbrogade 31 SU 7540	HJØRRING (08) 92 22 61
Falkoner Allé 16 21 75 40	HORSENS (05) 62 61 22
Enghave Plads 12 31 75 40	KOLDING (05) 52 20 10
Østerbrogade 110 TR 6840	NYKØBING F. (03) 85 18 48 - 85 01 51
Kirketorvet 19 GE 7540	NÆSTVED (03) 72 02 33
Søborg Hovedgade 154 67 92 93	ODENSE (09) 12 01 32 - 11 21 61
Glostrup Hovedvej 188 (02) 96 16 53	RANDERS (09) 42 29 45 - 42 21 61
Hvidovrevej 258 78 20 23	ROSKILDE (03) 35 18 40
AABENRAA (04) 62 29 79	SILKEBORG (06) 82 37 28
AALBORG (06) 12 17 77 - 12 19 01	SLAGELSE (03) 52 42 70
	VEJLE (05) 82 23 33

Dansk Ligbrændingsforening

Den pavelige kvinde-kommission

Rapport fra dansk observatør

Danmarks katolske Kvinde Forbund
holder landsmøde med generalforsamling 10.-11. april 1976 i gymnastiksalen i St. Albaniskole Adelgade 3-5, Odense.

Til aftenmødet lørdag kl. 20, er alle, der måtte have lyst hjerteligt velkomne til at del-

tage. Inger Saxild vil fortælle om den pavelige studiekommision for kvinden i kirken og i samfundet, hvor hun har deltaget som den nordiske bispekonferences observatør. Ruth Plum vil fortælle om WUCWO's studiedage i Maria Laach 4.-6. april i år.

Bodil Plate Petersen

»Kom i hu, hvorledes Han talte til jer, da Han endnu var i Galilæa, og sagde at Menneskesønnen skulle overgives i syndige menneskers hænder og korsfæstes og opstå på den tredje dag.« Lukas 24, 6-7.

Det første budskab, kvinderne får at høre påskemorgen, er en bebrejdelse, fordi de ikke havde hørt efter. Jesus havde fortalt dem i forvejen, at han skulle dø og opstå fra de døde. Men de havde ikke hørt efter.

Derfor findes der stadigvæk tvivl i deres hjerter, selv om de nu bliver konfronteret med opstandelsens realitet.

En tom grav er ikke tilstrækkelig som bevis, ikke nok til at tro på Jesu opstandelse. Den kan rejse flere spørgsmål end give svar. Jesu opstandelse kan heller ikke i dag bevises. Men Jesus lever for dem, der kommer alt i hu, hvad han har sagt og gjort. Han er levende for dem, der hører efter.

Kirsten, 15 år

Fire unge piger læste påske-evangelierne og standsede op ved et vers, der gør påsken meningsfuld i 1976

»Hvorfor leder I efter den levende blandt de døde?«

Lukas 24, 5.

Dette spørgsmål blev ikke kun rettet til kvinderne ved graven, det er lige så meget rettet til os, for hvis der er noget, vi ikke kan sige os fri for, så er det at lede blandt de døde.

Vi taler ofte om, hvad Jesus sagde, og hvad han gjorde, men hvorfor taler vi ikke om, hvad Jesus siger og gør? Vi kan tale om opstandelsen, men hvorfor ikke om, at Jesus lever? Denne strålende sejr over døden mister noget af sin glans, hvis den ikke varer længere end til anden påskedag. Og det gør den ofte ikke, selv ikke for os såkaldte kristne, for gjorde den det, ville vi da glædesstrålende forkynde overalt, at Jesus lever — ikke sandt?

Men nej, i løbet af den næste uge har vi fået lagt ham i graven igen.

Det er på tide, at vi ændrer denne opfattelse af Jesus.

Hvorfor ikke lade denne påske 1976 blive til et fornyet kristenliv? Hvorfor ikke lade livets triumf få lov til at indtage sin rette plads i vort liv, så vi ikke bliver ved med at være mennesker der går med det ene ben i graven.

Tanken på påskemorgen med Jesu opstandelse må føde en jubel og lovprisning i ethvert kristent hjerte, da kronen på hele dette forunderlige værk er vor forløsning og vor opstandelse.

Ursula, 18 år

»Og skynd jer hen og sig til hans disciple at Han er opstanden fra de døde.«

Mattæus 28, 7.

For mig betyder påskefesten, at det skal forkyndes, at Jesus er opstanden, at han lever.

Det gælder lige så godt i dag for os som dengang for de kvinder, der kom først til den tomme grav.

Jesus er opstanden fra de døde for næsten 2.000 år siden. Det er sket én gang for alle.

Men vi er ikke færdige med at sige det til alle.

Hanne, 14 år

»Og se, da blev der et stort jordskælv, for en Herrens engel steg ned fra himlen og gik frem og væltede stenen bort og satte sig på den... Men englen sagde: Han er ikke her.«

Mattæus 28, 2-6a.

Dette vers fortæller noget om Jesus: at han ikke er som andre mennesker.

Det er en engel, der vælter stenen fra graven. Jesus har ikke gjort det selv. Det viste sig, at han allerede var borte, da englen åbnede graven — ikke for ham men for os andre.

Når Jesus kan komme

ud af en bevogtet grav, må han have et andet legeme end han havde før. Et legeme, som ikke bliver begrænset af tid og rum.

På den måde er han lige så virkelig til stede for os nu — og for alle generationer, der kommer efter os — som han var dengang for apostlene.

Jette, 14 år

»Men hvis hans Ånd, der opvakte Jesus fra de døde, bor i jer, da skal Han, som opvakte Kristus Jesus fra de døde, også levendegøre jeres dødelige legemer ved sin Ånd, som bor i jer.« Paulus til menigheden i Rom 8, 11.

TRINBRÆTTET

Kunsten at blive gamle sammen

i gode som i onde dage

Af Franz M. Elsner

Endnu for et år siden var de begge raske, lykkelige og tilfredse, som så mange andre. Naturligvis var de, fordi de nu var så gamle, nok lidt bekymrede ved tanken om, hvad der ville ske, hvis en af dem engang blev alvorligt syg. Men de havde aldrig talt om det. Måske fordi de var lidt overtroisk ængstelige for derved ligesom at komme til at fremmane det, de var bange for. Naturligvis havde de lovet hinanden at holde sammen »i gode som i onde dage«. Men at Annas sygdom så sent i livet skulle sætte ham på så hård en prøve, det havde han aldrig regnet med. Han havde aldrig troet, at han, den kraftige og vitale, ville have så svært ved at holde ud at have en uhelbredelig syg ved sin side. Han havde aldrig troet, at han nogen sinde ville kunne sige så tåbelige ting som »tag dig dog sammen« — »skab dig nu ikke«. For han vidste jo så udmærket, at hans Anna hverken var pylret eller omskindet.

Angst

Havde han lullet sig for meget ind i den illusion, at

ingen af dem kunne blive ramt af noget, der ville formørke deres livsaften? Var han mon bange for, at det kunne gå ham selv ligesådan? Eller var han simpelt hen ikke vant til at omgås en alvorligt syg? Havde han måske i det stille håbet, at hun ville holde sig rask, så hun kunne passe ham, hvis det var ham, der engang blev ramt af skæbnen?

I rolige øjeblikke sagde han til sig selv, at det var ganske tåbeligt af ham at give udtryk for sin sorg, sin hjælpeløshed og sin angst over for denne sygdom og over for den syge. Men han greb gang på gang sig selv i det.

Ansvar

Samtidig mærkede han tydeligt, hvordan han blev mere og mere bange for, at hun skulle blive en byrde for ham. Først da hun engang lidt bittert havde sagt, at hun syntes, hun var aldeles overflødig, havde han lovet sig selv at tage sig sammen.

Men det lykkedes ikke lige med det samme. Det varede, lige indtil det gik

op for ham, at han var ved at give sin kone selv skylden for, at hun ikke mere var så rask og spillevende som før. Og mangel på en aften, når han gik sin ensomme runde i kvarteret, var han lige ved at »løbe fra det hele«. Der fandtes jo da både hospitaler og plejehjem, som man kunne vælte byrden over på. De gjorde det muligt for én at slippe for alt, hvad der endnu kunne dukke op af ubehageligheder.

Gammel kærlighed

Gennem alt dette var Anna stadig lige tålmodig. Hun forstod, hvor svært det var ham at finde sig i den nye situation. Og det var helt tydeligt, at hun prøvede på at vise ham vej gennem alt det svære. Men det skulle endnu være noget, inden han var i stand til at slå ind på denne vej. Han var øjensynligt bange for følgerne. Skulle han virkelig sige, ja, til alt dette? Eller, ville han virkelig kunne forandre sig så meget, så han kunne gøre det? Kun kærligheden stadigt være så vanskelig,

når den dog har stået sin prøve i så mange år? Eller havde det måske aldrig været rigtig kærlighed? Jo, jo, ens pligt som kristen, som ægtefælle, kærlighed til næsten og til den, der står én allernærmest. Det er så let at tale om den. Men den er somme tider alligevel meget vanskelig at praktisere.

Viljen til at leve

Mærkværdigvis havde Anna accepteret sin sygdom næsten fra første øjeblik. Det var, som om hun klart havde indset: Dette var begyndelsen til enden — selv om det måske endnu kunne være flere år. Heller ikke dette havde han været indforstået med. Ellers ville han vel ikke stadig have opfordret hende til at sætte hele sin vilje ind mod sygdommen. Og det havde været meget længe, inden han forstod, at her kunne viljen ikke udrette noget. Hverken hans eller hendes. Og igen havde han haft en fornem-

melse af, at han var blevet ført bag lyset, var blevet snydt og overlistet af denne sygdom.

Menneskelig modning

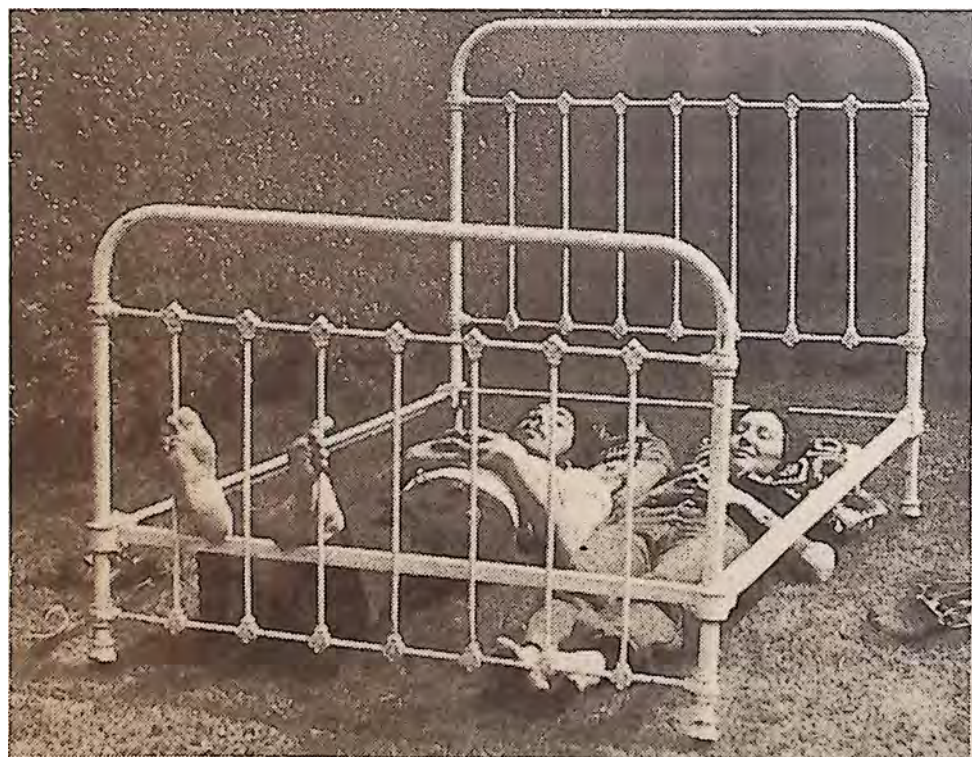
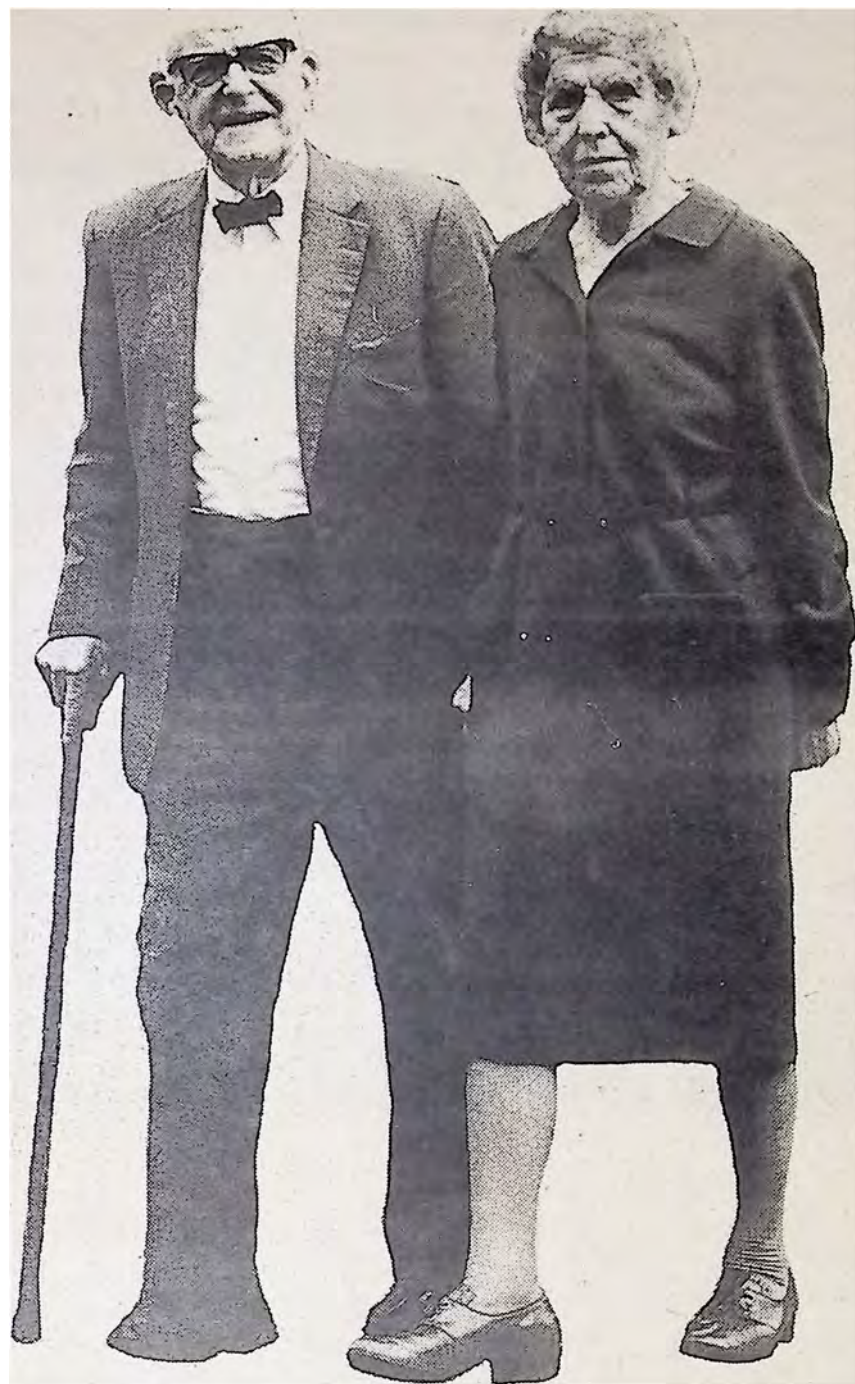
Sidste uge var det allerede et år siden, at Anna havde måttet lægge sig. Havde han kapitulert, sådan kaldte han det endnu stadig, når det hele blev ham for vanskeligt? For et så robust menneske som ham var det ikke let at indse, at en sådan koven- ding, som han havde foretaget var andet og mere end en kapitulation. Denne skæbne havde bestemt hverken været til at ændre eller til at komme udenom. Den havde tvunget ham til at acceptere, at hans kone havde forandret sig. Men lidt efter lidt var det blevet til noget mere. Nu var der faktisk øjeblikke, hvor han syntes, han kunne mærke, at han havde mere brug for sin syge kone, end hun for ham. Og hun var blevet endnu mere tålmodig, efter at han havde ændret sig.

Han kunne mærke, at hun ikke mere syntes, at hun var overflødig, besværlig og en stakkel. Det var næsten, som om hun havde opdaget en ny opgave, hun havde over for ham, og ikke kun han over for hende. Det var som om de begge to var blevet rigere mennesker end før. Det var, som om en dør havde åbnet sig ind til et rum, de ikke tidligere havde kendt — til en helt anden kærlighed end den, som de hidtil havde levet.

Den var vanskelig at forklare og bestemt heller ikke så let at leve — denne kærlighed. Og hvis nogen ville sige noget til de to om en »menneskelig modning i alderdommen«, så ville de sikkert begge to svare, at det var at tage det hele alt for højtideligt.

Oversat efter Franz M. Elsner — fra ærkebispedømmet Paderborns søndagsblad »Der Dom« nr. 4 1976.

R.P.

Den sidste fjende

Europarådets parlamentariske forsamling har for nyligt godkendt en erklæring om syge og døende menneskers rettigheder. Heri anbefales det bl. a., at alle døende får lejlighed og hjælp til at forberede sig til døden, og at ikke blot læger, sygeplejersker og sygehjælpere uddannes til at yde en sådan hjælp, men at også psykiatere, præster og særligt uddannede socialrådgivere medinddrages i dette arbejde.

I Nordisk Medicin, marts 1976, kommenteres denne erklæring fra forskellig side. Dr. Jens Daugaard, formand for Verdenslægeforeningens (WMA) etiske komité og praktiserende læge i Næstved, siger om patienters ret til at blive informerede om deres eventuelle forestående død bl. a.: »Det er et vældigt svært problem for hver eneste læge at bestemme informationens omfang. Mit indtryk er at jo flere sikkerhedsnet man spænder under befolkningen i en vest-europæisk trivsels- og tryghedskultur des mindre acceptabel bliver døden . . . Jo større de teknisk-videnskabelige fremskridt er og jo mere de bliver publiceret og kendt, des mere distanceres forholdet til døden. Det evige livs gulerod bliver hængt op samtidig med at religionens trøst om nirvana er svindende. Under disse forudsætninger kan man ikke forvente at menigmand er indforstået med, at fødslen er begyndelsen til livets afslutning. Det bliver efter mit skøn en overmenneskelig opgave, på et sent og kritisk tidspunkt, at skabe psykologisk baggrund for et afklaret forhold til døden«.

Tankevækkende ord — ikke sandt? For det er jo rigtigt, at døden bliver mindre acceptabel og menneskers forhold til den noget fjernt, når »det evige livs gulerod« — bliver hængt op for at foregøgle, at livet kan fortsættes i det uendelige på denne jord —. Og når så samtidig illusionen om, at det kun er religionens opgave at bringe trøst svinder, så er det ikke let at være indforstået med, at fødslen er begyndelsen til livets afslutning.

Men er fødslen nu også det? Den er begyndelsen til den legemlige død. Men er det livets afslutning? Den kristne kirke har i hvert fald altid tydeligt sagt, at det forholder sig anderledes. Vi fødes til at dø, men genfødes i dåben til at leve — evigt. Døden er ikke livets afslutning, men begyndelsen til det liv, mennesker har gjort sig så mange forskellige forestillinger om, og som Paulus i 1. Tess. 4,17 beskriver ved at sige, at »så skal vi altid være sammen med Herren«. Om der er »stjernetæpper lyseblå«, eller om »tigeren og lammet græsser side om side«, hvad betyder det, når vi skal være sammen med Herren, der lever. Hvad betyder det, når vi tror, at ligesom vi »alle dør i Adam«, skal vi også alle »levendegøres i Kristus«.

Men det er ikke en hemmelighed, vi skal holde for os selv. Når vi siger eller synger: »Herre, vi forkynder din død. Vi priser din opstandelse. Vi forventer dit komme i herlighed«, så er det ikke en sød hemmelighed, vi skal beholde inden for kirkens mure. Det er kirkens tro, det er vor tro, som vi ikke blot skal forkynde med glæde, men også på en måde, så det kan forstås af andre. Man har nemlig brug for at vide og tro det, også inden man ligger på dødslejet.

Glædelig påske.

Ruth Plum

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K. Telf. (01) 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarsstiftelsen, Katolsk orientering og informationsafdeling.

I redaktionen:
Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,
Fjellsgade 2, DK-7100 Vejle,
Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.
Redaktionssekretær: Knud Kluge.
Lay out: Paul Traczyk Larsen og Knud Kluge.

Udsendes i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark.
Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.

Redaktionen kan desværre ikke påtage sig ansvaret for uopfordret indsendte manuskripter.

Oplag marts 1976: 14.800 eksemplarer

Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

Af Willem Wuyts

Vi udtrykk

Pr

KUN KRISTUS

Præster og præstinder fandtes og findes i alle gamle religioner. Deres funktion har uden undtagelse været den samme: at forsones ved at ofre.

Ofret er en højst mystisk handling. Det består altid i tilintetgørelsen af en høj værdi for derved at sikre sig en endnu højere værdi: gudernes velvilje.

Med ganske få undtagelser er guder og naturkræfter altid blevet opfattet som grådige, selviske, upålidelige, misundelige, lunefulde og hævnerrige. En gud krævede altid. Helst krævede den et liv. Næppe kan man forestille sig et offer, uden at noget levende skulle odelægges: planter, frugter, dyr, mennesker. At slagte og at brænde var grufuld byttehandel med den hårde gud. Ofret var løsesummen for fremover at blive ladet i fred af magter, der altid var umedgørlige og jaloux, altid kedede sig, og altid var stærkere end mennesket.

Religioner uden kærlighed viser os guder uden kærlighed, der kun indgyder angst og binder mennesket til dets angst. Ritualer for at holde balancen i denne ulige kamp var blodsudgydelse.

Ingen ofre, men trofasthed

Det er en ringe trost, at vide, at hele denne overjordiske hær af guder, ånder og dæmoner blot var fødestre af menneskets angst for det onde. En ringe trost, fordi det siger os ikke så lidt om menneskets behov for grusomhed! Den onde cirkel bestod deri, at angsten fødte guderne, hvorefter guderne oprettholdt angsten.

Mens asiatiske, indiske, græske filosoffer begyndte at bryde ud af dette tanke-mønster, brod »Abrahams Gud« ind i verdenshistoriens gang. En ny tro voksede frem og blev Israels budskab til hele verden, selv om det varede flere århundreder, før Israel var vokset fra sine hedenske forestillinger om Gud. Kerne i denne åbenbaring var en helt ny opfattelse af Guds væsen, fader i stedet for tyrann, en Gud, der ikke var interesseret i blod, men i venskab og derfor ikke

krævede brændofre men trofasthed.

Noget helt nyt blev også bibelens opfattelse af verdens historie, der udvikler sig fra skabelse til fuldkommengørelse, fordi den ene Gud styrer alt derhen. Helt nyt er begrebet »kald«. Mennesket Adam bliver kaldt af Gud som medskaber og medansvarligt for universets udvikling. Religion blev til en Pagt: Moses slutter en bilateral aftale med Gud om fælles indsats og fælles udbytte. Men al den stund, det primitive Israel ikke selv var mere modent end noget andet folk, til uden chok at kunne tilegne sig denne åbenbarings konsekvenser, drev også endnu røgen og stanken af brændende fedt over den Gamle Pagt, endda længe efter at Gud havde ladet sine profeter udråbe, hvor meget han væmmedes ved blodet og fedtet af kvier og bukke, og hvor indtrængende han krævede barmhjertighed i stedet for blod.

Med armene i vejret

Lige så mystisk som selve ofrets begrundelse var alle disse offerpræsters og -præstinders »Viende karakter«. Sjældent blev de valgt af folket eller indsat af konger. Som regel gik embedet i arv. Præsterne dannede en kaste med en officiel opgave og en of-sentlig funktion: Aldrig ofrede de i eget navn, men på stammens, nationens eller folkets vegne. Og for folkets sindsro. En hellig (sakral) funktion var dette præstedømme, og helt automatisk omgav det funktionæren med en juridisk ukrænkelighed og en kultisk hellighed, uanset hvor stor en bandit han/hun end måtte være.

Dette præstedømme forblev en rent menneskelig institution. Helligheden var klistret på udefra. Aldrig ændrede den noget ved menneskets natur. grunden dertil var indlysende: præstedømmet var en menneskelig opfindelse, af natur jordisk. Det besad hverken forsonende eller forløsende kraft.

Tværtimod var det kun i stand til at bede om forløs-

ning og til at ofre for forsoning.

Det mest typiske ved dette præstedømme var, at det stod med armene i vejret og råbte højt mod himlen om frelse. Også den Gamle Pags Israel kendte endnu denne art præstedømme. Levis sakrale stamme valgt til tempeltjenesten.

Jesus Kristus har afskaffet det.

Gud-mennesket

Jesu menneskevordelse devaluerede alle disse præstekaster.

Gud alene er hellig, men mennesket kan kun blive helligt af ham. Men nu Gud selv bliver menneske, da er dette gudmenneske automatisk »midler« automatisk præst, ikke udvalgt af folket, men sendt til folket, ikke ordinere men født præst, ikke viende men viende. Derfor kan kun Kristus kaldes præst. Han står ikke og beder med opstrakte arme, han går rundt med velsigende, salvende, helbredende hænder. I Kristus ser Gud med menneskeøjne, føler Gud med menneskefingre. rører han befriende ved ondskab og dårskab og sygdom: Fra ham udgår en kraft, der helbreder.

Jesu ord og gerning helbredte en verden, fordi han er Gud. I stedet for at kræve blod gav han sit eget.

Hebræerbrevet understreger kraftigt, at med Kristi blod er det gamle præstedømme sat ud af spillet.

Kristi offer

Den unge kirke i Jerusalem havde knap nok nogens udviklet dogmatik om

uheldigt, når vi siger om en præst,
at han er Kristi stedfortræder.
Han træder jo ikke i stedet for Kristus,
men formidler Kristi præstedømme

ER PRÆST

denne begivenhed. Den forsøgte jo ikke at forstå eller at bevise mysteriet, blot at belyse det ud fra skrifterne.

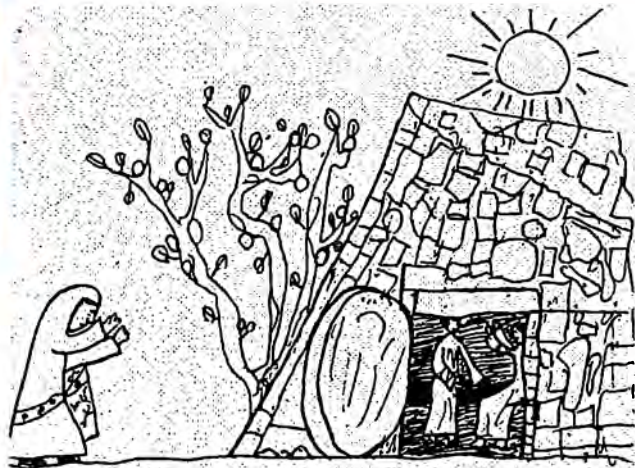
Den stillede spørgsmålet, hvorfor Jesus gjorde det, han gjorde. Ville han bevise sandheden i de lignelser, han havde fortalt (så også disse blev til profetier) om sædekornet, der først skal dø i jorden, for det bærer frugt? Om den største kærlighed, der består deri, at man giver sit liv for andre? Gud ville måske gøre en ende på den Gamle Pags blodofre ved at lade Kristus blive den sidste rituelt slagtede (som et lam), mens apostlene allerede sad med den Nye Pags sakramente i hænderne: Hans kod og

blod uden blodsudgydelse? Man kunne deraf slutte, at Kristus havde ofret den højeste menneskelige værdi, livet, for den højeste guddommelige værdi, helligheden, som menneske at dø for den Gud, han også var, og da var »alt fuldbragt«. Man kunne endda — mere i stil med mytologiske fremstillinger — betragte det, som om Gud ligesom købte herredømmet over verden fra »verdens fyrste« og gav sin søn som løsesum, hvorefter han ligesom snød Satan ved at lade den ofrede søn genopstå, så både Riget og Magten og Æren blev Guds alene — og Satans folk igen Guds folk. »Alt betales på ét bræt (afregningen): Fjenden sker sin

Guds motiver for den fremgangsmåde, ligesom at »løskøbe« menneskehe-

De tre tegninger viser skærtorsdag, langfredag og påskemorgen og er tegnet af Phea Nederlund, (Brakker), Maria B. Reifling og Tina Bech (begge fra Vejle).

fulde ret (Kristus dræbes som betaling), folket dobbelt nåde« (Befrielse fra djævlens magt OG Kristus ophøjet som midler mellem Gud og mennesker« (Esajas/Grundtvig)

Hvorfor denne vej?
Selv om vi aldrig vil fatte

den med sin søn som løsesum, rummer selve »handlingsforløbet ikke noget logisk problem. Tværtimod er logikken aldeles klar: Synden er kommet i verden ved ét menneske, forsoningen er kommet ved ét andet menneske. Men dette andet menneske, den

anden Adam«, måtte enten have fuldmagt til det fra Gud (dvs. være sendt til det fra Gud) — eller også selv være Gud.

Jesus tager hele menneskehedens synd på sig og dør som bibelsk sydebuk. Som svar på denne »lydighed indtil døden, ja, døden på et kors« (Filipp.) opvækker Gud ham fra døden og giver ham evigt liv. Det er døden, der midt i sin kortvarige sejr, bliver overrasket af opstandelsen. Alt er genvundet, synden er tilgivet, sydebukken bliver »højt ophøjet over al skabningen«, døden er dræbt.

Men lad os huske, at hele denne logik er teologisk. Den er en besindelse over troens mysterium. Uden tro bliver denne logik til mørk og dyster mystik. En begavet ateist ville givetvis kunne nyde teologiens skarpsindige logik,

uden dog at tro et eneste ord af selve begivenheden. Uden tro på Jesu opstandelse er alle spørgsmål om Jesu offer formålsløse. Men disse to holdninger, den troende og den spørgende, vil altid skabe konflikt og kan nemt være tilstede i ét menneske, som derved bliver til to mennesker samtidig, det troende og det spørgende.

Men set ud fra sine egne forudsætninger set fra bibelsens syn på skabelse, syndefald, Messiasløfte, menneskevordelse, forsoning og opstandelse, rummer Kristi »vej igennem døden«, hans »exodus«, hans »overgang«, hans »påske«, hans rolle som »eneste midler« ikke noget problem.

Dette skal I gøre...

Et problem bliver det først, hvor Jesus pludselig siger til mennesker: »Dette skal

I gøre!« I skal døbe. I skal undervise. I skal ved jeres håndspålæggelse tilgive synder. I skal binde og løse. I skal tage brød og vin og sige mine ord, så bliver brødet til mit legeme og vinen til mit blod. I skal gøre dette til min ihukommelse. I skal frembære mit offer ikke blot i mit navn som minde, men i min kraft, som sakramente: Det er mig i jer, der gør det.

Den guddommelige gåde opstår først, hvor Jesus bryder sit helt eksklusive præstedømme, lige som man bryder brød, og deler det ud som en kommunion til 12 »fiskere« med den opgave at gøre hans præstegerning indtil tidernes ende. Først her står vor forstand og vor logik stille. Præstedømmets egentlige mysterium består jo deri, at Kristus spredte sit personlige præstedømme over tid og rum ved en ordina-

tion, en håndpålæggelse og en salvelse, som trækker en uafbrudt forbindelseslinje gennem tiderne fra Herren ned til os i dag. Ifølge katolsk lære: Fra apostlene til deres embeds efterfølgere, fra biskop til biskop og til alle dem, en biskop gør delagtig i Kristi ene præstedømme, som i virkeligheden stadig er ét og udelte, skønt meddelt og som kun består i Kristus.

Ingen stedfortræder

Når vi siger om en præst at han er Kristi stedfortræder, udtrykker vi os uheldigt. Præsten træder jo ikke i stedet for Kristus men formidler Kristi præstedømme. For så vidt han er præst, er han Kristus iblandt os. Det er jo Kristus-i-ham, som egent-

lig er præsten i ham. Alt det andet i ham, det er blot ham, mennesket.

Her mærker vi allerede spændingen mellem en hedensk og en kristen opfattelse af præstedømmet: Den hedenske præst var medlem af en hellig stand, hans status gjorde ham socialt hellig, sakral, uanset om han selv troede. Den Gamle Pagt havde arvet denne hedenske opfattelse, Levis stamme var en sakral stamme. Den Nye Pagt havde afskaffet denne præstestatus, men den slap åbenbart ind igen (da kristendommen blev statsreligion i Romerriget?).

I dag sidder vi derfor med den livlige debat om præstens rolle og funktion. En debat, fordi flere og flere præster ikke vil være

funktionærer med »hellig status« (eller statsstatus), men derimod forkyndere, lærere og hyrder, som Kristus var. Kort sagt, præstestanden og præstetjenesten er kommet i et spændt forhold til hinanden, fordi standen låser præsten fast i et bestemt mønster, i en bestemt position (»gejstligheden«), i en bestemt uniform sågar (med romersk fløj!) Tjenesten derimod kender mange mønstre, indtager alle mulige holdninger efter behovenes forskellighed og vil helst være fri for uniformiteter og tilsvarende uniformer.

Det almindelige præstedømme

Oven i alt dette har katolske teologer så hjulpet den katolske kirke med at få

øjeblik på det sande og rigtige i Luthers syn på det »almindelige præstedømme«, der betragter hver en døbt som delagtiggjort i Kristi sendelse, medlem af et »helligt folk, et kongeligt præstedømme«, som messens 15. præfation så smukt og bibelsk siger det. Nok skelner den katolske kirke skarpere mellem embedet (ordination) og det almindelige præstedømme (dåb) end den lutherske gør men studiet og debatten er i gang, også hos os. Skellet mellem »gejstlig« og »læg« kan ikke længere placeres så præcis som et plankeværk eller et korgitter, som man endnu kunne det for blot 20 år siden. Hele kirken er jo »præst«. Derfor hører vi diskussionerne om tjeneste, rolle-

fordeling, kompetence, medansvar. kvinden i kirken.

I denne meget komplekse problemstilling findes der både moderate og yderliggående standpunkter på alle fløje og intet standpunkt kan rumme alle facetter. Centralt står dog spørgsmålet, hvor Kristus er i al dette, og hvad han så er. Udenom ham bliver debatten meningsløs fordi uden Kristus bliver selve præstedømmet meningsløst.

De præster der overhovedet ikke kan se Kristus i det hele mere, havner i en identitetskrisen, som er den vigtigste årsag til de mange fratrædelser.

Modning

Lægfolket bør vel vide så

meget om disse problemers baggrunde at deres nødvendige bidrag til debatten holdes fri for billige udsagn om den manglende offervilje eller den manglende fløj. Hele kirkefolkets modning til tjeneste i verden vil kunne hjælpe embedspræsterne til en fornyet vurdering af deres egen plads i kirken. Glædeligt er at både den hedenske og den gammeltestamentlige opfattelse af præstedømmet viger mere og mere tilbage for en evangelisk forståelse af opgaven og ansvaret. Resultatet bliver ikke et »protestantisk« præstedømme, som nogen vel frygter, men et nytestamentligt præstedømme, helt rensat for begreber som status, stand, magt og kaste.

Et påskebillede

Af Emil Petersen

Utrætteligt ligger lyset over sletten, en strømmende kraft, der når ind alle vegne: i skyggen under de grå piletræer ved floden, mellem oliventræernes krogede stammer, gnistrer i klynger af røde valmuer på markfelterne. — Langt borte kranser de blå bjerge sletten. Også de er — som alt andet i dag — mere farve end form.

Formiddagsturen går fra Assisi gennem Umbrien mod nord til den lille by Borgo Sansepolcro lige på den anden side landskabets grænse i Toscana. Til et ønskemål, byen, der huser Piero della Francescas opstandelsesbillede.

*

Vi véd, at det er at se, hvor han malede det for godt 500 år siden på en væg i sin fødebyes rådhus, bevaret trods brand og krig — i 1944 blev byen beskudt fra de omliggende højdedrag!

Mange har fortalt om rejsen hertil, til »verdens største billede«, som den engelske forfatter Aldous Huxley kaldte det. Ofte kom de hertil over Arezzo, den større by i nærheden, hvor kunstnerens vigtigste værk findes i en franciskankirke, hans fremstilling af »Korsets Legende«. De har beskrevet ruten, de tog, og egnen, fordi den er så smuk, men også, fordi de syntes, at de på vandringerne fra kunstværk til kunstværk i de gamle huse hernede genkendte atmo-

sfæren derudefra: bjergene, luften, oliventræerne og de sorte cypresser. Endnu er her mulighed for at opleve et kunsværk som led i et miljø og ikke som et ensomt og guldrandet museumssmykke, løstrevet fra al sammenhæng.

Rådhuset inden for bymuren er nu museum pinakotek. Midt inde i det smalle hus på en hvidkalket tværvæg ser vi billedet foran os.

*

Af format er det selvfølgelig ikke »verdens største billede«. Alligevel forstår man godt udtrykket! Den store enkelhed og klarhed i kunsten har så lidt at gøre med mål i meter og alen.

Og enkelt og klart er billedet.

Foran graven, en sarkofag, ligger og sidder fire romerske soldater. Natten over har de holdt vagt. Nu er det morgen, og de er faldet i dyb søvn. Over dem rejser Kristusskikkelsen sig af graven. Man husker ham siden som meget lys, også klædet, der endnu dækker hans venstre side, underkroppen og benet, som han sætter på sarkofagens kant, er lyst, let rødt.

Skikkelsen bliver stående, mindes man, værdig og i ro med sejrsmunden. Men hvordan kan det være? På samme tid fornemmer man, at man er vidne til bevægelsen op fra graven, i morgenlyset. Baggrund er et landskab,

hvortil maleren har kunnet hente inspiration lige uden for byens porte, men forenklet er det. De ranke træer er fine søjler, der billedmæssigt støtter Kristus-skikkelsen. Over graven og baggrundens bjerge er den blå himmel med små drivende skyer.

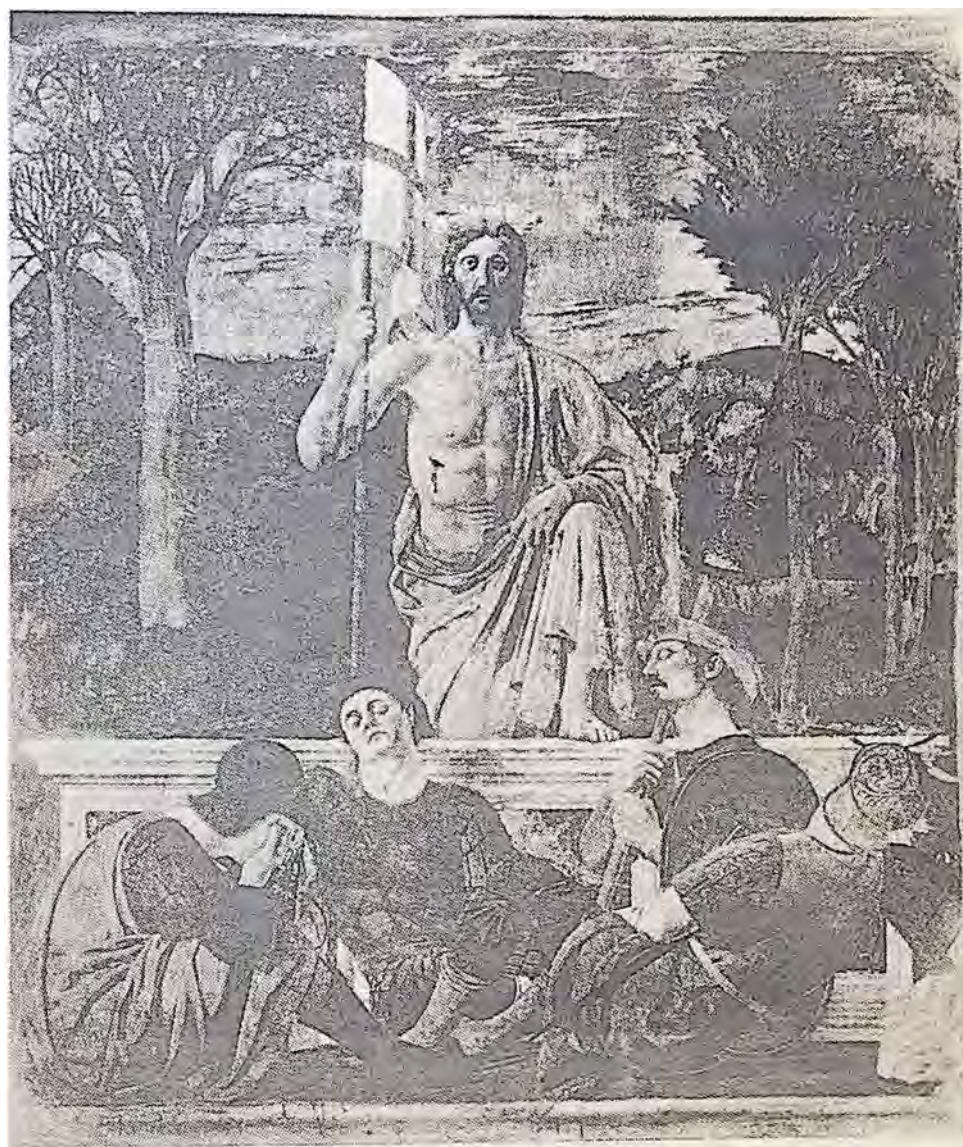
*

I mangfoldige kunstbøger ser man billedet gengivet og også detaljer fra det. Man kan glæde sig over dem: f.eks. over Kristi ansigt, afklaret og fast, eller over den karakteristiske en af de sovende soldaters opadvendte træk rummer så absolut udsukt, som han er. Men først og sidst må det opfattes som en helhed og opleves sådan, i spændingens hele fylde, i farver, i linier og form.

Og helheden er mere end en situation eller illustration. Den er — jeg synes ikke, det er for stærkt sagt — et synligt udtryk for ordene i trosbekendelsen: »Nedfaren til dødsriget og på tredje dagen igen opstanden fra de døde«. Enkelt og usentimentalt som ordene. Det, som bærer dette i billedet er holdningen, skabt ved malerens midler, gennem hans håndværk, snarere end det er de enkelte skikkelseres reaktioner.

*

Ligesom flere andre af renæssancens store beskæftigede Piero della Francesca sig med kunstteorier. Han udgav et

skrift om perspektivlæren, den teori, der skulle gøre det muligt for de næste generationer af malere at opnå en virkning af nærværelse, form, ja, at kunne give en skildring, der lå helt nær op ad det, man så omkring sig. Kunsten kom efterhånden til »at ligne« bedre. Til gengæld kunne de usynlige kræfter, man stadig anerkendte som liggende bag tilværelsens ydre foreteelser, sommetider i fremstillingen komme til at virke såre håndgribelige og fatelige. Underet forsvandt fra kunsten.

Det viser mange af de opstandelsesbilleder, der så lyset i de følgende århundreder — trods det mesterskab, hvormed de i øvrigt er gjort.

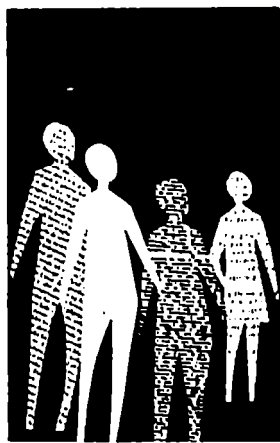
De er ofte mere »dramatiske« i skildringen end Pieros. Måske fordi maleren har udnyttet kontrasten mellem nattens mørke og den frembrydende dags sollys — eller ladet naturen tage del i underet — ladet et uvejr bryde løs — eller set gravsprængeren som en græsk gud ved englens hjælp vælte stenen tilside. Man ser vældige kræfter sluppet løs og op-

lever deres overbevisende magt.

Anderledes i Piero della Francescas værk: I det er underet respektfuldt konstateret som under.

*

Atter kører vi ud i det grønne forårsland. Vi genkender fra billedet derinde i byen bjergene, træerne. Men på en måde også lyset. Det er i sig selv en magt. Maleren behøver ikke at fremhæve det ved dets fravær i skygge og mørke. — Også skyggen gennemtrænger det jo som farve, besejrende mørket.

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplass på ca. 30 tekstlinjer. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 9, (der udkommer 12.5. 1976) er mandag den 26.4. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Jesu Hjerter Kirke

Stenosgade 4 A, 1616 København V.
Tlf. (01) 24 65 80 (mandag og fredag kl. 9.30 — 12.00)

Messtider

Hverdage kl. 7.00, 8.15 og 17.00 (ikke lørdage).

Hver lørdag kl. 18.00: Engelsk messe.

Hver søndag kl. 7.00, 8.30, 10.00 (højmesse), 11.30 (salmemesse), 20.00.

Hver onsdag kl. 19.00: Ministrantundervisning.

Hver torsdag kl. 19.00 - 22.00: Ungdomsklub (13-18-årige).

Onsdag den 7. april kl. 20.00: Menigheds-møde. Beretning om det afgående menighedsråds arbejde. Orientering om menighedsrådsvalget den 9. maj 1976. P.H. van Schaik viser nogle lysbilleder fra Rom.

Palmesøndag, den 11. april: Tiden for påskekomunionen begynder. Kl. 8.30: Læst messe med passion efter Markus. Kl. 10.00: Dansk højmesse med palmevielse, procession og passionslæsning. Kl. 11.30: Salmemesse med passionslæsning.

Skærtorsdag, den 15. april, kl. 17.00: Højtidelig messe, kommunion under begge skikkelser. Efter messen stille tilbedelse foran sakramentet indtil midnat.

Langfredag, den 16. april, kl. 15.00: Liturgi. Passion efter Johannes.

Påskelørdag, den 17. april, kl. 23.30: Påskenattens liturgi. (Kirken lukkes kl. 18.00, åbnes igen kl. 23.00).

Påskedag, søndag den 18. april: Messtider som ellers om søndagen. Kl. 17.00: Messe på kroatisk. Derefter kirkekaffe og religionsundervisning for børnene. »Påskeæg« til de indsatte i Københavns fængsler kan afleveres i Præstegården. På forhånd tak!

2. påskedag, mandag den 19. april, kl. 7.00, 8.30 og 10.00: Læst messe. Ingen senere messer.

Tirsdag den 20. april kl. 14.30: Møde for de ældre. Bl.a. farvefilm om dronning Margrethes bryllup).

Hvide søndag, den 25. april: Messtider som ellers om søndagen. Kl. 10.00: Dansk højmesse med børnenes første hellige kommunion.

København: Skt. Annæ Kirke

Hans Bogbinders Allé 2, 2300 København S.

Faste messtider

Hver søndag kl. 8.30, 10.00 og 17.00.

På Mariahjemmet kl. 7.00 og på Skt. Annæ Hjem kl. 11.00.

Palmesøndag, den 11. april, kl. 10.00: Højtidelig festgudstjeneste med palmevielse, procession og messe.

Skærtorsdag, den 15. april, kl. 17.00: Koncelebreret festgudstjeneste.

Langfredag, den 16. april, kl. 15.00: Gudstjeneste.

Påskelørdag, den 17. april, kl. 20.00: Påskeaftenliturgi.

Påskedag, søndag den 18. april, kl. 8.30: Reciteret messe. Kl. 10.00: Højtidelig latinsk højmesse. Kl. 11.30: Polsk festgudstjeneste.

2. påskedag, mandag den 19. april, kl. 10.00: Sangmesse. Kl. 11.30: Polsk messe.

Hvidesøndag, den 25. april, kl. 10.00: Firmelsens sakramente ved biskoppen.

København: Skt. Ansgars Kirke

Bredgade 64, 1260 København K.

Palmesøndag, den 11. april, kl. 8.00: Reciteret messe. Kl. 10.00: Bispemesse med indvielse af grene og procession.

Mandag den 12. april kl. 19.30: Bispemesse med indvielse af olierne.

Skærtorsdag, den 15. april, kl. 17.00: Bispemesse med kommunion under begge skikkelser. Derefter tilbedelse til midnat.

Langfredag, den 16. april, kl. 15.00: Liturgi med korsets hyldning, og kommunion.

Påskelørdag, den 17. april, kl. 21.30: Påskenattens liturgi med indvielse af påskelys og dåbsvand.

Påskedag, søndag den 18. april, kl. 8.00: Reciteret messe. Kl. 10.00: Bispemesse.

2. påskedag, mandag den 19. april, kl. 8.00: Rec. messe. Kl. 10.00: Latinsk højmesse.

Hvidesøndag, den 25. april, kl. 8.00: Reciteret messe. Kl. 10.00: Familiemesse med børnenes første kommunion.

Birkerød: Den hellige Families Kirke

Bistrup Byvej 4, 3460 Birkerød. Tlf. (02) 81 27 96 (Gommans) og (02) 81 85 09 (Muiser), bedst fra kl. 9-10.

Messtider

Søndag kl. 8.00 og 10.00.
Asebakken kl. 8.15

Lørdag den 10. april kl. 16.00: Bodsandagt.

Palmesøndag, den 11. april, kl. 10.00: Grenene indvies og uddeles.

Skærtorsdag, den 15. april, kl. 17.00: Indstiftelsen af den hellige nadver fejres med vågen og tilbedelse indtil Langfredag.

Langfredag, den 16. april, kl. 15.00: Korsets hyldning og nadver.

Påskelørdag, den 17. april, kl. 21.30: Påskevigilien med fornyelse af vore dåbslofter.

1. og 2. påskedag: Messen kl. 8.00 bortfalder.

Onsdag den 21. april kl. 14.00: Ældreklub på Nordvanggård. Søster Mamertis viser lysbilleder.

Lørdag den 24. april kl. 10.00-15.00: Retrætedag for alle børn, som forberedes til deres første kommunion.

Hvide søndag, den 25. april, kl. 10.00: Første kommunion.

Søndag den 2. maj kl. 10.00: Trosbekræftelse.

Hellerup: Skt. Therese Kirke

Bernstorffsvej 56, 2900 Hellerup.
Tlf. HE. 4119. Træffetid: mandag-torsdag kl. 16.30-17.30, lørdag 10-11. Pastoratets giro nr. 4 08 38 30.

Messtider

Søndag kl. 9.00: Messe. kl. 10.30: Højmesse. (Morgenmad i kantinen efter 9-messen).

Hver 4. søndag kl. 9.00: Familiemesse.

Hverdage, mandag - torsdag: Kl. 17.45. Fredag: Kl. 7.15. Lørdag: Kl. 11.30.

Onsdag den 7. april kl. 19.30: Bodsandagt med lejlighed til skriftemål.

Lørdag den 10. april: Lejlighed til skriftemål kl. 14.00-18.00.

Palmesøndag, den 11. april, kl. 9.00: Messe. Kl. 10.30: Højmesse med palmevielse.

Skærtorsdag, den 15. april, kl. 17.00: Latinsk højmesse med procession. Tilbedelse indtil kl. 24.00.

Langfredag, den 16. april, kl. 15.00: Liturgisk gudstjeneste. Faste og abstinensdag.

Påskelørdag, den 17. april, kl. 22.00: Liturgi og højmesse. Sammenkomst i kantinen efter messen.

Påskedag, søndag den 18. april, kl. 10.30: Højmesse.

2. påskedag, mandag den 19. april, kl. 9.00: Messe.

Hvide søndag, den 25. april, kl. 9.00: Familiemesse med førstekomunion. Kl. 10.30: Højmesse.

Lørdag den 1. maj kl. 15.00: Tro- og lysmesse.

Hørsholm: Skt. Hans Kirke

Marievej 6, 2970 Hørsholm.
Tlf.: Se under Birkerød.

Søndagsmesse kl. 10.00.

Palmesøndag, den 11. april, kl. 10.00: Grenene indvies og uddeles.

Skærtorsdag, den 15. april, kl. 16.00: Indstiftelsen af den hellige nadver med kort tilbedelse efter messen.

Langfredag, den 16. april, kl. 15.00: Korsets hyldning og nadver.

Påskelørdag, den 17. april, kl. 22.30: Påskevigilien.

1. og 2. påskedag kl. 10.00: Messe.

Ordrup: Skt. Andreas Kirke

Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund. Tlf. OR 422, bedst kl. 10-11. Giro 80 26 602.

Palmesøndag, den 11. april, kl. 8.30: Messe. Kl. 10.30: Højmesse med indvielse af palmegrene.

Skærtorsdag, den 15. april, kl. 17.00: Højmesse. Tilbedelse indtil kl. 22.00.

Langfredag, den 16. april, kl. 15.00: Langfredagsliturgien.

Påskelørdag, den 17. april, kl. 21.00: Påskenattens opstandelsesmesse. Efter messen indbydes alle til påskefest i præstegården.

Påskesøndag, den 18. april: Messen kl. 8.30 bortfalder. Kl. 10.30: Højmesse.

2. påskedag, mandag den 19. april, kl. 10.30: Messe.

Husk, at Mini-KUK har møde i præstegården den 1. og 3. onsdag i måneden kl. 18.30 - 20.30. Se opslaget i våbenhuset, og programmet, som I har fået tilsendt.

Assens: Vor Frelses Kirke

Norregade 3, 5610 Assens.

Påskens messtider

Palmesøndag kl. 17.00

Skærtorsdag kl. 17.00.

Påskedag kl. 10.00.

Fredericia: Skt. Knuds Kirke

Sjællandsgade 50 A, 7000 Fredericia.

Påskens messtider

Palmesøndag kl. 10.00: Familiemesse. Menigheds-kaffe.

Skærtorsdag kl. 17.00.

Langfredag kl. 15.00.

Påskelørdag kl. 20.00

Påskedag kl. 10.00.

Søndag den 30. april kl. 10.00: Trosbetræftelse.

Søndag den 2. maj kl. 10.00: Børnenes første kommunion.

Helsingør:

Skt. Vincents Kirke

Nygade, 3000 Helsingør. Tlf. (03) 21 05 71.

Søndags kl. 8.00 og 10.00 (højmesse).

Lørdag kl. 17.00.

Palmesøndag, den 11. april, kl. 10.00: Palmevielse, procession og højmesse.

Mandag d. 12. april kl. 19.00: Korsvejsandagt.

Skærtorsdag, den 15. april, kl. 20.00: Højmesse og efterfølgende tilbedelse.

Langfredag, den 16. april, kl. 15.00: Kristi døds liturgi. Lidelseshistorien synges (Roskilde-passionen).

Påskelørdag, den 17. april, kl. 20.30: Påskesnattens liturgi med festlig påskehøjmesse. Efter gudstjenesten samles vi i menighedssalen og ønsker hinanden glædelig påske.

Påskedag, søndag den 18. april, kl. 10.00: Påskehøjmesse med dansk Vidi aquam. Ingen messe kl. 8.00.

2. påskedag, mandag den 19. april, kl. 10.00: Latinsk højmesse (Missa I). Ingen messe kl. 8.00.

Hvidesøndag, den 25. april: Under høj-messen kl. 10.00: De unges trosbetræftelse.

Hillerød:

Skt. Vilhelms Kirke

Godthåbsvej 24, 3400 Hillerød. Tlf.: Se under Birkerød.

Søndagsmesse kl. 10.00 i kapellet, Østergade 12, Hillerød.

Palmesøndag, den 11. april, kl. 10.00: Første kommunion og palmeindvielse.

Skærtorsdag, den 15. april, kl. 16.30: Indstiftelsen af den hellige nadver med kort tilbedelse efter messen.

Langfredag, den 16. april, kl. 15.00: Korsets hyldning og nadver.

Påskelørdag, den 17. april, kl. 20.00: Påskevigilien.

1. og 2. påskedag kl. 10.00: Messe.

Alle disse gudstjenester holdes i kapellet, Østergade 12.

Maribo: Skt. Birgittas Kirke

Mariagade 4, 4930 Maribo. Tlf. (03) 88 01 74.

Gudstjenester

Søndag kl. 9.30: Højmesse. Kl. 11.15: Messe.

Hver 1. søndag i måneden: Latinsk højmesse.

Hver 3. søndag: Fremmed prædikant.

Hver 4. søndag kl. 10.45: Polsk messe.

Palmesøndag, den 11. april, kl. 9.30: Palmevielse og højmesse. Kl. 11.15: Messe.

Skærtorsdag, den 15. april, kl. 19.00: Højmesse med nadver under begge skikkelser.

Langfredag, den 16. april, kl. 15.00: Gudstjeneste.

Påskelørdag, den 17. april, kl. 20.00: Vi fejrer Herrens opstandelse. Bagefter er alle velkomne til et samvær i præstegården, hvor der vil blive serveret snitter, vin og påskeæg.

Påskedag, søndag den 18. april, kl. 9.30: Højmesse. Kl. 11.15: Messe.

Hvide søndag, den 25. april, kl. 9.30: Højmesse med trosbetræftelse. Kl. 10.45: Polsk messe.

Søndag den 2. maj: Igen inviteres alle i sognet til en menighedssøndag. Efter høj-messen kl. 9.30 — messen kl. 11.15 bortfalder — samles vi i menighedssalen. Vi får besøg af fru Bøjhus fra Stiftsmuseet, der vil fortælle om »De polske roearbejdere på Lolland-Falster«. Foredraget levedegøres ved lysbilleder, som blandt andet viser mange ældre polske folk fra menigheden. Det bliver sikkert en oplevelse for os alle. Serveringen er som sædvanlig gratis. Der er rigeligt med smørrebrød, øl og sodavand og desuden pølser til børnene. På gensyn den 2. maj! Tag venner og bekendte med!

Mikkeltorg:

Skt. Josephs Kirke

Strandvej 352, 2980 Kokkedal. Tlf. (03) 24 71 05.

Påskens gudstjenester

Palmesøndag, den 11. april, kl. 8.00.

Skærtorsdag, den 15. april, kl. 17.30

Langfredag, den 16. april, kl. 17.30

Påskelørdag, den 17. april, kl. 18.00.

Påskedag, søndag den 18. april, kl. 8.00 (andagt kl. 15.30).

2. påskedag, mandag den 19. april, kl. 8.00.

Nykøbing F.:

Hellig Kors Kirke

Bispegade 12. Tlf. (03) 85 07 39.

Palmesøndag, den 11. april, kl. 10.00: Højmesse med palmeprocession. Palmeindvielsen i salen. Bring Deres blomsterbuket med!

Skærtorsdag, den 15. april, kl. 19.00: Vi fejrer nadverens indstiftelse. Kollekten denne aften går til årets fasteaktion.

Langfredag, den 16. april, kl. 15.00: Gudstjeneste med oplæsning af lidelseshistorien, korset hyldes og kommunion.

Påskelørdag, den 17. april, kl. 22.30: Vi fejrer Herrens opstandelse. Efter gudstjenesten ønsker vi hinanden glædelig påske i salen.

1. påskedag, søndag den 18. april, kl. 10.00: Højmesse.

2. påskedag, mandag den 19. april, kl. 10.00: Højmesse.

Den 25. april, 2. søndag i påsken, kl. 10.00: Højmesse. Herunder de unges trosbetræftelse.

Skriftemål

Hver søndag før og efter gudstjenesterne.

Lørdag den 10. april kl. 15.00 - 17.00.

Onsdag den 14. april kl. 16.00 - 20.00.

Fredag den 16. april efter gudstjenesten kl. 15.00.

Lørdag den 17. april kl. 10.00 - 12.00.

Roskilde:

Skt. Laurentii Kirke

Frederiksborgvej 11, 4000 Roskilde. Tlf. (01) 35 09 65 (bedst mellem 9 og 10).

Palmesøndag, den 11. april, kl. 10.00: Palmevielse i menighedssalen, derefter procession til kirken, højmesse.

Skærtorsdag, den 15. april, kl. 17.00: Messe.

Langfredag, den 16. april, kl. 15.00: Langfredagsliturgi.

Lørdag den 17. april kl. 22.45: Påskens liturgi.

1. påskedag, søndag den 18. april, kl. 10.00 og 17.00: Messe.

2. påskedag, mandag den 19. april, kl. 10.00: Messe.

Søndag den 25. april kl. 10.00: Konfirmation. Kl. 8.00 og 17.00: Messe.

Onsdag den 28. april kl. 19.30: Hellige Montfords messe.

Alle onsdage i måneden kl. 19.30: Maj andagt.

Ledreborg Slotskirke

Søndage kl. 9.00: Messe.

Så sker det...

Forårets store tombola på Roskilde Stændertorv, århundredets loppemarked i Skt. Josefs skolegård, hvor der også findes konditori med hjemmebag, kaffe, te osv., finder sted i dagene 30. april, 1. og 2. maj.

Og der sker mere endnu...

Lotte Fang taler om det katolske Roskilde før Reformationen. Nærmere om dette arrangement vil tilgå menigheden ved sognebrev. Vel modt!

Slagelse: Vor Frue Kirke

Frederiksgade 7, 4200 Slagelse.

Sognepræst: J. Jong, St. Knudsgade 19, 4100 Ringsted. Tlf.: (03) 61 03 92 eller (03) 52 06 45.

Messtider

Vor Frue Kirke i Slagelse: Hver søndag kl. 9.00. Også påskens gudstjenester holdes i år alle kl. 9.00 — altså også

skærtorsdag, langfredag og 2. påskedag. Der bliver ingen påskevigilie påskelørdag. Vi deler jo sognepræst med Ringsted. Trosbetræftelse søndag den 25. april kl. 9.00.

Fredag den 9. april, kl. 19.00: Messe ved biskop Martensen.

Sankt. Maria Kirke, Lundemarken 15, Kalundborg: hver søndag kl. 10.00. Gudstjenesterne skærtorsdag og langfredag holdes kl. 16.00, påskelørdag kl. 19.00 i kapellet, Røsnæsvej 21. Messen 2. påskedag kl. 10.00 holdes ligeledes i kapellet, Røsnæsvej 21.

Svendborg:

Skt. Knuds Kirke

Havnegade 1, 5700 Svendborg.

Palmesøndag, den 11. april, kl. 8.00: Stille messe. Kl. 10.00: Højmesse med palmevielse. Efter højmessens indvielse af vor nye menighedslokaler.

Skærtorsdag, den 15. april, kl. 17.00: Messe.

Langfredag, den 16. april, kl. 15.00: Liturgisk gudstjeneste.

Påskelørdag, den 17. april, kl. 20.00: Påskemesse.

Påskedag, søndag den 18. april, kl. 10.00: Højmesse.

2. påskedag, mandag den 19. april, kl. 8.00: Stille messe. Ingen messe i kirken kl. 10.00, men i Rudkobing.

Skriftemål umiddelbart for messerne samt påskelørdag fra kl. 16.00 - 18.00.

Generalvikar pastor Lars Messerschmidt kommer og fejrer den stille uge sammen med os, så slut godt op om påskens gudstjenester.

Glædelig påske!

Menighedsrådet.

Århus: Vor Frue Kirke

Ryesgade 26, 8000 Århus C. Tlf. (06) 13 56 66.

Gudstjenester

Århus: Søndage kl. 8.00, 10.00 (højmesse) og kl. 17.00. Kirkekaffe efter højmesse.

Polske messer: Langfredag, den 16. april, kl. 17.00, 1. påskedag, søndag den 18. april og søndag den 2. maj kl. 12.00. Den stille uges liturgi: Skærtorsdag kl. 17.00. Langfredag kl. 15.00. Påskens kl. 22.30.

Arslev: Kl. 9.00.

Grenå: Palmesøndag, den 11. april, kl. 10.30. Skærtorsdag, den 15. april, kl. 20.00. 1. påskedag, den 18. april, kl. 10.30. Hvide søndag, den 25. april og søndag den 9. maj kl. 10.30.

Odder: Palmesøndag, den 11. april, kl. 10.00. Påskelørdag, den 17. april, kl. 19.00. Hvide søndag, den 25. april og søndag den 9. maj kl. 10.00. 2. påskedag, mandag den 19. april, kl. 10.00.

Pindstrup: 2. påskedag, mandag den 19. april og søndag den 2. maj kl. 10.30.

Foranstaltninger

Onsdag den 7. april kl. 20.00: Katolsk fo-

redragsrække. Helge Clausen: »Centrale kristne begreber i psykologisk belystning«.

Tirsdag d. 13. april kl. 16.00: Korsvejs-andagt.

Onsdag den 21. april kl. 18.00: Menighedsrådsmøde.

Torsdag den 22. april kl. 14.00: Messe for Mariakongregationen.

Lørdag den 1. maj kl. 14.00: Den internationale åbne familie mødes.

Mandag den 3. maj kl. 19.00 i kirken: »Emne-messe«.

Torsdag den 6. maj kl. 19.30: Kunstkredsen. Samtale med hr. og fru Mirland.

Lørdag den 8. maj kl. 9.30: Weekend for firmander i Arslev.

Søndag den 9. maj kl. 10.00: Biskop Martensen meddeler firmelsens sakramente og tager imod trosbekræftelsen under høj-messen.

Udstillinger i præsteboligen i april: Nis Schmidt, Vejle, oliemalerier og tegninger. Maj: Paula og Robert Mirland, Abyhøj, forskellige arbejder.

Faste møder

Mikro- og Mini-KUK: Hver mandag kl. 19.00 i nye lokaler.

KUK: hver tirsdag kl. 19.30.

Skt. Knuds klub for ældre: Hver tirsdag kl. 14.00.

Desuden: Mariekongregationen, TIK-grupper, familiegrupper og VU-grupper, Katolsk Debat.

Religionsundervisning for børn i Arslev: Lørdag den 1. og 8. maj kl. 9.30.

Horsens:

Skt. Josefs Kirke

Norregade 19, 8700 Horsens.

Tlf. (05) 62 52 68. Kontortid kl. 9-10 (mandag undt.).

Messetider

Søndage kl. 7.30: Messe. Kl. 10.00: Højmesse.

Tirsdag og fredag kl. 19.00: Messe. Torsdag kl. 10.30: Messe.

Alle skoledage kl. 8.00: Andagt for Sct. Ibs Skoles elever med lærere.

Palmesøndag, den 17. april: Palmevielse før højmassen kl. 10.00.

Skærtorsdag, den 15. april kl. 18.15 - 18.45: Skriftemål. Kl. 19.00: Messe. Tilbedelse til kl. 21.00 med fællesbon, salmesang og stilhed.

Langfredag, den 16. april, kl. 14.15 - 14.45: Skriftemål. Kl. 15.00: Gudstjeneste.

Påskelørdag, den 17. april, kl. 19.15 - 19.45: Skriftemål. Kl. 20.00: Påskens nattens liturgi.

Påskedag, den 18. april, kl. 10.00: Højmesse.

2. påskedag, den 19. april, kl. 9.00: Messe.

Gaver til kirkens udsmykning i anledning af påsken modtages gerne.

Fredag, lørdag og søndag, den 9., 10. og

11. april afholder menigheden en basar i Sct. Ibs Skoles gymnastiksal. Alle er velkomne.

Der er mange smukke håndarbejder til rimelige priser. Tombola og amerikansk lotteri. Servering af kaffe, the, sodavand, æbleskiver m.v.

Overskuddet går til indretning af toiletter ved kirken, et arbejde, som allerede er i fuld gang.

Mandag, den 12. april, når basaren er overstået, og vi er gået ind i den stille uge, vil apoteker P. Hanh. Thomsen holde et lysbilled-foredrag med titlen: Den stille uge i stereo: Hvad siger de fire evangelier om den stille uges forløb. Mødet begynder kl. 19.30 og holdes i Sct. Ibs Skoles gymnastiksal.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 11/4: Palmesøndag. Ved palme-processionen Mark. 11, 1-10. Messen: Es. 50, 4-7. -- Salme 22, 8-9, 17-18a. 19-20. 23-23. (R. 2a: Min Gud, min Gud, hvorfor har du forladt mig?). Fil. 2, 6-11. Mark. 14, 1-15. 47 (el. kort læsn. 15, 1-39). Credo, særlig præf.

Mandag 12/4: Alm. ugedag. Es. 42, 1-7. Johs. 2, 1-11. Lidelsespræf. II.

Tirsdag 13/4: Alm. ugedag. Es. 49, 1-6. Johs. 13, 21-33. 36-38. Lidelsespræf. II.

Onsdag 14/4: Alm. ugedag. Es. 50, 4-9a. - Matt. 26, 14-25. Lidelsespræf. II.

Torsdag 15/4: Skærtorsdag. 2. Mos. 12, 1-8. 11-14. - Salme 116, 12-13. 15-18. (R. 1. Kor. 10, 16: Velsignelsens kalk er fællesskab om Kristi blod). - 1. Kor. 11, 23-26. - Joh. 13, 1-15. Pr. I Euch.

Fredag 16/4: Langfredag. Es. 52, 13-53, 12. - Salme 31, 2 og 6. 12-13. 15-16. 17 og 25. (R. Luk. 23, 46: Fader! i dine hænder betror jeg min ånd). - Hebr. 4, 14-16. 5, 7-9. - Joh. 18, 1-19.42.

Lørdag 17/4: Påskevigilien. Af nedenævnte læsninger fra det gamle Testamente skal mindst 3 læses, dog må 2. Mos. kap. 14 aldrig udelades: 1. Mos. 1, 1-2,2. - 1. Mos. 22, 1-18. - 2. Mos. 14,15-15,-1. - Es. 54, 5-14. - Es. 55, 1-11. - Baruk 3, 9-15. 32. - 4, 4. - Ez. 36. 36, 16-17a, 18-28. -

Salme 51, 12-13. 14-15. 18-19. (R. 12a: Skab mig, o Gud, et rent hjerte) eller salme 42, 3+5. Salme 43, 3,4 (R. 42. 2: Som hjorten skriger efter rindende vand, således skriger min sjæl efter dig, o Gud) - Rom. 6, 3-11. - Mark. 16, 1-8. Påskens præf. I.

Søndag 18/4: Påskesøndag. Ap. Ger. 10, 34a. 37-43. - Salme 118, 1-2. 16-17. 22-23. (R. v. 24: Denne er dagen, som herren har gjort, lad os juble og glæde os på den). - Kol. 3, 1-4. eller 1. Kor. 5, 6b-8. - Sekvens: Påskelammet vi vor lov frembære... - Joh. 20, 1-9. (I stedet for foranstående tekst kan en af følgende tekster anvendes: Matt. 28, 1-10. - Mark. 16, 1-8. - Luk. 24, 1-12). Påskedags aften: Luk. 24, 13-35.

Mandag 19/4: 2. påskedag. Ap.g. 2, 14. 22-32. - Salme 16, 1-2a og 5. 7-11. (R. v. 1 Vogt mig, Gud, thi jeg lider på dig). - Matt. 28, 8-15. Gloria. Påskens præf. I.

Tirsdag 20/4: Tirsdag i påskeugen. Ap. g. 2, 36, 41. - Salme 33, 4-5. 18-22. (R. v. 5b: Jorden er fuld af Herrens miskundhed). - Jos. 20, 11-18. Gloria. Påskens præf. I.

Onsdag 21/4: Onsdag i påskeugen. Ap. g. 3, 1-10. - Salme 105, 1-4. 6-9. (R. Salme 33, v. 5b: Jorden er fuld af Herrens miskundhed. -- Luk. 24, 13-35. Gloria, påskens præf. I.

Torsdag 22/4: Torsdag i påskeugen. Ap. g. 3, 11-26. - Salme 8, 2a + 5. 6-9. (R. v. 2a: Herre, vor Herre, hvor herligt er dit navn på den vide jord). - Luk. 24, 35-48. Gloria, påskens præf. I.

Fredag 23/4: Fredag i påskeugen. Ap. g. 4, 1-12. - Salme 118, 1-2 + 4. 22-24. 25-27a. (R.v. 22: Den sten, bygmestrene forkastede, er blevet hovedhjørnestenen). - Joh. 21, 1-14. Gloria, påskens præf. I.

Lørdag 24/4: Lørdag i påskeugen. Ap. g. 4, 13-21. - Salme 118, 1 + 14-15. 16-21. (R. v. 21a: Jeg vil takke dig, thi du bøn-hørte mig). - Mark. 16,9-15.

Søndag 25/4: 2. søndag i påsken. Ap. g. 4,32-35. - Salme 118, 2-4. 13-15. 22-24. (R. 1: Tak Herren, thi han er god, thi hans miskundhed varer evindeligt). - 1 Joh. 5, 1-

MIN KIRKEBOG

Til indføring i messen

En velegnet gave til barnets 1. kommunion

Kateketcentralen 1975. kr. 19.55

Kan fås hos St. Ansgars Boghandel og Kateketcentralen, Bredgade 67, 1260 København K.

Den nordiske valfart til Lourdes

26. august til 2. september 1976

8 dages flyrejse med fuld pension. Pris på hotel »Madonna« kr. 1.880,-

Særpris for syge og handicappede på »Accueil Notre-Dame« kr. 1.250,-

Læger, sygeplejersker, samaritater medfølger.

Valfartspræst: Pater G. Gommans C.M.

Program og tilmeldelser:

VALFARTSKOMITEEN
Barsehøj 25
2900 Hellerup
tlf. GE. 6341
(bedst om aftenen).

Lærer søges

Rygaards Skole i Hellerup søger pr. 1. august en lærer og en årsvikar. Flg. fag: dansk, matematik, tysk, religion, pigegymnastik og drengegymnastik, samt dansk i skolens internationale afdeling.

Skolen henvender sig til ansøgere, som foruden at besidde de nødvendige faglige og pædagogiske kvalifikationer, også er positivt interesseret i at arbejde i et kristent miljø.

Skolen, som har 630 elever, fordelt på en dansk og en international afdeling (1.-10. kl. + børnehavekl.), søger gennem sin undervisning og sit miljø at opdrage eleverne til kristen menneskelighed.

Ansøgningsvilkår i henhold til overenskomst, løn som ved det offentlige skolevæsen.

Ansøgning bilagt fotokopi af eksamensbeviser og udtalelser bedes stilet til skolens bestyrelse og sendt - såvidt muligt ad tjenstlig vej - til skolens leder, Ole Meyer, Rygaards Skole, Bernstorffsvej 54, 2900 Hellerup, senest den 9. april.

Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til skolelederen, bedst dgl. kl. 12.30-13.30, undt. onsd., på tlf. 01-HE 1053.

6. - Joh. 20, 19-31. Gloria, Credo, påskens præf. I.

Mandag 26/4: Alm. ugedag. Ap. g. 4, 23-31. - Joh. 3, 1-8.

Tirsdag 27/4: Alm. ugedag. Ap. g. 4, 32-37. - Joh. 3, 7-15.

Onsdag 28/4: Alm. ugedag (el. S. Peter Chanel, præst og martyr). Ap. g. 5, 17-26. - Joh. 3, 16-21.

Torsdag 29/4: S. Katharina af Siena. Ap. g. 5, 27-33. - Joh. 3, 31-36.

Fredag 30/4: Alm. ugedag (el. Pius V, pave). Ap. g. 5, 34-42. - Joh. 6, 1-15.

Lørdag 1/5: Alm. ugedag (el. Josef, arbejdernes forbillede). Ap. g. 6, 1-7. - Joh. 6, 16-21. eller i S. Josef messen: 1. Mos. 1, 26-2, 3. - Matt. 13, 54-58.

Søndag 2/5: 3. søndag i påsken. Ap. g. 3, 13-15. 17-19. - Salme 4, 2.4.7.9. (R. v. 7b: Opløst på os dit åsyns lys (eller Halleluja). - 1. Joh. 2, 1-5a. - Luk. 24, 35-48.

Helge Jacobsens legat

I løbet af maj måned vil uddelingen af Helge Jacobsens Legat finde sted. Dette legat kan søges som bidrag til bygning eller restaurering af katolske kirker - fortrinsvis sognekirker - under forudsætning af, at der ved bygning af kirken alene medvirker danskfødt arkitekt, og at den pågældende menighed selv viser offervilje.

Eventuelt vil der endvidere kunne udredes mindre beløb til hjælp til dækning af udgifter ved religionsundervisning for katolske børn. Eventuelle ansøgninger indsendes inden 30. april 1976 til Katolsk Biskopkontor, Bredgade 69 A, 1260 København K., og skal i specificeret form indeholde alle de nødvendige oplysninger.

PINSERETRÆTE

En dansk retræte agtes afholdt i pinseweekenden (4. juni aften - 7. juni morgen) i den danske katolske pension i Groeryd, Sydsverige (12 pladser: d.kr. 60.00 pr. dag). Emnet bliver »Tro: Troslivet, troens tegn, troens sejr«. Tilmelding og nærmere oplysninger hos retrætelederen, pater P. Grégoire O.P., Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund. Telf.: (01) OR 3038 (bedst om formiddagen).

St. Franciskus skole, Arendal, Norge

Fra 1.8. 1976 bliver 1 årsvikariat ved 1. klasse (6-årige) ledig for en katolsk lærer. Ca. 21 timer ugentlig.

Skriftlig ansøgning med oplysning om uddannelse, vedlagt fotokopier af eksamensbeviser og udtalelser, bedes sendt til styret for St. Franciskus skole, 4800 Arendal, Norge, inden 20. april.

ROSKILDE

Den selvejende institution SKT. JOSEFS REALSKOLE, som er en katolsk skole, søger pr. 1/8 1976 nogle lærere. Flere fagkombinationer er mulige, men hjemkundskab og specialundervisning har særlig interesse.

Skolen, som har 600 elever, fordelt på børnehaveklasse og op til 10. klasse/III real, bestræber sig på at føre en kristen linie i undervisningen og opdragelsen for såvel de katolske som de ikke katolske elever.

Ansøgninger vedlagt fotokopier af eksamenspapirer og anbefalinger sendes ad tjenstlig vej til skolebestyrer søster Paula, Skt. Josefs Realskole, Frederiksborgvej 10, 4000 Roskilde. Tlf. 03 35 25 26, bedst kl. 12-13.

Ny metode til fødselsregulering

Rom — KIPA, Los Angeles — NC: For nyligt modtog pave Paul VI i privat audiens det australske lægeægtepar John og Lyn Billings, der i begyndelsen af 70'erne udviklede den såkaldte »ovulationsmetode« til fødselsregulering.

Denne metode bygger på opdagelsen af, at der forud for ægløsningen udskilles en særlig slags slim fra livmoderen, og at kvindens frugtbare dage herved lader sig fastslå med ret stor nøjagtighed, hvad enten hendes menstruationsrytme er regelmæssig eller ej.

Ikke i strid med katolsk moral

I Osservatore Romano skriver teologen Gino Concetti bl.a., at et rigt og materialistisk samfund måske vil finde metoden primativ, men i betragtning af de ulemper og den helbredsmæssige risiko, der er knyttet til visse »kunstige« forebyggende metoder må man prioritere ovulationsmetoden højt — også fordi den ikke på nogen måde er i modstrid med de moralske principper der er opstillet i Humanae Vitae.

Ved en lægekongres for nylig i Los Angeles fremlagde John og Lyn Billings for repræsentanter fra 22 nationer deres resultater med anvendelsen af deres metode i mere end 50 af den tredje verdens lande. USA's regering har nu bevillet 1,4 mill. dollars til en 3-årig undersøgelse af ovulationsmetoden og temperaturmétoden. 1500 frivillige ægtepar med for-

skellig religiøs, racemæssig og opdragelsesmæssig baggrund vil deltage i projektet, der også støttes af Los Angeles' ærkebiskopedømme og 4 katolske hospitaler.

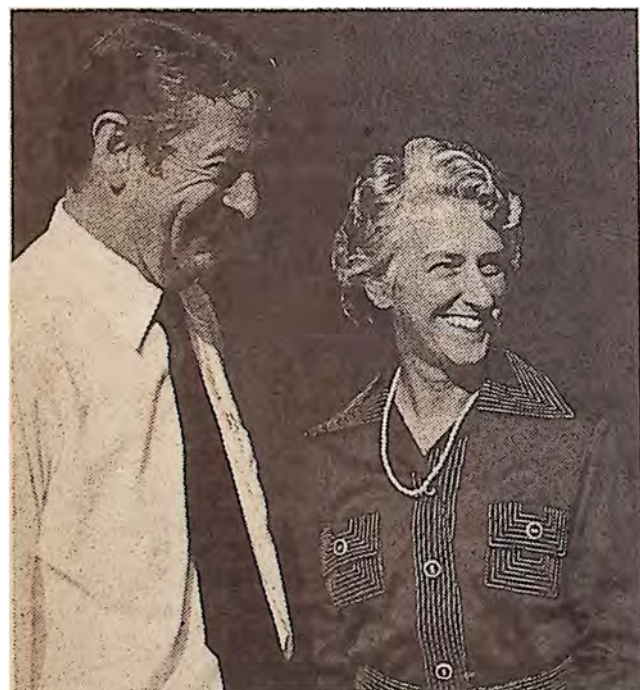
Ubegrundet frygt for foster-skader

Ved samme lejlighed afviste Billings den fra nogle læger fremsatte påstand om, at den naturlige fødselskontrol kan resultere i at, der fødes fysisk og psykisk skadede børn, som følge af at en sædcelle eller en ægcelle er blevet for gammel inden conceptionen. De tilføjede, at »sådanne ubegrundede og uvidenskabelige påstande kun kan forurolige dem, der ønsker at følge moralloven, og hvis de virkelig skulle vise sig at være rigtige, må ægtepar lære ved hjælp af ovulationsmetoden at planlægge undfangelsen af et ønsket barn; så samlet finder sted på et tidspunkt, hvor cellerne er friske«.

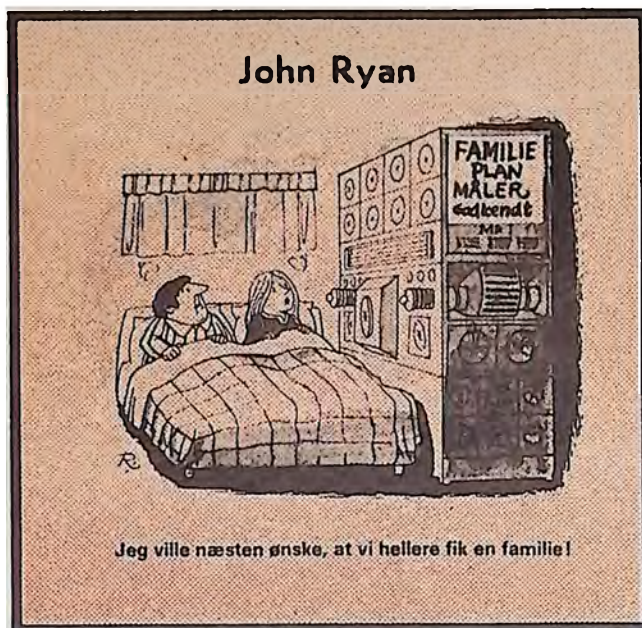
Billigste og letteste metode

WHO — verdens sundhedsorganisationen — har i øvrigt et program i dag, hvor der undervises i ovulationsmetoden i Indien, Philippinerne og i El Salvador.

Hvis det falder tilfredsstillende ud, må man forvente, at WHO vil foretrække at yde økonomisk støtte til udbredelsen af denne metode, der både er billigere og lettere end de kunstige metoder og tilsyneladende uden helbredsmæssig risiko.

NÆSTE NUMMER UDSENDES ONSDAG DEN 28. APRIL

Sydafrikanske præste-seminarer integreres

Cape Town (NC) — De sydafrikanske biskopper har på deres sidste årsmøde planlagt en sammenlutning af de to præsteseminarer i Hammanskraal (hidtil udelukkende for sorte) og i Waterkloof (hidtil kun for hvide). Seminaret i Hammanskraal har i øvrigt fornylig fået sin første sorte rektor, den 35-årige pastor John Sibidi.

De to præsteseminarer slås sammen under fælles-

navnet Det katolske Institut. Straks i år blandes de sorte og hvide præstestuderende i klasserne. Næste år bliver de to kommuniteter permanent slået sammen, så der også bliver tale om boligfællesskab.

Sydafrikas katolske og protestantiske præsteseminarer samarbejder i øvrigt på forskellige måder. For tiden overvejes mulighederne for at etablere et fælles teologisk institut.

Kirken i Spanien

Madrid (KIPA) — Den spanske bispekonference har på sit plenarmøde for nylig udtalt sig for kirkelig autonomi og en klar afgrænsning af kompetenceområderne for stat og kirke. Biskopperne vedtog en resolution, hvori det si-

ges, at dette initiativ hverken er Roms ellers statens, men helt deres eget, og at den spanske kirke må se det som en bydende pligt, intensivt at oplyse det spanske folk om forholdene mellem stat og kirke.

Den ny ærkebiskop Basil Hume indsat

London (KIPA) — Den nye katolske ærkebiskop af Westminster, benediktinermunken Georg Basil Hume, der efterfølger den afdøde kardinal Heenan som Englands primas, er blevet bispeviet og indsat samme dag, den 25. marts, i Westminster-katedralen. Samme aften deltog han i en vespergudstjeneste i det anglikanske Westminster Abbey, hvor han sammen med anglikanske og katolske gejstlige sang vesperbønnerne efter benediktinsk liturgi.

Indbydelsen til denne økumeniske festvesper var et initiativ fra selve dekanen for Westminster abbedit.

Inden Henry VIII's brud med Rom var Westminster Abbey et af Englands mest

berømte benediktinerklostre. Det var tilmed møderkloster til det abbedi i Ampleforth, hvor den nye ærkebiskop Hume var abbed, da han for nylig blev udnævnt af Paven.

Englands ny primas ærkebiskop Basil Hume

Den katolsk-jødiske dialog

Rabbi Henry Siegman's oplæg ved mødet i Jerusalem fornylig

Vatikanet (NC) — Det hidtil manglende led i den katolsk-jødiske dialog er påskønnelsen af, hvad Israel betyder for jøderne, og dernæst en fordomsfri undersøgelse af den rolle, som kirken og Vatikanet spillede under nazisternes jødeforfølgelser i 2. verdenskrig. Denne udtalelse er fremsat af rabbi Henry Siegman som deltager i den internationale komite for katolsk-jødiske forbindelser. Komiteen afholdt i begyndelsen af marts et med spænding imødeset møde for kritisk at gennemgå de sidste 10 års dialog mellem de to religioner.

Tripolis-erklæringen

De jødiske repræsentanter udtrykte under mødet deres tilfredshed med, at Vatikanet havde tilbageladt eller forlangt strø-

get de to anti-israelske paragraffer i den katolsk-islamiske fælleserklæring efter møder i Tripolis. Det var netop denne affære, man havde frygtet ville give anledning til alvorlig konflikt på mødet i Jerusalem, men ifølge forlydender fra det lukkede møde, blev Tripolis-erklæringen kun kort diskuteret i en halv time.

Antisemitismen de kristnes ansvar

Rabbi Siegman hævdede i øvrigt i sin tale, der indgik i det væsentligste mødegrundlag, at kirkens to officielle dokumenter om jøder — (Det 2. Vatikan-koncil's dokument om kirkens forhold til ikke-kristne religioner samt Vatikanets retningslinier fra 1975 for dialogen med jøderne) — ikke indrømmer den kendsgerning, at antisemitismen lige fra det 1.

til det 20. århundrede er skabt af kristne og derfor er noget, som de kristne har ansvaret for. Han sagde videre, at Vatikanets seneste beretninger om aktiviteterne i 2. verdenskrig er smertelige, fordi de afslører, at den katolske kirke fortsat ikke formår at beskæftige sig meningsfuldt med dette problem.

»Selv hvis kirkens rolle under krigen var dadelfri«, fortsatte rabbi, — »så er det afgørende, at nazisterne kunne gå så vidt, som de gjorde, fordi den vestlige kultur har været gennemsyret af kristen dogmatisk og teologisk fjendtlighed over for jøderne«.

Staten Israel må anerkendes

Rabbi Siegman vendte sig også mod Vatikanets manglende anerkendelse af staten Israel og understregede, at ingen kan tale forståeligt med jøder om deres ønsker og håb uden samtidig at anerkende, hvad Israel betyder for

dem. Han bad katolikker om at se på Israel ikke så meget fra en teologisk synsvinkel, men som et udtryk for et stærkt jødisk behov eller en positiv impuls, der gør sig afgørende gældende i det jødiske folks liv og historie. Jøderne drives af en kraft, lige så gammel som Bibelen, for at blive genforenet med dette land.

Også selvkritik

Rabbiens kritiske bemærkninger var dog ikke ensidigt rettet mod katolikkerne. Han anklagede også jødiske ledere for at drive »stor-industri« på løsrevne udtalelser fra kristne om jødiske forhold.

Hvis sådanne udtalelser skal have mening i den fortsatte dialog, sagde han, så må de gengives i deres umiddelbare form. Han appellerede også til jøderne om selvansvar og advarede sine trosfæller mod at låse dialogen fast på forhold, som efter deres opfattelse skyldes de kristnes fejl.

Børnesiden HEJ! side 4
 Kirken og seksualmoralen side 5
 Kirken i Vietnam side 6-7
 Liberalisme og kristendom side 7-8
 Buddhismen side 9

katolsk orientering

Kirkelig støtte til reformerne i Peru

- men samtidig advarsel mod magtmisbrug

Lima (KIPA) — »Den katolske kirke i Peru kalder det både dens ret og pligt, at se kritisk på revolutionens reformplaner« siger de peruvianske biskopper i et fælles dokument »Folkets medbestemmelsesret set fra et kristent synspunkt«.

Dokumentets positive holdning over for regeringens politik på sociale områder, ledsaget af en skarp kritik af dens overgreb, har vakt stor interesse og skabt livlig debat i Peru.

»Kirken har for længst

afsløret og anklaget kapitalismens umenneskelige karakter« hedder det i dokumentet, »og muligheden for en samfundsordning efter socialistiske modeller har vi ofte gjort regeringen opmærksom på, men på den betingelse, at elementære værdier som frihed, ansvarlighed og religion bliver respekteret«.

Socialisme med kristent indhold

Hermed sigter erklæringen til militærets diktatur og regeringens kampagne

mod religionen. Kirken er slet ikke modstander af arbejdernes medbestemmelsesret over kapitalmagten og bøndernes ret til at eje den jord, de dyrker, men i Peru truer den fare, at staten raner al magt til sig og kvæler folkets ønske om demokrati. Det er ikke nok at befri landet, også folket skal frigøres, og dette kan kun finde sted når folket selv kan bestemme og få ansvar for sin fremtid. Hvis ikke alle befolkningslag, især de mest underkuede og udnyttede, får lov til frit at bidrage til befrielsesprocessen, bliver en socialisme med humanistisk og kristeligt indhold aldrig til virkelighed. Men demokrati indføres ikke med autoritære forordninger, intimation eller manipulation ovenfra.

Kirken og totalitære regimer

Militæret burde ikke glemme, at meningen med kuppet var at skabe en politisk overgangstid. Selv om vi har forståelse for, at militærjuntaen frygter et »magtpolitisk tomrum« den dag ansvaret skal overdrages til folket, så kan denne frygt aldrig blive noget holdbart argument for en forlængelse af overgangsfasen, end mindre for en skærpselse af militærets metoder mod oppositionen.

Uden at nævne Peru eller regeringen ved navn, hævder biskopperne: Totalitære regimer bekæmper altid kirken, ikke fordi diktatur skulle være identisk med antikirkelighed, ideologisk set, men udelukkende fordi i den totalitære stat er fjenden altid den, der protesterer mod krænkelse af fundamentale rettigheder. Kirken betragter det som sin pligt at protestere. Derfor er totalitære regimer kirkefjendelige.

Nej til indisk lov om tvungen sterilisation

Calcutta (NC) — Præsidenten for den indiske biskopkonference, ærkebiskop Lawrence T. Picachy erklærer, at tvungen sterilisation, som nu overvejes indført ved lov i flere indiske delstater er vold mod menneskets værdighed og berøver menneskets gud-givne frihed. Samtidig opfordrer han til forstærket katolsk indsats for naturlig familieplanlægning, idet han indrømmer at protester uden alternative løsninger er værdiløse.

I et brev til alle Indiens biskopper fremhæver ærkebiskoppen, at FN's erklæring om menneskerettighederne fastholder

forældrenes ret til selv at bestemme, hvor mange børn de vil have.

Loven om tvungen sterilisation skal være gældende for forældre med 2 eller 3 børn. Den indiske centralregering har allerede udsendt retningslinier for præmiering af statsansatte, der anmoder om sterilisation efter det 2. barn, og fængsel eller bødestraf for dem, der undlader dette.

Adskillige kirkeledere og katolske organisationer forsøger for tiden at få Indiens premierminister Indira Gandhi til at trække det ny lovforslag tilbage.

Ny norsk biskop

Oslo (KNA) — Som efterfølger af den 75-årige titulærbiskop for vikariatet Nordnorge, Mgr Johann Wember, der har trukket sig tilbage, har paven udnævnt mgr Johann Baptist Przyklenk, født i 1916 i

Brandewalde/Wiesengrund, bispedømme Essen i Tyskland. Mgr Przyklenk er blevet præsteviet i 1940 og har siden 1962 været biskop i bispedømmet Jannuaria i Brasilien.

Billedet af Michelangelos Madonna-hoved skal minde os om den næsten glemte tradition at lade maj måneds lyse forårsdage være særlig indviende til Gudsmøder. Kirken er som en mor for hver enkelt af os, og Maria er en levende personliggørelse af kirken. Som den hollandske katekismus siger: Vi kan tillidsfuldt tale til Maria. Hvis det hjælper os til bedre at se Jesus og komme ham nærmere. Guds folks liv i Vesten og Østen har vist, at det virkelig er en vej til Herren. Maria elsker kirkens børn. Frelsen er ikke blot mere ophøjet, men også mere menneskelig, end vi forestiller os det.

Shinto-præster hos paven

Venskabsbånd til Japans gamle nationalreligion

Vatikanet (NC) — En delegation af Shinto-præster har højtideligt erklæret at ville styrke venskabsbåndene med Vatikanet efter et møde med pave Paul i Rom i begyndelsen af marts.

Officielt findes der omkring 70 mill. japanere, der bekender sig til Shinto-religionen, Japans gamle nationalreligion. I Shinto-religionen indgår forfædre- dyrkelse og den tidligere

forestilling om den japanske kejsers guddommelige oprindelse. Denne guddommelighed frasagde kejser Hirohito sig i 1945.

Den åndelige uorden i verden i dag

Under samtalen med pave Paul sagde den japanske ypperstepræst Hhroyuki Nukaga, at han var bekymret over uorden og den åndelige uorden, som det tekniske frem-

skridt i verden i dag har medført. Han mente også, at Shintoismen og kristendommen skal forenes i vejledning af menneskenes hjerter i bon og i arbejde for sand lykke og fredelig sameksistens.

Paven fremhævede over for ypperstepræsten og de øvrige 25 deltagende Shinto-præster en række ligheder mellem Shintoismen og den katolske tro.

Social rådgivning

ydes af

Katolske Menighedsplejer på kontoret, Bredgade 69 A o. g. 1. og 3. tirsdag kl. 19 til 21. Kontoret holder i øvrigt åbent ugens 5 første dage fra kl. 14 til 16. Telefon 15 23 03.

Nordlak Kul A/S 70 45 30

Automatisk levering
Ollevagt i fyringssæsonen
Egen import og tanklager
Radiolodrigerede
tankvogne

SALG . KØRSEL . ADMINISTRATION
SERVICE . INSTALLATION

Rødovrevej 383, 2610 Rødovre

01-70 45 30

— sikkerhed for varme

K. J. Højland & Søn

Aut. vand- og gasmester
Værksted: Høddammen 3
Skolebakken 147
Esbjerg - Telefon 12 93 50

Aktieselskabet

Købmands- og Haandværkerbanken

— en rigtig AARHUS-BANK

Store Torv 12. telf. (06) 12 47 77

Søndre afd., Århus Hovedbanegård
Telf. (06) 12 40 88

Langenæs afd., Skanderborgvej 16
Telf. (06) 14 55 22

C. B. Riis & Søn

Slagtermestre

Valby Langgade 36

København Valby — Telefon VA 89

1. kl. kød og pålæg

Bendt Gravgaard

Isenkram og gros

Hobro — Telefon (08) 52 15 44

Roman Kusler

Murermester

Stationsvej 11, Nivå

Telefon (03) 24 71 50

Skolebøger — Skolerekvitter
Billedbøger — Skønlitteratur — Papir
Fyldepenne — Billigbøger

Roskilde Boghandel

Sct. Olsegade 24 — Telf. 35 31 31

MONIES & ANDERSENS EFTF. A/S

WVS

Frederiksborggade 22
1360 København K
Telefon 13 23 14

Diskussionen om, hvad vi vil med vore katolske skoler, har muligvis nu nået en foreløbig afslutning med den af biskoppen tiltrådte formåls-formulering, som de katolske skoleledere er blevet enige om, — dog med den væsentlige tilføjelse, at hver enkelt skole selv må afgøre, om man vil følge målsætningen eller ej.

Enighed om den katolske skoles formål

Referat af skoleledernes møde på Sostrup i marts ved G. Ryom-Hansen og J. Buntzen

Skoleledere fra 23 katolske skoler samledes i dagene 25.-27. marts 1976 til lederstævne på Sostrup Kloster. Dette stævne blev en fortættelse af mødet fra september 1975, hvor de katolske skolars formålsparagraf var sat til debat.

Mødet, som beskæftigede sig med skoleforhold, indledtes torsdag ved fhv. undervisningsminister K. Helveg Petersen, der talte om »Skolen og det omkringliggende samfund«.

Undervisning, uddannelse og videreuddannelse var hovedtema for afdelingsinspektør J. Chr. Jørgensen fra Danmarks Lærerskole i Århus, da han talte om lærernes videreuddannelse. Danmark er det eneste land i verden, som har en højere læreanstalt, som tager sigte på videreuddannelsen af lærere i grundskolen. Hvordan forvalter lærerskolen denne opgave?

Efter foredraget fik deltagerne lejlighed til en debat om videreuddannelse af lærere fra de private skoler, og det måtte konstateres, at der kunne være problemer med optagelse på Danmarks Lærerskole for enkelte ikke-seminarieuddannede lærere.

To forslag til målsætning

Den for katolske skoler så vigtige målsætningsdebat blev indledt af biskop Hans Martensen, der havde personlige kommentarer og spørgsmål til to betænkninger om målsætningen for de katolske skoler. En kort og klar formålsparagraf om de katolske skolars ståsted blev overgivet til behandling på generalforsamlingen, mens Bent Dalsgaard Larsen, Århus, svarede på spørgsmål og uddybede sin egen 8 sider store »Udkast til en mere udfyldende målbeskrivelse for den katolske skole i Danmark«.

Fredag sluttede med en koncert ved elever fra Århus Musikkonservatorium. Guido Kreienbühl forelagde lørdag religions pædagogisk udvalgs

læseplan for faget kristendomsundskab. Læseplanen var tilrettelagt, så »det canadiske system« kunne bruges til undervisningen. Dette skal dog suppleres på en lang række områder, og både »opus« læseplan såvel som Institut Saint Josephs læseplan for samme fag indeholder en mængde forslag til denne for den katolske skole så vigtige undervisning.

Den vedtagne formåls-formulering

Lederstævnet sluttede med generalforsamlingen, hvor bestyrelsesmedlemmerne J.

Frost-Jensen, Horsens og pater A. Dekkers, Sostrup begge blev genvalgt. Generalforsamlingen fik forelagt følgende forslag til behandling:

NN er en katolsk skole, der bygger på det kristne livs- og menneskesyn, således som det kommer til udtryk i evangeliets og Kirkens lære.

Skolen ser det som sin opgave

at fremme elevernes forståelse for de kristne værdier, at skabe mulighed for et personligt gudsforhold bl.a. gennem deltagelse i kirkelivet,

at vise respekt for den personlige værdighed hos medmennesket.

at lære eleverne at skelne mellem godt og ondt, sandt og falsk,

at give eleverne forståelse for de åndelige værdier som overordnet de materielle og derigennem styrke den enkelte elevs personlige frihed over for den materielle verden.

Skolen ser det som sin opgave

at styrke elevernes holdning over for arbejde og ansvar for derigennem

at kvalificere dem til en frugtbar og kompetent indsats i det moderne samfund.

Skolen ser det som sin opgave gennem målbevidst undervisning at skabe rette betingelser for elevernes udvikling, således at de opnår indsigt og færdigheder, kun derigennem vil de have mulighed for selvstændig tilegnelse og erkendelse.

Målsætningen forpligter ikke

Dette forslag kunne tiltrædes af biskop Hans Martensen, og ved generalforsamlingen sluttede de tilstedeværende bestyrelsesmedlemmer og skoleledere enstemmigt op om denne formulering, der herefter vil kunne bruges som formålsparagraf på de enkelte katolske skoler.

Fra S.O.S. tømælks sidste brochure: To af dem, der bliver hjulpet i Calcutta.

NYT FRA S.O.S. TØRMÆLK

S.O.S. Tømælk/Abbé Pierres Børnehjælp har i denne måned 10 års jubilæum og udsender i disse dage en ny tømælksbrochure »Orientering nr. 19«.

Det var i marts 1966 at vi på Abbé Pierres opfordring sendte den første mælkeforsendelse til 8.000 børn i Indiens slumkvarterer. Takket være konstant hjælp fra skoler og en større kreds af interesserede er det lykkedes at gennemføre disse månedlige forsendelser uden afbrydelse i 10 år. Der er til dato sendt mælk og vitaminer for 5,4 mill. kroner.

Vi har haft det enestående privilegium, at vi gennem vort samarbejde med Mother Teresa i Calcutta og med tilsva-

rende børneinstitutioner i Madras har kunnet kanalisere mælken direkte frem til børnene. Intet er gået til spilde.

Disse vore modtagere, hvoraf mange er indere, har sat hele deres tilværelse ind på at yde et vidt forgrenet hjælpearbejde over for byernes store slumbefolkning. De tager sig af børnene og giver dem undervisning og uddannelse. De vejleder mødre i hygiejne, barnepleje og ernæring. De uddanner voksne i håndværk og forskellige erhverv, og de giver spedalske, syge og døende lægehjælp og pleje. I denne store sammenhæng udgør mælken et uundværligt led.

Dertil kommer, at mælken kan leveres i Indien og Bang-

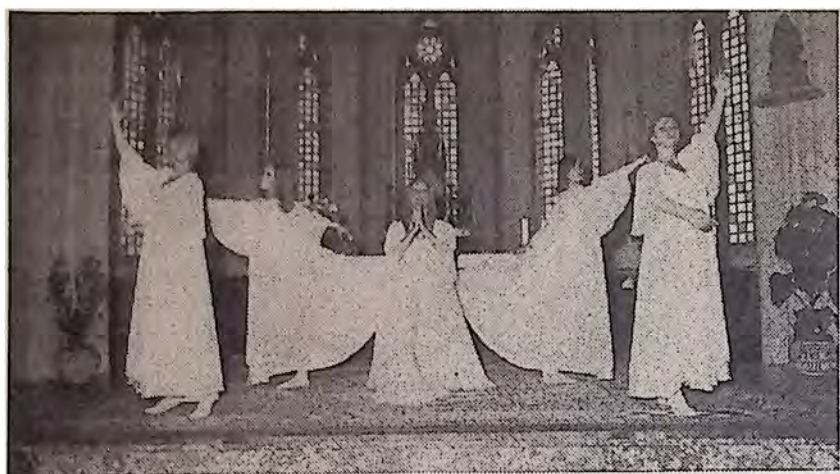
ladesh for det halve af, hvad tilsvarende mælk ville koste i Danmark. Det skyldes moms-fritagelse, forskellige tilskud samt dette, at alle vore medarbejdere arbejder gratis.

Vi skal bruge 97.000 kr. om måneden for at kunne sende mælk og vitaminer til 8.000 børn. For kun 6 kr. kan man give et barn i Indien eller Bangladesh mælk hver dag i en måned og derigennem forvandle barnets daglige tilværelse og fremtidsmuligheder.

Bidrag bedes sendt til Abbé Pierres Børnehjælp S.O.S. Tømælk — giro 540 1321

Frimodstvej 11, 2900 Hellerup

Grete Lauritzen

Religiøse danse i Reykjavik

Også i Island eksperimenteres med liturgien. Billedet til venstre er fra den nyrestaurerede domkirke i Reykjavik, hvor biskop Frehen fornylig indbød en islandsk balletgruppe til i dans at udtrykke messens faste led, Kyrie, Gloria, Sanctus og Agnus Dei. Gruppen blev ledet af Unnur Gudjonsdottir, der har erfaring i lignende kultiske danse-arrangementer fra Sverige. Dansemessen vakte opmærksomhed også uden for den lille katolske menighed i Reykjavik, og mange interesserede mødte op. Eksperimentet blev i øvrigt bedømt meget positivt.

Er messens indledning for kedelig?

J. M. Willer om interessante forsøg i Katolsk Debat, Århus

Det begyndte med, at en far der ikke er katolik, men som ofte overværer messen med sin familie, stillede spørgsmålet: »Hvorfor er messens første del med læsninger prædiken og indviklede bønner så kedelig. Og hvorfor sidder katolikker, og med dem alle mine børn og fortaber sig i højmessens ophøjede liturgi og glemmer at tænke på den ulykkelige verden udenfor med dens nutidige umenneskelige lidelser. Er liturgien ikke katolikkens beskyttende lydmur?».

Katolsk Debat i Århus gav sig til at arbejde med sagen, og den 10.3. samledes ca. 130 mennesker for at overvære fremførelsen af forskellige forslag til mulig eller

umulig fornyelse af messens første del.

Enkelte af forslagene skal fremsættes her, men først et billede fra nutiden.

Tanker ad sæere veje

Billede af et menighedsmedlems tankebaner under første del af messen gengivet mest i musik. Indledningssalmen dræver af sted. Tankerne går ad sæere veje til en munter melodi fra den foregående aftenens radioudsendelse. Epistel oplæsningen er ikke til at høre. Tankerne forvilder sig til en forestående familiefest. Evangeliet (arbejderne i vingården) læses af en præst med sær accent og prædiken er oppe i meget højt luftlag. Tan-

kerne flyver frem til planer for den kommende sommer osv. Billedmusikken afslutter før Canon, der antydes med et minuts stilhed, og afsluttes med en glad marchrytme, der går over i en forrygende række disharmonier. Man er igen ude i verden.

Noget til at forstå

Nogle af de unge i ca. tolv årsalderen opfører »arbejderne i vingården« uden udklædning og i deres eget naturlige sprog (ikke noget plat sprog). Det forestilles at foregå i kirkens midtergang, så vidt muligt hørligt for alle. Mange i forsamlingen var glade for dette forslag. »Det kan man da forstå«.

Guldkalven

En gruppe fra studenternes kirketjeneste (luttersk) opfører dansen om guldkalven. Guldkalven udlægges som menneskers egoisme, idet de tre optrædende især danser foran deres eget billede og tilbeder det.

Nye salmer

Der fremføres forslag til nye salmetekster og melodier.

Der gøres forsøg på at omgruppere de tilstedeværende

menighedsmedlemmer således at man kommer til at kende andre end ens sædvanlige naboer.

Bedre med afdæmpet form

Aftenen endte med en times tids debat om de forskellige forslag. Den almindelige mening var, at sagen var af interesse, men at forslagene nok kun kunne anvendes i afdæmpet form. Man var klar over at ingen havde ønsket at forarge men kun at fremføre nye forslag med et lille smil.

I de senere dage har kirkens præster taget enkelte tanker fra debat-aftenen op til forsøg ved aftenmesserne. F.eks. har man ladet epistlen oplæse med forskellige stemmer, hvis den egnede sig til det, og man har ladet menighedsmedlemmerne fremkomme med deres egne bønner (ikke afslørende eller stærk personlige). Endvidere er en Davidssalme blevet oplæst med dramatisk styrke. Alt står endnu på forsøgets stadi, men der er interesse for sagen, og tanken om at føre medmenneskers lidelser frem for Guds ansigt også i messen kan da kun være af det gode.

P. Vagn Hansen død

Langfredag den 16. april blev pastor Vagn Hansen fundet død efter et fald med cyklen kort efter liturgien i Skt. Andreas kirke i Ordrup.

Vagn Hansen blev født i 1922 i St. Heddinge, konverterede i 1943 og indtrådte hos dominikanerne i 1954. Han blev præsteviet i 1958 af biskop Suhr og virkede som sognepræst i Ordrup siden 1967.

P. Franz Nowroth død

Efter længere tids sygdom døde pater Franz Nowroth 61 år gammel den 30. marts hos kamilianerne i Mönchenglattbach i Tyskland. Han blev begravet samme sted den 2. april.

Franz Nowroth blev født i Tyskland, præsteviet i 1947 i Aachen og kom til Danmark, hvor han virkede som præst ved Skt. Mariæ kirke i Ålborg siden 1956.

70 års fødselsdag pater Poppe

Den 6. maj fylder pater Franz Poppe S. J. 70 år. Eftersom pater Poppe i sit lange og meget aktive, præstelige liv har haft kontakt med en mængde mennesker, har en kreds i hans nuværende sogn ved Johanneskirken i København besluttet at forestå en indsamling til finansiering af en rejse til Israel eller til Jugoslavien eller Italien, hvor pater Poppe nu kunne tænke sig at tage hen. Enhver, der kunne tænke sig at betale et større eller mindre beløb, bedes indbetale det på nedennævnte postgirokonto, som vil være til rådighed for dette formål hele april og maj måned 1976: 4 09 32 59 Ove Leerbeck, Salamandervej 24, 2880 Bagsværd.

Sommer-retræterne med biskoppen

Tilmelding senest den 17. maj

For præster, søstre i menighedsarbejde, medlemmer af pastoralråd og menighedsråd med familier samt kandidater opstillet til menighedsrådsvalget, med familier.

Retrætens leder er biskoppen, i samarbejde med præster og lægfolk.

Tid: Der kan vælges mellem 2 uger:

1. lørdag 26. juni kl. 15.30 til fredag 2. juli kl. 11.30 — eller 2. søndag 25. juli kl. 15.30 til lørdag 31. juli kl. 11.30.

Tema: JESUS KRISTUS, MENIGHEDENS HERRE om grundlaget og målet for menighedsarbejdet, om menigheden på stedet, bispedømmet og verdenskirken.

Pris: Voksne: kr. 410. Børn u. 14 år: kr. 215. Børn u. 6 år: gratis. Lagner, håndklæder, serviet medbringes eller lejes på stedet for kr. 10.

For dem, der selv sørger for overnatning (privat, camping-

vogn, telt): Voksne: kr. 330. Børn: kr. 165.

Halve fripladser kan søges.

Folder med nærmere oplysninger fås hos sognepræsten og (den nuværende) menighedsrådsformand.

Forespørgsler kan rettes til Ebba Falk, Katolsk Bispekontor, tlf. (01) 11 60 80 kl. 10-14 undt. mandag.

Tilmelding sker ved indbetaling af depositum kr. 50 pro pers. med opgivelse af navn, stilling, adresse, tlf. samt den ønskede uge (retræte I, el. II) på giroblanketten inden 17. maj til

Katolsk Bispekontor, Bredgade 69A, 1260 København K. Girokonto: 500-1471

Alle interesserede kan efter 17. maj indtil 31. maj tilmelde sig til evt. ledige pladser.

R. Schulik

Slagterforretning

Nørrebrogade 46, Esbjerg
Telefon 12 02 14

Ur- og Brillehuset

„BALANCEN“

v/ KNUD PETERSEN
Gerritsgade 34, Svendborg.
Telefon 21 19 20

Benzons Aut. katolsk bedemand
Begravelsesforretning 34 46 01 - GO 60 56

Fasanvejens Ndr. Fasanvej 76
Ligkistemagasin GO. 6056 - GO. 6030

Begravelse og bisættelse
ordnes for alle trossamfund.
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35

A/S Karl A. Hansen

Ingeniør-, murer og
entreprenørfirma

Industrikrogen 16,
Ishøj, 2630 Tåstrup
Telefon 52 11 77

Brdr. MEYER

Blikkenslagermester

aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peder Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 - 80 50 30

Ressourcespild

Flere tusinde varmtvandsbeholdere og mange tusinde meter vandværk tæres op hvert år.

Ring til Deres VVS-installatør og få monteret et

ANO-KAT minielektrolyseanlæg

i Deres parcelhus. Så er Deres varmtvandsbeholder og rørsystem — for ca. 500 kr. — effektiv beskyttet mod korrosion

Guldager Electrolyse A/S

Begravelsesforretningen
DANMARK

Bisættelser og begravelser
ordnes til rimelige priser for alle
(også ikke-medlemmer)

STORKØBENHAVN HOVEDKONTORET Nikolaj Plads 27 13 75 40	ÅRHUS (05) 12 58 95 - 13 51 83
Amagerbrogade 31 SU 7540	HJØRRING (08) 92 22 61
Falkoner Allé 16 21 75 40	HORSENS (05) 62 61 22
Engbave Plads 12 31 75 40	KOLDING (05) 52 20 10
Østerbrogade 110 TR 6840	NYKØBING F. (03) 85 18 48 - 85 01 51
Kirketorvet 19 GE 7540	NÆSTVED (03) 72 02 33
Søborg Hovedgade 154 67 92 93	ODENSE (09) 12 61 32 - 11 21 61
Glostrup Hovedvej 166 (02) 96 16 53	RANDERS (06) 42 29 45 - 42 21 61
Hvidovrevej 258 78 20 23	ROSILDE (03) 35 18 40
AABENRAA (04) 62 29 79	SILKEBORG (06) 82 37 28
AALBORG (08) 12 17 77 - 12 19 01	SLAGELSE (03) 52 42 70
	VEJLE (05) 82 23 33

Dansk Ligbrændingsforening

Hil dig, Maria,
fuld af nåde,
Herren er med dig.

Hil dig!

*Børnesiden
fortæller om en bøn,
du kender udenad.*

Hvem har lavet denne bøn?

Gud ville gerne have Maria som mor for Jesus. Derfor sendte Han englen Gabriel til Nazaret, hvor Maria boede. Englen kom med Guds store tilbud men også med spørgsmålet om Maria ville være mor til Guds Søn.

Englen kom ind til Maria og sagde:
„Vær hilset, du benådede, Herren er med dig!”

Englen sagde også til Maria at Elisabet snart skulle føde en søn. Elisabet var i familie med Maria. Derfor rejste Maria til Judæa. Hun ville gerne hjælpe Elisabet, så det hele skulle være parat når hun skulle føde.

Da hun gik ind i Elisabets hus, hilste hun på hende. Og Elisabet råbte med høj røst:
„Velsignet er du blandt kvinder og velsignet dit livs frugt!”

Ordet »Jesus« og hele den sidste del af »Hil dig Maria« blev for første gang tilføjet af Kirken i det 15. og 16. århundrede.

Oprindeligt havde man mange muligheder at vælge imellem. Men siden det 17. århundrede, brugte man de ord, som også vi beder den dag i dag.

Hvad betyder disse ord?

Gud ville at Hans Søn skulle blive menneske, så Han kunne fortælle og vise os hvor meget Gud holder af os. Men det krævede en hel forberedelse, for måske ville menneskene slet ikke tro på Jesus.

Derfor begyndte Gud med at udvalgte sig et bestemt folk. Han viste

på en særlig måde sin styrke og kærlighed for det jødiske folk, så de virkelig begyndte at stole på Gud. Men Gud vakte samtidig i dem ønsket om en frelser.

Da det var sket, udvalgte Gud blandt de mange jødiske piger én bestemt pige, der skulle være Jesu mor. Gud ønskede sig den bedste mor for sin Søn. Derfor skulle Maria være fri for synd. Hun var simpelt hen fyldt med Helligånden.

Derfor sagde englen ved sit besøg hos Maria, at hun var fuld af nåde

Og han tilføjede:
Herren er med dig! Dermed ville han sige, at Maria hørte til de mennesker, som får Guds

Madonna fra det katalanske kloster Montserrat

særlige beskyttelse og hjælp, fordi Gud kalder dem til en vigtig opgave.

Det kunne Elisabet godt indse. Derfor siger hun, at Maria er velsig-

net blandt kvinder. Dermed mener hun at Guds velsignelse på en særlig måde hviler på Maria. Maria er præget (signeret) af Guds Ånd. Gud har sat sit mærke på Maria.

Elisabet tilføjer: »Og velsignet er dit livs frugt» Marias barn, Jesus, er Guds egen Søn. Derfor er Han velsignet men han vil også være til velsignelse for alle mennesker.

Maria er også vor himmelske mor. Jesus har givet os sin egen mor, lige før han døde på korset. Hele sit liv har Maria været »Herrens tjenerinde« og hun vil gerne hjælpe os på vor vej til Gud. Derfor siger vi til hende: »Bed for os syndere, nu og i vor dødstime.«

Henri

Hvem?

Hvem laver en tegning om Maria? Hvem vil skrive et digt om hende? Eller kender du en smuk bøn?

Send det til:

Børnesidens redaktion
Fjellevej 2
7100 Vejle

Velsignet er du
blandt kvinderne
og velsignet er
dit livs frugt, Jesus.

Hellige Maria,
Guds moder,
bed for os, syndere,
nu og i vor dødstime

Kirken og seksualmoralen

Hvorfor altid netop dette?

Af Hans L. Martensen

For nylig udsendte Rom med pavens billigelse et dokument om forskellige seksualspørgsmål. Som venteligt blev dette anledning til en del debat i verdenspressen - dog var debatten ikke langt så heftig som i sin tid, da pave Paul udsendte sin rundskrivelse om fødselsbegrænsning.

Jeg vil i denne artikel ikke tage den romerske skrivelse op til nærmere gennemgang og kommentar. Måske vil der senere tilbyde sig lejlighed hertil. Her vil jeg blot tage én indvending op, som man undertiden hører. Jeg har også af og til måttet høre den i forbindelse med min protest mod Thorsens blasfemiske Jesus-film. Indvendingen lyder: »Hvorfor taler kirken altid netop om sex? Er der ikke så mange andre ting, som det er mere vigtigt at tale om?«. Det første svar må være et overhovedet? Er det sandt,

at kirken altid, eller i hvert fald hovedsagelig, taler om sex? Lad os først bruge Pave Paul som eksempel, for det er jo ham, der er blevet mest kritiseret i denne forbindelse. Hvis vi samler alle pave Paulsskrifter - det drejer sig om rundbreve, andre læredokumenter, offentliggjorte taler o.s.v., så står vi overfor et værk på mange tusind sider. Lad os forestille os, at vi ville gøre det, rent statistisk: hvor mange af disse sider handler om seksualmoral? så ville vi forbavses over, hvor lidt det egentlig er.

Kritikken

Når vi vil vurdere pave Pauls store produktion, så drejer det sig naturligvis ikke blot om at tælle sider op, rent mekanisk. Også indholdsmæssigt ser vi, hvorledes andre emner har haft hovedvægten. Ikke mindst de sociale og politiske spørgsmål har paven atter og atter taget op til

behandling. Dette har i øvrigt også indbragt ham megen kritik, man behøver blot at tænke på R. Raffalts bog (Wohin steuert der Vatikan), der vakte så stor opsigt og hurtigt udkom i adskillige oplag. Raffalt mener, at paven forråder kirken og den vestlige kultur ved sin åbenhed overfor de marxistiske lande. En mængde andre emner har paven også behandlet i betydningsfulde skrivelser - både teologiske og praktisk-pastorale emner har han taget op.

Men kritikken har altid været mest indædt, når han nogle ret sjældne gange talte om seksualmoral.

Hvis vi ser bort fra paven og vender os til kirken i øvrigt, mon vi så ikke møder nogenlunde det samme? Hvor mange har nogensinde i en katolsk kirke her i landet hørt en prædiken om kyskhed i og udenfor ægteskabet? Sik-

kert ikke mange! Hvor meget er overhovedet skrevet fra katolsk side på dansk om seksualmoral i løbet af de sidste ti eller tyve år? Måske det ene og det andet, men dog i virkeligheden forbavsende lidt.

Grunden til påstanden

Man vil sikkert heller ikke kunne anklage mig selv som biskop for at have skrevet eller offentliggjort for meget om seksualmoral, men snarere for det modsatte, at jeg næsten aldrig har sagt et ord om dette...

Hvor stammer så påstanden fra, at kirken altid taler om seksualmoral, når den i virkeligheden sjældent gør det? Grunden er sikkert, at det seksuelle ligger ethvert menneske så nært og berører det så personligt. Man lægger ganske særlig mærke til, når nogen »blander sig« på dette felt. Der er en tendens til, at enhver gerne vil have det seksuelle for sig

selv, uden indblanding udefra. Man er specielt ømfindtlig på det punkt. Hvis jeg er øm i skulderen, så synes jeg pludselig, at alle mennesker hele tiden går og klapper mig på skulderen. Hvis jeg har en ligetorn, synes jeg folk ikke bestiller andet end at træde mig over den.

Den nære og den fjerne pligt

Ansvar og forpligtelser kan træde mig mere eller mindre nær. Når jeg hører om mine forpligtelser overfor udviklingslandene, så er det let at acceptere disse udtalelser. Man kan altid være sikker på at blive rost, hvis man taler om forpligtelserne overfor den tredje verden. Men desværre forbliver det for det meste fjern og tom tale. Når det gælder egentlige hjælpeaktioner eller politiske programmer, står alle famlende.

Ansaret føles straks noget nærmere, når man begynder at tale om forpligtelser overfor arbejdskammerater, om ærlighed i pengesager eller om andre forpligtelser, som jeg har overfor mine umiddelbare omgivelser.

Men intet ansvar træder mig så nært som det seksuelle. Det er umiddelbart en del af mig selv. Penge er endnu ikke mig selv, men min egen krop er en del af mig selv. I seksuelle spørgsmål drejer det sig om mig selv, helt personligt, i mit forhold til et andet menneske og i forhold til mig selv.

Derfor koster det seksuelle umiddelbart noget, hvis jeg skal overvinde mig selv. Desuden er det et område, hvor jeg selv direkte er i stand til at forandre noget i tilværelsen. Med hensyn til fjerne politiske mål i u-landene eller nære politiske mål i mit eget land, er jeg kun indirekte og famlende i stand til at forandre noget og til at hidføre en større respekt for den menneskelige værdighed. Men på det seksuelle område er jeg umiddelbart i stand til selv at forandre noget: enten i retning af at respektere eller at nedværdige et menneske.

Og så alligevel!

Paulus har understreget netop dette perspektiv. Enhver anden synd, siger han, finder sted udenfor mennesket. Men synden utugt finder sted ved hjælp af selve menneskets legemlighed. Mennesket bruger sig selv til at nedværdige og ødelægge noget menneskeligt. (jfr. 1. Kor. 6,18). Og så alligevel: selv om kirken ikke altid eller ho-

vedsagelig skal tale om det seksuelle, så er det dog dens pligt i rette tid og på rette sted at tale herom. Kirken ville svigte sin opgave, hvis den fuldstændig overlod det seksuelle til menneskers forgydtebefindende og sagde: om dette emne har vi intet at sige.

Jesus talte ikke ofte om sex. Men når han talte, så var hans krav så strenge, at disciplene blev dybt rystede (jfr. Mat. 19,10). Selv det ukyske blik kaldte Jesus for synd. Han krævede absolut og livslang troskab mellem ægtefællerne og forbød skilsmisse. Jesu lære blev videregivet af apostlene. De var langt fra at mene, at seksual-moral var kirken uvedkommende. Tværtimod holdt de strengt fast ved, at utugtssynder udelukkede fra Guds rige.

Kirken ville derfor svigte Jesus og apostlenes lære, hvis den holdt op med at stille krav til menneskene, også hvad det seksuelle angår.

Kristendommen er kærlighedens religion

Hvad er den dybere grund til, at Jesus og senere hen kirken stiller strenge fordringer til seksualmoralen? Det er til syvende og sidst, fordi sex har noget med kærlighed at gøre, og kristendommen er kærlighedens religion. Det seksuelle er derfor ikke moralsk ligegyldigt, men er tværtimod højst værdifuldt. Hvis det seksuelle menneskeliggøres fuldt og helt, kan det fremme sand godhed blandt mennesker på en sådan måde, at det endog kommer til at ændre menneskenes samfund socialt og politisk. Men også det omvendte gælder: jo mere værdifuldt noget er, desto værre er det, hvis det misbruges... Hvis det seksuelle, i stedet for at udtrykke sand kærlighed, bliver udtryk for selvtilfredsstillelse eller udnyttelse af andre, så bruges selve menneskets legeme til en livsløgn. Det, der fra naturens hånd er beregnet til at udtrykke sand kærlighed, er blevet udtryk for egoisme.

Der findes ikke nogen nem og bred vej til den virkelige kærlighed. Det er tværtimod en besværlig og snæver vej, der hele tiden kræver ny selvovervindelse og ny afkald. Derfor hører det med til kirkens opgave at tale om det seksuelle: fordi det til alle tider hører med til kirkens opgave at bringe Guds befrielse og forløsning videre til mennesker, så de kan vandre videre ad kærlighedens vej.

Befrielse

Kirkens sociale lære bliver i visse kredse forvekslet med en mere slagfærdig politisk befrielses-teologi. Det er en ombytning af værdier, som efterhånden har skabt stor usikkerhed og forvirring rundt om i verden. Man fornemmer en forfalskning af fundamentale kristne værdier. Kristendommens indsats i samfundet kan ikke bare fordrejes til et politisk revolutions-program - med eller uden vold. Ærkebiskop Helder Camara har uafbrudt advaret mod denne vareforfalskning, som udhuler troen og støber den om til en ideologi - på linje med marxismen og/eller som dens konkurrent.

Befrielses-teologien leder efter det onde hos andre, i strukturer, i magtforhold, i systemer der skal bekæmpes og sprænges. Men den er selv så stærkt bundet af drømmen om nye strukturer, nye magtfordelinger, nye systemer (der vil tvinge mennesket til at blive bedre), at den virker dennesidig, jordisk og horisontal - og afslører en åbenlys mangel på evangelisk motivering. Eller - hvad værre er - den bondefanger virkelig evangelisk motiverede folk til at lade sig tage på slæbetov af »teologier«, der slet ikke er teologier men social-politiske ideologier, varierende lige fra den blideste socialisme til den mest menneske-ydmygende kommunisme.

Den såkaldte befrielses-teologi tager sit udgangspunkt i en marxistisk virkelighedsopfattelse, som kun anerkender den faktiske materielle situation som eneste kilde til al erkendelse og viden. Deri består dens fundamentale materialisme. Den er i princip ateistisk, siden den betragter alt det ikke-materielle som opium og sindsbedrag, som en forhindring ved skabelsen af en ny verden for nye mennesker. Den tror nemlig, at mennesket automatisk vil blive bedre, når blot verden gøres bedre. Kristendommen tror præcis på det modsatte.

Den befrielse, kirken forkynder og arbejder for, også strukturændringer, starter den anden vej. Først skal mennesket frigøres fra alt det, der trællebinder en til sig selv, til sine instinkter og lyster og selvtilstrækkelighed, og ud fra denne fornyelse forny alt det andet. Hele kristendommens inderste væsen er jo befrielses-teologi, men her betyder »frelse« individets befrielse fra sig selv, ikke fra de andre, hvis egoisme også generer en. Den frihed, Kristus skænker os, er friheden til først at blive nye mennesker, der er i stand til at skabe en ny verden, ikke omvendt. Og den fornyende kraft, som vitterlig er i stand til denne nyskabelse, er Gud.

Skæres de to, Gud og mennesket, fra hinanden, da skæres samtidig den forsyningsvej over, vi skal næres igennem. Så skærer man navlestrengen over før barnet er født. For - hvis ikke det nye menneske skabes af Gud og i Guds billede, da bliver »det nye« kun til et halvt menneske, et væsen som har glemt sit ophav og intet aner om sit mål, et menneske uden navle.

Kirken mener, at kun som Guds medskabere af nye individer - begyndende med os selv - vil en ny verden vokse frem, fordi mennesket fornyes først. Det er den revolution, hvor man tager sig selv i kraven eller i struben - ikke andre. Det er vort kald som sociale kristne og det udelukker ingenlunde kirkens politiske engagement, men det udelukker at kristendom reduceres til politik.

Willem Wuyts

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K. Telf. (01) 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarsstiftelsen, Katolsk orientering og informationsafdeling.

I redaktionen:

Ansvarsh. red.: Willem Wuyts
Fjøllegade 2, DK-7100 Vejle,
Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.
Redaktionssekretær: Knud Kluge.
Lay out: Paul Traczyk Larsen og Knud Kluge.

Udsendes i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark.
Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.

Redaktionen kan desværre ikke påtage sig ansvaret for uopfordret indsendte manuskripter.

Oplag marts 1976: 14.800 eksemplarer

Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

I årevis har Vietnam været forsidestof i aviserne Fjernsynet vænnede os til på nært hold at se både menneskelig og umenneskelig elendighed. Aktionsgrupper og partier overdyngede os med rapporter, debatter, kommentarer og protest og overkalkede os med slogans.

Med ét er hele dette mangestemmige kor bleve Siden 1. maj 1975 er emnet Vietnam tabu.

Kirken i Vietnam — Fri som en fisk i nettet

Den 1. maj i fjor rykkede Nordvietnams tropper og Vietkongs partisaner sejr- rig ind i Saigon. En krig, som havde varet i 33 år var slut. Den var begyndt med Japans angreb mod Fransk Indokina i 1942, havde udviklet sig til en national befrielseskrig mod det franske kolonistyre og siden 1948 til en borger-

krig mellem kommunister og demokrater.

Selv om kommunisterne vandt, drog hele verden dog et lettelsens suk. Også de mange, der ikke deler Nordvietnams politiske synspunkter, mente i fjor at en kommunistisk sejr måtte være et mindre onde end fortsættelsen af dette brodermord. Et år er gået

siden. Hvad sker der Vietnam i dag?

Fredsftalen brudt

Ved fredsftalen i Paris januar 1973, forpligtede begge parter sig til at spekttere alle tænkelige former for frihed: tankehed, ytrings- og pressehed, organisationsbevægelsesfrihed, politi

Umiddelbart før 1. maj i fjor flygtede tusindvis af mennesker til Saigon af frygt for krigen og repressalier fra de kommunistiske styrker fra nord.

Ho Chi Minh, tidligere præsident for Nordvietnam.

blev det mere og mere klart, hvor Ho Chi Minh ville hen, og det kom til et brud mellem alle demokratiske befrielsesbevægelser på den ene side og kommunisterne på den anden side. Den fælles frihedskamp mod franskmændene slog om til en borgerkrig.

Frihedskampen

De første tegn på modstand mod det franske kolonistyre ligger helt tilbage i tyverne og trediverne. Det var især små nationalistiske elite-grupper i de uddannede kredse. Selv om en del af gejstligheden tilhørte disse kredse, som var fransk-orienteret, fandtes alligevel mange katolikker blandt tilhængerne af det første Vietnam-slogan: Frankrig ud af Indokina.

To prominente katolikker Guin Gia Luan og Le Huu Canh, begge medlem af det nationalistiske demokratiske parti, faldt som offer for franske repressalier mod frihedsbevægelsen. Også den senere diktator Ngo Dinh Diem stod i trediverne i modstandsbevægelsen og førte an ved sabotagehandlinger mod kolonimagten. Men disse intellektuelle gruppers aktioner blev aldrig til en massiv folkebevægelse. Den indskrænkede sig til publikationer og opråb, indlem til skærmydsler med militæret.

I 1960 udkom der i Paris en bog af Vietnam-kenderen Bernard Fall, »Le Viet-Minh 1945-1960«, hvori han skriver: »Det er

hævet over al tvivl, at den katolske kirke i Indokina i lang tid er blevet betragtet som den vietnamesiske nationalismes avant-garde!«.

Bruddet med Ho Chi Minh

Bruddet med den kommunistiske befrielsesbevægelse kom i 1948 og førte til borgerkrigen. Den var ikke importeret udefra: den var reaktionen mod Ho Chi Minhs politik. Med stor taktisk dygtighed forstod han at udrangere alle demokratiske bevægelser. Han bragte hæren under Viet-Minh formationens militære og politiske kontrol og indførte i de befrieede områder et styre efter stram stalinistisk model.

Ho Chi Minh var en stormester i at kompromitere sine politiske modstandere i skandaler, der »afslørede deres forræderi mod folkets sag«. Han skabte den myte, at franske og italienske katolske missionærer var Europas håndlangere og Frankrigs femte kolonne. Især skabte han den myte, at kun den kommunistiske befrielsesfront havde kæmpet uden kompromiser, uden korruption, uden udenlandsk støtte (!) og uden tanke på egen nytte.

Tragedien.

Det moderne Vietnams tragedie består deri, at kristne, buddhister, konfucianere og endda muslimer i et af landets mest delikate historiske timer - overgangen fra koloni til selv-

stændighed - mødte en konkurrent, der blev deres modstander. Kommunistpartiet var bedre organiseret end noget andet parti, dets funktionærer var bedre skolet til det diplomatiske magtspil, havde færre skrupler, og dets leder Ho Chi Minh var en personlighed med en prestige og en taktisk dygtighed som ingen anden var i besiddelse af. Han forstod kunsten at låne andre partiers program erklæringer og kanalisere folkets vågnende nationalisme i kommunistiske tankebaner. Han spændte Vietnam foran den kommunistiske vogn og satte lighedstegn mellem frihed og Vietkongs sejr ikke blot over franskmænd og USA, men over det korrupte demokratiske Sydvietnam. Da Ho Chi Minh døde, havde Vietkong alle kort på hånden.

Afregningen

Under Sydvietsams militære sammenbrud i januar 1975 opfordrede biskopper (14 indfødte og én franskmænd) alle præster, missionærer og engagerede lægfolk, at forblive på deres post, uanset hvordan de fremrykkende Vietkong tropper ville behandle dem. Forgæves har europæiske ambassader i Saigon forsøgt at evakuere deres landsmænd blandt missionærerne.

I de første måneder efter krigens ophør havde regeringen ingen tid til andet end det nødvendige oprydningssarbejde. Erhvervsliv-

et skulle sættes i gang igen. Biskopperne opfordrede katolikkerne til loyalt at medarbejde ved genopbygningen af et nyt Vietnam »i kærlighed og retfærdighed«. Marker og gader skulle renses for landminer og granater. Oplandsbefolkningen, der i tusindvis var flygtet til Saigon, skulle evakueres og sendes hjem til deres ødelagte gårde.

Kirken deltog loyalt i dette arbejde.

Det første overgreb kom, da den apostoliske delegat, den belgiske ærkebiskop Henri Lemaître blev udvist af landet og Saigons vietnamesiske hjælpebiskop Nguyen Van Thuan blev fjernet fra sin post og sendt tilbage i hus arrest i sin tidligere by Nha-Trang. Dermed har kirken i Vietnam mistet sin direkte forbindelse med Vatikanet og nu står vejen åben for kommunisternes gamle, afprøvede metode til at afskære en lokal kirke fra verdenskirken: indsættelsen af nye, regime-venlige biskopper, der ikke er udnævnt af Rom.

Vil kirken i Vietnam holde stand? Dens eneste håb er nu menighedernes modenhed til at vise sig navnet »Guds folk« værdig.

(I næste nummer: Kirkens muligheder i Vietnam)

Sammendrag af en artikelserie af Piero Gheddo, chefredaktør for »Mondo e Missione«, Milano.

pluralisme, religionsfrihed. Begge parter underskrev, loyalt at samarbejde og at gennemføre Sydens genforening med Nord så langsomt og så delikat som muligt og først at lægge krigens sår. Men så snart USA var ude af Vietnam genoptog begge parter krigen og efter Sydvietsams betingelsesløse kapitulation er den to år gamle fredsaftale havnet i den diplomatiske papirkurv. I løbet af ét år er Vietnam blevet til en stat med ét-parti-diktatur. Mens politiske iagttagere burde være bekymret over afskaffelsen af alle politiske friheder, er der et spørgsmål, der særligt må stilles af os: Hvordan

står det til med religionsfriheden?

Kirken stod i spidsen for frihedskampen

I Ho Chi Minhs første regering var katolikker, buddhister og nationalister af alle demokratiske farver repræsenteret. En af Ho Chi Minhs øverste rådgivere var den katolske biskop Le Huu Tu. Han sagde i anledning af sin udnævnelse til rådgiver: »Så længe du kæmper for et uafhængigt Vietnam, vil vi kristne kæmpe ved din side. Den dag du kæmper for et kommunistisk Vietnam, vil vi bekæmpe dig«.

»Den dag« kom i 1948. I årene mellem 1946 og 48

katolsk orienterings kronik 28.04.76

Liberalisme og kristendom

Af Børge Fruelund Jensen

Blandt de indtryk man samler sig af den samtidige katolicisme via ens menighed, omgangskreds samt de lokale katolske organer, er der ét der falder meget stærkt i øjnene: viljen til at være konform med verden. I navn af »den hellige uforsigtighed«, »pluralisme«, »åbning overfor verden« o.s.v., har der spredt sig en vis heterodoxi, en vis vilje til at tilpasse træk fra ideologier i samtiden til katolicismen, uden hensyntagen til disses udspring i den europæiske idehistorie. Man støtter »liberale tendenser«, forguder halvt i blinde enhver »fornyelse«, giver ukritisk sin

støtte til mangfoldige former for velgørenhed i navn af »den gode vilje«. Samtidigt berøver man sig selv muligheden for fornuftig kritik af samtiden: man føler vagt at de moralske »skandaler« - abortloven, Thorsen-filmen - trods alt er et logisk udtryk for den »liberalisme« man på mangfoldige andre områder giver sin støtte, og ender i en situation hvor man fordømmer denne liberalismes sporadiske resultater, mens man er ude af stand til at øve intelligent kritik af den underliggende ideologi. Meget af denne tvetydighed udspringer af forvirring omkring begrebet »liberalisme«

- et ord der har så mangfoldige fortolkningsmuligheder at det lammer hjernen.

Ni indfaldsvinkler

I sin bog »The Rise and Decline of Liberalism« definerer den katolske filosof og samfundskritiker Thomas P. Neill liberalismen fra ni indfaldsvinkler.

1) Liberalisme har som tro og program været nært forbundet med det vesteuropæiske bourgeoisie. Harold Laski citeres derhen »at liberalisme fremstod som en ny ideologi der skulle tilpasses kravene fra en i stigende grad bourgeois verden«.

2) Liberalismen og kapitalisme er derfor nært forbundne som typiske middelklasse-doktriner. Liberalismen blev den ideologi i hvis navn købmandstanden løsriv sig fra økonomisk kontrol i senmiddelalderen, bl.a. fra kirkens strenge syn på åger.

3) Ligesom middelklassen selv er liberalismen stærkt beslægtet med visse former for protestantisme, i.e. calvinisme, især i spørgsmålet om individets løsrivelse fra ydre moralske autoriteter.

4) Liberalismen har som en af sine hellegste doktriner retten til privat ejendomsret.

5) Liberalismen tenderer til at kultivere den »rastløse mennesketype«. Den liberale er eksperimentelt indstillet, »...han

efterprøver stadig nye teorier, reviderer, opbygger stadig nye systemer og er af instinkt fjendtligt indstillet mod al tradition.

6) Den liberale tror desuden på menneskets medfødte godhed. Både oplysnings-tidens rationalist og den rousseauske sentimentalist negligerede historiens lektie, og troede fuldt og helt på at mennesket ved fødselen er potentielt godt - de benægtede hvad kristendommen kalder menneskets tilbøjelighed til det onde og den delvise formørkelse af intellektet. Alt ondt bortforklares som et resultat af forældede institutioner og dårlige love. Hvis disse blev ændret ville det af naturen gode menneske, den ædle vilde, ikke længere ødelægges af sine omgivelser.

7) Den liberale havde tiltro til individets fulde rationalitet. T.P. Neill bemærker dog at denne teori er blevet noget flosset i det sidste århundrede, også for den liberale.

8) Troen på fremskridt, materielt og åndeligt, som en nødvendig, lineær og fortsat evolution mod en stadig bedre verden. Roger Baldwin, en moderne liberal, udtrykte det således »De liberale ved ikke hvor de er på vej hen, men de er undervejs«.

9) På grund af deres tro på stadig bedre tilstande, og deres dermed følgende utilfredshed med alt etableret, har den libe-

Jens Møllers nye bog
»Politiske idéer«.

Politisk ideologi på kristent grundlag

Formanden for Kristeligt Folkeparti, Jens Møller, har for nylig udsendt en mindre bog »Politiske idéer«, der forsøger ud fra et kristent livs- og menneskesyn at trække nogle linier til en politisk ideologi. Ideologien bundet i den tanke, at den kristne etik er den eneste virkelig sociale.

Jens Møller gør i forordet opmærksom på, at bogen er et personligt bidrag til debatten mere end en partitilkendegivelse selv om disse tanker ikke strider mod Kristeligt Folkepartis politik. På den anden side går nogle af tankerne i bogen længere end partiet indtil dato har formuleret sig.

Opgør med de gamle partier

Jens Møller forkaster de gamle ideologier og partier, fordi deres målsætning og menneskesyn bygger på forældede antagelser. Vort demokrati står midt i sin pubertetskrise og

de gamle partier er ikke i stand til at klare overgangen til den »voksne periode«, da mange politikere og store dele af befolkningen er ved at miste de sidste rester af den kristne etik og moral. Den absolutte moral (guddommelig og eviggyldig) er blevet fortrængt af nyttemoralen, der har fået sit vægtige udtryk ved at store grupper i samfundet med store indtægter, undtager sig betaling til den fælles husholdning og tilmed åbent praler med det.

De gamle partier har bygget på friheds-, ligheds- og broderskabsbegrebet og på den antagelse, at mennesket er godt af natur, men at det blot er ødelagt af samfundet og at den oprindelige godhed vil vise sig, hvis samfundet bliver indrettet godt nok.

Ide-realismen

I stedet for de gamle ideologier sætter Jens Møller »Ide-realismen«, som

grundes på et kristent livs- og menneskesyn, hvor mennesket betragtes som skabt i Guds billede med en fri vilje og med værdighed og ære, og ikke som et tilfælde, en patient, en klient eller en der ikke er ansvarlig.

Ide-realismen betragter mennesket som både godt og ondt, d.v.s. at denne dobbelthed ikke er påført mennesket af samfundet, selv om samfundet kan have indflydelse på, hvilken af de to sider, der bliver den dominerende. Målsætningen for ide-realismen er »at sikre den enkelte størst mulig frihed, at fremme retfærdigheden mellem mennesker ved at sætte lighed som mål, at skabe den bedst mulige grobund for broderskab mellem alle mennesker«.

Frihedsbegrebet er af eksistentiel værdi, men den frihed der er tale om her er ikke en frihed til at følge egne drifter og impulser, men en frihed der indebærer at mennesket

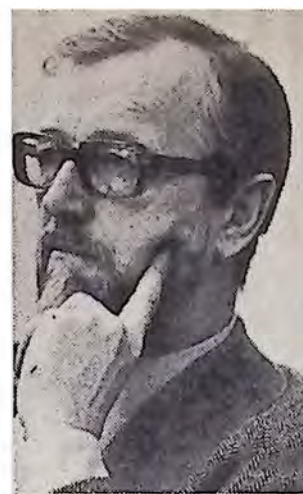
under iagttagelse af de faktiske forhold kan tænke, beslutte og handle frit. Friheden må begrænses af andres ret til den samme form for frihed.

Lighedsbegrebet har også sine begrænsninger siger Jens Møller, idet lighed ikke er ensbetydende med ensartethed, og et forsøg på at indføre absolut lighed vil blot »blive en spændetrøje for de fleste«. Ligheden betyder derimod, at alle skal have lige ret til og lige muligheder for at udvikle sig som menneske, og til at indrette sin tilværelse efter egne ønsker.

Ejendomsretten

Ideologien overføres her efter på en række omdiskuterede og centrale områder, hvor kun Jens Møllers syn på ejendomsretten skal nævnes her.

Jens Møller skelner mellem primær og sekundær ejendom. Den sekundære ejendom er »retten til selv at eje det man selv benyt-

langt over halvdelen af samtlige virksomheder.

Ide-realismens opfattelse af ejendomsbegrebet og forvaltningsprincippet vil tendere mod større lighed mellem mennesker, men hvis denne lighed skal slå igennem og give sig udtryk i en reel frihed til at vælge sin egen boligform og sit arbejdes art, må den følges op af en ændring i fordelingen af indtægterne. F.eks. er det urimeligt at en læge tjener 3-4 gange så meget som en lastbilchauffør, når denne er med til at betale hans uddannelse.

Flere emner tages op i bogen, deriblandt ytringsfriheden, afvisning af nulvækstfilosofien, der kun tjener de velbærgede på bekostning af, at store dele af menneskeheden lever på et eksistensminimum.

Ide-realismen er ikke en færdigformet ideologi, der forsøger på at bibringe mennesket en falsk forestilling om et paradisisk fremtidssamfund, men derimod et ærligt forsøg på ud fra budet om næstekærlighed at skabe en politik, hvor mennesket betragtes som person skabt i Guds billede. Bogen er læseværdig og fortjener at blive taget alvorlig selv om man kan være uenig i de konsekvenser og fortolkninger som Jens Møller giver.

Jens Møller: Politiske idéer.

Landet, hvor det er let at blive menneske. (Stig Vendelkær Forslag. 112 sider 25,- kr.)

Knud H. Kluge

rale en blind tro på forandring for dennes egen skyld. »Liberalismen forkastede den middelalderlige helgen som ideal og satte i stedet den moderne reformator som sit forbillede«.

Mellem to stole

Meget af dette kan man nikke genkende til. Der er tale om ideer, de fleste danskere har drukket ind med moder mælken og som bombarderer os i vor opdragelse og skole, i vore massemedier, alle vegne fra. Den danske katolik er imidlertid i en tvetydig situation. Den kirke han tilhører har relativt systematisk fordømt bourgeoisiets idealer, fra dens middelalderlige sanktioner mod illegitime pengetransaktioner til protestantismens fremkomst som handelsstandens og middelklassens religion - se epitafierne i danske kirker - til Leo XIII's »Syllabus Errorum« og Pave Paul VI's søndagsaudier. Katolicismens udbredelse er stærkest i lande, hvor bourgeoisiet er svagest: Polen, Irland, Italien, Sydamerika. I sin samfundskritik har katolicismen ofte udgangspunkt fælles med marxismen, og kritiserer kun marxismen for såvidt som denne selv er et produkt af bourgeoisiet. Og dette er den på ikke så få punkter. Man kan blot nævne:

1) Ideen om det kontinuerlige, nødvendige fremskridt mod kvasi-paradiske tilstande.

2) Merværditeorien, direkte overtaget - og forlængst overhalet - af bourgeois økonomer.

3) Blind tiltro til de eksakte videnskaber formåen. Sidst, men ikke mindst, her i landet har de marxistiske omvendelsesprædikanter mere end en snert af puritansk, bourgeois frelstthed og selvtilfredshed.

Vi danske katolikker sidder således mellem to stole: dels må vi naturligvis akceptere katolicismen inklusive dens ETHOS, idet Kristus ville frelse hele mennesket, ændre hele dets mentalitet. Denne ETHOS er langt fra puritansk og bourgeois. Dels er vi omgivet af hele det udspekulerede, liberale tankesystem. Vi er således i en sociologisk vanskelig situation.

Dobbeltmoral?

Vi har liberalismen i blodet. Lad mig tage et eksempel. Vi tenderer til at stemple italienere som dobbeltmoralske: få italienere er i teorien liberale på det seksuelle område, men interessante undersøgelser viser at ægteskabelig utroskab er chokerende udbredt, også blandt kvinder - de italienske ægtemænd kan ikke alle have ugifte elskerinder. Selv efter skilsmisens indførelse benytter kun få denne mulighed.

Flertallet er store syndere eller små syndere, men få nægter renhedens eller helgenlivets overlegenhed. Når vi fordømmer dette som dobbeltmoral glemmer vi at det er os, ikke italienerne, der er påvirkede af en for katolicismen fremmed indflydelse.

Selve årsagen til protestantismen ligger i viljen til at ændre teorien i lyset af praksis istedet for omvendt. Vi konstaterer en »tendens« og ændrer i lyset af denne tendens vor teori og »uskyldiggør« derved hvad end tendensen går ud på. Vi har simpelthen ikke styrke til at gennemleve situationer vi ikke har retfærdiggjort overfor os selv. Dette er et resultat af indviklede puritanske/bourgeois tankegange.

Puritansk retfærdiggørelsestrang

Der er god grund til i vor hjemlige liberalisme at se paralleller til den engelske. Den engelske liberalisme allierede sig fra begyndelsen med non-konformismen, dvs. diverse puritanske sekter af calvinistisk oprindelse, i så høj en grad at professor Gilbert Murray kunne sige: »Vi er politisk arvtagere fra puritanerne«. På samme måde er liberalismen herhjemme stærkt forbundet med ovennævnte retfærdiggørelsestrang. Lad mig citere forfatteren Peter Nicholls, journalist ved La Stampa, om omtalte italienerne: »De er tolerante i bedømmelsen af deres kirkes adfærd. De

forstår kun alt for godt magtens pris. De, og de alene, er sig bevidste at den samme kirke, der har det som sin byrde at forsyne Italien med præster også forestår styrelsen af den universelle Kirke. Med dette frygtindgydende ansvar, hvorledes kan det undgås at kirken undertiden synes at indtage standpunkter og udføre handlinger, der synes fremmede for kristen praksis. Facts er facts. Lad en piges skønhed være nok så jordisk, en ren legemliggørelse af erotik - en sicilianer ville alligevel føle sig snydt, hvis hun viste sig ikke at være jomfru. Italienerne lader sig ikke chokere over jordbundne holdninger i noget der giver sig ud for at være himmelsk i sit udspring«.

Samme Nicholls beretter samme sted om italienernes reaktion, da de hørte at Mellemeuropa kogte af indignation over Humanae Vitae. Først var de skeptiske og undrende, senere indtog de en holdning »der lignede medlidenhed«. Kendte hollænderne ikke den simple distinktion mellem teori og praksis? Utvivlsomt vil mange danske katolikker forarges over den nye deklaration om sexualmoral. Måske ovenikøbet mumle noget om dobbeltmoral. Tør man opfordre dem til at læse lignelsen om farisæeren og tolderen?

Fortsættes i næste nummer.

8 veje fører til nirvana, en tilstand, hvor begreberne »jeg«, »mig« og »mit« forsvinder.

BUDDHISMEN

Det er umuligt at angive præcist, hvor mange mennesker buddhismen omfatter, fordi religionerne er så stærkt blandede i Det fjerne Østen. Tallet kan formentlig sættes til et sted mellem 150 og 500 millioner.

Buddhismen finder man især på Ceylon, i Burma, Thailand, Cambodia, Laos, Tibet, Vietnam og Japan. Den har også (haft) stor betydning i Kina. Hertil kommer en stigende interesse i de vestlige lande - ikke mindst blandt unge.

Om at beskrive det ubeskrivelige

Vil man sætte sig ind i Buddhismens væsen, må man kunne »læse mellem linierne«, føle sig ind bag ved ordene - også i denne artikel. Der er nemlig i mange tilfælde tale om begreber og tankegange, som i virkeligheden ikke kan udtrykkes i ord.

Hvis vi vil fortælle andre om f.eks. et landskab, et stykke musik, en oplevelse, en by, et abstrakt billede eller en politisk ide, gør vi det gerne ved hjælp af ord-oplysninger om farver, former, følelser, virkninger, formål, sammenhænge, konstruktioner processer osv. Og vi regner næsten automatisk med, at jo flere faktiske oplysninger vi giver, des bedre vil andre forstå det, vi fortæller dem om. I moderne sprog taler man om at »indsamle data« til beskrivelse af et emne eller til løsning af et problem.

Den modsatte vej

Buddhistiske beskrivelser går ofte den modsatte vej ved at sige, hvad og hvordan noget netop ikke er. Man kunne kalde det en slags udelukkelsesmetode, som går ud på, lag for lag at skrælle falske forestillinger, forhåndsopfattelser, tankeforbindelser og sammenligninger bort

hos læserne eller tilhørerne, indtil man til sidst når ind til det egentlige - det ubeskrivelige. »Indsamlede data« kan i mange tilfælde kun bruges til at vise, hvad det ikke drejer sig om.

Når man beskæftiger sig med buddhismen, gælder i høj grad det begreb, som psykologer og pædagoger kalder »indsigt«, dvs. en psykisk proces, hvorved opfattelsen af en sammenhæng eller en situation pludselig kan gå op for én, en »aha-oplevelse«.

Buddhas liv

Ordet »buddha« er både et navn og en betegnelse. Det betyder »den vakte« eller »den oplyste«, dvs. den, der har forstået livets og virkelighedens dybeste sammenhæng.

Buddhismen er stiftet af Siddharta Gautama, som levede omkring 500 før Kristus. Den er i høj grad præget af en række udviklingstrin og oplevelser i hans eget liv: Gautama var en munter indisk fyrstesøn, som i sin ungdom levede et overdådigt liv i luksus. Da han - trods faderens forbud - gik uden for paladsets mure, mødte han lidelsen i skikkelse af en syg, en olding og et lig. Denne oplevelse rystede ham voldsomt. Han blev indadvendt og grublende og studerede hinduernes skrifter for at finde en løsning på lidelsens gåde. Et møde med en hindu-munk blev et nyt vendepunkt i hans liv: han forlod hjem og familie og fortsatte sin søgen i asketens forsagelse af denne verdens goder. Løsningen på gåden kom til ham, mens han sad under et bodhi-træ: menneskets livstørst er roden til lidelsen. Ved denne erkendelse af livets og universets dybeste sammenhæng blev han Buddha.

Efter oplysningen under bodhi-træet vandrede han

rundt i Indien, forkyndte og grundlagde munkesamfund.

Lykke og lidelse

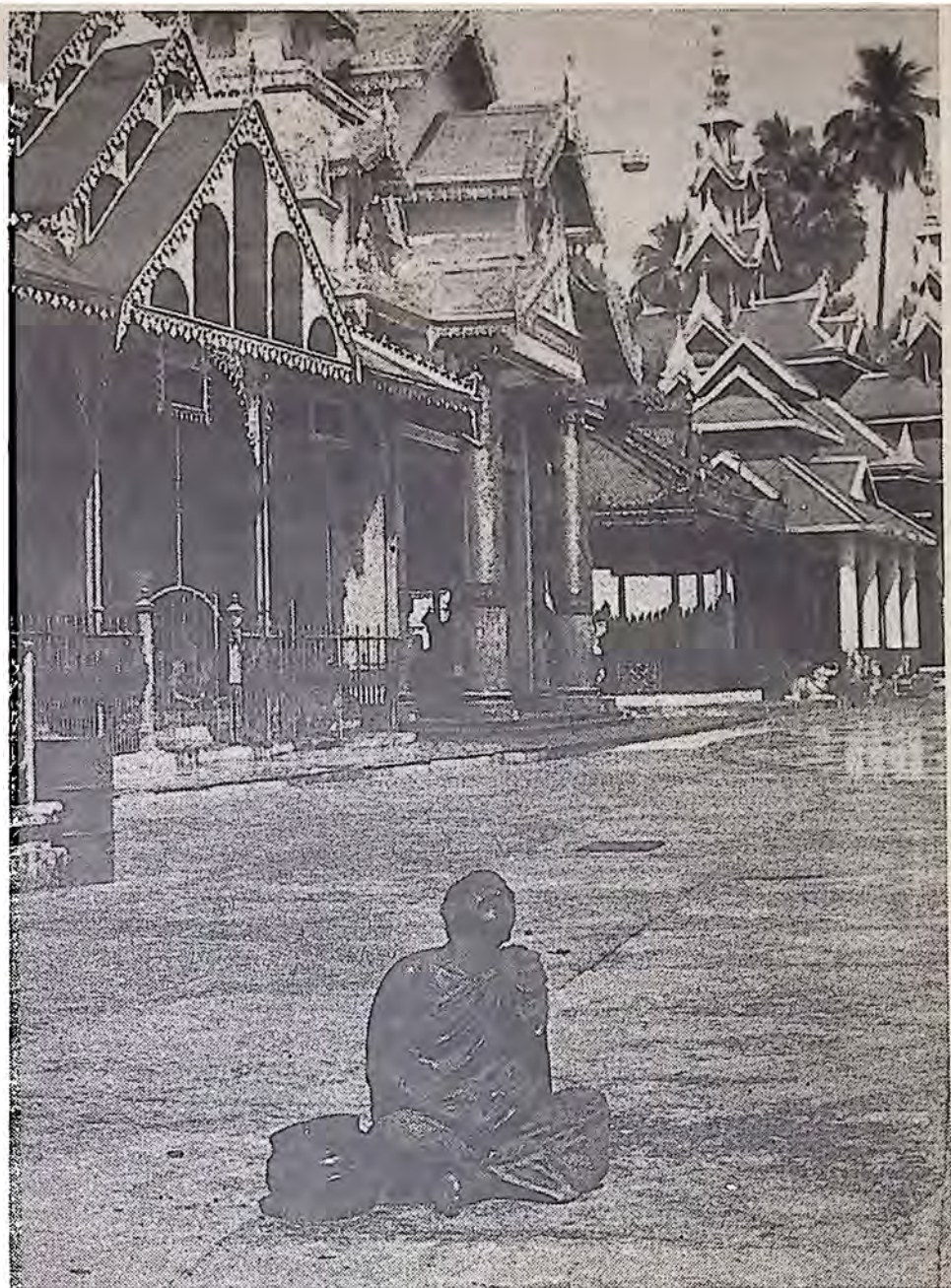
Som vesterlændinge er vi vænnet til at skelne mellem godt (lykke) og ondt (lidelse), og vi søger efter videnskabelige, fysiske, kemiske, lægelige, psykologiske, sociale, politiske, økonomiske eller andre forklaringer og løsninger på vore egne og andres problemer.

F.eks. kan et barn efter vor opfattelse fødes til lykke eller lidelse, i et rigt samfund eller i et hunger-område, sundt eller van-skabt, elsket eller uønsket. At dø betragter vi i reglen som en lidelse, men for et gammelt, sygt menneske kan døden være en lykke, en befrielse fra lidelser.

Alt er lidelse!

De to eksempler viser os, at vi ikke uden videre kan afgøre, om noget er lykke eller lidelse. Vi må tage de foreliggende omstændigheder i betragtning. Men den sande, absolutte lykke kan efter buddhistisk opfattelse aldeles ikke være afhængig af fysiske, kemiske, helbredsmæssige, psykologiske, sociale, politiske eller økonomiske forhold. Stillet over for den sande lykke er sådanne forhold blot tomme, tilfældige og uvæsentlige. Og udgør de det egentlige indhold i et menneskes liv, må man konstatere, at alt er lidelse!

Sagt på en anden måde: Mennesket er sådan sammensat, at det i sig har tilbøjelighed, anlæg, evne eller tendens til lidelse. For på grund af livstørsten efter personlig eksistens retter det sine begær, sine tanker sine handlinger - og sit sprog! - bl.a. mod det fysiske-kemiske (god bolig, tøj, moderne teknik og bekvemmeligheder), mod det lægelige-psykologiske

En buddhistpræst (bonze) i Schweedagon pagoden i Rangoon.

(godt helbred, sund psykisk balance, godt sexliv), mod det sociale-politiske-økonomiske (godt samfund, godt miljø, godt lønnende arbejde, god fritid) osv.

Men da alt dette i virkeligheden er noget tomt, tilfældigt og uvæsentligt - som ikke har noget at gøre med den uafhængige, sande lykke - kan livstørsten kun føre til lidelse.

Den hellige 8-ledede vej til »nirvana«

Ligesom hinduerne tror buddhisterne, at mennesket genfødes. Og hver ny eksistens er bestemt af onde og gode gerninger i den tidligere eksistens (kharma's lov). (Se »kattolsk orientering« nr. 6 om Hinduismen. red.) Da mennesket genfødes til ny livstørst og dermed til ny lidelse, må frelsen bestå i at blive udfriet af genfødelsens hjul (samsara) og af lidelsen (dukkha) og opnå Nirvana - en tilstand, hvor begreber som »jeg«, »mig« og »mit« ikke eksisterer hvor selv et er udslettet og ikke genfødes. Hertil anviser Buddha en metode, som bygger på hans egne oplevelser: ikke et overdådigt liv, ikke spekulationer og grublerier, heller ikke

asketens forsagelse - men den praktiske middelvej mellem yderligheder, den såkaldte »hellige 8 - ledede vej« som består i: ret anskuelse, ret beslutning, ret tale, ret handlemåde, ret levevis, ret stræben, ret eftertanke og ret selvforydelse. Denne vej fører til lidelsens ophør. (Citat fra Samyutta-nikaya).

Oprindeligt var buddhismen en indisk religion, men i Indien praktiseredes den kun til engang i 1100-tallet. I dag er den især udbredt i landene syd, øst og nord for Indien.

»Den lille vogn«: frelsen for de få

Der findes to hovedretninger og inden for hver af dem igen adskillige sekter. Mod syd findes især Hin-ayana. Navnet betyder »den lille vogn«, dvs. frelsen for de få. Tilhængerne af denne retning opfatter Buddha som den store lærer eller læge, der opdagede den egentlige rod til menneskets lidelse og anviser vejen til helbredelse eller frelse. Men det er det enkelte menneskes egen sag at følge Buddhas forskrifter og dermed frelse sig selv.

Munke-samfundene

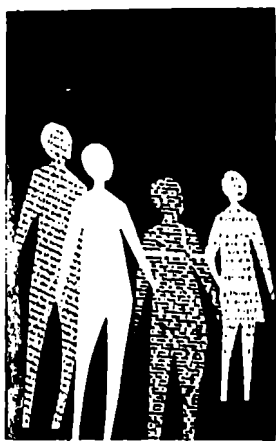
spiller en stor rolle i denne buddhisme. Mod nord findes Ma-hayana. Navnet betyder »den store vogn«, dvs. frelsen for de mange. Inden for denne retning er Buddha blevet en guddom, en frelserskikkelse for alle mennesker.

Zen-buddhismen.

En buddhistisk retning, som udgår fra Japan og i vor tid har fået en vis indflydelse i de vestlige lande, er Zen-buddhismen. Ved forskellige øvelser, bl.a. meditation, søger Zen-buddhisterne at opnå fuldstændig ro i sindet, uafhængig af det ydre, og derved hæve sig over denne verdens problemer, glæde og sorg, fødsel og død, visdom og dårskab.

Det er ikke ualmindeligt, at japanske erhvervsfolk tager på en såkaldt »retræte«, dvs. at de i nogle dage trækker sig tilbage fra samfundslivet og familien for at undgå det daglige livs jag og stress ved zen-øvelser.

Jørgen Juulsgaard, Danmarks Skoleradios folder om Buddhismen. Lydbånd kan lånes hos DR. Folderen koster 2.85 kr. plus moms.

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplads på ca. 30 tekstlinjer. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 10, der udkommer 26.5. 1976) er mandag den 10.5. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Jesu Hjerter Kirke

Stenosgade 4 A, 1616 København V.
Tlf. (01) 24 65 80 (mandag og fredag kl. 9.30-12.00).

Søndag den 2. maj kl. 10.00: Højmesse med de unges trosbekræftelse.

Søndag den 9. maj: Menighedsrådsvalg. Valglokalet, den Blå Sal, Stenosgade 4 A, er åbent fra kl. 8.00 - 13.30 og 19.30 - 21.00.

Birkerød: Den hellige Families Kirke

Bistrup Byvej 4, 3460 Birkerød.
Tlf. (02) 81 27 96, pastor Gommans og tlf. (02) 81 85 09, pastor Muiser, bedst kl. 9-10.

Søndagsmesser
Vær opmærksom på de ændrede messetider!

I maj, juni, juli og august:
Bistrup kl. 8.00 og 10.00.
Hørsholm kl. 9.00.
Hillerød kl. 11.00 i kapellet i Østergade.
Mikkelsborg kl. 8.00.
Åsebakken kl. 8.15.

Søndag den 2. maj kl. 10.00: Trosbekræftelse i Bistrup.

Onsdag den 5. maj kl. 14.00: Sæsonens sidste møde for ældreklubben.

Torsdag den 6. maj kl. 14.00: Messe i menighedshusets kapel i Hillerød.

Søndag den 9. maj afholdes menighedsrådsvalget i Bistrup, Hørsholm og Hillerød i forbindelse med de stedlige gudstjenester. I Hillerød er der dog to valglokaliteter: Kappellet i Østergade og Menigheds- huset på Godthåbsvej. Alle steder indtil en time efter messen.

I Store Bededagsferien er du alle dagene velkommen mellem kl. 8 og 16 til at give et nap med ved den store vedligeholdelsesaktion i og udenom Sankt Hans Kirke i Hørsholm. Afslutningen fejres ved en eftermiddagsgudstjeneste søndag den 16. maj kl. 15. Der er altså ingen morgenmesse denne søndag, for malingen kan ikke være tør!

Ordrup: Skt. Andreas Kirke

Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund. Tlf. OR 422, bedst kl. 10-11.
Giro 80 26 602

Søndag den 2. maj: kl. 8.30: Messe. Kl. 10.30: Højmesse. Kl. 9.30: Børnemesse.

Kristi himmelfartsdag, torsdag den 27. maj, finder børnenes første-kommunion sted.

Mini-KUK onsdag den 5. maj kl. 18.30: Møde, hvor pastor Knud Ballin vil tale om Danmarks besættelse og befrielse.

Næste møde i Mini-KUK onsdag den 19. maj: Udflugt til Magleås og Åsebakken.

Har De husket at melde Dem til kirkebidragsordningen?

Svendborg: Skt. Knuds Kirke

Den 26. april 1926, Hvide Søndag, tiltrådte den yngste af skomager Jørgensen's 12 børn, Clara Jørgensen, gift Petersen som organist ved Skt. Knuds Kirke i Svendborg.

Den fantastiske store gerning, også med det pastorale arbejde, som fru Petersen under mange forskellige præsters virke, har passet sammen med dem, har fru Petersen udført punktlig og pligtfuld til alles store tilfredshed og glæde.

Søndag efter søndag har det smukke orgelspil bruset gennem vor kirke og stemt alles sind mod Gud. Ved højtid, til fest og glæde, og når sorgen ramte medlemmer i menigheden, selv når det var fru Petersens egne kære, det gælt, sad hun ved sit instrument og spillede smukt. Kun ganske få gange, på grund af sygdom, har menigheden måtte undvære sin organist — ferie har der ikke været noget, der hed, kirken skulle passes først og fremmest.

Hvordan den hele katolske kirke og menighed i Svendborg skal udtrykke sin taknemmelighed, ved vi ikke, for tak er så fattigt et ord ved så stor en uegennyttig gerning gennem så mange år. Vi er stolte og lykkelige over at have Dem rask og rørig iblandt os, trods Deres efterhånden fremskredne alder.

Kære fru Petersen, tusind, tusind tak og hjertelig til lykke!

Vi vil bede Gud give Dem kraft og vel-signelse i mange år endnu, så Deres smukke spil må lyde til hans ære og til Sct. Knuds menigheds glæde.

Sct. Knuds Kirkes menighed
Svendborg

Vejle: Skt. Norberts Kirke

Fjellegade 2, 7100 Vejle. Tlf. (05) 82 08 93.
Kontortid: onsdag-lørdag kl. 9-12.

Søndag den 2. maj kl. 10: Familiemesse med kollekt for vort ungdomsarbejde. Menighedskaffe.

Søndag den 9. maj: VALGET til det nye MENIGHEDSRÅD finder sted i skolen kl. 9-10 og 11-12. Da der skal vælges 7

medlemmer, må der ifølge reglerne sættes kryds ud for højst 4 (fire) af kandidaterne på stemmesedlen.

Mandag den 10. maj: Kontaktgruppen med de ældre kl. 14.30 i Børnehaven, Vestre Engvej 40. Underholdning ved de blå pigespejdere.

Lørdag/Søndag den 22./23. maj: Pastoralrådsmøde i København.

Onsdag den 26. maj: Den liturgiske arbejdsgruppe forbereder både pinsens familiemesse og »de unges festmesse«, som vi vil fejre den 12. september. Mere nyt om denne festmesse senere.

Torsdag den 27. maj: Kristi Himmelfartsfest. Kl. 10.00: Højmesse.

Aalborg: Skt. Mariæ Kirke

Kastetvej 1, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 12 69 56 og 13 07 44.

Søndag den 2. maj: De unges trosbekræftelse under højmessens kl. 10.00.

Husk valget til det nye menighedsråd søndag den 9. maj! Valglokalet er Sct. Mariæ Skole, åbent kl. 8.30-12.00 og kl. 16.00-17.00.

I dagene fra 27.-30. maj får vi besøg af en større gruppe fra vort fadder-sogn i Hamborg. Kristi himmelfartsdag (27. maj) holder vi sammen med gæsterne en aftenmesse kl. 19. Lørdag den 29. maj kl. 19 er der aftenmesse sammen med gæsterne og bagefter festligt samvær på Sct. Mariæ Skole.

Alle i menigheden er hjerteligt inviteret til at være med til arrangementerne omkring besøget fra Hamborg.

Gudstjenester i maj

Frederikshavn, (Uranienborgvej 5):

Lørdagene 1., 8. og 22. maj kl. 16.30.

Fredag den 28. maj: Vi får gæster fra vort fadder-sogn i Hamborg. Kl. 17.00 holder vi en fælles gudstjeneste, og bagefter drikker vi kaffe sammen. Vi håber, at der vil være mange af vore egne med.

Hjørring (Nordre kommuneskole, Nør-gesvej):

Lørdag den 8. maj kl. 14.30.

Thisted (Møllevej 23):

Lørdag den 15. maj kl. 17.00.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 2/5: 3. søndag i påsken. Ap. g. 3, 13-15. 17-19. — Salme 4, 2.4.7.9. (R. 7b: Opløft på os dit åsyns lys! eller: Halle-

luja). — 1. Joh. 2, 1-5a. — Luk. 24, 35-48. Påskens pf. (undt. 1.)

Mandag 3/5: Philip og Jakob, apostle. 1. Kor. 15, 1-8. — Salme 19, 2-5. (R. 5a: »Skabningen priser sin Herre«). — Joh. 14, 6-14. Gloria. Ap. p.f. (1 el. 2.)

Tirsdag 4/5: Alm. ugedag. Ap. g. 7, 51-8, 1. — Joh. 6, 30-35.

Onsdag 5/5: Alm. ugedag. Ap. g. 8, 1b-8. — Joh. 6, 35-40.

Torsdag 6/5: Alm. ugedag. Ap. g. 8, 26-40. — Joh. 6, 44-51.

Fredag 7/5: Alm. ugedag (el. Jesu Hjerter messe). Ap. g. 9, 1-20. — Joh. 6, 52-59.

Lørdag 8/5: Alm. ugedag (el. Guds Moders messe i påsketiden). Ap. g. 9, 31-42. Joh. 6, 60-69.

Søndag 9/5: 4. søndag i påsken. Ap. g. 4, 8-12. — Salme 118, 1+8-9. 21-23. 26+28-29. — 1. Joh. 3, 1-2. — Joh. 10, 11-18.

Mandag 10/5: Alm. ugedag. Ap. g. 11, 1-18. — Johs. 10, 1-10.

Tirsdag 11/5: Alm. ugedag. Ap. g. 11, 19-26. — Johs. 10, 22-30.

Onsdag 12/5: Alm. ugedag (el. Nereus og Achilleus el. Paukratius, martyr). Ap. g. 12, 24-13, 5a. — Joh. 12, 44-50.

Torsdag 13/5: Alm. ugedag. Ap. g. 13, 13-25. — Joh. 13, 16-20.

Fredag 14/5: Matthias, apostel. Ap. g. 1, 15-17. 20-26. — Salme 113, 1-8. (R. 8: Herren rejser de ringe til højhed). — Joh. 15, 9-17.

Lørdag 15/5: Alm. ugedag (el. Guds Moders messe i påsketiden) Ap. g. 13, 44-52. — Joh. 14, 7-14.

Søndag 16/5: 5. søndag i påsken. Ap. g. 9, 26-31. — Salme 22, 26b-32. (R. 26a: Herre, jeg vil synge din pris i en stor forsamling (eller Halléluja). — 1. Joh. 3, 18-24. — Joh. 15, 1-8. — 11-års dagen for biskop Martensens bispevielse, som min-des i de alm. forbønner.

Valfart til Åsebakken søndag den 30. maj

Årets valfart forbliver traditionen tro: Den udgår fra Rudersdalvej (over for Poppel alle, nord for Holte) kl. 8.45.

Fra Holte S-station (seneste tog fra Hovedbanegården kl. 7.30) til valfartens startsted går deltagerne i »spredt orden«. Bus 84 (fra Nørreport eller Holte S-station) stand-ser ved Betlehem (19 km-stenen på Hørsholm Kongevej). Og her kan man evt. til-slutte sig valfarten kl. 10.

Kl. 11 bispemesse i Vor Frue Klosters park, Høsterkøb, derefter pause til kl. 14.30, hvor valfarten slutter med andagt.

På gensyn!

KATOLSK VALFARTSKOMITE

Katolsk Radio- og Fjernsynsklub for Storkøbenhavn

afholder ordinær generalforsamling torsdag den 29. april kl. 19.30 på Niels Steen-sens Gymnasium, Jagtvej 183 B, med dagsorden i henhold til klubbens love.

Lærer søges til Sct. Joseph Søstrenes Skole, Ordrup

Sct. Joseph Søstrenes Skole er en katolsk privatskole, som forsøger at kombinere en sund og naturlig kristendom med nutidige faglig-pædagogiske ideer, som kan være til glæde for såvel katolske som ikke-katolske elever og lærere.

Fagkreds fortrinvis:
dansk
orienteringsfag
kristendomskundskab.

Der er dog mulighed for andre fag-kombinationer.

Skolen er tosporet med ca. 330 elever fordelt på børnehaveklasse til 7. klasse. - Lærerne aflønnes som i Københavns kommune.

Ansøgninger vedlagt fotokopier af eksamenspapirer, anbefalinger o.lign. bedes stilet til skolens bestyrelse og sendt til skolens leder, søster Ansgaria Riemann, Sct. Joseph Søstrenes Skole, Skovkrogen 19, 2920 Charlottenlund senest den 7. maj.

Yderligere oplysninger fås ved henvendelse til skolens leder (daglig undt. torsdag kl. 13-14) på telf. (01) OR 1261.

Viceskoleinspektør til Sct. Joseph Søstrenes Skole, Ordrup

Ved Sct. Joseph Søstrenes Skole, som er en katolsk privatskole, bliver pr. 1. august 1976 en nyoprettet stilling som viceskoleinspektør ledig.

Som katolsk skole henvender den sig til ansøgere, som - foruden at besidde de faglige og pædagogiske kvalifikationer - er indstillet på sammen med leder og lærere at forene en sund og naturlig kristendom med nutidige faglige pædagogiske ideer.

Skolen er to-sporet med ca. 330 elever - såvel katolikker som ikke-katolikker - fordelt fra børnehaveklasse til 7. klasse.

Stillingen aflønnes som i Københavns kommune.

Ansøgning vedlagt fotokopier af eksamenspapirer, anbefalinger o. lign. bedes stilet til skolens bestyrelse og sendt til skolens leder, søster Ansgaria Riemann, Sct. Joseph Søstrenes Skole, Skovkrogen 19, 2920 Charlottenlund senest den 7. maj.

Yderligere oplysninger fås ved henvendelse til skolens leder (daglig undt. torsdag kl. 13-14) på telf. (01) OR 1261.

Lærer til Sankt Birgitta Skole Maribo

1 lærerstilling ved Sankt Birgitta Skole i Maribo opslås ledige til besættelse pr. 1. august 1976.

Som katolsk skole henvender den sig til ansøgere som, foruden at besidde de faglige og pædagogiske kvalifikationer, er indstillet på, sammen med lærerkollegiet, at tegne skolens kristne linie, både i forhold til den katolske og den ikke-katolske del af skolens forældrekreds og elever.

Skolen har 200 elever (heraf 4/5 ikke-katolske) på Bh kl. - 7. klassetrin: fra 76/77: 8. klassetrin.

Vi søger en medarbejder til regn./mat. og orient. -fag.

Der er gode kollegiale forhold og et godt forældresamarbejde.

Ansættelses- og lønvilkår som ved den offentlige skole.

Ansøgninger stiles og sendes - inden den 20. maj - til Styrelsen for Sankt Birgitta Skole, Østergade 61, 4930 Maribo. Oplysninger kan indhentes hos skolens leder, skoleinspektør Henrik Schultz, Sankt Birgitta Skole. Telefon (03) 88 02 68.

Sct. Ib's skole Horsens søger lærere

Til næste skoleår søges nogle lærere i fagene: dansk, regn/mat., religion og fremmede sprog.

Skolen, som til næste skoleår vil have 360 elever i børnehaveklasse og 1.-10. klasse, henvender sig til hjem, som ønsker at bygge på den kristne kulturarv. Skolen hører derfor gerne fra ansøgere, som positivt kan indgå i et samarbejde om denne holdning.

Ansøgning med bilag stilet til »Bestyrelsen for den selvejende institution Sct. Ibs Skole« fremsendes gennem skolebestyrelsen inden den 7. maj.

Oplysninger kan fås hos skolebestyrer Jørgen Frost-Jensen, Kildegade 18, 8700 Horsens, tlf. (05) 62 33 79.

ROSKILDE

Den selvejende institution SKT. JOSEFS REALSKOLE, som er en katolsk skole, søger pr. 1/8 1976 nogle lærere. Flere fagkombinationer er mulige, men hjemkundskab og specialundervisning har særlig interesse.

Skolen, som har 600 elever, fordelt på børnehaveklasse og op til 10. klasse/III real, bestræber sig på at føre en kristen linie i undervisningen og opdragelsen for såvel de katolske som de ikke katolske elever.

Ansøgninger vedlagt fotokopier af eksamenspapirer og anbefalinger sendes ad tjenstlig vej til skolebestyrer søster Paula, Skt. Josefs Realskole, Frederiksborgvej 10, 4000 Roskilde. Tlf. 03 35 25 26, bedst kl. 12-13.

Skandinavisk konference for åndelig fornyelse.

5.-9. maj 1976 Roskilde

Ma. Ti. 3-4 Maj
Forkonference, Hotel Prindsen, 19,30

Ons. 5. Maj
Åbningsmøde, Hotel Prindsen 19,30

To. Fr. Lø. 6-9 Maj
Gudstjenester, Roskilde Domkirke 19,30 (under ledelse af folkekirkerepræster)

To. Fr. Lø. 6-8 Maj
10.30 »Den karismatiske Kristus«, Hotel Prindsen
13.30 »Teologisk Fornyelse« (kun præster)
15.00 Seminarer: Familien, nådegaver, etc.

Rev. Tom Smail, presbyteriansk præst og teolog, en af hovedtalerne.

GRATIS ADGANG, ALLE VELKOMMEN - OGSÅ TIL ENKELTE MØDER. PRIVAT INDKVARTERING.

Programmet fås ved skriftlig henvendelse til sognepræst Sv. C. Boysen, Give, DK-7323

Advokat

Jørgen Ulrik Nielsen
Skindergade 32, 1159 K.
Tlf. (01) 13 42 44

Juridisk bistand bl.a. ved køb og salg af ejendom, prioritering og oprettelse af testamente.

UNA VOCE SCANDIA

Retræte afholdes på Vor Frue Kloster, Åsøbakken, fra fredag d. 30. april om aftenen til søndag den 2. maj kl. 17. - Alle interesserede er velkomne. - Retræten prædikes af Monsignore Kjeld Geertz-Hansen, og emnet er »Thi Du alene er hellig«. - Alle oplysninger om tider og priser o. lign. gives af Niels Rosendal-Hansen, Maglekildevej 6, 1853 Kbh. V., tlf. (01) 220359, bedst kl. 10-11 og 19-20, hvor også tilmelding modtages. - Nærboende retrætedeltagere vil om ønskes kunne overnatte hjemme.

Den nordiske valfart til Lourdes

26. august til 2. september 1976

8 dages flyrejse med fuld pension. Pris på hotel »Madonna« kr. 1.880,-

Særpris for syge og handicappede på »Accueil Notre-Dame« kr. 1.250,-

Læger, sygeplejersker, samarititter medfølger.

Valfartspræst: Pater G. Gommans C.M.

Program og tilmeldelser:

VALFARTSKOMITEEN
Barsehøj 25
2900 Hellerup
tlf. GE. 6341
(bedst om aftenen).

C.M. Hinné og hustru Fredericke f. Noltes Mindelegat

For at opnå en portion af legatet må den pågældende være ældre og bosiddende i København eller tilgrænsende kommuner.

Tilhørsforholdet til en katolsk menighed skal bevidnes af en præst. Ansøgningsskema fås ved henvendelse til Sct. Ansgars Pastorat, Bredgade 64, 1260 K. inden udgangen af maj måned.

Ib H. Andersen

Bekendtskab søges

Glad og aktiv pædagogpige på 29 år søger bekendtskab med ung katolsk mand, i passende alder. (Bor i O1-området). Billet mrk. 61976. »katolsk orientering«, Bredgade 69 A, 1260 København K.

DUKs sommertilbud 1976

DUK har udsendt sin nye pjece om forskellige sommerferietilbud til børn og unge. I alt arrangeres 7 lejre, hvoraf de 6 afholdes på ØM og 1 på Skåstrup Strand på Nordfyn.

Pjecen om sommerlejre er lagt ud i samtlige katolske kirker og sendt til katolske skoler. Så hvis du ikke allerede har fået pjecen, så kan du henvende dig til din sognepræst og bede om en. Du kan også skrive eller ringe til DUKs Lejrsekretariat v. Bent Larsen.

Som du sikkert ved er den nye ØM-borg under opførelse, men den står færdig når skoleferien starter, så du får mulighed for at være med til at indvie den og præge den i fællesskab med andre unge katolikker.

Lejrsekretariatet
Vores lejrsekretær Bent

Larsen står gerne til rådighed med yderligere oplysninger, råd og vejledning.

Lejrsekretariatets adresse: Bent Larsen, Carlsøvej 6, 5000 Odense. Tlf. 09 12 42 60.

Børnelejre

Er du fyldt 7 år og endnu ikke fyldt 14 år? Har du lyst til at komme på lejr sammen med en masse børn fra hele landet? Så kan du enten tage på det nye ØM eller til Skåstrup Strand på Nordfyn. Om dagen leger vi, går ture, dyrker sport, går i vandet, støber lys eller finder på noget andet, vi har lyst til. Om aftenen har vi lejrball med underholdning og sang.

Lejr 1 7 - 13 år 19.6. - 26.6. på ØM

Lejr 2 10 - 13 år 26.6. - 3.7. på Skåstrup Strand på Nordfyn.

Lejr 3 7 - 10 år 3.7. - 10.7. på ØM.

Juniorlejr

Temaet for juniorlejren i år er: »Jeg håber på...!! Ja, på hvad? Dette tema vil blive belyst gennem oplæg, gruppearbejde samtaler og i gudstjenesten.

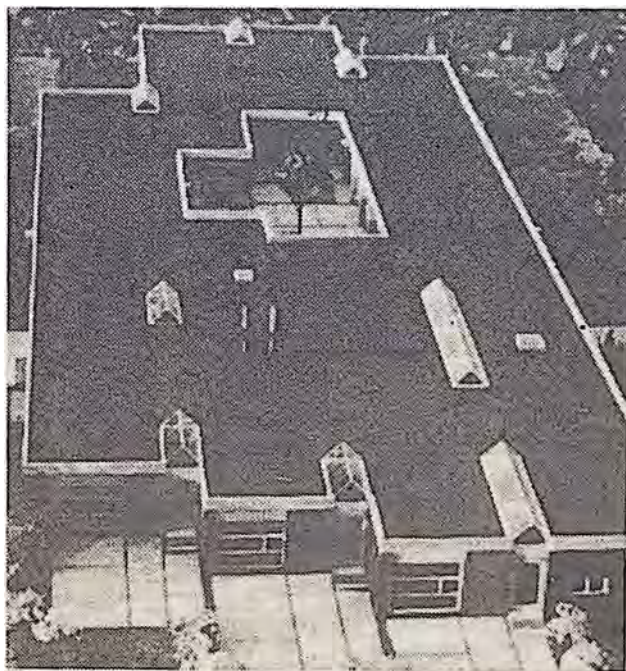
Ud over ca. 2½ times undervisning vil der være forskellige fællesskabsdannende aktiviteter såsom sport, badning, sang, musik, lejrball, etc.

Lejren finder sted på ØM 19.7. - 29.7.

Lejrchef er Torben Holm, og pater Jobst er lejrpræst.

Nordisk lejr

Temaet for nordisk lejr er: »Demokrati og diktatur i kirken og i samfundet, som det opleves af en katolik i dagens Norge, Sverige eller Danmark«.

Det nye ØM, som tages i brug i år.

Lejren finder sted på ØM 29.7. - 7. aug.
Leder Ole Borg.

Familielejr

For første gang afholder DUK en familielejr, der

hovedsagelig sigter mod familier med børn under den skolepligtige alder. Temaet for lejren er: »Familie og kærlighed«.

Lejren finder sted på ØM 10.7. - 18.7.

Økumenisk lejr
Forskellige emner omkring splittelsen mellem det private og det offentlige vil blive belyst gennem oplæg og samtaler.

Lejren afholdes på ØM 26.6. - 3.7.

Tilmelding til denne lejr og kun denne lejr stiles til Runa Damsager, Rødtjørnevej 26, 2720 Vanløse (tlf. 74 98 73).

Generelt

Priserne på lejrene ligger i år mellem 250,- og 275,- kr. Men få de nøjagtige priser fra lejrsekretæren eller lejrjecen.

Tilmelding sker til lejrsekretæren (undtaget hvis det er til Økumenisk lejr).

Der gives mulighed for frirejser og fripladser.

I ønskes alle en god og udbytterig sommerlejr.

For DUKs lejrudvalg
Knud H. Kluge

En moske i Rom

Rom (KIPA) — Islam vil bygge en moske til 30 millioner dollars ved Via Salaria i Roms nordlige forstad, meddeler Kuweits ambassadør i Italien, Mohammed Al-Herbish, der er præsident for det Islamiske centrum i Rom. Halvdelen af byggesummen er allerede skænket af

Ægypten, Syd-yemen, Mauretanien, Bangla Desh og de arabiske sheiks. Både den italienske regering og Roms byråd har givet tilladelse til byggeriet. Af 24 indsendte projekter vandt ingen førstepræmien, men de 4 bedste udkast er blevet honoreret med 22.500 dollars.

Paven om den nye liturgi

Rom (KIPA) - Når jeg opfordrer jer til bøn for kirkens enhed, tænker jeg ikke kun på den økumeniske enhed men også på enheden indenfor kirken, sagde pave Paul under sin ugentlige audiens den 16. marts.

Nu, da kirken har fornyet sin officielle bøn, liturgien, ved at indføre bedre tekster er den time kommet, hvor Gudsfolk skal bevise sin sunde fornuft og sin evne til lydighed.

Hverken en stivnakket og respektløs nostalgi, der vil holde fast ved gudstjenesteformer fra en tid, der er forbi, eller en lige så respektløs såkaldt kreativitet under kirkelige og hellige handlinger kan føre til en autentisk spiritualitet hos den nye generation. Modstanden mod den nye liturgi kan heller ikke fremme den grundlæggende enhed, Kristus har bebudet os i ånd og handling, især under messen, sagde paven.

8 mill. pilgrimme

Vatikanet (NC) — Omkring 8,7 mill. pilgrimme var ifølge en officiel opgørelse fra Vatikanet i Rom i løbet af det hellige år 1975. Af disse var ca. 2½ mill. fra

lande uden for Italien. Det er en væsentlig fremgang i forhold til det sidste hellige år 1950, hvor kun ½ mill. var »udenlandske« pilgrimme.

Indsamling mod racediskriminering

Utrecht (KIPA) - Den hollandske bispekonference, hvis formand er den for nylig indsatte ærkebiskop af Utrecht, kardinal Jan Willebrands, har besluttet at indsamle 100.000 nederlandske gylde til bekæmpelsen af racediskrimine-

ringen i verden.

Kirkernes Verdensråd havde foreslået alle sine medlemskirker at skaffe 100.000 dollar til gennemførelsen af dette langtidsprojekt, som Kirkernes Raceprogram er.

Fra kirkens dialog med islam

Rom (KIPA) - Roms fortsatte dialog med islam har ført Mgr Pietro Rossano, der var sekretær for den katolske delegation i Tripolis, hvor dialogen med den arabiske islam startede for nylig, på en lang rejse til Malaysia, Singapor og Indonesien og Japan.

Tilbage fra sine mange samtaler med høje repræsentanter for den asiatiske islam, erklærede

Rossano, at kristendommen og islam har det samme svar på de samfundskriser og problemer, der er frugten af en teknologisk materialisme. Dennes årsag er den ideologiske materialisme, der ydmyger mennesket, og mod denne materialisme har både islam og vi det samme svar: menneskets inspiration skal søges i troen.

Rejsen havde ikke været

helt uden vanskeligheder indrømmede Pietro Rossano. Især i Indonesien forløb samtalen usmidigt. Mange muslimer mente, man i Qum-Ran teksterne kunne læse, at Jesus ikke var Guds søn, men tværtimod selv havde forkyndt Muhammeds komme. Det var ikke nemt at overbevise dem om, at Dødehavsrullerne fra Qum-Ran hverken havde med kri-

stendom eller islam at gøre, men udgør et kapitel i den hebræiske historie, erklærede Pietro Rossano.

Hans møde med Stor-Muftien af Kuala-Lumpur med professorerne ved Djakartas universitet og med den indonesiske kirkeminister Mukti Ali kaldte Rossano som lovende for en fortsat dialog med islam.

Den græsk-ortodokse kirke er rig på ceremonier. Herover ses præsten med de velsignede, men ikke konsekreerede offerbrød, som spises af menigheden under et kærlighedsmåltid efter den egentlige eukaristi på en af festdagene for Maria.

Kommissionen for samtalerne nu sammensat med de ortodokse

Rom (KIPA) — Allerede få måneder efter den græsk-ortodokse metropolit Melitons bebudelse af en dialog mellem Ortodoksien og Rom, har Vatikanet oprettet den officielle kommission, der vil føre dialogen på den katolske kirkes vegne. Dens 9 medlemmer er:

Den franske dominikaner Pierre Duprey, undersekretær i Enhedssekretariatet.

Den spanske jesuit Miguel Arranz, lektor i liturgi ved de pavelige orientalske institut i Rom.

Den italienske jesuit Carmelo Capizzi, lektor i byzantinsk historie ved samme institut.

Den franske dominikaner Christophe Dumont,

konsulent for Enhedssekretariatet.

Den belgiske benediktiner Emmanuel Lanne fra abbediet Chévetogne, konsulent for Enhedssekretariatet.

Den engelske jesuit John F. Long, afdelingschef i Enhedssekretariatet.

Den libanesiske pater Pierre Mouallem, generaløverst for de melkitiske Paulus-patres.

Amerikaneren P.J. Peter Sheehan, den amerikanske bispekonferences assistent for økumeniske anliggender.

Den italienske mgr Eleuterio F. Fortino fra Enhedssekretariatet, samtidig sekretær for den nystiftede kommission.

NY KATAKOMBE FUNDET I ROM

Rom (KIPA) - Det betragtes sjældent som en sensation, når man ved gravarbejde i Rom finder spor af byens antikke eller oldkirkelige kultur. Hele Roms undergrund er jo arkæologisk »frugtbart jord«.

Men når pludselig en hel gravmaskine synker væk i en hidtil ukendt katakombe, betyder dette for de forskrækkede arbejdere: øjeblikkelig byggestop.

Det skete sidst i marts

under udgravningsarbejdet til et nyt skolebyggeri på et kommunalt ejet terræn beliggende mellem de to berømte Domitilla- og Callixtus katakomber ved Via delle 7 Chiese.

Alle de implicerede myndigheder forudser, at fundet af denne nye og meget store underjordiske kirkegård vil tvinge byen til at opgive sine planer om en ny skole på netop dette sted.

Gave til Canterbury-fonden

London (NC) — Pave Paul VI har gennem den apostolske delegat i Storbritannien, ærkebiskop Bruno Heim sendt en gave på 500 pund til fonden for Canterbury katedralen, der er det symbolske center for anglikanismen i hele verden.

Indsamlingen til fonden startede i december 1974

med det mål at nå op på 3½ mill. pund. Allerede nu efter godt et års forløb er man nået halvvejs. Ved overrækkelsen af gaven sagde ærkebiskop Heim, at paven ledsagede gaven med ønsket om, at alle Kristi efterfølgere må fortsætte udviklingen hen imod større enhed.

Nødstedte i Guatemala, som nu er hjulpet foreløbigt.

Guatemala takker for hjælpen

Rom (KIPA) - Biskop Gerardo Flores, direktør for Caritas Guatemala, har på en pressekonference i Rom takket de europæiske Caritasafdelinger for den hurtige og effektive hjælp til jordskælvets ofre.

Omkring 24.000 mennesker mistede livet, 40.000

blev kvæstet og over en million blev hjemløse. Som direkte nødhjælp fra udlandet havde Caritas Guatemala allerede fået over 1 million dollar, men genopbygningen af landet ville komme til at koste svimlende beløb, oplyste biskop Flores.

Trinbrættet side 4

Afsked med Århus side 5

Kirken i Vietnam side 6-7

Islam side 9

katolsk orientering

Nu skal vi snart være mange sammen igen. Det begynder med den årlige valfart til Åsebakken som finder sted søndag den 30. maj Start i Holte kl. 8.45. Messe kl. 11 og afsluttende andagt kl. 14.30 under Øm-valfarten den 22. august indvier biskoppen Øm-borgens ny bygning. Kirkedagen på Ledreborg er fastsat til søndag den 5. september. Nærmere program følger senere. Egeskov-stævnet bliver desværre aflyst i år, men der bliver muligvis kirkestævne på Dalum kloster i stedet for på dagen for Kristi Legemsfest den 13. juni.

Flere rettigheder for muslimerne i Frankrig

Nyordning med radio, tv, arbejdspladserne m. v.

Paris (NC) — Den franske regering har bekendtgjort en række bestemmelser der skal lette praktiseringen af den islamiske religion. I løbet af nogle få måneder vil de ca. 2,2 mill. af Muhammeds efterfølgere i Frankrig få sendetid i det statslige tv- og radio, de tildeles flere begravelsespladser og opnår særlige ordninger med arbejdspladser, fængsler og sygehuse med henblik på religionsudøvelse.

Næststørste trossamfund

Islam er det næststørste trossamfund i Frankrig med omkring dobbelt så mange tilhængere som den protestantiske kirke. Officielt er Frankrig 85 pct. katolsk.

Et stort antal muslimer har bosat sig i Frankrig, hovedsagelig i byerne. De er strømmet til Frankrig lige siden Algeriet, Tunesien og Marokko var under fransk herredømme.

Samme ret som kristne og jøder

Statssekretæren for anliggender vedr. immigrantarbejdere Paul Dijoud oplyser, at de islamiske ledere nu får ret til religiøse udsendelser i radio og tv hver søndag morgen i lighed med katolikkerne, protestanterne og jøderne.

Med støtte fra den franske regering vil arbejderne i nationalråd anmode arbejdsgivere om i størst muligt omfang at træffe foranstaltninger, der tager hensyn til de islamiske hel-

ligdage. På samme måde skal man i kantinerne tage hensyn til Koranens spise-forskrifter.

Arbejdsgiverne vil endvidere få henstilling om, at fastende muslimer under Ramadanen — den islami-

ske fastemåned — får til-delt mere skånsomt arbejde.

Der vil blive åbnet for islamiske indslag i lighed med de kristne gudstjenester i fængsler og på sygehuse.

Frankrig har kun to specielt islamiske begravelsespladser, begge i udkanten af Paris. De lokale myndigheder vil nu blive opfordret til at oprette flere. Målet er en begravelsesplads i hvert af Frankrigs 95 storkommuner.

Skole-aktion mod race-diskriminering

Johannesburg (NC) — De sydafrikanske biskopper har erklæret, at de på trods af landets love vil åbne de 200 katolske skoler for alle elever uanset race. I den anledning har den sydafrikanske undervisningsminister udtalt, at han vil se nærmere på denne beslutning, som er i

klar modstrid med apartheid-lovene, hvorefter sammenblanding af hvide og sorte er strengt begrænset.

De 200 katolske skoler i Sydafrika har i dag ca. 30.000 elever, men hidtil skarpt adskilt i hvide og sorte.

DDR-katolikker vil hjælpe os!

Berlin (KIPA) — Biskop Heinrich Theissing, apostolisk administrator i Schwerin, har opfordret katolikkerne i Mecklenburg til at støtte kirkens arbejde i Skandinavien. I sit fastebrev skrev han: »Bispedømmerne Helsingki, Stockholm, Oslo og København er egentlig vore naboer som kun Østersøen skiller os fra. De knap 100.000 katolikker blandt 22 millioner skandinaver svarer til katolikernes antal i bispedømmet Schwerin«.

Biskop Theissing anser de nordiske landes materialistiske livssyn som den største hæmning for troen. I en verden, hvor Gud er blevet fremmed, er kirkens tilstedeværelse endnu vigtigere end andre steder siger biskoppen, der opfordrer katolikkerne til at støtte Ansgar-Hilfe, en organisation som i stil med det vesttyske Ansgar-Bonifatius-Werk, skal bidrage økonomisk til kirkens drift i Skandinavien.

Påny strid mellem Hans Küng og Rom

Bogen »Christ Sein« provokerer

Vatikanet (NC) — Kun to timer efter at Hans Küng, den kendte teologiprofessor fra Tübingen havde præsenteret den italienske oversættelse af sin bog »Christ Sein« (At være kristen), var der i Vatikanets radio et interview med P. Jean Galot S.J., professor i teologi ved Gregoriana Universitetet i Rom. P. Galot kaldte Hans Küngs bog for et forsøg på at skrive en bestseller og for »overfladisk«. (Christ Sein var i 1975 nr. 2 på listen over tyske bestsellers).

Ved den ovennævnte pressekonference udtalte Hans Küng, at han ville ønske, »at den romerske kurie ville nå frem til en teologi, der var mere katolsk og mindre kurial«. Han sagde desuden, at mange teologer i Rom har andre meninger end kurien, »meninger, der ikke blot kan belære, men også overbevise mennesker«. I forbindelse med 4 professorers afsked fra tre romerske universiteter for nyligt, sagde han: »Hvis, der ikke gives frihed til at tænke, og hvis der ikke gives mulighed for fejltagel-

ser, så er det ikke længere muligt at tænke«.

P. Galot kritiserede også Hans Küng for i »Christ Sein« at fremsætte »protestantiske teologers meninger og reducere evangeliets historiske data til næsten intet«.

Hans Küng håber, at kurien vil læse »Christ Sein« side for side, de vil da »kunne opdage, at hensigten med bogen var at præsentere Kristus i et positivt lys og kristendommens grundlæggende sandheder i et sprog, almindelige mennesker kan forstå«.

Hans Küng med sin omdiskuterede bog »Christ Sein«

Religions-undervisningen i vore katolske skoler

Hvordan tegner situationen sig for religionsundervisningen ved vore katolske skoler? — Sagen er jo nemlig den, at også den kristne privatskole får en god del af de vanskeligheder at føle, som inden for Folkeskolen gør religionsundervisningen til det pædagogisk set vanskeligste fag.

Skoleledermødet på Søstrup den 25.-27. marts gjorde da også disse problemer til genstand for overvejelse. Som basis herfor tjente hovedsagelig et foreløbigt udkast til en læseplan for religionsundervisningen. Dette udkast, som det netop var lykkedes for en flittig arbejdsgruppe nedsat af RPU (Religionspædagogisk Udvalg) at få nogenlunde klargjort til stævnet, har netop forsøgt at pejle sig frem til nogle af de faktorer, som bevirker at religionsundervisningen bliver til et vanskeligt anliggende, også hos os.

Forældrene må kende baggrunden

På mødet fandt man, at disse betragtninger kunne være af interesse også for hjemmene, som jo er dem, der står med det egentlige ansvar for den nye generations religiøse opdragelse. Derfor vedtog man at bringe de respektive punkter i Katolsk Orientering. I læseplansudkastet fungerer de som en indledning, der angiver, hvilke forhold læseplanens forfattere har søgt at tilgodese med den hensigt at lægge et fundament for en livsnær religionsundervisning. Ikke mindst har man villet tage konsekvensen af, at ingen undervisning, ingen opdragelse kan ses løsrevet fra

Søster Hildegard fortæller om de seneste overvejelser over nye læseplaner for religionsundervisningen i vore katolske skoler. Det drejer sig om overvejelser og forudsætninger, som også forældrene bør orienteres om.

de konkrete forhold, vor samtid stiller os overfor.

Drejer det sig da om indrømmelser over for tiden, »tidsånden«, som de gamle højskolefolk udtrykte det? — Nej, på ingen måde, og tværtimod:

Nytænkning er påkrævet

Hvad det gælder om er at se tingene fast i øjnene og tage sit bestik for derpå at kunne handle virkningsfuldt. Derfor lægger disse punkter, som følger nedenfor, op til et intensiveret forældre-, skole- og kirkesamarbejde. For den, der skriver disse linjer, forekommer det tillige, at der også står noget om, at vi alle må i gang med en nytækningsproces og radikalt spørge os selv: Hvordan løser vi egentlig opgaven i dag, den opgave, som er formuleret i Salme 22, 31: »Om Herren skal der tales til slægten, der kommer...«—?

Et er sikkert: en ny udfordring er tillige et nyt »tilbud«, en appel til opbrud fra historiens Herre og står derfor trods alle mørke skyer under håbets tegn. Vi står under løfteordet og kan derfor trøstigt tage fat på problemerne i fællesskab. Hvem er så »vi«? — Her er kun ét svar: Hjem, skole, kirke.

Læseplanens forudsætninger

— Alle elever, også de fra grundfæstede kristne hjem er under påvirkning af et latent ateistisk miljø

og af et (for det meste ureflekteret) materialistisk livssyn.

— Katolske forældres valg af katolsk skole savner undertiden et tilsvarende personligt engagement i kirkeens liv.

— En del personligt engagerede forældre med både vilje og evne til at støtte deres børns modning til selvstændige kristne mennesker mangler forståelse for, at den viden om tros læren og biblen samt om det kirkelige liv, som de selv lever på, ikke uden vi-

dere kan overføres til den opvoksende generation.

— Mange elever møder med en virkelighedsforståelse, et livssyn og etiske normer, som er radikalt forskellige fra, hvad der møder dem i skolen som helhed og i religionsundervisningen i særdeleshed.

— Alle elever registrerer mere eller mindre bevidst kløften mellem deres konkrete erfaringsverden og den troens verden, som de møder i kristendomsundervisningen.

— Senest fra mellemtrinnet at regne har mange elever dybtgående spørgsmål fra deres konkrete erfaringsverden, spørgsmål, som i deres egenart kan synes at falde uden for det faglige indholds perspektiv.

— De fleste elever er i stand til at acceptere en saglig indstilling af, hvad kristendomsundervisningen står for (på linje med en fremstilling af Islam eller buddismen), men mange reagerer negativt, når der mærkes en personlig udfordring, da de er døbt og ved, at de er medlemmer af den katolske kirke, kan udfordringen ikke udeblive. Reaktionen kan finde udtryk på den måde, at eleverne betegner (måske også virkelig fornemmer) det, de stilles overfor, som manipulering, som noget urealistisk, noget irrelevant, uden sammenhæng med det virkelige liv.

— Systematisk udarbejdet undervisningsmateriale sprogbrug og miljø forældres relativt hurtigt.

Herlev menighed prøver noget nyt

Kristi Himmelfartsdag den 27. maj fejrer Herlev menighed hovedmessen på Magleås kl. 10.30. Man vil herunder prøve noget nyt ved kort at markere, at det nyvalgte menighedsråd er trådt i funktion og ved at

lade forbønnen særlig dreje sig om dette. I øvrigt er der lagt op til familieskovtur med medbragt mad. Pladser i fællesbus må snarest bestilles hos præsterne. Afslutning på Magleås kl. 16.00.

Der sker noget igen i Tåstrup

Søndag den 16. maj arrangerer Tåstrup menighed forårsmarked med boder og konkurrencer.

Midt på dagen er der optræden med bl.a. folkløriske indslag fra vietnamesere.

Overskuddet går til den fælles kasse i menigheden til gavn for alle.

Se i øvrigt annoncen bag i bladet.

Alle er hjertelig velkomne.

KK

Brudstykker af biskoppens kalender

Søndag den 9. maj: firmelse i Århus.

Lørdag den 22./Søndag den 23. maj: pastoralrådsmøde på Magleås.

Torsdag den 27. maj (Kristi Himmelfartsdag): kl. 10.00 firmelse i Tåstrup.

Søndag den 30. maj: valfart til Asebakken

Pinsedag 6. juni: kl. 10.00 firmelse i Sct. Ansgars Kirke.

2. Pinsedag 7. juni: firmelse i Tønder.

11. - 13. juni: økumenisk møde på Fuglsang.

Lørdag den 12. juni: Roskilde menigheds 75 års jubilæum

Torsdag den 17. juni: kl. 19.30 Kristi Legemsfest på Rygård.

Pastoralråds-møde 22. - 23. maj

Der er nu udsendt en foreløbig dagsorden til pastoralrådets næste møde, som afholdes 22.-23. maj på Magleås. Mødet er som sædvanlig åbent for tilhørere. De vigtigste emner er ifølge dagsordenen en drøftelse vedrørende »ka-

tolsk orientering«. Nyt fra liturgikommissionen og beretninger fra de permanente udvalg vedr. struktur, økonomi og kirkebidrag. Endvidere skal godkendes foreløbigt budget for det ny arbejdsår.

Hjælp de ældre på sommerferie

Plejehjemmet Hoffmanns Minde i Brønshøj afholder lørdag den 22. maj bazar og loppemarked for at give deres ældre beboere mulighed for at komme på en uges sommerferie på Magleås til sommer.

Plejehjemmet skal bruge 20.000 kr. til de tre hold beboere, der i juli og i august skal holde ferie, og da plejehjemmet ikke selv har de økonomiske midler beder de om hjælp.

»Hvis blot 2000 vil forpligte sig til at betale 10,- kr. hvert år, er vort mål nået«, siger forstander Ar-

ly Bertelsen Hoffmannsminde håber at det bliver en årlig tilbagevendende begivenhed.

Magleås er i år målet for de ældres ferieophold, og personalet stiller selv en del af deres fritid til rådighed for at de ældre kan opleve naturen, fællesskabet og en anden form for dagligdag.

Plejehjemmet håber De vil møde op til bazzaren og derigennem støtte de ældre.

Se i øvrigt annoncen på side 11 her i bladet.

KK

DKKF fordobler medlemstallet

Den 10. april havde Danmarks Katolske Kvindeforbund landsgeneralsamling i Odense.

Medlemstallet er det sidste år steget med over 50 pct., der er nu 163 medlemmer — der er stadig plads til flere.

I Fredericia har man

startet en ny kreds med Sr. Lioba som formand.

Landsstyrelsen har fået advokat Sonja Treschow-Kühl som forretningsfører da Inger Saxild nu er travlt optaget, som leder af bispekantoret.

Ruth Plum Landssekretær

Unge katolikker i Osnabrück —

Social og politisk modenhed

I januar var Erik Lewandowski og Henrik von Aachen, som begge er med i D.U.K.s landsledelse, i Osnabrück for at stifte bekendtskab med katolsk ungdomsarbejde i Tyskland.

Erik var der i to uger, Henrik i fem uger.

Trinbrættet havde nedenstående samtale med dem.

Jan: Hvordan kom I på den ide, at tage på en tur til Tyskland?

Henrik: I forbindelse med planlægning af en tysk lejr i Danmark kom vi i kontakt med nogle ungdomsledere, der indbød os til at se på deres arbejde i omegnen af Osnabrück.

I de tyske menigheder findes der et utal af små ungdomsgrupper, inddelt temmelig snævert efter alder. Der er mange forskellige grupper for store unge, hver afdeling med sin interesse.

Vi har været med til en gruppe med særlig interesse i udviklingspolitik og en, som beskæftigede sig med almindelig politik.

Jan: Må vi høre mere om det?

Erik: Gruppen om almindelig politik beskæftigede sig med at hjælpe de unge, der skulle til politisk valg for første gang. Bag et partiprogram ligger der jo mange ting skjult. Derfor gennemgik nogle lidt ældre unge de forskellige partiers programmer for at se, hvad der i det hele taget står i dem.

Den anden gruppe kiggede nærmere på udviklingspolitik. De havde lige før vi besøgte dem haft et mægtigt arrangement til fordel for Namibia. De havde fået fat i nogle mennesker der virkelig vidste noget om sagen, deres biskop kom og talte om det. De havde lavet et hæfte over alle de aktiviteter, der havde været i gang. Med løbesedler gjorde de folk på gaden opmærksom på, at der eksisterer noget, som hedder Namibia. Pressen havde vist stor interesse for sagen.

Ungdomsarbejde og politik

Sammenhængen mellem ungdomsarbejde og politik bør understreges. Deres ledere arbejder politisk bevidst med udgangspunkt i deres kristendom. Sammenlignet med vore danske forhold var det noget, der slog mig mest. De for-

søger at leve deres tro benhårdt konsekvent. Deres politiske engagement, som udspringer af troen, ligger til venstre for midten.

De siger selv, at de ikke kan tilslutte sig de eksisterende politiske organisationer, f.eks. dem på universiteterne, fordi man der arbejder politisk uden at tilgodese det kristne. Bare at tilslutte sig sådanne organisationer ville prostituere hele det kirkelige ungdomsarbejde.

Jan: Er det kun de unge, der er politisk engageret, eller hele den tyske kirke?

Henrik: Man kan godt sige, hele kirken i Tyskland er politisk engageret. Den katolske kirkes situation i Tyskland er totalt anderledes end her. Her er kirken i den grad en minoritet, at den står isoleret i sit forhold til samfundet. Det danske samfund er også kørt ud i en mere eller mindre ateistisk kurs, som isolerer kirken. Men i Tyskland er halvdelen af befolkningen katolikker og de rører på sig. De kender ikke til den alvorlige afstand mellem samfund og kirke.

Ungdomspræst
Gerhard Stenzel

Jan: Spiller præsten en større rolle i dette engagement?

Henrik: Nok har præsten i sin menighed en større autoritet end vi kender det her. Kapellanen, på hierarkiets laveste trin, er

manden, der står for ungdomsarbejdet. Der må faktisk ikke foregå et møde uden at han er underrettet om det, uden hans tilladelse. Dette kan være en kolossal ulempe. Tit kommer det til en konfrontation mellem de unge og mange præster — ikke alle, det er klart.

Til dels hænger det sammen med, at nogle unge kører en »progressiv« kurs. Vi synes ikke herhjemme, at den er progressiv. Bortset fra det stærkt politiske engagement, er det, de slås om, værdier, vi betragter som selvfølgeligheder. F.eks. har de i flere måneder diskuteret blandede lejre for piger og drenge. Forslaget kom ikke igennem. I nogle menigheder diskuteres voldsomt, om piger kan være ministranter under messen!

Penge og penge og...

Erik: Så vidt jeg husker er der 10 ungdomshuse i bispedømmet Osnabrück. Det er huse med mange faciliteter ligesom vort nye Øm vil blive. Der foregår lejre, retræter, weekends, alt muligt. Der er ikke sparet på pengene for at skaffe de faciliteter. Haus »Maria Frieden«, hvor søster Regina har været, er blevet bygget om for 1,4 millioner D-mark.

Begrundelsen: Siden religionsundervisningen i skolerne bliver mere og mere utilfredsstillende og de unge ikke længere får hvad de har brug for, investerer man selv i uddannelsescentre for millioner af D-mark.

Henrik: De fleste menigheder ejer et menighedshus med lokaler til rådighed for ungdommen: kontor, arbejdsrum, en festsal med bar. Hvor vi i Danmark bliver henvist til klasseværelser og gymnastiksale, har de deres egne lokaler. De har ingen problemer med at trykke tidskrifter for unge og for le-

dere, eller med at yde tilskud til alle mulige ungdomsarrangementer.

..og mennesker!

Jan: Den stærke D-mark løser alle problemer?

Erik: Det er klart, at der skal mere til end penge. Men er man fri for økonomiske problemer, kan man virke langt mere effektivt. Og det er selvfølgelig menneskene bag hele maskineriet, der får det hele til at

Jan: De unge får nok mere opbakning fra deres hjem?

Henrik: Ja, de ligger i hvert fald ikke så massivt under for det indirekte pres fra et ikke-religiøst samfund. Kirken er meget mere præsent i hverdagen der, således at man ikke føler sig alene og hjælpeløs som man kan gøre herhjemme. De unge har mange venner inden for kirken.

Claus Börger, sekretær for en af de store ungdomsorganisationer, Katholische Junge Gemeinde, i bispedømmet Osnabrück.

virke som det skal, De gør en kolossal indsats.

Ofte træffer man de samme ledere og unge, der faktisk vier hele deres fritid til ungdomsarbejdet. Alle gruppeledere mødes tit.

Henrik: Og så har de noget, vi heller ikke er vel-signet med herhjemme, med undtagelse af de Små Søstre i Øm: De har klostre og kommuniteter rundt omkring, hvor de kan tage på weekend.

Jeg har selv været med en gruppe på et kloster hvor vi fordybede os i vor trobekendelse. Man henter en kolossal kraft fra de klostre. De unge lærer samtidig selve klosterlivet at kende og lærer at forstå, hvilken aktivitet der udfoldes i endog meget kontemplative klostre.

Erik: Det er rigtigt, at herhjemme kender vi det kun fra Øm. At de Små Søstre bor lige i nærheden af Øm-lejren betyder langt mere end man bare umiddelbart kan gøre op.

Henrik: Det åndelige, der var over de tyske grupper er noget, Erik og jeg hele tiden vender tilbage til. En åndelighed, som vi ikke er vant til her i landet. For dem er det virkelig tro, og troens konsekvenser det gælder.

Hvad vi kan gøre her

Henrik: Kristendommens politiske ansvar er noget, vi skal tage op. I Tyskland har vi set, at det kan gøres uden at det løber ud i det rene politik uden kristendom. Dette vil allerede blive berørt på efterårslejren i Øm. Jeg mener at vi herhjemme ikke kun skal gøre det, hvis vi har lyst, men burde føle os forpligtet til at arbejde politisk og udtrykke vor kristendom udadtil, så den manifesterer sig i samfundet.

Erik: En anden ting, vi tog med os fra Osnabrück, er trangen til fordybende ro. Den mulighed for fordybelse, der ligger i retræter, i stilheden og bøn, burde vi også herhjemme søge mere og tilbyde de unge.

Det nye Øm vil nok give mange muligheder. Jeg forventer kolossalt meget af det. I Tyskland har vi set, hvad lignende lejre kan anvendes til. Meget ønskeligt var, at få full-time ansatte mennesker i ungdomsarbejdet. Men vor kirke bor så spredt og der er så få aktive unge, at dette ville kræve en stor arbejdsindsats.

Henrik: Vi skal decide-ret satse mere på hjælpemateriale til ledere og KUK-medlemmer. Simpelthen gå i gang med ungdomskatekese. Vi skal bruge det nye »Katolske Ungdomskontor«, vi får, til at sende dette materiale ud.

Erik: I planlægningen af de kommende arrangementer vil de erfaringer vi har gjort, tydeligst komme frem.

jan.

Hvad vi har fået der

Jan: Kan I ganske kort sammenfatte jeres indtryk fra mødet med det tyske katolske ungdomsarbejde?

Henrik: For det første har det givet os inspiration, nye aspekter, der kan drages ind i vort danske ungdomsarbejde. For det andet har det givet en religiøs saltvandsindsprøjtning, som må komme os til gode i det arbejde, vi står i til daglig. For det tredje er der ting, der kan overføres, dog ikke slavisk som kopi.

Problemet for os er at vi sidder med en lang række ufærdige ideer og inspirationer, som på grund af vore manglende muligheder for at komme ud til folket, kræver en masse tid før de kan bundfælde sig i en form, der svarer til vore hjemlige behov.

TRINBRÆTTET

Skt. Josef-søstrene tager afsked med Århus

Den 29. februar fejredes afskedsmesse på Skt. Josefs hospital, og sidst i marts flyttede de sidste søstre fra byen

Af Preben Hahn Thomsen

I 1972 blev St. Josefs Hospital overtaget af amtet og søstrenes 75 årige arbejdstid var til ende.

»Hvorfra får I søstre dog kræfter til et så krævende dagværk?« spurgte den franske litterat Hippolyte Taine en ordenssøster, han havde beset et af ordenens hospitaler og selv om han hævdede, at »last og dyd var produkter som vitriol og sukker«, forelå her så megen næstekærlighed, at den gamle materialist blev virkeligt imponeret. Søsteren åbnede døren til hospitalsskabet, pegede på tabernaklet og svarede kun: »Derfra! Monsieur le professeur«. Hvorvidt det drejede sig om en Sankt Josef-Hedvigs-, Elisabeth- eller Vincent-søster, melder historien ikke noget om, og det er også ganske ligegyldigt, for den viser, at op til vor tid var de syge- og fattigplejende ordenssøstre blandt kirkens mest effektive lægeprædikanter. Og selv om vi har Mesterens ord for, at der altid vil være fattige blandt os (MRK XIV, 7), og sidstnævnte søstres mission således aldrig vil op- høre, må vi for Danmarks vedkommende konstatere, at kravene til et nutidigt hospital er så overvældende, at de kun kan indfries af det offentlige. Des større årsag har vi til taknemmelighed for den indsats, de sygeplejende søstre har øvet: I det meste af et århundrede har de

været kirkens væsentlige berøringspunkt udefter — mod den ikke-katolske verden.

Skolesøstrene påbegynder arbejdet

Sankt Josef-søstrene har gjort næsten hele den katolske menighed i Århus med i de godt 100 år, den har eksisteret. Allerede den 17. april 1875, 2 år efter at pater Sträter SJ var begyndt at læse messe i Danmarks næststørste by, overtog de undervisningen af menighedens piger, det drejede sig om 4 skolesøstre, og deres efterfølgere beholder sognet heldigvis. Man kan en passant erindre danske katolikker om, at århussognet er af udstrækning som Fyn, så det er et anseeligt felt, de har at arbejde i. Derimod er hospitalssøstrenes æra i Århus definitivt afsluttet, den varede næsten lige så længe som skolesøstrenes, men den 29. februar læste sognepræsten, pater A. Meister SJ afskedsmissen på St. Josefs hospital, og sidst i marts flyttede de sidste søstre, fra byen. Var de forblevet til september havde de kunnet holde 75 års jubilæum.

Sr. Simplificienne »den fordringsløse«

Det begyndte meget beskedent kort før århun-

dredskiftet i et lejet hus i Frederiksgade og blev for så vidt straks en succes, så man året efter desuden måtte leje sig ind i nabovillaen for at skaffe plads, og 3 år senere flyttede man til Østergade 21, men forholdene var stadig meget knebne. Plejersonalet udgjordes af søstre Simplificienne, Bonaventura og Humbertine, mens sr. Justine passede køkkenet, og Mere Magdalene forestod det lille samfund, uden at forklejn nogen vil vi lade førstnævnte være paradigma for hospitalssøstre, for hun opnåede en helt usandsynlig popularitet i Århus:

Med de 2 medsøstre kom hun til byen 1892, men de første 8 år indskrænkede man sig til at give gratisbistand til trængende mennesker. Sidst på året indtraf i haven et koleratilfælde, der medførte mors og smitte af endnu en patient, som ingen turde nærme sig af skræk for videreudbredelse af den frygtede sygdom. Sr. Simplificienne tilbød frivilligt sin pleje, og det lykkedes hende endda at redde den syge. Byen lønnede hende i sin beundring på en sælsom vis — nemlig ved at give hende navneforandring! Hendes navn, der vel nærmest

kunne oversættes »Den fordringsløse«, og som for så vidt svarede godt til bærersken, associerede efter århusianernes mening alt for meget til »simplen«, og det var den gæve søster da ikke, så hun måtte finde sig i at hedde »søster Elisabeth« resten af sit liv.

Hospitalet i Bülowsgade

Vi lever — og Gud være lovet derfor — i en økumenisk tid, hvor kristne kan tænke kristeligt om hinanden, selv om de tilhører forskellige kirker; men dengang fandt endnu de gyseligste skrøner om den katolske kirke tiltro. Alligevel gjorde man i Århus altid en undtagelse med »nonner«, det var ikke så meget ved ordets opbygelse, som ved den praktiske næstekærligheds eksempel, de virkede. Nu er vel tabet af munkevesenet én af protestantismens største mangler, og i 300 år havde det danske folk vænnet sig fra enhver tanke om, at noget menneske kunne leve sådan — »det var jo ikke naturligt!« Alligevel accepterede man St. Josefsøstrene for deres kærlighedsgjerningers skyld, og trods deres accent og deres daværende

ordensdragt, (der vel var malerisk, men grumme upraktisk og snarest hjemmehørende på museum) fandt de meget hurtigt deres plads i bybilledet.

Og de blev talrige. 1906 nedlagde daværende sognepræst, pater Schmid SJ grundstenen til det store hospital i Bülowsgade, og da biskop von Euch var hindret, kom Schmid også til at forestå indvielsen det følgende år, den fandt sted under stor offentlig opmærksomhed: 140 sengepladser rummede den trefløjede bygning, der med sin store have og et lavere kedel- og maskinhus fyldte det meste af en karré. I løbet af 6 år nåede standarden op på det ypperste herhjemme, og man fik ydermere vind i sejlene, da kommunen i de år benyttede hospitalet en del. Uden personlige ofre gik det dog ikke. De 140 pladser kunne med de allerede dengang stedse stigende krav ikke holdes, og -typisk for søstrene rømmede de derfor en del af deres egne faciliteter men så fik deres hospital også første klasses badeafdelinger, foruden særafdeling for tuberkulose der dengang endnu var en sørgeligt hyppig sygdom. Især fortjener det dog at fremhæves, at hospitalet ofte tog pionerarbejde op, som nævnt fik man — som første hospital — TB-afdeling, men man var også først med ortopædisk afdeling og med specialafdelinger for øre- og øjensygdomme. Så da Århus 1933 blev universitetsby, faldt det naturligt, at en del af det medicinske fakultets undervisning henlagdes til St. Josefs hospital.

Hospitalets sidste år

Umiddelbart før 2. verdenskrig havde man moderniseret køkkenet, men straks efter besættelsen beslaglagde Værnemagten

hele 1. sal, og påny måtte søstrene flytte sammen for at give plads til patienter. Som overalt var krigens spor svære at udbedre, priorinden Mere Josephine forflyttedes allerede i 1948 til Tyskland for at søge at skaffe ny tilgang til ordenen, og hendes efterfølger Mere Juliane fik en tung tid, patienttallet dalede betydeligt, men en kontrakt med kommunen sikrede dog et fast kontingent af medicinske patienter især sådanne med langvarige sygdomme, ligesom den ypperlige øjenafdeling udbyggedes under ledelse af professor Viggo Jensen. Og da hospitalet i 1957 fejrede 50-års jubilæum, tilflød der søstre en strøm af taknemmelighed fra byen, på den tid var 6 læger tilknyttet, hvoraf den 81-årige overlæge Max Brammer havde været med fra starten, og professor Krebs fremhævede i festtalen, at »der i Danmark stadig var brug for religiøse hospitaler«. Men ved jubilæet var der 18 søstre og 3 »civile« sygeplejersker, disses antal steg i de følgende år, mens antallet af søstre i tjeneste dalede tilsvarende. Samtidigt voksede kravene til et nutidigt hospital efter en næsten parabolisk kurve og gjorde det umuligt at drive hospitalet privat, 1972 blev det overtaget af amtet, søstrenes næsten 75-årige arbejdstid er til ende!

Taknemmelighed

Er det nederlag, når det ene katolske hospital efter det andet må opgives? Måske, — den kristne kirke kommer nu engang kun til liv ved at dø — kan kun sejre gennem nederlag. Som benediktinerne i generationer var Europas garant mod barbariet, var St. Josefsøstrene i en asocial tid filantropiens garant, i Århus-menigheden vil deres minde altid blive bevareret i dyb taknemmelighed.

Kapellet på St. Josefs Hospital

Bladet i fremtiden

Som nævnt i korthed på side 3 her i bladet er »katolsk orientering« sat på dagsordenen til det forestående pastoralrådsmøde. Lad os straks sige, at der ikke er optræk til kriser, hverken økonomisk eller redaktionelt. Vi har selv tilskyndet til, at redaktionens egentlige arbejdsgiver, pastoralrådet får lejlighed til at udtrykke sin mening om det projekt, det satte i værk med en praktisk taget enstemmig beslutning i 1974. Bladet skulle udsendes i den foreliggende form til alle katolske husstande med det formål uafhængigt at informere og være meningsdannende i bispedømmet.

Er dette formål opfyldt i tilfredsstillende grad?

Selv mener vi både ja og nej.

Tager man de faktiske arbejdsvilkår i betragtning - og de svarer nogenlunde til vilkårene i andet frivilligt, kirkeligt arbejde - så vil enhver uvildig og sagkyndig dommer uden tvivl give det sin anerkendelse. (Lad det bare være sagt om os selv af os selv denne ene gang).

På den anden side føler vi, at flere ting kunne være bedre. Der er for det første side 10-11 med »Orientering fra sognene«. Som helhed benytter sognene disse sider til kalender-oversigter for messer, møder og lign. Det er naturligvis begrænset, hvad der kan stå på den knap tilmålte plads. Det er også muligt, at sognene finder »kalender-stoffet« vigtigst, men måske kunne man alligevel overveje en ændret redaktionel linie. Vi tænker f.eks. på korte, illustrerede notitser om lokale begivenheder, arrangementer, vigtige menighedsråds-beslutninger og andet lokalt nyt, der i højere grad vil interessere udensogns-læsere og ikke mindst inspirere sognene indbyrdes. Det fornødne større albuerum kunne eventuelt opnås ved at ændre siderne til et 4-sidet månedligt tillæg for alle sogne på én gang, fremfor den i øjeblikket »forskudte« ordning.

Vi sætter stor pris på den stigende strøm af interessante læserbreve og artikler. De kommer dog helt overvejende fra enkeltpersoner og vi stiller os selv det spørgsmål, om bladet i tilstrækkelig grad udnyttes af pastoralrådet, de forskellige kommissioner og arbejdsgrupper - og for den sags skyld også bispeskontoret - som det informations- og kontakt-organ, det burde være. Redaktionen råder ikke over medarbejdere til at sende ud i marken og støve stoffet op. Når en og anden begivenhed ikke omtales i bladet, så er det altså ikke, fordi redaktionen har fundet den betydningsløs. Ofte kender vi ikke noget til den.

Endelig er vi meget ivrige for at tage fat på hidtil småt eller slet ikke opdyrkede områder som f.eks. voksenkatekese, hjemlig økumeni, interviews, anmeldelser eller omtale af katolsk relevante udsendelser i radio og TV, film, teater m.v. Det forudsætter imidlertid kvalificeret hjælp, som ikke behøver at holde sig tilbage af frygt for at blive udsat for rovdrift. »Katolsk orientering« er efter vor mening kommet godt op på skinnerne, men hvor skal vi køre hen i fremtiden?

Hans Jørgen Johansen

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K. Telf. (01) 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarsstiftelsen, Katolsk orientering og informationsafdeling.

I redaktionen:

Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,

Fjellgade 2, DK-7100 Vejle,

Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.

Redaktionssekretær: Knud Kluge.

Lay out: Paul Traczyk Larsen og Knud Kluge.

Udsendes i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark.

Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.

Redaktionen kan desværre ikke påtage sig ansvaret for uopfordret indsendte manuskripter.

Oplag maj 1976: 14.800 eksemplarer

Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

Maos Kina har brugt 7 år fra 1949 til 1956, på at få den sidste udenlandske missionær udvist eller sat i fængsel. De fleste fanger fik 20 år og burde være på fri fod nu.

Nordvietnam lod udrensningen efter 1954 ske over en kortere årrække. I det erobrede eller befriede Sydvietnam skete den omgående. Den apostoliske delegat og de fleste ikke-vietnamesiske præster, ordenssøstre og lægfolk fik højst 24 eller 48 timer til at forlade landet, oftest uden at kunne tage afsked med deres menighed.

Kirkens muligheder

Kirken i Vietnam kan sagtens stå på egne ben. Den har over 2000 indfødte præster til rådighed og en stor skare ordenssøstre. Men udvisningen af de udenlandske præster kan ikke uden videre opvejes af en ny arbejdsfordeling af de vietnamesiske. Grunden er, at man i det »nye« Vietnam skal have en skriftlig tilladelse til at begive sig fra den ene by til den anden — og netop denne tilladelse nægtes katolske præster. Kun i selve Saigon har både præster og søstre bevægelsesfrihed. Tilstedeværelsen af de mange ambassader og den internationale presse (som kun må færdes frit i Saigon) kan forklare denne »mildere« kurs mod kirken og de øvrige trossamfund.

Endnu efter den 1. maj 1975 fik Saigons ærkebiskop Van Binh lov til at vie nye præster, men kandidaternes navne skulle først meddeles den foreløbige revolutionsregering, der skulle godkende hver eneste på navnelisten.

Uden for Saigon

I resten af landet står det katolikker frit at deltage i

gudstjenester, men en statsfunktionær noterer deres navne. Alle endnu praktiserende katolikker bliver tvunget til at deltage i ideologiske omskolingskurser, hvor de skal tilægge sig revolutionens ideer. Som regel afholdes disse kurser i de fleste byer på samme tidspunkt som gudstjenesterne i kirkerne, så der skal mod til at pjække fra omskolingen for at gå i kirke om søndagen.

Uden for Saigon bliver også præsterne tvangsindlagt til »politiske studieuger«, ofte langt fra deres sogn, så de holdes bort fra deres menighed. Ærkebiskop Nguyen Van Thuang er blevet afsat som hjælpebiskop i Saigon og sat under husarrest. Ærkebiskoppen af Hué, Mgr. Kim Dien, må ikke kontakte sine præster. Efter hans første overtrædelse af dette forbud er hans kørekort blevet inddraget. De 28 bygninger, som kirken ejede i Hué, og som rummede skoler, klostre, studiecentre, hospitaler og plejehjem, er næsten alle blevet beslaglagt. Kun et par skoler for højere uddannelse er endnu i kirkens eje, antagelig fordi staten mangler lærerpersonale.

„Smilets land“

Mens religionspraksis i hele landet underkastes en skarp kontrol, fører regeringen en »beroligende« politik over for både kristne og buddhister i selve Saigon. Byen har hele Vietnams største katolske menighed på omkring 600.000 mennesker og man forstår, at revolutionsregeringen snarere er interesseret i at vinde dem for sin politik end at erklære dem åben krig — for den internationale presses øjne. I slutningen

af juli 1975 fik biskopperne lov til at samle 250 præster til en drøftelse af kirkens muligheder og en planlægning for fremtiden. Men ingen ved, hvornår regeringen skifter kurs, eller hvad »frie demokratiske valg« betyder i et kommunistisk land med kun ét tilladt parti.

Katolsk presse

Inden sammenbruddet i april 1975 udkom der i Saigon 20 dagblade og et stort antal tidsskrifter. I dag er der kun 1 avis og 1 ugeblad. Alle kirkelige forlag og trykkerier er blevet beslaglagt af regeringen. Kun den kreds af venstre-orienterede katolikker, der under det gamle regime stod i opposition til regeringens korrupte politik og hele tiden har været talerør for et samarbejde med Nordvietnam, har fået lov til at udgive det eneste katolske blad, det revolutionsvenlige »Cong Ciao Dan Toc« (De Kristne og Folket). Mange af disse katolikker, der betegner sig selv som progressive, har siddet i fængsel og er blevet underkastet tortur under præsident Van Thieu, og selv om ikke alle i kirken billiger deres politiske kurs, er de dog et forsonende bindeled mellem revolutionsregeringen og kirken i det hele taget. Af forståelige grunde fremhæver regeringen dem som ideal-kristne. Selv om de nu har fået større indflydelse, end deres antal måske berettiger dem til, er de kirkens eneste tilladte talerør i Saigon, — men ikke uden for Saigon. Faren for at blive regeringens gidsel er reelt til stede. Den udviste, franskfødte biskop Paul Reitz, har karakteriseret kirkens situation således: Fri som en fisk i nettet. Inden for net-

Før Viet
havde V
Den ene
franskma
er nu ud
udenland
og den a

Kirk

Af Piero

fri sc

is sejr,
m 15 katolske biskopper.
uropæer,
n Poul Seitz
sammen med knap 150
missionærer
oliske delegat

n i Vietnam —

ddo

en fisk i nettet

tet er der fuldkommen frihed!
»Revolutionens positive værdier er de samme værdier, kirken altid har arbejdet for. Derfor skulle et samarbejde mellem regering og kirke fremover være muligt«, har Saigons ærkebiskop Van Binh udtalt i et hyrdebrev, som også er blevet kendt i den vestlige verden, bl.a. fordi mange mener det er blevet forfattet under regeringspres (se: »La Documentation Catholique« af 2. nov. 1975).

Et nyt samfund

I brevet citerer ærkebiskoppen Vatikanconcilets udsagn om, at Guds riges komme fuldbyrdes i denne

verden og i vor egen tids historiske tildragelser og bygges op med denne verdens byggemateriale. Derfor har vi ingen grund til ikke at acceptere revolutionens positive værdier med glæde. I det samfund, som nu er brudt sammen, var penge, hævningsløst begær, korruption og løssagtighed fremherskende, skriver ærkebiskoppen. Nu, da alle disse afguder er omstyrtet, vokser et nyt samfund frem. Det er kirkens opgave i dette konkrete samfund at bidrage til genindførelsen af menneskerettigheder og genoplivelsen af menneskets arbejds glæde. I fællesskab skal vi oprette et retfærdigt og broderligt samfund

med mennesker, der igen elsker hinanden som brødre og kan leve under samme tag i enighed og gensidig tillid skriver ærkebiskoppen. Konfrontationen mellem kirkens tro og tidens begivenheder er en udfordring til alle kristne om med alle kræfter at deltage i landets genrejsning. Så tjener vi både vort land og Guds rige. Gud er altid tilstede og aktiv. Hvis vi røber angst, så røber vi, at vor tro ikke er levende nok, og vor iver for ringe til, at Herrens aktivitet kan lyse gennem vor indsats. Lad os hellere styrke vor tro i stedet for at nære vor angst, hedder det i hyrdebrevet.

Korsvej forude?

Biskopperne er sig dog fuldtud bevidst, at denne vej kan blive til en korsvej. Nok har de progressive katolikker regeringens foreløbige tillid, nok har de i et »åbent brev til det vietnamesiske folk« understreget, at den katolske kirke ikke må betragtes som en fremmed magt, men tværtimod som det bidrag til folkets befrielse, som Jesu Kristi evangelium bevisligt er. — Tilbage bliver kirkens usikkerhed og frygt for at blive indespærret »i sakristiet«. Uden skoler, uden presse, uden organisationer vil kirken miste et stort arbejdsapparat og se sin berøringsflade med folket stærkt forringet.

En trøst er, at tabet af alt dette er til at bære, så længe talefriheden eksiste-

Diplomat og apostel

For 300 år siden døde greve de Rebolledo, den spanske ambassadør i København, der åbnede sit hus for katolske gudstjenester

— i strid med Danmarks kirkeforfatning.

Reformationen havde afskaffet den katolske kirke og forbudt alt katolsk menighedsliv i Danmark. De eneste, der kunne gøre deres krav gældende om frit at praktisere deres katolske tro, var de udenlandske gesandter og deres personale ved Københavns ambassader, især den spanske og den franske. Men ingen har nogen sinde gjort så meget for danske katolikker som den spanske gesandt greve Bernardino de Rebolledo, født i León den 30. maj 1597, ambassadør i København fra 1647 til 1659, død for 300 år siden i Madrid den 27. marts 1676, næsten 79 år gammel.

Greve de Rebolledo havde allerede en lang militær karriere bag sig da han i 1647 blev udnævnt som spansk gesandt i København. Personale fra andre ambassader endda fra lande, der politisk set

var Spaniens fjender, kom dagligt til messe i hans hus.

De præster, der var ansat i ambassadens tjeneste, måtte selvfølgelig ikke betjene danske katolikker uden for ambassadekredsene, men blandt det øvrige personale var der lægfolk, der gentagne gange kom i konflikt med de danske myndigheder på grund af husbesøg hos syge katolikker i København.

Greve de Rebolledo har spillet en vis rolle ved den svenske dronning Christinas konversion til den katolske kirke: En af hans ambassadepræster, den flamske jesuit Godfried Francken, rejste ofte forklædt til Stockholm for at kontakte dronningen.

Greve Bernardino de Rebolledo var en fremragende diplomat og en kendt digter der har besunget Danmarks historie i sine »Selvas Danicas«.

Bernardino de Rebolledo

Efter 12 års arbejde forlod han Danmark. Den 19. maj 1659 aflagde han sit afskedsbesøg hos den danske konge.

Hans mere eller mindre skjulte katolske aktivitet i København blev senere videreført af den kejserlige gesandt baron Johann von Goes og den franske ambassadør Hugues de Terlon.

Efter Helmut Holzapfel, Würzburg

rer. I Nordvietnam har kirken jo bevist at kunne overleve uden privilegier. Men ingen ved, om kirkens relative frihed i Nordvietnam kun har været midlertidig, indtil hele landet var genforenet og — som det faktisk viser sig at være tilfældet — verdens-

pressens interesse for Vietnam næsten er forduftet. Fremtiden vil vise, om der i det nye Vietnam bliver plads til en reel dialog mellem marxisme og andre menneskesyn eller kun til en marxistisk monolog.

Fremtiden vil også vise,

om et folk, som har lidt og blødt i 33 år vil kunne finde vejen til forsoning eller vil blive tvangsindlagt til en ny korsvej, en vej til et samfund, hvor al intern kritik og hvert alternativ på forhånd bliver afvist som forræderi mod folkets sag.

katolsk orienterings kronik 12.05.76

Liberalisme og kristendom

Afsluttende fortsættelse af kronikken fra nr. 8.

Af Børge Fruelund Jensen

Hvilke generelle, sociologiske konsekvenser har alt dette for dansk katolicisme: og dens image? Danske katolikker bombarderes ustandseligt fra verdens hold af en paradoksalt blanding af liberalitet og bigotteri, i så høj en grad at man naturligvis selv bestandigt bliver offer for den. I katolske lande er det således almindeligt at skelne mellem den »emotionelle« fromhedstype og den »intellektuelle type«. Herhjemme er man, katolik eller ej, ofte tro mod landets tradition, og dermed mistænkelig overfor fornuftens rolle i religionen. Havde paven siddet i København ville der snart have rejst sig et kampskrig mod

hans ødsle forbrug af fremmedord i søndagsaudienserne!

To halvheder giver ingen helhed

Endnu vigtigere forekommer det mig imidlertid, at manglen på bevidsthed hos os selv om vor åndstradition i liberalismen og bourgeoisiet forhindrer os i at begribe både os selv og Kirken. Når vi kritiserer Humanæ Vitæ er det ikke udelukkende os selv der går til angreb på en obscurantistisk struktur, men en for katolicismen på mangfoldige måder fremmed tradition, der kolliderer med kirken. Det er jo ikke brugen af de og de midler der står på spil,

de kendes til overflod i både Irland og Italien, men retfærdiggørelsen af denne brug, mere en teologisk finte end egentlig moralitet. Gang på gang rejses kravet om den »rene« - her den socialt-puritansk rene - kirke. Dette er blandt grundene til at Mother Theresa og Helder Camara er langt højere estimeret i den puritanske kultursfære, i U.S.A. og Nordeuropa - selv i det højpuritanske Norge, hvor mangen en irer eller sardinier ville hensygne på grund af den strikse spirituslovgivning - end i katolske lande.

For bourgeoisiets arnesteder er i Mellem- og Nordeuropa, især England, Holland og Svejs, og af den grund har den næppe berørt Italien, Irland og Spanien, for ikke at tale om Sydamerika, undtagen som økonomisk faktum, ikke i den ondrettede version som liberalisme. I 1899 udkom der i Spanien en bog betitlet El liberalismo es pecado - »Liberalismen er en synd« af en højtestimeret doktor, hvori det hedder at »Liberalisme er en større synd end blasfemi, tyveri, hor, manddrab, samt nogen anden overtrædelse af Guds lov, undtagen hvor man handler i god tro, i uvidenhed eller tankeløst«. Og T.P. Neill tilføjer »...ingen læser kan undlade at komme til at foragte, hvad der går under navnet liberalisme, hvadenten han anser den for en synd eller ikke«. På den bag-

grund kunne man ønske at danskerne i højere grad fordybede sig i deres egen baggrund, og stillede sig selv spørgsmålet, om det er muligt at acceptere liberalismen og katolicismen i halvheder. Et sådant forsøg på forståelse burde i hvertfald gøres før man blander sig i koret af selvbestaltede kritikere af pavestolen.

Liberalismens tvetydighed.

For liberalistiske doktriner er tveæggede sværd. De har haft denne tvetydighed siden deres famlende begyndelse i middelalderens slutning. Liberalismen i dens tidligste forklædning som religiøs og social afvigelse, nedbrød feudalismen men fjernede dermed det væv af høviske forpligtelser der beskyttede de små i samfundet fra overgreb. Den fjernede stavsbåndet, men kun for at forvandle jord til en handelsvare og skabe et jordløst proletariet. Den skabte industrialismen, men kun for at kaste proletariet ind i elendighed. Den rejste råbet om Frihed, Lighed og Broderskab, men kun for at skabe en revolutionær stemning, der i dette århundrede har kastet hundrede af millioner ind under »Proletariatets diktatur«. Den understregede individets »frihed« og skabte det »ensomme massemenneske«. I sidste århundrede hævdede den, ved sin dyrkelse af evolution, immanente ideer og den blinde

Mindeord i anledning af pater Vagn Hansens død

Af pater Gregoire

Sognepræsten ved St. Andreas Kirke i Ordrup, dominikanerpater Vagn Hansen er langfredag den 16. april 1976 pludselig afgået ved døden kun en time efter, at han sammen med menigheden havde fejret dagens meget smukke gudstjeneste.

Pater Vagn Hansen var født den 2. juni 1922 i Store Heddinge som søn af en lærer der selv — ligesom sin fader og sin broder — i en forholdsvis ung alder pludselig døde af hjer-testop. Vagn Hansen konverterede, da han i krigens sidste tid efter sin studentereksamen havde påbegyndt sine studier på universitetet. Hans præstekald kom næsten samtidig med konversionen, og så snart krigen var forbi, rejste han til Leuven, hvor et par andre danske teologer netop var i færd med at afslutte deres studier. Inden længe begyndte han imidlertid at tænke på ordenslivet og specielt på dominikanerordenen. Det tog dog sin tid, før han helt klart var i stand til at træffe sin beslutning. I hvert fald ønskede han, når tiden var inde, at modtage samtlige vielser og den første tonsur i den orden, han forberedte sig til at indtræde i. Han fortsatte og afsluttede derfor — formelt som lægmand — hele det normale pensum inden for filosofien og teologien først i Leuven og senere i Paris ved det akademiske præsteseminarium »Les Carmes« og sidst ved dominikanernes teologiske fakultet (Le Saulchoir).

I 1954 indtrådte han endelig i noviciatet i Fran-

krig med ordensnavnet Thomas. Den 24.10. 1955 aflagde han sine første løfter, og efter 3 års supplerende studier aflagde han så sine evige løfter den 24.10.1958 for snart efter — den 21.12.1958 — at blive præsteviet af biskop Suhr i St. Ansgars Kirke i Bredgade.

Fra den dag var han knyttet til St. Andreas Kloster, dels som kapellan hos pater G. Vian og dels som superior (1963-1966), indtil han i skoleåret 1966-1967 tog et sabbatsår, som kom til at betyde meget for hans udvikling. Han tilbragte dette sabbatsår ved universitetet i Leuven hvor han studerede pastoralpsykologi, og sluttede med 3 måneder i Tübingen hos professor Küng.

Da pater Vian blev kaldet til andet arbejde, overtog pater Hansen sognet, først som konstitueret sognepræst og senere som formelt udnævnt fra oktober 1968. Pater Hansen var en glimrende sognepræst, fuld af omsorg for alle, men især for de gamle og de syge og for de unge familier, som han kunne glæde sig over at se flere og flere af som rygraden i sin menighed. I sin egen skab af katolsk sognepræst havde han den venskabeligste kontakt og en hel del samarbejde med omegnens lutherske menigheder og deres præster.

Sognearbejdet forhindrede ham i øvrigt ikke i at opretholde en nær kontakt med sine mange venner i udlandet, i Tyskland, hvor han prædikede adskillige gange, i England og Irland, i Belgien og Frankrig — især fra studietiden

(han var f.eks. en god bekendt af den nye ærkebiskop af Westminster) — og i USA, hvor han har prædikeret, ledet retræter vikarieret i et sogn, ... og hvortil han også har ledsaget biskoppen.

Men det arbejde uden for sognearbejdet, som optog ham mest, og hvor han havde brug for hele sin fintfølelse medmenneskelighed og evangeliske forståelse, var arbejdet for samfundets »tabere« og minoriteter.

Han vidste, at han var truet af en pludselig død, og havde da også for et par år siden fået en advarsel om det. Han følte sig hurtigt træt — især i den sidste tid, hvor han var plaget af adskillige bekymringer. Men netop på denne langfredag — og for øvrigt allerede dagen før — var han meget glad og gav udtryk for det over for flere af de mennesker han traf, endda så sent som få minutter før sin død, da han var cyklet en lille tur for at trække lidt frisk luft efter gudstjenesten. Han faldt om ved Ordrup Kirkegård lige ud for pater Vians grav.

Og der blev han også begravet fra St. Andreas Kirke efter en virkelig påskegudstjeneste præsideret af biskop Martensen, assisteret af bl.a. biskop Suhr og i nærværelse af 47 katolske præster 11 folkekirkepræster med biskop Ole Bertelsen, København, i spidsen, den samlede menighed og mange, mange venner for hvem han endnu ved sin død forkyndte Herrens påskemysterium.

side som værende det - en vis afart, der huserer netop hvor der er rige katolske bourgeoisier. Som ledetråd må man vogte sig for ikke ukritisk at anvende samtidige liberalistiske kæpheste som model for kirkelig reform, da nogle af dem ofte tager sit udgangspunkt i anti-kristelig tradition.

Jeg tror det er Shakespeare der siger, at en stor løgn kun sejrer på grund af det minimum af sandhed den indeholder. Teologisk konstitueres Djævelen ikke som personlighed ved den grad af løgn og trods han indeholder men ved at være en falden ærkeengel. Man må være sig for ved at falde for de spredte gran af sandhed, modernistiske, liberalistiske doktriner indeholder at man ikke indfører en stor løgn i kirken - ikke til kirkens fald, men til ens eget og til andres.

Pater Vagn Hansen ved en barnedåb i sin sognekirke.

Påskenenat 1976

Pater Vagn Hansen efterlod nedenstående prædiken, som han lige før langfredagsgudstjenesten havde skrevet færdig til gudstjenesten påskenenat, og som ved den lejlighed blev læst op af et menighedsmedlem.

Forleden stod der i avisen, at danskere er bange for hinanden, — alle er bange for alle, sagde en socialrådgiver.

I bogen ved indgangen til vor kirke, hvori vi kan bede de andre om forbøn, står der på en af de sidste sider: jeg er syg og bange for at dø.

Hvad har disse to ting med påsken at gøre. Måske mere end vi tror. For påsken — forstået i troens perspektiv — stiller os overfor det udfordrende spørgsmål: Jesus, den korsfæstede, er opstanden. Tror du det?

Påske er et ord der lyder godt, det klinger af forår, blomster sol, der begynder at varme, ferie. — Her i kirken forbindes påsken med død og opstandelse, tilgivelse og håb.

Vi er kommet her i aften, enhver med sine forudsætninger, sin bagage af tro, tvivl og synd, — men vi kom ind i kirken med vort påskelys, det lille lys, der måske ikke var tilstrækkelig til at lyse op for os, — vi snublede over beskæmlede, — ligesom vi snubler i livet. Enhver af os kom med sine spørgsmål: hvorfor er jeg bange, — er der et liv efter døden, — hvad sker der med os, når vi bliver gamle og ikke længere kan holde trit med de yngre. Samfundet fortrænger disse spørgsmål for vi skal yde, — vi selv fortrænger dem måske også, for vi er bange.

Apostlene var også bange, de stillede også

spørgsmål. De havde sat alt ind på eet kort: Jesus af Nazareth. Tilsyneladende havde de tabt spillet, man havde gjort kort proces med Jesus, han var død. Påskemorgen stod de foran en tom grav, men »ham selv så de ikke«, kun ligklædet. — Og da fandt de sammen på ny, Langfredag var de flygtet, splittet, — men nu foran den tomme grav banede påsketroen sin vanskelige vej frem gennem deres angst. Langsomt begyndte de — endnu tvivlende — at se mere end den tomme grav, de begyndte at se med troens øjne, — og ud fra denne spirende tro voksede håbet. Det sidste ord i verden har livet, ikke døden, — tilgivelsen, ikke skylden, — kærligheden, ikke håbet. På dette ene ord Opstandelsen bygger de deres tro. For uden opstandelse bryder det hele sammen.

Jeg ved, hvor megen mistænksomhed dette ord vækker i dag. Psykologien advarer os: opstandelsen er en idé, som tilfredsstiller livsviljen i os, — vi ville være rede til at tro på hvad som helst for at få bugt med vor dybeste angst.

Men Jesu opstandelse er noget helt andet end en drøm om udødelighed. Opstandelsen er kærnen i troen, ikke i angsten. — Nu kunne apostlene begynde at begrave de falske forhåbninger de havde knyttet til Jesus af Nazareth: ærgerrighed, magt, succes, og vende sig til den

levende, den opstandne Kristus, — vende sig til ham, hvis ord de ikke havde forstået. Og da forstod de, at troen vil, at døden skal være en opstandelse. Et liv, der allerede er hengivet, kan ikke tages igen, selv ikke af døden. Den korsfæstede Jesus er også den opstandne Kristus. Døden tager ikke noget fra ham, den fuldsfører det, han har gjort hele sit liv: at give sig til de andre, at leve for de andre. Nu efter død og opstandelse kan han leve i de andre, gøre dem til sin levende bolig.

Nu kan han dele sit liv, sit håb med dem, der vil gå den vej, han gik. Og denne vej hedder kærligheden.

Kærligheden førte Kristus i døden. Men selv i døden forener kærligheden sig med denne hengiven til Gud. Derfor bliver kærligheden stærkere end døden.

For Kristus blev døden en påske. Ved Kristus skal vor egen død også blive en påske. Til døden, som vi er bange for — til vor angst lyder der et påskeord: den korsfæstede er opstanden. Han er med os, han har os ved hånden hver en livets dag, ja på dødens dag. Døden kunne ikke holde ham fast. Så kan den heller ikke holde os fast, som han i sin barmhjertighed har taget ved hånden.

Se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende, er vor Herres sidste ord til os, for jeg er opstandelsen og livet.

Amen

livsdrift, viljen over fornuften og skabte grundlaget for nazismen. Den hyldede det frie initiativ, og skabte kapitalismen. Man kunne blive ved.

Katolsk samfundskritik

Man kan derfor undertiden græmmes over nogle af de »liberale« tendenser og over en vis tankeløs konformitetsvilje som man møder hos nogle danske katolikker. Den katolske tradition giver os alle våben i hænde, hvormed man kan øve intelligent samtidskritik - både til højre og til venstre - hvis man i sin holdning ville være mindre tankeløst kritisk overfor kirken, og lidt mere objektiv overfor samfundet. Naturligvis behøver al kirkelig reform ikke være bourgeois i sit udgangspunkt, men der er unægteligt meget, der må fejles til

Ved at erkende sig selv som et væsen, skabt af Gud og afhængig af Guds vilje, underkaster mennesket sig som Guds slave og bliver muslim.

ISLAM

Underkastelsens religion

Islam tæller i dag 450-500 millioner mennesker, som for hovedpartens vedkommende lever i den nordlige halvkugles subtropiske bælte — fra Vestafrica til Østindien — mellem 75 og 80% i Asien og størstedelen af de øvrige i Afrika.

Muhammed

Religionen er ret ung — kun 13-1400 år. Den er stiftet af Muhammed (ca. 570-632) og er af den grund ofte blevet kaldt muhammedanismen, dens tilhængere muhammedanere. Men et nærmere bekendtskab vil vise, at begge disse betegnelser er uheldige. De tildeler Muhammed for stor en rolle. Man taler nu oftest om Islam og muslimer.

Som Østens mystik i vor tid »siver ind« i Vesten, breder islam sig i Afrika. Denne religion har lettere end andre kunnet udfylde det åndelige og sociale tomrum, som opløsningen af de gamle stammekulturer har efterladt. Hertil kommer den for tidligere kolonier og vigtige kendsgerning, at islam ikke er den hvide mands religion. Under den voldsomme nationalisme i de nye selvstændige stater bliver islam den sorte mands religion. Den giver umiddelbart højere anseelse og indlemmelse i faste fællesskaber — og religiøs trykthed både i denne verden og i den næste.

En hverdags- og livsreligion

Det kan være svært for en vesterlænding at forstå, hvorfor islam for muslimen ganske enkelt er forklaringen på livet. Det kræver faktisk en fuldstændig vending i tankegangen.

Følgende eksempel kan måske illustrere sagen: Ved adskillige lejligheder hører man — f.eks. i TV-avisen — politikere og andre, der beskæftiger sig med folkets trivsel, ind-

flette en bemærkning i retning af »... men i denne sag må vi jo som i så mange andre tage hensyn både til samfundet som helhed og til den enkelte og betragte den såvel fra et økonomisk som fra et socialt og kulturelt synspunkt«. (Det kunne f.eks. dreje sig om naturfredning, radio og TV, kirkeskat, forurening eller en Storebælts-bro).

Omvendt tankegang

Kort og meget forenklet kan man anslå tankegangen i islam ved at give den nævnte vending denne drejning: »... men i denne sag som i alle andre må både samfundet og den enkelte, og såvel fra et økonomisk som fra et socialt og kulturelt synspunkt, jo tage hensyn til, hvad vi kan læse i Koranen«.

Dette eksempel kan suppleres med et citat fra en bog, skrevet af en dansk muslim: »Islam er ikke en religion i snæver forstand: Den ser det ikke kun som sin eneste opgave at yde mennesker retledning hvad angår tro, gudstjenester, ritualer etc., men søger i lige så høj grad at regulere menneskelivet også på alle dets »ikke-religiøse« områder — og det lige fra personlig hygiejne til økonomi og statsliv... En muslim skelner ikke — som det oftest er tilfældet med et menneske fra den vestlige kulturkreds — mellem åndeligt og verdsligt, mellem religiøst og politisk. Ethvert livsområde ligger for en muslim i lige grad under Allahs lov« (A.S. Madsen: Muhammed — Liv og Lære. Borgens Bilgebøger).

Islam betyder underkastelse

Hermed er det vel også blevet tydeligere, hvorfor denne religions rette benævnelse er »Islam«. Det er et arabisk ord, som betyder underkastelse.

Og her er vi ved denne religions kerne: verden

eksisterer alene i kraft af Guds overvældende magt og majestæt. Ved at erkende sig selv som et væsen, skabt af Gud og dermed fuldstændig afhængig af Guds uomgængelige og mægtige vilje, underkaster mennesket sig som »Guds slave« og bliver muslim.

3 hovedpunkter

Muhammeds lære kan sammenfattes i tre hovedpunkter:

1. Der findes ingen Gud uden Allah, som er absolut uafhængig og som bestemmer alt.
2. Mennesket er fuldstændig afhængig af Allahs vilje. Nogle er forudbestemt til salighed, andre til fortabelse, men det er enhver muslims pligt, at leve som om han hørte til de udvalgte.
3. På dommedagen vil Allah retfærdigt og barmhjertigt skille de troende fra de vantro og give dem deres belønning eller straf.

Dette religiøse grundlag har uden for den islamiske verden ført til den opfattelse, at muslimerne har en tro, hvorefter alt er forudbestemt — den såkaldte fatalisme (fatum = skæbne) — at der i virkeligheden ikke er nogen mening med menneskets liv. Det er blot som en marionet-dukke, der viljes- og ansvarsløst danser efter Allahs uforklarlige vilje.

Men over for denne opfattelse henviser muslimerne bl.a. til, at Koranens tekster, om hvad der er befale, tilrådet, tilladt, frarådet og forbudt mennesker at gøre, forudsætter en fri vilje til at vælge mellem forskellige handlinger — og dermed også at mennesket er ansvarligt.

Islams 5 søjler

For en muslim er hele livet og den daglige tilværelse gennemsyret af troen på Allahs magt og vilje, og underkastelsen under

denne vilje kommer til udtryk på mange måder. Væsentligt er i denne forbindelse nogle få grundregler — Islams »5 søjler«:

1. Trosbekendelsen.

»Allahu Akbar! Allahu akbar! La ilaha illallah. Muhammdar-rasul-ullah!«.

(Gud er den største! Gud er den største! Der er ingen Gud uden Allah, og Muhammed er hans sendebud). Med disse ord kalder muezzinen fra moskeens minaret til den første af dagens fem bønner halvanden time før solopgang. Ved at bekende denne tro træder man ind i islam og bliver muslim.

2. bønnen.

Ved bønnen viser man i ord og praksis, at man underkaster sig Allah. Muslimen beder vendt mod Mekka, hvor Allahs hus — Ka'baen — findes, knæler, kaster sig med panden mod jorden, fremsiger den første tekst i Koranen »Sura 1«: Lovet være Allah, verdens Herre, forbarmen, den barmhjertige, dommedagens hersker. Dig tjener vi, og dig anrøber vi om hjælp: før os ad den rette vej, deres vej, hvem du er nådig, overfor hvem der ikke er vrede, og som ikke farer vild!«. Dernæst bedes trosbekendelsen og en bøn for profeten Muhammed. Den

fælles bøn i moskeen ledes af en imam.

3. Zakat.

Oprindelig en frivillig gave til de fattige (almisse), senere opkrævet som fast afgift til sociale formål.

4. fasten.

I måneden Ramadan, måneds 9. måned, i hvilken Koranen efter traditionen blev åbenbaret.

5. Valfarten til Mekka.

Det er en pligt for enhver muslim, som formår det, mindst én gang i sit liv at drage til Mekka og her vandre syv gange rundt om Ka'baen og kysse den sorte sten.

Koranen

I omfang er islams hellige skrift, Koranen, mindre end Det nye Testamente. Den er inddelt i 114 afsnit, kaldet sura, og indeholder de åbenbaringer, Muhammed modtog.

For muslimer er Koranen af guddommelig oprindelse og ufejlbar. Den er Allahs lov, gyldig nu og i al fremtid — en kopi af en himmelsk original. I Koranen findes forskrifter for både den enkeltes og samfundets liv.

Et studium af Koranen viser, at islam er blevet til med udgangspunkt i jødedommen og kristendommen.

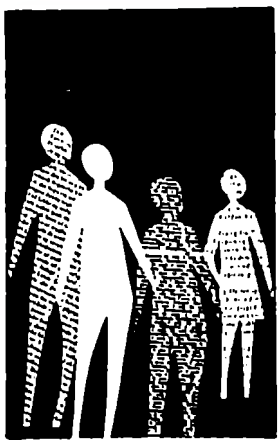
men, og Muhammed anerkender både Moses og Jesus som profeter. Desuden finder man i islam en række elementer fra de arabiske beduiners levelform og traditioner, for en stor dels vedkommende bestemt af deres nomadetilværelse i ørkenen. F.eks. slægts- og stammefællesskabet, gæstfriheden og ceremonier ved hellige sten (bevaret i valfarten til Mekka). Muhammed opfattede sig selv som profet og religionsstifter.

Guds sprog er arabisk

Inden for islam lægges der stor vægt på hellige skrifter og på en bogstavelig tolkning af dem — de er dikteret af Gud og danner derfor grundlag for tro og viden. Der hersker en vis ængstelse eller modvilje mod at oversætte Koranens tekster til andre sprog, da arabisk jo er Guds sprog. En følge heraf er, at alle oversættelser er forsynet med utallige forklarende fodnoter, som f.eks. har fået en dansk oversættelse fra 1967 til at fylde tre bind på tilsammen 1300 sider (heri medregnet gengivelse af den originale arabiske tekst).

Jørgen Juulsgaard, Danmarks Skoleradios folder om Islam. Lydbånd kan lånes. Folderen koster 2,85 kr. plus moms.

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplads på ca. 30 tekstlinjer. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 11, (der udkommer 16. 1976) er mandag den 24.5. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Skt. Annæ Kirke

Hans Bogbinders Allé 2,
2300 København S.

Faste messetider fra 1. maj
Kirken: Kl. 8.30, 10.00 og 19.00 (!)
Dragør: Kl. 9.30
Mariahjemmet: Kl. 7.00.
Sct. Annæ Hjem: Kl. 11.00.

I maj måned holder vi majandagt 2 gange om ugen: Hver tirsdag og lørdag kl. 19.00.

Søndag den 16. maj: 11-års dagen for biskop Martensens bispevielse. Messen kl. 19.00 er polsk messe.

Tirsdag den 18. maj kl. 19.00: Skolebørnernes majandagt.

Søndag den 23. maj kl. 10.00: Børnenes højtidelige første kommunion. Kl. 11.30 er messen polsk.

Torsdag den 27. maj, Kristi himmelfartsdag: Messeme er som om søndagen.

Søndag den 30. maj: Messer til almindelige søndagstider, men desuden deltager vi i valfarten til Aasebakken.

Hørsholm: Skt. Hans Kirke

Marievej 6, 2970 Hørsholm. Tlf. (02) 81 27 96 og 81 85 09, bedst mellem kl. 9-10.

I maj, juni, juli og august hver søndag kl. 9.00: Højmesse.

I Store Bededagsferien er du alle dagene velkommen mellem kl. 8.00 - 16.00 til at give et nap med ved den store vedligeholdelsesaktion i og udenom Skt. Hans Kirke i Hørsholm. Afslutningen fejres ved en eftermiddagsgudstjeneste søndag den 16. maj kl. 15.00. Der er altså ingen morgenmesse denne søndag.

Hillerød: Skt. Vilhelms Kirke

Godthåbsvej 24, 3400 Hillerød. Tlf. (02) 81 85 09, bedst kl. 9-10.

Kapellet, Østergade 12: I maj, juni, juli og august hver søndag kl. 11.00: Højmesse.

Lørdag den 29. maj kl. 14.00: Fælleskirkelig udflugt, hvor også familier med børn er hjertelig velkomne. Vi mødes på Præstevangskirkens parkeringsplads i Hillerød kl. 14.00 og kører først til Nr. Herlev, hvor pastor Jensmark vil fremvise den nyrestaurerede kirke med de berømte kalkmalerier. Derefter kører vi til Nordvanggård, Birkerød, hvor vi kl. ca. 15.30 samles i Den hellige Families

Kirke. Her vil der blive fortalt om kirken, børnehaven og plejehjemmet. Bagefter samvær på Nordvanggård. Der serveres kaffe med brød à kr. 4,-, sodavand til børnene, kr. 1,-. Bilejerne bedes stille ledige pladser i deres biler til rådighed for dem, der ikke selv kører. Tilmelding senest tirsdag den 25. maj.

Maribo: Skt. Birgittes Kirke

Mariagade 4, 4930 Maribo. Tlf. (03) 88 01 74.

Gudstjenestetider
Søndage kl. 9.30: Højmesse. Kl. 11.15: Messe.
Hver 1. søndag i måneden: Latinsk højmesse.
Hver 3. søndag. Fremmed prædikant.
Hver 4. søndag kl. 10.45: Polsk messe.

Torsdag den 27. maj, Kristi Himmelfartsdag, kl. 9.30: Familiemesse med børnenes første hl. kommunion.

Lørdag den 29. maj kl. 18.00: Aftenmesse (gælder som søndagsmesse).

Søndag den 30. maj: Valfart til Aasebakken. Gudstjenesterne i kirken bortfalder, men der gives lejlighed til at overvære en messe lørdag aften kl. 18.00. Alle i menigheden bedes venligst slutte op om valfarten, som får sit højdepunkt i festmessen, der læses af Biskoppen. Den årlige Maria-valfart er for os en enetående chance til at mødes med vore trosfæller fra hele Sjælland. Desuden trænger vort personlige forhold til Jomfru Maria sikkert til en fornyelse. Bussen afgår fra Rødby kl. 6.30, fra kirken i Maribo kl. 7.00 og fra Sakskøbing kl. 7.15. Tilmelding kan ske til præsten, tlf. 88 01 74 og til hr. Zygmant, tlf. 89 41 22. Prisen bliver kr. 30,- for voksne og kr. 15,- for børn under 14 år. Hvis der er stemning for det, kan vi på tilbagevejen besigtige en interessant kirke eller gå en tur, hvor naturen er særlig skøn.

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved. Tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: Tirsdag — fredag kl. 11.30 - 12.30, eller efter aftale.

Faste gudstjenester
Hver søn- og helligdage kl. 8.00: Messe med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med prædiken.
Hverdage. Hver skoleonsdag og skolefredag kl. 8.00: Messe med kort prædiken.

Fredag den 14. maj, Store Bededag, kl. 8.00 og 10.00: Messe.

Søndag den 16. maj kl. 11.00: Polsk gudstjeneste med polsk prædiken.

Regionalrådsmøde. Kl. 14.15: Messe. Efter messen: Kaffe i menighedssalen i præstegården og møde.

Lørdag den 22. maj kl. 14.00 til **søndag den 23. maj** kl. 15.00: Pastoralrådsmøde på Magleås.

Torsdag den 27. maj, Kristi himmelfartsdag: Højtidelig første kommunion for menighedens ni- og tiårige under højmessens kl. 10.00.

Søndag den 30. maj kl. 10.00: Latinsk højmesse.

Majandagter hver lørdag kl. 19.00 i maj måned.

Søndag den 30. maj: Valfart til Aasebakken. Bussen afgår fra Vor Frue Kirke kl. 8.30. Den er tilbage i Næstved ca. kl. 18.30.

Tirsdag den 1. juni: Vor Frue Skole: Ministrantbio viser »Alle tiders Kalle« kl. 18.30.

Roskilde: Skt. Laurentii Kirke

Frederiksborgvej 11, 4000 Roskilde. Tlf. (03) 35 09 65 (bedst mellem 9 og 10)

Hverdagsmesser kl. 8.00.
Søndagsmesser kl. 8.00, 10.00 og 17.00.

Tirsdag den 18. maj: I anledning af vor menigheds 75 års jubilæum holdes et offentligt møde, hvor Lotte Fang taler om **Den katolske kirke i Roskilde før Reformationen.** Mødet finder sted i foredragssalen på Roskilde bibliotek kl. 19.30. Menighedsrådet anbefaler på det varmeste, at menigheden slutter talstærkt op om dette arrangement. Gratis adgang. Tag venner og bekendte med.

Torsdag den 27. maj, Kristi himmelfartsdag, kl. 8.00 og 10.00: Messe. Opmærksomheden henledes på, at første kommunion finder sted under kl. 10 høj-messen.

Søndag den 30. maj: Menigheden anbefales at slutte op om Maria Valfarten til Aasebakken. Ligesom de tidligere år bliver der organiseret bustransport fra Roskilde til Aasebakken. Se opslag i kirken.

Onsdag den 2. juni: Økumenisk kirkevandring, hvor vi kl. 19.30 starter i Himmelev Kirke, fortsætter til Baptistkirken, Vindingevej, og slutter i Skt. Laurentii Kirke. Efter kirkevandringen bliver der lejlighed til hyggeligt samvær (kaffe) i Skt. Josef skoles kantine.

Søndag den 6. juni, pinsedag, kl. 8.00, 10.00 og 17.00: Messe.

Mandag den 7. juni, 2. pinsedag, kl. 10.00: Messe.

Søndag den 12. juni kl. 17.00: **Bispemesse.** Så sker det. Menigheden fejrer sit 75-års jubilæum med bispemesse og efterfølgende fest, som i anledning af den forventede store deltagelse holdes på Skt. Jørgen skole, festsalen. Nærmere omtale af arrangementet vil tilgå menigheden i et sogne-brev.

Ledreborg Slotskapel søndage kl. 9.00: Messe.

Frederikssund
Søndag den 16. maj og søndag den 20. juni kl. 10: Der læses messe i den private real-skole.

Slagelse: Vor Frue Kirke

Frederiksgade 7, 4200 Slagelse.
Sognepræsten, P. Jong, træffes daglig kl. 7 — 9 på tlf. (03) 61 03 92 eller (03) 52 06 45.

Hver **søndag** kl. 9.00: Messe i **Vor Frue Kirke, Slagelse.** Kl. 10.00: I **Sct. Maria Kirke, Lundemarken 15, Kalundborg.**

Der indbydes til familielej i FDF/FPFs spejderhytte Birkely, som ligger 12 km fra Slagelse ved Sorø. Lejren begynder **mandag den 12. juli** kl. 12 og slutter **søndag** eftermiddag, **den 18. juli.** Prisen er for voksne: Pr. dag kr. 25,-. Børn: Pr. dag kr. 15,-. Tilmelding senest 1. juni til Gerda og Ove Kristensen, Acacievej 27, Slagelse, tlf. (03) 52 10 99, som vil stå for lejren i år. Vi håber at se mange fra Kalundborg, Ringsted og Slagelse.

Tak til alle fra det gamle menighedsråd og til lykke til det nye!

Ruth Plum

Aalborg: Skt. Mariæ Kirke

Kastetvej 1, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 12 69 56 eller 13 07 44.

Torsdag den 13. maj kl. 14.30 på Sct. Mariæ Skole: Møde for menighedens ældre og enlige.

Mandag den 24. maj: Udflugt til Tversted for de ældre og alle, der er interesserede. Pris: Kr. 30,- incl. kaffebord. Afgang fra Skt. Mariæ Kirke kl. 13.00. Tilmelding senest søndag den 16. maj til søstre eller i præstegården.

Århus: Vor Frue Kirke

Ryesgade 26, 8000 Århus C. Tlf. (06) 13 56 66.

Århus: Søndage kl. 8.00, 10.00 (højmesse) og kl. 17.00. Kirkekaffe efter højmessens. Polske messer: 16. maj og 6. juni (pinse) kl. 12.00.
Grenå: 23. maj, 6. juni (pinse) og 13. juni kl. 10.30.
Odder: 23. maj, 7. juni (2. pinsedag) og 13. juni kl. 10.00.
Pindstrup: 16. maj (første kommunion). 7. juni (2. pinsedag).

Særlige messer og foranstaltninger
Mandag den 17. maj kl. 19.00: Emne-messe.

Torsdag den 20. maj kl. 14.00: Majandagt for Mariakongregationen. Kl. 19.30: Forældre-møde (første kommunion).

Søndag den 23. maj kl. 10.00: Første komunion.

Onsdag den 26. maj kl. 19.00 og torsdag den 27. maj kl. 8.00 og 10.00: Kristi himmelfartsmesser.

Lørdag den 29. maj kl. 14.00: Den Internationale Abne Familie.

Fredag den 4. juni kl. 18.00: Eukaristisk tilbedelse, skriftemål og Jesu-hjertemesse kl. 19.00. Menighedens aftenretræte kl. 18.00-22.00: »Vi forbereder os til pinse«.

Udstilling i præsteboligen maj/juni: Paula og Robert Mirland, Abyhøj: Skulptur, maleri, collage og glas.

Faste møder
Mikro- og Mini-KUK: Hver mandag kl. 19.00.
KUK: Hver tirsdag kl. 19.30. Skt. Knuds Klub. For ældre: Hver tirsdag kl. 14.00.
Desuden: Mariakongregationen, TIK-grupper, KK-kursus, VU-gruppe, Katolsk Debat, Den Internationale Abne Familie, Kunstkredsen, Religionsundervisning for børn i Arslev, Den polske menighed.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen.

Søndag den 16/5: 5. søndag i påsken. Ap. g. 9, 26-31. — Salme 22, 26b-27. 28-30. 31-32. (R. 26a: Herre, jeg vil synge din pris i en stor forsamling — eller: Halleluja). — 1. Joh. 3, 18-24. — Joh. 15. 1-8. 11-årsdagen for biskop Martensens bispeviselse, som mindes i de alm. forbønner.

Mandag den 17/5: Alm. ugedag eller Sankt Erik, konge og martyr. Ap. g. 14, 5-18. — Joh. 14, 21-26. I Sankt Erik messen er bønner: Gud, du skænkede den hellige martyr, kong Erik, sejrens palme og Himmerigets herlighed. Vi beder dig giv os ved hans fortjenester og forbøn at overvinde alt, hvad der står os imod, og lykkeligt at vinde ærens krone i Himlen. Ved vor Herre... Præf. En påskepr. undt. I.

Tirsdag den 18/5: Alm. ugedag (el. Johannes I, pave, martyr). Ap. g. 14, 19-28. — Johs. 14, 27-31a.

Onsdag den 19/5: Alm. ugedag. Ap. g. 15, 1-6. — Johs. 15, 1-8.

Torsdag den 20/5: Alm. ugedag (el. S. Bernadin af Siena, præst). Ap. g. 15, 7-21. — Joh. 15, 9-11.

Fredag den 21/5: Alm. ugedag. Ap. g. 15, 22-31. — Joh. 15, 12-17.

Lørdag den 22/5: Alm. ugedag (el. Guds Moders lørdagsmesse i påsken). Ap. g. 16, 1-10. — Joh. 15, 18-21.

Søndag den 23/5: 6. søndag i påsken. Ap. g. 10, 25-26. 34-35. 44-48. — Salme 98, 1-4. (R. 2: Herren har åbenbartet sin frelse for folkenes øjne). — 1. Joh. 4, 7-10. — Joh. 15, 9-17.

Mandag den 24/5: Alm. ugedag. Ap. g. 16, 11-15. — Joh. 15, 26-16, 4.

Tirsdag den 25/5: Alm. ugedag (el. Beda den Ærværdige, præst, kirkelærer el. Gregor d. VII, pave el. Maria Magdalene de' Pazzi, ordenssøster). Ap. g. 16, 22-34. — Johs. 16, 5-11.

Onsdag den 26/5: Filip Neri, præst. Ap. g. 17, 15. 22-18, 1. — Joh. 16, 12-15.

Torsdag den 27/5: Kristi himmelfartsdag. Ap. g. 1, 1-11. — Salme 47, 2-3. 6-9. (R. 6: Gud steg op under jubel. Herren under hornets klang). — Ef. 1, 17-23. — Mark. 16, 15-20. Gloria, Credo. Kr. H. præf. (1 el. 2).

Fredag den 28/5: Alm. ugedag. Ap. g. 18, 9-18. — Johs. 16, 20-23a.

Lørdag den 29/5: Alm. ugedag. Ap. g. 18, 23-28. — Johs. 16, 23b-28.

Søndag den 30/5: 7. søndag i påsken. Ap. g. 1, 15-17. 20-26. — Salme 103, 1-2. 11-12. 19-20. (R. 19a: Herren har rejst sin trone i Himlen) eller: Halleluja. — 1. Joh. 4, 11-16. — Johs. 17, 11b-19. — Gloria, Credo, Kristi himmelfarts eller påskens præf. Kollekt f. meddelelsesmidlerne.

KATOLSK CENTRALSKOLE selvejende institution

søger to årsvikarer på grund af faste læreres årskursus på Danmarks Lærerskole. Følgende fag kan komme på tale: Engelsk, tysk, geografi, biologi samt enkelte timer i drengegygnastik. Skolen, som har 370 elever fordelt på 20 klasser, arbejder på et kristent grundlag, og ser det bl. a. som sin opgave at styrke elevernes holdning for arbejde og ansvar. Ansøgninger stiles til styrelsens formand: Prof. Jan Pinborg, og sendes inden d. 31.5. 1976 til:

Katolsk Centralskole
Nørrebrogade 27
2200 København N.

Henv.: Skoleinspektør Ole Dam
tlf. (01) 39 61 66 i skoletiden samt onsdag kl. 18-19.

FORÅRSMARKED i Tåstrup

Tåstrup menighed inviterer til forårsmarked søndag den 16. maj fra kl. 11.00-20.00.

De kan spise Deres frokost og/eller middag i Sct. Pauls Cafeteria. Der serveres varme pølser med brød, smørrebrød, is, øl, sodavand, orangeade m.m. Kom og deltag ved vore boder og konkurrencer! Vort lotteri bliver udtrukket. Køb flere lodsedler nu! Midt på dagen kl. 14.30 er der optræden, hvor bl. a. vietnameserne og deres børn har folkloristiske indslag. Alle fra hele København og omegn er velkomne! Det bliver folkeligt, festligt og fornuftigt. Det er dagen for hele familien. Overskudet går til den fælles kasse i sognet til gavn for hele menigheden. Vor adresse er Sct. Pauls Kirke, Køgevej 162, 2630 Tåstrup.

Med venlig hilsen på Arrangementsudvalgets vegne

Mogens Fuchs Jørgensen

Bazar og loppemarked på plejehjemmet Hoffmanns Minde

De indbydes til minibazar og miniloppemarked på Plejehjemmet Hoffmanns Minde lørdag den 22. maj kl. 14.00.

Arrangementet er lavet til fordel for børnenes ferieophold på Magleås. Det bliver ikke den store flotte bazar, hvor vi skal vise, hvor dygtige vi er, men det bliver en hyggelig eftermiddag med »åbent hus«. Der vil være lotterier af forskellig art, en mindre tombola, udsalg, loppemarked, miniature, restauration, hvor de kan købe kaffe, the, øl, sodavand, æblekage, lagkage, pølser, smørrebrød m.m. Kom og mød dine venner, tag selv nogle med.

Vi ses på Hoffmanns Minde, Frederikssundsvej 227, 2700 Brønshøj.

Med venlig hilsen
Arly Bertelsen
forstander.

Ikke den sorte skole, men skolen i den sorte firkant

er den selvejende institution Katolsk Centralskole med sine 25 lærere og 370 elever fordelt på 20 klasser.

Vi søger pr. 1. august 1976 en kvalificeret lærer — gerne med undervisnings erfaring — der kan undervise i historie og samtidso-rientering samt biologi, sprog og enkelte timer i drengegygnastik. Andre fagkombinationer kan drøftes.

Med den lille skolestørrelse er det lykkedes at skabe et overskueligt og roligt arbejdsmiljø midt i København med minimale traditionelle skoleproblemer, og hvor et utvungent forældre-lærersamarbejde i høj grad hjælper med til at opretholde gode opvækstbetingelser for vore elever. Løn- og arbejdsvilkår som i den offentlige skole.

Ansøgninger stiles til styrelsens formand: Prof. Jan Pinborg og sendes inden d. 31.5. 1976 til:

Katolsk Centralskole
Nørrebrogade 27
2200 København N.

Henv.: Skoleinspektør Ole Dam
tlf. (01) 39 61 66 i skoletiden samt onsdag kl. 18-19.

Den nordiske valfart til Lourdes

26. august til 2. september 1976

8 dages flyrejse med fuld pension. Pris på hotel »Madonna« kr. 1.880,-

Særpris for syge og handicappede på »Accueil Notre-Dame« kr. 1.250,-

Læger, sygeplejersker, samaritter medfølger.

Valfartspræst: Pater G. Gommans C.M.

Program og tilmeldelser:

VALFARTSKOMITEEN
Barsehøj 25
2900 Hellerup
tlf. GE. 6341
(bedst om aftenen).

Advokat

Jørgen Ulrik Nielsen
Skindergade 32, 1159 K.
Tlf. (01) 13 42 44

Juridisk bistand bl.a. ved køb og salg af ejendom, prioritering og oprettelse af testamente.

Jesuitterne planlægger medie-forskning

Mediernes anvendelighed for evangeliets udbredelse

Rom (NC) — I jesuitterordenens hovedsæde i Rom overvejer man for tiden at påbegynde en særlig forskning vedrørende brugen af massemedier (tryksager, film, radio og tv) i evangeliseringen, siger pater Stephen Bamberger, der er leder af jesuitternes internationale center for social kommunikation.

Pater Bamberger nævner at deltagerne i et symposium i sommeren 1975 i USA blev enige om, at en indsats for at holde sig a-jour med udviklingen indenfor medie-verdenen og en nærmere undersøgelse af deres anvendelighed for evangeliets udbredelse vil være værdifuld for kirken i dag.

Man er ved at finde ud af, om jesuitterne kan fremskaffe de nødvendige økonomiske midler og den nødvendige arbejdskraft til en sådan indsats. »Vi er bogstavelig talt ved at finkæmme ordenen for at finde talentfulde folk, som kan arbejde med projektet, siger pater Bamberger og fortsætter: »Spørgeskemaer med arbejdsbeskrivelser er sendt ud, og vi er ved at gennemgå svarene med henblik på at sammensætte en arbejdsgruppe på verdensplan«.

Det første, der i øvrigt vil ske, er nedsættelse af en komite for en 3 års periode (1977-79). På grund-

lag af komiteens arbejde skal man tage stilling til en mere permanent virksomhed.

Pater Bamberger fremhæver, at det ikke er nok, at kirken uddanner folk i blot at bruge mediernes. Det er også påkrævet at give retningslinier for, hvilken teknik der egner sig bedst for det kristne budskab, og hvilke teknikker, der eventuelt ikke egner sig til dette. Det er heller ikke bare et spørgsmål om at gennemføre læser- eller lytteranalyser, som man gør det i reklamebranchen. Kirken har en ganske anden vare »at sælge«, og det kræver andre måder at forme budskaberne på.

Rom vil forbedre præste-uddannelsen

Større hensyn til nutidens problemer

Vatikanet (NC) — Vatikanets kongregation for uddannelse har udsendt et dokument med henblik på at forbedre præstestuderendes teologiske uddannelse. Det er meningen, at man i højere grad skal tage hensyn til nutidens problemer og realiteter og resultaterne fra den videnskabelige udvikling.

Kardinal Gabriel Garrone, som er kongregatio-

nens leder har i et interview i Vatikanets radio fornylig udtalt, at der er behov for en teologisk skoling, der er bedre tilpasset det ændrede samfund, som præsten må tjene i dag. Også udviklingen af videnskaberne fremkalder spørgsmål, som kræver nye teologiske svar.

Ifølge kardinalen har erklæringen eller dokumentet krævet lang tids

forarbejde og en omfattende konsultation af eksperter fra hele verden. Det understreger, at »teologi er videnskaben om troen« og som sådan tæt forbundet med kirkens lære og dens livserfaringer. Dokumentet behandler bl.a. teologiens bidrag til forståelsen af åbenbaringen, det åndelige liv, den pastorelle tjeneste, kirkens fortsatte udbygning og økumeni.

Kirkelig bevægelse for nyt italiensk kristeligt parti?

En ret ny kirkelig bevægelse i Italien tiltrækker sig opmærksomhed i den vanskelige politiske og økonomiske situation, landet befinder sig i. Den hedder »Comunione e Liberazione« (CL), fællesskab og befrielse og er stiftet og ledet af præsten don Luigi Guissani. Nogen kalder den en slags »Opus Dei«, men altså venstreorienteret. Skønt den i 1972 var lige ved at blive forbudt, synes den nu at få stigende støtte fra kirkens side, måske fordi de kristelige demokrater (DC) stadig taber terræn både i folket og i kirkens øjne.

Et nyt kristent fællesskab

Don Giussani var begyndt med en studentergruppe i Milano i 1954, men biskopperne ønskede ingen konkurrenter til den katolske aktion, og Guissani blev sendt til Amerika. Men efter studenteroprøret i 1968 vendte han hjem, og CL blev startet.

Ideen er at fremme en politisk-social omdannelse ved at indføre en ny tingenes orden og ved at skabe en ny mennesketype. Man er overbevist om, at den eneste virkelig befriende handling er opbygningen af det kristne fællesskab, ved at kirken er til stede i alle miljøer.

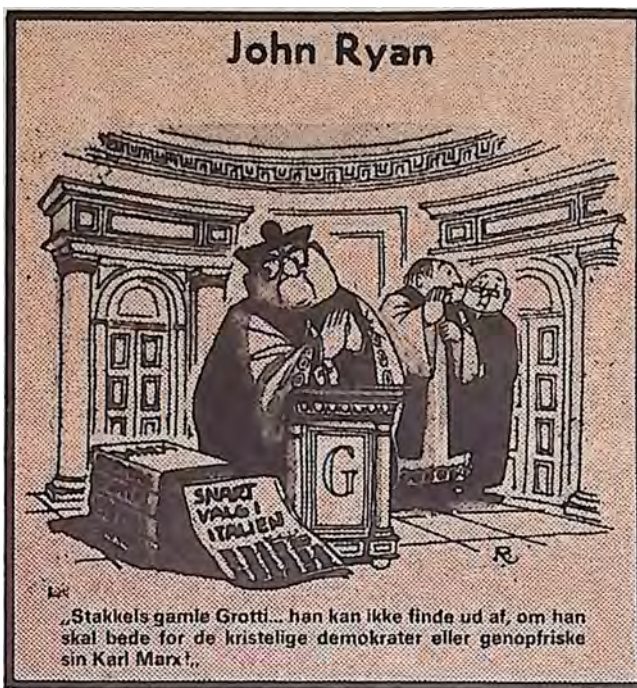
Katolikkerne trænger til at genfinde deres egen kristne identitet. Der er opstået en kløft mellem deres tro og deres samfundsansvar. Skylden er at finde hos den »laicistiske og borgerlige mentalitet«.

Enhed også i det politiske

Midlet til fornyelser er ikke politisk pluralisme. Trosenheden må medføre søgen efter enhed i social og politisk engagement. Men det betyder ikke, at man i evangeliet kan hente en recept på samfundsliv. Uden at sige det klart stiler CL mod et virkelig kristeligt politisk parti — det eksisterende DC er smittet af pengejagt, men også af »liberale ideer« og »borgerlig mentalitet«. CL vil hverken være til højre eller til venstre, snarere »det yderste centrum«, måske noget i retning af det danske Kristeligt Folkeparti. CL er imod det »historiske

kompromis«, altså samarbejde med kommunistpartiet, som de nuværende DC-ledere Moro og Zaccagnini forsigtigt søger frem imod. Dette sidste nej til samarbejde med kommunisterne forklarer nok den stigende sympati fra kirkens side, ja CL menes at have meget gode venner i pavens nærmeste omgivelser. Navnlig jesuitterne er nu venlige, bladene »Civiltà Cattolica« og »Aggiornamenti Sociali« taler på samme linie. Modstanden kommer især fra lederne af Katolsk Aktion, men også fra de katolske arbejdere i ACLI (som ikke er en fagforening, men en religiøs sammenlutning). Nogle teologer beskylder CL for at sammenblande tro og politik.

CL hævder at have 60.000 tilhængere, de fleste i Norditalien, og de er fordelt på 530 »kommuniteter«. De har også et forlag, Jaca Book — som

mistænkes for at have fået støtte fra det amerikanske efterretningsvæsen CIA.

Stor indflydelse på sidste valg?

De politiske partier følger nøje denne mystiske bevægelse, som påstår at den har haft stor indflydelse på valget i juni 1975, hvor det gik så dårligt for DC. Af de 131 kandidater, som CL opstillede (på DC-liste), blev de 121 valgt og med betydelige stemmetal.

Det besynderlige er at

der eksisterer andre kredse af katolikker, hvis bladhed »Communione« og nu er sluttet sammen med det protestantiske (valdesiske) »Nuovi tempi« under navnet »COM-Nuovi tempi«. Disse kristne går ind for bevægelsen »Kristne for socialisme«. De vil heller ikke være et politisk parti — men de hævder ligesom CL at have demonstreret deres store indflydelse ved junivalget i 1975 — dog næppe til fordel for DC.

Ellen Nielsen

Portugisisk biskop advarer imod kristelige partier

Porto (KIPA) — Intet politisk parti burde kalde sig kristeligt, tværtimod er det selve den nye portugisiske grundlov, der skal sikre de kristnes rettigheder og trosværdier, har Mgr Antonio Ferreira Gomes, biskop af Porto, udtalt i forbindelse med valgene i Portugal.

To partier betegner sig selv som officielt kristelige: Det Demokratiske Sociale Centrumsparti CDS og Det Demokratiske Folkeparti PPD. I mere konservative kredse frygter man for, at begge disse partier kun af valgtaktiske grunde skjuler deres marxistiske tendenser.

Kirkens forhold til Soares' parti forbedret

Kirkens forhold til Mario Soares' Socialistiske Parti er derimod blevet forbedret siden dette parti har opnået, at kirkenes radiostation »Renascenta«,

som kommunisterne havde besat, hvorefter regerings tropper sprængte den i luften, er blevet genoprettet og givet tilbage til kirken. Socialistpartiet går ligeledes ind for en grundlov, der sikrer den katolske kirke og de andre trosamfund deres rettigheder.

Katolske »gidsler« i kommunistisk bevægelse

Bevægelsen »Kristne for socialismen« betragtes af biskopperne som en kommunistisk camouflageorganisation, der af taktiske grunde har sat et par kendte katolikker på sin hovedsagelig kommunistiske kandidatsliste. Selv om bevægelsen udtrykkeligt afviser enhver forbindelse til det kommunistiske parti, mener biskopperne, at dens ideologiske baggrund slet ikke har sin inspiration fra evangeliet men fra maoistisk tænkning.

Kirken i Ungern

Vatikanet (NC) — For første gang siden kommunisternes magtovertagelse i Ungarn efter den 2. verdenskrig er i hvert fald et af Vatikanets mål nået, nemlig at få alle Ungarns bispeembeder besat. Det

skete den 12. april i år med indsættelse af biskop Kornel Pataky i det sidste ubesatte embede i bispedømmet Győr efter flere forhandlinger mellem den ungarske regering og Vatikanet.

Progressive teologer i Rom under pres

Rom (NC) — Fire teologer ved tre af de pavelige universiteter i Rom har enten mistet deres stilling eller har været ude for andre disciplinære indgreb fra kuriens side.

Mgr. Carlo Molari fra Urbana-universitetet havde påtalt konkrete misforhold i kirken. Den schweiziske kapuciner Walbert Bühlmann medlem af Vatikanets Kongregation for Evangelisering, havde i sin bog »Den tredje Kirke står for døren« dadel de pavelige nuntiaturer rundt omkring i verden for manglende missionsånd. Lateran-universitet afskedigede Giovanni Gennari, fordi han havde afsløret, at

en kuriekardinal allerede i 1975 havde offentliggjort fortroligt materiale, som for nylig indgik i Vatikanets erklæring om seksual-etiske problemer.

Mgr. Carlo Molari angribes for et teologisk leksikon, som han kun delvis har ansvaret for, og som kurien mener er i strid med traditionel tros lære. Han udtalte over for pressen, at pave Paul VI egentlig selv har været progressiv, især i de første år af sit pontifikat, og at han ret forgæves havde modarbejdet kuriens undertrykkende virksomhed. »Men heldigvis er kurien ikke kirken«, sagde Mgr. Molari.

Præsidenten for den arabiske republik Ægypten, Mohamed Anwar Sadat aflagde den 8. april officielt besøg i Vatikanet. Sadat er den første ægyptiske statschef, der er blevet modtaget i officiel audiens af paven. De diplomatiske forbindelser mellem pavestolen og Ægypten blev oprettet allerede i 1947 under kong Faruks regering.

Samvittighedsfrihed på Cuba?

San Rose, Costa Rica (NC) — Under et besøg hos exil-cubanere i Costa Rica har den tidligere generalvikar i Havana, biskop Eduardo Boza udtalt, at Cubas nye forfatning

undertrykker samvittighedsfrihed.

Den ny forfatning blev godkendt af det cubanske kommunistpartis kongres i december sidste år. Selv om forfatningen sætter snævre grænser for religionsudøvelse, hævder den alligevel at garantere samvittighedsfrihed.

Forfatningsforslaget blev i februar i år udsendt

til endelig godkendelse i det kommunistiske partis lokalkomiteer. Fidel Castros regering oplyser, at 97,7 pct. var for forslaget. En endelig fortolkning og praktisk gennemførelse af forfatningens bestemmelser er nu overladt til »Folkets nationale Forsamling«, for hvilken Castro er præsident.

Børnesiden HEJ! side 4
Moral og naturret side 5
Den nye liturgi side 6-7
Jødedommen side 9

katolsk orientering

Ældre kvinder fodrer duer på pladsen foran Zagorsk klosteret, der er center for den russisk-ortodokse kirke i Sovjetunionen. En udveksling herfra med ortodokse munke i Grækenland har vakt voldsom kritik blandt eksilrussere.

Eksil-russere anklager patriarkatet i Moskva

Vrede over mistænkelig udveksling af munke

New York (KIPA) — Patriarken af Moskva har for nylig stillet klostergården Lukino, der tilhører Trenigheds-klostret Zagorsk ved Moskva, til rådighed for de ortodokse munke på det græske Athos-bjerg. Til gengæld vil 22 russiske munke flytte til Athos-klostret. Athosbjergene udgør en selvstændig munkerepublik inden for det græske territorium og bjergklostrets beboere bliver alle automatisk græske statsborgere.

Denne transaktion har

vakt voldsom kritik i ortodokse eksilredse. Tidsskriftet »Det ortodokse Rusland«, som udgives af det russisk-ortodokse kloster Jordanville ved New York, retter en skarp anklage mod patriarkatet i Moskva.

Sovjetisering?

»Efter at det er lykkedes for Sovjet-kirken at tilrane sig den russisk-ortodokse mission i Det hellige Land, vil den nu erobre den ortodokse Athos-republik. Den samme sovjet-klike i

Kreml, som har revet tusinde klostre ned, sendt tusinder af munke og nonner i koncentrationslejre og uafbrudt erklæret alle medlemmer af religiøse ordener for dovendyr og snyltere, sender nu ved hjælp af den sovjetiske pseudo-patriark en snes såkaldte »munke« til gejstlig tjeneste på Athosbjergene. Det må stå klart for enhver, hvilken slags »munke« det er og hvad deres formål som sovjet-agenter på Athosbjergene må være« skriver bladet.

21 nye kardinaler udnævnt

Pavens valg ses af mange som en betoning af kirkens verdensomspændende lederskab

Rom (KIPA) — Den 24. maj har pave Paul VI udnævnt 21 nye kardinaler. Navnene på 2 af dem bliver først offentliggjort, så snart paven betragter situationen som belejlig. Indtil videre beholder han deres navne »in pectore«, i sine tanker. Hele 13 af de nye kardinaler er residende ærkebiskopper eller biskopper, hvoraf 4 afrikannere (Senegal, Uganda, Madagaskar og Nigeria), ligeledes 4 amerikanere (USA, den dominikanske republik, Argentina og Brasilien), 2 asiater (India og Philippinerne), 2 europæere (Ungarn og England) og 1 oceanier (New Zealand).

Herunder følger navnene på de 19:

1. Octavio Antonio Beras Rojas, ærkebiskop af Santo Domingo, i den dominikanske republik.
2. Opilio Rossi, titulær-biskop, apostolisk nuntius i Østrig.
3. Giuseppe Maria Sensi, titulær-biskop, apostolisk nuntius i Portugal.
4. Juan Carlos Aramburu, ærkebiskop i Buenos Aires, Argentina.
5. Corrado Baffile, titulær-ærkebiskop, pro-præfekt for kongregationen for hellig- og saligkåringer.
6. Hyacinte Thiandoum, ærkebiskop af Dakar, Senegal.
7. Emmanuel Nsubuga, ærkebiskop af Kampala, Uganda.
8. Joseph Schröffer, titulær-ærkebiskop, sekretær for kongregationen for det katolske skolevæsen og uddannelsen.
9. Lawrence Trevor Picachy, ærkebiskop af Calcutta, India.
10. Jaime L'sin, ærkebiskop af Manila, Philippinerne.
11. William Wakefield Baum, ærkebiskop af Washington, USA.
12. Aloisio Lorscheider, ærkebiskop af Fortaleza, Brasilien.
13. John Delargey, ærkebiskop af Wellington, New Zealand.
14. Eduardo Pironio, titulær-ærkebiskop, pro-præfekt for kongregationen for de religiøse ordener.
15. Laszlo Lekai, den nylig udnævnte ærkebiskop af Esztergom, Ungarn.
16. Basil Hume, den nye ærkebiskop af Westminster, Storbritannien.
17. Victor Razafimahatratra, ærkebiskop af Tananarive, Madagaskar.
18. Dominic Ekandem, biskop af Ikot Ekpene, Nigeria.
19. Boleslaw Filipiak, prælat, dekan for auditor-kollegiet ved den romerske Rota (domstol).

Stadig håb om fredelig løsning i Rhodesia

London (NC) — Der er stadig håb om et ublodigt og ordnet magtskifte i Rhodesia, hvor de sorte modstandsstyrker søger at styrte Jan Smiths hvide mindretalsregering. Den optimistiske udtalelse kommer fra Donal Lamont, biskop i Umtali, Rhodesia og er at finde i en nylig artikel i det engelske katolske tidsskrift »The Tablet«.

De sorte hader ikke de hvide

Biskop Lamont fremhæver bl.a., »at de afrikanske ledere ikke er så dumme at tro, at de kan undvære den erfaring og viden, som de hvide administratorer er i besiddelse af«, og han fortsætter: »De hader ikke den hvide mand og ønsker heller ikke at skaffe sig af med ham, men de vil ikke længere anerkende eller under-

støtte de hvide som en privilegeret klasse. De vil være de hvides ligemænd for loven«.

Ukristeligt regime

Regeringen hævder i udsendelser over radio og tv samt i pressen, at kampen i Rhodesia føres mellem kristendom og kommunisme. »Det er ikke sandt,« siger biskop Lamont, »det nuværende regime forsvarer i hvert fald ikke kristne principper, det praktiserer dem slet ikke. Noget andet er, at hvis 95 pct. af befolkningen fortsat skal behandles som 2. classes borgere og stille sig tilfreds med de politiske krummer fra den hvide mands bord, — og hvis de fortsat skal belæres om, at denne regeringsform er et forsvar for kristendom og vestlig civilisation, — så må man ikke undre sig over, at de lytter til Moskva eller Peking«.

Menighedsrådsvalget

Alt tyder på, at valgdeltagelsen denne gang har været betydelig større end tidligere. Københavnske sogne melder om stemmeprocenter på 20-30 og i provinsen svinger tallene fra 15 helt op til 70 pct. I næste nummer bringer vi fuldstændige tal og samtlige navne på de nyvalgte menighedsråds-medlemmer.

Red.

Social rådgivning

ydes af
Katolske Menighedsplejer på kontoret, Bred-
gade 69 A o. g. 1. og 3. tirsdag kl. 19 til 21.
Kontoret holder i øvrigt åbent ugens 5 første
dage fra kl. 14 til 18.
Telefon 15 23 03.

R. Schulik

Slagterforretning

Nørrebrogade 46, Esbjerg
Telefon 12 02 14

H. OVERBECK A/S

Ingeniørfirma

Havnepladsen, Kolding
Telefon 52 35 55

L. BASSE

Kaffe - Vin - Konserver
Hjørnet af Nørregade og Jyllandsgade
Esbjerg
Telefon 12 05 78

C. B. Riis & Søn

Slagtermestre

Valby Langgade 36
København Valby - Telefon VA
1. kl. kød og pålæg

Ur- og Brillehuset

„BALANCEN“

v/ KNUD PETERSEN
Gerritsgade 34, Svendborg.
Telefon 21 19 20

A. Mouggaard A/S

Entreprenør- & murerfirma
Århus C
Telefon 14 20 23 - 13 83 23

LÆSERNE SKRIVER

Under denne rubrik vil breve fra læserne blive bragt i det omfang redaktionen skønner, at indholdet har almen interesse. Redaktionen forbeholder sig ret til, om nødvendigt at forkorte læserbreve over 200 ord.

Lidt om at komme hinanden ved

I den sidste tid er vi kommet hinanden nærmere. Du kan ikke have undgået at lægge mærke til det. Alle forskelligheder til trods, er vi kommet hinanden nærmere. Men endnu er der en vis afstand, en vis reservation, jeg vil næsten sige en vis væren på vagt.

Jeg er også fuldstændig klar over, at skal vi overskride den barriere, er det mig, der må tage det første skridt. Du er dels for genert, dels stadig noget skeptisk.

Og jeg selv, hvorfor kommer jeg dig ikke mere åbent i møde? Jeg er bange. Jeg viger tilbage for at tage dette sidste skridt og blive din ven, din fortrolige. Jeg ved også godt hvorfor. Jeg ved godt, hvorfor jeg foretrækker dette høflige, elskværdige, men noget overfladiske bekendtskab, selv om jeg meget vel fornemmer at du ejer menneskelige kvaliteter, som kunne give mig meget mere, om vi kom hinanden nærmere. Jeg viger tilbage, fordi du er sårbar og hudløs som få. En eller anden må engang have sagt eller gjort noget, som har ramt dig dybt. Du er altid på vagt, altid parat til at føle dig såret, kritiseret, hængt ud. En tilfældig, uoverlagt bemærkning bringer dig straks i forsvarsberedskab, ja, kan ligefrem gøre dig aggressiv, og jeg har oplevet, at dit forhold overfor mange er blevet mere eller mindre ødelagt, undertiden uopretteligt. Det vil jeg nødtigt risikere. Jeg vil hellere leve i en vis afstand end risikere et totalt brud. Så her står jeg i den tåbelige situation, at jeg ikke har mod til at bytte et overfladisk, åh så høfligt bekendtskab ud med et venskab, hvor jeg kunne være naturlig, spontan og ligefrem i mit væsen, og så måske netop derved støde dig bort for altid. Så snørklede kan menneskers veje til hinanden være, så vanskeligt kan vi gøre det for hinanden.

Men hvo intet vover, intet vinder. Jeg kan lade det blive, som det er, mangelfuldt, overfladisk og utilfredsstillende. Eller jeg kan risikere at sætte alt over styr. For hvad er vel det venskab værd, når man er kold, reserveret og velovervejende i al sin gøren og laden. Men der er jo også den lokkende mulighed, at jeg vinder dig og derved får en ny rig-

dom, et nyt indhold i min tilværelse, således som enhver menneskelig fortrolighed og forståelse kan give.

Og bør jeg ikke tage chancen? Bør jeg ikke risikere at blive misforstået, lagt for had, vraget, trods den bedste hensigt. For Han, i hvis fodspor vi prøver at gå, er det ikke det, Han har sat ind for hver eneste en af os? Har Han ikke sat alt ind, sig selv, sin ære og sit jordiske liv for at overbevise os om sit venskab, ja, mere end det, sin kærlighed. Reservationen, de tre skridts afstand, det var vel aldrig Ham. Må vi så vige tilbage for at give os til vore medmennesker, give os, som vi er med vore fejl, tåbeligheder og ubetænksomheder, fordi vi kommer hinanden ved. Vi kommer hinanden så forfærdelig meget ved, helt ind til marven af vor sjæl. For netop helt derinde ligger de værdier og evner, hvormed vi kan være en støtte for vore gensidige svagheder for netop der skjuler sig en enestående, en unik facet, undfanget i guddommelig skaberglæde, en refleks af Hans eget væsens rigdomme.

E. Baadsgaard Jensen.

Er messens indledning for kedelig?

Det er interessant, at man nu stiller det spørgsmål her i landet. På det møde, liturgikommisionerne fra Europa skal til i Innsbruck, spørger man, om Ordets gudstjeneste virkelig hjælper de troende til at møde Gud.

Selvfølgelig er man kommet et skridt videre i vor tid, denne del af gudstjenesten er nu ikke mere den del, man godt kan komme for sent til uden at have tilsidesat sin kirkepligt (et stygt ord).

Men for mange er det sikkert noget, der skal overståes, inden man kommer til gudstjenestens højdepunkt: Eukaristien.

Hvad gør vi for, at det ikke skal virke så kedeligt. Det er jo ikke alle steder, at man har mulighed for, som jeg oplevede det i Liege i 1969, at man på væggen bag alteret viste billeder fra nogle begivenheder med nød, elendighed, ka-

tastrofe etc. som burde komme os ved, og præsten holdt sin prædiken ud fra dette.

Spørgsmålet er nok dette, bruger man alle de muligheder som liturgien giver os? Hører man en lang række læsninger — epistel og evangelie — måske læst af den samme person, måske også med en lektor, der aldrig har lært noget om hvordan, man skal præsentere en læsning, så den virkelig forstås, så kan det knibe med at være interesseret.

Netop med hensyn til Ordets gudstjeneste er det vigtigt, at den tilrettelægges godt, det er en opgave lægfolk kan være med i med henblik på, at denne del også giver menigheden noget med hjem.

Lily Fausbøll

PEJLINGER

ved Ellen Nielsen

Den katolske menighed i Västerås består af 3482 medlemmer af 31 forskellige nationer. Derfor er præsterne også nødt til at kunne mange sprog. Den italienske fader Lino Mercatelli har deltidsarbejde på ASEA og passer sjælesorgen om eftermiddagen.

I den urolige spanske situation har der nu fundet en samling sted på politisk plan, idet den demokratiske føderation, ledet af Gil Robles, og det demokratiske venstre, hvis leder er den kendte advokat Joaquín Ruiz-Giménez (som i egenskab af formand for Pax Romana gæstede Danmark for nogle år siden), har tilsluttet sig den spanske Venstre-Union. Det har fremkaldt stærk

kritik fra det konservativ-katolske blad Ya.

En tysk missionær i Zaire, Josef de Munck, beretter, at den katolske kirke i Angola hidtil er blevet skånet for overgreb fra MPLA-regeringens side. Regeringen afholder sig fra enhver antireligiøs propaganda, selv om kirke og stat er skarpt adskilt.

Ved det frikirkelige rigsmøde i februar i Jönköping i Sverige var den katolske præst Paul Schmidt til stede som repræsentant for biskop Taylor, der var indbudt, men forhindret i at komme. Der er nu et godt samarbejde mellem den katolske kirke og Sveriges frikirkeråd.

Den italienske ærkebiskop Enrico Bartoletti er død. Han var generalsekretær for den italienske bispekonference. Det noterer alle nekrologer. Men ingen nævner den pavelige kommission for kvinden i samfund og kirke.

Gejstlig humor: en hollandsk journalist spørger landets mest konservative biskop msgr. Gijsen, hvorfor han sender sine teologistuderende netop til Regensburg i Tyskland. Gijsen svarer: »I mit bispedømme er der tegn på, at verdens ende er umiddelbart forestående. »Jornalisten ser uforstående ud. »Jo, i Regensburg kommer alting først 100 år senere«.

Begravelsesforretningen DANMARK

Blisættelser og begravelser
ordnes til rimelige priser for alle
(også ikke-medlemmer)

STORKØBENHAVN HOVEDKONTORET Nikolsj Plads 27 13 75 40	ÅRHUS (06) 12 68 95 - 13 61 83
Amagerbrogade 31 SU 7540	HJØRRING (08) 92 22 61
Falkoner Allé 18 21 75 40	HORSENS (05) 62 61 22
Engbave Plads 12 31 75 40	KOLDING (05) 52 20 10
Østerbrogade 110 TR 6840	NYKØBING F. (03) 85 18 48 - 85 01 51
Kirketorvet 19 GE 7540	NÆSTVED (03) 72 02 33
Søborg Hovedgade 154 87 02 83	ODENSE (09) 12 81 32 - 11 21 61
Glostrup Hovedvej 166 (02) 06 16 53	RANDERS (06) 42 29 45 - 42 21 61
Hvidovrevej 258 78 20 23	ROSKILDE (03) 35 18 40
AABENRAA (03) 82 29 79	SILKEBORG (06) 82 37 28
AALBORG (08) 12 17 77 - 12 18 01	SLAGELSE (03) 52 42 70
	VEJLE (05) 82 23 33

Dansk Ligbrændingsforening

Biskoppens kommission for ungdomsarbejdet i Danmark skal inspirere og koordinere på en mængde områder, sørge for kontakten til udlandet og repræsentere den katolske ungdom overfor de offentlige myndigheder.

Den ny ungdomskommission er trådt i funktion

Efter samråd med HKD (Her-
tug Knuds Division) og DUK
(Danmarks Unge Katolikker)
nedsatte biskoppen den 31.
oktober 1975 en kommission
for ungdomsarbejdet i Dan-
mark med det formål at inspi-
rere og koordinere bispedøm-
mets ungdomsarbejde.

I følge vedtægter består
kommissionen af 9 medlem-
mer sammensat således:

af biskoppen udnævnt og
ansat ungdomspræst Gott-
fried Grünewald, ungdoms-
ekretær Sr. Regina,

af biskoppen udnævnt pa-
ter Georg Nibler, Sr. Hilde-
gardt.

af pastoralrådet udnævnt
stud. soc. Frans Bogulski,

af HKD udnævnt Jørgen
Bådsbø Jensen, Torben Jo-
hansen

af DUK udnævnt Henrik
von Achen, og Ole Borg.

Biskoppen og pastoralrådet
skal løbende orienteres om
kommissionens arbejde.

Kommissionens opgave

a) at inspirere og koordinere
det katolske ungdomsar-

- bejde på de områder, hvor
det er af fælles interesse
(f.eks. lejraktiviteter, le-
dertræning, liturgi og un-
dervisning, ansøgning til
Pastoralrådet om støtte.)
b) at koordinere kontakten
med udenlandske og inter-
nationale ungdomsorgani-
sationer,
c) at være det samlede katol-
ske ungdomsarbejdes koor-
dinerende organ overfor of-
fentlige myndigheder.

På kommissionens første
møde den 4. april valgtes til
formand stud. soc. Frans Bo-
gulski, og til sekretær Sr. Re-
gina.

Det har med nedsættelsen
af kommissionen været et øn-
ske at skabe et organ for alt
ungdomsarbejdet i Bispedøm-
met, som kan koordinere de
forskellige aktiviteter hvad-
enten det er spejderarbejde,
KUK'er som medlemmer af
DUK eller blot grupper —
KUK'er, som mødes jævnligt
og ellers ikke er organiseret
nogen steder. Det er hensig-
ten at kommissionen skal for-
midle information om ung-
domsarbejdet i bispedømmet,
og i det omfang, det er muligt
og ønsket, at tilbyde hjælp og
vejledning.

Kommissionen vil rette
henvendelse til landets menig-
hedsråd for at indhente oplys-
ninger om sognenes ungdoms-
arbejde, for dernæst at hen-
vende sig til alle ungdomsle-
dere for at etablere kontakt
med det formål at kende dis-
ses ønsker og behov.

Ole Borg

Styrelse for Øm-borgen

Biskoppen har nedsat en
styrelse med det formål at
varetage drift og brug af
bispedømmets ejendom
Øm-borgen. Styrelsen be-
står af 5 medlemmer: Ole
Borg, Jørgen Frølund,
Gottfried Grünewald, Ole
le Fèvre, H. O. Paul Pe-
dersen. Den 1. maj har sty-
relsen konstitueret sig med
H. O. P. Pedersen som for-

mand (adresse: Bøgebjerg-
vej 11, 8600 Silkeborg, tlf.
06-836360). Som styrelsens
sekretær fungerer Sr. Re-
gina König. Henvendelser
med henblik på udlejning
af Øm-borgen sker fortsat
til Jørgen Frølund
(adresse: Gudrunsvvej 26,7,
8220 Brabrand, tlf. 06-
159031 eller 154022).

Skt. Andreas kloster i Ordrup nedlægges

Efter pater Vagn Hansens død
og pater Thomas Sanners fra-
træden har den parisiske do-
minikanerprovincial pater Al-
bert Raulin besluttet at op-
hæve dominikanerklostret i
Ordrup. Den nuværende ge-
neralvikar, pastor Lars Mes-
serschmidt er udnævnt til sog-
nepræst for Sankt Andreas
sogn og klostret vil endvidere
huse bispedømmets »pastoral-
seminarium» som indtil nu
har været på Magleås. Det
store bibliotek på 25.000 bind
(Skandinaviens vigtigste sam-
ling af katolsk teologisk litte-
ratur), hvoraf halvdelen var
dominikanernes ejendom,

overgår helt til bispedømmet.
Pater P. Grégoire er flyttet til
Bredgade 67 A og vil fortsat
arbejde i bispedømmets tjene-
ste. Pater N. Krogh Rasmus-
sen, der indtil nu har været
ansat ved Aarhus Universitet,
vil formentlig blive tilknyttet
Liturgi-institutet på Institut
Catholique i Paris.

De franske dominikanere
grundlagde Ordrup i 1953. I
hele Skandinavien er der 27
dominikanere, hvoraf 2
lægebrødre, desuden forber-
der 4 nordmænd og 1 svensker
sig til præstegerningen i Ox-
ford og i Toulouse.

NKR

Nyt fra bispekontoret

Finn Lyng, medlem af ob-
latfædrenes orden har den 30.
marts 1976 anmodet sine fore-
satte om tilladelse til at fra-
træde som præst.

Thomas Sanner, medlem af
dominikanerordenen har den
27. april 1976 meddelt biskop-

pen, at han fratræder som
præst.

Giel Gommans, medlem af
vincentpræsternes orden har
den 10. maj 1976 meddelt bi-
skoppen, at han fratræder
som præst.

Menighederne i Birkerød, Hillerød og Hørsholm

Det er med stor beklagelse, vi
har modtaget pastor Giel
Gommans meddelelse om, at
han med omgående virkning
har ønsket at forlade præste-
gerningen.

Pastor Giel Gommans har
virket som præst i vore sogne i
næsten 30 år, og vi skylder
ham megen tak for det ar-
bejde, han har gjort for os i
menighederne.

Efter aftale med biskoppen
overtager pastor Jacob Mui-
ser med omgående virkning
pastor Giel Gommans opgaver
og funktioner, og vil der-
for indtil videre fungere som
sognepræst for vore 3 menig-

heder i Birkerød, Hillerød og
Hørsholm.

I den forbindelse må vi imø-
dese, at vi for mange områ-
ders vedkommende kommer
til at bede om en »hjælpende
hånd« fra menighedsmedlem-
merne — og vi er overbevist
om, at vi nok skal få den
hjælp vi har behov for.

Pastor Jacob Muiser vil
have bopæl og kontoradresse:
Nordvangsgaard, Bistrup By-
vej 4, 3460 Birkerød. Telefon
(02) 81 85 09 eller (02) 81 27
96.

Jacob Muiser, sognepræst
samt menighedsrådene i Bir-
kerød, Hillerød og Hørsholm.

Nordlæk Kul A/S 70 45 30

Automatisk levering
Ollevagt i fyringssæsonen
Egen import og tanklager
Radlodriggerede
tankvogne

nk-olie

**SALG . KØRSEL . ADMINISTRATION
SERVICE . INSTALLATION**

Rødovrevej 383, 2610 Rødovre

01-70 45 30

— sikkerhed for varme

Murermester- og entreprenørfirmaet

M. Thomsen Støtt & Søn

Kong Christians Allé 6,
Ålborg

Telefon 13 42 33 og 13 43 37

Ressourcespild

Flere tusinde varmtvandsbeholdere og mange
tusinde meter vandværk tæres op hvert år.
Ring til Deres VVS-installatør og få monteret et
ANO-KAT minielektrolyseanlæg
i Deres parcelhus. Så er Deres
varmtvandsbeholder og rørsystem —
for ca. 700 kr. — effektiv beskyttet mod korro-
sion

Guldager Electrolyse ApS

Kaj F. Fjording og Søn I/S

Murermestre — Ingeniører
Entreprenører
Hyldegårds Tværvæg 13.
Charlottenlund
Telefon 63 12 88

El-afdeling v/ installatør
J. Ramskov Hansen
Telefon 94 31 45

- VVS
- Ventilation
- Sprinkleranlæg
- Oliefyld
- Service
- Blik
- Smede
- Pløst
- Isolering

Svend Erik Laursen A/S
Chr. X's vej 10B
8260 Århus-Viby J.
Tlf. 06-14 85 33

Tilsluttet
VVS-branchens
garantifordning

Bendt Gravgaard

Isenkram en gros
Hobro — Telefon (08) 52 15 44

Murermesterfirmaet Roman Kusier ApS

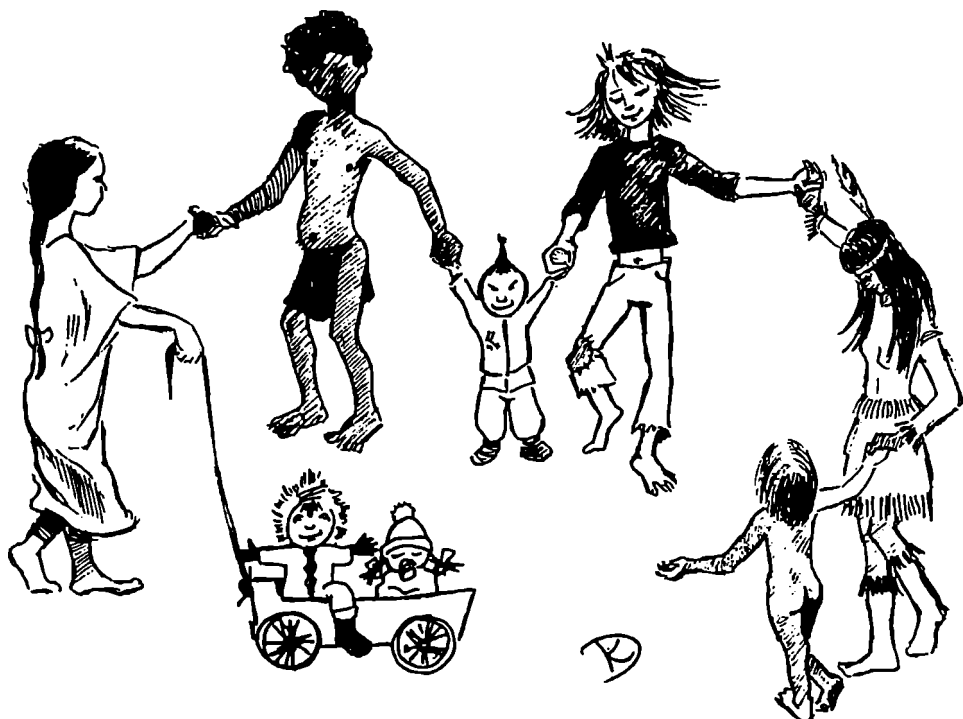
Stationsvej 11, Nivå
Telefon (03) 24 71 50

E. Christoffersen
Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74

En mini-verden af børn fra bogstaveligt talt alle trossamfund samles til morgensang i Skt. Therese kirke i Hellerup. Det er børn fra Rygårds skole, som i sine to afdelinger, en dansk og en international, huser over 600 elever. I den internationale afdeling er der 250 børn fra 39 forskellige lande!

Skolen ligner et mini-F.N. hvor mennesker af forskellige racer, nationaliteter, sprog og religion lever i fred og venskab med hinanden. I en atmosfære, der er præget af stor respekt for hinanden, opdager hver især at forskelligheden ikke skaber splid og utryghed, men tvært imod medfører indbyrdes berigelse og udvider enhvers horisont.

En gruppe elever fra søster Emilias 6. klasse har i religionstimen interviewet nogle af deres kammerater fra forskellige trossamfund, især elever fra den internationale afdeling, samt nogle jødiske piger fra Caroline Skole.

Interviewere var: Sisan Steffensen, Gyrithe Preskau, Majken Line Slabowska, Henriette Døssing, Jane Merete Kofod, Trine Leerbeck, Stephan Bønnelykke, Per R. O. Peter Mørup, Charlotte Høyer og Jennifer Fode.

Lene, Jael, Eva og Janne er jøder

„Hør Israel, Herren vor Gud, Herren er én.” Dette er jødernes trosbekendelse, det folk, Gud kaldte sit eget og som han gav Israels land. Denne ene, almægtige Gud har givet sig til kende i dette folks historie og har åbenbart sin vilje i Torahen, de 5 Mosebøger.

Lene, Jael, Eva og Janne går på den jødiske Caroline-skole.

- Hvad tror I på?
- Vi tror på én Gud.
- Hvad er Torahen?
- Det er Moses' lov, der læses op i synagogen (jødernes »kirke«) hver mandag, torsdag og lørdag. Torah er de 5 Mosebøger.
- Hvordan fejrer I sabbat?
- Sabbat begynder fredag ved solnedgang med at

familien samles. Forældrene tænder 2 lys, sabbatslysene. Moderen beder en bøn over det ene lys, faderen beder derefter en bøn over det andet. Bagefter spiser familien sabbatmåltid sammen.

- Er det rigtigt, at I ikke må lave unødvendigt arbejde om lørdagen?
- Ja, ifølge Moses' lov skal sabbaten holdes hellig for Herren.
- Kommer I ofte i synagogen?

— I hvert fald hver fredag og lørdag. Man kan også komme der hver morgen, men det er frivilligt.

— Hvorfor har drenge og mænd kalotter på hovedet?

— Fordi der står i Moses' lov (Herrens bud) at man skal dække sit hoved når man møder Gud. Det er på samme måde I skal blotte hovedet for Gud i ærbødighed.

— Hvordan bliver man døbt?

— Vi bliver ikke døbt. Pigerne bliver navngivet, drengene bliver omskåret 8 dage efter fødslen.

— Hvordan foregår et bryllup?

Hej! Børnesiden besøger mini-FN i Hellerup

Basim og Emre er muslimer

Islam er en religion, som er stiftet af Muhammed. Han blev født i Mekka År 571 efter Kristus. Muhammed lærer at der kun er én Gud, Allah, og at Muhammed er hans profet. I Koranen, Muhammedanernes hellige bog, er hans lære nedskrevet. Muhammeds hellige by er Mekka i Arabien. Når Muhammedanerne beder, bøjer de sig ned mod Mekka.

Basim og Emre er muslimer.

- Hvad tror I på?
- Vi tror på én Gud.
- Hvad er det væsentlige i Koranen?
- Den væsentligste lære er at man skal leve med én Gud (Allah), betragte Muhammed som hans profet og være god og nyttig i det samfund, man er sat i.

— Tager I til Mekka?

— Ja, det er enhver muslims pligt at drage til Mekka én gang i livet, hvis man har råd til det og ens helbred tillader det.

— Hvor mange gange om dagen beder en muslim?

— 5 gange om dagen på bestemte tider. Men hvis det daglige arbejde og omstændighederne ikke tillader det på de rigtige tidspunkter kan bedetiderne forskybnes.

— Hvad er de andre bud?

— Man skal faste 1 måned hvert år. Man skal regelmæssigt hvert år hjælpe de fattige efter ens økonomiske evne.

— I hvilket land er der flest af jeres tro?

— I Ægypten.

— Er der noget, I ikke må spise?

— Ja, vi må ikke spise svinekød.

— Hvad tænker I om den hellige krig?

— Islam prædiker ikke krig mod andre, men tillader krig i selvforsvar.

— Er der nogen forskel mellem mand og kvinde i jeres religion?

— Islam ser ingen forskel mellem mand og kvinde, men-

— Fejrer I særlige højtid-

— Af traditioner fejrer vi specielt nytår.

— Har I en slags kirke?

— Ja, den kaldes en moske.

Sasi og Jayanttu er hinduer

I hinduismen er der især 3 guder, der spiller en særlig stor rolle: Brahma, som skabte verden, Vishnu (Krishna), som opretholder verden, og Shiva, som vil tilintetgøre verden. Der er også andre guder, der vil hjælpe mennesker i det daglige liv. Hinduer tror på genfødsel. Derfor må man ikke slå dyr ihjel.

Sasi og Jayanttu er søskende, der går på Rygårds skole.

- Hvad tror I på?
- De fleste indere tror på Hindu Krishna, som er en mandlig gud, men også Shiva er gud for os.
- Har I særlige leveregler?

— Ja, f.eks. må vi ikke spise kød fra en ko, fordi koen er et helligt dyr. Hver gud har sit bestemte dyr. Vi må heller ikke drikke spiritus, og fredag og lørdag må vi ikke spise kød, men ikke alle overholder denne regel.

— Har I en slags kirke?

— Ja, ligesom I går i kirke, går vi i et tempel. Her i Danmark har vi intet tempel, men i Indien sør-

ger vi altid for, når vi tager på ferie, at vi bor på et hotel i nærheden af et tempel.

— Har I nogle trossætninger?

— Vi har nogle bud, der ligner jeres 10 bud, f.eks.: Du må ikke stjele. Du må ikke drikke spiritus, Du må ikke lyve. Man skal hjælpe hinanden. Man må aldrig blive gal. Inden vi spiser derhjemme, skal vi gå i bad. Og inden måltidet beder vi en bøn. — Hvad er hindukristne?

— Da englænderne kom til Indien i 1800-tallet skete det, at en engelsk mand tog en indisk kvinde til kone. Deres børn blev så betegnet som hindukristne.

Vatikanets skrivelse om seksual-moral har flere gange været omtalt her i bladet. Man har gjort rede for, hvorledes denne skrivelse har mødt kritik adskillige steder. Desuden blev der her i bladet (nr. 5) offentliggjort en kronik, der direkte polemiserede imod den katolske bedømmelse af homoseksualitet. Måske blev det ikke læserne klart, at forfatteren til denne artikel har forladt den katolske kirke og har ladet sig præstevie i

et andet kirkesamfund. I forbindelse med pater Vagn Hansens svar på nogle spørgsmål, den omtalte kronik indeholdt, meddelte redaktionen (i nr. 6) at jeg ville tage spørgsmålet om moral og naturret op.

I virkeligheden indeholder Vatikanets skrivelse om seksualmoral ikke andet end det, der har været kirkens klare lære i dens snart totusind-årige historie: nemlig at menneskets seksualitet bør finde sin

udfoldelse i forhold til en person af det andet køn, og at den bør være omgivet af offentligt bevidnet og livsvarig trofasthed, således som det sker i ægteskabets sakramente.

Måske er kapitel 3 i Vatikanets skrivelse om seksualmoral det allervigtigste. Det giver som en slags indledning en forklaring af begreberne skabelsesorden og natur-ret. Først ud fra dette kapitel kan man forstå og tolke resten af den romerske skrivelse rig-

Hvis mennesket i kraft af selve naturen har bestemte rettigheder, så følger heraf, at disse rettigheder bør respekteres af andre.

Moral og naturret

Af Hans L. Martensen

tigt. I det følgende vil jeg, afsnit for afsnit, oversætte og kommentere denne del af Roms belæring.

Personens værdighed

»Vor tids mennesker er stadig mere overbeviste om, at den menneskelige persons værdighed og kald kræver, at de i forstandens lys opdager de værdier som er lagt i deres natur, at de uophørligt udvikler disse værdier og virkeliggør dem i deres liv for at nå en endnu større udvikling.«

Er det sandt, at der, netop i vor tid, er en sådan bevidsthed om værdier der stemmer overens med personens værdighed, og som er i overensstemmelse med menneskenes fælles natur? Man kan i det mindste sige, at vor tid har erkendt nødvendigheden af noget sådant. De Forenede Nationers formulering af bestemte menneskerettigheder er et eksempel herpå. På dette punkt stemmer moderne tankegang godt overens med gamle grundbegreber fra katolsk moral-lære og social-etik. »Ret« og »lov« hænger sammen. Hvis mennesket i kraft af selve naturen har bestemte rettigheder og en bestemt værdighed (natur-ret), så følger heraf, at disse rettigheder bør respekteres af andre og at de indeholder en forpligtelse både for den enkelte og for samfundet (natur-lov)

Selv om de forskellige kulturer mødes i verden af i dag, og selv om de befinder sig på forskellige udviklingsstrin og har ganske

forskellig baggrund — så lykkes det dog at nå et langt stykke ad forstandens vej i retning af at erkende den menneskelige persons værdighed og ukrænkelighed. Man kan enes om, at racediskrimination, tortur, hjernevask, vold på samvittigheden og andre lignende fænomener er mod personens værdighed. Man behøver ikke at slå op i nogen lovbog for at finde ud af det. Det er nok at bruge forstanden og at besinde sig på, hvad det vil sige at være menneske.

Værdier nedlagt i naturen

Hos de kristne har der lige siden kirkens ældste tider hersket den overbevisning, at Gud har en oprindelig plan med mennesket, som han har nedlagt i dets natur. Guds plan ligger som en skjult mulighed. Ganske vist erkender vi som kristne, at vi ikke af egen kraft er i stand til at virkeliggøre denne mulighed. Vi hinker altid bagud, og gennem vor egoisme forplumrer vi den oprindelige plan. Dog kan de værdier som Gud har nedlagt i vor menneskenatur i nogen grad hentes frem i forstandens lys. Gud åbenbarer noget af sin skabelsesplan for os.

Hos jøderne på Jesu tid eksisterede der også en sådan forestilling om, at Gud havde nedlagt en oprindelig plan i menneskets natur. Det er denne idé, Jesus tog op dengang han blev udspurgt om ægteskab og skilsmisse. Han svarede, at det var på grund af det hårde hjerte

(og således for at undgå endnu hårdere tilstande), at Moses havde tilladt skilsmisse. Men fra begyndelsen af var det ikke således, sagde Jesus. Det hårde hjerte og utroskab og skilsmisse var ikke del af Guds plan. Gud selv tænkte anderledes dengang han skabte mand og kvinde

Kald ind i fremtiden

En moral, der ikke er præget af »det hårde hjerte« går på tværs af de tilstande, vi faktisk oplever. Den »kalder« til en fremtid, vi endnu ikke kender. »Natur-lov« betyder ikke, at mennesket med biologisk instinktsikkerhed kan finde frem til alle etiske regler. Den betyder tværtimod, at Gud skaber mennesket med henblik på en fremtidig plan. Han kalder på mennesket ud fra den fremtid, fra det Gudsrige, han vil drage skabningen til. Jesu bjergprædiken er et godt eksempel herpå. Her tegnes mennesker, der er retfærdige over for hinanden. De behøver ikke at sværge, for deres ja er ja og deres nej er nej. Det er mennesker der ikke strider, men lever i fred. Manden elsker sin kvinde med ubrydelig troskab, og kvinden ligeledes sin mand. Selv et utugtigt blik er udelukket. Her er mennesker som ikke kan hade. Den ene er den andens bror.

Det normale er ikke det, de fleste gør

Jamen, hvor findes der sådanne mennesker? Er det ikke mod al statistik og sandsynlighed? For en kristen vurdering er det helt utænkeligt, at vi skal indrette verden efter statistiske undersøgelser af, hvad de fleste mennesker gør. Tværtimod mener vi, at Gud kalder til normer der er ganske anderledes end de gængse i omverdenen. På bunden af sit hjerte har ethvert menneske en skjult forestilling om Guds kald og om personens værdighed. Han ønsker troskab og ikke troløshed, sandhed og ikke falskhed, opbygning og ikke ødelæggelse, ligestilling og ikke diskrimination. Han ønsker også mand som mand og kvinde som kvinde, med lige værdighed, men ikke de to blandet sammen. Han ønsker frem for alt retfærdighed, der respekterer ukrænkelige rettigheder og ikke tillader den ene at udnytte og udbytte den anden. Kaldet betyder, at der er værdier vi endnu ikke har opnået, men som vi er på vej til. Måske er vi ikke langt fra Guds rige — men vi kan aldrig sige: vi har allerede nået det!

Jacob Victor er mormon

Fordi der på Rygård er en familie, som er mormoner, syntes børnene, det ville være morsomt også at høre om dette trossamfund, selv om det ikke hører til det, vi kalder de store religioner.

— Jakob Victor, hvad går din tro ud på?

— Vi tror på Gud og lever efter Biblen og en bog, vi har ved siden af. (Mormons Bog)

— Du siger, I lever efter biblen. Hvilken tro slutter I jer mest til?

— Til den katolske og den baptistiske.

— Hvordan er jeres tro opstået?

— Jeg ved det egentlig ikke. Der var en lang årrække, hvor kirken ikke blev brugt. Så var der en mand, der hed Joseph Smith i Amerika, som oprettede mormonernes samfund i 1829.

— Har I særlige leveregler?

— Ja, vi skal være omhyggelige med at holde vores krop ren og sund. Derfor må vi ikke ryge og drikke spiritus, for det ødelægger hjernecellerne. Af samme grund må vi ikke drikke rigtig te og kaffe, men laver disse drikke af specielle urter for at undgå koffein-giften. En gang om ugen har vi en særlig familieaften, hvor alle familiemedlemmer skal være hjemme, så vi kan tale med hinanden om, hvordan vi lever.

— Har I en kirke?

— Vi holder gudstjeneste i noget, vi kalder et tempel.

— Hvordan foregår gudstjenesten?

— Vi mødes om søndagen i templet. Først synger vi, så beder vi, så har vi sangøvelse. En fra menigheden taler over et emne, så får vi nadver, og så går vi til vores søndagsskoleklasser.

Om aftenen har vi noget, der hedder nadverbøn. Resten af aftenen går med sang og bøn.

— Har I præster?

— Nej, men vi har en inddeling af mændene efter alder: Når man bliver 12 år bliver man diakon (det kan sammenlignes med messedreng.) Når man bliver 14 bliver man lærer (den, som ordner nadveren før den bliver velsignet). De tre næste grader er i det Aronske præstedømme, og de tre efterfølgende er i det Melkisedekske præstedømme. Derefter kommer ældste, højpræst og halvfjerds. Sidstnævnte kan være rundtrevsende missionær.

— Hvilken funktion har kvinderne?

— De har specielt en dag i ugen, som regel tirsdag, hvor de holder taler eller foredrag f.eks. om ernæring.

Kirkesans

Da pave Pius V i 1570 med sit »Missale Romanum« afskaffede alle indtil da gældende messeordninger — en undtagelse var de munkeordner, hvis liturgi var ældre end 400 år — tilstod han en overgangsfrist på en måned i Rom og kun 6 måneder i resten af verden udenfor Rom, af hensyn til den langsommelige kommunikation i det 16. århundrede!

Da pave Paul VI i 1970 med sit nye »Missale Romanum« afskaffede Pius V's forældede ordning, stod vi midtvejs i en overgangstid med en frist på hele 10 år indledt den 8. december 1965 og udløbet samme dato 1975.

Hvorfor en tidsfrist på 10 år i vor moderne tid med sin lynhurtige kommunikation? Tridentinerkoncillets katolske kirke var stort set det snævre Europa. Vatikankoncillets kirke er mere end nogensinde før en verdenskirke. Og da den fornyede liturgi har taget hensyn til kultur- og raceforskelle med deres værdier, som Pius V ikke kendte noget til, tog den også hensyn til den psykologiske tilegnelse af alle de nye muligheder hvoraf oversættelsen af den normative latinske tekst ikke var det letteste arbejde.

Ligesom Pius V gjorde en undtagelse for de munkeordener, hvis solide liturgi hverken var påvirket af middelalderlige unoder eller af reformatoriske nadvertolkninger således gjorde Paul VI en rimelig undtagelse for gamle og blinde præster der ikke kan læse de nye tekster, men kender de gamle udenad. De må fortsat »læse« den udgåede messe fra 1570, dog uden menighed, hvilket iøvrigt svarer til dens oprindelige hensigt.

Kan det overraske nogen, at inspirationen fra østkirkerne, der havde bevaret en række elementer fra oldkirkens Rom renest, både i deres idémæssige og i deres kirkelige (ikke blot klerikale) sammenhæng, samt resultaterne af 400 års forskning nu har genskabt Roms ældste liturgis væsentligste traditioner, en liturgi med menigheden. Men samtidig en liturgi, der er verdensåben. Den har ikke kun genoptaget folket, men alle folk på jorden. Derfor er den åben for mere end én æstetisk udformning. Derfor tillader den mange valgfrie variationer for forskellige typer af menigheder, lige fra småbørn og handicappede til internationale forsamlinger.

Nogle har nok ventet til overgangsfristens sidste minut og kan få svært med at indhente dem, der for længst har vænnet sig til fornyelsens goder. Andre er ikke færdige med en del misforståelser, bl.a. den, at forveksle romersk med latinsk eller katolsk med gregoriansk. Endnu andre holder på, at den nye liturgi er den på modersmålet, mens højmassen på latin stadig skulle være Pius V's. En del selvskabte problemer hænger vel sammen med den lille, frivole flirt med ulydigheden, som Pius V ikke ville have spildt mange minutter på.

Pave Paul har udtalt, at han faktisk forventer den samme lydighed, som Pius V i sin tid krævede og opnåede. Han efterlyser den samme »kirkesans« — hos alle.

Skulle der være nogen, der virkelig for alvor ønskede kirken sat tilbage til 1570, er det ikke svært at gætte, hvad salig Pius V ville svare.

Willem Wuyts

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K. Telf. (01) 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarstiftelsen, Katolsk orientering og informationsafdeling.

I redaktionen:

Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,
Fjøllegade 2, DK-7100 Vejle.

Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.

Redaktionssekretær: Knud Kluge.

Lay out: Paul Traczyk Larsen og Knud Kluge.

Udsendes i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark.

Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.

Redaktionen kan desværre ikke påtage sig ansvaret for uopfordret indsendte manuskripter.

Oplæg maj 1976: 14.800 eksemplarer

Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

1570 og 1970 - — to gange »Missal

Pave Pius V ville have j over vor ny

En redaktionel komm

I 1570 gennemførte pave Pius en radikal liturgisk fornyelse med udgivelsen af Tridentinerkoncillets »Missale Romanum«. I 1970, præcis 400 år senere, gjorde pave Paul VI det samme med en grundig revideret udgave af samme messebog.

Begge messeordninger var resultatet af et vigtigt koncil. Begge havde samme formål: tværs igennem middelalderens omstruktureringer og mystificationer at søge tilbage til oldkirkens romerske liturgi.

Mens pave Pius V kun havde et lille hold fagspecialister til denne opgave — alle uden undtagelse italienere — rådede pave Paul VI over en enorm stab af medarbejdere fra hele verden, med en horisont svarende til en verdenskirke, der ikke længere var europæisk som i 1570, og udrustet med en liturgihistorisk viden og et forskningsapparat, som Pius V aldrig kunne have drømt om.

Hvad man nåede i 1570

Pius V nåede langt alligevel. I løbet af knap 15 år efter Tridentinerkoncillet havde hans liturgister gravet sig frem til den ældst kendte romerske Canon (Taksigelsesbøn omkring forvandlingen), biskop Hippolytus' Nadverbøn fra år 220, og til ur-elementerne i en sakramentsritus, der i klare formuleringer og et logisk handlingsforløb kunne erstatte middelalderens ofte dystre mysticisme og dennes misforståelser.

Men betydelige kilder til liturgisk viden og inspiration forblev utilgængelige i 1570, blandt andet fordi samtalen med de ortodokse østkirker var hørt op i 1054.

Hvad man ikke nåede

Tre væsentlige elementer i oldkirkens messe nåede man ikke at indarbejde i den ny liturgi: Forventnings-bekendelsen af Herrens genkomst (Parusia),

Helligåndens virke ved forkyndelse, forvandling og communio (den fortsatte pinse) og Faderens fortsatte skaberaktivitet af den »nye verden«.

Disse tre elementer levede kraftigt videre i østkirkerne, der havde bevaret dem fra tiden før skismaet, men de var gået tabt i vestkirken i middelalderens kaos. Fra østkirkerne udgik derfor ingen inspiration, som kunne have bidraget til genskabelsen af Roms liturgi efter »pristina norma Patrum« — kirkefædrenes oprindelige model. Her stod liturgisterne magtesløse i 1570.

Præstens messe

Et fjerde element, som man end ikke havde sigtet på, at få med, var menighedens rolle i gudstjenesten. Indflydelsen fra munkenes gregorianske liturgi uden menighed og især hovedvægten på messens sakramentale gyldighed efter årtiers debat om nadveren med reformatorerne gjorde, at Pius V's nye messe først og fremmest var præstens messe. Folket var kun tænkt »symbolsk« tilstede, repræsenteret af en ministrant eller nogle assistenter (diakon og subdiakon). Først ved en ny reform af 1608 blev denne mangel udbedret.

Hvad man nåede i 1970

Pius X's liturgiske bevægelse i 20-erne og det 2. Vatikankoncil i 1962-65 fortsatte arbejdet der hvor Tridentinerkoncillet var blevet tvunget til at give op.

Vor liturgis største fortjeneste er ikke, at den har fået de i 1570 oversete eller underbetonede teologiske elementer »Herrens genkomst, Helligåndens og Faderens virke« med ind igen. Heller ikke, at den for anden gang er gået over fra den akademiske elites sprog til menighedens eget modersmål, som da man første gang gik over fra overklassens græsk til folkets latin. Den nye liturgis største plus er, at den har

givet menigheden, »Guds folk«, sin hædersplads i messen tilbage. Et flot skuespil for tavse tilskuere, der »hørte messe«, er blevet til en gudstjeneste med menigheden.

I indledningen til Ordo Missæ fra 1570 gives der kun en beskrivelse af, hvordan præsten skal celebrere messen. Indledningen til den nye romerske messebog fra 1970 derimod begrunder hele forløbet med liturgi-teologiske argumenter. Citater fra Pius XII's encyklika »Mediator Dei« — Guds Mellemmand — fra 1947 og fra koncildokumentet »De sacra Liturgia« (punkterne 62-64) understreger kraftigt »Gudsfolkets opgave og værdighed til denne opgave« under messen.

Menigheden

Beskrivelsen i bogen fra 1570 begyndte med ordene »Sacerdos celebratur missam« — Præsten, der vil celebrere messen. Vejledningen i den nye messebog starter med ordene: »Populo congregato« — så snart menigheden er samlet. Ikke blot en præst, men et »ejendomsfolk, et kongeligt præstedømme« gør sig rede til at fejre »mysterium fidei« — troens sakramente!

I ordningen fra 1570 leder man forgæves efter en menighed, der syngende rejser sig under præstens indtræden. Typisk for dette tab af Gudsfolket var den bestemmelse, at celebranten skulle gå frem mod altret og endda »hilse« det fraværende folk »oculis dimissis in terram« — med blikket rettet mod gulvet! Og slet ikke under men efter indgangsprocessionen uden folk bad præsten alene indgangssalmen »Introibo« — JEG går op til Herrens alter.

De sidste 60 års liturgiske forskning, især benediktinermunkenes banebrydende eksperimenter med forskningsresultater, har langsomt genindført, at folket alligevel blev

et iturgi

draget ind i liturgien og både svarede og sang Kyrie og Gloria og Credo og Sanctus og Agnus Dei — stik imod messeordningens hensigter fra 1570. Hvor mange er i dag klare over, at de sidste 40 års latinske højmesser allerede var til- løbet til det 2. Vatikankon- cils liturgireform? Der er noget der tyder på, at til- hængerne af Pius V's messe fra 1570 ikke rigtigt ved, hvad de forsvarer og angriber!

Ordets gudstjeneste

Det er faktisk morsomt at sammenligne bestemmel- serne fra 1570 med de nye fra 1970, hvor der er tale om Ordets gudstjeneste. I alle tre messeformer fra 1570, privatmessen (Stille messe), messe med assi- stenter (diakon og subdia- kon, nogle gange kaldt le- vitmesse) og pontifikal- messe (bispemesse) skulle både epistel og evangelium læses sagte, »Submissa voce« af selve celebranten, uanset det faktum, at de i assistent- og pontifikal- messer blev læst en gang til i form af en sang for folket.

Apostelbrevene (epist- ler) var bestemt for menig- heden. De blev derfor sun- get af diakonen med ansig-

tet vendt mod folket. Men evangeliet var bestemt for hedningerne (»evangelis- sare gentes«) og da disse jo boede nord for Alperne blev evangeliet både læst af celebranten og sunget af diakonen med ansigtet mod nord. Af hensyn til mini-pultens eller pudens placering på altrets hjørne kunne præsten nøjes med retningen nord-nord-øst. Men diakonen, der — en gang til — sang samme tekst, sang den med ansig- tet vendt mod venstre korvæg, mod nord, mod de fraværende hedninger og »gentes«. (I middelalderen blev alle kirker bygget med altret mod øst). På samme måde læstes efter messen det såkaldte »sidste evan- gelium«, Johannes' prolog om lyset, der skinner i mørket. Mørket lå i norden!

Prædikenen

Bogen fra 1570 nævner overhovedet ingen prædi- ken, siden den ingen me- nighed nævner. Først i dens reviderede udgave fra 1608 — ved pave Clemens VIII — finder vi den lako- niske tilføjelse: »Hvis der holdes en prædiken, skal prædikanten gøre det efter evangeliet«. Selv om det hurtigt blev gængs, at prædike i de fleste »mes- ser for folket«, har man dog aldrig opnået at be- tone prædikenen som en del af messen, evangeliets fortsatte forkyndelse som forklaring og uddybning af teksten. Tvært imod: Præsten aflagde messchag- len, hængte den ofte over én stol eller såmænd på al- tret (!), besteg det refor- matoriske fremmedle- geme, kaldet prædikestol, og understregede med et stort og højtideligt kor- stegn »i Faderens og Søn- nens og Helligåndens

navn« — både før og efter prædikenen — at han nu faktisk afbrød messen, som jo var indledt med korsets tegn og slutter med det under velsignelsen før bortsendelsen.

Det faktum, at prædike- nen altid var på folkets sprog, forstærkede yderli- gere menighedens fornem- melse af, at messen nu blev afbrudt med en katekismu- sundervisning eller alle- hånde meddelelser.

I dag ligger bibelen eller lektionaret med sine tre tekstrækker, et Mattæus-, et Markus- og et Lukas-år på læsepulten på koret, som på oldkirkens romer- ske ambo. Forkyndelsen foregår fra samme sted som selve læsningen.

Menighedens forbønner

Det arbejdsbold, som re- formerede messen i 1570, fandt godt nok tilbage til et af den romerske liturgis ældste elementer fra Ju- stins dage, nemlig menig- hedens forbønner, men gav dem en forkert plads ved at indføje dem i Canon lige efter forvandlingen.

I dag er menighedens forbønner genindført som selvstændigt led og på det rigtige sted, efter trosbe- kendelsen, som afslutnin- gen på Ordets gudstjene- ste.

Ganske vist har vi endnu ikke alle vegne fundet ud af, at bruge dem rigtigt. Delvis skyldes det den vel- mente (men nye vaner ska- bende) produktion af færdigtrykte forbønner der kan inspirere menighe- den til egne intentioner men når de ligner mini- prædikener eller progra- merklæringer vil de snarere hindre menigheden i at vokse med den opgave, selv at bede højt — ikke med svar men med opford- ringe og intentioner.

Misforståelser

Desværre skyldes vor usikkerhed også en anden, mere alvorlig misfor- ståelse: I Ordo Missæ fra 1570 var forbønnerne an- bragt i Taksigelsen. Vore fire nye Nadverbønner er igen formuleret som taksig- gelser (Eu-karistia) for sa- kramentsfællesskabet med Kristus, der gør os til én kirke med paven og bi- skopperne, med vore le- vende og afdøde trosfæller og med alle helgener. Det er jo forenet med Kristus, »ved Ham og med Ham og i Ham«, at denne taksig- else slutter med en lov- prisning af Tre-enigheden.

Den meget uliturgiske, danske oversættelse i hæftet »Herrens Bord« har fejlformuleret alle fire nadverbønner som et sæt forbønner for paven og bi-

Dominikaneren Michele Ghislieri, Pius V. pave 1566-1572

skopperne, for levende og afdøde. Tør man håbe, at denne nok så alvorlige fejl vil blive rettet i en tiltrængt ny udgave?

Forvandlingen

Meningsfyldt er folkets hyldest, som siden 1608 var blevet til en tavs og from betragtning, nu gen- skabt i sin oldkirkelige, værdige hymne-form: »Herre, vi forkynder din død, vi priser din opstan- delse, vi forventer dit komme i herlighed!« (Her er Parusia-temaet vendt tilbage).

Kommunionen

I den gamle Ordo fra 1570 var forberedelsesbøn- nen »Fader vor« forbe- holdt præsten, siden han var den eneste, der spiste Herrens Legeme og drak den nye pagts kalk under hver messe. Som regel gik folket kun til kommunion på årets store festdage. Først Pius X's hyrdebrev fra 1911 om den yppige, ja daglige kommunion, og om børnenes ret til den, så snart de kunne fatte det væsentligste, har sat skub i den liturgiske bevægelse, som har argumenteret og ivret for menighedens kommunion i hver messe. I dag forekommer dette alle- rede som en gammel skik.

Det ville også være me- ningsfyldt, at hente cibo- riet fra tabernaklet til al- tret inden »Fader vor« be- des, eller senest under fol- kets fredshilsen eller umid- delbart efter denne, så de ny-konsakrerede hostier under »brødets brydelse« virkelig kan blive blandet med hostierne fra tidligere messer. Dette ville under- strege sammenhængen mellem Kommunion og Communio, menighedens fællesskab i samtlige mes- ser.

Paverne Benedikt XIV og Pius XII har arbejdet ihærdigt for at supplere den ensidige langfredags- teologi (korsofret) med skærtorsdagens og især påskens aspekter, så Her- rens ublodige offer ikke udelukkende forblev Gol- gathá-liturgi men blev nad- ver og opstandelses-fest igen. Derved genvandt messen netop sit ældste præg af nadvermåltid.

Dette medførte uund- gæeligt, at oldkirkens syn på modtagelsen af både Herrens Legeme og Blod dukkede op igen, fri- gjort for forkrøblede for- mer og skrupler, frigiort også fra det stykke kir- keinventar, en kommuni- ons»bænk« var, denne besynderlige blanding af korgitter knæleskammel og spisebord.

Lige efter indlednings- bønner og umiddelbar før selve kommunionen ønsker vi hinanden fred. I messen fra 1570 ønskede kun cele- branten og assistenterne hinanden »pax« med en omfavelse. Ministranten fik ingen, men han over- bragte på en sær »sym- bolsk« måde præstens, eller rettere sagt, Herrens fred til folket: Præsten kyssede et smukt indram- met glashylster med indfat- tet Gudslam i voks (»Agnus Dei, qui tollis peccata mundi, dona nobis pa- cem«) og denne »pax« fra Lammet blev så givet vi- dere til alle, idet de knælende kyssede glasset — i stedet for ministranten eller hinanden!

Den nye Ordo Missæ har klogeligt overladt det til de lokale bispekonfe- rencer og de forskellige kultur- ers traditioner ver- den over, selv at finde eg- nede former for denne ge- stus, der skal udtrykke fred og forsoning inden vi modtager Herrens Legeme og Blod. Men udtrykkes bør den. Den er — i højere grad en vi tror — med til at skabe »kirkesans«.

Red.

På baggrund af en artikel- serie af Balthasar Fischer i »Gottesdienst« nr. 4 og 5 1976, Trier.

1970 — mange muligheder

Hvordan går det på Magleås?

Samtale med stedets vært, Niels Erik Bølling, der gør status efter den første rigtige sæson og opridser planer for den næste

Nu er der gået lang tid, hvor der her i bladet har været meget stille omkring hele »projekt Magleås«, så vi fandt det på tide at samle nogle af de mange spørgsmål som tid efter anden stilles om Magleås, og har i en samtale med Niels Erik Bølling fået svar på de fleste spørgsmål:

Er der sket noget, siden vi i efteråret 75 sidst havde en artikel om Magleås?

Ja, der kan konstateres en meget stor interesse for at henlægge en lang række forskellige katolske aktiviteter til Magleås, idet vi det forløbne ca. 3/4 år har oplevet, at ikke alene de af Styrelsen tilrettelagte arrangementer har været velbesøgte, men også at katolske sogne og foreninger i stort tal har benyttet Magleås til deres møder, kurser og retræter. De fleste grupper har været på 25-30 personer, men vi har endog klaret enkelte arrangementer med helt op til 70-80 personer.

Hvor mange har I da plads til?

Vores normale kapacitet er på 28 værelser med i alt 43 senge, men herudover kan der deltage personer, som kan overnatte hjemme, idet vi såvel køkkenmæssigt som i vore møde- og gruppeværelser let kan have 50-60 personer.

Det kunne opfattes således, at I fortrinsvis er til rådighed for katolikker i Nordsjælland og Københavnsområdet?

Ja, og det er naturligvis også herfra, at de fleste gæster til kortvarige mø-

der og kurser kommer, men i øvrigt bor flertallet af landets katolikker jo også i dette område. Glædeligvis har jeg dog her i foråret konstateret, at flere og flere fra Fyn og Jylland også har fundet vej til Magleås, men det er jo ikke til at bortforklare, at rejsetid og udgifter er til væsentlig ulempe for mange deltagere.

Hvorfor er det så dyrt på Magleås?

Jeg synes faktisk ikke, man kan sige, at det er dyrt at deltage i arrangementer på Magleås — men alt er jo relativt, så jeg vil sige: »Dyrt — i forhold til hvad?«

I havde f.eks. et refugium i påsken, der kostede 525 kr., mens Dalum skulle have 200 kr. — det er dog en væsentlig forskel?

Ja — jeg er ikke i stand til at redegøre for, hvordan Dalum er nået frem til deres beløb men jeg kan derimod redegøre for de 525 kr., vi skulle have for 5 døgn med eneværelse og fuld forplejning: Det har vist sig, at denne pris kun netop dækkede de faktiske udgifter til naturalier og løse lønninger, takket være, at der var over 20 deltagere, mens faste udgifter og lønninger må dækkes på anden vis. Vort problem i forhold til Dalum og andre ordenshuse er jo, at vi er afhængige af personale udefra, der skal have løn, mens ordenshusene »bare fungerer«, uanset om der er 10-15 personer mere eller mindre i kost.

Vi forsøger dog at råde bod på dette, for principielt bør økonomiske årsager ikke kunne hindre folk i at deltage i arrangementerne på Magleås, men i praksis er det kun meget begrænsede midler der er til rådighed for hjælp til rejse eller ophold.

Hvad er det for midler? Det er penge fra fonden »Magleås Venner«, der er oprettet af Poul Høyer K. F. Meldahl og S. Kønig-Petersen, og som man med mulighed for skattefradrag kan indbetale månedlige eller årlige bidrag til eller blot give impulsive gaver og småbeløb, som skal bruges som en »håndsrækning« til økonomisk svagere stillede — eller til at afbøde de store rejseudgifter med.

Hvem administrerer det?

Al støtte til ophold og rejser administreres af Styrelsen for Magleås, som tager stilling til de skriftlige anmodninger om hjælp og fordeler de sparsomme midler, så de kan hjælpe flest mulige.

Hvem er Styrelsen, og hvad laver den i øvrigt?

Styrelsen, der er direkte udpeget af biskoppen, og som over for biskoppen og forretningsudvalget er direkte ansvarlig for Magleås, er: formand, lektor Poul Rude fra Niels Steensens Gymnasium samt pater H. Roos, s.j. og pater P. Grégoire o.p. Jeg fungerer som sekretær. Der er tanker i gang om en udvidelse med 1 eller 2 medlemmer. Styrelsen skal virke som et »menighedsråd« for Magleås og altså tage sig af en række praktiske beslutninger, men herudover skal den virke som inspirator og katalysator for aktiviteter for Magleås, hvilket i praksis vil sige, at Styrelsen tilrettelægger bispedømmets »officielle« tilbud på Magleås såsom mødeserierne »Kristen i Dag« og »Bibel-week-ends«. Den kommende vintersæson vil der blive tilbud såvel en række møder, der viderefører denne linie, som en kursusrække, der henvender sig til alle aktive i menigheder og menighedsråd.

Kan Magleås løbe rundt, rent økonomisk?

Nej, endnu ikke, men der er en glædelig tendens til at vi nu også får udnyttet mange af hverdagene,

Værtsparrer Gritt og Niels Erik Bølling

bl.a. af ikke-katolske arrangører, der betaler en pris, der er på linie med andre kursusejendommers, idet de kommende måneder er næsten totalt udsolgt, mens vi hidtil har haft mest at lave i week-

enderne. Jeg vil i øvrigt meget gerne uddybe dette i et senere nummer af Katolsk Orientering.

Hvad gør unge familier med små børn, der gerne vil deltage i møder på Magleås?

De gør forhåbentlig som alle andre: melder sig. Vi har allerede nu gjort Magleås børnevenlig, således at vi ikke alene kan tilbyde specielle senge og stole til de helt små, men også kan arrangere legestue m.v. for børnene, mens forældrene deltager i møder og diskussioner. Og vi fortsætter udbygningen med legeplads osv.

Hvordan kommer man i kontakt med dig?

Det bedste er at skrive til Magleås, Høsterkøbvej 6, 3460 Birkerød — men man kan også ringe på (02) 81 07 15, bedst midt på dagen. Jeg kan være svær at træffe på telefonen, dels holder jeg fri på de mærkeligste tider, idet jeg jo som reglen arbejder lørdag-søndag, og dels kan det være umuligt at høre telefonen, hvis jeg er i den anden ende af huset eller i en af de andre bygninger.

Massemediernes ansvar for menneskets rettigheder og pligter

Søndag den 30. maj fejres den 10. Verdensdag for Kommunikation. I den anledning har den pavelige kommission for social kommunikation offentliggjort en række overvejelser over temaet: massemediernes og menneskets grundlæggende rettigheder og pligter. Vi bringer her et uddrag af kommissionens overvejelser.

... Vi ved, at mennesket har et medfødt behov for at kommunikere, meddele sig til andre. Allerede i de første måneder af ens liv, endnu før man har lært at tale, prøver barnet at kommunikere. Det modne menneske ønsker i særlig høj grad kommunikation, og når mennesket i historiens forløb opdager muligheden for at kommunikere gennem massemedier (presse, radio, tv, film osv.), hvorved man kan få kontakt med et helt samfund, opstår et nyt civilisations- og kulturniveau.

Journalister, radio- og tv-ledere, filminstruktører alle kender de den særlige tilfredsstillelse, der følger af at nå mange mennesker gennem medierne. De opdager hurtigt i sig selv tilskyndelsen til at anvende disse vidunderlige instrumenter ikke bare til økonomisk vinding, kontroverser eller overfladisk underholdning, men også til at give publikum noget af dybere og varig værdi.

Presse-etik

Kommunikation er et uundværligt middel til ud-

vikling af personligheden, kulturen og samfundet. Men kommunikation har også sin egen ret- og -pligt dimension. Det er en gammel sandhed, og den gælder særlig med hensyn til at hjælpe mennesket til gennem redelig information at blive helt klar over dets egne grundlæggende rettigheder og pligter, — og dernæst hjælpe mennesket med at finde de nødvendige moralske ressourcer til at sikre respekten for disse rettigheder.

I dag tillader massemediernes os til dybere end nogensinde at erfare det smertende behov for en bedre verden. Derfor spiller information en stor og afgørende rolle for dannelsen af en verdenssamvittighed. Det 2. Vatikankoncil betonede særlig retten og pligten til at modtage og give information som noget grundlæggende for mennesket.

Det ville være særlig godt ved fejringen af den 10. Verdens-Kommunikations-Dag at fremhæve over for dem, der har ansvaret for massemediernes, deres pligt — (og tilsvarende ret) — til at hjælpe

mennesket med at se sine egne forpligtelser i øjnene, i skole, familie, arbejde og udøvelsen af offentlige hverv. Når vi skal være helt ærlige, kan vi så sige, at mennesket i dag virkelig bliver hjulpet af pressen, radio, tv eller film til at erkende og leve op til sit ansvar?

Et privilegium

Katolikker skal være de første til at opfylde denne forpligtelse, hvor dette er muligt — forpligtelsen til at udnytte massemediernes til at klargøre menneskets rettigheder og pligter. For enhver kristen er social kommunikation og især meddelelse om grundlæggende menneskelige værdier ikke blot en pligt, men et privilegium. Et privilegium, der udspringer af den kærlighed, som forener den kristne med hans himmelske Far — frugten af den uendelige kærlighed, der forener Faderen med det menneskevedne Ord. Det er en kærlighed med sit eget navn: Helligånden, næstekærlighedens og enhedens princip

HJJ.

Magleås er også børnevenlig, idet der forefindes specielle senge, stole, legestue m.v. for børnene.

Guds vilje skal mennesker ikke selv spekulere ud, for den er åbenbaret i jødernes bibel, først og fremmest i Tora'en (Moseloven).

Jødedommen

Talmæssigt er jødedommen ikke en af de store religioner. Dens storhed er af en anden art. Fra skolens religionsundervisning kender vi alle Det Gamle Testamente, men nok hovedsagelig i en anden sammenhæng, som en del af de kristnes bibel: Den Gamle Pagt, set i lyset af den Nye Pagt.

Her præsenteres nogle elementer i jødedommen, betragtet som en selvstændig og stadig praktiseret religion på linie med de andre religioner.

Det udvalgte folk

Det jødiske folk, eller rettere sagt israelitterne, dukker første gang op 2000 år før vor tidsregning, i patriarktiden, men vi er først på sikker historisk grund fra ca. 1200, da udvandringen fra Ægypten fandt sted. Gennem mere end 3.000 år har vi kunnet følge dette lille folk, som i dag udgør omkring 15 millioner mennesker, en kvart procent af verdens samlede befolkning.

Dette rejser et par spørgsmål, som måske blot er to sider af samme sag:

1. Hvorfor kan man stadig udefra betegne jøderne som et særligt folk? Hvorfor er en så lille gruppe mennesker — der ovenikøbet har levet adspaltet i de sidste 2.000 år — ikke forlængst opsuget eller

Det indre af den jødiske synagoge i København, indviet i 1833.

smeltet sammen med andre store befolkningsgrupper?

2. Hvad er det, der inde fra gennem alle disse år har holdt og stadig holder dette folk sammen, trods adspaltning, isolering, frafald, forfølgelser og udryddelser? Med andre ord: Hvori ligger dette folks indre styrke?

Man kan forsøge sig med forskellige svar på disse spørgsmål — politiske, økonomiske, psykologiske o.s.v. Vi skal se på den religiøse side af sagen.

Jødedommen tog i det væsentlige sin form efter israelitternes løsladelse fra fangenskab i Babylon år 538 før vor tidsregning. Det er først fra dette tidspunkt, man kan tale om egentlige jøder med en tro på, at Gud (Jahvé) er én, at Gud er verdens og dermed også menneskenes skaber og herre, at Gud har åbenbaret sin vilje gennem Torahen, Loven (som vi fejlagtigt kalder de 5 Mosebøger), at der findes belønning og straf, en højere retfærdighed i tilværelsen — og et påbud om, ikke at blande sig med andre folkeslag.

Udvalgt til en opgave

Ligesom i alle andre religioner findes der også forskellige retninger og sekter inden for jødedommen.

Men det er hovedsageligt de fælles grundtræk, vi her vil beskæftige os med. For ca. 2.700 år siden, omkring 750 før Kristus, talte profeten Amos om israelitterne som »Herrens udvalgte folk«. Det ligger i forlængelse af en række tekster i de såkaldte Mosebøger. Denne udvælgelse har det jødiske folk aldrig forstået som, at de skulle være et herskerfolk eller et af Gud særligt begunstiget folk. Men ved udvælgelsen gav Gud folket en særlig — og ofte byrdefuld — opgave: Grundlaget for jødedommen er visheden om, frygten eller respekten for og kærligheden til Gud som skaber og herre over verden og menneskenes tilværelse. Som sådan har Gud en vilje (eller plan) med menneskene — en vilje, som de har sat sig op imod. Derfor har Gud udvalgt det jødiske folk til igen og igen at meddele sin vilje, især gennem Moses og hans lovsamling.

Loven

Guds vilje skal mennesker ikke selv spekulere ud, for den er åbenbaret i jødernes Bibel — først og fremmest i Torahen med dens 613 forskrifter (248 gange »Du skal...« og 365 gange »Du må ikke...«) Alene ved at efterleve denne lov blandt

andre folkeslag forkynder det jødiske folk Guds vilje. Samtidig opfylder de budet om kærlighed til Gud (noget helt nyt i religionernes historie). Ved at åbenbare denne lov (sin vilje) for et bestemt folk, har Gud sluttet en pagt, en overenskomst med det. (Gud anerkender folket som sit folk hvis folket anerkender Jahvé som sin Gud og som den eneste Gud der overhovedet findes).

De vigtigste bestemmelser i Torahen vedrører:

1) Omskærelse — et ydre tegn på tilhørsforholdet til det udvalgte folk (se f.eks. 2. Mosebog, »Exodus«, 4, 24-26, 1. Samuel 31,4, 1. Mosebog »Genesis«, 17, 10-14, Josua 5, 2ff, 5. Mosebog »Deuteronomium«, 10,16)

2) Sabbat — den syvende dag skal helliges for Gud.

3) Forbud mod uren mad. Ved den særlige slagtemåde *schächting* indtræder øjeblikkelig bevidstløshed og blodtab hos dyret. — Tilladte (rene) madvarer kaldes *koscher* — ikke tilladte (urene) kaldes *teréfa*.

Andre bestemmelser i Torahen vedrører bl.a. det ægteskabelige liv.

Foruden Torahen omfatter jødernes bibel to dele: Profeterne og Skrifterne. Det er disse bøger, vi kristne kalder det Gamle Testamente, men hos jøderne er de inddelt på en anden måde. Disse tre dele, Loven, Profeterne og Skrifterne (de historiske og didaktiske bøger) udgør jødernes hellige skrift, givet af Gud.

Talmud - Lovens fortolkning

Ligesom vi kristne må jøderne fortolke deres bibel, d.v.s. udlægge eller forklare betydningen af teksten. Det samme gælder i øvrigt næsten alle lovtekster i et hvilket som helst samfund. De må som regel suppleres med cirkulærer og andre skrivelser, der i enkeltheder forklarer, hvordan paragrafferne skal forstås og omsættes i praksis. Omkring 500 efter Kristus afsluttedes redaktionen af Talmud, der kan opfattes som rabbinernes

mundtligt overleverede tradition for fortolkning og præcisering af Torahens bestemmelser.

Rabbi er titlen for en jødisk lovkyndig eller skriftlærd. Derfra ordet rabbiner, lærer og forbereder ved en synagoge (Synagoge er et græsk ord, som betyder forsamling, menighed)

Religiøse retninger i nutidens jødedom

Den liberale reformjødedom opstod i begyndelsen af 1800-tallet. Den kritiserer mange af de »mossaiske« love (af navnet Moses) og har reformeret gudstjenesten. I reformsynagoger sidder mænd og kvinder sammen, og man benytter orgelmusik og salmesang. Denne retning må ses som en tilnærmelse til religiøse skikke i kristne lande.

2. Den ortodokse jødedom fastholder at en jøde skal opfylde alle de religiøse pligter, som foreskrives i Moseloven. Denne retning spiller stadig en stor rolle, ikke mindst i Israel. (Ordet ortodoks er græsk og betyder: rettroende)

3. Chassidismen opstod i 1700-tallet som en folkelig bevægelse mod overbetoningen af det rent forstandsmæssige i studiet af Talmud. Denne retning har fået fornyet aktualitet gennem den jødiske filosof Martin Buber (1978-1965).

Chassidismen er en form for jødisk mystik, som går

ud på at se Gud i enhver ting (ikke: at se en gud i enhver ting!) Den dybeste mening med at være menneske er ifølge Buber at være i kontakt med et guddommeligt, uendeligt Du og at leve i stadig dialog med både sine medmennesker og med Gud.

Det bør heller ikke glemmes, at jødedommen historisk og religiøst danner baggrund for to verdensreligioner: kristendommen og Islam. Kristus var jøde af kong Davids slægt. Muhammed nedstammer fra Hagar, Abrahams slavekvinde.

Jødiske helligdage og fester

Sabbat: lørdag, ugens 7. dag. Døgnet begynder ved solnedgang fredag.

Rosch-Haschana: Det jødiske nytår. Den jødiske kalender regner med måneår og begynder ved »verdens skabelse«, ifølge traditionen år 3760 før vor tidsregning.

Jom-Kippur: Forsønningsfesten (se 3. Mosebog, »Leviticus«, kap. 16)

Sukhot: Løvhyttefesten til minde om jødernes modningstid som folk under ørkenvandringen.

Chanukka: Festen for genindvielsen af templet i Jerusalem år 165 før vor tidsregning.

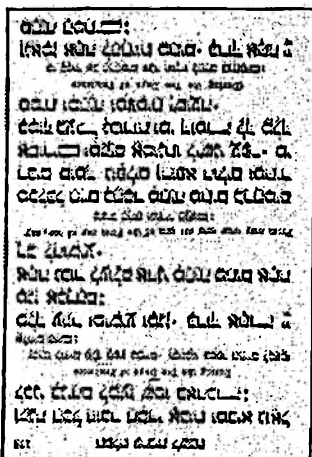
Purim: Fest til minde om begivenhederne i Esters Bog.

Pesach (påske): Fest til minde om det jødiske folks tilblivelse ved udgangen af Ægypten (Exodus). Forbud mod spising af syret brød.

Schavuot (pinse): Fest til minde om åbenbaringen af Guds lov på Sinai.

Desuden holdes fem årlige fastedage.

Efter Jørgen Juulsgaards folder, Danmarks Skoleradio 1973, med et par korte forklaringer af red. Folderen kan købes hos DR for 2,85 kr. plus moms. Lydbånd kan lånes.

Side fra en jødisk bønnebog. Denne tekst benyttes på sabbats-aftener. Den er trykt på hebraisk og læses fra højre mod venstre.

Mange jødiske højtid er mindefester, som viser jødedommens stærke tilknytning til folkets egen historie.

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spaltepads på ca. 30 tekstlinier. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 12, der udkommer 12.8. 1976, er mandag den 26.7. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Jesu Hjerter Kirke

Stenosgade 4 A, 1616 København V. Tlf. (01) 24 65 80 (mandag og fredag kl. 9.30-12.00). Præsterne: Tlf. (01) 21 85 88.

Messtider

Hverdage kl. 7.00, 8.15 og 17.00 (ikke lørdage). Hver lørdag kl. 18.00: Engelsk messe. Hver søndag kl. 7.00, 8.30, 10.00 (højmesse), 11.30 (salmemesse), 20.00

Hver onsdag kl. 19.00: Ministrantundervisning.

Hver torsdag kl. 19.00 - 22.00: Ungdomsklub (13-18-årige).

Torsdag den 27. maj, Kristi himmelfartsdag: Messtider som om søndagen.

Tirsdag den 1. juni kl. 19.30: Mariakongregationen.

Fredag den 4. juni, Jesu Hjerter Fredag: Efter messen kl. 8.15 udstilles det hellige sakramente. Tilbedelse hele dagen. Kl. 16.45: Indvielse til Jesu Hjerter og sakramental velsignelse. Kl. 17.00: Messe

Lørdag den 5. juni kl. 16.30: Polsk messe. Derefter kirkekaffe.

Mandag den 7. juni kl. 7.00, 8.30 og 10.00: Messe. (Ingen senere messer).

Søndag den 13. juni kl. 17.00: Messe på kroatisk. Derefter kirkekaffe og religionsundervisning for børnene.

Birkerød: Den hellige Families Kirke

Bistrup Byvej 4, 3460 Birkerød. Tlf. (02) 81 27 96 eller 81 85 09.

Søndag den 13. juni fra kl. 11 - 16 afholdes det årlige loppemarked på Nordvangsgård, hvor hele København og omegn er velkommen til at prøve lykken. Overskuddet må blive endnu større end sidste år, for det går helt og holdent til det nye Øm.

Vil De endnu af med noget brugbart, så ring blot til (02) 81 27 96 eller 81 85 09, og vi kommer og henter det. Men kom i hvert fald søndag den 13. juni. De vil glæde Dem over den rigtige markedsstemning.

Torsdag den 17. juni fejrer vi Kristi Legemsfest med en højtidelig messe kl. 20.00 i gården på Nordvangsgård. Alle menighe-der rundt omkring indbydes til at tage del i denne messe i det fri. Efter messen har vi en skøn lejlighed til at hilse på hinanden.

Øl, sodavand og kaffe vil blive serveret mod en ringe betaling.

Mange hilsener
Jacob Muiser

Hillerød: Skt. Vilhelms Kirke

Godthåbsvej 24, 3400 Hillerød. Tlf. (02) 81 85 09, bedst kl. 9-10.

Lørdag den 29. maj kl. 14.00: Fælleskirkelig udflugt, hvor også familier med børn er hjertelig velkomne.

Vi mødes på Præstevangskirkens parkeringsplads i Hillerød kl. 14.00 og kører først til Nr. Herlev, hvor pastor Jensmark vil fremvise den nyrestaurerede kirke med de berømte kalkmalerier. Derefter kører vi til Nordvangsgård, Birkerød, hvor vi kl. ca. 15.30 samles i Den hellige Families Kirke. Her vil der blive fortalt om kirken, børnehaven og plejehjemmet. Bagefter samvær på Nordvangsgård.

Der serveres kaffe med brød à kr. 4,-, sodavand til børnene, kr. 1,-. Bilejerne bedes stille ledige pladser i deres biler til rådighed for dem, der ikke selv kører.

Esbjerg: Skt. Nikolaj Kirke

Kirkegade 58, 6700 Esbjerg.

Vi forbereder os til pinse og beder Gud Helligånd komme til os alle, og det gør vi ni dage i træk, altså i en novena, fredag den 28. maj til og med lørdag den 5. juni.

Fredag, lørdag og søndag (28. - 30. maj) i forbindelse med messerne i kirken.

Mandag og tirsdag (31. maj og 1. juni) i forbindelse med messerne i søstrenes kapel (begynder kl. 18.45).

Onsdag og torsdag (2. og 3. juni) ved en andagt i kirken kl. 18.45.

Fredag og lørdag (4. og 5. juni) i forbindelse med messerne i kirken.

Det er på menighedens foranledning, at denne novena holdes, derfor regner jeg også med, at menigheden vil møde, det vil sige alle ni dage, for ellers er det ikke en novena.

Der er rigelig plads i søstrenes kapel og alle er velkommen der. Gangbesværede kan bruge elevatoren.

J. Halatyn

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved. Tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: tirsdag — fredag kl. 11.30-12.30, eller efter aftale.

Faste gudstjenester

Vor Frue Kirke: Hver søndag kl. 8.00 og kl. 10.00 (højmesse).

Hverdage: Hver skoleonsdag og skolefredag kl. 8.00: Messe med kort prædiken.

Skt. Elisabeths Hjem: Søn- og helligdage kl. 6.30.

Kristi himmelfartsdag, torsdag den 27. maj, kl. 10.00: Højmesse med børnenes første hellige kommunion, og dåb.

Søndag den 30. maj: Bussen til Aasebakken afgår fra Vor Frue Kirke kl. 8.30.

Vor Frue Kirke: Latinsk højmesse kl. 10.00.

Søndag den 13. juni: Vor Frue Kirke kl. 14.15: Messe og regionalrådsmøde

Roskilde: Skt. Laurentii Kirke

Frederiksborgvej 11, 4000 Roskilde. Tlf. (03) 350965 (bedst mellem 9 og 10)

Lørdag den 12. juni: Bispemesse kl. 17.00 og ikke som averteret i »katolsk orientering« nr. 9, søndag den 12. juni.

Denne lørdag fejrer menigheden sit 75-års jubilæum.

Vejle: Skt. Norberts Kirke

Fjellegade 2, 7100 Vejle. Tlf. (05) 82 08 93. Kontortid: Onsdag — lørdag kl. 9-12.

Gudstjenester

Søndag den 6. juni: Pinsedag og sognekirkens navnehelgen Skt. Norberts fest. Kl. 10.00: Familiemesse. Menighedskaffe.

Mandag den 7. juni: Ingen kirkelig helligdag. Kl. 9.00: Messe i kirken. Ingen aftenmesse hos søstrene.

Søndag den 22. august: Mariavalfart til Øm. Biskoppen indvier den nye Ømlejr. Bus fra kirken efter 8-messen. Kl. 10.00: Salmemesse uden prædiken.

Menighedsliv

Begravelse den 31. marts: Fru Karen Elmholt, f. Hyllested, 58 år.

1. kommunion: 8 børn fejrede deres første kommunion skærtorsdag den 15. april: Helle og Dorthe Hedegaard, Thea Nederlund, Anne-Marie Melchior, Frankie Henriksen, Thomas Köllner, Jens Ancker Christensen og Jørgen Christensen. Påskenat: Karin Holtkamp Mikkelsen.

Skolen: Den 2. maj tiltrådte Svenning Ole Ravn Jensen stillingen som ny skoleleder for Skt. Norberts skole.

Kontaktgruppen: Onsdag den 9. juni besøger Kontaktgruppen for de ældre det næsten færdige nye Øm. Bus fra Mariahospitalet kl. 13.

Det nye menighedsråd:

Af de 289 stemmeberettigede afgav de 100, eller 34½ pct. deres stemme. 15 afgav brevstemme, 1 seddel var ugyldig.

Valgresultatet:

Svenning Ole Ravn Jensen	58 stemmer
Britta Abildsten (lodtr.)	44 "
Josef Köllner (lodtr.)	44 "
Søster Cecilie Maes	37 "
Tove Holtkamp	35 "
Jørgen Thiesen	33 "
Georg A. Pers	29 "

Suppleanter:

Elsebeth Bendixen (lodtr.)	25 "
Søster Leonine Hollands (lodtr.)	25 "
Helge Poulsen	19 "
Britta Ravn Jensen	16 "
Hanne Wegener	11 "

Det nye menighedsråd sidder (og arbejder!) kun i 2 år, næste valg falder af praktiske grunde på samme dag som valget af det nye pastoralråd i 1978.

Ferieordning:

Gudstjenester:

Pinsedag undtaget er der i juni, juli og august en salmemesse kl. 8.00 om søndagen. Under hele skoleferien (19. juni — 9. august) er der kun messe hos søstrene kl. 18.00. Undtagelser mulig.

Præsternes ferie:

H. Kerkhofs: 19. juni — 19. juli
J. Ophoff: 3. — 31. juli
W. Wuyts: 11. august — 11. september
God ferie!

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 30/5: 7. søndag i påsken. Ap. g. 1, 15-17. 20-26. — Salme 103, 1-2. 11-12. 19-20. (R. 19a: »Herren har rejst sin trone i Himlen« eller »Halleluja«). — 1. Joh. 4, 11-16. — Joh. 17, 11b-19. — Gloria, credo. Himmelf. eller påskens præf. — Kollekt f. meddelelsesmidlerne.

Mandag 31/5: Mariæ Besøgelse. Zef. 3, 14-18a. — Luk. 1, 39-56.

Tirsdag 1/6: Justinus, filosof, martyr. Ap. g. 20, 17-27. — Joh. 17, 1-11a. Himmelf. præf. ugen ud.

Onsdag 2/6: Alm. ugedag (el. Marcellinus og Peter, martyrer). Ap. g. 20, 28-38. — Joh. 17, 11b-19.

Torsdag 3/6: Karl Lwanga og lidelsesfæller, martyrer. Ap. g. 22, 30. 23. 6-11. — Joh. 17, 20-26.

Fredag 4/6: Alm. ugedag (el. Jesu Hjerter messe). Ap. g. 25, 13-21. — Joh. 21, 15-19.

Lørdag 5/6: Bonifatius, biskop, martyr. Ap. g. 28, 16-20 + 30-31. — Joh. 21, 20-25. Aften: Pinsevigil. 1. Mos. 11, 1-9 eller 2. Mos. 19, 1a. 3-8a. 16-20b eller Ez. 37, 1-14 eller Joel 3, 1-5. — Salme 104, 1-2a. 24 og 35 c. 27-28. 29bc-30. (R. 30: Udsend din ånd, Herre, og forny jordens skikkelse). — Rom. 8, 22-27 Joh. 7, 37-39.

Søndag 6/6: Pinsedag. Ap. g. 2, 1-11. — Salme 104, 1 og 24. 29-30. 31. og 34. (R. 30: Udsend din ånd, Herre, og forny jordens skikkelse). — 1. Kor. 12, 3b-7. 12-13. — Pinsesekvens: Helligånd, kom mildelig. — Johs. 20, 19-23.

Mandag 7/6: Mandag i 10. alm. uge. I dag kan der læses samme messe som 1. pinsedag (uden sekvens og uden credo). Læsninger evt. fra en af votivmesserne til Helligånden, eller Ap. g. 10, 34a. 42-48. — Ef. 4, 2-6. — Joh. 15, 26-27. 16. 1-3. 12-15.

Tirsdag 8/6: Alm. ugedag. 1. Kongeb. 17, 7-16. — Matt. 5, 13-16.

Onsdag 9/6: Alm. ugedag (eller Efræm, diakon og kirkelærer). 1. Kongeb. 18, 20-39. — Matt. 5, 17-19.

Torsdag 10/6: Alm. ugedag. 1. Kongeb. 18, 41-46. — Matt. 5, 20-26.

Fredag 11/6: Barnabas, Apostel. Ap. g. 11, 21b-26. 13, 1-3. — Matt. 10, 7-13 Ap. præf 1 eller 2.

Lørdag 12/6: Alm. ugedag (el. Guds Moders lørdagsmesse). 1. Kongeb. 19, 19-21. — Matt. 5, 33-37.

Søndag 13/6: Hellig Trefoldigheds Fest. 5. Mos. 4, 32-34. 39-40. — Salme 33, 4-5. 6+9. 18-19. 20+22. (R. 12b. Saligt det folk, Gud valgte til arvelod!). — Rom. 8, 14-17. — Matt. 28, 16-20.

Mandag 14/6: Alm. ugedag. 1. Kongeb. 21, 1-16. — Matt. 5, 38-42.

Tirsdag 15/6: Alm. ugedag. 1. Kongeb. 21, 17-29. — Matt. 5, 43-48.

Onsdag 16/6: Alm. ugedag. 2. Kongeb. 2, 1. 6-14. — Matt. 6, 1-6. 16-18.

Torsdag 17/6: Torsdag i 11. alm. uge. Messe valgfri. Sirak 48, 1-14. — Matt. 6, 7-15.

Fredag 18/6: Alm. ugedag. 2. Kongeb. 11, 1-4. 9-18. 20. — Matt. 6, 19-23.

Lørdag 19/6: Alm. ugedag (eller Romuald, abbed, eller Guds Moders lørdagsmesse). 2. Krøn. 24, 17-25. — Matt. 6, 24-34.

Søndag 20/6: Kristi Legems- og Blods fest. 2. Mos. 24, 3-8. — Salme 116, 12-13. 15+16bc. 17-18. (R. 13: »Jeg vil løfte frelsens bæger og påkalde Herrens navn« eller »Halleluja« — Hebr. 9, 11-15. — Sekvens: Pris, O Sion, din forsoner. — Mark. 14, 12-16. 22-26.

Kristi Legems- og blods fest torsdag den 17. juni

Traditionen tro indbydes Storkøbenhavns katolikker til i fællesskab at fejre denne festdag i Sct. Therese Kirke, Bernstorffsvej 56, 2900 Hellerup.

(S-tog til Hellerup station, eller bus nr. 21 til Bernstorffsvej, nr. 24 til stoppestedet Tuborgvej, eller bus nr. 27 næsten til døren).

Kl. 19.30 koncelebreret bispemesse med efterfølgende procession i Rygaards park.

Salmebog bedes medbragt.

Velkommen i Sct. Therese Kirke!

Menighedsrådet

Advokat

Jørgen Ulrik Nielsen
Skindergade 32, 1159 K.
Tlf. (01) 13 42 44

Juridisk bistand bl.a. ved køb og salg af ejendom, prioritering og oprettelse af testamente.

Den nordiske valfart til Lourdes

26. august til 2. september 1976

8 dages flyrejse med fuld pension. Pris på hotel »Madonna« kr. 1.880,-

Særpris for syge og handicappede på »Accueil Notre-Dame« kr. 1.250,-

Læger, sygeplejersker, samarititter medfølger.

Program og tilmeldelser:

VÅLFARTSKOMITEEN
Barsehøj 25
2900 Hellerup
tlf. GE. 6341
(bedst om aftenen).

Retræte for damer

Der afholdes retræte for damer på Dalum Kloster fra mandag, den 30.8. kl. 18 til fredag morgen, den 30.9.1976.

Foredragene holdes af pater P. Grègoire, København.

Pris for deltagelse er kr. 200,-.

Tilmelding, der er bindende, modtages helst inden 4.8. af fru Anna C. Rasmussen J. L. Heibergsvej 59 5000 Odense. Tlf. (09) 12 69 15.

fru Agnethe Emmerich Reventlowsvej 14 5000 Odense (09) 12 07 67.

Såfremt der er optaget, bliver De naturligvis underrettet. Ønskes svar alligevel, gør vi det gerne, men vedlæg da venligst svarporto.

Ferielejr 76

Katolske Menighedsplejers sommerlejr for børn i alderen 10-14 år afholdes i år på Klitborg i tiden 18. - 30. juni.

Deltagelse koster 250 kr. med og 230 kr. uden rejse fra og til København.

Nærmere oplysninger og tilmeldelsesblanket ved henvendelse til Katolske Menighedsplejer, Bredgade 69 A, 1260 København K. Tlf. 01 15 23 03 (om eftermiddagen) eller 01 21 88 95

Niels Steensens Gymnasium

Der vil fra 1. august 1976 være at besætte en stilling som adjunkt/lektor inden for fagene

matematik, fysik og kemi.

Skolen drives på katolsk grundlag og ønsker derfor medarbejdere med interesse for at skabe et positivt kristent miljø.

Ansættelsesvilkår i henhold til overenskomst med Gymnasieskolernes Lærereforening. Ansøgning på GL's skema bilagt afskrift af eksamensbeviser m.v. stiles til styrelsen for Niels Steensens Gymnasium og sendes til rektor Erik Lorensen, Niels Steensens Gymnasium, Sct. Kjeldsgade 3, 2100 København Ø, hos hvem yderligere oplysninger eventuelt kan indhentes. Tlf. (01) 20 93 40.

NIELS STEENSENS BIBLIOTEK

må nødvendigvis flytte fra

Stenosgade 3

og derfor lukkes biblioteket

fredag d. 4/6

og åbnes igen i større lokaler

Stenosgade 9

d. 27/7 1976

BIBLIOTEKARERNE

ØM-valfarten flyttes til 22. august

På grund af byggeriet i Øm vil valfarten først blive holdt efter sommerferien, søndag den 22. august. Samtidig skal det nye ØM indvies officielt.

Nærmere program vil blive bragt i »katolsk orientering« nr. 12 af 12. august 1976.

Stiftelsen Mariahjemmet

yder støtte til unge, danske katolikker under uddannelse — dels som stipendium, dels som rentefrie lån.

Skema til ansøgning, der må indsendes inden den 9. juni 1976, kan hentes eller rekvireres hos bestyrelsens formand, landsretssagfører G. Garth-Grüner, Frederiksgade 19, 1265 København K.

Lensbaron og lensbaronesse Stampe Charisius' legat

yder legatstøtte til katolske kvinder og/eller børnerige familier i vanskelige økonomiske kår.

Legatportioner a 100,- til 500,- kr. kan søges ved henvendelse inden 9. juni d.å. med fyldige oplysninger og attest fra sognepræst eller anden gejstlig til

landsretssagfører G. Garth-Grüner, Frederiksgade 19, 1265 København K.

Teltlejr for unge tyske og danske katolikker

Fra d. 17/7-3/8 afholdes der på den Abne Families lejrplads ved Æbeltoft en teltlejr med emnet »Søg nye veje at forkynde ordet«.

Deltagere på lejren er ca. 60 unge tyske katolikker 16-22 år fra Osnabrück og omegn.

Indholdsmæssigt ønsker man at opleve og opbygge et kristent fællesskab, at erfare og videregive Kristi kærlighed, at søge dybere i troen, kort sagt, at få troserfaringer.

Desuden skal dette indre indhold helst også gerne give sig udslag i mere udadvendt kristendom, idet man ved arrangementer med børn m. flere vil forsøge at komme i dialog med campisterne på den nærliggende camping-

plads, hvoraf en del er tyskere. Emnet opfattes altså også helt konkret.

Derudover er der samtalegrupper, forskellige liturgiformer. Tre gange om dagen samles man til bøn, samvær med hygge, badning, bål m.m. Fællesskabet er altså et fællesskab med Kristus i centrum. Disse oplevelser vil vi gerne dele med unge danskere, derfor denne kortfattede information. Hvis du altså kunne tænke dig at fordybe dig i troen i et kristent katolsk fællesskab i en enkel livsstil i naturskønt område nær havet, så er dette noget for dig!

Tid: 17/7-3/8 1976.

Sted: Den Abne Families lejrplads ved Æbeltoft. Pris: 160 kr.

Oplysninger:

Erik Lewandowski, Strårup markvej 20, 6091 Bjert. Tlf. (05) 57 20 20.

Tilmelding:

Skal ske skriftligt til ovennævnte adresse helst inden 1/7. Tilmeldingen skal indeholde: Navn, adresse, CPR-nr., forældres tlf., alder samt andet, der måtte have betydning.

Medbring:

Blot luftmadras, sovepose + det nødvendige tøj. Husk det er en teltlejr!

Betaling:

Når du kommer til lejren.

Den nøjagtige adresse: Økumenisk centers grund Majgårdvej, Vibæk 8400 Æbeltoft

Nyt internationalt hus for præster, der rejser til Rom

Rom (NC) — Vatikanet har fornylig åbnet et internationalt hus for præster hvor man byder på lyse, luftige og meget komfortable værelser i hjertet af Rom og til fordelagtige priser. Huset er indrettet med henblik på kortere eller længere ophold for præster og præstestuderende efter ønske af pave Paul VI.

Prisen for et værelse med bad og telefon, iberegnet 3 daglige måltider er 7.500 Lire pr. døgn og ca. 150.000 Lire for en hel måned. Parkeringsplads findes i nærheden.

Formålet med huset er

at fremme fællesskabet mellem besøgende præster og de fastboende romerske præster. Det rummer også mindre mødelokaler. Be-

stillinger modtages på adressen: Gasa Internazionale per il Clero, Via della Scrofa 70, Rom.

Kirken og pengene

Rom (NC) — Vatikanets ledende finans ekspert, kardinal Egidio Vagnozzi, som er ansvarlig direkte over for paven i økonomiske spørgsmål har under en konference for kirkeligt hjælpearbejde i Rom udtalt, at økonomiske aktiviteter også har deres plads i det kirkelige arbejde, og at de kan gennemføres uden

at gå på akkord med de menneskelige og åndelige værdier. Han tilføjede, at i en religiøs struktur må rigdom eller økonomiske værdier bedømmes som middel til at tjene kirkens åndelige mål. Derfor må man også bestandig modstå fristelsen til begærlighed eller andre negative sider ved pengenes magt.

Progressive polske katolikker i vanskeligheder

Den katolske social-kulturelle gruppe ZNAK (tegn) i Polen er kommet i vanskeligheder. En af dens medlemmer havde vi besøg af i Danmark for nogle år siden: Anna Moravska — hun døde kort efter, og det er et stort savn for hendes progressive venner i ZNAK. Katolikkerne i denne gruppe tager del i samfundsarbejdet sammen med landets kommunistiske styre, i koncilets ånd. Men de holder samtidig fast ved forbindelsen til hierarkiet, i nogen modsætning til PAX-bevægelsen, der står regeringen nærmere.

Protest hjalp ikke

ZNAK har ligesom PAX 5 repræsentanter i parlamentet, Sejmen. Da det nye forfatningsforslag her i foråret blev forelagt, stemte de 4 ZNAK-folk for, men én, Stanislas Stomma, grundlægger og formand for ZNAK, ville ikke være med. Der var indført forskellige ændringer i forslaget som følge af kritiske indvendinger fra biskopperne. Men paragraffen om kommunistpartiets ledende rolle og om venskabet med Sovjetunionen ville man ikke ændre, trods protester også fra andre end ZNAK.

nen ville man ikke ændre, trods protester også fra andre end ZNAK.

Hvordan få politisk indflydelse?

Forslaget blev vedtaget i Sejmen den 10. februar enstemmigt, men med undtagelse af Stommastemme. De 4 andre i hans gruppe viste sig forsonlige og stemte ja under ledelse af især Zablocki og Lubinski. Lubinski har nu afløst Stomma på hans betydningsfulde post i statsrådet. Stomma forlader både Sejmen og ZNAK. Også andre ZNAK-folk fordømmer Zablockis forsonlige kurs. Med særlig spænding afventer man biskoppernes reaktion. Vatikanets msgr. Poggi, som ofte forhandler i Warszawa, vil få brug for sine diplomatiske evner i denne krise.

Den egentlige modsætning i ZNAK går mellem dem, der som Zablocki mener, at i et land som Polen må katolikker for at spille en reel rolle organisere sig i et politisk parti, og andre der tror, at netop i den polske situation kan man lade sin stemme høre på anden måde og med større virkning.

Ellen Nielsen

En gengivelse af den jugoslaviske kunstner Ivo Dulcic's maleri »Kristus med tornekrone«, der symboliserer forhånelser af hans herredømme. Det blev sammen med en række andre moderne Kristus-billeder vist på en udstilling i Vatikanet for et stykke tid siden.

Kristi legemlige opstandelse

Pavelige alvorsord til tvivlerne

Vatikanet (NC) — Under en af påskens højtideligheder gav pave Paul VI et klart svar til de mange benægtende og kritiske udtalelser om Kristi fysiske eller legemlige opstandelse.

Paven sagde: »Ved dette store mysterium kan vi ikke i tavshed forbigå den skare af benægtende og kritikere, der har forsøgt og stadig forsøger at berøve mysteriet dets klare sand-

hed. Men vor vished er så sikker, at vi kun ønsker at bringe den videre til dem, der ikke selv deler den for at have dem som partnere i vor tro og vor lykke»

Visse teologer har som bekendt i de senere år givet forskellige fortolkninger af Jesu genopstandelse. Nogle fastholder, at det kun er Kristi person eller hans virke — ikke hans fysiske legeme — der genopstod af døden.

Vatikanet elastisk i sin øst-politik

München (KIPA) — Et resultat af Vatikanets østpolitik vil antagelig blive, at der i nogle østbloklande igen skabes en mulighed for »at trække vejret religiøst« har historikeren Hans Jakob Stehle, den nordtyske radios korrespondent i Rom og forfatter til bogen »Vatikanets Østpolitik« (1975), for nylig erklæret på en kongres i München.

Alternativet for Vatikanets politik over for et kommunistisk land kan aldrig være katakomber og martyrium. Ingen pave har nogen sinde bevidst villet udlevere et lands katolikker til martyriet. Men i bestemte lande er situationen et martyrium og derfor tilpasser den H. Stol altid sit diplomatiske forsøg til hvert lands konkrete, øjeblikkelige situation. I Ungarn har man været tvunget til at forhandle anderledes end i Tjekkoslaviet.

60 års erfaring

Vatikanstatens diplomati kan ikke bringes på én nævner. Det anvendes som et elastisk instrument. Kirkens østpolitik har allerede 60 års erfaring i at opnå det mulige fremfor at kræve det umulige. Princippet »alt eller intet« er ikke anvendeligt.

Der har aldrig været tale om nogen ideologisk tilnærmelse. Ingen pave eller vatikansk diplomat har nogen sinde draget kommunismens forkastelighed i tvivl. Men som alt andet diplomati gør »koger også den H. Stol sin politik med det vand, der findes, og ikke kun med vievand«, sagde Stehle.

Indsættelse af biskopper det vigtigste

På spørgsmålet om, hvorfor den H. Stol altid som første mål forsøger at opnå, at vakante bispesæder kan blive nybesat, svarede Stehle, at bispedømmerne er kirkens grundpiller. Uden biskopper ingen nye præster og uden præster ingen sakramentsforvaltning. Derfor er det så vigtigt for Vatikanet, at kunne indsætte biskopper. Den klassiske konkordatspolitik, ført over for Italien, Spanien, Frankrig o.a. kan ikke anvendes i østlandene. Derfor foretrækker man øjeblikkelige delløsninger fremfor total-løsninger på langt sigt. Hvert lands særlige afhængighedsforhold til sovjetunionen tages altid i betragtning. I Helsinki viste det sig at være af stor betydning, at Vatikanstaten var med i opgøret med den kolde krig, sagde Stehle.

Polsk politi ødelægger kapel

Kardinal Wyszynski om nye spændinger mellem kirke og stat

Warszawa (NC) — I en påskeprædiken har Polens primas, kardinal Stefan Wyszynski kommenteret

nye spændinger mellem den katolske kirke og de polske myndigheder og anklaget regeringen for at

Billedet herunder viser en ny kirke i Nowa Huta i Polen, nær Krakow. Forud for opførelsen gik et endeløst tovtrækkeri med myndighederne, som havde planlagt Nowa Huta som en socialistisk mønsterby, hvor gudshuse ikke hører hjemme.

have ødelagt en kirkebygning i byen Gorky ikke ret langt fra hovedstaden.

Kardinalen beskrev det som en »brutalitet«, at man under en politiaktion ødelagde bygningen, som beboerne i Gorky har opført i den nærliggende Kampino-skov som et midlertidigt kirkerum, mens man venter på tilladelse til opførelse af et egentligt kapel.

Vidner har oplyst, at omkring 100 politifolk i 3 lastbiler ankom midt i den stille uge, drev folk væk med hunde og tåregas, hvorefter de ødelagde bygningen.

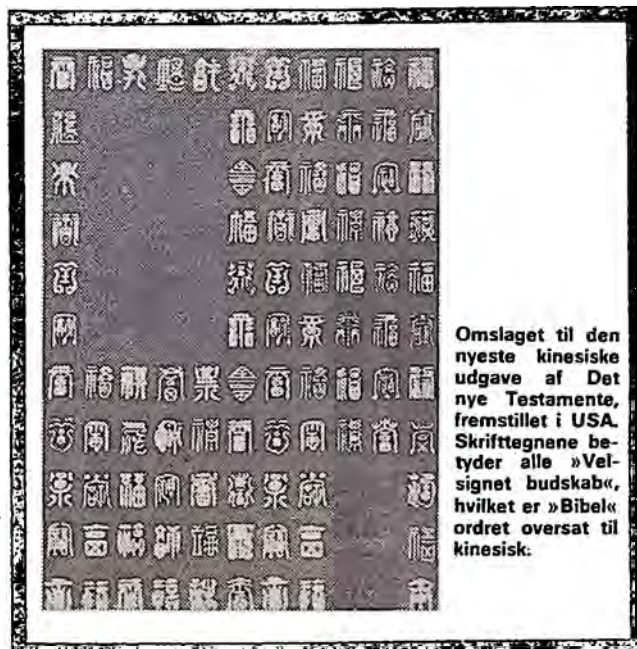
Sovjetisk pres bag aktionen?

Det er ret almindeligt, at de polske myndigheder sylter ansøgninger om nye kirkebygninger i op til 4-5

år. Af ialt 361 ansøgninger fra 28 bispedømmer sidste år er kun 22 imødekommet.

Ifølge senere forlyden-der havde de polske myndigheder allerede før politiaktionen givet tilladelse til kirkebyggeriet i Gorky, men efter sovjetisk pres måtte de trække tilladelsen tilbage. Der har på stedet i Kampino-skoven tidligere ligget en gammel trækirke, som nazisterne ødelagde under 2. verdenskrig. Området var den gang center for den polske frihedsbevægelse. Omkring 200 mennesker blev her skudt som hævnakt, da tyskerne opsporede centeret.

Den kirkebygning, som det polske politi nu har ødelagt, var rejst til minde for de 200 ofre for nazisterne.

Omslaget til den nyeste kinesiske udgave af Det nye Testamente, fremstillet i USA. Skrifttegnene betyder alle »Velsignet budskab«, hvilket er »Bibelen« ordret oversat til kinesisk.

Bibelen nu oversat til 1577 sprog

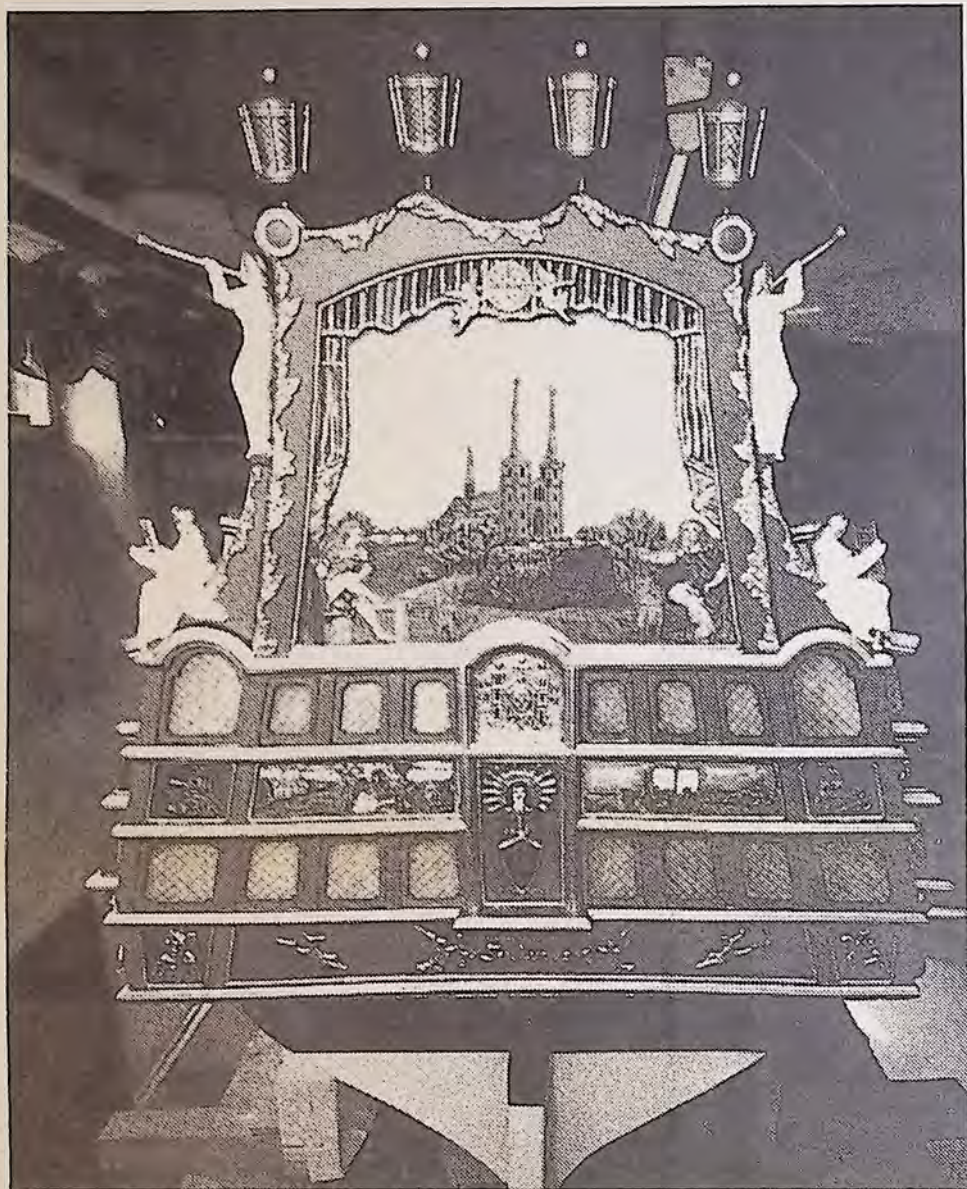
London (NC) — Bibelen foreligger i dag i udgaver på 1.577 forskellige sprog ifølge oplysninger fra verdenssammenslutningen af bibelselskaber der har deres hovedsæde i London. Den seneste opgørelse har medtaget 28 nye oversættelser fra 1975. Blandt dem er (hvis vi ellers over-

sætter rigtigt, red.) kutchinsk der tales i Alaska, belorussiansk og kupsapinisk, der er dialekter i Uganda. Nogle af oversættelserne omfatter hele bibelen, andre kun uddrag.

Bibelselskaberne meddeler, at ikke mindre end 500 nye oversættelser er under forberedelse

Pastoralrådsmødet side 2, 3, 5 og 6
Børnesiden HEJ! side 4
Om præstekaldet side 7
Katolsk pinsebevægelse? side 8-9
Trinbrættet side 12

katolsk orientering

VOTIVSKIB TIL KATOLSK KIRKE. Bispedømmet har modtaget en henvendelse fra tømrer Poul Erik Thomsen, Roskilde, der efter 10 års ihærdig indsats i sin fritid har bygget et votivskib. I taknemlighed over søstrenes gode pleje på Skt. Maria Hospital i Roskilde ønsker han at skænke skibet til en katolsk kirke, skønt han i øvrigt ikke selv er katolik. Skibet er meget rigt udsmykket, hvad man aner på billedet herover af skibets agterparti. Der er blandt andet 100 relieffer med motiver fra Det gamle og Det ny Testamente. Læs videre inde i bladet på side 3.

Rosenkransens fornyelse

Måske et nyt supplement til prædiken?

Vatikanet (NC) — 95 dominikanere, præster lægbrødre og søstre, fra hele verden har været samlet til en studieuge om rosenkransens betydning.

Studieugen blev afholdt i Salesianum i Rom, og kongressens generalsekretær, P. Pierre Masson udtalte, at den havde været uhyre vellykket.

»Privat bøn«, sagde han, »er på mode for øjeblikket, men sådanne perioder har der været flere af i

kirkens lange historie. Rosenkransen er en meget gammel andagtsform. Den har været mere eller mindre populær i århundredernes løb, men den bliver ved med at leve. Vi tror, at dens bibelske rødder og nære sammenhæng med troens prædiken vil sikre rosenkransens fornyelse.«

Historisk set

Under deres studier har dominikanerne overvejet, om det var muligt at knytte

rosenkransen til nye prædikenformer.

»Historisk har«, sagde P. Masson, »rosenkransen altid været et supplement til prædiken. Måske vil den også blive fornyet på samme måde.«

Under opholdet i Rom deltog dominikanerne i pavens onsdagsaudiens, hvor pave Paul VI i sin tale til gruppen priste rosenkransens ægte evangeliske karakter og dens kristocentriske natur.

Hidtil største FN-konference med deltagelse af flere katolske organisationer og personligheder

Menneskeværdige boliger

FN, New York (NC) — FN's konference, Habitat om menneskets boligforhold, afholdes i Vancouver i Canada 31/5 — 11/6 og er den største konference, FN hidtil har arrangeret. Man venter over 2000 delegerede fra regeringerne i mere end 140 lande og op til 5000 deltagere i et Habitat-forum for repræsentanter for nationale og internationale organisationer, der ikke har tilknytning til regeringerne, således f. eks. Caritas Internationalis og WUCWO (Verdensunionen af katolske kvindeorganisationer).

Barbara Ward har skrevet grundbog

Den berømte engelske katolske økonom har skrevet »The home of man« (»Menneskets hjem«), hvor hun advarer mod en verden, der vil have fordoblet sin befolkning i løbet af de næste 25 år, men hvor hun samtidigt viser, hvordan man allerede mange steder er gået i gang med at begrænse byernes stadige vækst, med at afskaffe barakbyer og slumkvarterer, med at løse de stadigt større transportproblemer og med at modarbejde miljøets stadige forringelse.

Habitat vil arbejde på at finde frem til nationale og internationale politiske løsninger på sådanne problemer.

Stor katolsk interesse for Habitat

Pave Paul har sendt FN's generalsekretær et brev, hvor han giver sin fulde tilslutning til konferencen.

Af katolske talere vil Mother Teresa, der skal tale om de handicappedes boligproblemer, og den kendte katolske forfatter Ivan Illich, der er en ihærdig kritiker af den vestlige teknologiske uheldige virkninger, nok vække stor opmærksomhed.

I sit brev til FN's generalsekretær sidste efterår skrev Pave Paul bl.a.: »Hvor ønskeligt det end er at et menneskes bolig så godt som muligt opfylder den pågældendes rimelige

ønsker, så er det klart, at når man ser på menneskets miljø som en helhed, må der først og fremmest tages hensyn til, at alle sikres de nødvendige betingelser for et tilfredsstillende liv.«

Påny chikane mod kirken i Chile

Santiago, Chile (NC) — I en ny strid med kirken har Chiles militærregering forbudt en katolsk aktion for at skaffe skolematerialer til fattige børn i Santiago bispedømme. Den lokale kommandant udtaler at regeringskontoret for uddannelse og socialhjælp »gør et udmærket arbejde på dette område, og derfor er privat indblanding uønsket«.

Retten til at øve barmhjertighed

Under motto'et »Hjælp eleverne« har kirkelige organisationer 3 uger før skoleårets begyndelse i marts startet en indsamling

af blyanter, skrivebøger og andre skolematerialer. Det var meningen, at aktionen skulle kulminere i en sangfestival, hvor kendte chilenske kunstnere ville medvirke, og hvor publikum som entre-afgift skulle aflevere forskellige skolematerialer. En talsmand for de kirkelige organisationer siger, at man føler sig dybt harmfulde over forbudet og ønsker at fastslå kirkens ret til at øve barmhjertigheds gerninger.

Der findes ca. 6.500 offentlige skoler og ca. 3.000 private skoler i Chile. Halvdelen af de private skoler har tilknytning til kirken.

Vietnamesisk biskop udnævnes til kardinal

Blandt de 21 nyudnævnte kardinaler, som vi skrev om i sidste nummer, tilbageholdt paven indtil videre navnene på to af dem. Nu er sløret løftet for det ene, der viste sig at være Hanois ærkebiskop Trin Nhu Khue, der her ses knælende foran paven.

Social rådgivning

ydes af

Katolske Menighedsplejer på kontoret, Brod-
gade 69 A o. g. 1. og 3. tirsdag kl. 19 til 21.
Kontoret holder i øvrigt åbent ugens 5 første
dage fra kl. 14 til 18.
Telefon 15 23 03.

Tømrermester

Ferd. Færch & Co. A/S

Strandvejen, Ålborg
Telefon 12 03 01

A. Mougård A/S

Entreprenør- & murerfirma
Århus C
Telefon 14 20 23 - 13 83 23

A/S Karl A. Hansen

Ingeniør-, murer og
entreprenørfirma

Industrikrogen 16,
Isbøj, 2630 Tåstrup
Telefon 52 11 77

C. B. Riis & Søn

Slagtermestre

Valby Langgade 36
København Valby - Telefon VA
1. kl. kød og pålæg

Mogens Larsen

Ramsherred 31, Åbenrå
Telefon 2 25 30 og 2 34 27

Lys - Kraft - Varme

Skolebøger - Skolerekvitter
Billedbøger - Skønlitteratur - Papir
Fyldepenne - Billigbøger

Roskilde Boghandel

Sct. Olsegade 24 - Telf. 35 31 31

Kaj F. Fjording og Søn I/S

Murermestre - Ingeniører
Entreprenører
Hyldegårds Tværvæg 13.
Charlottenlund
Telefon 63 12 88

El-afdeling v/ installatør
J. Ramkov Hansen
Telefon 94 31 45

- VVS
- Ventilation
- Sprinkleranlæg
- Oliefyre
- Service
- Blik
- Småde
- Pløst
- Isolering

Svend Erik Laursen A/S
Chr. X's vej 108
8260 Århus-Viby J.
Tlf. 06-14 85 33

Tilsluttet
VVS-branchens
garantiordning

Bendt Grøvgård

Isenkram en gros
Hobro - Telefon (08) 52 15 44

Murermesterfirmaet Roman Kusier ApS

Stationsvej 11, Nivå
Telefon (03) 24 71 50

Pastoralrådsmødet: Formandens beretning

Magleås og Øm er stadig mærkesager

Siden sidste årsmøde har der været afholdt 8 møder i forretningsudvalget. Drøftelserne i udvalget har i væsentlig grad drejet sig om de to store sager: Byggeriet i Øm og færdiggørelse og indkøring af projektet Magleås.

Byggeriet i Øm

Medlemmer af forretningsudvalget har deltaget i byggemøder, styrelsesmøder samt rejsegilde. Sidst er byggeriet blevet gennemgået sammen med arkitekt Simon Christiansen. Byggeriet er til dels fuldført og er udført ganske i overensstemmelse med de foreliggende tegninger og beskrivelser, og der blev ikke ved den nævnte gennemgang fundet anledning til at påtale fejl eller mangler overfor byggefirmaet.

Der arbejdes netop nu med indkøb af møbler og køkkeninventar, og det forventes, at ejendommen vil blive færdig til brug i begyndelsen af juni måned. Arkitekt Simon Christiansen udtrykte stor tillid til bygge-riets kvalitet.

Magleås

Forretningsudvalget har haft løbende drøftelser med styrelsen for Magleås for på nærmeste hold at følge indkøringssperioden.

Det er forretningsudvalgets opfattelse, at interessen for at benytte kursus ejendommen Magleås er stigende. Forretningsudvalget har netop fuldført forhandlinger med den

midlertidige bestyrer, hr. Bølling, hvorefter han antages som bestyrer af ejendommen Magleås med virkning fra 1/8 d.å., og således at han og hans familie flytter ind i den tidligere forstanderboli pr. samme dato.

Skolepørgsmål Randers

Forretningsudvalgets medlemmer har været impliceret i forhandlinger om udvidelse af skolen i Randers.

Der arbejdes med plan om at bygge en annexbygning på en del af den gamle skoles grund, hvilket skulle betyde, at skolen kan sælge den nuværende annexbygning, beliggende på Udbyhøjvej i Randers, og koncentrere alt skolearbejde på den nuværende skoles grund. Det vil endvidere være muligt i forbindelse med et eventuelt nybyggeri at skaffe faglokaler.

Tåstrup

I Tåstrup vil der efter sommerferien blive startet en filialske af skolen i Roskilde.

Forretningsudvalget er blevet anmodet om at medvirke ved fremskaffelse af egnede grund, således at der i nærheden af den nuværende kirke kan bygges en skole, beregnet til ca. 350 elever. Forretningsudvalget har i den anledning rettet henvendelse til Tåstrup kommunalbestyrelse med henblik på en drøftelse. Anmodningen vil snarest blive behandlet i kommunalbestyrelsesmøde.

Horsens

En del af forretningsudvalgets medlemmer har i Horsens deltaget i drøftelse om udvidelse af skolen. Der er blevet udarbejdet finansieringsplan, og forhandlingerne videreføres bl. a. i undervisningsministeriet med henblik på forhøjelse af det årlige huslejetilskud.

Rygård

Forretningsudvalget har deltaget i forhandlinger om endelig afslutning af byggeregnskab samt med undervisningsministeriet om forhøjelse af det årlige huslejetilskud, som er nødvendig, efter at skolen er udvidet.

Maribo

Fra skolen i Maribo har forretningsudvalget modtaget forespørgsel om eventuel salg af en del af kirkens grund med henblik på opførelse af en bolig for skolelederen.

Der føres i øjeblikket forhandlinger med Maribo byråd om betingelser for en eventuel udstykning og sammenlægning med skolens grund.

Salg af grundene i Hørsholm

Forretningsudvalget har gennem flere år ført forhandlinger med menighedsrådet i Hørsholm og Hørsholm kommunalbestyrelse med henblik på en udstykning af den meget store kirkegrund.

Efter at sagen endvidere har været behandlet i boligministeriet, blev der i december

1975 givet grønt lys for udstykning, hvorefter ejendommen opdeles i i alt 8 grunde, hvoraf dog parcel nr. 1 er bebygget med kirken. Det er desuden besluttet, at en parcel, der grænser umiddelbart op ad kirkegrunden, fortsat bevares med henblik på udvidelse af kirken.

Der er herefter 6 grunde til salg, der er solgt for en gennemsnitspris på ca. 185.000 kr., således at køberne derudover skal betale ca. 30.000 kr. kontant til dækning af tilslutningsgebyr til offentlige ledninger, modningsomkostninger samt omkostninger ved udstykning m.v. Anlæggelse af vej foregår i øjeblikket.

Præstelønninger

Som det vil erindres, er der fra præsterådets side overfor forretningsudvalget fremsat ønske om forhandling med henblik på regulering af præsternes lønninger.

Forretningsudvalget anmodede i første omgang præsterådet om at fremskaffe fuldstændig klarhed over præsternes nuværende lønindtægter incl. alle tillæg og faciliteter af forskellig art så som telefon, bil, fri kost, logi m.v. Præsterådet har derefter til samtlige præster fremsendt »selvangivelsesblanketter«, hvilke blanketter i meget stort omfang er blevet udfyldt og tilbagesendt præsterådet, der herefter har kunnet danne sig et fuldstændigt indtryk af, hvilke økonomiske muligheder hver enkelt præst har. Såvidt forretningsudvalget er orienteret, vil præsterådet herefter foretage en ændret fordeling af det beløb, som årligt indbetales fra den tyske Ausgleichkasse.

Den nye og mere rimelige fordeling af tilskudet fra Tyskland vil ikke medføre øgede udgifter for Ansgarstiftelsen.

TEOLOGI FOR LÆGFOLK

NYE KURSUSHOLD (aftenhøjskole efter lov om fritidsundervisning m.v.) starter efter sommerferien, den 14.-15. august på Århus seminarium.

LINIE A omfatter følgende fag: Gammel Testamente, Græsk (incl. brevkursus), Ny Testamente, Homiletik, Kirkehistorie, Kirke- og konfessionskundskab, Systematisk Teologi, Samtidsteologi og Menighedsterapi.

LINIE B omfatter følgende fag: Gammelt Testamente, Ny Testamente (efter danske oversættelser), Religionspædagogik, Kirkehistorie, Kirke- og konfessionskundskab, Systematisk Teologi, Samtidsteologi og Menighedsterapi.

Begge linier strækker sig over 3 år med undervisning på Århus Seminarium 10 week-ends hvert år + en uge på en højskole om sommeren. Kursusafgift 1. kursusår: kr. 594,00. Brevkursus på linie A: kr. 300,00.

Detaillerede oplysninger om TEOLOGI FOR LÆGFOLK-kurset og de 2 linier kan rekvireres fra

Det Økumeniske Centers
Kursusafdeling
Katrinebjergvej 52, 8200 Århus N.
tlf. 06 - 16 26 55.

Region III LUNGHOLMSTÆVNET

søndag d. 29. August 1976

Lungholmstævnet er ikke et lokalt stævne for Region III, og vi håber, at mange andre vil komme til Lungholm og være sammen med os den dag, hvor vi fejrer og takker for høsten. Biskop Martensen har lovet at læse messen kl. 11.

Udførligt program senere, men reserver allerede nu datoen. De, der har været med før, ved, hvor skønt der er på Lungholm, de, der ikke har været med før, bliver ikke snydt, hvis de kommer.

Deltids-pædagog til Mariasøstrenes børnehav, Svendborg

Fra den 15. august er en stilling ledig til en uddannet deltidspædagog 17 timer ugentlig til gruppen 5-6 års børn. Arbejdstid daglig kl. 10-13.

Ansøgning med afskrift af eksamensbevis og anbefalinger sendes til:

Sr. Angela
Caroline Amalievej 11 A
5700 Svendborg.

DKKF's retræte for damer

Retræten for damer finder sted fra den 30. august til den 3. september. Foredragene vil blive holdt af pater Josef Reyman, Horsens og ikke som tidligere meddelt pater Gregoire.

Fundne sager

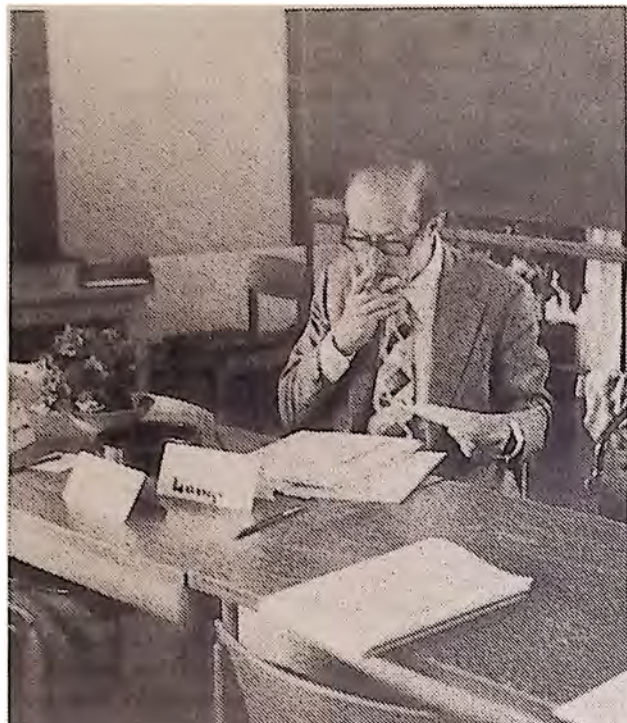
Ved valfarten til Åsebakken den 30. maj blev på klosterets grund fundet: et par briller i etui (mrk. Schmidts optik, Nørreport) et par solbriller og en rosenkrans.

Ejeren kan få effekterne udleveret hos Rolvsen, Valhøjs Allé 65, 2610 Rødovre, tlf. (01) 70 86 89.

Redaktionen holder ferie

indtil mandag den 26. juli.
Vi beder om forståelse for at breve til redaktionen ikke vil blive besvaret i denne periode.

Red.

Filip Lange, en glad formand for kirkebidragsudvalget kigger lige papirerne igennem endnu en gang før forelæggelsen af resultaterne fra dette års agitation.

1.000 ny-tilmeldte kirkebidrag-ydere

Pastoralrådsmødet vel nok mest opmuntrende nyhed var meddelelsen fra kirkebidragsudvalget om, at forårets kampagne havde givet ikke mindre end 1.000 nye medlemmer. Man er herved kommet op på små 5.000 medlemmer ialt, hvilket overstiger de 4.700, som bidragsordningen startede med i 1970. Udvalget håber meget, at de ny medlemmer forbliver trofaste. Det vil betyde en mærkbar forbedring af økonomien til gavn for alle sognene i bispedømmet.

Regnskab og budget

Gaver fra udlandet redder os

Forretningsudvalget forelagde forventet regnskab for regnskabsåret 1975/76 og foreløbigt budget for 1976/77. I regnskabsåret 1975/76 forventes et underskud på ca. 1,7 mill. kr., som i det store hele dækkes ind ved salget af grundene i Hørsholm.

Underskudet for 1976/77 forventes at blive

på ca. 1 mill. kr., men bispedømmet har her fået tilsagn om støtte fra Tyskland på et beløb af tilsvarende størrelse.

Forretningsudvalget og præsterådet arbejder i øjeblikket på at forbedre præsternes lønninger, og bispedømmet har fra den tyske Ausgleichkasse fået tilsagn om et årligt tilskud.

Ny salme- og bønnebog er på vej

Lily Fausbøll, Liturgikommisionens flittige formand, som fik ros og applaus for sin indsats, af lagde malerisk som altid beretning om det krævende arbejde med de mange og lange latinske betænkninger, der som forord til de nye sakraments-ritualer skal med i den nye salme- og bønnebog, som et særligt udvalg på initiativ fra præsterådet er ved at forberede. Den pastorale vejledning for betjening af de syge i forbindelse med de syges salvelse f. eks. er uundværlig hvis man vil opnå, at mistolkninger som »den sidste olie« viger for en ret forståelse af de syges salves-sakramente. Det sam-

me gælder forsonings- og bodsånden, der er en forudsætning for en fornyet bodspraksis.

På et møde i Luxembourg fornylig var de forskellige europæiske bispedømmers liturgikommisioner blevet klar over at hver liturgikommision burde nedsætte et kateke-seudvalg, der påtager sig den opgave at indarbejde, ikke blot ritualerne men et nyt forhold til sakramenterne i menighederne.

Gudstjenester uden præst

Flere og flere steder kommer vi i fremtiden til at holde gudstjenester uden præster. Lægfolket skal uddannes til en række

funktioner ikke blot som oplæsere, men som nad-vertjenere under disse gudstjenester.

Man stødte stadig på problemer med at få alle sogne til at indrette kirkens inventar, således at det opfylder de liturgiske krav.

Problemer med oversættelser

Under den efterfølgende debat kom man igen ind på oversættelser og brugen af ikke autoriserede tekster. I en messe for særlige grupper kan f.eks. Seidelins eller Schindlers oversættelser bruges, men under søndagsmesserne skal man holde sig til den autoriserede tekst for at undgå tendentiøse tolkninger.

En ny oversættelse til moderne dansk af »Fader vor«, »Gloria« og de to trosbekendelser — om mu-

ligt i samarbejde med det Økumeniske Fællesråd — blev kraftigt efterlyst. Allerede på synoden i 1969 havde man taget dette emne op.

I trosbekendelsen er ordet »almindelig« uacceptabelt som oversættelse af ordet »katolsk«, der jo betyder universel, ikke blot verdensomspændende men også og især: henvendt til »alle mennesker« og til »hele mennesket«.

Søster Simone Springer o.s.b. er med på et hold, som oversætter salmerne påny fra hebraisk.

Problemerne med menighedens forbønner er stadig store næsten alle vegne. De færdigtrykte »modeller« er ikke forpligtende, men tvært imod ment som inspirationsmateriale og må ikke gøre menigheden passiv på dette punkt,

W.W.

Magleås snart fuldt udnyttet

Ros til styrelse og værtpar

Af beretningen om Magleås fremgik det, at der i tiden 1.8.75 til 31.3.76 havde været 1561 gæster, hvoraf ca. 1000 overnattede. Ud af 35 week-ends har 22 været helt besat eller delvis optaget. Af 174 dage mellem mandag og fredag har 30 været optaget.

Et åbent vindue til omverdenen

Formanden for Magleås-styrelsen Poul Rude sagde, at denne udnyttelse af Magleås må ses i sammenhæng med, at der i hele perioden har været håndværkere i huset, at

ejendommen som kursus-ejendom endnu ikke har været averteret, samt at Magleås endnu kun har fået profil i de færreste danske katolikkers bevidsthed.

Det resultat, der er nået, betragtes af styrelsen, som et gunstigt udgangspunkt for at gøre Magleås til en levende virksomhed i kirken i Danmark.

Styrelsens ønsker for fremtiden er at gøre Magleås til et mødested for synspunkter, hvor problemer tages op til grundigere behandling end praksis herhjemme hidtidig har været. Vi må som katolikker sørge for at holde et åbent vindue ud til omverdenen, sagde formanden.

Kursusrække om sakramenterne

Pastoralrådet roste styrelsen for det hidtidige arbejde, og især bestyrerparet Bølling fik komplimenter for deres store arbejdsindsats.

I øvrigt forventede styrelsen, at Magleås blev udlejet og benyttet endnu mere i den kommende sæson. Allerede nu er der planlagt arrangementer og kurser indtil midten af april måned 1977. Her vil bl.a. dåbens, bodens og ægteskabets sakramente blive taget op til grundig bearbejdelse.

KK

Pastoralrådet holder kaffepause. Fra venstre sr. Frederikke, sr. Angelina, sr. Hedvig og liturgikommisionens energiske formand Lily Fausbøll.

Sådan gik valget til menighedsråd

Formanden for Pastoralrådets valgkomite, pastor Ib Andersen, afgav beretning om menighedsrådsvalget den 9. maj i år. Af den fremgik det, at der havde været fredsvalg i 9 menigheder, idet de pågældende menigheder ikke havde flere opstillede kandidater end antal ønskede menighedsrådsmedlemmer. I resten af menighederne foregik der en egentlig valg-handling.

Stemmeprocenten spændte fra 10 til 86, og den gennemsnitlige stemmeprocent lå på omkring 18.

Knap 20% stemte pr. brev, og 3 menigheder havde udover selve valg-handlingen i menighedslokalerne udsendt brevstemmemateriale.

I den korte efterfølgende debat blev der udtrykt behov for, at de lokale valgstyrelser ikke alene ser på de tekniske sider af valget, men også at de får inddraget valgstyrelserne i de enkelte menigheder i propaganda og formidling af valgene.

Nye valg på trapperne

Jørgen Bredholt fra Forretningsudvalget opfordrede Pastoralrådets valgkomite til allerede nu at påbegynde arbejdet på de kommende valg til både menighedsråd og pastoralråd, idet disse allerede skal afholdes om to år.

KK

Se i øvrigt navnene på de nyvalgte medlemmer side 10-11.

Poul Erik Thomsen, manden bag det smukke votivskib som omtalt på forsiden. Skibet måler 1,40 m. i bredden, 3,42 m. i højden og 3,40 m. i længden medregnet bordspyd. Ved ophængning er en loftshøjde på ca. 15 m. nødvendig. Hvem har plads?

HEJ!

Om store forventninger

Jane Ronnenberg, 10 år.

Efter påske på vej til Emmaus. Egentlig var det blevet en skuffelse, alt det med Jesus. I hvert fald var det ikke blevet det, disciplene havde ventet:

Anne Bugajski, Nakskov.

Jesus stiger op til sin far. En ny usikkerhed. Alle forventninger brister i åen. Det hele er blevet helt anderledes end disciplene havde regnet med.

Meget snart får vi . . .

Meget snart får vi alle sammen ferie. Jeg glæder mig. Gør du også? Jeg har mange forventninger. Mine forventninger er alt det, jeg glæder mig til og håber på.

Måske bliver jeg skuffet, hvis noget, jeg har glædet mig til, ikke bliver til noget eller bliver anderledes, end jeg havde ventet, men sådan havde disciplene det også.

Jeg ønsker dig en rigtig god ferie.

Lotte

Jeg vil sende en, som altid er hos jer. Disciplene modtager Helligånden. Den måde havde de nok ikke ventet det på, men nu forstår de.

Gabriela, Nakskov.

97.6.1.12.26

Hej "HEJ!"
Vi synes at jeres side om Maria er noget af det allerbedste. I har lavet!
Lene, Benthe, Anne og Gabriela
fra Nakskov.

POSTBREVKASSE

Tak for breve og tegninger fra:

Lis Boksa, Ringsted, Lilli Håkonsson, Albertslund, Jane Rasmussen, Århus, Maria Bettina Reiffing, Vejle, Lotte Bech, Mikkel Grolin, Hans Hvass, Kim Ochwat, Dan Philips Knudsen og Frans Ryom-Hansen, Ålborg, Jane Ronnenberg, Lystrup, Anne Bugajski og Gabriela, Nakskov.

Tømmes næste gang:

efter ferien

Hvem kan lægge de sorte felter sammen til en stor g ?

Redaktionens oplæg til generel drøftelse

Pastoralrådets drøftelse af »katolsk orientering« var på dagsordenen både lørdag og søndag. Lørdag eftermiddag gav redaktørerne Willem Wuyts og Hans Jørgen Johansen et oplæg, dels om redaktionens egne ønsker og forslag til mulige forbedringer af bladet, og dels om hvordan bladet egentlig bliver til redaktionelt, teknisk osv. Søndag formiddag fulgte den egentlige drøftelse, der kom til at strække sig over et par timer.

Blev forventningerne indfriet?

Willem Wuyts stillede bl.a. følgende spørgsmål til pastoralrådets overvejelse:

— Svarer bladet til forventningerne om at skulle være informerende, orienterende og meningsdannende og fremme kendskabet til koncilets nye pastorale kurs for kirken i den moderne verden?

— Er formålet opfyldt med hensyn til at øge den indbyrdes kommunikation mellem pastoralråd, bispekontor, og bispedømmets organer på den ene side og menighederne på den anden?

— Benytter pastoralrådet selv i tilstrækkelig grad bladet som kontaktorgan — og på eget initiativ? dvs. henvender man sig til redaktionen med oplysninger, som redaktionen ikke kan få ad anden vej?

Endvidere efterlyste Wuyts forslag til en muligt bedre redaktion og opsætning af de bageste sider i bladet med orientering-fra

sognene samt yderligere medarbejdere til redaktion af en række specielle emne-områder, f.eks. økumeni, kateketiske initiativer, fremmedarbejder-problemerne, interviews og radio-, tv-, film- og teaterstof.

Han sluttede med en særlig opfordring til de enkelte menigheder: »Vi mangler billedmateriale

(sort-hvide fotos) fra lokale begivenheder og en medfølgende kort billedtekst i stedet for længere rapporter. Kan der i hver menighed findes en fast medarbejder, der indberetter kort om gode erfaringer med nye initiativer, der kan inspirere andre?»

Hans Jørgen Johansen gav herefter en kort redegørelse for det redaktio-

nelle arbejdes omfang og tilrettelæggelse samt en oversigt over de forskellige led i den tekniske fremstilling. Redegørelsen skulle især tjene til at bremse helt urealistiske forslag om forbedringer og desuden forklare nødvendigheden af de gældende, ret stramme tidsfrister for indlevering af stof, annoncer og meddelelser. »Bladet kan naturligvis godt laves anderledes inden for rammerne, men vil man udover disse rammer og opdyrke helt ny områder må man samtidig overveje mulighederne for at forøge redaktionsstaben«, sagde han.

må være kendt lokalt. Måske burde man også slå meddelelserne fra sognene sammen på 4 sider i hvert andet nummer, så de kan tages ud og gemmes.

Navnlig Elsebet Kieler og Olaf Pedersen kunne se vanskelighederne med at få plads til mere dybtgående artikler, som man kendte tidligere fra »Katolsk Forum« og »Catholica«. Man følte et uopfyldt behov for den slags mere krævende stof. Knud Ballin foreslog et tidsskrift herom på nordisk basis, og Elsebet Kieler mente, man skulle se på de muligheder, som jesuiternes blad »Magasin« rummede.

Debat om de varme emner

Den sidste del af drøftelsen drejede sig om den debat, der har været i bladet. Filip Lange kunne godt ønske sig en mere progressiv dynamik, og Hanne Kvium syntes, at børne- og ungdomssiderne var lovlig pæne og artige. Hun så gerne, at man i højere grad kom de mindre artige unge imøde og var lidt mere åben og orienteret mod deres problemer. Olaf Pedersen advarede mod at indsnævre debat-mulighederne til vor egen katolske og snævre kreds, bladet burde også befordre en dialog med vore ikke-katolske landsmænd.

Ellen Marie Lebahn fremkom med et stærkt appellerende indlæg og sagde bl.a.: »Er vi så bange for konflikter, at vi ikke tør give udtryk for vor bekymring eller glæde? Skal vi altid fortrække at tie, når virkelig afgørende ting trænger sig på, som f.eks. den aktuelle præstemangel og lægfolkets medansvar og medindflydelse?«. Hun mente at spore en afmagtsfølelse hos de fleste og en tilbøjelighed til at lægge de brændende sager på is, og hun opfordrede alle til al-

vorligt at overveje, hvor meget det kan ødelægge i os, at vi tier...

Pakke tingene ind eller ud?

Elsebet Kieler betonedes på den ene side vores frihed til at tale ud om tingene og vogte os for en falsk enighed og enhed. På den anden side må vi ikke glemme omsorgen for hinanden og hensynet til hinandens forudsætninger. Mange af os i livets middagshøjde er tilbøjelig til en vis hensynsløs ærlighed og til at vise vasketøjjet for åbent tæppe, — men er det gavnligt for enhver, især børnene og de unge at overvære dette?

Erling Tiedemann mente, at diskussion er en god ting, når blot den ikke skaber forvirring. Han var bekymret over bladets behandling af Vatikanets erklæring om seksualmoral. Kritiske kommentarer havde optaget mere plads end selve erklæringen, og kronikken om homofili burde ikke være bragt uden redaktionelle kommentarer. »Lad os hellere få debat i »katolsk orientering« end pakke tingene ind, men det skal være diskussion, der fører til problemernes kerne — ikke ud i deres periferi«.

God og dårlig provokation

Biskoppen tilsluttede sig principielt en fortsat debat i bladet, men under den forudsætning, at den bygger på tro. Man skal afstå fra dårlig provokation, som f.eks. den andet sted sete påstand om, at Jesu sexliv ikke kommer troen ved. Denne påstand bygger på vantro, fordi alt i Jesu liv kommer troen ved. En god provokation er derimod den, der f.eks. henviser til den mangelfulde tro hos os alle.

HJJ

Bedre information om vore egne forhold og positiv debat ...

Søndagens drøftelse blev både lang og livlig med såvel ros som ris fra mange pastoralrådsmedlemmer.

Den nuværende form eller stil fandt man stort set tilfredsstillende i betragtning af, at bladet kommer til alle katolske husstande. Man satte pris på alsidigheden og det afbalancerede valg af artikler. Biskoppens månedlige bidrag blev påskønnet, men man så gerne yderligere religiøst inspirerende stof.

Forslag til bedre information

Om bladets reelle udnyttelse som middel til kommunikation var man mere usikker. Bedre information om det nu overståede valg til menighedsråd havde været ønskelig. De forskellige råd, udvalg og kommissioner burde efter

fleres mening i højere grad gøre brug af bladet i årets løb, så man bl.a. undgik den store ophobning af stof lige omkring pastoralrådsmøderne. Anton Dekkers anbefalede dog her en kraftig redigering af stoffet, fordi mange katolikker allerede føler, at der er ved at gå for meget »kommissions-apparat« i bispedømmet.

Et forslag fra redaktionen om at udpege en særlig pressesekretær i pastoralrådet eller bedre i pastoralrådets forretningsudvalg, blev lovet velvillig overvejelse.

Orientering fra sognene

Filip Lange anbefalede, at man i hver menighed fandt en person med journalistisk talent, som kunne rapportere lokale begivenheder, evt. fra flere sogne i

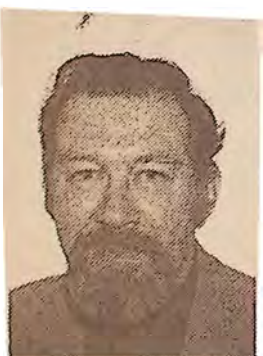
området. En udvidelse af dette lokale stof kunne f.eks. ske ved at man holdt lidt igen på de mere tunge, leksikale artikler.

Josef Vølk og Knud Ballin efterlyste bedre information om katolske radiogudstjenester og i det hele taget langtids-oversigter om religiøse programmer i radio og tv. Her måtte man også tænke på de mange, der ser tysk tv.

Med hensyn til orienteringen fra sognene kunne Hanne Kvium, Jørgen Bredholt og Lily Fausbøll m.fl. godt se, at disse sider så mindre spændende ud, men ingen ville undvære dem. Nogle synes ligefrem, at det var de mest interessante sider fordi man her fik meget at vide om, hvad der foregår i bispedømmet. De faste messetider i hvert sogn kunne måske undværes, fordi de vel

Må vi præsentere os?

Flere har spurgt, hvem redaktionen egentlig er - Her har I os!

Willem Wuyts bladets ansvarshavende redaktør og til daglig sognepræst i Vejle.

Hans Jørgen Johansen medredaktør, cand. psych. og kontorchef i Rådet for Større Færdssikkerhed.

Ruth Plum medredaktør med speciale i kvindestof og lægeligt stof, læge og dr. med.

Knud Kluge redaktionssekretær, halvdagsansat som daglig leder af redaktionskontoret.

Vivi Soldahl medarbejder på redaktionskontoret, redigerer »Orientering fra sognene«.

»katolsk orientering« søger medarbejder til lay-out opgaver

Med henblik på en fortsat forbedring af bladets udseende og kvalitet vil vi gerne udvide den redaktionelle stab med en person, der kan deltage i bladets grafiske tilrettelæggelse og selvstændigt løse lay-out opgaver.

Der må regnes med 8-10 timers arbejde hver anden uge inden for perioden: torsdag-mandag, samt eventuel deltagelse i to månedlige redaktionsmøder om aftenen.

Den pågældende kan binde sig for en kortere eller længere periode, dog helst ikke under et år.

Der kan ydes et mindre honorar efter nærmere aftale. Tiltrædelse snarest.

Skriv venligst et par ord med oplysning om kvalifikationer til »katolsk orientering«, Bredgade 69 A, 1260 København K.

Præstemanglen og lægfolkets nye ansvar

Biskoppens refleksioner over situationen.

Beslutning om lægfolk som »pastoral-assistenter«

Pastoralrådets aftenmøde om lørdagen drejede sig udelukkende om de problemer, der er opstået de sidste par måneder, hvor bispedømmet har mistet 6 præster. Franz Nowroth og Vagn Hansen, som døde kort før påske, Finn Lynge, Thomas Sanner Giel Gommans og Johs. Jong, der fornylig er fratrådt. Bortset fra den helt uoverskuelige situation på Grønland er præstemanglen nu meget følelig i Ålborg, Svendborg, Slagelse, Ringsted, Hillerød, Birkerød, Ordrup og Brønshøj, og i det københavnske Jesu Hjerter sogn har Knud Aage Nielsens sygeorlov ligeledes givet problemer.

Hertil kommer, at sognepræsterne i en del sogne har en sådan alder, at man må imødesee vanskeligheder med at finde afløsere inden for en overskuelig årrække.

Forsøg med læsning og bøn

Under indtryk af disse problemers særlige alvor havde biskoppen ønsket, at pastoralrådet overvejede dem under bøn, besindelse, skriftlæsning og i nær tilknytning til en aftenmesse, — en i og for sig nærliggende fremgangs-

måde netop for et pastoralt råd. Desværre faldt forsøget denne gang ikke særlig heldigt ud, i hvert fald ikke hvis man havde ventet en frugtbar og inspirerende dialog. Det er ganske åbenbart, at en sådan arbejdsform stiller helt specielle krav til både ledere og deltagere.

I sine orienterende refleksioner betonedes biskoppen, at man i første omgang næppe kunne nå længere end til at belyse problemerne — ikke løse dem. Han fremkom dog selv med flere løsningsforslag. Frem for alt anbefalede han, at alle — også han selv — greb i egen barm snarere end at lede efter fejl hos paven, kurien eller finde andre synderbukke.

Cølibatet næppe hovedårsag

Biskoppen indrømmede, at præstesituationen kunne analyseres på talrige måder men han var overbevist om, at nogle svar eller løsninger var for lette og heller ikke sande, f.eks. afskaffelse af præsternes cølibat. Han ville ikke udelukke muligheden af gifte præster en gang i fremtiden, men de aktuelle problemer måtte have en an-

den årsag. Det lå snarere i en svækkelse af de fratrådte præsters oprindelige kærlighed til kirken og dens lære. Måske lidt på samme måde som en mand, der skilles fra sin kone og gifter sig med en anden. Havde han haft en stor og usvækket kærlighed til sin første kone, ville han næppe have fattet kærlighed til den anden.

Troskrise på flere punkter

Biskoppen nævnte desuden en række punkter hvor den katolske tro efter konciliet vaklede, til trods for at konciliet overhovedet ikke havde ytret tvivl på disse punkter. Det gælder Kristi direkte nærværelse i sakramentet, diskussionen om præstevielsens betyd-

ning og præstens særlige nådegaver. Det gælder endvidere problemerne omkring seksualmoralen og ægteskabet, tilbagegangen for skriftemålet og de stillede spørgsmål om Jomfru Marias værdighed som Gudsmoder.

Til spørgsmålet om, hvad vi kan gøre for at forbedre situationen svarede biskoppen selv, at vi især måtte lægge vægt på bøn. Vi må bevidst overvinde vor angst for at bede sammen også uden for kirken officielle og noget stive rituelle form. Vi må anstrenge os for at udvikle et virkeligt fællesskab, så ingen kan føle sig venneløs, og endelig må vi lægge større vægt på vort ansvar for troens udbredelse. Mange af vore egne problemer hænger måske sammen med, at vi ikke forkynder troen uden for vore egne kredse, sagde han.

Nye sogne-embeder for lægfolk

Mod slutningen af sin redegørelse meddelte biskoppen, hvad man i bispe-

rådet var blevet enige om at gøre for at løse de mere praktiske spørgsmål i de nu præsteløse sogne.

Det gamle princip med straks at finde stedfortrædere eller afløsere hvert enkelt sted kan ikke længere følges. Tiden kræver nye pastorale løsninger, dvs. at lægfolket må påtage sig et nyt og større ansvar for den daglige ledelse af de lokale menigheder, og nye lægmands-embeder skal i den forbindelse forberedes. Samtidig må der oprettes præsteboliger på centrale steder, hvor flere præster i fællesskab kan betjene de omliggende sogne på bestemte dage i ugen, først og fremmest på messe-dagene, lørdag og søndag.

En sådan løsning vil for- søgsvis blive gennemført straks efter sommerferien i Slagelse og Ringsted.

Der er desuden taget skridt til igangsættelse af en uddannelse af lægfolk som »pastoral-assistenter« (eller hvad betegnelsen nu skal være for de nye lægmands-embeder i sogne). Det tidligere Skt.

Andreas kloster i Ordrup vil blive indrettet med henblik på dette, og uddannelsen skal varetages af pater P. Gregoire, pastor Lars Messerschmidt og pater H. Roos. Det er tanken at prøvekøre ordningen med pastoral-assistenter med 2 eller 3 præstestuderende, der snart ventes til Danmark efter afslutningen af deres studier i udlandet.

Usikkerhed blandt pastoralrådets medlemmer

Biskoppens orientering fremkaldte kun få bemærkninger fra forsamlingen. Der blev dog advaret mod ikke at se alt for sort på situationen. Mange steder i verden er vilkårene meget værre. Flere pastoralrådsmedlemmer gav udtryk for overraskelse og usikkerhed over for bisperådets plan om pastorale assistenter. En nærmere diskussion herom fulgte i forbindelse med strukturudvalgets beretning, der er refereret andet sted her i bladet

HJJ

Forhastede struktur-løsninger

Struktur-udvalgets beretning satte skub i kritisk debat om bisperådets beslutninger vedrørende »pastoral-assistenter«. Skuffelse i pastoralrådet over at være holdt udenfor

Strukturudvalget havde hovedsagelig beskæftiget sig med to punkter. Den har udarbejdet en vejled-

ning vedrørende et menighedsråds opgaver (som »katolsk orientering« vil bringe senere. Red.) og undersøgt, hvilke konsekvenser det vil få, at omstrukturere bispedømmet i »største lokale funktionsenheder« som erstatning for den nuværende sogneinddeling, der begynder at lide under en alarmerende præstemangel. Sidste spørgsmål skal være færdigbehandlet inden næste pastoralråds- og menighedsrådsvalg i 1978.

Fra debatten, der fulgte efter formanden, Ib Andersens beretning, kan især nævnes følgende spørgsmål og indvendinger.

Flere mente, det er uheldigt at holde valg så sent som i maj.

Også de regionalråd, der ikke fungerer, bør holde mindst ét konstituerende møde.

Nødløsninger må ikke blive endelige løsninger

Det blev kaldt uheldigt og umyndiggørende, at pastoralrådet bliver forbigået

i pastorale drøftelser og beslutninger som f.eks. den påtænkte nyordning med de ikke nærmere definerede »pastorale assistenter« i sogne uden præst. Det blev spurgt om det var klogt, at initiativer af så vidtstrækkende pastoral art bliver taget af bisperådet uden om de rådgivende organer. Man burde være varsom med at skabe nye begreber og med at betragte skræddersyede nødløsninger for fem-seks sogne som generelle løsninger for hele bispedømmet.

Sammenblanding af to problemer

Beskæftigelsen af de ventede præstekandidater året før deres eventuelle præstevielse er ét problem, — udnævnelsen af kvalificerede lægfolk til pastorale opgaver et andet, og begge problemkrede bør løses uafhængigt af hinanden, ikke oppefra men i samråd med de implicerede menigheder.

Man havde svært ved at se, hvordan præstekandidater ville kunne udføre

en præsts arbejde og advarede mod forhastede beslutninger der hverken ville gavne de unge teologer eller den nødstedte menighed.

Sognebåndsløsningen uafklaret

Hvad sognebåndsløsningen angår, var drøftelserne kørt fast, efter at biskoppen havde ytret usikkerhed over for den løsning, strukturudvalget var kommet frem til.

Hele strukturdebatten blev præget af en ofte ubehagelig usikkerhed blandt pastoralrådets medlemmer over for de løsninger, bisperådet er kommet frem til, og flere havde den nok så irriterende fornemmelse, at debatten ikke var fri og afslappet nok og for tit blev afbrudt i utide.

Efter fleres henstilling forventes det, at problemerne omkring de præsteløse sogne sættes på dagsordenen for næste pastoralrådsmøde i november.

W.W.

Ny generalvikar udnævnt

Ib Andersen afløser Lars Messerschmidt

Anton Dekkers i nyt embede som generalsekretær

Fra bispekontoret er netop kommet officiel meddelelse om, at pastor Ib Andersen er udnævnt til generalvikar for biskoppen fra den 1. juli i år og for en 3-årig periode.

Der sker samtidig en omlægning af arbejdet på bispekontoret, idet der oprettes en ny stilling som generalsekretær for biskoppen. Pater Anton Dekkers S.J. udnævnes til denne stilling ligeledes fra 1. juli i år og for en 3-årig periode.

Generalsekretæren skal have den daglige ledelse af bispekontorets afdeling for pastorale anliggender mens generalvikaren skal varetage de særlige opgaver, som er fastlagt i kirkeretten.

Pastor Lars Messersch-

Generalsekretær Anton Dekkers.

Generalvikar Ib Andersen.

midts periode som generalvikar udløber den 30. juni i år. Han har som tidligere meddelt overtaget embedet som sognepræst i Skt. Andreas sogn og vil fortsat

have betydningsfulde opgaver at løse med præsteuddannelse og den påtænkte nye uddannelse af lægfolk til særlige sogne-embeder.

Prætestuderende Gunnar Lorenzen.

— Jeg har ikke fortrudt, at jeg har fulgt den stemme, som kaldte mig til i et ordensliv at tjene andre mennesker, og jeg ønsker, at også andre unge vil lytte bedre til den røst, som siger:
„Arbejd ikke for den mad, som er forgængelig, men for den mad, som varer til evigt liv, den som Menneskesønnen vil give jer“ (Joh. 6,27), — skriver artiklens forfatter i et medfølgende brev.
Gunnar Lorenzen ser med taknemlighed og glæde fremtiden i møde. Efter et besøg i Danmark i august vil han til efteråret fortsætte sine studier i Frankfurt.

Gunnar Lorenzen med nogle af sine studiekammerater under en pause i forelæsningerne.

Visdom eller dårskab

Af Gunnar Lorenzen

I de sidste par år er en ny udvikling begyndt i kirken. Efter nogle års krise stiger antallet af unge, som går i kirkens tjeneste. Netop på et tidspunkt hvor man ivrigt diskuterer spørgsmålet »Kristus ja — Kirke nej?« beslutter flere sig til at arbejde ikke bare for Kristus, men også for kirken. Præsteseminariene i Tyskland har i de sidste to år haft en øget tilgang på årligt 6—10 pct., og også nogle ordener melder om større interesse. De første teologiske fakulteter er begyndt at indføre adgangsbegrænsning. Også jesuitordenen, som for 2—3 år siden havde den ringeste tilgang i mange år har mærket den stigende interesse, og i år meldes om øget tilgang.

Overalt i kirken gærer et nyt liv, og spirer vokser frem på de mest uventede steder, det ser ud til, at foråret er ved at bryde frem efter en lang og kold vinter.

Hvorfor?

Da jeg naturligvis kender forholdene bedst fra min egen orden, jesuitordenen, kredser de følgende bemærkninger om mine erfaringer i de sidste tre år i Tyskland. For få år siden kom næsten alle, som indtrådte i ordenen, direkte fra gymnasiet, i dag er det ved at være en undtagelse. De fleste har studeret et par år eller udøvet et erhverv sådan som jeg selv. De har altså lært »det praktiske liv« at kende og har ofte en god uddannelse, og alligevel vælger de et andet liv. Hvad kan berettigede et ungt menneske til at opgive sit tidligere liv og tage det store skridt ind i en uvis fremtid? Da jeg

også selv er gået den vej, kan jeg vel bedst besvare spørgsmålet med min egen begrundelse: Min forudsætning var, at jeg var kommet til den overbevisning, at et liv uden Kristus ikke har nogen mening. Derfor traf jeg for 6 år siden den beslutning at ville tjene Ham. Men en sådan afgørelse træffer jo enhver overbevist kristen. Imidlertid stod det mig klart, at mit liv ikke var et liv efter Guds vilje, at Han ville tage mig i sin tjeneste på en måde, som udelukkede et normalt familieliv. Det liv, som jeg nu fører, er ikke principielt bedre, men anderledes, end det ville være blevet, hvis jeg havde fortsat i mit erhverv og giftet mig. Men for mig betyder det et liv i fylde, fordi jeg har erfaret, at jeg dermed går den vej, som Gud har vist mig — uanset konsekvenserne. Menneskets lykke består deri, at han bringer sig i overensstemmelse med den plan, som Gud har med ham, for »vi har ikke udvalgt Ham, men Han har udvalgt os og sat os til at gå hen og bære frugt« (sml. Joh. 15,16).

Ikke bare fromme tanker!

Mange unge har gjort og gør lignende erfaringer. Men det praktiske liv ser måske anderledes ud. Jeg selv vidste meget lidt om ordensliv og teologistudium, og jeg havde vel opgivet tanken om noget sådant, hvis ikke Helligånden havde været mere stædig end jeg. I Danmark (men ikke bare dér) bliver man anset for en afviger, hvis man er kristen, og endnu værre bliver det, hvis man bekender, at man er katolik. Hvad bliver da

ikke reaktionen, hvis venner og bekendte erfarer, at man tænker på at blive præst og/eller indtræde i en orden? Og hvis man virkelig begynder at gå den vej, tårner problemerne sig snart op. Kun tilliden til Guds ord: »Men under alt dette mere end sejrer vi ved Ham, som elskede os« (Rom 8,37), som er det eneste faste punkt i en sådan tilværelse, kan føre os gennem alle vanskeligheder: at blive regnet for »unormal« — at måtte forlade familie og venner for at studere i udlandet — at måtte opgive alle tanker om et normalt familieliv og en karriere — at måtte opgive den kendte sikkerhed og tryghed. Hvor mange vover vel et sådant skridt? Bedre bliver det ikke, hvis man ser på præstesituationen i Danmark! Jævnligt kan man i dette blad læse om, at en præst har søgt andre veje, og det er en kendsgerning, at vi har meget få unge, danske præster. Man må alvorligt og oprigtigt beskæftige sig med disse problemer og i bøn bringe dem til Gud for hos Ham at hente kraft, og man må tale med andre kristne derom. Kristendommen er ikke en religion for verdensfjerne drømmere — og et ordensliv slet ikke — men har tværtimod med den grå hverdag at gøre og med de praktiske vanskeligheder. Først med Kristus som livsledsager lærer man at leve rigtigt i hverdagen.

I kirkens tjeneste, hvorfor?

Det ville her føre for vidt at beskrive de mange praktiske problemer eller hverdagen, som den ser ud for mig, det kunne måske

være emnet for en senere artikel.

Paulus spørger: »Har Gud ikke gjort verdens visdom til dårskab?« (1 Kor. 1,18). Det kan for »verden« være en dårskab at gå i kirkens tjeneste. Men det store spørgsmål er måske, hvor vidt man selv kan identificere sig med den kirke, som man tænker på at ville tjene. Er kirken bare en hængende organisation? Mange mennesker kritiserer kirken, men kirken er et levende fællesskab. Sådant som i en skov nogle træer og buske dør, for at andre spirer kan vokse, sådan er det også i kirken. Vi lægger tit mærke til de udgåede træer og de visne buske, men ser sjældent de grønne spirer, som endnu er så små, og heller ikke de højeste træer, hvor vi ofte kun ser det nederste stykke af stammen. Og dog har kirken mange sådanne træer, som rækker op i himlen, omend nogle måske nede ved jorden ikke er så kønne som oppe ved kronen. Også i kirken — som i naturen — virker forureningen, og spørgsmålet er, om vi hører til dem, som tankeløst »spredter affald«, eller måske til dem, som ser op og glæder sig over de høje træer og omgås forsigtigt med de små spirer. Den bedste kritik er at stille sig i kirkens tjeneste for på den måde at hjælpe med til at danne en skov, som kan frembringe mange nye skud. Kun én kan bestemme, hvilke træer, som skal fældes, og kun én kan plante nye træer, og det er kirkens herre, Jesus Kristus. Ham tjener vi, når vi tjener kirken — og dermed alle de mennesker, som Han sender til os. Den som i Guds

rige vil være med til at bygge op og ikke nedrive, må på den ene eller anden måde stille sig i kirkens tjeneste.

Hvor er min plads?

Når man har overvejet disse ting, bør man træffe sin beslutning og spørge sig selv: »Hvor er nu min plads i kirken?« I de sidste år er kun få kommet til det resultat, at deres liv på en særlig måde i en orden skal stilles til rådighed for Gud, for Han kalder ikke mange til en sådan tjeneste. Men jeg er overbevist om, at Gud også i Danmark (eller sågar netop dér) kalder nogle på den måde. Til dem siger jeg: Lad ikke hverdagens larm og problemer overdøve denne svage stemme i hjertet. Lyt til den! Overvej roligt alle vanskelighederne, men tænk på, at vi med Guds hjælp vil kunne overvinde dem alle. Tal med en egnet præst derom. Enhver er også velkommen til at skrive til mig.

Den første tid i ordenen.

Da jeg for næsten tre år siden indtrådte hos jesuitterne, kendte jeg ikke alle de vanskeligheder, som jeg senere skulle blive stillet overfor. En kendt jesuit har engang sagt: »Havde jeg vidst, hvor mange vanskeligheder, jeg måtte overvinde, havde ikke fire vilde heste kunne »sparke« mig ind i ordenen. Nu, hvor jeg kender problemerne, kan ikke otte vilde heste sparke mig ud!«

Det har for mig betydet en stor omstilling at indtræde: Jeg måtte forlade alt og drage til udlandet uden nøjagtigt at vide, hvad der ventede mig. Det

første år var derfor ikke let. Jeg kunne ikke udtrykke mig så godt på tysk, og jeg var noget ældre end de fleste andre novicer (27—28 år). Jeg tænkte flere gange på at forlade alt og rejse tilbage til Danmark, men tilliden til Gud fik mig til at blive.

Fra Münster kom jeg til München, hvor jeg i disse måneder afslutter et 2-års filosofistudium. For en dansker er det sikkert ikke let at sætte sig ind i den europæiske filosofi, og hvis man som jeg er en »jordbunden praktiker«, behøver man megen tid og tålmodighed for at finde en vej igennem filosofiens »labyrinter.« Og dog har jeg været glad for studierne og for tiden her i München. Jeg har i højere grad fået øjnene op for de muligheder, som et ordensliv byder. For eksempel har jeg lært at værdsætte den åbenhed og tillid, som andre mennesker møder mig med, og den tryghed og gode basis, som en ordenskommunitet byder. Jeg bor jo ikke i et kloster, men i et moderne studiehus sammen med mine professorer og medbrødre og studerer sammen med mange slags mennesker, og ved siden af studierne arbejder jeg i et sogn i byen.

Jeg har talt med andre jesuitter om den første tid i ordenen og lært, at mange har haft de samme vanskeligheder som jeg selv, og det har betydet en vis opmuntring. Eller det samme sagt med religiøse ord: Jeg har erfaret, at man lander sikkert, når man kaster sig i Guds arme.

Gunnar Lorenzen SJ
Kaulbachstrasse 31a
D-8000 München 22.

De præsteløse sogne

Det netop afholdte pastoralrådsmøde fik en næsten dramatisk dimension ved de pludselige meddelelser om tabet af hele 6 præster, — 2 ved død og 4 ved fratræden.

Disse triste begivenheder fremkalder unægtelig pastorale problemer men de indtraf så kort tid før pastoralrådsmødet, at en egentlig drøftelse på sædvanligt velforberedt grundlag ikke var mulig. Derfor blev det kun til en orientering fra biskoppen, som i nogen grad var præget af de efterhånden enorme byrder han påtager sig. Ved denne orientering hæftede man sig navnlig ved, hvad biskoppen i forståelse med bisperådet agter at gøre for at løse de helt akutte problemer i de nu præsteløse sogne.

En sådan hurtig indskriden fra biskoppen havde fortjent bifald fra pastoralrådet snarere end den spredte kritik, der kom frem. Normalt går de indbyrdes (gemytlige) småbebrejdelser i de kredse jo gerne på, at der snakkes for meget og handles for lidt...

Biskoppens eller bisperådets ide med unge præstestuderende til varetagelse af den præstelige nødbetjening er måske ved nærmere eftertanke ikke særlig god. Men en sådan nærmere eftertanke vil der under alle omstændigheder blive lejlighed til, fordi biskoppen netop ikke har til hensigt at trække en færdig løsning ned over den lokale menighed, men tværtimod forinden drøfte mulighederne med det pågældende menighedsråd.

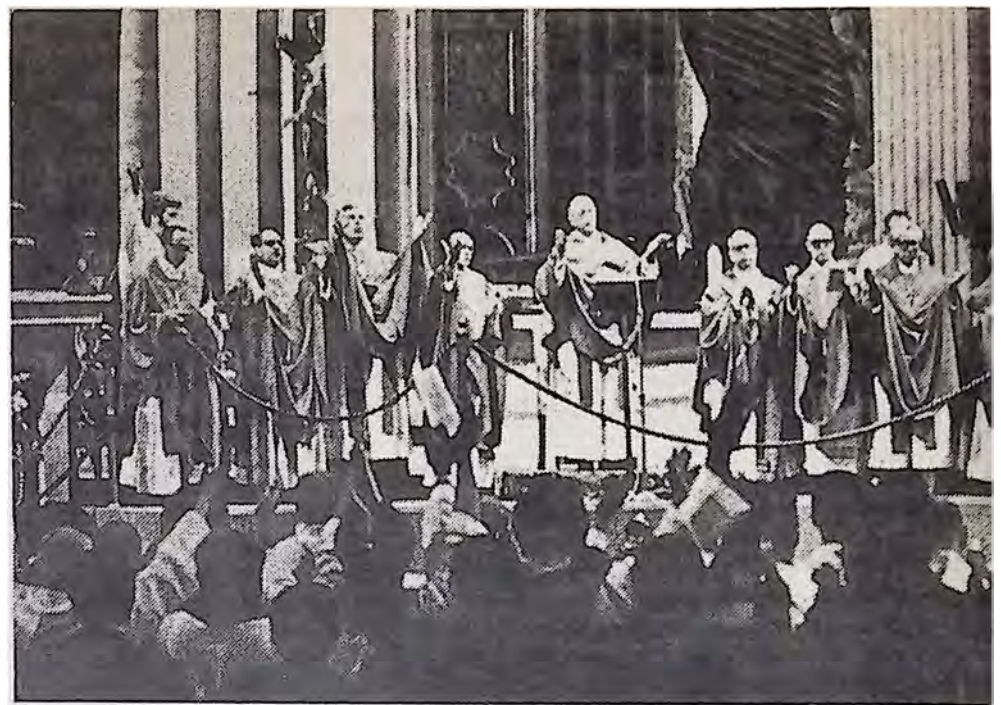
Det må også retfærdigvis indrømmes, at pastoralrådet indtil nu ikke er kommet med synderlig markante forslag i den stadig løbende diskussion om struktur-udviklingen, specielt ikke med hensyn til at løse problemernes rent praktiske side. Dette billede vil måske ændre sig på mødet i november hvor spørgsmålet om »pastoral-assistenter« (de påtænkte nye lægmandsembeder) er på dagsordenen.

Udtrykket »præsteløse sogne« løber let i pennen, men er i virkeligheden misvisende. Intet sogn i dette bispedømme vil savne præstelig betjening, omend service-niveauet sænkes noget. Sammenlignet med store dele af verden er vi herhjemme nærmest forkælede med antallet af præster, — eller sagt på en anden måde vi frådser gevaldigt med lilleput-sogne, og også på dette punkt må vi lære at dele bedre.

Der skal også lyde en advarsel mod uden videre at tage den aktuelle »præsteflugt« som udtryk for, at kirken er i alvorlig nød herhjemme. I pressede situationer kan vi alle blive irriterede eller deprimerede, men samtidig hermed sløres vores ellers klare om-dømme. Lad os ikke glemme tidens opmuntrende og meget løfterige tegn: Tilstrømningen til det ny Øm, til Magleås-arrangementerne og til de nye kirkedage eller kirkestævner, retræterne på Sostrup osv. og lad os heller ikke glemme det betydelige opsving i antallet af kirkebidrag-ydere for blot at nævne noget af det, der falder mest i øjnene.

Sådan noget sker ikke for en kirke i tilbagegang eller hensygnen.

Hans Jørgen Johansen

Der findes ingen »katolsk pinsebevægelse

Af Henri Caffarel

Man må afvise myten om en katolsk pinsebevægelse. For der kan ikke eksistere nogen katolsk pinsebevægelse. For at overbevise sig herom, behøver man blot tænke over, hvad pinsebevægelsen er: en samling af talrige og forskellige kirker beslægtet med protestantismen, og hvis benævnelser er forskellige. Man kan dog udlede visse fællestræk både på det læremæssige og det praktiske plan:

En fundamentalistisk, d.v.s. bogstavelig opfattelse af Bibelen.

Overbevisningen om, at efter dåben med nedsænkning, som er omvendelse til Jesus Kristus, er en anden dåb — i Helligånden — nødvendig for, at den troende kan modtage Helligånden og hans gavers fylde, idet tegnet på modtagelsen af denne åndsdåb er »at tale i tunger«.

Man tillægger visse kårer som helbredelse og profeti en meget stor betydning.

Omvendelsesiver

Fælles for dem alle er også en streng moral og en dynamisk omvendelsesiver. Da pinsebevægelsens grundlæggere, der oprindeligt alle var protestanter, ikke blev tolereret i deres kirker, forlod de dem, i stedet for at forblive der og være en fornyende kraft i hver kirke, brød de med dem. Og i hvert fald i første halvdel af det 20. århundrede kritiserede pinsevennerne de protestanti-

ske kirker meget voldsomt. I den katolske kirke så de kun »den store skøge« som Johannes Abenbaring taler om, og de var af den opfattelse, at Kirkernes Økumeniske Verdensråd var inspireret af Djævelen.

Pinsebevægelsen voksede hurtigt. Der hævdes at være mere end ti millioner pinsevenner i verden.

Når dette er sagt, lad os da spørge dem, som pressen kalder »katolske pinsevenner«: Har I en fundamentalistisk opfattelse af den Hellige Skrift? Tror I, at man foruden dåben med vand og firmelsen behøver en tredje rituel handling for at modtage Helligånden og alle hans gaver? Mener I, at den, der ikke taler i tunger, ikke har modtaget Helligånden i hele dens fylde? Ser I, i den katolske kirke den »store skøge«?

Det er overflødigt at sige, at svaret på alle disse spørgsmål vil blive »nej«. Men hvordan kan de så være pinsevenner?

Hvem er de da, disse katolikker, som man kalder pinsevenner som følge af en forkert sprogbrug?

»Dåb i Helligånden«

Det hele begyndte for en halv snes år siden. Nogle unge studenter og deres professorer led under den manglende intensitet og virkekraft i deres trosliv. Pinsebevægelsens synlige fremgang gjorde indtryk på dem, og de spurgte sig selv, om man måske i katolske kredse skulle have

overhørt visse evangeliske belæringer, som pinsebevægelsen lagde vægt på, og som velkendte og levet af de kristne i de første århundreder forklarer den unge kirkes forbavsende udbredelse.

De unge kom til den overbevisning, at et kristent menneskes liv altid forbliver mere eller mindre sterilt, hvis det ikke udtrykkeligt anerkender Kristi herredømme, hvis det ikke overgiver sig betingelsesløst til Helligåndens førelse, og hvis det ikke engagerer sig i et broderligt fællesskab. Ud fra disse tanker fandt de sammen i bønsgupper, hvor de nu fordyber sig i kirkens rige trosskat, men de har ikke meldt sig ud af den katolske kirke, selv om disse bønsgruppers stil sommetider minder om pinsebevægelsens forsamlinger.

Disse katolske bedegrupper er blevet stadig mere talrige i mange lande. Men intet berettiger nogen til at se en forbindelse mellem denne strømning til at mødes i bøn og pinsebevægelsen.

Det er rigtigt, at man i nogle grupper, der er knyttet til denne bønsebevægelse, taler om »dåb i Helligånden«. Dette udtryk er meget beklageligt, idet man løber den risiko, at det bliver opfattet, som pinsevennerne opfatter det, nemlig sådan, at dåben ikke er tilstrækkelig og en »anden dåb« nødvendig.

Mange teologer og bi-

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceanndeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K. Telf. (01) 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarstiftelsen, Katolsk orientering og informationsafdeling.

I redaktionen:
Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,
Fjellsgade 2, DK-7100 Vejle.
Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.
Redaktionssekretær: Knud Kluge.
Lay out: Paul Traczyk Larsen og Knud Kluge.

Udsendes i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark.
Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.

Redaktionen kan desværre ikke påtage sig ansvaret for uopfordret indsendte manuskripter.

Oplag juni 1976: 14.900 eksemplarer

Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

Billedet til venstre er fra en karismatisk pinsøgudstjeneste i Peterskirken med kardinal Suenens og 12 biskopper. I forbindelse med gudstjenesten holdt paven en tale.

Billedet herunder er fra „La Maison de Priere“ (bønnens hus) i Troussures i nærheden af Beauvais i Frankrig, hvor artiklens forfatter, den franske præst Henri Caffarel leder et meditationscenter.

»ny« i det kristne liv - Helligåndens nærværelse som en glæde, der fylder både ham/hende selv og de andre, der har bedt denne bøn sammen: en glæde som en fornemmelse af Guds nærvær, en ny sans for bøn, kærlighed til Bibelen, en fred i hjertet, et ønske om at begive sig ad den evangeliske forsagelses vej for at blive et sandt vidne for Kristus.

Pinsens nåde

Det er et faktum, at Helligånden sommetider manifesterer sig på en måde, vi ikke er vant til i vore dage — undtagen da hos kristne, der er nået langt i deres åndelige livs vækst — men som vitterligt var helt almindelig i de første kristne menigheder: ved profeti (i betydning gudsinspireret tale, ikke som spådom), helbredelse af syge, tungetale (en meget vanskelig sag, jfr. 1. Korintherbrev, 12!).

Vil man hævde, at katolikker, som har modtaget disse gaver, skulle være pinsevenner, fordi disse gaver findes hos pinsebevægelsen? Bestemt ikke! Disse gavers oprindelse skal søges i kirken, hvor pinsens nåde aldrig er hørt op med at være virksom, og slet ikke udenfor kirken. Man kalder jo heller ikke en katolik for katolsk buddhist, bare fordi han benytter sig af en meditationsteknik, som buddhisterne også kender og bruger, når de beder.

Det er højst sandsynligt, at massemedierne ikke ville have vist denne bønstrømning den samme interesse, hvis ikke de karismatiske manifestationer havde fundet sted. Årsagen

til den opmærksomhed, pressen har vist, er nok den noget tvivlsomme smag for det mærkværdige. Denne opmærksomhed er måske den største fare for disse bønsgupper, idet fremstillingen af noget som en succes nemt kan skabe en ny mode. Men at gøre alvor af evangeliets livsværdier kan ikke være på mode, uden at det bliver usandfærdigt.

En anden fejlbedømmelse er det, at kalde denne bevidstblivelse og dens behov for bøn en »bevægelse«. Lige så lidt som den er en katolsk pinsebevægelse, lige så lidt er den en struktureret eller ensartet verdensbevægelse.

Næres af kirkens lære

Lad mig som forklaring bruge en sammenligning fra kirkehistorien. Frans af Assisi har grundlagt en religiøs orden, franciskannerne. Samtidig var han ophavsmanden til det, man kan kalde den »franciskanske tænke måde« eller det »franciskanske livssyn«, dvs. en bestemt måde at forstå livet og evangeliet på fuldstændig i overensstemmelse med kirkens lære, men med særlig vægt på visse evangeliske sandheder, som var blevet forsvundet af middelalderens kristen. »Salige er de fattige, salige er de, der stifter fred«, osv.

De bønsgupper, som er en del af den »karismatiske fornyelse«, er en strømning, som den franciskanske tænke måde, men ikke nogen kirkelig institution, som Franciskanerordenen. Den karismatiske fornyelse er en særlig spiritualitet, en særlig måde at

omgås hinanden på, en særlig måde at samles på, med en større bevidsthed om visse sider af den evangeliske lære, som i dag griber flere og flere katolikker og får grupperne til at opstå, fordi folk vil komme sammen i bøn.

Jeg ved udmærket godt, at alt hvad der skrives om den karismatiske fornyelse kan få os til at tro det modsatte. Læser man bestemte bøger, får man det indtryk, at den karismatiske fornyelse burde være en verdensopspændende »bevægelse«. Her er det vigtigt at vide, at et stort antal af disse bønsgupper nægter at lade sig sætte i bås med pinsebevægelser. Både deres tanker og deres adfærd har rødder i kirkens egen store åndstradition, som har skabt munkevæsenet og den kirkelige mystik, som overhovedet ikke står i gæld til buddhister eller protestanter. Alle disse bønsgupper næres af kirkens lære, er åbne for Helligåndens virke i kirken og bevarer deres forbindelse med kirkens hierarki.

Når vi nu har aflivet nogle myter og påvist nogle fejlbedømmelser hvad er der så tilbage?

Fordybelse i troen

Et almindeligt udbredt tegn i kirken i dag er genopdagelsen af bønne og et behov — især hos de unge — for at komme sammen i uformelle grupper, hvor de oplever et ægte, kristent fællesskab mellem gifte, enlige, præster, søstre. Disse bønsemøder er langt fra en erstatning for messen eller den liturgiske bøn. I tværtimod er messen og nadveren en forudsætning og en hjælp til bedre

at kunne deltage i gruppens bøn. Mange steder består disse grupper ikke bare af mennesker, der mødes til bøn, men de danner små eller større fællesskaber på tyve til halvtreds personer, hvis hovedopgave er at fordybe sig i troen, at vie sig bønne, at hjælpe hinanden som brødre, at forkynde evangeliet for andre. Alt dette sker indenfor kirkens rammer og i stor åbenhed og lydhørhed over for Helligånden.

Spontanitet i bønne

Et par aspekter er særlig påfaldende. Sans for fællesskabets kristne dimension, forkyndelse af Helligåndens virke i hele kirkens og den enkeltes liv, trofasthed mod dåbens og firmelsens bekendelse, lægfolkets opgave og tjeneste som Guds folk, og bønnens store betydning.

Man bør lægge mærke til disse bønsgruppers mødestil. Deres kendetegn er en stor spontanitet i bønne, bibellæsning, sang, et varmt venskab. Derfor er det ikke mærkeligt, at disse grupper udøver en stor tiltrækningskraft.

Naturligvis truer visse farer. Det er der ikke noget usædvanligt i. Alt, hvad der lever, er sårbart og truet. Men når en bønsgruppe har en god åndelig vejleder og forbliver nært knyttet til kirken, er den beskyttet mod afvigelser.

Personlig nærer jeg mere håb end frygt. Denne fornyelse af behovet for bøn i fællesskab vil i samklang med alle andre fornyelser i kirken i dag kunne bidrage kraftigt til gudsfolkets indre fornyelse.

else«

skopper har for længst gjort rede for hvor uacceptabelt og farligt dette udtryk »dåb i Helligånden« er. Og det er jo ikke bare udtrykket som sådan, der afvises som misvisende, men især det ritual, som vi kender fra pinsebevægelsen.

Guds nærvær

Der findes ganske vist i de fleste katolske bønsgupper en bøn »om Helligåndens udgyldelse«, men den adskiller sig væsentligt fra den såkaldte »dåb i Helligånden«. Denne bøn

er ingen ritus, men en henvendelse til Gud, en bøn hvori den bedende giver udtryk for sin vilje til stadig at tilhøre Kristus mere og mere. Man beder Gud om, at måtte blive befriet fra alt det i os, som besværliggør Helligåndens virke. Skulle man sammenligne denne bøn med noget egentligt »ritual«, så kan den bedst sammenlignes med fornyelsen af menighedens dåbsløfter under påskens midnatsmesse!

Oftentimes mærker den person, som beder denne bøn — især hvis han/hun er ret

katolsk orienterings kronik 16.06.76

Præstekald og cølibat

Af Hubert Messerschmidt

I krisen om præstekald og cølibat er det vigtigt at skelne mellem præstedømmet og præstegerningen.

Præstegerningen.

Ved præstegerningen må man forstå kirkens uddeling af Guds gaver til menneskene. Med kirken tænkes her på hele Guds folk, præster og lægfolk, mænd og kvinder. Alle er vi i dåb og firmelse indviet til at dele ud af Guds gaver.

I denne almindelige præstegerning indgår ifølge Ny Testamente mange forskellige kald og tjenester. Der har i kirken i tidens løb udviklet sig en slags eneret for de ordnede præster til mange af disse tjenester som fuldt så godt eller bedre kan varetages af dertil kaldede og uddannede lægfolk, mænd og kvinder. Den ajourføring, som konciliet har sat i gang, er helt i overensstemmelse med Ny Testaments lære og oldkirkens praksis.

Den vil uden tvivl være en betingelse for, at vi kan få et stærkere og rigere menighedsliv.

Præstedømmet.

Med præstedømmet er det en anden sag. I jødedommen, dvs. de sidste 150 år f.Kr., havde man to slags »præster«: 1. de ældste (græsk: presbyteros), som udgjorde det lille forstanderskab, som en synagogemenighed udvalgte sig til at lede deres menighedsliv og ugentlige gudstjeneste. Det fører tanken hen på vore menighedsråd. 2. et præstehierarki (græsk: hiereus = den hellige), som var organiseret omkring en ypperstepræst og knyttet til tempeltjenesten i Jerusalem.

Ypperstepræsten skulle ifølge traditionen være af en præstefamilie, der stammede ned fra Sadok, kong Davids hofpræst. Han havde ansvaret for den ofertjeneste i templet, som Moselov foreskrev. Han fungerede ikke selv daglig som præst, men havde en stab af underordnede præster (f.eks. Johannes Døberens far, Sakarias).

På Jesu tid var der 24 sådanne

præsteslægter, der skiftedes til at gøre tjeneste ved templet 14 dage om året. Inden for præsteslægten blev der hvert år kastet lod om, hvem den store ære skulle tilfalde. Tempelpræsten blev emeritus som 50-årig. Han var gift, og det var ypperstepræsten også. Dette var situationen, da Jesus trådte frem.

I Ny Testamente bruges »hiereus« = den hellige = ypperstepræst end ikke om apostlene og deres medarbejdere, men kun om Jesus. Kristus har ikke tillagt sig selv den ære at blive ypperstepræst, siger Hebræerbrevet (5,5-6). Det har alene Gud, som sagde til ham: »Du er min Søn, jeg har født dig i dag. Du er præst til evig tid efter Melkisedeks ritus (dvs. ofring i form af brød og vin).

Det katolske begreb »Præst«

Som Guds Søn er Jesus Den Hellige slet og ret. Ikke slave af den menneskenatur, han påtog sig for vor skyld, men som sin Far højt hævet over den verden, han kom til som præst. Til trods herfor ydmygede han sig og gik helt ind under vore menneskekår. Sådant ville han under lidelse igen

Resultatet af menighedsrådsvalget 1976

Tallene i parentes angiver den lokale stemmeprocent. Den er for landet som helhed 23.

Sognepræst og kapellan er automatisk medlemmer af menighedsrådet - og ikke medtaget her

København: (10,6) Skt. Ansgar Walther Thornfield José Novella Bente Nygaard Hansen Anders Svendsen Lilian Jespersen Arnold Gillesen Frithjof Johansen Niels Uldall Hans W. Saxild Harald Olsen Suppleanter Marianne Fuglsang Nielsen Harriet Sveistrup Poulsen Maria Oravec Lise Lotte Pedersen Jørgen Gravgaard Dora Sørensen	København: (24,4) Skt. Annæ Alex Brozek Lilly Brozek Sr. Barbara Hellmann Karen Fischer Mette V. Hansen Leo Stenalt Peter Ørsted Suppleanter Poul Ottesen Hans T. Clausen Leo Karup Annette Madsen Kirsten Hatting.	H. van Schaik, S.J. Arne Nissen Hans Christensen Vibeke Baadsgaard Ellen Fenny F. Oppenhagen Behrend A. Scankowski Bodil Arends Jonna Bonde Suppleanter Erling Brodersen Ester Erichsen Dorrit Petersen Ellen Davidsen Torben Riis Tove Svendsen Else Mobeck	Erik Messerschmidt Inger Bevert Marianne Aagaard Kaspar Kallan Per Amstrup Jensen Suppleanter Birgit Sørensen Anders Joh. Jensen Frantz Petersen	Suppleanter Clara Follum Filip Holleufer K. Weilgaard-Knudsen Johanne Melskens A. Klinker Caspersen Lotte Larsson	Herlev: (13,1) Vor Frue Sr. Hildegard Doods Hans Jørgen Johansen Sven Pehrson Michael Plum Olaf Halladin Kirsten Pehrson Karen Bente Larsen Lis Reiter
Ordrup: (20,6) Skt. Andreas Gert Carlsen Sr. Elisabeth Jørgen Lassen Hans Bølling Ursula Søndergård Jens Torp Hanne Majholm Inge Reiter Suppleanter Ulla Fjording Gertrud Messerschmidt Bente Toldam Mitzi Borg Hansen	Brønshøj: (17,4) Skt. Antoni Henning Heinemeier Sr. Hildegard Roerkohl Yvonne Heinemeier Otto Kluge Merete Noval Agnes Krysiak Christian West Poul Magnussen Philip Jørgensen Bente West Suppleanter Joannes Pluzek Vibeke Juel Rasmussen Elisabeth Nyrop-Hansen Grethe Jørgensen Vibeke Lasheras Lillian Toft Nilsson	Søborg: (15,1) Skt. Johannes Sr. Emilia Christian Sørensen Kate Christiansen Ove Leerbeck Lillian Bragen Agnes Bune Andersen Suppleanter Gerner Weidinger	København: (20,7) Skt. Mariæ Erik Markussen Sr. Lioba Vinten Sr. Clara Maria Kallan Birthe Blichert-Toft Anders Kaare Frederiksen Erhardt Schandorph-Bech Gertrud Stokholm Jensen John Kaare Frederiksen Suppleanter Christian Beyer Susanne Herbst-Jensen Aase Jørgensen Ellen Broe Henri Harbers	København: (Fredsvalg) Sakrament Birgit Alsager Grethe Carlsen Mogens Carlsen Susanne Gleeurup Sr. Henriette Kate Löwe Ruth Petersen Birgitte Remmer Knud Bruckner Sørensen Paul d'Auchamp Poul Madsen	Suppleanter Flemming Arcensø F.H. Solhaug Bellis Stedstrup Thyra Scavenius
		Lyngby (14,6) Skt. Knud Lavard Birgit Wohlert Bent Messerschmidt Egil Darville Jan Reiter Michael C. Wiberg Margrete Libetrau Henrik Libetrau	Hvidovre: (20,3) Skt. Nikolaj Ole Mohrsen Inger Bjørn Hansen Erik Achen Anton Petersen Ilse Holleufer Marianne Pedersen	Hellerup: (26,2) Skt. Therese Béla Hoyos Ole Lund Søgaard Franz Hoyos Sr. Anne-Emmanuel Erik Høhling Birthe Malling Olsen Eva Reiter Henning Bald Suppleanter Philippe Hanus Ellen Jørgensen Felicity Pors Joost Dahlerup	Tåstrup: (14,0) Skt. Paul Josef Jezewski Sr. Anna-Kristina Åge Christoffersen Ib Thygesen Mogens Fuchs Jørgensen Tran Kim Rue René Albeck Tony Fernandez Jan Wojtaszewski Jytte Bønnelycke Britta Thygesen Grethe Nielsen Suppleanter Øivind Kjærstaa Frede Skou Valborg Breikreitz Kjeld Simonsen Kjeld P. Beyer Ruth Christensen Johanne Larsen

lægge den oprørske menneskenatur ind under lydigheden mod Gud og udsone os med sin Far.

Efter at have fuldbyrdet dette livsløb som menneske blev han årsag til evig frelse for alle, som adlyder ham, siger Hebræerbrevet videre (5,9), dette er den ypperstepræstegering, Kristus i opstandelsen blev indsat i, og som han nu udøver ved sin Fars side iblandt os.

Han er den eneste skabning, der har udsonet den faldne menneskeslægt med Gud. Han er derfor den eneste, som kan opnå for os adgang til Faderen. Dette er kernen i det katolske begreb »Præst«: at være menneskenes eneste repræsentant overfor Gud, eneste forsoner, forbeder, frelser — den eneste, som har fuldmagt til at lukke os ind i Guds rige.

Derfor er den opstandne Kristus ved Faderens højre den eneste, der i ordets fulde og egentlige betydning er præst. Der findes ikke noget præstedømme i verden, som ikke er en delagtighed i hans og et redskab for hans.

Cølibatet.

I de 40 dage mellem påsken og himmelfarten omgikkes den opstandne Jesus sine apostle og talte med dem om det, som hører Guds rige til, dvs. om den orden i kirken, de skulle etablere og have ansvar for.

Blandt apostlene ved vi, at Peter var gift, mens Johannes ifølge traditionen var ugift. Formodentlig har også andre af apostlene været gift. De blev ikke skilt

eller separeret efter pinsedag, da de trådte i funktion som præster.

Men i 1.Kor 9,5 siger Paulus, at han kunne med samme ret »føre en søster med overalt som også de andre apostle.« Sandsynligvis har apostlene medbragt deres hustruer til at sørge for deres fornødenheder, og sandsynligvis har de levet sammen som bror og søster.

I hvert fald var der enighed på det første koncil for hele kirken, som fandt sted i Nicæa 325, at det var »en ældgammel overlevering i Kirken«, at ingen måtte gifte sig efter sin ordination til biskop, præst eller diakon.

Man kan så spørge: Hvorfor skulle apostlene ikke kunne fortsætte deres ægteskabelige liv efter pinse? For det første ville et familieliv næppe trives under det omværende liv. For det andet var de udvalgte og salvet med Helligånden til at være vidner om Kristi hellighed dvs. hans totale indvielse til Faderen og hans gerning. For det tredje skulle de være hans sendebud i den ganske verden. Jfr. Jesu ord til de 12: Enhver som har forladt hus eller brødre eller søstre eller far eller mor, eller hustru eller børn eller marker for mit navns skyld, skal få det mange fold igen (Mt. 19,29).

De skulle, som det udmærket er sagt, være »heltidsrevolutionære« — kun at præstedømmets funktion ikke er at storme samfundene, men menneskene. Det drejer sig i dette særlige kald helt præcist om at viderebringe det glade budskab om livsfællesskab med Gud, som

Kristus har fået fuldmagt til at tilbyde os, og døgnnet rundt være redskab for Gudsrigets gennembrud i menneskenes sind og vilje.

Der er tale om forvaltning af en ren og skær nådesakt fra Guds side. Intet menneske kan tiltvinge sig ret eller adgang til den, så lidt som til forvaltningen af den. Thi intet menneske er steget op til Gud undtagen han, som er steget ned fra Gud — Jesus Kristus (Jo 3,13).

Katolsk undervisning har ikke gjort det tilstrækkelig klart, at de mænd, Kristus udvælger til præstedømmet, er de synlige tegn på, at hans præstedømme er i funktion, at den egentlig handlende altså fortsat er Kristus selv.

Det er Kristus selv, der i sakramenterne skænker af sit liv til os. Det er Kristus selv, der i Ordets forkyndelse taler til os. Den kaldede og viede præst er (kun) hans hånd og mund og fod.

Når Kristus er eneste mægler og midler mellem Gud og os, vor eneste chance og redningsmand, så turde det være indlysende, at han selv måtte forblive ugift, viet som han var til Faderens tjeneste og lige- lig, udelt omsorg for alle.

Når Kristus udvælger og indvier præster til at tjene ham i udøvelsen af dette hans præstedømme, så ligger det i kaldets Ånd, at de drages med ind i hans exclusive tjeneste af Gud og af alle, som vil høre ham til.

Dette vil normalt have cølibatet til følge, thi hvem er min mor og søster og bror? Det er enhver som gør min Fars

vilje! (Mt 12,48-50). Men er da ikke alle kaldet til at følge Kristus efter? I hans liv: jo. I hans præstedømme og gerning: nej. Her er kaldene, som kirkelig praksis siden apostlenes dage viser, forskellige.

Kan kvinder blive præster?

Tænker man rent praktisk på de talrige opgaver, en præstegering medfører, så er der meget, en kvinde kan påtage sig fuldt så godt eller bedre.

Men tænker man på Kristi ypperstepræstedømme: på Faderens udsendelse af sin Søn til verden, på at Sønnen ved Helligånden tog skikkelse i mandens menneskenatur, på at han trådte offentlig frem som søn af både Gud og mennesker, på at han brugte hele sin manddomskraft til at udøve sit præstedømme som brudgom for den kommende Kirke, som dens Hoved og den Herre — tænker man på alt dette, så har man svært ved at se en kvinde som det synlige, tankevækkende tegn herpå.

Med mindre man da tænker så abstrakt om Jesu menneskeliv, at det kan være hip som hap, hvilken form det tog. Men så er man allerede på vej bort, ikke blot fra den historiske Jesus, Menneskesønnen, men også fra den opstandne Kristus, Guds Søn, Ypperstepræsten, som nu i dette øjeblik og dag for dag udøver sit præstedømme i Kirken gennem de personer, han giver af sin fuldmagt til at udsone menneskene med Gud.

Hubert Messerschmidt.

Birkørød: (23,5) Den hellige Familie Bengt Jønsson Sr. Mamertis Lampert Knud E. Hutters Birgit Wilstrup Thorsten Wilstrup Charlotte Kjær. Suppleanter Margot Busch-Møller Geert E. Ørsted Andersen Troels Fode Jørgen Bertelsen Lise Bender Mortensen Hillerød: (11,6) Skt. Vilhelms Walter Egger Inger Petersen Astrid Hvidt Kirsten Dam Kaj H. Jørgensen Birg. R. Pedersen Suppleanter Margrethe Nielsen Tadeusz J. Rudzki Helsingør: (Fredsvalg) Skt. Vincent Birgitte Bøiken Hansen Ida Koefoed Sr. Marie-Auguste Martha Skov Marie Storm Grit Stenderup Holbæk: (28,3) Skt. Elisabeth Elin Christensen Piet van Dijk Josephina M. Hansen Jan Tecza Margit Gdowski Bodil Christoffersen Suppleanter Balbina Tecza Agnes Hansen Olaf Holdt Jørgensen Helene Rasmussen Hørsholm: (14,1) Skt. Hans Kjeld Kallan Stig Fjording Wilhelm J. Meulenkamp Åse Enggaard Maria Brandt Johannes Wisniewski Suppleanter Marta Hvidberg Torben Johansen Roger van de Velde Dagmar T. Nielsen Køge: (11,5) Skt. Hans Georg Bune Andersen Margrethe Gudowski Ib Jensen Fru Ib Jensen Mogens Jørgensen Gerd Neubert Kirsten Schæffer Sark Næstved: (24,7) Vor Frue Viggo Clemmensen Aksel Amundsen Kurt Christensen Sr. Isentrud Frants Jensen Conny Jeppesen Suppleanter Cecilie Søndergaard Eilert Nørgaard Alina Kusiak	Josef Opiola Hartmann Binder Ringsted: (30,9) Skt. Knud Josef Solak Sr. Clemmentine Fru Lebahn Lone Skjoldan Gudrun Trzepacz Sr. Margaret Trine Trane Fru Christensen Suppleanter Kirsten Petersen Eva Trane Kurt Christoffersen Arnold Madsen Roskilde: (15,8) Skt. Laurentii Knud Holstein-Ledreborg Paul Viisbye Gösta Bengtsson Gundborg Suvalski Lubin Suvalski Sr. Paula Brunia Andreas Beyer Birgitte de Bourbon de Parme Kees van der Meer Marianne Møllegaard Ebba Lindqvist Jensen Jørgen Bruun Pedersen Suppleanter John Lyons Anni Rosenberg Elisabeth Tantholdt Sørensen Slagelse: (20,8) Vor Frue Claus Plum Johan Rosenlykke Gerda Christensen Poul Holm Larsen Anni Pietras Kas Pietras Elisabeth Nielsen Josef Rønsgård Poul Nielsen Inge Lawaetz Suppleanter Astrid Lorenzen Friede Jespersen Peter Jørgensen Vordingborg: (17,7) Helligaandskirken Viktor Mather Eduard Slobodziuk F. Elionora Rose Suppleanter Judit Nielsen Rønne: (88,2) Skt. Hyacinthus Finn Kofoed Michael Chodziuk Marianne Olsson Suppleanter Bent Nielsen Alfons Janzienicki Hanne Nielsen Aakirkeby: (32,3) Rosenkranskirken E. Frandsen A. Kubicki Anette Mogensen Suppleanter Naney Heidecker Maribo: (14,3) Skt. Birgitta Eva Bertouch-Lehn Jan Zygmunt	Peter Paul Hansen Josef Zygmunt Lilly Petersen Sr. Norberta Fassbinder Sr. Johanne Lützen Peter Tvangsø Martha Janik Thorvald Jacobsen Alis Rasmussen Adam Guzek Suppleanter Lillian Engel Grethe Dohm Henry Nielsen Gert Storm Jutta Svendsen Julian Cieslak Inger Sofie Larsen Nakskov: (15,1) Skt. Franciskus Birgitta Vibe Christensen Hélene Henriksen Erik Svendsen Adolf Kapiczynski Regina Jensen Jørgen Buntzen Jonna Thauner Adreas Budek Josepha Lassesen Eva Rudzy Suppleanter Stanislaus Haraszuk Sr. Lucia Saxtorff Ingrid Buntzen Henry Kristensen Nykøbing F.: (Fredsvalg) Hellig Kors Ingrid Gurek Genia Jalkovit Astrid Johnsen Ignacz Koson Henrik Lewandowski Monna Lewandowski Verner Nielsen Jørgen Pedersen Maria Slobodziuk Sr. Emilie Traczyk Assens: (Fredsvalg) Vor Frelser Palle Burla, sognepræst Olav Hansen Josef Andreasen Nyborg: (Fredsvalg) Stella Maris Irene van Nigen Dagny Harbo Anna Hansen Ib Sonne-Schmidt Henry Borghols Suppleanter Antonia Petersen Svendborg: (Fredsvalg) Skt. Knud Knud Petersen Frede Marius Hansen Ellen Maria Henriksen Erik Fich Peter Stempin Anna M. Hansen Sr. Astrid Suppleanter Leo Hulsrøj	Monica Schrøder Yvonne Lundborg Suppleanter Holger Arbirk Birte Bjoljahn Erik Horn Anne Marie Schmitt Kim Gullaksen Karsten Jensen Birgit Arbirk Anna K. Jensen. Esbjerg: (24,5) Skt. Nikolaj Boleslaw Plichta Arnfinn Palmstrøm Sr. Rita Jeppe Matras Sr. Rosaria Svend Jepsen Suppleanter Jadwiga Pukiené Rose Hedager Patrick Walsh Fredericia: (23,4) Skt. Knud Helmut Blanke Roman Pazdecki Sr. Lioba Hans Madura Kaj Christensen Karin Madura Suppleanter Christel Barsøe Jensen Alfred Jensen Benny Andersen Birthe Andersen Ida Jensen Grenå: (Fredsvalg) Katolsk Kirke Sigvald Kjær Jerzy Kasimierski Sr. Josefa Walde Stig Holsting Haderslev: (28,8) Skt. Marie Feliks Wojtaszewski Pius Ludwig Fraefel John Bjarne Emil Oldvej Christa Kaadtman M. Del Carmen Johansen Cecille Moltzen Suppleanter Anna Marie Bischke Elfriede Dahl Marie Lund Herning: (Fredsvalg) Skt. Peter Ester Jensen Erik Cholewa A. Lemaire Horsens: (18,5) Skt. Joseph Thora Wolff Albert Kvium Ernst Pedersen Børge Walther Birgitte Boesen Margit Clausen	J. Brinck Christensen Tommy Gosk Suppleanter Børge Mahs Johs. Elbæk Pedersen Kolding: (24,9) Skt. Michael Sr. Theodora Knud Thomasen Birgit From Gunnar Krenk Erik Lewandowski Luzia Smolarz Suppleanter Viola Larsen Margrethe Gullaksen Bernhard Hallatyn Paul Larsen Gudrun Møller Arne Pedersen Hans Chr. Larsen Randers: (28,3) Jesu Hjerter W. Baams Anne Nielsen Helga Nielsen E. Budtz-Jørgensen M. Mouritzen Oluf Andersen Suppleanter Luigi Fraulo Carl Firlings Ida Schmidt Silkeborg: (Fredsvalg) Vor Frue Margrethe Mørck Peder- sen Børge Tanning Karan Margrethe Hauch Ingrid Blans Sr. Denise af Jesus Anna Vidal Sønderborg: (19,7) Skt. Paul Rolf Thissen Genevieve Jacobsen Josef Kaluzny Louise Thissen Georg Traczyk Suppleanter Ingrid Hansen Carla Pedersen Helga Olsen Aabenraa: (59,8) Skt. Ansgar Antoni Liss Holger Christensen Sr. Gabriela Sr. Rosa Suppleanter Carl Aaskov Maria M. Jensen Hans Petersen Tønder: Hellig Kors Kapel Jean E. Langwadt Josef Lehner Claire Strårup Suppleanter Carmen Tæstesen Svend Behrns	Vejle: (34,5) Skt. Norbert Svenning Ravn Jensen Britta Abildsten Josef Köllner Sr. Cecilie Maes Tove Holtkamp Jørgen Thiesen Georg A. Pers Suppleanter Elisabeth Bendixen Sr. Leonine Hollands Helge Poulsen Britta Ravn Jensen Hanne Wegener Viborg: (28,4) Skt. Kjelds Kapel Doris Andersen Lise Carstensen Rudolf Lager Rita Sørensen Anton E. Henriksen Felix Møller Suppleanter Leon Nielsen Hans Peter Blacksteen Aalborg: (19,7) Skt. Mariæ Jan Bogulski Per Dolmer Leo Bache Birgit Borup Sr. Benta Buchleitner Stephanie Bogulski Nis Wogensen Bent Larsen Sr. Andrea L. Liedmeier Randolph Bech Michael Sletved Grethe Hvass Suppleanter Cäcilie Koch Ole Simonsen Liss Petersen Kirsten Birk Wogensen Jens Fich Lone Hoff Kjeldsen Århus: (16,2) Vor Frue Vibeke Larsen Andreas Smidt Leo Arlund Jensen Kristian Bredholt Sr. Colette Peter Gabrielsen Preben Jørgensen Ursula Friederich Hans Jørgen Frederiksen Edward Nawarecki Jacob Elverum Anna Maria Paterrek Suppleanter Lise Fabricius Dunstan Rodriques Kristine Elverum Lillian Hinge Kirsten Ronnenberg Annalise Mangor Larsen
---	---	---	---	--	--

Et tilbud til alle sogne med ældre-klubber

Rådet for Større Færdselssikkerhed stiller gratis materiale til rådighed til samtale-aften med de ældre om deres sikkerhed i trafikken. Materialet omfatter plancher, brochurer og en vejledning til samtalelederen.
Henv.: Rådet for Større Færdselssikkerhed, Valbygårdsvej 62, 2500 Valby, tlf. (01) 30 13 22.

Tilbage til spørgsmålet: Er så ikke alle religioner lige gode alligevel?

I tidligere artikler har vi præsenteret nogle af verdens store religioner, som forsøger at give svar på de evige spørgsmål om menneskets eksistens og bestemmelse. Hvis man studerede dem nøjere, ville man se, at de, trods dybe forskelle, alligevel har en mængde fælles træk, som har deres begrundelse i selve det religiøse menneskes natur. Man ville få øje på høje moralske værdinormer, som kan være mere eller mindre udviklet indenfor de forskellige religioner, men som dog altid er der. Man ville møde »helgener« og mystikere. Derfor kan man nu føle sig foranlediget til igen at stille spørgsmålet: Er alle religioner da lige gode?

For mange mennesker er svaret: ja, hvad enten de giver klart udtryk for det eller føler det uklart inderst indå. Hvilke argumenter har de for at svare positivt på dette spørgsmål?

JA,

fordi den religiøse følelse er noget spontant hos mennesket, som etnologien og kunsthistorien klart viser, og fordi denne fælles religiøse følelse kommer til udtryk gennem forskellige religioner, der svarer til forskellige folkeslags mentalitet, historie, geografiske omgivelser, sociale stadi, kort sagt til alle de betingelser, som omgiver forskellige grupper af mennesker i tid og rum. På dette bestemte tidspunkt i historien og i disse bestemte omgivelser svarer den eller den religion bedst til den dybe religiøse følelse, som er fælles for menneskeheden. Man kan derfor ikke anlægge en værdiskala religionerne imellem.

JA,

for det vigtigste for et menneske, og for dets omgivelser, er at det lever et moralsk liv. Bortset fra enkelte undtagelser, der i sig selv kan finde grunde til at føre et ulasteligt liv, må man erkende, at kun religionen formår at holde mennesket på den rette vej. Her spiller det ingen

rolle, hvilken religion, det tilhører, de er alle lige gode.

JA,

for på hvilken måde skulle man kunne skelne, hvilken religion, der er bedre end en anden, og hvem skulle kunne foretage en sådan skelnen? For at kunne bedømme religionerne objektivt, må man jo betragte dem fra en anden planet!

JA,

for videnskaben lærer os, at det man mener er karakteristiske værdier for en bestemt religion, det som gør den enestående (og måske hævet over andre?) findes også i andre religioner. Eksempler? Troen på en Gud i himlen, som har skabt alt, findes i de fleste primitive religioner. Den ene Gud tilbedes ikke blot af Abraham, men også af Akhenaton. Troen på en Gud, som dør og opstår, er fælles for flere religioner i den gamle Nærorient. Syndflodstemaet genfindes helt tilbage i Vedaerne, etc.

JA,

for hvis Gud eksisterer, er han stor nok til, at man kan bede til ham på tusinde forskellige måder han behøver ikke lade sig lukke inde i et system men velsigner alle religioner, fordi de alle leder deres troende mod det åndelige, det moralske og det gode. Det er menneskene, der tror, at deres religion er mere værd end naboens. Gud ser alting fra en anden synsvinkel.

JA,

for religionernes opgave er jo i grunden at trøste mennesket i alle dets livs ulykker, elendighed, lidelser og død. Det lykkes for alle religionerne at give denne trøst til deres tilhængere. Hvad mere kan man forlange?

JA,

for de er alle medvirkende til at berige den moralske og kulturelle arv, vi har modtaget gennem menneskehedens historie. Ganske vist kan de have forskellige grader af æstetisk eller

moralsk rigdom, men det beror på mangfoldige sociale og andre faktorer. Men at ville forkaste andre religioner, fordi man hævder at en enkelt af dem er de andre overlegne, ville være ensbetydende med at gøre menneskeheden fattigere.

Vi har her gengivet en serie argumenter, som man ofte hører. De er naturligvis af højst forskellig værdi. Ved nærmere eftersyn viser de sig at indeholde tre forskellige måder at tænke på: de, der afviser alle religioner og sætter dem alle i samme bås, de, der accepterer dem alle i teorien, og som derpå laver deres egen religion, og endelig de, som bekender sig til en af religionerne, men på en »frisindet« måde, hvilket enten er udtryk for ægte tolerance (men som forveksler personerne med det, de tror på), eller er en følge af et overfladisk kendskab til andre religioner, eller endelig er udtryk for ligegyldighed. Dermed være ikke sagt, at alle disse argumenter er forkerte, ligesom alt ikke er forkert i de forskellige religioner. Derfor er det nu vores tur til at svare: ja og nej!

**JA, ud fra et kulturelt synspunkt
NEJ, ud fra et historisk synspunkt**

Teotihuacan, Angkor og Chartres er strålende og beundringsværdige monumenter. Den ægyptiske Dødebog, Vedaerne og Bibelen er skatte, som menneskets ånd har frembragt. Ud fra et kulturelt synspunkt er det rigtigt, at alle religioner er berigende (dog i forskellig grad). Men historien står over de forskellige kulturer, den ser dem opstå og forsvinde. Vor tid anerkender, at historien har en mening, som man søger at finde frem til. Men alle religioner selv de, der er opstået i kulturer af stor rigdom, har ikke den samme historiske betydning og har heller ikke nået det samme udviklings trin. Det har ikke samme betydning, om man ser hi-

storien som en uendelig gentagelse af en serie identiske perioder, eller om man beskriver den som en vandring fremad mod et mål, fra en begyndelse mod en slutning.

**Ja, ud fra spørgsmålet om oprigtighed,
NEJ, ud fra spørgsmålet om sandhed.**

Oprigtighed er en værdifuld egenskab, og man bør respektere det menneske, som er tro mod sin overbevisning, men man kan tage alvorligt fejl. Det er altså ikke nok at være oprigtig, man må være oprigtig i sandheden, som, filosofisk set, kun kan være een. De »delvise sandheder« er ikke hver for sig sandheden, men brudstykker af den ene sandhed. Man kunne indvende, at der ganske vist kun er een sandhed, men at man kan nå til den ad forskellige veje. Det er ikke forkert, men nu forholder det sig

sådan, at sandheden, som er Gud, har gjort sig den ulejlighed selv at fortælle os, hvilken vej, der er den bedste at følge for at nå frem til ham.

**Ja, set fra det enkelte menneskes synsvinkel,
NEJ, når det drejer sig om MENNESKET.**

Hermed menes, at det er rigtigt for det enkelte menneske, som befinder sig i en bestemt livssituation, som er født ind i en bestemt kultur, og som arver denne kulturs religiøse praksis. Men når man taler om MENNESKET som art, som er i sin vorden, og som er bestemt til udvikling og fremskridt, må svaret være nej. Alle religioner lægger ikke lige megen vægt på denne naturlov, som Gud har nedlagt i menneskene, og som skal realiseres gennem »menneskehedens gradvise forening og verdens menneskeliggørelse«.

**Ja, når det drejer sig om at føre et moralsk liv,
NEJ, når det drejer sig om kærligheden.**

Næsten alle religioner tilskynder mennesket til at fornægte sig selv og føre et værdigt, moralsk liv. Men det kan blot dreje sig om mentalhygiejne eller frygt eller en dyrkelse af overmennesket. Det er ikke alle religioner, der placerer kærligheden som årsag

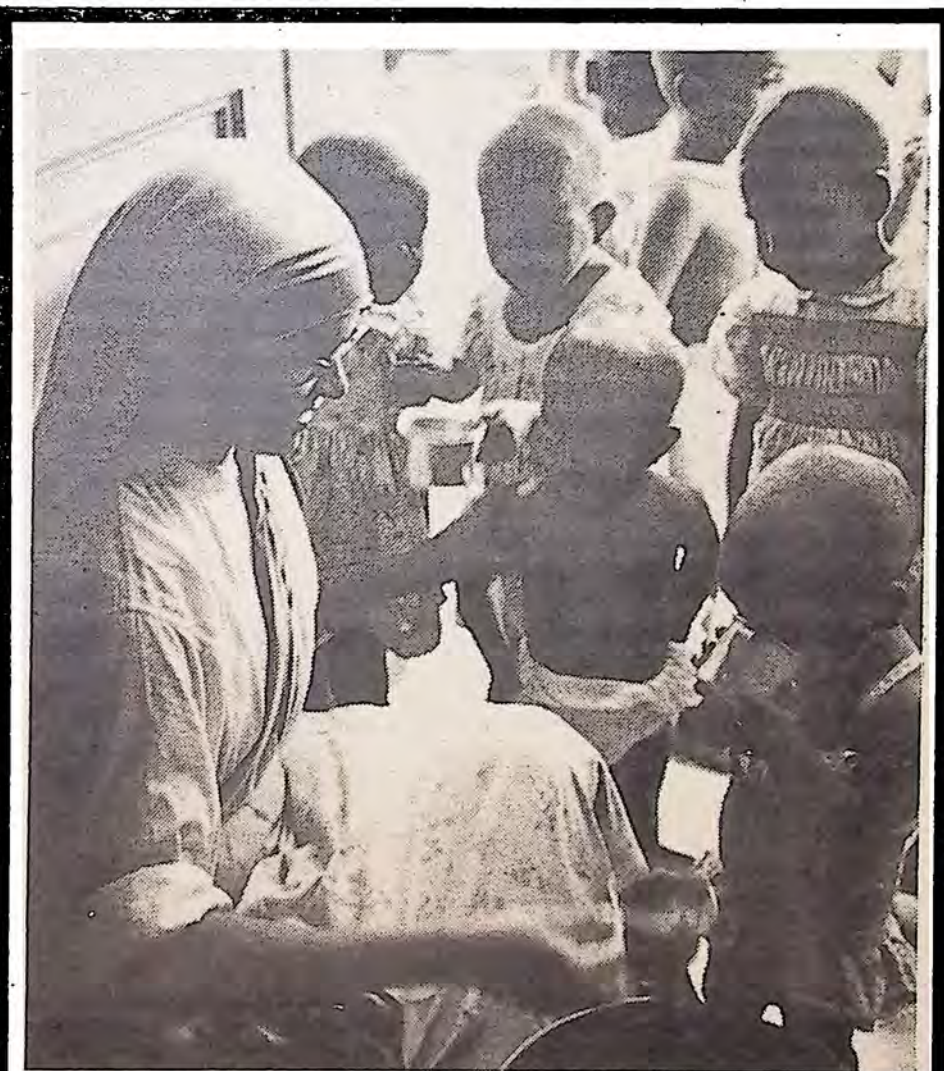
til denne selvkontrol. Men kærligheden er det vigtigste af alt.

**Ja, når det drejer sig om et guddommeligt element,
NEJ, når det drejer sig om Gud.**

Alle religioner (med undtagelse af den primitive buddhisme) har en forestilling om det guddommelige, men hvilke forskelle er der dog ikke i deres opfattelse af dette guddommelige! Skalaen går lige fra de guddommeliggjorte naturkræfter til den ene, personlige Gud, og imellem disse to modpoler finder man en hærskare af forskellige guder eller en gud, som blot er et vagt og udefinerbart princip. Men Gud kan ikke være både det ene og det andet. Han kan kun være det, han er. Blandt alle disse forskellige opfattelser må man nødvendigvis vælge — og vælge den rigtige: nemlig den, han selv har åbenbaret os om sig selv.

**Ja, når det drejer sig om religion,
NEJ, når det drejer sig om tro.**

Hvis man skal sammenfatte disse overvejelser kan man sige: religion kommer fra mennesket, men tro kommer fra Gud. Som religioner er alle lige gode, hvad troen angår, er sandheden der, hvor Gud taler til os gennem sin enbårne søn.

Hvad I har gjort imod den mindste af disse små, har I gjort imod mig...

**Spis dansk
lev dansk
midt i Sahara:
HOTEL DANIA**

Bare i græsset

Blomster
sådan bare i græsset.
En varm solstråle,
som jeg føler
på mit ansigt.
Et fuglefløjt
højt oppe i træet.
Et smil
fra den lille gamle kone,
som endnu kan le.
Og så kommer du,
du som gør alt
hundrede gange kønnere.
Og da ved jeg
at jeg har fundet lykken.
Åh Gud,
lad enhver på denne jord
kende den følelse,
lad dog enhver
blive lykkelig!

Køb den
spanske
sol
for kun
3000 kr.

Hanne

TRINBRÆTTET

I året 1855 holdt Duwanish-indianernes høvding denne tale for de amerikanske autoriteter, der ville købe hans land

Det store Overhoved i Washington har talt: han ønsker at købe vort land.

Det store Overhoved har også talt venskabs og fredens ord. Det er meget pænt af ham, for vi ved, at han ikke har brug for vort venskab. Men vi vil drøfte jeres tilbud, for vi ved, at —hvis vi ikke sælger vort land— så kommer den hvide mand med sit gevær og tager det fra os.

Om det vil vi træffe en beslutning, når det passer bedst for os. Som Overhoved Seattle siger: det store Overhoved i Washington kan stole på os, ligesom vore hvide brødre kan stole på sæsonens tilbagevenden. Mine ord er som stjerner. De forsvinder ikke.

Vi vil altså overveje jeres tilbud, om at købe vort land. Men det vil ikke blive nemt. For dette land er os helligt. Disse skove er os til stor glæde. Jeg ved det ikke, men vore veje er anderledes end jeres veje.

Dette glitrende vand, der strømmer i bække og floder, er ikke bare vand. Det er vore forfædres blod. Hvis vi sælger landet, må I komme ihu, at det er viet grund, og I må lære jeres børn, at det er helligt, og at enhver refleks i det klare vand er min farfars stemme. Floderne er vore brødre, de slukker vor trøst. Floderne bærer vore kanoer og nærer vore børn.

Hvis vi sælger vort land, må I betænke og lære jeres børn, at floderne er vore brødre og også jeres brødre, og at I fremover skal være lige så venlige over for floderne som over for jeres brødre.

Den røde mand har altid trukket sig tilbage for den fremrykkende hvide, ligesom tågen på bakkerne flygter for solen ved morgenstund. Men vore forfædres aske er hellig. Deres grave er viet grund, ligeså disse bakker, disse træer. Denne del af jorden er for os hellig grund. Vi ved, at den hvide mand ikke kan fatte vor måde at leve på. For ham er det ene stykke jord mage til det andet stykke, for han er en fremmed, som kommer om natten og tager af landet, hvad han har brug for.

Jorden er ikke hans broder men hans fjende. Og når han har sejret over den, drager han videre. Det rører ham ikke. Han glemmer sin faders grav og sine børns arvelod. Han behandler sin moder, jorden, og sin broder, luften, som handelsvarer, som han kan udnytte og sælge videre som billige, brogede perlekranse. Hans hunger vil lægge jorden øde og kun efterlade en ørken.

Jeg forstår det ikke. Vore veje er anderledes end jeres veje. Synet af jeres byer gør ondt i den røde mands øjne. Men det gør det måske bare, fordi den røde mand kun er en vild, der ikke forstår noget.

Der er ingen plads til at hvile sig i den hvide mands by. Ingen plads hvor man om foråret kan høre knopperne briste og suset fra de flyvende fugle.

Men det skyldes måske, at jeg er en vild.

Larmens formål synes kun at være det, at gøre ondt i ørerne. Og hvilken mening har livet, når en mand ikke mere kan høre natuglens ensomme skrig og frøers tale omkring søen ved aftenstid. Indianeren holder af vindens

sagte susen over søens vand og af vindens egen duft, rensat af middagsregnen eller bærende granernes duft.

Luften er kostbar for den røde mand: for alt har del i den samme luft —dyrene, træerne, mennesker, alt har del i den samme luft. Den hvide mand har ingen interesse i den luft, han indånder. Som en mand, der er død i allerede flere dage, er han følelsesløs for kvælende dampe.

Det er svært at fatte for os. Hvordan kan man købe eller sælge luften, jordens varme, antilopens hurtighed?

Hvordan kan vi sælge disse ting til jer, og hvordan kan I købe det? Tilhører jorden jer, sådan at I kan bruge den efter behag, bare fordi den røde mand underskriver et stykke papir og giver det til den hvide mand?

Hvis vi selv ikke ejer luftens prikken og vandets rislen, hvordan skulle I så kunne købe det af os?

Vi overvejer jeres tilbud om at købe vort land. Hvis vi går ind for det, vil det være for at sikre reservatet, I har lovet os.

Der ville vi måske kunne henleve vore få dage, som vi gerne vil det. Når den sidste røde mand er forsvundet fra denne jord og når mindet om ham kun er skyggen af en sky over prærien, så vil disse strande og disse skove stadigvæk være beboet af mit folks ånder. For de elsker dette land, som en nyfødt elsker moders hjertebanken.

Hvis vi sælger jer vort land, elsk det så, som vi har elsket det. Sørg for det, som vi har båret omsorg for det. Bevar i jeres hjerte mindet om landet, som det er den dag, I tager det i eje. Og bevar det for jeres børn med hele jeres ånds og jeres hjertes kraft og elsk det sådan... som Gud elsker os alle.

Vi ved én ting: vor Gud er den samme Gud. Jorden er ham kær. Heller ikke den hvide mand kan undgå vor fælles skæbne. Måske vil vi til sidst alligevel blive brødre. Engang vil vi opleve det.

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplass på ca. 30 tekstlinier. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 13, der udkommer 25.8. 1976, er mandag den 9.8. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Immaculata Kirke

Strandvejen 91, 2100 København Ø.

Fra og med søndag den 30. maj: Højmesse kl. 8.30.
Messen kl. 7.30 bortfalder.

København: Jesu Hjerter Kirke

Stenogade 4 A, 1616 København V. Tlf. (01) 24 65 80 (mandag og fredag kl. 9.30-12.00).
Præsterne: tlf. (01) 21 85 88.

Messtider
Hverdage kl. 7.00, 8.15 og 17.00 (ikke lørdage)
Hver lørdag kl. 18.00: Engelsk messe.
Hver søndag kl. 7.00, 8.30, 10.00 (højmesse), 11.30 (salmemesse), 20.00.

Torsdag den 17. juni kl. 19.30: Vi fejrer Kristi Legems- og Blods fest i Sct. Theres Kirke, Hellerup, med bispemesse og procession.

Søndag den 27. juni kl. 17.00: Kroatisk messe. Derefter kirkekaffe.

Fredag den 2. juli. Jesu Hjerter Fredag: Sakramentet udstilles efter messen kl. 8.15. Tilbedelse hele dagen. Kl. 16.45: Indvielse til Jesu Hjerter og sakramental velsignelse. Kl. 17.00: Jesu Hjerter messe.

Lørdag den 3. juli kl. 16.30: Polsk messe. Derefter kirkekaffe.

Jesu Hjerter sogns feriefond
Den næste uddeling finder sted pr. 1. juli 1976. Fondens midler anvendes »til hjælp til ferie- eller rekreationsophold for trængende medlemmer af Jesu Hjerter sogns menighed.« Ansøgninger stiles til bestyrelsen v/ sognepræsten, Stenosgade 4 A, 1616 København V.

København: Sakramentskirken

Nørrebrogade 27 C II, 2200 København N. Tlf. (01) 39 53 80, kontoret, kl. 11-13, undtagen torsdag og lørdag.
Tlf. 39 53 80, andenpræsten, kl. 16-17, undtagen torsdag og lørdag.
Tlf. 35 68 25, sognepræsten, kl. 16.30-17.30, undtagen mandag og lørdag.

Messtider
Hverdage kl. 19.00. Tirsdag indledes messen kl. 18.30 med fælles rosenkransbøn. Fredag slutter messen med taksigelse foran Sakramentet. Søndag kl. 10.00: Højmesse (på latin i. søndag i måneden). Kl. 17.00: Dansk reciteret messe. Kl. 18.00: Engelsk reciteret messe. Der er altid kirkekaffe efter søndagens 10-messe.
Torsdag den 17. juni, den gl. dato for Kri-

sti Legemsfest: 19-messen her bortfalder til fordel for festen på Rygård.

Tirsdag den 22. juni indbydes vi til at besøge familien Grete og Mogens Carlsen i Ballerup. Vi kører med bus fra Sct. Hans Torv kl. 10, medbringer selv tørkost. Busturen koster ca. 10,- kr. pro persona. Vi er hjemme igen kl. ca. 17. — Man bedes melde sig en uge i forvejen til pastor d'Auchamp. Under forudsætning af godt vejr læser vi messe i haven. Der er plads til 35.

Herefter ferie fra alle møder, bazar, klubhus sammenkomster og lignende til ... september.

København: Skt. Annæ Kirke

Hans Bogbinders Allé 2, 2300 København S.
Tlf. (01) 58 41 02 — 58 21 02.

Faste messtider i sommertiden
Kirken: Hverdage kl. 8.00, søndage kl. 8.30, 10.00 og 19.00. Hver lørdag kl. 19.00: Gudsmoderandagt (noven).
Dragør, Rønne Allé 15: Søndage kl. 9.30.
Mariahjemmet: Kl. 7.00 (hverdage kl. 6.30).
Skt. Annæ Hjem: Kl. 11.00 (hverdage kl. 9.00).

Søndag den 20. juni kl. 19.00: Messe på polsk.

Fredag den 25. juni. Jesu Hjerter fest. Kl. 8.00 og kl. 19.00: Messe.

Lørdag den 26. juni kl. 19.00: Aftenmesse til ære for Vor frue af den Stedseverende Hjælp.

Søndag den 11. juli kl. 11.30: Messe på polsk.

Søndag den 18. juli kl. 19.00: Messe på polsk.

Søndag den 25. juli. Sankt Anna. Kl. 10.00: Latinsk højmesse.

Den 6. august. Jesu Hjerter fredag. Kl. 8.00 og 19.00: Messe.

Søndag den 8. august kl. 11.30: Polsk messe.

Søndag den 15. august. Mariæ optagelse i himlen. Kl. 10.00: Latinsk festgudstjeneste.

Lyngby: Skt. Knud Lavards Kirke

Lyngbygårdsvej 1, 2800 Lyngby, tlf. 87 77 12.

På baggrund af præstemangelen vil der i ferien ikke være hverdagsmesser i juli måned. Messen kl. 17.00 om lørdagen

bortfalder ligeledes i nævnte måned.

Om søndagen vil der kun være messe kl. 11.00.

G. Nibler

Ordrup: Skt. Andreas Kirke

Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund

Torsdag den 17. juni kl. 20.00: Kristi Legemsfest. Sammen med regionens øvrige sogne arrangerer vi en fælles udflugt til Nordvangsgård, Bistrup Byvej 4 i Birkerød.

Der bliver højtidelig messe i gården på Nordvangsgård kl. 20.00. Derefter serveres der øl, sodavand og kaffe. Kørsel i privatebiler arrangeres. Tilmelding til sognekontoret, OR 422, kl. 10-11.

Religionsundervisning af børn, der ikke går i katolsk skole begynder i september. Tilmelding til sognepræst, pastor Lars Messerschmidt.

Børnemesserne den første søndag i måneden bortfalder i sommerferien.

Tidspunkterne for hverdagsmesserne i sommerferien meddeles uge for uge.

Om søndagen kun messe kl. 8.30 i perioden 1.7.-1.8. Højmessen kl. 10.30 bortfalder.

Tåstrup: Skt. Pauls Kirke

Køgevej 162
Forårsmarkedet den 16.5. i Skt. Pauls sogn i Tåstrup var godt besøgt. Der bliver over 10.000 kr. i overskud til den fælles kasse.

Basarlotteriet blev udtrukket med følgende numre:

1. præmie nr. 478
2. præmie nr. 33
3. præmie nr. 381
4. præmie nr. 394
5. præmie nr. 339

Præmierne kan afhentes i præstegården.

Arrangørudvalget

Birkerød: Den hellige Families Kirke

Bistrup Byvej 4, 3460 Birkerød.
Tlf. (02) 81 27 96, bedst mellem kl. 9-10.

Søndagsmesser
Bistrup, Nordvangsgård, kl. 8.00 og 10.00.
Hørsholm, Marievej 4, kl. 9.00.
Hillerød, Østergade 4, kl. 11.00.
Mikkelsborg, Strandvej 352, Kokkedal, kl. 8.00.
Asebakken, Høsterkøb, kl. 8.15.

Torsdag den 17. juni fejrer vi Kristi Legemsfest med en højtidelig messe kl.

20.00 i gården på Nordvangsgård, Bistrup Byvej 4, Bistrup. Alle menigheder rundt omkring indbydes til at tage del i denne messe i det fri. Efter messen har vi lejlighed til at hilse på hinanden. Øl, sodavand og kaffe vil blive serveret mod betaling.

Messefejring i kapellet i Asserbo
Ligesom de andre år vil den hl. Messe blive læst, hvis der kan skaffes en præst. Man bedes selv sikre sig oplysninger om dag og tidspunkt for gudstjenesten ved at ringe til stedet: Tlf. (03) 34 78 64, ferie-kolonien »Friheden«, Skovbovej i Asserbo plantage.
God ferie!

Venlig hilsen
Jacob Muiser

Hillerød: Skt. Vilhelms Kirke

Østergade 12, 3400 Hillerød.

Se venligst under Birkerød.

Hørsholm: Skt. Hans Kirke

Marievej 6, 2970 Hørsholm.

Se venligst under Birkerød.

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved.
Tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: Tirsdag—fredag kl. 11.30—12.30 eller efter aftale.

Faste gudstjenester
Vor Frue Kirke: Hver søn- og helligdag kl. 8.00: Messe med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med prædiken.
Elisabeth Hjemmet, Præstøvej 65: Kl. 6.30: Messe med prædiken.
Hverdage: På Elisabeth Hjemmet kl. 6.15.

Søndag den 20. juni, 18. juli og 15. august kl. 11.00: Polsk gudstjeneste med polsk prædiken.

Søndag den 27. juni og 25. juli kl. 10.00: Latinsk højmesse.

Aalborg: Skt. Mariæ Kirke

Aalborg: Skt. Mariæ Kirke
Kastetvej 1, 9000 Ålborg.
Tlf. (08) 12 69 56 eller 13 07 44.

Kristi Legems og Blods fest falder på den 17. juni.

Vi vil i år ikke fejre festen på den efterfølgende søndag, da den allerede falder i ferietiden, men på selve dagen med en festgudstjeneste og procession **torsdag den 17. juni kl. 19.30** i Skt. Mariæ Kirke. Til denne festmesse har vi brug for alle ministrarer og for piger der vil strø blomster.

Fredag den 25. juni. Jesu Hjerter fest: Fejres med en messe kl. 19.00 i kirken.

Søndag den 18. juli fejrer vi Kamillusfesten med en festmesse kl. 10.00.

Gudstjenester i ferietiden
Frederikshavn, Helligåndskirken, Uranienborgvej: Lørdag den 19. juni kl. 16.30.
Juli og august: Hver søndag kl. 11.00.
Løkken, Centralskolen, Harald Fischersvej: Juli og august: Hver søndag kl. 9.00.
Thisted, Kirken på Møllevvej 23: Lørdag

den 26. juni kl. 17.00. Juli og august: Hver lørdag kl. 16.00. (Bemærk tidspunktet!)

Vi holder sommerlejr i Rold Skov ved Store Økssø i dagene **16. juli—4. august**. Det er en katolsk lejr med unge (en lejrgruppe i alderen 12—15 år og en gruppe fra 16 år og opefter) fra vor menighed og unge fra Tyskland, Belgien og Sverige. Alle, der har lyst til at være sammen med andre unge ved leg, diskussioner, gudstjenester, vandringer og udlugter, er hjerteligt velkomne. Nærmere oplysninger fås i præstegården eller i ungdomsklubben på Skt. Mariæ Skole hver fredag aften.

Århus: Vor Frue Kirke

Ryesgade 26, 8000 Århus C.
Tlf. (06) 13 56 66.

Faste gudstjenester

Århus: Søndag kl. 8.00, 10.00 (højmesse med kirkekaffe) og kl. 17.00.

Grenå: Fra 27. juni hver søndag kl. 10.30.

Sostrup: Hver søndag kl. 9.00.

Ebeltoft: Fra 26. juni hver lørdag kl. 19.30 turistgudstjenester.

Pindstrup: 20. juni, 4. og 18. juli, 1. og 15. august kl. 10.30.

Odder: 27. juni, 11. og 25. juli og 8. august kl. 10.00.

Polske messer i Århus: Lørdagene 19. juni, 3., 17. og 31. juli og 14. august kl. 17.00.

Særlige gudstjenester

Torsdag den 17. juni kl. 14.00: Andagt for Mariakongregationen.

Søndag den 20. juni. Kristi Legems og Blods fest: Latinsk højmesse med procession.

Mandag den 21. juni kl. 19.00: Emnemesse for alle, der er interesseret i liturgi-ens fornyelse.

Fredag den 25. juni. Jesu Hjerter fest. Kl. 19.00: Højmesse.

Tirsdag den 6. juli kl. 16.30: Messe for ældre. Åbent hus for Skt. Knuds klub kl. 15.00.

Søndag den 1. august. Ignatius af Loyolas fest. Jesuiterordenens stifter. Kl. 10.00: Højmesse.

Tirsdag den 3. august kl. 16.30: Messe for ældre.

Søndag den 15. august: Maria optagelse i himlen. Kl. 10.00: Latinsk højmesse.

Mandag den 16. august kl. 19.00: Emnemesse.

Kunstudstilling i præsteboligen.

Juni: Paula og Robert Mirland, Abyhøj.
Juli—september: Giovanni Poggeschi SJ, Italien.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 20/6: Kristi Legems- og Blods fest. 2. Mos. 24, 3-8. — Salme 116, 12-13. 15+16 bc. 17-18. (R. 13: »Jeg vil løfte frelsens bæger og påkalde Herrens navn« eller »Halleluja«). — Hebr. 9, 11-15. — Sekvens. Pris, O Sion, din Forsoner. — Mark. 14, 12-16. 22-26.

Mandag 21/6: Aloysius af Gonzaga, jesuit. 2. Kongeb. 17, 5-8. 13-15a. 18. Matt. 7, 1-5. 12-års dagen f. Paul VI's valg til pave, (som mindes i de alm. forbonner).

Tirsdag 22/6: Alm. ugedag (eller Paulinus, biskop af Nola — eller John Fischer, biskop og martyr og Thomas More, martyr). 2. Kongeb. 19, 9-11. 14-21. 32-35a. 36. — Matt. 7, 6. 12-14.

Onsdag 23/6: Alm. ugedag. 2. Kongebog 22, 8-13. 23, 1-3. — Matt. 7, 15-20. Vigilie: Jeremias 1, 4-10. — Salme 71, 1-4a. 5-6ab. 16ab og 17. (R. 6b: »Du var min styrke fra moders liv«). — 1. Peters brev 1, 8-12. — Luk. 1, 5-17. Gloria, credo.

Torsdag 24/6: Johannes Døberens Fødsel. Es. 49, 1-6. Salme 138, 1-3. 13-14. 15. — Salme 139, 1-3. 13-14ab. 14c-15. (R. 14: »Du formed mig i moders liv«.) — Ap. g. 13, 22-26. — Luk. 1, 57-66. 80. Gloria, credo. Joh. Døb. præf.

Fredag 25/6: Jesu Hjerter Fest. Hos. 11, 1b 3-4. 8c-9. Salme Es. 12, 2-6 (R. v.3: I skal ose vand med glæde af frelsens kilder). — Ef. 3, 8-12. 14-19. — Joh. 19, 31-37. Gloria.

Lørdag 26/6: Alm. ugedag (el. Marias ubesmittede hjerte). Klagesangene 2, 2. 10-14. 18-19. — Matt. 8, 5-17. I messen f. M. u. hj.: Luk. 2, 41-51.

Søndag 27/6: Apostlene Peter og Paulus. Ap. g. 12, 1-11. — Salme 34, 2-9. (R. 5b: Herren friede mig fra alle mine rædsler). — 2. Tim. 4, 6-8. 17-18. — Matt. 16, 13-19. Gloria. Credo, særlig præf.

Mandag 28/6: Irenæus, biskop af Lyon, martyr. Amos bog 2, 6-10. 13-16. — Matt. 8, 18-22.

Tirsdag 29/6: Alm. ugedag. Amos. bog. 3, 1-8. 4, 11-12. — Matt. 8, 23-27.

Onsdag 30/6: Alm. ugedag (el. Den romerske kirkes første martyr). Amos bog 5, 14-15. 21-24. — Matt. 8, 28-34.

Torsdag 1/7: Alm. ugedag. Amos bog 7, 10-17. — Matt. 9, 1-8.

Fredag 2/7: Alm. ugedag. Amos bog 8, 4-6, 9-12. — Matt. 9, 9-13.

Lørdag 3/7: Thomas, apostel. Ef. 2, 19-12. — Salme 117, 1-2. — Joh. 20, 24-29.

Søndag 4/7: 14. alm. søndag. Ez. 2, 1-5. — Salme 123, 1-4. (R. 2: Vore øjne følger Herren vor Gud til han er os nådig). — 2. Kor. 12, 7-10. — Mark. 6, 1-6.

Mandag 5/7: Alm. ugedag (el. Antonius M. Zaccaria, præst). Hos. 2, 14. 15-16. 19-20. — Matt. 9, 18-26.

Tirsdag 6/7: Alm. ugedag (el. Maria Goretti, martyr). Hos. 8, 4-7. 11-13. — Matt. 9, 32-38.

Onsdag 7/7: Alm. ugedag. Hos. 10, 1-3, 7-8. 12. — Matt. 10, 1-7.

Torsdag 8/7: Alm. ugedag. Hos. 11, 1-4, 8c-9. — Matt. 10, 7-15.

Fredag 9/7: Alm. ugedag. Hos. 14, 2-10. Matt. 10, 16-23.

Lørdag 10/7: Alm. ugedag (el. Guds Moders lørdagsmesse). Es. 6, 1-8. — Matt. 10, 24-33.

Søndag 11/7: 15. alm. søndag. Amos bog. 7, 12-15. — Salme 85, 9-14. (R. 8: Lad os skue din miskundhed, Herre, din frelse give du os). — Ef. 1, 3-14 (el. kort v. 3-10). — Mark 6, 7-13.

Mandag 12/7: Alm. ugedag. Es. 1, 11-17. — Matt. 10, 34-11, 1.

Tirsdag 13/7: Alm. ugedag (el. Henrik 11). Es. 7, 1-9. — Matt. 11, 20-24.

Onsdag 14/7: Alm. ugedag (el. Kamillus af Lellis, ordenspræst). Es. 10, 5-2. 13-16. — Matt. 11, 25-27.

Torsdag 15/7: Bonaventura, biskop og kirkelærer. Es. 26, 7-9. 12. 16-19. — Matt. 11, 28-30.

Fredag 16/7: Alm. ugedag (el. Vor Frue af Karmel). Es. 38, 1-6. 21-22. 7-8. — Matt. 12, 1-8.

Lørdag 17/7: Alm. ugedag (el. Guds Moders lørdagsmesse). Mikas bog 2, 1-5. — Matt. 12, 14-21.

Søndag 18/7: 16. alm. søndag. Jer. 23, 1-6. — Salme 23, 1-6. (R.v.1 Herren er min hyrde, mig skal intet fattes). — Ef. 2, 13-18. — Mark. 6, 30-34.

Mandag 19/7: Alm. ugedag. Mikas bog 6, 1-4. 6-8. — Matt. 12, 38-42.

Tirsdag 20/7: Alm. ugedag. Mikas bog 7, 14-15. 18-20. — Matt. 12, 46-50.

Onsdag 21/7: Alm. ugedag (el. Laurentius af Brindisi, præst og kirkelærer). Jer. 1, 4-10. — Matt. 13, 1-9.

Torsdag 22/7: Maria Magdalena. Højsangen 3, 1-4a. — Joh. 20, 1. 11-18.

Fredag 23/7: Brigitta, ordensvinde. Jer. 3, 14-17. — Matt. 13, 18-23.

Lørdag 24/7: Alm. ugedag (el. Guds Moders lørdagsmesse). Jer. 7, 1-11. — Matt. 13, 24-30.

Søndag 25/7: 17. alm. søndag. 2. Kong. 4, 42-44. — Salme 145, 10-11. 15-16. 17-18. (R.v.16: Herre, du åbner din hånd og mætter os). — Ef. 4, 1-6. — Joh. 6, 1-15.

Mandag 26/7: Joakim og Anna, jomfru Marias forældre. Jer. 13, 1-11. — Matt. 13, 31-35.

Tirsdag 27/7: Alm. ugedag. Jer. 14, 17-22. — Matt. 13, 36-43.

Onsdag 28/7: Marta af Betanien. Jer. 18, 1-6. — Joh. 11, 19-27 eller Luk. 10, 38-42.

Torsdag 29/7: Sankt Olav, konge og martyr. Jer. 15, 10. 16-21. — Matt. 13, 47-53. Dagens born: Gud, du er kongernes krone og martyrnernes sejr, vi beder dig giv os at erfare din hellige martyr, kong Olavs forbon og værn. Vi priser din rige nåde i hans lidelse og håber at vinde livets krone, som du har lovet dem, der elsker dig. Ved vor Herre...

Fredag 30/7: Alm. ugedag (el. Peter Crysologns, biskop og kirkelærer). Jer. 26, 1-9. — Matt. 13, 54-58.

Lørdag 31/7: Ignatius af Loyola, ordensstifter, præst. Jer. 26, 11-16. 24. Matt. 14, 1-12.

Søndag 1/8: 18. alm. søndag. 2. Mos. 16, 2-4. 12-15. — Salme 78, 3-4. 23-24. 25 og 54. (R. 24b: Herren gav dem himmelkorn). — Ef. 4, 17. 20-24. — Joh. 6, 24-35.

Mandag 2/8: Alm. ugedag (el. Eusebius af Vercelli). — Jer. 28, 1-17. — Matt. 14, 13-21.

Tirsdag 3/8: Alm. ugedag. Jer. 30, 1-2. 12-15. 18-22. — Matt. 14, 22-36.

Onsdag 4/8: Johs. Maria Vianney, sognepræst af Ars. Jer. 31, 1-7. — Matt. 15, 21-28.

Torsdag 5/8: Alm. ugedag (el. Kirkevielsesfest f. S. Maria Maggiore). Jer. 31, 31-34. — Matt. 16, 13-23.

Fredag 6/8: Kristi Forklarelse. Dan. 7, 9-10. 13-14. — Salme 97, 1-2. 5-6. 9. (R. »Gud er vor Herre og Konge«.) Peters 2. brev 1, 16-19. — Mark. 9, 2-10.

Lørdag 7/8: Alm. ugedag (el. Xystus, pave og lidelsesfæller — eller Cajetan, præst — eller Guds Moders lørdagsmesse). Profeten Habakkuk. 1, 12 — 2, 4. — Matt. 17, 14-19.

Søndag 8/8: 19. alm. søndag. 1. Kongeb. 19, 4-8. — Salme 34, 2-9. (R. 9a: Smag og se, at Herren er god). — Ef. 4, 30 — 5, 2. — Johs. 6, 41-51.

Mandag 9/8: Alm. ugedag. Ez. 1, 2-5. 24-28c. — Matt. 17, 21-26.

Tirsdag 10/8: Laurentius, diakon og martyr. 2. Kor. 9, 6-10. — Joh. 12, 24-26. Gloria.

Onsdag 11/8: Clara af Assisi, jomfru, ordensstifter. Ez. 9, 1-7. — Matt. 18, 15-20.

Torsdag 12/8: Alm. ugedag. Ez. 12, 1-12. — Matt. 18, 21 — 19, 1.

Fredag 13/8: Alm. ugedag (eller Potianus, pave og Hippolytus, præst: martyr). Ez. 16, 1-15. 60-63. — Matt. 19, 3-12.

Lørdag 14/8: Alm. ugedag (eller Guds Moders lørdagsmesse). Ez. 18, 1-10. 13b. 30-32. — Matt. 19, 13-15. Aftenmesse 1. Kron. 15, 3-4. 15-16. 16, 1-2. — Salme 132, 6-7. 9-10. 13-14. (R.v.8: Herre, bryd op til dit kirkested, du og din vældes ark). — 1. Kor. 15, 54-57. — Luk. 11, 27-28. Gloria, credo, særlig præf.

Lærer til Sankt Birgitta Skole Maribo

1 lærerstilling ved Sankt Birgitta Skole i Maribo opslås ledig til besættelse pr. 1. august 1976.

Som katolsk skole henvender den sig til ansøgere som, foruden at besidde de faglige og pædagogiske kvalifikationer, er indstillet på, sammen med lærerkollegiet, at tegne skolens kristne linie, både i forhold til den katolske og den ikke-katolske del af skolens forældrekræds og elever.

Skolen har 200 elever (heraf 4/5 ikke-katolske) på Bh kl. — 7. klassetrin: fra 76/77: 8. klassetrin.

Vi søger en medarbejder til regn./mat. og orient.-fag.

Der er gode kollegiale forhold og et godt forældresamarbejde.

Ansættelses- og lønvilkår som ved den offentlige skole.

Ansøgninger stiles og sendes — inden den 20. juni — til Styrelsen for Sankt Birgitta Skole, Østergade 61, 4930 Maribo. Oplysninger kan indhentes hos skolens leder, skoleinspektør Henrik Schultz, Sankt Birgitta Skole. Telefon (03) 88 02 68.

Kirkedagen på Ledreborg Slot

Husk kirkedagen på Ledreborg Slot ved Lejre søndag den 5. september.

Sløvhed blandt katolske forældre

Ottawa, Canada (NC) —
»Forældrene er sløve.
Mange af dem praktiserer
ikke længere deres tro.
Andre er mere eller mindre
interesserede, men det er
kun få, der virkelig er pa-
rate til selv at hjælpe til«.

Sådan står der i et arbejdsdokument, som den canadiske bispekonference blev præsenteret for ved sit forårsmøde.

Når forældrene ikke har lyst til at hjælpe med til religionsundervisningen skyldes det manglende interesse, manglende kontakt med lærerne og uvidenhed

om eller afvisning af de nye kateketiske metoder. (Det canadiske system? — red.)

»Den største vanskelighed er, at forældrene mangler kendskab til Bibelen«, siger arbejdsdokumentet også. »For den har ikke levet, som klog på det er blevet, han først ej havde kær.«

Biskopperne foreslog, at man skulle udgive småbøger og andet materiale, der kan hjælpe forældrene til at forstå, hvad det er, deres børn lærer i religionsundervisningen.

Kirken i England har nu officielt tilladt modtagelse af kommunionen i hånden, hvilket har inspireret John Ryan til tegningen øverst på bagsiden.

Overgreb mod berømt jesuitter-skole

Regeringen i Paraguay frygter politiske aftenkurser for voksne

Asuncion (KIPA) — På initiativ af Paraguays stats- og regeringschef, general Alfredo Strössner, har en regeringskommission med kirkeminister Manfredo Ramirez Russo i spidsen beslået landets mest berømte skole »Christo Rey« (Krist Konge), oprettet af jesuitterne i 1938. Regeringen begrundet sit overgreb med skolens »nedbrydende aktivitet og undergravelse af elevernes moral«

Statsfjendtligt materiale

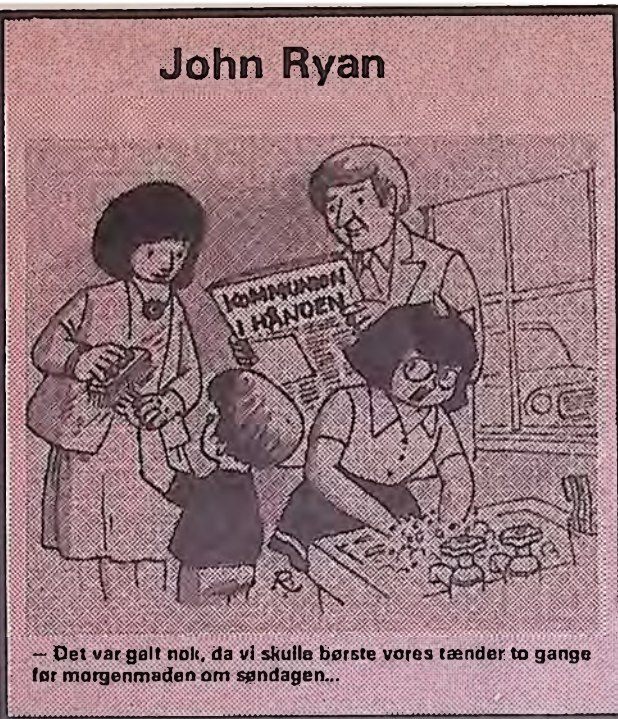
Regeringskommissionen består af 12 medlemmer som har overtaget skolens bestyrelse efter at have afskediget 23 lærere, iblandt dem flere jesuitter. Skolens bibliotek er blevet ransaget for bøger, tidsskrifter og audiovisuelt materiale af »statsfarlig« art.

Politiske iafstlagere er overbevist om, at den egentlige grund til regeringens indgriben er de meget

besøgte voksenkurser, skolen organiserede som aftenhøjskole for industriarbejdere og kontorfolk, med det formål at oplyse dem om deres sociale og politiske rettigheder og ansvar

Også indgreb mod landbrugs-forbund

Den katolske bispekonference i Paraguay har i sit tidsskrift »Sendero« protesteret kraftigt mod militærregeringens nye overgreb. Vi er klar over, at den katolske kirkes sociale lære er en torn i øjet for magthaverne, understreger biskopperne. På lignende måde havde regeringen tidligere grebet ind mod dannelsen af Landbrugsforeninger (»Ligas Agrarias«), som kirken længe havde krævet oprettet og selv havde taget initiativet til. De fleste præster, der arbejdede med disse foreningers organisation, er blevet arresteret eller udvist af landet.

Nyt fra USA's bispekonference: Diakon-hustruens særlige rolle

Chicago (NC) — USA's nationale bispekonference havde for nyligt en livlig debat om diakonhustruens rolle ved ægtemandens ordination til det livsvarige diakonat.

Biskop Ernest Unterkoefler af Charleston, der er formand for bispekonferencens kommission for det permanente diakonat, meddelte, at riterne ved ordination af mænd til livsvarige diakoner er ved at blive reviderede, og kardinal James Knox, der er præfekt for Vatikanets kongregation for gudstjeneste og sakramenter, udtrykte håb om, at bispekonferencens præsident vil komme med forslag til ændringer i diakonvielsens ritual.

Kommissionen foreslog, at når Kandidaten kaldes frem for at blive ordineret, skulle hans hustru spørges, om hun giver sit samtykke, til at manden går ind til diakontjenesten, og i bønslitaniet bør der indføres forbønner for diakonens hustru og deres familie. Hustruens rolle er et vigtigt aspekt i en gift diakons tjeneste, og det bør der også være lejlighed til offentligt at give udtryk for.

Skal kvinden stadig stå i skyggen?

Ærkebiskop John R. Quinn af Oklahoma City indvendte, at det hører med til kirkens sakramentale tradition ikke at nævne andre end sakramentets modtager, og dia-

konhustruen må nøjes med at være med i hele menighedens tilkendegivelse af, at kandidaten er værdig til at blive ordineret. Kun i den ortodokse tradition nævnes en diakon- eller præstekandidats hustru specielt, og i denne tradition pålægges det kvinderne at tie.

Ærkebiskop Peter L. Gerety af Newark mente, at »Den historiske kendsgerning, at man altid har stillet kvinder i skyggen, ikke mere er helt relevant«. »Vi lever i en ny tid«, og som en sidebemærkning sagde han, at vore dages kvinder såmænd »ikke engang ville tie stille, hvis vi bad dem om det«.

Religions-friheden sikret i Mozambique

Ærkebiskop Maputo afviser rygter

Rom (NC) — Ærkebis-
skoppen af Maputo i Mo-
zambique har afvist rygter,
om at landets Frelimo re-
gering har indskrænket
den religiøse frihed.

I et interview med et internationalt pressebureau sagde ærkebiskop Alexandre Dos Santos: »Ifølge grundloven har enhver borger i Monzambique ret til at praktisere eller ikke praktisere religion. Skønt religionsundervisning ikke er tilladt i skolerne, forhindrer regeringen ikke katolikker i at gå til messe eller i det hele taget nogen i at praktisere deres religion.

Frelimo har ikke forbudt barnedøb

Ærkebiskoppen benægtede også, at Frelimo embedsmænd skulle have forbudt barnedåb. En tale af præsident Samora Machel var blevet misforstået, og det havde ført til den opfattelse, at barnedåb var blevet forbudt.

Når kirken i Mozambique har mistet nogle af sine

privilegier, efter at Fre-
limo regeringen afløste
portugiserne, skyldes det
til dels, sagde ærkebiskop-
pen, at man har identifice-
ret den katolske mission og
koloniembedsmænd.

Der er nu kun 25 studerende tilbage i præsteseminarierne, men der er stadig 129 afrikanske nonner i ordenssamfund af europæisk oprindelse.

Sløjt med økumeni

Ærkebiskop Dos Santos sagde yderligere, at forholdene mellem de katolske og de ikke-katolske kirker er temmelig dårlige. Han sagde, at nogle ikke-katolikker havde håbet på, at den katolske kirke blev forbudt, men det var inden præsident Machel havde erklæret alle religioner lige for loven.

Ærkebiskop Dos Santos var den ene af de to første afrikanere fra Mozambique, der blev bispavede. Den anden var biskop Januario Nhangumbe af Pemba.

Missionærer tilbage til Angola

Vatikanet (NC) — Præsident Agostinho Neto i Angola har meddelt ærkebiskop Eduardo Muaca af Luanda, at man vil stille sig velvilligt til missionærs ansøgninger om igen at måtte vende tilbage til landet.

I et møde, præsidenten for nyligt havde med de angolesiske biskopper, sagde han: »Jeg tror, at vi nu kan have den største tillid til, at den katolske kirke stadigt vil yde sit bidrag til vort lands genopbygning«.

Kirkekafe jubilæum

Kirkekaffen ved Skt. Annæ kirke på Amager fejrede den 2. maj i år 5 års jubilæum. Der føres nøje regnskab med antallet af gæster og i april rundede man 14.000. De fleste kommer igen søndag efter søndag. Gæstebogen rummer navne fra det meste af Europa og fra USA, Canada, Ægypten, Indien og Vietnam.

På billedet modtager kaffe-chefen Alex Brozek betaling, mens Karen Ficher letter på proppen. Foto J. Struve.

Børnesiden HEJ side 4
Samvittigheden side 5
Forandringer side 6
Nyt om bøger side 8

katolsk orientering

Yngste deltager på den første lejr i det ny Øm, den 3-årige Thomas le Fèvre markerer »åbningen« den 19. juni 1976.

Det ny Øm festligt åbnet

Lørdag den 19. juni gik den første børnelejr fra start i Øms splinternye bygning. Selv om den officielle indvielse ved biskoppen først finder sted under valfarten den 22. august, var det indlysende at det første lejrhold tog det nye hus i brug med en festlig ouverture. Adskillige af de mange, der har tegnet et fadderskab til støtte for det nye Øm, var indbudt, og sammen med lejrens første, store børneflokk udgjorde de en munter menighed, der samlede sig foran hovedindgangen, som var spærret med et rødt bånd.

Ud fra sakristiet ved kirken trådte så fire præster ind i halvkredsen. Det var ungdomspræsten Gottfried Grünwald, som havde tilrettelagt den rammende og enkle gudstjeneste, pater

Anton Dekkers, som repræsenterede både biskoppen og byggeudvalget, lejrpræsten Andreas Keustermans og undertegnede.

En kirke af levende stene

Foran den lukkede dør sang vi indgangssalmen, hvorefter den alleryngste tilstedeværende, 3-årige Thomas le Fèvre, klippede »snoren« over med en enorm orange saks. Syngende drog den meget store menighed (der var 80 voksne med) ind i pejsestuen, hvor ordets gudstjeneste med sine korte læsninger understregede, at vi bør være en kirke »af levende stene«. Efter en kort prædiken forklarede Anton Dekkers liturgiernes videre forløb og betydningen af det, vi gjorde. Og dette var godt, for selv om kun

de forreste i den lange procession, der syngende og svarende på Grünwalds højtaktuelle bønslitani ormede sig gennem de lange gange, kunne se det, vidste dog alle, at pater Dekkers med en blomstrende hybenkvist stænkede vievand i hvert eneste rum. Anført af to børn, der bar brødet og vinen foran præsterne, gik processionen uden afbrydelse over i kirken og her fortsatte messen som nadverliturgi.

Efter messen var der kaffebord for de mange gæster der endnu længe efter børnenes lejrball og sengetid blev ved med at hygge sig, fælles om den store glæde, at se en smuk drøm om et nyt Øm være blevet til en virkelighed, smukkere end drømmen nogen sinde havde været.

Willem Wuyts

Stærke protester fra sydamerikanske biskopper:

Våbenkapløb er årsagen til social elendighed

Lima, Peru (NC) — Fire kardinaler og lederne af de nationale bispekonferencer fra seks sydamerikanske lande fordømmer deres landes indbyrdes rustningskapløb, som »en synd, der skriger til himlen og som bevirker at, folkene i vore lande er så fattige«.

Det var i Lima i Peru, at kardinalerne Anibal Munoz af Bogota, Colombia, Raul Silva af Santiago, Chile, Pablo Munoz af Quito, Ecuador og Juan Landazuri Rickets af Lima, Peru mødtes med biskopper fra 6 lande, der alle gennemkrydses af Andesbjergene. De var samlede for at drøfte kirkens rolle i det regionale samarbejde mellem Bolivia, Chile, Colombia, Ecuador, Peru og Venezuela, der har sluttet sig sammen i Andespagten.

USA inspirerer og tjener godt

Den stedlige koordinationskomité af den katolske kommission for retfærdighed og fred havde i en rapport til den latinamerikanske bispekonference (CELAM) gjort opmærksom på, at rustningskapløbet for en stor del er inspireret af USA's udenrigsministerium og at firmaer i USA nyder godt af salget. Formålet skulle være at medinddrage Latinamerikas væbnede styrker i USA's udenrigspolitiske planer gennem disse militære hjælpeprogrammer, der også indbefatter ideologisk og taktisk træning.

Enorme udgifter til våben

Kardinalerne og biskopperne ser imidlertid dette stadigt voksende rustningskapløb som en alvorlig hindring for deres lande, fordi det har »en lamme virkning på vor udvikling, idet det sluger kolossale summer, der kunne anvendes til bygning

af boliger skoler, hospitaler osv., siger de.

De 6 Andeslande, der tilsammen har 75 millioner indbyggere bruger nu årligt 1128 millioner dollars på deres forsvar.

Også kongresmedlemmer i Washington og flere

internationale fredsorganisationer er bekymrede over våbenudgifterne på verdensplan, der som en skrue uden ende nu er steget til 300 milliarder dollars årligt. Heraf tegner udviklingslandene sig for 40 milliarder.

Jesuitter udvist af Paraguay

Rom (NC) — Jesuittergeneralen P. Arrupe har fordømt flere jesuitters udvisning af Paraguay. Han kalder det for en krænkelse af de basale menneskerettigheder.

3 uger tidligere, i slutningen af april, havde regeringen i Paraguay udvist P. Jose Gelpi SJ og P. Jose Miguel Munnariz SJ uden at give nogen grund derfor. De to præster arbejdede sammen med den paraguayanske bispekonference med pastorale og økonomiske projekter.

P. Arrupe finder, at regeringen i Paraguay krænker menneskerettighederne ved at nægte disse præster mulighed for at forsvare sig og ved at tvinge dem til at forlade det land, hvor de i årevis har arbejdet som præster og lærere.

Han lovede »fuld støtte« til alt, hvad biskopperne i Paraguay vil gøre for at »garantere kirkens rettigheder i Paraguay til frit at udøve sin evangeliske mission«.

Biskop John Taylor er trådt tilbage

Vatikanet (NC) — Pave Paul IV har godkendt, at den amerikansk fødte biskop John Taylor i Stockholm trækker sig tilbage af helbredsgrunde. John Taylor er 61 år og medlem af Oblatfædrenes orden.

I april i år blev han opereret for en hjernesvulst efter at have haft stærke smerter under en rejse til amerikanske luftbaser i Tyskland kort forinden. John Taylor er fortsat indlagt på hospital i Stockholm og behandles med radium.

Han blev udnævnt til svensk biskop i 1962 og var

den hidtil eneste amerikansk fødte biskop i Europa.

John Taylor

Nordlek Kul A/S 70 45 30

Automatisk levering
Olievagt i fyringssæsonen
Egen import og tanklager
Radiolodrigerede
tankvogne

nk-olie

**SALG . KØRSEL . ADMINISTRATION
SERVICE . INSTALLATION**

Rødovrevej 383, 2610 Rødovre

01-70 45 30

— sikkerhed for varme

Brdr. MEYER

Bilkenslagermester

aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peder Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 - 80 50 30

Bonzons Aut. katolsk bødemand
Begravelsesforretning 34 46 01 - GO 60 56

Fasanvejens Ndr. Fasanvej 76
Ligkistemagasin GO. 6056 - GO. 6030

Begravelse og bisættelser
ordnes for alle trossamfund.
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35
Søn- og helligdage: Go. 60 56

Tømrermester

Ferd. Færch & Co. A/S

Strandvejen 23, Ålborg
Telefon 162600

K. J. Højland & Søn

Aut. vand- og gasmester
Værksted: Hededammen 3
Skolebakken 147
Esbjerg - Telefon 12 93 50

A/S Karl A. Hansen

Ingeniør-, murer og
entreprenørfirma

Industrikrogen 16,
Ishøj, 2630 Tåstrup
Telefon 52 11 77

C. B. Riis & Søn

Slagtermestre

Valby Langgade 36
København Valby - Telefon VA
1. kl. kød og pålæg

Mogens Larsen

Ramsherred 31, Åbenrå
Telefon 62 25 30 og 62 34 27

Lys - Kraft - Varme

E. Christoffersen

Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74

LÆSERNE SKRIVER

Under denne rubrik vil breve fra læserne blive bragt i det omfang redaktionen skønner, at indholdet har almen interesse. Redaktionen forbeholder sig ret til om nødvendigt at forkorte læserbreve

For meget politik?

Deres lille avis »katolsk orientering« er interessant, fordi den afspejler noget af den katolske ånd som findes i verden i dag.

Som udenforstående iagttager og altså ikke-katolik, forekommer det mig (jeg håber jeg tager fejl), at Deres kirke i alt for høj grad arbejder på det politiske plan. Er der ikke en fare deri? Se f. eks. biskop Heinrich Theissings opfordring til »at ville hjælpe os« (k.o. nr. 9).

Bag hans udtalelse må der ligge enorme åndelige skyldfølelser, for på en måde må han have indgået et kompromis med sandheden og DDR. Alle ved, at DDR med sin undertrykkelse og dybe menneskeforagt udøver et diktatur som er forfærdeligt.

Vi bør jo blot et øjeblik tænke på mesteren Jesu' kompromisløse vej. Følger vi ikke den, uden at alliere os politisk med »magthaverne«,

kan vi sandelig havne i farlige tilstande. Jævnfør med den katolske kirkes arbejde i Polen. Der er det ikke et spørgsmål om at skabe kompromisser, men om at gå sine egne veje.

En af de mange store åndelige fornedrelser i verden i dag, er jo netop, at mange kirker f. eks. i Rusland ikke vover at handle selvstændigt. Solsjenitsyn påviste dette. Og dette er ud fra en åndelig synsvinkel et svaghedstegn, idet vi ved, at der findes en stor åndelig kraft skjult til stede inde i hvert menneske, det være sig en slave eller en fri. Det er netop denne Jesus frigjorde, og det burde være kirkernes opgave sammen at frigøre den bundne ånd i mennesket eller menneskeheden i stedet for at lægge tunge byrder på menneskets skuldre.

Rutger Bergström

Helsingborg.

(Brevet er oversat af red.)

Hvad er den egentlige årsag til præstefratrædelser?

I ORIENTERING nr. 10/76 blev det meddelt, at endnu tre præster er fratrådt. De sidste 15 år har reduceret præstestanden herhjemme ret så væsentlig. Kun få har været opmærksomme på problemet — jfr. statistikker fra bispekontoret, men eftersom nogle sogne i dag står uden præstelig betjening, berøres mange, og man begynder at se alvoren i sagen. Problemet synes at være så tungt og uoverskueligt, at det i stedet for at kalde til konstruktiv tænkning, spreder mismod og håbløshed og pseudoløsninger.

Følgende spørgsmål er efterhånden blevet almindelig samtaleemne blandt trosfæller: Hvad er den egentlige årsag til denne store afgang af præster? — Hvad kan der gøres for at epidemien ikke breder sig? — Kan der gøres noget for de præster, der fungerer og som har problemer af en eller anden art?

De sidste mange år er der talt og skrevet meget om cølibatet. Det forekommer mig, at skandalepressen har haft størst succes, idet den har indprentet den holdning, at den egentlige årsag til præsternes fratrædelse må søges i en række subjektive psykologi-

ske faktorer, der med grund i ensomhed og kedsommelighed giver sig udtryk i spiritusproblemer, kvinder, manglende religiøs holdning m.v. Selvom man fra kirkelig side kan høre, at årsagen må søges i retning af en påvirkning fra den om-sig-bredende materialisme, så er det dog min opfattelse, at flere og flere nægter at tro, at problemet omkring afgang af præster kan forklares på denne måde.

Ikke et øjeblik er jeg i tvivl om, at problemet har voldt såvel biskoppen som pastoralrådet hovedbrud gennem nu snart mange år. Alligevel er jeg bange for, at man har set sig blind på spørgsmålet, idet man har konstateret, at problemet ikke er et internt dansk fænomen, hvorfor man ved at afvente vel kan få et og andet foræret fra udlandet.

I enhver anden sammenhæng ville man gribe tingene helt anderledes an. Man ville foretage en analytisk undersøgelse og forsøge at udrede de psykologiske, sociologiske, teologiske og moralteologiske årsagssammenhænge. Men hvorfor da ikke gøre dette nu i forb. med det aktuelle problem?

I de allerede bestående kir-

kelige gremier som regionalråd og pastoralråd, hvor så mange forskellige fagfolk og kloge hoveder har sæde, kunne der i arbejdsudvalg opnås en anelig viden og forståelse, ligesom man kunne tænke sig, at alle fratrådte præster fik tilsendt et nuanceret og godt udarbejdet spørgeskema til besvarelse. Mulighederne er mange — for såvel enkeltpersoner som for små grupper. Jeg er overbevist om, at man om blot et år ville have et godt og fyldigt materiale, hvorudfra man fra kirkelig side ville kunne handle, planlægge, rådgive på en lang mere forsvarlig måde end tilfældet er i dag.

Formålet med en sådan undersøgelse er ikke — hvad nogle evt. kunne tro — at de fratrådte præster ikke fremover og fortsat skal figurere i

lægfolkets bevidsthed som sexgale, følelsesladede, viljesvage, lidettroende, umoralske og egoistiske mennesker. Nej, — formålet er at skaffe viden og materiale for fremover at kunne afdække noget af den problematik, der hos nogle fungerende præster måske vil resultere i nye fratrædelser.

Menighederne har et pastoralt ansvar — også for deres præster. Burde et sådant ansvar ikke give sig udslag i vilje til at medvirke ved bearbejdelsen af dette problem. I alle tilfælde hører moraliserende bemærkninger og subjektive beskyldninger mod de fratrådte præster ingen steder hjemme mere.

Bolden er hermed givet op. Hvem griber den og giver den videre?

C. Majholm

Læser k.o. med interesse og glæde

Hvem jeg skal takke for abonnementet på »katolsk orientering« ved jeg ikke.

Jeg vil derfor gerne ad denne vej takke vedkommende for det.

Hvert nummer læser jeg

med stor interesse og glæde.

En glad påskehilsen — også til alle dem i Danmark jeg kender.

E. Bartel

Fhv. præst på Bornholm

PEJLINGER

ved Ellen Nielsen

Syv teologer bad for nogle år siden paven om at forbyde de hedenske ceremonier i Syditalien. Det modsatte biskopperne sig i begyndelsen, men efterhånden har de alligevel fået afskaffet visse rester af overtro.

★

I et interview i fransk radio-TV (og La Croix) siger den sydvietnamesiske ærkebiskop Binh:

— Det er min overbevisning, at hvis de kristne i et land på vej til socialisme vil vidne for evangeliet, må de kunne godtage værdierne i en skeptisk eller fjendtlig verden, altså tilegne sig dens form at tænke og leve på, dens »riter« kunne man sige, i alt hvad der ikke strider mod det evangeliske budskab, i overensstemmelse med traditionen fra de store vidner om Kristus i alle tider, efter Hans eksempel der påtog sig alt »undtagen synd«. Selv om kirken skal forblive bevidst om »marxismens vold«, må den også indplante evangeliet i denne nye verden, og det kan den ikke gøre uden at anerkende dens værdier....

I Lilienthal (Worphausen) nær Bremen ligger en katolsk højskole, som hedder Niels-Stensen-Haus. Her modtages studerende og andre unge fx i socialt arbejde til videreuddannelse, bl. a. politisk.

— Også ateisten vil finde Gud, når han søger efter kærlighed. Mig er de mennesker kærere, som har fundet Gud uden at tro på ham, end dem, der tror på Gud uden nogensinde at have søgt ham, for slet ikke at sige: at have fundet ham.

Hans-Peter Oswald, i det tyske »Publik-Forum«

★

Den kendte katolske sociolog i USA, Andrew Greeley, er af den mening, at rundskrivelsen »Humanae Vitae« har gjort kirken utroværdig især i ungdommens øjne, og det er en af årsagerne, måske den vigtigste, til at så mange vender kirken ryggen. Greeley mener, at de amerikanske biskopper burde samles og undersøge, hvordan denne troværdighed kan genvindes, og hvordan kirken i det hele taget kan genoprette kontakten med de unge.

Der findes for tiden 6.612 baptister i Danmark, fordelt på 41 menigheder landet over. Ved egen hjælp også økonomisk — opretholder de 76 kirkebygninger, en højskole, et præsteseminarium og en betydelig mission i Afrika.

Baptisternes årsmøde

Vigtig drøftelse af muligheden for optagelse i en baptistmenighed uden dåb

I dagene 29. juni til 4. juli 1976 holdt Det danske Baptistsamfund årsmøde og synodestævne i Tølløse. Samfundet er en fri sammenslutning af selvstændige menigheder hvis formål er varetægelse af fællesopgaver, og dets anliggender afgøres på årsmøder der afholdes en gang årligt. Hver menighed har ret til at sende et antal repræsentanter i forhold til antallet af medlemmer i menigheden. Samfundet tæller i øjeblikket 6612 medlemmer fordelt på 41 menigheder og årsmødet i Tølløse havde 173 stemmeberettigede deltagere.

Minder meget om pastoralrådet

I almindelighed har årsmøderne været rene forretningsmøder med beretninger, forelæggelse af regnskaber og budgetter valg o.s.v., men i år holdtes i forbindelse med årsmødet et synodestævne med drøftelse af fundamentale spørgsmål: det kristne fællesskab — frelse, tro, dåb — evangelisation — politisk og socialt ansvar. Årsmødeforhandlingerne fandt sted om formiddagen, synodedrøftelserne om eftermiddagen, og aftenen var optaget af forskellige åbne arrangementer. I synodestævnet deltog ca. 450 danske baptister og et enkelt aftenarrangement samlede over 1000 deltagere. Som gæster var indbudt medlemmer af baptistsamfund i Sverige, Norge og Sovjetunionen samt to områder i Rwanda og Burundi, hvor danske baptistmissionærer er virksomme, og desuden repræsentanter for andre kirkesamfund i Danmark: Folkekirken, Den apostolske kirke, Det danske missionsforbund, Frelsens Hær, Metodistkirken og den katolske kirke.

For en dansk katolik var

det en stor oplevelse at deltage både i årsmødet og i synodestævnet. Årsmødets funktion ligger i mangt og meget på linje med vort eget pastoralsråd, og baptistsamfundets vilkår som mindretalskirke er ikke væsensforskellige fra den katolske kirkes, men med den selvstændighed, som karakteriserer de enkelte menigheder har baptisterne udviklet en langt højere grad af kalds- og ansvarsbevidsthed. Uden hjælp udefra er de 41 menigheder i stand til at

opretholde 76 kirkebygninger, en højskole, et præsteseminarium og et betydeligt missionsarbejde i Afrika. De samlede frivillige bidrag androg i 1975 over kr. 6.500.000, hvoraf godt og vel en million indgik til samfundet til løsning af fællesopgaver. Formentlig takket være ikke mindst højskolen og seminariet kan baptistmenighederne glæde sig over at have et stort antal yngre, veluddannede præster og lægfolk. Til rådighed for 70 søndagsskoler

med 2533 elever står således 337 lærere og for 2178 spejdere i 46 kredse 439 førere.

Økumenisk arbejdsmateriale

Alligevel stiller den fremadskridende sækularisering også de danske baptister over for store problemer og derfor holdtes synodestævnet. Det var forberedt gennem et flerårigt omfattende studiearbejde i menighederne, og drøftelserne i Tølløse lå på et højt plan. De fleste af de behandlede spørgsmål er fælles for alle kirkesamfund i dag, og når synodepapirerne offentliggøres, vil de være velgennede som studiemateriale også i katolske og økumeniske arbejdsgrupper. En særlig plads indtog spørgsmålet om såkaldt åbent medlemskab, d.v.s. muligheden for optagelse i en baptistmenighed på anden måde end ved dåb. Det tilkom ikke synodestævnet at træffe en afgørelse, men drøftelsen bidrog i høj grad til bevidstgørelse om problemerne og viste, at en betydelig del af deltagerne stod åbne for en ændring i den hidtidige praksis.

Årsmødet og synodestævnet afvikledes under helt ideelle ydre forhold med en beundringsværdig indsats fra medlemmer af Tølløse baptistmenighed, og som repræsentant for den katolske kirke blev jeg mødt med en åbenhed og hjertelighed, som gjorde deltagelsen til en meget rig oplevelse.

Ib Andersen

Meddelelser fra bispekontoret

Mange nye forflyttelser i præste-embederne

Pater LEO KERTZ, OMI, er udnævnt til songeprest ved Vor Frue Kirke, HERLEV for en 3-års periode fra den 1. august 1976.

Pater KARL SMEENK, OMI, er fra samme dato udnævnt til sognepræst ved Jesu Hjerter Kirke i RANDERS for en periode på 3 år.

Pater JACOB MUISER CM, er fra 1. juni 1976 udnævnt til sognepræst for menighederne i BIRKERØD og HØRSHOLM. Han fortsætter samtidig som sognepræst for menigheden i HILLERØD. Pater GEORG HEGGUM, SJ, og pastor JØRGEN HVIID vil være ham behjælpelige med den præstelige betjening, for pater Heggums vedkommende specielt i HØRSHOLM.

Pastor ARNOLD GILLISEN har for en 1-årig periode fra den 1. juni 1976 overtaget ansvaret som præst for menighederne i RINGSTED og SLAGELSE. Han beholder

sin bopæl i København og vil samtidig fortsat arbejde for bispekontoret.

Pater JOSEPH MESTERS, SMM, har for samme periode overtaget ansvaret for søndagsmessen i KALUNDBORG.

Pater JERZY ROMAN KRUK, CRR, er fra den 1. november 1976 udnævnt til sognepræst i SVENDBORG for en periode på 3 år. Han vil en del af ugen være bosiddende i Odense.

Pater PAUL MARX, OMI, vil fra den 15. august 1976 foreløbig for 1 år virke som hjælpepræst i ALBORG, med bopæl i Alborg 5 dage ugentligt.

Fra samme dato er pater HERBERT KRAWCZYK, SJ, udnævnt til 2. præst ved menigheden i ÅRHUS, specielt med henblik på sjælesorgen blandt de polsk-talende katolikker i Århus-området.

Pater FRANZ POPPE, SJ, der den 5. maj 1976 faldt for aldersgrænsen, er af biskoppen blevet bedt om at fortsætte i sin stilling som sognepræst ved JOHANNESKIRKEN i SØBORG i endnu 1 år. Pater Poppe har indvilget heri.

JOHANNES JONG har den 16. maj 1976 meddelt biskoppen, at han ville indgå ægteskab. Som følge heraf har han måttet ophøre med at fungere som præst.

Den 15. september 1975 har pater LARRY ANTUS, OMI, overtaget sjælesorgen for engelsk-talende katolikker.

Den 1. november 1975 har pastor JOSIP KROPEK overtaget sjælesorgen for kroatisk katolikker i bispedømmet.

En ny præst, pater WLADISLAW ZDUNEK, CRR, er fra Polen kommet til Danmark. For tiden forbereder han sig til sin gerning i bispedømmet.

Advokat

Jørgen Ulrik Nielsen
Skindergade 32, 1159 K.
Tlf. (01) 13 42 44

Juridisk bistand bl.a. ved køb og salg af ejendom, prioritering og oprettelse af testamente.

Aktieselskabet

Købmands- og Haandværkerbanken

— en rigtig AARHUS-BANK

Store Torv 12. telf. (06) 12 47 77

Søndre afd., Århus Hovedbanegård
Telf. (06) 12 40 88

Langenæs afd., Skanderborgvej 16
Telf. (06) 14 55 22

KAJ F. FJORDING & SØN V/S
MURERMESTRE • INGENIØRER
ENTREPRENØRER • TLF. 01-63 12 88
KVALITETSBYGGERI FRA GRUNDEN
TOTALENTREPRISER • HOVEDENTREPRISER
JORD • KLOAK • BETON • MURERARBEJDE
OG SÅ OMBYGNING OG RESTAURERING
MEDLEM AF KØBENHAVNS MURERLAUG

Poul HENRIKSEN

Rådhusortet, Vejle

Telefon 82 37 11

Ur- og Brillehuset

„BALANCEN“

v/ KNUD PETERSEN
Gerritsgade 34, Svendborg.
Telefon 21 19 20

Bendt Gravgaard

Isenkram en gros
Hobro — Telefon (08) 52 15 44

Social rådgivning

ydtes af
Katolske Menighedsplejer, bredgade 69 A, st.,
1260 København K.
Kontoret har åbent ugens 5 første dage fra kl.
14 - 16. Telefon (01) 15 23 03. Postgiro 4 66
63 97.

R. Schulik

Slagterforretning

Nørrebrogade 46, Esbjerg
Telefon 12 02 14

H. OVERBECK A/S

Ingeniørfirma

Havnepladsen, Kolding
Telefon 52 35 55

SPROG højskolen PÅ KALØ

8410 Ronde

Højskole med sprog som
centralfag.
5 mdr. vinterkursus
begynder 1. nov.
Engelsk, tysk, fransk.
Dansk for udlændinge.
Alm. fag, valgfrie emner.
Sproglaboratorium.
Ring (06) 371286 eller
skriv efter skoleplan.

var på pletten da den nye Øm-lejr blev taget i brug

Lørdag d. 19. juni var en dag, som vil blive husket af mange. De fleste vil huske den, fordi den svenske konge fik sin Silvia, men vi er en del, der vil huske den som den dag, den første børnelejr på den nye Øm-borg startede med en uofficiel indvielse.

Hvor mange mennesker der var til stede ved denne lejlighed skal være usagt, men på en eller anden måde lykkedes det at finde ud af, hvem af de tilstedeværende børn, der skulle

deltage i lejren, at få dem indkvarteret, »fodret« etc. indtil vi om aftenen fik dem i seng.

Næste dag begyndte lejren så for alvor. Flaghejsning, morgenmad, messe... Man kigger hinanden an og er noget generte. Lederne er lidt bekymrede over at børnene ikke rigtig synger med....

Da vi en uge senere tager afsked på Ry station synger de! De 50 børn synger, så 100 spejdere, der også skal med toget overhovedet ikke kan være med.

Sådan var den første børnelejr på det nye Øm. Vi startede forsigtigt, men da vi var blevet rystet sammen af forhindringsbane-løb (i silende regn), keramikarbejde, teaterarbejde, orienteringsløb, en l-a-a-ng vandretur til Himmelbjerget samt rengøringsarbejdet (den nye Øm-borg gamle...) — ja, så blev det en fantastisk god lejr. Vorherre lod solen skinne

næsten hver dag, og alt var godt.

De af os, der var bange for, at »Ømstemningen« skulle forsvinde med de gamle bygninger, kunne slappe af. Den nye Øm-borg fungerede fint og stemningen har sjældent været bedre end på denne lejr.

Michael Møller

Billedet øverst: Ungdomspræst G. Grünewald dirigerer fællessangen foran den lukkede dør.

Billedet til venstre: Vi havde ikke nogen egnet snor, men brugte rødt crepepapir, så lejrens yngste deltager Thomas skulle skynde sig med saksen, inden blæsten rev båndet over

Billedet nederst: Ole satte ekstra akkompagnement til slutsalmen »Store Gud, vi lover dig!«

Giraffen

Nedenstående giraf var hverken med på børnelejren i Øm eller på turen til Rulle. Den stammer heller ikke fra en giraffefest et eller andet sted på Fyn. Den var resultatet af det puslespil, vi bragte i det forrige nummer. Fandt du den?

Turen gik til Rulle

Ideen var Sr. Scholastikas og formålet var at unge danske katolikker fra København, i deres ferie kunne opleve miljøet i et landsbysamfund blandt unge tyske katolikker.

Sr. Scholastika kontaktede fru Olbrich, som er formand for Sct. Ansgarverk, der gør en indsats for kirken i Skandinavien. Her blev alt det praktiske i forbindelse med selve rejsen ordnet. Fru Olbrich kontaktede sognepræsten i Rulle, som ligger ca. 10 km fra Osnabrück, og præsten kontaktede igen katolske familier i Rulle, som var villige til at have en feriegæst boende i 12 dage. Efter kort tid var hele gruppen som bestod af 9 unge fra Sct. Annæ menighed, blevet indbudt i hver deres familie.

Turen blev virkelig en succes. Vi oplevede et miljø, vi ikke kendte, og vi kom alle til at holde af det. I Tyskland blev vi spurgt om, hvad vi syntes var det bedste ved turen. Alle var enige om, at sammenholdet og fællesskabet var det bedste. Det var det religiøse fællesskab som indbyggerne havde indbyrdes, det var familiesammenholdet, som vi danskere uden videre blev trukket ind i, og det var det sammenhold og fællesskab vi oplevede med vores tyske venner. Endvidere var alle enige om, at tyskernes gæstfrihed var storslået, at vi i den tid vi boede hos familierne følte os og blev behandlet som et medlem af familien.

Denne tysklandstur gjorde et stort indtryk på os alle i gruppen, også vi er blevet »rystet godt sammen«, og vil sent glemme denne tur. Vi kan kun anbefale og opfordre andre, der har mulighed for at gennemføre en sådan tur til at gøre det. Måske er dette en begyndelse til et

større internationalt katolsk ungdomsarbejde, og derfor bør man videreføre ideen.

Til slut vil jeg gerne på gruppens vegne takke alle som har arbejdet med turen og været medvirkende til at den kunne gennemføres.

På gruppens vegne
Mette Vogth Hansen

En verden for mig selv

Jeg har en verden for mig selv med store blomsterenge, med små byer, hvor ingen biler findes. Alt er bare fred i min verden. Jeg håber at mange vil komme til at leve i min verden. Bilfrie byer, krigsfrie lande, mennesker holder fred med mennesker. Det er mit ønske om en verden, en verden for alle.

Ruth Bliefeldt Hansen

Jeres sidste side om F.N. i Hellerup kunne I bedre ha' gemt til senere, for vi havde glædet os til noget om Kristi Himmelfart og pinse, det arbejder vi med i religionstimerne for tiden og vi kan så godt lide, når I også følger det kirkelige år!

Kærlig hilsen
børn fra Stenoskolen

POSTBREVKASSE

Hvad synes du om »Hej med dig«?

Hvad skal vi skrive om?
Send dine forslag til »Børnesidens redaktion«, Fjellsgade 2, 7100 Vejle.

Redaktionen siger mange tak til Lotte, som flytter til Grønland. I to år har hun været med i redaktionen. Vi forventer nu spændende ting fra Grønland.

Tømmes næste gang:

23. august

SAMVITTIGHEDEN

Biskoppens første artikel i denne serie om naturmoral blev bragt i nr. 10.

Hvem bestemmer, hvad der er godt og ondt?

Bestemmer mine tilbøjeligheder, eller staten, kulturen, flertallet?

Af Hans L. Martensen

I min gennemgang af det 3. kapitel af den romerske skrivelse om seksualmoral kommer jeg nu til det andet afsnit. Det lyder således:

»Når det drejer sig om bedømmelsen af moralske værdier kan mennesket ikke følge sit eget vilkårlige forgodtbefindende. I sin samvittigheds dyb opdager mennesket en lov, som han ikke pålægger sig selv, men som han må adlyde... For mennesket har i sit hjerte en lov, som Gud har indskrevet. At adlyde den er menneskets sande værdighed, og ifølge den vil han blive dømt. (Kirken i den moderne verden. 16)«.

Hvem bestemmer, hvad der er godt og ondt?

Det afgørende spørgsmål stilles: hvorledes skal vi bedømme de moralske værdier? Det katolske svar lyder, at vi skal følge samvittigheden, men at denne samvittighed på ingen måde er ensbetydende med vilkårlighed. Tværtimod findes der en lov, som er alt andet end vilkårlig, men som sagligt svarer til sand menneskelighed. Denne lov er Guds egen skaberplan med mennesket. Med andre ord: den er udtryk for Guds gode vilje med mennesket, og den kræver lydighed. Ud fra denne baggrund kan vi tage stilling til et spørgsmål, som er aktuelt idag: Hvem eller hvad bestemmer, hvad min samvittighed skal rette sig efter?

Bestemmer mine egne tilbøjeligheder?

Det er klart, at »samvittighedens stemme« ikke kan betyde blot at gøre, hvad man har lyst til. Samvittigheden sætter tværtimod skranker for uhæmmet egoisme: jeg er klar over at mine egne tilbøjeligheder stilles over for bestemte grænser. Jeg må ikke tilfredsstille ethvert behov på andres bekostning.

I forbindelse med debatten om homoseksualitet har det været hævdet: Det, der er unaturligt for andre,

kan være naturligt for mig. Dermed mener man: nogle mænd har tilbøjelighed til seksuelt samkvem med kvinder. Andre har tilbøjelighed til seksuelt samkvem med mænd. Man forudsætter stiltiende: tilbøjeligheden bestemmer hvad der er naturligt, og dermed også hvad der er moralsk forsvarligt.

Men enhver indser straks: dette princip fører til menneskelig opløsning, hvis det anvendes på alle felter. Hvis jeg har en tilbøjelighed til at være hensynsløs eller pralende, eller til at være kleptomani, eller til at opføre mig sadistisk, så kan jeg naturligvis ikke gøre min tilbøjelighed til norm, eller sætte lighedstegn mellem min samvittighed og det, jeg har lyst til. Jeg har ubetinget brug for en norm, der ikke er rent »subjektiv«. Med andre ord, det er som den romerske skrivelse siger: jeg har brug for en lov, som jeg ikke giver mig selv, men som kræver min lydighed. Hvem bestemmer denne lov?

Bestemmer staten?

Det sidder dybt indgroet i de fleste, at statens lovgivning bestemmer hvad der er moralsk forsvarligt eller ej. De fleste tænker: hvis man får bøde eller kommer i fængsel, så har man begået noget moralsk set meget slemt. Hvis det derimod ikke hører ind under straffeloven, så er det ikke så slemt.

I tidligere tider kunne der (i »kristne« lande) være en vis berettigelse i denne indstilling. Staten prøvede virkelig gennem sin lovgivning at give befolkningen en slags moralsk ledetråd. Den civile lovgivning prøvede næsten at håndhæve de ti Guds bud. Sådan er den moderne lovgivning ikke længere. Den forsøger ikke at give regler for godt og ondt. Den vil blot give rammer for borgerlig samexistens. Den vil sikre samfundet en vis ydre orden og stræber efter et minimum af utilfredshed blandt borgerne.

Når lovgivningen derfor »tillader« abort eller porno

eller — i andre lande: tortur af politiske fanger eller racesegregation — så betyder det ikke, at loven tillader alt dette i moralsk forstand. Det betyder blot, at samfundet ikke fastsætter nogen straf for disse handlinger.

Det er ligefrem en kristen pligt i tide og utide at minde om: landets lov kan ikke længere gælde som almindelig rettesnor for samvittigheden.

Bestemmer kulturen?

Ofte hævdes det: enhver kultur har sine egne moralske normer og vedtægter. I én kultur hersker flerkoneri, i andre kulturer har manden kun én kone. I nogle kulturer bruger man prygl i børneopdragelse, i andre gør man det ikke. I nogle kulturer dræber man gamle og svage mennesker, i mere fremskredne kulturer lader man dem leve. I nogle kulturer eksisterer slaveri eller forskellige kastesystemer, i andre kulturer er der ligeberettigelse mellem alle borgere.

Undertiden har man set disse tanker anvendt på spørgsmålet om homosek-

sualitet: tidligere kulturer holdt stædigt på, at seksuel udfoldelse skulle begrænses til forholdet mellem mand og kvinde. Nu derimod — sådan er der nogen der påstår — er man nået til et kulturelt stade, hvor man bør være tolerant over for alle former for seksuel udfoldelse, også mellem partnere af samme køn.

Men spørgsmålet melder sig: er kulturen blot vilkårligt sin egen norm? Kan der ikke findes kulturer i forfald? Kan det ikke være nødvendigt at kæmpe mod bestemte kulturmønstre, fordi man erkender at de objektivt er forkerte? Er det indiske kastesystem moralsk forsvarligt, blot fordi det er almindelig udbredt? Findes der ikke en lov, som står over enhver kultur, og foreskriver noget, der er slet og ret menneskeligt?

Bestemmer flertallet?

Den måske mest udbredte indstilling til moralske spørgsmål er »statistisk«. Man mener: det, som de fleste andre gør, det kan jeg også gøre. Flertallet

bestemmer, hvad der er godt og ondt. Denne indstilling gør sig desværre gældende i et spørgsmål som abort. Den normale mor vil nok føle, at der er noget galt ved, at hun lader det barn dræbe, hun bærer som foster i sit moderliv. Men når hun så mærker, hvor mange veninder der har gjort det samme, tænker hun: Så er det nok ikke så slemt. Selv sprogbrug om moralske emner bliver indrettet efter flertallet: det er så at sige blevet udannet at tale om »fosterdrab« (selv om fosteret jo faktisk bliver dræbt), nej, man må kun bruge ordet »svangerskabsafbrydelse«. Flertallet bestemmer, ikke sandheden.

Men kan et flertal af en befolkning ikke handle forkert? Hvad skal der ske med en verden, hvor en trediedel af alle mødre lader deres egne fostre dræbe? Hvor vil menneskelighed og værdighed blive af?

Hvad fører det til, hvis man gør flertallets vaner til moralsk norm? Ikke nødvendigvis til noget godt. Skattesnyderi eller samliv

før ægteskabet bliver ikke moralsk forsvarligt, blot fordi alle gør det. Bliver racediskrimination forsvarlig blot fordi alle diskriminerer? Eller var slaveri forsvarligt, fordi alle respektable borgere havde slaver? I kampen mod slaveriet var dette altid den store hindring: »Se, alle andre mennesker, de er hverken grusomme eller ondsindede, og de har da allesammen slaver...«

Indskrevet i hjertet

Hvis vi vil finde frem til ægte menneskeværdighed, så har vi brug for normer der ikke blot er afhængige af den enkeltes tilbøjeligheder, eller af staternes lovgivning, eller af kulturmønstrene, eller af flertallets vaner. Findes der en sådan lov? Den katolske kirke har altid lært: Ja, det gør der. Den er Skaberens lov, indskrevet i hjertet. Den er hans kald til mennesket. Kirken er med til at tolke denne lov. Det er samvittighedens opgave, ikke vilkårligt at være sin egen herre, men at finde frem til denne lov og adlyde den.

Begreber som »ondt« og »strafbart«, eller »ret« og »tilladt« dækker slet ikke hinanden.

Forandringer der forhåbentlig vil fryde

De mange opfordringer til menighederne om at sende mere lokalt stof til bladet ser omsider ud til at have gjort sin virkning. Vi har i hvert fald til dette nummer fået langt mere, end vi kunne presse ind på den sædvanlige plads på side 3. Derfor har vi ryddet midtersiderne for et par længere artikler af den »leksikale« art, som nogle var mindre begejstrede for på sidste pastoralrådsmøde.

Midtersiderne denne gang er derved blevet en meget god opskrift på, hvad det er vi fortsat ønsker at få fra menighederne landet over. Altså korte tekster med tilhørende sort-hvide fotografier (eller tegninger), — ikke blot referater af begivenheder, der har fundet sted, men også meget gerne foromtale, så flere får lyst til at møde op! — og ikke mindst gode ideer til menighedsaktiviteter eller lign., som andre og måske mindre opfindsomme kan drage nytte af.

Vi vil iøvrigt benytte lejligheden til i de nærmeste numre at eksperimentere lidt med stoffet.

Først og fremmest overvejer vi alvorligt at udelade denne faste leder-artikel, som af mange fejlagtigt er blevet opfattet som en særlig kvalificeret eller ligefrem officiel mening om sagerne. Det udelukker naturligvis ikke, at redaktørerne på lige fod med andre skribenter fremsætter deres uforgribelige mening om de emner, der debatteres, men ved at udelade en fast lederartikel håber vi kraftigere at kunne understrege, at bladet ikke er redaktionens, — men læsernes!

Dernæst regner vi med helt at stryge den såkaldte »kronik«, da det egentlig kan være svært at se forskel på den og så en hvilken som helst anden længere artikel i bladet.

Lidt senere på sæsonen, formentlig først til nytår, vil vi forsøge os med et månedligt indlæg, der indeholder »Orientering fra sognene«, til at tage ud og lægge til side. Det skulle så til gengæld gerne om fætte samtlige sogne i bispedømmet.

Vi håber forandringerne vil fryde, men hører meget gerne læsernes mening.

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K.
Telf. (01) 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarstiftelsen, Katolsk orientering og informationsafdeling.

I redaktionen:

Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,
Fjellsgade 2, DK-7100 Vejle.
Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.
Redaktionssekretær: Knud Kluge.
Lay out: Paul Traczyk Larsen og Knud Kluge.

Udsendes i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark.

Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.

Redaktionen kan desværre ikke påtage sig ansvaret for uopfordret indsendte manuskripter.

Oplag august 1976: 14.900 eksemplarer

Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

Ægteparret Inger og Christian Gabrielsen, fotograferet på Sostrup i sommer, bliver måske de første danske diakoner. De har i nogle år forberedt sig til dette nye lægmandsembede, men har endnu ikke taget endelig beslutning.

Retningslinier for gudstjeneste uden præst

I løbet af efteråret vil der blive givet retningslinier for, hvordan gudstjenester uden præst kan gennemføres. Biskoppen fremkom med denne oplysning under et af plenummøderne på den første sommer-retræte på Sostrup. I øjeblikket arbejder liturgi-kommissionen på at færdiggøre oversættelsen af de officielle romerske bestemmelser.

Der bliver tale om oprettelse af 2 forskellige lægmands-tjenester, kommunionsuddelere og gud-

stjenesteledere. Begge tjenester kræver en kort uddannelse og en officiel indsættelse under en gudstjeneste.

Kommunionshjælpere vil til visse afgrænsede grupper f.eks. ældre eller syge kunne uddele kommunion og holde ordets gudstjeneste, dog uden egentlig prædiken.

Gudstjenesteledere indsættes til mere omfattende opgaver, først og fremmest at holde søndags-gudstjeneste med prædiken for hele menigheden.

En tredje tjeneste vedrører diakonerne, men er endnu ikke fastlagt i enkeltheder. Dog vil der her blive tale om et egentlig kirkeligt embede, for så vidt som diakonen ved vielsen får del i samme sakramente som præst og biskop. Et dansk ægtepar, Inger og Christian Ga-

brielsen har i en årrække forberedt sig på diakonembedet, men overvejer endnu at tage endelig beslutning.

Biskoppen håber på at kunne gennemføre kurser for lægfolk til de nye tjenester allerede denne vinter.

HJJ

Sostrup-retræterne havde også i år stor tilslutning. Temaet var denne gang »Jesus Kristus, menighedens herre«. Her er nogle af deltagerne på vej til søstrenes gode aftensmad efter dagens ihærdige gruppearbejde.

Fint resultat af faste-aktionen

»At hjælpe sultne børn i Øvre-Volta« var vort motto for fastekampagnen i 1976, og vi

glæder os over, at alle de nordiske lande har nået et meget smukt resultat.

Der er i alt indkommet kr. 648.584,50, hvoraf Danmark tegner sig for 321.707,70. Tallene bliver nok lidt højere, da der stadig kommer bidrag.

Af disse penge er der allerede udbetalt kr. 305.525,50 til projektet i Øvre-Volta.

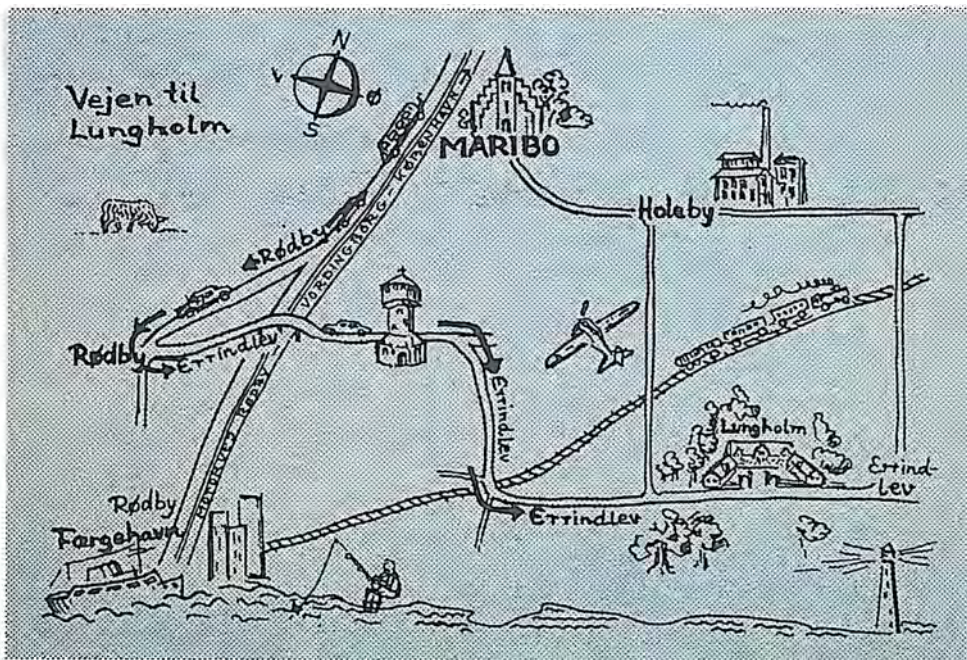
Til sammenligning kan angives, at sidste år var det samlede beløb kr. 505.324,-, hvoraf Danmarks andel var kr. 284.193,-. Vi er alle meget glade over det fine resultat og takker alle bidragsydere.

Den 18-19. september samles de nordiske Caritasorganisationer i enten Oslo eller København for at drøfte fordeling af resten af de indsamlede penge.

Caritas Danmark

Høstfest på Ljungholm

Alle er velkomne den 29. august. Kortet viser vej:

Sognene i Region III: Holbæk, Køge, Maribo, Nakskov, Nykøbing F, Ringsted, Slagelse og Vordingborg samles til høstfest på Ljungholm på Syd-Lolland søndag 29. august. Vi indbyder alle, der har lyst til sammen med os at fejre en katolsk fest i smukke omgivelser.

Kl. 11 læser biskop Hans L. Martensen messen i det fri. Messen på Ljungholm plejer at være en meget festlig høst-takkefest. Kl. 12.30: Frokost — medbragt mad. Der kan på festpladsen købes pølser kaffe, is, sodavand og øl. Kl. 13.15: Forskellige konkurrencer og underhold-

ning (tovtrækning, sækkevæddeløb, stafetløb, orienteringsløb o.l. Elever fra skolen i Maribo opfører Kejserens nye klæder og synger). Kl. 16.00: Afsluttende andagt med sakramental velsignelse.

På gensyn! Region III

Magleås-kursus for sognesekretærer m.v.

Week-end'en 18.-19. september

Beregnet for dem, der beskæftiger sig med de konformæssige opgaver for en menighed (og som normalt søges på sognekantoret), holdes et orienteringsmøde på Magleås 18.-19. september.

Også sognepræster og MR-formænd

Som deltagere er der ikke blot tænkt på sognesekretærer, kasserer og regnskabsførere, men også sognepræster, menighedsrådsformænd og andre, som enten deltager i eller som er interesseret i at have kendskab til arbejdets udførelse.

I store træk er programmet følgende:

Lørdag eftermiddag gennemgang og drøftelse af sognesekretærens område, herunder kartoteksføringen, sognelisterne fra bispekontoret m.v.

Der vil blive givet en række oplæg, som vil blive fulgt af en almen drøftelse med gensidig erfaringsudveksling.

Lørdag aften vil en sognepræst fortælle om den brug, han gør af kartoteket i sit sognearbejde og den pastorale betydning, dette kan have.

Aftenen slutter med gudstjeneste.

Søndag formiddag vil regnskabsføringen være

hovedemnet. En revisor der selv er regnskabsfører i et sogn, vil give gode råd og vejledning, ligeledes vil den kontoplan, der gælder for sognene, blive gennemgået. Også her vil der være rig lejlighed til drøftelse.

Week-end mødet slutter med frokost søndag eftermiddag.

Da antallet af deltagere ikke bør overstige 24, kan der fra hver menighed kun deltage 2 personer.

Prisen for deltagelse 80,- kr. pr. døgn i 2-sengs værelse

Tillæg for eneværelse 15,- kr.

Tillæg for leje af senge-
linde er 15,- kr.

Tillæg for frokost lørdag er 24,- kr.

Ansvarlig for mødets tilrettelæggelse og gennemførelse er fru Inger Saxild, bispekontoret.

Tilmeldelse snarest, senest 1. sept. 1976.

Niels Erik Bølling

KIRKESPIL

Har du lyst at være med i en dramatikkgruppe, som laver kirkespil? Vi går i gang mandag, den 30. august kl. 20, foreløbig for Københavnsområdet (i Newmanstuen, Sct. Kjeldsgade 3).

Skriv eller ring til
Sr. Regina, ungdomskonsulent eller
Gottfried Grünwald, ungdomspræst.
Katolsk Ungdoms Sekretariat
Sct. Kjeldsgade 3
2100 København Ø
tlf. 01 - 20 63 63

Nye tendenser i M.R.

En opgørelse foretaget på bispekontoret viser, at der blandt de nye formænd for menighedsrådene nu kun er en enkelt præst, men til gengæld 16 kvinder.

Tidligere var 6 præster og kun 10 kvinder valgt som formænd.

Gamle numre af k.o.

Pastor d'Auchamp beder om gamle numre af »katolsk orientering«. Man har et stort udækket læsebehov hos ikke-katolikker og glædelige erfaringer med at efterkomme dette behov.

Send venligst blade til:
Sakramentskirken, Nørrebrogade 27, 2200 Kbh. N.

Pastor Frans Vervoort død

Frans Vervoort tegnet af Ast Fonteyne

Pinseldag døde pastor Frans Vervoort i det flamske præmonstratenser-abadie Averbode. Han blev født i Antwerpen den 30. august 1896 og indtrådte i klostret den 11. oktober 1917, hvor han blev præ-

stevie den 1. november 1923. Året efter blev han sendt til Danmark, hvor han var virksom i 41 år. Fra 1929 til 1937 var han sognepræst i Nyborg, fra 1937 til 1956 sognepræst i Vejle, hvor han uopfordret overlod dette embede til sin kapellan Edward Stappers. Fra 1960 til 1963 var han rektor for Sct. Hedvigssøstrene i Kolding. I 1965 forlod han Danmark og var i endnu 12 år knyttet til præmonstratenserne Sct. Michaelsgymnasium i Schoten ved Antwerpen.

Ligesom hans navnehelgen Frans af Assisi elskede han broder sol og søster måne og moder jord, men hans solsang bestod af flere hundrede malerier af den jyske hede ved Randbøl.

Abbed Stappers foretog sammen med en stor skare medbrødre den smukke begravelse på klostrets kirkegård i Averbode. Trods pinseferien var en pæn delegation fra Danmark til stede.

Mindegudstjeneste i Vejle

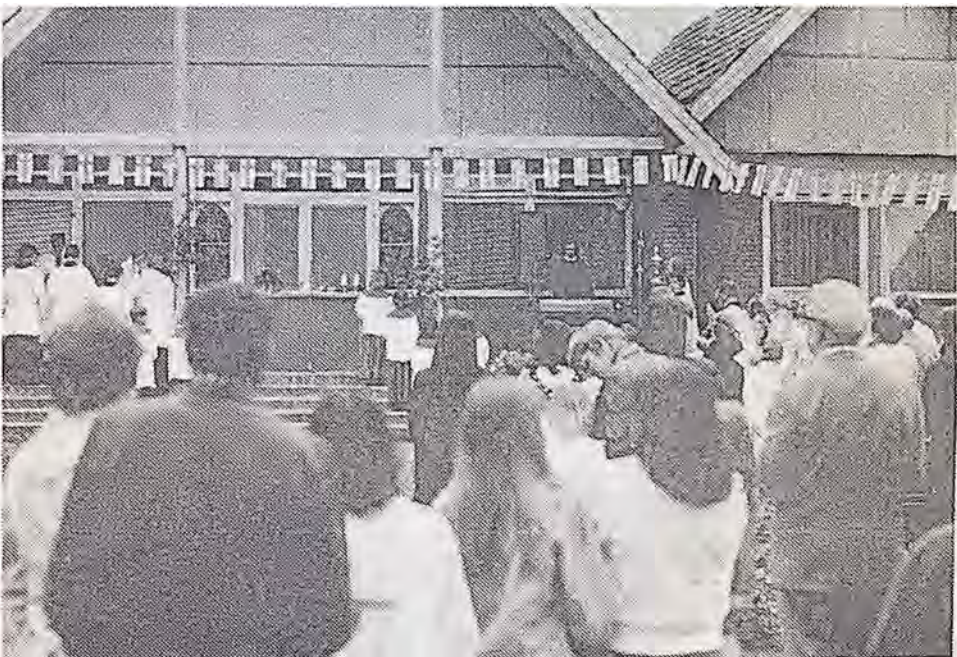
Der er blevet holdt en mindegudstjeneste for Frans Vervoort i Sct. Norberts kirke i Vejle, søndag den 13. juni. I denne anledning blev der trykt et mindebillede, tegnet af en af pastor Vervoorts kunstnervenner Ast Fonteyne, med Frans af Assisis »Solsang«, som blev læst op under liturgien i Averbode og i Vejle og dannede udgangspunkt for den prædiken, abbed Stappers holdt begge steder. Mindebilledet kan fås ved henvendelse til Sct. Norberts præstegård i Vejle, Fjellegade 2. Præsterne får det tilsendt med »Inter Nos«.

ww.

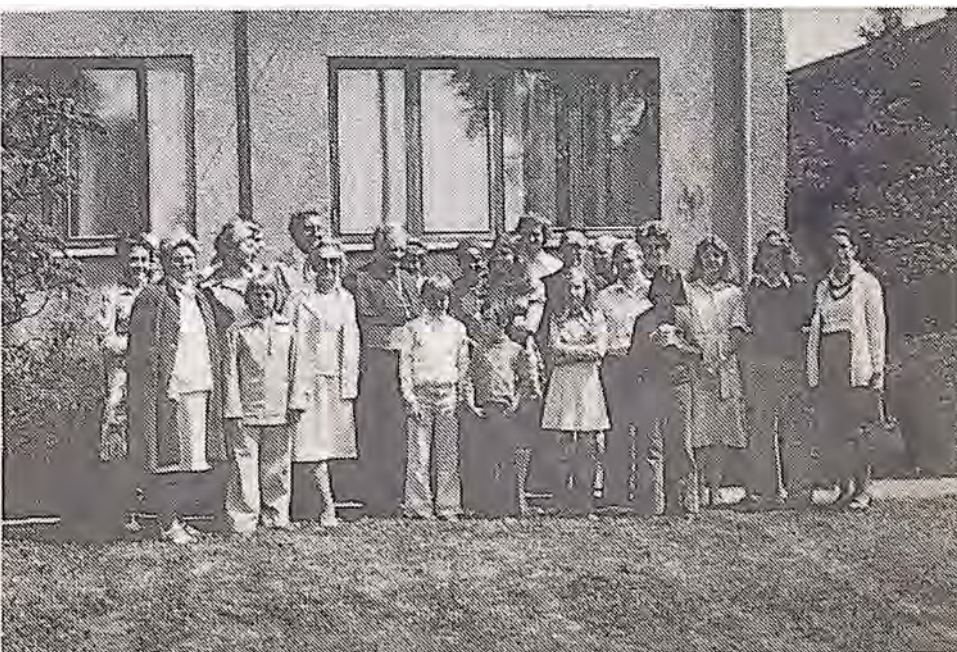
Glimt fra livet i menighederne

70 ÅRS JUBILÆUM I ROSKILDE. Lørdag den 12. juni fejrede Sct. Laurentii menighed i Roskilde sit 70 års jubilæum med bispemesse efterfulgt af menighedsfest med fællesspisning, sang, musik og optræden. Billedet viser processionen på vej ind i kirken. Forrest pastor Herberighs, pastor Braun og pastor Umans efterfulgt af biskoppen.

KRISTI LEGEMSFEST PÅ AMAGER. Menigheden ved Sct. Annæ kirke på Amager holdt Kristi Legemsfest med procession og friluftsmesse i Mariahjemets have. Ved siden af alteret skimtes Stephen Holm, som med sine musikalske rytmer bidrog kraftigt til den festlige stemning. (Foto: J. Struve)

FIRME I TØNDER. 2. pinsedag den 7. juni var en stor dag i den lille Hellig Kors menighed i Tønder. Biskoppen var til stede for at firme seks medlemmer af menigheden. Bagefter blev der holdt festlig reception i pastor Magnussens lejlighed, hvor alle tilstedeværende fik hilst på biskop og firmander. Samme dag fejrede man kirkens 10 års jubilæum. Den lokale fotograf fastholdt begivenheden i ovenstående billede.

Nyt om bøger

Niels Steensens Gymnasium 1950-1975

Niels Steensens Gymnasium 1950 - 1975, 85 sider, kr. 30,-

Niels Steensens Gymnasium har netop udsendt et festskrift i anledning af, at det er 25 år siden skolen for første gang så dagens lys. Den 15. august 1950 mødte de første gymnasiaster til undervisningen på det nyoprettede gymnasium. Fra 1950 - 1954 havde Niels Steensens Gymnasium til huse i Stenosgade. Derefter flyttede det til sin nuværende beliggenhed nær Vibenhus Runddel.

Festskriftet rummer et tilbageblik over de svundne år, en skildring af skolen idag, og en drøftelse af temaet: hvad vil det sige at være en katolsk, en kristen skole? Ydermere indeholder festskrif-

tet et væld af illustrationer, der i samklang med nogle af artiklerne vækker gode, gamle minder om skolen til live.

Tidligere rektor, pater Georg Heggum og rektor ved Holte Gymnasium, Vagn Haarstedt beskriver i deres indlæg de store vanskeligheder, man står

overfor, når man vil oprette et privat gymnasium. På baggrund af de vanskeligheder, man har mødt, er det et imponerende resultat, der er nået i løbet af kun 25 år, siger Kurt Hansen, adjunkt ved skolen.

En tidligere elev, nu designchef for DSB, Jens Nielsen fortæller i sin artikel, levende og humoristisk om sine skoledage først i Stenosgade og senere efter flytningen på Jagtvej.

Kurt Hansen siger i sin artikel, at skolen med sine 650 elever er en katolsk skole i den forstand, at den er et sted, hvor man har lejlighed til at møde mange andre katolikker både

NSG's lærerkollegium 1957. Siddende i første række nr. 3 fra venstre skolens rektor, pater Heggum. Stående bag ham ses skolens nuværende rektor, Erik Lorensen.

Maleriudstilling

i Vor Frue Kirke i Århus

Juli-september har vi den glæde at vise værker af Giovanni Poggeschi. (1905-1972). I sin tidligste ungdom uddannede han sig

som tegner hos maleren Del Neri. Senere, mens han studerede jura ved Bolognas Universitet, uddybede han sit kendskab til de italienske og franske mestre med maleren Nini Betocchi som vejleder. I 1930 trådte han ind i jesuitordenen. Hans værker der nu er anerkendt af den internationale kritik, findes i private samlinger, og på museer i Italien og andre lande. Vi takker pater Lorenzo Del Zanna SJ, vor italienske præst, for forberedelsen af denne udstilling, som vore italienske menighedsmedlemmer sikkert vil blive glade for.

A. Meister

blandt eleverne og lærerne, men det er også muligt, siger Kurt Hansen videre, at opleve den dynamik og inspiration, som især efter det 2. Vatikanerkoncil udgår fra den katolske kirke.

Jeg kan ikke i denne korte anmeldelse yde festskriftet retfærdighed og omtale samtlige artikler, men det skal nævnes at pater Heinrich Roos skriver om »Kristen humanisme« og Asger Sørensen fortæller om »En kristen skole i et pluralistisk samfund«, begge interessante artikler, der bør læses af enhver, der har med opdragelse at gøre.

Redaktionen ønskes tillykke med det gode resultat, som er nået med dette festskrift.

Knud Helsted Kluge

Selvportræt af Giovanni Poggeschi.

Pavestolens virksomhed i 1975

Rom (KIPA) — Vatikanet har lige udsendt en 905 sider tyk bog »Pavestolens virksomhed i 1975«. Med sine 60 illustrationer, hvoraf de 30 er i farver, giver den et omfattende billede af, hvordan det hellige år blev fejret i Rom.

Hvad bestiller paven?

I bogens 1. del gives der en oversigt over alle pavens private og offentlige audienser, hans møder med

biskopper og pilgrimme, med diplomater og politikere fra hele verden. Til årets store begivenheder hører også hellig- og saligkåringerne af mænd og kvinder fra alle samfundslag.

Hvad bestiller kurien?

2. del af bogen fortæller om arbejdet i Vatikanets forskellige kontorer og kommissioner. Af betydningen for kongregationen for biskopper fremgår det bl.a., at paven i løbet af

1975 oprettede 12 nye bispedømmer og udnævnte 12 ærkebiskopper, 21 biskopper som ledere af bispedømmer og yderligere 73 biskopper.

Af kongregationen for troens udbredelse beretning ses det, at af de 880 kirkelige forvaltningsområder, der hører ind under denne kongregation, befinder de 162 sig i den såkaldte »tavshedens kirke«. I alt 141 af disse findes i folkerepublikken Kina.

Konkret bog om gudsoplevelse

Ny bog fra Katolsk Forlag

Kan man opleve Gud? Af Johannes Bours. Serie I nr. 3. Katolsk Forlag. 72 s. Kr. 19,- i løssalg.

Det er ikke usædvanligt i dag at høre kristne sige, at de enten ikke kan bede eller har umådelig svært ved det. Ualmindeligt er det heller ikke at møde kristne, der aldrig har oplevet Gud, dvs. mødt Ham i Jesus Kristus og hans hellige Ånd som en levende og nyskabende kraft.

»Gud er fåmælt, og alt det, der har værdi her i verden, er fyldt af hans tavshed.« (Mounier) Dette citat er ikke hentet fra bogen, som i øvrigt er rig på citater fra kristne mystikere, men det kom til mig under læsningen, hvor Guds tavshed sættes op mod det moderne menneskes travlhed og hastværk. For Gud giver sig ikke uden videre til kende, han er den skjulte Gud, siger forfatteren. Hvad hindrer os da i at møde ham?

Bours kommer i kapitel fire ind på årsagen hertil og nævner tre grunde: vi vender det døve øre til, vi udøver ikke næstekærlighed, og vi viser ikke ydmyghed. Forinden har han gjort rede for den kristne tros grundlag: forholdet til den levende personale Gud, åbenbaret i Jesus Kristus. Et sådant gudsforhold kendetegnes ved spændingen mellem Guds nærvær og fravær fastholdt og gennemlevet i den troendes bedende længsel efter at møde Ham. Dette møde er altid en nådesakt, en gave, som skænkes os frit og suverænt af Gud.

Hermed slutter forfatteren den teologiske refleksion, som er grundlag for og oplæg til hans kærkomne vejledning. Bours anviser nemlig en vej, »et meget lille skridt« (som han selv siger) til at opleve Gud. Først beskrives metoden, som han kalder en hverdagsbetragtning: Hold i løbet af dagen en pause og ret blikket mod en af dagens hændelser. Hvad siger dette mig? Og hvilke krav, stiller den til mig? Hvad er min holdning hertil? (Og i denne vores holdning afsløres det, om vi er medarbejdere på Guds værk.) Og som sidste trin: hvad siger Den hellige Skrift?

Derefter går forfatteren over til at begrunde metoden, som er en hjælp til at gøre os åbne og modtagelige, idet bøn og liv gennemtrænger hinanden. Det

er jo Gud, der taler til os og handler med os. Og vi svarer i tillid. Derved udvikles og uddybes forholdet til Jesus Kristus. En vækst finder sted.

Både direkte og indirekte går det som en rød tråd gennem bogen, at Gud handler i begivenhederne, kommer os i møde i Skriften og i vort daglige liv. Det er med andre ord Gud, der har initiativet. Han kalder. Mennesket lytter og svarer. Således bevidstgøres troen gennem forkyndelsen, — for virkelig at komme til udfoldelse i fællesskabet med andre. I bogens afsluttende kapitel peger Bours på andre veje til at opleve Gud, nemlig når vi møder Gud i medmennesket og i lidelsen.

»Kan man opleve Gud?« er et eksempel på, at der kan skrives livsnært og enkelt om trosliv, bøn og gudsoplevelse uden at henfalde til sentimentalitet eller vige uden om vanskelighederne. Og det er ikke bogens ringeste fortjeneste, at den er så velgørende konkret i sin vejledning.

Bogens lay-out er vellykket og træffende, sat med store typer. Den skal jo læses med hjertet først og fremmest. Gør man det, viser den hen til Ham, der »i guddomsskikkelse, ikke holdt det for et røvet bytte at være Gud lig, men gav afkald og tog tjenerskikkelse på og blev mennesker lig«. Den højt ophøjede, til hvem Marie Noël har formuleret følgende mærkelige og rystende bøn: »Min Gud, jeg elsker dig ikke, jeg keder mig sammen med dig. Måske tror jeg ikke engang på dig, men und mig et blik, når du går forbi.«

Hans Jensen

Nairobi 1975

Ny økumenisk publikation

Efter Kirkernes Verdensråds Generalforsamling fra 23. november — 10. december 1975 har Det økumeniske Fællesråd i Danmark udgivet en lille publikation, »NAIROBI 1975«, med det formål at lade deltagere i konferencen give en fremstilling og vurdering af arbejdet bl. a. i de 6 sektioner, hvor generalforsamlingen behandlede en række områder af central betydning for kirkens tænkning, liv og arbejde.

De seks sektionstemaer er behandlet af følgende: »At bekende Kristus i dag« ved biskop Thorkild Græsholt, »Hvad enheden kræver«, ved pastor Johs.

Langhoff, »Søgen efter fællesskab — den fælles søgen af folk af forskellig tro, kulturer og ideologier« ved pastor Per Nørsgaard, »Opdragelse til frihed og fællesskab« ved studielektor Asger Sørensen »Uretfærdige strukturer og kampen for befrielse« ved vicegeneralsekretær Bodil Sølling og »Menneskelig udvikling« ved Uffe Gjerding og Max Kruse. Endelig indeholder hæftet en artikel om »Nairobi — og den hjemlige andedam« ved redaktionschef Jens Ravn Olesen.

Hæftet er forsynet med litteraturliste og en række spørgsmål til diskussion for hvert sektionsemne.

Kirkernes Verdensråds Generalforsamling

Man håber så, som biskop Ole Bertelsen udtrykker det i forordet, at materialet vil blive læst og studeret med åbenhed og kritik i menighederne, og at det kan give anledning til nye tanker og initiativer.

Hæftet koster kr. 5,- + porto og ekspederes fra Det økumeniske Fællesråds sekretariat, Nørregade 11, 1165 København K, tlf. 01 15 59 27.

Europæisk liturgimøde

Liturgikommisjonen, der er udnævnt for to år, fra august 1976, består af:
Lily Fausbøll (formand), pater Irenæus Capellen,
pater Leslie Dorn, pastor Bjørn Højbo,
Bent Dalsgård Larsen og pater Niels Krogh Rasmussen.

Af Lily Fausbøll

Den 20-23 juni var 22 personer fra Europa, der havde fået som opgave at beskæftige sig med liturgi, samlet til møde i Innsbruck, for at drøfte disse emner. Man havde indbudt pater J. Gelineau, Paris og professor G. Duffner Mainz til at belyse disse emner. Desuden havde man i forvejen sendt de deltagende lande et spørgeskema for at belyse den hjemlige situation.

Ordets Liturgi

Man beskæftigede sig meget med Ordets Liturgi, møder vi virkelig Kristus i Ordet, eller havde man kun fået en overflod af ord, som ikke formåede at trænge ind hos tilhørerne. Selv om teksten virkelig bliver læst godt, hvad desværre ikke altid er tilfældet — vil det oftest være nødvendigt med kommentarer. En prædiken på

ca. 10 min. kan kun belyse en lille del af teksten, resten er ligeså tilhyllet, som var det blevet læst på latin.

Nu består jo Ordets Liturgi af andet end læsninger og prædiken. Det er menighedens forbønner sang, vekselsang. Er der ligevægt mellem disse elementer?

Massiv verbal liturgi

Pater Gelineau henviste til brevet til Kol 3,16: Lad Kristi ord i rigt mål bo hos jer. Giver vi Ordets Liturgi alle de muligheder, vi har i den ritus, vi har fået. »Arbejder« Ordet så alle efter deres fatteevne — børn, unge, usikre, lidet troende, engagerede, kontemplative etc. kan høre og forstå det. Salmer og bønner er også forkyndelse. Der skal også være mulighed for at meditere — stilheden skal have sin plads.

En gudstjeneste i dag

har to hoveddele — Ordets Liturgi og Eukaristien, hvor mange betragter det på den måde? Vægten lægges på Eukaristien, men vi møder Kristus begge steder. Gelineau spurgte, om det var nødvendigt, at deltagere i Ordets Liturgi nødvendigvis skulle deltage i Eukaristien, hvis de ikke kunne deltage fuldt ud af en eller anden grund!!!

Det blev foreslået at udelade II læsning, men udelader man noget, skal det erstattes af noget andet, man skal ikke derved afkorte gudstjenesten.

Gelineau kom ind på symboler, hvoraf man havde fjernet mange og det med rette, men derved har man nu en massiv verbal liturgi, og ofte har man ikke respekt for de symboler, der er tilbage, så de siger ikke menigheden meget nu — det er blot mærkelige bevægelser.

Lægfolkets rolle i kirken

Den anden referent prof. Duffner kom også ind på symbolerne i sin indledning, idet han nævnte, at han som messedreng havde haft til opgave at slukke påskekerter lige efter det sidste ord i evangeliet Kristi Himmelfartsdag. Den havde i 40 dage været et sindbillede på den Opstandelse, og nu viser man, at Frelseren har forladt vor jord. I dag har vi kun en rubrik tilbage, hvori der står for Pinsedag »At efter at Påsketiden er forbi, bør man give påskekerter en værdig plads i dåbskapellet, og ved dåb skal den nydøbtes lys tændes ved den«. Man laver en liturgi-reform uden at tænke på, at den teologiske og spirituelle grund herfor er skjult for menigheden.

Duffner's indlæg handlede bl.a. om uddannelse af de arbejdskredse, man i dag nødvendigvis må grundlægge i sognene med henblik på tilrettelæggelse af gudstjenesterne, således at alle, der har en »tjeneste« i kirken — præst, kantor, lektor, nadvertjener, ministranter i god tid i forvejen — mindst en uge — har været med til at planlægge gudstjenesten.

Kantorens rolle er ikke blot at lede salmesang, men at finde salmer, der passer til dagen — vekselsange, også andre end Davidssalmer. Lektoren skal vide, hvad der skal forkyndes i læsningerne, og forbønnerne skal forberedes, de må ikke kun være en fortsættelse af de andre læsninger, og er ikke udelukkende præstens »rolle«. En vigtig »rolle« for

præsten er derimod »at præsidere«, hvorfor præstesædet skal have den rette plads, så præsten derfra kan »kommunikere« med menigheden.

Som eksempel på steder hvor man var i gang med uddannelse af folk til dette samarbejde, nævnedes Detroit, hvor man ud af 350 sogne havde 320, hvor man havde et team ved kirken, som var ansvarlig for gudstjenestens tilrettelæggelse. På grund af manglende præster i sognarbejdet f. eks. i Tyskland og Frankrig var man meget interesseret i at få lægfolk med i arbejdet.

Bureauet for de europæiske liturgers møde blev fornyet, så alle sproggrupper var med. Sekretær blev pater Niels Krogh Rasmussen OP, Danmark. Antagelig mødes man igen om 2 år.

Afsked med sr. Angela

Ved årsafslutningen på Sct. Joseph Søstrenes Skole i Ordrup
tog forældre, elever
og gamle elever afsked med søster Angela.

M. Breyen Christiansen sagde bl.a. i sin tale:

Der var engang for mange år siden, her på skolen en »mamere« — hvilket jo er fransk og betyder »min mor«. Hun var forstanderinden over en skole, der incl. nonnernes private værelser, kun bestod af de to gamle, røde bygninger. Et mere end mandshøjt sortbrunt plankeværk forhindrede uvekkende i at få indblik i, hvad der foregik omme bag.

Der var to skolegårde — en for drenge og en for piger. Dette forhindrede dog ikke, at ihvert fald nogle fandt sammen i par — på hjemvejen. I dag står der på drengenes legeplads en flot, moderne og miljømæssig rigtig skolebygning — men de store og dejlige gamle træer der skilte skolegårdene, er forlængst fældet.

En gylden tid er forbi

Den lille klokke, som krævede håndkraft for at fungere — og som stadig hænger uden for hovedindgangen — markerede på forunderlig vis timerne gang. I dag er klokkestrengen væk — og det har jo nok meget forståelige årsager.

Måske vil man indrømme mig ret til at give denne klokke en slags symbolsk betydning. Jeg har nemlig en tydelig fornemmelse af, at når nu Søster Angela trækker sig tilbage til sit velfortjente otium, så kan vi godt gå ud og tage

den gamle klokke ned. For ligesom klokken har ringet en svunden tid ud, således betyder også Søster Angela's farvel at en gylden tid er forbi.

Søster Angela har stået som garanten for en ubetinget tolerance mellem de forskellige trosretninger — repræsenteret ved skolens elever. Man var lige velset og elsket om man var hedning eller frelst som katolik eller protestant.

Søster Angela fik os til at værdsætte og agte den ordensdragt, som af nogle idag anses for at være et tilbagelagt stadium. Men i en splittet og forvirret verden, som vi oplever den idag, er der nu mere end nogensinde før, brug for nogen der vil bekende kulør. Det er frugtbar og inspirerende for vore børn, når de dagligt — også ved en sådan rent ydre ting — oplever en personlig og konstant manifestation af en livsholdning. Sagt med andre ord: Det vigtigste man har fra andre, lærer man oftere gennem dem end af dem!

Udstyret med en stille og fin humor og forlenet med en lykkelig sans for miljø og mennesker, har Søster Angela — uden efternavn — blot, Søster Angela, ledet denne skole, så at den på trods af udviklingens hærigen inden for skolevæsenet — idag — som dengang — står som noget særdeles eftertragtel-sesværdigt for mange. Den

står som et monument over personlig offervilje og en enkelt persons kærlighed til generationer af børn.

Søster Angela er den direkte årsag til, at så mange af os har oplevet og følt skolen som vores andet hjem. Og selv om vi i årenes løb ikke allesammen har kunnet være personligt til stede på skolen, så har tankerne ofte været der. Det man har oplevet, er jo i grunden aldrig forbi, og for de fleste gamle elever gælder det nok, at de egentlig aldrig har forladt denne skole fuldstændigt. Den har fulgt os livet igennem, som en glæde, dybest inde i os, over, at vi fik lov til at opleve et lille paradis på Jorden.

På gensyn

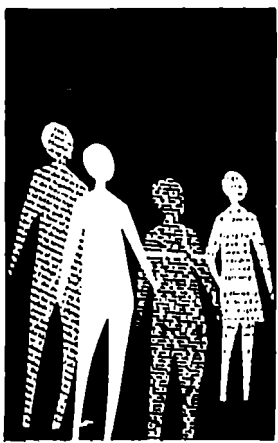
Søster Angela, De har været »ma mere« for generationer — og for vore børn — og vi er glade og taknemmelige for denne Deres enorme indsats.

Nu kommer det sværeste, og det er at sige farvel. Vi forældre med samt vore børn vil derfor gøre det bare en anelse lettere for os selv ved at overdrage Dem denne check, som vi håber vil gøre det muligt for Dem at få opfyldt et eller andet personligt ønske — f.eks. en rejse.

Og så til sidst — ved nærmere overvejelse — bør vi måske slet ikke sige farvel — aldrig farvel — men blot, på gensyn — een eller anden gang.

En gudstjeneste i dag har to hoveddele — Ordets Liturgi og Eukaristien. Vægten lægges på Eukaristien, men vi møder Kristus begge steder.

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplads på ca. 30 tekstlinier. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 14, der udkommer 15.9. 1976, er mandag den 30.8. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Jesu Hjerte Kirke

Stenosgade 4 A, 1616 København V.
Tlf. (01) 24 65 80, sognepræsten og kontor
(kontortid mandag og fredag kl. 9.30 -
12.00).
Øvrige præster: Tlf. (01) 21 85 88

Messtider
Hverdage kl. 7.00, 8.15 og 17.00 (ikke lørdage)
Hver lørdag kl. 18.00: Engelsk messe
Hver søndag kl. 7.00, 8.30, 10.00 (latinsk
højmesse), 11.30 (salmesse), 20.00
Hver 2. og 4. søndag, 15. og 29. august,
12. september kl. 17.00: Kroatisk messe.
Derefter kirkekaffe og religionsundervisning
for børnene.
Lørdag den 4. september kl. 16.30: Polsk
messe.
Fredag den 3. september: Jesu Hjerte Fre-
dag:
Det helligste sakramente udstilles kl.
16.00 (ikke længere efter messen kl.
8.15!). Kl. 16.45: Indvielse til Jesu Hjerte.
Kl. 17.00: Messe.

Til alle forældre med skolepligtige børn,
som ikke går i katolske skoler:
Tilmeld børnene skriftligt eller telefo-
nisk, (01) 24 65 80, til religionsundervis-
ningen, som gives af vore dygtige kateke-
ter i præstegården. Tidspunktet og sam-
mensætningen af holdene vil vi aftale med
Dem, efter at vi har fået et overblik over,
hvor mange vi bliver. Jeg vil gerne under-
strege, at det er forældrenes pligt at sørge
for, at deres børn får religionsundervis-
ning.

G. Sanders

Alle drenge i alderen 9 - 14 år indbydes til
ministrantundervisning i præstegården
hver onsdag fra kl. 19-20 fra den 25. au-
gust 1976 til den 15. juni 1977. Henvende-
dels til Aage Meyer, tlf. 24 20 78, mellem
kl. 17-18.

Unge mænd i alderen 15-18 år indbydes til
undervisning i ministrant- og lektorgern-
ing hver onsdag fra kl. 20 - 21. fra samme
dato som ovenfor anført. — Alle er vel-
komne!

Aage Meyer

Birkerød: Den hellige Families Kirke

Præstens bopæl: Bistrupbyvej 4, 3460
Birkerød.
Tlf. (02) 81 27 96, bedst mellem kl. 9-10.

Søndagsmesser
Bistrup, Nordvanggård, kl. 8.00 og 10.00.
Hørsholm, Marievej 4, kl. 9.00
Hillerød, Østergade 6, kl. 11.00
Mikkeldal, Strandvej 352, Kokkedal, kl.
8.00
Asebakken, Høsterkøb, kl. 8.15

Tirsdag den 17. august mødes Hillerøds
menighedsråd kl. 19.30 i Menighedshuset.

Onsdag den 18. august mødes kateketerne

i Birkerød kl. 19.30 for at tilrettelægge
børnenes religionsundervisning i Birke-
rød-Hørsholm sogn.

Tirsdag den 24. august mødes Birkerød
menighedsråd på Nordvanggård kl. 19.30.

Onsdag den 25. august mødes kateketerne
i Hillerøds menighedshus kl. 19.30 for at
forberede børnenes religionsundervisning
i Hillerød sogn.

Torsdag den 26. august mødes Hørsholms
menighedsråd på Stelle Matutina kl.
20.00.

Religionsundervisning
i Birkerød genoptages torsdag den 2. sep-
tember kl. 16.00 på Nordvanggård. Vi hå-
ber, at alle vil møde op, så vi fra starten
kan placere børnene på de forskellige
hold, også de børn, som i år er begyndt
skolegangen i første klasse. Tilmelding af
nye børn sker på telef. (02) 81 27 96.
Der vil ikke blive nogle transportproble-
mer. De børn, som kommer med toget,
bliver afhentet på Birkerød station kl.
15.50 og de, som bor i Nivå, Niverød og
Hørsholm vil blive kørt af en bus, ligesom
de andre år. Bussen kører over Egedals-
vej, Brønsholmsdalsvej, Højmosen, Kyst-
banevejen, Bolbrovej. Den starter fra Ni-
verød Kro kl. 15.30.
Efter undervisningen, kl. 17.15, bliver
børnene igen kørt tilbage.

I Hillerød genoptages undervisningen lørdag
den 4. september kl. 9.30 til kl. 12.00,
som sædvanlig for alle børn, også for de
nye børn, som i år er begyndt i første
klasse i skolen.
Tilmeldingen af de nye børn sker på telf.
(02) 81 27 96.

I Birkerød fejrer vi den 15. august sr. El-
fridas 50-års klosterjubilæum og pastor
Muisers 25-års præstjubilæum ved en
festmesse kl. 10.00 og efter messen invite-
res alle til reception på Nordvanggård.

I Hillerød samles vi til messen, og efter
messen i Menighedshuset på Godthåbsvej,
søndag den 12. september.

I Hørsholm bruger vi også denne lejlighed
til at feste, sandsynligvis søndag den 19.
september. Nærmere oplysninger derom
senere.

Venlig hilsen
menighedsrådene i Birkerød,
Hørsholm og Hillerød

Hillerød: Skt. Vilhelms Kirke

Se venligst under Den hellige Families
Kirke, Birkerød.

Hørsholm: Skt. Hans Kirke

Se venligst under Den hellige Families
Kirke, Birkerød.

Maribo: Skt. Birgittas Kirke

Mariagade 4, 4930 Maribo.
Tlf. (03) 88 01 74.

Gudstjenestetider
Søndag kl. 9.30: Højmesse. Kl. 11.15:
Messe.

Hver 1. søndag i måneden: Latinsk høj-
messe.

Hver 3. søndag: Fremmed prædikant.

Hver 4. søndag kl. 10.45: Polsk messe.

Søndag den 29. august er der katolsk
stævne på Lungholm. Biskoppen læser
messe kl. 11.00. På denne søndag bortfal-
der gudstjenesterne i Skt. Birgittas Kirke,
men der læses en messe i kirken dagen
før, nemlig lørdag den 28. august kl.
18.00, der gælder som søndagsmesse.

Undervisningstilbud
Alle forældre, der ønsker at tilmelde deres
børn til trosbekræftelse (konfirmation)
eller til kommunionforberedelse bedes
venligst snarest muligt henvende sig til
sognepræsten.

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved.

Tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: Tirsdag —
fredag kl. 11.30—12.30 eller efter aftale.
Faste gudstjenester

Hver søn- og helligdag kl. 8.00: Messe
med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med
prædiken.

Hver skolefredag kl. 8.00: Skolemesse
med prædiken for børnene.

Søndag den 15. august og 19. september
kl. 11.00: Polsk gudstjeneste med polsk
prædiken.

Søndag den 29. august kl. 10.00. Latinsk
højmesse.

Møn: Søndag den 15. august kl. 19.00:
Gudstjeneste på Liselund Avlsgrd

Fredag den 3. september kl. 19.00: Jesu-
Hjerteandagt.

40 års præstjubilæum søndag den 15. au-
gust. Kl. 10.00: Festgudstjeneste med
festprædiken. Sagnet fejrer p. Karl Ma-
rischkas 40 års præstjubilæum. Efter
gudstjenesten er der reception i menig-
hedssalen i præstegården.

Ligeledes er der reception efter den pol-
ske gudstjeneste i menighedssalen i
præstegården. Menigheden ønsker jubila-
ren hjertelig til lykke!

Firmelse
Biskop Hans Ludvig Martensen kommer
til os søndag den 19. september. Under
højmassen kl. 10.00 vil biskoppen meddele
firmelsens sakramente. Ligeledes vil bi-
skoppen indsatte 4 medlemmer af menig-
heden, som i nødstilfælde kan uddele den
hellige kommunion, bringe alterets sakra-
mente til syge, også i deres hjem, og holde
ordets gudstjeneste.

Roskilde: Skt. Laurentii Kirke

Freriksborgvej 11, 4000 Roskilde.
Tlf. (03) 35 09 65 (bedst mellem 9 og 10).

Søndage: Messe kl. 8.00, 10.00 og 17.00.
Søndag den 5. september bortfalder mes-
sen kl. 10.00 på grund af kirkedagen på
Ledreborg slot. Vedrørende kirkedagen
henvises til opslag i kirken.

Frederikssund: Søndag den 22. august og
19. september kl. 10.30 læses messe på
den private realskole.

Ledreborg slot: Alle søndage messe kl.
9.00

Slagelse: Vor Frue Kirke

Frederiksgade 7, 4200 Slagelse.

Pastor Gillissen har ferie fra 22. august —
11. september træffes derefter tirsdag-
torsdag kl. 9-16 på telf. (01) 11 60 80. Lør-
dag kl. 8-10: Telf. (03) 61 03 92, 10.30-
12.30 (03) 52 06 45.

Menighedsrådsformand: Claus Munk
Plum, Dr. Christiansensvej 7, 4293 Diana-
lund, tlf. (03) 56 42 46.

Hvis man pludselig får brug for en præst,
mens p. Gillissen har ferie, kan man ringe
til Næstved, (03) 72 09 85 — ellers til
Claus Plum, (03) 56 42 46.

Søndagsmesse kl. 9.00 i Vor Frue Kirke i
Slagelse.
Kl. 10.00 i St. Maria Kirke, Lundemarken
15, Kalundborg.

Søndag den 18. juli døbtet Mark Michel
Patrick, søn af Hugo og Margaret Olsen, i
Vor Frue Kirke. Vi ønsker til lykke og vel-
kommen!

Menighedslejren gik fint. I alt 65 har
været kortere eller længere tid i lejren.
Tak til Gerda, Ove og Jan Ove Kristensen
for jeres store indsats!

Lungholmstævnet: Den 29. august kører
bussen til Lungholm. Stævnet er omtalt
andet sted i bladet. Prisen er 35 kr. pr.
familie. Bussen kører fra Slagelse kl.
18.30, og er hjemme igen mellem kl. 18 og
19.

Med venlig hilsen
Claus Munk Plum

Esbjerg: Skt. Nikolaj Kirke

Kirkegade 58, 6700 Esbjerg.

Messe torsdag kl. 8.00 bortfalder og fre-
dagens messe flyttes fra kl. 18.45 til kl.
16.30.

Søndag den 15. august: Marias himmel-
fart. Kl. 10.00: Indvielse af den nye Ma-
donna, lavet af Marianne Rønnow.

Det nye menighedsråd konstituerede sig
ved at vælge Boleslaw Plichta til formand
og Arnfinn Palmstrøm til sekretær.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 15/8: Jomfru Marias optagelse i
himlen. Johs. Abenb. 11, 19a, 12, 1-6a.
10ab. — Salme 45, 10. 11-12ab. 16. (R.
10b: Dronningen står i offerguldets skrud
ved din højre). — 1. Kor. 15, 20-27a. —
Luk. 1, 39-56. — Særlig præf.

Mandag 16/8: Alm. ugedag (eller Ste-
phan, Konge af Ungarn). Ez. 24, 15-24.
— Matt. 19, 16-22.

Tirsdag 17/8: Alm. ugedag. Ez. 28, 1-10. — Matt. 19, 23-30.

Onsdag 18/8: Alm. ugedag. Ez. 34, 1-11. — Matt. 20, 1-16.

Torsdag 19/8: Alm. ugedag (eller Johannes Eudes, præst). Ez. 36, 23-28. — Matt. 22, 1-14.

Fredag 20/8: Bernhard af Clairvaux, abbed, kirkelærer. Ez. 36, 23-28. — Matt. 34-40.

Lørdag 21/8: Pius d. X, pave. Ez. 43, 1-7a. — Matt. 23, 1-12.

Søndag 22/8: 21. alm. søndag. Jos. 24, 1-2a. 15-18. — Salme 34, 2-3. 16-17. 18-19. 20-23. (R. 9a: Smag og se, at Herren er god!) — Ef. 5, 21-32. — Joh. 6, 60-69. Gloria, credo.

Mandag 23/8: Alm. ugedag (eller Rosa af Lima). 2. Thes. 1, 1-5. 11b-12. — Matt. 23, 13-22.

Tirsdag 24/8: Bartholomæus, apostel. Johs. Åbenbaring 21, 9b-14. — Joh. 1, 45-51.

Onsdag 25/8: Alm. ugedag (eller Ludvig, konge af Frankrig eller Josef Calasanz, præst). — 2. Thes. 3, 6-10. 16-18. — Matt. 23, 27-32.

Torsdag 26/8: Alm. ugedag. 1. Kor. 1, 1-9. — Matt. 24, 42-51.

Fredag 27/8: Monica, St. Augustins moder. 1. Kor. 1, 17-25. — Matt. 25, 1-13.

Lørdag 28/8: St. Augustin, biskop, kirkelærer. 1. Kor. 1, 26-31. — Matt. 25, 14-30.

Søndag 29/8: 22. alm. søndag. 5. Mos. 4, 1-2. 6-8. — Salme 15, 2-5. (R. 1a: Herre, hvo kan gæste dit telt?). — Jak. 1, 17-18. 21b-22. 27. — Mark. 7, 1-8. 14-15. 21-23.

Kontakt søges

Ung mand 35 år, katolik med psykiske vanskeligheder, søger kontakt med andre katolikker, yngre, ældre eller jævnaldrende, som bor i Nordsjælland eller København. Alle breve besvares. Henvendelse til billet mrk. 81976, »katolsk orientering«, Bredgade 69 A, 1260 København K.

Katolsk dame fra Ceylon

43 år, velbevaret, nydelig og kultiveret, søger bekendtskab med katolsk mand med henblik på ægteskab. Har boet 3 år i Danmark, taler lidt dansk, med engelsk som modersmål. Har arbejdet som sygehjælper i England, men er nu engageret med husgerning. Billet mrk. 91976, »katolsk orientering«, Bredgade 69 A, 1260 København K.

Bekendtskab

søges med pæn katolsk pige, af 43-årig håndværker. Billet mrk. 71976, »katolsk orientering«, 1260 København K.

Rejser med indhold

Israel 15 dage m/ fly. Afg. 9/9 og 14/10. Også kibbutzophold arrangeres.

Jordan/Syrien/Israel — 14 dage m/ fly. Afg. 3/10.

Tyrkiet — 15 dage m/ fly. Afg. 12/9.

Klass. Grækenland — 8 dage m/ fly. Afg. 13/10.

Klass. Italien — 15 dage m/ fly. Afg. 6/9.

Rom — 8 dage m/ fly. Afg. 11/9 og 16/10 med ophold på hotel YMCA og Casa Pallotti. Der bliver bl.a. deltagelse i paveaudiens og mere specielle arrangementer af kirkelig karakter.

Firenze-Assisi 18/9 med fly og bus i anledning af Franciskaneråret.

Der afholdes om muligt gudstjeneste i Assisi.

Fast rejseleder i Rom og Firenze-Assisi: Inge Jønsson, Rom, samt forskellige præster.

Der arrangeres desuden rejser til en lang række andre rejsemål, ligesom man gerne arrangerer mere specielle rejser med f. eks. Deres egen præst som rejseleder. Under Deres ophold i Rom, er vi Dem gerne behjælpelig med turforslag og særlige pilgrimsudflugter i samarbejde med Vaticanets rejsebureau Quo Vadis. Vi gør også opmærksom på vor Julerejse til Rom med ophold på Casa Pallotti.

Forlang program
På vore rejser afholdes daglige andagter.

Korskærvej 25, 7000 Fredericia.
Tlf. (05) 92 61 00.

Falkoneralle 18, 2000 Kbhvn. F.
Tlf. (01) 22 36 66.

Medlem af Danmarks Rejsebureauforening.

Assistent til børnehaven

Vi søger snarest en assistent — 20 timer ugentlig — eftermiddag (efter ønske dog nogle formiddage).

Der er mulighed for evt. udvidelse af timeantallet.

Ansøgninger bilagt afskrift af eksamensbevis og anbefalinger stiles til børnehavens bestyrelse og bedes sendt til børnehavens leder, sr. Mamertis Lampert,

børnehaven Fredsholm,

Bistrupbyvej 18,

3460 Birkerød — tlf. (02) 81 03 78

Kirkelig voksenundervisning

Treårigt kursus i kristendomskundskab på dansk bibelskole

Kursets formål og karakter.

Kurset er et tilbud til alle, som ønsker at udvide deres kundskaber om kristendommens historie og indhold. Det vil give lejlighed til uddybning og gennemtænkning af problemerne vedrørende kristendommens stilling i nutiden og give den enkelte mulighed for at dygtiggøre sig med henblik på en frivillig tjeneste i menigheden. Kurset står åbent for alle, som ønsker at deltage i en undervisning på videregående niveau.

Kursets opbygning:

Der undervises hver torsdag kl. 19.00-21.40 i perioden: september-april, på Dansk Bibelskole, Frederiksberg Allé 10, København.

Efter hvert undervisningsår (september-april) deltager kursisterne i en uges sammenhængende kursus.

Orienteringsaften:

Torsdag den 26. august kl. 19.00-21.00

Tilmelding ved henvendelse til Dansk Bibelskole.

Der vil maksimalt blive optaget 30 kursister på holdet.

Pris for deltagelse pr. år: kr. 300,00.

Undervisningen vil det første år omfatte:

1. Kristendommens historie i de første to århundreder: 24 timer ved professor Torben Christensen og pastor Mogens Möller.
2. Indføring i læsning af Det nye Testamente. 24 timer ved pastor Mogens Möller.
3. Kristendommens historie II (ca. 200-1789). (Perioden 900-1789 m. særlig vægtlægning på Danmarks kirkehistorie). 24 timer ved professor Niels Knud Andersen og pastor Helge Haystrup.
4. Kristen tro og tænkning.

Indledningsforedrag: »Kristen tro og videnskab«.

4 timer ved professor Theodor Jørgensen.

»Bibelen: Historie — ÅBENBARING«

10 timer ved pastor Uffe Peder Sørensen.

»Den danske kirkes bekendelse«.

10 timer ved professor E. Thestrup Pedersen.

1. Gennemgang af udvalgte afsnit af Det gamle Testamente.

2. Gennemgang af udvalgte afsnit af Det nye Testamente.

3. Kristendommens historie III (19. og 20. århundrede internationalt)

4. Kristen tro og tænkning (Kristendom — jødedom og andre religioner. Kristendom og marxisme. Kristendom og livsnormer).

Undervisningen det tredje år

vil dels være emneorienteret (emnerne udvælges af kursister og lærere i fællesskab) og dels omfatte bibelsk teologi og den danske kirke i det 20. århundrede.

Udførligt program kan fås ved henvendelse til Dansk Bibelskole, Frederiksberg Allé 10, 1820 København V. Tlf. (01) 24 26 20

KIRKEDAG på Ledreborg Slot v/ Lejre

SØNDAG 5. SEPTEMBER

Vi mødes, inden sommeren er forbi, i dejlige omgivelser, om noget, der er aktuelt for mange i dag.

Program:

9.30 Ankomst ad Hovedvej 1. Ca 200 m fra »karrusellen« ud for Roskilde følges skiltene til Ledreborg.

Indgang til slotspadsen gennem tårnet, hvor programmer uddeles.

Lejlighed til skriftemål i slottets vestfløj.

10.00 Bispemesse i slotsgården.

11.15 Den medbragte frokost spises i parken.

Drikkevarer, pølser m.m. kan købes. En bogbod findes også.

12.15 Børnene modtages v/ familiesalen i slottets østfløj af et stort hold børnepasere til leg og sport i parken.

12.30 De voksne samles på slotspadsen til 4 korte indlæg om Kirkedagens tema: TROEN OG DET ONDE:

1. Det onde v/ pater V. Schaik S.J.

2. Synden v/ mag.art. Elsebet Kieler.

3. Lidelsen v/ læge Kjeld Jensen.

4. Troen v/ pastor Jørgen Hvuid.

13.10 Gruppesamtaler i 4 sektioner om disse emner på terrasserne.

14.15 Kaffepause. Kaffe, te, kage kan købes.

15.00 Andagt med afrunding af gruppesamtalerne v/ sektionslederne: Olaf Hal-ladin, Josef Jezewski, Jørgen Baads-gaard Jensen og Jens Schwarz.

15.30 Afrejse.

Nærmere oplysninger om Kirkedagen hos sognepræsten eller pater Herberighs, tlf. (02) 99 07 28, bedst kl. 9-10.

Spørg i jeres sogn, om der organiseres buskørsel til Ledreborg.

På gensyn
arbejdsgruppen.

ACADEMICUM CATHOLICUM: HAVEFEST

I anledning af AC's 80 års dag i foråret mødes gamle og nye medlemmer til en havefest hos civ. ing. Christian Beyer, der er tidligere formand for AC. Vi håber, at mange, også nye russer, finder vej til dette arrangement, der foregår søndag den 29. august kl. 19.30 hos

Fam. Beyer,
Saxhøjvej 35,
2500 Valby.

Kirkebænke søges

Skt. Hans Kirke i Hørsholm mangler meget til kirkebænke, længde 264 cm, højde 87 cm. Hvis I har to, I kan undvære til os, ring venligst til Stig Fjording, telefon (02) 86 38 24.

Valfart til Vor Frue af Øm og Indvielse af det Nye Øm

søndag, den 22. august 1976

10.45 Deltagerne samler sig på parkeringspladsen.

11.00 Procession til kirkepladsen.

Ordets gudstjeneste — Maria-andagt.

Velsignelse og indvielse af det nye Øm ved biskop Martensen, derefter lejlighed til at bese de nye bygninger.

12.00 Frokost. Pølser, ostemadder, is, drikkevarer m.m. kan købes.

13.00 Folkelig underholdning ved forskellige nationalitets-grupper.

14.00 Højmesse ved biskop Martensen.

Der er lejlighed til skriftemål fra kl. 10.30, undtagen under gudstjenesterne.

Sakramentet er udstillet i kirken mellem gudstjenesterne.

Dagens motto: »Det er Ånden, der gør levende« (Joh. 6, 63, denne søndags evangelium).

Sang- og bønstekster uddeles på stedet.

På komiteens vegne
Bernhard Kiel S.J.

Valfart til Skt. Knud Lavard

Undertegnede indbyder til valfarten søndag den 29. august.

Bus afgår fra S-station Vesterport kl. 8.30. Messe i kapellruinen i Haraldsted ca. kl. 10.30.

Medbragt frokost nydes i skovbrynet. Derefter besøg i et par af egnens historiske kirker og i st. Bendt i Ringsted.

Kl. 15 kaffe hos st. Josephssøstre i Ringsted.

Hjemkomst ca. kl. 17. Pris alt iberegnet, kr. 30.

Tilmelding sker til undertegnede. Enhver er velkommen.

Kjeld Geertz-Hansen,
Rygårdsvænget 1, 2900 Hellerup.
Tlf. HE 3628.

Katolicisme

Stort katalog med ca. 1200 numre religion, bl.a. ca. 200 numre Katholicisme

Tilsendes gratis

HEDENBORGS ANTIKVARIAT

Dronning Margrethes Vej 4
4000 Roskilde (03) 3589 13

Husk venligst frivilligt bidrag til katolsk orientering

DANEHOF KUNST

SLOTSGADE 17
5800 NYBORG
DENMARK

Mandag-Torsdag
kl. 10.00-17.30
Fredag-Lørdag-Søndag
kl. 10.00-20.00

Danehof Kunst har et stort udvalg i malerier, keramik, fajance, kobberting, galeri og mange andre ting.

Løgumklosters efterårstilbud

Løgumkloster Højskole har for nylig offentliggjort sit efterårsprogram, der byder på kulturuge, studiekursus i kristendoms-kundskab, Israelskursus, menighedsråds-kursus og kirkemusikkursus (orgel og kirkesang). Alle kurserne er på fem dage. Hovedemnet for skolens kurser i år er »Vision og Virkelighed«, der belyses af den faste stab og mange gæstelærere og foredragsholdere ud fra politiske, kulturelle, sociale og kirke-lige holdninger. F. eks. medvirker cheffredaktør Karl Otto Meyer, Flensborg Avis, forstander Paul Honoré og pastor Anker Gjerding.

Forbedret teknik i Vatikanet

Ny stor radio-antenne og landingsplads for helikopterer

Rom (NC) — Vatikanets radios nye kæmpestore drejelige antenne, der er den største af sin slags i verden, vil femdoble stationens effekt, når den begynder på transmissionerne i slutningen af 1976.

Den nye antenne, der er anbragt på et cirkelformet spor, der er næsten 275 m i diameter, består af 2 vældige tårne, der er næsten 90 m høje. Hele foretæget kan drejes ved hjælp af store elektromotorer, så Vatikanets programmer kan sendes til hele verden.

Den nye sender ligger ca. 45 minutters kørsel fra Rom i Santa Maria in Galleria, et område, der tilhører pavestolen, og som er 10 gange så stort som Vatikanstaten. Den nye antenne har en udgangseffekt på 500 kilowatt, mens den nuværende kun har 100 kilowatt.

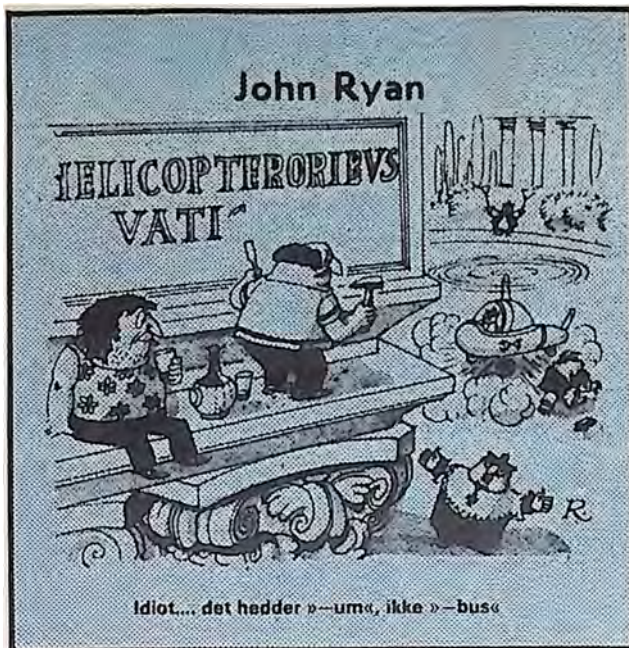
Da en af teknikerne ved Vatikanets radio blev spurgt, om man regnede

med at blive generet af støjsendere under udsendelser til lande bag jerntæppet, sagde han: »Det er faktisk ikke noget problem. Vore transmissioner bliver ikke generet af støj undtagen på et par frekvenser, når vi kommer for nær til de bølgelængder som benyttes af »Radio frit Europa« og »Amerikas Stemme«.

Helicopterorum Portus

De tidligere tennisbaner i Vatikanet er med en god gang cement og moderne radar-udstyr blevet omdannet til landingsplads for helikopterer. Paven tog den i brug første gang, da han i begyndelsen af juli fløj til sin sommerresidens i Castelgandolfo.

Lufthavnens officielle navn er »Helicopterorum Portus«, hvilket har inspireret John Ryan til dette nummers bagsidetegning, der for en gangs skyld udelukkende henvender sig til latin-kyndige læsere.

Helmuth Thielicke om seksualmoral

Hamburg (KNA) — Den kendte protestantiske teolog, professor Helmuth Thielicke, Hamburg, der i sin egen kirke er en anerkendt ekspert i seksualitetsproblemer, har nu også udtalt sig om Vatikanets erklæring om Seksualmoral.

Enig og uenig med Vatikanet

Efter Thielickes mening er den generelle fordømmelse, der bliver det til del, uretfærdig. Han deler dets forfatteres opfattelse, at den forherligelse af seksualmoralen, man møder i vore dage, forgifter den offentlige mening. Seksualitet som udelukkende tilfredsstillelse af lyster uden nærmere menneskeligt engagement fører kun til tomgang, ensomhed og kedsomhed.

Imidlertid er han kritisk over for dokumentets opfattelse af, at ethvert frægteskabligt seksuelt forhold, enhver form for selvtilfredsstillelse og enhver form for seksuel omgang mellem mennesker af samme køn uden videre bliver registreret som synd eller endda svær synd.

Forbillede for mange normale

Thielicke har f. eks. kendt homoseksuelle, der prøvede på at leve som kristne med deres anlæg, og hvis troskab og offervilighed kunne tjene som forbillede for mange normale ægtemænd. Naturligvis må man ikke stole på en vildledt samvittighed og bare gøre som man selv vil.

Man bør derimod bede »sagkyndige og åbne kristne om råd og lytte til deres kritik«. Fordi seksualiteten både har med menneskeligt ansvar og Guds bud at gøre, må kirken tage stilling til, hvordan et kristent ansvar skal praktiseres på dette område.

Det ny Testamente på moderne russisk

(KNA) — En gruppe russiske bibeleskperter ved Leningrads ortodokse teologiske akademi arbejder for tiden med at oversætte Det nye Testamente til moderne russisk. Dette fremgår ifølge det protestantiske Bibelselskab i Stuttgart af den russisk-ortodokse kirkes tidsskrift for patriarkatet i Moskva.

Den nuværende russiske oversættelse af Det nye Testamente betegnes af eksperter for gammeldags på flere punkter, og det siges, at den ikke altid gengiver teksten helt korrekt.

Den nyeste revision af Det nye Testamente på russisk stammer fra 60'erne og blev udført af

russiske bibeleskperter, der levede i Paris. Også Det gamle Testamente er man for tiden i gang med at oversætte i den russisk-ortodokse kirke. Hele Bibelen forelå for første gang på russisk i 1876.

Ved oversættelsen af Det nye Testamente benyttes bibeleskperterne i Leningrad den af Bibelselskabernes Verdensforbund udgivne og internationalt anerkendte tekst i »Greek New Testament« (»Det nye Testamente på græsk«) fra 1968. Siden studiegruppen blev startet i 1969, har den stået i videnskabelig kontakt med Verdensforbundets eksperter på oversættelsens område.

HUSK NU

Valfart til Vor Frue af Øm: søndag den 22. august.

Valfart til Skt. Knud Lavard, Haraldsted:

søndag den 29. august.

Høstfest på Ljungholm: søndag den 29. august.

Kirkedagen på Ledreborg: søndag den 5. september.

Se annoncer og meddelelser inde i bladet.

Børne-katekesen ikke ens overalt

Vatikanet (NC) — Da bispesynodens generalsekretær biskop Wladyslaw Rubin ved en pressekonference i Vatikanet præsenterede et arbejdsrapport til brug for den femte bispesynode, der i september 1977 skal drøfte »Katekesen i vor tid med særlig henblik på børne- og ungdomskatekesen«, sagde han, at børns erfaringer er så for-

skellige i de forskellige kulturer, så det vil være umuligt at udgive én katekismus, der vil kunne benyttes i hele verden. Han understregede imidlertid samtidigt, at det trosmæssige indhold af alle katekismer naturligvis må være det samme, selv om metoderne og forklaringerne må rette sig efter elevernes erfaringer i livet.

Økumenisk dialog om Jomfru Maria

Washington (NC) — Repræsentanter fra den katolske, den presbyterianiske, den episcopale og den russisk ortodokse kirke har for nyligt ved et møde i Washington aftalt den første økumeniske dialog i USA om Maria.

Den økumeniske konference vil studere Marias plads i en økumenisk dialog og prøve på at nedbryde nogle af de barrierer, der endnu skiller kristne af forskellige traditioner.

Siegburger madonna i Köln.

Under ceremonierne i Neapels domkirke i maj konstaterede man, at miraklet udeblev.

Skt. Januarius blod blev ikke flydende i år

Napoli (NC) — St. Januarius, en biskop og martyr fra det 4. årh. er Napolis skytshelgen. Tre gange årligt, i september, i december og den første lørdag i maj bliver to ampuller, der siges at indeholde noget af helgenens koagulerede og

indtørrede blod, vist frem for menigheden i domkirken i Napoli. Sædvanligvis sker der da det, at ampullernes indhold bliver flydende, bliver til en lys rød væske, og i Napoli føler de fleste sig da overbevist om, at deres by stadigt står under helgenens beskyttelse.

Kardinalen i Napoli, Corrado Ursi siger at det er nyhedenskab, der gør,

at St. Januarius blod ikke blev flydende i maj i år.

»Hvis miraklet udebliver«, sagde han, »er det, fordi der er en klippe inden i os, som vi ikke kan få til at gå i opløsning. Det er egoismens, voldens og selskabsklippen. Når vi ikke kan få den til at gå i opløsning, hvordan kan vi så forvente, at St. Januarius blod skulle blive flydende?«

NÆSTE NUMMER UDSENDES ONSDAG DEN 25. AUGUST

Trinbrættet side 4

Menighedsrådets opgaver side 5

Kvinden i kirken side 5 og 9

Emigranternes problemer side 6

katolsk orientering

Soweto den 16. juni i år, hvor henvend 10.000 negre demonstrerede imod det tvungne skolesprog og blev mødt med en kugleregn fra politiet.

Sowetos præster støtter negrene

Fordømmer brug af krigsvåben mod fredelig demonstration

Rom (NC) — 18 præster fra oblatfædrenes orden i den oprørske by Soweto i Sydafrika har protesteret mod regeringens handlinger under negrenes protestdemonstrationer. Ved det første voldsomme sammenstød blev som bekendt over 140 dræbt og mere end 1.000 såret, da politiet greb ind mod en fredelig demonstration. Negrenes protest er rettet mod den tvungne anvendelse af afri-

kaans (de hollandske indvandreres sprog) i alle skoler for sorte.

De 18 oblatfædre (4 sorte og 14 hvide) er de eneste præster, der arbejder i Soweto, og samtidig øjenvidner til urolighederne. De udtrykker alvorlig mistanke om, at det blodige sammenstød, der nu er efterfulgt af flere, skyldes myndighedernes komplette uvilje mod at tage sig af det sorte folks

berettigede klager. Præsterne fordømmer brugen af krigsvåben mod civilbefolkningen, og de udtrykker også selv det urimelige i tvungen brug af afrikaans i de sortes egne skoler.

Oblatfædrene henstiller desuden, at der straks ned sættes en kommission, som kan undersøge negrenes klagepunkter. Det understeges, at kommissionen også skal omfatte virkelige repræsentanter for neg-

rene, hvis den ellers skal komme til noget resultat.

De strenge apartheidlove i Sydafrika rammer også ordenspræsterne. Således må de 14 hvide oblatfædre kun bo i områderne for de hvide udenfor Soweto og derfor daglig rejse frem og tilbage til byen. De 4 sorte præster må ikke bo sammen med deres hvide kolleger, men henvises til negrenes reservat-områder.

Tvangs-sterilisation af indiske mænd

Nev Delhi(KIPA) — I månedsmagasinet »Filcrum«, der udkommer i Bombay, beretter den indiske journalist M. Rahman om mange tilfælde af tvangssterilisation af mænd. Mens der i 1971/72 var 1,6 millioner indiske mænd, der »frivilligt« lod sig sterilisere, faldt dette tal sidste år til knap 600.000 trods de gode penge, staten giver derfor.

Opsamlet på lastbiler

I byen Barsi skal der være blevet sendt lastbiler til forstæderne, og mænd er imod deres ønske blevet

opsamlet i bilerne og kørt til operationscentre, hvor de blev steriliserede. Flere har siden — uden resultat — klaget til myndighederne, der i blandt to unge endnu ugifte mænd og to, der var over 80 år. En 60-årig mand, Rambhau Skharam Pawar skal være død som følge af indgrebet.

Et bønnens korstog planlægges

I fem indiske delstater Maharashtra, Vestbengalen, Pandschab, Haruana og Delhi behandler parlamenterne lovforslag om tvangssterilisation af ægtepar der allerede har to

eller tre børn. At ville indføre det samme i hele Indien har Indira Gandhi afvist som for »drastisk en forholdsregel«.

De indiske biskopper har planer om at starte et

protest- og bønneskorstog mod lovforslagene om tvangssterilisation i de fem delstater, fordi de er utryk for en politik, der viser foragt for frihed og menneskeværdighed.

Spaniens dronning til jødisk gudstjeneste

Madrid (NC) — Den 37-årige dronning Sofia af Spanien deltager ved universitetet i Madrid i et kursus, der bl. a. beskæftiger sig med ikke-kristne religioner. I forbindelse hermed deltog hun — sammen med sine studiefæller — i

den timelange sabbatsgudstjeneste i den jødiske synagoge i Madrid. Ved denne lejlighed holdt dronning Sofia, der selv er konverteret fra den græsk-ortodokse kirke til den katolske, sin første offentlige tale — om religionsfrihed.

Spaniens konge giver afkald over for kirken

Barcelona (Kipa) — Den spanske konge Juan Carlos har givet afkald på et vigtigt privilegium for derved at åben muligheden for et nyt konkordat med Vatikanet. Siden 1589 har alle spanske konger og statsoverhoveder haft ret til at udpege de kandidater blandt hvilke paven måtte vælge de nye biskopper. Denne mulighed for at blande sig i kirkens anliggender havde også general Franco sikret sig i 1941. Konkordatet mellem stat og kirke fra 1953 gav ham ret til at udpege de 6 kandidater, når en ny biskop skulle udnævnes. Blandt disse 6 strøg Rom så de 3, hvorefter Franco valgte den endelige kandidat blandt de 3 tiloversblevne.

Hjælpebiskopper som nødløsning

Siden koncilet havde paven flere gange anmodet Franco om at give afkald på dette ældgamle privilegium, som udelukkede, at Rom kunne indsætte biskopper, regeringen ikke syntes om. Franco har nægtet at forhandle om et nyt konkordat, såfremt Rom fastholdt sit krav.

Siden koncilet har paven derfor ladet flere bispesæder forblive ubesat og gjort brug af sin ret til uden statsindblanding at udnævne hjælpebiskopper,

som det gamle kondordat ikke omtaler. Denne kirkepolitik har gjort det muligt, at koncilets friske vind alligevel begyndte at blæse gennem den spanske, statskontrollerede kirke.

Modydelsen kom alligevel

Siden Francos død har der været fornyede initiativer til en revision af det gamle konkordat. Stik imod minister Garriges' råd om, at forhandle sig frem til visse modydelser fra Vatikanets side, har kong Juan Carlos nu frivilligt skubbet den vigtigste hindring til side for et helt nyt forhold mellem kirke og stat i Spanien. Han har givet afkald på sit privilegium.

Til gengæld har den spanske kirke givet afkald på det gamle konkordats bestemmelse om, at ingen gejstlig kunne stilles for en civil domstol uden biskoppens tilladelse. Gejstlige kunne kun stilles for en kirkelig domstol. Fremover skal biskoppen kun underrettes om en gejstligs retsag.

Den 29. juli blev det nye konkordat underskrevet af begge parter. Derved bliver den katolske kirke nok den første befolkningsgruppe i Spanien, der genvinder sin totale frihed.

Kong Juan Carlos og dronning Sofia.

Nordisk Kul A/S 70 45 30

Automatisk levering
Ollevagt i fyringssæsonen
Egen import og tanklager
Radladrigerede
tankvogne

SALG . KØRSEL . ADMINISTRATION
SERVICE . INSTALLATION

Rødovrevej 383, 2610 Rødovre

01-70 45 30

— sikkerhed for varme

C. B. Riis & Søn

Slagtermestre

Valby Længade 36

København Valby — Telefon VA

1. kl. kød og pålæg

- VVS
- Ventilation
- Sprinkleranlæg
- Oliefyer
- Service
- Blik
- Smede
- Plaat
- Isolering

Svend Erik Laursen A/S
Chr. X's vej 108
8260 Århus - Viby J.
Tlf. 06-14 85 33

Tilsluttet
VVS-branchens
garantiordning

Benzons Aut. katolsk bedemand
Begravelsesforretning 34 46 01 - GO 60 56

Fasanvejens Ndr. Fasanvej 76
Ligkistemagasin GO. 6056 - GO. 6030

Begravelse og bisættelser
ordnes for alle trossamfund.
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35
Søn- og helligdage: Go. 60 56

Brdr. MEYER

Blikkenslagermester

aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peder Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 - 80 50 30

Advokat

Jørgen Ulrik Nielsen
Skindergade 32, 1159 K.
Tlf. (01) 13 42 44

Juridisk bistand bl.a. ved køb og salg af
ejendom, prioritering og oprettelse af tes-
tamente.

Murermesterfirmaet
Roman Kusier ApS

Stationsvej 11, Nivå
Telefon (03) 24 71 50

Ressourcespild

Flere tusinde varmtvandsbeholdere og mange
tusinde meter vandværk tæres op hvert år.

Ring til Deres VVS-installatør og få monteret et

ANO-KAT minielektrolyseanlæg

i Deres parcelhus. Så er Deres
varmtvandsbeholder og rørsystem —
for ca. 700 kr. — effektiv beskyttet mod korro-
sion

Guldager Electrolyse ApS

Fredsforum for katolikker i Østberlin

Berliner Konferenz — et
fredsforum for katolske
kristne i Europa afholder i da-
gene 4. og 5. september 1976
et internationalt symposium i
Østberlin ifølge en meddelelse
fra »Katolsk Arbejderak-
tion«. Symposiets tema er:
1. Konsekvens af Helsingfors:
Afspænding må følges op af
omfattende afrustning.
2. Europas katolikkers aktion
for fred, fri udvikling og so-
ciale fremskridt.

Symposiets indledere bli-

ver: Robert De Gendt (Bel-
gien), generalsekretær for
den internationale komité for
europæisk sikkerhed og sam-
arbejde og Dr. Joseph Vrab-
lec (Tjekkosllovakiet), profes-
sor ved det teologiske fakultet
i Bratislava.

Der vil på symposiet blive
nedsat 2 arbejdsgrupper. Den
første arbejdsgruppe skal be-
handle betingelser for militær
afspænding efter Helsingfors
— konfrontation med afrust-
ningens nuværende tilstand —

årsagerne til kapoprustning
o.s.v. Den anden gruppe skal
beskæftige sig med bedre be-
tingelser for sociale frem-
skridt i tilfælde af reel militær
afspænding, afrustningens be-
tydning for hele menneskehe-
den o.s.v.

Håb om stabil fred

Det hedder videre i »Ka-
tolsk Arbejderaktions« pres-
semeddelelse, at på grund af
den heldige afslutning på kon-
ferencen om sikkerhed og

samarbejde i Europa, er der
opstået gunstige betingelser
for en stabil fred på vort kon-
tinent og for en udvidelse af
den internationale af-
spændingsproces. Med rette
talte pave Paul VI i sit bud-
skab på kirkens verdensfreds-
dag 1976 om »en begivenhed,
der i den henseende giver
grund til håb«.

Det er det internationale
symposiums anliggende, at
Europas katolikker gennem
virksomme aktioner sammen
med alle andre mennesker af
god vilje, bidrager til at frem-
skynde denne komplicerede
proces. Målet er en garante-
ret fred, fri udvikling og so-
ciale fremskridt for alle jor-
dens folkeslag!

Familielejr

*Referat fra den første
katolske familielejr på ØM*

— Vi har vel alle sammen en
drøm om at bo i et kristent
kollektiv. For de fleste af os
bliver det kun en drøm. En
katolsk familie-lejr som den
vi har været på i ØM, kan må-
ske være med til at løse op for
noget, så vi kan gøre lidt mere
for hinanden i hverdagen, si-
ger Monica Schrøder fra
Odense. Monica var sammen
med sin mand og deres tre
børn en af de tolv familier,
der i juli deltog i den første
katolske familie-lejr, der er
arrangeret af DUK.

Monicas udtalelse sammen-
fatter i få ord, den indstilling,
som de fleste familier mødte
op med, da lejren begyndte.
Der var en meget positiv
stemning. Alle var indstillet
på at forsøge at lave et kri-
stens fællesskab i praksis —
selvom det kun var for otte
dage i sommerferien.

Alternativ ferie

På et afsluttende møde var
alle — der i hvert fald udtalte
sig — enige om, at lejren
havde været succes. Flere øn-
skede ændringer af forskellig
art på eventuelt nye lejre.
Men der var bred enighed om,
at familie-lejren havde været
en god form for alternativ fer-
ie, som det var værd at for-
søge en anden gang.

25 voksne — inkl. lejrpræs-
ten Gottfried Grünwald og
søster Emma og søster Regina
— og 38 børn var med i lejren.

De otte dage var arrangeret
som en vekselvirkning mellem
underholdning og samvær
med børn — og med studie-
kredse for de voksne om den
katolske families stilling i
samfundet.

»Kan og bør vi være ander-
ledes«, »Hvordan skal vi op-
drage vore børn« og mange
andre emner blev taget op.

Børn tog tiden

Et er dog teori og et andet
praksis. Fra lejrledelsens side
var der afsat mere tid til de
voksnes »undervisning« end
det var muligt at gennemføre.
Samværet med børnene stod
hele tiden i centrum. Kirken
blev brugt daglig til børne-
gudstjenester, der blev bygget
drager, leget med ler, bygget
huler og brugt i spandevise af
maling også til gensidig over-
maling af hinanden.

— Jeg mener, at vi som ka-
tolikere tit lever alt for isoleret
fra hinanden i hverdagen, si-
ger Susanne Wogensens, der
sammen med sin mand Keld
og datter Irene, var med.

Ny julefest

— Familielejren er højde-

Friluftsmesse på De små søstres
gård.

punktet i vores ferie. Vi har
ikke arrangeret andet, og jeg
så gerne at den næste lejr blev
på to uger. Der er sket så me-
get positivt på de otte dage, vi

P.E.M.

Brev fra Magleås

En aktivitetsskildring

Efter at ferietiden nu er ved at
være ovre, kommer der også
her på Magleås »mere nor-
male« tider, idet vi snart star-
ter sæsonen med mange
week-end kurser og møder
m.v.

Ferietiden var nu kun for
vore gæster, idet der har
været så godt som uafbrudt
aktivitet døgnet rundt i de si-
ste næsten 2 måneder.

Europæisk mødested

Plejhjemmet Hoffmanns
Minde fra Brønshøj har såle-
des haft i alt 3 perioder af 5
dage, hvor en del af deres be-
boere og plejepersonale var
på ferieophold her, selv om
det frivillige plejepersonale
var på tærne næsten døgnet
rundt, gav de dog udtryk for,
at de gerne ville komme igen
næste år.

Det samme har 8 tyske fa-
milier fra Köln-egnen givet
udtryk for. De var i alt 35 per-
soner, som gennem den tyske
organisation »Familien-Fer-
ien-Werk«, der er en art rej-
seklub for katolikker havde
fået formidlet kontakten her
til Magleås.

Vi har også haft lynvisit af
46 østrigske lærere og præster
fra det katolske uddannelses-
center i Linz, der i forbin-
delse med en studierejse var
her et par døgn.

»Frikirklige Studieförbun-
det« sendte i midten af august
24 personer fra alle dele af
Sverige til en fælles konfe-
rence, der varede en uge her
på Magleås, og derudover har
der været menighedsudflugt,
hvor den engelsktalende me-
nighed i København var her
en hel søndag med 70-80 per-
soner, og der er holdt jubilæer
og »runde dage« for pastor
Jacob Muiser og sr. Elfrieda
fra Nordvanggård samt sr.
Placides fra Sct. Joseph sø-
strene på Magleås.

Styrelsens tilbud kan De
læse om andetsteds i bladet,
eller hente en brochure i vå-
benhuset, og desuden vil De
af vor annonce kunne se, at
der også er chance for at
komme på Magleås hver dag,
hvis De blot bor i nærheden
og i øvrigt har lyst og anlæg
for dette spændende, men helt
særlige arbejde.

Niels E. Bølling.

Børnene laver askebægre — en mangelvare på det nye ØM.

Lena og Ole le Fèvre

Ømborgen får nyt bestyrerpar

Som en forsøgsordning har Ansgarstiftelsen pr. 1.8.76 ansat Lena og Ole le Fèvre som bestyrerpar på det ny Øm.

Deres arbejdsopgaver vil bl.a. bestå i at føre opsyn med areal og bygninger, etablering og vedligeholdelse, samt i at varetage det praktiske og administrative i forbindelse med

gennemførelse af diverse arrangementer på Øm.

Henvendelse vedrørende tidspunkter for og leje af Ømborgen skal fortsat imidlertid rettes til Jørgen Frølund, Gudrunvej 26,7 — 8220 Brabrand.

H.O.P. Pedersen

750 års festen for Den hellige Frans af Assisi

Assisi (NC) — 3.000 franciskanermunke og -nonner samles i september i Assisi for at højtideligholde 750 året for Den hellige Frans' død i 1226. Festlighederne indledes med en messe den 29. september i den berømte basilika i Assisi.

Gennem hele det følgende år vil den katolske verden blive mindet om borgersønnen fra Assisi, der gav afkald på sin sociale position for at ende som Italiens skytshelgen og blive inspirator for den verdensomfattende franciskanerorden. Nærmere enkeltheder om festprogrammet offentliggøres i løbet af september.

For nyligt sagde imidlertid Biskop Dino Tomassini af Assisi i en prædiken i

domkirken, den kirke hvor St. Frans blev døbt, at de festligheder, der tager deres begyndelse den 3. oktober og skal strække sig over et år, skal foregå i St. Frans' ånd. I Assisi er man ikke interesseret i at vise de pilgrimme, der kommer for at fejre St. Frans, relikvier og steder, der knytter sig til St. Frans og St. Clara, men man vil prøve på sammen med dem at få del i det liv, den kraft og den ånd, der udgik fra St. Frans, og som stadigt virker i dag.

Lige så lidt som kirken er et museum, er denne helgen fra det 13. årh. en død person fra fortiden, og han skal fejres ved at, man lever og handler efter hans eksempel.

En hilsen fra Assisi

Indtryk fra 3 måneders ophold i Centro Ecumenico Nordico

Så er tre måneder i Centro Ecumenico Nordico ved at være forbi. Det har været en uforglemmelig tid.

Det begyndte med korsvej i Carceri Langfredag. Det er et lille kommunitet af Mindrebrødre, der hele året bor her i bjergene 800 meter oppe. Det er det sted, hvor Den Hellige Frans trak sig tilbage til en grotte i bjerget, for at søge stilhed og ensomhed, når han trængte til at meditere. Grotten forevises endnu, og stenen, som Frans brugte at sove på.

Højtiderne

Når man kommer igennem grotten og op i bjergene på den anden side, er man straks ude i en vild og skøn natur. Her er Subasiobjergene bevokset med skov, og træerne danner ligesom tag over en stor naturlig kirke, hvor Frans og hans brødre holdt og holder gudstjeneste, og hvor pilgrimshold fra hele verden den dag i dag holder messe. På stedet, hvor Frans havde lavet et alter af en stub og en flad sten, bygger brødrene hvert år ved juletid en julekrybbe, og Jesus-barnet ligger i strå på dette alter. Her begyndte også vores korsvej Langfredag i år, med Mindrebrødrene i spidsen med et naturligt kors lavet af to grene, og med fakler og bedende kor fulgt af en stor skare pilgrimme og turister. Der blev bedt og sunget på italiensk og

tysk, medens man arbejdede sig frem gennem de 14 stationer.

Påskemessen om natten i S.Francesco Basilikaen var en stor og gribende højtidelighed, selv om det endnu var koldt i vejret, og ingen var ihvertfald i tvivl om, at Kristus virkelig var opstanden. Det fulgtes op af Påskedagsmessen samme steds med et helt vidunderligt drengekor.

Pinsedag i S.Marie Angeli var en mindst lige så stor oplevelse. En af de mange messer holdtes i det lille Portiuncula kapel. Her kan man med sandhed bruge ordsproget om, at stenene taler, her, hvor man i 700 år har bedt og sunget og tilbedt GUD. Når man går til kommunion her, føler man ikke alene fællesskabet med alle de tilstedeværende, men også med alle de Mindrebrødre og pilgrimme, som i disse 700 år har modtaget Kristus her. Når man under fredshilsenen et par sekunder drukner i sjaler og skæg, har man fornemmelsen af at forenes med alle tidernes kommunikanter.

Transportabelt alter

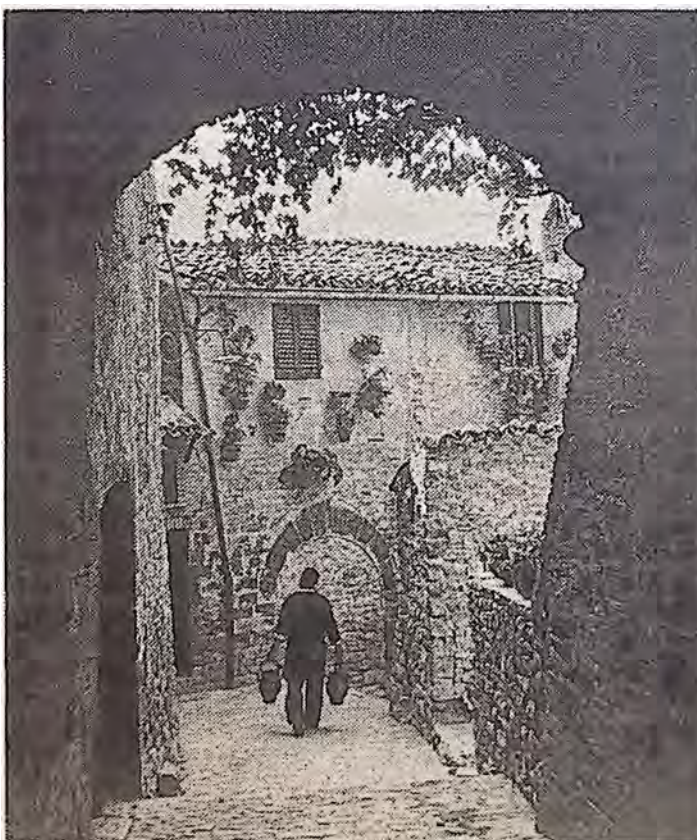
Kristi Himmelfartsdag gjorde vi vort bedste for at fare til himmels, vi kørte 1300 meter op i Subasiobjergene og holdt messe der. Vi passerede Carceri, hvor der var trafikchaos p.g.a. alle de mange, som ville til festmesse her og

i 900 m's højde passerede vi en international spejderlejr hvor der også skulle være messe. Selv medbragte vi en lastbil, som jeg til at begynde med undrede mig lidt over men det viste sig, at den transporterende alteret. Det var to sammenpressede hø-formatiøner der blev lagt ovenpå hinanden med en presenning over og en alterdug sat på med sikkerhedsnåle. Så pyntede vi alteret med et væld af de på bjerget vildt voksende pinse-liljer og bjerghyacinter, og franciskaner-præsten sørgede for det videre fornødne, som kalk, patene og stormlys i grønne glas. Det var en under-skøn messe, hvor der blev bedt og sunget af karsken bælgt under åben himmel.

Samtidig blev der holdt messe i alle de mange skønne kirker i Assisi og i S. Marie Angeli, ja i hele Italien og i hele verden. Det må have set festligt ud set ovenfra.

Her i Centro Ecumenico Nordico har jeg følt mig så godt hjemme, at det er svært at tage herfra, og kun tanken om igen at besøge stedet, kan være en trøst. Alle her omfatter den fremmede gæst med en naturlig hjertelighed og varme, som man vel næppe finder ret mange steder i verden. Jeg tager her fra med dyb taknemmelighed i mit hjerte, over at have fået lov at opleve et så udtalt kristent og økumenisk fællesskab.

Inger Spang Schnell

Et gadehjørne i Assisi

KAJ F. FJORDING & SØN V/S
MURERMESTRE • INGENIØRER
ENTREPRENØRER • TLF. 01 - 63 12 88
KVALITETSBYGGERI FRA GRUNDEN
TOTALENTREPRISER • HOVEDENTREPRISER
JORD • KLOAK • BETON • MURERARBEJDE
OG SÅ OMBYGNING OG RESTAURERING
MEDLEM AF KØBENHAVNS MURERLAUG

Katolske Menighedsplejer

Bredgade 69 A, st., 1260 København K.
1260 København K.

Kontoret har åbent ugens 5 første dage fra kl. 14 - 16. Telefon (01) 15 23 03. Postgiro 6 46 63 97.

L. BASSE

Kaffe - Vin - Konserver
Hjørnet af Nørregade og Jyllandsgade
Esbjerg
Telefon 12 05 78

Tømrermester

Ferd. Færch & Co. A/S

Strandvejen 23, Ålborg
Telefon 16 26 00

Murermester- og entreprenørfirma

M. Thomsen Støtt & Søn

Kong Christians Allé 6,
Ålborg
Telefon 13 42 33 og 13 43 37

A. Mougaard A/S

Entrepreneur- & murerfirma
Århus C
Telefon 14 20 23 - 13 83 23

Ur- og Brillehuset

„BALANCEN“

v/ KNUD PETERSEN
Gerritsgade 34, Svendborg.
Telefon 21 19 20

Mogens Larsen

Ramsherred 31, Åbenrå
Telefon 62 25 30 og 62 34 27

Lys - Kraft - Varme

MONIES & ANDERSENS EFTF. A/S

WVS

Frederiksborggade 22,
1360 København K
Telefon 13 23 14

Varme, ventilation, sanitet

Bendt Gravgaard

Isenkram en gros
Hobro - Telefon (08) 52 15 44

E. Christoffersen

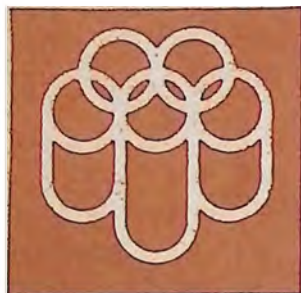
Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74

Till we meet in Moscow

»Montreal, den Olympiske stad, hilser sine idrætsmænd. Farvel, Montreal, vi mødes i Moskva.«

Med disse ord afsluttedes de Olympiske lege i Montreal.

Imidlertid er alle atleter kommet hjem. De, som havde guld, sølv eller bronze med, fik en varm modtagelse i deres respektive nationale lufthavne. De, som ikke havde noget med, forsvandt gennem bagdøren.

I topsporten kommer det ikke an på at være med, men på at sejre.

Før legene gik i gang talte de deltagende lande deres kandidater. Man var stolt af at have mange idrætsfolk med. Nu tæller de forskellige lande kun deres medaljer. Danmark: 1 guld, 2 bronzemedaljer!

Mens vi havde ferie og morøede os ved atleternes kapløb i Montreal, var det for dem alvor. I 4 år havde de forberedt sig på disse lege. Nu ville det vise sig om de ville blive belønnet for deres anstrengelser eller om det hele havde været forgæves.

Passive tilskuere

De, som kom op på podiet, syntes, at det havde været anstrengelserne værd. De, som ikke kom med og endnu ikke er for gamle, vil anstrenge sig endnu mere for at være med i bedre form, for at have en bedre kondition næste gang i Moskva 1980.

Hvilken anstrengelse og opofrelse der skal til for at få guld og for at se folk rejse sig på stadionet, mens hjemlandets nationalsang bliver spillet.

Ligeså begejstret folket kan blive, når det hylder en atlet, lige så hurtigt glemmer det hans navn.

Er vi sikre på, at vi aldrig vil glemme gymnastikkens vidunderpige Nadia Comaneci, løberen Lasse Viren og brødrene Spinks, der begge to vandt guld i boksning?

Vi kan filosofere meget over de Olympiske lege. Vi kan sige meget for og

imod. Men det kan ikke modsiges: man opnår intet resultat uden en indsats. Hvis man vil være blandt de første, må man også give det bedste af sig selv.

Vi kan ikke blive menne-sker, som betyder noget for samfundet og for kirken, så længe vi forbliver passive tilskuere.

Man kan beundre folk, som udvider grænserne for deres legemlige præstationer. Men hvad så med dem, som gør en større indsats på intellektuelt, humanitært og religiøst plan?

Vi må anstrenge os mere for at nå målet, som for os kristne er Kristus!

Af de Olympiske atleter kan vi lære, at vi stadig formår at yde mere, blot vi ikke frygter anstrengelserne.

Hvor ville det være berigende, hvis de Olympiske lege afsluttedes med følgende tekst:

Ved I ikke, at de, der løber på væddeløbsbanen, ganske vist alle løber men kun én får sejrprisen? Løb således, at I kan vinde den! Enhver, der deltager i idrætskamp, er afholdende i alt, de andre for at få en sejrskrans, der visner, vi for at få en sejrskrans, der aldrig visner.

Jeg løber derfor ikke på må og få, jeg kæmper som en nævekæmper der ikke støder i luften, men jeg holder det i ave, for at ikke jeg, der har prædikeret for andre, selv skal blive forkastet.

I Kor. 9,24-27
Jan

Maskinxn
fxjlxr
ikkx
nogxt

Nxj, dxnnx skrivxmaskinx fxjlxr ikkx nogxt, undtagxn ligx xn tangxnt. Dx øvrigx 45 fungxrxr hxlxt normalt. Mxn dxn xnx, dxr svigtxr ændxrx hxlx txkstxn. Synxs du ikkx?

Du kunnx for xksxmpel mxnx: jxg xr dog barx xn, dxt kan da værx ligxmxgxt om jxg xr aktiv i vor kirkx xllx xj. Mxn dxn xr du hxlxt forkxrt på! Mxnighxdxn har også brug for dig. Udxn dig manglxr dxr nogxn. Dx andrx rxgnxr mxd dig.

Hvis dxt skullx skx igxn for dig, at du mxnrx dxt xr ligxgyldigt om du xr mxd så tænk på dxnnx skrivxmaskinx:

Hvad villx dxr mon skx hvcs hxlx to tangxntx skullx svcgtx? for ckkx at talx om trx!

Og dog — hvor mange medlemmer er der ikke, vi faktisk savner hos os?

At bede

At bede er ikke alene at bede Gud om noget men at takke Gud...

at bede er at takke Gud for træerne og skyerne for dine forældre og venner....

at bede er at opsøge dit fortrolige hjørne og at tænke over og sige tak for nu-et, for fortiden og fremtiden...

at bede er at lytte til det hviskende hav og den stille harpe...

at bede er at gå en tur i skoven og at høre nattergalen...

at bede er at synge en salme at bede er at blive stille

i denne larmende og brølende verden...

at bede er at snakke med Gud

at bede er at give dig helt til Gud...

at bede er at blive en lille smule Gud...

at bede er at tage fat i evangeliet og at meditere over det...

at bede er at nedskrive bønner Fadervor og at tænke over den...

at bede er at vide, at Gud lytter til dig at være klar over, at du er velkommen hos ham...

ved sin kærlighed til dig får du lov til at modtage alle hans gaver sig derfor tak!

at bede er at lægge skinnerne til dit livs tog med endestation... Gud

at bede er i og for sig enkelt.

Birgitte Clausen.

Nordisk sommerskole på ØM 1976

Vi forsøgte at arbejde ud fra bogen »Katolik i dagens Norge, et brev om forkyndelsen«. Det gik imidlertid lidt i opløsning, da flertallet af mange forskellige årsager ikke havde fået læst bogen. De første par dage blev gruppearbejdet derfor lidt tyndt. Det bør hertil bemærkes, at det ikke er godt at arbejde ud fra en bog. Det er bedre at lade folk komme med små provokerende oplæg og så bagefter lade f.eks. stikord gå ud til grupperne for derved at provokere en debat frem.

Det første virkelig gode emne kom om tirsdagen nemlig: Menighedsfællesskabet. Dette emne omfattede faktisk alt indenfor menigheden, bl.a. det sociale, det økonomiske og det strukturelle arbejde. F.

eks. kan det nævnes, at et menighedsråd enten kan aflaste præsten til en vis grad eller blive lige så usikker som ham, når det drejer sig om, hvilken opgave han/det egentlig har.

I denne tid, hvor så mange præster hopper fra, var det meget gavnligt for os at høre om de problemer, en præst kan have i sin menighed. Noget man helt konkret manglede indenfor menighederne var bedre kommunikation på tryk.

Desuden arbejdede vi med fremmedgørelsen både indenfor menigheden (også vores gruppe på ØM) og som kristne i en ukristen verden. Vi blev enige om, at det i hvert fald ikke vil blive lettere at være kristen.

Vi diskuterede ægteskab,

og seksualværdier og blev enige om, at kirkens stejle holdning og måde at lægge normer frem på (f.eks. den hollandske katekismus) virker både fremmed og fremmedgørende. I ægteskaber mellem f.eks. protestanter og katolikker er kirkens holdning ligeledes en belastning.

Vi snakkede også om de unge som hjælpelærere, og der var bred enighed om, at unge bør sættes til så meget som muligt for at bygge bro over aldersforskellen mellem kateketer og elever.

Jeg vil gerne her takke Ole Borg, Rory Mulligan (lejrpræsten fra Norge) og alle deltagerne for en lejr som først virkede mislykket, men som p.g.a. det for nogle grupper mislykkede gruppearbejde virkelig åb-

nede vore øjne for vore egne forpligtelser overfor fællesskabet. Hvis vi ikke tager noget med os hjem, er det vor egen skyld, det var os, der ikke kunne administrere den frihed, vi havde.

Skulle nogen nu synes, at det lyder forfærdeligt negativt, er det ikke rigtigt. Forholdet mellem deltagerne (dvs. fællesskabet) voksede sig fantastisk stærkt. Jeg følte, at ingen prøvede at gøre sig fremmed overfor fællesskabet, men at alle var helt naturlige og oprigtige overfor hinanden.

I drøftelserne omkring struktur-udviklingen er der flere gange udtrykt ønske om en mere udførlig vejledning til menighedsrådene om deres opgaver, ansvar og om forholdet mellem præst, menighedsråd og menighed.

Pastoralrådets strukturudvalg har nu udarbejdet en sådan vejledning, som fornylig er tilsendt alle menighedsrådsmedlemmer.

Til almindelig orientering for alle bringer vi her et uddrag, der især omtaler menighedsrådenes forskellige opgaver. I næste nummer vil vi bringe det afsnit, der særlig behandler menighedsrådenes kompetance og ansvar i forhold til sognepræsten og den kirkelige ledelse i øvrigt.

Menigheden er kirken på stedet

Ny vejledning for menighedsrådene udsendt af pastoralrådets struktur-udvalg

Menighedsrådet er et organ for udøvelse af gejstlighedens og lægfolkets fælles ansvar for kirkens liv og mission. Det kan og skal imidlertid ikke gøre hele arbejdet selv, men finde medarbejdere, tage og modtage initiativer, samordne og gennemføre opgaverne.

De store forskelle mellem de enkelte menigheder, ikke mindst forskellen mellem by- og landmenigheder, gør, at de enkelte opgaver, som kan påhvile ét menighedsråd, vil være meget forskellige fra de opgaver, der stilles et andet.

Sammensætningen af et menighedsråd vil også være betinget af menigheden. Således vil en stor menighed i København naturligt have en langt større kreds at vælge sine medlemmer fra end en lille landmenighed. Den store menighed vil have flere muligheder for at finde egnede folk til at løse den ene eller anden opgave.

Det følgende må derfor ikke opfattes som en fuldstændig oversigt over, hvad et menighedsråd skal udføre, men må tages som en vejledning, der bygger på opgaver, som forskellige menighedsråd erfaringsmæssigt har taget op. Nogle af opgaverne vil ganske naturligt være fælles for alle menighedsråd, andre vil kun kunne løses, dersom der kan finde et samarbejde sted mellem flere menigheder. Rækkefølgen indenfor de 4 hovedafsnit er ikke udtryk for en prioritering.

Troens fordybelse

1. Undervisning af børn, unge og voksne, specielt forberedelse til sakramenterne.
2. Bibelgrupper, bønsgupper og studiegrupper.
3. Retræter, menigheds-

lejre o.lign., hvor medlemmer af menigheden virkelig får lov at være sammen og lære fællesskabets værdier at kende.

4. Kontakt med anderledes troende — specielt økumenisk arbejde.

Gudstjenesten

1. Gudstjenestens udformning. Messens tid, sted og hyppighed. Familiemesser, børnemesser, ungdomsmesser. Ordets gudstjeneste, andagter. Kommunionssuddeling ved Ordets gudstjeneste. Udbringning af sakramentet til ældre og syge.

2. Ydre forhold i forbindelse med gudstjenestens udformning f.eks.: Udpegnings af lektorer, ministranter, kirketjenere, sakristan, organist, evt. kor (indøvelse af salmer o.s.v.)

Tjenesten (Diakoni)

1. Ansvar for de syge, ældre, handicappede, ensomme, fattige, tabere o.s.v.

2. Aktiviteter som: ungdomsarbejde, møder, (kirke)kaffe, fællesarrangementer i tilslutning til højtidene, basar o.s.v.)

Sognebreve, tværsogssamarbejde, forbindelse til pastoralråd, præsteråd og regionalråd.

3. Kontakt med fjerntboende og fjerntstående katolikker. Med fjerntstående katolikker forstås menighedsmedlemmer, der ikke har fundet deres plads i menighedslivet.

4. Omsorg for fremmede, ikke-dansk talende katolikker, idet man søger at føre disse ind i det lokale menighedsliv, samtidigt med at man eventuelt henviser dem til en præst, som taler deres sprog. (Jfr. Katolsk Lommebog).

5. Administration: regnskabsføring, budgetlægning, sognesekretariat, kirkebidragsordning.

6. Ansvar for de planlagte opgavers gennemførelse, herunder udarbejdelse af en årsoversigt til gavn for menigheden.

Mission

1. Forkyndelse, konvertitundervisning, katekumenat.

2. Kontakt med omverdenen: - arbejdspladser, foreningsliv, skoler, fritidsbeskæftigelser.

3. Kontakt med offentlige medier: pressen, katolsk Radio- og Fjernsynsforbund, samarbejde med biblioteker, fremlægning af og udbringelse af katolsk litteratur.

Tilbage står spørgsmålet om menighedsrådenes juridiske kompetence. Dette udtrykkes i Vedtægt for Menighedsråd (1974) § 3, stk. 1 således:

»Menighedsrådet er medansvarligt for løsningen af de opgaver af pastoral, karitativ og administrativ/økonomisk art, som hovedsagelig angår menigheden, og det kan træffe beslutning vedrørende disse opgaver — herunder om ansættelse og afskedigelse af personer i menighedens tjeneste, dog ikke i sager, hvis afgørelse i henhold til almindelige og/eller særlige bestemmelser er forbeholdt menighedens præsteskab eller den kirkelige øvrighed.«

D.v.s., at menighedsrådenes kompetence udstrækker sig til alle sager bortset fra sådanne, som udtrykkeligt er forbeholdt menighedens præsteskab eller den kirkelige øvrighed.

Det rette forhold mellem præst og menighedsråd skabes, når enhver på sin plads véd, hvad han eller hun skal tilstræbe at gøre, for at der kan opnås énhed i samarbejdet for det fælles mål.

USA's nationale bispekonference drøfter kvindens rolle i kirken

Illinois (NC) — På foranledning af USA's nationale bispekonferences komité for kvinden i samfundet og i kirken har Sr. Agnes Cunningham, professor i teologi ved St. Mary of Lake Seminarium i Mundelein, Illinois undersøgt kvinders rolle i kirkelige embeder ud fra Bibelen og kirkefædrene. Selv om det er et begrænset stof, man har at øse af, og selv om meningerne stadigt brydes, mener Sr. Agnes Cunningham dog at kunne fastslå, at et af de vigtigste kirkelige embeder for kvinder i kirkens første århundrede var diakonembedet.

Diakonviede kvinder

Urkirkens kvindelige diakoner var som oftest gift med en biskop, en præst eller en diakon. Det var længe før præstecelibatet blev almindeligt. Kvindelige diakoners beføjelser og embede var det samme som mandlige diakoners: de var biskoppens medhjælpere i de enkelte lokalkirker. De hjalp med katekesen, liturgien, sakramenterne, og deres arbejde kunne være både

profetisk og administrativt.

I de første 600 år af kirkens historie er kvinder blevet diakonviede, men de blev aldrig ordineret som præster, de forestod aldrig eukaristien, og de koncelebrerede heller ikke. De beskæftigedes mest i sjælesorg blandt kvinder og børn (både piger og drenge op til 12 års alderen).

Når kvinders rolle i de kirkelige embeder efterhånden blev mindre, skyldtes det nok, at det efterhånden blev mere acceptabelt, at mænd tog sig pastoralt af kvinder, og desuden at kirken ønskede at tage afstand fra hedenske religioner, hvor præstinder spillede en stor rolle, og fra hæretiske sekter, der lod kvinder blive præster.

Sr. Agnes' undersøgelse munder ud i en opfordring til præster og biskopper om at være opmærksomme på de diskussioner og aktioner, der beskæftiger sig med spørgsmålet om kvinders ordination, for »mens pastoral klogskab undertiden synes at tale for tavshed om dette emne, så sy-

nes pastoral visdom at tale for, at man er opmærksom på problemet, hvad der jo hverken forpligter til billige eller misbilligede udtalelser om det omstridte spørgsmål«

Den virkelige tradition

Sr. Agnes konkluderer til sidst at »traditionen er af største betydning for forståelsen af kvinders rolle i kirken, men det er i den forbindelse nødvendigt at få fat i den virkelige tradition i dens helhed og tolke den loyalt. For tradition er mere end at tælle efter, i hvor mange århundreder et bestemt embede ikke har været udøvet, og der mangler stadigt undersøgelser af bl.a.

— kvinders stilling i de kirkelige tjenester i middelalderen, — forholdet mellem udelukkelse af kvinder fra præsteembedet og udviklingen af ordinationens sakramente.

I disse studier er det også nødvendigt at medinddrage kvinder.

Læs videre om præstevielser af kvinder side 9.

Dansk Flygtningehjælp stiftedes i 1956 som et samarbejdsorgan for en række humanitære, frivillige organisationer og har nu følgende 12 medlemsorganisationer:

- Amnesty International
- Caritas Danmark
- Dansk Folkehjælp
- Dansk Røde Kors
- Dansk Ungdoms Fællesråd
- Danske Kvinders Nationalråd
- Den Danske Nationalkomité for World University Service
- FN-Forbundet
- Folkeklirkens Nødhjælp
- Landsorganisationen
- Red Barnet
- Mellemfolkeligt Samvirke
- Mosaik Troessamfund

Dansk Flygtningehjælp gennemfører en landsomfattende kampagne FLYGTNING 76 i perioden 24. oktober — 30. november.

Kampagnens motto er: »Hjælp en flygtning til at klare sig selv«. Med dette motto understreges hjælpearbejdets særkende, nemlig at hjælpe flygtningen til at skabe sig en ny tilværelse.

Kampagnens formål er at informere om flygtningeproblemerne og det internationale hjælpear-

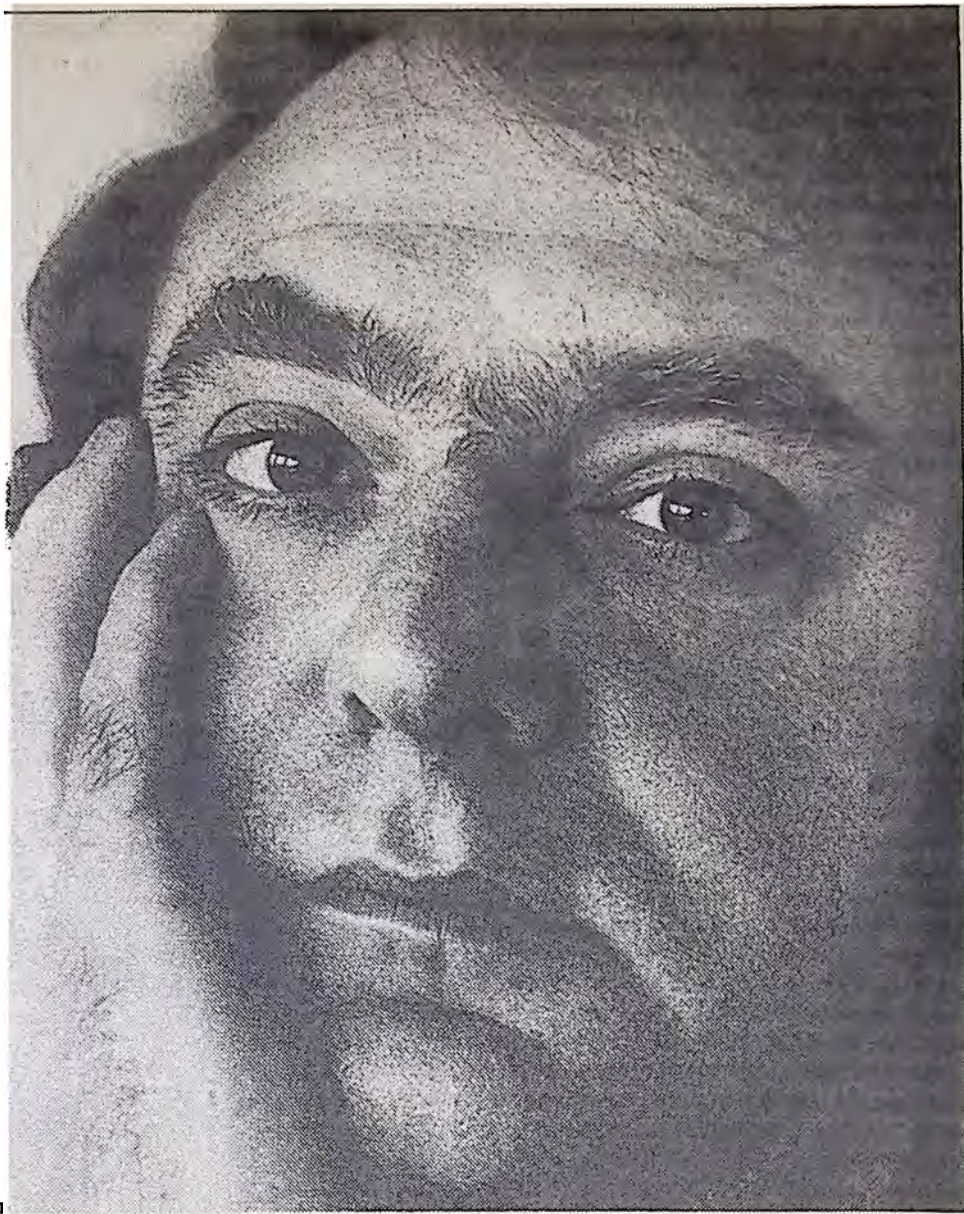
bejde, for derigennem at skabe et engagement og en motivation for at hjælpe — blandt andet ved at give et bidrag til landsindsamlingen.

Hendes Majestæt Dronningen er protektor for FLYGTNING 76. Statsministeren står i spidsen for præsidiet. Alle landets borgmestre er i dag blevet opfordret til at nedsætte lokalkomiteer, som kan forestå de mange lokale aktiviteter, der vil være den afgørende forudsætning for at kampagnen får den

størst mulige folkelige opbakning.

En særlig flygtningeavis udkommer tre gange i kampagneperioden og husstandsomdeles af frivillige hjælpere fra en række organisationer, som på denne måde gør en aktiv indsats for kampagnen.

FLYGTNING 66 og FLYGTNING 71 gav hver ca. 14 mio kroner. Finansudvalget har allerede givet FLYGTNING 76 en bevilling på indtil 4. mio kroner efter opdoblingsprincippet.

Emigranternes mange problemer Af Lorenzo del Zanna

Strømmen af emigranter er meget uregelmæssig i Europa (først for nylig begyndte den at gå tilbage). Det er derfor meget vanskeligt at give nøjagtige statistiske oplysninger. I følge fællesmarkedets officielle kilder regner man med, at der i 1974 i de 9 lande var 14 millioner emigranter. Halvdelen fandtes i Tyskland og i Frankrig. Den største procent findes i Luxembourg: ca. 20% og i Belgien: ca. 10%. I Danmark er der i følge de officielle statistikker ca. 50.000 udlændinge, deraf 15.000 fra fællesmarkedet og lige så mange fra de andre europæiske lande (i virkeligheden ligger dette tal under det reelle antal af udlændinge, idet socialministeriets statistikker ikke tager hensyn til børn under 16 år). Man kan altså sige, at procenten af udlændinge i Danmark kun svagt overstiger 1% og altså er den laveste i fællesmarkedet bortset fra Italien, hvor den ikke når 0,5%.

Mindst 20.000 udenlandske katolikker

Problemet er altså ikke stort i Danmark i det hele taget, men det får straks en større proportion, hvis

man betragter antallet af udenlandske katolikker i forhold til den danske oprindelige eller naturaliserede katolske befolkning. Iberegnet børnene under 16 år når de mindst op på de 20.000. Før vi studerer de egentlige religiøse problemer, et så stort antal udlændinge stiller, skal vi se på nogle af de almindelige problemer, emigranterne plejer at komme ud for i de modtagende lande.

Boligproblemet

Man kan regne med, at ca. to tredjedele af emigranterne indenfor fællesmarkedet, især de, der kommer fra Middelhavsområdet og fra Asien, bor interimistisk i barakker eller slum eller — i bedste fald — i halvårlige lejligheder, hvor det sker, at de må betale 30 - 40% af deres løn i husleje. Kun en lille procent (næsten alle europæere) bor i billigere boliger med hygiejniske foranstaltninger og centralvarme.

I Danmark (og i Skandinavien i almindelighed) er situationen sikkert bedre: men nogle kvarterer i for eksempel København bliver ikke desto mindre forvandlet til ghettoer for pakistanere eller filippinere.

Arbejdsproblemet

Trods alle fællesmarkedets overenskomster er det gæstarbejderne, der mest bliver ofre for følgerne af den økonomiske krise. Sammen med den bølge af arbejdsløshed, som nu dækker hele Europa, måtte flere hundrede tusinde gæstarbejdere tjene som sikkerhedsventiler for økonomien og rejse hjem.

Vi må i øvrigt anerkende, at Danmark danner en undtagelse og uden diskriminering sikrer alle arbejdsløse en økonomisk hjælp, som udgør en betydelig del af den byrde, der hviler på skatteyderne. Men denne ydelse er ikke helt gratis, eftersom gæstarbejderne selv har betalt deres del af den sociale sikring.

100 mia. dollars menneskelig kapital

Nogle er bekymrede, fordi gæstarbejderne alt for ofte sender det, de har til overs til deres familier der hjemme, og fordi de oven i købet opnår total eller delvis dispensation for afgifterne. Det er også rigtigt, men man må tage hensyn til, at de ud over det arbejde, de har ydet, og deres deltagelse i landets udvikling også har

Den italienske jesuitter pater Lorenzo Del Zanna har i årevis efter sociologiske studier i Louvain-Leuven beskæftiget sig med emigranternes problemer: problemet om mindretal i USA, om italienernes og polakkernes integrering i Skotland (hvor han var vikarierende sognepræst), om de udenlandske studenter og fremmedarbejdere i Firenze, (hvor han var underdirektør på Niels Stensens Kollegium) (Isolotto) og i Livorno, om udenlandske børn i Bruxelles, (hvor han var præst for det europæiske katolske center). Artiklen er første gang bragt i de danske katolske præsters blad »inter nos«.

gjort det muligt for landet at spare en hel del, eftersom denne arbejdskraft først kom, da den var helt forberedt til at tages i brug, mens alle omkostningerne i forbindelse med dens uddannelse er afholdt af hjemlandet. I følge en undersøgelse, som er foretaget af det katolske oplysningskontor for europæiske problemer, koster en almindelig uddannelse gennemsnitligt 7-8000 dollars. Hvis man regner med 10 millioner gæstarbejdere inden for fællesmarkedet — familierne ikke iberegnet — er det 70-100 milliarder dollars, der for tiden er investeret i fællesmarkedslønde i form af menneskelig kapital. Hvis man skulle tilbagebetale denne sum til de forskellige lande, hvorfra gæstarbejderne kommer, skulle hver af dem sende mindst 1000-1500 dollars hvert år til sit fædreland i 15 år — hvis man regner med verdensbankens rentefod.

Sprogproblemet

Bortset fra irlænderne og de mest udviklede nordafrikanere, som kommer til Storbritannien og Frankrig med kendskab til det sprog, der henholdsvis tales i de to lande, kommer de allerfleste emigranter til det modtagende land uden at kunne et eneste ord af sproget. Desuden er procenttallet af analfabeter meget højt, og mange kan ikke engang tale deres eget sprog korrekt, men bruger helst en dialekt. Vanskeligheden er mindre, når det drejer sig om at lære fransk for dem, som kommer fra et latinsk land. Men den er meget stor når det drejer sig om et nordisk sprog, hvis syntaktiske opbygning er helt anderledes. Det kræver en enorm anstrengelse, som sjældent modsvarer af det opnåede resultat.

Med sjældne undtagelser, hvor det lykkes at assimilere det nye sprog med dets idiomatiske nuancer, er ordforrådet meget be-

grænset, det dækker kun nogenlunde de praktiske behov, udtalen er dårlig. Gæstarbejderen er altså ustandselig de andre underlegen. Man gør nar ad hans udtalefejl — selv i radioen og især i reklamerne for »ekstotiske« varer.

Små børn er de bedst stillede

Kvinderne, især de nordafrikanske, bliver hjemme det meste af tiden, og følgelig tager det mange år, før de kan udtrykke sig. De kvinder, for eksempel italienerinderne og spanierinderne, som er mere tungfærdige, lider ofte utrolige ydmygelser, når de bliver nødt til flere gange at gentage de samme radbrækkede ord og tage deres tilflugt til fagter for at blive forstået. Ofte gør de handlendes begrænsede intelligens eller deres dårlige vilje ikke sagen nemmere.

De bedst stillede er de små børn, som leger udenfor, og som i bedste fald

endda går i børnehave og på den måde hurtigt lærer sproget og den rette accent. Men så glemmer de snart deres eget sprog og bliver som fremmede for deres forældre, det forårsager betydelige følelsesmæssige komplikationer, fordi de hverken er i stand til at udtrykke deres mest intime følelser på det ene sprog eller på det andet.

Job uden håb om karriere

Værst er det for børn, som kommer når de er mellem 9 og 16 år. De har allerede gået mere eller mindre regelmæssigt i skole i deres hjemland og skal nu begynde forfra sammen med børn, som er yngre end de. De kan ikke få nogen rigtig hjælp i hjemmet, hvor man taler en blanding af det fremmede sprog, dialekten og det nationale sprog.

Når alle disse vanskeligheder endelig er overstået, står den unge uden for sit egentlige hjemlands kultur og vil fra nu af være en fremmed i dette land, hvis han skulle komme tilbage dertil.

Kun et mindretal lykkes det at fortsætte med højere studier. Det store flertal må hurtigt finde sig et job uden håb om karriere. I bedste fald vil de give det modtagende land en specialiseret arbejdskraft med lave sociale omkostninger. Af de ca. 14 millioner emigranter i Europa er ca. 2 millioner muhamedanere. Bortset fra de sjældne tilfælde, hvor en katolsk eller en protestantisk kirke bliver stillet til rådighed for dem, for at de kan fejre Ramadan, er hjælpen til muhamedanerne næsten lig nul. I den sidste tid er nogle ledere af den islamitiske kult dukket og her og der og har blandt andet organiseret skoler, hvor der undervises i Koranen, men de fleste undgår at deltage og bliver i løbet af kortere eller længere tid ligegyldige eller ikke-praktiserende.

De øvrige 12 millioner er næsten allesammen katolikker af navn. For dem findes der et mere eller mindre effektivt net af missionsærer, som enten er sendt fra oprindelseslandene, eller som man har fundet på stedet. Den mest effektive organisation er uden tvivl de italienske præsters, som rekrutteres af UCEI (Uffizio Centrale dell'Emigrazione Italiana) under ansvar af en særlig kommission under den italienske bispekonference. Men selv med den bedste vilje vil det pastorale arbejde, der kan udføres, være helt uden proportio-

ner i forhold til antallet af arbejdere, og det fører til, at størstedelen af de døbte til sidst mister enhver kontakt med Kirken.

For den katolske Kirke, som ifølge sin egen definition er universel, skulle der principielt ikke være noget problem: De døbte emigranter skulle simpelt hen inddrages i den sjælesorg, der udøves af sognepræsterne, — dog med hjælp af et antal kapellaner fra emigranternes oprindelseslande. Men på det praktiske plan hober alle mulige vanskeligheder sig op.

Den første er sproget. Det er alt for let at sige, at gæstearbejderne må lære at følge gudstjenesten på stedets sprog. Når det gælder religiøse udtryk, kan sproget — undtagen hvor der foreligger en total integration — kun være modersmålet. At bede på et andet sprog vil altid kræve en umådelig psykologisk anstrengelse, og dertil kommer så, at det er vidt forskellige ting, der fremhæves i katekesen, liturgien og sjælesorgen. Det første indtryk, en emigrant fra et sydligt eller orientalsk land vil få i en katolsk kirke i Nordeuropa, er en følelse af fremmedgørelse i en atmosfære af formalistisk strenghed uden menneskelig varme. Selv om de er blevet modtaget med god vilje i den lokale kirke, er et vidnesbyrd om dette ikke nogen undtagelse, men tværtimod overordentlig hyppigt.

I andre tilfælde er der tale om mennesker, som allerede i deres hjemland kun har haft en sporadisk kontakt med Kirken. Når disse mennesker kommer til et fremmed land, mister de totalt denne kontakt, og det så meget mere som de lokale præster, der er indstillet på at søge efter det tabte får, er yderst sjældne. Spørger man, får man som oftest følgende svar: Hvis det er voksne katolikker, er det dem, der skal søge og komme. Bag dette svar skjuler der sig også — især i de nordiske lande, hvor katolikkerne kun udgør et forsvindende mindretal af befolkningen — frygten for, at den lille lokale kirkes specifikke karakter skal ændre sig og tage skade af en invasion af latinske eller polske katolikker med deres mange farvede ceremonier, deres helgener og deres »madonnaer«.

De nordiske katolikkers evne til at sætte sig ind i gæstearbejdernes problem er ikke særlig udviklet. Her og der møder man udmærkede initiativer (selv om de alt for ofte er uforbederligt partemalistisk præget), ligesom der nu og

da forekommer en bemyndiget indgriben fra biskoppelig kommissioner, men i mange tilfælde er tiden knap. De fleste katolikker er lettere at sætte i bevægelse, når det gælder nabolandet. Det er — hvad der ikke burde være tilfældet, når man er katolik — overordentlig svært for ikke at sige umuligt at overvinde racefordommene, som stadig har dybe rødder i befolkningen. Og det er endda stadig ofte tilfældet med en god del af det lo-

kale præsteskab, som slet ikke er forberedt på et virkeligt samarbejde med missionspræsterne.

Konklusion

Som det vil fremgå af denne hastige oversigt, er den horisont, der åbner sig for katolikernes indlevelsessevne, meget vid. Det påhviler dem i kraft af deres »universelle« kald på det politiske, sociale og religiøse plan at fremme en bevægelse for at gengive emigranterne deres fulde

ret til frit at tilføre det land, der tager imod dem, deres egne arbejdsmæssige og kulturelle (i ordets videste betydning) bidrag — og til selv til gengæld at få nøjagtig den samme behandling som landets egne statsborgere, også hvad de politiske rettigheder angår — i det mindste på den lokale administrations plan, og til at kunne være med på alle områder.

... En frihed, som enten garanterer dem på værdigvis at kunne vende tilbage

til deres hjemland eller frit at kunne vælge at forblive for altid i modtagerlandet uden derfor at skulle sætte noget af det til, som er det væsentligste og det grundlæggende i deres egen personlighed.

... og især retten til at føle sig hjemme i den lokale kirke, som blot skulle være den lokale fremtrædelsesform — en sand og ægte »epifani« — af Faderens ene hus, den ene Kirke, som Kristus har villet.

At leve i et fremmed land

En indvandrers syn på tilknytning til kirken i Danmark

Vi har modtaget denne tankevækkende artikel af en indvandrer i Danmark. Vi finder, at den er et godt supplement til del Zannas artikel herover. Forfatteren har sine helt personlige grunde til at være anonym, hvilket må respekteres. Artiklen er let fordansket af redaktionen.

At leve i et fremmed land, som man ikke er inviteret til, er ikke misundelsesværdigt. Det er næsten kun kirkerne og de forskellige trossamfund, der modtager indvandrere venligt, måske fordi de forventer at deres egne rækker kan blive forstærket gennem indvandrerne. Den katolske kirke i Danmark skal også have tak, men der har alligevel været skuffelser i forholdet mellem kirken og indvandrere. En indvan-

drer har sin egen personlighed og sin livserfaring. Det er naivt at tro, at alle hurtigt kan gå med i det kirkelige fællesskab. Tillad en indvandrer at sige noget om, hvordan han selv ser på tilknytning til den katolske kirke i et fremmed land.

Alvorlig beslutning at forlade sit land

Folkevandringer har altid fundet sted og i alle folkeslag. Nogle blev i udlandet som kolonisatorer andre som tiggere. Nutidens indvandrere kommer ikke som kolonisatorer, det er på grund af deres eget samfund, at de må emigrere, og det er ikke noget man gør uden alvorlig grund. Den gamle erfaring, at verden aldrig har været styret af fornuften, og at vanskelige livsforhold tvinger mennesker til

udvandring, har Hegel, den moderne filosofis fader, træffende formuleret, da han skrev, at »Verden har fra begyndelsen aldrig stået på hovedet, men altid på fødderne«. Der har altid været mange forskellige motiver til emigration: økonomiske, politiske, religiøse, sociale, moralske osv. Men det er i hvert fald en alvorlig beslutning at forlade et sted, hvor man er født, hvor man har pårørende og venner, hvor man fik sin uddannelse, hvor man elsker kulturen og naturen, — ens fædreland. Selve titlen »En indvandrer« gør én bange og antyder, at man aldrig bliver accepteret i det nye samfund som ligemand, især ikke hvis man vil fastholde sine moralprincipper.

Ukorrekt opdeling af indvandrere

Myndighederne sorterer ofte indvandrere i tre typer: politiske flygtninge (med status A), økonomiske flygtninge (med status B) og gæstearbejdere, som vil have fast bopæl i Dan-

mark. Denne sortering er imidlertid ikke korrekt (ens motiver til indvandring er absolut personlige og ukendte for myndighederne) og den gælder heller ikke med hensyn til hvem, der kan assimileres, den integreres heller ikke i den katolske kirke.

Man må ikke sortere mennesker ud fra sådanne generaliseringer. Tiden vil beständig ændre mennesker og deres tankegang (hvad Herakletios lærte os allerede for 2.500 år siden). Man kan ikke betragte alle indvandrere som en ensartet gruppe, da der er store forskelle mellem dem — også mellem katolske indvandrere fra samme miljø. Den væsentligste forskel mellem de katolske indvandrere beror på, om de kommer fra lande, hvor der eksisterer virkelig religiøs frihed, eller fra lande, hvor religiøs frihed kun eksisterer på papiret.

Indvandrere-katolikker fra lande med religionsfrihed er dybt præget af religiøse mønstre. Disse møn-

stre er fast forbundet med traditioner, skikke og moralprincipper gældende i lande, hvor de stammer fra. Gudstjeneste på deres eget sprog er en vigtig del både af deres religiøse liv og deres medfødte og til lærte moral. Et fast sammenhold omkring deres egen nationale kirke betyder en stor psykologisk støtte og hjælp i alle problemer, som emigration og ensomhed fører med sig. Nyere psykiatriske undersøgelser har vist, at alle mennesker, som har været nødt til at skifte miljø radikalt, er mere eller mindre psykisk syge. Man kan håbe, at indvandrere fra denne gruppe integreres i det nye samfund, men de vil alligevel beholde deres

cget bestemte livsmønstre. Fuld assimilation i den katolske kirke vil sikkert først være mulig i den næste generation.

De religiøst undertrykte

Der findes næppe en eneste stat, som offentligt forbyder sine borgere et religiøst liv. Men i det daglige er det ofte anderledes, først og fremmest i lande, hvor magtsystemet sætter religion lig med »opium for folket«. Læren om næstekærlighed betragtes som kontrarevolutionær virksomhed. Borgere i disse lande havde valget enten at tilpasse sig magtsystemet med dets ateistiske ideologi og eventuelt skjult i sit hjem at leve reli-

giøst, eller også bekende sin tro offentligt og »tømme den bitre kalk«.

At man altid må tilpasse sig de politiske forhold i ens eget land er ikke noget nyt. Erasmus af Rotterdam, denne »arvtager« af Thomas Aquinas humanistiske ideer, siger: »Ikke alle mennesker har kræfter til et martyrium. Hvad mig selv angår, er jeg bange for at komme til at ligne Peter i fornægtelsen af Herren. Jeg følger pavens og kejserens love, når de er gode, men jeg tåler også deres onde love. Jeg mener, at det er tilladt gode mennesker at gøre sådan, hvis de ingen chancer har for at gøre modstand«.

De fleste har naturligvis fulgt Moses' råd »Gud må

du ikke spotte, og dit folks øvrighed må du ikke forbande« (2. Mo 22, 28), for — som den hl. Augustinus skrev — »Hvilken mulighed har et svagt og uvidende menneske for at kunne flygte fra forenede bedrag af statsmænd og dæmoner?« Indvandrere fra lande uden reel religionsfrihed bærer psykiske problemer med sig, men trods alt har de bedre chancer for assimilering netop på grund af deres tilpasningsevne. Gudstjeneste på deres eget modersmål er sandsynligvis ikke så vigtigt for dem, men snarere bedre kontakt med danske katolikker.

Det er som bekendt ikke nok at bede »Ske din vilje som i himlen så og på jor-

den«, — man skal også virkelig leve efter de regler som Jesus fra Nazareth har givet for vores daglige liv. De mennesker, som fortsatte i samme baner som de kristne i de første århundreder efter Kristi korsfæstelse, danner en 3. gruppe indvandrere. Da de ikke har villet bøje sig for en ateistisk ideologi, mistede de deres stillinger, formue, bolig, frihed osv. (og mange tilmed deres liv). Kun ved Helligåndens hjælp kunne de ikke alene holde ud under de værste forhold, men også knytte utraditionelle livsforbindelser mellem mennesker, uanset deres ideologi, tro, nationalitet, klasse, uddannelse osv. Hvor er det vederkvægende at læse på

gammelt engelsk Christopher Goodmans råd fra 1558: »If God geue you grace you may be certayne and sure to find unspeakable conforte and quitenes of conscience, in the mydle of your danger and greatest rage of Satan« (How Superior Powers Ought to be Obeyd). —

Religiøs integration?

Nøgetrøst set bør denne lille gruppe indvandrere næppe acceptere et brud med deres fortid og blive integreret i en traditionelt etableret kirke. Til gengæld vil de fleste af dem sikkert tilbyde dem hjælp i socialt arbejde.

Christian West:

Nye perspektiver i vort forhold til Den tredje Verden

Hvilken holdning bør vi som katolikker have over for Den tredje Verden? Dette spørgsmål ser Christian West gerne drøftet på. Han håber med denne artikel at kunne fremkalde mindre indlæg fra forskellige mennesker, der arbejder med problemerne på forskellige måder. På hvilken måde arbejder man? Er det kun den ene part eller begge, der får noget ud af samarbejdet?

I begyndelsen af maj havde vi officielt statsbesøg fra Tanzania. Præsident J. Nyerere besøgte landet, og den 7. maj holdt han et længere foredrag for en indbudt forsamling på Christiansborg, og bagefter var der pressekonference, som de fleste vel har set i TV. Søndag d. 9. maj var han til messe i Bredgade kl. 8 — det at gå til messe var ikke bare en pligt, man så tydeligt, at han var aktivt med hele tiden.

Under sit besøg talte han — som omtalt — meget, men det var ikke bare noget, man bør og plejer at sige til sådanne officielle lejligheder. Han var ganske enkel — uden de symboler, som statsoverhoveder almindeligvis omgiver sig med — og han sagde ganske enkelt sin mening lige ud om de forskellige emner.

Det er ikke meningen at give et resumé her af det, der blev sagt — men jeg vil blot gengive og kommentere de tre vigtigste emner som han behandlede:

1. Det blot at modtage hjælp — og blive ved hermed — er ydmygende for modtageren og skaber en tiggermentalitet.

2. Der må skabes en ny og retfærdigere verdensorden.

3. Den tredje verden må lære at bruge sine ressourcer, hvad mennesker angår.

Præsidenten sagde, at mens kineserne i århundreder har elsket at arbejde meget, har afrikaneren elsket at danse.

Har vi hjulpet nok?

Hvad angår det første: hjælpen, må vi spørge os selv, om vi har hjulpet nok. I FN er det forlængst fastsat, at vi allerede skulle være kommet op på at give 0,7% af bruttonationalpro-

duktet (BNP) — det har vi ikke nået endnu her i landet, hvor besparelserne også har ramt ulandshjælpens vækst. I gennemsnit giver de rige industrioner kun 0,33% — altså under halvdelen af hvad man har lovet. Vi må altså slå fast, at vi ikke har holdt vore løfter — vi har ikke givet nok. Men vi har dog siden begyndelsen af tresserne givet noget. Men hele tiden har skævheden været stor.

Egoistiske motiver

I Den tredje verden har man bedt om det ene og det andet — giverlandene har kunnet sige ja eller nej, de har kunnet lade sig lede af egoistiske motiver, for langt gengæld m.v.. Har man fået nej et sted, er man gået andetsteds hen og har bedt om hjælp. De fattige lande har tit måttet gå fra Herodes til Pilatus for at bede — og det har disse lande måttet opfatte som ydmygende tiggeri. En del af hjælpen består jo i, at der udsendes eksperter til ulandene — de har alle måttet erfare dette på deres krop. De kommer fra lande eller organisationer som har pengene — de selv har en større og mere omfattende viden end menneskene i ulandene — og de får en meget høj løn i forhold til de mennesker, de lever blandt. Det medfører, at disse eksperter ofte bliver udsat for tiggeri, afpresning... og isolation. Kløften mellem den stedlige befolkning og eksperterne bliver for stor — og dermed må samarbejdet skades. Befolkningen føler

Tanzanias præsident Nyerere, der her ses længst til venstre, er for sit folk »mwelimu«, dvs. underviseren eller læreren. Han deltager ivrigt i opbygningen af skolevæsenet i sit land og glæder sig særlig over også at møde voksne på skolebænken.

sig let ydmyget over tilstedeværelsen af eksperterne — og disse føler sig meget let overlegne, stærkere, men ensomme.

Hvad skal vi gøre ved dette?

En retfærdigere verdensorden

Hermed er vi ovre i punkt 2. Præsident Nyerere sagde at der skulle skabes en ny og retfærdigere verdensorden, hvor de svage ikke hele tiden blev svagere — og de rige rigere.

Elendigheden måtte afskaffes på internationalt plan, således som man havde gjort det i velfærdssamfundene: gennem skat skulle de rige betale til de fattige.

Hvis man tænker lidt over dette, bliver man klar over at vi skal lægge hele vort erhvervsliv om — og det vil koste enorme summer.

At vi skal af med så mange penge, at vor levestandard må blive en helt

anden. Hvis de rige lande ikke vil gå med til disse ting, er fremtidsudsigterne dystre — hvert land vil forsvare sine interesser — og med hvilke våben?

Menneske-ressourcerne

Det tredje punkt (at ulandene skal lære at udnytte deres ressourcer, hvad mennesker angår) er lige så vigtigt, som det er overset. I pædagogikken siger man, at ingen kan lære nogen noget — og meningen er, at man ikke kan tvinge nogen til at lære noget. Intet uland kan komme op (selv med megen hjælp og en retfærdigere verdensorden), hvis ikke dets folke-masser sætter ind på at ville det. Hvis masserne ikke er sig bevidste, at de vil og skal op, ja så går al hjælp bare i de gale lommer — og eliten fristes til at udnytte situationen ved korrupsion m.v.. Man kan ikke klare sagen ved at udsende »eksperter i at ville« — man kan kun rydde van-

Så er der hakker til alle — undtagen eksperterne!

skeligheder af vejen, så det bliver muligt for masserne at ville. Hverken folk fra vesten eller fra østlandene kan gøre noget her.

Ydmygelse og selvglæde

Ser man på den østlige og vestlige politik over for ulandene, således som den reelt foregår derude, er forskellen ikke særlig stor. Betingelserne, motivationen m.v. er forskellige, men ydmygelsen og tiggermentaliteten hos den ene part og selvgodheden og overlegenheden hos den anden part virker på akkurat den samme måde. Mange tror, at kineserne her skiller sig ud og er helt anderledes, men det er — så vidt jeg har erfaret det — ikke sandt. Jeg har set et stort kinesisk vejprojekt. I hovedkvarteret var der en stor indhegnet plads med en enorm maskinpark. Man benyttede sig ikke af den store mængde af arbejdsløse (eller rettere : underbeskæftigede). Kineserne lavede alt det kvalificerede arbejde — målte ud, sad på maskinerne o.s.v. — og afrikanerne lavede alt det ukvalificerede arbejde (brugte skovle

m.m.). Kineserne arbejdede hårdt med deres maskiner — og tvang dermed afrikanerne til at holde trit med deres manuelle arbejde. Kineserne var altså eksperter ganske på samme måde som alle andre eksperter.

Kirke-fællesskabet

Det eneste område, hvor jeg selv som udsendt ekspert har følt mig som helt værende i familie med befolkningen, var i kirkerne. Går man til kommunion i en kirke i Afrika sammen med hele menigheden, føles det fra begge sider, at nu er man for alvor brødre og søstre, fordi alle har den samme Far. Og her oplever man tit, at hvad åndelighed, hengivenhed, trofasthed m.v. angår, er afrikaneren vor storebror, som vi har så meget at lære af.

Forståelsen for den tredje verden burde derfor være særlig stor i den katolske kirke .. her tæller rigdom, viden og løn jo ikke — her tæller kun kærligheden til Gud og næsten.

Christian West

KVINDENS PLADS I KIRKEN

To kommissioner i Vatikanet — nemlig Bibel-kommissionen og kvinde-kommissionen — har i den seneste tid beskæftiget sig med kvindens plads i kirken og i den forbindelse taget stilling til det aktuelle problem om kvinders muligheder for indsættelse i præste-embedet. Her er, hvad der i øjeblikket foreligger af information fra vore sædvanlige presseklender. Det synes ikke som om, der nu er trukket helt så klare linier, som paven selv fornylig har gjort i en korrespondance med den anglikanske ærkebiskop af Canterbury, Donald Coggan. Fortsatte overvejelser må derfor imødeses.

Den pavelige Bibel-kommission fremsætter ny erklæring:

Bibelen alene giver ikke klart svar på spørgsmålet om kvindelige præster

Den pavelige bibelkommission har i et plenarmøde i april i år behandlet Bibelen og kvinders plads i kirke og i samfund. Kommissionen var blevet bedt om at studere kvinders rolle i Bibelen for her ud fra at finde frem til, hvilken plads kvinder i vore dage kan indtage i kirken, og om kvinder kan ordineres til præster om de altså kan celebrere messen og lede den kristne menighed.

Kommissionen siger, at kvinders rolle jo ikke er det vigtigste emne i Bibels tekster, og at spørgsmålet om præstedømmet

er Bibelen fremmed. Ganske vist taler Det nye Testamente om et præsteligt folk, men bruger aldrig ordet »hierue« i forbindelse med det kristne ledelsesembede og med eukaristien.

Jesus valgte kun mænd

Efter at have beskæftiget sig med kvinders plads i familie, samfund og kirke — ud fra Bibelen — be-

ensstemmelse med jødisk skik — altid mænd, der havde denne ledelse.

Men spørger kommissionen derpå: Må vi deraf slutte, at sådan har det altid været i kirken? Og man må også spørge: Hvilken normativ værdi skal man tillægge de første århundreders kristne menigheder?

Kommissionen beskæftiger sig også med forholdet mellem menighedsledelse

Mens nogle mente, at eukaristien og boden særligt er knyttet til Kristi person — og derfor til det mandlige hierarki — mente andre, at når kirkens hierarki har fået sakramenternes forvaltning betroet, kunne kirken i lyset af situationen give også kvinder mulighed for at forvalte eukaristien og bodens sakramente uden derved at gå imod Kristi oprindelige hensigter.

Forslag om kvindelige præster var på forhånd udelukket

Hemmelig instruks til kvinde-kommissionen

Rom (KIPA) — 3. maj 1973 oprettede pave Paul VI på opfordring af bispesynoden i 1971 den pavelige kommission til studiet af kvindens rolle i kirken og i samfundet. Denne kommission bestod af 15 kvinder fra forskellige steder i verden og 10 mænd, præster og lægeeksperter. (Inger Saxild deltog som særlig indbudt observatør for den skandinaviske bispekonference, red.)

Allerede da kommissionen begyndte sit arbejde lod paven den gennem et

hemmeligt memorandum fra statssekretariatet vide, at præstevielse af kvinder var udelukket.

Kvindekommissionen måtte altså arbejde ud fra denne forudsætning. Den har nu afsluttet sin første arbejdsfase 31. januar i år, og har derefter fremsat en række anbefalinger til paven, bispekonferencerne, ordenssamfundene, internationale katolske organisationer og katolske universiteter.

Det anbefales i stor almindelighed, at man over-

alt arbejder for, at kvinder kommer til at deltage mere aktivt i kirkens og i samfundets liv. Desuden anbefales det, at der straks foretages studier af muligheden for at kalde kvinder til embeder i kirken, som ikke kræver sakramentale vielser.

Specielt rettes der til den hellige stol et ønske om, at der i den nye udformning af kirkeretten bliver taget hensyn til, at kvinder skal have rig lejlighed til at deltage i kirkens liv og sendelse.

Katolsk-anglikansk uenighed om præstevielse af kvinder

York, (KNA) — I november 1975 har pave Paul VI i et brev til ærkebiskoppen af Canterbury, Dr. Donald Coggan erklæret, at det ikke kan tillades, at kvinder præstevies i den katolske kirke, og at det var med beklagelse, at paven havde bragt i erfaring, at man nu overvejede at ordinere kvinder til præster i den anglikanske kirke.

Pave Paul VI's brev var svar på et brev, hvor ærkebiskoppen af Canterbury sidste efterår havde meddelt paven, at i den anglikanske kirke voksede »langsomt men sikkert« den opfattelse frem, at der ikke var noget principielt til hinder for at ordinere kvinder. Pave Paul VI's svar herpå har ærkebiskop Coggan nu meddelt den

engelske kirkes generalsynode.

Paven bygger sin stillingtagen på Bibels udsagn, kirkens århundreder lange praksis og den katolske kirkes lære, om at det er efter Guds rådslutning, at kvinder er udelukkede fra præsteembedet.

Pave Paul VI har klart udtalt sig imod præstevielse af kvinder og begrundet sit standpunkt med, at Jesus selv kun valgte mænd som sine apostle, at kirkens praksis har været uændret eller konsekvent gennem alle århundreder, og at kirkens læreautoritet fastslår, at det er i overensstemmelse med Guds plan at udelukke kvinder fra præsteembedet.

skæftiger kommissionen sig med ledelsesembedet, som Jesus og apostelkirken så det. Det var 12 mænd, Jesus valgte til at grundlægge Gudsriget med, efter sin død og opstandelse pålagde han apostlene at evangelisere alle folkeslag, og inden han vendte tilbage til sin Far, gav han en gruppe mænd, han havde udvalgt, ansvar for at videreføre Gudsriget og lede kirken. Det er en kendsgerning, at både i Apostlenes gerninger og i apostelbrevene hører vi, at det er mænd, der leder menighederne og udøver den apostolske magt. Selv om ledelsen i de enkelte menigheder var forskellig, var det — i over-

og forvaltning af sakramenterne. Ifølge Det nye Testamente synes ledelse altid at stå i forbindelse med prædiken og undervisning, og der er ikke tale om en speciel magt til at forvalte alterets og bodens sakramenter, der dog utvivlsomt har været knyttet til ledelsesembedet, og der er intet bevis i Det nye Testamente på, at dette har været givet til kvinder.

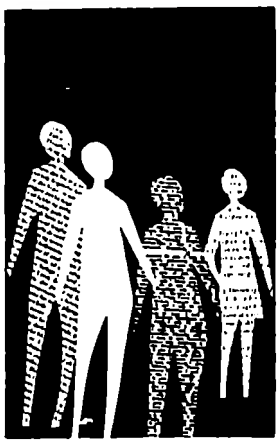
Ikke Bibelen alene

Imidlertid synes det ikke, at Det nye Testamente alene, klart og engang for alle, kan løse problemet, om hvorvidt kvinder kan få adgang til præstedømmet.

(Ifølge NC-kilder uden for bibelkommissionen stemte dennes 17 medlemmer ved plenarmødet om 3 ting: Der var enstemmighed om, at Bibelen alene ikke, »klart og engang for alle, afgør« om kvinder kan blive ordineret.

Med en majoritet af 12 mod 5 forkastede de påstanden om, at der er »tilstrækkeligt bevis i Bibelen til at udelukke muligheden« af kvinders ordination. Med en majoritet på 12 mod 5 gik de ind for, at »kirkens hierarki ... vil kunne betro forvaltningen af eukaristien og boden til kvinder... uden at gå imod Kristi oprindelige hensigter«.)

(NC documentension)

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spaltepads på ca. 30 tekstlinier. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 15, der udkommer 29.9. 1976, er mandag den 13.9. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Sakramentskirken

Nørrebrogade 27 C II, 2200 København N. Tlf. (01) 39 53 80, kontoret, kl. 11-13, undtagen torsdag og lørdag. Tlf. 39 53 80, andenpræsten, kl. 16-17, undtagen torsdag og lørdag. Tlf. 35 68 25, sognepræsten, kl. 16.30-17.30, undtagen mandag og lørdag.

Messetider

Hverdage kl. 19.00. Tirsdag indledes messen kl. 18.30 med fælles rosenkransbøn. Fredag slutter messen med taksigelse foran Sakramentet. Søndag kl. 10.00: Højmesse (på latin 1. søndag i måneden). Kl. 17.00: Dansk reciteret messe. Kl. 18.00: Engelsk reciteret messe. Der er altid kirkekaffe efter søndagens 10-messe.

Torsdag den 2. september kl. 15.45 begynder vore pædagoger undervisningen (i skole og krypt) af de børn, der ikke går på katolske skoler. — Vi opfordrer alle forældre til at overveje, om deres børns religiøse opdragelse er alt, hvad De kan give dem! Bring om muligt personligt Deres børn til denne undervisning.

Søndag den 5. september: I anledning af Kirkedagen på Ledreborg bortfalder musikken ved 10-messen, dermed også Schola Gregoriana medvirken. Ang. transporten til Ledreborg: Se annoncen andetsteds i bladet. Vi håber, at endnu flere end sidste år vil tage del i kirkedagen, da den i sig selv er en stor oplevelse og dertil en lejlighed til at forny ens kontakter med katolske venner.

Lørdag den 11. september: Se annonceringen vedr. Oscarström.

Søndag den 12. september: Det polske kor synger ved 17-messen.

Tirsdag den 14. september kl. 19.45: Abent hus i krypten. Koncertsangerinde fru Alice Abjøm underholder om bl.a. Nordjyllands natur og kulturbilleder med lysbilledforedrag og sang.

Søndag den 3. oktober: Schola Gregoriana synger ved 10-messen.

Bazargruppen mødes hver 1. og 3. tirsdag efter aftenmessen, første gange 7., 21. september og 5. oktober.

København: Skt. Annæ Kirke

Hans Bogbinders Allé 2, 2300 København S. Tlf. (01) 58 41 02 — 58 21 02

Faste messetider

Kirken: kl. 8.30, 10.00 og 19.00. Dragør: Kl. 9.30. Mariahemmet: Kl. 7.00. Skt. Annæ Hjem: Kl. 11.00.

Onsdag den 25. august kl. 19.30 holder vi orienterende møde om Kirkens restaurering

Fredag den 3. september. Jesu-Hjerte-fredag er der messe kl. 8.00 og kl. 19.00 højtidelig aftenmesse med sakramental velsignelse.

Søndag den 5. september: Deltagelse i Kirkedagen på Ledreborg, derfor ingen familiemesse

Lørdag den 11. september kl. 19.00: Komplet.

Birkerød: Den hellige Families Kirke

Bistrup Byvej 4, 3460 Birkerød. Tlf. (02) 81 27 96, bedst mellem kl. 9 — 10.

Søndagsmesser

Bistrup, Nordvanggaard: Kl. 8.00 og 10.00. Hørsholm, Marievej 4. Kl. 9.00. Hillerød, Østergade 4: Kl. 11.00. Mikkelsborg, Strandvej 352, Kokkedal: Kl. 8.00. Åsebakken, Høsterkøb: Kl. 8.15.

Onsdag den 25. august mødes kateketerne kl. 19.30 i Hillerød for at tilrettelægge undervisningen for sognets børn

Torsdag den 26. august holder Hørsholm menighedsråd møde kl. 19.30 på Stella Matutina.

Søndag den 29. august samles Hørsholm menighed efter messen til menighedsfest på Stella Matutina.

Torsdag den 2. september genoptages religionsundervisningen på Nordvanggaard, Bistrup Byvej 4, kl. 16.00. Vi håber, at alle børn kommer med fra starten, også de nye børn, som i år er begyndt i første klasse i skolen.

Tilmelding sker på (02) 81 27 96. De børn som kommer med toget vil blive afhentet på Birkerød station kl. 15.50, og de som bor i Nivå, Niverød og Hørsholm bliver kørt med bus ligesom tidligere år. Bussen starter kl. 15.30 fra Niverød kro og kører over Egedalsvej, Brønsholmsdalsvej, Højmosen, Kystbanevej og Bolbrovej. Efter undervisningen, kl. 17.15, bliver børnene kørt tilbage. Samme aften samles koret på Nordvanggaard kl. 19.30. Kl. 19.00 læses messe i kapellet på Godthåbsvej i Hillerød.

Lørdag den 4. september genoptages religionsundervisningen for børn i Hillerød fra kl. 9.30 til 12.00.

Undervisningen finder sted hveranden lørdag, d.v.s. næste gang den 18. september, den 2. oktober o.s.v. Tilmelding af nye børn på (02) 81 27 96. Også her håber vi, at alle børn kommer

fra begyndelsen, også de nye, der lige er startet i skolen.

Søndag den 5. september afholdes Kirkedagen på Ledreborg Slot ved Lejre. Program opslået i våbenhusene.

Søndag den 12. september samles Hillerød menighed efter messen til en menighedsfest på Godthåbsvej.

Midukuk starter mandag den 13. september kl. 19.00.

Her mødes alle unge fra 12 til 15 år hveranden mandag i lokalerne på Nordvanggaard.

Tilmelding og yderligere oplysninger: Sr. Neophita (02) 81 03 78.

KUK er startet

Her mødes alle unge fra 14 til 18 år hver onsdag kl. 19.30 i KUK lokalerne på Nordvanggaard. Program vil blive udsendt.

Tilmelding og yderligere oplysninger: Henrik Loldrup (02) 81 18 94

Hørsholm: Skt. Hans Kirke

Marievej 6, 2970 Hørsholm. Se venligst under Birkerød.

Ordrup: Skt. Andreas Kirke

Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund.

Søndag den 29. august kl. 8.30: Messe. Kl. 10.30: Højmesse.

Søndag den 5. september kl. 8.30 Messe. (Højmessen bortfalder på grund af valfarten til Ledreborg).

Søndag den 12. september kl. 8.30: Messe. Kl. 10.30: Højmesse

Søndag den 19. september kl. 8.30: Messe. Kl. 10.30: Højmesse.

Søndag den 26. september kl. 8.30: Messe. Kl. 10.30: Højmesse

Søndag den 3. oktober kl. 9.00: Børnemesse. Kl. 10.30: Højmesse.

Angående hverdagsmesser: Se i våbenhuset.

Helsingør: Skt. Vincent Kirke

Nygade 8 B, 3000 Helsingør.

Søndagsmesser

Kl. 8.00: Dialogmesse. Kl. 10.30: Højmesse.

Børnenes og de unges religionsundervisning tages op igen ved begyndelsen af sep-

tember. Der kan rettes henvendelse til sognepræsten eller søster Anna Elisabeth.

Undervisningen til firmelse og trosbekræftelse begynder i september og koordineres af sognepræsten, til hvem der bedes rettet henvendelse.

Søndag dens 5. september: Kirkedag på Ledreborg. Henvendelse ang. transport bedes givet til søster Maria-Augusta eller sognepræsten.

Der gøres allerede nu opmærksom på, at menighederne i Birkerød, Hillerød, Hørsholm og Helsingør indbydes til en fælles weekend på Magleås den 20.-21. november med temaet: Sognefællesskab/Kirkefællesskab.

Hillerød: Skt. Vilhelms Kirke

Østergade 12, 3400 Hillerød.

Se venligst under Birkerød.

Vejle: Skt. Norberts Kirke

Fjellegade 2, 7100 Vejle.

Tlf. (05) 82 08 93. Kontortid: Onsdag — lørdag kl. 9-12.

Søndag den 29. august: Under højmassen dåb af Anita Flysta Mikkelsen (Thyregod).

Søndag den 12. september kl. 10.00: Familiemesse. En gruppe store unge bekræfter deres tilhørsforhold til menigheden. Menighedskaffe.

Mandag den 13. september kl. 14.30, Vestre Engvej: Kontaktgruppen for de ældre. Bibliotekar Eleonora Sørensen, Vejle, fortæller om og viser lysbilleder fra en tur til Island, vulkanøen med de varme kilder.

Personalia

Ægtevielse: Smed Hans Vester og sygehjælper Marianne Felicia Knudsen, begge Vejle, den 26. juni. Landmand Anders Wamsler-Jensen, Gundsømagle, og lærer Ellen Margrethe Gravgaard, Roskilde, den 17. juli.

Døbt: Leon Vester, den 26. juni.

Århus: Vor Frue Kirke

Ryesgade 26, 8000 Århus C. Tlf. (06) 13 56 66.

Søndagsmesser

Århus: Søndage kl. 8.00, 10.00 (højmesse med kirkekaffe) og kl. 17.00

Polske messer i Århus: Søndag den 5. og 19. september kl. 12.00.

Grenå: Søndag den 29. august, 12. og 26. september kl. 10.30.

Ebeltoft: Lørdag den 28. august kl. 19.30. Sostrup: Hver søndag kl. 8.30.

Odder: Søndag den 12. og 26. september kl. 10.00.

Pindstrup: Søndag den 5. og 19. september kl. 10.30.

Andre gudstjenester og sammenkomster

Søndag den 29. august kl. 10.00: Familiemesse.

Tirsdag den 31. august kl. 14.30: Skt. Knuds klub for pensionister. Første møde efter sommerferien.

Fredag den 3. september. Jesu Hjerter fredag. Kl. 18.00: Eukaristisk tilbedelse, skriftemål. Kl. 19.00: Messe.

Lørdag den 4. september kl. 14.00: Den internationale åbne familie.

Mandag den 6. september kl. 19.00: Emnemesse.

Tirsdag den 7. september kl. 19.30: Første studieaften om Kirkens økumeniske tekster.

Mandag den 13. september kl. 19.00: Messe og møde for menighedsrådet.

Tirsdag den 14. september kl. 19.30: Anden studieaften om den økumeniske bevægelses historie.

Søndag den 19. september kl. 10.00: Latinsk højmesse.

Tirsdag den 21. september kl. 20.00: Katolsk Debat Århus: »Rom og det økumeniske dekret«.

Torsdag den 23. september kl. 19.30: Skolekredsens generalforsamling.

Kunstudstilling i præsteboligen juli - september incl.: Giovanni Poggesci SJ, Italien.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 29/8: 22. alm. søndag. 5 Mos. 4, 1-2. 6-8. — Salme 15, 2-5. (R.v. la: Herre, hvo kan gæste dit telt?) — Jak. 1, 17-18. 21b. — 22. 27. — Mark 7, 1-8. 14-15. 21-23.

Mandag 30/8: Alm. ugedag. 1. Kor. 2, 1-5. — Luk. 4, 16-30.

Tirsdag 31/8: Alm. ugedag. 1. Kor. 2, lob-16. — Luk. 4, 31-37.

Onsdag 1/9: Alm. ugedag. 1. Kor. 3, 1-9. — Luk. 4, 38-44.

Torsdag 2/9: Alm. ugedag. 1. Kor. 3, 18-23. — Luk. 5, 1-11.

Fredag 3/9: Gregor d. Store, pave og kirkelærer (el. Jesu Hjerter Messe). 1. Kor. 4, 1-5. — Luk. 5, 33-39.

Lørdag 4/9: Alm. ugedag (el. Guds Moders lørdagsmesse). 1. Kor. 4, 6-15. — Luk. 6, 1-5.

Søndag 5/9: 23. alm. søndag. Es. 35, 4-7a. — Salme 146, 6-10. (R. v. 1: Pris Herren, min sjæl!) (el. Halleluja). — Joh. 2, 1-5. — Mark. 7, 31-37.

Mandag 6/9: Alm. ugedag. 1. Kor. 5, 1-8. — Luk. 6, 6-11.

Tirsdag 7/9: Domkirkens konsekration. 1. Kong. 8, 22-23. 27-30 el. 2. Krøn. 5, 6-10. 13-6, 2, el. Es. 56, 1. 6-7, el. Ez. 43, 1-2. 4-7a. Vekselsang: Salme 84 eller 1. Krøn. 29, vers. 10-13, el. Salme 122. — 1. Kor. 3, 9b-11. 16-17, el. Ef. 2, 19-22, el. Hebr. 12, 18-19. 22-24, el. 1. Pet. 2, 4-9. — Matt. 16, 13-19, el. Luk. 19, 1-10, el. Joh. 2, 13-22, el. Joh. 10, 22-30.

Onsdag 8/9: Jomfru Marias fødsel. Mikas bog 5, 1-4a, el. Rom. 8, 28-30. — Salme 13, vers. 6. — Matt. 1, 1-16. 18-23. Gloria, Marias præf.

Torsdag 9/9: Alm. ugedag. 1. Kor. 8, 1b-7. 11-13. — Luk. 6, 27-38.

Fredag 10/9: Alm. ugedag. 1. Kor. 9, 16-19. 22b-27. — Luk. 6, 39-42.

Lørdag 11/9: Alm. ugedag (el. Guds Moders lørdagsmesse). 1. Kor. 10, 14-22. Luk. 6, 43-49.

Søndag 12/9: 24. alm. søndag. Es. 50, 5-9a. — Salme 116, 1-6. 8-9. (R. v. 9: Jeg vandrer for Herrens åsyn udi de levendes land) (el. Halleluja). — Joh. 2, 14-18. — Mark. 8, 27-35.

Mandag 13/9: St. Johannes Chrysostomus, biskop af Konstantinopel og kirkelærer. 1. Kor. 11, 17-26. 33. — Luk. 7, 1-10.

Tirsdag 14/9: Korsets ophøjelse. 4. Mos. 21, 4b-9. — Salme 78, 1-2. 34-35. 36-37. 38. (R: »Glem ikke Herrens værker«). — Filip 2, 6-11. — Joh. 3, 13-17. — Gloria, korsets præf. el. Herrens lidelse I.

Onsdag 15/9: Den smertefulde Guds Moder. Hebr. 5, 7-9. — Joh. 19, 25-27, el. Luk. 2, 33-35.

Torsdag 16/9: Cornelius, pave og Cyprian, biskop. 1. Kor. 15, 1-11. — Luk. 7, 36-50.

Fredag 17/9: Alm. ugedag (el. Robert Bellarmino, biskop og kirkelærer). 1. Kor. 15, 12-20. — Luk. 8, 1-3.

Lørdag 18/9: Alm. ugedag (el. Guds Moders lørdagsmesse). 1. Kor. 15, 35-37. 42-49. Luk. 8, 4-15.

Søndag 19/9: 25. alm. søndag. Visd. 2, 17-20. — Salme 54, 3-6. 8. (R. 6b: Herren støttes min sjæl). — Jak. 3, 16 — 4, 3. — Mark. 9, 30-37.

Magleås

søger:

PERSONER TIL AT FORESTÅ MADLAVNINGEN

2 personer, der kan afløse hinanden alle ugens dage (ca. 35 timer ugentlig til hver).

PERSONER, DER KAN TILKALDES

— hovedsageligt til at hjælpe os med rengøring, madlavning, afrydning o.s.v., og som vi kan henvende os til, når der er brug for »et par ekstra hænder«.

Vor aktivitet med møder, kurser, retræter, ferieophold for plejehjem og meget andet, er blevet overvældende og glædelig stor. Derfor savner vi nu nogle personer, som kan indgå i husets rytme og hjælpe os dagligt.

Desværre er værelseskapaciteten så lille, at det er en betingelse, at De kan bo hjemme.

Personlig eller skriftlig henvendelse rettes direkte til bestyrer Niels E. Bølling.

Magleås

Høsterkøvej 6 · DK-3460 Birkerød
Telefon 02-810715

Rygaards Skole, Hellerup

søger en lærer pr. 1. oktober på grund af lærers overgang til anden stilling. Fag: dansk, orientering og engelsk i hovedskolen, tysk og biologi i realafdelingen.

Skolen, som er en kristen skole på katolsk grundlag, henvender sig til ansøgere, der gerne vil arbejde i et kristent miljø.

Ansøgning stiles til skolens bestyrelse og sendes til skoleinspektør Ole Meyer, Bernstorffsvej 54, 2900 Hellerup inden d. 20. september. Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til skolen (HE 1053).

tilbyder:

Efteråret - foråret 1976 - 1977

Fire møder:

2. til 3. oktober 1976
»Dåben i dag«
Mødeleder: pater P. Grégoire

13. til 14. november 1976
»Bodens sakramente«
Mødeleder: endnu ikke udpeget

29. til 30. januar 1977
»Præst og menighed«
Mødeleder: pater P. Grégoire

26. til 27. februar 1977
»Ægteskab og familie«
Mødeledere: Kjeld og Ellen Jensen

Fire menighedskurser

1 18. til 19. september 1976
Kursus for sognesekretærer m. fl.
Leder: Inger Saxild

2 9. til 10. oktober 1976
Kursus for menighedsrådsmedlemmer
Leder: L. O. Dorn

3 14. til 16. januar 1977
Lægfolks medvirken ved gudstjenesten
Leder: Per Dolmer

4 5. til 6. marts 1977
Kursus for kirkemusikere
Leder: Knud Erik Kengen

Hent en brochure i våbenhuset eller rekvirer den direkte fra Magleås.

Høsterkøvej 6. DK. 3460 Birkerød
Telefon 02 81 07 15

KIRKEDAGEN

Ledreborg, søndagen 5. september.

Vi tilbyder en bus: Kr. 17 tur-retur.

Afgang fra Sct. Hans Torv kl. 8.15, (siden stop ved Sct. Joseph Hospital og ca. 8.20 ved Jesu Hjerter Kirke).

Vi kører hjem kl. 16.

Skødebørn kører gratis.

BINDENDE tilmelding til vort eller til Jesu Hjerter Kirkekontor senest tirsdag den 31. august.

Sakramentskirken

Hvem kan hjælpe?

I forordet til »Orgellessagelse til Salmebog for det apostoliske Vikariat Danmark« (Kbh. 1919) nævnes, at den hermed foreliggende koralbog for en stor del beror på en »i mange afskrifter foreliggende Orgelbog af J. Gettel«, der var organist ved Sct. Ansgars Kirke i 1840'erne. Skulle nogen ligge inde med en af disse afskrifter eller vide, hvor en sådan måtte befinde sig, bedes De hermed venligst rette henvendelse til

Ole Kongsted.
Korsanger v. Sct. Ansgars Kirke
Studiestræde 17, 3. sal.
1455 Kbh. K.
tlf. (01) 15 61 87.

Tak til læserne

Vi kan med glæde meddele vore læsere, at vi indtil nu har modtaget

Kr. 125.229,-

hvilket svarer til det beløb, vi modtog i samme periode sidste år.

Vi modtager stadig gerne frivilligt bidrag til »katolsk orientering«.

710 millioner katolikker i hele verden

Rom (KIPA) — Det procentiske antal af katolikker af verdens 3.873.733.000 mennesker er stadig 18,3% — 710 millioner — fremgår det af »Kirkens statistiske Årbog«, der blev offentliggjort 29/7 i år i Vatikanet. Dette værk, der nu udkommer for femte gang er affattet på latin, engelsk og fransk.

Alle kirkelige forvaltningsområder opfordres til hvert år, den 31. december

at indsende statistiske oplysninger. For året 1974 kom der indberetninger fra 2348 forskellige bispedømmer og andre forvaltningsområder, mens kun 206 ikke indsendte sådanne oplysninger. Ifølge det statistiske centralbureaues skøn lever ca. 5 millioner — 8% af alle katolikker — i disse områder.

De forvaltningsområder der mangler oplysninger fra, befinder sig især i østblokken. Der er således in-

gen oplysninger fra Albanien, Bulgarien, Litauen, Rumænien, Rusland og Ukraine, ligesom der totalt mangler oplysninger fra Folkerepublikken Kina, Polen, Jugoslavien og Tjekkoslaviet har derimod sendt indberetninger.

I de fleste lande er antallet af barmhjertige og nyfødte set i forhold til befolkningstallet det samme. Bemærkelsesværdigt er det, at i 1974 blev over 1 million voksne døbt.

410.000 præster i hele verden

Rom (KIPA) — 31/12 1974 var der ca. 410.000 præster i den katolske kirke. Over 262.000 af dem var verdenspræster, knapt 148.000 ordenspræster. Da antallet af katolikker i hele verden på samme tidspunkt var ca. 710 millioner, vil det sige, at der var knapt 6 præster til hver 10.000 katolikker.

I alt var der ved årets afslutning 3.129 præster færre end ved dets begyndelse. Af verdenspræster var der i årets løb en tilgang på 4.380, men i samme tidsrum døde 4.747 verdenspræster og 1.778 forlod præstegerningen (i 1973 forlod 1.868 deres embede).

For første gang indehol-

der årbogen oplysninger om, i hvilken alder præster gennemsnitligt dør, og hvor længe de har virket som præster. I gennemsnit lever præster til de er 72 år og har da gennemsnitligt været præster i 47 år. De, præster, der forlader deres embede har en gennemsnitsalder på 39 år og har gennemsnitligt været præster i 14 år.

Næste nummer udsendes onsdag den 15. 9.

Kardinal Döpfner lytter opmærksomt som præsident for synoden i Würzburg.

Kardinal Julius Döpfner død

Et tab for hele verdenskirken

Kardinal Julius Döpfner døde pludselig af hjerteinfarkt den 24. juli. Den 26. august skulle han have fyldt 63. Han var en af de bærende kræfter i præsidiat under forberedelsen og som moderator ved gennemførelsen af det 2. Vatikanconcil (1962-65). Mange af hans vigtige indlæg har bidraget til at skabe den verdensåbenhed, som verdenskirken var blevet lidt nervøs for, og den nye ånd af biskoppelig kollegialitet og kirkesans blandt de troende.

Slidt op i kirkens tjeneste

Julius Döpfner blev født i det frankiske v/d Rhön ved Bad Kissingen. Han fuldførte sine teologistudier ved Germanicum i Rom, hvor han blev præsteviet i 1939. Som 35 årig blev han af Pius XII udnævnt til biskop i Würzburg, Europas yngste biskop. I 1957 sendte paven ham til den vanskelige biskop-post i Berlin, hvor han i 1958, som 45 årig, blev verdens yngste kardinal. Berlinmuren med sine politiske komplikationer og kardinal Wendels pludselige død i München medførte, at pave Johannes i 1961 udnævnte ham som den nye ærkebiskop af München. Arkivbilleder viser, hvor hurtigt denne robuste mand, der var en dygtig bjergbestiger og en myndig hyrde, er blevet mærket af træthed, bekymring og smerte. Koncilet i tresserne, den tyske kirkesynode, som endte i

fjor, og hvis formand han var som præsident for den tyske bispesynode, har i bogstavelig forstand slidt ham op i kirkens tjeneste.

Kardinal Stefan Wyszyński fylder 75 år

Polens åndelige fader, respekteret af alle parter

(KIPA) — 3. august fyldte kardinal Stefan Wyszyński 75 og nåede hermed den aldersgrænse, hvor biskopper nu om stunder tilbyder paven at forlade deres embede. Tidligere var man biskop for livstid og blev om nødvendigt aflastet af hjælpebiskopper, og hvis det slet ikke gik mere, udnævnte paven en apostolsk administrator.

Falder næppe for aldersgrænsen

Selv om biskopper altså nu til dags »falder for aldersgrænsen«, behøver paven dog ikke straks bevilge dem deres afsked. Og man tager nok ikke fejl, når man forventer, at Paul VI lader kardinal Wyszyński forblive i embedet foreløbigt. Kirken har brug for ham. Katolikkerne i Polen har brug for ham, og også Polen har brug for ham. I Warszawas cafeer fortæller det som en vittighed, at selv Gierek har henvendt sig til pavestolen i den anledning, for efter de uroligheder, der udløstes ved meddelelserne om stærke prisstigninger især

Endnu i foråret 1976 foretog han en lang missionsrejse gennem Afrika.

Julius Döpfner er brudt sammen midt i en tid, hvis mennesker han ofte har advaret mod den brutalisering af den politiske moral, der truer os med den samme kynisme, der engang dannede grobund for nazismen. Han var en mand af mod og klare standpunkter i den »åbne midte«, hvor alle ekstremismen prellede af. Helt på linje med hans store forgængere kardinalerne Faulhaber og von Galen turde han lægge fingeren på samfundets rådne pletter, ikke mindst i debatten om fosterdrab og medlidendhedsdrab.

Kardinal Julius Döpfner går ind i historien som en af kirkens største leder-skikkelser. Hans død er et tab, ikke blot for vore tyske trøsfæller men for hele verdenskirken.

på levnedsmidler, har Polen brug for kontinuitet og ledelse.

Eksperimenter kan ikke tillades

Hvor meget der nu er om historien om Gierek eller ej, så er kardinal Wyszyński en mand, der holder på kontinuiteten. I Polen er det nødvendigt, at kirken er stærk og samlet, derfor kan han ikke tillade eksperimenter, der kan gå andre steder.

Kardinalen er en leder-skikkelse, som både kommunistpartiet i Polen og Kreml regner med, men også en mand som Casaroli, sekretæren for kirkens offentlige anliggender, må regne med ham. Han står i spidsen for 30 millioner katolikker i et østland. Han har selv erfaret, hvad lidelse er, han har været i fængsel, han ved, hvad det vil sige at være lidelsens og tavshedens kirke. Men samtidigt er han helt og fuldt polak, og i Polen er der identitet mellem kirke og nation, hvad man oplevede meget stærkt, da Polen fejrede 1000-året for

Ærkebiskop Marcel Lefebvre suspenderet af paven

Forhenværende ærkebiskop af Dakar, Mgr. Marcel Lefebvre, er blevet kendt verden over for oprettelsen af et præsteseminarium i den schweiziske by Ecône, med det udtrykkelige formål at uddanne præster imod det 2. Vatikanconcils ånd, vedtægter og konstitutioner. I fem år har Rom med venlighed og tålmodighed forsøgt at tale ham til fornuft, men han forkastede principielt koncilets myndighed og pavens autoritet til at gennemføre dets beslutninger. Flere gange har han kaldt pave Paul VI for en kætter.

Da præsteseminarium i Ecône begyndte at stifte uro og usikkerhed blandt katolikkerne, og navnlig mgr Lefebvre demonstra-

tivt begyndte at misbruge kendte valfartsteder og kirker til et »korstog« for »traditionalistbevægelsen«, erklærede Rom i 1975 seminarium i Ecône for ophævet, uden ret til fortsat at uddanne præster. Lefebvre fortsatte. I officielle rundskrivelser tog de schweiziske biskopper afstand fra Mgr Lefebvres

lister til sin første messe (efter den afskaffede ritus fra 1570) i Geneves »Palais des Expositions«, og at selveste ærkebiskop Lefebvre ville holde festprædikenen. Biskop Mamie forbød messen. Den fandt sted. Mgr Lefebvre holdt prædikenen og hidsede de par tusinde deltagere op mod paven og koncilet.

Ærkebiskop Lefebvre blev ved med at trodse paven og koncilet.

pinlige holdning og erklærede, at ingen seminarist fra Ecône ville kunne blive ansat som præst i noget schweizisk bispedømme. De franske biskopper tilsluttede sig denne stillingtagen, hvad deres eget bispedømme angik.

Ærkebiskop Lefebvre lod pavens personlige henvendelser ubesvaret eller gav undvigende svar. Paven forbød ham at vie flere præster og stillede en tidsfrist for med et definitivt tegn på disciplin og loyalitet at indordne sig.

Pavens tålmodighed bristede

Den 29. juni viede han i Ecône 13 præster og 13 diakoner trods pavens klare forbud. Omgående meddelte biskoppen af Lausanne, Geneve og Fribourg, Mgr Pierre Mamie, at ingen af de illegalt viede ville få jurisdiktion, og at ingen kirke måtte give efter for deres eventuelle forsøg på at holde en gudstjeneste.

Uforstyrret af denne biskoppelige sanktion, offentliggjorde en af de ulovligt viede, Denis Roch, at han indbød alle traditiona-

Omgående har pave Paul suspenderet både den oprørske ærkebiskop og samtlige af ham viede præster og diakoner.

Ikke p. gr. a. messe på latin

I en del af vor dags-presse har man kunnet læse temmelig misvisende oplysninger, bl. a. at han er blevet suspenderet, fordi han læste messe på latin. Sandheden er, at han forkaster koncilets liturgiform (også dens fire latinske messer) fordi han forkaster alt, hvad koncilet vedtaget. Hans stædige holden fast ved den afskaffede messe fra 1570 var kun én — og ikke den mest pinlige — af hans mange ytringer af modvilje mod paven og kirkens efterkonciliære linje.

Suspenderingen fratager ham retten til at udøve nogen som helst biskoppelig eller præstelig virksomhed, inklusive sakramentsforvaltningen og forkyndelsen. Straffen gælder foreløbig kun for ét år, idet Rom stadig håber på, at ærkebiskop Lefebvre og hans vildledte tilhængere vil bøje sig.

Kardinal Wyszyński en leder-skikkelse, som også kommunisterne i Polen og Sovjet må respektere.

Børnesiden HEJ! side 4

Moral og frelse side 5

Den katolske skole side 6-7

Lægfolkets særlige kald side 9

katolsk orientering

Billedet herover er fra et af de små bevægende indslag på den eukaristiske kongres. Under en af sine taler gik den brasilianske ærkebiskop Dom Helder Camara hen og kyssede Mother Thesas hænder under stormende bifald. Begge personligheder er velkendt for deres engagerede indsats for de fattigste i denne verden.

20 præster og ordenssøstre suspenderet i Columbia

Bogota, Columbia (KIPA) — For nyligt har ærkebiskoppen af Bogota, kardinal Munoz Duque suspenderet 20 præster og et større antal ordenssøstre, fordi de havde solidariseret sig med strejkende bankfunktionærer, der havde besat kirker og der indledt sultestrejker. De strejkende opholdt sig mere

end 2 uger i kirkerne, og da de i Medellin blev jaget ud af domkirken af politi, gav ærkebiskop Tulio Botero Salazar dem asyl og betonedede over for politiet asylrettens ukrænkelighed.

Kardinal Munoz, der regnes for ekstremt konservativ, og med ham også flertallet af den colombianske bispekonference, fordømte besættelsen af kirkerne.

Denne nyeste konflikt er et nyt udtryk for det gamle modsætningsforhold inden for Columbias kirke mellem de biskopper og præster, der understøtter det til enhver tid herskende regime i landet, og de kræfter i kirken, der stræber efter sociale forandringer.

International kirkerets-konference

Rom (NC) — En international konference om kirkeret vil blive afholdt i Rom 14.-19. februar 1977 i forbindelse med 100 års jubilæet for det kirkeretlige fakultet ved det pavelige Gregorianna-universitet.

Blandt de emner, der skal behandles på konferencen er: Kirkerettens teologiske natur, — ordenslivets natur og forplig-

telser, — forholdet mellem ægteskabet som social kontrakt og sakramente og i den forbindelse spørgsmålet om kirkens og statens kompetance.

Det ventes, at konferencen vil få deltagelse af eksperter i kanonisk lov, dommere ved de kirkelige domstole, kirkeretsstuderende mv.

Fra vore sædvanlige presseklender forsøger vi nedenfor at give et lille indtryk af den 41. eukaristiske kongres, der blev afholdt i august i Philadelphia, USA. Det foreliggende referat-stof er så omfattende, at meget desværre må udelades, i hvert fald i denne omgang, det gælder bl.a. de mange samtaler om eukaristien og de vægtige indlæg om verdens hunger efter brød og retfærdighed.

Over 1 million deltagere i den eukaristiske kongres Philadelphia, USA

(NC - KIPA) — Der var 800 deltagere til den 1. eukaristiske verdenskongres i Lille i Frankrig i 1881, i kongressen i Philadelphia deltog næsten 1,2 millioner!

Den sidste nadver bøjet i neon!

350.000 deltog i åbningsprocessionen og over 100.000 i afslutningsmessen, Statio Orbis, hvor man over satellit modtog et budskab fra pave Paul VI, og denne begivenhed blev set i TV af 5½ million og hørt i radio af mange flere. Ved åbningsmessen var der brug for 500 hele sæt messeklæder, 1500 albaer, 750.000 messetekster... og en masse tro, håb og kærlighed.

Præsident Ford deltog i afslutningsgudstjenesten og fik stort bifald, da han sagde: »Jeg deler jeres ængstelse for den stadigt aftagende ærbødighed for livet«.

En amerikansk neonkünstler havde lavet en kopi af Leonardo da Vincis »Den sidste Nadver« — i neonrør!

Kender vi de fattige

Blandt deltagerne fra 33 forskellige lande og alle USA's stater var der 461 biskopper incl. 44 kardinaler med pavens legat, kardinal John Knox i spidsen. Ærkebiskop Helder Camara fra Olinda og Recife var der — og så var Mother Theresa der også.

Ved et af moderne spurgte Mother Theresa: »Kender vi de fattige i vore egne hjem, i vore egne familier? Måske er de hverken sultne eller nøgne, men er I sikre på, at ingen

af dem føler sig uønskede og savner kærlighed?»

Et beskedent aftenmåltid

Kardinal John Knoll af Philadelphia inviterede en aften alle biskopper til et »beskedent aftenmåltid« — sådan som fattigfolk får det — i et stort telt. Der blev serveret rå selleri og gulerødder, ost, brød og en fiskestuvning. En af biskopperne fra Den tredje Verden bemærkede, at de fleste mennesker i hans land ville have syntes, at det var et overdådigt festmåltid.

Mange forskellige former for messer

Der var messer af mange slags: Børne- og ungdomsmesser, messer for ægtefolk, messer for ordensfolk og bl.a. en karismatisk messe, hvor kardinal Suenens forestod liturgien, og

der blev bedt, talt og sunget i tunger. I messen, der varede 3 timer, deltog ca. 60 biskopper. 3 polske biskopper kaldte det for »galskab« og var forargede, mens de amerikanske og canadiske biskopper udtrykte tilfredshed.

Bayeki Hay'i Yoesi Namuu

For første gang var indianere indbudt til at deltage i en eukaristisk verdenskongres, og de var kommet fra alle egne af Amerika: 300 af dem i fuld indianerdragt. Der blev talt og sunget på stammesprogene: tewa, hopi, lakota og navajo. Ære være Gud i det høje — bayeki hay'i yoesi namuu — blev sunget på tewa. Den pavelige legat-præsiderede, der deltog 30 biskopper i messen. Messen blev læst af kapu-

Fortsættes på bagsiden

Kirkens frihed øges i Jugoslavien

Belgrad (KIPA) — Den overvejende katolske delrepublik Kroatien vil, efter hvad den i Zagreb udkommende katolske kirkeavis »Glas Koncila« meddeler, i løbet af efteråret få en ny lov for religionssamfund. Dette skulle føre til større frihed for katolsk presse og andre katolske publikationer. Herefter skulle det også blive tilladt for præster at besøge sygehuse og alderdomshjem og lignende institutioner, når det sker efter »udtrykkeligt ønske hos de troende, der opholder sig der«. I større

sygehuse skulle det også blive tilladt at indrette andagts- og gudstjenesterum for de gangbesværede syge. Hvad den katolske presse angår, skulle den fremover få samme kår som resten af pressen, hvilket bl.a. vil sige, at katolske blade også må forhandles i de offentlige kiosker.

Den nye lov vil — stadig ifølge »Glas Koncila« — i vid udstrækning være i overensstemmelse med en lignende allerede ikrafttrådt lov i Slovenien.

B4 42

KAJ F. FJORDING & SØN V/S
MURERMESTRE • INGENIØRER
ENTREPRENØRER • TLF. 01 - 63 12 88

KVALITETSBYGGERI FRA GRUNDEN
TOTALENTPRISER • HOVEDENTREPRISER
JORD • KLOAK • BETON • MURERARBEJDE
OGSÅ OMBYGNING OG RESTAURERING
MEDLEM AF KØBENHAVNS MURERLAUG

C. B. Riis & Søn
Slagtermestre
Valby Langgade 36
København Valby — Telefon VA
1. kl. kød og pålæg

Benzons Aut. katolsk bedemand
Begravelsesforretning 34 46 01 - GO 60 56
Fasanvejens Ndr. Fasanvej 76
Ligkistemagasin GO. 60 56 - GO. 60 30
Begravelse og bisættelse
ordnes for alle trossamfund.
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35
Søn- og helligdage: Go. 80 56

Ørdr. MEYER
Blikkenslagermester
aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peder Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 - 80 50 30

Advokat
Jørgen Ulrik Nielsen
Skindergade 32, 1159 K.
Tlf. (01) 13 42 44
Juridisk bistand bl.a. ved køb og salg af
ejendom, prioritering og oprettelse af tes-
tamente.

Ejner Nielsen
Kolonial — Kaffe
Absalonsgade 14 — 9000 Ålborg
Telf. (08) 12 09 71 — 12 15 56

Bendt Gravgaard
Isenkram og gros
Hobro — Telefon (08) 52 15 44

E. Christoffersen
Ringstedgade 25, Næstved
Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret
Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74

Mogens Larsen
Ramshørd 31, Åbenrå
Telefon 62 26 30 og 62 34 27
Lys — Kraft — Varme

Tømrermester
Ferd. Færch & Co. A/S
Strandvejen 23, Ålborg
Telefon 16 28 00

Læserne skriver

Liturgien og de fratrådte præster

I Katolsk Orientering nr. 12 findes et læserindlæg fra C. Majholm om de mulige årsager til afvandringen af præster, i hvilket indlæg ordet »kedsommelighed« forekommer.

I samme udgave af bladet skriver Lily Fausbøl om det europæiske liturgi-møde i Innsbruck.

På en eller anden måde har jeg ud fra mine ubetinget læge forudsætninger fået disse to ting til at danne en forbindelse.

Jeg ved lige så lidt som C. Majholm, hvorfor præster vender præstegerningen ryggen, og jeg kan følgerig heller ikke — som C. Majholm kan — karakterisere påstanden om kedsommeligheden som en forenkling.

Det er nok muligt, at de analytiske undersøgelser af psykologiske, sociologiske, teologiske og moralteologiske årsagssammenhænge, som hr. Majholm anbefaler, kan give interessante og overraskende

resultater. Det er jeg næsten overbevist om, at de kan, for så fine undersøgelser kan nemlig ikke tillade sig at ende med enkle, banale facit.

Men så længe, der endnu ikke er gransket videnskabeligt i miseren, kan man ikke se bort fra, at præster kan kede sig ligeså brødt som menigheden stort set kan gøre det søndag efter søndag.

Den herskende liturgi er jo ikke nogen munter affære, og den forekommer heller ikke overdrevent opløftende. Den er ret beset præget af en monoton kedsommelighed, der udmærket langsomt, men sikkert kan tage livet af selv en præstelig entusiasme — for slet ikke at tale om menighedens.

Hvor er de henne — de glade dage, da vi sang røgelseskarret og sang gregoriansk? Hvor er farverne, festligheden og alle rosenkransene blevet af? Vi er — forekommer det mig — ved at blive ligeså bedøvende triste

som de reformatorer, der for fire hundrede år siden ville »rense ud« og sætte alt på »rette plads«.

I umindelige århundreder har kirken benyttet latin, og ikke et barn har været i tvivl om, hvad sagen drejede sig om.

Nu har vi så i en helt utæmmelig lyst til at lave om fået indført de nationale sprog, hvoraf følger, at vi med et individuelt antal undtagelser ikke længer kan »deltage« i messen, når vi kommer uden for rigets grænser.

Jeg ved godt, at diskussionen om latin eller ikke latin foreløbig er ført til ende, men jeg kan alligevel ikke se andet, end at begrundelsen for latinens anvendelse, sådan som den blev angivet i »Messebogen«, har endnu større gyldighed i dag, end da den blev formuleret for en menneskealder siden. Der står bl.a., at den vigtigste grund til at fastholde latinen er at vise kirken enhed, idet messen over

alt på jorden læses ens, og begrundelsen slutter uhyre overbevisende med ordene: — Denne enhed i gudstjenesten alle vegne har i vore dage, hvor mennesker rejser mere end nogensinde, vist sig at være til særlig stor velsignelse.

Men nu er det altså ikke velsignelsesrigt mere, selv om vi rejser endnu mere end i 1906.

Det er mig lidt uklart, hvad der kom ud af det liturgiske møde i Innsbruck, som Lily Fausbøl refererer. Tilsyneladende intet håndgribeligt. Ud fra referatet tør man ikke engang nære et svagt håb om, at der kan blive sat lidt kulør på foretagendet.

Som allerede nævnt indledningsvis er mine forudsætninger for at snakke om de indre kirkelige forhold og om liturgien umådeligt læge. Jeg er bare en ganske almindelig kirkegænger, som udmærket kan fatte, om en og anden præst skulle gå hen og kede sig ud af embedet.

Til gengæld kan jeg ikke begribe, hvorfor vi har reformeret os til en så massiv kedsommelighed.

Bent Petersen, Kolding

Åbent brev til biskoppen om præstesituationen

Katolsk Orientering nr. 11 (16.6.76) bragte på s. 6 et referat af pastoralrådets møde og af Deres refleksioner vedr. den nuværende præstesituation. Referenten (HJJ) skrev, at biskoppen var overbevist om, at nogle svar i forbindelse med denne situation var for lette og heller ikke sande, f.eks. afskaffelse af præsternes cølibat. De aktuelle problemer måtte have en anden årsag. »Det lå snarere i en svækkelse af de fratrådte præsters oprindelige kærlighed til kirken og dens lære«.

Det er mit håb, at HJJ helt har misforstået sammenhængen, idet jeg vægrer mig ved at tro, at De på denne måde ønsker at fremkomme med så løst sagte beskyldninger og ukærlige insinuationer.

Eftersom udtalelsen nu har været offentliggjort, finder jeg det mest korrekt, om Katolsk Orientering bringer en berigtigelse/afkræftelse, hvorfor jeg høfligst vil an-

mode Dem om i KO at besvare flg. spørgsmål:

- 1) Hvilke er de kriterier, hvorud fra De kan vurdere og afveje den enkelte fratrådte præsts kærlighed til kirken og dens lære?
- 2) Hvilke muligheder har De for at vurdere de enkelte fratrådte præsters aktuelle arbejde for kirken?
- 3) Hvad forstår De i denne forbindelse ved »Kirken«?
- 4) Hvilke intentioner havde De med en sådan udtalelse/postulat?

Det er Dem bekendt, at flere af de fratrådte præster udtrykkeligt har ønsket at fortsætte at arbejde i kirkens tjeneste så meget som det er muligt og tilladt. Det er derfor med megen sorg og med dyb bekymring, man læser en sådan udtalelse, hvor De groft generaliserer og unødigt sårer en række mennesker, hvis gode vilje og ærlighed De vel ikke er i tvivl om.

Carly Majholm

været medvirkende årsag til, at en præst har opgivet sin gerning.

Når der spørges om kriterierne, hvorud fra en fratrådte præsts kærlighed til kirken og dens lære kan vurderes, så er svaret, at de først og fremmest må søges i, hvad den enkelte fratrådte præst selv bringer til udtryk, skriftligt eller mundtligt eller i handling. Når f.eks. en enkelt af de fratrådte præster har forladt den katolske kirke og er trådt ind i folkekirken, så ligger der i denne handling et kriterium for, at han har haft problemer med at acceptere den katolske kirke som sådan.

På pastoralrådsmødet har jeg ikke forsøgt at vurdere de

enkelte fratrådte præsters stilling til den katolske kirke. Det glæder mig, at adskillige af de fratrådte præster tjener kirken med trofasthed og iver i deres ny stilling i menighederne, hvor de overtager mange af lægfolkets opgaver. De romerske bestemmelser, som på nogle få punkter indskrænker den fratrådte præsts muligheder — som f.eks. ved forbudet mod at blive katolsk skoleleder — må respekteres. Men iøvrigt ser vi, hvorledes præster på en fortræffelig måde er trådt ind i menighedernes liv, og der udøver en værdifuld gerning og bliver respekteret af alle.

Hans L. Martensen

Brudstykker af biskoppens kalender

13. - 16. sept.: økumenisk møde i Geneve

16. sept. kl. 18: møde for storkøbenhavnske skoleledere

Søndag den 19. sept.: firmelse i Næstved kl. 10

22. og 23. sept.: besøg i Odense

Lørdag den 25. sept.: Det økumeniske Center i Århus fejrer 10 års jubilæum

Søndag den 26. sept.: firmelse i Odense kl. 10

26. og 27. sept.: præsterådsmøde på Magleås

Biskoppens svar

Mine refleksioner vedrørende den nuværende præstesituation skal forstås i følgende sammenhæng: Det er en utilstrækkelig og ensidig vurdering, hvis man mener, at problemer med cølibatet er den

eneste grund til, at præster har fratrådt deres præstegerning. Tværtimod er ofte en mangfoldighed af årsager virksomme. I nogle tilfælde har også problemer med kirken, dens lære og dens praksis

Sommerens Sostrup-retræter

Pastor Jørgen Hviid underholder her både børn og voksne med sin bugtaler-dukke.

Biskoppens Sostrup-retræter havde også i år fuldt hus: I alt 164 deltagere præster, 38 medlemmer af menighedsråd og 28 sogne var repræsenteret. Også Assumptionssøstre, Jesu små Søstre, Liobasøstre, Mariasøstre, St. Hedvigssøstre og St. Josephsøstre deltog.

På begge retræter bragte en smuk og levende liturgi hurtig deltagernes sammen til en menighed. Biskoppen fik klapsalver og en varm tak fra forældrene på den sidste dag for sin enestående evne til at tale til børnene.

Også gruppearbejdet blev et tyngdepunkt, som flere af deltagerne ønsker at fortsætte hjemme i løbet af vinteren. Her mødtes præster, søstre og lægfolk på lige fod som katolske kristne og gav ikke blot af deres viden og kunnen, men måske især af deres tro og troserfaring til hinanden. Det gav en menneskelig og religiøs kontakt, som gjorde, at de forskellige kald ligesom faldt på plads i et gensidigt forhold til hinanden — på en anden måde end vi ellers er vant til.

Læreoplæggene belyste

fra forskelligt hold årets tema: Jesus Kristus, menighedens Herre.

Kristne fællesskaber nødvendige

Herom har vi fra fru Anna Marie v. Holstein-Rathlou i Odense modtaget følgende linjer:

Der var mange vejledende og manende ord, og det satte mange tanker i gang. Hvad vil Jesus Kristus sige til menigheden i dag? Vi er jo kirkens redskaber. Vi skal spejde efter de gaver, enhver har og bruge dem i kirkens tjeneste. Hvis vi skal være kirke, skal vi være disciple dvs. gå i skole hos menighedens Herre. Kan det mærkes på os, at vi er kristne? Tager vi konsekvensen af Guds ord? følger vi Kristus og lader ham frit disponere over os?

Efter 2. Vatikanerkoncil er der kommet spænding, kritik, utilfredshed ind i vore menigheder, men også vækkelse. Stadig flere lytter til Jesu ord: Gå ud i alverden!

Det er nødvendigt at danne kristne fællesskaber. Kirken er i diaspora

dvs. de kristne levers spredt og må gøre en indsats for at finde sammen. Intet menneske kan trives isoleret. Gruppedannelser er nødvendige, også for at vi kan leve op til vores mission i en afkristnet verden. Det er vigtigt, at grupperne er til, ikke blot for sig selv og hinanden, men som en surdej i menighederne, for at tilføre menighederne nyt liv. Apostlenes historie er vor historie. Kirken er ikke vores kirke, men Guds, og Jesus har vist os vejen. Men vi skal tage de andre i hånden og føre dem med. Vi er for lidt verdens lys og jordens salt!

En varm tak til biskoppen og arrangørerne af disse vellykkede Sostrup-retræter. De er balsam for sjæl og legeme. Det ville være dejligt om endnu flere ville slutte op. Hvert sogn burde sende mindst 2 repræsentanter og flere præster. Man får en masse til videre bearbejdelse. Og jeg er sikker på, at bibelkredse, bønsekredse og lignende vil dukke op i mange menigheder. Der, hvor troslivet og ceremonier er stivnet i vane: Vågn op og bliv dig bevidst, at du også har pligt til at være med i fællesskabet.

Anna v. Holstein-Rathlou.

For at selv de mindste børn skulle forstå, at det var en festmesse, blev der under messen sendt balloner til vejrs.

Høstfest på Ljungholm

For 4. gang holdt region III en vellykket høstfest på det skønne Ljungholm. Da bispemessen begyndte kl. 11, var der samlet ca. 600 mennesker.

I sin prædiken nævnte biskoppen meget, som der kunne være grund til at takke for en sådan dag, bl.a. vort fællesskab som katolikker. På Ljungholm føler man dette fællesskab, som om man var én stor familie. Det var derfor også helt naturligt, at det netop var her, man benyttede den nye romerske canon for børne- og familiemesser. Den virkede meget festlig.

Taknemligheden for, at

vi har det så godt i vort land, gav sig også udtryk i kollekten, der indbragte over 1500 kr., der gennem Caritas vil blive sendt til mennesker, der lider efter jordskælv forskellige steder på jorden.

Festdagen indrammedes af messe og sakramentalandagt. Her imellem var der konkurrencer for børn og voksne, og elever fra St. Birgitta skole i Maribo spillede »Kejserens nye klæder«.

For at selv de mindste børn skulle forstå, at det var en festmesse, blev der ved messens slutning uddelt balloner til at sende opad.

60 års jubilæum

Søster Scholastica Leth Mammen, kronjyde og med sine 83 år den ældste af de danske Benediktinerinder her, fejrer Diamantprofes den 9. oktober 1976.

Det var hende, der som priorinde M. Birgitta Wackens vikar var den drivende kraft, da søstrene i den evige Tilbedelses Klo-

ster på Jagtvej i 1936, ønskede at gå over til St. Benedikts regel — en beslutning, der satte spor både i Danmark, hvor søstrene blev grundstammen i Vor Frue Kloster på Aasebakken, og i Brasilien.

Søster Scholastica er stadig virksom, glad og forbavsende åndsfrisk.

Plejehjemmet Hoffmannsminde i Brønshøj har i 3 uger holdt en vellykket sommerferie på Magleås for hjemmets beboere. Takket være en indsamling bl. a. fra »katolsk orientering«s læsere lykkedes det at skaffe de budgetterede 33.000,- kr. På billedet ses forstander Arly Bertelsen i færd med at grille for de ældre.

Efterårslejr på ØM

Fra lørdag den 16. - 23. oktober afholdes efterårslejr på ØM. Lejren er et tilbud til unge på 17 år og op-efter. Lejrens tema bliver »Giv os i dag ...« og henviser til Fadervors 4. bøn. Emnet taget sit udgangspunkt i en materialemappe med samme titel, som er udgivet af Det økumeniske Fællesråd. Mappen indeholder et aktivitetsprogram om rige og fattige lunde, og den henvender sig til ledere indenfor kirkernes og de kirkelige organisationers frivillige børn, ungdoms- og voksenarbejde.

Lejrdeltagerne vil blive introduceret i stoffet, men ellers kalder både temabehandling og lejren i det hele taget i høj grad på alles medansvar og medarbejde.

Emnet har helt klart et kristent perspektiv: »Herre! Hvornår så vi dig sulten eller tørstig eller fremmed eller nogen eller syg eller i fængsel uden at hjælpe dig? — Hvad I ikke

har gjort imod en af de mindste dér, har I heller ikke gjort imod mig.» (Mattæusevangeliet, kap. 25, vers 44-45).

Prisen for lejren: kr. 300,-

Tilmelding senest 4. oktober til lejrsekretæren Bent Larsen, Vognporten 14, vær. 420, 2620 Albertslund. Tlf. 02 641514.

Lejrfolderen kan rekvireres hos Danmarks unge katolikker, Sekretariatet, Sct. Kjeldsgade 3, 2100 København Ø. Tlf. 01 206363.

Ømvallarten den 22. august i år blev med omkring 1200 deltagere og et vidunderligt sommersolskin en festlig oplevelse. De nye bygninger i ØM blev indviet til Guds Moder. Det har længe været en ønskedrøm at dette nye center kunne opstå, og biskoppen takkede de mennesker, der havde stået bag dette. I sin prædiken sagde biskoppen, at det intet nytter, nu vi har fået bygninger, hvis ikke ånden er med. Nye rammer og strukturer er nødvendige, men »kødet er intet værd, og det vi selv har formet og præsteret er uden værdi, hvis det ikke gøres levende af Guds ånd«.

KÆJ!

Vor Far, giv os i dag vort daglige brød!

Hele verden over er der mennesker der sår eller planter og venter på høsttidens komme. Ikke overalt har man råd til dyre maskiner. Ikke overalt svarer høstens udbytte til menneskenes slid. Men selv om man her ikke behøver store lader til at opbevare høsten, er glæden stor. Selv om høsten ikke giver penge, giver den mad . . . i hvert fald til de næste dage eller måneder.

Når høstens tid er kommet, kører store mejetærskere gennem de gule kornmarker. De lader et spor af strå bag sig, mens avnerne og støvet formørker den røde aftenluft. Langs ved markerne får kernerne deres sidste solbad, før de bliver kørt til de rummelige lader.

Glæde og tak for høsten

Du har tit bedt i »Fader vor«: »Giv os i dag vort daglige brød!« Er du klar over, at det lækre stykke franskbrød, du spiser, er Guds svar på din bøn? Ganske vist er det ikke faldet ned fra himmelen, men dog næsten . . .

Har du nogensinde tænkt på, at det brød, du spiser, engang som hvede har stået på marken? Sol og regn, ja hele naturen har været med til at lade den vokse frem. Mange mennesker har været Guds medarbejdere. Resultatet er ikke så dårligt, synes du vel?

Når du tænker over det, bliver det måske nemmere at takke Gud i din borbøn. Du vil måske endda forstå, at præsten ved frembæringen af offergaverne, siger: »Lovet være du, Herre vor Gud, verdens skaber, for brødet og vinen, som vi har modtaget af din gavmildhed. Dette brød og denne vin, frembragt af jorden, ved menneskers arbejde, bærer vi frem for dig. Lad det for os blive livets brød og frelsens kalk.«

Henri.

*Jesus åbenbarer det gode og fuldkomne
Men et er at erkende det,
noget andet at gøre det.*

MORAL OG FRELSE

Af Hans L. Martensen

Det tredje afsnit af den tekst, vi er ved at gennemgå, handler om sammenhængen mellem moral og åbenbaring samt moral og frelse. Det lyder:

»Desuden har Gud gennem sin åbenbaring ladet os kristne kende sin frelsesplan, og han har givet os Kristus, der skænker frelse og helliggørelse. Han er den højeste og uforanderlige livsnorm, både ved sin lære og sit eksempel. Han sagde: »Jeg er livets lys, den som følger mig skal aldrig vandre i mørke, men have livets lys«.

En åbenbaring om moral

Gud har skjult sin skabelsesplan i menneskets samvittighed. Ved forstandens brug kan mennesket finde frem til — i det mindste — brudstykker — af den guddommelige plan. Alligevel er der ingen, der helt kan frigøre sig fra en vis moralsk forvirring, som hans egne tilbøjeligheder eller hans omverden giver anledning til. Derfor famler de fleste rundt i halvmørke, når det gælder at finde normen for ægte menneskelighed.

For at råde bod på denne situation har Gud selv grebet ind. Han har sendt sin Søn, for at vi i ham skulle have det for os i kød og blod, hvorledes sand menneskelighed tager sig ud, når Guds plan kommer helt og fuldt til udfoldelse.

Evangelierne fortæller os om, hvorledes Jesus tog stilling til moralske spørgsmål. De viser os, at han var radikal og førte lovens fordringer ud til det yderste. Han sagde, det var ikke nok at undgå mord, man skulle endog undgå vrede. Det var ikke nok at undgå ætgeskabsbrud, man skulle også undgå det urene blik. Han sagde, at

det der gør mennesket urent ikke var de ydre ting men selve det sindelag, som handlingerne strømmer fra. Han lærte, at det ikke var nok at elske de gode mennesker og ens venner, men at man endog skulle være god ved de onde og elske fjenderne. Hans moralske fordring havde Gud selv som eksempel: »Så vær da I fuldkomne, ligesom jeres himmelske Far er fuldkommen«.

Den der læser evangelierne kan ikke lade være med at føle sig tiltrukket af Jesu person og af hans lære. Uvilkårligt føler man: han viser vejen til at være menneske helt og fuldt. Han viser, hvordan mennesker er, når de modtager deres tilværelse fra Skaberen og lever som hans børn.

Erkendelse og frelse

Jesus åbenbarer det gode og fuldkomne. Men et er at erkende det, noget andet at gøre det. Moral er desværre ikke blot en forstands sag. Ingen har givet stærkere udtryk for dette end Paulus, når han kommer med det forpinte udbrud: »Det gode, som jeg vil, det gør jeg ikke, men det onde, som jeg ikke vil, det gør jeg... Thi i mit indre menneske glæder jeg mig over Guds lov, men i mine lemmer ser jeg en anden lov, som ligger i strid med loven i mit sind og tager mig til fange...« Det er denne ulykkelige situation, som får Paulus til at forsatte: »Hvem vil befri mig...?«

Moral som befrielse

Moral får mange til at tænke på en løftet pegefinger. Ordet har fået en borgerlig-moraliserende klang, som en gardinprædiken. Vi har glemt det vældige kampmotiv, som

Jesus illustrerede, når han uddrev dæmoner og befriede folk fra alskens mørke og besættende magter. Johannes Døberen havde begyndt sin omvendelsesprædiken med ordene: »Øksen ligger parat ved træets rod. Hvert træ, der ikke bærer frugt vil blive hugget om...« Jesus begyndte sin omvendelsesprædiken lige omvendt: »Guds rige er kommet nær! Derfor: omvend jer...« Når Guds rige kommer nær, da bliver mennesker befriede, så de kan begynde at tænke nye tanker.

De besættende magter, der gør mennesker ufri, kan være knyttet både til den enkelte og til fællesskabet. Den enkelte gøres ufri af angst for smerte, af frygt for andre menneskers omdømme, af uordnet begæfter nydelse på andres bekostning. Men der er også besættende magter, som ligger på det kollektive plan. Der er pengenes magt eller samfundets uretfærdige strukturer, omgivelserne kan gøre vold på menneskets frihed på tusind måder. Når soldater vandrer i krig er det for det meste ikke fordi de ønsker det, men fordi de bliver tvunget til det. Når mødre lader deres ufødte børn aflive, så er det også tit, fordi de føler sig under en slags tvang fra omgivelserne.

Om Maria Magdalene siger Lukas, at hun var blevet befriet for syv onde Ånder (Luk 8,2). Jesus havde ikke prædikeret moral for den prostituerede: Men han havde befriet hende for stærke besættende magter der gjorde vold på hende og holdt hende fast i vanære og fornedrelse. Jesus befriede hende fra disse dæmoniske magter: bag efter voksede kærlighedens gerninger (=moral) af sig selv, så Maria Magda-

lene var blandt de få mødige, der fulgte Jesus til korset.

Moral som helbredelse

Synden og alt det onde i omgivelserne slår sår i vort sind. Ligesom sygdom ikke overvindes på en gang — der må være tid til helbredelse — således er det også med det moralske onde. Jo mere ondt et menneske har gjort, og jo mere ondskab det har været udsat for, jo værre sygdomme sidder der i dets sind. Ikke sinds sygdomme i klinisk forstand. Men dybe moralske skavanker, der kan sammenlignes med legemets og sjælens sygdomme. Der sidder ligesom dybe, væskende sår i sindet, på grund af det onde man har oplevet.

Vejen til fuldkommenhed — og moral betyder at følge Guds fuldkomne vilje — er derfor en langsom proces. Paulus havde stor sans for dette. De stærke må bære over med de svage, sagde han. Der er nogen, der er så medtagne af det onde, at de — billedligt talt — kun kan tåle forsigtig tilmålt mælke-spise. Andre er kommet mere til kræfter og kan tåle grovbrød.

Jesus selv betonedes, at han var kommet, ikke for at helbrede raske, men

syge. Derfor tilmålte han sine fordringer efter omstændighederne: vi læser aldrig, at han sagde et strengt og knusende ord til de prostituerede eller til de udstødte af samfundet. Han vidste, at de havde brug for mildhed. Men over for disciplene og apostlene var han ofte streng, han bebrejdede dem tit deres lidettroendehed og deres manglende indsigt.

Over for dem, der troede, at de allerede var moralsk fuldkomne var Jesus knusende streng. De var »raske« og havde ikke brug for læge — troede de! Men for dem, der forstod, at de havde brug for en læge, tilbød Jesus helbredelse. De blev hans disciple, og lidt efter lidt blev de helbredt fra det onde.

Moral som helliggørelse

Typisk for »moralisme« er, at jeg sammenligner mig selv med andre. Når jeg ser, hvorledes andre opfører sig, tænker jeg: så er det dog ikke fuldstændig galt fat med mig selv. Jeg kan da lige klare gennemsnittet.

Jesus viser i sin moralallære en helt anden indstilling. Al sammenligning er uden værdi. Kun én ting gælder: at gøre Faderens vilje. Her nytter det hver-

ken at skele til højre eller til venstre. Der findes kun den norm: at gøre, hvad Gud befaler. Han har givet sine bud til alle mennesker. Og dog kræver han ikke det samme af alle. Han kalder forskellige mennesker forskelligt, og han giver ikke samme ordrer til dem alle.

Jesus kan derfor kræve det, der tilsyneladende er absurd. Han siger, vi ikke skal sammenligne os med andre mennesker, men med Gud selv: »For at I skal blive jeres himmelske Faders børn — for han lader sin sol stå op både over onde og gode og lader det regne både over retfærdige og uretfærdige... Vær altså fuldkomne, som jeres himmelske Far er fuldkommen« (Mt 5,48ff)

Hvorledes er det muligt? At gøre Gud selv som forbillede for vor moral? Er det ikke som at ville lære en hund Einsteins relativitetsteori? Hvad er vi i sammenligning med Gud? Og dog bliver Jesus ved sin fordring: Gud selv og intet mindre. Det er hans liv, de kristne skal gøres delagtige i. Derfor er baggrunden for kristen moral »Helliggørelsen«. Guds Ånd sendes til os, for at vi — gradvist — skal få del i Guds egen godhed og kærlighed. Vi skal blive Faderens børn.

Jesus helbreder den spedalske. Udsnit af Bernhard von Hildesheims kristus-søjle.

Hvad vil vi med den katolske skole?

Sidste år ved denne tid havde vi en kort debat om den katolske skoles formål — for kort efter fleres opfattelse, bl.a. fordi debatten ikke rigtig nåede ud over en mere begrænset kreds af skoleledere, som tilmed var midt i deres overvejelser om den katolske skoles identitet. Det umiddelbare resultat af disse overvejelser forelå i foråret med en nyformulering af den katolske skoles formål, vedtaget af skolelederne og godkendt af biskoppen. Det interessante ved denne nye »formålsparagraf« er som omtalt i katolsk orientering nr. 8, 1976, at de enkelte skoler kan bruge den eller lade være, som de nu selv vil. Hermed er de afgørende spørgsmål i skoledebatten i grunden slet ikke besvaret, men tværtimod holdt svævende eller i hvert fald overladt til lokalt initiativ og lokal besvarelse.

Den hidtidige skoledebat har bl.a. været inspireret af tanken om i højere grad at lade de katolske skoler stå som alternativt tilbud til også ikke-katolske kristne, især på baggrund af den danske folkeskoles afkristning. Hvad dette angår, er det nok værd at bemærke FDF/FPF-forslaget om en dansk kirkeskole, hvilket partiernes kirkepolitiske ordførere ønsker at give en fremtrædende plads i en generel folketingsdebat. Dette nye politiske initiativ må på en eller anden måde også have betydning for vore skoleproblemer.

Redaktionen har modtaget nogle bidrag til genoplivelse og videreførelse af debatten om vore katolske skoler. Vi bringer i dette nummer et indlæg af Chr. West og den første af to længere artikler af Flemming Kieler. Kielers anden artikel kommer i næste nummer.

HJJ

Identitets-krisen i den katolske skole

Af Flemming Kieler

Tankerne i denne og en efterfølgende artikel udspringer af en personlig besindelse på de katolske skolars linie og opgaver og er ikke resultatet af nogen bestyrelsesforhandling, skriver Flemming Kieler og fortsætter: —De tegner derfor ikke nogen bestemt skole, men belyser en konkret problematik, der er aktuel for samtlige katolske skoler i dette land.

Hensigten er ikke at angribe nogen person eller skole, men at indbyde til en fælles samvittighedsovervejelse og besindelse på den kristne skoleopgave. Enhver samvittighedsovervejelse kræver — ifølge god gammel tradition en kontant formulering. Måtte tankerne blive optaget i samme intention.

Selv om debatten om den katolske skoles identitet fandt sted for mere end et halvt år siden, kan man næppe sige, at den forløbne tid har bragt almindelig afklaring. Tværtimod synes skolearbejdet mange steder at fortsætte på uklare præmisser. Det opleves både af katolske lærere og forældre — samt af bestyrelsesmedlemmer, der har et ansvar for kursen og de principielle afgørelser i det løbende skolearbejde. Imidlertid er det overordentlig vigtigt og særdeles aktuelt, at vi sætter alle sejl til for at give befolkningen et utvetydigt billede af, hvad den katolske skole står for. »Hvis vi ikke forsøger at beskrive, hvad en katolsk skole er,« skriver Ole Meyer i Katolsk Orientering, — »så kan vi risikere,

at katolske skoler blot bliver almindelige privatskoler, hvor nogle få katolske lærere og ditto elever allernådigst kan få lov til at dyrke deres specielle hobby: det katolske.«

Kristne friskoler

I sit juninummer omtaler Friskolebladet det stigende behov for kristne friskoler. Dermed menes friskoler, som bygger deres virksomhed på den bibelske autoritet og den evangelisk-lutherske kirkes bekendelse. I 1972 fandtes der kun 1 skole af denne art — med et elevtal på 35. I 1975 8 skoler med 684 elever, og i år påtænkes yderligere 3 kristne friskoler etableret. Der er stiftet en landsforening til oprettelse af kristne friskoler, og den udgiver bladet »Den kristne Skole«.

Selv om 684 elever på 8 kristne friskoler endnu er beskedne tal i forhold til de 6553 elever på 23 katolske skoler, er den nye landsforening dog et bemærkelsesværdigt initiativ, som vi kan forvente et frugtbart samarbejde med. Den fælles opgave er at samle og støtte de kristne familier, der i et stadigt mere afkristnet samfund kæmper for at give deres børn en kristen fremtid.

Den åndelige krise i Folkeskolen

Hvilke tanker står nu bag det nye initiativ?

Herom kan vi orientere os i »Friskolebladet«. Man konstaterer den åndelige krise i Folkeskolen, som er ifærd med at miste sin identitet, fordi den savner et klart defineret idégrundlag og en klar autoritetsforståelse. Den er »en plu-

Flemming Kieler er læge og tidligere formand for bestyrelsen for Skt. Ibs Skole i Horsens.

ralistisk skole, hvor alle ideologier har samme krav på at blive fremført, uden at nogen lærer må vurdere, hvad der er rigtigt eller forkert«. Dermed mister Folkeskolen sin etiske autoritet, børnene bliver utrygge og rodløse, og disciplinkrisen melder sig uundgåeligt. I stigende omfang vil de unge lærere, der udgår fra danske seminarier, have mistet evnen til at forstå den kristne kulturarv, som forekommer dem at være »forældet«. I stedet har deres lærebøger og ånden på seminarierne gjort dem fortrolige med »de antikristelige strømninger« i det moderne samfund. Der udvikler sig således et stedse skarpere modsætningsforhold mellem den danske Folkeskole og de kristne hjem. »Ingen kristne forældre kan ønske, at deres

børn skal opdrages pluralistisk. Når vi selv er blevet overbevist om, hvad der er sandheden, ønsker vi også at lære vore børn sandheden at kende. Dette er jo intet mindre end et spørgsmål om frelse eller fortabelse.« Idet man således tager afstand fra tidens værdirelativisme og prisgivelse af børnene til deres egen »frie« sandhedssøgen, konstaterer man nødvendigheden af kristen indoktrinering.

Guds ords autoritet

Nu er »indoktrinering« et ord, som dels er belastet af tidligere generationers terperi og udenadslære — også i religionsundervisningen, dels af den idelige indpiskning af moderne marxistiske dogmer og det anmassende tankemønster i vort afkristnede kultursystem. Vi vil nok derfor i det katolske skolearbejde foretrække at tale om autoritativ belæring, d.v.s. en belæring, der står under Guds ords autoritet uden derfor at krænke den frihed til personlig sandhedssøgen, som er udfordringen til hver ny generation. Her er lærerens — især religionslærerens anliggende ikke nogen form for privat filosofi men den fælles overleverede tro, hvis sandhed han selv er blevet overbevist om. Børn har et skarpt blik for, om religionslæreren personligt står inde for, hvad han (hun) fortæller dem. Un-

dervisningens fundament er, at læreren virker troværdig, og det vil han kun gøre, hvis han selv tror på, at det er sandt og rigtigt, hvad han fortæller dem. Det troværdige indtryk, som børn er så følsomme for, giver tillid. Børns udgangspunkt er ikke troen på Gud men tilliden til opdrageren. Først hos voksne er det troen, som er blevet udgangspunkt for den tillid, vi skænker vore medmennesker.

Man vil heraf forstå, at begrebet »neutral kristendomsundervisning« ikke hører hjemme på en kristen skole.

Helhedsindtrykket af det kristne skoleinitiativ er så positivt, at det kun kan betyde en opmuntring — også for vort arbejde på de katolske skoler. Det bekræfter, at der er en voksende kreds af kristne hjem, som ønsker, at deres børn går på en skole »med velkvalificerede lærere, der har en personlig, kristen livsholdning — og som håndhæver orden og disciplin samtidig med, at den kristne livsholdning gennemsyrrer undervisningen«.

Programerklæringer ikke altid nok

Mens det kristne friskolearbejde har udviklet sig som et kristent alternativ til den danske folkeskoles pluralisme, er den historiske baggrund for den katolske skole jo som be-

kendt anderledes. Den begyndte som menighedsskole betjent af ordenssamfund. Den har udviklet sig til en selvejende institution med katolske og ikke-katolske lægfolk som ledere og lærere. Selvom disse lægfolk vedkender sig skolens kristne grundlag for arbejdet, så må de dog nødvendigvis — ligesom de gamle ordensfolk — begive sig ind i en alvorlig refleksion over, hvad en sådan målsætning indebærer, hvis ikke det skal blive ved ordene alene. Skolearbejde i kristent perspektiv kræver beredskab til personligt opbrud og udvikling.

Det er således både aktuelt og vedkomment, at foreningen af katolske skoler i Danmark har taget spørgsmålet op til debat. Og selv når det er lykkedes at nå frem til en fælles formåls- og programerklæring, vil det være nødvendigt at fortsætte refleksionen over den og til stadighed konfrontere skolearbejdet med den. Dette arbejde er simpelthen nødvendigt for den katolske skoles identitet, der må tegne sig utvetydigt — både i menighedernes, i befolkningens og i medarbejdernes bevidsthed. Derfor kan man ikke begrænse sig til kortfattede programerklæringer holdt i så generaliserende og almene vendinger, at enhver kan tillægge dem betydning efter eget forogdtbefindende. Her synes arbejdet endnu ikke at være ført til ende. Det har dog ikke skortet på væsentlige bidrag.

Biskoppens tanker om skolens fremtid

Vi husker endnu biskop Martensens tanker fra biskoppens orienteringsblad i november 1974. Jeg citerer et uddrag:

»Den ændrede situation for vore katolske skoler — udadtil og indadtil — er en udfordring. Konsekvent må den nemlig føre i én af to retninger:

Den nye tilstrømning af ikke-katolske elever og lærere kunne medføre, at de katolske skoler kom til at ligne landets øvrige skoler til forveksling, både hvad undervisningen og hvad stedets åndelige miljø angår. Med andre ord, de katolske skoler ville blive privatskoler uden andet særpræg end netop, at de er private og gennemsnitlig mindre end de offentlige skoler. De ville ikke blot blive mindre udtalt katolske, de ville også blive mindre udtalt kristne i deres undervisning og opdragelse af børnene. Mange vil være enige med mig i,

at en sådan udvikling ville være højst beklagelig.

Det vi må tilstræbe er, at de katolske skoler — samtidig med at de åbner sig for ikke-katolske kristne — gør et mere bevidst arbejde på at skabe et kristent miljø.

Ved således at skabe en modvægt mod afkristningen af de offentlige skoler, ville de katolske skoler præstere en værdifuld økumenisk indsats. De ville drage kristeligt engagerede mennekser til sig, både forældre, som ønsker at lade deres børn undervise og opdrage kristent, og lærere, som ønsker at udøve deres gerning i kristen ånd.»

Levendegjort af evangeliets ånd

Og lad mig minde om pater Dekkers' svar på spørgsmålet: Hvad er en kristen skole? (Kat. Or. 26.11.75). »Det er en skole, hvis miljø »levendegøres af evangeliets ånd,« som det 2. Vatikanerkoncil siger, — hvor dåben erkendes som en levende Guds virkelighed, der derfor forpligter, — hvor undervisningen og det menneskelige samvær i dagligdagen står under et kristent livs- og menneskesyn, og hvor eleverne også klart orienteres hen imod Jesus Kristus og Hans budskab. Det er ikke nok, at Hans tilstedeværelse er anonym, og at skolen blot lever af en kristen arv, som tidligere generationer har efterladt den.»

Sande ord. Kristent adfærdsmønster, moralske kvaliteter og kristen medmenneskelighed kan — uden fortsat tilknytning til personlig tro — højst overleve eet generationsskifte. Den næste generation vil forkaste det som forældet, hvis ikke troen forkyndes, bevidnes og videregives — også af vores generation.

Personal pædagogik

Og så har sommerferien givet tid og ro til at studere Dalsgård Larsens oplæg til en fælles formåls- og programerklæring. Dette arbejde fortjener stor opmærksomhed og efterlader et indtryk af en meget kvalificeret, nuanceret og alsidig belysning af problematikken. D. L. gennemgår — efter at have præciseret det katolske skolearbejdes grundlag og formål — den katolske skoles forhold til det danske samfund, til den katolske Kirke og til forældrene. Der gøres rede for det kristne menneskesyn — og som noget meget bemærkelsesværdigt finder vi udformning af grundlinjerne i en kristen personal pædagogik.

Hvem tegner den katolske skole?

Af Chr. West

Det er ikke alene herhjemme, man diskuterer den katolske skoles betydning og plads. For ikke så længe siden fik man i Frankrig en ny skolelov med betydning også for den private skole, — og i Frankrig er en privat skole næsten altid katolsk. I tidskriftet »Etudes« maj 1976 gennemgår en jesuit problematikken om den katolske skole i Frankrig og kommer til slut med nogle spørgsmål: Er det rimeligt, at hierarkiet står som egentlig ansvarlig for skolevæsenet? Bør de direkte berørte ikke have større indflydelse? Bør det katolske skolevæsen solidarisere sig mere med det offentlige skolevæsen?

Også til samfundet stiller han spørgsmål: Er det rimeligt, at det offentlige skolevæsen blot henviser utilfredse forældre til en

konfessionel skole? Er det rimeligt, at den offentlige skole er så centraliseret og ensartet, at den ikke giver udfoldelsesmuligheder for de forskellige grupper i samfundet?

Selv om forholdene på mange måder er forskellige i Frankrig og Danmark, kan vi godt have udbytte af at stille os selv lignende spørgsmål.

Bøger der kan inspirere

Iøvrigt er der inden for det sidste års tid kommet to meget interessante bøger herhjemme, der netop vedrører skole og undervisning. Det er Sigurd Højby: »Som jeg oplevede det« (Fremad, 157 s. 59,75 kr.) og Per Krarup: »Fra mit livs rejse — Erindringer og refleksioner« (Gyldendal, 198 s. 72.). Begge forfattere har haft stor betydning for udviklingen inden

for skolepolitik og pædagogik, og begge har nær tilknytning til kristendommen, den ene til højskolen og den anden til Tidehverv.

Disse bøger kan jeg altså varmt anbefale, men når jeg skriver om dem her, er det, fordi jeg mener, at også vi katolikker bør gå i gang med at tænke tingene igennem for alvor. I forhold til vort antal har vi et meget stort skolearbejde. Omkring 20 skoler med godt 6.000 elever. Det lægger beslag på mange menneskers arbejdskraft og på store ressourcer. Derfor må det være bydende nødvendigt for os at blive helt klar over, hvad vi vil med dette skolearbejde. Hvilke ideer har vi? Hvilke værdier er væsentlige for os? Hvad skal vi virkelig kæmpe for? Det er ikke nok med gode formålsparagraffer, selv om de kan

være nødvendige. Men vi må ganske klart kunne gøre rede for, hvad vi vil give andre gennem vore skoler.

Skal »brugerne« bestemme?

De, der bruger skolerne, forældre, lærere og elever, har mere eller mindre bevidst en motivation for at søge dem. Den katolske skole kan f.eks. forekomme mere effektiv, mere disciplineret, mere egnet for svage elever osv. osv. Men hvis ikke vi fra katolsk side gør os helt klart, hvad vi vil med skolerne, vil det meget snart være »brugerne«, der kommer til at tegne dem, og det er der ingen, der kan være tjent med. Vi har modtaget så meget i kirken, vi må også have uendelig meget at give videre.

»Den personale pædagogik ser det ikke som sin opgave at udvikle barnets evner og give det indsigt og erkendelse — men at skabe mulighederne for, at barnet bliver i stand til selv at erkende sine evner, selv tage dem i brug og selv til egne sig kundskaber og nå forståelse i et personligt engagement.«

Dette kan man ikke afværge med etiketten »personalisme«. Det personlige gudsforhold er lige så lidt som personens engagement i et fællesskab en »-isme« — d.v.s. et idésystem, men selv grundlaget for vor åndelige eksistens. At være person vil jo sige at være skabt med henblik på et forhold til andre personer. Den sociale dimension i vort liv er ikke kun noget udvendigt, der tillægges os — men en udvikling af selve vort eksistens-

grundlag. Hvad D. L. refererer til, er det personlige forhold mellem lærer og elev. Eleven er ikke genstand for kundskabsmeddelelse — men en person, der inspireres til kundskabstilægnelse. D. L.'s arbejde er egnet som grundlag for studiearbejde i lærerkræde. Grundsynet i den personale pædagogik er jo simpelthen nøglen til en nyvurdering af hele det pædagogiske arbejde.

Det ville give stort håb om frugtbar udvikling af det katolske skolearbejde, hvis det blev udformet efter et program af denne lodighed. Det praktiske skolearbejde kan jo aldrig stå som alternativ til »teoretiske overvejelser«. Det ligger ganske vist dybt i menneskenaturen at ville skille »det praktiske liv« fra »det åndelige liv« og reservere en skuffe til

begge dele, den ene til hverdagsbrug, den anden til særlig anledning. Skal man imidlertid tale om noget, der er karakteristisk for katolsk kristendom, så er det sansen for syntese af liv på troens og åndens og naturens plan. Syntesen tilstræbes i vor målsætning og realiseres i vort indbyrdes supplement. Vi søger den samme Ånd for i fællesskab at lade den gennemsyre vort liv og fælles arbejde i alle dets facetter. Derfor er hverken den horisontale eller den vertikale orientering svaret i vor vanskelighed — men syntesen af engagement i begge retninger. D. L.'s arbejde forekommer hermodent i balancen og velegnet til at strukturere pædagogisk arbejde.

Man behøver ikke at være profet for at kunne forudse, hvorledes den dan-

ske befolkning i de kommende år vil blive sig sin livsholdning stadigt mere bevidst — også når den betyder afstandtagen fra den kristne tro. Det vil således blive stedse mere almindeligt — og opfattet som mere ærligt, at den kristne dåb undlades, hvor den ikke har baggrund i kristen tro.

I denne udviklingsproces er det af afgørende betydning, at den katolske skole har en klar linie fra starten. Undlader den dette, vil vanskelighederne vokse i takt med udviklingen og med tiden blive umulige at håndtere.

Hvorledes vi kan udnytte de beskrevne impulser og citerede tanker i fastlæggelse af en sådan linie, det vil en artikel i næste nummer af dette blad gøre rede for.

F. Kieler

Kinas folk og kirke

Jens L. Høgsgaard: Midtens Rige efter 1949, DMS-forlag, 168 s., kr. 29.90.

Jens Høgsgaards bog om kirken i Kina efter Den kinesiske Folkerepubliks op-

rettelse, 1949, indledes med en kort historisk skitse af Kinas første møde med vestmagterne og kristendommen, og af de indre stridigheder, som slutteligt medførte kommunisternes sejr. Herefter redegøres mere detaljeret for den politiske og sociale udvikling frem til i dag.

Med denne historiske viden skildres nu den kinesiske kirkes situation. Konfrontationer mellem kirken og maoisterne: »Hundreder af præster og langt flere lægfolk led døden for deres tros skyld, og langt flere blev udsat for grov brutalitet eller fængslet gennem lange tider«. Som dog pludselig ændres til forsoning, hvor de fængslede løslades: »I juli 1970 blev biskop Walsh, der i 1960 var blevet idømt

20 års fængsel, frigivet, hvad pave Paul hilste med glæde. Og biskop Walsh udtalte sig efter frigivelsen anerkendende om de positive resultater af den kinesiske revolution«. Og hvordan »De kristne må frigøre sig for en del af den vesterske dragt, hvori de modtog evangeliet, mens de søger at være tro mod selve evangeliet«.

Høgsgaard var missionær i Manchuriet fra 1929 til 1947 og har siden fulgt udviklingen i Kina meget nøje. »Der har været tider, da beretningerne flød meget sparsomt, og mange af dem har været stærkt præget af sort eller rød propaganda. Jeg har søgt at komme virkeligheden så nær som muligt«.

Denne bog giver et større kendskab til og en bedre forståelse for verdens folkerigeste nation og den forholdsvis lille kirke, som stadig lever derude.

Niels Slabowska

Katolicismen kirken, læren, missionen

I Svenska Dagbladet, en af Sveriges største daglige aviser, omtaltes for nogen tid siden en bog af dominikaner-søsteren Catharina Broomé, »som bogen fremfor andre om den romerske katolske kirke i dag«. Det er »Katolicismen, — Kirken, læren, missionen«.

Høgsgaard var missionær i Manchuriet fra 1929 til 1947 og har siden fulgt udviklingen i Kina meget nøje. »Der har været tider, da beretningerne flød meget sparsomt, og mange af dem har været stærkt præget af sort eller rød propaganda. Jeg har søgt at komme virkeligheden så nær som muligt«.

Denne bog giver et større kendskab til og en bedre forståelse for verdens folkerigeste nation og den forholdsvis lille kirke, som stadig lever derude.

Rektor Hillerdal skriver videre, at den katolske kirke er på hurtig fremmarch i Sverige. Det har en vis sammenhæng med indvandringen, men det er langt fra den hele forklaring. Under de senere år har adskillige svenske konverteret, andre

har fundet et åndeligt hjem i kirken, som ikke længere behøver at fremstå som art-fremmed i det religiøse liv.

»Man kan ikke i det lange løb negligere svenske katolikkers bidrag til kulturlivet«, skriver forfatteren og nævner en lang række navne, som har tilknytning til katolsk miljø, Eva Alexandersson, Eva Berg, Waldemar Hammenhög, Göran Stenius, Anna Lenah Elgström, Birgitta Trotzig, o.a. — Sven Stolpe og Gunnell Wallquist ikke at forglemme. De svenske katolikker kommer til at høres alt oftere i kulturdebatten og et af tegnene herpå, skriver Hillerdal, er det ny betydeligste blad »Signum«.

J. Herskind.

Katolske radioudsendelser

John S. Lundorf.

Søndag den 10. oktober, kl. 17.00-17.55, udsender Danmarks Radio på program 1 messen i Sankt Norberts kirke i Vejle. —

Prædikant: Pater Willem Wuyts O. Præm. Søndag den 28. november, første søndag i advent, transmitterer Danmarks

Radio program 1, kl. 9.55 — 11.05 højmessen i Sankt Nikolaj kirke i Esbjerg. — Prædikant: Pastor Josef Halatyn.

Den hellige Frans af Assisi

I mange år har Johannes Jørgensens bog »Den hellige Frans af Assisi« været udsolgt fra forlaget. Nu kommer en genudgivelse på utallige opfordringer og ovenikøbet en billig udgave!

Katolsk Forlag leverer et fotografisk optryk af Gyldendals 1956 udgave med ny forside i to farver og format 230 x 145 mm.

Den officielle udgivelsesdag bliver d. 4. oktober, dagen efter Frans' dødsdag.

Assisi-kredsen har fået overladt 700 eksemplarer, som tilbydes Dem til en favørpris pr. stk. kr. 27.50 incl. forsendelse indtil d. 3. oktober 1976.

Bogen kan bestilles hos sekretær Ruth Lund Jensen, Solvej 12, 3400 Hillerød

Assisi-Kredsen

Pavestolens internationale arbejde

udsættes stadig for kritik

KIPA/WB — De internationale organisationers virksomhed og pavestolens samarbejde for dem for udvikling, fred og retfærdighed i verden, kritiseres stadig mere og mere. Allerede i 1970 imødegik den schweiziske dominikaner dr. Henri de Riedmatten, pavestolens rådgiver med hensyn til internationale aktiviteter, der ikke var af konkordat-politisk natur og sekretær for det pavelige råd »cor unum« denne voksende kritik. Han citerede en sætning fra det franske blad »le monde«, en sætning, som han helt kunne tilslutte sig: At tage afstand fra FN, ville betyde, at knuse det spejl, som verden af i dag ser sig selv i en verden, hvor de udhungrede proletariske nationer træder frem på scenen, som proletariatet gjorde det i forrige år-

hundrede i det offentlige liv.

Dette er grunden til, at pavestolen lader sig repræsentere ved de mange til FN knyttede eller ikke til FN knyttede internationale organisationer og konferencer, og som ved første blik ikke synes at have noget at gøre med pavestolens åndelige interesser.

Udvikling er fred

Pave Paul VI har flere gange sagt: »Udvikling er det nye navn for fred«. Allerede i Johannes XXIII's encyklika »Fred på jorden« ses udviklingslandenes landbrugsrevolution under en pastoral synsvinkel. I Paul VI's encyklika »Folkenes fremskridt« siges det, at »udviklingen sker nu på verdensplan og kan ikke fremsføres uden en gensidig given og tagen

mellem de udviklede og de underudviklede nationer.

Hjælp til selvhjælp

Kirken og dens hjælpearbejde »cor unum« prøver på at hjælpe de underudviklede folkeslag til selvhjælp på landbrugsområdet — og det både med penge og med arbejdskraft. Men denne hjælp forudsætter en koordinering af kirkelige og såvel nationale som internationale hjælpeforanstaltninger. Derfor har pavestolen en fast observatør den 58-årige italienske biskop Agostino Ferrari Tonidi ved FAO.

Bred udviklingshjælp

Den pavelige kommission »justitia et pax« (fred og retfærdighed) og Kirkens Verdensråd i Genève har i 1967 startet »Komiteen for samfund,

udvikling og fred« (SODEPAX), der mere end med den tekniske og finansielle del af udviklingsarbejdet koncentrerer sig om de sociale og politiske konsekvenser — og det ikke primært på de områder der beskæftiger sig med landbrugets økonomi og ernæringspolitik, SODEPAX prøver også på i økumenisk ånd at opstille programmer for en uddannelse, der kan fremme udviklingen.

Det er først for nyligt, at den nye generalsekretær for SODEPAX er blevet udnævnt. Det er den 49-årige jesuit, P. John A. Lucal, en mand der har lige stor erfaring på det internationale og det økumeniske plan. Han har indtil for nyligt været rådgiver hos pavestolens permanente observatør ved FN i Genève.

Pave Paul VI har gjort det til en af sine største opgaver at fremme freden i verden. Ved begyndelsen til sit pontifikat erklærede han det som sin hensigt, når lejligheden bød sig, at mægle i internationale konflikter for at hjælpe de stridende parter til en ærefuld og broderlig fred. Billedet er fra pavens historiske besøg i FN's hovedkvarter i New York i 1965.

Præst, søster og lægfolk under en af messerne på den eukaristiske kongres i Philadelphia.

Lægfolkets særlige kald og ansvar

2. afsnit fra den ny vejledning til menighedsrådene handler især om forholdet til præsten. 1. afsnit blev bragt i nr. 13, 1976.

Efter synoden nedsattes de forskellige råd: pastoralråd, regionalråd og menighedsråd. Biskoppen ledsagede nedsættelsen af pastoralrådet med et dekret. Indledningen til dette dekret gælder alle vore råd, hvorfor her citeres de første tre afsnit:

Guds folks målsætning

1. Det 2. Vatikankoncil lærer, at målsætningen for Guds folk er »Guds riges fortsatte udbredelse« (jfr. konstitutionen Om Kirken nr. 9). Det lærer endvidere, at Kristus har grundlagt det som »et livets, kærlighedens og sandhedens fællesskab«, og derfor bruges det også af ham »som et redskab til alle menneskers forløsning« (Om Kirken nr. 9).

Alle kristnes ansvar

2. Idet konciliet bl.a. støtter sig på teksten i apostlen Peters første brev: »I er en udvalgt slægt, et kongeligt præsteskab, et helligt folk, et ejendomsfolk, for at I skal forkynde hans guddomskraft, som kaldte jer fra mørket til sit underfulde lys« (1.Pet. 2,9), står det fast, at det er Guds folk som sådant, der har den ovenfor omtalte målsætning (jfr. Om Kirken nr. 9), og at enhver kristen i kraft af sit tilhørsforhold til Guds folk ved dåben har fået medansvar for denne målsætning (jfr. Om Kirken nr. 9). Klarest kommer dette til udtryk i kapitlet om lægfolket, hvor der direkte står: »Lægfolkets apostolat er

delagtighed i selve kirkens frelsebringende mission. Til dette apostolat bemyndiges alle af Herren selv ved dåben og firmelsen« (Om Kirken nr. 33).

Det fælles værk

3. Om mangfoldigheden i kirken siger konciliet i dekretet Om Lægmands apostolatet kort og godt: »Tjenesterne i kirken er forskellige, men sendelsen er én« (nr. 2). Og for at beskrive de gejstlige tjenesters forhold til den fælles og ene sendelse hedder det i konstitutionen Om Kirken: »Hyrderne véd, at de ikke er blevet indsat af Kristus, for at de alene skal påtage sig hele kirkens frelsebringende mission overfor verden, men at deres fornemste hverv er at sørge for de troendes fornødenheder og vurdere deres indsats og nådegaver, så alle hver på sin måde endrægtigt samarbejder på det fælles værk« (nr. 30).

Forholdet mellem præst og lægfolk

Mange spørgsmål er stillet vedrørende forholdet præst - menighedsråd - menighed og det kan vel være vanskeligt på få linier at klarlægge hele denne problematik. Om forholdet mellem præst og lægfolk har Det andet Vatikankoncil klart udtalt sig i konstitutionen Om Kirken: »Den forskel, Herren har oprettet mellem gejstlighed og resten af Guds folk, forudsætter også et fælles bånd i og med, at hyrderne og de øvrige troende er

knyttet sammen i indbyrdes afhængighed. Kirkens hyrder tjener hverandre og de andre kristne ifølge Herrens forbillede, mens lægfolket villigt tilbyder hyrderne og lærerne sit samarbejde.« (§ 32) »Lægfolkets særlige kald består i at gøre Kirken nærværende og virksom netop på de steder og under de omstændigheder, som ellers ikke ville give Kirken mulighed for at virke som jordens salt. I kraft af de gaver, han har fået, bliver hver enkelt lægmand på denne måde et vidne om og et levende redskab for Kirkens egentlige opgave »så meget som Kristus giver ham nåde til det« (Ef. 4,7).

Gensidig anerkendelse

Udover dette apostolat, som angår alle kristne, kan lægfolk desuden på forskellig vis blive kaldet til et mere umiddelbart samar-

bejde med hierarkiets apostolat, på lignende måde som de mænd og kvinder, der hjalp apostlen Paulus med evangeliseringen og arbejdede meget i Herren. (Fil. 4,3, Rom. 16,3 + flg.) (§ 33). »Lægfolket skal, ligesom alle, der tror på Kristus, i kristen lydighed tage villigt imod de beslutninger, som de indviede hyrder, der er Kristi stedfortrædere, måtte træffe i deres egen skab af lærere og ledere i Kirken. På denne måde følger lægfolket Kristi eksempel, som ved sin lydighed indtil døden gav alle mennesker adgang til Guds børns herlige frihed. På deres side skal de indviede Hyrder anerkende og fremme lægfolkets værdighed og ansvar i kirken: de skal gerne gøre brug af deres kloge råd, tillidsfuldt betro dem opgaver i Kirkens tjeneste og give dem handlefrihed, ja opmuntre dem til af egen drift at påtage sig et arbejde.« (§ 37)

Den kristne familie — en slags huskirke

Rom (KIPA) — Ved en af onsdagsaudienserne i sidste måned sagde pave Paul VI, at den kristne familie er et vigtigt element i opbygningen af den ene og verdensomspændende kirke.

På grund af alle troendes almindelige præstedømme er især kristne ægtepar kaldet til i livsfællesskab med hinanden og med deres børn at danne

en »slags huskirke«. Hvis de kristne familier tager denne opgave op, vil de »blive fyldt med en ny kærlighedens og lykkens ånd, der vil blive styrket gennem livets prøvelser og lidelser, og som vil lede dem til en erkendelse af deres sendelse«.

Paven opfordrede til sidst forældrene til at bede sammen med deres børn.

Lægfolks kompetance i menighedsrådene

Struktur-udvalget har gjort en prisværdig indsats med udsendelsen af den ny vejledning til menighedsrådene. Her er god inspiration at hente både til de mere praktiske opgaver og til nogle nødvendige overvejelser over, hvem der egentlig har ansvaret for hvad.

Selv om alle har ansvar i kirken og for kirken, så er dette ansvar dog forskelligt for præst og lægmand. At være indvalgt i et menighedsråd ændrer intet derved. Alle kan selvfølgelig være med til at løse forskellige sider også af de pastorale opgaver, men at leve op til ansvaret for dette arbejdes egentlige indhold vil næsten altid kræve den særlige kompetance eller kvalifikation, som kun præsten er i besiddelse af.

Struktur-udvalget opfatter næppe selv den foreliggende vejledning som fyldestgørende i enhver henseende, og der vil sikkert hen ad vejen komme mere til. Måske ville det være nyttigt lidt nærmere at få præciseret ansvarsfordelingen på de enkelte opgaver i oversigten. I det uddrag, vi bragte i sidste nummer, tales der om sager, hvis afgørelse er forbeholdt menighedens præsteskab eller den kirkelige øvrighed. Mange har sikkert spurgt sig selv, hvad det mon er for sager.

Hans Jørgen Johansen

Vatikanet om Nordens præstemangel

Vatikanet (NC) — Vatikanets radio har for nyligt omtalt præstemanglen i Skandinavien. Siden Den anden Verdenskrig er der kommet mange katolske emigranter til Skandinavien: polakker, italienere, spaniere, grækere og portugisere bl.a. Mange af dem mister kontakten med kirken, fordi der er så få katolske præster i Skandinavien og endnu færre, der taler emigranternes sprog. Blandt Sveriges 8 millioner indbyggere er der

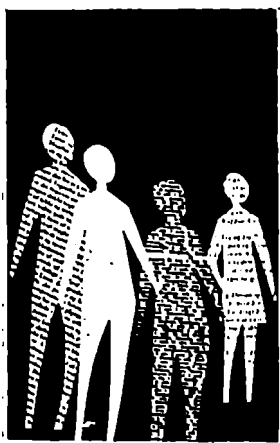
110.000 katolikker, men heraf er kun de 10.000 svenskere, og forholdene i Norge og Danmark er noget lignende. Den skandinaviske bispekonference har derfor bedt biskopperne fra de indvandrede katolikkers fødelande om hjælp, og siden 1971 er der blevet sendt 15 fremmede præster til hjælp for de skandinaviske lande, bl.a. har den jugoslaviske bispekonference sendt 4 kroatiske præster til Norden.

Også i Tyskland træder lægfolket til

München (KIPA) — Også i bispedømmet München og Freising bliver præstemangelen stadigt mere og mere akut. Man har derfor været nødt til at indføre »ord- og kommunionsgudstjenester«, når der ikke er en præst til stede, der kan fejre den hellige messe. Ved sådanne gudstjenester overtager enten en diakon eller en af biskoppen udnævnt lægmand eller -kvinde forkyndelsen og uddeler kommunionen.

Den nu afdøde ærkebi-

skop af München og Freising, kardinal Julius Döpfner skrev kort før sin død i tidsskriftet »Pastorales Forum«, at ingen menighed »måtte ringeagte den præsteløse gudstjeneste og tankeløst tillade sig at forsømme den«. Kardinalen fortsatte: »Så smerteligt det end er, så må man sige det rent ud, at inden længe vil det ikke mere være muligt at fejre den hellige eukaristi i alle bispedømmets menigheder på alle søn- og helligdage.«

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplads på ca. 30 tekstlinier. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 16, der udkommer 13.10. 1976, er mandag den 27.9. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Jesu Hjerter Kirke

Stenosgade 4A, 1616 København V.
Tlf. (01) 24 65 80, sognepræsten og kontor (kontortid mandag og fredag kl. 9.30 - 12.00).
Øvrige præster: Tlf. (01) 21 85 88.

Messtider

Hverdage kl. 7.00, 8.15 og 17.00 (ikke lørdage).

Hver lørdag kl. 18.00: Engelsk messe.

Hver søndag kl. 7.00, 8.30, 10.00 (latinsk højmesse), 11.30 (salmemesse), 20.00.

Tirsdag den 21. september kl. 14.30: Møde for de ældre i den Blå Sal.

Søndag den 26. september og 10. oktober kl. 17.00: Messe på kroatisk. Derefter kirkekaffe og religionsundervisning for børnene.

Fredag den 1. oktober: Jesu Hjerter Fredag: Det hellige sakramente udstilles kl. 16.00 (ikke længere efter messen kl. 8.15). Kl. 16.45: Indvielse til Jesu Hjerter. Kl. 17.00: Messe.

Lørdag den 2. oktober kl. 16.30: Messe på polsk.

Ministrantundervisning hver onsdag kl. 19.00-20.00.

Mariakongregationen: Søndag den 26. september kl. 10.15: Messe i Sct. Josephs Kirke og tirsdag den 5. oktober kl. 15.30: Møde i Jesu Hjerter Kirke.

En velgørers gavmildhed har sat os i stand til at installere en teleslynge i kirken. På alle hørhæmmedes vegne en hjertelig tak!

G. Sanders

P.S. Støt Kirkemusikfonden, giro 502 91 71!

Birkerød: Den hellige Families Kirke

Præstens bopæl: Bistrupbyvej 4, 3460 Birkerød.
Tlf. (02) 81 27 96, bedst mellem kl. 9-10.

Søndagsmesser

Bistrup, Nordvangsgård, kl. 8.00 og 10.00.

Hørsholm, Marievej 6, kl. 9.00.

Hillerød, Østergade, kl. 11.00.

Mikkeltorp, Strandvej 352, Kokkedal, kl. 8.00.

Åsebakken, Høsterkøb, kl. 8.15.

Tirsdag den 21. september mødes Hille-røds menighedsråd kl. 19.30 i menigheds- huset.

Hver onsdag kl. 19.30 holder KUK sine møder på Nordvangsgård i Bistrup.

Midikuk afholder møderne i hestestalden

på Nordvangsgård kl. 19.00 for unge mellem 12 og 15 år mandag den 13. september, 27. september osv.

Religionsundervisning

Om torsdagen kl. 16.00 - 17.15 er der undervisning for børn boende i Birkerød - Hørsholm sogn på Nordvangsgård, Bistrupbyvej 4 i Bistrup.

Det første hold består af de børn, som i år er begyndt i skolens første klasse.

De børn, som kommer med toget, bliver afhentet på Birkerød station kl. 15.50, og de som bor i Niverød, Nivå og Hørsholm bliver kørt af bussen som, ligesom de andre år, kører over Egedalsvej, Brønsholmsdalsvej, Højmosen, Kystbanevej, Bolbrovej.

Den starter fra Niverød Kro kl. 15.30.

Efter undervisningen bliver børnene kørt tilbage.

I Hillerød finder undervisningen sted hver anden lørdag fra kl. 9.30 - 12.00 i menigheds- huset på Godthåbsvej 24, til at begynde med lørdag den 4. september, den 18. september, den 2. oktober osv.

Det første hold er for de børn, som i år er begyndt med deres første skoleår. Hjertelig tak til alle for fest og sammenhold!

Venlig hilsen
Jacob Muise

Brønshøj: Sct. Antonii Kirke

Frederikssundsvej 225, 2700 Brønshøj. Al telefonisk henvendelse bedes rettet til præsterne i Herlev, tlf. (02) 94 76 94.

Søndagsmesser kl. 8.30 og 10.30. Lørdagens messe kl. 17.00 gælder som søndagsmesse.

Fredag den 8. oktober kl. 19.30 indbydes til det årlige store menighedsmøde. Vi vil tilrettelægge menighedens liv og arbejde for vinteren, og håber mange vil møde op med gode ideer og ønsker.

Religionsundervisning for børn i ikke-katolske skoler startes onsdag den 15. september. For børn under 10 år kl. 15.00 og for børn fra 10 til 13 år kl. 15.50. Derefter fast hver onsdag.

Ministranter. Alle, som har lyst til at lære at ministrere, er hjertelig velkomne til at lade høre fra sig. Ring venligst på (01) 28 02 24, Philip Jørgensen.

Personalia. Beboer på Hoffmanns Minde, Josefa Louise Piasecki, der afgik ved døden den 15. august, blev begravet fra kirken den 18. august.

Mandag den 23. august holdt menigheds- rådet møde. Sr. Raphael, fru Barnov samt P. Kertz var særligt indbudte. Bedste hilsener fra Menighedsrådet.

Lyngby: Sct. Knud Lavards Kirke

Lyngbygårdsvej 1, 2800 Lyngby. Tlf. (02) 87 77 12.

Hverdagsmesser

Mandag kl. 12.00. Tirsdag kl. 11.30

Onsdag kl. 9.00. Torsdag kl. 19.00.

Fredag kl. 17.00. Lørdag ingen.

Lørdag den 18. september kl. 17.00: Rici- teret messe.

Søndag den 19. september kl. 9.30: Fami- liemesse. Kl. 11.00: Dansk højmesse.

Lørdag den 25. september kl. 17.00: Reci- teret messe.

Søndag den 26. september kl. 11.00: Dansk højmesse.

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved.

Tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: Tirsdag

- fredag kl. 11.30 - 12.30 eller efter aftale.

Faste gudstjenester

Hver søn- og helligdag kl. 8.00: Messe med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med prædiken.

Hver skoleonsdag og skolefredag kl. 8.00: Skolemesse med prædiken for børnene.

Bispebesøget i weekenden 18./19. septem- ber

Lørdag den 18. september kl. 10.30: Bi- skoppen hilser på firmanderne og taler med de unge bl.a. om firmelsens sakra- mente. Kl. 19.00: Biskoppen fejrer med menighedsrådet og menigheden den hel- lige messe. Efter gudstjenesten mødes bi- skoppen og menighedsrådet i præstegår- den.

Søndag den 19. september: Under højmes- sen kl. 10.00 meddeler biskoppen Firmel- sens sakramente. Efter festgudstjenesten holdes reception i menighedssalen i præstegården, hvor biskoppen meget gerne vil hilse på alle, især også de firme- des forældre. Den polske gudstjeneste bortfalder på grund af receptionen.

Søndag den 26. september kl. 10.00: La- tinsk højmesse.

Fredag den 1. oktober kl. 19.00: Jesu Hjerter andagt.

Religionsundervisning for de børn, som ikke søger vor katolske skole hver skole- fredag kl. 13.45 i Vor Frue Skole.

Konfirmandundervisning hver skolefredag kl. 14.30, fra og med 1. oktober. Konfir- mationen holdes Hvide Søndag (2. søndag

i påsken), den 17. april under højmessens kl. 10.00.

Børnenes højtidelige 1. hellige Kommu- nion holdes Kristi himmelfartsdag, tors- dag den 19. maj 1977 under højmessens kl. 10.00.

P. Karl Marischka takker for alle hilsener og gaver, som han har modtaget i anled- ning af sit 40 års præstebubilæum!

Randers: Jesu Hjerter Kirke

Thorsgade 22, 8900 Randers.

Den 25. juli tog pastor Leo Kertz afsked med sin menighed i Randers. Da han havde frabedt sig festligheder af enhver art i den anledning, skete det ved en al- mindelig højmesse, der blev gjort til noget ud over det almindelige, ved at næsten hele menigheden mødte op — trods ferie- tiden.

Det var tydeligt, at menigheden øns- skede at glæde deres præst og sige ham tak dermed, og det var ligeledes tydeligt, at pastor Kertz i sin afskedsprædiken søgte at give dem det, der lå ham aller- mest på sinde.

Efter messen var der kirkekaffe i præstegårdshaven i det dejlige vejr. Her udtrykte et medlem af menighedsrådet i ord menighedens tak til pastor Kertz for 6 års god tjeneste, samtidig med at hun bød pastor Smeenk velkommen tilbage. Ran- ders menighed lærte at sætte pris på pa- stor Smeenk, da han for 11 år siden var præst her i 3 år.

Roskilde: Sct. Laurentii Kirke

Frederiksborgvej 11, 4000 Roskilde.

Tlf. (03) 35 09 65 (bedst mellem 9 og 10).

Messe hver søndag kl. 8.00, 10.00 og 17.00. Oktober andagt holdes onsdage kl. 19.30.

Ledreborg Slot

Messe hver søndag kl. 9.00.

Frederikssund

Messe på den private realskole søndag den 19. september kl. 10.30.

Slagelse: Vor Frue Kirke

Frederiksgade 7, 4200 Slagelse.

Messe hver søndag kl. 9.00. Fredag den 24. september, 1. og 8. oktober kl. 19.15.

Skt. Maria Kirke

Lundemarken 15, 4400 Kalundborg.

Messe hver søndag kl. 10.00.

Pastor Gillissen, Bredgade 67 A, 1260 København K., træffes tirsdag, onsdag og torsdag kl. 9-16, tlf. (01) 11 60 80, lørdag kl. 8-10 (03) 60 03 92 og kl. 10.30-12 (03) 52 06 45.

Børneundervisningen begynder i præste- gården i Slagelse fredag den 24. septem- ber kl. 18.00 og fortsætter 1., 8. og 29. oktober, 5., 12., 19. og 26. november. Disse fredage er der messe i Vor Frue Kirke i Slagelse kl. 19.15.

Danmarks unge Katolikker afholder lejr i FDF-hytten »Birkely« ved Sorø i tiden 18.-22. oktober.

Lejren er en fortsættelse af de lejre, der

har været for konfirmander i foråret. Prisen for lejren er 145,- kr. Nærmere oplysninger fås ved henvendelse enten til Elin Christensen, Isefjordsvej 30, 4300 Holbæk, tlf. (03) 43 62 72, eller til Claus Munk Plum.

Var det ikke en idé at slutte op om dette lejrarrangement.

Menighedsrådsformanden Claus Munk Plum, Dr. Christiansensvej 7, 4293 Dianalund, tlf. (03) 56 42 46.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 19/9: 25. alm. søndag. Visd. bog 2, 17-20. — Salme 54, 3-6 og 8 (R. 6b: Herren støtter min sjæl). — Joh. 3, 16-4,3. — Mark. 9, 30-37.

Mandag 20/9: Alm. ugedag. Ordsprogenes bog 3, 27-35. — Luk. 8, 16-18.

Tirsdag 21/9: S. Mattæus, apostel og evangelist. Ef. 4, 1-7. 11-13. — Matt. 9, 9-13. Gloria, ap. præf.

Onsdag 22/9: Alm. ugedag. Ordspr. 30, 5-9. — 9, 1-6.

Torsdag 23/9: Alm. ugedag. Præd. bog 1, 2-11. — Luk. 9, 7-9.

Fredag 24/9: Alm. ugedag. Præd. bog 3, 1-11. — Luk. 9, 18-22.

Lørdag 25/9: Alm. ugedag (el. Guds moders lørdagsmesse). Præd. bog 11, 9-12, 8. — Luk. 9, 43b-45.

Søndag 26/9: 26. alm. søndag. 4. Mos. 11, 25-29. — Salme 19, 8.10. 12-14. (R. 9a: Herrens forskrifter er rette, glæder hjertet). — Jakob. 5, 1-6. — Mark. 9, 38-43. 45. 47-48.

I konsekrede kirker (undt. Domkirken): Kirkevielsesfest.

Mandag 27/9: St. Vincents af Paul, præst i Paris, ordensstifter. Johs. bog 1, 6-22. — Luk. 9, 46-50.

Tirsdag den 28/9: Alm. ugedag (el. Wen-ceslaus, hertug af Bøhmen, martyr). Jobs bog 3, 1-3. 11-17. 20-23. — Luk. 9,51-56.

Onsdag 29/9: De hellige ærkeengle Michael, Gabriel og Rafael. Dan 7, 9-10. 13-14. — Joh. 1, 47-51. Gloria, engl. præf.

Torsdag 30/9: Hieronimus, præst og kirkelærer. Job 19, 21-27. — Luk. 10, 1-12.

Fredag 1/10: Therese af Jesusbarnet. Job 38, 1. 12-21, kap. 39, vers 36-38. — Luk. 10, 13-16.

Lørdag 2/10: Værneenglene: 2. Mos. 23, 20-23. — Matt. 18, 1-5. 10.

Søndag 3/10: 27. alm. søndag. 1. Mos. 2, 18-24. — Salme 128, 1-6. (R. 5: Herren velsigne os alle vort livs dage). — Hebr. 2, 9-11. — Mark. 10, 2-16.

Assisi rejser

Restpladser i efterårserien 1976

Afrejse mandag, den 18.10. kl. 9.20.
Hjemrejse mandag, den 25.10. kl. 13.00.
Pris: 1 uge, kr. 1.350,-.

Ophold på Centro Ecumenico Nordico, Assisi.

Rejseleder: Ruth Lund Jensen/pastor Vilh. Kolthoff.

Tilmelding snarest til sekretær Ruth Lund Jensen, Solvej 12, 3400 Hillerød. Tlf. (03) 26 19 13.

Katolsk foredragsrække i Århus

Nationale særpræg i den katolske kirke

12.10: Den franske katolske kirke, ved p. Grégoire O.P.

26.10: Den katolske kirke i Chile, ved p. Manzano S.J.

9.11.: Den polske katolske kirke, ved p. Krawczyk S.J.

23.11.: Den katolske kirke i USA, ved p. Westarp S.J.

Foredragene begynder kl. 20.00 præcis i menighedssalen, Ryesgade 26, og varer med diskussion ca. to timer.
Tilmelding sker på sognekontoret senest 1.10. Afgiften er 35 kr.

Retræte på Magleås

Fra fredag den 5. november kl. 17.30 til søndag den 7. november kl. ca. 15.00.
Retræteleder: pater P. Grégoire o.p.

Emnet:
At være kristen. Meningen med livet... og døden,

Pris: Kr. 180,- for eneværelse, kr. 155,- for dobbeltværelse.

Retræten er arrangeret af Danmarks Katolske Kvinde-Forbund.

Alle, også mænd, er velkomne.

Tilmelding til Suzanne Scavenius, Henrik Hertzvej 2 A, 2920 Charlottenlund.

Tlf. (01) OR. 9251 — bedst om aftenen.

Tilmelding senest den 29. oktober.

Nærmere oplysninger sendes til alle, der tilmelder sig. Ved tilmeldingen bedes man betale kr. 25,- som depositum.

Katolsk Debat Århus

arrangementer for september

21. september 1976 debataften i Skt. Knuds Skoles sal, Ryesgade 24, kl. 20.

Emnet:

Rom og det økumeniske dekret.

Panel:

Regind Buus, Helge Clausen, Gottfried Grünewald og Frederik Hjerrild.

Der vil blive holdt to forberedende studieaftener med følgende emner:

7. september.

a) Det økumeniske dekret (Børge Frue-lund).

b) Det økumeniske direktorium (P.A. Meister).

14. september

a) Det historiske aspekt (Gerhard Peder-sen).

b) Synoden (Oluf Bohn).

Disse forberedende møder holdes i menig-hedssalen, Ryesgade 26, kl. 20.

Alle er hjertelig velkomne til disse møder.

Fredag 24. september — mandag 4. okto-ber

VANDRING I FRANS' FODSPOR FRA SIENA TIL ASSISI

Den 3. oktober er det 750 år siden Frans af Assisi døde. Unge AC'ere med gode kræfter, sans for franciskansk nøjsomhed, solidt fodtøj, rygsæk og sovepose indbydes til sammen med 150 unge fra mange lande at gå den samme vej, som Frans fulgte, da han gik til Assisi for at dø der. Man når frem til jubilæet. Henvendelse til formanden, lektor Kaspar Kallan, Jægersborgvej 38, 2800 Lyngby.

Studiekreds Interpretatio

Emnet: Dødens og opstandelsens teologi.

Tekstbog: Greshake/Lohfink, Naher-wartung, Auferstehung, Unsterblich-keit Herder, 1975.

Sted: Niels Steensens Kollegium, Jagtvej 183 B, lokalet ved siden af englesalen.

Tid: Onsdag d. 29. september 1976, kl. 20. Derefter hver 14. dag.

Inden studiekredsen er der lejlighed til at overvære den hl. Messe kl. 19.30 pr. i Kollegiets kapel.

Leder: P. H. Roos S.J.

Alle er velkommen.

Katolske Menighedsplejer

Bredgade 69 A, st., 1260 København K.

Kontoret har åbent ugens 5 første dage fra kl. 14 - 16. Telefon (01) 15 23 03. Postgiro 6 46 63 97.

Efterårslejr på Øm

fra lørdag den 16. oktober — 23. oktober.

Se i øvrigt artiklen om denne lejr på side 3 i dette nr.

SPROGhøjskolen PÅ KALØ

8410 Rønde

Højskole med sprog som centralfag.
5 mdr. vinterkursus begynder 1. nov.
Engelsk, tysk, fransk.
Dansk for udlændinge.
Alm. fag, valgfrie emner.
Sproglaboratorium.
Ring (06) 3712 86 eller skriv efter skoleplan.

Det religiøse liv i distriktet Diakana

USSR (KIPA) — Religiøsitet i distriktet Diakana nær den ukrainske by Poltava er ifølge det sovjetiske ateistiske tidsskrift »Videnskab og Religion« tilfredsstillende — også efter dette tidsskrifts mening. Der er dog et »men«, og dette »men« betyder, at inden for familierne gives de religiøse forestillinger videre fra de ældre til de yngre. Måske bor en sådan troende familie for langt fra kirken, til at den kan gå i kirke, men i lands-

byerne går det alligevel ud-mærket med at give reli-giøse anskuelser videre. Her hjælper det også, at de ældre familiemedlemmer traditionsmæssigt har en stor autoritet over for de øvrige familiemedlemmer.

Når tidsskriftet alligevel beskriver den religiøse si-tuation i distriktet som til-fredsstillende, skyldes det, at af de tidligere tre orto-dokse kirker og enkelte protestantiske religiøse

samfund, er der nu kun en eneste ortodoks kirke til-bage. I selve Diakana blev den sidste kirke lukket al-lerede for tolv år siden og er nu et ateistisk musæum.

Trods alle resultater af den antireligiøse propa-ganda og den mere eller mindre tvungne opdragelse til ateisme ser tidsskriftet sig nødsaget til at fastslå, at »i vort samfund består der stadig — især på lan-det — faktorer, der udgør en grobund for religiøsi-tet«.

Nylatinske tendenser i kirken

Rom (KIPA) — Latin var engang et verdenssprog, men med det romerske kej-seriges sammenbrud mi-stede det sin verdens-omspændende betydning. Først med humanismens frembrud fik det igen en renaissance blandt andet ved universiteterne.

Imidlertid var latin indtil Det andet Vatikankoncil den romerske katolske kir-kes liturgiske sprog, og selv om det her i vid udstrækning er erstattet af modersmålet, så anvendes det dog stadig i kirkelige

dokumenter. Lederen af Vatikanets kontor for la-tinske dokumenter, Abbed Carlo Egger, har for nyligt udtalt: »Der er for tiden en stærk tendens imod latin, en ganske almen antihu-manistisk tendens — også blandt gejstlige og især blandt unge teologistude-rende... Dette må nu ændres. Den romerske kirke kan ikke give afkald på sin arv, det latinske sprog«. Hermed sigter ab-beden til, at de teologiske kildeværker for en stor del er skrevet på latin.

Pave Paul VI har nu op-rettet »Institutet Latini-tas«, hvis opgave er at fremme alle offentlige og private initiativer til at be-nytte latin.

Med hensyn til liturgien siger abbed Egger, at gan-ske vist har kirken efter Det andet Vatikankoncil af pastorale grunde indført liturgien på modersmålet, men dermed er latinen på ingen måde forsvundet ud af liturgien. Latin benyttes stadig ofte i lande, hvis befolkning er flersproget.

Fattige chilenske flygtninge skaffer børn i Chile mad

Antofagasta, Chile (NC) - Fattige chilenske flygt-ninge er mere gavmilde end de rige, sagde biskop Carlos Oviedo af Antofa-gasta, da han vendte hjem fra en rejse i Argentina, Costa Rica, Venezuela og andre lande, hvor der lever mange flygtninge fra Chile. Formålet med hans rejse var at samle penge til

kirken hjælpeprogram for børn i Chile.

Kirken i Chile driver over 300 køkkener der dagligt bispiser 35.000 børn mellem 2 og 10 år. Køkkenerne er indrettede i kirker, klostre, private hjem og sociale centre. De blev oprindeligt indrettede som en nødforanstaltning i 1973. Nu er de blevet per-

manente og tager sig især af børn, hvis forældre var tilhængere af den marxisti-ske præsident Salvador Al-lende. I forbindelse med militærkuppet i september 1973, hvor Allende blev dræbt, blev mange af hans tilhængere arbejdsløse eller kom af andre grunde i stor nød.

Næste nummer udsendes onsdag den 29.9.

den eukaristiske kongres

Fortsat fra forsiden

cinerpater John Hascall fra cippewastammen. Kardinal Maurice Otunga fra Nairobi ser gerne, at den 42. eukaristiske kongres bliver i hans land, men det afgøres af paven og den permanente kommission for eukaristiske kongresser, der har sæde i Rom.

Verden behøver brød — og Kristus

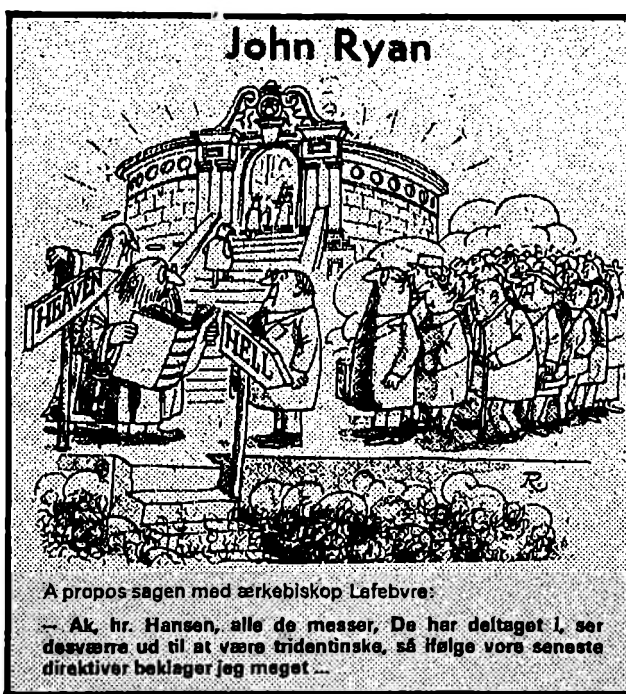
Pave Paul VI fejrede fornylig messen i kirken St. Christina i Bolsena, hvor 1263 det berømte mirakel skete: Da en præst var i tvivl, om brød og vin virkelig blev forvandlet til Kristi legeme og blod, dryppede der blod ud af den opløftede hostie. Blodet faldt på alterduken, der blev bragt til Orvieto, hvor pave Urban VI opholdt sig. Han godkendte begivenheden som et ægte mirakel og indføjede næste år Kristi legemsfest i den romerske kalender.

I sit budskab til den eukaristiske kongres i Philadelphia sagde pave Paul VI bl.a. »Bolsena er nu i Philadelphia, ikke blot fordi vi er forenet ved hjælp af fjernsynet, dette vidunder af videnskab og teknologi, der bringer det, der høres og ses her ved denne ceremoni til den imponerende store forsamling i det fjerne kontinent. Vi er forenede i Ånden, hvad der på sin vis er mere virkeligt, og som gør, at vi

deltager i denne ganske særlige gudstjeneste forenede i tro, tilbedelse og kærlighed. Vi er forenede, fordi vi hører til den ene og samme katolske kirke ... Lad os mindes Paulus' kendte ord om eukaristien: »Fordi der er ét brød, er vi ét legeme, skønt vi er mange, thi alle har vi del i det ene brød« (1. Kor. 10,17) ... Kristus er hos os i eukaristien. Kristus er livets brød. Kristus er nødvendig for ethvert menneske, ethvert samfund, for alt, der er virkeligt socialt i dets inderste væsen — hvad der vil sige: bygger på kærlighed og selvopofrelse — han er nødvendig for verden. Ligesom brød er nødvendigt er Kristus nødvendig«.

Det vil hun nok sent glemme, den lille pige, som paven tog på skødet efter messen i Bolsena, hvorunder han sendte sit budskab til eukaristiske kongres i Philadelphia.

Essay-konkurrence

Vatikanet (NC) — Vatikanets kongregation for uddannelse har netop indbudt til den 2. internationale essay-konkurrence om retfærdighed og fred. Alle, som studerer ved en højere katolsk læreanstalt, kan deltage.

Det bundne essay-emne er i år: »Frihed, ansvarlighed og solidaritet mellem

mennesker. Overvejelser i anledning af 10 års dagen for pave Paul VI's encyklica *Populorum Progressio*«.

Førstepræmien er på 1.000 dollars. 2. og 3. præmien på hhv. 700 og 400 dollars. Bidrag skal være indsendt senest 31. maj 1977.

Fremtids-perspektiv?

Livmoder til leje ...

Milwaukee, Wisconsin (NC) — Sr. Elizabeth Ann Glysh, en af St. Frans' skolesøstre arrangerer kurser for skolesøstre, hvor de studerer fremtids-perspektiver, fordi de følger et medansvar for at skabe denne fremtid.

Sr. Glysh siger, at »mens vi stadig taler om fødselskontrol, er det næste moralske problem måske, at man kan leje en livmoder. En kvinde, der nok kan producere befrugtningsdygtige æg, er måske ikke i stand til at bære barnet tiden ud — eller synes måske, at det er for besværligt. Hun kan så leje sit barn ind i en anden kvindes livmoder«. Noget lignende kendes jo allerede fra husdyravlen, hvor befrugtede æg fjernes fra præmiekøer og indplanteres i mere jævne køer, så man med ganske få præmiekøer kan få mange små præmiekalve.

»Vi forsøger ikke på at skrive science fiction noveller«, siger Sr. Glysh. »Vi vil bare gerne have no-

gen kontrol med, hvad der sker«. Hun mener, at det er kristnes pligt at overveje, om sådan noget som at leje en menneskelig livmoder er moralsk og socialt tilladeligt, og når man har fundet ud af det, så se hvad man kan gøre for at hæmme eller fremme en sådan udvikling.

Nu venter man underbefolkning

Sr. Glysh udtaler sig også om befolknings-tilvæksten. Hun siger, at fremtidsforskere ikke venter en befolkningsekspllosion, men tværtimod en nedgang i jordens befolkning. »De, der måske er mest fremsynede, siger, at det ikke drejer sig om at stoppe fødselstallet i et underudviklet land, for det er ikke befolkningstallet, der skaber sultproblemet, men sulten, der skaber befolkningsproblemet. Hvis man ved, at de fleste af ens børn vil dø, vil man have flere børn, men hvis man ved, at ens børn vil overleve, behøver man ikke så mange.«

Biskop Taylor død

Vi har netop modtaget meddelelse om, at biskop John Taylor af Sveriges katolske stift døde torsdag den 9. september på Birgit-tasøstrenes hvilehjem i Djursholm.

Biskop Taylor, der i

april i år blev opereret for en hjernesvulst, trak sig tilbage som biskop den 3. juni af helbredsgrunde.

Biskop Taylor er født i Illinois, USA i 1914 og nåede at virke som svensk biskop i 14 år.

Sidste baskiske præst er nu løsladt

Madrid (KIPA) — De sidste to præster af baskisk herkomst, P. Domingo Arteché og P. Luis Amiano, der begge har siddet fængslet et år for støtte til

separatistbevægelsen ETA er for nyligt blevet frigivet i overensstemmelse med den nye spanske amnestilov.

Første kvindelige prædikant

Billedet herover viser søster Kathleen Cannon fra Albertus Magnus kollegiet i New Heaven, USA. Efter forlydende er hun den første kvinde, der officielt er indsat i embedet som prædikant i den katolske kirke, og kan følgelig varetage forkyndelsen under messen.

Udnævnelsen blev foretaget af ærkebiskop John Whealon af Hartford i august måned i år.

Ud med Hippokrates

Etiske problemer med lægeløftet

(KIPA) — Det moderne samfund er — også i Tyskland — kommet i konflikt med Hippokrates, den græske læge, der levede for over 2000 år siden. En af Hippokrates' etiske grundsætninger var, at mennesket skal beskyttes, d.v.s. mennesket og menneskets liv fra den første begyndelse, fra undfangelsesøjeblikket. Hans etik er i diametral modsætning til svangerskabsafbrydelser.

Man må drage konsekvenserne af en sådan modsætning, og det gør man da også nu i Tyskland — ikke ved at man giver afkald på at afbryde svangerskaber, men ved at man skiller sig af med Hippo-

krates. Aflæggelsen af lægeløftet, der går helt tilbage til Hippokrates, skal ikke længere være en betingelse for retten til at virke som læge.

Lægeløftet indeholder en forpligtelse til at vise ærefrygt over for ethvert menneskeliv »fra undfangelsen af«, og det passer jo ikke til abortsituationen.

Også den i den hippokratiske ed indeholdte lægelige tavshedspligt synes efterhånden at blive noget »gennemhullet«, når man tænker på de talrige oplysninger om enhver patient, som sygesikring, socialkontorer og mange andre efterhånden kræver.

Filatelist-kongres

St. Pölten, Østrig (KIPA) — Kristne filatelister (frimærkesamlere) fra hele verden samles 29/9-3/10 i St. Pölten i Østrig. I forbindelse med kongressen vil der blive en udstilling af de interessanteste motiver med religiøst indhold, og postkontoret i St. Pölten har fået lavet et specielt stempel med ærkeenglen Gabriel som motiv. Det er de kristne filatelisters verdensforbund, St. Gabriel,

der står for arrangementet. Forbundets protektor er Wiens ærkebiskop, Kardinal Franz König.

katolsk
orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K.
Telf. 01) 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarsstiftelsen, Katolsk orientering
og Informationsafdeling.

I redaktionen:
Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,
Fjellevej 2, DK-7100 Vejle,
Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.
Redaktionssekretær: Knud Kluge.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.
Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.
Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

Trinbrættet side 4

Den hellige Frans side 5

Katekese side 6-7

Skoledebat side 8-9

katolsk orientering

Fra de nye protest-demonstrationer i Nordirland, hvor katolske og protestantiske kvinder i fællesskab opfordrer alle mødre til at forene sig i kamp for freden.

Kvinder bruger fløjter mod vold i Irland

»Vi vil have fred! Vi vil ikke have flere bomber!

Vi vil have, at vore børn skal leve!« Med disse og lignende slagord er katolske og protestantiske kvinder i Nordirland gået til aktion mod terrorismen i deres land.

To katolske kvinder, Betty Williams og Mairead Corrigan organiserede spontant denne kvindernes protestbevægelse efter tre børns voldelige død, ifølge det tyske »Kirchenbote«.

I det første kvindede-

monstrationstog gik der 10.000 kvinder gennem Belfasts gader, næste gang var de 20.000, næste gang 30.000 og kvinderne har i sinde at blive ved med deres protest mod vold, enten den så skyldes nordiske katolikker eller protestanter eller de britiske soldater. »Høgene« i de forskellige lejre beskylder dem for forræderi, men hos andre er der vakt håb om, at man kan bryde ud af den onde cirkel af vold og had, der gennem syv års terro-

raktioner har kostet 1570 mennesker livet, mens 18.000 er blevet sårede.

Kvinderne kaldes sammen til protestmarcherne med trillefløjter, og fløjternes piften har allerede jaget nogle terrorister på flugt. Præster fra såvel den katolske som den protestantiske kirke slutter sig i fuldt ornat til kvindernes protestmarcher, og Vatikanets radio har anbefalet kvinder i hele verden at bruge fløjter som våben mod vold.

Kirkens specielle vilkår i Sydamerika

Pastoralt møde blev fortsat i fængslet

Quito, Ecuador (NC) — 57 personer, heriblandt 17 biskopper og 21 præster fra Bolivia, Chile, Mexico, Paraguay, Peru, USA og Venezuela blev den 12. august arresteret af ecuadoriansk politi under et møde, hvor man var ved at udveksle pastorale erfaringer. 4 af de tilstedeværende biskopper var kommet fra USA sammen med 2 præster fra USA's nationale bispekonferences sekretariat for spansk-talende katolikker, hvoraf der findes 12 millioner i USA.

— og de lagde hånd på dem

Umiddelbart inden politiets indtrængen havde man ved mødet læst Apostlenes Gerninger, kapitel 4, hvor der fortælles, om Peter og Johannes, der bliver arresteret af tempelvagten og saddukæerne, fordi »de tog dem det ilde op, at de lærte folket og i Jesus forkyndte opstandelsen fra de døde. Og de lagde hånd på dem og satte dem i forvaring...« Mødedeltagerne blev kørt i bus i 5 timer til Quito, hvor de blev interneret i politiets hovedkvarter. Her fortsatte biskopper og præster mødet, der som emne havde udveksling af pastorale erfaringer. De nægtede alle at tage føde til sig ud over en enkelt kop kaffe: de sov på cellegulvet og efter midnat fejrede man messe sammen.

Efter 27 timers forløb blev alle igen frigivet på

Årets fodboldkamp

Don Camillo mod Peppone

Aosta (KIPA) — 3500 tilskuere overværede den 24. august en fodboldkamp mellem 11 sognerådsformænd og 11 sognepræster. Kampen endte med 2:1 til sognepræsterne. Indtægten ved billetsalget gik til de jordskælvsramte.

foranledning af den apostolske nuntius i Ecuador Luigi Accogli, kardinal Pablo Munoz af Quito og embedsmænd fra USA's ambassade i Quito.

Både inden fængslingen og i fængslet drøftedes fremtiden for troen på Kristus — specielt i Latinamerika — og kirkens særlige ansvar for de fattige.

Religions-strid bilagt i Tyrkiet

(KNA) — Den tyrkiske præsident, Fahri Korotük har overraskende grebet ind i den voldsomme tyrkiske debat om landets reislamisering, fordi noget sådant slet ikke svarer til den »almindelige tyrkiske poli-

tik«. Man havde ellers i visse kredse frygtet for, at det økumeniske patriarkat skulle være blevet ophævet, og det lille græske samfund udvist fra Tyrkiet.

Søster Rose udvist af Vietnam

Fra Vincent-gruppernes pjece:

Det hjælpearbejde i Vietnam, som vi har udført siden 1959, er nu et afsluttet kapitel, for den 15. august fik vi brev fra søster Rose, der er i Paris: »Vi er jaget ud af Vietnam — alle søstre, som arbejdede på spedalskeshospitalet. De spedalske var fortvivlede, og det samme var vi, da vi måtte rejse. Officielt havde sundhedsministeriet flere gange bedt os om at blive — løgn! — for samtidigt arbejdede man planmæssigt på at få os ud.

Der kom flere og flere restriktioner, og til sidst blev alle fremmede søstre og præster vist ud af landet, fordi de var »for farlige«. Da vi rejste, var ca. 100 vietnamesiske præster i fængsel, og 70 tidligere feltpræster havde i over et år været interneret for at blive »omskolet«. Nøden vokser dag for dag — de fattige bliver fattigere og dør af sult. Man har meddelt, at folkekomstolene vil begynde deres arbejde september.

Søster Rose i den tidligere så maleriske ordensdragt. Gennem Vincent-grupperne har hun haft mangeårig brevkontakt med danske katolikker.

Nordisk Kul A/S 70 45 30

Automatisk levering
Ollevagt i fyringssæsonen
Egen import og tanklager
Radlodrigerede
tankvogne

SALG . KØRSEL . ADMINISTRATION
SERVICE . INSTALLATION

Rødovrevej 383, 2610 Rødovre

01-70 45 30

— sikkerhed for varme

**Murermesterfirmaet
Roman Kusier ApS**

Stationsvej 11, Nivå
Telefon (03) 24 71 50

Advokat

Jørgen Ulrik Nielsen
Skindergade 32, 1159 K.
Tlf. (01) 13 42 44

Juridisk bistand bl.a. ved køb og salg af
ejendom, prioritering og oprettelse af
testamente.

Bendt Gravgaard

Isenkram en græs
Hobro — Telefon (08) 52 15 44

E. Christoffersen
Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74

C. B. Riis & Søn

Slagtermestre
Valby Langgade 36
København Valby — Telefon (01) 16 00 89
1. kl. kød og pålæg

Aktieselskabet

Købmands- og Haandværkerbanken
— en rigtig AARHUS-BANK

Store Torv 12. telf. (06) 12 47 77

Søndre afd., Århus Hovedbanegård
Telf. (06) 12 40 88

Langenæs afd., Skanderborgvej 16
Telf. (06) 14 55 22

K. J. Højland & Søn

Aut. vand- og gasmester
Værksted: Høveddammen 3
Skolebakken 147
Esbjerg — Telefon 12 93 50

Læserne skriver

En oprører

I »k. o.«s artikel om ærkebiskop Lefebvre betegnes han som »Oprører«. Det må undre en, at den, der kæmper for kirkens ærværdige traditioner, betegnes således. Det må forekomme at stille sagen på hovedet.

At paven ikke har fået svar på henvendelser til ærkebiskoppen, strider lidt imod dennes udtalelser, som jeg har læst i udenlandske tidsskrifter, hvor ærkebiskoppen udtaler, at han forgæves har

søgt at blive modtaget af paven.

Hvad betyder det, at de præster, han vier, er suspenderet? Og har Kirken råd til det i en tid med meget alvorlig præstemangel?

En prælat af ærkebiskop Lefebvres format ved vel, hvad han gør og har vel også noget at sige til sit forsvar. Er vi henvist til at finde det udelukkende i udenlandske tidsskrifter.

C. Poulsen, Veggervslev

Svar fra redaktionen

Ærkebiskop Lefebvre har selv deltaget i det 2. Vatikankoncil og underskrevet samtlige 17 konstitutioner, dekret og erklæringer, inklusive den

dogmatiske konstitution om kirken i den moderne verden og den pastorale konstitution om liturgiernes fornyelse. I dag, 10 år efter koncil, anklager

han paven og det samlede episkopat for at have forrådt kirkens traditionelle trosfare og erstattet den med den franske revolutions idealer »lighed, frihed, broderskab«, som efter hans mening afspejles i dokumenterne om biskoppernes kollegialitet (lighed), religionsfriheden (frihed) og økumenisme (broderskab). Sidste to kalder han dialogen med djævelen.

Der skal megen ond vilje til for at kunne tolke koncilets kirkelige selvbesindelse og tilbagevenden til evangeliets inspiration som en svigten af troslæren til fordel for verdslige idealer. Intet alvorligt menneske, der har gjort sig den umage at læse koncildokumenterne igennem vil kunne give ærkebiskop Lefebvre ret. Det hører til kirkens ældste tradition, at paven og koncilet følges loyalt af samtlige biskopper. Det hører også til kirkens ældste tradition at en kirkeretlig sanktion adly-

des loyalt. Når ærkebiskop Lefebvre påstår at forsvare traditionerne og den rette tro samtidig med, at han afviser koncilets læremyndighed og erklærer kirkens liturgi for protestantisk og ugyldig, gør han sig skyldig i den mest barokke selvmodsigelse. Hele hans aktion har såre lidt med latinens eller trostraditionens bevarelse at gøre, når han i »traditionalismens« navn forkaster netop et koncils autoritet, som jo er kirkens højeste læreembede. Selvmodsigelsen er så pinlig, at han mener at kunne genoprette kirkens ældgamle enhed med et nyt skisma! Kirkens enhed kommer jo til udtryk i enheden med paven og bispekollegiet. Ved at forkaste både paven og bispekollegiets hyrde-, lære- og præsteembede har ærkebiskop Lefebvre faktisk allerede anbragt sig uden for Kirken.

Willem Wuyts

Kirkedagen på Ledreborg

*800 deltagere til Kirkedagen
talte om troen og det onde*

Ja, det var en skøn dag, sagde en deltager om Kirkedagen. Havde vi sluttet en halv time senere, havde den været lidt mere afslappet i den sidste ende. Den har stor betydning for menighederne, sagde en sognepræst. Engang imellem må vi simpelthen opleve os selv som bispedømme og Kirke. Det er en af de bedste, vi har haft, sagde en tredje. Den må vi endelig have igen næste år. Sådan gik snakken, da ca. 800 glade deltagere myldrede ud gennem tårnbygningen efter måske den sidste solskinssøndag i denne dejlige sommer.

En stor gruppe vietnamesere satte deres præg. Ca. 150 børn boltrede sig i skov og park med leg og sport, mens forældrene fordelte sig på de mange små samtalegrupper, der er så karakteristiske for Kirkedagen.

Udfordring til alle

Til daglig kan det knibe med at komme i kontakt med hinanden. Men her kan man slet ikke undgå det. Visse ting åbner sig også for en på en ny måde. Inden man får set sig om, sidder man fordybet i samtale om troen og vores fælles problemer og prøver at hjælpes ad:

Hvordan møder vi det onde i verden? Hvad sker der egentlig i skriftestolen? Er lidelsen kun af det onde eller er det

sandt, hvad Paulus siger, at den kan træne os i udholdenhed, prøvethed, kristent håb? Dr. Kjeld Jensen gav et fint eksempel herpå: En ung mor døde fra mand og børn og sine gamle forældre. Da lægen kom, tog den gamle mor hans hånd og sagde: Dette her er ikke retfærdigt! Da han næste dag skrev dødsattesten, spurgte hun ham om hans tro. Da han bekræftede den, tog hun atter hans hånd og sagde: Ja, kun sådan blir det retfærdigt alligevel.

Man plejer at sige, at messen ved den slags lejligheder var det naturlige højdepunkt. Det er dejligt at kunne sige, at det var den. To trompeter ledsagede indtoget og udtoget af biskop, præster og St. Vincents børnekor med den skønne march fra Handels Oratorium: Judas Maccabæus. Slotskapellets smukke orgel ledsagede via højttaleranlæg menighedens sang på slotspladsen, loftede bonnen og fællesskabet.

Biskoppen prædikede over Kirkedagens tema: Troen og det Onde. Han jog ondskabens, syndens og lidelsens skygger på flugt med sin glade forkyndelse. Kristus er lyset, som mørket ikke får bugt med. Hvor han træder ind, må mørket vige.

Hans ord gjorde indtryk. De satte troens trygge erfaring som et lysende fortegn

Emnerne på årets Kirkedag på Ledreborg var måske lovlig dystre, men der blev dog tid til en hyggelig kaffepause.

for denne solbeskinnede dag og var — som en bagefter udtrykte det — en udfordring til alle katolske kristne om at være bærere af det himmelske lys netop der, hvor mørket samler sig. Efter Kirkedagen plejer der at være grupper og

menigheder, der ønsker at arbejde videre med dens tema. Materiale hertil kan fås ved henvendelse på Katolsk Bispeskontor, tlf. (01) 11 60 80 kl. 10-14 undt. mandag, hos Ebba Falk.

Brudstykker af biskoppens kalender

1/10—3/10: besøg i Viborg. Søn. den 3. okt. firmelse i Viborg.

Ma. 4/10 og ti. 5/10: besøg i Randers.

To. 7/10 og fr. 8/10: besøg i Ålborg.

Lø. 9/10 og sø. 10/10: weekend på Øm.

Ma. 11 og ti. 12/10: skoleledermøde på Magleås.

Ma. 18.—fr. 22/10: præsteretræte på Magleås.

30. okt.: Økumenisk Fællesrådsmøde i Kolding.

Søn. 31. okt.: firmelse kl. 10 i Nyborg. Derefter lejlighed til at møde menigheden.

Retrætedag i Dragør

Biskoppens artikel »Gamle og nye embeder i kirken« til debat

Skt. Annæ sogns nye menighedsråd var den 14. august 76 med nogle gæster samlet til retræte i Dragør, Skt. Klemens kapel. Vi begyndte med en dejlig messe, hvor sognepræsten pater Huber var celebrant.

Udgangspunkterne for vore samtaler var bl. a. biskoppens artikel fra Kat. Orientering »Gamle og nye embeder i kirken«.

Vi talte også om fællesskabet i menigheden og var inde på spørgsmålet om dåben. Hvorfor døber vi stadig børnene enkeltvis i stedet for at døbe dem samlet under en dåbsmesse, da de jo skal gå ind i fællesskabet?

Vedr. fællesskabet var man også inde på at hilse på hinanden inden messen (= komme hinanden ved), evt. at præsten var i våbenhuset for også at hilse på menigheden og endelig også samles lidt mere op mod alteret i stedet for at sidde så spredt. Hverdags- og aftenmessen blev foreslået holdt i huskapellet.

Så blev der spurgt: »Hvori består præstens egentlige opgave?«

Præstens opgave

Præsten er iflg. det Nye Testamente presbyter = ældste, dvs. menighedens forstander. Men iflg. evangelierne og Pauli breve findes der i kirken ingen æres- og magtforrang, men kun mere eller mindre omfattende tjenester. Således er præsten enhedens tje-

ner, han arbejder for enheden i menigheden. Fordi enheden finder sit højeste udtryk i Herrens nadver, fører præsten forsædet ved nadverfejringen. Og fordi enhver synd også er en uret mod kirkens fællesskab, er præsten også den, der på Jesu og kirkens vegne giver syndsforladelse, han er forsoningens tjener. Præstens særlige opgave er altså at tjene menigheden, at arbejde for dens enhed, ved — foruden de nævnte sakramentale funktioner — at finde begavelserne i menigheden (de andre gaver og tjenester som Paulus omtaler i Romerbrevet og 1. Korinterbrevet 12. kapitel), ved sammen med menighedsrådet at inspirere og koordinere arbejdet.

Menighedsrådets opgave

Vi kom også ind på spørgsmålet: er menighedsrådet præstens forlængede arm?

Her talte man om at undvære præster. De kan ikke undværes til at forvalte sakramenterne, men på visse områder kunne lægfolk hjælpe til.

Vi talte udførligt om det nye kirkesyn, ifølge hvilket det primære ikke er opdelingen i embedsbærere og lægfolk (regerende og regerede), men kendsgerningen, at vi alle (præster og lægfolk) hører til Guds folk, som iflg. 1. Pet. 2, 9 — 10 er et folk af præster og konger.

Visse steder, hvor man mangler præster, har man

Treenigheden. Glasmosaikrude i Skt. Klemens Kapel i Dragør af E. Häupl.

lægfolk til at holde gudstjeneste. Lægfolk skal også bringe det verdslige ind i kirkens arbejde, da de er nærmere det pulserende liv.

Menighedsrådet er ikke kun en rådgivende forsamling, men et råd, der skal arbejde for menigheden — være foregangsmand og -kvinde — sætte aktiviteter i gang, som kan samle menigheden om fælles opgaver — som også har ansvaret for de unge, da det er dem, som skal føre kirken videre og få dem engageret i menighedsarbejde, og endelig skal menighedsrådet søge kontakt med de nye menighedsmedlemmer.

For at skabe en bedre kontakt mellem menigheden og menighedsrådet ønskes en bedre kommunikation. Derfor vil man i fremtiden før møderne bekendtgøre dagsordenen for menigheden og bede dem om at fremkomme med forslag og ønsker til behandling på møderne. Bagefter udsendes referater af møderne, hvor der så samtidig skulle

være svar på diverse spørgsmål.

Til diverse menighedsfester, møder og lign. ønskes medlemmerne af menighedsrådet så vidt muligt at være tilstede, så menigheden kan tale med dem.

Vedrørende menighedsrådets husbesøg blev man enige om, at det var et svært punkt, men man kunne muligvis besøge de nye menighedsmedlemmer og tage en folder med, som fortalte lidt om menighedens arbejde.

Det var også på tale, om man kunne lave lidt sognestatistik.

Presseudvalgets opgaver kom også på tale og man fandt, at dette arbejde var meget vigtigt.

Det sidste spørgsmål var: Hvordan skal vi begynde vore møder?

I stedet for med en messe, som hidtil, vil vi nu hellere begynde med en samtale ud fra en bibeltekst, koncilstekst o. l.

Leo og Inger Stenalt

Valfarten til Haraldsted

I strålende solskin kørte en bus til Haraldsted søndag den 29. august. I kapelruinen blev der sunget højmesse, og det var en betagende oplevelse igen at stå på et af vore forfædres hellige steder og bede dem om at fremkomme med forslag og ønsker til behandling på møderne. Bagefter udsendes referater af møderne, hvor der så samtidig skulle

Et tilbageblik på vor katolske fortid fik vi også ved besøg i Haraldsted kirke, Bjer-

nede rundkirke og Sct. Bents kirke i Ringsted. Vi afsluttede dagen med eftermiddagskaffe hos de gæstfri Sct. Josephsstre i Ringsted.

Denne valfart bliver forhåbentlig en årlig tilbagevendende begivenhed (næste år skal vi se andre kirker, sagde monsignore Geertz-Hansen), og næste år skulle der gerne være flere busser, og det skal der nok komme, hvis vi gør lidt propaganda. En sådan valfart styrker vor tro og vor kærlighed til kirken. En bedre anbefaling kan man vist ikke give en valfart.

Arne Nissen

Fra den 19. - 24. juli d.å. afholdtes en børnelejr for katolske børn fra Lolland-Falster på Urneborgen, i nærheden af Horslunde. 23 børn i 7-12 års alderen levede med og gav hinanden nogle dejlige dage. På billedet: ja, sådan ser vi altså ud!

Desværre er ikke alle børn kommet med. De har lovet hinanden at til næste år ville de mødes igen. Vi glæder os til det.

KAJ F. FJORDING & SØN V/S
MURERMESTRE • INGENIØRER
ENTREPRENØRER • TLF 01 - 63 12 88
KVALITETSBYGGERI FRA GRUNDEN
TOTALENTREPRISER • HOVEDENTREPRISER
JORD • KLOAK • BETON • MURERARBEJDE
OGSÅ OMBYGNING OG RESTAURERING
MEDLEM AF KØBENHAVNS MURERLAUG

Katolske Menighedsplejer

Bredgade 69 A, st., 1260 København K.

Kontoret har åbent ugens 5 første dage fra kl. 14 - 16. Telefon (01) 15 23 03. Postgiro 6 48 63 97.

Benzons Aut. katolsk bedemand
Begravelsesforretning 34 46 01 - GO 60 56

Fasanvejens Ndr. Fasanvej 76
Ligkistemagasin GO. 60 56 - GO. 60 30

Begravelse og bisættelse
ordnes for alle trossamfund.
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35
Søn- og helligdage: Go. 60 56

Brdr. MEYER

Blikkenslagermester

aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peder Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 - 80 50 30

MONIES & ANDERSENS EFTF. A/S

WVS

Frederiksborggade 22,
1360 København K
Telefon 13 23 14

Varme, ventilation, sanitet

Ur- og Brillehuset

„BALANCEN“

v/ KNUD PETERSEN
Gernitsgade 34, Svendborg.
Telefon 21 19 20

Mogens Larsen

Ramsherred 31, Åbenrå
Telefon 62 25 30 og 62 34 27

Lys - Kraft - Varme

R. Schullik

Slagterforretning

Nørrebrogade 46, Esbjerg
Telefon 12 02 14

H. OVERBECK A/S

Ingeniørfirma

Havnepladsen, Kolding
Telefon 52 35 55

Tømrermester

Ferd. Færch & Co. A/S

Strandvejen 23, Ålborg
Telefon 16 26 00

**DANEHOF
KUNST**

SLOTSGADE 17
5800 NYBORG

Mandag-Torsdag
kl. 10.00-17.30
Fredag-Lørdag-Søndag
kl. 10.00 - 20.00

Stort udvalg i malerier, keramik, fejance, kob-
berting, galleri og mange andre ting.
Katolske kunstnere indenfor maleri, skulptur,
musik m.v. efterlyses.

» Jeg håber -
hvad håber jeg egentlig på?

Juniorlejr '76 var i hvert fald ikke kedelig!

af Michael Plum

Efter en vellykket rejse med tog og skib ankom vi velbeholdne til Øm. Efter et tiltrængt måltid gik vi i gang med at lære hinanden at kende. Dette foregik ved hjælp af forskellige lege m. m. Pludselig skulle vi på et lille natløb, hvilket igunden var meget morsomt. Da natten (ca. kl. 2) nærmede sig havde nogle lidt svært med at finde deres eget soveværelse, dvs. det værelse der var blevet anvist af lederne. Vi skulle nemlig sove fire på hvert værelse: fire fra hver sin egn af landet. Derved undgik man klike dannelse.

Dagen efter startede det vilde ræs, først op, så morgenmad, dernæst i kirke og så inden frokosten var der oplæg til gruppearbejde, og så gruppearbejdet. Efter frokosten var der først siesta, så the — saft og interessegrupper. Disse grupper lavede alt. Nogle spillede musik, andre sang, nogle lavede formning og så var der endelig nogle, som arbejdede på en ny bådebro ved »Abbednæs«.

Gruppearbejderne og oplæggene til disse gik alle på lejrens tema: »Håb, ja hvad håber jeg egentlig på«. Den første dag holdt Stig Gelslev et kort oplæg om »Naturen«, som bag efter skulle drøftes i grupperne. Nogle grupper havde fået et spørgeskema, andre skulle lave en sketch og så var der også nogle, der skulle lave en collage. Næste dag holdt sr. Regina et kort oplæg om »Mennesket«, og derefter var der igen gruppediskussion. Alle grupperne skulle i dag lave en plakat. Den næste dag skulle vi se en film som oplæg til dagens diskussioner. Denne film var »To mænd og et skab«, derefter fik hver af grupperne en scene fra filmen, som de særligt skulle arbejde med.

Næste dag skulle der igen diskuteres, men denne gang over emnet »Fællesskab«. Her var ikke noget fælles oplæg, men gruppelederne skulle læse H. C. Branners novelle »Hannibals træsko«. Under denne oplæsning var der desværre nogle, der faldt i søvn:

Dagen efter var emnet »Håb i Kristus«. Efter en kort introduktion af sr. Hildegard, så vi filmen »Parrable«. Denne film gav anledning til en del diskussioner i grupperne. Mange spørgsmål og kommentarer skulle de andre grupper også have glæde af, mente man. Derfor blev der er plenum ved aften-teen, hvor der virkelig var

en god diskussion.

Nå, mandag skulle vi have været på dagløb, men da alle skovene var lukket, p. g. a. brandfaren, var det umuligt. Derfor besluttede vi os at tage til Himmelbjerget. Vi gik til Himmelbjerget. På Himmelbjerget gjorde vi alle opmærksomme på, at vi var der, bl. a. ved at danse runddans rundt om flagstangen på plænen, og der efter ved at skræmme folk væk fra tårnet, da vi begyndte at synge lidt deroppe. Den sidste dag holdt lejrpræsten, Frank Jobst et oplæg om »Tro, Håb og Kærlighed«.

Nu er det forbudt at hævde at lejren var »død kedelig«, for det var det

eneste, den ihvert fald ikke var. Som det fremgår andet steds, var der masser af aktiviteter hele tiden — men ind i mellem var der dog også tid til en morsom vittighed eller en eller anden form for »Otto Leisner« bemærkning.

Underholdningen om aftenen var nok det mest morsomme. Der var alt lige fra forstørrelsesmaskiner til det sidste nye mode show fra Paris. Der var også nogle, der havde skaffet sig nogle rådne tomater, som blev brugt særdeles flittigt.

Messerne var også meget levende, og alle sang med på sangene. Jeg håber derfor, at alle har fået deres sogne menigheder

»med på noderne« og fået lidt mere fut på søndagsmesserne — bare engang imellem. Ellers er det på tide, at I får gjort det!

Til slut en varm og hjertelig tak til lejrens team. En endnu større tak til jer deltagere for en dejlig, indholdsrig, belærende og sammensmeltet lejr. En særlig hilsen til Dig. Også jer som ikke var med.

Håber at se jer alle sammen til næste år, også jer der desværre ikke kom med. Men måske bliver der to juniorlejre til næste år, og så bliver det nok svært at møde jer alle igen. Hej.

Michael Plum,
Herlev

lig amerikansk film, en pyroman, en fuld mand og alt muligt. Men da jeg har passeret ham, uden at der er sket mig noget, føler jeg mig lidt skamfuld og undres over det forhold, de fleste, velsagtens alle og deriblandt mig selv, har til andre mennesker. Vi er sky og sære, har nok i os selv og bryder os ikke om, at nogen skal trænge igennem vor skal ind til den bløde, sårbare og ubeskyttede del, der er vore følelser og inderste tanker og drømme. Kun vore nærmeste venner får lov til at se denne ubeskyttede del, eller rettere sagt noget af den. Er det, fordi vi ikke kan stole på andre end os selv? Og nogle gange kan vi oven i købet ikke en gang stole på os selv. Hvor ofte sker det ikke, at man ikke bliver forstået, at der bliver gjort nar af én, fordi man åbner ind til denne ubeskyttede del i andres nærværelse?

— Jeg sagde før, at det forhold, vi har til andre mennesker er mærkeligt, men er det ikke meget forståeligt? Naturligvis kan de ikke forstå os fuldt og helt, og derfor sårer de os og tramper på vore følelser uden at vide det.

Jeg er gået i ring og står nu foran vores låge. Jeg åbner den og går ind i haven, tilbage til larmen, tilbage til menneskene og tilbage til en verden, hvor jeg ikke længere er alene og omgivet af stilhed, men dog en verden jeg elsker lige så højt, måske mere, end den jeg lige har været i. Og en verden jeg har brug for, såvel som jeg har brug for den anden.

Tine Madsen

Spørgsmål til mig selv

En spadseretur

af Tine Madsen

Jeg går i gaderne en stille aften. Det er midt i maj, og når jeg kigger ind i haverne, ser jeg de yndigste buske, blomster og træer. De gule og røde tulipaner af mange forskellige arter er så kønne, og påskeliljerne, der nu er ved at visne, er også yndige.

Det er dog de færreste af haverne, jeg kan lide. Det grønne græs er alt for kort, nyslået som det er. Og de fine bede, runde eller firkantede, er kunstige og uden en eneste ukrudtsplante. Foran haverne er der for det meste plantet kønne og lave buske, så man kan se lige ind i forhaverne. Nej, jeg foretrækker langt græs, høje buske og uregerlige, men dog frodige bede med mange blomster.

Det regner ganske stille. Jeg standser og vender mit

ansigt op imod den stille regn, der fugter det og gør det vidunderlig køligt. Mine håndflader er varme, og jeg vender også dem op imod regnen for at køle dem.

Jeg passerer et hus med et stort vindue ud mod gaden. Det er nok stuevinduet, og jeg ser den mørke silhouet af en kvinde tegne sig mod ruden. Hvem mon hun er? Er hun mon lykkelig? Hvordan ser hun mon ud? Hvad er hendes livret? Hvad tegn er hun født i? Alle disse spørgsmål farer gennem min hjerne, og et øjeblik er jeg optaget af denne ukendte kvinde. Men snart glemmer jeg hende igen, for hun er jo bare en fremmed, og hun og hendes liv kommer ikke mig ved.

I morgen møder jeg hende måske på gaden

uden at vide, hvem hun er. Det er en sjov tanke.

Duften af regnen og natten er ren og pragtfuld, og luften giver mig en vild lyst til at løbe, bare løbe. Jeg stormer af sted og standser først, da jeg knap kan få vejret, et par gader senere.

Så går jeg videre. Jeg er glad over, at jeg har tennis sko på, sådan at jeg kan gå helt lydløst og dermed ikke ødelægge den herlige stilhed omkring mig.

Det er holdt op med at regne, og stjernerne er kommet frem. Jeg står længe og ser på dem, finder Karlsvognen og Nordstjernen, glæder mig over deres skønhed og går så videre. Jeg føler mig lykkelig og tilfreds. Fuldstændig tilfreds? Nej, kun midlertidig tilfreds. For når man er fuldstændig tilfreds, vil det så ikke sige, at man ikke ønsker mere? Og når man ikke ønsker mere, vil det så ikke sige, at man ikke har flere drømme, flere fremtidsplaner, flere ønsker? Og når de ikke længere findes for én, mangler der så ikke noget vigtigt og betydningsfuldt i livet?

Lidt længere nede ad vejen kommer en mand gående. Han har en lys cottencol på, kan jeg se,

når han passerer en lygtepæl, og dens lys falder på ham. Han går let foroverbøjet, og jeg er lidt nervøs ved at passere ham. I mine tanker bliver han gjort til en farlig lystmorder, en bankrøver. Han ligner virkelig en gangster fra en bil-

Vi er sky og sære, har nok i os selv...

Frans af Assisi, malet af Cimabue. XIII. årh.

Den 3. oktober, om aftenen, fejrer Franciskanerne hvert år verden over »il transito«. For udenforstående ser det ud til, at de mindes Frans af Assisi's død. Franciskanerne undgår dog ordet død, når det gælder deres padre serafico, ikke engang ordet bortgang bruger de, når det drejer sig om begivenhederne hin 3. oktober 1226 om aftenen. Det hedder i franciskansk sprogbrug »il transito« og betyder »overgangen«. Denne aften gik Frans syngende over tærsklen ind til Gud. Hans legeme havde i lang tid været mærket som af en indre brand.

Vor Søster, den legemlige død

Af Irenæus Capellen o.f.m. conv.

Ligesom træerne om efteråret vækker det indtryk, at en indre voldsom livskraft er så stærk, at den i et orgie af flammende farver nedbrænder al ydre skønhed, således brænder sjælelivet i Frans af Assisi. Men det er en uudslukkelig ild. Hans kærlighed til Gud og mennesket har taget til i styrke. Den er blevet for voldsom. Grænsen er nået for hvad en jordisk tilværelse kan tåle. Den forvandles — il transito — og brænder videre i Guds evighed.

Kærlighed til Fattigdommen

Det er ikke så meget selve fattigdommen, der præger Frans af Assisi's liv. Det er kærligheden til fattigdommen, som man betages af, når man læser hans livshistorie. Han plejede at kalde fattigdommen sin brud. Fattigdom er for ham ikke en livssituation, som man nødtvungen accepterer eller frivilligt vælger, men fattigdommen er for ham en levende person, som han følger sig knyttet til, hvormed han endda fører et hemmelighedsfyldt, et nåderigt ægteliv.

Oven over alteret, hvorunder hans jordiske rester ligger begravet, fortæller et kalkmaleri om hans trolovelse med fru Fattigdom.

Upopulært ideal

Fattigdommen står på dette maleri som en kone, klædt i laset tøj. Assisi's drenge sniger sig omkring og kaster med sten efter hende. På den måde bliver vi mindet om den spot og foragtelse, som mange af Frans' samtidige nærrede for hans fattigdomsideal. Men hans biograf skriver: »Frans efterstræbte fuldkommenhedens højeste trin og derfor omfavnede han fattigdommen med en brændende kærlighed. Havde selve Guds søn været fattig, så ville han trolove sig med fattigdom-

men, som alle forsøgte at flygte bort fra, og han elskede hende med trofast kærlighed. Og da han nu elskede hende så meget, at han folte sig stærkere bundet til hende end til en ægtefælle, da han i ånden var fuldkommen forenet med hende, forlod han ikke kun fader og moder, men gav også afkald på alt andet her på jorden. Han tog hende til sig i kysk omfavelse og ønskede på intet tidspunkt at være andet end hendes trofaste ægtefælle.

Chokerende ærlighed

»Dette er ikke sodladne ord af sukkersød romantik. Men det er en meddelelse, blottet for misforstået blufærdighed, som fremlægger virkeligheden med

en åben, chokerende ærlighed. Midt i en tid hvor handelen blomstrer, hjemmefra vant til et vellevned og udstyret med rigdom, forudbestemt til at formere ejendom og til at øge livsnydelsen, forlader Frans alt dette, fordi han ved Guds nåde havde fået evnen til at skue igennem tingene indtil deres væsens grund, hvor han til sin skræk erkender de jordiske tings foreløbighed og forgængelighed. Ikke med dette ville han beskæftige sig, men han ønskede at støde frem til livets afgørende og endelige værdier.

Fundamentale sandheder

Det er netop det, som kom så klart til udtryk, da han i biskoppens nærværelse stod nøgen på Assisi's torv og kastede sit tøj for sin faders fødder, da denne var så opbragt over sin søns livsførelse. Da sagde Frans, at han fra denne stund kun kendte Faderen i Himmelen. I sin dødsstund ønskede han, at hans venner skulle lægge ham nøgen på jorden, for at han kunne forlade denne verden fattig, som han var kommet ind i den. Dette er på ingen måde eksempler til efterfølgelse, men en gribende forkyndelse af fundamentale sandheder.

»Af hele din styrke«

Man kan fordybe sig i den hellige Frans' fattigdomsideal på mange måder. Man skal dog ikke forhaste sig, når man vil komme til en dybere forståelse, og frem for alt bør man ikke forsøge at gå med for store skridt frem eller — hvad værre er — mene, at man kan springe nogle grundværdier over. Derfor fremhæves her, at den hellige Frans' liv er et klart vidnesbyrd om, hvad det vil sige, hvad der allerede stod skrevet i 5. Mosebog: »Du skal elske Herren din Gud, af hele dit hjerte, af hele din sjæl og af hele din styrke.

Uvant dimension

»Det moderne menneske har det med den hellige Frans liv, som når det valfarter til domkirkerne fra senromantikken og fra den tidlige gotik: det erfares som en valfart ind i en verden, som er gået tabt.

Ligeså søger og finder vi i Frans af Assisi en for os uvant dimension af menneskelivet, som dog også ikke-kristne kan blive fascineret af. Hvad f. eks. en ikke-kristen fra Japan fra

Vigtige data i den Hellige Frans af Assisis liv

1182. Giovanni di Bernadone bliver født i Assisi. Hans fader ændrer navnet til Francesco (den lille franskmænd) efter det land, hvor han havde gjort gode forretninger.

1202. Francesco tager som soldat med til Perugia for at deltage i bykrigen mellem Assisi og Perugia. Han bliver taget til fange, men hans far får ham købt fri.

1205. Francesco tager til Rom. Han bliver dybt bevæget ved synet af tiggernes nød og elendighed. Han bytter tøj med en tigger og tager plads ved Peterskirken og tigger sig til det daglige brød.

1206. Francesco klæder sig af og giver sit tøj tilbage til sin far, han bliver gjort arveløs og vælger at lægge hele sit liv i hænderne på »min Fader i Himlene«.

1208. De første følgesvende slutter sig til Francesco og antager hans nye levemåde.

1209. Francesco besøger Pave Innocens III. Hans første ansøgning om en audiens bliver afslået. I en drøm ser paven at Laterankirken slår revner, en lille mand sætter sine skuldre mod murværket. Næste dag genkender paven i Francesco den lille mand fra nattens drøm.

1212. Den adelige jomfru Klara ønsker at leve i fattigdom. Palmesøndags aften optager Francesco hende i ordenen. Dermed er den kvindelige gren i den franciskanske bevægelse grundlagt: Klarisserne.

1219. Francesco tager til det hellige land. Ikke som korsfarer. Han går ubevæbnet. Han møder en sultan, på hvem Francesco gør stort indtryk med sin fredelige og modige adfærd.

1221. Den første regel for brødrene udarbejdes.

1223. Francesco reviderer reglen. Paven godkender reglen definitivt. I Greccio fejrer Francesco julen: det første krybbespil.

1224. I september modtager Francesco sårmærkerne i hænder, fødder og side. Dette sker på La Verna.

1225. Francesco digter sangen om Guds skabning. Sangen er over hele jorden kendt som »Solsangen«. Francesco skriver sit testamente.

1226. Francesco bæres til Portiuncula: en lille skov med et lille kapel. Den 3. oktober dør han uden for kapellet. Mens hans første følgesvende står omkring ham. Hans jordiske rester begravnes i kirken S. Giorgio.

1228. Francesco helgenkæres. Hans jordiske rester overføres til Assisis nye kirke, Sankt Franciskuskirken.

den nyere tid bliver grebet af, når han stifter bekendtskab med Frans liv, er, »at hans menneskelige liv, hans enestående personlighed og dens harmoni lykkedes aldeles formfuldendt. Fuld af beundring gives Frans dette vidnesbyrd: Frans af Assisi har kun haft meget lidt karma tilbage: dette er det højeste lovord, som en buddhist kan finde på. Han vil dermed sige, at dette liv var så fuldendt, at det direkte førte til den sidste fuldendelse i Nirwana«. Citeret efter Maurus Heinrichs: Der grosse Durchbruch, 1969). En franciskaner udtrykker det anderledes, han ta-

ler om »il transito«, som betyder: Livet forvandles, det berøves ikke: når vor bolig i jordens udlændighed brydes ned, står os et evigt hjem beredt i himlen.

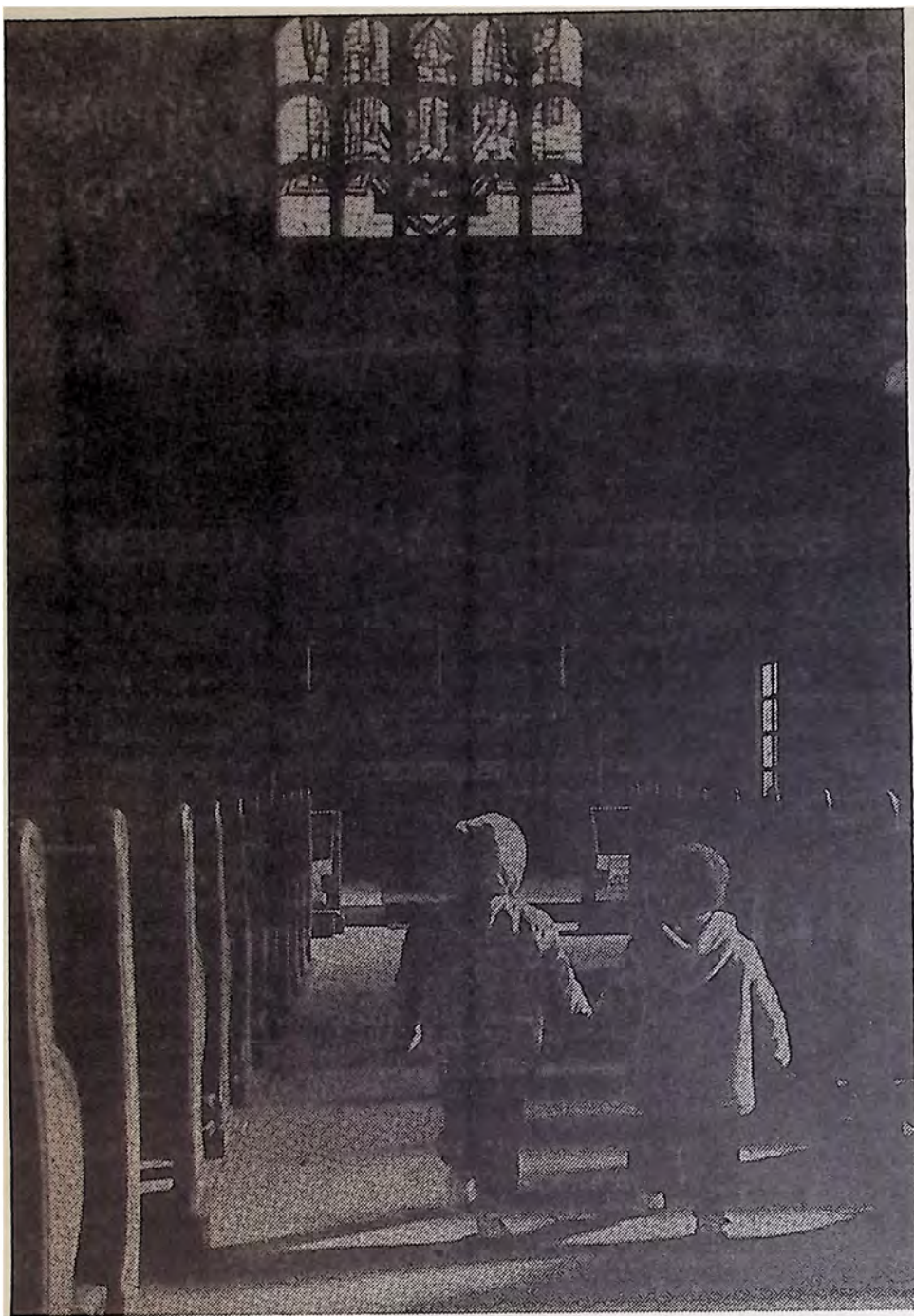
Modent klarsyn

Den hellige Frans var modnet til troens klarsyn m. h. t. døden. Derfor kunne han synges: Lovet være du, Herre, for vor søster, den legemlige død, som ingen levende kan undfly. Vé dem, der dør i dødsynd. Salige de, som har virket din allerhelligste vilje, thi dem kan den anden død ikke gøre noget ond.

Bøger om den H. Frans

Johannes Jorgensen: Den hellige Frans af Assisi. Gyldendal 1956. Katolsk Forlag 1976.
Nikos Kazantzakis: Min Frans af Assisi. Jespersen og Pios forlag 1956.

Halfdan Høgsbro: Frans af Assisi. De Unges Forlag 1924.
Niels Åge Barfoed: Guds Gøgler. En roman om Frans af Assisi. Lohse 1971.

De nordiske biskopper vil drøfte katekese i Göteborg i december

Det er ikke småting, biskopperne undertiden bliver pålagt af arbejde. Skemaet fra Rom med de 48 spørgsmål om religionsundervisning, der er refereret her på siden, giver et lille indtryk af dette. Flere støn er sikkert undsluppet vor egen biskop under gennemlæsningen. Han kan jo ikke, som i hvert fald nogle steder i udlandet trække på institutter og specialafdelinger i større stil.

Selv om det på forhånd er umuligt at få fyldestgørende danske svar på alle spørgsmål, så har biskoppen dog besluttet, at vi må se at få gjort så meget ved sagen, som vi nu kan. I første omgang er materialet givet videre til kateket-centralen, som netop i disse dage er ved at udsende spørgeskemaet til alle, der på en eller anden måde står midt i det praktiske arbejde med religionsundervisningen, — alle katolske skoler, kateketerne osv. — med opfordring til at svare bedst muligt.

Udover denne mere professionelle kreds ser biskoppen gerne, at andre på baggrund af artiklen her i bladet giver deres besyv med, hvis de gerne vil. Medlemmer af ungdomsforeninger, menighedsråd og ikke mindst forældre og andre interesserede er velkommen til at sende deres kommentarer eller svar på et eller flere spørgsmål til: Pastor Guido Kreienbühl, Kateket-centralen, Bredgade 67 A, 1260 København K. Måske var det en ide at bringe emnet frem på et menighedsrådsmøde eller et møde for hele menigheden, hvis det ellers kan nås. For at biskoppen kan få nytte af svarene, skal de være pastor Kreienbühl i hænde senest den 15. november.

Det er herefter meningen at bearbejde og katalogisere materialet, således at biskoppen kan have det med på næste møde i den nordiske bispekonference, som vil blive afholdt i Göteborg fra den 29. november til den 4. december i år. Her vil man bl.a. overveje en samlet nordisk stilling til de kateketiske problemer.

HJJ.

Den 29 april i år offentliggjorde sekretariatet for bispesynoden i Rom et arbejdsdokument, der skal benyttes af de forskellige bispekonferencer til at foretage en situationsanalyse på verdensplan, så synoden derefter kan lægge planer for fremtidens katekese.

Dokumentet er så langt, at »katolsk orientering« må nøjes med at bringe et referat efter NC's engelske oversættelse.

Alle direkte spørgsmål til biskopperne er dog medtaget i referatet. Vi synes de meget klart genspejler hele problematikken omkring trosbelæringen.

Ved Ruth Plum

48 spørgsmål til verdens Forberedelse til bispesynoden 1

Bispesynoden i Rom i 1974 havde evangelisering af den moderne verden som emne. Næste års bispesynode skal drøfte katekese.

Der er sammenhæng og forskel mellem de to emner, ligesom der er det mellem at plante og at vande, mellem at lægge grunden til en bygning og at bygge den.

Kirken har fra sin første begyndelse foruden at prædike og vække til tro også altid været optaget af at føre de troende frem til fuld modenhed i deres tro (sml. Ef. 4,13), og herved har kirken altid taget hensyn til de forskellige kulturer og historiske epoker, den har virket i. Også i vore dage må den enkelte lokalkirke lære af sin egen historie, og samtidigt må kirken overveje problemerne i den moderne verden, der ændres så hurtigt og på så mange måder. Til denne situationsanalyse lægger det foreliggende dokument op — på verdensplan ved at fremsætte en række argumenter, kort belyse dem og derefter stille helt konkrete spørgsmål til biskopperne. Nedenfor bringes argumenterne, de dertil knyttede bemærkninger (i stærkt forkortet form) og alle spørgsmålene.

Alle har ansvar for katekese

Ikke blot biskopper, præster, ordensfolk og enkelte lægfolk, men hele den kristne menighed — der har sit synlige udtryk i lokalkirken — er kaldet til, hver med sine nådegaver, embeder og ansvar, at være troværdige vidner om den opstandne Herre.

Hvilken rolle spiller i denne sammenhæng familien, forældrene, menigheden, præster, diakoner, kateketer og ordensfolk, de forskellige kirkelige grupper, bevægelser og foreninger?

1. Hvem er det helt konkret, der i dag har ansvaret

for katekese i Deres land?

2. Hvordan er de kristnes ansvarsfølelse for katekese i Deres land?

3. På hvilke områder synes denne ansvarsfølelse at være mest lovende?

4. Hvilke vanskeligheder medfører det?

Alle kristne behøver katekese

Men det er ikke let at omsætte i pastoral handling. Der er problemet med døbte kristne, der ikke praktiserer og ikke tror, med praktiserende, der kun har ringe evne til at vidne, med kristne, der er stærkt politisk og socialt engagerede, men som lægger for lidt vægt på et liv i tro og bøn. Der behøves hjælp til unge, til ægtepar og forældre, til dem med et stort socialt eller pædagogisk ansvar, til de gamle og til de handicappede.

5. Hvem sigter katekese i Deres land især på? Hvem lades udenfor?

6. Hvilke erfaringer har man i Deres land med en katekese, der prøver på at svare til moderne kristnes behov? Hvad mener De selv derom? Hvordan er læreembedets indstilling?

7. Eksisterer katekumenatet i fuld betydning i Deres land? Drøfter man en katekese med henblik på permanente kristne kurser eller kurser af katekumenal art? Hvis disse udtryk er anvendelige, hvad er så meningen med dem?

Børne-katekese

I den forbindelse må man huske, at udtrykket »børn« dækker over alderen fra fem til seks år og op til ungdomsårene. Børn er en del af familien, der ligesom samfundet, skolen, massemedier o.s.v. påvirker dem. Kirkeligt når de først lidt efter lidt til bevidst at deltage i kirkens liv — både i dens sakramenter og med deres første personlige vidnesbyrd.

8. Hvor stor betydning til lægger man i Deres land børn og deres opdragelse? Hvor stor betydning til lægger menigheden denne sag? Tager den også hensyn til de yngste - op til fire eller fem års alderen?

9. I hvilken retning udvikler børnekatekese sig? Hvilke positive aspekter og hvilke problemer ligger der heri?

10. Hvilket forhold er der mellem børnekatekese og børnenes første indførelse i liturgien og sakramenterne?

11. Hvordan deltager menigheden i børnekatekese? Hvordan gør forældrene det?

Ungdoms-katekese

Man må overveje de unges indstilling til strukturer og til sociale og religiøse traditioner og den risiko, der er for at de unge manipuleres af politiske, økonomiske, sociale og kulturelle magter. Man må se hvordan de unges indstilling er til sociale og politiske problemer, til kærlighed, familie, arbejde, kirken o.s.v. Og man må ikke glemme at lytte til de unge selv og til ungdomspræsterne.

12. Hvilke problemer er de vigtigste i ungdomskatekese? Hvilke vanskeligheder er de største?

13. Hvilke indstillinger og hvilke interesser karakteriserer ungdomskatekese i Deres land?

14. Hvilke emner er de vigtigste i ungdomskatekese? Hvilke mål er de primære i opdragelsen til tro?

15. Hvordan deltager menigheden i ungdomskatekese? Hvordan deltager de unge selv?

Børn, unge og voksne i kirken

Børnene og de unge udgør ganske vist en verden for sig selv, men de er dog morgendagens voksne. De skal bære det evangeliske livs frugter i situationer,

som tidligere generationer ikke kendte til.

16. Hvilke vanskeligheder kan der opstå som følge af manglende forståelse mellem den opvoksede generation og kirken i Deres land?

17. Og alligevel — hvad er det så for særlige mål, som både kirken og den opvoksede generation stræber hen imod?

problem? Hvordan er dialogen med de ikke-kristne?

21. Hvilke særlige problemer møder katekesen ved indflydelsen af andre kulturer, der når Deres land fra andre lande og kontinenter?

22. Har man i Deres land prøvet på at forny det kateketiske sprog og undervisningsmetoderne? Med hvilke resultatet? Hvilke

opvoksede generation en kristen opdragelse?

26. Hvad gør katekesen i Deres land for at hidføre befrielse fra social, politisk, økonomisk og moralsk tvang?

Katekesen og skolen

Mange mener, at katekesen især bør finde sted i kirkelige omgivelser: I den kristne familie, i sognet, i basismenigheder o.s.v. mens andre mener, at børns og unges personlighedsudvikling sker i skolen. Også universiteterne spiller i mange lande en stor rolle, og det er nødvendigt med et pastoralt program for studenter.

27. Gives der i Deres land katekese i skolerne? Hvordan opfattes det? Med hvilke resultater og begrænsninger gennemføres det?

28. Hvad gør De for at børn og unge, der ikke går i skole, modtager katekese?

29. Hvad gøres der pastoralt for katekese af universitetsungdommen i Deres land? Har studenterne interesse for at uddybe deres tro? Hvad gøres der for at tilgodese deres åndelige behov inden for og uden for universitetet? Er der katolske studenteforeninger? Hvor effektive er de i universitetsverdenen og i kirken?

Katekesen og massemedierne

Ved hjælp af disse meddelelsesmidler spredes ideer og adfærdsformer hurtigt. De unge er vant til disse former for undervisningshjælp.

Kateketet-centralen planlægger nye skolemateriale

Kateket-centralen kører på højtryk i denne tid. Dels er den inddraget i bispedømmets forberedelser til næste års synode i Rom om katekese, og dels er man ved at planlægge nye materialer til religionsundervisning i skolerne. Det hidtil mest benyttede, såkaldte canadiske system er nemlig ved at være opbrugt for de første klasesæts vedkommende.

Kateket-centralen er ved at have afsluttet en tur rundt til alle landets katolske skoler med prøver på endnu gangbart materiale og for at få impulser fra religionslærerne med hensyn til de nye materials udformning.

Kateket-centralens energiske leder, pastor Guido Kreienbühl.

kopper om katekese

18. Hvad mener De, der kan gøres for at skabe fællesskab mellem voksne og unge i kirken?

Katekesen og den moderne kultur

Der er visse grundlæggende træk i den moderne kultur, der spiller en rolle for katekesen: Den er teknisk og videnskabelig, ateistisk og uhyre sækulariseret, hvad enten den er af marxistisk, liberal, socioøkonomisk eller psykologisk art. Ofte er den — skønt ikke kristen — dybt religiøs, men denne religiøsitet er blandet med magi, overtro og spiritisme. Den moderne kultur er billed-orienteret med de deraf følgende muligheder og risikomomenter.

19. Hvilke positive momenter for katekesen kan der uddrages af den kulturelle situation i Deres land? Hvilke vanskeligheder?

20. Hvordan nærmer katekesen sig det økumeniske

vanskeligheder er der forbundet dermed?

Katekesen og de sociale forhold

I mange lande har man udviklet en befrielsens katekese, der er interessant men ikke altid risikofri.

23. Hvilke er de vigtigste eksperimenter, der nu gøres i Deres land for at nå til en positiv løsning af forholdet mellem katekesen og de sociale forhold?

24. Hvilke problemer giver de sociale forhold ungdomskatekesen? Hvad gøres der herfor? Med hvilke resultater?

Katekesen og frihed

Der er en dobbelt forbindelse her imellem. Katekesen må arbejde på at udvikle frie og ansvarsbevidste mennesker, men den har også brug for religiøs frihed, især i børne- og ungdomskatekesen.

25. Hvilken frihed er der i Deres land til at give den

30. Hvilken rolle spiller disse midler i Deres land? Hvilke kateketiske problemer giver de?

31. Hvordan opdrager katekesen børn og unge til en billedpræget kultur?

32. Råder man i Deres land over sådanne meddelelsesmidler til kateketisk brug? Hvilke? Med hvilke resultater?

33. Hvad vil De foreslå, der skal gøres for at udvikle et internationale samarbejde herom?

Katekesen som hjælp til at leve kristent

Også når katekesen tager hensyn til de kristnes situation netop i vor tid, vil dens mål, midler og metoder altid først og fremmest have deres oprindelse i troen på Gud Faders åbenbaring i hans Søn, Jesus Kristus. Katekesen må altid trofast fremstille det kristne budskab, der må danne baggrund for og kaste lys over hele det kristne liv.

34. Hvilke kateketiske mål lægger De størst vægt på? Videregivelse af den rene lære? Udenadslære af troen? Forberedelse til sakramenterne? Øvelse i at lære at se alt i troens liv? En kristen tolkning af livet?

35. Er disse problemer vedrørende katekesens formål blevet studeret i Deres land? Hvilke retningslinier er der kommet ud deraf?

Troen og katekesens indhold

Det er biskoppens opgave at afgøre, hvilke konkrete metoder til videregivelse af troen, der bedst sikrer troskaben mod evangeliet og samtidigt tager hensyn til de troendes behov.

36. Hvad er i Deres land hovedprincipperne med hensyn til indholdet af undervisningen i tro?

37. Er der ved at ske en udvikling? I så fald, helt nøjagtigt, hvilken?

38. Hvordan bedømmer De disse tendenser? Ud fra hvilke kriterier?

39. Hvad mener De, der må gøres, for at katekesen i dag kan vise det specielle ved den kristne frelse?

Kateketiske metoder

Den fundamentale målestok for bedømmelsen af al kateketisk metodologi må være troskaben over for Gud og over for mennesket.

40. Hvilken vægt lægges der i Deres land i katekesen på Bibelens skrifter, kirkens liv og historie og helgenernes liv?

41. Hvilke kriterier benytter De, når det drejer sig om at præsentere en sand formulering af troen, som også lader sig indprente i hukommelsen?

42. Hvilke metodologiske retningslinier anbefaler De

til børne- og ungdomskatekesen?

43. Hvilke andre didaktiske synspunkter finder de vigtige for katekesen i vor tid?

Henimod samarbejde i kirken

Mens man i tiden efter Tridentinerkonciliet koncentreret sig om præsteuddannelsen, er der nu vågnet en større bevidsthed om alle kristnes ansvar for at forkynde og vidne om evangeliet.

44. Hvilke retningslinier og programmer har episkopatet i Deres land givet for at fremme hele Deres kirkes samarbejde for katekesen?

45. Hvilke skridt tager De for at uddanne kateketer, præster, ordensfolk og lægfolk?

46. Hvilke åndelige kateketiske værdier sætter De højest?

47. Findes der kateketiske institutioner i Deres land? Hvilke erfaringer har de gjort? Hvilke fremtidsplaner har de?

48. Hvilket behov mener De, der er for internationalt samarbejde og for kontakt med pavestolen?

Konklusion

»Evangeliseringen mister meget af sin kraft, hvis evangeliets forkyndere ikke kan enes. Hvis det evangelium, vi forkynder, fører til læremæssige striktheder, ideologiske polariseringer og gensidig fordømmelse blandt kristne på grund af deres forskellige mening om Kristus og om kirken og måske endda også på grund af deres forskellige opfattelse af samfundet og de menneskelige institutioner.

Hvordan kan det så undgås, at dem, vi prædiker for, bliver forvirrede, desorienterede, ja, endda forarges?» (Paul VI's apostoliske skrivelse »Evangelii Nuntiandi« af 8. december 1975, nr. 77).

Fru Annelise Bruus viser kateket-centralens materialesamling på landsturneen til de katolske skoler.

I sidste nr. redegjorde Flemming Kieler i sin artikel »Identitetskrisen i den katolske skole« for sine tanker om nødvendigheden af, at vi gør os det klart, hvad den katolske skole står for.

I denne artikel fortæller Flemming Kieler hvorledes vi kan udnytte de impulser, som bl.a. biskoppen har givet udtryk for tidligere, til at fastlægge en klar linie for de katolske skoler. Vi har behov for en kristen skolebistand til den kristne minoritet, og den kristne skole må bl.a. være en service for kristne familier, hvis børn ellers er prisgivet alle mulige påvirkninger i det pluralistiske samfund, siger Flemming Kieler.

Vi håber i næste nr. at kunne bringe læserindlæg til videreførelse af den katolske skoledebat.

Skolekamp på kristen skanse?

Af Flemming Kieler

Det er ikke for meget sagt, at det i det moderne samfund koster kamp at sikre den unge, kristne generation en chance — ikke blot som samfundsborgere men også som kristne mennesker. Det er familiernes kamp, og menighedernes kamp — men også de katolske skolars.

Når vi må konstatere, at der ikke er basis for et skolearbejde inden for rammerne af de katolske menigheder, må vort næste spørgsmål blive:

Er der i dette land et tilstrækkeligt antal kristne familier, som gennem dåb og delagtighed i kristent menighedsliv tilkendegiver et så seriøst engagement, at man med rette kan betegne dem som kristne? Og findes disse familier i et sådant antal, at de kan skabe en børnetilgang, der kan bære etablering af et moderne skolepotentielt?

Svaret på dette spørgsmål er jo et skøn. Erfaringen synes dog at bekræfte, at det er tilfældet. Yderligere bekræftelse finder vi i den omstændighed, at der nu er stiftet en landsforening til etablering af kristne skoler, og at den har fremgang i sit initiativ.

Behov for kristen skolebistand

Vi må ikke glemme, at selve det negative fænomen »afkristning« udløser modsætningen »kristning«. Jo mere vort samfund fjerner sig fra det kristne grundlag, des mere vil behovet for et sådant grundlag melde sig som en påtrængende nødvendighed.

hed hos mange familier. De vil søge sammen i et fælles ønske om kristen orientering og bistand fra et kristent skolearbejde. Her er der en gerning at gøre og en høst at høste. Ret beset er det vel ikke mindst dette, der gør samfundsudviklingen meningsfyldt i vore øjne. Derfor er udviklingen ikke éntydigt imod det kristne skolearbejde. Den accelererer tværtimod behovet for en kristen skolebistand til den kristne minoritet, der tegner sig med voksende tydelighed.

Dermed har vi fået angivet den skanse, som er en kamp værd.

Hvad gælder så kampen på denne skanse?

Den gælder ganske enkelt at være en service for kristne familier, hvis børn ellers er prisgivet alle mulige påvirkninger i det pluralistiske samfund — og at hjælpe disse familier i kampen for troens generationsskifte. At hjælpe kristne børn til en samfundsduelig udvikling i kristen ånd. At være en støtte for de kristne menigheder, som jo også har problemer i forbindelse med troens generationsskifte — og at give disse menigheder et ekstra støttepunkt i deres samfundskontakt.

Alene på et sådant grundlag kan vi med en vis berettigelse tale om en kristen skole. Den kæmper da i det mindste en kristen kamp — men er dermed naturligvis ikke færdig med sin kristne udvikling.

For at kunne samle børn fra de kristne familier, må

skolen give sig til kende som en kristen skole. Tilkendegivelsen må være utvetydig. Men alene den veldefinerede opgave at være et serviceorgan for de kristne familier og de kristne menigheder — det er et utvetydigt tegn. Hvis skolen da klart holder sig til sin opgave. Og hvis de familier, den betjener, vedkender sig at være kristne — hvilket i det mindste kræver, at de lader deres børn døbe eller har et udtalt ønske om at ville gøre det.

Kirke, menighed og skole

Hvorfor er det nødvendigt med så klar en afgrænsning af den kristne skoleopgave?

Det er det af flere grunde.

Først hensynet til de kristne familier. De må kunne kende skolen som en skole, der helliger sig den opgave at bistå familierne og menighederne i et fælles ansvar for deres børn. Familierne må ikke kunne være i tvivl om, at det er en kristen skole, de sender deres børn til.

Dernæst hensynet til skolen selv. Den vil kun kunne udvikle sit kristne indhold og miljø, hvis den udfordres af en opgave, som i sig selv kræver en personlig, kristen livsholdning hos både leder, lærere og bestyrelsens medlemmer.

Endvidere hensynet til de familier, der kun lader deres børn døbe af konventionelle grunde men iverigt

er fremmedgjorte i kirke- og menighedsliv. Den stimulerer, de trænger til, er en skolelinie, der tager den kristne opgave alvorligt og ikke viger tilbage for at

stille visse krav om samarbejde med familien.

Hertil kommer hensynet til de ikke-kristne familier, der gerne vil indmelde deres børn i et skolemiljø,

der er menneskeligt og »varmt« og i en tilpas beskeden ramme. De ville

ikke møde loyal og fair omsorg hos skolelederen, hvis han blot tog deres

Den kristne skole bør stå solidarisk med de kristne familier.

Vore skolars eneste chance for at udvikle en ægte, kristen identitet, er en tjenende funktion i det kristne menighedsliv.

teketisk og prækateketisk undervisning er bygget op forskelligt og kan ikke sammenblandes i samme undervisningsprogram uden risiko for diletantisk arbejde og for alvorlige misforståelser hos børnene. Der vil tillige komme vanskeligheder i samarbejdet med hjemmene. Reservationer over for den forkyndende undervisning, der vil kunne fortolkes som anmassende indoktrinering. Manglende opbakning, intolerance og demotier, når barnet refererer, hvad det har modtaget i skolen. Alle lærere kender fænomenet, der vil forekomme fra tid til anden. Men i religionsundervisningen er det ikke blot pædagogisk uheldigt — det kan blive skæbnessvangert for barnet og betyde afsporing i livsholdningen.

Skolearbejde på dåbens nådevirkning

Mit sidste spørgsmål til fælles overvejelse vil nu være:

Hvorfor begrænse skolearbejdet til et kristent, økumenisk samarbejde?

Er det kristeligt? Var det så ikke bedre at forlade denne skanse og trække sig tilbage til den næste, hvor vi udfører et mere rummeligt skolearbejde for alle, der måtte ønske at indmelde deres barn på en katolsk skole?

Sætter den kristne kærlighed måske grænser? Er det ikke farisæisk at stille betingelser ved tilmeldingen? Hvem er vi, at vi skulle dømme folk på forhånd? Hvem kan nænne at sige nej til et lille barn og dermed udelukke det fra troens chance?

Lad mig besvare det så kort, det er muligt uden at blive overfladisk.

Den eneste tvingende grund til at opgive et skolearbejde, der er reserveret de kristne menigheder, er, at disse menigheder ikke kan levere et tilstrækkeligt antal børn til skolearbejdet. Denne situation foreligger — mig bekendt — ikke endnu. Det betyder ikke ukristelig udelukkelse af nogen — men modtagelse af nogle og henvisning af andre til kirkens omsorg, der er tilgængelig for alle, som henvender sig med god vilje og åbent sind. Dermed er der ikke sat grænse for kærligheden, men man erkender kun en begrænsning i skolekapaciteten, som må henordne sig til kirkedimensionen for at kunne klare det brede tilbud. Det kan ikke være farisæisk at bygge et skolearbejde på dåbens nådevirkning, eftersom denne er Guds

værk og ikke menneskets. Der ligger ikke heri nogen dom af nogen som helst — men en alvorlig og velment henvisning til det kristne menighedsfællesskab, som er parat til at åbne sig, hver gang en oprigtig henvendelse foreligger. Der er ikke tale om afvisning af et lille barn — men om respekt for dets afhængighed af forældrenes omsorg og vejledning af denne omsorg, således at barnet kan få en reel chance.

At skolen er en tilbuds-skole, betyder, at forældrene ikke kan tilmelde deres barn på deres egne betingelser — men på skolens. Undlader skolen en klar linie her, vil den miste i dybde, hvad den vinder i bredden. Dåbens nådevirkning vil blive underkendt, tolerancen vil udfolde sig på sandhedens bekostning, det menneskelige og moralske adfærdsmønster vil blive gjort til mål i sig selv og ikke erkendes som frugt af et livsfællesskab i kristen ånd. De naturlige og menneskelige bestræbelser

opfattes som tilstrækkelige (»hvad vi selv kan præstere, det er jo ganske godt«), og nådens nødvendighed i menneskets åndelige udvikling bliver dermed ikke erkendt. Dåbens handling bliver opfattet som noget formelt og symbolsk — uden værdi som kriterium, når man spørger: Hvad vil det sige at være kristen?

Et sådant skolearbejde vil kunne samle bred tilslutning fra alle, der savner den menneskelige dimension i det offentlige regi, og som er parate til at »tolerere« kristendommen.

Skolen en tjenende funktion i menighedslivet

Men er det et sådant tegn, kirken og katolsk arbejde vil vise verden?

Næppe.

Kan skolen da på egen hånd klare tegngivningen, d.v.s. påtage sig en selvstændig missionsopgave?

Den eneste mulighed ville i så tilfælde være et lærerteam med så dyb forankring i kristen ånd, at

det i sig selv kunne bære kristen miljødannelse. Et arbejde, der ikke i sin struktur referer sig til kirke og menighed, kræver, at lærerteamet i sig selv kan repræsentere og formidle det, kirken normalt står for.

Hvad det kræver at stille et sådant åndeligt team på benene, det kan de gamle ordenssamfund tale med om. Der skal en indsats til af helt andre dimensioner end den udvælgelse, skolebestyrelserne foretager ved læreransættelserne — og den kollegiale ledelse, skolebestyreren kan klare i det daglige. Han er jo som bekendt belastet af en omfattende administration.

Lad os ikke undervurdere opgaven, og ikke overvurdere vor kapacitet.

Som situationen er på vore skoler i dag, har vi ikke kapacitet til selvstændig missionsvirksomhed. Vore skolars eneste chance for at udvikle en ægte, kristen identitet, er en tjenende funktion i det kristne menighedsliv.

barn ind på skolen på det grundlag, at familien da i det mindste tolererede skolens kristne målsætning. De ville tværtimod misforstå skolens linie som et anliggende, der blot drejede sig om tolerance og medmenneskelighed, ærlighed og oplæring til hensynsfuld optræden. Disse kvaliteter hører naturligvis med i et ægte kristent miljø, men de er ikke specifikt kristne og kan derfor møde tilslutning hos mange fortræffelige mennesker, der ikke opfatter sig selv som kristne, og som i den kristne dåb kun ser en tom formalitet, som det ville være uærligt at iværksætte.

En sådan familie bør naturligvis ikke afvises — men henvises til præsten i det kirkesamfund, den måtte vælge sig — med henblik på tilvejebringelse af de nødvendige forudsætninger for tilmelding af barnet på en kristen skole. Dette er jo ganske enkelt seriøst, økumenisk samarbejde. Dermed henordner skolen sin funktion til menighed og kirke, står solidarisk med den, modtager sin opgave af kirke og menighed og sikrer således den kristne ramme om skolearbejdet samt arbejdets fundament, som Gud skænker i dåben.

Prækatekese og katekese

Og hvorfor skulle skolen ikke stå solidarisk med de kristne menigheder?

En skole, der svulmer op i elevantal — sideløbende med kristne menigheder,

der reduceres i antal — tyder det ikke på en indre brist i sammenhængen mellem kristen undervisning og kristen mission? For at sikre denne nødvendige sammenhæng må skolen dele menighedernes vilkår, og menighederne skolens.

Og hvorfor skulle den kristne skole ikke også stå solidarisk med de kristne familier, der ligeledes vil komme i klart mindretal — og må lære at leve som en minoritet i et pluralistisk samfund? Skolen må dele også deres vilkår, og familierne skolens.

En kristen successkole, der dør med at begrænse sit elevantal, fordi den satser på menneskelige kvaliteter, der kaldes kristelige uden at være specifikt kristne, og som derfor kan samle mange mennesker om sit program, — en sådan skole mister sit ansigt — sin kristne tegngivning — og vil i det lange løb ikke kunne opnå tillid hos de familier, der vil gøre alvor af deres kristendom.

Den vil tillige få vanskeligheder med sin religionsundervisning. Undervisning af døpte børn tager troen som udgangspunkt og er dermed katekese.

Undervisning af udøbte børn tager barnets naturlængsel efter et meningsfyldt liv som udgangspunkt — og er dermed prækatekese. Katekesen giver svar på mange spørgsmål, der har troen som forudsætning. Prækatekesen opøver evnen til at stille spørgsmål og kalder dermed længslen frem. Ka-

Thorsen-sagen

Hvordan gik det med blasfemi-anklagen?

Som det vil være Katolsk Orienterings læsere bekendt, sendte biskop Hans L. Martensen den 26. jan. 1976 (se. K. O. nr. 3) et brev til rigsadvokaten, hvori biskoppen sammen med ledere af andre kristne trossamfund anmodede denne om »i henhold til straffelovens § 140 at rejse tiltale mod Jens Jørgen Thorsen i anledning af hans filmmanuskript »Thorsens Jesusfilm«, udgivet i 1975 på Borgens Forlag«.

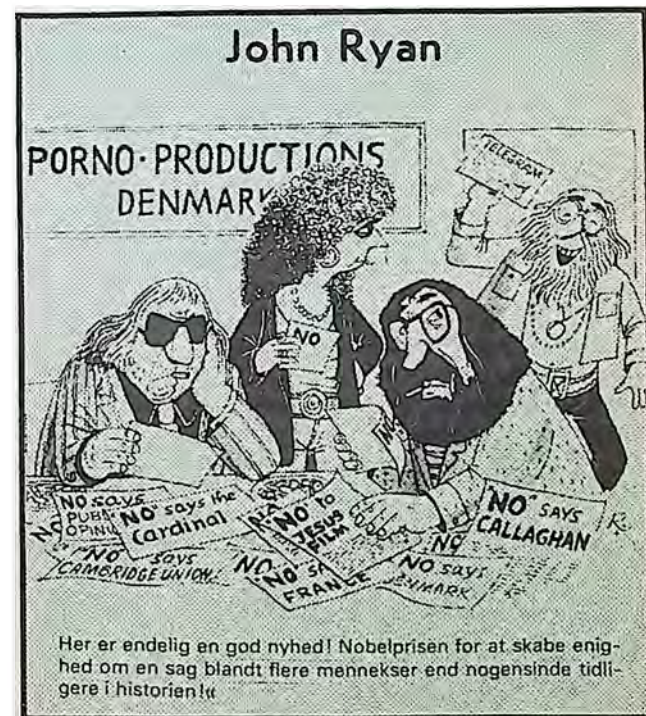
Den 25. juni 1976 har rigsadvokaten i en skrivelse til kirkelederne svaret, at han under de foreliggende omstændigheder ikke har kunnet rejse tiltale mod Jens Jørgen Thorsen.

I skrivelsen, hvis konklusion beror dels på blasfemiparagraffens principielle anvendelighed i dansk retspraksis, dels på en samlet bedømmelse og helhedsvurdering af manuskriptet, skønner rigsadvokaten, at det næppe vil kunne bevises, at der er tale om en tilsigtet spot eller forhånelse af den kristne kirkes troskærlighed og gudsyndelse, og selv om en klar hensigt næppe er nogen straffebetingelse, vil udsigten til domfældelse for blasfemi være så tvivlsom, at han i overensstemmelse med anklagemyndighedens indstilling har truffet be-

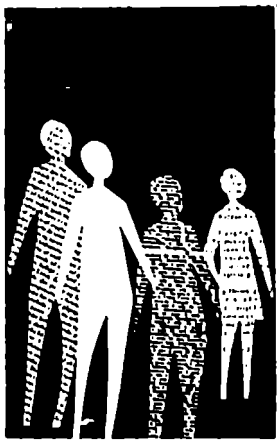
slutning om at opgive at rejse tiltale, jfr. retsplejelovens § 723 stk. 1, hvorefter påtale kan undlades, hvor anklagemyndigheden skønner, at undersøgelse ikke kan ventes at føre til, at en person findes skyldig til straf.

Forelagt rigsadvokatens skrivelse har biskop Martensen i samråd med medunderskriverne af brevet af 26. jan. besluttet foreløbig ikke at foretage sig videre i sagen. Denne afgørelse skal bl. a. ses på baggrund

af den udvikling, der sideløbende med kirkeledernes aktion har fundet sted omkring filmen, og som førte til at Filminstitutets bestyrelse den 12. maj 1976 trak sit tilsagn om støtte på 900.000 kr. tilbage. Det juridiske grundlag for tilbagetrækningen var som bekendt — »droit moral«-loven (ophavsretsloven) — efter hvilken statsstøtten til Jens Jørgen Thorsens Jesusfilm blev erklæret ulovlig.

Stærke protester har i land efter land fulgt Jens Jørgen Thorsen i hans forsøg på at få realiseret Jesusfilmen. Senest har nej-bølgen rejst sig i England, som det fremgår af John Ryans tegning fra Catholic Herald.

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplads på ca. 30 tekstlinier. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 17, der udkommer 27.10. 1976, er mandag den 11.10. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Sakramentskirken

Nørrebrogade 27 C II, 2200 København N. Tlf. (01) 39 53 80, kontoret, kl. 11-13, undtagen torsdag og lørdag. Tlf. 39 53 80, andenpræsten kl. 16-17, undtagen torsdag og lørdag. Tlf. 35 68 25, sognepræsten kl. 16.30-17.30, undtagen mandag og lørdag.

Messtider

Hverdage kl. 19.00. Tirsdag indledes messen kl. 18.30 med fælles rosenkransbøn. Fredag slutter messen med taksigelse foran Sakramentet. Søndag kl. 10.00: Højmesse (på latin l. søndag i måneden). Kl. 17.00: Dansk reciteret messe. Kl. 18.00: Engelsk reciteret messe. Der er altid kirkekaffe efter søndagens 10-messe.

Søndag den 3. oktober kl. 10.00: Schola Gregoriana synger på latin.

Søndag den 10. oktober kl. 17.00: Sangkorret Polonia synger på polsk.

Tirsdag den 12. oktober kl. 13.30: Åbent hus i krypten.

Hver 1. og 3. onsdag i måneden samles bazargruppen kl. 13.30 i krypten, for at hygge sig sammen og fremstille salgbare ting til vor høstbazar. Gaver modtages med glæde!

Hver dag i måneden dyrker menighedens trappeatleter hjerte kondi: De uddeler i en række opgange på Nørrebro en omtale på flere sprog af Københavns udenlandske gudstjenester og Sakramentskirkens gudstjenestetider. — Alle interesserede er velkomne! Man bedes blot melde sig til en af præsterne.

Birkerød: Den hellige Families Kirke

Bistrupbyvej 4, 3460 Birkerød. Tlf. (02) 81 27 96, bedst mellem kl. 9-10.

Søndagsmesser

Bistrup, Nordvanggård, kl. 8.00 og 10.00. Hillerød, Østergade, kl. 11.00. Hørsholm, Marievej 6, kl. 9.00. Mikkeltorg kl. 8.00. Åsebakken kl. 8.15.

Om fredagen aftenmesse på Nordvanggård kl. 19.30.

Søndag den 3. oktober familiemesse: Høstmesse kl. 10.00 på Nordvanggård.

Tirsdag den 5. oktober: Præstemøde på Nordvanggård med fælles vesper kl. 18.15.

Onsdag den 6. oktober: Menighedsrådsmøde kl. 19.30 på Nordvanggård.

Torsdag den 7. oktober: Messe kl. 14.00 i menighedshuset i Hillerød.

Tirsdag den 12. oktober: Menighedsrådsmøde for Hørsholm kl. 19.30 på Stella Matutina.

Onsdag den 13. oktober: Ældreklub møde kl. 14.00 på Nordvanggård.

NB! Fremtidsmusik: Åbenthus aften på Nordvanggård lørdag den 30. oktober kl. 20.00 og andespil søndag den 7. november kl. 14.30.

Søndag den 31. oktober høstmesse: Familiemesse i Hillerød.

Religionsundervisning

Vi vil gerne minde forældrene, særlig de forældre, hvis børn i år er begyndt i skolens første klasse, om at undervisningen for deres børn finder sted på Nordvanggård kl. 16.00 for Birkerød og Hørsholm sogn og kl. 9.30 for Hillerød, menigheds- huset, lørdag den 2. oktober, 16. oktober osv. (hveranden lørdag).

I efterårsferien og torsdag den 28. oktober er der ingen undervisning på Nordvanggård. For Birkerød/Hørsholms vedkommende påbegyndes religionsundervisningen igen torsdag den 4. november og for Hillerøds vedkommende lørdag den 30. oktober.

Hellerup: Skt. Therese Kirke

Bernstorffsvej 56, 2900 Hellerup. Sognepræst: Niels Kiær S. J. Tlf. (01) HE 4119. Træffetid: Mandag — torsdag 16.30-17.30, lørdag 10-11. Giro 4 08 38 30.

Messtider

Søndag kl. 9.00: Messe. Kl. 10.30: Højmesse. Morgenmad i kantinen efter 9-messen.

Hverdage: Mandag-torsdag kl. 17.45, fredag kl. 7.15, lørdag kl. 11.30.

Lørdage i oktober måned beder vi Rosenkransen kl. 11.15 (før messen).

Lørdag den 2. oktober kl. 15.00: Tro og lys messe.

Søndag den 3. oktober. Sct. Therese fest. Kl. 9.00: Familiemesse. Kl. 10.30: Højmesse. Bazar kl. 10-16, se annoncen om denne andetsteds i bladet.

Søndag den 24. oktober kl. 9.00: Familiemesse. Kl. 10.30: Læst messe.

Hørsholm: Skt. Hans Kirke

Marievej 6, 2970 Hørsholm. Se venligt under Birkerød.

Ordrup: Skt. Andreas Kirke

Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund.

Søndagsmesser kl. 8.30. Kl. 10.30: Høj-

messe. Søndag den 3. oktober kl. 10.30: Familiemesse.

Hverdagsmesser: Mandag hos søstrene, Ordrupdalsvej 24: Messe kl. 6.30. Tirsdag i Kirken: Messe kl. 20.00. Onsdag i Kirken: Messe kl. 8.00. Hos søstrene, Ordrupdalvej 24: Messe kl. 17.00. Torsdag i Kirken: Messe kl. 17.00. Fredag i Kirken: Messe kl. 8.00. Lørdag i Kirken: Messe kl. 11.30.

Mini-KUK

Onsdag den 6. oktober kl. 18.30: Fælles messe.

Onsdag den 27. oktober kl. 18.30: Lysbillede fra Jerusalem.

Hillerød: Skt. Vilhelms Kirke

Østergade 12, 3400 Hillerød. Se venligst under Birkerød.

Maribo: Skt. Birgittas Kirke

Mariagade 4, 4930 Maribo. Tlf. (03) 88 01 74.

Gudstjenestetider

Søndag kl. 9.30: Højmesse. Kl. 11.15: Messe.

Hver 1. søndag i måneden: Latinsk højmesse.

Hver 3. søndag: Fremmed prædikant.

Hver 4. søndag kl. 10.45: Messe på polsk.

Studiekredsarbejdet genoptages tirsdag den 28. september. Det finder sted hver tirsdag kl. 19.00, Mariagade 8. Vi søger at nå frem til et større kendskab til Kristus gennem studiet af de synoptiske evangelier. Alle er velkomne!

Nykøbing F.: Hellig Kors Kirke

Bispegade 12, 4800 Nykøbing F. Tlf. (03) 85 07 39.

Weekendens gudstjenester

Fredag kl. 19.00.

Lørdag kl. 16.00 (oktober - marts). Kl. 10.00: Højmesse. Kl. 11.15: Messe på polsk den 1. søndag i måneden.

Særlige arrangementer

Fredag den 1. oktober kl. 19.00: Ungdomsaften.

Søndag den 3. oktober kl. 10.00: Familiemesse. Vi fejrer Skt. Frans' fest. Gudstjenesten på polsk bortfalder.

Lørdag den 9. oktober: Vi fejrer Kirkens 60 års jubilæum. Kl. 14.30: Festgudstjeneste. Herefter kaffebord i salen, hvor der også skænkes et lille glas. Denne dag håber vi først og fremmest at samle alle ældre fra menigheden.

I forbindelse med dette kirkejubilæum er der startet en indsamling til fordel for Kir-

kens tårn. Det skal restaureres, og udgifterne herfor anslås at blive ca. kr. 25.000.

Trosbekræftelse 1977

Denne trosbekræftelse finder sted søndag den 18. september 1977. Tilmelding snarest muligt, dog senest 15. oktober. Undervisningen starter i begyndelsen af november.

Firmelse 1977

Alle unge over 14 år, der ikke har modtaget Firmelsens sakramente, og som dog gerne vil firmes, bedes melde sig hurtigst muligt. Forberedelsen begynder i november måned.

Undervisning for børn

Alle børn i alderen 7-12 år, som ikke går på den katolske skole, bedes melde sig til religionsundervisning, der starter i november måned.

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved. Tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: Tirsdag - fredag kl. 11.30 - 12.30 eller efter aftale.

Faste gudstjenester

Hver søn- og helligdag kl. 8.00: Messe med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med prædiken.

Hver skoleonsdag og skolefredag kl. 8.00: Skolemesse med kort prædiken.

Andagter

Fredag den 1. oktober kl. 19.00: Jesu-Hjerte andagt.

I »Rosenkransmåneden« hver tirsdag og lørdag kl. 19.00: Rosenkransandagt.

Regionalrådsmøde i Næstved

Søndag den 10. oktober: Mødet begynder med messe i Vor Frue Kirke kl. 14.15. Alle i menigheden er velkommen til at tage del i messen (og også i det efterfølgende møde i præstegårdens menigheds-sal).

Møn: Lørdag den 15. oktober kl. 15.00 c/o frk. Berit Fiehn på Liselund Avlsgård. Frk. Fiehn: Tlf. (03) 81 21 41.

Polsk gudstjeneste søndag den 17. oktober kl. 11.15: Polsk prædiken og lejlighed til skriftemål på polsk.

Latinsk højmesse søndag den 31. oktober kl. 10.00.

Religionsundervisning

Konfirmationsundervisning holdes hver skolefredag på Vor Frue Skole (5. klasse) kl. 14.30.

Forberedelsesundervisning til skriftemål og den første hellige kommunion er begyndt. Den holdes på Vor Frue Skole hver skolefredag kl. 14.00 (Måske ændres tidspunktet, hvis enkelte har meget dårlige forbindelser til byen. Såvidt det overhovedet er os muligt, vil vi tage hensyn til dem).

Fælles ministrantmøde for alle 3 hold hos Sct. Elisabeth søstrene på Sct. Elisabeths Hjem var vellykket. Det var fjerde gang, vi var gæster hos søstrene. Det er overflødigt at skrive, at vi med rette havde glædet os længe i forvejen. Vi huskede jo de morsomme aftener med leg og spil. Vi beundrer også søstrene for, at de hver gang har magtet at løse den næsten umulige opgave, det er at fylde vore nærmest umættelige maver med vidunderlige kager, masser af slik og sodavand, så vi knapt kunne rokke med ørene. Aftenens program var »top secret«. Vi mødte op

med højt humør. Der blev oven i købet sagt, at vi ikke havde glemt den gode opførsel. En hjertelig tak til søstrene!

Ministrantmøder

Hold I: Fredag den 8. oktober kl. 19.30 hos Kurt Christensen. Holdet skal aflevere forslag til en takkebøn: »Hvad har vi at takke Gud for?«.

Hold II: Fredag den 15. oktober kl. 19.30 hos Kurt Christensen. Holdet skal aflevere forslag til en forbøn: »Hvem skal vi bede for?«.

Hold III: Fredag den 22. oktober kl. 19.00 hos Kurt Christensen. Vi har ministrantquiz og konkurrencer.

Firmander har modtaget Firmelsens sakramente under festgudstjenesten søndag den 19. september ved biskop Hans L. Martensen. Firmanderne ønskes til lykke!

Vejle:

Skt. Norberts Kirke

Fjellegade 2, 7100 Vejle.

Tlf. (05) 82 08 93.

Kontortid: Onsdag — lørdag kl. 9-12.

Søndag den 3. oktober kl. 10.00: Almindelig højmesse. Familiemessen flyttes til næste søndag.

Mandag den 4. oktober: Kontaktgruppen indbyder alle ældre til bankospil i bornehavens sal, Vestre Engvej 40, kl. 14.30.

Søndag den 10. oktober kl. 10.00 optager Danmarks Radio vor højmesse, der fejres som familiemesse, som transmitteres samme dag kl. 17.00 over P1.

Torsdag den 13. oktober: Vejles og Horsens' menighedsråd mødes i Vejle kl. 19.30.

Aalborg:

Skt. Mariæ Kirke

Kastetvej 1, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 12 69 56 eller 13 07 44.

Hver fredag kl. 8.10 i dette skoleår: Skolemesse. (Forældrene og menigheden er også hjertelig velkomne!).

Hver 1. fredag i en måned er der dog en okumenisk bornegudstjeneste kl. 8.10 for alle elever.

Hver 1. fredag, Jesu-Hjerte-Fredag, er der ellers tilbedelse i Kirken fra kl. 15.00-19.00. Kl. 19.00: Aftenmesse den dag.

Hver onsdag kl. 19.00: Aftenmesse for menigheden i Sct. Josephs kapel (Joseph-Hospital, Kastetvej 33). I oktober måned har denne onsdags aftenmesse marianisk præg. Desuden er der i oktober hver fredag kl. 19.00 Rosenkransandagt i Sct. Josephs kapel (1. fredag undtaget).

2. torsdag i hver måned mødes de ældre og enlige i menigheden. I oktober måned bliver det altså torsdag den 14. oktober kl. 14.30 på Sct. Mariæ Skole.

En foredragsrække om „Skabelsen“ bliver onsdag den 11. oktober kl. 19.30 afsluttet med foredrag af mag. art. Elsebet Kieler i »Ungdommens Hus«, Hasserigade, Aalborg.

Næste gudstjenester uden for Aalborg
Frederikshavn: Hver lørdag kl. 16.30. (undtagen 23. oktober).

Thisted, Møllevej 23: Lørdag den 9. oktober kl. 16.30.

Hjønning, Nordre Kommuneskole: Lørdag den 16. oktober kl. 14.30.

Vi byder pater Paul Marx hjertelig velkommen som præst i vort sognefællesskab.

Biskop Hans L. Martensen vil i ugen 4-9. oktober være et par dage hos os i Aalborg. Særlige arrangementer i forbindelse med biskoppens besøg bliver bekendtgjort i Kirken — eller spørg bare i præstegården. Kirken i Aalborg står åben om formiddagen til kl. 12.00 og om eftermiddagen fra kl. 15.00-18.00.

Århus:

Vor Frue Kirke

Ryesgade 26, 8000 Århus V.
Tlf. (06) 13 56 66.

Messetider:

Århus: Søndage kl. 8.00 og 10.00 (højmesse med kirkekaffe) og kl. 17.00. Polske messer: Søndagene 3. og 17. oktober kl. 12.00.

Ungarsk messe: Lørdag den 30. oktober kl. 17.00.

Grenå: Søndagene 10. og 24. oktober kl. 10.30.

Sostrup: Hver søndag kl. 8.30.

Pindstrup: Søndagene 3. (Mikaelsfest) og 17. oktober kl. 10.30.

Odder: Søndagene 10. og 24. oktober kl. 10.00.

Andre gudstjenester og sammenkomster

Fredag den 1. oktober: Jesu Hjerte fredag. Kl. 18.00: Tilbedelse og eukaristisk velsignelse. Kl. 19.00: Messe.

Lørdag den 2. oktober kl. 14.30: Den internationale åbne Familie: Pastor F. Hjerild om familielivet i Kina i dag. Børnene snakker med koreaner. Familiemesse.

Tirsdag den 5. oktober kl. 16.30: Messe for vore ældre.

Mandag den 11. oktober kl. 19.00: Menighedsrådsmøde.

Tirsdag den 12. oktober kl. 20.00: Katolsk foredragsrække: P. Manzano: »Den katolske katolske kirke«.

Søndag den 17. oktober kl. 10.00: Latinsk højmesse.

Mandag den 18. oktober kl. 19.00: Emnemesse.

Torsdag den 21. oktober kl. 14.00: Maria-kongregationen: Rosenkransbøn.

Tirsdag den 26. oktober kl. 20.00: Katolsk Foredragsrække: P. Manzano: »Den katolske kirke i Chile«.

Søndag den 31. oktober kl. 10.00: Familiemesse.

Rosenkransbøn: Hver tirsdag i oktober kl. 16.50 og på Rosenkransfest, torsdag den 7. oktober, kl. 11.30 (efter messen).

Kunstudstilling i præsteboligen: Eugeniusz Aleksandrowski, Polen/Danmark.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 3/10: 27. alm. søndag. 1. Mos. 2, 18-24. — Salme 128, 1-6. (R. 5: Herren velsigne os alle vort livs dage). — Hebr. 2, 9-11. — Mark. 10, 2-16.

Mandag 4/10: Frans af Assisi, ordensstifter. Gal. 1, 6-12. — Luk. 10, 25-37.

Tirsdag 5/10: Alm. ugedag. Gal. 1, 13-24 — Luk. 10, 38-42.

Onsdag 6/10: Alm. ugedag (el. Bruno, præst, ordensstifter). Gal. 2, 1-2. 7-14. — Luk. 11, 1-4.

Torsdag 7/10: Vor Frue af Rosenkransen. Ap. Gern. 1, 12-14. — Luk. 1, 26-38.

Fredag 8/10: Alm. ugedag. Gal. 3, 7-14. — Luk. 11, 15-26.

Lørdag 9/10: Alm. ugedag (el. Dionysius, biskop af Paris og lidelsesfæller eller Johs. Leonard, præst, ordensstifter el. Guds Moders lørdagsmesse). Gal. 3, 22-29. — Luk. 11, 27-28.

Søndag 10/10: 28. alm. søndag. Visd. 7, 7-

11. — Salme 90, 12-17. (R. 14: Herre, møt os med din miskundhed, så vi kan fryde os). — Hebr. 4, 12-13. — Mark. 10, 17-30.

Mandag 11/10: Alm. ugedag. Gal. 4, 22-24. 26-27. 31-5, 1. — Luk. 11, 29-32.

Tirsdag 12/10: Alm. ugedag. Gal. 5, 1-6. — Luk. 11, 37-41.

Onsdag 13/10: Alm. ugedag. Gal. 5, 18-25. — Luk. 11, 42-46.

Torsdag 14/10: Alm. ugedag (el. Callistus I, pave og martyr). — Ef. 1, 1-10. — Luk. 11, 47-54.

Fredag 15/10: Therese af Avila, kirkelærer. Ef. 1, 11-14. — Luk. 12, 1-7.

Lørdag 16/10: Alm. ugedag (el. Hedvig, hertuginde af Schlesien, ordenssøster, eller Margareta Marie Alacoque el. Guds Moders lørdagsmesse. — Ef. 1, 15-22. — Luk. 12, 39-48.

Søndag 17/10: 29. alm. søndag. Es. 53, 10-11. — Salme 33, 4-5. 18-20 + 22. (R. 22: Din miskundhed være over os, Herre, så som vi håber på dig). — Hebr. 4, 4-16. — Mark. 10, 35-45.

Skt. Therese fest

Søndag den 3. oktober
på Rygård, Bernstorffsvej 54.

Bazaren er åben fra kl. 10-16.

Familiemesse kl. 9.00. Højmesse kl. 10.30.

Kom i cafétieret med familie og venner.

TOMBOLA — VINBOD — LOPPETORV —
SALGSBOD — FISKEDAM — KUNSTBOD.

Børnefilm kl. 12 - 13 - 14.

Lodseddelgevinster: Elektronregner og
grammofonplade.

Lodtrækning kl. 14, gevinsterne skal afhentes inden bazaren lukker kl. 16.
S-tog til Hellerup, bus 21 - 26 - 27.

Skoleweekend i København

I sidste weekend i oktober 29. - 31.10. indbyder Danmarks Unge Katolikker til skoleweekend på Niels Steensens Gymnasium i København. Alle unge katolikker fra 14 år og opover er velkomne. Tilmelding senest den 18. okt. til Danmarks Unge Katolikkers sekretariat, Sct. Kjeldsgade 3, 2100 København Ø. Nærmere omtale af weekenden i næste nr. af »katolsk orientering«.

Efterårsskolen på Øm

Husk: Sidste tilmeldingsfrist for Efterårsskolen på Øm er på mandag den 4. okt.! Til lejrsekretær Bent Larsen, Vognporten 14, vær. 420, 2620 Albertslund — tlf. 02 64 15 14.

Retræte på Magleås

Fra fredag den 5. november kl. 17.30 til søndag den 7. november kl. ca. 15.00. Retræteleder: pater P. Grégoire o.p.

Emnet:

At være kristen. Meningen med livet... og døden,

Pris: Kr. 180,- for eneværelse, kr. 155,- for dobbeltværelse.

Retræten er arrangeret af Danmarks Katolske Kvinde-Forbund.

Alle, også mænd, er velkomne.

Tilmelding til Suzanne Scavenius, Henrik Hertzvej 2 A, 2920 Charlottenlund.

Tlf. (01) OR. 9251 — bedst om aftenen.

Tilmelding senest den 29. oktober. Nærmere oplysninger sendes til alle, der tilmelder sig. Ved tilmeldingen bedes man betale kr. 25,- som depositum.

Weekend- og feriested for lille pige

Ensomt ægtepar, invalidepensionister, der bor i Tåstrup, søger bekendtskab med andet ægtepar eller enlig mor med pige fra 3-8 år, der engang imellem måtte være hos os i weekender og ferier. Billet mrk. 1076.

Konvertitaftener

Undertegnede genoptager de såkaldte konvertitaftener torsdag den 7. oktober kl. 19.45, hvor stillede spørgsmål besvares. Den første aften redegøres for: »Messens forvandlingsord gennem tiderne og deres oversættelse.« Man mødes i menighedsalen, Bredgade 67 A den første torsdag i måneden. Nye deltagere bedes anmelde sig til undertegnede.

Kjeld Geertz-Hansen,
Rygårdsvænget 1, 2900 Hellerup.
Tlf. HE 3628

Academicum Catholicum

Præstens situation og muligheder — en høring

Lørdag den 9. oktober afholder AC et møde om dette emne på Rygård, Bernstorffsvej 54, Hellerup.

Mødet begynder kl. 9 med et kort oplæg. Om at være præst i Danmark, ved sognepræst, dr. theol. Regin Prenter, tidligere professor i systematisk teologi ved Århus Universitet.

Derefter deltager en bred kreds af katolikker i en høring, der falder i de tre afsnit: 1. om præstens faktiske situation, 2. om præstens uddannelse, og 3. om den teologiske forståelse af præstegæringen. Høringen følges af en almindelig diskussion, hvor man søger efter løsninger, og dagen sluttes med messe kl. 17.

Præstesituationen frembyder for øjeblikket iøjnefaldende vanskeligheder. Kun ved at betragte dem sagligt i et pastoralt lys kan man gøre sig håb om at nå til en dybere forståelse, bagom de nemme løsninger. Hensigten er i fællesskab på hjemlig grund at søge at vinde en ny forståelse af præst og menighed, og at skitsere mulige og realistiske løsninger med henblik på fremtiden.

Tilmelding til mødet er nødvendig og sker til sekretæren Ruth Simonsen, Vesterbrogade 111 A, 1620 København V. Gæstekort (for ikke-medlemmer) à 6 kr. løses ved indgangen.

Medbring madpakke. Drikkevarer kan købes.

Næste nr. udsendes onsdag den 13.10.

Der bliver flere og flere katolikker...

Pretoria, Sydafrika (NC) — Antallet af kristne i Afrika vokser med ca. 7 millioner om året, heraf er ca. 3 millioner katolikker. Disse oplysninger bringer franciskaneren P. William Slattery i det katolske

ugeblad, The Southern Cross.

Kirkens største problem i Afrika er afrikaniseringen af kirkens ledelse. Ganske vist har nu den største del af Afrikas 350 bispedømmer indfødte bi-

skopper og antallet af præstekald hos de indfødte afrikanere vokser stadigt. Alligevel vokser antallet af indfødte præster ikke så hurtigt som antallet af nye katolikker. Denne vanskelighed overvindes dog til en

vis grad ved at stadigt flere og flere lægfolk deltager i arbejdet som kateketer, og der bliver stadigt flere og flere permanente diakoner.

Der findes nu ca. 42 millioner katolikker i Afrika.

Fra en kirke i Ruanda, hvor præsten velsigner unge pars forlovelse.

Teologer danner økumenisk forening

Vatikanet (NC) — Ved universitetet i Dar-es-Salaam i Tanzania har der været afholdt et møde for teologer fra Den tredje Verden. Mødets tema var »Kirkens og teologiens tilstedeværelse i Den tredje Verden«. Vatikanets radio har meddelt, at ved mødets afslutning dannede 24 katolske, ortodokse og protestantiske teologer en fore-

ning, der skal gøre det muligt »for teologer fra Asien, Afrika og Latinamerika at lære hinanden at kende, og at mødes for i fællesskab at overveje, hvordan man kan få en permanent dialog i gang mellem de kristne samfund og studere de nye forhold mellem de nye indfødte kirker og de gamle missionskirker«.

Indfødt ærkebiskop udnævnt i Rhodesia

ROM+RHODESIA (KIPA) — Pave Paul VI har accepteret den 70-årige engelskfødte ærkebiskop Francis W. Markall S.J.'s afskedsansøgning fra ærkebispedømmet Salisbury i Rhodesia. Som hans efterfølger har paven

udnævnt den 44-årige biskop Chalaipa, der de sidste 3 år har været hjælpebiskop i Salisbury.

Ærkebiskop Chalaipa tilhører Shona-stammen: han er født i 1932 og blev præsteviet i 1965.

Biskop Lamont risikerer dødsstraf

Gav husly til »terrorister«

Washington (NC) — Biskop Donal Lamont af Umtali har over for NC oplyst, at han den 20. september vil blive stillet for en domstol anklaget for at have undladt at give regeringen meddelelse om terrorister, der opholdt sig på missionens område, og for at have rådet missionærer til at gøre ligeså.

11. august skrev biskop Lamont et åbent brev til den rhodesiske regering, hvor han udtrykker sin bekymring for Rhodesia og befolkningen i landet. Som katolsk biskop kan han ikke lukke øjnene for den

voksende spænding i landet, der må resultere i blodige sammenstød mellem racerne, hvad der vil kunne føre til andre landes politiske indblanding og dermed være en trussel for freden i store dele af Afrika.

Biskop Lamont skriver bl. a.: »Skønt regeringen hævder, at den forsvare kristendommen og den vestlige civilisation, spotter den Kristi lov og gør kommunismen tiltalende for Afrikas folk«.

I sit brev citerer biskoppen fra pave Paul VI's tale til FN: »Inden for et land,

bør alle være lige for loven, have samme adgang til økonomisk, kulturelt og socialt liv og have en rimelig andel i nationens rigdomme«. Alt dette forsømmer den rhodesiske regering i hver eneste detalje — mener biskop Lamont. Selv om biskoppen tager afstand fra enhver form for vold, mener han dog, at

den rhodesiske administration med parlamentets billigelse selv udøver en vold, »der i sig selv er hovedårsagen til det meste af den fysiske vold, som Rhodesia har oplevet de sidste år«.

Regeringen hævder, at anklagerne mod biskop Lamont er uden forbindelse med hans åbne brev til regeringen.

Mistænkeligt at yde lægehjælp

Rom (NC) — En 40-årig italiensk katolsk missionslæge, dr. Luisa Guidotti Mistralli, der i 10 år har arbejdet blandt spedalske i Rhodesia, blev i sommer arresteret, fordi hun ved Mtoko missionsstation ca. 95 km sydøst for Salisbury behandlede en hårdt såret mand, uden først at

underrette politiet derom. Politiet hævder, at den sårede var medlem af Zimbabwue guerillabevægelsen.

Dr. Guidotti blev efter et par uger løsladt mod kaution, og man har nu frafaldet anklagen mod hende, og hun har genoptaget sit arbejde blandt spedalske.

Præst slæbt væk fra alteret

Kampala, Uganda (KIPA) — Under en gudstjeneste i Kitovu i Uganda blev den katolske præst Clement Mukasa slæbt væk fra alteret og derefter bortført. Episoden, fandt sted allerede den 12. juli. Ifølge mundtlige beretninger fra Uganda skal det have

været medlemmer af Idi Amins hær, der forøvede overfaldet. Den ugandiske bispekonferences presse-tjeneste har meddelt, at trods alle anstrengelser har det ikke været muligt at finde præsten »død eller levende«.

Ja til præstevielse af gifte mænd

Durban (KIPA) — Synoden i bispedømmet Durban, der tæller cirka 300 lægfolk og gejstlige som medlemmer, har udtalt sig til fordel for at give gifte mænd adgang til præstedømmet. Desuden har synoden rettet en henven-

delse til paven, som man beder om at undersøge, om ikke de, der har forladt præstetjenesten for at gifte sig, kunne få lov at genoptage deres præstegerning, fordi præstemanglen er så stor.

Sang og dans er for den sorte afrikaner en naturlig og selvfølgelig måde at udtrykke sig på — også under en gudstjeneste som her et sted i Sydafrika.

**katolsk
orientering**

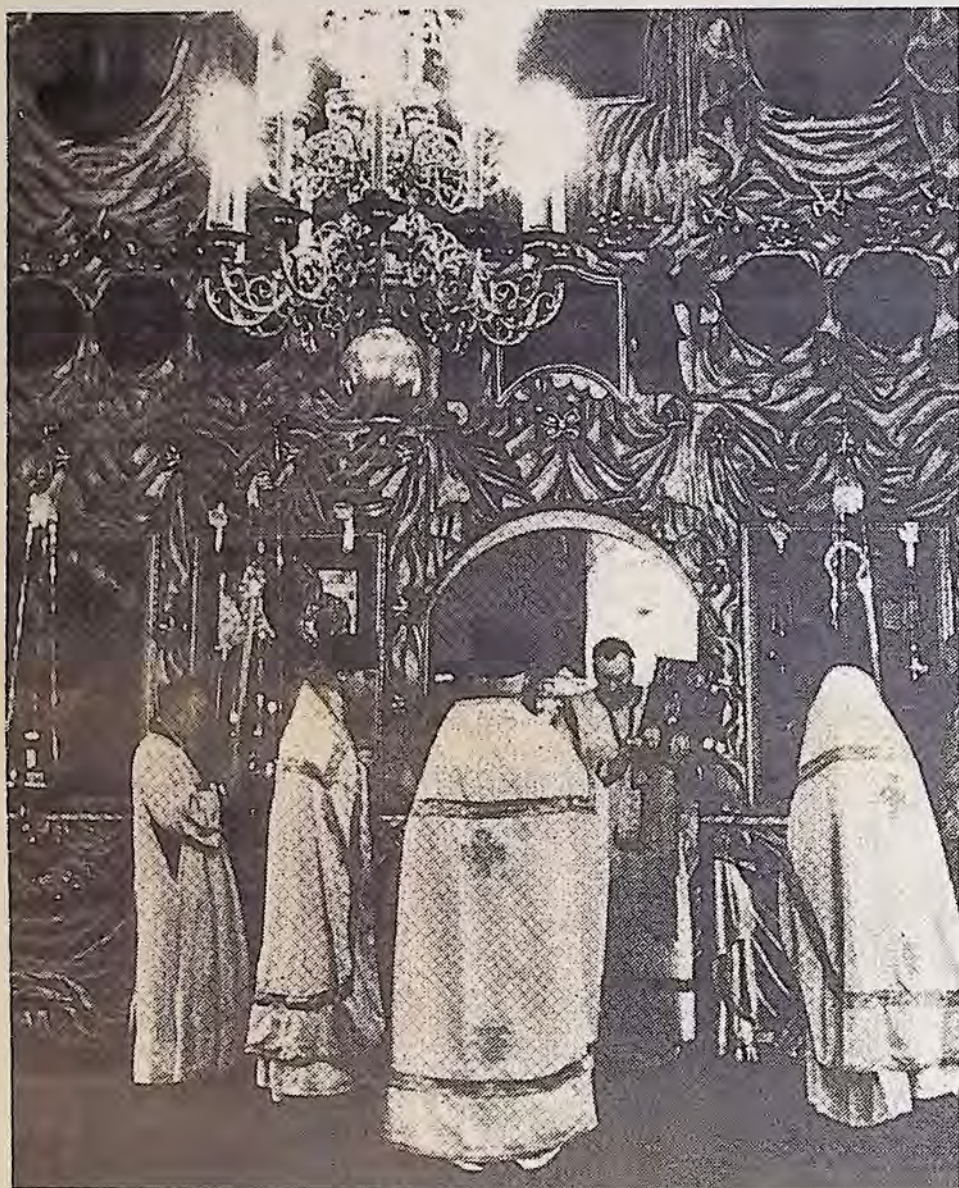
Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K.
Telf. 01 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarsstiftelsen, Katolsk orientering
og informationsafdeling.

I redaktionen:
Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,
Fjellevej 2, DK-7100 Vejle,
Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.
Redaktionssekretær: Knud Kluge.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande
i Danmark i 20 numre jævnt fordelt over året,
som regel 2. og 4. onsdag i måneden.
Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.
Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

Katolsk brevkasse side 3
Børnesiden HEJ! side 4
Uforanderlige normer side 5
Rosenkransen side 6-8
Biskoppens generalsekretær side 9

katolsk orientering

Gudstjeneste i den russisk-ortodokse Sct. Vladimir katedral i Kiev.

Skoledebatten er ikke et lokalt dansk problem

Katolske lærere holder verdens-kongres

Wien (KIPA) — Verdensunionen af katolske lærere afholdt for nyligt sin 9. verdenskongres i Wien med 250 delegerede fra Afrika, Amerika, Asien og Europa, desværre kunne ingen katolske lærere fra østblok-landene deltage.

Livets mening

Wiens ærkebiskop, kardinal Franz König, der talte ved kongressens afslutning, sagde bl.a.: »Den kristne opdragelse må opfattes som en tjeneste over for mennesket. Kun når lærere og elever, opdragere og børn, skoler og

forældre, stat og kirke samarbejder, kan de pædagogiske muligheder udnyttes til fulde.« Kardinalen kom også ind på, at en kristen opdrager ikke kan komme udenom at tage stilling til spørgsmål om, hvad der er meningen med livet, og hvad der er fundamentet for verdensordenen. »Alle de spørgsmål, der i dag diskuteres inden for pædagogikken, stiller den kristne opdrager over for afgørelser, der også har med verdensanskuelse at gøre.« Kardinalen pegede i den forbindelse på emnekredse som småbørnsopdragelse, seksualpædago-

gik, opdragelse til fred og til selvstændighed.

Præsidenten for verdensunionen af katolske lærere udtalte ved en pressekonference, at de katolske lærere i høj grad mærker den indre kirkelige pluralisme i deres arbejde, fordi den har ført til stærke spændinger i skolerne. Han mener, at det nu mere end nogen sinde er vigtigt at styrke kontakterne mellem lærere fra forskellige lande, så de kan udveksle meninger og erfaringer. Han talte også om den store forskel der er på at være lærer ved en offentlig og ved en katolsk skole.

Koncil forberedes for alle ortodokse kirker

De ortodokse kristne skal nu, 10-15 år efter det romersk katolske 2. Vatikan-koncil, have deres pan-ortodokse kirkemøde, der vil sammenkalde alle ortodokse del- og lokalkirker. Det sidste økumeniske koncil, som endnu kan kaldes »fælles« for Øst- og Vest var i Nicæa år 787 og anerkendes også som bindende af samtlige Østkirker. Efter skismaet mellem Øst og Vestpatriarkaterne i 1054 har intet koncil kunnet samlet alle selvstyrede ortodokse kirker mere.

Forberedende møde i Schweiz

En forberedende konference vil blive afholdt i dette efterår i Chambes ved Geneve. Det er den økumeniske patriark i Konstantinopel, der efter aftale med overhovederne (patriarker og metropoliter) for de forskellige lokalkirker, kalder både den indledende konference og dernæst selve konciliet sammen.

Det bliver konferencens opgave, at udarbejde en emneliste for det kommende koncil. Efter forlydende skulle konciliet være af ret kort varighed og, ikke tage teoretiske eller teologiske punkter med på dagsordenen, men derimod indskrænke sig til behandlingen af konkrete problemer, der har stor betydning for den kirkelige trivsel og trænger til en løsning.

Mange forslag til dagsordenen

Fra lokalkirkerne er følgende forslag blevet stillet til dagsordenen-

— Den kirkeretslige organisation af den ortodokse diaspora, d.v.s. de ortodokse menigheder i traditionelt ikke-ortodokse lande (mange gæstearbejdere i Europa og andetsteds er ortodokse kristne).

— Proceduren for op-

nåelsen af status som autonom kirke.

— Forholdet mellem lokalkirkerne indbyrdes samt deres fælles forhold til patriarken i Konstantinopel (jfr pavens primat over alle med Rom unierede kirker).

— Rækkefølgen og retigheder i denne hierarkiske opbygning.

— Kalenderspørgsmål, bl. a. problemet med den skiftende påskedato i de forskellige kirkers kalender. Emnet skal drøftes i anledning af, at i 1977 falder påsken på samme dato for samtlige katolske og ortodokse kirker. Der er ønske om, at fastlægge påsken på en fast dato, søndag efter anden lørdag i april.

— Indgåelse af ægteskab efter præstevielsen. I følge den nuværende praksis kan en gift mand blive præst men ikke omvendt. I samme sammenhæng: indgåelse af nyt ægteskab for en præst, der har været gift inden han blev præst, men siden er blevet enkemand.

— Ægteskabshindringer.

— Revision af fastebestemmelserne.

Udover disse emner står enheden mellem de kristne kirker og Rom som vigtigt punkt på dagsordenen.

Stedet for konciliet endnu ikke valgt

Hver lokalkirke vil kunne sende en tremandsdelegation til den prækonciliære konference i Chambes. Afgørelserne skal være énstemmige. Det bliver ligeledes konferencens opgave at sammensætte den inter-ortodokse kommission, der skal indarbejde samtlige forslag i arbejdsdokumenterne til konciliet. En ny konference skal derefter tage stilling til dokumenternes anvendelighed. Hvis de godkendes, skal konciliet sammendes om få år. Der er endnu intet oplyst om, i hvilken by konciliet skal afholdes.

Sekretariatet, som forbereder både den indledende konference og selve konciliet har til huse i det Ortodokse Center i Chambes, hvis daglige leder, metropolit Damaskimos af Tranoupolis, samtidig er direktør for det nyoprettede sekretariat.

Ny rabbiner indsat

Bent Lexner (th.) blev den 4. september i år officielt indsat som rabbiner ved det mosaiske trossamfund under en gudstjeneste i Synagogen i København. Den ny rabbiner ses her sammen med overrabbiner Bent Melchior.

Nordisk Kul A/S 70 45 30

Automatisk levering
Ollevagt i fyringssæsonen
Egen import og tanklager
Radladrigerede
tankvogne

SALG . KØRSEL . ADMINISTRATION
SERVICE . INSTALLATION

Rødovrevej 383, 2610 Rødovre

01-70 45 30

— sikkerhed for varme

DOMINO STILLADSER A/S

Bådehavngade 32,
2450 København SV.

Tlf. (01) 16 16 72

Facadestilladser og rullestilladser i stål og
letmetal udlejes og opstilles.

Advokat

Jørgen Ulrik Nielsen
Skindergade 32, 1159 K.
Tlf. (01) 13 42 44

Juridisk bistand bl.a. ved køb og salg af
ejendom, prioritering og oprettelse af
testamenter.

Resourcespild

Flere tusinde varmtvandsbeholdere og mange
tusinde meter vandør tæres op hvert år.

Ring til Deres VVS-Installatør og få monteret et

ANO-KAT minielektrolyseanlæg

i Deres parcelhus. Så er Deres
varmtvandsbeholder og rørsystem —
for ca. 700 kr. — effektivt beskyttet mod korro-
sion

Guldager Electrolyse ApS

Bendt Gravgaard

Isenkram en gros
Hobro — Telefon (08) 52 15 44

E. Christoffersen

Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74

Mogens Larsen

Ramsherred 31, Åbenrå
Telefon 62 25 30 og 62 34 27

Lys — Kraft — Varme

Brdr. MEYER

Blikkenslagermester

aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peder Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 - 80 50 30

Læserdebat: Hvad vil vi med den katolske skole?

Vi bringer her det første læserindlæg i skoledebatten på
baggrund af indlæggene i »katolsk orientering« nr. 14. og
15. I næste nr. vil yderligere indlæg blive bragt.

Lærerstuderende Bent Clausen finder ikke, at dåbskravet er et urimeligt krav for en katolsk-kristen skole at bygge på. Den kristne skole må markere sig anderledes end landets øvrige privatskoler, fordi den i dens natur er anderledes.

Øvrige læserbreve bringes på side 8.

Hvor går den katolske skole hen?

af Bent Clausen

Hvad er grunden til, at tilgangen af katolske lærere på de katolske skoler i dag synes omvendt proportionalt med antallet af katolske lærerstuderende? Med andre ord: Hvorfor bliver der stadig færre katolske lærere på de katolske skoler og samtidig et stigende antal katolske unge, der uddanner sig til lærergeringen? Er de katolske læreres faglige kvalifikationer og dermed eksamensresultater dårligere end ikke-katolske læreres? Næppe!

Skolen må tegne sig helt klart

Grunden må nok søges ad ganske andre veje, og problemet løses efter min mening ikke i den meget vage formåls- og programklæring, der blev resultatet af de katolske skolelederes møde på Sostrup, tværtimod.

Jeg har med stor opmærksomhed læst læge Flemming Kieler's artikel i »Katolsk orientering« om identitetskrisen i den katolske skole og finder, at netop her sættes der focus på noget væsentligt: Vore skoler må tegne sig helt klart, uden vaklen og uden lallende kompromiser til højre og venstre. De må markere sig anderledes end landets øvrige privatskoler, fordi de af natur er væsensan-derledes. Først, når dette er erkendt af skolebestyrelserne og skolelederne, er der skabt et fundament, der gør det muligt at arbejde som katolsk lærer på en katolsk skole.

De kristne Forældres garantier

I dag kan jeg med sorg konstatere, at ikke alene er der sket en »af-katolicering« på vore skoler — skolemessens bortfald flere steder er for mig

et klart tegn — men hele ånden, miljøet, afkristnes generelt. Det kan ikke være rigtigt, at vi bare skal lade stå til og fylde elever ind i disse skoler uden at stille visse fundamentale krav til de forældre, som ønsker deres børn ind i disse skoler, et fundamentalt krav, som samtidig er en garanti.

De katolske styrelsesmedlemmer, der jo — endnu — skal være i majoritet i skolerne bestyrelser, står som de kristne forældres garantier for skolens kristne linie. Identitetskrisen er for nogle katolske styrelsesmedlemmer blevet et samvittighedsspørgsmål, der efter mange seriøse betragtninger har tvunget dem til at trække sig ud af de respektive bestyrelser. Dette er aktuelt i Horsens.

Skolen og kirken

Læge Kieler referer i sin artikel til hr. Dalsgård Larsens oplæg til en fælles formåls- og programklæring for de katolske skoler i Danmark. Dette oplæg har jeg gennemlæst, og især har jeg hæftet mig ved to punkter, som jeg finder fundamentale: Fra afsnittet »Den katolske skole og det danske samfund« citerer jeg pkt. 1.4: »Den katolske skole er ikke katolsk i den betydning, at flertallet af dens elever eller endda dens lærere forudsættes at være katolikker, men skolen er katolsk i den forstand, at den bygger på den grundlæggende kristne tro og den katolske tradition, og derved, at den også aktuelt refererer sig til den katolske kirke. Men skolen er indstillet på at løse sin opgave på økumenisk basis og i nært samarbejde med ikke-katolske kristne.« Netop udtrykket, at skolen »aktuelt refererer sig

til den katolske kirke« er for mig som katolik af overordentlig betydning.

Fra afsnittet »Skolen og forældrene« vil jeg gerne fremhæve pkt. 7.4: »Da sko-

Dåben er et sakramente, det første af en række hjælpemidler, vi kan bruge i vort livsløb som kristne.

len indbyder lærere og forældre til et kristent skolearbejde og til opbygning af et kristent skolemiljø, er det en forudsætning, at børn, der søges optaget på skolen er døbt eller ønskes døbt, og at såvel forældre som elever er positivt indstillede over for kristendommen.«

Dåbskravet

Jeg ved, at dette sidste punkt har medført en polarisering af synspunkter, der på den ene side går imod dette såkaldte »dåbskrav«, på den anden side anerkender denne forudsætning som livsvigtig for skolernes fortsatte beståen. Tilhørsforhold til tros-samfund med en anden dåbspraksis end den af folkekirken og den katolske kirke anvendte er ikke nogen hindring for et barns optagelse i en katolsk skole, men det må nok pointeres, at der kan være tale om så store afvigelser i de fundamentale trossandheder,

at optagelse på skolen vil være belastende for såvel barnet, forældrene som skolen.

I denne problematik må man nok have for øje, at dåben er et sakramente, det første af en række hjælpemidler, vi kan bruge i vort livsløb som kristne. Bevares, man kan have den opfattelse, at dåben blot er noget »traditionelt«, noget skal barnet jo hedde, men det er først og fremmest et sakramente og dermed et grundlag i Vorherres øjne.

Dette grundlag kan da ikke være et urimeligt »krav« for en katolsk-kristen skole at bygge på, og slet ikke, når det samtidig er en form for garanti for de kristne familier, der i dyb erkendelse af tidens afkristningstendens fortsat satser på en kristen opdragelse af deres børn, både hjemme og i skolen.

At dette oplæg (Dalsgård Larsens) ikke fandt genklang på det nævnte Sostrup-møde, er ikke alene beklageligt, næh, det er nærmest katastrofalt!

Heldigvis er debatten om vore

katolske skoler ingenlunde afsluttet, endsiges afklaret, synspunkterne er blevet udkrystalliseret i en sådan grad at der må tages fat nu. Hvis man tillægger lærergeringen betydning som en del af lægmands apostolatet, ja, så vil jeg hellere undervise i folkeskolen på en neutral grund, der tillader, at man har særstandpunkter, end på en katolsk skole, hvor — i dyb uoverensstemmelse med katolsk praksis — der er et stort skel mellem teori og praksis i åndelig henseende.

Men lad mig til slut gøre læge Kieler's ord til mine: »Det ville give stort håb om frugtbar udvikling af det katolske skolearbejde, hvis det blev udformet efter et program af denne lødighed«. Altså Dalsgård Larsens ud-kast. Så ville jeg også gerne være med og kridte skoene og stå fast, som det populært siges. Så havde vi nemlig et fast ståsted i katolsk skolearbejde, og det mangler vi totalt i dag.

Bent Clausen, Horsens

Læsernes brevkasse

Vi ved, at mange katolikker er usikre på grund af så meget nyt i kirken og undertiden går rundt med spørgsmål, de ikke selv kan give svar på. Det kan være spørgsmål om troen, religiøse skikke, opdragelse, ændrede kirkelige standpunkter eller andet.

Nu får »katolsk orientering«s læsere en chance for at stille disse spørgsmål til en »brevkasse« her i bladet, og redaktionen er glad for at pastor Poul Madsen, Sakramentskirken i Kø-

benhavn, vil besvare spørgsmålene.

Poul Madsen er forhenværende lektor ved Nørre Gymnasium i København og i dag andenpræst ved Sakramentskirken på Nørrebro i Københavns sorte firkant. Han blev præsteviet i Rom den 8. december 1973 i en alder af 66 år.

Spørgsmålene skal helst være korte og rettes til bladets redaktion, mærket »brevkasse«.

Red.

Spørgsmål:

Tidligere var kirken klart imod ligbrænding. Jeg har i længere tid set annoncer for ligbrænding i »katolsk orientering«. Betyder det, at kirkens lære er ændret på dette punkt?

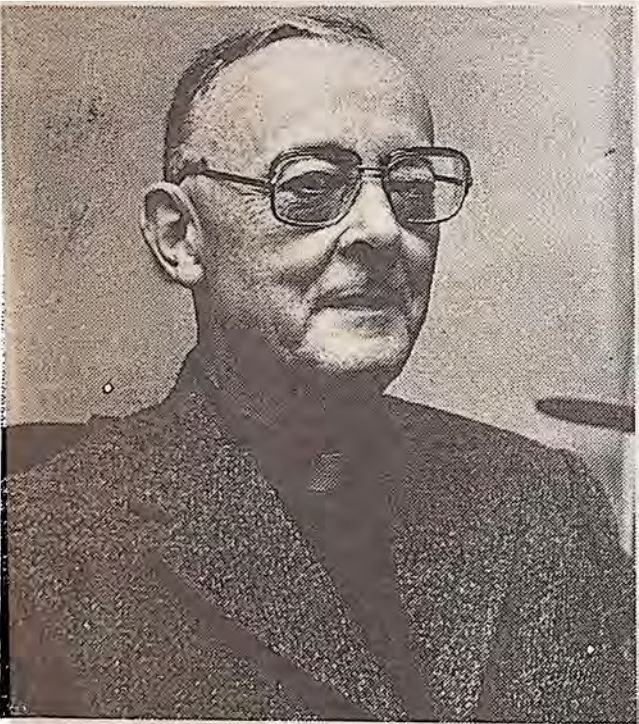
Svar:

Ligbrænding støder ikke an mod opstandelsestroen eller noget andet dogme. Da moderne ligbrænding begyndte at komme på tale og blive praktiseret i slutningen af forrige århundrede, gik frimurere og marxistiske ateister stærkt ind for ligbrænding som udtryk for et materielt syn på det menneskelige legeme i modsætning til de kristne kirkers syn.

Spørgsmålet ligbrænding ikke ligbrænding blev et led i tidens kamp om verdensanskuelse. Kirkerne holdt fast ved den gamle jødiske respekt for legemet og mindedes Kristi gravlæggelse.

Men nutidens opkomst af store bysamfund har mere og mere givet plads for ligbrænding af hygiejniske grunde. Fra katolsk side har man stiltiende de sidste 10-15 år affundet sig med ligbrænding.

Da en af vore kendte katolikker for 12-15 år siden blev brændt, var det ikke noget, man talte om. Nu er ligbrænding også accepteret som almindelig begravelsesform for katolikker.

Pastor Poul Madsen er præst ved Sakramentskirken i København.

Mindeord om biskop John Taylor

Biskop Taylor, OMI.

Det var på en forberedelseskole til præsteseminariet i Carthage, Missouri, USA, at jeg mødte biskop John Taylor for første gang. Som ung præst, der kom fra hjemløsheden og rodløsheden i det krigshærgede Europa, fandt jeg hos ham og det kommunitet, han var forstander for, en familie, et hjem.

Biskop Taylor havde den største tillid til sine medarbejdere, gav dem ansvarsfulde opgaver og mulighed for selvstændigt at løse dem. Han var glad for alle initiativer og hjalp med råd og opmuntring, når opgaverne blev for store og vanskelige eller mislykkedes.

Mange mennesker over hele verden kendte ham og ønskede ham som præst og prædikant. Derfor var han ofte på rejser i tillid til, at hans medarbejdere og medbrødre efter bedste evne udførte det arbejde, han måtte lade tilbage.

At blive sendt som amerikansk ordenspræst til et kirkeligt arbejde i Europa tog

ikke model fra ham. Han havde let ved at lære sprog, at komme i kontakt med andre mennesker og at tilpasse sig de skiftende forhold og mentaliteter. Han kom til Danmark med to medbrødre for at påbegynde et katolsk arbejde på Grønland, og gennem 18 år oplevede han at se dette arbejde udvikle sig, så der i dag er 20 oblatpræster og -brødre i Skandinavien, nemlig på Grønland, Færøerne og i Danmark og Sverige. Kun nogle få uger før sin død kunne han glæde sig over en beslutning om også at påbegynde et arbejde i Norge.

Biskop Taylor elskede sin »familie«, dvs. kongregationen af oblatpræster og -brødre. Hvor han var, der var også samlingsstedet for familien, hvad enten familiemedlemmerne blot var på gennemrejse eller arbejdede sammen med ham i Skandinavien. Hvor travlt han end havde, så var der altid i det mindste tid til en telefonsamtale fra flyvepladser eller banegårde eller korte opmuntrende breve.

Den sidste store glæde gjorde han os, da han i august i år ville være sammen med os ved den årlige retræte. Det var allerede vanskeligt for ham at koncentrere sig i længere tid ad gangen, men han ville tale med os alle og høre om vort arbejde. Hans hjælp for hele kirken i Skandinavien og især i Sverige vil fortsætte ved hans forbøn i det evige liv.

Karl B. Smeenk OMI

4.-6. marts 1977 med det formål at få klarlagt de liturgisk-musikalske problemer og at finde en vej til løsning af disse.

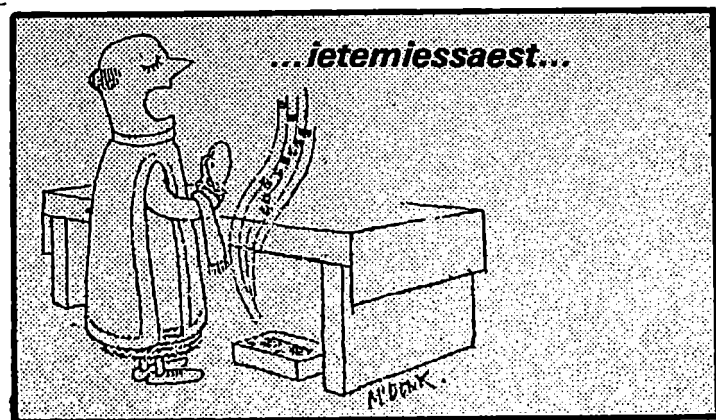
Som forberedelse til konferencen vil der blive udsendt spørgeskemaer til samtlige sognekirker angående de kirkemusikalske forhold. Det er af yderste vigtighed for kirkemusikkens positive udvikling i fremtiden, at der tages vel imod denne undersøgelse overalt og at præster og organister vil gøre sig den ulejlighed at besvare de stillede spørgsmål så udtømmende som muligt. Materialet vil

blive behandlet i tiden op til konferencen, hvor det skal drøftes. Endvidere vil der blive præsenteret og afprøvet en del gudstjenestemusik.

Konferencen skulle gerne have en repræsentant fra hver af vore menigheder, fra liturgikommisionen, fra DUK og fra andre instanser, der på en eller anden måde har berøring med kirkemusikken.

Tilmelding sker ved indsendelse af brevkortet fra Magleås-folderen, der er tilsendt alle menigheder under titlen »4 menighedskurser«.

Knud-Erik Kengen

Kirkemusikkonference på Magleås

Det er efterhånden mere end 10 år siden, at den Nordiske Kongres for Katolske Kirkemusikere blev afholdt. Den var kommet i stand på baggrund af de specielle problemer, der meldte sig for kirkemusikken ved ligestillingen af modersmålet med latin som li-

turgisk sprog. Det blev til mange fortsætter, løfter og forhåbninger for fremtiden, som det er af betydning at få drøftet igennem igen.

Det er derfor med biskoppens velvilje blevet besluttet at indbyde til en kirkemusikkerkonference på Magleås d.

KAJ F. FJORDING & SØN V/S

MURERMESTRE • INGENIØRER

ENTREPRENØRER • TEL: 01 - 63 12 88

KVALITETSBYGGERI FRA GRUNDEN

TOTALENTREPRISER • HOVEDENTREPRISER
JORD • KLOAK • BETON • MURERARBEJDE
OG SÅ OMBYGNING OG RESTAURERING
MEDLEM AF KØBENHAVNS MURERLAUG

Ur- og Brillehuset

„BALANCEN“

v/ KNUD PETERSEN
Gerritsgade 34, Svendborg.
Telefon 21 19 20

C. B. Riis & Søn

Slagtermestre

Valby Langgade 36
København Valby • Telefon (01) 16 00 89
1. kl. kød og pålæg

MONIES & ANDERSENS EFTF. A/S

WS

Frederiksborggade 22
1360 København K
Telefon 13 23 14
Varme, ventilation, sanitet

Skolebøger — Skolerekvitter
Billedbøger — Skønlitteratur — Papir
Fyldepenne — Billigbøger

Roskilde Boghandel

Sct. Olsegade 24 — Telf. 35 31 31

K. J. Højland & Søn

Aut. vand- og gasmester

Værksted: Høddammen 3
Skolebakken 147
Esbjerg • Telefon 12 93 50

A/S Karl A. Hansen

Ingeniør-, murer og
entreprenørfirma

Industrikrogen 16,
2635 Ishøj
Telefon (02) 52 11 77

Benzons Aut. katolsk bedemand
Begravelsesforretning 34 46 01 - GO 60 56

Fasanvejens Ndr. Fasanvej 76
Ligkistemagasin GO. 6056 - GO. 6030

Begravelse og bisættelser
ordnes for alle trossamfund.
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35
Søn- og helligdage: Go. 60 56

Katolske Menighedsplejer

Bredgade 69 A, st., 1260 København K.

Kontoret har åbent ugens 5 første dage fra kl.
14 - 16. Telefon (01) 15 23 03. Postgiro 6 46
63 97.

Tømrermester

Ferd. Færch & Co. A/S

Strandvejen 23, Ålborg
Telefon 16 26 00

R. Schulik

Slagterforretning

Nørrebrogade 46, Esbjerg
Telefon 12 02 14

H. OVERBECK A/S

Ingeniørfirma

Havnepladsen, Kolding
Telefon 52 35 55

Som at læse i evangeliet

At bede en rosenkrans er som at læse i evangeliet. Hvis du kigger nærmere på en rosenkrans, vil du se, at den er delt op i 5 rækker på 10 perler.
Fra korset til stedet, hvor en lille medalje lukker kransen, er der 3 gange 3 perler.
Med korset mellem fingrene beder man først apostlenes trosbekendelse.
Ved de 3 gange 3 perler beder man først et Fadervor og dernæst en hyldelse til Tre-enigheden, altså til Skaberen, (Marias far) til Kristus, (Marias søn) og til Helligånden (Marias brudgom).
Hver række på 10 perler kaldes »et led« af rosenkransen. Hvert led er overvejelsen af de vigtigste øjeblikke (mysterier) i Jesu liv. Overvejelsen (meditationen) varer så længe som det ta'r at bede 10 gange Hil dig, Maria-bønner. I øvrigt kan du slå op i salmebogen, side 784.

Glæde

I de glædefulde mysterier deler vi i Marias glæde

- da hun undfangede Jesus ved Helligånden
 - da hun besøgte sin kusine Elisabeth, Johannes døbers mor.
 - da hun fødte Jesus i Betlehem
 - da hun fremstillede Jesus i Jerusalems tempel
 - da hun genfandt den 12-årige Jesus i samme tempel.
- Dette er den glædefulde rosenkrans.

Sorg

I de smertefulde mysterier deler vi i Marias sorg

- da Jesus svedte blod af angst i Oliehaven
- da han blev pisket
- da han blev kronet med en tornekrone
- da han bar sit kors
- da han døde på korset.

Dette er den smertefulde rosenkrans.

Jubel

I de herlighedsfulde mysterier deler vi i Marias jubel

- da Jesus påskemorgen opstod fra døden
 - da han ophøjedes til himlen
 - da han pinsemorgen sendte sin Hellige Ånd til sin kirke.
 - da Maria selv blev optaget i himlen
 - da hun blev kronet til himlens dronning.
- Dette er den herlighedsfulde rosenkrans.

Peter har fundet en mærkelig ting

Mon lille Peter ved, hvad han bærer om halsen?

Han har fundet denne »perlekrans« i mors skuffe. Det er en krans med 59 perler og et lille kors forneden. Peter aner ikke, hvad kransen hedder eller hvad den bruges til.

Ved du det?

Jo, den hedder en »rosenkrans«, selv om perlerne ikke ligner roser. Den bruges til at bede med. Måske har du brugt en sådan en, da du var med på valfart til Åsebakken eller Øm.

Der var mange mennesker. Vi gik i procession til det sted, hvor alterbordet stod dækket. Og mens vi gik, bad vi rosenkransen.

Vi bad den som en slags samtale med Maria, Jesu mor.

Vi fejrede messen sammen med Jesus, Marias søn.

Maria og Jesus hører sammen og kan ikke skilles fra hinanden, for Maria fødte Jesus og har derved gjort det muligt for menneskene »at se Guds søn med øjnene, at lytte til ham med ørerne, at røre ved ham med hænderne«, som evangelisten Johannes skriver med lidt mere højtidelige ord.

Maria og Jesus er knyttet til hinanden som mor og søn. Hun fulgte ham i alt lige som din skygge følger dig, når du går i solen.

Hun fulgte ham i glæde, sorg og jubel her på jorden og deler nu i hans herlighed i himlen.

Sr. Cecilie

QUIZ om rosenkransens historie

Måske er du også stor nok til at læse og forstå artiklen her i bladet på side 6 og 7.

Kan du finde de rigtige svar på nedenstående spørgsmål?

1. Hvad var typisk for middelalderens fromhed?
2. Hvad gjorde Jakob Sprenger?
3. Kan man fortjene aflad ved at bede rosenkrans?
4. Katolske spejdere bruger endnu en anden form for rosenkrans end alle dem, der nævnes i artiklen. Hvordan ser den ud?
5. Hvad har de 150 Davidssalmer med rosenkransen at gøre?

5 rigtige svar giver chancen for at deltage i lodtrækning blandt de rigtige indsendelser. Gevinsterne er (selvfølgelig) rosenkranse.

Send dit svar til „HEJ“ c/o Henri Kerkhofs, Fjellevej 2, 7100 Vejle.

Foranderlige og uforanderlige normer

Af Hans L. Martensen

Det fjerde afsnit af den romerske tekst, som vi er ved at gennemgå, er ikke helt let at oversætte. Det sammenfatter en mere end tusindårig katolsk tradition om »uforanderlige moralprincipper« — dog således at den nyere tids tænkning drages med ind: ikke alting i de moralske normer er uforanderligt, men mangt og meget er skiftende. Vigtigere endnu: også hvor der er tale om uforanderlige normer er dette ikke ensbetydende med stillestående normer: der er altid mulighed for vækst. Tilmed er det bemærkelsesværdigt, at de uforanderlige normer ikke ses blot som udslag af menne-

skets uforanderlige »natur«, men også af det mest personlige i mennesket: dets forhold til andre personer.

Da afsnittet er svært, vil det denne gang være bedst, først at oversætte det, og dernæst at kommentere det fra sætning til sætning.

Fra det romerske dokument om seksual-etiske spørgsmål

»Der kan altså ikke findes nogen sand udvikling af menneskets værdighed, med mindre man respekterer den orden, som er givet med dets naturs væsen. Man må indrømme, at civilisationens historie har bragt mange ændringer i tilværelsens omstændigheder og menneskenes nødvendige behov, og disse ændringer vil fortsætte fremover. Dog må al mo-

ral-udvikling og et hvert livsmønster holde sig inden for de grænser, som er sat af de uforanderlige principper, som hviler på enhver menneskelig persons elementære grundlag og væsentlige forhold (d.v.s. til andre). Elementært grundlag og væsens-forhold af denne art transcenderer de foranderlige historiske omstændigheder«.

Fremskridt i menneskelighed

Menneskets værdighed er givet ved skabelsen. Mennesket er skabt i Guds billede. Større værdighed kan ikke tænkes — den er uforanderlig. Dog kan denne værdighed i høj grad blive respekteret mere eller mindre. Derfor kan der findes fremskridt i menneskelighed. Desværre kan der også findes tilbage-skridt. Det har vi alt for mange eksempler på fra kulturernes historie. Ofte synes de primitive kulturer at være renere i deres forestilling om menneskets værdighed. Der synes at gå næsten et mønster gennem historien: de store imperier tenderede til at blive mere brutale, alt eftersom de voksede i magt. Tilmed endte de næsten altid i almindelig dekadence og livslede.

Derfor er der al grund til at tage sig i vare for en naiv optimisme, der sætter lighedstegn mellem udvikling og sandt fremskridt i menneskelighed. Menneskets værdighed vil kun få vækstbetingelser, »hvis man respekterer den orden, der er givet med menneskenaturens væsen«.

Forandringerne

Ingen kan nægte, at der er sket store forandringer i omstændigheder og livsstil i løbet af de sidste årtier. Synet på moralske spørgsmål har også forandret sig. Den hastige udvikling har ført med sig, at gamle og unge ofte har svært ved at forstå hinanden. De bedømmer livsværdierne forskellige. Er der da intet blivende? Bestemte grundværdier, som alle kan enes om?

Tilmed er det typisk, at »verden er blevet lille«. Ud over hele kloden mødes primitive og højt udviklede civilisationer; et kontinent som Afrika oplever, hvorledes stenalder og atomtid mødes. De forskellige kulturelle og moralske tankegange mødes også. Skal man lade stå til og sige: alle disse kulturmønstre kan være lige gode. Lad dem da blandes efter tilfældighedernes princip. Eller er det alligevel enkelte faste holdepunkter, der kan give kriteriet for både enkelt-individ og kultursammenhæng: kriteriet for hvorledes menneskets værdighed skal respekteres?

De uforanderlige principper

Kirken har en lang erfaring, når det drejer sig om at møde de forskellige kulturer. Lige fra kristendommens begyndelse stod det

Personen er sædet for friheden. Personen er også mødestedet med andre personer. Personen går ud over sine egne grænser i mødet med andre. Men friheden er ikke beregnelig som biologiske love, og mødet med andre indeholder det ukendte. Findes her en baggrund for normer?

klippefast, at man ville ændre de kulturformer man mødte, og ikke uden videre acceptere dem. De kristne havde en »kulturkritisk« kraft. I løbet af kristendommens første århundreder blev mangt og meget ændret i folks syn på slaven, på kvinden, på barnet og på de svagt stillede overhovedet. Hvor kirken var bedst, skete der et fremskridt i menneskelighed, som også gav sig udtryk i det sociale og kulturelle liv.

Ofte enorme kulturproblemer

Ofte har mødet med fremmede kulturer givet enorme problemer. Således har det altid givet anledning til pastoralt hovedbrud, når kristne missionærer kom til områder, hvor der herskede flerkoneri. Kirken har forstået at forene megen menneskelig omsorg og forståelse med fasthed i respekten for Guds uforanderlige lov. Man forstod medhustruernes problem — hvad skulle der ske med dem, når manden blev kristen? Man forstod den menneskelige nød, der kunne opstå på grund af brud med indgroede traditioner.

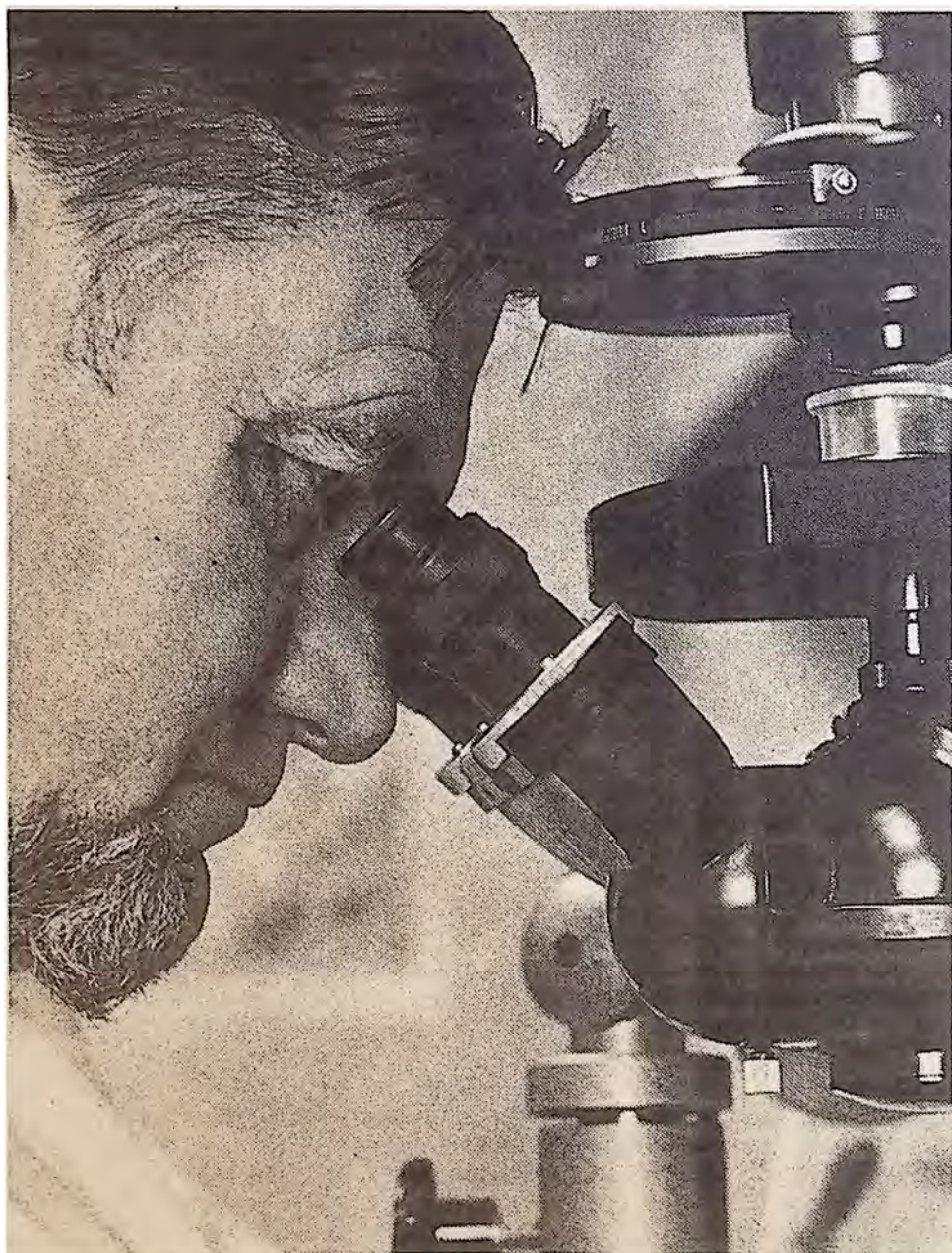
Man forstod også, at dybtgående ændringer i folkernes kulturer krævede mange slægtled. Men man gav aldrig op i den forstand, at man sagde: Det kan forenes med sand menneskelighed, at en mand har flere koner... De kristne missionærer holdt

fast ved ideen om en guddommelig lov, der angav det sandt menneskelige — ofte i kontrast til de moralske sædvaner, som faktisk var gængse.

Det uforanderliges grund: personen

Ofte forestiller man sig, at de »uforanderlige sætninger« i moralen bliver begrundet med en slags biologisk naturlov. Man forestiller sig, at moralloven er foranderlig på samme måde som planter vækst eller dyrs instinktliv. Traditionel katolsk moral-lære har måske undertiden kunnet give anledning til en sådan misforståelse. I denne sammenhæng er det bemærkelsesværdigt, at den romerske skrivelse knytter de uforanderlige principper til det, der overgår det rent biologiske, og samtidig er det mest kraftfuldt-bevægelige i mennesket nemlig til personen.

Personen er sædet for friheden. Personen er også mødestedet med andre personer. Personen går ud over sine egne grænser i mødet med andre. Hvorledes kan netop dette, der synes skrøbeligt og uberegneligt være baggrund for de uforanderlige normer? Friheden er jo netop ikke beregnelig som biologiske love, og mødet med andre indeholder det ukendte. Hvorledes kan moralens uforanderlighed være forankret netop her? Til dette spørgsmål må vi vende tilbage i endnu en følgende artikel.

Ikke al fremgang i menneskelig kunnen er fremskridt i menneskelighed.

I den sjette måned derefter blev englen Gabriel sendt fra Gud til en by i Galilæa, som hedder Nazaret, til en jomfru, som var trolovet med en mand ved navn Josef af Davids hus, og jomfruens navn var Maria.

Og englen kom ind til hende og sagde: Vær hilset, du benådede, Herren er med dig, du velsignede blandt kvinder... (Luk 1, 26-28). Relieffet herover af Marias bebudelse er fra ca. år 1300. Det sidder udvendigt på domkirken i Paderborn.

Bed rosenkrans sammen med andre i radioen

Luk op for Radio Vaticana hver aften kl. 20.45

Alt for få er opmærksomme på de gode muligheder, der er for at høre de daglige udsendelser fra Vatikanets radio-station.

På kortbølge kan man dagen igennem høre mange udmærkede udsendelser på forskellige sprog på 25,31,41 eller 49 meterbåndet. Efter mørkets frembrud kan man også lytte til Radio Vaticana på mellembølger: 196 meter.

Dagens programmer starter kl. 6.30 med messe på latin, og hver søndag kl. 10.55 kan man bede angelus sammen med paven. Hver aften kl. 20.45 er der rosenkransandagt i pavens intention, rosenkransen

bedes på latin — og man ved, at man beder sammen med mange andre.

Hvis man er interesseret i at høre nyheder på forskellige sprog, er der udsendelser på tysk, engelsk og fransk af hver et kvarter varighed før og efter den daglige rosenkransandagt.

Radio Vaticana sender også en ugentlig udsendelse til Skandinavien på 25,31 og 41 meterbåndet. Det er hver tirsdag kl. 18.30, udsendelsen gentages onsdag kl. 20.15. Det drejer sig som oftest om svenske programmer, da de øvrige nordiske lande ikke er så flittige til at sende bånd derned. Her

var en opgave at tage fat på for det danske bispedømme — f.eks. af kommissionen for meddelelsesmidler. Radio Vaticana — og mange lyttere — ville blive henrykte.

Ved henvendelse til: Radio Vaticana, Ufficio propaganda e sviluppo, 00120 Citta del Vaticano kan man gratis få det månedlige program tilsendt. Vedlæg evt. en international svarkupon.

På mange ældre »veteranradioapparater« kan man høre kortbølgeudsendelserne, ligesom nye apparater med kortbølge kan fås til rimelig pris.

Niels M. Uldall

Glimt af rosenkransens historie

af Willem Wuyts

BØNNER PÅ EN S

eller håndgribelig be

Det var faktisk i fjor, at rosenkransen, som vi kender den, kunne fejre sit 500 års jubilæum.

Den fjerne oprindelse til de 50 eller 150 gange Hil-dig-Maria går dog tilbage til de irske munke, der i det 8. århundrede drog gennem Nederlandene og Rhinlandet og gjorde de frankiske immigranter, der var kommet for at blive, til kristne. Sæderne var rå og følgelig var også de irske munke strenge skriftefædre. Den gængse bodsøvelse, de foreskrev, var fra 1 til 3 dages fastetid. Hvis dette, på grund af hårdt arbejde, ikke var rimeligt, kunne pönitenten erstatte 1 fastedag med 50 salmer. og 3 dage med hele psalteriet. Som bekendt er der 150 Davidssalmer i Bibelen.

Nu glemte disse højt kultiverede munke fra det kristne Irland dog ikke, at håndskrevne salmebøger var en sjældenhed, og at kun de færreste kunne læse. Derfor måtte bodsøvelsen bestå i, at synge eller recitere en salme, man kendte udenad, 50 gange. Og kendte synderen slet ingen salmer udenad, kunne han/hun nøjes med at bede Fadervor 50 eller 150 gange.

Senere skulle fremsigelsen af de 50 eller 150 Hil-dig-Maria spejle sig i de irske munkers tredeling af salmebogen.

Nye toner

Middelalderen bragte nye kirketoner på alle områder og over hele linien. Det 12. og især det 13. århundrede er byudviklingens tid, handelens og rigdommens tid, men i endnu højere grad Frans af Assisis og Dominikus' tid. Påfaldende er det middelalderlige menneskes forkærlig-

hed for det konkrete, det synlige og håndgribelige og menneskelige ved Kristus og hans rige på jorden. Dette åndelige klinke på korsvejen, ikke en andagt men en kirkespil eller tilmelding bodsvandring. Den samme tid stammer i nekrybben: en meditation over Herrens komme til denne verden, over hans barndom, som bringes i utallige julesange, ofte skrevet af de mest kendte digtere og tonesat af de mest kendte komponister. Det er kalkmalerierne og altertavlerne, der i hele Biblen kommer ind i billedet for menneskets rækkevidde.

Herrens bøn

Det er forståeligt, at dette troens klima opdager religionens grund og begynder at se på den, og begynder at se på Maria, Herrens mor. Indtil da var hun »Sedes Sapientiae«, Visdommens sæde: På hendes stramme, teologiske skød sad Visdommen, den lille men voksne Kristus med lærebogen og læregæstus. Fra nu af bliver Maria »Vor Frue«, kvindelig og moderlig. Man kan tale om en virkelig Maria-bølge, der løfter fromhedslivet op på lette vinger og forvandler også teologernes og liturgis Kristus til et menneskeligt lille væsen, nøgen og blød og nær.

I tidens bønsspraksis fortrænger nu det nemmere Hil-dig-Maria Herrens egen bøn Fadervor fra førstepladsen og bliver den folkekære bøn. Alle misforståelser og overdrivelser skal søges her.

Reaktion

Modstanden mod denne fremsigelse af utallige Hil-dig-Maria uden videre —

tit var det blot en besværgelses-formel på overtroens folks bange læber og kom fra uindsigelig side, fra præsterne i biskops-sorgen. Disse indså at den form for »tankeløs bønning« ingen pædagogisk værdi havde, fordi den stod så løst og uden tilbagekobling til evangeliet eller trosbekendelsen, mens de brede folkemasser dog i forvejen kendte så bedrøveligt lidt til troens egentlige budskab. I det 15. århundrede forsøger gejstligheden at flette i det mindste en let form for meditation ind i den monotone række af Hil-dig-Maria-bønner.

En pioner fra Bretagne

Meget aktiv i denne kamp var en mand, der var født i Bretagne, men arbejdede i flamske Rijsel (det nuværende Lille), Douai, Gent og Brugge, for at ende sine dage i det hollandske Zwolle den 8. september 1475.

Han hed eller kaldtes Alain Vander Rutze. Hans specielle aktivitet bestod i oprettelsen af broderskaber, hvis medlemmer forpligtede sig til, dagligt at bede 150 gange Hil-dig-Maria som en meditation over Kristi liv og Marias plads i dette.

Alain lærte folket forskellige metoder til at fordybe sig i Kristi mysterium, mens man bad rosenkransen. Hans yndlingsmetode var følgende:

Ved de første 50 Hil-dig-Maria: forestil dig Maria eller kig på et Mariabilledes ansigt. Se på hendes øjne, som først af alle menneskeøjne har set Jesus. Bed 1 gang »Hil dig, Maria, som har set Herren, fuld af nåde« osv. Se på

DR

Idelse

hendes mund, som har kysset Jesus og lært ham at tale. Bed 1 gang »Hil dig Maria, som har...« osv. På samme måde var der Marias hænder og ikke mindst hendes jomfruskød, som havde båret og født Herren.

Det siger sig selv, at på denne måde blev Maria-bønnen en betragtning over Jesu barndom.

Så var der hans lidelse og død, Alains metode: forestil dig den korsfæstede og se på et krucifiks. Se på Jesu øjne, hans mund, hans hænder, hans sår. Med hver gang 10 Hil-dig-Maria.

Enkelig var der som trediedag Herrens opstandelse og himmelfart og pinsen og hele himlens jubel, arbejdet i rosenkransen som en lang meditation over Kristus og hans kirke.

Ingen succes

Det skal siges med det samme, at Alain Vander Rutze ikke høstede nogen overdådig succes. Hans metode var nok i brug i det 16. århundrede, men den mest afgørende faktor var vel, at kirken nægtede at forbinde aflad med rosenkransen, siden aflad kun var knyttet til syndsforladelse. I folkereligiøsiteten har »fortjeneste« altid spillet en pinlig stor rolle!

Dominikanerne

i Köln
Mærkeligt nok var det på samme dag, da Alain døde i Zwolle, 8. september 1475, at dominikanernes prior i Köln, Jakob Sprenger, oprettede Rosenkransens Broderskab, som foreskrev sine medlemmer at bede 150 gange Hil-dig-Maria om ugen, men uden meditation. Han stiftede sit broderskab under Kölns belejring for at afvende

krigens katastrofe, og da det viste sig, at byen blev sparet for ødelæggelser voksede broderskabet i løbet af få år til et moderselskab med mange filialer og til en inspirerende model for utallige, lignende rosenkransforeninger i hele Europa. Biskopper og fyrster var medlem af dem.

Ikke

tilfredsstillende

Allerede i de første år efter det Kölnske broderskabs oprettelse begyndte dominikanerne alligevel at søge tilbage til en form for meditation under rosenkransbønnen. Problemet med bare »tankeløst« at opremse den samme bøn, var så gammel som bønnen selv. Men i stedet for at tage 1 Hil-dig-Maria som »tidsenhed« og målestok for meditationens varighed, indførte dominikanerne 10 gange Hil-dig-Maria som rettesnor for en overvejsels varighed. Derfra stammer vore 5 gange 10 perlerækker, »roser« i en buket af bønner. Man overvejer 5 mysterier, 5 scener fra evangeliet, om man vil, og lader overvejselsen være ligeså længe som de tager at lade 10 Hil-dig-Maria-bønner glide gennem tankerne og mellem fingrene. På denne måde blev 150 Davidssalmer til 15 Kristusmysterier, 5 glædefulde, 5 smertefulde og 5 herlighedsfulde, hentet fra Jesu barndom, lidelse og herliggørelse, i kronologisk rækkefølge. Også den mindst trænede hukommelse måtte kunne huske dem.

Rosenkrans på en anden måde

Vi har her i bladet allerede en gang bragt en rosenkrans »på en anden måde« af Mirek Dudek, men også efter den Kölnske rosenkrans' verdenssucces forblev en hel række anderledes sammensatte rosenkranser i brug i det 16. århundrede. Bogtrykkeriets opfindelse gjorde det muligt at sætte små tillæg til bibler og bønnebøger. Der fandtes rosenkranser i digtform med 50 eller 150 vers, 1 vers til hver perle i kransen. Meget af den såkaldte »Hil-dig-Maria«, ud over den populære opfattelse at Maria levede 63 år.

ter-ordenens rosenkrans bestod i 7 gange 7 Hil-dig-Maria, til ære for Marias forment 7 smerter, forvoldt hende af de såkaldte »7 Jesu-ord til Maria«, som nogle oratoriumkomponister er blevet inspireret af. Og der fandtes rosenkranser med 12, med 24, ja med 100 og sågar 1.000

meditationstemaer og lige så mange gange Hil-dig-Maria!!

På malerier og gravmæler kan vi se, hvor mange former selve perlekransen har kendt. Ofte var perlerne fine koraller, nogle gange smukt udskåret som virkelige rosenknopper.

I 1726 blev der alligevel knyttet aflad til det kölnske broderskabs rosenkrans, og det forklarer nok, hvorfor alle andre mistede deres betydning og kun denne ene er blevet videregivet til os.

Men tag det nu roligt! der er ingen aflad mere at

»fortjene« i dag! I vor tids voksende behov for evangelisk fordybelse og religiøs revalidering er det opløftende at se, hvordan rosenkransen er ved at finde tilbage til evangeliets tros-mysterier.

Netop disse fører vor bøn ind i evangeliets

kerne: Herrens menneskevordelse, død og opstandelse og hans pinseliv i en fornyet opblomstrende kirke, som aldrig har tilbudt Maria, men beder med Maria.

Af Mirek Dudek

Den smertefulde rosenkrans

Oliebjerget

Tunge skyer trækker sammen i horisonten. Det første lyn — det første tordenskrald. Du lukker dig inde derhjemme, trækker gardinerne for, lader som om du ikke ser eller hører noget. Du er helt alene. Det bliver det kun værre af. Der er ikke mere nogen, der kommer til dig. Du kigger ud, du længes efter en eller anden, der kunne være hos dig. Men der er ikke længere nogen, der kommer. Skyerne trækker sig tættere og tættere sammen. Du er helt alene, føler dig som en spedalsk. Selv dine nærmeste har forladt dig. Hvem vil være vidne til en ulykke? Alle har nok i deres egne bekymringer. Men I havde jo alligevel holdt sammen. Det var jo jeres fælles sag! Men du blev ladet alene tilbage, og de forsvandt for at se til på afstand eller gå over til fjendens parti. Det var jo ikke din private sag. Du kæmpede jo for sagens skyld — for retfærdigheden, for sandheden.

Og nu: Timen på Oliebjerget.

Du er simpelt hen gået for vidt. Du har overskredet grænsen for menneske-

lig tålmodighed, i hvert fald hos dem, der fra deres trone så dine gerninger.

Du var farlig for dem. Du var en trussel for dem, syntes de.

Og nu nattens uro, rædsel, skræk, der er ved at gøre dig vanvittig.

Du ville måske gerne gøre afbigt. Det er endnu tid til at vende om. Måske lykkes det. Gå! Til dem. I hemmelighed! Bed om forladelse! Så får de ondt af dig. Lov at du vil tilbagelade alt det, du har sagt. Forklar, at det handlede om noget andet, at du er blevet misforstået, at alt er, som det skal være, at alle har det godt, alle er tilfredse, alt er som sædvanligt. Men vil du virkelig fornægte alt det, som du har forkyndt? Alt det, du satsede på? Du levede for sandheden, for retfærdigheden. Men dø for sandheden og retfærdigheden? Han er sandheden og retfærdigheden. Dit oliebjerg kan give nyt liv »til de mange«.

Hudstrygningen

Slag på slag, ingen ting lykkes. Du beder om hjælp, de vrider og vender sig. Lyver. Er optagne. Har ikke tid. Gå til en anden! Til hvem?

Og du står dér, bange for at falde. Du prøver endnu på at være naturlig, le naturligt, tale naturligt: »Ja, jeg forstår det, naturligvis, selvfølgelig«. Ordene kommer med stort besvær. Samtalen bliver til en svøbe.

Du bliver ved med at være helt alene. Skønt du ikke troede det, indser du nu, at du er fortabt. Alle undgår dig. Og sådan bliver det ved: møde efter møde, samtale efter samtale, ven efter ven, dag efter dag. Det holder ikke op. En svøbe.

Du er fanget i en fælde. Smerte, fortvivelse, skuffet over mennesker, over dig selv, over dine venner. De ser ned på dig, ler ironisk, formaner, truer, straffer, moraliserer. »Gør som vi«, siger de. Det er ydmygende.

Ingen forsvarer dig og alt det gode, du har udrettet. Og du vil jo kun det bedste. Du gør det så godt, du kan. Beskyldningerne er uretfærdige. Det er sladder! Det er ikke sandt!

Du tier. Du ved, at de bare venter på, at du skal forsvarer dig.

Du tier, det er den eneste måde du kan bevare resten af din menneskelige værdighed på.

Du tier. En anden er dit forsvar.

Tornekronen

De sidder dér, fortæller vittigheder, ler, har det morsomt. Du står dér, træt, ensom, de lægger dårligt nok mærke til dig — idealisten!

Har de ikke ret, når de bliver ved med deres fine biler, snakker om moden, og hvad ved jeg? Dig har de gjort til en specialist i at hjælpe andre. Hvis nogen trænger til hjælp, sender de dem til dig. Hvor mange gange viste det sig ikke, at du blev snydt af dem, der syntes at trænge til din hjælp. De tog din kostbare tid. Du blev udnyttet. Lån, der aldrig blev betalt tilbage. Og siden hen lod de, som om de ikke så dig på gaden. Hvad nyttede din godhed? Hvad nyttede disse lange, natlige samtaler, timer, hvor du lyttede, gav råd, talte — uger, måneder, år. Hvad er meningen med et sådant liv? Har du virkelig hjulpet dem, som du hjalp? Kunne de ikke have klaret sig uden din hjælp? Der er en stak breve tilbage.

Det hænder, at du møder nogen af dem. De har stadig de samme proble-

Fortsættes næste side.

mer, måske endda flere endnu. Nu er der måske en anden, der prøver på at løse dem — eller måske prøver de selv. Men dig er der ikke mere brug for! Vist så er de stadig meget venlige, men alligevel er det, som om de ikke rigtigt kender dig. De lover at ringe. Men der kommer andre i deres sted.

Du lytter igen til deres klager, deres problemer. Du prøver på at løse dem, på at få en god idé. Du tager dig sammen for at få dem ud af deres depression, for at kunne give dem lidt optimisme og glæde, skønt du selv ikke har mere deraf. Du forklarer, beder, anstrenger dig, prøver på at holde din vrede i tømme. Du bliver træt og skuffet. Ingen forandring. Du har selv så mange problemer, men dem er der ingen, der interesserer sig for. Alle tror, at du klarer dig glimrende. Og du har ikke engang tid til at tage dig af dine egne sager. Det bliver ikke anderledes. Mennesker bliver ved med at komme. Og du bliver ved med at lappe dem sammen, læge dem, gøre dem glade. Du bliver ved med at være deres støtte, lærer, forbillede — uden rigtigt at kunne tro på, at du kan klare at hjælpe andre, når du selv trænger til hjælp, at glæde andre, når du selv mangler glæde, at lede andre, når du selv er bundet af en tornekrone.

Men der er en, der har knyttet sit liv til dit. Han vil være din støtte, din lærer, dit forbillede.

Korsvejen

Ubekvemt, vanskeligt. Hvert skridt koster den største kraftanstrengelse. Meter for meter, bare ikke falde. På skuldrene det tunge kors af pligt, af hverdag, af håbløs træthed. Et åg. Ingen mulighed for at vælge. Ingen udsigt til forandring. Sådan er dit liv, din hverdag. Samme trummerum på arbejdet og derhjemme: spise, vaske op, rede senge, rydde op, købe ind, altid noget at sørge for, tusindvis af småting. Og altid skal du udvise ro og selvbeherskelse, se glad ud, udstråle tilfredshed. Er det sådan dit liv skal se ud? Er det sådan din kærlighed skal se ud? Skal din kærlighed hakkes i så små stykker, så de synes at forsvinde? Vækkeurets arrige kimen — en bøn om at kunne blive endnu en lille stund i drømmen for at kunne glemme. Men du ved meget vel, at pligtens piskeslag smerter. Du har kvalme ved tanken om dagen, der venter. Radioens tidssignal pisker dig til at sætte farten op. Du kunne komme for sent. Du får næsten ikke smagt på mor-

genmaden, før du styrter afsted.

Overalt mennesker, der har travlt. Du vil forsvare dig, men gårsdagens problemer kører allerede rundt i hovedet på dig. Du vil gerne have det fredeligt på vej til arbejdet, men du søger allerede efter løsnings. Du er allerede på arbejde — i dine tanker.

Du er vågen. Det første »godmorgen«, det første smil til kammeraterne. Du går ivrigt i gang. Du bliver selv forbavset over, at du alligevel besidder så megen optimisme, så megen glæde, så megen selvtillid. Du stoler på, at det hele nok skal gå.

Og efter nogle timer opdager du, at du er blevet urolig, du er træt, meget træt. Og nu er det bare om at vente, til klokken slår, så du kan afslutte en stump af din korsvej.

Bare ikke falde! Der er en, der hjælper dig med at bære dit kors. Du er klar over det. I følges ad. Det bliver lettere.

Korsfæstelsen

Nu er der intet at gøre, der er ikke mere at tænke, der er ikke noget sted at gå hen. Man kan bare lide. Hænder og fødder genemborede. Hovedet tornekronet.

Sygdommens time. Uden at kunne røre hænder og fødder. Hovedet ved at sprænges af smerter. Du er klam, svedende, ækles ved dig selv. Du prøver på at vende dig om på siden. Men der er ikke en plet, der ikke gør ondt. Hver en knogle, hver en muskel. Det gør ondt over det hele. Du kan ikke sove. Du kan ikke tænke. Du bliver generet af musik, af den mindste lyd. Alt generer dig, besøg og ikkebesøg. Du kan ikke holde de mennesker ud, der er omkring dig, der passer dig, der burde hjælpe dig, men som bare gør dig nervøs. Du bliver mere og mere overbevist om, at de er brutale, følelsesløse, stædige og irriterende. Forstår de da ikke, hvor du lider? Du forstyrres af venners høflighedsbesøg. »Hvordan har du det?« Men der er ingen, der prøver på at forstå betydningen af deres eget spørgsmål eller føler sig ind i din situation. Straks kommer de med deres egne problemer, vil have råd, spørger om, hvordan du ser på sagen, beder om hjælp. Ganske som om intet var forandret i dit liv. Ganske som om alt var som før. Du lytter, men kan næsten ikke tro dine egne øren.

Hovedet er ved at sprænges. Halsen er tør, og du kan næsten ikke se. Du anstrenger dig for at

sige et ord, formulere en mening. For alligevel at hjælpe. Og samtidig ser du måske et hav af ting, du aldrig selv fandt ud af. Men du ved, at nu er det for sent. Du kan simpelt hen ikke mere. Det gik ikke. Det, som skulle have været dit livsværk — et garnnøgle, der er kommet i urede, og som ingen mere kan finde ud af eller rede

ud. Du er ligeglad med det nu. Du vil leve, bare leve. Ikke for enhver pris, ikke hvis prisen er denne smerte. Du vil gerne blive rask; igen kunne gå hen over de grønne enge, lytte til fuglene, sidde ved bækkens bred, bade i havet, stå på ski. Egentlig ikke engang det. Du havde jo næsten ikke tid til det før i hvert tilfælde. Da du

var ung — ja. Men nu i den sidste tid gik du ikke engang en tur i skoven, sad ikke engang ved bækkens bred, badede ikke i havet, stod ikke på ski i bjergene. Der var ikke tid til det. Altid havde du noget at bestille, nogen du skulle tage dig af.

Ganske vist lovede du dig selv: Engang skal det blive til noget. Nu ved

du, at det overstiger dine muligheder. Nu vil du bare have lidelsen overstået. Dø. Dø så hurtigt som muligt. Du orker ikke længere at udholde korsets smerte. Dø og med Ham kunne sige: »Fader, i dine hænder...«

Oversat fra svensk af Ruth Plum

Læserne skriver

Tobaksrygning - en svær synd?

I »k.o.« nr. 13 var et billede af børn, der laver askebægre i Øm. »En mangelvare! Den aktivitet er dårlig og bør standses!

Tobaksrygningens skadelighed er forlængst bevist og behøver ikke diskuteres. Den fremkalder en lang række alvorlige, ofte dødelige lidelser og svækkelsestilstande. Ikke-rygere, der opholder sig i lokaler, hvor der ryges (én røgkilde er nok!), »passive rygere« udsættes for samme skader som rygeren selv.

Vi færdes i lunken giftgas

Ikke-rygere må derfor absolut bryde med den gængse vanetænkning, at det er acceptabelt, når rygere forgifter luften i fælles opholdsrum. Hvad ville rygeren sige, hvis ikke-rygere tog spray-dåser med et giftigt, sygdomsfremkaldende og stinkende indhold med sig og ustandseligt sprøjtede det ud i rum-

met? På mange skoler — også de katolske — er der nu givet rygetilladelse. Elever og lærere færdes i lunkent giftgas. I skolebusser terroriseres ikke-rygende børn på samme måde. Når ikke-rygere protesterer, slås de ned med ironi, skældsord eller højt udbrudte, dårlige argumenter. De fleste er for ængstelige til at sige noget. Men luften i et rum er fælles ejendom. Det er rygeren, der er aggressor. Det er ham, som gør indgreb i de andres ejendom: deres indåndingsluft.

At ryge er således en alvorlig sag. Man skader sit eget og andres legemer — og dermed sandsynligvis også sjæle — på det alvorligste. Man har i dag fuld viden om, hvad man gør. Har man det ikke, er det ingen formildende omstændighed. Uvidenhed om loven — borgerlig eller guddommelig — er ingen undskyldning. Man har sin viljes frihed til at lade være — og gør det alligevel.

Dette opfylder — så vidt jeg kan se — de accepterede forudsætninger for svær synd.

Ikke-rygere på arbejdspladserne, i hjemmene og ikke mindst ved kirkelige

arrangementer bør slutte sig sammen. Kun ad den vej kan der opnås noget. Fælles optræden gør stærk.

Steen Ostenfeld-Rosenthal

Katolsk »fredsforum« i Østberlin

»Katolsk Orientering« 25.8.1976 bragte en pressemeddelelse fra »Katolsk Arbejderaktion« om et »fredsforum« for europæiske katolikker i Østberlin 4. og 5. september 1976, hvor man på baggrund af Helsingforskonferencen gennem »virksomme aktioner« ville arbejde for »en udvidelse af den internationale afspændingsproces«.

Skepsis påkrævet

Når et sådant foretagende kan afholdes officielt i Østberlin — hjemstedet for »Muren«, hvor det forbrøderiske østtyske kommunistregime nu i over 15 år har myrdet uskyldige mennesker på den mest brutale måde — er der grund til at betragte det med den største skepsis, jfr. således, at en af ind lederne ifølge pressemeddelelsen skulle være en tjekkisk professor, der naturligvis ikke har kunnet få lov til at deltage, hvis han havde været ubekvem for de kommunistiske magthavere i Tjekkioslovakiet og Østberlin.

Det forekommer mig i denne forbindelse betegnede, at formanden for »Katolsk Arbejderaktion«, hr. Bune Andersen, i nogle læserbreve for nylig i Berlingske Tidende betvivlede, at der foregår kristenforfølgelser i Sovjetunionen, skønt dette — som en uundgåelig konsekvens af ateistiske den marxisme — har fundet sted i alle de snart 60 år, der er gået siden bolchevikkernes magtovertagelse, og endda i stigende grad i de seneste årtier, jfr. således »Catholica« 1967, s. 141-43, og 1972, s. 97-101.

De kommunistiske Øststatsers enorme oprustning og aggressive optræden i »fredens hav«, som de jo kalder Østersøen, jfr. bl. a. episoden fornylig, hvor et østtysk (!) krigsskib forsøgte at bemægtige sig en dansk ovelsestorpedo, harmonerer også meget dårligt med det påståede ønske om afspænding. Lad os vågne op, inden det bliver for sent!

L.B. Fabricius.

Vore sædvanlige nyhedskilder KNA og KIPA meddeler fra fredsforum'et

„Berliner konferencen for katolske kristne fra europæiske lande“, der fandt sted først i september i Østberlin, havde samlet omkring 100 deltagere, hvoraf omkring halvdelen var præster. De fleste deltagere kom fra østeuropæiske lande, således var der store delegationer af tjekkioslovakiske og ungarske fredspræster og mange polske repræsentanter fra Pax og Znak og den kristne sociale bevægelse. De vesteuropæiske lande var repræsenteret af små grupper og enkeltpersoner, som for størstedelens vedkommende må henregnes til de katolske venstreorienterede.

Når der på konferencen blev talt om de stærke oprustningsbestræbelser var det, som om det kun var i Vesten, at der oprustes, som om der kun bruges dollars og ingen rubler til oprustning.

Red.

Menighederne må indstille sig på ny pastoral betjening

Biskoppens nye generalsekretær, pater Anton Dekkers, fortæller i dette interview om præstemanglen. Det vil betyde en ændring i kirkens service, og lægfolkene må indstille sig på at yde en større indsats i menighederne.

Af Poul Erik Magnussen

Når der bliver færre præster til at betjene menighederne, må vi prøve at finde nye veje, så alle menigheder får den bedst mulige pastorale betjening, siger pater Anton Dekkers, der for nylig er blevet udnævnt til generalsekretær på bispekontoret. Det er generalsekretærens opgave at aflaste biskoppen i det pastorale arbejde.

Pater Dekkers arbejder med flere modeller, der skal sikre en rimelig betjening i sognene på trods af nedgangen i antallet af præster. En model går på, at der laves geografiske præstecentre, så flere præster bor sammen og i fællesskab betjener flere sogne. Man kan for eksempel forestille sig, at alle præster på Fyn placeres i Odense og derfra betjener alle sogne og kirker på øen. Men dette er altså kun som eksempel.

Det betyder samtidig, at der skal lægges flere opgaver over på lægfolk. I de enkelte sogne bør der laves nye lægmandstjenester, der ikke absolut kræver en præstevie, siger pater Anton Dekkers. Her kan man for eksempel forestille sig kommunionuddeling til syge, gudstjenestehjælpere og pastorale assistenter, så der flere steder kun vil være direkte præstebetjening i week-enden.

Pater Dekkers understreger, at disse løsninger ikke er vedtaget, og at man i de forskellige råd, der hjælper biskoppen, fortsat arbejder med problemerne. Det drejer sig om det biskoppelige råd, præsteradet og pastorallrådet.

Født hollænder — nu dansk

Dette er en af de mange opgaver bispeddømmets nye generalsekretær skal være med til at løse. Det er en ny stilling der er oprettet i forbindelse med udnævnel-

sen af en ny generalvikar. Pastor Lars Messerschmidt er efter 7 år som generalvikar blevet sognepræst i Ordrup. I stedet er hans stilling blevet delt i to, således at pastor Ib Andersen er blevet udnævnt til generalvikar — altså biskoppens stedfortræder, mens pater Dekkers er blevet generalsekretær og tager sig af en række praktiske opgaver i den pastorale betjening.

Pater Dekkers er 54 år, Jesuiterpræst og har i de 22 år, han har virket som præst i Danmark, taget sig af en række opgaver i bispeddømmet. Anton Dekkers er vel først og fremmest kendt for sin indsats som skolemand i de katolske skoler. Og han er stadig — på trods af sit nye job som generalsekretær — biskoppens konsulent i skolespørgsmål. Dekkers er født i Nijmegen i Holland, men i dag så dansk, at han har fundet det rigtigt at blive dansk statsborger.

Præsten contra lægfolk

En samtale med den nyudnævnte generalsekretær kan næsten ikke undgå at komme til at dreje sig om et meget aktuelt problem i mange sogne, nemlig stigningen i afgang af præster, og den deraf følgende frygt i menigheden for en dårligere pastoral betjening. Derfor spurgte jeg pater Dekkers om nogen af de administrative opgaver både på bispekontoret og i skolerne, der i dag varetages af præster ikke kunne overtages af lægfolk, så præsterne kunne blive frigjort til sognearbejdet.

Der er meget få præster beskæftiget på bispekontoret. Der er faktisk kun to, og for mit eget vedkommende, tror jeg, det ville

være meget svært for en lægmand at træde til, siger pater Dekkers. Et eksempel — en katolik, der deltager i økumenisk arbejde, ringer og spørger, om han må deltage i nadverfællesskab med protestanter, som led i det økumeniske. Det er et spørgsmål for en præst og ikke en lægmand.

Mens pater Dekkers taler, ringer telefonen. Det er en protestantisk dame, der gerne vil vide mere om den katolske tro. Dekkers aftaler en tid med hende. Bagefter siger han, at han efter den slags samtaler henviser vedkommende til en sognepræst, hvis interessen for at gå til undervisning stadig er der. Mens vi taler, ringer flere mennesker for at få svar på spørgsmål. Tre ud af fire samtaler var afgjort spørgsmål for en præst.

Præstemangel — hvor lang tid?

På skoleområdet tror jeg, det er meget vigtigt at have præster tilknyttet vore skoler som lærere. Det er en meget vigtig del af vor kirkes forkyndelse, der finder sted i skolerne. Skolerne er også et stykke menighed. Det er meget værdifuldt både for lærerne og eleverne, at kirkens tilstedeværelse i arbejdet understreges ved, at præster er direkte med i arbejdet.

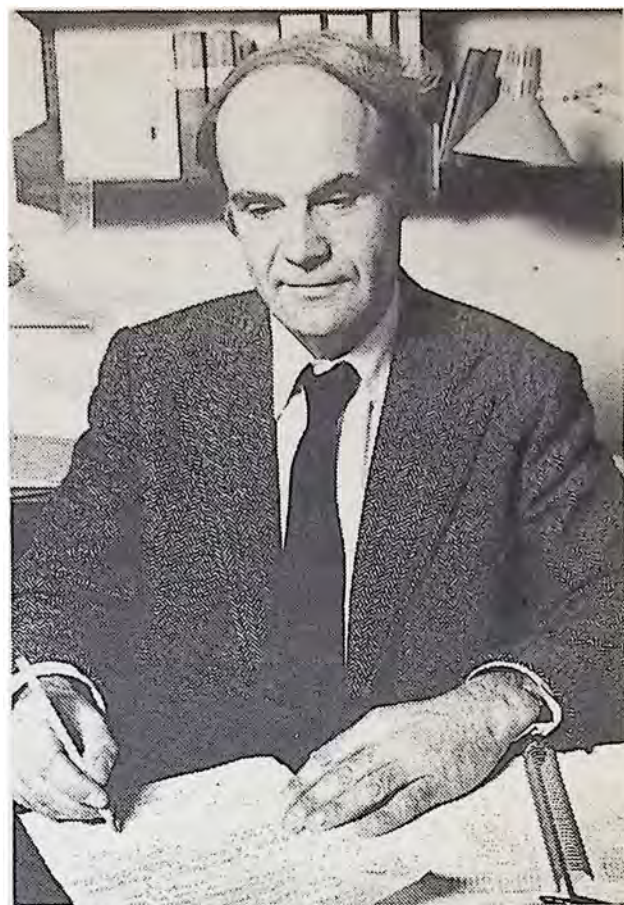
Det er meget svært at svare generelt på hvad der egentlig er årsag til præstemanglen. Og der er ingen der siger, at præstemanglen også vil være der om ti år. Vi har for i kirkens historie set, at tilgangen af præster pludselig gik ned, samtidig med at en stor afgang fandt sted. Nogle år efter havde det rettet sig, så der igen var præster nok. Det samme er sket indenfor ordenssamfundene.

Måske vil en tid med

præstemangel give flere unge et kald, siger Dekkers. I den nuværende situation må vi så finde løsninger, der sikrer sognene den bedst mulige betjening med de præster, vi har.

Kan menighederne gøre mere for præsterne?

Som jeg sagde for, er det svært at finde en bestemt grund til præsteafgangen.

Pater Dekkers ved sit skrivebord på bispekontoret.

Men menighederne bør vel altid være opmærksom på, om præsten trives. Menigheden kan give præsten den støtte, som han også rent arbejdsmæssigt trænger til. Kirken er ikke

kun en serviceinstitution. Alle i menigheden skal være med til at skabe et godt fællesskab, som også giver præsten en god arbejdsplads, siger pater Dekkers.

Radio - og TV sogn i Holland

Hollands Katolske forening for internationale forbindelser præsenterede et spændende eksperiment på den europæiske lægmandskongres i Louvain-la-Neuve i sommer.

I Holland har den katolske kirke, i lighed med landets øvrige kirker, en vis sendetid i radio og TV. De hollandske biskopper har betroet »Katholieke Radio Omroep« (»Det katolske

Radioforbund«) ansvaret for udnyttelsen af denne sendetid, og i 1974 påbegyndtes et nyt pastoralt fremstød. »Det pastorale radio- og TV-sogn«. Sagnet har hjemme i et gennemsnits hollandsk sogn og holder til i en ganske almindelig kirke i Amersfoort. 2 søndage om måneden bliver messen fra dette sogn udsendt i TV, og efter gudstjenesten opføres

seerne til at sætte sig i forbindelse med det team, der står bag udsendelserne, og som foruden af kirkens 2 almindelige præster består af yderligere 2 præster fra ærkebispeddømmet Utrecht og en kvindelig pastoral medarbejder med fuld teologisk uddannelse.

Sjælesorg i centrum hver lørdag

På søndageftermiddage efter TV-messen får dette team gennemsnitligt 80 telefonopringninger, og hver uge får de ca. 50 breve, der alle besvares personligt. Man regner med, at det, at man benytter samme kirke og de samme præster til alle TV-messerne, har givet en bedre kontakt til seerne, hvad præsterne drager nytte af i deres prædikener og i et 5-minutters program hver lørdag aften, hvor det er sjælesorg og ikke liturgi, der står i centrum.

Mange af seerne er over 50, men også mange unge og en del ikke-katolikker ser dette program, hvor man gør sig stor umage for at præsentere en ærlig og realistisk tro på et moderne og forståeligt sprog.

Yderligere oplysninger hos: De Horstink, Kon. Wilhelminalaan 17, Amersfoort, Holland.

Ungdommens weekend i København

DUK arrangerer i dagene 29.-31. oktober en skoleweek-end på Niels Steensens Gymnasium i København.

I de senere år har det været meget svært at lave et arrangement på Sjælland, som henvender sig til alle unge katolikker, siger ungdomspræsten pater Grünwald, men nu er der lovet opbakning fra Fyn og Jylland, og ydermere er der vist stor interesse for en sådan week-end hos flere katolske unge fra Sjælland.

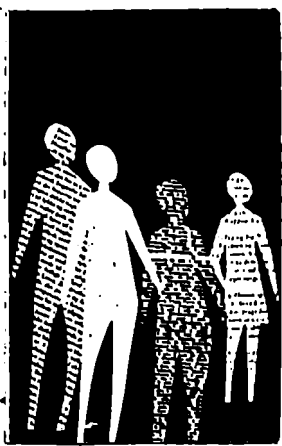
Emnet på week-enden bliver DUK's årstema og 4. bon fra Faderen: »Giv os i dag vort daglige brød!«. Når vi beder disse

ord, er det en selvfølgelig, at vort ønske går i opfyldelse, men hvis vi tænker lidt ud over de rige landes grænser, opdager vi, at dette ikke gælder alle her på kloden, udtaler pater Grünwald. Hvad betyder brød i denne sammenhæng, og hvad er ment med, at mennesket ikke lever af brød alene? Hvad kan vi gøre, for at så mange som muligt får det daglige brød? Sådan lyder nogle af de emner, som vil blive behandlet.

Tilmelding sker til DUK's sekretariat, Skt. Keldsgade 3, 2100 København Ø.

Prisen bliver 35,- kr.

kk

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplads på ca. 30 tekstlinjer. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 18, der udkommer 10.11. 1976, er mandag den 25.10. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Jesu Hjerter Kirke

Stenosgade 4A, 1616 København V.
Tlf. (01) 24 65 80, sognepræsten og kontor
(kontortid mandag og fredag kl. 9.30-12.00).
Øvrige præster: Tlf. (01) 21 85 88.

Messtider

Hverdage kl. 7.00, 8.15 og 17.00 (ikke lørdage).
Hver lørdag kl. 18.00: Engelsk messe.
Hver søndag kl. 7.00, 8.30, 10.00 (latinsk højmesse), 11.30 (salmesse), 20.00.

Hver onsdag kl. 19.00: Ministrantundervisning.

I hele oktober måned holder vi en lille andagt med rosenkransbøn efter messen kl. 17.00 om hverdagen.

Tirsdag den 19. oktober kl. 14.30: Møde for de ældre i den Blå Sal.

Søndag den 24. oktober kl. 10.15: Kongregationsmesse i St. Josephs Kirke. Kl. 17.00: Messe på kroatisk.

Tirsdag den 26. oktober kl. 20.00: Menighedsmøde i den Blå Sal. Alle er velkomne. Emnet vil blive bekendtgjort i ugesedlen.

Tirsdag den 2. november kl. 15.30: Kongregationsmøde i Jesu Hjerter Kirke.

Fredag den 5. november: Jesu Hjerter Fredag: Det helligste sakramente udstilles kl. 16.00. Kl. 16.45: Indvielse til Jesu Hjerter, sakramental velsignelse.

Lørdag den 6. november kl. 16.30: Messe på polsk.

Søndag den 7. november kl. 16.00: Alle Sjæles Andagt på Katolsk Vestre Kirkegård.

Mandag den 8. november kl. 11.30: Alle Sjæles Messe i kapellet på Katolsk Vestre Kirkegård.

Søndag den 14. november kl. 17.00: Messe på kroatisk.

Tirsdag den 16. november kl. 14.30: Møde for de ældre i den Blå Sal.

Telefonkredsen i Jesu Hjerter sogn
Såfremt De ønsker at være med, kan De henvende Dem til fru Ellen Ferry. Tlf. (01) 24 21 18. Der vil De få nærmere oplysninger.

Formålet med en sådan kreds er en daglig opringning om morgenen til Dem, og så ringer De selv videre til den næste, således at ingen i kredsen skulle kunne være helt uden kontakt med omverdenen i dagvis.

V.B.

Vi samler på frimærker! Udbyttet går til Kirkemusikfonden (giro 5 02 91 71).

Tilmelding til religionsundervisningen, som vore dygtige kateketer giver i præstegården en gang om ugen, kan stadigvæk ske til sognepræsten eller kirkekontoret eller i porten, Stenosgade 4A, personligt, skriftligt, telefonisk.

København: Skt. Annæ Kirke

Hans Bogbinders Allé 2,
2300 København S.
Tlf. (01) 58 41 02 - 58 21 02.

„Vinter“ messtider pr. 1. oktober
Kirken: kl. 8.30, 10.00 og 17.00. Hver lørdag kl. 19.00: Rosenkransandagt. Huskappellet hver torsdag kl. 18.00: Rosenkransandagt. Dragør, Rønne Allé 15: Kl. 9.30. Mariahemmet: Kl. 7.00 (hverdage kl. 6.30).

Tirsdag og fredag kl. 16.00: Rosenkransandagt.
Skt. Annæ Hjem: Kl. 11 (hverdage kl. 9.00). Onsdag kl. 16.00: Rosenkransandagt.

Søndag den 31. oktober: Allehelgen: Kl. 10.00: Latinsk festgudstjeneste. Kl. 16.00: Den årlige andagt på katolsk Sundby Kirkegård.

Vi er ved at restaurere vor kirke. Hvis gamle »amagerkanere« skulle have lyst til at række os en hjælpende hånd, er det nemt over giro 5 24 71 79, Skt. Annæ Kirkes byggefond, Hans Bogbinders Allé 2, 2300 København S.

Brønshøj: Skt. Antoni Kirke

Frederikssundsvej 225, 2700 Brønshøj.
Al telefonisk henvendelse bedes rettet til præsterne i Herlev, tlf. (02) 94 76 94.

Messtider

Tirsdag kl. 10.00. Onsdag kl. 19.00. Fredag kl. 19.00. Lørdag kl. 17.00. Søndag kl. 8.30 samt højmesse kl. 10.30.

Søndag den 17. oktober kl. 10.30: Latinsk højmesse. Kom 5 minutter før, så vi kan nå at øve sangen lidt igennem.

Søndag den 7. november kl. 10.30: Familiemesse.

Lodtrækning for amerikansk lotteri fra sommermarkedet 12. september: Frugtkurv: Sort serie BH nr. 192. Strikket sjal: grøn serie BE nr. 6. Henvendelse (01) 28 38 64, bedst kl. 18-19.

Mandag den 20. september holdt menighedsrådet møde. P. Kertz samt p. Jobst fra Herlev var tilstede.

Lyngby: Skt. Knud Lavards Kirke

Lyngbygårdsvej 1, 2800 Lyngby. Tlf. (02) 87 77 12.

Torsdag den 14. oktober kl. 19.00: Rosenkransmeditation.

Lørdag den 16. oktober kl. 17.00: Reciteret messe.

Søndag den 17. oktober kl. 9.30: Familiemesse. Kl. 11.00: Dansk højmesse.

Lørdag den 23. oktober kl. 17.00: Reciteret messe.

Søndag den 24. oktober kl. 11.00: Dansk højmesse.

Torsdag den 28. oktober kl. 19.00: Rosenkransmeditation.

Lørdag den 30. oktober kl. 17.00: Reciteret messe.

Søndag den 31. oktober kl. 11.00: Dansk højmesse.

Torsdag den 4. november kl. 19.30: Gruppe A i menighedssalen: Sognepræst K. A. Berg, Christianskirken, Lyngby, op rider tankerne i den tyske teolog Hans Küngs bog »Christ sein.«

Lørdag den 6. november kl. 17.00: Reciteret messe.

Søndag den 7. november kl. 9.30: Familiemesse. Kl. 11.00: Dansk højmesse.

Mandag den 8. november kl. 20.00 holder pastor Bjørn Højbo i menighedssalen det første af 6 foredrag: »Hvad har man gennem tiderne forstået ved kristendom?« De øvrige foredrag holdes de efterfølgende 5 mandage. De 6 foredrag dækker oldkirken. Senere vil de blive fulgt op af foredrag om middelalderen og nyere tid. Udensogns interesserede er velkomne.

Ordrup: Skt. Andreas Kirke

Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund.

Søndagsmesser: Kl. 8.30: Messe. Kl. 10.30: Højmesse.

Første søndag i måneden erstattes højmesse af familiemesse.

Hverdagsmesser: Mandag (hos søstrene Ordrupdalvej 24) kl. 6.30: Messe. Tirsdag kl. 20.00: Messe. Onsdag kl. 8.00: Messe. Kl. 17.00 (hos søstrene, Ordrupdalvej 24): Messe. Torsdag kl. 17.00: Messe. Fredag kl. 8.00: Messe. Lørdag kl. 11.30: Messe.

Esbjerg: Skt. Nikolaj Kirke

Kirkegade 58, 6700 Esbjerg.

I efterårsferien er præsten ikke hjemme fra mandag den 19. til og med lørdag den 23. oktober, så der er ingen messe i ugens løb.

Der er igen orienteringsmøde hver anden tirsdag. Tirsdag den 12. oktober, så tirsdag den 26. oktober osv. Det er altså nu om tirsdagen, samme tid som før, nemlig kl. 19.30 i mødelokalet.

Nyborg: Stella Maris Kirke

Vindingevej, 5800 Nyborg.

Messe hver lørdag kl. 16.00.
Højmesse hver søndag kl. 10.00.
Kirkekaffe den 2. søndag i hver måned efter højmessens.

Søndag den 31. oktober: Under højmessens kl. 10.00 meddeler biskoppen Firmelsens sakramente. Efter gudstjenesten holdes reception i skolens lokale, hvor biskoppen gerne vil hilse på alle.

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved.
Tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: Tirsdag-fredag kl. 11.30-12.30 eller efter aftale.

Faste gudstjenester

Hver søn- og helligdag kl. 8.00: Messe med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med prædiken.
Hver skoleonsdag og skolefredag kl. 8.00: Skolemesse med prædiken for børnene.

Rosenkransandagt hver tirsdag og lørdag kl. 19.00 i oktober måned.

Søndag den 17. oktober kl. 11.00: Polsk gudstjeneste med polsk prædiken.

Søndag den 31. oktober kl. 10.00: Latinsk højmesse med prædiken.

Religionsundervisning for de børn, som ikke søger vor katolske skole, hver skolefredag kl. 14.00 i Vor Frue Skole, Næstved.

Konfirmandundervisning hver skolefredag kl. 14.30 i Vor Frue Skoles 5. klasse.

Roskilde: Skt. Laurentii Kirke

Frederiksborgvej 11, 4000 Roskilde. Tlf. (03) 35 09 65 (bedst mellem 9-10).

Messe hver søndag kl. 8.00, 10.00 og 17.00.

Oktober: Rosenkransandagt onsdage kl. 19.30.

Ledreborg Slot
Messe hver søndag kl. 9.00.

Frederikssund
Messe på den private realskole søndag den 17. oktober kl. 10.30.

Studiekreds
En gang om måneden er der planlagt en konfirmandundervisning for (for)ældre

ved sognepræsten. Alle er velkomne. Mø-
deaften efter aftale.

Hanen på tårnet

har som bekendt været underkastet en
uforudset reparation, der har kostet
15.000 kr. Beløbet søges tilvejebragt ved
afholdelse af lotteri på de søndage, vi har
familiemesse.

Slagelse: Vor Frue Kirke

Frederiksgade 7, 4200 Slagelse. Sognets
præst, p. A. Gillissen, Bredgade 69 A,
1260 København K., træffes her på tlf.
(01) 11 60 80 hver tirsdag — torsdag kl. 9-
16. Lørdag formiddag på (03) 61 03 92
eller (03) 52 06 45. Menighedsrådsfor-
mand Claus Munk Plum, Dr. Christian-
sensvej 7, 4293 Dianalund. Tlf. (03) 56 42
46.

Slagelse

Messe hver søndag kl. 9.00 samt fredag
den 22. og 29. oktober kl. 19.15.

Kalundborg

Messe hver søndag kl. 10.00 i St. Maria
Kirke, Lundemarken 15.

Søndag den 19. september døbtas Lykke
Tærslø, datter af Hans og Hanne
Tærslø. Vi ønsker til lykke og velkom-
men!

Børneundervisningen er nu godt i gang. Vi
har efterårsferie fredag den 22. oktober,
men fortsætter så fredag den 29. oktober
og 5., 12., 19. og 26. november. Det er
hver gang kl. 18.00 i præstegården i Sla-
gelse. Disse fredage er der-messe i Vor
Frue Kirke i Slagelse kl. 19.15. Menig-
hedsrådet og p. Gillissen er blevet enige
om, at der indtil videre er latinsk højmesse
den 4. søndag i hver måned. Denne søndag
er der ligesom den anden søndag i måne-
den, hvor der er kirkekaffe efter messen,
gratis kirkebil fra Korsør.

Der er stadig gratis kirkebil fra Diana-
lund den anden søndag i hver måned.

Aalborg:

Skt. Mariæ Kirke

Kastetvej 1. Tlf. (08) 12 69 56 eller (08) 13
07 44.

Gods little Cleaners. 7 grupper med hver
ca. 4 deltagere skiftes til at gøre kirken
ren. Der er brug for flere. Henvendelse til
Cecilie Koch, Hasserisvej 247. Tlf. 18 00
61.

Loppebiksen i Korsgade, som sælger
brugt tøj til fordel for Folkekirkens
Nødhjælp og Caritas Danmark, har brug
for flere medhjælpere, der kan stå i butik-
ken nogle timer hver uge. Henvendelse til
Terese Ryom-Hansen, Valdemarsgade 14.
Tlf. 13 60 03.

Skolemesse hver fredag kl. 8.15 i kirken.
Alle er velkomne til at være med, uanset
alder.

Hjørring

Lørdag den 16. oktober kl. 14.30: Messe i
Nordre Kommuneskolen, Norgesvej.

Frederikshavn

Messe hver lørdag kl. 16.30, men ingen
messe lørdag den 23. oktober.

Sct. Josephs kapel

Hver onsdag kl. 19.00: Aftenmesse for
hele menigheden.

Fredag den 5. november: Jesu-Hjerte-
Fredag: Sakramentet er udstillet i kirken
til tilbedelse fra kl. 15.00-19.00. Kl. 19.00:
Aftenmesse.

Søndag den 7. november: Alle Helgens
Day: Kl. 8.00 og 10.00: Messe i Aalborg.

Mandag den 8. november: Alle Sjæles
Day: Kl. 19.00: Aftenmesse i kirken.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 17/10: 29. alm. søndag. Es. 53, 10-
11. — Salme 33, 4-5. 18-20 + 22. (R. 22:
Din miskundhed være over os, Herre, så
som vi håber på dig). — Hebr. 4, 14-16. —
Mark. 10, 35-45, (kort læsn. 42-45).

Mandag 18/10: Lukas, evangelist. 2. Tim.
4, 9-17a. — Luk. 10, 1-9. Gloria.

Tirsdag 19/10: Alm. ugedag (el. Johs. de
Brebeuf og lidelsesfæller eller Paul af kor-
set, præst, ordensstifter): Ef. 2, 12-22. —
Luk. 12, 35-38.

Onsdag 20/10: Alm. ugedag. Ef. 3, 2-12.
— 39-48.

Torsdag 21/10: Alm. ugedag. Ef. 3, 14-21.
— Luk. 12, 49-53.

Fredag 22/10: Alm. ugedag. Ef. 4, 1-6. —
Luk. 12, 54-59.

Lørdag 23/10: Alm. ugedag (el. Johs. af
Capestrano, præst) eller Guds Moders
lørdagsmesse. Ef. 4, 7-16. — Luk. 13, 1-9.

Søndag 24/10: 30. alm. søndag. Jer. 31, 7-9.
— Salme 126, 1-6. (R. 3: Herren har gjort
store ting mod os, og vi blev glade). —
Hebr. 5, 1-6. — Mark 10, 46-52.

Mandag 25/10: Alm. ugedag. Ef. 4, 32-
5, 8. — Luk. 13, 10-17.

Tirsdag 26/10: Alm. ugedag. Ef. 5, 21-33.
— Luk. 13, 18-21.

Onsdag 27/10: Alm. ugedag. Ef. 6, 1-9. —
Luk. 13, 22-30.

Torsdag 28/10: Simon og Judas, apostle.
Ef. 2, 19-22. — Luk. 6, 12-19.

Fredag 29/10: Alm. ugedag. Fil. 1, 1-11.
— Luk. 14, 1-6.

Lørdag 30/10: Alm. ugedag (eller Guds
Moders lørdagsmesse). Fil. 1, 18b-26. —
Luk. 14, 7-11.

Søndag 31/10: 31. alm. søndag. 5. Mos. 6,
2-6. — Salme 18, 2-4, 47 + 51. (R. 2:
Herre, jeg har dig hjerteligt kær, min
styrke!) — Hebr. 7, 23-28. — Mark 12,
28b-34.

Sakramentskirken

Nørrebrogade 27 C, II
2200 København N

takker de mange, der har sendt os læste
numre af »katolsk orientering« og anden
katolsk litteratur til uddeling!
Desværre kan vi ikke overkomme at takke
Dem hver især. — Man har i nogle tilfælde
sendt os hele sæt af »k.o.«. Hvis De har
brug for et sådant komplet sæt, bedes De
sende os et beløb til porto, så ekspederer vi
pakken. — Vi har altså stadig brug for
mange blade!

Venlig hilsen
Paul d'Auchamp

RETRÆTE

Menighederne i Birkerød, Hørsholm, Hille-
rød og Helsingør indbyder til fælles menig-
hedsweekend på Magleås fra lørdag den
20. november til søndag eftermiddag den
21. november.

**Emne: Sognefællesskab-
Menighedsfællesskab.**

Retræteledere: Pastor Georg Nibler. Pater
Laurence Dorn.
Alle i menighederne er velkomne.
Pris med kost og overnatning for voksne:
Kr. 70,-. Børn: Kr. 35,-. Uden overnatning
for voksne: Kr. 40,-. Børn: Kr. 20,-. Der er
mulighed for børnepasning.
Tilmelding til hr. Thorsten Wilstrup, Birke-
rød. Fru Birgitte Rosenkilde-Pedersen, Hil-
lerød. Fru Martha Hvidberg, Hørsholm. Fru
Maria Storm, Helsingør.

Nærmere oplysninger fremlægges i vå-
benhusene.
Tilmelding senest mandag den 8. no-
vember.

Magleås: Høsterkøbvej 6, 3460 Birkerød.

DKKF Fredericiakreds

Søndag den 7. november fra kl. 10.00 til
ca. 15.30 afholdes retrætedag for kvinder
ved Docent, dr. phil. H. Roos.
Emne: Vort forhold til Kirken i dag.

Mødested: Sct. Knuds skole, Fredericia.

Tilmelding på tlf. (05) 92 00 43 og (05) 92
88 06.

REGION III Regionalrådsmøde

Da det viser sig, at regionalrådsmødet den
10. oktober falder sammen med Magleås-
week-end: »Kursus for menighedsråds-
medlemmer«, som er planlagt på bispe-
dømmeplan, og da en del regionalråds-
medlemmer har meddelt, at de gerne vil
deltage i denne week-end, vil vi udsætte
vort regionalrådsmøde. Vi skal ikke være i
konkurrence med de planlagte weekend-
kursus, vi skal tværtimod opfordre alle i
regionen, der kan, til at deltage.

Regionalrådsmødet bliver således flyttet
til søndag den 24. oktober i præstegården i
Næstved. Vi begynder som sædvanlig med
messe kl. 14.15.

Derefter er der kl. 15 kaffe, og
så går vi videre med meddelelser til regio-
nen, referat af Ljungholmstævnet, for så at
fortsætte med behandlingen af den
betænkning, der forventes udsendt fra
strukturudvalget. Denne betænkning
skulle gerne behandles såvel i menighe-
derne som på regionalplan inden det kom-
mende pastoralrådsmøde i november.

Betænkningen omfatter strukturudval-
gets tanker vedrørende ændringer af pa-
storalrådets sammensætning o.s.v.
Henrik Lewandowski Claus Munk Plum

Sakramentskirkens udhængsskabe

Det portrum, der forbinder Centralskolens
skolegård med gaden, og samtidig er den
daglige »entre« til Sakramentskirken, er
for nogle måneder siden blevet et udstil-
lingsrum for skolen og kirken. — Der kom-
mer mange interesserede for at se, hvad vi
har på hjerte. Forleden fik vi et klart ind-
tryk af, hvad en sådan udstilling kan be-
tyde: Nogle spejdere fra Absalons Trop la-
vede en udstilling af deres arbejde, og i
løbet af 14 dage fik de så mange tilmeldin-
ger, at de måtte tage udstillingen ned igen.

Hvis andre katolske foretagender har
brug for en sådan reklame, bedes man
henvende sig til pastor Paul d'Auchamp.

Varmemester/ atmuligmand

antages til
det katolske plejehjem

Hoffmanns Minde

Løn i h.t. overenskomst med ejendoms-
funktionærernes landssammenslutning.

Tiltrædelse snarest.
Skriftlig ansøgning, bilagt referencer, stiles
til forstander A. Børtelsen.

Skt. Annæ Teatergruppe

Er du interesseret i amatørteater? — så
meld dig til: C. Brozek. Tlf. (02) 73 28 66,
mandag mlm. kl. 17-18. (Medlem af
D.A.T.S.)

Gregoriansk musikandagt i Immaculatakirken

Onsdag den 27. oktober kl. 20 indbydes til
en musikandagt i Immaculatakirken,
Strandvej 91. Formålet med musikandag-
ten er at give tilhørerne lejlighed til at høre
musikken til messens faste dele, som de
synges i påsketiden, og desuden hymner
og vers fra Kristi Legemsfest, samt profe-
tterne fra julenats officium.

For at give indtryk af sangens funktion
bygges programmet op som en andagt
eller paraliturgi, hvori indgår orationer og
præfation. Sct. Ansgars kirkes kor, udvidet
med tidligere sangere, udfører musikken
og præsten synger, hvad der tilkommer en
celebrant.

Koret har igen i år modtaget 5.000 kr.
fra Den kulturelle fond som støtte til be-
stræbelserne for at bevare den gregorianske
sang.

Adgangen er gratis, et nødvendigt
dansk-latinsk teksthæfte sælges for 2 kr.

Kjeld Geertz-Hansen

Danmarks katolske Kirke i prospektkort

Undertegnede har i nogen tid samlet pro-
spektkort af Danmarks katolske kirker, klo-
stre, skoler og andre katolske institutioner.
Samlingen er dog langt fra komplet. Især er
det provinsen, det kniber med. Da tænkte
jeg: Mon ikke nogle af »katolsk oriente-
ring«s læsere vil have medlidenhed med
en gammel præst, der på Sankt Annæ
Hjem søger at få tiden til at gå med et
nyttigt arbejde, og sende ham nogle kort af
denne slags, som de har liggende og sag-
tens kan undvære! Kortene må gerne være
benyttet. — Har jeg ikke ret i min tanke?

Pater Fr. Klar
Sankt Annæ Hjem,
Skipper Clements Allé 13
2300 København S.

Giovanni Poggeschi

**Udstilling 2. oktober-1. november,
Danerhof Kunst, Slotsgade 17, Nyborg**

Giovanni Poggeschi var født i Bologna i
1905. I sin tidligste ungdom uddannede
han sig som tegner hos maleren Del Neri.
Senere mens han studerede jura ved Bolog-
nas Universitet uddybede han sit kendskab
til de italienske og franske mestre med ma-
leren Nino Betocchi :som vejleder og han
begyndte at omgås kunstnere og skriben-
ter, der var knyttet til det Bolognese tids-
skrift »L'ORTE« og det florentinske »Il
FRONTESPIZIO«. Blandt hans venner fra
denne periode var Giovanni Papini, Piero
Bargellini, Nicola Lisi og Carlo Betocchi. I
1930 præsenterede han sig ved Quadrien-
nale d'arte moderne i Rom. I 1936 trådte
han ind i jesuiterordenen. Hans værker, der
nu er anerkendte af den internationale kri-
tik, findes i private samlinger og på museer
i Italien og andre lande. Giovanni Pogge-
schi døde i 1972. Udstillingen har tidligere
været omtalt i »katolsk orientering« og er
vist i Vor Frue Kirke, Århus.

Næste nr. udsendes onsdag den 27. oktober

Cubanske biskopper kræver mere frihed

Madrid (KIPA) — De cubanske biskopper har krævet mere frihed for landets katolikker. I en af Madrids aviser »ABC« er der offentliggjort en rundskrivelse fra de cubanske biskopper til præsterne, hvor det understreges, at

de kristne er med til at opbygge socialismen. Samtidigt henvises der til den i den nye forfatning af december 1975 sikrede frihed til religionsudøvelse, uden at der dog rettes nogen kritik mod Fidel Castros marxistiske regering.

Stadig præste- og ordenskald på Cuba

Avellaneda, Argentina (NC) — Biskop Antonio Quarracino af Avellaneda har for nyligt besøgt Cuba, hvor han deltog i et kateketisk møde, hvor 80 delegerede studerede religionsundervisning for unge og gamle, liturgi og familieapostolat.

I følge biskop Quarracino er der stadig præste- og ordenskald på Cuba, fortrinsvis blandt unge i tyverne. Cuba har været under kommunistisk styre siden først i 60-erne. På det tidspunkt var der 65 præsteseminarier i landet, nu er der 47.

Nyt for frimærkesamlere

Rom (KIPA) — den 30. september udsender Vatikanets postvæsen en ny frimærkeserie med udsnit af det berømte maleri af Rafael: Kristi forklarelse. Maleriet, der findes på Va-

tikanmusæet, er for nyligt blevet restaureret. Den nye frimærkeserie har 6 forskellige værdier: 30, 40, 50, 100, 150 og 200 lire og oplaget er på 1.300.000 stykker.

Kvindelige præster nu vedtaget i den episkopale kirke

Minneapolis (NC) — I den episkopale kirke, den anglikanske datterkirke i USA med 2,9 mill. medlemmer har nu begge dens besluttende forsamlinger vedtaget at give kvinder adgang til præsteembedet. Forslaget blev først vedtaget med et flertal på 61 pct. i biskoppernes forsamling og derefter også i deputeret-forsamlingen, hvor præster og lægfolk stemte hver for sig.

I »katolsk orientering« nr. 13 omtales det brev, som den anglikanske kirkes overhoved, ærkebiskoppen af Canterbury, dr. Donald Coggan i efteråret 1975 sendte til pave Paul VI for at lade paven vide, at i den anglikanske kirke vokser »langsomt med sikkert den opfattelse frem, at der ikke er noget principielt til hinder for at ordinere kvinder til præster«.

Den 4. europæiske lægmands-kongres

De kristnes ansvar i Europa i dag og i morgen - en udfordring

Louvain-la-Neuve, Belgiens nye universitetsby for fransktalende, ca. 30 km fra Leuven, var med sine provokerende nye bygninger en stimulerende ramme om den 4. europæiske lægmandskongres med emnet: De kristnes ansvar i Europa i dag og i morgen — en udfordring.

250 deltagere fra 18 nationale delegationer, hvoraf to var polske (den

ene for eksilpolakker) og to belgiske (en for de fransk- og en for de flamsktalende) var delt op i arbejderskredse med emnerne »familien«, »udvikling og fred«, »nye former for kristne fællesskaber«, »arbejdsverdenen«, »skolen« »livslang uddannelse« og »livskvalitet«.

De sproglige vanskeligheder er ikke de sværeste at overvinde, når europæ-

ere fra lande med så forskellige politiske og sociale forhold skal tage et ansvar i fællesskab — det er i høj grad en udfordring. Man fandt da også ud af, at det mest realistiske nok er, at man bilateralt videreudvikler de kontakter, der knyttes mellem de enkelte nationale delegationer. Det var i hvert fald en stor oplevelse for tyskerne (hvoraf en var fra Østtyskland) at have et fælles aftemøde med polakkerne.

I det hele taget var det en god idé, at der uden for det officielle program var afsat tid og lokaler, til at de forskellige delegationer kunne præsentere emner, der på forhånd forelå i

duplikeret form, hvis der da var interesse derfor. Fra dansk side havde vi meget glæde af 2 møder, hvor vi præsenterede emnerne: »Lægfolket set i lyset af evangeliet« og »Kvindens ændrede stilling«. Flere fra den irske delegation var hver gang gæster hos os, og de udtrykte stor beundring for, at vi kunne leve som katolikker i så udtalt en diaspora-situation.

Den danske delegation bestod af 6 medlemmer, heraf de 3 fra pastoralrådet, fra Norge var der kommet 3 medlemmer af det norske lægmandsråd og Finland havde sendt en observatør.

R.P.

Biskop John Taylors begravelse

Onsdag den 29. september blev den svenske biskop John Taylor OMI gravsat i krypten under Stockholms katolske domkirke. — Ved den forudgående rekviemmesse, hvorfra billedet er taget, koncelebrerede biskop Gran fra Oslo med de øvrige nordiske biskopper, herunder også vor egen biskop Martensen og den apostolske delegat for Skandinavien, ærkebiskop Josef B. Zabkar. Inde i bladet på side 3 bringer vi pastor Karl Smeens mindeord om biskop Taylor.

Nye spændende arkæologiske fund

Måske det bibelske Eben-Ezer

Jerusalem (NC) — Ved Tell Beersheba, hvor arkæologer har arbejdet de sidste 8 år, er der i sommer fundet en åben bebyggelse fra kong Sauls tid i 11. årh. f. kr. og en muromkranset by fra kong Davids tid. Her fandt man et alter, forsynet med horn, hvad der i gammeltestamentlig tid var et guddomssymbol. Alteret bar også spor af stedfundne ofringer.

Ved Izbet Sarte nær Tel Aviv fandt arkæologer i bunden af en udgravet silo to brudstykker af lertavler

med 80 hebraiske bogstaver, ordnet i 5 rækker. Indskriften, der endnu ikke er tydet, er rimeligvis den ældste hebraiske indskrift, man hidtil har fundet. Den er rimeligvis 100 år ældre end den berømte Gozer kalender tavle fra det 10. årh. f. Kr.

Arkæologerne fortalte journalisterne, at Izbet Sarte måske er det Eben-Ezer, der omtales i 1. Samuelsbogs 4. kapitel, hvor filistrene dræbte 30.000 israeliter og erobrede pagtens ark.

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K.
Telf. 01) 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarstiftelsen, Katolsk orientering og informationsafdeling.

I redaktionen:
Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,
Fjellegade 2, DK-7100 Vejle,
Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.
Redaktionssekretær: Knud Kluge.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.
Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.
Tryk: NY DAG, DK-490C Nakskov.

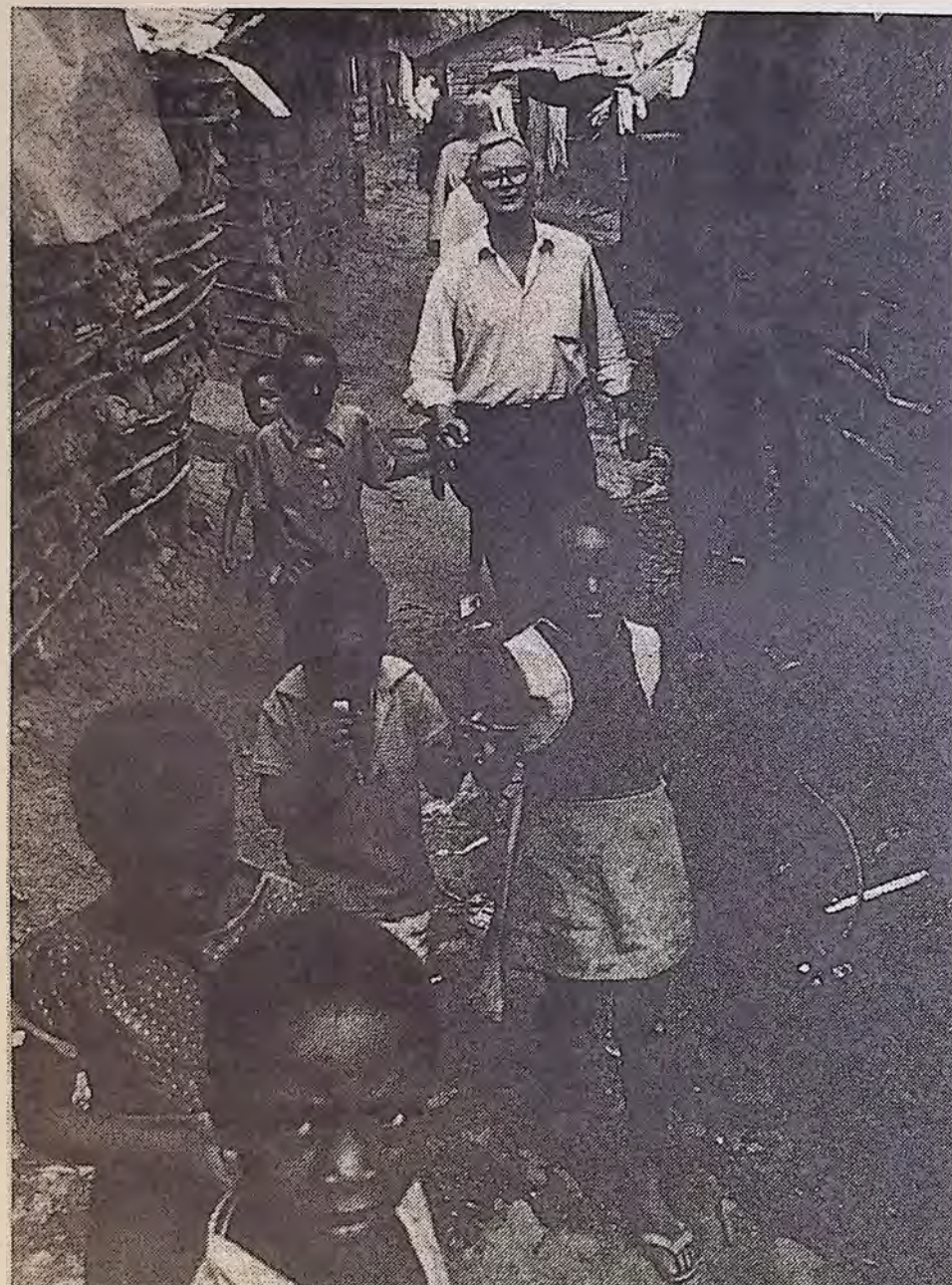
Ung debat side 4

Ærkebiskop Lefebvre side 5

Udvikling i kristen belysning side 6-7

En menneskeværdig død side 8

katolsk orientering

En hollandsk missionær blandt fattige og forældreløse børn i den glømte Mathare-dal i Nairobi.

Stort økumenisk initiativ

Delegation fra Vatikanet til armensk-ortodokst jubilæum

Rom (KIPA) — En vaticansk delegation har fra 25. til 27. september i den sovjet-armenske by Edschmiadzin deltaget i festlighederne på 20-års dagen for valget af patriark Vasken I til »katolikos«, som er titlen for den armensk-ortodokse kirkes overhoved. Delegationen bestod af kardinal Jan Willebrands, præsident for Kirkens Enhedssekretariat og hans vicepræsident, den katalanske biskop Ramon Torrella Cascante, samt den amerikanske jesuit John Long. Det vakte opsig, at de ligeledes blev

indbudt til at deltage i krisam-oliens indvielse, som kun finder sted hvert syvende år. Denne indvielse af olien er forbeholdt den armenske »katolikos« som det symbolske udtryk for fællesskabet mellem alle armensk-ortodokse biskopper, der i denne anledning var samlet fra hele verdens armensk-ortodokse kirker. Fra Edschmiadzin tager de den ny indviiede olie med, som bruges ved bispe- og præstevielse, dåb, firmelse og sygesalvelse, og som er det synlige tegn på den armenske kirkes enhed

med dens overhoved.

Indbydelsen til den romersk-katolske kirke er som en personlig skrivelse fra Vasken I blevet sendt til pave Paul VI. Også andre kristne kirker deltog i festlighederne i Edschmiadzin. Samtlige kirker tillagde det stor økumenisk betydning, at den romersk-katolske kirke for første gang var indbudt til denne højtidelighed.

På hjemvejen aflagde den romersk-katolske delegation et venskabsbesøg hos den russisk-ortodokse patriark i Moskva.

Paven om den 50. søndag for verdens-missionen

»Kirkens mission omfatter hele verden og er hver enkelt troendes opgave - hver dag...«

Vatikanet (NC) — I 1926 bestemte pave Pius XI, at for fremtiden skulle verdensmissionens søndag fejres som en årlig fest — den næstsidste søndag i oktober. I anledning af denne fests halvtredsårs dag har pave Paul VI, udsendt en skrivelse, som vi bringer i uddrag.

Missionsbevidstheden må udvikles

»Som denne fests stifter havde til hensigt skal dagen medvirke til at udvikle missionsbevidstheden hos hele Guds folk — hos de enkelte troende og i menighederne —, skal vække missionskald og stimulere alle til både åndeligt og materielt at arbejde med på hele kirkens fælles missionsarbejde.«

»Det er Vort levende ønske, at denne dag i 1976 må få en særlig betydning gennem en dybere katekese om, at kirkens mission omfatter hele verden. Dette er et af Det andet Vatikanconcils grundlæggende tanker, der også kom til udtryk på den sidste bispesynode og i Vor apostolske skrivelse »Evangelii Nuntiandi« — »Evangeliets Forkyndelse«.... At udbrede denne lære, at kirkens mission er verdensomspændende, er denne dags vigtigste opgave. ... Evangeliet minder os stadigt derom, hvad der ikke kan forundre nogen, for evangeliet er jo en optegnelse af, hvad Guds Søn gjorde og sagde, da han af Faderen var sendt til verden for at virkeliggøre hans altomfattende frelsesvilje.«

Opgaven endnu ikke fuldført

»Desværre må vi her konstatere, at næsten 2000 år efter kirkens grundlæggelse synes menneskeheden religiøse situation

ikke at tyde på, at denne opgave er blevet fuldført. Allerede apostlen Paulus mente, at dette skyldtes en manglende apostolsk iver hos de kristne. ... At Herren har gjort os til medarbejdere på hans altomfattende frelsesplan, er en udmærkelse, som vi ikke kan påskønne nok, men samtidigt et frygteligt ansvar. Herren har indsat kirken som frelsens sakramente ... således at hans frelsesredskab ... også er afhængigt af os ... altså af vor større eller mindre beredvillighed, af vor svage vilje og også af vore synder... Den moderne verdens situation ville være anderledes, hvis alle kristne havde bevaret kærligheden til Kristus og deres medmennesker i de-

res hjerte. ... Også de kristnes splittelse er til stor skade, som Det andet Vatikanconcil siger.«

Alle kræfter ind for evangeliets udbredelse

»Alle kirkens børn bør besidde en levende ansvarsbevidsthed over for hele verden.... Nogle kristne mener, at de har opfyldt deres pligt over for missionen, når de på verdensmissionens søndag har bedt for og givet almisse til missionen. Det er en misforståelse, for det er en pligt, der udspringer af selve kirkens inderste væsen, og som vi bestandigt har ansvar for, ganske ligesom det er vor pligt at elske vor næste hver eneste dag.«

Kardinal Höffner nu formand for den tyske bispesynode

(KNA) — Den tyske bispekonference har været samlet 20.-23. september. Et af de vigtigste punkter på dagsordenen var valg af ny formand efter kardinal Julius Döpfners død. Til formand de næste 6 år valgtes ærkebiskoppen af Köln, den 69-årige kardinal Joseph Höffner. Kardinal Höffner, der stammer fra Westerwald og har studeret teologi i Trier, Rom og Freiburg, blev præsteviet i Rom i 1932. Fra 1945 — 1962 underviste han i Trier og i Münster i kristelig sociologi. I 1962 udnævnte pave Johannes XXIII ham til biskop af Münster, i 1968 kaldte pave Paul VI ham til ærkebiskop af Köln og gjorde ham i 1969 til kardinal.

Bispekonferencens vigtigste emne var ellers »bod — bodfærdighed — og bodsformer«. Desuden

drøftedes ungdomssjælesorg, oplægget til bispesynoden i Rom 1977 om børne- og ungdomskatakeke (dette emne skal også behandles på den skandinaviske bispekonferences møde i Göteborg 29/11 - 4/12, se »katolsk orientering nr. 15, s. 6-7, red.), eksorcisme, Lefebvresagen og en udtalelse til fordel for de »forfulgte kirker«.

Kardinal Joseph Höffner.

KAJ F. FJORDING & SØN 1/2
MURERMESTRE • INGENIØRER
ENTREPRENØRER • TLF. 01 - 63 12 88
KVALITETSBYGGERI FRA GRUNDEN
TOTALENTREPRISER • HOVEDENTREPRISER
JORD • KLOAK • BETON • MURERARBEJDE
OGSÅ OMBYGNING OG RESTAURERING
MEDLEM AF KØBENHAVNS MURERLAUG

Ressourcespild

Flere tusinde varmtvandsbøholdere og mange tusinde meter vandtræ tæres op hvert år. Ring til Deres VVS-installatør og få monteret et **ANO-KAT minielektrolyseanlæg** i Deres parcelhus. Så er Deres varmtvandsbeholder og rørsystem — for ca. 700 kr. — effektiv beskyttet mod korrosion

Guldager Electrolyse ApS

Tømrermester

Ferd. Færch & Co. A/S

Strandvejen 23, Ålborg
Telefon 16 26 00

Mogens Larsen

Ramshered 31, Åbenrå
Telefon 62 25 30 og 62 34 27

Lys — Kraft — Varme

Murermester- og entreprenørførretning

M. Thomsen Støtt & Søn

Kong Christians Allé 6,
Ålborg
Telefon 13 42 33 og 13 43 37

Bendt Gravgaard

Isenkram en gros
Hobro — Telefon (08) 52 15 44

E. Christoffersen

Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74

C. B. Riis & Søn

Slagtermestre

Valby Langgade 36
København Valby — Telefon (01) 16 00 89

1. kl. kød og pålæg

Brdr. MEYER

Blikkenslagermester

aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peder Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 - 80 50 30

Benzon's Aut. katolsk bedemand
Begravelsesforretning 34 46 01 - GO 60 56

Fasanvejens Ndr. Fasanvej 76
Ligkistemagasin GO. 6056 - GO. 6030

Begravelse og bisættelse
ordnes for alle trosamfund.
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35
Søn- og helligdage: Go. 60 56

Læserdebat: Hvad vil vi med den katolske skole?

Ikke kun én linie for den katolske skole

Af Oluf Bohn

Med al respekt for Flemming Kielers anliggende og for hans intentioner, så kan jeg ikke se, at det er VEJEN, han har fundet, dertil er der for få kendetegn.

Den katolske skole har aldrig kunnet og kan heller ikke finde én linie, hvorefter den kan indrette al undervisning og alle børnene. Katolikker har både før og nu været dybt uenige om, hvad de forskellige elementer i den katolske kirkes tro egentlig betød, og hvordan de skulle leves (jvf. tidligere tiders uenighed om noget så vigtigt som katolik-

kers forhold til samfundsliv og samfundsudvikling). Der er derfor heller ikke noget, der giver mig tiltro til, at det pludselig er anderledes. Dertil kommer også det usikre optagelseskriterium der foreslås: børnenes katolske dåb. Heller ikke det borger desværre for, at alle elever vil komme med en sådan holdning, at der kan »bygges et skolearbejde på dåbens nådevirkning«.

Det vil altså sige, at den nøjere bestemmelse af, hvordan sandheden skal præsenteres og anvendes på de konkrete forhold, nok kan give anled-

ning til uenighed mellem katolske lærere, og det må derfor lægge op til tolerance, hvis skolen ikke skal sprænges. Børnenes meget forskellige religiøse forudsætninger giver heller ikke mulighed for, at man kan fastlægge én bestemt kristen linie i undervisningen og så at sige tvinge den ned over alle hoveder.

— Tidligere tiders anstrengelser i den retning vidner jo heller ikke om den større succes.

Endelig er der et sidste forhold, der skal nævnes. Forsøg på at lave et skolevæsen efter

Flemming Kielers retningslinier vil føre til, at livet for børnene berøves al den pluralisme, som findes i kirken i dag, og leves i samfundet omkring dem. Hvis børnene ikke, fra de er mindre, lærer at se, at sådan er det, så vil de enten smide al kristendom fra sig, når de kommer ud og oplever livets mangfoldighed, eller også vil de leve som forskrækkede mennesker, der gruppevis klamrer sig til netop den opfattelse af katolsk tro, som de mødte på deres skole. Dette vil føre til sprængninger af kirkens fællesskab, blot fordi de i deres skole ikke fik lært, at Guds sandhed aldrig kan udtrykkes fuldt ud i ord i noget teologisk system, men at den udtrykkes bedst, når den leves i tro, håb og kærlighed midt i den verden, Gud både har skabt og forløst.

(Læs i øvrigt om skolelederstævnet på Magleås side 3 i dette nr. af k.o. Red.).

Caritas Danmark på besøg i Sudan

Problemerne næsten uløselige - ønsker håndværkere

Af Knud Ballin

Når man træder efter 10-12 timers flyrejse ankommer til målet, og ser lækre store luksusvogne køre frem lige ved maskinen, for at tage »officielle« personer med og køre dem ud af flyvepladsen uden den kedsommelige venten på bagage og diverse pas- og rejsegodskontroller, så kan man godt blive lidt sur og misundelig.

Sudan — et land med rige udviklingsmuligheder

Men denne surhed var der ikke grund til, da »den danske delegation« på 6 personer, hvoraf 3 var repræsentanter for Caritas Danmark og St. Lazarusordenen, kom til Sudan. — Vi blev modtaget på den helt rigtige måde — uden alle besværligheder — i 2 biler, og ledsaget af ministerielle embedsfolk til et gammeldags »luksushotel«, hvor vi i 7 dage skulle være regeringens gæster.

Misund os nu ikke! — »Luksus«-hotellet var stats-ejet, — forsømt, med elendig mad, meget beskednen renlighed og den betjening et statsdrevet hotel nu engang har, — de er jo »sikrede«. Det var en uhyggelig oplevelse om morgenen eller om aftenen at gå ind i et badeværelse, der også

syntes at være en slags »zoo-logisk« museum indeholdende uhyggelige sorte dyr, som dels forsvandt gennem visse revner, dels blev ofre for en utålmodig og irriteret gæst. Og for så at tage det sidste negative med, — det var så varmt — meget varmt — op til 40 gr, og så kunne den stille luft pludselig forvandles til et helvede af torden og lyn og en storm, som man selv ved Vestkysten sjældent oplever.

Sudan er ikke et venligt turistland, men det er et land med store og rige udviklingsmuligheder, som dog kun kan udnyttes af en energisk regering og en sund og levende befolkning. Om det nu var klimaet, der var noget galt ved, eller det var Ramadan-Fasten, — ingen mad og ingen drikke, selv ikke vand fra solens opgang (ca. 4 om morgenen) til dens nedgang (ca. 6 aften), der tyngede, er uvist, men arbejdsindsatsen var beskednen.

»Den danske delegation«, som der stod på arabisk på en seddel på forruden af de to biler, regeringen stillede til rådighed, havde »noget i baglommen«, — derfor den fine modtagelse.

Der var først og fremmest hospitalsudstyret fra St. Hed-

vigs hospital i Kolding, der var en spejdgård, skænket af danske pige- og drengespejdere, som dels skulle være til gavn for arbejdet blandt 10.000 spejdere, internationalt spejdermødested, og dels et led i landbrugsudviklingen. Så var der forretningsmæssige og industrielle opgaver, som skulle drøftes. Altsammen med det for øje at møde de rigtige folk, at sikre en ansvarsfuld modtagelse og anvendelse af gaverne, og få transporten gennemdrøftet indtil de mindste enkeltheder.

Moderne teknik i underudviklede omgivelser

Sudan er et land, der ledes af en eventyrlig energisk general, og officerer var der adskillige af som ledere og medarbejdere i ministerierne. Men skal der komme noget ud af de mange gode initiativer, både i landet og fra andre landes side, så må trædene holdes i faste hænder. Det var ikke så meget topfigurerne i ministerierne, der gjorde indtryk på os, men det var de faglige medarbejdere, som vi i mange tilfælde beundrede for at holde modet oppe midt i næsten uløselige problemer, hvor søm og hammer må siges at være om ikke ukendte så

dog svært savnede genstande. Og når byggematerialet er, hvad vi hjemme næppe ville anvende til et hønsehus, men her skal beskytte kostbare instrumenter, røntgenfilm etc. etc., og tages dertil manglen på køleanlæg og de mest simple indpakningsmaterialer, så kan man forstå, at meget af det kostbare udstyr, som alene på hospitalsområdet sendes fra de rige lande, bliver spoleret ofte længe før de skulle have været anvendt.

Vedvarende hjælp — en nødvendighed

Vor sidste samtale med sundhedsministeren og generalen, som i hele sin flotte uniform mødte op i lufthavnen, for at tage afsked med os, drejede sig om at få teknikere, maskinarbejdere og bygningshåndværkere til Sudan, for at kunne anvende nogle af de store gaverigdomme, og for på rette vis at kunne montere og sætte hospitalsudstyr, det pragtfulde køkken, det tip-top moderne vaskeri, som om få måneder vil blive fløjet fra Jylland til Afrikas største land, i gang.

3 fra vor delegation fløj til Juba i Syd-Sudan, hvor hjælpen mest af alt er påkrævet. De kom tilbage lamslåede efter denne rystende oplevelse. Fortvivlede forhold, elendige sanitetsstationer, som ikke engang kan kaldes hospitaler, og ikke mindre end 12 store og mindre spedalskhedsstationer, hvor mennesker lever mere elendig end dyr. Her skal og her kan hjælpes, — men det koster penge og indsats.

Skolelederstævne på Magleås

Foreningen for de katolske skoler holdt i dagene 11. og 12. oktober skolelederstævne på Magleås, hvor problemstillinger og holdninger omkring seksualundervisningen på katolske skoler samt skolerens pastorale funktion blev debatteret.

Debatten om seksualundervisningen blev indledt af en række skolefolk, der har beskæftiget sig med problemerne såvel praktisk som teoretisk. Det blev indledningsvis sagt, at man ikke på dette korte møde forventede en færdig programklæring, undervis-

ningsplan eller lignende, men man håbede på, at debatten i sidste ende ville lede hen til en formulering af mål og midler for den katolske skoles seksualundervisning.

Tirsdag formiddag drøftede man efter oplæg fra en række præster skolerens pastorale funktion. Man ønskede blot kort at ridse nogle synspunkter op vedrørende samarbejdet mellem kirke og skole.

I næste nr. af k.o. vil vi bringe en fyldigere redegørelse af de forskellige temadebatter fra skolelederstævnet. **KK**

Den katolske holdning danner baggrund for klubbens virke.

Ungdomsklub for 3 sogne i København

Torsdagsklubben er en ungdomsklub. Den har til huse i kælderens i Stenosgade, indgang 4C. I disse lokaler mødes vi hver torsdag fra kl. 19-22 for at spille skak, kort, bordtennis — men også for at hygge os og for ind imellem at tage et alvorligt problem op til drøftelse. Af og til lejer vi skolens gymnastiksal og arrangerer boldspil. Vi har mulighed for trælsøjld og læderarbejde, og vi råder over en keramisk drejebænk. Vi er naturligvis modtagelige for nye forslag og vil søge at imødekomme nye behov.

Klubben bliver ledet af en gruppe katolikker, kaldet bagmandsgruppen; den ønsker at skabe et miljø, hvor såvel katolsk som ikke-katolsk ungdom kan mødes uden at klubben får et for specielt kirkeligt præg. Dog er det den katolsk-kristne holdning, der danner baggrund for klubbens virke, og den giver sig bl.a. udtryk i programlægningen, hvor man som fast punkt finder en eller flere ungdomsmesser, som regel kombineret med et besøg hos Jesu Små Søstre på Vesterbrogade. Vi forsøger også i fællesskab at afklare

vor stillingtagen til aktuelle problemer f.eks. fordelingen af verdens goder.

Tidligere har vi med succes afholdt karneval og julefester, men normalt er det tebordet, der er en slags samlingspunkt, selvom det er det fælles samvær snarere end teen og småkagerne i sig selv der er af betydning.

Alle er velkomne, og der kræves ikke medlemskontingent, idet Torsdagsklubben hviler finansielt på tre sogne, hvorfra dens medlemmer hidtil fortrinsvis er kommet. Oprindeligt var der sat en aldersgrænse for medlemmer på 13-18 år, men allerede fra begyndelsen blev den overskredet lidt til begge sider og klubbens linje kan (og skal) indrettes efter medlemmernes alder og interessefelt. I det omfang det er muligt inddrager klubledelsen, der indbefatter to katolske præster, de unge i arbejdet (f.eks. med at arrangere fester); det skulle derfor være muligt at øve indflydelse på klubbens drift. — Men kom nu selv ned og træf nogle af os og se om ikke Torsdagsklubben også er noget for DIG! **Peter Jørgensen**

Middagen var et af week-endens højdepunkter, idet en række talere fortalte om Øm's historie og tilblivelse. Andre takkede for den store indsats, der var lagt for dagen.

Week-end for Øm's venner og velgørere

Ømstyrelsen afholdt 9. og 10. oktober en week-end for Ømborgens venner og velgørere på Øm. Flere af de 60 fremmødte oplevede for første gang den nye bygning i brug.

Arrangementet indledtes med en festlig middag, hvor Alfred Udengård, p. Vick og p. Dekkers fortalte om stedets første vanskelige men minderige år.

Biskop Martensen gav i sin tale udtryk for stor taknemmelighed for dem, der havde gjort en indsats for Øm, og takken gjaldt ikke mindst dem, der af den ene eller anden grund ikke deltog.

Senere på aftenen fortsatte den lange talerrække, og dette — kombineret med traditionelle Ømsange samt Frans Bogulski's venlige parodi på nogle talere — skabte en

livlig og fornøjet aften.

Søndag formiddag efter en festlig messe deltes lejen, idet nogle tog til Øm's klosterruiner og resten deltog i en debat om Øm's fremtid. Formanden for Foreningen for de katolske skoler, J. Frost-Jensen, ville gøre alt for, at skolerne ville benytte Øm til lejrskoleophold. Der fremkom i debatten bl.a. forslag om dagligt tilbud om messe, samt håb om at sognene i højere grad ville benytte Øm.

Ømstyrelsen og bestyrerparret Lena og Ole le Fevre fik med denne week-end vist, hvad Øm kan stå og gennem årene har stået for.

Også De små søstre var som vanligt med til at skabe en minderig »lejr« for Ømborgens venner og velgørere. **KK**

Økumenisk center i Århus 10 år

Det økumeniske center i Århus fyldte 10 år den 25/9. Festligheden indledtes med en gudstjeneste og efter denne var der en pæn diskussion om emnet »Hvilken kirke ønsker jeg mig år 2001?« mellem generalsekretær Hermansen, kirkefondet, biskop H. Martensen og en af centrets grundlæggere, Johs. Aagaard.

Mens generalsekretær Hermansen mere holdt sig til danske forhold, så gik Johs. Aagaard uden for landets grænser, idet han talte om hele kirken. Denne kirke lever i forventningen om Kristi genkomst, men også ud af denne forventning, fordi kirken allerede nu bruges for det herredømme, Kristus fuldt ud vil oprette til sin tid. Verden selv styrer imod en katastrofe bl.a. på grund af udbytning og undertrykkelse af andre, og her må kirken risikere sig selv og huske på, at livet skal leves i forventningen om Kristi herredømme, som netop ikke har noget element af udbytning og undertrykkelse; men tør kirken det? De nye vilkår med massesamfundet må føre til nye menighedstyper, hvis kirken skal kunne fortsætte, og for at undgå sektarisme, må der opbygges enhedsbånd i form af tjenester i menigheden, og

som synligt tegn på denne enhed må der være en pave, som er ansvarlig, men ikke diktatorisk.

Nødvendigt med et enhedens tegn

I sit indlæg satte biskop Martensen focus på pavedømmet år 2001. Som han selv sagde: »det er ikke det vigtigste emne, men nok et af dem, der skaber mest splid.« Han var enig med Aagaard i, at de næste 25 år blev vanskelige, problemerne ville blive store og spliden ville true kirken, som ofte var troløs mod sit kald. Der var derfor brug for en blind tillid til forjættelsen om, at helvedesporte ikke kunne overvælde kirken. Embedet er ikke kirken selv, det tjener til, at der kan blive plads til de mange tjenester og karismer. Hvordan skal det udøves år 2001? Skal der decentraliseres og hvor meget? Det er nødvendigt med et enhedens tegn jo mere lokalkirken gør sig gældende, men embedet skal gøre sig gældende ved at lytte til de troende, og ikke styre en anden vej. Gudsfolket får også inspiration af Helligånden. Forvaltes embedets tjeneste rigtigt, så kan også det egentlige gro: Saligprisningernes ånd.

Oluf Bohn

50 års jubilæum på Sostrup

for priorinde sr. Sophia og pater Nivard

»For at støtte det usædvanlige initiativ, der her er taget, har vi besluttet at blive ved med at sende søstre op til Sostrup Kloster i det omfang dette er nødvendigt for Sostrup og muligt for os«

Under jubel og klapsalver fra de mange festdeltagere frembragte Cistercienserordenens generalabbed Thomas Denter som afslutning på sin bordtale dette løfte til den jublende jubilar, priorinde sr. Maria Sophia Gimmi, der i september måned fejrede sit 50 års profes-jubilæum på Sostrup Slot.

Generalabbeden gjorde det på denne måde klart, at Cistercienserordenen i høj grad påskønner den særlige mission, nonnene på Sostrup har påtaget sig under den særdeles åndsfriske og dygtige priorindes venlige ledelse. I og med ovennævnte løfte gav

han samtidig priorinden den bedste af de talrige jubilæumsgaver, som blev skænket af de mange glade og taknemmelige venner blandt såvel katolikker som anderledestroende, der flokkes i og omkring Sostrup. Ikke mindst omegnens beboere ytrer glæde over det liv og arbejde, søstrene har medbragt til det skønne slot, som uden søstrenes indsats ville have haft svært ved at undgå total ruin.

Priorinde sr. Sophia Gimmi

Priorinden, sr. Sophia stammer fra Schweiz og var oprindelig zwinglianer. Hun modtog under bøn sit klosterkald og blev katolik for at kunne virkeliggøre dette kald, som hun nu har været tro i 50 år.

Takket være klosterbrødrene i Bornem kloster i Belgien lykkedes det også i september måned på Sostrup at fejre 50 års profes-jubilæum for cisterciensermunken og kunstmaleren, pater Nivardus Müller, der helt havde glemt, at det var så længe siden, han havde aflagt profes. Til held for os, der var med til at fejre pater Nivard på den traditionelle, hyggelige måde — sammen med gæster, rekonvalescenter, beboere fra omegnen og andre gode venner samlet med nonnerne om spisebordene i Skeel'ernes gamle slotskapel, nu omdannet til spisesale —

Fra venstre p. Nivard, en søster fra Sostrup og Abbeden fra Bornem.

havde klosterbrødrene i Bornem ikke glemt deres »landflygtige« klosterbroder, men sendte tilmed deres abbed, Gerasmus Wasserberg herop for at fejre pater Nivard sammen med os.

Pater Nivard stammer fra et kunstnerhjem i Holland og kom oprindeligt til Sostrup som rekonvalescent og hjælpepræst.

Måtte vi få mange munke og nonner, der er lige så tro mod deres kald som sr. Sophia og pater Nivard på Sostrup!

Bernhard Andersen

Ung debat

I forbindelse med D.U.K.'s årstema »Giv os i dag vort daglige brød« diskuterer nogle unge katolikker, hvorfor mange i dag hælder til den maoistiske lære fremfor den kristne

John Ryan

»Du milde Kineser!«

om kristendom og maoisme

Jens: Jeg forstår godt, hvorfor Maos lære har succes. Den er jo effektiv. Mao har hentet 850 millioner kinesere ud af nød og elendighed og givet dem mad, klæder, boliger, arbejde, skoler. Den materielle fremgang er enorm.

Lis: Der er da også andet end det materielle. Hvad tænker du på, når du ber om det daglige brød? Jeg tænker både på vor åndelige og fysiske sult, men mest på den åndelige. Jeg synes, den er nr. 1.

Flere slags sult

Ane: Nok ikke for fysisk sultne mennesker! I øvrigt gav Mao også åndelig føde. Den »lille røde bog« har både bud og råd til kinesernes moral. Den har i

hvert fald en hensigt, vi kan genkende: det fælles bedste. Den enkelte skal opdrage på sig selv, rette sine fejl, perfektionere sig, ofre sig for masserne.

Jens: Han viser stor oprigtighed, synes jeg. Som når han f.eks. siger: Enhver må udpege vore fejl for os. Hvis han har ret, vil vi rette dem. Hvis hans forslag gavner folket, vil vi handle derefter. Tænk, hvis alle katolikker var parat til det! Og når han kæmper mod partibureaukratiet og borgerliggørelsen, så er det jo egoismen og mageligheden og de stærkes udnyttelse af de svagere, han bekæmper. Mao allierede sig med de unge og revolutionen for at holde ånden oppe.

Hele Kina er forvandlet til en gigantisk studiekreds, som lærer Maos »lille røde« ganske som de kristne før i tiden læste deres katekismus.

Den lille røde katekismus

Per: Der er faktisk mange af vore kristne begreber i hans tænkning.

Pia: Jah, men med modsat fortegn!

Max: Hvad mener du med det? Hvor kommer det modsatte fortegn ind?

Pia: I maoismen er det menneskemasserne, der er fortegn, ikke Gud. Himlen er det kinesiske folk. Åbenbaringen kommer nedefra. Maoismen opsamler de ideer, der ligger uordnet i masserne, studerer dem, ordner dem i metoder og principper og sender dem tilbage til masserne for at sprede og forklare dem der, så de kan omsætte dem i handling.

Per: Det minder om, når paven eller et koncil definerer en trossandhed, så er det jo heller ikke noget, de selv finder på. De vidner om troen i gudsfolket. Derfor kalder et dogme bare frem til fuld bevidsthed, hvad der ligger gemt i deres tro.

Pia: Ja, men læg mærke til, at pave og biskopper har fået en særlig gave, til at bedømme om troen til enhver tid er i overensstemmelse med apostlenes. Der har du forskellen på maoisterne og os. Forbindelsen bagud til apostlene er afgørende for os, fordi de er Jesu sendebud. Den kristne åbenbaring kommer fra Kristus, ikke fra gudsfolket eller masserne.

Ane: Men vi har dog et fælles anliggende: Det daglige brød.

Hans: Men udgangspunktet er forskelligt — og

Så mange gerninger kræver at blive gjort og altid hurtigt, verden kører videre, tiden maser på. Titusind år er for længe, grib dagen, grib minuttet! De fire have stiger, skyer og vande raser, de fem kontinenter duver, vinden og tordenen brøler. Bort med alle skadedyr! Vor magt er uimodstælig.

Mao Tse-tung

målet. Mao tror på mennesket og dets egen ubegrænsede evne til at forvandle sig. Vejen går gennem selvkritik, studium, selvopdragelse, selvudslettelse — alt sammen for masserne. I virkeligheden er det en formidabel selvforløsning, han har sat i gang.

Politisk religion

Max: Hvad er så frelsen ifølge Mao?

Hans: Det menneskelige samfunds fremskridt, en ny æra i en verden af evig fred.

Max: Og midlerne?

Hans: Kritik, diskussion, overtalelse og genopdragelse af folket, nedslagtning af folkets fjender, alt sammen ved hjælp af politisk magt, partiorganisationer, massebevægelser og revolutionær krig.

Per: Det kan vi da ikke gå ind for. Det ny Testamente antyder, at der er noget, der hedder lovligt selvforsvar, men Gudsriget kan ikke tages med vold.

Jens: Kunne du forestille dig de ny tilstande i Kina uden politisk revolution? Og kan du forestille dig en effektiv revolution uden vold? Det kunne Mao i hvert fald ikke. Hans kendte udtalelse: »Politisk magt gror ud af et geværløb« betyder ganske vist ikke, at det er krig, han ønsker, men at han anser krig for det nødvendige middel til at opnå fred.

Lighed eller frihed

Pia: Det er konsekvensen, når det idealistiske menneske vil overtage Guds styring af verdenshistorien. Så skal alting gennemføres her og nu. De svage i troen skal i arbejdsleje og genopdrages — deres form for skærsild. Fortællelsen — er dødsdommen, som masserne vejledes til selv at fælde og eksekvere over deres fjender. Dommedag — er kulturrevolutionernes udrensninger og massakrer, som må gentages med visse mellemrum. Og saligheden — er det klasseløse samfund, hvor alle overlevende er lige og lever i fred med hinanden.

Hans: Det lader sig ikke gøre. Vi er lige i menneskelig værdighed — derfor har maoisterne ingen ret til at lave dommedag over os andre, men vi er forskelligt indrettet og udrustet, og det vil et samfund derfor også være.

Pia: Og magtkamp er al-

tid dikteret af viljen til at indrette tilværelsen efter sit eget hoved og ofre de andres, hvis de ikke makker ret. Det nærer ondskaben i mennesket. Og dem, det går ud over, vil altid rejse sig igen og kræve hævn.

Per: Maoismen har gennemtvunget en stor omvæltning, men den er kun en kortsigtet løsning på et enkelt lands problemer. Der er lagt op til nye endeløse konflikter. Deres trusler og løfter for fremtiden hænger i luften. De tager ikke højde for menneskets og menneskehedens fulde virkelighed.

Ane: Jeg synes ikke, vi er bedre i den vestlige verden.

Jens: Enig. Den vestlige verden bruger økonomisk magt. Det er også en form for ondskab og selvforløsning.

Hans: Vi står faktisk midt imellem den vestlige verdens gudløse humanisme og den østlige verdens gudløse socialisme. I vesten dyrkes friheden på lighedens bekostning.

I østen dyrkes ligheden på frihedens bekostning.

Ane: Og allesammen slås for det daglige brød!

Pia: Ja, spørgsmålet er, om de politiske alternativer til kristendommen faktisk stiller menneskets sult, både den fysiske og den åndelige — om de altså har mere succes i denne sag end Gud?

Hvis Herren ikke bygger huset, arbejder bygmestrene forgæves. Hvis Herren ikke vogter byen, våger vagten forgæves. Så er det forgæves, I står tidligt op og går sent til ro, forgæves jeres slid og slæb. Alt det vil Han give sin ven i søvne.

Salme 127

Mao har givet 850 millioner kinesere mad.

Hvem er denne gamle ærkebiskop, der grædende råber i mikrofonerne: »Vatikanet er i hænderne på kommunister, marxister og frimurere!«

En kommentar af Oluf Bohn

I mange lande har sagen om biskop Lefebvre optaget sindene i de sidste måneder. For mange ser det ud som om, det drejer sig om en tilladelse til at læse messe på latin efter den gamle gudstjenesteordning, derfor har også mange mennesker tilsagt Lefebvre deres støtte. Men er det virkelig tænkeligt, at man i dag kan skabe en kirkesplittelse på det grundlag?

Tilbage til de gode gamle dage før den franske revolution...

Uro i kirken

Der er ingen tvivl om, at ændringen i messen har skabt uro. Artikler i udenlandske, katolske tidsskrifter har klart vist, at den tvungne gennemførelse af den nye messeliturgi har voldt skade mange steder, selvom der har været givet god tid til gennemførelse af den. De mange såkaldte »traditionalist-grupper«, der er blevet dannet i de senere år, viser også, at ændringen føles så voldsom for nogle, at de er villige til at gøre en stor indsats for at redde »den gamle messe«. Det franske ugeblad L'Express havde et stort interview med 5 personer, som var taget til Lille for at deltage i den messe Lefebvre læste 29. august, — selvom det var forbudt af Rom — men de elskede virkelig den gamle messe. For dem var en messe på latin læst af en præst med ryggen til menigheden udtryk for det hemmelige, mysteriøse i deres tro. De mange knæbøjninger og korstegn var udtryk for Guds ophøjethed, og det hele gav dem en fornemmelse af sikkerhed for, hvad de som kristne skulle gøre.

Mennesket Lefebvre

Men hvem er da ærkebiskop Lefebvre? Ja, det er ingen hemmelighed, at han altid har stået som en meget konservativ præst og biskop. Under sin uddannelse i Rom omkring 1930 følte han sig meget tiltrukket af L'Action Française, en meget konservativ bevægelse for hvem kirke og tro var udtryk for orden, fasthed og tilbagevenden til den klassiske tid. Det var afgjort en kontrarevolutionær bevægelse for hvem Frankrigs ulykke var Revolutionen i 1789, fordi den slap liberalismen

løs på et uforberedt folk. Efter en tid som biskop i Afrika kom Lefebvre tilbage til Frankrig i 1962, og som fransk biskop deltog han i kirkemødet 1962-65. Her kom han meget snart til at stå som en af de mest konservative biskopper, som til det sidste kæmpede mod vedtagelsen af samtlige dokumenter.

Han havde også fastholdt sin politiske konservatisme. I 1969 udtalte han, at Portugal efter sin revolution i 1932, hvor Salazar tog magten, fandt tilbage til sin oprindelige tro, og at Spanien vendte tilbage til forfædrenes tro ved Francos magtovertagelse i 1939. I foråret 1976 udtalte han, at det var med den største beklagelse, at man måtte indrømme, at det i mange stater næppe var muligt at indskrænke tros-, samvittigheds- og ytringsfriheden.

»Biskopperne og paven har forladt kirken!«

Men hans uvilje mod kirkemødet skyldes ikke blot liturgireformen og de politiske udtalelser til støtte for de undertrykte samfundsgrupper. For ham har selve kirkemødet taget fejl og har ført kirken væk fra den sande kirke. Revolutionen har endelig sejret i kirken. Den revolutionære frihed har gjort det ved læren om trosfrihed, ligheden ved læren om at kirken ledes af biskopperne og paven, broderligheden ved kirkemødets udtalelser om samarbejdet med de andre trossamfund. Protestantismen har vundet indpas gennem den nye gudstjenesteform og kirkemødet har taget fejl ved at forlade tidligere pavers opfattelser af religionsfriheden.

Det er altså ærkebiskop

Lefebvre, der repræsenterer den sande kirke — kirkemøde, biskopper og pave har forladt Gud og kirken.

Hans tilhængere

I Frankrig har man undersøgt, hvor mange der støtter ham. En første undersøgelse fra august i år viste, at 28 pct. af alle katolikker ville følge ham ved et åbent brud med Rom, men en undersøgelse fra september i år viste, at det nu kun var 18 pct. katolikker og heraf var kun 5 pct. praktiserende katolikker.

Det yderste højre

Derimod synes det temmelig sikkert, at Lefebvre støttes af det yderste højre i Frankrig. Denne gruppe har endnu ikke forvundet nederlaget efter revolutionen i 1789 og vil nu bl.a. gennem biskoppen søge at genvinde deres gamle magt. Det er i stor udstrækning deres penge, der finansierer hans seminarium i Schweiz, og det er unge fra deres familier, som studerer der.

Det er altså klart, at biskop Lefebvre repræsenterer mange meninger, og det er også blevet lige så klart, at hans politiske anskuelser har stødt mange tilhængere væk. Ved den forømtalte messe i Lille

havde han udtalt i sin prædiken, at det nye militærstyre i Argentina var et udtryk for den kristne tros vidundere. Dette tog mange fremmødte afstand fra, og lederne af de traditionalistiske grupper gjorde det ligeledes på det samme grundlag, fordi de overhovedet ikke ønsker politik i kirken.

Til et brud med Rom?

Der er ingen, der med sikkerhed kan sige, hvad Lefebvre vil nu. Han synes at have travlt med at udbygge sin egen bevægelse dels ved køb af huse dels ved udstationering af sine nyviede præster, og det er vel et tegn på, at han dels forbereder sig på et brud, men også at han allerede nu opfatter sig som en kirkeleder, der kan bygge en kirke op, — og det er vel ensbetydende med et brud med Rom.

Midt i september kom det uventet til et møde med paven, men der blev ikke truffet nogen afgørelse, og Lefebvre synes ikke at ville ændre sin mening om pvens og kirkemødets vranglære.

En egentlig afgørelse kan sikkert først ventes til november, hvor den franske bispekonference holder sit årlige møde, men hvordan den videre frem-

gangsmåde så bliver, derom kan der ikke siges noget.

Mange årsager

Hvorfor og hvordan er udviklingen egentlig kommet så vidt, at kirkemødets beslutninger har ført frem mod et skisma og så stor uro blandt kirkefolket? Flere store blade og tidsskrifter har været inde på spørgsmålet, deriblandt Frankfurter Allgemeine Zeitung, Die Zeit og Orientierung. Alle tre kommentarer er hver på sin vis inde på det forhold, at den kirkelige ledelse i Rom bærer sin del af skylden. På trods af al mulig tale om lokalkirkens større selvstændighed og den nødvendige anerkendelse af, at der er mange forskellige retninger i kirken, som hver især har ret til at være der (pluralisme), så har kirkeledelsen i Rom (kurien) haft meget svært ved at indstille sig på dette. Derfor har de også kørt hele liturgireformen ovenfra og ned og ved simple ordrer forlangt den indført her og nu. Dette hænger igen sammen med, at kirkemødets visioner ikke er fulgt op ret mange steder. Kirkemødets beslutninger kom for mange steder bag på menighederne, som var ganske uforberedte, og der

blev ikke gjort nok for at forklare, udrede og gennemleve beslutningerne, ligesom der næppe heller var tilstrækkelig forståelse for de undtagelser, der måtte gøres.

Udbryderkirke?

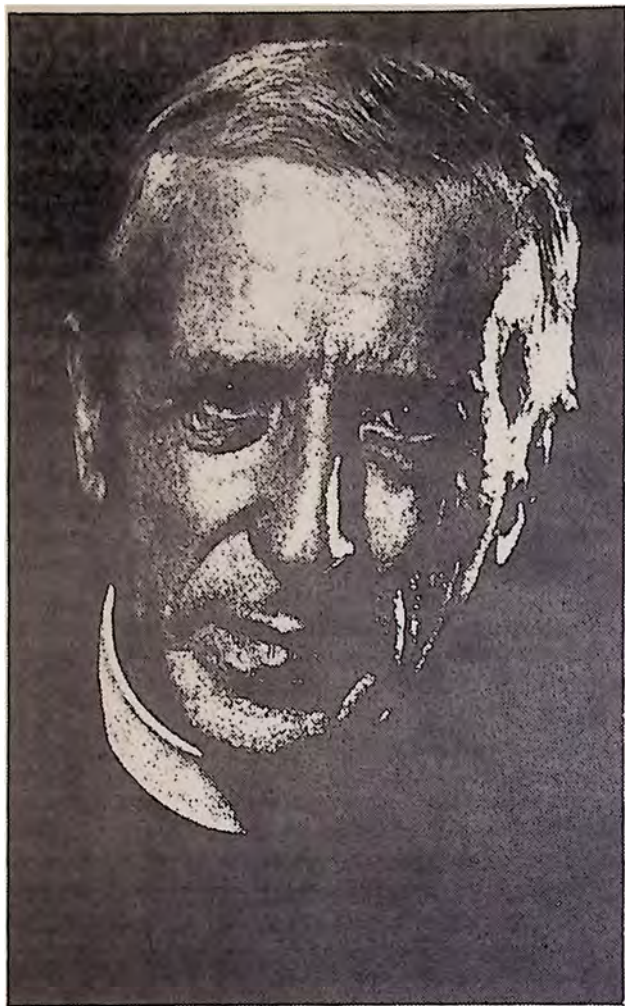
De to førstnævnte blade lader skinne igennem, at de mener, man bør lade Lefebvre være i fred, men her er det nok nødvendigt at understrege, at han med sine »ulovlige« præstevielser selv er ved at bygge sin egen kirke op og dermed selv er på vej mod et brud. Han havde iøvrigt også i 1965 underskrevet alle kirkemødets beslutninger på nær konstitutionen om »Kirken i verden af i dag« og dekretet om religionsfrihed, så han er altså også ved at foretage et brud med sig selv og sine egne tidligere beslutninger.

Ny indsats påkrævet

Det må derimod nok understreges, at der fra alle sider må gøres en stor indsats for at vende tilbage til kirkemødets beslutninger så vi kan sætte os ind i dem, leve os ind i dem og dernæst tage fat på at føre dem ud i livet med den fornødne hensyntagen til de mennesker, som ikke kan leve sig ind i de nye tankebaner.

Under sin (af paven forbudte) messe i Lille erklærede ærkebiskop Lefebvre Rom og koncilkirken den hellige krig.

Teilhard de Chardin

Mod kirkeærets slutning fejrer vi dagene for alle helgen og alle sjæle. Det giver os en særlig anledning til påny at overveje livets og dødens mysterier.

Vi har til dette nummer af »katolsk orientering« udvalgt en række artikler, der netop har tilknytning til disse emner og begynder her på midtersiderne med Eva Nordentofts resume af Teilhard de Chardins udviklingsteori, der bl.a. er kendt som et forsøg på at forene naturvidenskabens og kristendommens tilsyneladende modstridende opfattelser.

På de følgende sider bringer vi forskellige aktuelle indlæg om vort forhold til døden og til døende mennesker. Red.

Af Eva Nordentoft

Teilhard de Chardin: Udviklingstanken i kri

I begyndelsen skabte Gud himlen og jorden. Og jorden var øde og tom (1. mosebog 1,1).

Hvis man skal begynde overvejelserne angående udviklingslæren med nogen generelle bemærkninger og iagttagelser, så ser det nærmest ud som om den katolske kirke altid havde en tilbøjelighed til at holde fast ved skabelsesberetningens ordlyd i bogstaveligst forstand, i hvert tilfælde hvad menneskets skabelse angår. Hvor skulle ellers ånden, synden osv. anbringes, hvis man antog en kontinuerlig udvikling af det skabte univers. I den protestantiske teologi viste sig en tendens til så at sige at droppe både skabelsen og naturvidenskabens i ét, ved at koncentrere sig om frelse og tro, dvs. til at isolere mennesket. Men i den nyeste tid har såvel katolsk som protestantisk teologi genopdaget, at mennesket står i en sammenhæng med alt det skabte og har ansvar for det.

Fra punkt Alfa til punkt Omega

Hos den franske jesuit og palæontolog Pierre Teilhard de Chardin (1881-1959) møder vi en teori for udviklingen i kristen fortolkning. Teilhard viser os en udviklingslære fra punkt alfa (skabelsen) til punkt omega (Jesu genkomst). Hans begreber er dynamiske og også Guds billede bliver dynamisk,

fra den absolutte Gud, som hviler i ubevægelighed, kommer han til en Gud, som går forud for sit folk, som drager det til sig.

Mødte ængstelig modstand

Teilhard arbejdede mellem 1923 og 1946 mange år i Kina som palæontolog og var med til udgravningen af pekingmanden. Da han 1946 vendte tilbage til Frankrig havde han ikke offentliggjort sine arbejder, men hans skrifter var i omløb som hektograferede hæfter. Han holdt foredrag i videnskabelige selskaber og 1948 tog han til Rom for at opnå tilladelse til at udgive »Fænomenet menneske«, men han fik afslag. College de France tilbød ham en lærestol i præhistorie, men det blev henstillet til ham at give afkald. Han mødte ængstelig modstand. Man var bange for evolutionsteorien, man formodede panteisme, man spurgte: hvad med arvesynden og det onde i et system som indebærer udvikling. De sidste år af sit liv levede Teilhard i New York som medarbejder ved Wenner-Grenstiftelsens antropologiske institut. Efter hans død 1959 blev hans arbejder af jesuitterordenen frigivet til offentliggørelse.

Man kan begynde en kort gennemgang af Teil-

hards hovedtanker med den egentlig meget thomistiske sætning: »intet kan en skønne dag bryde fuldt færdigt frem i verden gennem de forskellige stadier, udviklingen efterhånden har gennemgået, dersom det ikke dunkelt har været tilstede fra den første urtid« (62). Er der så hos Teilhard en flydende overgang mellem alt skabt? Nej, »men at have erkendt som en nødvendighed og endelig accepteret den kendsgerning, at ethvert nyt væsen har en kosmisk embryogenese, betyder ikke på nogen måde, at det ikke har noget historisk fødselsøjeblik« (69). Vi er så vandt til at tænke i perioder, i gentagelser, men nedenunder ligger der ifølge Teilhard en helhedsprocess, som ikke er periodisk, men svarer til planens totale udvikling. Altså: helheden har en fødsel, et livsforløb og en død.

Vi går direkte frem til menneskets optræden i udviklingsbilledet og ser på de vigtigste sætninger angående menneskets stilling i sammenhængen.

Menneskets opståen

Efter den nyeste forskning træder mennesket ikke pludselig frem på et sted, men som følge af »forskellige afstammingslinier, som genetisk svejser sig sammen et eller andet sted under refleksionens tærskel, ikke et udviklingsbrændpunkt, men en udviklingsfront (166).

Ifølge alle hypoteser, og hvor ensomt mennesket end kan forekomme, er det opstået ud af jordens almindelige famlen. Det nedstammer i lige linie fra livets samlede indsats. Det er vor arts altovervældende værdighed og aksiale værdi. For at tilfredsstille vor intelligens og vor handlens krav har vi i grunden ikke brug for at vide andet« (167).

2 love for al væren

Skal Teilhard definere menneskets særegenskab, siger han at hvis vi fejrer alle sekundær-egenskaber og ytringer til side, så bliver der noget tilbage, som ikke er en simpel gradsforskel, men en artsforskel, nemlig refleksionen. »Det at tage sig selv i besiddelse som en genstand af særlig beskaffenhed og værdi« (146).

Dette ville selv Kierkegaard, som håner naturvidenskabens, som for ånden fuldstændig ligegyldig, kunne underskrive. Det er faktisk i overensstemmelse med Kierkegaards definition af selvet, menneskets kerne. Før talte vi om menneskets aksiale stilling, dets placering på livets, ja hele kosmos' udviklingsakse. For at kunne følge Teilhard må man se på to love for al væren som også gælder mennesket:

a) alt har en tendens til større og større kompleksitet og spredning til det punkt, hvor

b) en større og større konvergens og sammen-

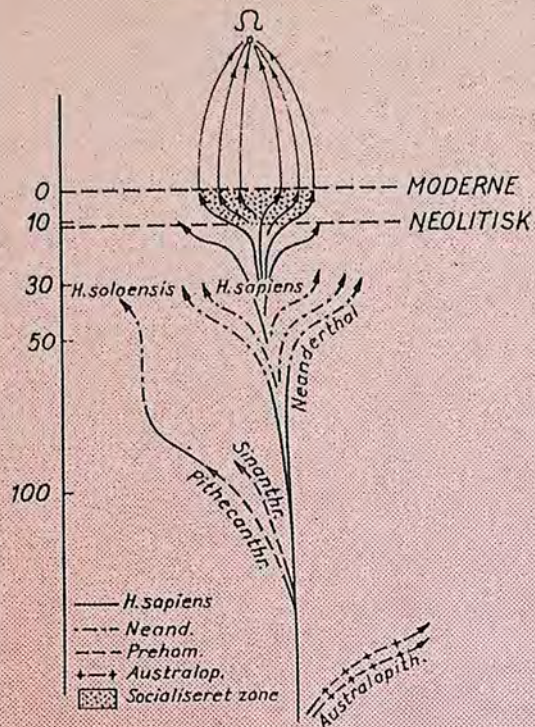
Kristus på himmelhvælvingen. Trier 10. årh.

smeltning, så at sige er frugten af en overmodning. Anskueliggjort ser de to love ud som følgende:

Større kompleksitet viser sig i den kendsgerning, at vi ved mere og mere om enkelte geologiske, geografiske, biologiske og fysiske faktorer, vi ved mere og mere om psykiske og

følelsesmæssige sammenhænge, vores bevidsthed udvides, mennesket har ekspanderet over hele jorden og samtidig er der kommet en intensiv konvergens til syne: jorden er blevet lille, et rundt system, endeligt i tid og rum. Efter at menneskeracen har spredt sig over hele

Noosphærens udfoldelse

Dette skema symboliserer det menneskelige lags udvikling. Tallene til venstre angiver årtusinder. De udgør et minimum og skulle sikkert fordobles. Den hypotetiske konvergenzone imod Omega (punktet) er naturligvis ikke aftegnet i samme målestok som det øvrige. I analogi med de andre levende lag ville dens varighed strække sig over millioner af år.

Mennesket er et løfte, der ikke opfyldes her i livet...

(KIPA/Pilters) — Det katolske akademi i Bayern har afholdt en foredragsrække i München, hvor den kendte teolog og filosof, professor Johannes B. Lotz prøvede på at »føre deltagerne ud over den urealistiske og unaturlige holdning til døden og føre dem til en bevidst stillingtagen til døden, som kun en virkelig menneskelig overvindelse af døden gør mulig og kan gennemføre«

Friheden bevares selv i døden

Med »den urealistiske og unaturlige holdning til døden« menes en ren materialistisk og biologisk måde at betragte døden på, hvor man ingen forskel

ser på menneskets død og dyrets. Professor Lotz, hvis nyeste bog »Tod und Vollendung« (»Død og Fuldendelse«) har det samme motto, som foredragsrækken havde: »Mennesket er et løfte, der ikke opfyldes her i livet«, skelnede skarpt mellem menneskets død og dyrets ophør med at leve. Han gik ud fra, at mennesket selv i døden bevarer sin aktivt skabende frihed i modsætning til dyret. Døden er menneskets sidste store handling, for i dødstimen træffer mennesket den definitive totale afgørelse for sit fremtidige liv — for eller imod Gud. Det jordiske og brudstykkeagtige viger pladsen, idet man både finder sig selv og

får øje på helheden. Døden er således fuldendelsen af menneskets søgen efter den varige lykke, der ikke kan findes her på jorden.

Mennesket er ikke alene i døden

Visheden om livet efter døden bygger efter P. Lotz's mening på Kristi opstandelse, hvorved mennesket har fået nyt håb over for visheden om døden. Det nye Testaments trøsterige budskab er, at mennesket ikke er alene i døden, og derfor er der ingen, der behøver kapitulere over for døden. Derimod må livet gøres til et mesterværk, som døden fuldender.

en belysning

kloden konvergerer den til en enhed igennem radio, TV, rumfart etc., en viden og et ansvar som er fælles. Eller som Teilhard siger: »udviklingen - en bevidsthedens opstigning. Bevidsthedens opstigning - forenende virkning (214)«.

menneskets frihed over for udviklingen

Det lag i udviklingen som dannes ved menneskets fremtræden kalder Teilhard »Noosphæren«, åndens sfære. Den har for os en ganske tydelig egenkab i sig: »den får tendens til at blive et lukket system, hvor hvert element for sig ser, føler, begærer og lider det samme som alle de andre samtidigt« (221).

Ved menneskets fremtræden kommer der en komponent til: friheden. Mennesket kan frit fremme denne udvikling — eller forhindre den. Teilhard har ikke kendt de nuværende genetiske muligheder, men han taler om at man også vil opnå biologiske muligheder for at gøre bevidst, hvad livet indtil nu gjorde ubevidst: ikke kun at blive udviklet men at udvikle, at følge den opadstigende linie.

Kristi genkomst

Men hvem siger at det er en opadstigende linie? Her kommer vi til Teilhards egentlig kristne anskuelse af forløbet og samtidig til det punkt hans kritikere vil fæstne sig mest ved. Teilhard mener, at Kristus,

Han, i hvem alt er skabt, er skabningens slutpunkt, der hvor han i det sidste konvergenøjeblik vil komme igen. Han er samtidig garant for, at vi ender der, hos Ham, med hele skabningen. Han drager os. Han som er alfa og omega.

Skabningen falder på intet tidspunkt ud af Guds hænder og menneskesønnens genkomst er det punkt hele universet venter på. »Kristus har som universelt livsprincip, fordi opstået som menneske blandt mennesker, sat sig i stand til — og er fra tidernes morgen i færd med — at underlægge sig, lutre, dirigere og besjæle den bevidsthedens almindelige opstigning, som han har taget plads i (261)«.

Debatten om Teilhard fortsætter

Er det så et nødvendigt forløb? Er udviklingen forudbestemt og Gud så at sige et forudbestemt udviklingsresultat? Derigennem at Kristus er punktet omega og identisk med den historiske Jesus er denne bebrejdelse, Teilhard skulle være panteist, gendreven. Gud er person og taler til os som person. Teilhard ved også nøje at udviklingen er truet. Nedefra trues den i det materielle lag af tilfældigheden, og i noosphæren, i refleksionens område trues den af friheden.

Siden Teilhard de Chardin er debatten om dette emne ikke forstummet. Som Igor A. Caruso siger:

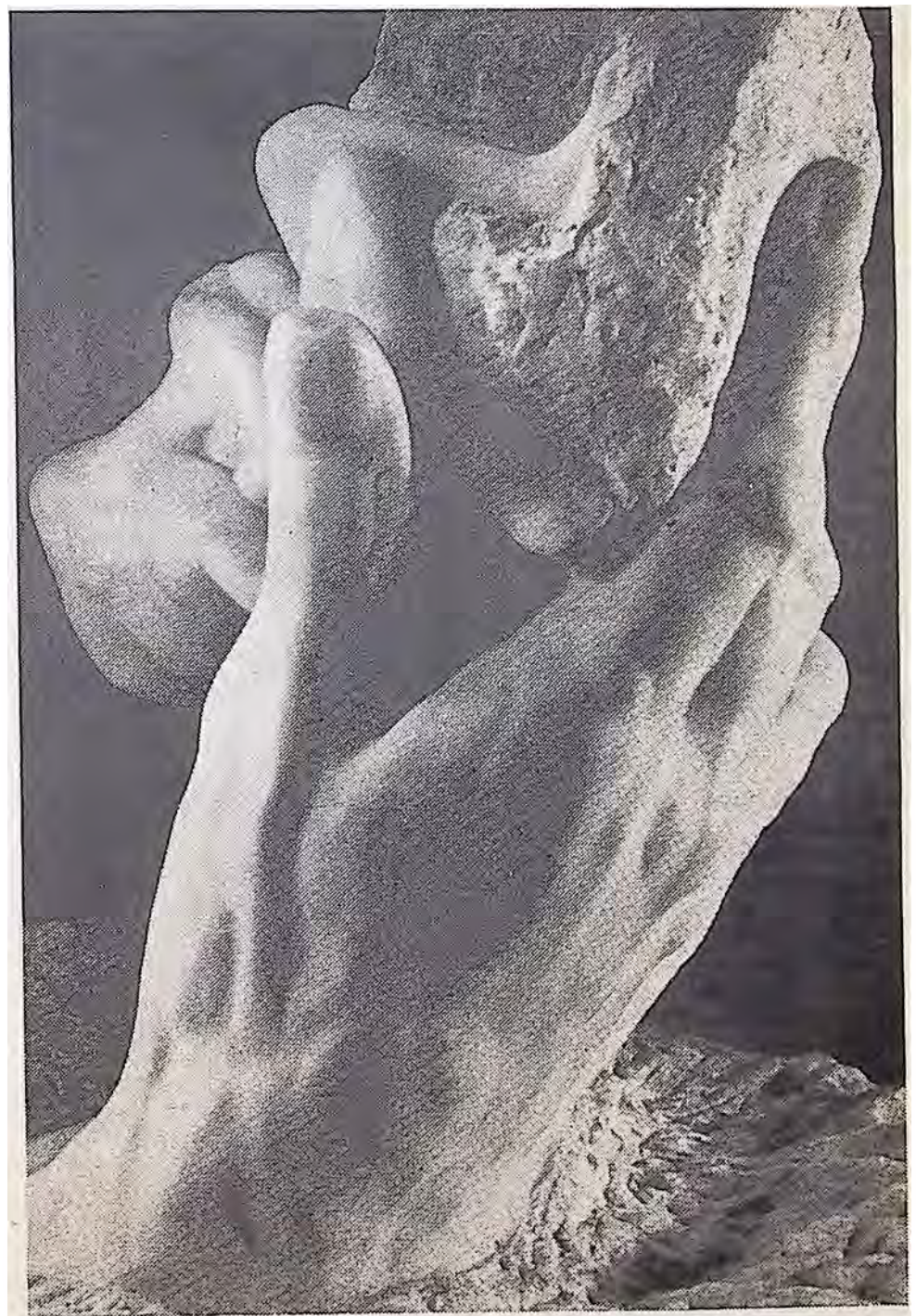
»efter Teilhard må vores verdensanskuelse simpelthen blive en anden, helt bortset fra om man accepterer ham eller ikke. Også hvis man forbliver forpligtet over for de vandre dogmer, kan man ikke være ligegyldig over for Teilhard (Evolution der Welt)«

Udviklingen opad ikke gået i stå

Teilhard skildrer selv sin tankegang som en bjergvandring og han ved selvfølgelig at der eksisterer afgrunde og dybe dale, men han mener at man ikke skal se nedad, ellers bliver man svimmel: målet ligger forude. Vores tid har måske erfaret, f.eks. i den økologiske debat, at vi er nødt til at se på nogle af de afgrunde, for at vide, at der skal vi i hvert fald ikke vælge at gå hen, der skal vi ikke drive udviklingen hen.

Dette kræver den så meget omtalte nye bevidsthed og det er en af Teilhards hovedteser: troen på at udviklingen opad ikke er gået i stå, da mennesket optrådte på jorden og at den heller ikke har nået sit højdepunkt endnu. Inspireret af samme dynamik er også den sætning fra »En ny bog om troen«: Troen på at himmel og jord ikke er den fraværende guds skueplads, men Guds bolig (432).

(Teilhardcitaterne er fra »Fænomenet menneske« Kbh. 1960).

Guds skaberhånd har den franske billedhugger Rodin kaldt dette arbejde, som han tryllede frem af marmor med et klassisk håndelag uden lige. Guds hånd, som ælter verdensaltet og gør hver skabning til et kunstværk. Ligesom Bibelsens skabelsesberetning er Rodins kunstværk ikke en »rekonstruktion« af selve skabelsesværket, — det er en hymne til Skaberen.

Til et menneskeværdigt liv hører en menneskeværdig død

Wien (KIPA) — »Døden må respekteres som en naturlig grænse. Heraf følger det, at mennesket under ingen omstændigheder må gøres til genstand for lægers trang til at vise deres kunnen«, sagde den kendte moralteolog professor Franz Böckle fra Bonn for nyligt i et foredrag for katolske akademikere i Wien. Retten til en naturlig død, er retten til at dø på en menneskeværdig måde, for rent medicinsk er man i stand til at forhindre døden, også dér hvor den optræder i en befrielsesskikkelse.

I sit foredrag sagde professor Böckle endvidere, at det at dø er noget, der hører med til livet, det er en kortere eller længere del af livet. »Dødshjælp må opfattes som en hjælp til at leve«, derfor har det at dø også noget at gøre med den menneskeværdighed, der hverken kan ophæves eller opgives.

De fleste døende ved fuld bevidsthed

Det virkelige problem, hvad dødshjælp angår, drejer sig ikke om enkelt- eller grænsetilfælde, men om dagligdagen på de hospitaler, hvor mennesker dør. Antallet af mennesker, der bevidst oplever deres livs sidste timer er langt større, end man hidtil har regnet med. Nyere un-

dersøgelser har vist, at tre fjerdedel af de døende er klar over tid og sted, og at en fjerdedel af alle døende er til at komme i kontakt med indtil et kvarter, inden døden indtræder. Den døende har ret til at erfare sandheden om sin tilstand.

Det er den døende, der må bestemme, hvornår det er »tid til at tie — og tid til at tale«

5 stadier før døden

Men retten til at få sandheden at vide forhindrer ikke, at patienten også har ret til ikke at ville se døden i øjnene. Böckle citerer her den amerikanske læge Elisabeth Kübler-Ross, der har fastslået, at den døende gennemgår fem forskellige stadier: 1. stadium, hvor patienten fornægter døden og isolerer sig, 2. stadium, hvor patienten gør oprør mod sin skæbne, 3. stadium, hvor patienten ligesom købslår med døden, 4. stadium, der er en periode med depression, og endeligt 5. stadium, hvor patienten accepterer og samtykker i sin død. Netop på baggrund af dødens uafvendelighed kan livet i dets helhed få mening som en begrænset opgave. Døden er det ufuldendtes time, hvor man kaldes til evigheden. Böckle udtrykker det således: »Bevidstheden om ikke at

skulle ophøre med at være til, vokser i samme grad som dette ophør accepteres«.

Må man hjælpe en patient til at dø?

Böckle skelnede mellem tre forskellige situationer, hvor der kunne være tale om på en patients udtrykkelige forlangende at hjælpe denne til at dø: 1. at hjælpe en patient, der lider af en uhelbredelig legemlig sygdom, der med sikkerhed vil føre til døden, så at dette menneske får lov til at sove ind. 2. at hjælpe en patient til at dø, når det drejer sig om et menneske, der lider frygteligt (f.eks. ved en lammelse som følge af en uhelbredelig rygmarsvlæsion) og endeligt 3. at yde dødshjælp i tilfælde af svære psykiske gener. Men professor Böckle understregede, at ønsket om at måtte dø, i sådanne tilfælde altid blev fremsført af raske, ofte unge mennesker, der ikke i deres eget liv havde nogen erfaring for, hvad det drejer sig om. Dybest set er det ikke døden, de ønsker, men livet og at blive forskånet for store lidelser.

Patientens eget ønske må respekteres

Til slut kom Böckle ind på vanskelighederne ved at træffe afgørelser i de enkelte situationer. Han

skelnede her mellem to grupper. I den første drejer det sig om de tilfælde, hvor patienten selv beder om, at den livsforlængende behandling bliver afbrudt. I sådanne tilfælde må der en virkelig dybtgående menneskelig hjælp til for at motivere patienten til at leve. Men menneskets frie beslutning må respekteres. Dette er ikke et juridisk problem, men et etisk problem og et spørgsmål om menneskelig solidaritet i dens yderste konsekvens.

Når patienten ikke selv kan ytre sig

Den anden gruppe består af patienter, der ikke længere selv kan ytre noget ønske. Lægen er her forpligtet til at forlænge livet, men dødens befriende proces bør dog ikke for enhver pris forlænges ved kunstige forholdsregler. En ændret lovgivning kan ikke hjælpe os over dette punkt, men repræsentanter for lægeverdenen må kunne udforme normer, der kan anvendes på sådanne tilfælde, og som i det enkelte tilfælde vil kunne hjælpe til, at den helt personlige afgørelse træffes.

Set på gaden i New York. Teksten på klapvognen siger: »Kristus — vor styrke gennem årene«.

Angsten for at være alene i døden

Erfaringer fra et sjælesørger-team i Hannover

Plejen af langtidspatienter — herunder også døende — er på tale for tiden. Mange har læst Elisabeth Kübler-Ross bog om »Døden og den døende«, og mange har sikkert set Kateketcentralens film »Kun 16 dage tilbage« der er optaget på St. Christophers Hospital i London. Også i Hannover er man nu fra kirkelig side i gang med at hjælpe mennesker til at dø menneskeværdigt.

Døende mennesker hjælpes til at dø

Ved Hannovers medicinske højskole er der et økumenisk sjælesørger-team bestående af tre protestantiske præster og den katolske pastor Ernst Engelke. Deres arbejde er at tale med syge og døende. Her til har de fået en speciel uddannelse — Klinisk pastoral træning — hvor de særligt har lært at lytte til den døendes forsøg på at

meddele sin angst og sin bekymring til omverdenen.

Præstens samtaler med døende er meget belastende — også for ham selv. Forsigtigt må han tage det op, den døende siger, og nænsomt med yderligere spørgsmål give patienten lejlighed til at komme frem med sin angst. Hvis den syge ikke længere kan tale, sætter præsten sig stille ved sengen, holder den syges hånd, tørrer en svedig pande og stryger blidt den syges kind. Præsten lider sin næstes lidelse med, for samtalen med den døende berører også præstens egen dødsproblematik. Hans med-liden bliver til en med-døden.

P. Engelke mener, at spørgsmålet om eutanasi — aktiv dødshjælp — mere er de raskes end den syges problem. De pårørende kan næsten ikke bære at lytte til den døende

des beskedne ønsker: Bare få lov at opleve foråret endnu engang — bare være fri for smerter et lille øjeblik. Så synes de raske ofte, at det var lettere at gøre en ende på den syges lidelser end at yde den menneskelige hjælp, der skal til. Når patienter selv taler med p.-Engelke, om at de ønsker at dø, er det næsten altid angsten for at være alene, der piner dem mest.

Den sidste store livsopgave

De tyske biskopper har forrige år i et fælles hydebrev om dette problem udtalt: »Døden er den sidste store livsopgave, som mennesket stilles overfor. Den opgave kan ingen anden påtage sig, men man både kan og skal hjælpe den døende dermed«

Fra »Der Dom« — Paderborn

Døden er den sidste store livsopgave, som mennesket stilles over for. Man både kan og skal hjælpe medmennesket dermed.

Også et testamente

Medlemmer af Stenogildet — den danske katolske lægeforening — deltog i sommer i et internationalt katolsk lægemøde i London. Dr. K.M. Jensen og hans kone Ellen Båds-gård Jensen har fra dette møde hjembragt et såkaldt døds-testamente, der er udarbejdet af Foreningen for katolske hospitaler i London, og som nok er en overvejelse værd også for danske katolikker.

Læserne skriver

Liturgi og præstefratrædelser

En replik til Bent Petersen, Kolding

I k.o. nr. 14 giver hr. Bent Petersen udtryk for, at een af grundene til at præster fratræder, er den, at liturgien nu, efter at latin ikke benyttes til daglig, er blevet kedelig, så præster og menighed keder sig sammen, og præsten fratræder. I Deres indlæg hentyder De til det europæiske liturgiske møde i Innsbruck, som jeg meget kort har refereret, hvorfor jeg mener, at det ikke er nødvendigt for mig at svare på Deres indlæg.

På mødet i Innsbruck pegede man på den fare, det er for Ordets liturgi, at den kan blive en massiv verbal liturgi, men man viste også, hvad man burde gøre for at undgå dette.

Gudstjenesten er jo ikke kun præstens sag, ligesom kirken ikke er hans private dagligstue, hvor han alene råder. Vi har alle en »rolle« i gudstjenesten, ikke blot de personer vi ser »optræde« — ministranter, lektorer, organist, sangere og flere. Præsten har sin særlige funktion — at forvalte sakramenterne og forkynde Ordet bl. a. i sin prædiken. Men man må huske, at enhver læsning er en forkyndelse, også når det er lægfolk, der læser. Dette har man imidlertid ofte glemt at belære disse om. En ting, der f. eks. kan gøre Ordets gudstjeneste kedelig er, at man lader lektoren også læse vekselsangene uden særlig inspiration til at få menigheden til at deltage i omkvædet. Hvorfor ikke i stedet for synge et eller to vers af en salme.

Men husk, at hele menigheden skal deltage — enhver efter sine evner — synge, svare på akklamationer og ikke mindst bede.

Før koncilet, da man på næsten alle søn- og festdage havde den samme liturgi for messen, kun præfationerne vekslede efter kirkeåret, behøvede præsten kun at forberede en prædiken. Nu, hvor der er flere muligheder, skal der foretages et valg. Man har 4 nadverbønner + to fra forsoningsåret, men de kan stadig bruges. Desværre hører man dem sjældent. Det forekommer mig, at man næsten altid vælger nadverbøn nr. 2 med tilhørende præfation,

selv om der ialt er 84 præfationer, det er dog med ægteskab, begravelse, votivmesser etc., men der er da noget at vælge imellem.

Man har også mulighed for valg i dag m.h.t. andre liturgiske tekster, men det gør, at en søndagsgudstjeneste skal være tilrettelagt i god tid, helst en uge forinden, men — og her kommer det vigtige — det er ikke kun præstens opgave, alle der har en tjeneste i kirken skal være med. For at man ikke skal tro, at disse mennesker er en lille eksklusiv gruppe, vil jeg gøre opmærksom på, at alle i en menighed gennem menighedsrådet har mulighed for at komme med forslag.

De taler om »fest i gamle dage«, ja, men røgelse er da ikke afskaffet, og er det ikke rart, at det ikke er juleaften alle dage. Det er da godt, hvis man kan mærke, at i dag er det

en særlig festdag. Gregoriansk sang har mange kirker da stadigvæk. Den hellige Fader har opfordret til, at man stadig skulle kunne synge: Gloria, Credo, Sanctus, Agnus Dei og også andet, man kunne bruge disse, hvis flere nationer var sammen f. eks. i Rom eller Lourdes.

Rosenkransen efterlyser De, men hvis man før bad denne under messen, må det da være, fordi man ikke forstod den latinske messe og derfor måtte foretage sig noget andet. Rosenkransen er god til privat brug og andagter, men messen skulle man gerne kunne følge og være aktiv i.

Den kulør, vi skal sætte på den udmærkede ramme om liturgien, som vi har fået fra Rom, skal De selv være med til at sætte. Lægfolket har i dag en meget stor opgave i kirken, lad os udfylde den.

Lily Fausbøll

Til min familie, venner, læge, sagfører og præst:

Jeg tror, at ethvert menneske er skabt i kærlighed af Gud, vor Fader, og at Gud nærer en dyb kærlighed til hvert eneste menneske livet igennem og ind i evigheden.

Jeg tror, at Jesus Kristus levede, led og døde for mig, og at Hans lidelse, død og opstandelse er et forbillede på og muliggør min egen død og opstandelse, som jeg nu må forudse.

Jeg tror, at ethvert menneskes værd og værdighed skyldes, at det er omfattet af Kristi kærlighed, en kærlighed, som Gud har til hvert menneske uden hensyn til dets succes eller effektivitet i samfundet.

Jeg tror, at Gud, vor Fader, for en del har overladt til mig selv sammen med Ham at råde over mit liv her på jorden, således at jeg gerne må benytte almindelige midler til at bevare mit liv, men at det må stå mig frit for at afslå ekstraordinære midler til at forlænge mit liv.

Jeg tror, at livet ikke forsvinder med døden, men blot ændrer karakter, og jeg håber, skønt jeg måske vil føle angst, smerte

og sorg, med Helligåndens hjælp at kunne acceptere døden i en fri menneskelig handling, som sætter mig i stand til at overgive dette liv for at blive forenet med Gud i evigheden.

På grund af denne min tro, beder jegN.N.... om:

At jeg må blive underrettet, når døden nærmer sig, således at jeg kan fortsætte med at forberede mig til et bedst muligt møde med Kristus ved hjælp af sakramenterne og min families og venners støtte.

At jeg, hvis det er muligt, må blive taget med på råd angående de medicinske midler, som må blive taget i anvendelse for at forlænge mit liv, når døden nærmer sig.

Hvis jeg ikke længere kan tage del i beslutninger om min egen fremtid, og der ikke er noget sandsynligt håb om helbredelse af min fysiske og psykiske invaliditet, beder jeg om, at ingen ekstraordinære midler må blive taget i anvendelse for at forlænge mit liv.

Jeg beder om, at jeg, skønt jeg ønsker at forene mine smerter med Jesu lidelser,

således at jeg kan blive helt forenet med Ham i døden og opstandelsen, dog må blive lindret, hvis mine smerter bliver uudholdelige. Derimod må der ikke anvendes midler i den hensigt at afkorte mit liv.

Fordi jeg er en synder og har brug for forsoning, og fordi min tro, mit håb og min kærlighed måske ikke overvinder al min frygt og tvivl, beder jeg om, at min familie, mine venner og hele kristenheden må forene sig med mig i inderlig bøn, når jeg forbereder mig på det store, personlige møde med dødens realitet.

Endelig beder jeg om, at min familie, mine venner og hele kristenheden efter min død vil bede for mig og glædes med mig over den nåde og kærlighed, der skænkes os af Treenigheden, med Hvem jeg ønsker at forene mig i evigheden.

Oversat af Ellen Båds-gård Jensen og Kjeld Jensen, Aldershvidevej 59, 2880 Bagsværd, der er villige til at lade fremstille eksemplarer af dette »testamente«, hvis der skulle vise sig interesse derfor.

Heinrich Rasmussen

»MØRKETS TERROR ER FORBI«

10 års salmedigtning 1966 - 1976

50 nutidssalmer af høj kvalitet og originalitet.

Dommerkomiteen ved Kristeligt Dagblads salmekonkurrence i 1970 Kgl. Konfessionarius dr. phil. Chr. Thodberg, Provst N.J. Rald, forfatterinden Cecil Bødker og cand. mag. Bent Windfeldt, fremhævede Heinrich Rasmussens salmedigtning og anbefalede den til offentliggørelse. Kan bestilles hos alle landets boghandlere. FORLAGET PRO NOBIS.

Dr. Alios og Mathilde Denks legat

Af ovennævnte legat vil der pr. 30. november d.å. blive uddelt nogle portioner à kr. 500,-. Portionerne tildeles unge studerende, fortrinsvis teologer. Ansøgninger bedes inden 20. november d.å. fremsendt til landsretssagfører Poul Høyer, Rosenvængets Hovedvej 6, 2100 København Ø.

Tilbedelse i huskapellet på Niels Steensens Kollegium

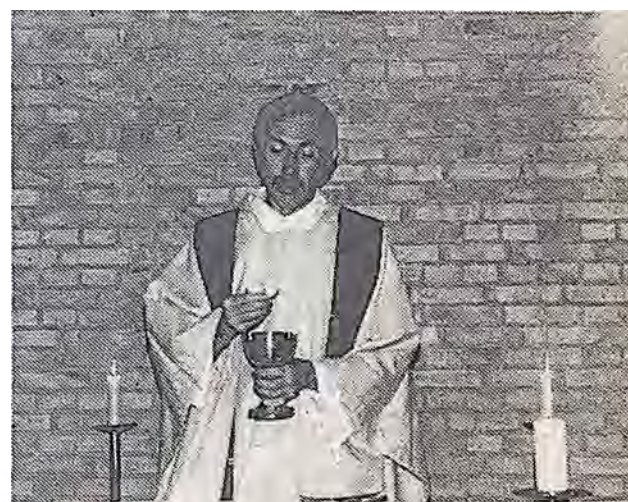
Såfremt der er tilstrækkelig interesse for det, påtænkes en udstilling af det hellige Sakramente til tilbedelse i huskapellet på Niels Steensens Kollegium (indg. Jagtvej 183 B) hver eller hveranden onsdag kl. 20.00-21.45. Første gang den 3. november.

Interessererede bedes henvende sig til Elsebet Kieler, Holstebrogade 9, 2100 Ø., tlf. TRia 2456.

Sakramentskirken søger assistance

Mindst to personer søges til varetagelse af: Kirkens bogholderi Ansvar for kirkekassen Ansvar for, at regninger betales.

Interessererede — meget gerne pensionister — bedes henvende sig til pastor Paul d'Auchamp, Nørrebrogade 27 C II, 2200 København N. Tlf. (01) 35 68 25, bedst tirsdag-fredag kl. 16.30-17.30.

Vi har alle en rolle i gudstjenesten, — det er ikke kun præstens sag.

Tak for ledertræning

Vi fra Sjælland vil hermed gerne takke alle deltagerne og specielt Odense KUK, for en god og lærerig ledertrænings week-end.

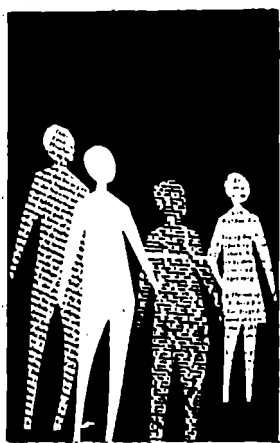
Alle behov blev tilgodeset, både de åndelige og de materielle, selv om pålægget til søndag frokost slap lidt for hurtigt op.

Lørdag beskæftigede vi os med årets tema »Giv os i dag...« og pastor Christen Lassen (medproducent af tema-mappen) gav os i løbet af dagen en fin introduktion af mappen og dens brug. Mappen blev uddelt til samtlige KUK'er. Vi glæder os meget til at komme i gang med at bruge materialet i vores respektive KUK'er, og håber at det vil blive lige så godt modtaget der, som det blev på ledertræningen.

Lørdag aften bød underholdningsudvalget igen på en helt ny og enestående underholdning. Denne gang var det »Støvsugerbanden« der var på spil. Det var virkelig en underholdning med »sug« i. (Øvrige kommentarer kan fås hos det fantastiske klappende publikum).

Endnu engang tak til Odense KUK og DUK for en udmærket og veltilrettelagt ledertræning.

Yvonne Heinemeier og Michael Plum

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplads på ca. 30 tekstlinier. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 19, der udkommer 24.11. 1976, er mandag den 8.11. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Sakramentskirken

Nørrebrogade 27 C II, 2200 København N. Tlf. (01) 39 53 80, kontoret, kl. 11-13, undtagen torsdag og lørdag. Tlf. 39 53 80, andenpræsten kl. 16-17, undtagen torsdag og lørdag. Tlf. 35 68 25, sognepræsten kl. 16.30-17.30, undtagen mandag og lørdag.

Messetider

Hverdage kl. 19.00. Tirsdag indledes messen kl. 18.30 med fælles rosenkransbøn. Fredag slutter messen med taksigelse foran Sakramentet. Søndag kl. 10.00: Højmesse (på latin 1. søndag i måneden). Kl. 17.00: Dansk reciteret messe. Kl. 18.00: Engelsk reciteret messe. Der er altid kirkekaffe efter søndagens 10-messe.

Onsdag den 3. november kl. 13.30 mødes Bazar Gruppen i krypten. Hjælpere søges.

Søndag den 7. november fejres Allehelgen med latinsk sang (Schola Gregoriana) ved højmessens kl. 10.00. Efter højmessens frokost og bazar. Se annoncen, side 11.

Mandag den 8. november fejres Allehelgen med latinsk rekviem kl. 19.00.

Tirsdag den 9. november kl. 13.30: Åbent hus i krypten. Sygeplejerske frk. Bodil Beier viser lysbilleder og fortæller om Ny-Guinea.

Søndag den 14. november: Det polske kor Polonia synger ved 17-messen.

Birkerød: Den hellige Families Kirke

Bistrupvej 4, 3460 Birkerød
Tlf. (02) 81 27 96, bedst mellem kl. 9-10.

Søndagsmesser

Bistrup, Nordvanggård, kl. 8.00 og 10.00
Hillerød, Østergade, kl. 11.00.
Hørsholm, Marievej 6, kl. 9.00
Mikkelsborg, kl. 8.00.
Åsebakken, kl. 8.15.

Om fredagen aftenmesse på Nordvanggård kl. 19.30.

Den første søndag i hver måned er der latinsk messe i Bistrup og Hørsholm. Alle Helgens Dag fejres søndag den 7. november.

Onsdag den 27. oktober kl. 19.30: Kukaften. Aftenens tema. Ung katolik i dag. Bliver mediteret med en diafonie.

Lørdag den 30. oktober afholdes vor årlige Åbent hus aften på Nordvanggård kl. 19.30, — et uforpligtende samvær. Alle er velkomne, særligt de ny tilflyttere! Se de udsendte indbydelser for nærmere oplysninger.

Fredag den 29. oktober på Godthåbsvej i Hillerød kl. 20.00: Ordets Gudstjeneste.

med kommunion. Vi taler sammen om Evangeliet.

Søndag den 31. oktober: Høstmesse. Kl. 11.00: Familiemesse i Hillerød.

Mandag den 1. november: Alle Helgens fest: Kl. 19.30: Aftenmesse på Nordvanggård.

Tirsdag den 2. november: Alle Sjæles dag. Kl. 19.30: Aftenmesse på Nordvanggård.

Torsdag den 4. november kl. 14.00: Messe på Godthåbsvej i Hillerød.

Søndag den 7. november: Alle Helgens fest: Latinsk messe i Birkerød og Hørsholm. Kl. 14.30 afholdes vort årlige andespil til fordel for U-landshjælpen og ungdomsarbejdet. Vi regner med fuldt hus.

Tirsdag den 9. november kl. 19.30: Hillerød menighedsråd mødes hos fru Inger Petersen.

Onsdag den 10. november kl. 19.30: Menighedsrådsmøde på Nordvanggård.

Religionsundervisning i Hillerød finder sted lørdag den 30. oktober og 13. november kl. 9.30.

Der er ingen undervisning i Birkerød torsdag i efterårsferien og heller ikke torsdag den 28. oktober. Undervisningen genoptages den 4. november.

Herning: Skt. Peters Kapel

Silkeborgvej 25, 7400 Herning.
Tlf.: (07) 12 43 82, (lørdag-onsdag).
Præsten træffes i Vejle, tlf.: (05) 82 08 93 hver torsdag og fredag.
På redaktionskontoret i København, tlf. (01) 11 60 80 hveranden mandag. Det er mandagen lige før den onsdag, et nyt nummer af »katolsk orientering« udkommer.

Ny præst

Med indgang af november overtager pastor Willem Wuyts, Vejle, betjeningen af Herning, med fast bopæl på Silkeborgvej 25.

Så længe istandsættelsen af præsteboligen varer, indfører vi »arbejdsdage« for frivillige. Disse lørdage er der messe kl. 9.00 (kom bare i arbejdstøj) og denne messe gælder som søndagsmesse.

Den første af disse lørdage har vi haft den 16. oktober. Den næste bliver: 6., 13. og 20. november.

Ny gudstjenestetid

Messen om søndagen bliver igen kl. 10.00 allerede søndag den 31. oktober og fremover.

Søndag den 7. november: Alle helgens fest.

Mandag den 8. november: Alle sjæles mindefest. Aftenmesse kl. 20.00.

Søndag den 21. november: Krist konges fest.

Foredrag

S.O.F.A. Silkeborg: 4 foredrag om Rom af pastor Wuyts. Torsdagene 28. oktober, 4., 11. og 18. november. Vestre skole kl. 19.30. Gebyr 40 kr. (ægtepar 60 kr.) Tilmelding til hele serien til Silkeborgs Oplysningsforbund, tlf.: (06) 82 03 31 efter kl. 15, eller ved fremmøde ved det første foredrag.

Maribo: Skt. Birgittas Kirke

Mariagade 4, 4930 Maribo.
Tlf. (03) 88 01 74

Gudstjenestetider

Søndag kl. 9.30: Højmesse. Kl. 11.15: Messe.
Hver 1. søndag i måneden: Latinsk højmesse.
Hver 3. søndag: Fremmed prædikant.
Hver 4. søndag kl. 10.45: Messe på polsk.

Søndag den 31. oktober kl. 16.00: Andagt på Maribo kirkegård.

Tirsdag den 2. november kl. 19.30: Ungdomsmesse med moderne rytmer og sange.

Søndag den 7. november. Alle Helgen. Efter højmessens — messen kl. 11.15 bortfalder — samles vi i salen til vores første menighedssøndag i vinterhalvåret 76/77. Civilingeniør H. G. Mygind fra Glostrup holder lysbilledforedrag om skabelseshistorien. I salmernes bog står: »Herre, vor Herre, hvor herligt er dit navn på den vide jord, du, som bredte din højhed ud over himlen«.

Vi trænger ind imellem til at opleve den store forbavselse over Guds skaberværk, og dertil får vi her en chance. Mød talrigt op! Der serveres som sædvanligt smørrebrød, øl og sodavand samt røde polser til børnene — og det hele er gratis.

Mandag d. 8. november. Alle Sjæles dag: Kl. 8.00 og kl. 19.00: Messe for de afdøde.

Nykøbing F.: Hellig Kors Kirke

Bispegade 12, 4800 Nykøbing F.
Tlf. (03) 85 07 39.

Weekendens gudstjenester

Fredag kl. 19.00.
Lørdag kl. 16.00.
Søndag kl. 8.00: Sangmesse. Kl. 10.00: Højmesse.
1. søndag i måneden kl. 11.15: Messe på polsk.

Særlige arrangementer

Onsdag den 3. november kl. 19.00: Forældre møde for alle, som har børn til undervisning.

Søndag den 7. november kl. 15.00: Andagt på Nordre Kirkegård.

Søndag den 14. november kl. 10.00: Familiogudstjeneste. Tema: Undervisning i menigheden.

Torsdag den 25. november kl. 19.00: Forældre møde.

Torsdag den 2. december kl. 19.00: Forældre møde, som begynder med bodsandagt i kirken.

Fredag den 3. december kl. 19.00: Adventsaften.

Religionsundervisningen starter torsdag den 4. november kl. 15.30: Trosbekræftelse.

Onsdag den 10. november kl. 18.30: Firmelse.

Lørdag den 13. november kl. 10.00: 7-12 års børn.

Ringsted: Skt. Knuds Kirke

Skt. Knudsgade 19, 4100 Ringsted.
Præst: A. Gillissen. Udenfor søndagsmessen træffetid lørdag-søndag efter aftale. Tlf. (03) 61 03 92 el. (01) 11 60 80 (Bispekontoret). Aftale kan også træffes via Sct. Josephsøstrene, tlf. (03) 61 03 59.

Gudstjenestetider

Søndag kl. 11.00. Hver torsdag kl. 17.00.

Fredag den 5. november kl. 19.30: Bodsandagt. Der vil være lejlighed til skriftsmål.

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved.
Tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: Tirsdag — fredag kl. 11.30-12.30 el. efter aftale.

Faste gudstjenester

Hver søn- og helligdag kl. 8.00: Messe med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med prædiken.
Hver skoleonsdag og skolefredag kl. 8.00: Skolemesse med kort prædiken.

Søndag den 31. oktober kl. 10.00: Latinsk højmesse med prædiken.

Mandag den 1. og tirsdag den 2. november kl. 10.00 og 19.00: Messe.

Fredag den 5. november kl. 19.00: Jesu Hjerter Andagt.

Søndag den 7. november: Allehelgen. Kl. 8.00 og 10.00: Gudstjeneste.

Mandag den 8. november: Allesjæle. Kl. 10.00 og 19.00: Sjælemesse.

Søndag den 21. november kl. 11.00: Polsk gudstjeneste med polsk prædiken.

Religionsundervisning: Hver skolefredag kl. 14.00.

Konfirmandundervisning: Hver skolefredag kl. 14.30.

Ministrantmøder

Hold I: Fredag den 29. oktober kl. 19.30 hos Kurt Christensen.

Hold II: Fredag den 26. november kl. 19.30 hos Kurt Christensen: »Hvad kan jeg gøre for at hjælpe vor Næste?«

Hold III: Fredag den 3. december kl. 18.45 i kirken. Vi tager del i Jesu Hjerter andagt, og kører bagefter hjem til Kurt Christensen.

Ministranthio: Fredag den 5. november kl. 19.30 i Vor Frue Skole.

Næste menighedsaften: Torsdag den 18. november kl. 19.30. Forinden vil der være aftenmesse kl. 19.00 for dem, der ellers har svært ved at kunne komme til gudstjeneste om hverdagen, men ellers gerne ville tage del i dem. -- Dr. Richard Hansen, som i sommer er blevet færdig med sine teologiske studier, vil tale over emnet: »Fra Eva til Maria.« Foredraget skulle gerne både forøge interessen i og kendskabet til Det gamle Testamente og være en forberedelse til den kommende adventstid.

Randers: Jesu Hjerte Kirke

Thorsgade 22, 8900 Randers.

Vinteraktiviteter

2 studiekreds af hvilke den ene holder møde i præstegården den 1. og 3. onsdag i måneden efter kl. 19-messen. — Emnet for de første møder er syndsforladelse og bodens sakramente. Ved den 2. studiekreds mødes man i deltagerens hjem og drøfter religiøse emner, som det ene eller det andet af medlemmerne ønsker belyst. Desuden er der 2 familiekredse og en 3. er under dannelse.

Endelig er der »ældre kredsen«, der mødes kl. 14.30 den 3. lørdag i måneden i præstegården, hvor der bydes på kaffe, en hyggelig sludder og lidt underholdning. Mødet afsluttes med en fælles lørdagsmesse kl. 17.00.

Vejle: Skt. Norberts Kirke

Fjellegade 2, 7100 Vejle.
Kontortid: Onsdag-fredag kl. 9-12.
Tlf.: (05) 82 08 93.

Særlige gudstjenester

Søndag den 31. oktober: Under højmessens overdrager pastor Wuyts sit sognepræsteembedet til pastor Kerkhofs. Efter messen reception i skolens sal.

Søndag den 7. november: Alle helgens fest. Kl. 10.00: Familiemesse. Menigheds-kaffe. Pastor Wuyts overtager Herning.

Mandag den 8. november: Alle sjæles mindefest. Kun aftenmesse kl. 19.30.

Søndag den 21. november: Krist konges fest.

Aktiviteter

Fredag den 29. oktober: Menighedsrådsmøde kl. 19.30.

Onsdag den 3. november: Katolsk kvindeforbund indbyder til den anden eftermiddag, hvor pastor Jan Ophoff fortæller om »Messen i dag«. Præstegården kl. 15.00.

Mandag den 15. november: Kontaktgruppen indbyder de ældre. Med foredrag og film belyser politiassistent Richardt Jensen de ældres problemer i trafikken. Vestre Engvej 40, kl. 14.30.

Pastor Wuyts takker for samarbejdsviljen og tilliden i menigheden i de 9 år, han har haft ansvaret som sognepræst. Som andenpræst i sognet og som redaktør for »katolsk orientering« vil han træffes i Vejle hver torsdag og fredag. Han fortsætter også sin foredragsvirksomhed for F.O.F. i Vejle og S.O.F.A. i Silkeborg.

Århus: Vor Frue Kirke

Ryesgade 26, 8000 Århus V.
Tlf. (06) 13 56 66.

Søndagsmesser

Århus: Kl. 8.00, 10.00 (højmesse og kirkekaffe) og kl. 17.00.

Polske messer: Den 7. og 21. november kl. 12.00.

Grenå: Den 14. og 28. november kl. 10.30.
Sostrup: Kl. 8.30.
Pindstrup: 7. og 21. november kl. 10.30.
Odder: 14. og 28. november kl. 10.00.

Lørdag den 30. oktober kl. 17.00: Ungarsk messe i Århus.

Andre gudstjenester og sammenkomster

Søndag den 31. oktober kl. 10.00: Familiemesse.

Fredag den 5. november: Jesu Hjerte fredag. Kl. 18.00: Tilbedelse, skriftemål, eukaristisk velsignelse og messe kl. 19.00.

Lørdag den 6. november: Den internationale åbne Familie. Kl. 14.30: Overlæge Axel Nordentoft om »Åbenhed overfor alvorligt syge«. John Nicholson viser sin verdensmesterskabscykel for de små.

Søndag den 7. november: Alle Helgens fest. Kl. 19.30: Menighedens andespil, arrangeret af Katolsk Radioklub.

Mandag den 8. november: Alle Sjæles dag. Kl. 19.00: Rekviem for menighedens afdøde. Bagefter menighedsrådsmøde.

Tirsdag den 9. november kl. 20.00: I foredragsrække: P. Krawczyk om »Kirken i Polen«.

Lørdag den 13. november kl. 15.00: Kirkegårdsandagt på Ndr. Kirkegård.

Mandag den 15. november kl. 19.00: Emnemesse.

Torsdag den 18. november kl. 14.30: Mariakongregationen: Messe for de afdøde. Sammenkomst.

Søndag den 21. november kl. 10.00: Latinsk højmesse.

Tirsdag den 23. november kl. 20.00: P. Westarp om »Kirken i USA« (foredragsrækken).

KUK: Hver tirsdag kl. 19.30.
Mini-KUK: Hver mandag kl. 19.00.
Desuden Katolsk Debat gruppen, TIK og VU gruppe 7).

Kunstudstilling i præsteboligen til slutningen af november: Eugeniusz Aleksandrowski, Polen/Danmark.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen.

Søndag 31/10: 31. alm. søndag. 5. Mos. 6, 2-6. — Salme 18, 2-4, 47+51. (R. 2: Herre, jeg har dig hjertelig kær, min styrke!) — Hebr. 7, 23-28. — Mark. 12, 28b-34.

Mandag 1/11: Alm. ugedag. Fil. 2, 1-4. — Luk. 14, 12-14.

Tirsdag 2/11: Alm. ugedag. Fil. 2, 5-11. — Luk. 14, 15-24.

Onsdag 3/11: Alm. ugedag (el. Martin de Porres, ordensmand). Fil. 2, 12-18. — Luk. 14, 25-33.

Torsdag 4/11: Karl Borromäus, biskop af Milano. Fil. 3, 3-8a. — Luk. 15, 1-10.

Fredag 5/11: Alm. ugedag. Fil. 3, 17-4, 1. — Luk. 16, 1-8.

Lørdag 6/11: Alm. ugedag (el. Guds Moders lørdagsmesse). Fil. 4, 10-19. — Luk. 16, 9-13.

Søndag 7/11: Alle Helgen. Johs. åb. 7, 2-4, 9-14. — Salme 24, 1-6. (R.v. 6: Så er den slægt, som søger dit åsyn, Herre). — 1. Joh. 3, 1-3. — Matt. 5, 1-12a.

Mandag 8/11: Alle sjæles dag. Som læsning kan anvendes alle tekster, der er anført i begravelsesliturgien, d.v.s. læsninger fra det gamle Testamente, fra det nye Testamente og Evangelierne.

Tirsdag 9/11: Laterankirkens indvielse (år 324). Ez. 47, 1-2. 8-9. 12. — Salme 46, 2-3. 5-6. 8-9. (R: Gud er vor tilflugt og styrke). — 1. Kor. 3, 9-11. 16-17. — Joh. 2, 13-22. Gloria.

Onsdag 10/11: Leo den Store, pave og kirkelærer. Titus 3, 1-7. — Luk. 17, 11-19.

Torsdag 11/11: Martin, biskop af Tours. Fil. 7-20. — Luk. 17, 20-25.

Fredag 12/11: Josafat, biskop af Polozk i Hviderusland. Johs. 2'brev, vers 4-9. — Luk. 17, 26-37.

Lørdag 13/11: Alm. ugedag (el. Guds Moders lørdagsmesse). Johs. 3'brev, vers. 5-8. — Luk. 18, 1-8.

Søndag 14/11: 33. alm. søndag. Dan. 12, 1-3. — Salme 16, 5 og 8. 9-11. — (R. 1: Vogt mig, Gud, thi jeg lider på dig). — Hebr. 10, 11-18. — Mark. 13, 24-32.

Katolske Menighedsplejer

Bredgade 69 A. st., 1260 København K.

Kontoret har åbent ugens 5 første dage fra kl. 14 - 16. Telefon (01) 15 23 03. Postgiro 6 46 63 97.

DANEHOF KUNST

SLOTSGADE 17
5800 NYBORG

Mandag-Torsdag
kl. 10.00-17.30
Fredag-Lørdag-Søndag
kl. 10.00 - 20.00

Stort udvalg i malerier, keramik, fajance, kobbering, galeri og mange andre ting.
Katolske kunstnere indenfor maleri, skulptur, musik m.v. efterlyses.

Advokat

Jørgen Ulrik Nielsen
Skindergade 32, 1159 K.
Tlf. (01) 13 42 44

Juridisk bistand bl.a. ved køb og salg af ejendom, prioritering og oprettelse af testamente.

Indvielse

onsdag d. 3. november

Biskop Hans L. Martensen indvier
NIELS STEENSENS BIBLIOTEKS
nye lokaler
Stenosgade 9
Alle indbydes til
åbent hus mellem kl. 16-18 og 20-22.

RETRÆTE

Menighederne i Birkerød, Hørsholm, Hille-rød og Helsingør indbyder til fælles menighedsweekend på Magleås fra lørdag den 20. november til søndag eftermiddag den 21. november.

**Emne: Sognefællesskab-
Menighedsfællesskab.**

Retræteledere: Pastor Georg Nibler. Pater Laurence Dorn.
Alle i menighederne er velkomne.

Pris med kost og overnatning for voksne: Kr. 70,-. Børn: Kr. 35,-. Uden overnatning for voksne: Kr. 40,-. Børn: Kr. 20,-. Der er mulighed for børnepasning.

Tilmelding til hr. Thorsten Wilstrup, Birkerød. Fru Birgitte Rosenkild-Pedersen, Hille-rød. Fru Martha Hvidberg, Hørsholm. Fru Maria Storm, Helsingør.

Nærmere oplysninger fremlægges i våbenhusene.

Tilmelding senest mandag den 8. november.

Magleås: Høsterkøbevej 6, 3460 Birkerød.

Sakramentskirken afholder bazar

søndag den 7. november kl. 11-19

Efter højmassen kl. 10, hvor Schola Gregoriana synger, serveres morgenmad eller frokost i krypten. — Restauranten holdes åben hele dagen.

Masser af fine varer — julegaveideer — bortloddet eller sælges, alt til fordel for kirkens udsmykning (nye blomster- og lys-holdere til vore krikebænke).

Samtidig modtager vi meget gerne brugt tøj til trængende.

Hjælpere søges! Man bedes melde sig til fru Grete Carlsen, (01) 39 44 08, eller ved et besøg i kirken på søndag eller i krypten onsdag den 3. november kl. 13.30.

KIRKEDAG I KOLDING

Søndag den 14. november

**Alle nabosogne
er hjertelig velkomne**
Kirkedagens tema: TROEN OG DET ONDE.

Program:

Kl. 10.00 Indledning v/ Elsebet Kieler.

Derefter vises en film: Lignelse.

Kl. 11.30 Middag.

Kl. 12.30 Gruppearbejde.

Kl. 13.30 Kaffe.

Kl. 14.30 Opsamling v/ Elsebet Kieler.

Kl. 15.30 Messe.

Der arrangeres børnepasning. Til børnene medbringes madpakker, desuden er der pølser og saft.

For de voksne serveres der varm mad og kaffe.

Nærmere oplysninger på opslaget på kirke-døren eller hos sognepræsten. Tilmeldelse senest den 7. november hos den lokale sognepræst

De venligste hilsener
Menighedsrådet i Kolding

ANDESPIL

Roskilde KUK afholder det årlige andespil torsdag den 11. november 1976 kl. 18.30 i Sankt Joseph Skoles kantine, Frederiksborgvej, Roskilde.

Som sidste år går overskuddet til KUK's SOS-barn, Julius, i El-Salvador i Syd-Amerika.

Vi begynder kl. 18.30 med fællesspisning. Madpakker medbringes — øl, vand m.v. kan købes.

Kl. ca. 19.30 begynder andespillet med mange fine gevinster.

Tag venner og bekendte med til en hyggelig aften.

Vel mødt!
Roskilde KUK

Næste nr. udsendes onsdag den 10. november

Alternativ fredspris til de nordiske kvinder?

Kristeligt Dagblad oplyser, at der i Norge er en bevægelse i gang for at Mairead Corrigan og Betty Williams skal have overrakt folkets fredspris i december i år i Oslo, og målet er, at den skal svare til Nobels fredspris.

Biskop J.W. Gran har udtalt, at han finder, at det er en storartet tanke at støtte disse to kvinders inspirerende og modige indsats, og den protestantiske

biskop Per Lønning kalder deres initiativ for et friskt og velkomment initiativ, og siger, at han vil opfordre hele det norske folk til at deltage i aktionen.

Kristeligt Dagblad fortæller også om, at de to irske kvinder er fløjtet til USA for at forsøge at standse den strøm af amerikanske penge, der tilflyder ekstremistiske kredse i begge lejre. Dette har ført

til, at de er blevet truet med døden.

Fra München meddeler KIPA, at katolske kvinder der har indbudt protestantiske og katolske kvinder fra Nordirland til et ferieophold i Bayern.

De katolske og protestantiske kvinders fredsdemonstration i Nordirland blev omtalt på forsiden af »katolsk orientering« nr. 15 i år.

Retssagen mod biskop Donald Lamont af Umtali i Rhodesia og lidt om baggrunden for den blev omtalt i »katolsk orientering« nr. 15, 1976.

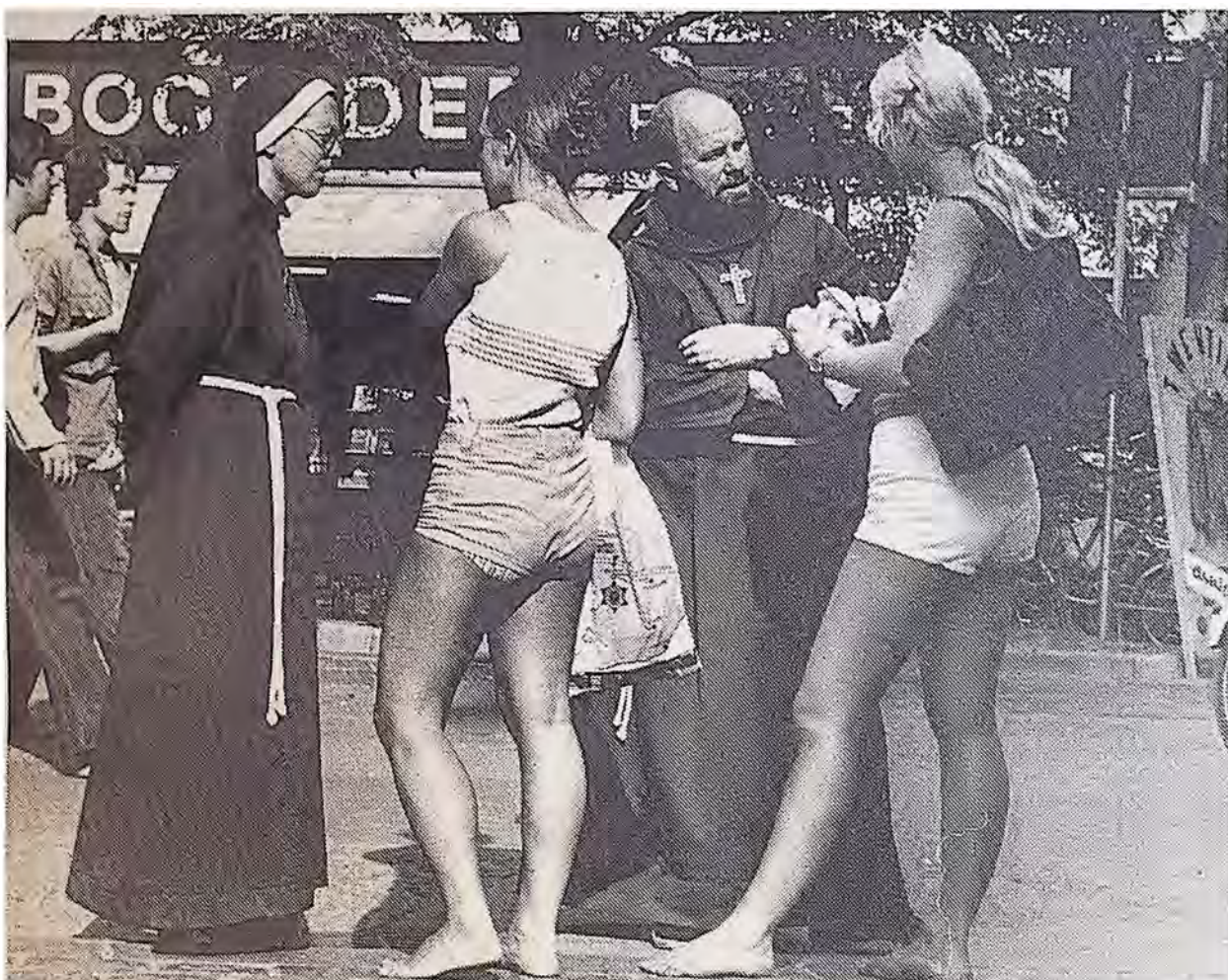
Biskop Lamont fik 10 års fængsel

Husede rhodesiske »terrorister«

Vatikanet (NC) — Ved retssagen mod biskop Lamont i Rhodesia er biskoppen blevet kendt skyldig i ikke at have angivet sorte »terrorister« til den rhodesiske regering og for at få andre til at gøre ligeså. Under retssagen oplæste biskop Lamont en erklæring — dette varede to timer — hvori han angreb regeringen for at føre landet ud i kaos.

Biskop Lamont er præsident for den rhodesiske bispekonferences nationale kommission for retfærdig-

hed og fred, og retssagen mod ham har da også samlet stor opmærksomhed fra store dele af verden. Fire andre rhodesiske biskopper overværede hele retssagen, de nationale bispekonferencer i Australien i Vesttyskland og i USA har givet udtryk for solidaritet med biskoppen, og også Vatikanet har officielt erklæret, at man er helt enig med biskop Lamont, hvem pave Paul VI har sendt et personligt budskab som trøst og opmuntring.

Katolsk evangelisering på Københavns gader

Blandt danske katolikker har man i den senere tid drøftet, hvorvidt den katolske kirke i Danmark skulle drive indenlandsk missionsvirksomhed.

Alt i medens dette blev diskuteret, kunne man i slutningen af august på Københavns strøggader træffe katolikker fuld gang med at forkynde evangeliet. Det var fire medlemmer af en ny — endnu ikke officielt anerkendt — irsk orden: Marias efterfølgere af korset, der opholdt sig her i landet i seksten dage, og som vil vende tilbage

næste år, som en af ordensbrødrene Keven Jacobsen fortalte.

Kloster i Irland

Keven Jacobsen, der er født i Danmark, udvandrede til Irland som 23-årig, og har nu boet der i 23 år. Ordenen, Marias efterfølgere af korset, blev stiftet i Dublin i 1972 af tidligere medlemmer af Marialegionen, der ville vie deres liv til dels at elske Gud helt og fuldt, dels at hjælpe deres medmennesker til at lære Gud at kende. De bor nu fem brødre og fem søstre i

et kloster i Galway på vestkysten af Irland, hvor de tjener deres brød ved landbrug og fiskeri. Resten af deres tid bruger de til missionsvirksomhed koncentreret omkring Dublin og København; begge steder er der dannet grupper af deltidsmedlemmer, i København er der 6-8 faste medlemmer, der mødes hver mandag-aften i Stevnegade.

Dansk gruppe fortsætter

Når Marias efterfølgere af korset går på gaden, henvender de sig til folk og

Marias efterfølgere af korset i aktion på Strøget i København, hvor mange gerne indlod sig på et par minutters samtale.

spørger, om de har tid et par minutter. Mange — især unge — er villige til at lytte, for mange danskere er slet ikke lykkelige. Marias efterfølgere søger at give håb om, at der er andre værdier end materialismen, forsøger at vise vejen til Gud.

Selv om de fire forkyndere fra Irland nu er vendt hjem, fortsætter den danske gruppe sin virksomhed. Interesserede kan henvende sig til (01) 22 63 85.

Niels M. Uldall

Miraklet i Napoli er sket igen

Napoli (KIPA) — den 19. september kl. 10.04 skete miraklet igen i Napolis demkirke: Skt. Januarius' indtørrede, koagulerede blod, der opbevares i to ampuller, blev igen flydende for en tid. Ærkebiskoppen af Napoli, kardinal Corrado Ursi siger, at underet er et tegn på »gud-

dommelig velvilje«, der giver håb om, at der nu begynder et troens år for Napoli, hvor det kristne vidnesbyrd vil blive tydeligt fremført.

Det er tre gange om året, at napolitanerne venter »deres« mirakel: i september, i december og den første søndag i maj.

Ekskommunikation ophævet

Rom (KNA) — Den forhenværende vietnamesiske ærkebiskop Pierre Martin Ngo Dinh Thuc er blevet optaget i kirkens fællesskab igen efter at ekskommunikationen mod ham nu er blevet ophævet. Vatikanstatens dagblad »Osservatore Romano« begrundet ophævelsen af den kirkeretlige straf med, at Mgr Ngo Dinh Thuc har indrømmet uretmæssigheden af de bispe- og præstevielser, han foretog i Spanien i år.

Samtlige vielser havde fundet sted som resultat af nogle højst mærkværdige tildragelser i forbindelse med en påstået åbning af jomfru Maria, der selv skulle have udpeget kandidaterne til præste- og bispevielsen. Rom afviser ikke blot ulovligheden,

men også gyldigheden af samtlige vielser, som er foretaget uden sammenhæng med en kirkelig sendelse.

Også ærkebiskop Ngo Dinh Thuc forbliver suspenderet, så han ikke kan foretage nye vielser.

Ærkebiskop Ngo Dinh Thuc på ny i kirkens fællesskab.

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K.
Telf. 01) 11 60 80.
Giro: 500 14 71 Ansgarsstiftelsen, Katolsk orientering og informationsafdeling.

I redaktionen:
Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,
Fjellegade 2, DK-7100 Vejle,
Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soloahl.
Redaktionssekretær: Knud Kluge.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.
Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.
Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

Børnesiden HEJ! side 4

Guds visdom og kærligheds lov side 5

Frihed, tolerance og mission side 6-7

Gudstjeneste og kedsomhed side 8-9

katolsk orientering

»Mit livstestamente« og den katolske kirke

Allerede pave Pius XII udtalte, at ingen er forpligtet til at holde uhelbredeligt syge kunstigt i live ved usædvanlige midler

Dagspresse, radio og TV har meddelt, at Foreningen Mit Livstestamente og Den almindelige danske Lægeforening har henvendt sig til justitsminister Orla Møller for at få lægens retsstilling klarlagt i forbindelse med et menneskes ønske om ikke at blive holdt kunstigt i live,

når alt håb om helbredelse er ude.

Allerede 24. november 1957 har pave Pius XII udtalt sig om dette problem til læger fra forskellige lande som svar på spørgsmål, der var stillet af den kirurgiske overlæge dr. Bruno Haid fra Universitetsklinikken i Innsbruck.

Et af spørgsmålene drejede sig om lægens ret og pligt til at fortsætte med de dengang nye apparater til kunstigt åndedræt også hos dybt bevidstløse patienter, hvis tilstand efter lægeligt skøn er håbløs — også imod de pårørendes vilje. Et andet af spørgsmålene drejede sig om, hvor vidt lægen har lov til at afbryde åndedrætsmaskinen, inden kredsløbet definitivt er ophørt.

Hvad kristen moral siger

Pius XII svarede herpå bl. a.: »Først vil Vi give de grundprincipper, hvor ud fra Vi kan formulere Vort svar. Den naturlige fornuft og den kristne moral siger, at lægen (eller hvem, der ellers har ansvar for et andet menneske) har ret og pligt til ved alvorlige sygdomstilfælde at træffe de forholdsregler, der er nødvendige for at opretholde patientens liv og sundhed.... Men dette forpligter i almindelighed kun til anvendelse af de (svarende til forhold, sted, tid og kultur) sædvanlige midler, det vil sige midler, der ikke medfører en usædvanlig byrde for én selv eller andre. En større forpligtelse ville være for vanskelig for de fleste mennesker og ville gøre det vanskeligere at opnå vigtigere og højere goder. Liv, sundhed og enhver jordisk aktivitet er nemlig underordnet åndelige mål.

Men i øvrigt er det ikke forbudt at gøre mere end det absolut nødvendige for at opretholde liv og sundhed, forudsat at vigtigere pligter ikke forsømmes derved.

(Pius XII-citatet er oversat fra »Pius XII sagt«, Fischer Bücherei 1958).

være til ære for alle de ukendte sjælesørgere, hvis navn ingen mere nævner men som på det åndelige felt har vist lige så stort mod, udholdenhed og idealisme som soldaterne på slagmarkerne og i krigene.

Mindesmærke for Den ukendte præst

ATHEN (KNA) — Overhovedet for den ortodokse kirke i Grækenland, ærkebiskop Seraphim af Athen, har ladet rejse et monument for »Den ukendte Præst« i nærheden af domkirken i Athen. Det skal

Kardinal Lercaro død Var en af koncilets topfigurer

Bolona (KIPA) — Kardinal Giacomo Lercaro, den forhenværende ærkebiskop af Bologna og en af moderatorerne ved Det andet Vatikankoncil døde den 18. oktober 84 år gammel.

Kardinal Lercaro, der var kendt blandt kon-

cilsfædrene for sin liberale holdning, var drivkraften bag liturgireformen. Kardinal Lercaro blev født i 1891 i Quinto al Mare en lille by ved den liguriske kyst. I 1914 blev han præsteviet og i 1952 biskop af Bologna. I alle de år, han var først biskop siden ærkebiskop af Bologna, havde han altid et godt forhold til det kommunistiske bystyre.

I 1968 søgte kardinal Lercaro sin afsked, hvad der må ses i sammenhæng med, at han på koncilet altid havde kæmpet for, at der skulle være en aldersgrænse for biskopper, og han levede derefter helt for sin »kardinalsfamilie«, forældreløse og adfærdsvanskelige unge, der boede hos ham i en villa i udkan-ten af Bologna.

Kardinal Giacomo Lercaro

Initiativtagerne til de nordiske kvinders fredsbevægelse, Betty Williams (tv.) og Mairead Corrigan møder både sympati og håndfast vrede. Billedet viser, hvordan fanatisk katolsk ungdom lod det gå ud over deres bil ved en lejlighed, hvor de to modige kvinder selv fik bragt sig i sikkerhed for IRA.

Sympati-aktioner for de nordiske kvinder

Søndag 24. oktober bragte det danske fjernsyn en reportage fra Nordirland, hvor 15.000 nordiske kvinder i week-end'en deltog i en fredsmarch. Vrede yderligtgående katolikker angreb dem, og mange af kvinderne blev sårede. Men som Betty Williams og Mairead Corrigan bag efter sagde: »Det blev alligevel en sejr, for vi blev angrebet, og vi vendte den anden kind til«.

Rundt omkring fra meldes der om sympatiaktioner for de nordiske kvinders fredsbevægelse. I Os-nabrück har flere hundrede katolske og protestantiske kvinder været samlet i domkirken til bøn. De sendte desuden en solidaritetskrivelse og en penge-gave til de nordiske kvinder.

Også i Braunschweig har protestantiske og katolske kvindeforeninger

sluttet sig sammen med andre kvindeforeninger i et aktionsfællesskab til understøttelse af de irske kvinders fredsbevægelse. De har i byens centrum indrettet en informationsstand, hvor der hver lørdag fortælles om fredsbevægelsen og indsamles penge til den.

Fredshilsen fra en tidligere koncentrationslejr

Bergen-Belsen (KNA)

Den 15. september modtog Irlands primas, kardinal William Conway et telegram fra 5.000 kvinder, der var på valfart til den tidligere koncentrationslejr i Bergen-Belsen. I telegrammet stod der: »5.000 kvinder fra bispedømmet Hildesheim beder i den tidligere koncentrationslejr Bergen-Belsen sammen med deres biskop i solidaritet med Deres Eminence og Irlands katolske kvinder om fred.«

Malaysia uden præster i en hel måned

Penang, Malaysia (KIPA)

— Alle præster i Malaysia (undtagen Singapore, Sabah og Saravale) — i alt ca. 150 har i en hel måned holdt en slags synode i Penangs præsteseminarium, hvor de overvejede Malaysias kirkes situation og

fremtid. I en hel måned er alle sogne altså præsteløse. Man havde derfor i forvejen skolet lægfolk til at overtage præsternes pastorale opgaver, hvad der samtidigt aktiverede menighederne og forberedte dem på alle eventualiteter.

KAJ F. FJORDING & SØN V/S
MURERMESTRE • INGENIØRER
ENTREPRENØRER • TLF. 01-63 12 88

KVALITETSBYGGERI FRA GRUNDEN

TOTALENTREPRISER • HOVEDENTREPRISER
JORD • KLOAK • BETON • MURERARBEJDE
OGSÅ OMBYGNING OG RESTAURERING
MEDLEM AF KØBENHAVNS MURERLAUG

R. Schulik

Slagterforretning
Nørrebrogade 46, Esbjerg
Telefon 12 02 14

C.B. Riis & Søn

Slagtermestre
Valby Langgade 36
København Valby - Telefon (01) 16 00 89
1. kl. kød og pålæg

MONIES & ANDERSENS EFTF. A/S

VVS

Frederiksborggade 22,
1360 København K
Telefon 13 23 14

Varme, ventilation, sanitet

H. OVERBECK A/S

Ingeniørfirma
Havnepladsen, Kolding
Telefon 52 35 55

- VVS
- Ventilation
- Sprinkleranlæg
- Oliefyr
- Service
- Blik
- Smede
- Plaat
- Isolering

SEL teknik
Svend Erik Laursen A/S

Svend Erik Laursen A/S
Chr. X's vej 106
8280 Århus - Viby J.
Tlf. 08-14 85 33

Tilsluttet
VVS-branchens
garantifordning

Benzons Aut. katolsk bedemand
Begravelsesforretning 34 46 01 - GO 60 56

Fasanvejens Ndr. Fasanvej 76
Ligkistemagasin GO. 6056 - GO. 6030

Begravelse og bisættelse
ordnes for alle trossamfund.
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35

Søn- og helligdage: GO. 60 56

Murermesterfirmaet Roman Kusier ApS

Stationsvej 11, Nivå
Telefon (03) 24 71 50

Tømrermester

Ferd. Færch & Co. A/S

Strandvejen 23, Ålborg
Telefon 16 26 00

Aktieselskabet

Købmands- og Haandværkerbanken
— en rigtig AARHUS-BANK

Store Torv 12, telf. (06) 12 47 77

Søndre afd., Århus Hovedbanegård
Telf. (06) 12 40 88

Langenæs afd., Skanderborg 16
Telf. (06) 14 55 22

Læserne skriver

Fra Bente Selsø har vi modtaget nedenstående læserbrev med tilhørende tegning.

*Vi er alle udvalgte —
men nogle er mere udvalgte end
andre...*

*"Nu vil de ikke engang tie stille mere!
Det næste bliver vel, at de forlanger,
at vi skal lytte!"*

Katolske møder ødelægges af tobaksrøg

Da jeg i katolsk orientering nr. 13 så billedet, hvor børn laver askebægre i Øm, slog den samme tanke mig, som hr. Steen Ostensfeld Rosenthal gav udtryk for i sit indlæg i k.o. nr. 16. Jeg føler stor trang til at tilslutte mig dette synspunkt, idet man lærer børnene, at askebægre er en selvfølgelighed.

Jeg tror ikke, at rygerne er klar over, hvor meget de generer og nedbryder hos ikke-rygende medmennesker. Det passer næsten aldrig, når ikke-rygeren siger, at rygningen ikke generer ham. Desuden bliver skaderne ikke mindre af, at man nægter at tro det. Det er især kulilten, som rygeren puster ud i rummet, der langsomt ødelægger kredsløbet hos alle, som indånder luf-

ten — og det er da en urimelig skade at tilføje sin næste.

Når jeg synes, at det er en god ting, at det kommer frem i k.o., er det fordi alle katolske sammenkomster ødelægges af tætte tobakståger — ikke mindst fra mange præsters side. De mange skikkelige ikke-rygere vil ikke råbe op.

Man skulle ellers mene, at især katolske præster var klar over, hvor sand tryghedsfølelse og stimulans kan hentes. Rygerne må vide, at mange ikke-rygere må holde sig væk fra fælles arrangementer, fordi det er som at slå i en dyne at forsøge at vække til besindelse om dette spørgsmål.

Hedvig Holsting

Kommunistforskrækkelse

I et læserbrev d. 13/10, katolsk orientering nr. 16, mistænkeliggør hr. L.B. Fabricius Berliner Konferenz' katolske fredsforum, fordi det foregår i Østberlin, og retter hadske angreb på de socialistiske lande.

Uden at gå ind på hr. Fabricius' politiske bemærkninger vil jeg pointere, at Berliner Konferenz opstod som et re-

ærligt hjerte at bidrage til politisk og militær afspænding under hensyntagen til de realpolitiske forhold på linje med Vatikanets bestræbelser og vor kristne forpligtelse.

Hr. Fabricius' henvisning til min læserbrevsdebat i Berlingske Tidende er ukorrekt. Det, jeg gjorde indsigelse mod, var den journalistiske behandling af påståede kristendoms-

forfølgelser i Sovjet, idet artiklen var blottet for objektivitet og efter min mening havde til formål at bringe næring til den indoktrinerede kommunistforskrækkelse.

Vi opnår ikke fred på jorden, hvis vi ikke lærer at elske vore modstandere og går i samarbejde med alle mennesker af god vilje.

G. Bune Andersen

Skoledebatten hensat til fortiden

Ved gennemlæsning i »katolsk orientering« nr. 16 af artiklen »Hvor går den katolske skole hen?« føler man sig hensat til forbigangne tider, hvor man så samkvem, konfessionerne i mellem, for besmittet og farlig. Dette gjaldt ikke mindst samværet i de katolske skoler.

Man har troet, at disse anskuelser var skrinlagt forlængst, men nu møder man dem lyslevende igen i den stående skoledebat. Man var overbevist om, at den gensidige kristenkærlighed og forståelse netop var et af den blandede skoles største mål.

Jeg spørger mig selv, hvorfor man så i det hele taget op-

tager ikke-katolske børn i vore skoler. Er det af økonomiske grunde? Det kan vi ikke være bekendt.

Selvfølgelig kan man ikke forvente, at alle kan glæde sig lige meget over den økumeniske tankegangs fremgang ud over kirkernes verden, men man kan dog forvente, at kristne behersker deres ord og pen i omtalen af økumeniske medkristnes tænkning og handlinger, også når disse føres ind på skolens område.

P.S. Jeg ved, hvad et lallende menneske er, men »lallende kompromiser« er dog vist et ukendt begreb.

Johanne Marie Willer, Århus

Hvad siger klokkerne i vore katolske kirker?

Holmens Kirke i København skal have nye kirkeklokker. Ifølge Kristeligt Dagblad har kirkens menighedsråd i stedet for at finde passende ord fra bibel eller salmebog til at sætte på klokkerne bedt digteren Ole Sarvig om forslag til indskrifter på klokkerne.

Ole Sarvig foreslår, at

der på Gammelholms klokke kommer til at stå: »Din by din havn dit savn har navn«, på Bremerholms klokken: »Jeg råber om din sjæl det gå dig vel«, og på søværnets klokke: »På hav og jord runger dit ord«.

Hvad mon der står på vore katolske kirkeklokker?

Brudstykker af biskoppens kalender

Søndag 7. november: kl. 10.30 firmelse i Helsingør.

9.-18. november: møde i Enhedssekretariatet i Rom.

Lørdag 20. - søndag den 21. november: St. Georgen i Frankfurt fejrer 50 års jubilæum.

Lørdag 27. - søndag 28. november: pastoralrådsmøde i Odense.

Mandag 29. november - lørdag 4. december: Nordisk Bispeskonference i Göteborg.

Søndag 5. december: kl. 10: indsættelse af pastor Kerkhofs som sognepræst i Vejle.

Søndag 12. december: kl. 10 firmelse i Slagelse.

Traditionen tro holdt Sct. Therese sogn sin årlige fest med bazar på Rygård. Mange deltog i familiemessen og den latinske højmesse, og i salen var der sort af mennesker, der trængtes om boderne og caféteriet. Et flot overskud skal bruges til fortsatte aktiviteter for både unge, familier og ældre i sognet. En tak til alle, der ved deres fremmøde bidrog til den festlige atmosfære og det gode resultat.

Festkomitéen

Vigtig meddelelse til vore katolske læsere

Tag vel imod det røde girokort - bladet mangler penge

Om nogle dage vil alle katolske læsere igen modtage det røde girokort, der kan benyttes til indbetaling af et frivilligt bidrag til »katolsk orientering« for 2. halvår 1976.

Større eller mindre bidrag

Lige som alle de forrige gange gør vi udtrykkeligt opmærksom på, at ingen er forpligtet til at betale for bladet, som fortsat vil blive sendt til samtlige ca. 15.000 katolske husstande. Det røde girokort skal kun benyttes, hvis man med en gave på 50 kr. vil hjælpe os med at dække de store udgifter, bladet selvølgelig har.

Ønsker man at støtte med et beløb, der er større eller mindre end 50 kr., kan et almindeligt girokort eller en check benyttes.

Sidste år fik vi 293.000 kr., svarende til godt og vel 3.000 betalende husstande. Bladets udgifter ligger dog væsentlig højere end dette frivillige bidrag, som vi er taknemmelige for, men som ikke er tilstrækkeligt til at financiere det.

Derfor vil vi gerne bede alle læsere om, at tage vel imod det røde girokort, så bladets underskud på 141.000 kr. i 1975 ikke behøver at være redaktionens bekymring i år.

Red.

Pastoralrådsmøde i Odense

Pastoralrådet afholder sit næste møde lørdag-søndag den 27.-28. november i Odense, nærmere bestemt i Industripalæet, Albani Torv 3. Mødet begynder om lørdagen kl. 14 og forventes afsluttet om søndagen ca. kl. 15. Der er som sædvanlig fri adgang for tilhørere til mødet.

Ifølge den foreløbige dagsorden vil der blive aflagt beretning om Magleås, Ømboengen og om arbejdet i ungdomskommissionen. Endvidere vil de faste arbejdsudvalg om struktur, økonomi, kirkebidrag og internationalt lægmandsarbejde redegøre for virksomheden i den forløbne tid. Endvidere skal bispedømmets regnskaber for sidste år og budgettet for indværende år til endelig godkendelse.

Drøftelse omkring struktur-udviklingen

Strukturudvalget har med en foreløbig betænkning, som allerede er udsendt, lagt op til en vigtig drøftelse omkring struktur-udviklingen. Pastoralrådet pålagde på sidste møde udvalget at undersøge konsekvenserne af biskoppens tanker om »den største pastorale funktionsenhed« for bispedømmets opdeling i menigheder, regioner osv. Pastoralrådet ønskede ligeledes, at udvalget skulle overveje mu-

lighederne for at erstatte det direkte valg til pastoralrådet med et indirekte valg, f.eks. foretaget på den måde, at hvert menighedsråd udpegede en repræsentant til pastoralrådet.

Spørgsmål til overvejelse

I den foreløbige betænkning herom fremhæver strukturudvalget en lang række problemer, som man ikke endnu mener at kunne tage endelig stilling til. I den forbindelse opfordres pastoralrådets medlemmer til at overveje følgende spørgsmål til mødet i Odense:

1. Er det ønskeligt på indværende tidspunkt at ændre de bestående rådsstrukturer? — (dvs. opdelingen i menighedsråd, regionalråd og pastoralråd).
2. Ville det være ønskeligt, at hver menighed blev repræsenteret i pastoralrådet, eller at valgkredsene til pastoralrådsvalg var mindre end de nuværende regioner?
3. Er det ønskeligt, at alle — som hidtil — er med til at vælge både præster, søstre og lægfolk, eller, at hver kategori alene vælger sine repræsentanter?
4. Hvilke fordele og ulemper er der ved henholdsvis direkte eller indirekte valg til pastoralrådet?

Hjælp en flygtning

Kollekt i alle katolske kirker

Søndag den 14. november 1976 afholder alle katolske kirker med biskoppens tilladelse en kollekt til fordel for »Flygtning 76«. Det er samme dag Folkekirken også afholder kollekt til dette formål.

Pengene, der indkommer i kollekten, vil blive anvendt efter princippet »Hjælp en flygtning til at klare sig selv«. Der er stadig brug for hjælp til flygtningearbejdet i Europa, da der stadig er lande, der ikke betragter det som en statsopgave at tage sig af visse grupper flygtninge.

Mellemøsten har fortsat uløste flygtningeproblemer. Hvidt mindretalsstyre og apartheid i det sydlige Afrika skaber sammen med befrielses kampe og indre omvæltninger i andre dele af Afrika et samlet flygtningetal på over en million mennesker.

En særlig indsats kræver Latinamerika, hvor bl. a. tusinder af chilenerne siden 1973 har måttet forlade deres land

og bosætte sig i andre latinamerikanske lande.

Selv om Vietnamkrigen er afsluttet, er flygtningeproblemerne i Sydøstasien meget store og nye er opstået bl. a. i Thailand.

Dansk Flygtningehjælp håber at kunne gøre en indsats i alle de nævnte områder. Størelsen afhænger alene af, hvor mange penge »Flygtning 76« modtager.

Der er også mulighed for, at De kan indsende et beløb på giro til Caritas Danmark, Griifeldtsvej 44, 2200 København N. Giro 4 04 39 79.

FLYGTNING 76

Nordisk Kul A/S 70 45 30

Automatisk levering
Ollevagt i fyringssæsonen
Egen import og tanklager
Radiodirigerede
tankvogne

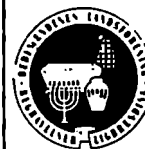
nk-olie

SALG . KØRSEL . ADMINISTRATION
SERVICE . INSTALLATION

Rødovrevej 383, 2610 Rødovre

01-70 45 30

— sikkerhed for varme

E. Christoffersen
Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74

Advokat

Jørgen Ulrik Nielsen
Skindergade 32, 1159 K.
Tlf. (01) 13 42 44

Juridisk bistand bl.a. ved køb og salg af
ejendom, prioritering og oprettelse af
testamente.

Ressourcespild

Flere tusinde varmtvandsbeholdere og mange
tusinde meter vandværk tæres op hvert år.
Ring til Deres VVS-installatør og få monteret et

ANO-KAT minielektrolyseanlæg

i Deres parcelhus. Så er Deres
varmtvandsbeholder og rørsystem —
for ca. 700 kr. — effektiv beskyttet mod korrosion

Guldager Electrolyse ApS

Bendt Gravgaard

Isenkram en gros
Hobro — Telefon (08) 52 15 44

Mogens Larsen

Ramshørd 31, Åbenrå
Telefon 62 25 30 og 62 34 27
Lys — Kraft — Varme

Brdr. MEYER

Blikkenslagermester
aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Pader Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 — 80 50 30

DANEHØR
KUNST

SLOTSGADE 17
5800 NYBORG

Mandag-Torsdag
kl. 10.00-17.30
Fredag-Lørdag-Søndag
kl. 10.00-20.00

Stort udvalg i malerier, keramik, fajance, kob-
bering, galleri og mange andre ting.
Katolske kunstnere indenfor maleri, skulptur,
musik m.v. efterlyses.

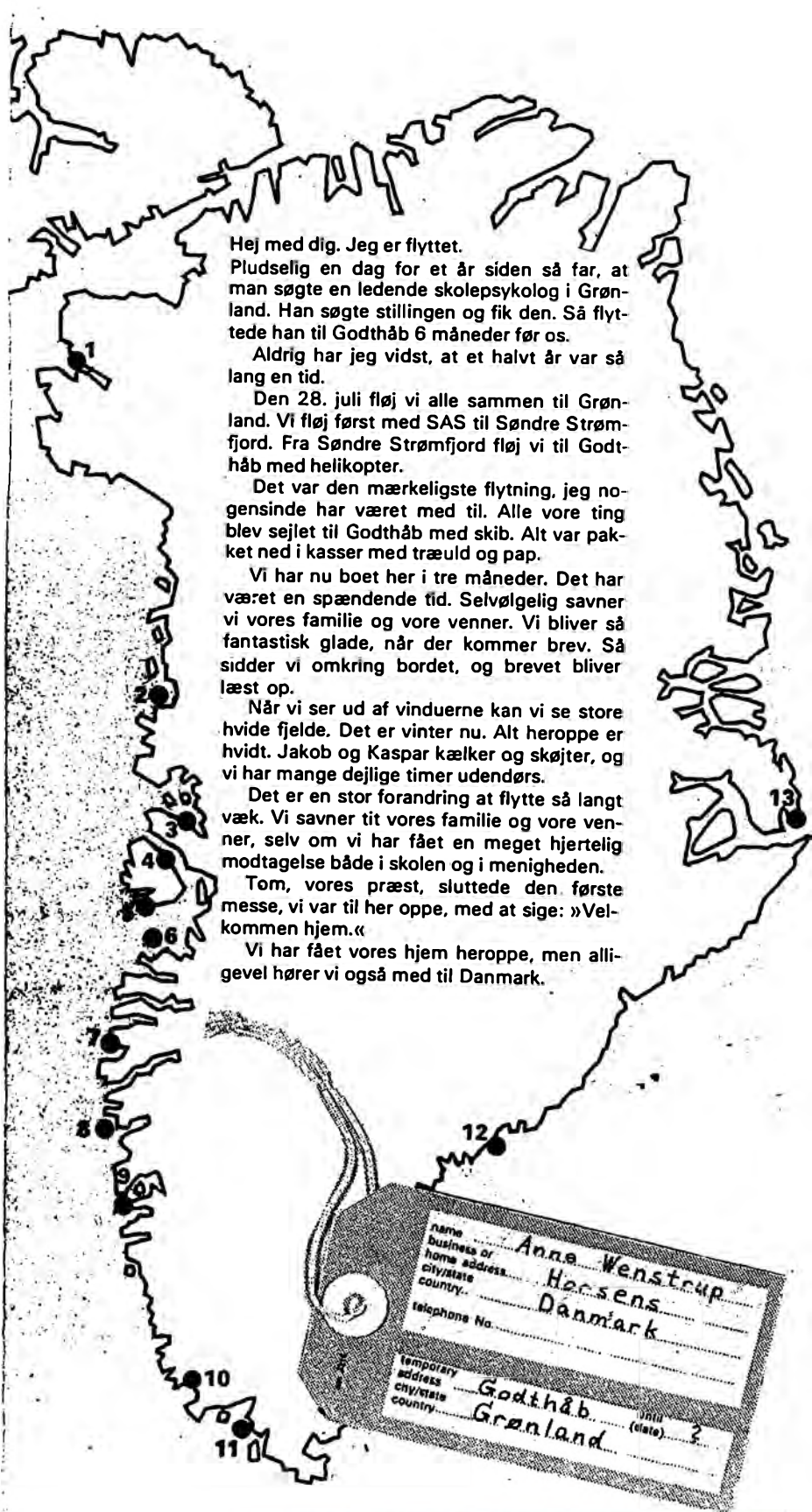
»Herren sagde til Abram:
 Drag ud fra dit land, fra din slægt
 og din faders hus
 til det land, jeg vil vise dig.
 Så vil jeg gøre dig til et stort folk,
 og jeg vil velsigne dig
 og gøre dit navn stort.
 Vær du en velsignelse!

Og Abram gik, som Herren sagde til ham,
 og Lot gik med ham.

1. Mosebog 12, 2-4.

(Ved du, hvorfor der står Abram og ikke Abraham?)

Børnesiden

Hej med dig. Jeg er flyttet.
 Pludselig en dag for et år siden så far, at
 man søgte en ledende skolepsykolog i Grøn-
 land. Han søgte stillingen og fik den. Så flyt-
 tede han til Godthåb 6 måneder før os.

Aldrig har jeg vidst, at et halvt år var så
 lang en tid.

Den 28. juli fløj vi alle sammen til Grøn-
 land. Vi fløj først med SAS til Søndre Strøm-
 fjord. Fra Søndre Strømfjord fløj vi til Godt-
 håb med helikopter.

Det var den mærkeligste flytning, jeg no-
 gensinde har været med til. Alle vore ting
 blev sejlet til Godthåb med skib. Alt var pak-
 ket ned i kasser med træuld og pap.

Vi har nu boet her i tre måneder. Det har
 været en spændende tid. Selvfølgelig savner
 vi vores familie og vore venner. Vi bliver så
 fantastisk glade, når der kommer brev. Så
 sidder vi omkring bordet, og brevet bliver
 læst op.

Når vi ser ud af vinduerne kan vi se store
 hvide fjelde. Det er vinter nu. Alt heroppe er
 hvidt. Jakob og Kaspar kælker og skøjter, og
 vi har mange dejlige timer udendørs.

Det er en stor forandring at flytte så langt
 væk. Vi savner tit vores familie og vore ven-
 ner, selv om vi har fået en meget hjertelig
 modtagelse både i skolen og i menigheden.

Tom, vores præst, sluttede den første
 messe, vi var til her oppe, med at sige: »Vel-
 kommen hjem.«

Vi har fået vores hjem heroppe, men allig-
 gevel hører vi også med til Danmark.

Skønt-men tungt

Jeg kender en pige, som hedder Anne. Hun har skrevet et brev fra Grønland. Anne har ikke altid boet på Grønland. Hun flyttede fra Jylland for nogle måneder siden.

At flytte... Har du nogensinde prøvet det?

Måske har du glædet dig til den dag, for det kan være spændende at flytte. Måske har du tænkt: Nu bliver jeg endelig fri for de kammerater, der hele tiden driller mig, eller: Nu kan jeg indrette mit eget værelse i den nye lejlighed. Skønt!

Men nogle gange kan det også være svært at flytte. Det er naturligvis svært for de mennesker, der skal flytte fordi krigen eller oversvømmelser har ødelagt deres hus. Flygtninge kalder vi dem.

Det er også svært for de mennesker, der skal forlade deres land fordi der ingen arbejde findes til dem. Fremmedarbejdere kalder man dem, eller hvis man vil sige det pænere: Gæstearbejdere.

Men også for dig kan det være svært at flytte, selv om du bare skal flytte til en anden by. Du skal tage afsked med de mennesker der har været flinke og rare. Det kan også være mærkeligt at tænke: Næste uge bor der måske en anden dreng eller pige på mit værelse, en, jeg slet ikke kender...

Og hvordan vil der være dér, hvor du flytter hen? Du kender ingen. Måske skal du også flytte fra skolen. Det bliver nok en lille smule mærkeligt første gang du går ind i det nye hus. Du skal gå ad fremmede gader med mange ukendte huse. Intet menneske kender dig og du kender ingen.

Men sandsynligvis vil du nok snart falde til og finde nye kammerater. Du vil nok finde ud af det hele.

På en måde vinker vi hele tiden farvel.

Vi har sagt farvel til de lege, vi godt kunne lide for blot et par år siden. Vi har sagt farvel til den trøje eller bluse, vi har været så stolte af, første gang vi tog den på. Nu passer den slet ikke mere. Hver morgen, når du står op, har du sagt farvel til dagen i går. På denne måde vokser du.

At blive voksen er at sige farvel.

God rejse og farvel!
 Henri.

Kender du navnene på de 13 byer?

Guds visdom og kærligheds lov

Af Hans L. Martensen

Vi sluttede sidste artikel med spørgsmålet: Hvorledes kan moralens uforanderlige principper hidrøre fra menneskets person? Det helt personlige synes netop at være det fri og skiftende, som unddrager sig forudberegnelige principper. Det næste afsnit i den romerske skrivelse (og det sidste som vi vil gennemgå i denne serie) forklarer det nærmere:

»Disse fundamentale principper kan fornuften erkende. De er indeholdt i »den guddommelige, evige, objektive og universelle lov. Ved den ordner, styrer og leder Gud hele verden og det menneskelige fællesskabs veje i overensstemmelse med sin visdoms og kærligheds planer. Denne sin lov gør Gud mennesket delagtigt i, således at det — under det guddommelige forsøgs milde styrelse — mere og mere kan erkende den uforanderlige sandhed! Denne guddommelige lov er tilgængelig for vor forstand.«

Guds lov og fornuften

For det meste forbinder vi lov med noget, der virker automatisk eller mekanisk. Det er vi i hvert fald tilbøjelige til, hvis vi taler om »natur-lov«. Guds lov til menneskene er givet med deres natur — men alligevel er denne lov hverken automatisk eller mekanisk. Der er lovmæssighed i planternes vækst, men de forstår ikke, hvorfor de skal suge vand eller rette sig mod solen. Der er lovmæssighed i dyrenes liv — de søger de rette eksistensbetingelser, og de parres og sørger for deres unger, så de forskellige dyrearter består videre. Men stjernen forstår ikke, hvorfor den skal trække sydpå i efteråret. Den gør det bare, og den har ikke brug for landkort. Loven ligger instinktmæssigt og nødvendigt gemt i dyrene — hvis da ikke menneskenes

omgivende civilisation har bragt deres instinkter i uorden. I det hele taget holder naturen sig i ligevægt — med det store kredsløbs lovmæssighed. Den sørger for økologi og balance — men uden at bruge nogen forstand. Lovmæssigheden er automatisk, uden at der er brug for refleksion.

Mennesket er det væsen, der rager op over naturens instinktive og automatiske lovmæssighed. Han er den første der skal erkende og vælge. Derfor er mennesket også det væsen, der kan bringe hele naturen i uorden og vælte den økologiske balance i alle ting. I mennesket er der nemlig en ny kraft, som er forskellig fra den øvrige natur: personens forstand og fri omdømme, og dermed muligheden for at bestemme selv.

Uden tvang

Planter og dyr behøver man ikke at tvinge for at få dem til at følge naturens lov. De gør det af sig selv. Anderledes er det, når man har forstand, og begynder at reflektere over, hvad man skal gøre. Her kan der blive tale om at tvinge andre. Det er kendt nok, at lovgivere ofte har brugt tvangsmidler mod deres undersåtter. Ofte har man ligefrem tænkt: en lov, der ikke bliver gennemtvunget, er ikke nogen lov.

Men sådan er det ikke med Guds lov. Den kaldes »evig«, fordi den har sit udspring i Gud selv. Den kaldes »objektiv«, fordi den passer nøjagtigt til virkeligheden: det er Skaberen selv der giver skabningen sit mål. Endelig kaldes den »universel«, fordi den gælder for alle.

Med denne lov styrer Gud menneskenes fællesskab. Loven er udtryk for en plan, Gud har med menneskene. Det er en plan fuld af visdom og kærlighed.

Men Gud tvinger ingen

Biskoppens artikelserie om naturmoral er nu med denne artikel slut.

De øvrige artikler blev bragt i katolsk orientering nr. 10, 12, 14 og 16.

til at følge denne lov. Tværtimod, Guds frihed kalder på menneskets frihed. Man kan tvinge folk til mangt og meget — men man kan ikke tvinge dem til visdom og kærlighed. Og dette er simpelthen Guds plan: at der fra skabningen skal lyde et frit svar på Skaberens visdom og kærlighed. Derfor giver Gud en lov uden tvang.

Delagtighed i Guds lov

Gud gør menneskene delagtige i sin evige lov. Når han ikke gør det automatisk som hos dyrene, eller ved tvang som en diktator behandler sine undersåtter

— hvorledes gør han det da? Han gør det som person til person. Han giver sit bud og befaler: dette er min vilje. Men han tvinger ikke. Han ønsker at budet skal modtages i frihed og i ansvar.

Hermed kan vi bedre forstå den tekst, vi behandlede i forrige artikel: Guds lovs »uforanderlige principper hviler på den menneskelige persons elementære grundlag og dens væsentlige forhold til andre«.

»Det elementære grundlag« er evnen til at forstå, til at vælge og til at bære ansvar. I netop alt dette handler mennesket personligt. Gud taler som en far til sine børn, ikke som en tyrann til sine slaver. Han kalder friheden frem, og på denne skrøbelige frihed skal den uforanderlige visdoms lov hvile.

Det hører med til »person«, ikke blot at have evnen til at forstå og til at vælge, det hører lige så nødvendigt med til »person« at stå i et forhold til andre personer. Personen vågner først ved sit forhold til andre personer.

Personen vågner ved at skabes af Gud, der selv er fællesskab af de tre guddommelige personer. Faderen ser Sønnens billede i sin skabning, idet han

blæser sin And i dets ansigt.

Men mennesket kan heller ikke udfolde sig selv som »person« uden at stå i mange forskelligartede forhold til andre menneskelige personer. Han kan ikke fuldt ud være menneske uden fællesskab. Guds lov har simpelthen dette som indhold: hvorledes mennesket kan være person i Guds billede, og hvorledes mennesket som person kan være med til at respektere andre menneskers frihed og ukrænkelighed og således danne fællesskab med andre personer.

Anvendelse i praksis

Denne evige, guddommelige lov er ikke abstrakt. Den gælder under praktiske omstændigheder. På den måde har den gerne været knyttet til en kristen forståelse af »de ti bud«. Når man læser disse bud, således som de ordret står i Mosebøgerne, mærker man, at de er knyttet til mange specielle historiske og kulturelle omstændigheder. Men den kristne kirke løste budene fra disse specielle omstændigheder og sagde: disse ti bud udtrykker — når man ser bort fra det specielt historisk og kulturelt betingede

som f.eks. forbudet mod at begære sin næstes slavinde — visse grundværdier, grundrettigheder og forpligtelser, der hænger grundlæggende sammen med at være person, skabt i Guds billede...

Det er den samme evige og guddommelige lov, som Jesus sammenfatter i de to grundbud om kærlighed til Gud og kærlighed til næsten.

Samfundsperspektivet

Lad os til slut vende tilbage til ledetråden i den romerske skrivelse, som vi har behandlet gennem denne artikel-serie:

Ifølge Guds visdom og kærlighed er den menneskelige seksualitet lagt an på at komme til udfoldelse i ægteskabet, d.v.s. i forholdet mellem en mand og en kvinde, der offentligt har lovet hinanden livsvarig troskab. Løsrives seksualiteten fra denne lov, som Guds egen visdom og kærlighed foreskriver, da har dette følger ikke blot for det enkelte menneske, men også for hele det menneskelige samfund. Gud vil ved sin lov lede »det menneskelige fællesskabs veje i overensstemmelse med sin visdoms og kærligheds planer«.

Et samfund, hvor det bliver mere og mere almindeligt at seksualiteten udnyttes, enten som rent og skært pornografisk nydelsesobjekt eller hvor store dele af befolkningen er gædet ind i et homoseksuelt mønster, er et i dybeste forstand sygt samfund, hvor selve kærlighedens og menneskelighedens rødder er angrebet. Det kan ikke nytte at samfundet vil manipulere Guds visdoms og kærligheds lov.

Konsekvensen

Men hvad er så konsekvensen? At vi moralistisk skal fordømme de mennesker, der lever i dyb afmagt? Nej, en sådan moralisme fører ikke til noget mål. Men er konsekvensen da, at vi blot skal lade stå til og erkende, at seksualiteten i vort moderne samfunds rammer er blevet løsrivet fra al sammenhæng med Guds visdoms og kærligheds lov? Nej, atter dette sidste ville være katastrofalt. Gud har selv givet sit svar. Jesus Kristus er Guds visdom og Guds kærlighed, der er blevet levende og virksom blandt os. Kun en fornyelse af selve troen på Kristus vil kunne sætte en helbredelsesproces i gang, både hos det enkelte menneske og i samfundet, således at Guds kærligheds og visdoms lov atter bliver mere virksom i blandt os.

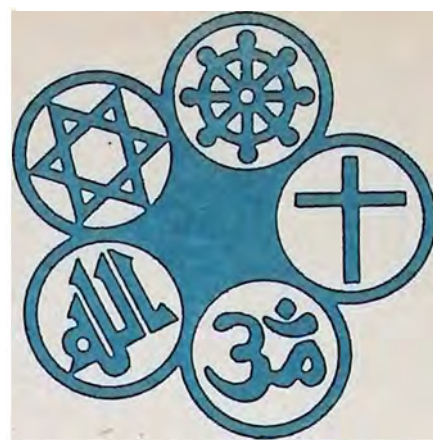

Man kan tvinge folk til mangt og meget — men man kan ikke tvinge dem til visdom og kærlighed.

Desværre må vi konstatere, at næsten 2000 år efter kirkens grundlæggelse synes menneskeheden religiøse situation ikke at tyde på, at vor missionsopgave er blevet fuldført. Bl.a. dette fastslog paven i sit budskab i anledning af den 50. søndag for verdensmissionen fornylig, og han fortsatte med at henvise til apostlen Paulus, som allerede den gang mente, at de kristne mangler apostolisk iver.

Også herhjemme lusker vi uden om missionsopgaven som katten om den varme grød. Er det fordi vort eget kristenliv er tørret ind, så vi ikke mere har noget at byde på? Eller undskylder vi os med at vor tids idealer om tolerance og frihed tvinger os til at gå stille med dørene?

Tolerance og frihed - og hvad så med missionen

Tolerance er ikke det samme som frihed. At tolerere vil sige at acceptere som et faktum, at der eksisterer en frihed, som man i princippet er modstander af. Og det er givet, at den, som nyder godt af en sådan tolerance, kan mene, at det er bedre end ingenting. Men det kan ikke tilfredsstillende den samvittighed, som i vore dage bliver mere og mere krævende, og som forlanger, at den mest elementære frihed anerkendes fuldt ud.

Da konciliet forsøgte at finde frem til en grundlæggende teologi om virkelig religionsfrihed — under store vanskeligheder, fordi århundreders »kristendomsmentalitet« havde forberedt katolikkerne dårligt dertil — indrømmede biskopperne, at tolerance ikke mere forekom dem en acceptabel holdning. Og dermed placerede de kirken, i modsætning til hvad man skulle tro, i spidsen for fremskridtet, langt forud for mange civiliserede samfund, som hævder at hyldede friheden, men end ikke praktiserer tolerance.

Et historisk øjeblik

Fredag den 20. november 1964. Konciliet var ved at afslutte tredje samling, og der hvilede en tung atmosfære over dette afsluttende møde. Man var netop blevet enige om at udsætte en erklæring, som størstedelen af koncilfædre mente, verden ventede på med utålmodighed, nemlig en erklæring om religionsfrihed.

Hvorfor denne uro? Var dette spørgsmål væsentligere end andre, som ligele-

des ventede på behandling i fjerde samling, især det famøse Skema 13?

Ja, det var faktisk en nødvendig forudsætning. Formuleringen af en tekst om religionsfrihed betyder på en måde, at man definerer reglerne for forholdet mellem kirken og verden, at man ligesom opretter en kontrakt med alle mennesker, så at dørene endelig åbnes for en dialog uden overraskelser og fælder.

Uden frihed, ingen dialog

Uden frihed eksisterer der ingen sand dialog. Men det må stå helt klart for alle, man taler om det samme, når man taler om frihed. Det er ingenlunde givet. Der finder f.eks. undertrykkelse sted af alle religioner i lande, som dog har samvittighedsfrihed som en del af deres forfatning. Men der findes også lande, som ledes af katolikker, og som skaber vanskeligheder for ikke-katolikker. Mange mennesker mistænker os for at være totalitære og finder adskillige eksempler herpå i historien. Det siges, at kirken går ind for frihed der, hvor man undertrykker den, men at den til gengæld undertrykker der, hvor den selv har magten... Vi kunne indvende, at man må skelne mellem kirken og katolikkerne, men det er en skelnen, som ikke siger andre noget, og som ikke rører ved selve kernen i problemet. Man må gå længere og skabe grundlag for en loyal dialog med de ikke-kristne om opfattelsen af en virkelig religionsfrihed, der hviler på evangeliet, og som derfor er ac-

ceptabel for alle. Det er ved dette vendepunkt, verden venter os.

Men hvilken frihed?

Konciliet har altså defineret begrebet religionsfrihed: hvad den er, og hvad den ikke er. For en kristen er frihed ikke hvad som helst. Mennesket er skabt af Gud og i hans billede, hvilket er årsagen til den menneskelige skabnings uvurderlige værdighed. Men det er også derfor, at hans påstand om at være fri i forhold til denne Gud, som han er helt afhængig af, er illusorisk. Sagt på en

anden måde: for den kristne er mennesket ikke frit til at fornægte Gud eller til at lade hånt om hans vilje, fordi Gud er til og taler til os.

Men denne frihed — sand eller falsk — er hver enkelt anliggende, efter hans egen samvittighed og overfor Gud. Det er det væsentlige. Hverken jeg, samfundet eller kirken skal blande sig heri. Vi er alle Guds skabninger. Derfor bør vi dyrke ham på den måde, som vor samvittighed byder os (og denne dyrkelse vil være forskellig, så længe ikke alle har

erkendt, at Jesus Kristus er den eneste frelser). Enhver der blander sig deri for at forhindre vor gudsdyrkelse, øver vold mod vort forhold til Gud som hans skabninger. Det er ganske uacceptabelt.

Uden frihed ingen tro

Vi har nu fået en fornemmelse af, hvad religionsfrihed ikke er, men samtidig forstår vi også bedre, hvad den er:

Positivt: menneskets ret til frit at dyrke sin religion efter sin samvittighed.

Negativt: Ingen ud-

øvelse af tvang udefra hvad angår menneskets ret til at følge sin samvittighed i sit personlige gudsforhold.

Hvad vil det sige både i vort eget daglige liv og i kirkens liv?

— Vi vil afholde os fra enhver form for tvang, direkte eller indirekte, overfor ikke-kristnes tro, samtidig med at vi modsætter os enhver form for tvang overfor vor egen tro. Troen er en gave, som gives os frit af Gud, og mennesket skal på sin side frit kunne tage imod denne gave.

— Vi vil altså respektere de ikke-kristnes ret og

pligt til i oprigtighed at adlyde deres samvittighed.

Endnu bedre: vi vil elske og hjælpe dem med en oprigtig og dynamisk kærlighed, for på den måde at reflektere den kærlighed, som Gud nærer til alle sine børn.

Hvad angår staten, som er aldeles inkompetent med hensyn til tro og religion, vil vi bede den respektere dette område af borgernes liv, som generelt set kan konstateres at bære både moralske og sociale frugter: vi vil bede den tillade en åben dialog mellem »åndelige familier« og når alles frihed er sikret, vil vi anmode den om ikke at benytte religionen til formål, som den ikke har.

Sand dialog er mulig

Denne doktrin er klar og tydelig. Iøvrigt ligger den i direkte forlængelse af encyklikaen PACEM IN TERRIS. Den efterlader ingen tvivl om kirkens dybe intentioner.

Kirken vil utrætteligt prædike Kristi evangelium for derigennem at kalde alle mennesker til frelsen, men den vil intet gøre for at tvinge mennesker til dåben, og den vil kæmpe imod alle antireligiøse totalitære regimer. De ikke-kristne har altså intet at frygte fra kirkens side og kan godt begrave deres fordomme sammen med de tragiske minder om inkvisitionen.

En sand dialog er i dag mulig.

Når respekten for andre religioner betones så stærkt — hvad så med den kristne mission?

Mange kristne føler i disse år en vis bekymring. Når man, som vi bl.a. har gjort i »katolsk orientering« med artikelserien »Er alle religioner lige gode?« (se nr. 3-11, 1976) — lægger vægt på værdien i de andre religioner (»som bringer en stråle af den sandhed, der oplyser alle mennesker«, som der står i koncilteksten), på den religiøse frihed forstået som trosfrihed, samt på den guddommelige vilje til at frelse alle mennesker, kristne såvel som ikke-kristne, må man spørge sig selv: men hvad så med missionen og missionærerne? Hvad nytte er de til? Spiller missionen ikke en negativ rolle, når den på den ene side forsøger at ødelægge de ikke-kristne religioner med alt, hvad de indeholder af godt og sandt, og på den anden side lægger et utåleligt pres på samvittighedsfriheden? Skulle så mange anstrengelser, så mange ofre og så mange evner virkelig være anvendt på en tvivlsom sag? Skal man kaste mistanke på de institutioner og mennesker, som endnu i dag i fjerne lande, bringer budskabet om Kristus hyllet i et flag? Kort sagt, er missionstiden forbi efter II Vatikankoncil?

Til dette berettigede og med ængstelse stillede spørgsmål kan man igen svare både ja og nej. Ja, visse former for missionsvirksomhed er helt givet passé, men nej, missionen er ikke af igår, den er af imorgen. To tusinde år er et ringe tidsrum, missionen er kun lige begyndt. Jesus Kristus har selv i få ord defineret kirkens mission, da han sagde til sine disciple: »Gå ud i al verden og for-

kynd evangeliet for al skabningen!« Ganske vist kan Gud også frelse dem, som ikke kender ham, men han vil, at alle skal lære ham at kende og høre hans stemme. Gud har talt til menneskene gennem Bibelen, ved sin søn, og han har stiftet sin kirke, for at hans ord kan bringes ud til alle lande til alle tider. Missionens opgave er at »plante kirken« i hele verden, for at dens enestående sen-

delse kan fuldføres — nemlig at forkynde Kristus og hans evangelium. Dette gælder til alle tider, så længe der endnu eksisterer et sted, geografisk eller sociologisk, hvor kirken ikke er »plantet«. Kirken kan kun være katolsk, d.v.s. universel, og derfor missionerende. Men det, der forandrer sig, er formerne: Mission vil sige, at hele kirken bringer evangeliet ud til verden og ikke, at

den vestlige verdens kristne bringer evangeliet til de farvede folk. Mission vil sige at bringe Kristus til alle kulturer og ikke at ødelægge disse kulturer i en falsk enheds navn, som blot er ensartethed. Mission er at fortælle om Jesus, at vise Jesu ansigt, ydmygt og broderligt, i stedet for den etablerede magts ansigt.

Efter »Fetes et Saisons«, og oversat af Yvonne Lundborg.

Kedsomhed og gudstjeneste

Af Preben Hahn-Thomsen

Det ærgrer mig med de indlæg, der med mellemrum fremkommer i »katolsk orientering«, og som altid gør front mod den nye liturgi, — vi er dog en del, der både er glade og taknemlige for den, siger Preben Hahn Thomsen og fortsætter:

»Jeg keder mig — gudsjammerligt!«

Tilløjelsen er karakteristisk, for den siger jo, at kedsomhed er så stor en jammer, at kun Gud kan være ophav til den. Det er Han også — nemlig ved sin fravær!

Til syvende og sidst er Gud det eneste, det eneste der har interesse, det eneste interessante i vor tilværelse, den gudforladte tilstand må altså være dødkedelig og fortabelsen den kedeligste af alle tænkelige tilstande. Det er derfor ret pinligt gang på gang at læse, at den ny messeliturgi skulle være kedelig. Havde det drejet sig om en privatandagt, var valget frit, der er nu engang mange boliger i min faders hus, så lad os kun glæde os ved »Guds børns herlige frihed«.

Men ved messen ligger sagen ganske anderledes. Den er kirkens gudsdyrkelse, absolut forpligtigende, både hvad angår form og indhold, for samtlige katolikker. Såfremt den keder nogle af disse, er der noget helt galt fat enten med messen eller med menigheden, da denne består af mennesker, kan det næppe undre, at nogle vælger det første alternativ.

Gammel påstand

Det er blot ikke nogen ny påstand. Den, der skriver dette, har de sidste år udarbejdet 2 festskrifter i anledning af, at 2 østjyske menigheder fyldte 100 år, og som forberedelse måtte jeg gennemlæse katolske tidsskrifter fra denne periode. Ofte — heldigvis

langt oftest — var reaktionen positiv, men ganske særligt ved diskussion om ændring eller endog forbedring i gudstjenesten måtte jeg sukkende spørge mig selv: »Hvordan har kirken kunnet holde ud herhjemme med en sådan dødvægt af snæversyn og sekteriskhed?«

Ingen vil vist i dag drømme om at deltage i en latinsk messe uden messebog, men for et halvt århundrede siden så det ganske anderledes ud: Det var »kedeligt« at blive »forstyret« i sin rosenkrans af menigheden, de klassiske orationer var »tørre« mod de svulmende tirader i bønne- og såfremt man overhovedet gik til alters, ville man helst kommunikere før messen, så denne kunne bruges til at »opvække andagt« i. Ja, jeg har endda læst et par præsters beklagelse over, at menigheden »kontrollerede« dem — de pågældendes liturgi har næppe ligget i et benediktinsk niveau.

»Denne Laub«

Pave pius X's »motu proprio« af 1903, der lagde den gregorianske koral til grund for kirkemusikken, blev heller ikke alt for hjerteligt modtaget — særligt ikke i Østrig og Italien. Så sent som 1922 skrev Johannes Jørgensen i en kronik, at kun udlændinge deltog i højmesen i Sienas domkirke, »for præsterne har indført koral, og det keder italienerne«. Herhjemme stod der lige så voldsomt gny om kirkemusikken. Kun de lærreste tænkte på, at det

Mange kirkegængere oplever det som om døren til de gode gamle liturgiske stemningsfulde dage for altid er lukket i. Og så er sandheden, at misforståelsen over forandringerne var lige så stor, den gang det gamle var nyt.

var større rigdom at have flere melodier til en elsket salme end kun at have én. Derimod kunne man træffe folk, der gerne så kirkerne stå tomme, når blot »denne Laub« måtte få skyld derfor.

Vor salmebog af 1951 blev modtaget med glæde og taknemmelighed, dens fortrin for sin lidet inspirerende forgænger af 1935 var nu også i øjnene, men salmemelodierne undgik jo ikke adskillige bredsider: De var »kedelige« og »tørre«, og »de satte ikke følelserne i sving« (sic.) Alle de allerede kendte travere kom frem, kun kunne man af gode grunde ikke fremføre beskyldningen for »katolsk musik«, et »argument« der

var blevet flittigt anvendt fra vulgærprotestantisk side. At Thomas Laub og Carl Nielsen havde bestræbt sig på at gøre deres melodier lettere sangbare end de romantiske, faldt dengang de færreste ind, i dag er vist de fleste menigheder glade derfor.

Tørt sprog

Til gengæld har vi nu den snart 10-årige danske liturgi, og på ny løber de gammelkendte beskyldninger ad stabelen: Kedelig, farveløs og tør. En indsender klagede nyligt over, at man ikke svang røgelse mere, det kan da vist ikke være så galt, jeg har nyligt blandet røgelse til kirken i Horsens, og i øvrigt er al-

Fortsættes på næste side.

Fortsat fra forrige side.

lerti overfor virakdamp ikke så usædvanligt. Men ellers er det især sproget, der har været angrebet. Man har påberåbt sig »bibeldansk«, nogle har endda talt om »Johannes Jørgensen dansk« og »Schindlerdansk« — altså kunstig arkaisering, så er latin trods alt en bedre løsning, det andet ville være kunstledt. Men er beskyldningen overhovedet rimelig? En liturgisk tekst bør være så nøgtern som muligt, det er nok det, mange opfatter som »tørhed«, men det kunne med lige så stor føje siges om den latinske ritus, når vi lige ser bort fra en så liturgisk uheldig sekvens som hyuheldig sekvens som hymnen »Dies irae«. Endvidere må der hverken siges for lidt, hvilket ville være vantro — eller for meget, det ville være overtro, så dramatiske vendinger, end-sige patos bør undgås. Fordi sproget skal være så ædrueligt som muligt, kan det meget vel være af en vis, kølig skønhed, og jeg kan ved denne lejlighed ikke tilbageholde en beundrende tak til de ansvarlige for den danske liturgi, trods al kritik er vi nu mange, der er meget glade for den og finder, at det virkeligt er lykkedes. Når nogle endnu har svært ved at indse dette, skyldes det nok dels tilvænningstiden — der, som vi ser, kan være temmeligt lang — dels at det sprog, vi møder

i dagligdagen, skejer ud på samtlige felter, hvor et liturgisk sprog må være ædrueligt.

Nødvendig forberedelse

Men der er endnu en hindring: Bibelen eller i det mindste Det ny Testamente burde være dagliglæsning for enhver kristen, men vi er vist endnu grumme langt fra dette ideal. Såfremt de utilfredse satte sig bedre ind i Den hellige Skrift eller endda blot i den kommende søndags tekster, ville de ikke alene undgå kedsomhed under messen, men denne ville også overfor dem blive den ugens mest berigende time, som det er meningen, den skal være.

Af stor betydning bliver endelig den kommende salmebog, da den nuværende liturgi indrømmer salmen en større plads end den latinske, hvor den nærmest blev opfattet som en taksigelse efter messen. Det har været hævdet her i bladet, at den danske salmeskat »var af en anden ånd end vor«, det er noget snak, så meget mere som over en fjerdedel deraf er af katolsk oprindelse. Men man kunne måske ønske større kundskab om den blandt katolikker, og at — hvorfor ikke? — kommende kurser og retræter også gav salmehistorie og salmeforståelse en plads. Rigtigt anvendt rummer vore salmer rige liturgiske muligheder i den hellige messe.

Nyt om bøger

Menneskesyn og samfund

Katolsk Forlag udsender i disse dage en længe ventet bog »Menneskesyn og samfund« af Bent Dalsgaard Larsen, lektor i klassisk filologi ved Århus Universitet.

Unge på vore uddannelsessteder arbejder målbevidst i teori og praksis, på et opgør mellem det liberalistiske samfund og det marxistiske samfundssyn.

Forfatteren gør rede for den idehistoriske baggrund for de to menneskesyn. Han påviser positive og negative sider. Han viser også, hvordan de begge kommer til kort overfor det bibelske menneskesyn, — til skade for både lighed, frihed og broderskab.

Et samfund, der trodser fundamentale menneskelige behov, graver sin egen grav.

Menneskesyn og samfund

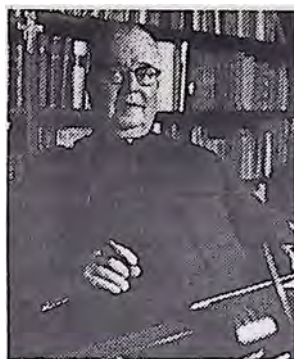
Forfatteren tilbyder ingen færdige modeller. Han indbyder til en fælles besindelse på selve udgangspunktet for vor samfundso-rientering — og til en åben og skabende dialog.

En bog for alle, som tænker over disse ting og føler et medansvar for verden i morgen.

Vi skal også elske dem vi ikke kan udstå

Tanker omkring Ole Wivel's erindringsbog »Tranedans«.

Af Aage Dyrkjøb

Peter Schindler

I sine erindringer »Tranedans« (1975) omtaler Ole Wivel et lille selskab i 1953 hos Karen Blixen på Rungstedlund, hvor blandt andet præsten og forfatteren Peter Schindler (1892-1967) var til stede.

Peter Schindler, »som alene fyldte den ene sofa ved kaminen«, sagde, at »Guds almagt ikke bare lod sig til syne i skabningen, men i Kristus og den kirke, han havde indstiftet på jorden. »Og det forfærdelige er nu,« sagde Peter Schindler med væmmelse og foragt, »at kirken forkynder Guds ord som et krav til mennesker om næstekærlighed. Når jeg sidder i en sporvogn, ... skal jeg elske disse individer, dumme og ondskefulde, svingagtige og begærlige, værre end dyr, som mine brødre og søstre. Det må kirken tvinge mig til. Eller rent ud sagt: det kan jeg kun ved Guds nåde.«

Godt tilfreds med mig selv

»Men kan De så ved hjælp af den?« spurgte høgskoleforstander Knud Hansen, som også var med i selskabet. »Der blev stille i stuen. Peter Schindler svarede: »Jeg lider ikke af falsk beskedenhed og hykler derfor heller ikke sympati med mine medmennesker. Ved Guds hjælp er jeg blevet den jeg er, kirken tjener, og ganske godt tilfreds med mig selv. Derfor kan jeg også mere mig over protestanter og abekatte.«

»Jeg skal ikke kunne sige, om Peter Schindlers selvtilfredshed er Guds værk,« sagde Karen Blixen, »men jeg melder mig på abekattenes parti.«

Clara Svendsen, Karen Blixens mangeårige sekretær, omtaler også denne samtale i sin bog »Notater om Karen Bli-

xen« (1974). Hun er lidt mere skånsom, men indrømmer, at »Peter Schindler egnede sig ikke til at diskutere. Han kunne være arrogant, og det var han den aften.«

Også Guds skabninger

Når man læser om sådan en episode, kan det ikke undgås, at den sætter tanker i bevægelse. Der må være noget forkert ved begreberne. Først tager Peter Schindler nåden til indtægt for sit hovmod, eller med et pænere udtryk sin antipati, og derefter for bekæmpelsen af dette hovmod. Han er blevet den, han er, ved Guds nåde, og han bekæmper det, han er, ved samme nåde. Mon ikke det var naturligere at sige: De stakler, jeg ikke kan udstå, er også Guds skabninger, og burde jeg ikke se lidt nøjere efter, om der dog ikke er noget ved dem, der trods alt minder om Guds godhed?

Vi er ikke allesammen lige skønne af udseende og væsen, og vi er desværre heller ikke lige gode i det, vi går og foretager os. Men det lønner sig som regel at søge ind bag facaden.

På en afdeling for såkaldte miljøskadede og psykotiske børn, hvor jeg var ansat igennem en lang årrække, havde vi en masse problemer af forskellig art, men der var det mærkelige, at hvis man gav sig til at snakke med disse fyre enkeltvis, var der aldrig noget i vejen. De var både rare og fornuftige. På samme måde kan man komme ud for en flok hårde halse — og det både unge og ældre —, der griner ad en eller det, som værre er, men træffer man sådan en hård negl og spørger ham om noget eller fortæller ham et eller andet, så er han ganske naturlig og venlig. Ja, det gør forresten heller ikke noget, at de er et par stykker sammen, bare man henvender sig til dem som menneske til menneske, så stiller de sig aldeles ikke i positur, som om de ville slå hele verden i stykker.

Nåden er Guds godhed

Jeg tror ikke rigtig på, at de af Peter Schindler omtalte »individer« er to-

alt onde og dumme. Der skal nok være et eller andet i dem, der er både menneskeligt og i virkeligheden religiøst inspireret.

Ole Wivel hænger i sin interessante, men ikke sympatiske bog Peter Schindler ud. Den katolske præst og forfatters venner vidste dog i forvejen, at han havde både sine kvaliteter og fejl. Og er dette ikke alment, omend ikke altid lige mærkbart? Der har ganske vist levet og lever stadigvæk helgener, men de er få. Lad os derfor ikke forarges, men ufortrødent søge at fremhæve de gode sider.

Og med hensyn til det vanskelige begreb nåden, så lad det i hvert fald ikke

blive et skalkeskjul for noget, vi »ikke mener at kunne gøre for«, altså noget diskvalificerende. Nåden er Guds uendelige godhed, den side af hans væsen, der ikke tåler, at noget levende skal gå fortabt.

Næstekærligheden sælges ud

Det er mærkeligt, at næstekærlighed skal være et så uhyre problem, både i teori og praksis. Vi opdager ikke de mennesker, vi skal hjælpe, skønt de går lige forbi vor dør. Vi indkalder hærskarer af fremmedarbejdere til at gøre det mest beskidte arbejde, og så lader vi dem gå rundt ensomme og oversete. Og når vi ikke mere har brug for deres arbejdskraft, slipper vi ethvert hensyn og lader dem hurtigst muligt rejse tilbage til den fattigdom, de kom fra. Næstekærligheden sælges ud på en bekvem måde til dem, der bor så langt herfra, at en konfrontation nemt kan undgås, og den stykkes helst ud i almisser.

Katolsk brevkasse

Som meddelt i katolsk orientering nr. 16, har vi i samarbejde med pastor Poul Madsen åbnet en katolsk brevkasse, hvor De kan indsende spørgsmål om f.eks. troen, religiøse skikke, opdragelse e.l.

Brevkassen er også villig til at besvare anonyme spørgsmål, men husk at spørgsmålene helst skal være korte.

Kan man tro på reinkarnation?

Nyere videnskabelig forskning på området, herunder parapsykologien, synes i stadigt højere grad at underbygge forestillingen om reinkarnation (sjælens gensfødsel i skiftende jordiske personligheder). Samme tanke var vidt ud-

bredt i oldtidens kristendom.

Kan man som katolik tro på reinkarnation uden at være i konflikt med kirken?

Med venlig hilsen, Stud. mag. Bengt Selmer Pedersen.

Svar:

Reinkarnation er en form for forløsning gennem flere lutnings- og renselsesstadier. Mennesket bliver ikke forløst, men forløser sig selv. Som kristne tror vi, at mennesket er skabt til kun ét eneste liv, og at Kristus har forløst os ved sin død på korset, én gang for alle. Han har rensset hele menneskeheden. Hans

opstandelse er garant for vor opstandelse, ikke genfødsel til et nyt jordisk liv. Tanken om reinkarnation er typisk for alle selvforløsende religioner og derfor uforenelig med kristen tro. Man kunne sige det anderledes: én død er nok til at opnå den endelige, evige fase af livet i Gud.

P.M.

Dansk teologisk præstemøde på Magleås

I en årrække har Dalum kloster og senere Snoghøj højskole ved Fredericia stået som ramme omkring det teologiske præstemøde, som hvert andet år er blevet afholdt som et tilbud til bispeddømmets præster. Man kunne kalde disse dage for kurser, efterkøling, belysning af nye pastorale opgaver, besindelse over det, man til dagligt arbejder med.

I dagene 18. til 22. oktober samledes en snes præster med biskoppen på Magleås til fælles besindelse over præstens kald, vielse og sendelse. Udgangspunktet for biskoppens vejledning var den prædiken, pave Paul holdt den 29. juni 1975, da han, sammen med 40 biskopper, ordinerede henved 400 præster fra hele verden på Peterspladsen i Rom. 200 skandinaviske pilgrimme deltog i denne gudstjeneste.

Præstens kald

Pavens tre nøgleord »kald, vielse, sendelse« blev tan-

kestof til tre dage. Biskoppen analyserede de mange aspekter ved det, »at blive kaldt af Kristus«, som altid er et kald til tjeneste i kirken.

Om eftermiddagen blev den første dags tema »kald« fulgt op af en gennemgang af koncildekretet om præsternes liv og uddannelse. Indleder var pater P. Gregoire.

Præstens vielse

Om onsdagen gennemgik biskoppen pavetalens afsnit om præstens vielse, som en vielse til sendelse, til tjeneste.

Om eftermiddagen præsenterede pater H. Roos det nyeste romerske dokument fra Kommissionen for Uddannelse, som lægger helt nye accenter for fremtidige præsters uddannelse. Påfaldende er den vigtige plads, som uddannelse til forkyndelse og liturgi har fået i forhold til dogmatik og moralteologi. Præsten er i første instans forkynder af evangeliet under eller udenfor litur-

gien. Hans teologiske videnskab skal stå i evangeliserings tjeneste.

Præstens sendelse

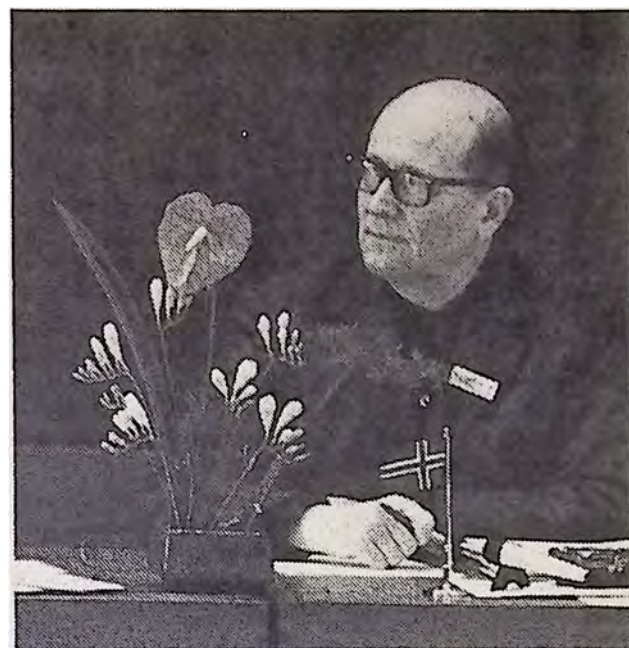
Torsdagen var emnet den sendelse, som præsten bliver kaldet og viet til, en væsentlig sakramental, kirkelig tjeneste, udøvet af hele kirken, men i særlig grad og derfor med en særlig ordination pålagt biskoppen og hans præster som fælles indsats og under fælles ansvar.

Embedet

Eftermiddagens samtale blev sat i gang af generalsekretær Anton Dekkers med en betragtning over koncildekretets paragrafer om præsternes fællesskab med deres menighed, med biskoppen (og biskoppens fællesskab med sine præster) og med hinanden. Her viste det sig, hvor nemt det kan være at tale om kollegialitet og hvor svært det er at være kollega, med ansvar for ens medbrødre i samme sendelse.

Fredag afsluttede biskoppen sine indlæg med at belyste præstens embede i dag. Det 2. Vatikankoncil har for første gang taget terminologien om kirken som ur-sakramente i brug, hvorved alle kirkelige tjenester, også menighedens, bliver sakramentale funktioner »til at opbygge Kristi legeme«. Grænserne mellem ordineret og læg er derved blevet mere uskarpe. Men kirkens vigtigste opgave er at forkynde evangeliet i dets fulde konsekvens, som altid må føre til kommunion med Kristus i bod, liturgi og fællesskab.

Dette er primært en præstelig tjeneste. Den anden tjeneste, hyrdeembedet, skal sigte ud over menighedens ramme og henvende sig til de mange mennesker omkring os (tit også inden for kirken), for hvem den opstandne Kristus ikke endnu eller ikke længere er en levende realitet. Der ligger kirkens og præstens missionsopgave over for de mange, der be-

Pater P. Gregoire, den energiske initiativtager til de mange års dansk-teologiske præstemøder. Billedet stammer dog fra en nordisk bispekonference.

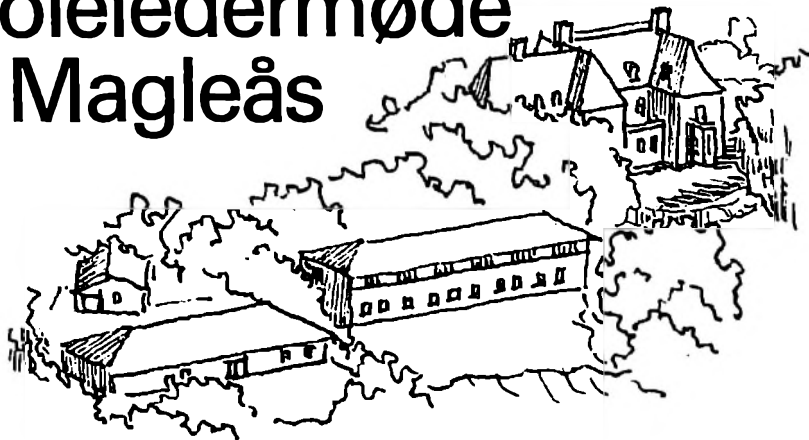
finder sig i en katekumensituation: i mellemrummet mellem interesse for kirken og medlemskab af den.

Sjælesorg, sluttede biskoppen, bør opdrage os til at skelne mellem teologi og tro, således at en pluralisme i teologiske udtryksmåder, i filosofiske, ideologiske og politiske baggrunde ikke formørker troens enhed. En del konflikter og usikkerheder skyldes den manglende skelnen mellem troens enhed og meningers mang-

foldighed. Men en pastoral pluralisme i diagnose, behandling og sakramentspraksis forudsætter en kollegial enhed i troen, en fælles trosbekræftelse som ikke forveksles med teologiske redegørelser men bygger på kirkens trosfare. Dog er denne enhed snarere en dynamisk proces, mere dynamisk og derfor mere »voksende« end man forestiller sig, og ikke nogen statisk sandhed uden liv.

ww.

Skoleledermøde på Magleås

Til skoleledermødet redegjorde en del skolepræster for deres syn på skolepræstens funktion. Fra venstre ses skolepræsterne Lars Messerschmidt, Josef Reymen, Gottfried Grünwald, Frank Jobst, Georg Nibler, Wolfgang Hinrichsen og Anton Dekkers.

Det blev Magleås, der dannede rammen om de kat. skolars ledermøde i dagene 11.-12. oktober, og som sædvanlig var biskop Hans Martensen og lederne fra de tre norske skoler fra Arendal, Bergen og Oslo til stede.

Seksualundervisning i skolen

Mødets første programpunkt var spørgsmålet om de kat. skolelederes holdning til seksualundervisningen ved de katolske skoler, og et panel bestående af biskoppen, lærer Annelise Bruus, Rygård, formanden for forældrerepræsentantskabet, Læge Hans Thulstrup, Rygård og pater L. O. Dorn, Niels Steensens Gymnasium indledte mødet, idet biskoppen først redegjorde for den katolske kirkes principielle holdning og påpegede, at denne holdning havde kirken haft gennem dens snart 2000 årige historie.

Der blev ikke nået nogen løsning, men mødet må ses som oplæg til et videre arbejde med problemerne omkring seksualundervisningen, der jo ved vore skoler — ikke kun drejer sig om biologiske fakta, men i høj grad også om en etisk holdning til

dette spørgsmål. Den foreløbige slutning nåedes ved præsentationen af en fransk film om et barns liv fra undfangelsen — alt filmet i moderen — til dets fødsel. En betagende smuk film, der sikkert vil blive rift om på de katolske skoler.

Både mandag og tirsdag havde mødedeltagerne — sammen med biskoppen og de tilstedeværende skolepræster — lejlighed til at fejre den hellige messe for også derigennem at bekræfte deres samhørighed.

Samarbejde mellem skole og kirke

Som noget forholdsvis nyt ved de katolske skoler er begrebet skolepræst dukket op, idet man ikke bare overtager en præst til religionsundervisning og til at læse skolemesser for børnene, men søger at få en præst engageret i et større arbejde med både pastoralt og socialt pædagogisk sigte. For mødedeltagerne redegjorde Lars Messerschmidt, Ordrup, Frank Jobst, Katolsk Centralskole og bispeddømmets ungdomspræst og skolepræst ved Institut Saint Joseph, Gottfried Grünwald, for deres syn på deres stilling som skolepræst. Det blev bl. a. påpeget, at

skolerne i dag har større selvstændighed end tidligere, og at man derfor måtte tilstræbe et mere udbredt samarbejde, end tilfældet er nu. Skole og kirke kan og bør tilstille hinanden ønsker og krav, så arbejdet på skolen, i kirken og i ungdomsorganisationer ikke er isolerede foretagender, men en del af en helhed, hvor sognepræsten dog i sidste instans står med det pastorale ansvar.

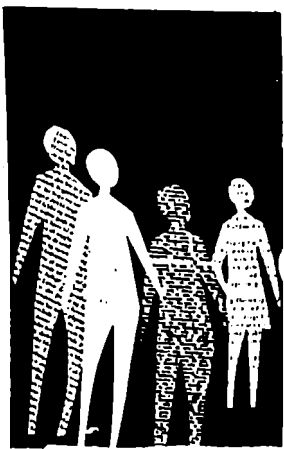
Flere religionstimer

Også dette emne er p.g.a. dets omfang og betydning kun blevet behandlet indledningsvis, hvorfor flere ønskede emnet genoptaget ved senere skoleledermøder.

Mødet sluttede med meddelelser fra formanden, Jørgen Frost-Jensen, Horsens, der orienterede om den nye friskolelov, der forventes at træde i kraft pr. 1.8.1977. Ligeledes orienteredes om ændringer i nugældende praksis, der vil kunne medføre et større antal religionstimer end hidtil ved de katolske skoler.

Ref. ved G. Ryom-Hansen
Alborg.

J. Buntzen
Nakskov.

Orientering fra sognene

På disse sider kan hvert sogn én gang om måneden disponere over en spalteplads på ca. 30 tekstlinier. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 20, der udkommer 15.12.1976, er mandag den 29.11. Da næste nr. først udsendes 12.1.1976 (nr. 1), må manuskriptet indeholde 6 ugers sognenyt. Bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

København: Skt. Annæ Kirke

Hans Bogbinders Allé 2, 2300 Brønshøj.
Tlf. (01) 58 41 02 — 58 21 02.

Faste messetider

Kirken: kl. 8.30, 10.00 og 17.00.
Dragør: kl. 9.30.
Mariahjemmet: Kl. 7.00.
Skt. Annæ Hjem: Kl. 11.00.

Lørdag den 13. november kl. 19.00 synges Komplet.

Søndag den 14. november: Kollekt til Flygtning 76. Kl. 11.30: Polsk messe.

Søndag den 21. november: Kristus, alverdens Konge. Kl. 10.00: Latinsk højmesse.

Lørdag den 27. november kl. 19.00: Adventsfest.

Brønshøj: Skt. Antonii Kirke

Frederikssundsvej 255, 2700 Brønshøj.
Kontortid: Tirsdag kl. 11.00-12.00 samt fredag 17.00-18.30. Tlf. (01) 28 17 00.

Mestetider

Tirsdag kl. 10.00. Onsdag kl. 19.00.
Fredag kl. 19.00. Lørdag kl. 19.00.
Søndag kl. 8.30 samt 10.30. Mærk venligst, at lørdagsmessen bortfalder med udgangen af november. Vi henviser til messerne i Sakramentskirken kl. 19.00 og i Vor Frue Kirke, Herlev, kl. 17.00.

Søndag den 21. november kl. 10.30: Latinsk højmesse. Kom 5 min. før, så vi kan nå at øve sangen lidt igennem.

Fredag den 3. december fra kl. 18.00: Det hellige Sakramente udstilles.

Lørdag den 4. december: Adventseftermiddag for hele sognet.

Søndag den 5. december kl. 10.30: Familiemesse.

Personalia

Frk. Fledelius afgik ved døden onsdag den 6. oktober. Herr Erik Nielsen afgik ved døden mandag den 11. oktober, og blev bisat her fra kirken den 16. oktober.

Birkerød: Den hellige Families Kirke

Bistrupbyvej 4, 3460 Birkerød.
Tlf. (02) 81 27 96, bedst mellem kl. 9-10.

Søndagsmesser

Bistrup, Nordvanggård, kl. 8.00 og 10.00.
Hillerød, Østergade, kl. 11.00.
Hørsholm, Marievej 6, kl. 9.00.
Mikkelsborg kl. 8.00.
Åsebakken kl. 8.15.

Onsdag den 10. november kl. 19.30: Birkerød sogn afholder menighedsrådsmøde på Nordvanggård.

Fredag den 12. november kl. 20.00: Aften andagt med tilbedelse i menighedshuset, Hillerød.

Lørdag den 13. november: Religionsundervisning i Hillerød.

Søndag den 14. november: Familiemesse på Nordvanggård.

Mandag den 15. november kl. 16.15: Præstemøde med fællesvesper på Nordvanggård.

Onsdag den 17. november besøger KUK Atomforsøgsstation på Risø. Der sørges for transport. Oplysninger fås hos Henrik Loldrup, tlf. (02) 81 18 94.

Lørdag den 20. og søndag den 21. november: Fællesretræte på Magleås for de nordsjællandske menigheder. Tilmelding snarest.
Se opslagstavlerne i de respektive kirker. Alle er naturligvis velkomne!

Mandag den 22. november kl. 19.30 afholder Hørsholm sit menighedsrådsmøde på Stella Matutina.

Onsdag den 24. november: Menighedsrådsmøde på Godthåbsvej i menighedshuset, Hillerød. Pater Manzano fortæller om Kirkens virken i Chile. Vi håber, at mange vil komme!

København: Jesu Hjerte Kirke

Stenosgade 4A, 1616 København V.
Tlf. (01) 24 65 80, sognepræsten og kontor (kontortid mandag og fredag kl. 9.30-12.00).
Øvrige præster: Tlf. (01) 21 85 88.

Mestetider

Hverdage kl. 7.00, 8.15 og 17.00 (ikke lørdage).
Hver lørdag kl. 18.00: Engelsk messe.
Hver søndag kl. 7.00, 8.30, 10.00 (latinsk højmesse), 11.30 (salmemesse), 20.00.

Hver onsdag kl. 19.00: Ministrantundervisning.

Hver torsdag kl. 19.00-22.00: Ungdomsklub (14-18-årige).

Tirsdag den 16. november kl. 14.30: Møde for de ældre i den Blå Sal.

Søndag den 21. november kl. 20.00: Menighedsrådsmøde.

Søndag den 28. november kl. 10.15: Kongregationsmesse i Sankt Josephs Kirke.

Søndag den 28. november kl. 17.00: Messe på kroatisk.

Tirsdag den 30. november kl. 20.00: Menighedsrådsmøde. Emnet vil blive bekendtgjort på ugesedlen.

Fredag den 3. december: Jesu Hjerte Fredag. Det helligste sakramente udstilles kl. 16.00. Kl. 16.45: Indvielse til Jesu Hjerte. Kl. 17.00: Messe.

Lørdag den 4. december kl. 16.30: Messe på polsk.

Søndag den 12. december kl. 17.00: Messe på kroatisk.

Vi samler frimærker til fordel for Kirke-musikfonden (giro 502 9171)!

Lyngby: Skt. Knud Lavard Kirke

Lyngbygårdsvej 1, 2800 Lyngby.
Tlf.: Pastor G. Uttenthal Nibler: (02) 87 77 12. Kirkekontoret: (02) 87 29 35, mandag, onsdag og fredag kl. 9-11.

Hverdagsmesser

Mandag kl. 12.00. Tirsdag kl. 11.30. Onsdag kl. 9.00. Torsdag kl. 19.00. Fredag kl. 17.00. Lørdag ingen. (I dagene 6.-10. december bortfalder dog alle hverdagsmesser).

Alle lørdage kl. 17.00: Reciteret messe (søndagsmesse).

Søndag den 14. november kl. 9.30: Latinsk højmesse. Kl. 11.00: Reciteret messe.

Torsdag den 18. november kl. 19.30: Møde i menighedssalen for gruppe A.

Søndag den 21. november kl. 9.30: Familiemesse. Kl. 11.00: Dansk højmesse.

Søndag den 28. november kl. 11.00: Dansk højmesse.

Søndag den 5. december kl. 9.30: Familiemesse. Kl. 11.00: Dansk højmesse.

Torsdag den 9. december kl. 19.30: Gruppe A i menighedssalen: Erik Guldager redegør for nogle tanker hos den schweiziske teolog Urs von Balthasar.

Søndag den 12. december kl. 9.30: Latinsk højmesse. Kl. 11.00: Reciteret messe.

Mandagene, den 15., 22. og 29. november samt 6. og 13. december kl. 20.00 i menighedssalen: Pastor Bjørn Højbos foredragsrække: »Hvad har man gennem tiderne forstået ved kristendom?«

København: Skt. Mariæ Kirke

Jens Jessensvej 5, 2000 København F.

I vinterhalvåret 1976/77 prøver vi at afholde en række »åbne huse« omkring temaat: Kristenliv - fællesskab.

Den 25. november kl. ca. 20.00 — efter messen kl. 19.30 — indleder Erik og Vespemøjs Guldager om familien. Det foregår i menighedssalen, Jens Jessensvej 5, og der er som nævnt åbent hus — altså: velkommen til alle interesserede i og uden for Sankt Mariæ sogn!

(Til senere møder planlægges emner som ordenssamfund og kollektiver, men datoer er endnu ikke fastsat).

Åbent-hus-udvalget

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved.
Tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: Tirsdag-fredag kl. 11.30-12.30 eller efter aftale.

Faste gudstjenester

Hver søn- og helligdag kl. 8.00: Messe med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med prædiken.
Hver skoleonsdag og -fredag kl. 8.00: Skolemesse med prædiken for børnene.

Søndag den 21. november: Krist Konges Fest. Kl. 11.00: Polsk gudstjeneste.

Søndag den 28. november, 1. søndag i advent: Latinsk Højmesse.

Ministrantmøder

Hold I: Fredag den 19. november kl. 19.30 hos Kurt Christensen.
Hold II: Fredag den 26. november kl. 19.30 hos Kurt Christensen.
Hold III: Fredag den 3. december kl. 18.45.

Vi mødes til Jesu Hjerte andagt i kirken. Bagefter tager vi hjem til Kurt Christensen, hvor vi har ministrantquiz.

Tirsdag den 16. november kl. 19.30: Menighedsrådsmøde i præstegården.

Torsdag den 18. november: Menighedsaften. Aftenen begynder med messe kl. 19.00, især også for dem, der ellers kun sjældent har lejlighed til at tage del i en gudstjeneste om hverdagen. Derefter taler dr. theol. Richard Hansen over emnet: »Fra Eva til Maria.« Efter foredraget er der lejlighed til at stille spørgsmål. Der er kaffebord. Alle er velkomne, også Deres ikke-katolske venner og bekendte!

Aftenen skulle gerne være en indførelse og forberedelse til adventstiden. Derfor: Vel mødt!

Møn

Lørdag den 20. november kl. 15.00 c/o frk. Berit Fiehn, Liselund Avlsgrd. Tlf. (03) 81 21 41.

Religionsundervisning for de børn, som ikke søger katolsk skole, hver skolefredag kl. 14.00 i Vor Frue Skole, Næstved.

Konfirmandundervisning hver skolefredag kl. 14.30 i Vor Frue Skoles 5. klasse.

Roskilde:
Skt. Laurentii Kirke

Frederiksborgvej 11, 4000 Roskilde.
Tlf. (03) 35 09 65 (bedst mellem 9 og 10).
Messe hver søndag kl. 8.00, 10.00 og 17.00.
Søndag den 14. november og 12. december Kl. 10.00: Familiemesse.

Onsdag den 8. december: Marias uplettede Undfangelse. Kl. 19.30: Messe.

Ledreborg Slot
Messe hver søndag kl. 9.00.

Frederikssund
Søndag den 21. november kl. 10.30: Messe i den private realskole.

Torsdag den 11. november: KUKs årlige andespil i menighedssalen til fordel for ungdomsarbejdet og i særdeleshed for gudbarnet Julio Urrutia i El Salvador.
Vi begynder kl. 18.30 med fællesspisning. Madpakken medbringes. Øl, vand m.v. kan købes. Ca. kl. 19.30 begynder andespillet.

Torsdag den 2. december kl. 20.00: Julekoncert ved Risøkoret i kirken.

Fredag den 3. december kl. 19.30: Menighedens adventsaften, i år tilrettelagt af KUKs juniore.

Onsdag den 17. november og torsdag den 9. december kl. 19.30: Studiekreds i menighedssalen.

Silkeborg:
Vor Frue Kirke

Hostrupsgade 16, 8600 Silkeborg. Tlf. (06) 82 24 15.

Onsdag den 17. november, i forbindelse med messen kl. 19.15, taler pater Herbert Krawczyk s.j. om den katolske kirke i Polen.

Fra den 1. søndag i advent, den 28. november, er messen om søndagen kl. 10.00 i stedet for kl. 9.00.

I adventstiden, de første 3 onsdage, er der lejlighed til at deltage i besindelsesaftener, der vil handle om det kristne Håb. Efter messen kommer vi sammen i børnehavens lokaler.
I øvrigt er der kirkekaffe den 1. søndag i hver måned.

Slagelse:
Vor Frue Kirke

Frederiksgade 7, 4200 Slagelse.
Sognets præst, p. A. Gillissen, Bredgade 69 A, 1260 København K., træffes på tlf. (01) 11 60 80 hver tirsdag-torsdag kl. 9-16, lørdag formiddag på (03) 61 03 92 eller (03) 52 06 45. Menighedsrådsformand Claus Munk Plum, Dr. Christiansensvej 7, 4293 Dianalund, tlf. (03) 56 42 46.

Slagelse
Messe hver søndag kl. 9.00 samt fredag den 12. og 19. november kl. 19.15. Fredag den 26. november er der bodsandagt i kirken kl. 19.15 med det nye bodsritual og adgang til skriftemål.

Kalundborg
Messe hver søndag kl. 10.00 i St. Maria Kirke, Lundemarken 15.

Børneundervisningen fortsætter fredag den 12., 19. og 26. november kl. 18.00 i præstegården. Den 12. og den 19. afsluttes undervisningen med messe, den 26. med en bodsandagt, hvortil alle — både børn og voksne — indbydes hjerteligt.

Firmelse: Den 12. december, 3. søndag i advent, læser biskoppen messen i Slagelse kl. 9.00, og meddeler firmelsens sakramente til dem, der endnu ikke har modtaget det og nu ønsker det. Efter messen er der menighedsfrokost sammen med biskoppen i præstegården.

Aalborg:
Skt. Mariæ Kirke

Kastetvej 1. Tlf. (08) 12 69 56 eller (08) 13 07 44.

I foredragsrækken ved pater Paul Marx følgende torsdage kl. 20.00:

11. november: Familielivet.... nogle tanker.

18. november: Familieplanlægning.... en orientering om metoder, der er i overensstemmelse med Kirkens lære.

2. december: Vor tids samvittighedsproblemer m.h.t. ægteskabet og familielivet. Alle er velkomne!

Torsdag den 11. november kl. 14.30 på Sct. Mariæ Skole: Møde for Sct. Josef Klub (de ældres og enliges klub). Klubben fejrer fødselsdag med kaffe/bord, film og derefter serveres smørrebrød.

Søndag den 14. november kl. 10.00: Familiemesse, en messe for hele familien med særligt hensyn til børnene.

Lørdag den 27. november kl. 19.30 fejrer vi på Sct. Mariæ Skole vor årlige adventsfest for hele menigheden. Alle er hjerteligt velkomne til denne festlige aften!

Gudstjeneste i Hjørring, Nordre kommuneskole, Norgesvej: Lørdag den 13. november kl. 14.30.

Gudstjeneste i Frederikshavn, Helligåndskirken:
Hver lørdag i november kl. 16.30, dog ingen messe lørdag den 20. november.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen
Søndag 14/11: 33. alm. søndag. Dan. 12, 1-3. — Salme 16, vers. 5 + 8-11. (R. 1: Vogt mig, Gud, thi jeg lider på dig). — Hebr. 10, 11-18. — Mark. 13, 24-32.

Mandag 15/11: Alm. ugedag (el. Albert d. Store, kirkelærer, biskop af Regensburg). Johs. Abenb. 1, 1-4, 2, 1-5a. — Luk. 18, 35-43.

Tirsdag 16/11: Alm. ugedag (el. Margrethe af Skotland) (el. Gertrud, jomfru). Johs. Abenb. 3, 1-6. Luk. 19, 1-10.

Onsdag 17/11: Elisabeth af Ungarn. Johs. Abenb. 4, 1-11. — Luk. 19, 11-28.

Torsdag 18/11: Peter og Paulskirkernes indvielse. Johs. Abenb. 5, 1-10. Luk. 19, 41-44.

Fredag 19/11: Alm. ugedag. Johs. Abenb. 10, 8-11. — Luk. 19, 45-48.

Lørdag 20/11: Alm. ugedag (el. Guds Moders lørdagsmesse). Johs. Abenb. 11, 4-12. Luk. 20, 27-40.

Sødag 21/11: Krist Konges Fest. Dan 7, 13-14. — Salme 93, 1-2. 5. (R. 1 a: Herren har vist, han er konge, har iført sig højhed). — Johs. Abenb. 1,5-8. — Johs. 18, 33b-37.

Mandag 22/11: Caecilia, romersk marty. Johs. Abenb. 14, 1-3. 4b-5. — Luk. 21, 1-4.

Tirsdag 23/11: Alm. ugedag (el. Clemens I, pave og martyr eller Columban, abbed). Johs. Abenb. 14, 14-19. — Luk. 21,5-11.

Onsdag 24/11: Alm. ugedag. Johs. Abenb. 15, 1-4. — Luk. 21, 12-19.

Torsdag 25/11: Alm. ugedag. Johs. Abenb. 18, 1-2. 21-23. 19, 1-3. 9a. — Luk. 21, 20-28.

Fredag 26/11: Alm. ugedag. Johs. Abenb. 20, 1-4. 11-21, 2. — Luk. 21, 29-33.

Lørdag 27/11: Alm. ugedag (el. Guds Moders lørdagsmesse). Johs. Abenb. 22, 1-7. — Luk. 21, 34-36.

Søndag 28/11: 1. søndag i advent. Jer. 33, 14-16. — Salme 24, 4bc-5ab, 8-10. 14. — (R. 16: Herre, jeg løfter min sjæl til dig). — 1. Tess. 3, 12-4, 2. — Luk. 21, 25-28. 34-36.

Lejlighed søges

Til en mor med 3 børn (13-11-8 år) søger vi en 3½-4 værelses lejlighed i Københavns omegn. Uddannet sygemedhjælper. Huslejen helst ikke over 1400 kr. mdl.

Katolske Menighedsplejer Bredgade 69 A, st., 1260 København K.

Katolske Menighedsplejer

Bredgade 69 A, st., 1260 København K.

Kontoret har åbent ugens 5 første dage fra kl. 14-16. Telefon (01) 15 23 03. Postgiro 6 46 63 97.

Skotsk folkedans

Fru Joan Kinn indbyder alle interesserede mellem 14 og 80 år til at lære at danse »skotsk«. Det er en »langdans«, der ikke stiller krav, hverken om medbragt partner eller mange kræfter.

Lokalet: Nørrebrogade 27, ved Sakramentskirken.

Mødetid: Onsdag den 24. november kl. 19.30.

Nærmere oplysninger: Fru Kinn, (01) 35 62 10, dagligt mellem kl. 17.30 og 18.30.

Academicum Catholicum

Onsdag den 24. november kl. 20.00.

Analog- og kausalforståelse

Prof. Dr. theol. K.E. Løgstrup.

Sproget er noget elementært menneskeligt, netop derfor er det også en opgave for en filosof.

K.E. Løgstrup er tidligere professor i etik og religionsfilosofi ved Århus Universitet. Sted: Englesalen, Niels Steensens Gymnasium, Jagtvej 183 B, København.

R.I.P.

Vor kære elskede datter og søster

Ingrid Helga Maria Corbani født Günther døde den 29. september 1976 i Kent, England.

Familien.

Bearbejlsen har fundet sted i Ayrshire, Skotland.

Magleås

KØKKENCHEF til kursusejendom

Den katolske kirkes kursusejendom Magleås, der ligger ved Høsterkøb mellem Birkerød og Hørsholm, søger en kvalificeret medarbejder som køkkenchef.

Stillingen omfatter det fulde ansvar for menuplanlægning, indkøb af varer m.m., samt ledelse af det daglige arbejde i køkkenet.

På hvert kursushold er der normalt ca. 20-30 deltagere, men til enkelte måltider kan der være ca. 60 personer. Da ejendommen ikke benyttes til stadighed, men hovedsagelig i week-ends, vil der være tale om forskudt arbejdstid. Det ugentlige timetal vil dog ikke overstige 40. Timelønnet medhjælp engageres i fornødent omfang.

Løn efter nærmere aftale.

Henvendelse bedes rettet til:

ANSGARSTIFTELSEN
Bredgade 69A
1260 København K
Tlf. (01) 11 60 80

ORGANIST

søges til Skt. Norberts kirke i Vejle.

Menigheden kan kun honorere denne tjeneste med en rimelig timeløn, som forudsætter anden beskæftigelse.

Ansøgning bedes sendt til menighedsrådets formand, skoleleder Svenning Ravn Jensen, Hørvangen 18, 7100 Vejle, tlf.: (05) 81 62 59.

DKKF Klubben

holder den 11. dec. møde med foredrag i Jesu Hjerter Kirkes blå sal kl. 15.00.

Sr. Simone taler om skabelse-nyskabelse, og der vises billeder med musikledsagelse fra la Sainte Chapelle, Paris.

Alle er hjertelig velkomne.

OBS! - OBS! - OBS!

Alle sogne

Som en service for vore kirkegængere beder vi om, at alle sogne vil indsende julens og nytårets messetider senest mandag den 29.11.1976, så vi kan bringe en samlet oversigt i »katolsk orientering« nr. 20, der udsendes 15.12.1976.

Manuskripter til dette nr. må i øvrigt indeholde 6 ugers sognenyt, da næste nr. først udsendes 12. januar 1977, nr. 1.

Venlig hilsen
redaktionen

Diakoner ønsker tilladelse til at høre skriftemål

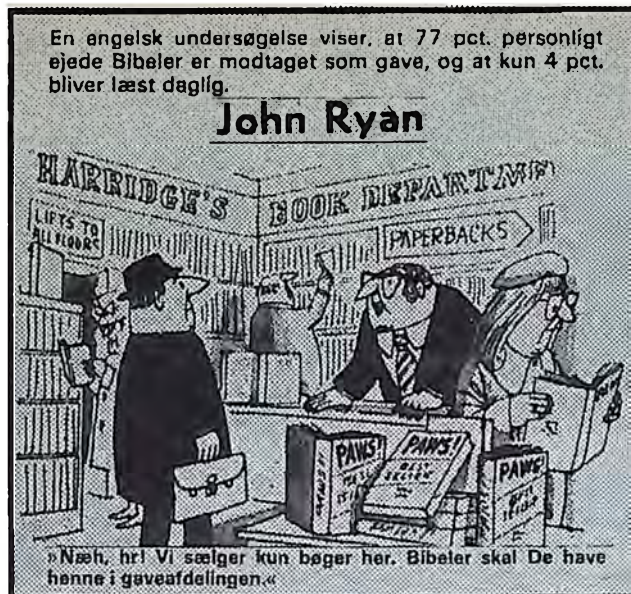
Chicago (NC) — I begyndelsen af efteråret afholdtes i Midtvesten en konference for permanente diakoner. Der deltog ca. 500 diakoner og deres hustruer.

Et af konferencens emner var den konflikt, der undertiden opstår hos diakoner efter deres ordination, fordi deres kristne moral og deres arbejdsgiveres forretningsmoral ikke altid er lette at forene. Diakon Jim Dunham, der ledede en af arbejdsgrupperne, understregede imidlertid, at diakonatet og et borgerligt erhverv ikke behøver være uforenelige.

Han opfordrede sine kolleger til at forsvare det, de tror på, både på deres arbejdsplads og i kirken. »Vi må ikke gøre en hemmelighed af, at vi er kristne. Vi har et stort ansvar både vi selv som diakoner og vore familier« — sagde diakon Dunham.

Der var flere, der gik ind for, at alderen for diakoniens burde sænkes til under 35 år, at diakoner skulle have tilladelse til at høre skriftemål, og nogle mente, at det ville være bedst, om diakoner blev ansat og lønnet som heltidsdiakoner.

Nogle af diakonhu-

struerne mente, det ville være godt, om også kvinder kunne blive diakonviede.

Biskop Ernest Unterkoefler af Charleston, formand for den nationale bispekonferences komité

for det permanente diakonat, der deltog i konferencen, lagde diakonerne på sinde, at ikke blot skulle de være alvorligt bedende mennesker, men de skulle også arbejde ihærdigt for social retfærdighed.

Misbrug af katolske skoler i USA forhindres

Buffalo N.Y. (NC) — De katolske skoler i bispedømmet Buffalo »skal ikke få lov til at blive et ly for dem, der vil undgå de offentlige skolars integration«, siger biskop Edward D. Head af Buffalo.

Efter en domstolsafgørelse i foråret er det blevet pålagt Buffalos offentlige skoler at gennemføre integrationen i dette efterår. I lighed med, hvad der er sket i mindst 15 andre bispedømmer i USA, har biskop Head derfor udsendt retningslinier for optagelse af nye elever i bispedømmets katolske skoler, så at disse hverken ved opta-

gelse af nye elever eller overflytning af elever skal blive benyttet af forældre med det formål at undgå de offentlige skolars integrationsprogram, og skolens leder eller præst har ansvaret for at dette overholdes. Ingen af de katolske skoler i Buffalo må for fremtiden udvide antallet af lærere eller klasseværelser uden forudgående samråd med bispedømmets skolekontor og tilladelse fra bispeskontoret.

I Buffalos offentlige skoler går der i alt ca. 60.000 børn, hvoraf de 46 pct. tilhører minoritetsgrupper.

Strid om Jesus-film i Israel

For en gangs skyld drejer det sig ikke om Thorsen

I en kronik i Kristeligt Dagblad fortæller pastor Kaj Kjær Hansen, der for tiden fungerer som præst i Jerusalem, om de mange protester, som det israelske religionsministerium

har modtaget fra præster og menigheder i den græsk-katolske, romersk-katolske, anglikanske, baptistiske, koptiske og græsk-ortodokse kirke på grund af filmatiseringen af

Hugh J. Schonfields Jesus-bog fra 1962 »The Passover Plot« — »Påskekomplottet«.

I Nazaret har de ansvarlige ledere for ovennævnte store kristne samfund truet den israelske regering med at ville lukke deres respektive kirker og hellige steder for turister og pilgrimme i protest mod, at filmen er blevet opaget i Israel.

Bogens tese er den, at Jesus selv har planlagt sin korsfæstelse til en fredag, at han ved hjælp af stoffer tilsat drikken, han fik på korset, blev bevidstløs, som skindød blev lagt i graven og af andre deltagere i komplottet senere hjulpet ud af graven. Som følge af spydstikket levede han derefter dog kun kort.

Mens som nævnt de kristne i Nazaret har truet med at lukke dørene for turister og pilgrimme, har ledende kristne personligheder i Jerusalem peget på risikoen for, at filmen skal udløse en bølge af antisemitisme. Også fra kompetent jødisk side har man i Israel taget afstand fra Schonfields teori. Den kendte jødiske forsker, David Flusser, der er professor i Det nye Testamente ved det hebraiske universitet i Jerusalem har betegnet bogen som absurd.

Den ortodokse delegation under ledelse af metropolit Juvenaly (th.) fotograferet i Peterskirken under helligkåringen af den skotske jesuit John Ogilvie den 17. oktober i år.

3 pavelige legater

Vatikanet (NC) — Pave Paul VI har indstiftet 3 legater, der gør det muligt for unge i den 3. verden at rejse til Italien og gennemføre studier i teknologi eller virksomhedsledelse.

De 3 legater benævnes »Mater et Magistra«, »Pacem in Terris« og »Populorum Progressio« efter titlen på pavens 3 større rundskrivelser.

Ærkebiskop Zabkar nu også apostolisk pronuntius i Island

Rom (KIPA) — Ærkebiskop Joseph Zabkar, apostolisk pro-nuntius i Helsingfors og apostolisk delegat for Skandinavien med sæde i København er den 12. oktober i år blevet udnævnt til pro-nuntius også for Island.

Det er samtidig meddelt, at Den hellige Stol opretter et nuntiat i Reykjavik og den islandske regering en ambassade i Vatikanet.

Ærkebiskop Joseph Zabkar

Russisk-ortodokse gejstlige på besøg i Vatikanet

(Osservatore Romano) — Den 16. oktober modtog pave Paul VI en delegation fra den russisk-ortodokse kirke, der var på pilgrimsfærd til apostlenes grave i Rom, til Loreto og til Bari.

I sin tale sagde paven bl. a.: »Velkommen skal I være, pilgrimme fra den russiske kirke, fra bispedømmet Toula. I er kom-

met for at ære apostlenes grave og de helgener, der forener os. I har ønsket at ære Den hellige Jomfru i en af Vestens mest berømte Mariahelligdomme, og I har ønsket at ære Østens store biskop, skt. Nicolaus i hans domkirke i Bari.«

Pave Paul VI takkede dem også, fordi de havde ønsket at træde i kontakt

med den romerske kurie for bedre at lære den katolske kirke at kende, og paven lovede at bede for dem selv, deres præster, diakoner og alle de troende, som de repræsenterede — og for alle troende i hele Rusland. Endeligt sendte paven sin broderlige hilsen med bøn om Herrens rige velsignelse til patriark Pimen af Moskva.

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K.
Telf. 01) 11 60 80.
Giro: 5 00 14 71 Ansvarsstiftelsen, Katolsk orientering og informationsafdeling.

I redaktionen:
Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,
Fjellsgade 2, DK-7100 Vejle.
Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.
Redaktionssekretær: Knud Kluge.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.
Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.
Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

Kirkebidragene side 3

Ung debat side 4

Fire levende lys side 6-7

Menneskesyn og samfund side 7

Konfrontation på Øm side 9

katolsk orientering

»Advent betyder Jesu komme — på alle måder. Først og fremmest hans komme til verden — dengang. Men tillige hans komme i vort menneskelige fællesskab her og nu, der igen må ses i sammenhæng med hans endelige komme: hans åbenbaring på den yderste dag, der netop tales om i liturgien på den første søndag i advent« (Den holl. katekismus). Læs mere om advent på side 6-7.

Den østtyske bispekonference nu anerkendt af Vatikanet

Vatikanet (NB) — Det andet Vatikanconcil gav de nationale bispekonferencer stor myndighed med hensyn til pastoral praksis, liturgiske reformer og økumenisme.

Der eksisterer nu cirka 100 nationale bispekonferencer inden for kirken. Skønt biskopperne i Østtyskland hørte med til den tyske bispekonference, tillod deres regering dem ikke at deltage i bispekonferencens møder, og bispekonferencen måtte derfor tage sine beslutninger uden de østtyske biskoppers direkte medvir-

ken, og det er jo ingen hemmelighed, at de pastorale forhold er forskellige i Øst- og i Vesttyskland.

Kun pastorale grunde

De østtyske biskopper organiserede deres egen konference, Berlinerkonferencen, der imidlertid manglede officiel kanonisk status til at træffe selvstændige beslutninger. Allerede til bispesynoden i Rom i 1974 tillod Vatikanet imidlertid Berlinerkonferencen at sende en repræsentant.

Når Vatikanet nu officielt har anerkendt den

østtyske bispekonference (eller Berlinerkonferencen, som dens officielle navn bliver), gøres der udtrykkeligt opmærksom på, at dette sker af pastorale grunde, og at det absolut ikke er Vatikanets hensigt at blande sig i de uløste problemer mellem de to tyske stater indbyrdes. I øvrigt har den vesttyske regering jo også i praksis anerkendt deres østtyske nabo, og som en embedsmand i Vatikanet har udtalt: »De kan næppe forvente, at Vatikanet skal være mere tysk end tyskerne selv«.

EF-seminar i Belgien om immigrant-problemet

En beretning af Lorenzo del Zanna S.J. der repræsenterede den katolske kirke i Danmark

Det Økumeniske Center for Kirke og Samfund i Brussel har på et seminar i Brugge i dagene 27. - 30. september beskæftiget sig med social-omsorgens indsats for immigranter.

Der var henved 70 deltagere fra alle EF-lande. Danmark var repræsenteret ved Torsten Dinesen fra Københavns kommune, Ole Hammer fra Sekretariatet for minoriteter, København, Lene Haugaard fra Flygtningerådet, København, Ida Kongsbæk fra Økumenisk Ungdomstjeneste i Århus, Jens Østrup fra Ungdommens Informationscenter i København og Lorenzo Del Zanna, katolsk bispedømme.

Økonomisk uro ude og hjemme

Mødet blev indledt med et foredrag af den belgiske sociolog prof. Albert Martens om emnet: Immigrationspolitik og socialhjælp for immigranter«.

Millioner af fremmedarbejdere har forstyrret arbejdsmarkedet og forvirret arbejderklassen i de mest industrialiserede EF-lande. Samtidig har den tappet den tredje verdens lande for deres mest aktive og bedst uddannede arbejdskraft. Dette medfører nye prisstigninger og følgelig en forstærket udvandring af arbejdspotentialer fra den tredje verden.

Konflikt og udbytning

Det største problem for arbejdsorganisationerne i EF-landene er, at løse den konflikt der eksisterer mellem på den ene side nødvendigheden af at afvise immigration som en løsning på den økonomiske krise og på den anden side tilgodesee den moralske forpligtelse til solidaritet med immigranterne.

Hvad socialomsorgen angår, kan man konstatere, at den i vid udstrækning afhænger af private initiativer, hvilket gør en kapitalistisk udnyttelse af immigranter lettere. Det er absolut tiltrængt, at fagforeningerne hjælper fremmedarbejderne med at organisere sig. Faktisk sker det jo, at de udnyttede selv er de sidste til at blive klar over systemets uretfærdigheder. Bliver de gjort opmærksomme på dem, afviser de somme tider endog

retfærdige ordninger, ukritiske som de kan være blevet på grund af konflikter-nes skarpe holdninger.

Uddannelse, skat og religiøstolerance

I konferencens anden del blev der fremlagt rapporter om situationen og initiativerne i enkelte EF-lande. Desværre forblev oversigten over situationen i Europa temmelig ufuldstændig på grund af den store forskel i erfaringer

(Fortsættes på bagsiden)

Fransk biskop om det religiøse liv i Sovjetunionen:

Kristendommens største vulkan

Marseille (NC) — Da præsidenten for den franske bispekonference, ærkebiskop Roger Etchegaray af Marseille for nyligt vendte hjem fra et besøg i Sovjetunionen, sagde han, at »ingen kan forestille sig, den styrke og intensitet, det religiøse liv har i Sovjetunionen.« »Der er ingen tvivl om, at det er kristendommens største vulkan«.

Glødende lava af tro

Ærkebiskop Etchegaray besøgte Sovjetunionen som den ortodokse kirkes gæst. Han fortalte bl. a., at evangelierne »bliver skrevet af i hånden, snuppet fra turister og købt på det sorte marked«. Den ortodokse kirke er, sagde ærkebiskoppen »blevet berøvet alle andre aktiviteter« end dens liturgi. I Kiev, en by med 2 millioner indbyggere, er der kun 9 kirker og ingen af dem i boligkvartererne. Alligevel er

forholdene langt bedre end før den sidste krig.

Ærkebiskoppen minde- des, at i 1938 var der kun 4 af Sovjetunionens 160 biskopper, der ikke var i fængsel, og kun 160 af landets 50.000 præster var dengang ikke fængslede.

»Hvor stort et håb må vi dog ikke nære for denne kirke, når den rige, hvidglødende lava af tro på den treenige Gud igen udbreder sig over hele dens udstrakte område«, udtalte ærkebiskoppen.

Ærkebiskop Roger Etchegaray.

Nordlæk Kul A/S 70 45 30

Automatisk levering
Ollevagt i fyringssæsonen
Egen import og tanklager
Radlodrigerede
tankvogne

nk-olie

**SALG . KØRSEL . ADMINISTRATION
SERVICE . INSTALLATION**

Rødovrevej 383, 2610 Rødovre

01-70 45 30

— sikkerhed for varme

DOMINO STILLADSER A/S

Bådehavsgade 32,
2450 København SV.

Telf. (01) 16 16 72

Facadestilladser og rustestilladser i stål og
letmetall udlæjes og opstilles.

Sonja Treschow-Kühl

advokat

Gjøltingevej 13. - 2900 Hellerup. HE 20 95.
Træffetid fra 10-15, anden tid og lørdag efter
aftale.

Ur- og Brillehuset

"BALANCEN"

v/ KNÜD PETERSEN
Gerritsgade 34, Svendborg.
Telefon 21 19 20

**Murermesterfirmaet
Roman Kusier ApS**

Stationsvej 11, Nivå
Telefon (03) 24 71 50

Bendt Gravgaard

Isenkram og gros
Hobro - Telefon (08) 52 15 44

R. Schulik

Slægterforretning

Nørrebrogade 46, Esbjerg
Telefon 12 02 14

A. Mougard A/S

Entreprenør- & murerfirma

Århus C

Telefon 14 20 23 - 13 83 23

Benzons Aut. katolsk bedemand
Begravelsesforretning 34 46 01 - GO 60 56

Fasanvejens Ndr. Fasanvej 78
Ligkistemagasin GO. 6056 - GO. 6030

Begravelse og bisættelse
ordnes for alle trosamfund.
Alle aftaler kan
træffes i hjemmet
Efter lukketid telf. 30 16 35

Søn- og helligdage: GO. 60 56

Læserdebat: Hvad vil vi med den katolske skole?

Af Bente West

Hvor er friheden til at tro blevet af i danske skoler?

Sidste skoledebat endte i pluralisme i verden og i kirken i dag. Vi må derfor tilbage til kirkemødet i Rom, hvor mange reformer blev vedtaget efter debat og afstemninger. Men i virkeligheden var det fantastisk, at resultaterne af afstemningerne gennemgående var så fine, at der sjældent var tvivl om udfaldet. — Helligånden gjorde sit til både at udvikle kirken og bevare enheden. »For at den levende kirke må blive eet med den levende Kristus, »forkyndte pave Paul som den kloge leder af oplæggene.

Observatørens tilstedeværelse i Peterskirken fik vel især os i de nordiske, protestantiske områder til at blive meget opmærksomme og håbefulde. Et af højdepunkterne under konciliet var da også pavens erklæring til disse repræsentanter for andre kirker. »Vi katolikker ser med sorg på andre religioners fejltagelser og ufuldstændigheder, men vi ærer dem for, hvad de har af sandhed, godhed og menneskelighed.« — »Ærværdige brødre, vores frelsesbudskab er uhyre og byrdefuldt, vi er her for at gøre det bedre, måtte Gud hjælpe os« bad paven, »og give os sand broderlig fred.«

Skoledebatten — en naturlig reaktion

Senere i koncillets forløb, den 18. nov. 1965, kundgjorde paven ved et åbent møde forordningen om guddommelig åbenbaring. Her blev der lagt vægt på, at foreningen med vore adskilte brødre skulle fremmes ved øget bibelforskning og økumeniske bibelprojekter med protestanter. Her blev skriftens rolle i katolsk tradition fremhævet som kilden til guddommelig åbenbaring. Og lægfolkets øgede rolle i kirken blev begrundet med, »at de troende ved dåben er optaget i Kristi legeme og konstitueret som Guds folk.« Med det meget større ansvar, som pave Paul selv var ivrig for at overføre til biskopperne for at decentralisere, er det klart, at kommunikation er nødvendig for at

undgå en skadelig pluralisme.

Skoledebatten her er en naturlig reaktion fra lægfolk på arbejdspladsen, ja, det er simpelthen et stykke arbejde, der skal gøres. — Hvilket grundlag står vi på i vore skoler for at have sand broderlig fred.

Religionsundervisningen i skolen

— Står vi nu sammen på ovennævnte grundlag over for udviklingen omkring os, som for tiden går meget hurtigt? — Vi har da vores frie, katolske skole, hvor vi kan forkynde troen endnu, vi holder vort gamle timetal i religion, og faget bortvælges ikke hos os, kan man sige. Men med vores store protestantiske procentdel af elever og undervisere i protestantisk religion

bliver vi nødt til at følge med i udviklingen i Folkeskolen.

Studerer vi de nye, gule vejledninger, ser man, at her ønsker man »at anskue det centrale i kristendommen på en ny måde«. I Gymnasieskolen af 4. nov. behandles også udviklingen i skolens religionsundervisning, hvor den tidligere konfessionelle målsætning er afløst af det alment oplysende og kulturformidlende. Her går man så vidt, at man ønsker begrebet »anderledes troende« omformet til begrebet »anderledes tænkende«, for faget er eller bør være et generelt oplysende fag uden konfessionelle bagtanker.

Konsekvensen bliver ganske logisk, at man slet ikke skal kunne fritages for religion.

Hvem afgør hvad »det rette ståsted« er?

Af Simone Pedersen

Det er med stor glæde, jeg læser debatten om den katolske skole, og jeg håber, at mange vil give deres mening til kende. Dog forstår jeg ikke rigtig, hvad nogle af deltagerne i debatten mener med, at de vil have »et fast ståsted i det katolske skolearbejde«. Er det den gamle katolske skole, som den var for tyv-tredive år siden, man ønsker tilbage? Efter hvad mange tidligere elever fortæller, skabte dette system ikke just selvstændige unge, der stod fast i troen — måske tværtimod. Jeg mener, at vi skal passe på ikke at gøre den katolske skole til en ghetto, men derimod skabe et milieu, hvor man gennem viden forbereder barnet til at komme ud i vort verdslige samfund.

Det er godt, at vi har den

katolske skole som et tilbud til katolske forældre, men jeg forstår også godt de katolske forældre, der lader deres børn gå i en protestantisk skole — ikke fordi den katolske skole ikke er god nok, men fordi de skal blive i det milieu, de kender fra deres daglige omgivelser, de børn de leger med på vejen, o.s.v.

Tillid til bestyrelsen

At mange katolske lærere foretrækker at arbejde på ikke-katolske skoler, skyldes for manges vedkommende ikke, at skolen ikke er katolsk nok, »har et fast ståsted«, men simpelthen, at de foretrækker at virke som katolikker »ude i verden«, — ligesåvel som ikke alle kristne melder sig ind i et kristeligt parti.

Hvem skal forøvrigt afgøre,

Men her hører logikken op. Her giver man stene for brød, når man udelader følgende for at undgå forkyndelsen: Jesus som Guds søn, Jesu forsoning ved sin korsdød og hans virkelige opstandelse. Der nævnes intet om Guds indgreb eller om Jesu guddommelige magt til at gøre undere. Denne udeladelse giver som resultat »et anderledes evangelium, som ikke er et evangelium, det er kun nogle, der forvirrer jer og gerne vil forvanske Kristi evangelium«. (Galater 1,6.) Det er en protestantisk overlærer, der med disse ord i Kristeligt Dagblad vil værne om læren om Guds søn.

Fælles kristent grundlag

Hvor vågne vi bliver nødt til at være i dag, viser den kendsgerning, at samme overlærer i tide havde indsendt kritik af vejledningen til udvalget, men ikke blev hørt. Med protestanter, der forstår, hvad vi mister, når åbenbaringen går tabt og arbejder for den sande tros forkyndelse også i dag, er det meget let at finde et fælles kristent grundlag.

Koncillets bøn til denne verdens regenter er rigtignok blevet aktuelt i dagens Danmark: »Men i vore hjem, skoler og institutioner må vi i det daglige liv bede dem, der styrer verden, om frihed til at tro, at elske og tjene Gud, frihed til at leve og bringe menneskeheden livets budskab.«

hvad »det rette ståsted« er for den katolske skole? Vi skulle da nødtig komme derhen, at lærerne går og vogter på hinanden om de andre nu også overholder de regler, der er sat for »det faste ståsted«. Vi må have så megen tillid til den bestyrelse, og den bestyrelse, vi har valgt, at vi giver dem frie hænder til at udforme indholdet af den skole, som de leder.

Vi ved, at dåben er det fælles grundlag for alle kristne, så egentlig burde man kunne give alle elever i første klasse, både katolikker og protestanter, samme religionsundervisning og derigennem skabe det kristne milieu, som er den katolske skoles grundlag, så kunne man senere dele klasserne, når der blandt andet skal undervises i dogmatik og sakramenter.

Næste nummer udsendes onsdag den 15. december

KIRKEBIDRAG

OBS.!

Finansåret 1977

vil følge kalenderåret

1. januar - 31. december

Reglerne for beregning af kirkebidraget

1. Katolske ægtepar og enlige katolikker betaler 1½ procent af den skattepligtige indkomst, der fremkommer på selvangivelsen for 1975 i felt nr. 1 n, side 4. Hvis begge ægtefæller har indtægter, beregnes bidraget af den samlede indtægt.

Efter beregningen fratrækkes 80 kr., for hvert barn under 16 år samt for unge over 16 år, der er under uddannelse og uden egen indtægt.

2. Katolikker, der er gift med ikke-katolikker, betaler halvdelen af det bidrag, der beregnes for katolske ægtepar.

3. Katolikker, der ikke har egen indtægt, og som er gift med en ikke-katolik, kan — såfremt der ikke er mulighed for dem at få ægtefællen med til at betale bidrag efter reglerne i punkt 2 — anerkendes som bidragsydere ved at tegne sig for mindstebidraget, som i 1976-77 er sat til 80 kr.

4. Folke- og invalidepensionister, der ikke har andre indtægter end

pensionen, kan anerkendes som bidragsydere ved at tegne sig for mindstebidraget på 80 kr.

Kirkebidraget kan trækkes fra i skat

Den del af kirkebidraget, som ligger mellem 100 kr. og 1100 kr. om året, kan fradrages på selvangivelsen. I selvangivelsen for 1975 var det på side 3, punkt 17: »Deres og Deres hustrus fradragsberettigede gaver«. Imidlertid omfatter denne rubrik jo

Hvad er Ansgarstiftelsen?

Det katolske bispedømme i Danmark har sit kontor i Bredgade 69 A, 1260 København K. Herfra administreres bl.a. kirkebidragsordningen for alle sogne. Som juridisk person har bispeskontoen valgt navnet Ansgarstiftelsen, som er dets navn overfor skat-

tevesenet. Der kan hos skattemyndighederne afgive en skriftlig »Erklæring om årlig ydelse til den Romersk-katolske kirke«. (Disse blanketter kan fås ved henvendelse til det katolske bispeskonto Bredgade 69 A, 1260 København K. telf. (01) 11 60 80, eller hos Deres lokale sognepræst eller formand for menighedsrådet).

Erklæring om årlig ydelse til den Romersk-katolske kirke

Med denne erklæring forpligter De Dem i mindst 10 år, men højst så længe De lever, årligt at betale et beløb til Deres kirke, svarende til f.eks. 1½ procent af Deres skattepligtige indkomst (det er det bidrag, som i mange år har været vedtaget af Pastoralrådet), men De kan selvfølgelig tegne Dem for en større procent.

Det hele kan trækkes fra

Fordelen ved denne 10-års kontrakt er, at De kan trække det hele fra, og at bidraget svinger op og ned i forhold til Deres indtægt. Derved kan De også tilgodese Deres egen menighed, idet en rubrik på erklæringen lyder: »Beløbet ønskes anvendt til fordel for (navn)... kirke i (by) ... For Deres kirke er det ligeledes en fordel, idet den bedre kan vurdere, hvilke beløb den kan regne med.

Skat til Folkekirken

De er ikke forpligtet til at betale kirkeskat til Folkekirken. Hvis De alligevel gør det, vil det fremgå af Deres slutopgørelse for 1975 eller Deres forskudsopgørelse for 1976.

Er dette tilfældet, bør De bede Deres sognepræst skrive en erklæring om, at De tilhører den Romersk-katolske kirke. Når De afleverer denne erklæring på det lokale skattekontor bliver De fritaget for skat til Folkekirken og kan i stedet for betale bidrag til Deres egen menighed.

Der kommer stadig flere og flere frivillige kirkebidrags-ydere

Billedet til venstre er nok så misvisende: Kontanter til menighedernes liv og virke falder jo ikke som regn fra himlen!

Den frivillige bidragsordning lader hvert sogn få en andel på 60 pct. af sit totale bidrag.

Ansgarstiftelsen fordeler de tilbageholdte 40 pct. imellem de vanskeligst stillede menigheder.

Har De tilmeldt Dem denne solidaritetsordning?

»Betal din skat med glæde« hed det før i tiden, og det er et slogan, der er aktuelt for kirkebidraget. Giv dit bidrag med glæde — vær positiv — og vi bli-

ver stadig flere.

I fjor var der 4000 bidragsydere, i maj 1976 var vi over 4600 og nu er antallet yderligere steget med over 200 til 4850 — det er

fint, men det er også nødvendigt.

Her er en lille oversigt, der viser kirkebidragsordningens regnskab for 1975/76:

Regnskab for 1975-76

Indgået			
Indbetalt kirkebidrag			kr. 1.858.000
Udgået			
Sogdenes andel (60%)		kr. 1.115.000	
Hjælp til økonomisk dårligt stillede sogne	kr. 454.000		
Tilskud til bilkøb	kr. 89.000		
ATP for præster over hele landet	kr. 25.000		
Særlige bygningsudgifter	kr. 123.000		
Centralkartotek og opkrævning af bidrag: Porto, formularer, EDB	kr. 64.000		
Lønningsudgifter	kr. 140.000	kr. 895.000	
		kr. 2.010.000	kr. 1.858.000
Underskud, som dækkes af bispedømmet			kr. 152.000

Hertil kommer andel i fællesudgifter som husleje, varme, lys, telefon m.m.

Som De ser mangler der mange penge endnu, så der er brug for flere glade gi-

vere, der forstår deres ansvar overfor kirken i Danmark.

Hvis De ikke allerede er medlem af kirkebidragsordningen, kan De blot

udfylde og indsende kuponen, så får De nærmere besked. Men husk nu at sende blanketten med det samme!

— klip her ✂

TILMELDING TIL KIRKEBIDRAGSORDNINGEN FRA:

NAVN
(Skriv venligst med blokbogstaver)

STILLING

GADE/VEJ og NR.

POSTNUMMER og BY

Jeg/vi ønsker at betale bidraget i:

1 rate ☐ Sæt x i
2 rater ☐
4 rater ☐ ét felt
10 rater ☐

I 1977 ønsker jeg at betale et bidrag på i alt kr.

.....
(dato)

.....
(underskrift)

BEMÆRK VENLIGST:

Denne tilmelding kan sendes ufrankeret til omstående adresse. Sendes den i kuvert, må den frankeres som brev. Indbetal ikke kirkebidrag, før De har modtaget Deres giroindbetalingskort. Hvis De allerede er tilmeldt, skal De ikke tilmelde Dem på ny.

UNG DEBAT

*At bede,
gør man det ikke bare
for at redde sig selv?
Er det ikke vigtigere
at redde
10 menneskers liv?*

Jens: Man må vel begynde med at tale med Vorherre, springe ud fra 10-meter-vippen, kaste sig ud i det, for overhovedet at komme i gang.

Per: Mange siger vel bare en masse ord til Gud uden at tænke over dem. De skulle ta' og be' om ånd og styrke til at yde noget.

Lis: Man skal ikke bare snakke, man skal også lytte — give Gud en chance.

Per: Det er for passivt. Man må også selv sige noget hvis man vil have en form for svar. Ellers kommer der ikke nogen dialog i stand.

Lis: Du er aldrig passiv når du virkelig lytter. Man må have et personligt forhold til Gud for at det skal komme.

Max: Svarer han så? Sidder man ikke bare og hører sin egen stemme?

Lis: Selvfølgelig svarer han — på sin egen facon. Jeg var engang på kursus med nogle voksne. De

sagde noget, som gjorde mig mere og mere urolig. Det generede mig meget at sige noget i denne forsamling. Men efterhånden vidste jeg, at jeg kun ville få det godt igen, hvis jeg sagde det, jeg tænkte. Og at jeg ville få det værre, hvis jeg ikke gjorde det. Så det var altså Guds måde at sige til mig: Kom så i gang, sig noget!

Der er forskel

Per: Der er også forskel på at bede om noget bestemt og samtale med Gud om problemerne.

Pia: Hvad mener du med det? Man kan snakke med sig selv om Guds mening med de forskellige ting. Det er troens refleksion, og det er udmærket. Det er bare ikke bøn.

Max: Hvad skal der så til?

Pia: Bøn er en du-jeg-samtale med Gud. Guds ord bliver levende for dig. Pludseligt er det ham selv, der siger ordene til dig, rammer dig med dem, så de siger dig noget helt personligt.

Hans: Ja, man rammes af et stærkt ord fra evangeliet, så man føler at her taler Gud lige ind i ens egen situation.

Per: Det er det, jeg synes: Bønnen må have et formål. Den må på en eller anden måde opruste en til selv at gøre noget — give en dag til kirken eller sådan noget. I stedet for at betale sig fra det med et Fadervor og et Hildig Maria skal man bede Gud give en et spark!

Ane: Sparket skal komme fra Vorherre. Han skal have initiativet.

Mange slags bøn

Hans: Bede og bede er flere ting. Der er eneboere, der bare lovpriser Gud og beder for alle mennesker i hele verden. Man skal også bede for bønnens skyld — for at lovprise Gud, ikke bare for sig selv og andre.

Jens: Det synes jeg, er flugt fra verden og spild af gode kræfter, simpelthen!

Hans: Ikke enig! Eneboere supplerer dem, der arbejder intenst. Det er dejligt at tænke på, at der sidder nogen i klostrene og gør det.

Ane: Man kan også bede når man sidder på sin cykel. Ens tanker må være henvendt til Vorherre hele dagen. Hvordan kan man have en ven, hvis man ikke snakker med ham? Man kan ikke være kristen, hvis man ikke beder. Man skal også høre efter, hvad Gud vil have man skal gøre.

Per: Der skal være en kombination af bøn og handling. Bøn kan indsnævres til et to-sidet forhold. Det kan være farligt. »Giv os i dag vort daglige brød« — det er jo en ligetil sætning. Men den skulle nødig drejes hen i retning af: »Kære Fader, hjælp de fattige!« Vi må bede om, at Gud vil styrke os til selv at gøre noget.

Aldrig enten-eller men både-og

Max: Hvorfor er det så vigtigt at bede? Gør man det ikke bare for at redde sig selv? Er det ikke vigtigere at redde 10 menneskers liv?

Lis: Hvis man ikke har et personligt forhold til Gud, kan det aldrig blive rigtigt, det man gør som kristen. Moralsk set er det selvfølgelig godt, at redde 10 menneskers liv. Men det kommer så sandelig an på, hvad man redder dem til, hvilket liv man redder dem

til. Hvis ikke din handling på en eller anden måde søger dig, livredderen, og de 10 reddede til Gud, så redder du kun deres fysiske liv. Det kan hedninger også gøre. Men hvis ikke du derved har hjulpet dig selv eller dem i kontakt med Gud, hvor meget har du så egentlig hjulpet dem ved at forlænge deres liv? Dø skal de jo alligevel engang. Det er hele mennesket, der skal reddes, hele menneskets virkelighed. I et liv uden Gudsforhold »drukner« de jo alligevel, ikke legemligt, men sjæleligt set.

Jens: Selvfølgelig skal de 10 reddes! Der er jo mange praktiske opgaver, som ikke løses, hvis man kun beder. Man skal også kaste sig ud i handling. Får man så at vide, at det ikke var helt godt, det man har gjort, så snakker man videre med Gud om det.

Hans: I virkeligheden skal det jo ikke bare være os, der beder og handler, selv om det er med Guds hjælp. Det kan ikke-kristne også gøre.

Pia: Ja, det kristne er, at det er Kristus selv, der beder i os, der handler gennem os. Vi skal være hans hånd og mund og fod.

Per: Men det går ikke af sig selv! Man kan ikke bare sidde og lade nåden dryppe! Man må koncentrere sig om at lytte, og engagere sig, når man skal handle.

Pia: — og hele tiden vende tilbage til Gud og få noget mere gjort ved det.

klip her

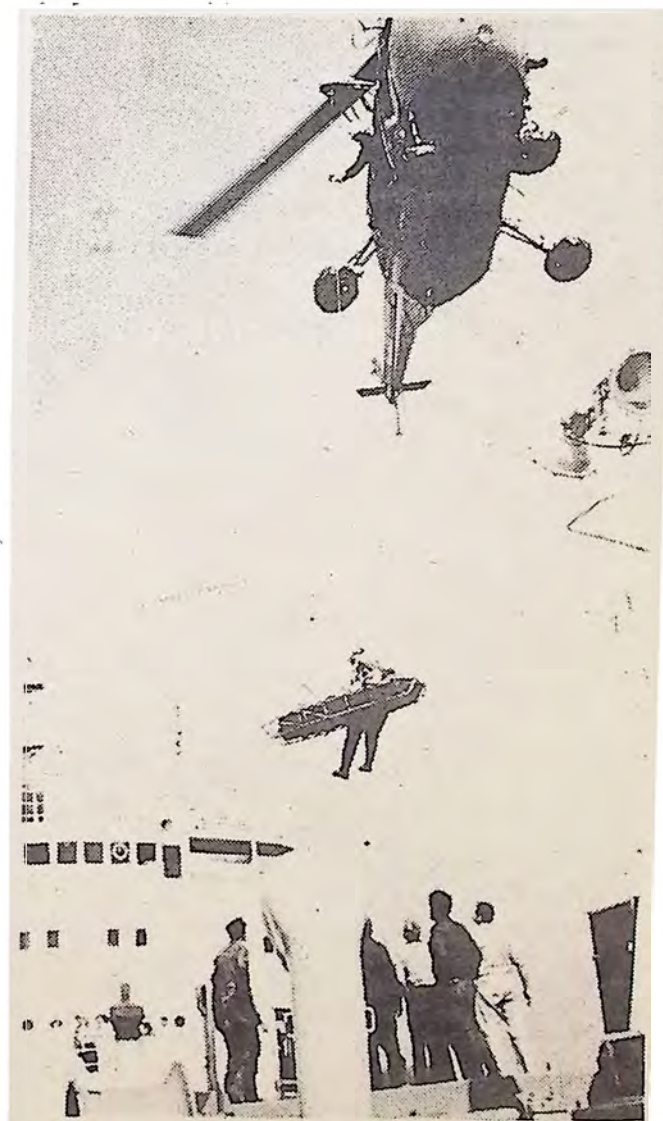
POSTKORT

Postbesørges
ufrankeret
(Modtageren
betaler
porto)

688

ANSGARSTIFTELSEN
Bredgade 69 A
1045 København K.

Reserveret postvæsenet

24. september - 3. oktober

International Ungdomsmarch til Assisi

I perioden den 24.9 — 3.10. 76 deltog vi fem undertegnede i den ca. 200 km lange march fra Siena til Assisi i anledning af den hellige Frans af Assisi's 750-års dødsdag.

Ruten var lagt således at den gik gennem de menigheder som Frans af Assisi gerne ville besøge inden han skulle dø. Af denne grund fik turen rent landskabsmæssigt set et fantastisk forløb. Vi gik skiftevis i bjerge og i dale, gennem store og små byer, vi fik set næsten alt hvad Italien kan byde på.

Næsten hele verden

Vi, de ca. 80 deltagere fra næsten hele verden (Italien, Malta, U.S.A., Canada, Angola, Syrien og Danmark), fik en enestående chance til at opleve Italien og italienere på

tæt hold. For efterhånden som vi fik aflagt vores materielt, blanktpudsede ydre (skægget stod, små-beskidte og svedige), kom vi dels nærmere på hinanden og på vores omgivelser. Vores facader faldt og vi kunne opleve hinanden. Sprogligt set udviklede vi os ligesådan. I begyndelsen opgav man som regel folk, hvis de ikke kunne tale engelsk, fransk eller tysk, men meget snart fandt vi ud af at hjælpe hinanden, se igennem fingre med vores ubehjælpsomheder, grine af det, være brødre og søstre.

Marchen var fra starten lagt i fransiskansk ånd, d.v.s. vi skulle være fattige og bodfærdige. Hvor vanskeligt dette var, fik vi vist alle at mærke. Her rejste vi afsted med vores gode tøj, deodoran-

ter, sæbe, barbergrej etc. etc., det var svært helt at glemme den overflodscivilisation vi kom fra og leve som fattige.

Vores dage var hårde med dagsmarcher på helt op til 30 km, men når man sammenlignede det med, hvad Frans blev udsat for, var det jo i virkeligheden ingenting. Vogne kørte vores bagage, hvis vi ville, vi fik vand og frugt på ruten og blev plejet af en læge om aftenen, hvis vi behøvede det, mens Frans af Assisi syg og træt kæmpede sig vej til Assisi.

Et antiklimaks

Assisi, som vi nok alle havde set frem til med stor forventning, blev næsten et antiklimaks. Vi var trætte, beskidte, men alligevel glade,

men vores besøg i Assisi blev præget af messer, der var alt andet end holdt i fransiskansk ånd, vi blev chokeret for nu så vi det hele med andre øjne: ærkebiskoppelig glimmer, silke og knipling, røgelse, øvrigheds personer, alt i alt en grusom omvæltning. Vi måtte trøste os med at udtrykkene for vores fælles tro er mangfoldige, og at indholdet inderst inde er det samme. En oplevelse vil vi dog gerne nævne, nemlig andagten i den hellige Frans' gravkrypt i Assisi. Her var der samtidig med tekstlæsning og fælles bøn, lejlighed til personlig bøn og meditation. En stille glæde hvilede over os den aften.

Til slut vil vi gerne takke alle dem der gjorde det muligt for os at turen blev så vellykket. Vi vil takke den åbenhjertige og imødekommende italienske befolkning, den mængde af ordenfolk som fulgte os på turen, vore meddeltagere, lederne af turen og især pater Mizzi — vores helt fantastiske leder.

Pace e Bene.

Lene Arlund Jensen, Lise Baadsgaard Jensen, Jens Elbrønd, Jacob Elverum, Thomas Høyer.

Meddelelser fra bispekontoret

Polsktalende

Ved en fejltagelse er der ikke tidligere blevet meddelt, at pater Josef Dudek CSSR fra 1. januar 1976 er blevet udnævnt til sjælesørger for de polsktalende katolikker i Københavns-området.

Pastoralassistent

Søster Lioba Vinten OSB er fra 20. juni 1976 udnævnt til pastoralassistent ved Sct. Antoni Kirke i Brønshøj særlig med henblik på den pastorale omsorg for beboerne i plejehjemmet Hoffmanns Minde.

Island

Pater Georg Meertens SMM er fra 1. august 1976 af sine ordensforesatte blevet udnævnt til præst på Island med særlig henblik på den pastorale betjening af Søsterkommuniteterne. Udnævnelsen gælder for 4 år. Hans adresse på Island er: Jofridarstadir, 1633 Hafnarfjörður, Island.

Bestyrelse for Pastoralseminarium

Biskoppen har den 30. august 1976 nedsat en styrelse for pastoralseminariet i bispedømmet København. Den består af pater Pierre Gregoire OP, pastor Lars Messerschmidt og pater Heinrich Roos SJ. Pater Heinrich Roos SJ er udpeget til formand for styrelsen og leder af pastoralseminariet. Udnævnelsen gælder indtil 30. juni 1977.

Herlev og Brønshøj

Fra den 1. september 1976 er pater Leo Kertz OMI, der er sognepræst ved Vor Frue Kirke i Herlev, konstitueret som sognepræst ved Sct. Antoni Kirke i Brønshøj for 1 år. Pater Frank Jobst OMI er fra samme dato og ligeledes for 1 år udnævnt til andenpræst ved Sct. Antoni Kirke i Brønshøj. Han fortsætter samtidig i sin stilling som andenpræst ved Vor Frue Kirke i Herlev.

Silkeborg

Fra den 1. november 1976 er pastor Alfred Lemaire O.Præm. blevet fritaget for sin opgave som præst for menigheden i Herning. Han fortsætter som sognepræst ved Vor Frue Kirke i Silkeborg.

Vejle og Herning

Fra den 1. november 1976 er pastor Willem Wuyts O.Præm. blevet udnævnt til præst for menigheden i Herning. Udnævnelsen gælder for 3 år. Pastor Wuyts vil være bosat i Herning, men vil dog fungere som anden præst i Vejle hver torsdag og fredag. Pr. 1. november 1976 er pastor Henri Kerkhofs O.Præm. blevet udnævnt som sognepræst ved Sct. Norberts Kirke i Vejle. Udnævnelsen gælder for 3 år.

Missionslandene

Den nordiske bispekonference har besluttet, at der i hvert af de skandinaviske bi-

spedømmer skulle udpeges en præst til den opgave at fremme katolikernes ansvarsbevidsthed overfor missionslandene. Pater Urban Figge OMI (Viborg) har erklæret sig rede til at overtage denne opgave i vort bispedømme fra 1. september 1976.

Kommission for præstelønninger

Biskoppen har den 28. september 1976 nedsat en kommission for præstelønninger med det formål at sikre en rimelig og ensartet aflønning af præsterne. Kommissionen består af tre medlemmer, nemlig en verdenspræst, en ordenspræst og den præst, der sidder i pastoralrådets økonomiudvalg. De to førstnævnte udpeges for 3 år ad gangen. Medlemmerne er følgende præster:

Guido Kreienbühl, Jac. Adams CSSR, Gerhard Sanders SJ (økonomiudvalg)

Hans L. Martensen

KAJ F. FJORDING & SØN 1/5
MURERMESTRE • INGENIØRER
ENTREPRENØRER • TLF. 01 • 63 12 88
KVALITETSBYGGERI FRA GRUNDEN
TOTALENTREPRISER • HOVEDENTREPRISER
JORD • KLOAK • BETON • MURERARBEJDE
OG SÅ OMBYGNING OG RESTAURERING
MEDLEM AF KØBENHAVNS MURERLAUG

Ressourcespild

Flere tusinde varmtvandsbeholdere og mange tusinde meter vandrør tæres op hvert år. Ring til Deres VVS-Installatør og få monteret et

ANO-KAT minielektrolyseanlæg

I Deres parcelhus. Så er Deres varmtvandsbeholder og rørsystem — for ca. 700 kr. — effektivt beskyttet mod korrosion

Guldager Electrolyse ApS

Tømrermester

Ferd. Færch & Co. A/S

Strandvejen 23, Ålborg
Telefon 16 26 00

Mogens Larsen

Rensherød 31, Åbenrå
Telefon 62 25 30 og 62 34 27

Lys — Kraft — Varme

H. OVERBECK A/S

Ingeniørfirma

Havnepladsen, Kolding
Telefon 52 35 55

L. BASSE

Kaffe - Vin - Konserver
Hjørnet af Nørregade og Jyllandsgade
Esbjerg
Telefon 12 05 78

Advokat

Jørgen Ulrik Nielsen
Skindergade 32, 1159 K.
Tlf. (01) 13 42 44

Juridisk bistand bl.a. ved køb og salg af ejendom, prioritering og oprettelse af testamente.

MONIES & ANDERSENS EFTF. A/S

WVS

Frederiksborggade 22,
1360 København K
Telefon 13 23 14

Varme, ventilation, sanitet

E. Christoffersen

Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74.

C.B. Riis & Søn

Slagtermestre

Valby Langgade 36
København Valby — Telefon (01) 16 00 89
1. kl. kød og pålæg

Brdr. MEYER

Blikkenslagermester

aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peter Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 — 80 50 30

Gør dig rede, bliv lys, thi dit lys er kommet, HERRENS herlighed er oprundet over dig. Thi se, mørke skjuler jorden og dunkelhed for folkene, men over dig skal HERREN oprinde, over dig skal hans herlighed ses. Til dit lys skal folkene vandre og konger til dit strålende skær. Ej mer skal solen være dit lys eller månen skinne for dig: HERREN skal være dit lys for evigt, din Gud skal være din herlighed. (Es. 60, 1 - 3 og 19)

Af Willem Wuyts

seligt mister hele menneskeheden Guds lys. Derfor snubler og falder den — ofte med kun sin spinkle »viden« uden visdom som eneste lommelygte. Denne tiggengang efter det table lys skildres i Bibelen som en forvirret og forvirrende pilgrimsgang gennem historien, en søgen efter visdom og oplysning, som hver gang havner i en blindgyde, hvor sol og måne og stjerner dyrkes og påkaldes som guder, som om de var lyset.

Guds eget folk

Herrens »nye dag« oprinder den dag, en mand som Abram erfarer det indre lys, som gør ham til de troendes stamfader —

jen, senere under Salomo symboliseret i templet på Sions bjerg, Guds eget Jerusalem. Hver gang vi tænder det andet adventslys, bekender vi vor tro på, at synd er død og mørke, fordi synd er et »nej« til livet, mens nåde er liv, og liv er lys.

Det tredje lys: Kristus

Men heller ikke Guds eget Israel kunne vandre uden at miste lyset. Afgudsdyrkelse og barbari slukkede gentagne gange »visdommen« i Israels hjerte. Dets konger gav det dårlige eksempel. Magt gør korrupt. Folket forfaldt til hedsnaskab. »Bruden« fra Højsangen opførte sig som en »skøge«.

Fire levende lys

På sygehuse og i skoler og i de fleste danske hjem tændes nu om stunder adventskransen. Også mennesker, der ingen forbindelse har mere med nogen kirke, tænder de fire adventslys. Også mennesker, der står fremmede over for kristendommens liturgi og symboler, samles omkring det stedsegrønne hjul, som dybt i dem vækker en sær forventning.

Det er måske, fordi et sjøvt sprogligt tilfælde lader det danske udsagnsord at vente lyde så beslægtet med det latinske ord adventus, som betyder ankomst, at så mange herhjemme fornemmer adventstiden som en ventetid. Og det er den på en vis måde også, blot ikke nogen passiv ventetid som i en læges venteværelse, men en aktiv forberedelsestid til en stor fest.

Hvad venter vi på?

Nogle venter på ingenting, andre venter på Godot. Nogle venter kun på solhverv og det nye forår, og andre igen venter på et svar på deres livs usikkerhed.

De kristne venter på Herrens endegyldige tilsynskomst. Derfor, og kun derfor har kirken døbt den hedenske solhvervsfest om til festen for Kristi første komme: Solen er Kristus i håbløshedens vinter.

Vinterromantikken, familiens hygge omkring den dansende flamme, levende lys i en naturdød tid, alt dette opleves som fællesskabdannende. Alt dette gør det forståeligt, at også ikke-kristne alligevel tænder lys i adventskransen.

Spørger man børnene i skolen, hvorfor der er fire lys, lyder svaret prompte: Fordi der er fire søndage til Jul.

Spørger man, hvorfor vi så begynder med kun at tænde ét lys, og så ét mere hver søndag, svares der vel: Fordi vi får mere lys jo nærmere vi kommer Julen.

Men hvilket svar finder vi når vi prøver at tænke bibelsk og kirkeligt?

Det første lys: Skabelsen

Skabelsesberetningen begynder med lysets oprindelse.

»Der var mørke over verdensdybet« siger den ukendte digter med sin endnu usikre fornemmelse af et univers, »og Gud sagde: der blive lys! Og der blev lys.«

Universets historie skildres af denne troende israelit som et opgør mellem mørke og lys, og Gud kaldte lyset »dag«. Bibelen er beretningen om »Guds dag«. Den er ikke skrevet som en naturvidenskabelig rapport om tingenes evolution, men som en klar trosbekendelse på, at det er Gud, den evige og tidløse, der »choker« historien i gang: Guds væsen er simpelthen lys, han »bor i et utilgængeligt lys, hans verden er lys og derfor sætter han skabelsen af en verden udenfor ham i gang med lys.

Troens erfaring

I vort samfund fabler endnu mange mennesker om modsætningen mellem tro og videnskab! Modsætningen opstår for dem, fordi de vil sammenligne en sag, de har erfaret, med en sag, de ikke har erfaret — hvil-

ket er en højst uvidenskabelig fremgangsmåde! Videnskab er en logisk konklusion af præcise erfaringer. Men troens erfaring er lige så reel som erfaringen om lysets hastighed. Derfor er det muligt at drage logiske konklusioner af denne præcise troserfaring. Derved bliver troen et lige så objektivt forskningsområde som anatomen, psykologien, sociologien m.m. Modsætningen mellem tro og videnskab kan derfor kun opstå i den ikke-troende, men det er jo ikke troens skyld. Jorden, som er rund, kan jo ikke gøre for at nogle stadig nægter at tro på, at den er rund.

Gud, som er skaber, forsvinder ikke blandt andre myter og eventyr, fordi man ikke erfarer ham, lige så lidt som dagslyset kaldes en saga blot, fordi man er blind.

Bibelen erfaring

Bibelen er et enormt vidnesbyrd, skrevet sammen af kendte og ukendte mennesker, der netop har erfaret Gud og fortæller os, hvordan denne erfaring gjorde dem til troende.

I et litterært fremragende skuespil i syv akter (og hver »aften« falder tæppet efter en akt, når Gud så at det var godt) bygges kulisser op for hovedaktøren, mennesket. Den første skabning er lyset og den sidste er mennesket. Manden og kvinden er slutproduktet af »Guds dag«. De er skabt i Guds billede, og Gud er lys. Derfor skal de være Guds medarbejdere og bærere af hans lys. De skal gøre hele universet til Guds bolig.

Når vi tænder det første adventslys, bekender vi vor tro på, at lyset er skabt af Gud, og mennesket i Guds billede som lysspredere.

Det andet lys: Israel

Men mennesket er også en lysslukker.

Lige fra Abels død til den sidste, som dræbtes i dag, slukker mennesker livet og lyset for hinanden. Synd er ensbetydende med: mørke igen. Ustand-

Abraham. For Abrahams tro skabte Gud et nyt folk, Guds eget folk, som de kalder sig, et folk som skulle vandre i lyset og vise hele menneskeslægten vejen tilbage til lysets ophav. Den dybeste mening med den Gamle Pagt er, at Guds »ejendomsfolk« skal bære Herrens lys frem igennem historien. Mens hele hedenskaben sammenlignes med mørket, ses Israel som Guds ildsøjle om natten, en bavn på hø-

Skyggen over den Gamle Pagt er Israels trosløshed. Derfor talte Guds visdom, buldrende eller blidt, gennem profeters mund om en kommende Messias, »Han-som-kommer« i Herrens navn. Han skulle være »Immanuel«: Gud-blandt-os, Fredsfyrsten, som genopretter retfærdighedens rige. Med hans komme skulle det evige lys gå op over et folk, »der sad i dødens skygge og i mulmets land«.

Hvad venter de på?

Profeter og salmedigtere og de ukendte genier, som har husket og samlet deres digte og taler, besynger Guds tilsynkomst med længsel og forventning. Kun Guds visdom er »en lampe for deres fødder«. Historien bier på morgengryet som en vægter bier på solen.

„Lys af lys“

Da tidens »fylde« var kommet, og menneskehistorien gik højgravid af forventning, kom Lyset midt om natten: Ikke længere gennem profeters mund men gennem en kvindes skød, »I kødet og under loven« gik Visdommen ind i denne verdens nat »og natten blev som højlys dag«.

Lyset er Kristus. Solen, der jager skyggerne bort, er Herrens gesandt. Denne er dagen, som af alle kristne fejres som Jesu Kristi fødselsfest.

Mens vi tænder det tredje lys i adventskransen, bekender vi vor tro på Jesus som Kristus. Det vil sige: som Guds nåde og fred tilsynkommet i manden fra Nazaret, »Gud af Gud, Lys af Lys, sand Gud af den sande Gud, født men ikke skabt, af samme væsen som Faderen, ved hvem alt er skabt«, som vi beder i kirkens trosbekendelse fra koncilerne i Nikæa og Konstantinopel.

(Hvis vi ikke tror dette, kan vi lige så godt smide adventskransen i skralde-

spanden nu, med det samme, for ellers bliver det næste for anstrengende at høre på og at leve med!)

Det fjerde lys: Du og jeg

Et opgør mellem mørke og lys blev også Jesu liv, men da hans »time«, hans »dag« var kommet, blev mørkets fyrste skamskudt: I den samme time, Jesus gik ind i døden, gik han ind i Guds herlighed.

Også og vel især i påskesnatten synger vi det højt, mens Kristuskærten bæres gennem den mørke kirke: »Kristus er vort Lys! Gud ske tak og pris!«

Denne er »dagen«, som Herren har skabt. Og den opstandne Herre udgyder sin Ånd, som er lys, over alt kød, over sine apostle, over sin unge kirke. Han sender den som lysbærer ud i verden, ikke for alligevel at blive mørkeråd, men for at alle folkeslag skulle opleve, hvad Simeon sang i templet, at Kristus skulle blive »et lys til oplysning for hedningerne« og ikke nøjes med blot at forblive »en hæder for sit eget folk Israel«.

Sendt i verden

Gennem vor dåb og vor firmelse sender Gud os ud i verden for at stifte fred og forberede et retfærdigt rige. Vi skal være byen på bjerget, som ikke kan skjules, og lyset på stagen, ikke under kornskæppen, lyset der oplyser hele huset »for at folk kan se vore gode gerninger og lovprise Herren for dem«

Hvis vi da, af angst for at skulle blive sammenlignet med oplyste despoter, unddrager os denne sendelse, svigter vi som kirke. Da bliver »bruden« en skøge igen. Opgøret mellem mørke og lys fortsætter i vort liv, i hvert menneskes liv.

Tør vi tænde?

Derfor skal vi tænke os godt om, mens vi står med tændstikken i hånden, før vi tænder det fjerde lys. Dette er vort eget livs lysende eksempel, vi udtrykker. Tør vi tænde det? Eller fettere sagt: er det tændt for vore medmennesker?

Det er egentlig ganske udmærket, at vi ikke sætter kun ét lys på adventskransen den første søndag i advent, men alle fire på én gang. For så får vi, mens vi tænder det ene og bekender vor tro på den skabende Gud, endnu én uge til at overveje Israels kald, to uger til at meditere over Kristi plads i verdens liv, og hele tre uger til at gøre op med os selv, om vi kan tænde det fjerde adventslys med god eller dårlig samvittighed.

Menneskesyn og samfund

En samtale med lektor ved Århus Universitet, dr. phil. Bent Dalsgaard Larsen om meningen med hans seneste bog »Menneskesyn og samfund«. Bogen er netop udkommet på Katolsk Forlag, og vi gav den en kort omtale i sidste nummer af »katolsk orientering«.

I en TV-samtale for nylig udtalte Johs. Sløk, professor i idehistorie ved Århus universitet, at marxisme og Indre Mission jo er ét og det samme. Det kan unægtelig diskuteres. Selv om der kan drages psykologiske paralleller mellem sådanne to bevægelser, så er der jo dog kristendommen til forskel! Interessant er imidlertid Sløks bemærkning: at han i begge bevægelser forgæves efterlyser et udarbejdet menneskesyn. Dette vigtige emne har en anden universitetsmand i Århus, lektor i klassisk filologi, Bent Dalsgaard Larsen taget op i en bog, som netop er udkommet på Katolsk Forlag: Menneskesyn og Samfund.

Forfatteren arbejder til daglig i et studentermiljø, der beskæftiger sig intensivt med et opgør mellem det liberalistiske samfund og det marxistiske menneskesyn.

Baggrunden for det ideologiske opgør

I sin nye bog giver han et originalt kristent bidrag til denne debat. Han har ikke sluppet sit studentermiljø af syne, men går åbent, smidigt og energisk ind på deres argumentation.

Ingen skal sige, han løber med en halv vind. De unge arbejder målbevidst i teori og praksis, og Dalsgaard Larsen slår følge på vejen.

Han trækker hovedlinjerne op i den idehistoriske baggrund for det ideologiske opgør i hele den vestlige verden i dag. Han påviser positive og negative sider. Han viser også, hvordan problemstillingen kommer til kort overfor det bibelske menneskesyn — til skade for både lighed, frihed og broderskab.

Plovfuren drev blikket videre ud

Også i praksis har Dalsgaard Larsen baggrund for at forstå de unge marxister og deres protest mod et samfund for de velbjærgede. Født i 1931 som nr. 7 af en søskendeflok på 11 begyndte han som bonde dreng i et grundtvigsk miljø i Nordjylland. Han arbejdede som karl på en gård og regnede med at skulle blive ved landbruget.

Men plovfuren drev blikket videre ud. Horisont måtte der til, både historisk, socialt og religiøst.

Han valgte at læse teologi — med tanke på at blive højskolelærer. På universitetet oplevede han spændingen mellem de kæmpende livssyn, men han savnede jordforbindelsen. Den materialisme, han mødte, knyttede sig til industri- og velfærdssamfundet, henholdsvis til videnskaben, men ikke til menneskets egen natur.

Det var vel både bonden og grundtvigianeren, der her rørte på sig. Men det

blev thomismen og den katolske kirke, der samlede alle disse tråde for ham til en levende, organisk helhed.

I en samtale med forfatteren har vi stillet ham nogle direkte spørgsmål:

— Er det en politisk bog, du har skrevet?

Nej, ikke umiddelbart, men en bog om vigtige forudsætninger for den politiske debat.

— Du mener menneskesynet?

Ja, jeg har søgt på en enkel måde at sige noget om de grundlæggende spørgsmål om menneske og samfund, sådan som vi møder dem i dag i samfundet, i universitetsmiljøet og i kirken.

Hele mennesket må tilgodeses

— Hvilke spørgsmål f.eks.?

Bogen er bl.a. en diskussion med liberalismen, ateismen, materialismen og marxismen. Alle vil de hver for sig give et totalbillede af tilværelsen, men det sker på bekostning af væsentlige dimensioner i vort liv.

— Du mener, de kommer til kort overfor virkeligheden?

Ja, både overfor Guds og menneskets, som jo til syvende og sidst er den samme virkelighed. Et samfund, der trods fundamentale menneskelige behov, er dømt til at strande.

— Hvad er så modellen, vi skal arbejde efter?

Der gives ingen færdige modeller. Politik og samfundsdannelse må tage højde, både for borgernes aktuelle behov og for de varige menneskerettigheder som frihed, lighed og broderskab. Her kræves politisk klogskab og et menneskesyn, der tilgodeser hele mennesket og alle mennesker i samfundet.

Det springende punkt er Gud

— Hvad forstår du ved menneskesyn?

Menneskesyn er et spørgsmål om, hvordan vi ser på os selv og hinanden og følgelig handler overfor os selv og hinanden. Altså et spørgsmål om, hvordan vi ser på samfundet og på hele tilværelsen.

— Hvad betyder kristendommen for vort menneskesyn?

Ifølge Bibelen er mennesket placeret over naturen og sat til at herske over den i et fællesskab, der bygger på gensidig hjælp. Samfundets orden er knyttet til slægtsdannelsen, som bygger på enheden mellem mand og kvinde. Det springende punkt er

imidlertid, at mennesket kun vil kunne magte sin opgave i samme grad det begiver sig ind under Guds magt.

Marx og Mao er døde — ikke Kristus.

— Er det kristne menneskesyn ikke vanskeligt at håndtere i dagens politik?

Jo, for så vidt det ikke kan indfanges i nogen ideologi eller fixeres i et bestemt system. Kristus er jo ikke død sådan som Marx eller Mao. Han fortsætter sin verdensstyrelse fra dag til dag. Politisk lederskab bliver derfor ikke kun et spørgsmål om det rigtige menneskesyn, men om den aktuelle holdning til Gud og mennesker.

— Til de rigtige principper må altså føjes de rigtige personer, som man kan have tillid til?

Ja, hvordan skal politiske ledere kunne håndtere spændingen i et samfund mellem frihed og lighed f.eks., så den udnyttes positivt til borgernes trivsel, hvis ikke de har arbejdet med den i deres eget liv?

— Det lyder idealistisk.

I og for sig ja. Men hvis ikke vi trækker den vej, så er spillet gående. Så fortsætter det ene politiske system med at kæmpe for friheden på lighedens bekostning og det andet for ligheden på frihedens bekostning. Og når det kommer til stykket: Hvor mange vælgere går ikke til stemmeurnerne for at stemme på netop de folk, de har tillid til! Fordi de udmærket godt ved, at det i sidste linje og i alle forhold er personkraften, alting står og falder med.

Kristne personligheder

— Så er det altså kristne personligheder, vi har brug for i dagens samfund?

Ja, afgjort, selv om det lyder provokerende. For vi står jo her overfor en markant forskel mellem marxistisk og kristent menneskesyn. Kristendommen tror på mennesket og satser på det — for så vidt mennesket tror på Gud og satser på ham. Det, vi har brug for, er personligheder, der som kristne har lært at fungere i og med et fællesskab, for det fælles bedste. Det er også det kristne svar på elite-problemet.

— Og din bog kan være et bidrag til sådanne personligheder?

Og til vælgerne, håber jeg. Jo mere vi taler og skriver om disse ting, i tide og utide, jo mere har vi chance for at bevidstgøre os selv og andre i den åbenlyse konflikt om menneskesynet, som vi oplever i dag, også her hos os.

Rosenkrans og aflad

I no. 16 af Katolsk Orientering skriver pater W. Wuyts en artikel om rosenkransbønnen og fortæller om tidligere tiders mulighed for at vinde aflad derved. Artiklen fortsætter så: »Men tag det nu roligt! der er ingen aflad mere at »fortjene« i dag«

Læredokument vedrørende aflad

Denne meddelelse kan ikke være rigtig. Den 1. januar 1967 udsendte pave Paul VI. en »Constitutio

Apostolica de doctrina Indulgentiarum«, altså et officielt læredokument vedrørende aflad, hvori kirkens fuldmagt til at meddele aflad atter fastslås. Aflad er hel eller delvis benådning for bodsøvelser, som kirketugten kan pålægge synderen, efter at selve synden er forladt ved bodens sakramente. Den oprindelige, strenge bodsøvelse konverteres til en overkommelig fromhedsøvelse.

Tilståelse af aflad falder

derfor ind under kirkens nøglemagt. Constitutionen skelner fra nu af mellem »fuldkommen aflad« (indulgentia plenaria) og »begrænset aflad« (partialis). Derved afskaffes de gamle tidsrum for oprindelige bodsøvelsers længde såsom 40 dage eller 7 år m.v. og stadig ifølge nøglemagten.

Som bekendt har de troende i mange århundreder selv pålagt sig disse af kirken godkendte »fromme gerninger« (pia opera). Blandt de from-

hedsøvelser eller gode gerninger, hvorved begrænset aflad kan vindes nævnes under no 17: »De kristne, der bruger devotionier såsom krucifikser, kors, bedekranse, skapularer og billeder, der rettelig er vel-signet af en præst og som bruges med fromt sind, opnår begrænset aflad. »Jeg oversætter »corona« med bedekranse, da der foruden den almindeligt kendte rosenkrans også findes andre bedekranse med andre opdelinger af bønnerne.

Vi kan og bør medvirke til vor frelse

Denne belæring gentages i en Notificatio af 2. februar 1975 omtrent ordret under canon 171. Den er en del af et såkaldt skema,

udsendt af den pavelige kommission til revision af Kirkeretten også med henblik på forvaltningen af sakramenter og aflad. Formålet med at sone er at vinde »fortjeneste«, da vi både kan og bør medvirke til vor frelse og til nådeligets opblomstring. I det nye ritual for bodens sakramente anbefales det, at præsten efter at have sagt den egentlige absolutionsformel, tilføjer (i den fornyligt af bispedømmet udsendte oversættelse):

»Vor Herre Jesu Kristi lidelse, den hellige jomfru Marias og Alle Helgens forbøn, alt det gode, du gør (NB!), og alt det onde, du står igennem, hjælpe dig til at overvinde syndens mén, styrke Guds liv i dig og skænke dig den evige

løn«. Bemærk det nytestamentlige ord »løn«.

Såvel den pavelige Constitution som skemaet til fornyelse af Kirkeretten siger, at aflad kan tilvindes de afdøde, hvad der heller ikke er nyt. Det er det vi gør, når vi ved Alle Helgen går kirkegården rundt bedende rosenkransen. Vi gør derved en god gerning, der takket være Guds nåde og kirkens nøglemagt kommer vore afdøde til gode. Det er ikke »folkere-ligøisitet«, men kirkens tro og praksis. Må jeg sluttelig henvise til en bog om rosenkransen udgivet af afdøde og lærde pater Steidl »Vor Frues Psalterbog« og til biskop Th. Suhrs trykte foredrag fra 1950 om »Aflad og Jubelår«.

Kjeld Geertz-Hansen

Venteliste i katolsk børnehaven

Der har i flere numre af »katolsk orientering« været ført diskussion om katolske skoler, og jeg skal ikke gøre denne debat længere, men vil kun fremkomme med et enkelt, sideordnet spørgsmål om katolske børnehaver.

Jeg har fornylig oplevet, at et tilflyttet katolsk barn ikke kunne blive optaget i en sådan børnehaven, fordi der var en lang venteliste, og der kunne ikke gives katolske børn fortrinsret.

Er dette ikke forkert, når vi i årevis har hørt katolske forældre blive opfordret kraftigt til at sende deres børn i katolske institutioner?

Jeg mener ganske vist som Søren Krarup, at børnene først og fremmest hører til i hjemmene, men når det nu er nødvendigt at sende dem ud, så er det vigtigt, at de kommer det rette sted.

Aage Dyrkjøb, Horsens

Svar:

Vi har bedt formanden for Foreningen af katolske skoler i Danmark om at svare.

Problemet er alvorligt. Det har i den sidste tid været fremme i dagspressen. Det er jo ikke alene et katolsk problem, men et problem for alle forældre, som ønsker et barn optaget i en institution, som står for en holdning, som ligger hjemmet nær.

Fra katolsk side må der uden tvivl tages et initiativ i retning af om muligt at skabe bedre forhold.

Sagen er ganske enkelt den, at der mellem det stedlige byråd og den selvejende børnehaven i henhold til §§ 69-73 i lov om social bistand er underskrevet kontrakt, som godtgør, at samtlige pladser i børnehaven er forbeholdt det af byrådet nedsatte pladsanvisningsudvalg.

Det betyder derfor, at katolske forældre ikke som før har fortrinsret til

pladser i en katolsk børnehaven. Kontraktens underskrivelse er en betingelse for at opnå kommunalt og statsligt tilskud.

På skoleområdet er der en ganske anderledes frihed. Her har den enkelte skole sin fulde frihed til at optage elever uden indblanding udefra. Dette gælder for alle klasser, børnehaveklassen til 10. klasse. Erfaringsmæssig vil derfor alle katolske forældre kunne forvente deres barn optaget i en katolsk skole. Der kan naturligvis opstå tvivl, hvis barnet vanskeligt kan følge en normal undervisning. Men også i disse tilfælde vil der være gode muligheder for at hjælpe et katolsk barn, idet staten har gjort mulighederne for hjælpeundervisning større på de private skoler.

J. Frost-Jensen

Nyt om bøger

Forsiden til den nye katolske børnebog.

Jesus har mange ansigter

Endelig en ny katolsk børnebog

I december udkommer bogen »Jesus har mange ansigter« på Niels Steensens Forlag, København.

Bogen beretter om, hvordan børn i den 3. verden oplever Kristus gennem troende mennesker. Det er ikke sødladne historier om Jesus, men dokumentariske beretninger om den barske virkelighed,

som børn i fjerne lande oplever den.

Bogen egner sig både til oplæsning for de 8-9 årige og til selvæsning for 10-12 årige.

Pris: ca. kr. 25.-

Bogen kan allerede nu forudbestilles hos Kateketcentralen, Bredgade 67 A, 1260 København K. (Tlf. 01 - 116080)

Ny katolsk lommekalender

Uundværlig håndbog for alle

Om kort tid foreligger den nye Katolsk Lommekalender i handelen, og jeg vil gerne give den et par ord med på vejen.

Adressestoffet er som sædvanligt, bortset fra de utallige rettelser, som forflytninger, nye menighedsråd, nye telefonnumre o.s.v. Det er det stof, som både fordyrer bogen, men også det, som gør den til den pålidelige og uundværlige håndbog for alle, som er engagerede eller interesserede i vort bispedømme.

En skuffelse for mange

I præstefortegnelsen har jeg med sorg måttet slette 7 navne (heraf to døde), men samtidig kunnet notere 3 nye navne.

Det var en skuffelse for mange trofaste købere af bogen, at den katolske kalender med fester og helgennavne måtte udgå i fjor, og den summariske oversigt over de vigtigste

helligdage blev også af mig selv følt som en ringe erstatning.

Kalenderen genindført

Bispedømmet besluttede da, at kalenderen skulle genindføres, og var rede til at dække den ret betydelige merudgift. Men rationaliseringer i trykkeriets produktion medførte, at vi måtte acceptere, at den katolske kalender blev trykt sammen med standardkalenderen. Derfor er også Folkekirkens og de nationale helligdage med.

Den romerske kalender,

som vi følger, har to kategorier af helgenfester: de, som normalt bør fejres (trykt med alm. typer) og de, som man kan fejre, om det ønskes (trykt med kursiv). Hertil er føjet et skønsmagtigt udvalg af helgen-navne, som ikke findes i den romerske kalender, men som har betydning som navnedage, ikke mindst for vore søstre. Skulle De savne nogle navne, så lad mig det vide, men opgiv også datoen.

Resten af bogen er C. Maylands Forlag. Nogle synes, at det kunne

undværes, men bogen blev ikke meget billigere af den grund, så hvorfor ikke tage det med, andre ville måske savne det. Og så har vi haft et godt samarbejde med C. Mayland igennem alle de 39 år, Katolsk Lommekalender har eksisteret med megen hjælpsomhed og forståelse for denne meget specielle opgave, og det finder man ikke let et andet sted.

Prisen er måske lidt højere end de fleste andre lommekalendere (nogle heldige får dem endda gratis som reklame), det er ajourføringen der gør det, men uden den var bogen jo ikke meget værd.

Pris kr. 21,- og i skind kr. 25,-. Ebbe Simonsen, Sønderborg

ORGANIST

søges til Skt. Norberts kirke i Vejle.

Menigheden kan kun honorere denne tjeneste med en rimelig timeløn, som forudsætter anden beskæftigelse.

Ansøgning bedes sendt til menighedsrådets formand, skoleleder Svenning Ravn Jensen, Hørvangen 18, 7100 Vejle, tlf.: (05) 81 62 59.

MESSEUDSTYR

I det nye Niels Steensens Hus i Rungsted mangler vi til vort kapel en kalk, en patene, en monstrans og noget alterlinned. Vi vil gerne høre, om der er nogen, der har noget stående, som vi kan få eller låne. På forhånd tak!

Niels Steensens Hus, Bolbro Sidevej 2 B, 2960 Rungsted. Tlf. 02 869473.

Konfrontation på Øm

En gammel Øm-bølle oplever »Danmarks Unge Katolikker« på Ømborgens efterårslejr ved Silkeborgsøerne.

Af Joost Dahlerup

Det faldt således for mig i år, at jeg skulle bringe min datter på efterårsferie i Silkeborg, medens jeg selv ordnede et par forretninger i Skanderborg.

Dette gav mig den tanke, at jeg kunne indkvartere mig på den nye Ømborg ved Gl. Rye og således følge efterårslejren for de unge. Det var en dristig tanke, i betragtning af, at det nu er 25 år siden jeg sidst deltog i en Øm-lejr, og det var vel endnu mere dristigt at realisere den for således at bryde ind i de unges eget liv.

Mon jeg kunne følge med i de unges tanker og meninger? Mon jeg kunne

holde til de ture, som givetvis måtte komme, hvor så mange unge er sammen, eller ville mit forsøg bryde sammen? Der var trods alt en aldersforskel på henved en snes år, som skulle overvindes, og det gamle Øm, sådan som jeg kendte det i 1951-52, er jo nu en saga blot, som ligger dybt begravet i sandet under de nye bygninger og under en ny generation af unge, som jeg ikke har det fjerneste kendskab til.

En lille tør kartoffel

Nå, men tiderne skifter og det gjorde jeg også ved at springe med lukkede øjne ud i denne nye generation,

som når man springer ud på de syv favne vand. Og således landede jeg med et plask, midt i lejrens emne som var »I-landenes forhold til de såkaldte U-lande«

Der var ingen thomistiske oplæg, ej heller skolaske overvejelser eller belæringer om Vatikanerkoncillets sidste udtalelser. Der blev heller ikke doceret ægteskabsteologi eller troskræfter for akademikere. Der blev faktisk bare lagt ud med en lille illustrerende øvelsesopgave som skulle løses improviseret og uden forudsætninger i grupperne.

Jeg blev således allerede

Temaet på lejren »Giv os idag...« beskæftigede sig også med i-landenes forhold til U-landene.

den første dag, anbragt i en lille gruppe der skulle repræsentere Vestens velstand og den hensynsløse rovdrift på verdens resourcer.

Imod os blev der sat en meget stor gruppe, der skulle repræsentere den øvrige verdens sult og nød.

For at levendegøre emnet blev eftermiddagens kaffe og den følgende middag serveret efter princippet: »En ganske lille tør kartoffel på tallerkenen til alle de sultne, medens sovsen, alle frikadellerne, med samt desserten, kaffen, kagerne, drikkevarerne osv. gik over til det lille bord, hvor vi sad og repræsenterede velstand.«

Der var ikke noget særligt venstreorienteret i dette oplæg. Kaffen og middagen blev bare serveret efter den videnskabeligt gældende statistik for jordens befolkning, og hermed havde vi så oplægget for unges debat.

kunne samles til forsoning under sang og guitarspil ved den store pejs, og sådan blev ugen formet af de livsnære drøftelser om dagen og den muntre og afslappede udfoldelse om aftenen.

Der blev talt åbent og rent ud. Der blev også gjort læsestudier, og der blev lyttet til læreoplæg. Der blev konkluderet og resultaterne blev offentliggjort.

Temaet blev ført igenem og erkendelsen af arbejdets nødvendighed i næstekærlighedens tjeneste blev manifesteret ved en fysisk indsats, hvor man frivilligt gik over på nabo-gårdens marker for at samle kartofler for »Jesu små søstre«. Og bagefter inviterede man søstre til middag på Ømborgen.

De unge et godt eksempel

Situationen var ret overraskende, for dette var jo ikke den sædvanligt omtalte oplevelse af frelst ungdom og heller ikke af langhåret eller løssluppen ungdom. Det var jo en oplevelse af nogle pragtfulde og ganske seriøse unge mænd og en flok henrivende søde unge piger, der så sandelig heller ikke havde sat sig selv i skyggen i noget kønsrollemønster. Og sammen stod de jo umådeligt stærkt, fordi de så klart gik langt foran os andre korrupte velfærdsborgere i denne umulige verden.

Mine bekymringer viste sig helt ubegrundede, jeg havde da regnet med en søvnløs nat i løbet af ugen, men den kom ikke. Der skete faktisk ikke noget som ikke burde have været sket, selv efter den gamle moral-codex, og jeg fik min normale nattesøvn hele ugen igennem.

Der var unge hjerter som bankede smukt og varmt mellem oplæg og drøftelser, og man kunne da også få sig en pilsner om aftenen, men hvordan

kunne alt i grunden foregå så sobert, så positivt og så livsbekræftende som tilfældet var? Det var virkelig påfaldende og derfor vakte også dette til eftertanke.

Det kunne næppe alene forklares med eftermiddagens spadsereture og aftenernes folkedans, hvor man kunne afreagere velordnet og dog for ret fri udblæsning.

Det var vel heller ikke alene det godmodige frisprog, som tillod at så meget kunne komme frem, uden at nogen blev trådt for nær.

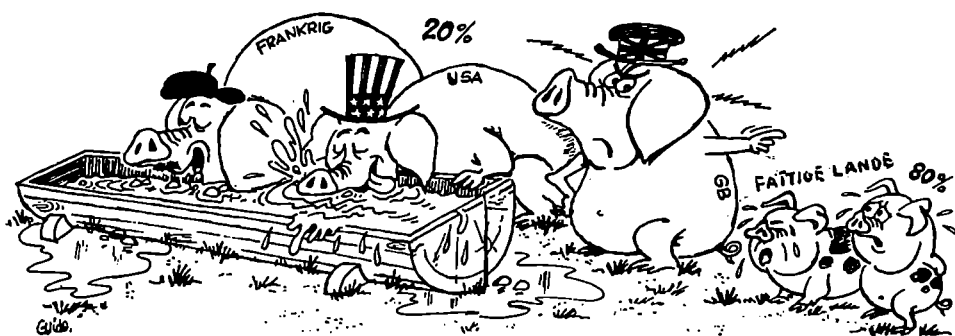
Mon ikke det var fordi, der også var en stille time i kapellet til bøn og meditation for de mere kontemplative naturer. Og mon ikke det var fordi dagene sluttede fuldtalligt med fælles aftenbøn for at begynde lige så fuldtalligt med nadvergudstjenesten den næste morgen.

Spørgsmålet lader sig naturligvis ikke besvare helt entydigt, men det var dog som om der ud af dette, af og til, sprang nogle små ganske fine situationer, som kun kendes fra mennesker med dybde i sjæl og sind, og som derfor også kun opleves, der hvor livet tages alvorligt og samvittighedsfuldt.

Tro, håb og kærlighed

Ja, tiderne har nok skiftet, og det har formerne også, men nåden synes dog stadig lige virksom, selv der hvor alt det gamle er borte. Mon ikke det var troen, håbet og kærligheden som endnu engang var slået så ukueligt igennem og således også havde lagt alt så umærkeligt smukt på plads i et helt nyt og fint mønster.

Det engagement som blev vist, var i hvert fald umiskendeligt ægte, alt på Øm var forandret og intet gammelt var ladet tilbage, men ved deltagelsen blev man dog klar over, at man virkelig var blandt »Danmarks Unge Katolikker«.

Katolsk Liturgisk Kalender

Kan nu også bruges til notater

Sidste år udsendte Katolsk Forlag en kalender under betegnelsen Liturgisk Kalender; man har bedt om at få præciseret, at den var katolsk — derfor den nye titel.

Der er gennemført visse ændringer som følge af »henvendelser fra publikum« og nu må man jo håbe, at de føles som forbedringer for alle.

Den vigtigste ændring er, at det ikke længere er typografien, som gør det muligt at skelne mellem »højtidelige fester«, »fester« og »påbudte mindedage«, men at de er betegnet med henholdsvis A, B og C helt ude til højre.

På denne måde kan det stadig ses, f.eks. at onsdag efter 1. søndag i påsken er »højtidelig fest« som jul og pinse, og at også mandag i den stille uge er »højtidelig fest« og man kan se, at en

hverdag i fastetiden har samme »liturgiske rang«, som en søndag udenfor advents-, jule-, faste- og påsketiden.

Påbudte mindedage

Kalenderen skulle nu kunne bruges til notater, hvad den oprindelig ikke var beregnet til, og da den internationalt standardiserede uge-nummerering er ved at trænge igennem her i landet, er uge-nummeret anført hver mandag, medens ugens liturgiske nummer fremgår entydigt af søndagsnummeret, hvor et sådant findes.

Forlaget beder som altid om gode råd, men står stejlt på at man ikke på godt dansk kan bruge betegnelserne: Herrens åbenbarelse og Herrens bebudelse.

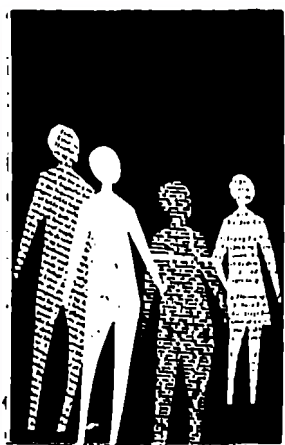
Ordet åbenbarelse kan på dansk aldrig betyde, at

man træder offentlig frem.

Herrens bebudelse betyder på dansk, at Englen bebuder Kristus at han vil undfange sig selv. Man må ikke glemme, at Marias bebudelse stadig anvendes af de tre nordiske folk i den betydning, at englen bebudede Maria, at hun ville undfange Kristus, — det er ikke en betegnelse, som kun bruges af danske katolikker og som derfor kan ændres af dem.

Hvad de ikke påbudte mindedage angår, har det været ønsket at disse skulle medtages, men da der er 95 ikke påbudte mindedage og af og til flere på en enkelt dag, ville kalenderen blive overfyldt og dog ikke komplet, idet jo disse mindedage bortfalder, så snart en fest af liturgisk højere rang falder på »dagen«.

Katolsk Forlag

Orientering fra sognene

På disse sider bringer vi en gang om måneden i de lige numre sognenes kalender for en hel måned ad gangen. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 20, der udkommer 15.12. 1976, er mandag den 29.11.1976. Her bringer vi julens messetider og januar måneds kalender. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

Birkerød: Den hellige Families Kirke

Bistrupbyvej 4, 3460 Birkerød.
Tlf. (02) 81 27 96, bedst mellem 9-10.

Søndagsmesser

Bistrup, Nordvanggård, kl. 8.00 og 10.00
Hillerød, Østergade, kl. 11.00.
Hørsholm, Marievej 6, kl. 9.00
Mikkelborg, Stella Matutina, kl. 8.00.
Åsebakken, kl. 8.15.

Om fredagen aftenmesse på Nordvang-
gård.

Onsdag den 24. november i menighedshu-
set i Hillerød kl. 19.30: Foredrag om Chile
af pater Manzano s.j.

Fredag den 26. november på Godthåbsvej
i Hillerød: Ordets gudstjeneste med Kom-
munion. Vi taler sammen om evangeliet.

Lørdag den 27. november kl. 16.00 i Hørs-
holm: Adventskransen bindes.

Onsdag den 1. december kl. 20.00 i Hørs-
holm kirke: Foredrag og diskussion om al-
mindelige og lokalkirkelige religiøse for-
hold ved pater Heggum.

Søndag den 5. december: Familiemesse i
Hørsholm.

Søndag den 12. december kl. 14.00 på
Missionshotellet i Hillerød: Adventsfest.
Små og store gaver til salgsboderne mod-
tages med tak!

Onsdag den 15. december kl. 14.00 på
Nordvanggård: Ældreklubben afholder
julefest. Luciaoptog fra børnehaven
»Fredsholm«.

Torsdag den 16. december på Nordvang-
gård: Religionsundervisningens juleaf-
slutning for børnene fra Birkerød og
Hørsholm sogn.

Fredag den 17. december på Godthåbsvej i
Hillerød: Bodsandagt som forberedelse til
Kristi fødsel. Efter andagten er der lejlig-
hed til skriftemål. Herefter afholder vi vor
sangøvelse for alle interesserede, for at
udvide vort salmerepertoire.

Lørdag den 18. december kl. 16.00 i Bir-
kerød og Hørsholm: Bodsandagt. Efter
andagten er der lejlighed til skriftemål.
Samme dag i Hillerød: Afslutning af bør-
nernes religionsundervisning.

Søndag den 19. december i Birkerød,
Hørsholm og Hillerød: Børnejulemesse.

KUK afholder sine møder hver onsdag kl.
19.30.

KUK afholdt søndag den 7. november det
årlige andespil til fordel for U-landshjæl-

pen og ungdomsarbejdet. Overskuddet var
over al forventning. Der blev ca. 850,- kr.
til hver.

Mange Tak!

Venlig Hilsen

Jacob Muiser, G. Heggum og H. Esmark

Hellerup: Skt. Therese Kirke

Bernstorffsvej 56, 2900 Hellerup.
Sognepræst: Niels Kiær S.J. Tlf. (01) HE
4119. Træffetid: Mandag-torsdag 16.30-
17.30, lørdag 10-11. Giro 4 08 38 30.

Ændrede søndagsmessetider fra 1. decem-
ber

Kl. 9.00 højmesse.
Kl. 11.00 læst messe.

Herning: Skt. Peters Kapel

Silkeborgvej 25, 7400 Herning.
Tlf. (07) 12 43 82, (lørdag-onsdag).
Præsten træffes i Vejle, tlf.: (05) 82 08 93
hver torsdag og fredag.
På redaktionskontoret i København, tlf.
(01) 11 60 80 hveranden mandag. Det er
mandagen lige før den onsdag, et nyt num-
mer af »katolsk orientering« udkommer.

Gudstjeneste hver søndag kl. 10.00.
Istandsættelsen af præsteboligen skrider
synligt frem. En stor tak til alle, der med
gaver og frivilligt arbejde bidrager til at
omdanne huset til et hjem, hvor menighe-
den kan færdes.

Alle, der har langt til og fra kirken er vel-
komne til at spise deres frokostpakke
efter søndagsmessen i den store, lyse stue,
som bliver først færdig.

Apropos bidrag

Der er også noget, der hedder Bidragsord-
ningen. Kun 19 af de mulige 50 husstande
er medlem af Kirkens Bidragsordning, om
hvilken du kan læse igen her i dette num-
mer.

De 60 pct., Herning fik af juli-kvartalets
bidrag, udgør godt 700 kr. Et tilskud fra
bispedømmet, som jo stammer fra den
pulje, de tilbageholdte 40 pct. danner, var
på 9.000 kr. Alle kan hurtigt regne ud, at
det er andre menigheders bidrag, der støt-
ter os.

Dette er en kraftig tilskyndelse til os selv,
i langt større udstrækning at melde os til
Kirkebidragsordningen. De 40 pct. går jo
ikke til bispekontorets administration, men
til de fattigere sogne, bl.a. Herning.
Meld jer endnu i dag med et bidrag efter
rimelig formåen. Klip blanketten her i bla-
det ud og send den smilende af sted.

Religionsundervisning til både børn og
voksne vil komme i gang, så snart arbejdet
med huset er tilendebragt.

Og tak for den pæne modtagelse med re-
ception, søndag den 7. november!

Willem Wuyts

Horsens: Skt. Josefs Kirke

Nørregade 19, 8700 Horsens.
Tlf. (05) 62 52 68.

Messetider

Søndage kl. 7.30. Kl. 10.00: Højmesse.
Tirsdag kl. 19.00.

Søndag den 5. december kl. 19.00: Ad-
ventsaften i skolens gymnastiksal. Der vil
blive sang, musik, adventstale og kaffe-
bord. Kørelejlighed tilbydes! Den sædvan-
lige kirkekaffe efter højmessens bortfalder.

Tirsdag den 14. december kl. 19.00: Bods-
andagt i kirken. Derefter messe og lejlig-
hed til skriftemål. P. Grzelak hører polsk
skriftemål.

Torsdag den 16. december kl. 19.30: Me-
nighedsrådsmøde.

Julens messer: Se opslag i våbenhuset.

Maribo: Skt. Birgittas Kirke

Mariagade 4, 4930 Maribo.
Tlf. (03) 88 01 74.

Mandag den 13. december kl. 19.30: Ad-
ventsgudstjeneste med Luciaoptog.

Nykøbing F.: Hellig Kors Kirke

Bispegade 12, 4800 Nykøbing F.
Tlf. (03) 85 07 39.

Torsdag den 2. december kl. 19.00: Bods-
andagt. Herefter møde for de forældre,
som har børn, der forbereder sig til Tros-
bekræftelsen.

Fredag den 3. december kl. 19.00: Ad-
ventsaften. Begynder med en gudstjene-
ste i kirken.

Søndag den 5. december: Efter den polske
gudstjeneste Adventskomsammen for de
ældre i menigheden. Madpakke medbrin-
ges.

Onsdag den 8. december. Marias uplet-
tede undfangelse. Kl. 19.00: Aftenmesse.
Herefter møde for de forældre, som har
børn (7-12 år) til undervisning om lørdag-
gen.

Søndag den 12. december kl. 10.00: Fami-
liegudstjeneste.

Tirsdag den 21. december kl. 19.00:
Bodsandagt.

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved.
Tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: Tirsdag -
fredag kl. 11.30-12.30 eller efter aftale.

Faste gudstjenester

Hver søn- og helligdag kl. 8.00: Messe
med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med
prædiken.

Hver skoleonsdag og skolefredag kl. 8.00:
Skolemesse med en kort prædiken for
børnene.

Aftenmesse

Onsdag den 8. december kl. 19.00. Marias
uplettede undfangelse.

Polske gudstjenester

Søndag den 19. og 26. december kl. 11.00.

Latinsk højmesse

Søndag den 28. november og 26. decem-
ber kl. 10.00.

Møn

Lørdag den 18. december kl. 15.00, c/o
frk. Berit Fiehn, Liselund Avlsgård. Tlf.
(03) 81 21 41.

Fredag den 3. december kl. 19.00: Jesu-
Hjerte-andagt.

Ministrantmøder

Hold II. Fredag den 26. november kl.
19.30 hos Kurt Christensen. Emnet er
»Advent«.

Hold III. Fredag den 3. december kl.
19.30, efter Jesu-Hjerte-andagten, hos
Kurt Christensen: »Juleforberedelser«.

Hold I. Fredag den 17. december kl. 19.30
hos Kurt Christensen: »Juleforberedel-
ser«.

»Julestuen«

Lørdag den 4. december fra kl. 13.00-
17.30.

Søndag den 5. december fra kl. 8.35-
17.00.

Smukke kors, rosenkranse, kort
med religiøse motiver/symboler, ikon-
lys (med billede af Moder af den stedseva-
rende Hjælp), kornakslus, pigtrådslus (lys
for International Amnesty) kan fås. Des-
uden fås der gode børnebøger, lys med re-
ligiøse motiver til forskellige festlige lej-
ligheder. Vi håber, at Katolsk Lommeka-
lender 1977 og Katolsk Vægkalender 1977
kan fås til den tid
For konfirmandernes vedkommende ville
det være dejligt, hvis de fik nogle »reli-
giøse« gaver, såsom deres egen salmebog,
deres egen »Herrens Bord«, deres egen
rosenkrans, deres eget Nye Testamente.

NB: Der findes stadigvæk familier, der
ikke selv ejer en Bibel, ikke engang Det
nye Testamente. Bibelens tekster står
fast. — De ændrer sig ikke. Hvis børnene
og de unge skal lære at læse Bibelen, så er
en af forudsætningerne også den, at den
bogstaveligt talt ikke er så fjern, men at
der findes Den hellige Skrift i deres hjem.

Vejle: Skt. Norberts Kirke

Fjellegade 2, 7100 Vejle. Kontortid: Man-
dag, onsdag, fredag og lørdag kl. 9-12.
Tirsdag og torsdag kl. 10-12. Tlf. (05) 82
08 93.

Gudstjenester

Kl. 8.00 i kirken (undtagen tirsdag).
Kl. 18.00 i søstrenes kapel.

Særlige gudstjenester

Søndag den 5. december: Under højmes-
sen, som bliver udformet som familie-
messe, indsætter biskop Hans Martensen
pastor Henri Kerkhofs som sognepræst i
Vejle. Efter messen reception i skolens
sal. Til denne gudstjeneste vil de syge og
handicappede blive afhentet.

Onsdag den 15. december kl. 19.30:
Bodsandagt i kirken.

Søndag den 19. december: Menighedens syge og ældre hentes i privatbiler til adventsgudstjeneste kl. 15.00 i søstrenes kapel. Efter messen hyggeligt samvær.

Aktiviteter
Lørdag den 27. december: Skolefest i bygningen.

Tirsdag den 30. november kl. 19.30: Kateketmøde.

Onsdag den 1. december kl. 15.00 i præstegården: Katolsk Kvindeforbund indbyder til den tredje eftermiddag, hvor pastor Jan Ophoff fortæller om »Messen i dag«.

Tirsdag den 7. december kl. 19.30: Adventsaften. Efter en kort andagt i kirken fortsætter vi i salen med julehygge. Der vises også en kort film. Entre: Voksne 7 kr. Børn 3 kr.

Søndag den 12. december: SNUK-møde.

Mandag den 13. december kl. 14.30: Kontakthgruppen indbyder til adventsfest. Vi laver juledekorationer.

Aalborg: Skt. Mariæ Kirke

Kastetvej 1, 9000 Aalborg. Tlf. (08) 12 69 56 eller (08) 13 07 44.

Fredag den 26. november kl. 19.00: Alle Sjæles andagt i Sct. Josephs kapel.

Lørdag den 27. november kl. 19.30: Menighedens adventsfest på Sct. Mariæ Skole. Aftenens gæst er malerinden Grethe Steen Nordhagen. Hun kalder sit program »Lysblomster«, der indeholder recitation, oplæsning og folkesang. Vi håber, der kommer mange til denne adventsaften, der har en lang tradition og som er et vigtigt led i vor fællesskabsoplevelse.

Torsdag den 2. december kl. 20.00 på skolen: »Ægteskabet og familieliv« v/ pater Paul Marx.

Fredag den 3. december, Jesu-Hjerte-fredag: Sakramentet udstilles til tilbedelse i kirken fra kl. 15.00-19.00. Kl. 19.00 er der aftenmesse.

Torsdag den 9. december kl. 14.30: Møde for Sct. Josef Klub på Sct. Josephs Hospital. Adventsgudstjeneste i kapellet og derefter hyggeligt samvær.

Fredag den 10. december kl. 20.00: Bodsandagt i kirken for alle i menigheden.

Rosenkransbøn
Hver fredag kl. 17.00 vil vi mødes i kirken til fælles rosenkransbøn, med undtagelse af den 1. fredag i hver måned, hvor der er fælles tilbedelse. Alle er hjerteligt velkomne til denne fælles bøn. Man beder lettere i fællesskab. »Hvor to eller tre er samlede i mit navn, der er jeg midt blandt dem,« siger Kristus.

Thisted, Møllevej 23: Lørdag den 4. december kl. 16.30.

Hjørring, Nordre kommuneskole, Norgesvej: Lørdag den 11. december kl. 14.30.

Frederikshavn: Hver lørdag kl. 16.30. I juleen, 1. juledag dog kl. 10.00.

Ordrup: Skt. Andreas Kirke

Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund.

Søndagsmesser kl. 8.30. Kl. 10.30: Højmesse. Søndag den 3. oktober kl. 10.30: Familiemesse.

Hverdagsmesser: Mandag hos søstre, Ordrupdalvej 24: Messe kl. 6.30. Tirsdag i Kirken: Messe kl. 19.30. Onsdag i Kirken: Messe kl. 8.00. Hos søstre, Ordrupdalvej 24: Messe kl. 17.00. Torsdag i Kirken: Messe kl. 17.00. Fredag i Kirken: Messe kl. 8.00. Lørdag i Kirken: Messe kl. 11.30.

Tirsdag den 30. november kl. 19.30: Festmesse med højtideligholdelse af kirkens værnehelgen, Sct. Andreas. Bagefter samvær i præsteboligen.

Mini-KUK har møde 1. og 3. onsdag i måneden kl. 19.00-21.00 i kaffestuen.

Liturgisk kalender

ved Inga Jensen

Søndag 28/11: 1. søndag i advent. Jer. 33, 14-16. — Salme 24, 4bc-5ab. 8-9. 10. 14. (R. lb: Herre, jeg løfter min sjæl til dig). — 1. Tess. 3, 12-4, 2. — Luk. 21, 25-28. 34-36. Credo. Adv. pr.

Mandag 29/11: Alm. ugedag. Es. 2, 1-5. — Matt. 8, 5-11.

Tirsdag 30/11: Andreas, apostel. Rom. 10, 9-18. — Matt. 4, 18-22. Gloria apost. pr.

Onsdag 1/12: Alm. ugedag. Es. 25, 6-10a. — Matt. 15, 29-37.

Torsdag 2/12: Alm. ugedag. Es. 26, 1-6. — Matt. 7, 21. 24-27.

Fredag 3/12: Franz Xaver, ordenspræst. Es. 29, 17-24. — Matt. 9, 27-31.

Lørdag 4/12: Alm. ugedag (el. Johannes af Damaskus, præst og kirkelærer). Es. 30, 19-21. 23-26. — Matt. 9. 35-10, 1. 6-8.

Søndag 5/12: 2. søndag i advent. Baruk 5, 1-9. — Slame 126, 1-6. (R. 3: Herren har gjort store ting imod os, og vi blev glade). — Fil. 1, 4-6. 8-11. — Luk. 3, 1-6. Credo, Adv. pr.

Mandag 6/12: Alm. ugedag (el. Nikolaus, biskop). Es. 35, 1-10. — Luk. 5, 17-26.

Tirsdag 7/12: Ambrosius, biskop af Milano, kirkelærer. Es. 40, 1-11. — Matt. 18, 12-14.

Onsdag 8/12: Mariæ uplettede Undfangelse. 1. Mos. 3, 9-15. 20. — Ef. 1, 3-6. 11-12. — Luk. 1, 26-38. Gl. Cr. særl. pr.

Torsdag 9/12: Alm. ugedag. Es. 41, 13-20. — Matt. 11, 11-15.

Fredag 10/12: Alm. ugedag. Es. 48, 17-19. — Matt. 11, 16-19.

Lørdag 11/12: Alm. ugedag (eller Damasus I, pave) (eller Guds Moders lørdagsmesse). Sir. 48, 1-4. 9-11. — Mat. 17, 10-13.

Søndag 12/12: 3. søndag i advent. Zef. 3, 14-17. — Es. 12, 2-6. (R. 6: Bryd ud i fryderåb, Zions beboere, thi stor i eders midte er Israels Hellige). — Fil. 4, 4-7. — Luk. 3, 10-18. Credo, Adv. pr.

Mandag 13/12: Lucia, martyr i Syrakus. 4. Mos. 24, 2-7. 15-17a. — Matt. 21, 23-27.

Tirsdag 14/12: Johannes af Korset, ordenspræst, kirkelærer. Zef. 3, 1-2. 9-13. — Matt. 21, 28-32.

Onsdag 15/12: Alm. ugedag. Es. 45. 5a. 7-8. 18. 21b-25. — Luk. 7, 18b-23.

Torsdag 16/12: Alm. ugedag. Es. 54, 1-10. — Luk. 7, 24-30.

Fredag 17/12: Alm. ugedag. 1. Mos. 49, 2. 8-10. — Matt. 1, 1-17.

Lørdag 18/12: Alm. ugedag. Jer. 23, 5-8. — Matt. 1, 18-24.

Søndag 19/12: 4. søndag i advent. Mika 5, 1-4a. — Salme 80, 2-3. 15-16. 18-19. (R. 4: Hærskarens Gud, bring os atter på fode, lad dit ansigt lyse, at vi må frelses). — Hebr. 10, 5-10. — Luk. 1, 39-47. Credo, adv. pr.

Legat:

Direktør Frederik Wilhelm Krafts Legat meddeler, at legatuddelingen vil finde sted den 15. december 1976. Bevilgede legatportioner vil gennem Bikubens Forvaltningsafdeling blive fremsendt i første halvdel af januar måned 1977.

Legatets formål er at yde støtte til ordenssamfund, stiftelser og institutioner henhørende under den katolske kirke i Danmark til fremme af den katolske kirkes arbejde her i landet.

I henhold til legatfundatsens § 7 skal ansøgninger om støtte fra legatet indsendes til legatstyrelsen »med udførligt motiveret angivelse af det eller de bestemte formål, hvortil støtte søges, og legatbestyrelsen har pligt til at påse, at eventuelle bevillinger fra legatet anvendes til de givne formål, ligesom legatbestyrelsen normalt bør kræve specificeret regnskab for bevilgede beløbs rette anvendelse indsendt inden en vis frist og forbeholder sig krav om tilbagebetaling, såfremt tilfredsstillende regnskab ikke rettidigt indsendes, og såfremt bevilgede beløb ikke anvendes efter deres formål indenfor en efter bestyrelsens skøn rimelig og passende tid«.

Ansøgningerne må være legatbestyrelsen i hænde senest den 10. december 1976. Legatets adresse er:

Revisionsfirmaet H.E. Noiesen, Nyropsgade 47, 1602 København V.

En hjertesag

Katolske Menighedsplejers store julemarked finder i år sted søndag den 28. november på Niels Steensens gymnasium i København fra kl. 9 - 19, indgang ad Australiensvej.

Her kan De købe mange gode julegaver til en rimelig pris eller slå en god handel af på loppetorvet.

Der er salgsboder, automatspil, tombolaer m.m. I juleboden kan De købe Deres julepynt, adventskrans og julekalender. I restaurationen er der dejligt smørrebrød og i baren en rigtig julegløg.

Det er nu mere end nogensinde vigtigt at hjælpe Katolske Menighedsplejer med de opgaver, der trænger sig på, støt derfor det gode formål og kom til julemarkedet søndag den 28. november!

De kan komme til messe kl. 16.00 i St. Augustins kirke på Jagtvej, den læses af biskop Th. Suhr.

Gratis for Dem d. 26. og 27. november

Nu har De chancen for at blive af med alt det, De har stående i pultærrum eller liggende i skuffer og skabe, og som De alligevel ikke bruger mere, som børnene er vokset fra og som blot fylder op.

Tænk på, at alt det gamle — for Dem ubrugelige — kan indbringe mange rare penge på loppetorvet ved Katolske Menighedsplejers julemarked den 28. november. Vi afhenter uden udgift for Dem den 26. og 27. november.

Vi søger også mange brugte bøger til vor antikvariatbod. Ring venligst besked til Katolske Menighedsplejer, Bredgade 69 A, 1260 København K., telf. (01) 112303 fra mandag til fredag kl. 13-16.

»Verden synger julen ind« -

Kirkespil af Edith Tango søndag den 12. december kl. 16.00 i Sct. Thereses Kirke, Bernstorffsvej 56, Hellerup.

Dette krybbespil med julesange fra mange lande opføres af Egisto Tango ensemblet, Hornbæk. — En oplevelse, som hele familien kan glæde sig over.

Gratis adgang, men der vil være lejlighed til at give en gave til Moder Theresas arbejde for de allerfattigste i Calcutta.

Katolsk ungdomslejr i Sverige

Emne: »Ingenting forandrer sig af sig selv«.
Sveriges Unge Katolikker og Danmarks Unge Katolikker i samarbejde indbyder til vinterlejr på Sättravallen ved Linköping. Deltagerne skal være fyldt 17 år.
Pris: 160 svenske kr. plus rejseomkostninger.
Fælles togrejse søges arrangeret.
Tilmelding senest 1. december til DUK's sekretariat, Skt. Kjeldsgade 3, 2100 København Ø. Telf. (01) 20 63 63.
Nærmere oplysninger samme sted.

Hjælp mig at hjælpe andre!

Jeg mangler materiale (strikkegarn). Har De rester liggende (farve, kvalitet, kvantitet underordnet). Send det venligst til

Solveig Starostka, Lærkevej 23, 4220 Korsør.

N.B. Det færdige resultat bliver formidlet til værdigt trængende børn i u-lande.

ÅBENT HUS

Hver lørdag eftermiddag mellem kl. 14.00 — 16.00 inviteres enlige unge i alderen 25 - 35 år til åbent hus. Sted: Østerbro i København.
Der vil være tale om hyggeligt samvær under private former, med diskussioner og lettere hobbyarbejde. Vi samles omkring en kop kaffe. Jeg vil tro, vi kan være ca. 10 pr. gang.
Interesserede bedes kontakte billetmrk.: 1176.

Pastoralrådsmøde i Odense

Lørdag-søndag den 27.-28. november.

i Industripalæet, Albani Torv 3, Odense.

Mødet, som er åbent for alle, begynder om lørdagen kl. 14 og forventes afsluttet om søndagen ca. kl. 15.

Se i øvrigt omtalen side 3 i »Katolsk orientering« nr. 18/1976.

Katolske Menighedsplejer

Bredgade 69 A, st., 1260 København K.

Kontoret har åbent ugens 5 første dage fra kl. 14-16. Telefon (01) 15 23 03. Postgiro 6 46 63 97.

DANEHØR KUNST

SLOTSGADE 17
5800 NYBORG

Mandag-Torsdag
kl. 10.00-17.30
Fredag-Lørdag-Søndag
kl. 10.00-20.00

Stort udvalg i malerier, keramik, fajance, kobbering, geleri og mange andre ting.
Katolske kunstnere indenfor maleri, skulptur, musik m.v. efterlyses.

EF-seminar (fortsat fra forsiden)

ger og det noget tilfældige udvalg af talere.

Tre ting samlede alle deltagernes opmærksomhed.

1) Uddannelsen af de konstant flyttende arbejdstageres børn. Desværre blev dette emne ikke diskuteret dybtgående nok på grund af tidsmangel.

2) Immigranternes juridiske vanskeligheder. I den efterfølgende diskussion besluttede alle jurister sig til at organisere et bedre samarbejde til at varetage immigranternes skattemæssige forhold.

3) Religiøs tolerance. Man konstaterede, at det i praksis skorter på tolerance hos de religions-samfund, som flertallet i de forskellige EF-lande tilhører. Dette besværliggør ethvert samarbejde.

Under seminarets tredje del havde vi lejlighed til at udveksle meninger med tre EF-funktionærer, der var specialister i henholdsvis

Presse- og informationsforhold, socialhjælp og europæisk folkeret.

Dissers rapporter indeholdt megen god oplysning om de praktiske muligheder for at beskytte indvandreres rettigheder, som undertiden, og i modstrid med EF's vedtægter tilsidesættes.

I strid med EF-regler

Der blev nævnt flere eksempler på tilfælde, hvor et lands lovgivning var i modstrid med EF's normer, og hvor borgerne privat har set sig nødsaget til at appellere til EF-domstolen i Luxembourg for at gøre deres retskrav gældende.

Sidst men ikke mindst gjorde konferencen i Brugge det nemmere for deltagerne at knytte nyttige kontakter for et bedre samarbejde i fremtiden. Dette skete i en ægte økumenisk atmosfære.

Lorenzo Del Zanna S.J.

»Jo, bestemt — jeg gir jeg min hånd på, at jeg hellere ville være sammen med alle jer gutter igen — hvis det ikke lige var for den ring...«

De glade biskopper!

Biskopper er mere glade og tilfredse i deres kald end præster, viser en undersøgelse, der fornylig er foretaget på det britiske Loyola-universitet. De engelske katolikkers avis »Catholic Herald« oplyser fra undersøgelsen, at biskopper er mere på vagt i såkaldte »psyko-sexuelle« sager end præsterne. Biskopperne er mere præstations-orienterede, de finder ofte deres største lykke i opfyldelsen af deres pligter, og synes især at udtrykke sig selv i arbejde. Ifølge forskerne skulle

dette jo give biskopperne en stærk motivering for at udrette noget, men på grund af den store vægt de lægger på pligt opfyldelsen, bliver deres præstationer noget farveløse og fantasiløse.

Biskopperne føler på en måde, at de er »superpræster«, og de har ret svært ved at huske, hvordan det var at være almindelig præst. Det kan være forklaringen på den store skuffelse mange af dem føler over for fratrådte præster.

Kirken i Europa

De europæiske bispekonferencers råd om økumeni, pastoral planlægning

Rom (KIPA) — Ved sit møde i Rom i oktober har de europæiske bispekonferencers råd bl.a. drøftet økumenisk samarbejde, pastoral planlægning og åndelig opbygning i Europa, og talt om, hvordan de enkelte bispekonferencer kan være med til at få virkeliggjort vedtagelserne om menneskerettighederne fra Helsinki-konferencen for sikkerhed og samarbejde i Europa.

Samarbejde mellem biskopper og lægfolk

Hvad det økumeniske samarbejde angår, drejer det sig især om helt at udnytte Vatikanets dokument om samarbejde på nationalt, regionalt og lokalt plan og om at få et snævrere samarbejde i gang med de europæiske kirkers konference, der er en sammenslutning af reformationsens kirker.

Med udgangspunkt i drøftelser på det europæiske lægmandsforums kongres, der fandt sted i juli i Louvain-la-Neuve i Belgien, drøftedes kon-

krete muligheder for et snævrere samarbejde mellem biskopper og lægfolk på såvel nationalt som europæisk plan, ligesom man vil stræbe efter et bedre samarbejde mellem præsterådene og bispekonferencerne.

Kirken i Europa omfatter også landene i øst

Ærkebiskop Benelli, der repræsenterede det pave-lige statssekretariat, gav indgående oplysninger om det af pavestolen i Brussel nyoprettede informationsbureau og mindede desuden biskopperne om, at de ikke måtte identificere sig med Vesteuropa, men stadig skulle opfatte sig som hele Europas organ.

I denne samling af de europæiske bispekonferencer havde det ikke været muligt at deltage for repræsentanter for det tjekkoslovakiske, det bulgarske og det rumænske episkopat, og den ungarske repræsentant havde i sidste øjeblik måttet sende afbud på grund af sygdom.

Dansk professor i paveligt akademi

Rom (KIPA) — Det pavelige videnskabelige akademi, der i sin nuværende form er grundlagt af Pius XI i 1936 på basis af et akademi, der går helt tilbage til 1603 har 70 medlemmer, for tiden 69 mænd og 1 kvinde, biologen professor Rita Levi-Montalcini fra universitetet i St. Louis, USA.

Alle det pavelige videnskabelige akademis medlemmer beskæftiger sig med naturvidenskab. Akademiet foreslår selv sine nye medlemmer, der udnævnes af paven, og der tages herved hverken hen-

syn til race eller religion.

Ved akademiets generalforsamling talte i år bl.a. professor i astrofysik ved universitetet i København, Bent Strömgreen om galaksernes (mælkevejenes) udvikling i universet, der udvider sig.

Akademiets medlemmer var i år samlet til en studieuge over »naturlige produkter og plantebeskyttelse«. Man drøftede her den risiko, de syntetisk fremstillede plantebeskyttelsesmidler betyder både på grund af deres giftighed, og fordi de forstyrrer den økologiske ligevægt.

Telegram fra fængslet i Rhodesia

I anledning af missionssøndagen har det internationale, katolske missionsværk »Missio« i Aachen modtaget følgende telegram fra den nylig fængslede biskop Donald Lamont af Umtali i Rhodesia:

»Denne uge var det præcis 30 år siden, jeg begyndte som missionær i Rhodesien. I samme uge lod den rhodesiske regering idømme mig ti års tvangsarbejde, fordi jeg nægtet at adlyde dens racistiske love.

Mange mennesker vil måske betragte min fængselsdom som den totale fiasko efter alt, hvad jeg har forsøgt at gøre.

Jeg ser det ikke på denne måde. Gud skriver også lige ad krumme linier og bruger verdens og menneskenes krumspring i virkeliggørelsen af sine planer. Ved at tillade, at jeg er blevet dømt til fængselsstraf, har han opnået at alle missionærers — ikke blot de katolskes — arbejde i dette land er blevet troværdigt og at evangeliets budskab bliver forkyndt med overbevisende kraft for et utal af mennesker.

At lide for troens skyld er den hurtigste vej til at lade troen finde gehør. Handlingen er et sprog, som alle forstår. Ikke hver missionær behersker den lokale dialekt flydende og overbevisende. Ikke alle mennesker kan læse evangeliet. Men hvert menneske forstår, når det ser andre lide i dets sted. Når derfor en missionær lider for sit folk, er hans indflydelse stor. For et par dage siden skrev en ven fra Øst-rig til mig i et trøstende brev: »Hvis de korsfæster en biskop, har det samme eksplosionskraft som en atombombe.«

I vore dage, hvor det er en let sag for meddelelsesmidlerne at forbinde alle lande med hinanden, vokser også blandt os en fornemmelse af, at hele menneskefamilien er én. Mere end nogen sinde før bliver det nødvendigt, at enhver af os bliver sig sin værdi

som unikum bevidst. Vi er ikke resultatet af en masseproduktion, vi er blevet skabt med et ganske bestemt formål.

Denne sandhed gælder i særlig høj grad evangeliets budskab i verden i dag. Jo mere enhver af os — især missionærerne — er i stand til at forsvare hvert eneste menneskes rettigheder, hvor »primitivt« dette menneske end forekommer en, jo tydeligere fremdrager vi Guds billede i hvert menneske.

Efter at have takket »Missio« og de tyske katolikkers indsats for missionsarbejdet »som hele verden beundrer jer for«, slutter biskop Lamont sit telegram med ordene:

»Afbryd ikke strømmen fra jeres bønns kraftcentre, så jeres værk forbliver langt højere end bare en humanitær indsats, og vi får lov til at leve videre. På missionsmarken er det

Biskop Donald Lamont, — 10 års fængsel i Rhodesia.

altid tilsåningstid, altid ventetid på høstens time, også når marken bliver pløjet og farvet rød af forfølgelsens plovkniv. For da har vi endnu mere grund til at nære tillid til, at den sæd, vi sår, skyder endnu dybere rødder og bærer endnu rigere frugt.

Donald Lamont.

Professor Bengt Strömgreen.

katolsk orientering

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K.
Telf. 01) 11 60 80.

Giro: 5 00 14 71 Ansgarstiftelsen. Katolsk orientering i og informationsafdeling.

I redaktionen:
Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,
Fjællegade 2, DK-7100 Vejle,
Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.
Redaktionssekretær: Knud Kluge.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande i Danmark i 20 numre jævnt fordelt over året, som regel 2. og 4. onsdag i måneden.
Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.
Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.

Børnesiden HEJ side 4
Pastoralrådsmødet side 5
Vore kirker om hverdagen side 6
Orientering fra sognene side 7-10
Julefest ved Rovuma side 13

katolsk orientering

Religions-undervisning og de kristnes enhed

Rom vil indarbejde økumeni i katekesen

»Brudstykker af biskoppens kalender« i »katolsk orientering« nr. 18 meddelte, at biskoppen 9.-18. november ville deltage i møde i Enhedssekretariatet i Rom. Dette møde blev ledet af dets præsident, ærkebiskoppen af Utrecht kardinal Jan Willebrands og desuden deltog seks

kardinaler og 16 ærkebiskopper og biskopper deri. På bagsiden af dette nummer bringer vi biskoppens korte oversigt over det økumeniske arbejdsfelt netop nu.

ROM (KIPA og NC) — I et radiointerview i Vatikans radio har Enhedsse-

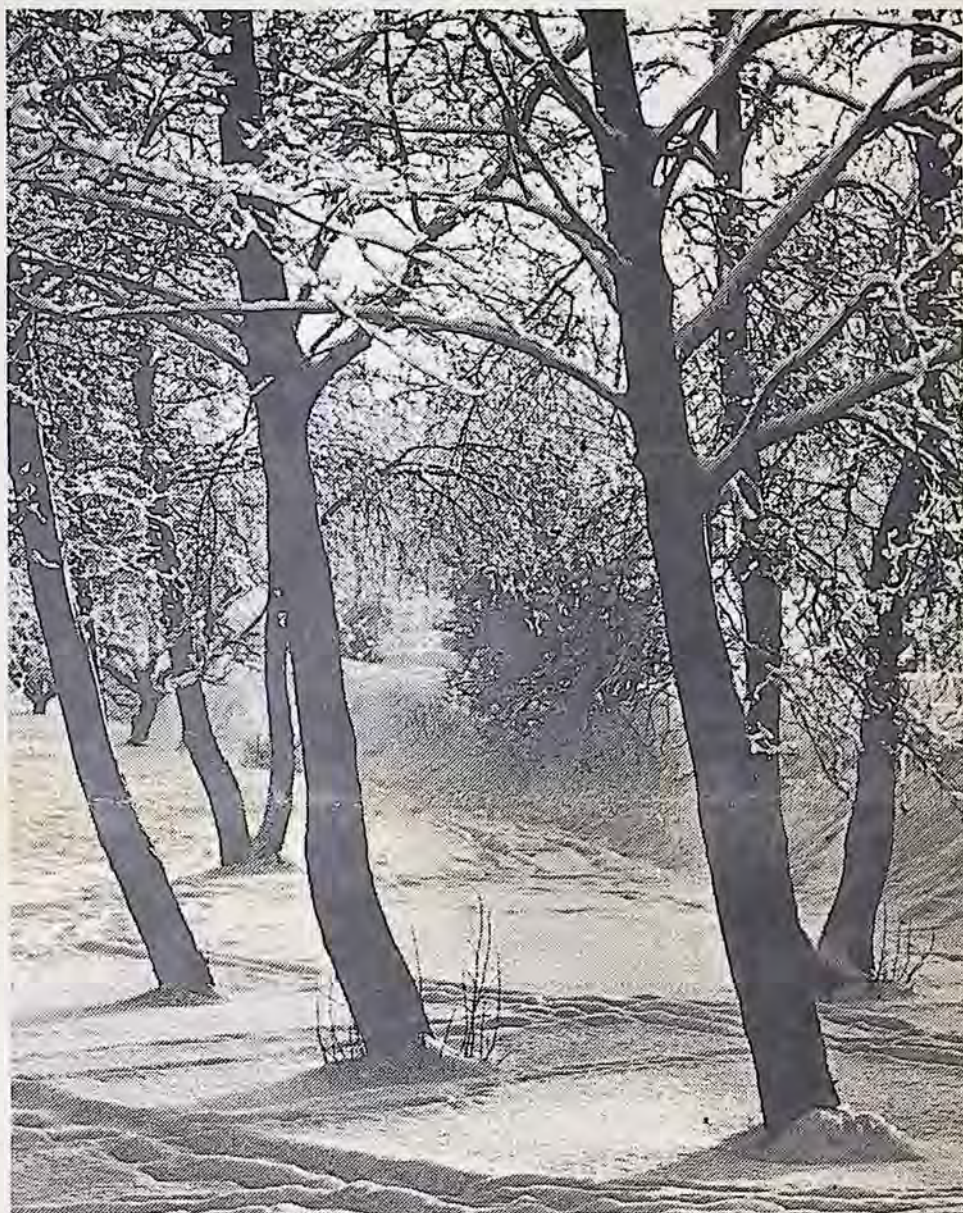
ekretariatets vicepræsident, biskop Ramon Torrella Cascante meddelt, at der nu på Enhedssekretariatets initiativ vil blive udarbejdet et dokument, der vil blive videresendt til bispesynodens sekretariat. Dette dokument vil handle om, hvordan man indarbejder tanken om de kristnes enhed i den katolske katekese.

De kristnes enhed var et af Det andet Vatikankoncil's vigtigste anliggender, og Enhedssekretariatet mener, at når bispesynoden i 1977 skal behandle katekesen med særlig hensyntagen til katekesen af børn og unge, så er det af stor betydning, at også de kristnes enhed får en plads i denne oplæring i troen. Her må den fælles oprindelse af den kristne tro fremhæves, uden at der lægges skjul på de bestående forskelle.

Trods vanskeligheder tegn på fremskridt

Enhedssekretariatet blev modtaget af pave Paul VI, der i sin tale til dem bl.a. sagde: »Den kendsgerning, at vi endnu ikke har nået målet, at der endnu er vanskeligheder at overvinde, må hverken tage modet fra os eller få os til at standse«.

Som tegn på fremskridt mod den økumeniske enhed nævnedes paven bl.a., at der var ikke-katolske observatører på Det andet Vatikankoncil, sin egen rejse til Jerusalem, hvor han i 1969 på Oliebjerget mødte den ortodokse patriark Athenagoras, og desuden alle de økumeniske kommissioner, der er oprettet i tilslutning til mange af verdens bispekonferencer. »Vi har igen opdaget os selv som brødre«, sagde paven, »brødre, der stadig er adskilte, men virkelige brødre.«

Vi kunne ikke dy os for at bringe lidt julesne på forsiden denne gang til at live op ovenpå det usædvanlig mørke efterår. Og lad os så glæde os over, at lyset nu dag for dag får mere magt.

James J. Norris død

*Eneste lægmand med taleret
på det 2. Vatikankoncil*

Newark, USA (NC) — I alder af 69 år er James J. Norris, den eneste lægmand, der havde taleret på Det andet Vatikankoncil, død. Han var kendt for sit store arbejde for flygtninge og for sin kamp mod fattigdommen i verden. I tiden efter Den anden Verdenskrig arbejdede han sammen med den daværende monsignore Giovanni B. Montini, nu pave Paul VI for at skaffe boliger til flygtninge, og på konciliet holdt han indled-

ningsforedraget til debatten om fattigdommen i verden og den kristne samvittighed.

Han ledsagede pave Paul VI på rejsen til Geneve med besøgene hos Den internationale Arbejderbevægelse og hos Kirkernes Verdensråd, og han repræsenterede Vatikanet ved pastor Martin Luther Kings begravelse.

I dette efterår fik han Fridtjof Nansen medaljen til tak for sit mangeårige arbejde for flygtninge.

Store ændringer mellem kirke og stat i Italien

Mange kirkelige privilegier skal falde bort

I følge Kristeligt Dagblad vil den katolske kirke miste en del af de særlige privilegier, den har i Italien, hvis ministerpræsident Giulio Andreottis forslag til en gennemgribende revision af konkordaten fra 1929 går igennem.

Andreotti har forhandlet med eksperter fra Vatikanet om den påtænkte revision, og det er meningen at de nuværende 45 paragrafer skal skæres ned til 14.

Ifølge udkastet vil den katolske tro ikke længere være Italiens officielle religion, og den katolske kirke

vil opgive sine særlige rettigheder i forhold til de italienske ægteskabslove, religionsundervisningen og andre privilegier.

Helt i koncillets ånd

Konkordatets afskaffelse er i overensstemmelse med Det andet Vatikankoncil's ånd. Konciliet fastslog, at kirken må være villig til at afstå fra særlige privilegier i forhold til staten.

Skønt Italiens forfatning beskriver landet som en

verdslig republik, har den katolske kirke hidtil været den officielle statskirke.

Efter det nye konkordat vil der fortsat være religionsundervisning i skolerne, men den vil ikke længere være tvungen. De nuværende bestemmelser om at udtrådte præster ikke kan få offentlig ansættelse f.eks. på universiteter, ophæves.

Den italienske stat mister retten til at nedlægge veto ved udnævnelse af italienske biskopper, hvad den dog for længst er opført med i praksis.

Ægteskab og familie

Debatweekend på Magleås

Under ledelse af ægteparret Ellen Baadsgaard Jensen og dr. Kjeld M. Jensen vil ægteskabet og familielivet blive taget op til debat på det sidste møde i Styrelsens mødeserie i denne sæson, nemlig i dagene fredag den 25. til søndag den 27. februar 1977.

Dr. theol. Richard Hansen, Roskilde, vil således tale om »Kærlighed og ægteskab i bibelsk belysning«, og Ellen Baadsgaard Jensen vil give debatoplægget »Ægteskabet i går- idag- og imorgen« som indledning til gruppedrøftelser over temaerne »familie-mønstre« og »troslivet i familien«.

Senere vil dr. Kjeld M. Jensen med indlægget »Spredte tanker om vor holdning til livet og dets opståen« bringe nye aspekter ind i debatten.

»Kærlighed og ægteskab i bibelsk belysning« er et af talrige emner omkring ægteskab og familie på Magleås i februar.

I forbindelse med søndagsmessen, der læses kl. 13.30 af pater P. Gregoire O.P., vil der blive prædikeret over emnet »Ægteskabet som sakramente«.

Mødet, der starter fredag den 25. februar kl. 18, og slutter om søndagen ca. kl. 15.15 er primært tiltænkt for yngre og for ægtepar, hvorfor sådanne vil få fortrinsret, såfremt mødet bliver overtegnet. Der vil blive mulighed for at deltage i mødet, selv om man foretækker at bo hjemme.

Nærmere oplysninger om program, priser og tilmeldingsgebyr kan rekvireres fra Magleås. Ved telefonisk henvendelse kan der evt. lægges besked på telefonsvareren.

Niels E. Bølling

Høring om præstens situation og muligheder

Vellykket AC-arrangement

Den 9. okt. havde AC indbudt præster, tidligere præster og lægfolk fra hele landet til en høring om »Præstens situation og muligheder«.

I betragtning af emnets betydning var det forbavsende så få, der var mødt op for at høre og deltage i debatten, men de, der deltog, fik et stort udbytte og ikke mindst mange

impulser til videre overvejelser.

Holdningen til ændringerne i tiden

Tidligere professor i dogmatik ved Århus universitet, pastor Regin Prenter, indledte med sin opfattelse af problemerne set fra en folkekirkepræsts synspunkt. Ind-

ledningen udmærkede sig ved en opfattelse af præsteembedet, som ikke lå så langt fra den almindelige opfattelse blandt katolske teologer, hvad der gav indlægget stor værdi, og han rejste til sidst det vigtige spørgsmål, om hvordan kirkens og de kristnes holdning er eller bør være til ændringerne i tiden, med andre ord holdninger til de nye normer, som er vokset frem i det omgivende samfund, og som også derfor påvirker tankegangen blandt præster og menighed i kirken.

Menighedens ansvar

I det følgende vil jeg fremhæve de spørgsmål og de svar, der kom frem, for på den måde at søge at gengive dagens drøftelser som en helhed, men uden at nævne de enkelte deltagere i debatten. Et af de første synspunkter, der blev fremlagt, gik på, om ikke en ældre opfattelse af den præstelige autoritet, sådan som den stadig deles af mange, var en hindring for en videre udvikling, fordi den hindrer præsterne i at forstå,

hvad der kræves af dem i dag, nu hvor så mange funktioner er ophævet eller overdrages andre. En anden spurgte, om det ikke burde være menighederne, der kaldte præsten/præsterne til denne eller hin opgave. En sådan løsning ville nok kunne løse en del af det problem, en anden pegede på, at præsten, som det nu er, lever isoleret fra sin menighed med sine egne problemer uden mulighed for at være menneske blandt mennesker. Først for sent kan en menighed se, der er problemer, så den selv erkender, at den har et meget større ansvar for hele fællesskabets liv.

En målsætningsdebat mangler

Mange var enige om, at det var tragisk, at der aldrig havde været nogen egentlig målsætningsdebat, og at der derfor heller ikke var klare målsætninger for præster og menigheds opgaver. Af den grund var menighederne heller ikke blevet ført virkelig ind i, hvad kirkemødet havde tænkt og besluttet, og derfor var de slet ikke klare over, hvordan kirkemødet havde stillet sig åbent og positivt over for mange af de ændringer, der skete i verden, og de nye normer, der voksede frem.

Oluf Bohn

Ny sognepræst i Svendborg

Redemptoristpater J. R. Kruk

Søndag 31. oktober var en stor festdag for St. Knuds Menighed i Svendborg. Vi fik en ny sognepræst.

Kirken var fyldt til trængsel, da Biskop Martensen sammen med præsterne fra Odense og Nyborg, ved en meget smuk højtidelighed, indsatte redemptoristpater J. R. Kruk i embedet.

Festen blev overværet af repræsentanter for næsten alle

protestantiske trossamfund. 6 små børn fra menigheden dækkede alteret med dug, lys og blomster og tilsidst kalken med de uindviede hostier.

Biskoppen talte ud fra dagens tekst: Brev til hebræerne 7'kap. »Du er præst evindeligt.« Og vi sang igen alle de smukke faste tekster i messen. Menighedsrådets formand, urmager Knud Petersen takkede biskoppen og alle andre deltagere og ønskede vor nye sognepræst velkommen. Vi har ikke haft en fastboende præst i over 1 år, men patrene fra Odense er trofast kommet hver søndag og har læst messe for os, og nu har de altså givet os en af deres egne præster.

Efter højtideligheden var der reception med vin og kransekage i vort nye menighedslokale. Der var også stor tilslutning.

E.K.

Fejl i overskriften

I sidste nr. af katolsk orientering bragte vi på side 3 en urigtig overskrift omkring kirkebidragsordningen, idet vi fortalte, at »Finansåret 1977 vil følge kalenderåret 1. januar - 31. december«.

Indeværende regnskabsår løber fra 1. april 1976 til 31. marts 1977. Først fra 1. januar 1978 vil bispedømmets regnskab følge kalenderåret.

KK

KAJ F. FJORDING & SØN 1/2

MURERMESTRE • INGENIØRER

ENTREPRENØRER • TLF 01-63 12 88

KVALITETSBYGGERI FRA GRUNDEN

TOTALENTREPRISER • HOVEDENTREPRISER
JORD • KLOAK • BETON • MURERARBEJDE
OG SÅ OMBYGNING OG RESTAURERING
MEDLEM AF KØBENHAVNS MURERLAUG

Ressourcespild

Flere tusinde varmtvandsbeholdere og mange tusinde meter vandværk tæres op hvert år. Ring til Deres VVS-installatør og få monteret et...

ANO-KAT minielektrolyseanlæg

I Deres parcelhus. Så er Deres varmtvandsbeholder og rørsystem — for ca. 700 kr. — effektiv beskyttet mod korrosion

Guldager Electrolyse ApS

Tømrermester

Ferd. Færch & Co. A/S

Strandvejen 23, Ålborg
Telefon 16 26 00

Mogens Larsen

Ramshøved 31, Åbenrå
Telefon 62 25 30 og 62 34 27

Lys — Kraft — Varme

H. OVERBECK A/S

Ingeniørfirma

Havnepladsen, Kolding
Telefon 52 35 55

Advokat

Jørgen Ulrik Nielsen
Skindergade 32, 1159 K.
Tlf. (01) 13 42 44

Juridisk bistand bl.a. ved køb og salg af ejendom, prioritering og oprettelse af testamente.

Fint arbejde — Rimelig pris
Telefon: TRIA 6070

Er De tilfreds med Deres snedker og møbelpolstre?
Hvis ikke — så prøv os!

ANDERS SVENDSEN

Afdeling for bygningsarbejde
Nordre Frihavnsgade 13, Kbh. Ø

MONIES & ANDERSENS EFTF. A/S

VVS

Frederiksborggade 22,
1360 København K
Telefon 13 23 14

Varme, ventilation, sanitet

E. Christoffersen

Ringstedgade 25, Næstved

Begravelse og
brændinger ordnes
omhyggeligt og
diskret

Alle aftaler kan
træffes
hjemme hos Dem selv eller telf. 72 08 14
og 72 08 74

C.B. Riis & Søn

Slagtermestre

Valby Langgade 36
København Valby — Telefon (01) 18 00 89
1. kl. kød og pålæg

Brdr. MEYER

Blikkensløgernester

aut. gas-, vand- & sanitetsmester
PER MEYER
Peder Skramsgade 27
Telf. 15 79 20 — 80 50 30

Jul er: At holde fest

»Der var stille og mørkt. Det var stadig midt om natten. Og folk i Betlehem sov. Men ude på marken var der hyrder. De sov ikke. De skulle passe deres får. Der var stille, ganske stille. Da med ét — blev hyrderne helt forskrækkede. For det mærkedes nøjagtig, som om solen begyndte at skinne — så lyst blev der. Og i det hvide lys stod der en engel. Den var kommet fra himlen. Men englen sagde: »Vær ikke bange! For jeg har noget at sige jer, som vil gøre jeg meget glade. Jesus, Herren, er født — den Frelser, I allerede har ventet på. Det er sket i Betlehem«.

Englen kom med det mest glade budskab, som nogen sinde er blevet hørt her på jorden: Jesus, Guds Søn, er født som menneske.

Hyrderne skyndte sig da også til Betlehem for at finde ham. Nætterne ple-

jede at vare længe og at være kedelige for hyrderne. Men julenatten var helt anderledes. Det var en festlig nat. De så en engel, hørte englesangen og fandt Jesus i stalden. December måned ville normalt være en trist og kold

måned for os, men julefesten gør den festlig: Julepynt i skolen og hjemme, festbelysning i gaderne, juletræet med de mange lys gør, at vi kommer i feststemning allerede længe inden selve juleaften.

**Hvem
har mon
opfundet
julekrybben?**

På en måde er det den helige Frans af Assisi, selv om han ikke brugte statuer. Julenat 1223 sagde Frans: »Jesus bliver født i nadveren«. For at gøre dette tydeligt brugte han en fårekrybbe som alter. Han stillede endda en levende okse og et ægte æsel ved siden af krybben. Profeten Esajas havde jo sagt, »at oxen kender sin ejer og æslet kender sin herres krybbe, men Israel kender intet og fatter intet. (Es. 1,3)

Julespil

I middelalderen, der er tiden fra 800 til 1400, opførte man tit nogle korte julespil under messen. De har sikkert haft deres indflydelse på julekrybbens tilblivelse.

En del meget gamle julekrybber er endnu bevaret den dag i dag. I Santa Maria Maggiore-kirken i Rom har man en julekrybbe fra 1291. I Bologna findes en fra 1350.

Mange af de gamle var såkaldte »faste« julekrybber, d.v.s. de forblev opstillet i kirken hele året igennem, men i juletiden blev de oplyst.

Andre steder, som i klostrene, anbragte man kun Jesusbarnet, eventuelt sammen med Maria. Senere kom de såkaldte »Betlehem«-er, det var julekrybber med alle de øvrige figurer.

Kunst

I Syditalien blev Jesu fødsel ofte blot en anledning til at bygge julekrybber med hele landskaber, der vrirler med mennesker og viser nøjagtigt, hvordan folk gik klædt og levede på landet og i byerne. Det samme kan ses på gamle malerier. I Tyskland og Østrig blev der udskåret meget kønne julekrybber, især i Bayern, Schwaben og Tyrol. Hele bysamfund skabte en kunstindustri af julekrybbe-statuer.

I vore dage bliver der mange steder igen opført julespil. Børn eller voksne viser gennem deres fortolkning, hvad der skete i den vidunderlige julenat.

Jul er: At stifte fred

»Og da kom der pludselig endnu flere engle højt oppe fra. Der var nok et tusind stykker. Hele luften var fuld af engle. Og alle sang de med på den samme sang: »Ære være Gud i det høje, og fred på jorden i mennesker, der har hans velbehag.«

Englenes sang var en sang om fred.

Det var deres juleønske. Siden har mennesker altid anstrengt sig for i juletiden at glemme al uenighed og strid, som hersker iblandt dem.

I krigsramte lande tier kanoner og skydevåben. Man

rækker hånden til dem, man var blevet uvenner med.

Også i familien er der rart at være sammen. Man glemmer gamle diskussioner og skænderier.

Fred på jorden — også i vort eget lille hjem.

Bibeltitaterne på denne side er fra Anne De Vries' Børnebibel.

Børnesiden

Jul er: At give gaver . . .

»Hyrderne knælede ned ved krybben og tilbad barnet. Kære Jesus, sagde de, kære frelser, hvor er det dejligt, at du er kommet. Vi har ikke meget at give dig. Vi er kun fattige hyrder. Men vi vil altid tænke på dig. Vi vil elske dig«

Hyrderne havde ikke meget at give — kun lidt mælk af deres får. Senere kom de tre vismænd med kongelige gaver.

Julegaver hører med til julefesten. Det er skønt, at få julegaver. Men det er endnu dejligere, at kunne give en gave. Når man virkelig er lykkelig, vil man gerne dele sin lykke med andre. Sådan gjorde hyrderne og de tre vismænd. Og sådan gør vi stadigvæk i dag. Til alle dem, vi ikke kan lave eller købe en julegave til, kan vi sende et kort med vore freedsønsker. Vi meddeler også den glæde vi har i os, til alle dem vi møder, hver gang vi ønsker dem en »glædelig jul!«.

Rosenkrans-quiz

Kent Morell og Lené Skouw, begge fra Nakskov, og Jens-Otto Moll fra Haderslev vandt en rosenkrans for deres rigtige svar.

. . . fordi Gud har givet os sin søn Jesus

Formandens beretning om bispedømmets mærkesager

Ømborgen

Noget af det vigtigste, der er sket i bispedømmet i denne periode, er utvivlsomt færdiggørelsen af byggeriet af Ømborgen og dennes ibrugtagning til lejre for børn og unge. Ømborgen står ikke alene færdig, men den er også betalt kontant. Den har været i brug hele sommeren og virket til ledernes og deltagernes fulde tilfredshed.

For at hjælpe det hele igang har forretningsudvalget som en forsøgsordning ansat Ole og Lena le Févre til at føre tilsyn med Ømborgen og varetage ledelsen af det praktiske arbejde i forbindelse med lejrene.

Ømborgen har sin egen bestyrelse, som består af 2 udpeget af biskoppen, 2 udpeget af DUK samt ungdomspræsten og ungdomskonsulenten.

Magleås

Ved pastoralrådets møde i foråret aflagde formanden for Magleås' styrelse, lektor Poul Rude, en udførlig beretning vedrørende virksomheden på Magleås. Det fremgik heraf, at ejendommen blev flittigt benyttet. Senere har forretningsudvalget holdt fællesmøde med Magleås' styrelse, hvor institutionens hele opbygning blev grundig drøftet.

Revisionsfirmaet Noiesen blev derefter bedt om at foretage en efterkalkulation af de priser og vilkår, som styrelsen havde betinget sig i den første del af institutionens virksomhed. Det viste sig, at en del af de overnatningspriser, som

var beregnet, skulle korrigeres. Med kalkulen i hænde er det nu muligt for styrelsen at disponere det tilskud på kr. 300.000,-, som vi budgetterede med, på en sådan måde, at pengene går til de arrangementer, som styrelsen selv iværksætter.

»Myretuen« i Bastrup

Denne ejendom blev i sin tid erhvervet af elevforeningen, der er tilknyttet den gamle Sct. Knuds Skole på Vesterbro i København, fordi man ville undersøge, hvilket behov der var for ejendommene Bastrup, Klitborg samt feriekolonien i Asserbo. Der blev i sin tid ikke truffet nogen afgørelse, og i mellemtiden har Bastrup været udlejet til Gladsaxe skolevæsen, ligesom forskellige katolske skoler har haft lejrskole i Bastrup.

Imidlertid er bygningerne i en meget dårlig forfatning, ligesom brønden skal renses op. Forretningsudvalget vil formentlig til næste rådsmøde nå frem til en opfattelse af, hvorvidt ejendommen bør sælges eller istandsættes.

Niels Steensens Bibliotek

Biblioteket har i den forløbne periode fået tilskud til indretning af nye og bedre lokaler, beliggende i en ejendom tilhørende Københavns kommune, Stenosgade 9.

Kirkebygning i Lemvig

Til brug for præsten i Viborg sogn har vi fornylig af metodiskirken købt en lille kirkebygning på 92 kvm.

Katolske skoler

Vore 24 katolske skoler med i alt 387 klasser, 7.211 elever og 592 lærere udgør en vigtig del af kirkens aktivitet herhjemme. I de sidste 1½ år er skolerne tilsammen vokset med 16 klasser, 678 elever og 73 lærere, altså en betragtelig vækst. Denne vækst er dog ikke uden problemer:

1. Andelen af katolske elever er i samme tidsperiode dalet fra 22 til 20 pct. Ligeledes er andelen af katolske lærere dalet fra 42 til 39 pct. Formandsberetningen nævner i denne forbindelse, det glædelige i, at samtlige katolske skolars ledere nu — gennem Foreningen af katolske Skoler — halvårligt mødes til drøftelse af disse og andre grundlæggende problemer. 2. Skolernes vækst kræver adskillige steder betydelige investeringer i udvidelse af lokalekapacitet. Disse udvidelser er svære at finansiere, da statsstøtten til private skolars eget byggeri eller til udvidelse af private skolars lejemål i høj grad er utilstrækkelig. Disse problemer er tit samtidig bispedømmets problemer, da bispedømmet mange steder er ejer af skolebygningerne.

I det stærkt voksende sogn i Tåstrup begyndte der i år en ny skole (Skt. Pauls Skole), som i år endnu kun omfatter en børnehaveklasse og 1. og 2. klasse, men som selvfølgelig vil vokse fra år til år. Foreløbig har disse klasser endnu til huse i det nybyggede menighedshus i Tåstrup, men snarest muligt skal der findes en fremtids-

Formanden Poul Høyer aflægger beretning på mødet i Odense, flankeret af referenten Åse Garvin, dirigenten Poul Rude og generalsekretær Anton Dekkers.

løsning af lokaleproblemet for denne nye skole.

Katolsk Centralskole i København har i de senere år flere gange måttet ud-

vide sin lokalekapacitet i den ejendom, som tilhører bispedømmet.

I Esbjerg er der købt en bygning kun nogle få hun-

drede meter fra den eksisterende skole. Ombygning og indretning af denne ejendom sker gradvis ved frivillig hjælpkraft fra forældrekrædsens side.

I Horsens håber man i begyndelsen af december at kunne stikke spaden i jorden til en nødvendig tilbygning til skolen.

I Randers håber skolen i nærmere fremtid at kunne gå i gang med et tiltrængt byggeri, der både vil samle skolen på ét sted og skaffe flere lokaler.

Også i Vejle og i Ringsted, hvor bygningerne ikke ejes af bispedømmet, tumler man med byggeplaner.

Til sidst kan nævnes, at i Hillerød er en gruppe mennesker — sammen med menighedsrådet — ved at undersøge behovet for en eventuel ny katolsk skole, der i givet fald ville kunne betjene en stor del af Nordsjællandsområdet.

Foreløbige glimt fra pastoralrådets drøftelser

Pastoralseminariet i Ordrup

Under indledningen til pastoralrådsmødet meddelte biskoppen bl.a., at han nu har godkendt en foreløbig arbejdsplan for pastoralseminariet i Ordrup. Det er her, at et antal præstestuderende samt et diakonpar forberedes til deres senere gerning i bispedømmet.

Det er tanken, at udvide seminariets virksomhed til også at omfatte uddannelse af de fremtidige pastoralassistenter, der på forskellig måde skal træde til i de præsteløse sogne.

Ømborgen

Ømborgens styrelse vil om kort tid udsende en folder til samtlige katolske institutioner, foreninger og undervisningssteder. Folderen vil give svar på alle spørgsmål om lån og leje af Ømborgen.

Udlejningen forestås iøvrigt af Jørgen Frølund, Gudrundsvej 26, VII, 8220 Brabrand, tlf. (06) 15 90 31.

Det tyske bispedømme Schwerin har ydet en pengegave til et fond, hvorefter der nu kan ydes fripladser til økonomisk vanskeligst stillede deltagere i katolske børne- og ungdomslejre.

Struktur-udviklingen

Som allerede omtalt i »katolsk orientering« var problemerne omkring struktur-udviklingen et af de vægtigste emner på pasto-

ralrådets dagsorden. Strukturudvalget havde på forhånd bedt pastoralrådet om at overveje 4 spørgsmål, som blev grundigt behandlet i et gruppearbejde lørdag aften.

Til spørgsmålet om det ønskelige i på nuværende tidspunkt at ændre i de bestående strukturer (dvs. menighedsråd, regionalråd og pastoralråd) var svaret overvejende nej. Man fandt dog, at regionerne ikke skulle hindres i at dele sig selv op i nye samarbejdsenheder, hvor dette viser sig praktisk.

Hvor regionerne kun fungerer som valgkredse til pastoralrådsvalget, skal de således heller ikke tvinges til et pastoralt samarbejde. I det hele taget var der stemning for at smidiggøre det nuværende system efter dagens aktuelle behov.

Hvad angår måden at vælge på til pastoralrådet var der udtalt modstand imod, at præster, søstre og lægfolk eventuelt skulle opstille og vælge hver deres kandidater. Man foretrak, at alle kan opstille og også vælge alle. Man var opmærksom på, at det nuværende direkte valg til pastoralrådet rummer faren for en skæv sammensætning, således at talstærke sogne i de store byer bliver overrepræsenterede i forhold til små sogne. På den anden side vil et indirekte valg (hvor hvert menighedsråd udpe-

ger hver sin repræsentant til rådet) betyde en udvidelse af medlemstallet og dermed et mere tungt arbejdende organ, end det allerede i forvejen er. Derfor måtte man foretrække den nuværende ordning.

Ungdomskommissionen

I foråret 1976 nedsatte biskoppen en særlig ungdomskommission, som på forskellige måder skulle støtte det katolske ungdomsarbejde. Kommissionen lægger selv vægt på at betone det rent rådgivende — og ikke styrende funktion. Kommissionen har indsamlet en del oplysninger om ungdomsarbejdet landet over og er i færd med at bearbejde disse med henblik på den bedst mulige hjælp og vejledning. De emner, man i særlig grad interesserer sig for er iøvrigt at skaffe ungdomsledere, at samle liturgisk materiale og undervisningsmateriale til børn og unge, at etablere et nærmere samarbejde med de katolske skoler med henblik på udgivelse af et fælles sanghæfte samt opnå en håndgribelig og landsdækkende kontakt gennem anskaffelsen af en ungdomsbus, der kan komme ud til sognene eller andre steder med musikgrupper og lignende.

»Katolsk orientering« vil i næste nummer bringe mere udførligt nyt fra pastoralrådet. Red.

Der lyttes anspændt og gøres notater. Her er det H. W. Saxild (tv) og Kaspar Kallan.

Vi har som kristne brug for et tilflugtssted, hvor vi kan finde et øjeblik ro midt i hverdagens travlhed og larm. Selv om vi ikke kan drage ud i ørkenen, er det dog undertiden muligt at tage et smut ind i kirken undervejs på indkøb eller til og fra arbejde. Men her møder vi et nyt problem med de lukkede kirkedøre. Bl. a. dette tager biskoppen op i nedenstående artikel.

Vore kirker om hverdagen: åbne eller lukkede døre?

Af Hans L. Martensen

I gamle dage var de fleste protestantiske kirker lukkede i ugens løb, mens de katolske stod åbne. Dette har sidenhen ændret sig. Der er efterhånden mange protestantiske kirker, der holdes åbne om hverdagen, og der er desværre en del katolske kirker, man må holde lukket. Grunden til det sidste er beklagelig: det bliver stadig mere almindeligt, at der øves hærværk mod kirkerne.

Mens kirkerne står tomme, hænder det, at stykker af inventaret bliver stjålet eller ødelagt. Undertiden er det også sket, at man har fundet madrester og tomme ølflasker i

bænkene, eller endda cigaretstumper i vievandskarret efter mennesker, der har brugt kirken til andre formål end bøn.

Trist udvikling

Det er forståeligt, at man det ene eller andet sted har måttet give op over for disse misbrug af kirkerummet — og har måttet ty til den sidste udvej, simpelthen at holde kirken lukket i ugens løb. Ikke desto mindre er det en trist udvikling, og man burde tage spørgsmålet op i menighedsrådene, om der ikke kunne findes udveje, så kirkerne kunne stå åbne i det mindste nogle gange

og på nogen bestemte tidspunkter i ugens løb. I de menigheder, hvor der findes et søsterkommunitet, kan søstre måske hjælpe med. De kunne måske til bestemte tider holde deres fælles bøn eller deres betragtning i kirken, således at dørene kunne være åbne i det mindste så længe. Hvor der ikke findes søstre, er det mere vanskeligt. Men er det umuligt at forestille sig, at der i den ene eller anden menighed blev oprettet en vagttjeneste, så at bestemte personer forpligtede sig til at opholde sig i kirken, så den kunne stå åben nogle gange i ugens løb?

Men er det da ikke nok, hvis kirken benyttes om søndagen? Er det så vigtigt at holde den åben om hverdagen, vil mange måske spørge?

Hvad koster en søndagsplads i kirken?

Lad os engang begynde med det ringeste argument — det er tankevækkende alligevel. Lad os sige, at der er bygget en ny kirke til to millioner kroner. Vi har vist engang regnet ud, at når man så beregner afskrivningen af byggegæld, opvarmning af kirken, vedligeholdelse o.s.v., koster en enkelt siddeplads i kirken omkring 120 kr. pr.

søndag. Og dette er endda forudsat, at der kommer et rimeligt antal mennesker, ellers bliver pladsen endnu dyrere. Er dette ikke en alt for profan måde at betragte kirken på? Jo, ganske vist, men vi må dog alligevel spørge os selv, hvorfor vi gør en så enorm indsats for at have kirkerum, hvis de benyttes så lidt? Men de økonomiske betragtninger er ikke de vigtigste. Vi må reflektere over vore kirkebygninger i et perspektiv af tro og af ånd. Har disse bygninger en mening ud over at danne ramme om søndagsgudstjenesten?

Kirken som tilflugtssted

Har vi som kristne brug for et tilflugtssted, hvor vi kan finde ly for hverdagens larmende liv? Nogle vil svare nej, at det tværtimod er vor kristne pligt at gå ud i verden med dens tusind gøremål. Men så enkel er løsningen ikke. Mange mennesker går i stykker på grund af dagligdagens nervøse og hastige rytme, med dens opslidende ydre påvirkninger og indre irritationer.

De kristne, der har gjort den største indsats for andre mennesker og som har kastet sig ud i sociale, politiske og medmenneskelige opgaver, har for det meste været dem, der også kendte til stilhed og fred.

Jesus selv er det store forbillede. Ingen har ændret verden så radikalt som han. Han sparede ikke sig selv, men begav sig ud i menneskenes brogede dagligdag for at hjælpe dem. Alligevel fortæller evangelierne om, hvorledes han trak sig tilbage til ensomme steder for at bede.

Men hvor finder vi disse ensomme steder i dag? En husmor, der skal passe sine fire børn, har ikke tid til at drage ud i ørkenen. En familiefar har lige så lidt denne mulighed, når han skal passe sit daglige arbejde og desuden helst være hjemme om aftenen.

Hvor kan vi finde lidt stilhed? De fleste er hele tiden omgivet af en mangfoldighed af indtryk — lyd, ord og billeder oversvømmer os fra morgen til aften. Ligesom kroppen ikke kan leve uden at få søvn, således kan ånden ikke leve uden undertiden at få stilhed.

Selvom vi ikke kan drage ud i ørkenen, er det dog måske undertiden muligt at gå et smut ind i kirken. Det kan være at en husmor alligevel kommer den vej forbi, når hun går på indkøb. Og måske ville manden være mere veloplagt om aftenen, hvis han satte sig stille ind i kirken ti minutter på vejen hjem...

Det kan også være, at den ene eller anden ville have mere gavn af at bruge en aften i den stille kirke, frem for at sidde foran TV-skærmen... Hvorfor skulle dette være utænkeligt? Jeg ved godt, at nogen er forhindret i at besøge kirken af praktiske grunde — de bor for langt borte, eller de har andre ting, som absolut skal passes. Men når næsten ingen søger kirkenes stilhed for at bede, er en grund måske også, at vi har alt for lidt sans for bøn, kontemplation og stilhed.

Den ensomme bøn

Der findes en ensom og skjult bøn, som Jesus taler om i bjergprædiken: »Men du, når du beder, så gå ind i dit kammer og luk din dør og bed til din Fader, som er i det skjulte, og din Fader, som ser i det skjulte, skal betale dig.« (Mat. 6,6)

Men det er ikke alle, der så enkelt kan gå ind i sit kammer. Huset er fuldt af uro, og måske kommer børnene hele tiden og banker på. Og fjernsynet går så højt lige ved siden af. De andre synes også, det er uselskabeligt, når man bare går ind til sig selv og lukker døren.

Undertiden vil man finde lidt bedre ensomhed og ubemærkethed ved at gå hen i kirken. Ingen, der vil gøre alvor af at være kristen, kan helt undvære sådanne »oaser« af stille og ensom bøn.

Vi har glemt at bede

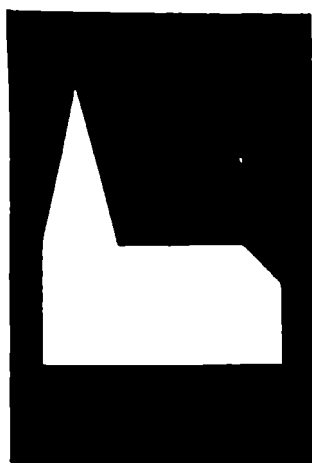
Hvordan kan jeg lære noget om denne stille indre bøn? Måske var der brug for, at der blev holdt flere foredrag og prædikener om dette emne. Der findes også en del bøger, der kan hjælpe dem, der vil lære mere om bøn. Først og fremmest skal der den personlige erfaring til. Det er med bøn, som når man skal lære at gå eller at svømme: det lykkes kun i den grad man selv kommer i gang med det.

Det er beskæmmende, at indiske guruer skal undervise unge danske i meditation. Katolicismen selv har en så rig tradition på dette felt — det er som om de skatte, vi selv besidder, er gemte og glemt i jorden.

Hvis der fandtes en større sans for denne indre og stille bøn, og hvis vi katolikker besindede os på, hvor nødvendig denne bøn er — så tror jeg, at vore kirkerum ville blive mere benyttet, både søndag og hverdag.

Hvordan skal jeg komme i gang med denne indre bøn? Der findes en

Fortsættes side 11

Orientering fra sognene

På disse sider bringer vi en gang om måneden i de lige numre sognenes kalender for en hel måned ad gangen. Sidste frist for modtagelse af manuskript til nr. 2, der udkommer 26.1 1977 er mandag den 10.1 1977. Manuskripterne bedes sendt til Vivi Soldahl, Bispekontoret.

KØBENHAVN

Skt. Ansgars Kirke

Bredgade 64, 1260 København K.

Ordinære messetider

Søndag kl. 9.00: Messe. Kl. 11.00: Højmesse, 1. og 3. søndag: Latinsk højmesse. 2. søndag: Familiemesse — med efterfølgende kirkekafe. 4. søndag: Dansk højmesse. **Hverdage** kl. 8.00: Messe. **Tirsdag** og **torsdag** tillige messe kl. 16.30. **Lørdag** kl. 19.00: Rosenkrandsandagt.

December

Fredag d. 24.: Kirken åbnes kl. 23.00. Kl. 24.00: Midnatsmesse med biskoppen som hovedcelebrant.
Lørdag d. 25. kl. 9.00: Reciteret messe. Kl. 11.00: Latinsk højmesse.
Søndag d. 26. Den hellige Families Fest: Kl. 9.00: Reciteret messe. Kl. 11.00: Dansk højmesse.
Fredag d. 31. kl. 16.30: Andagt med sakramental velsignelse.

Januar

Lørdag d. 1. kl. 9.00 og 11.00: Messe.
Søndag d. 2. Herrens Åbenbarelses Fest. Kl. 9.00: Messe. Kl. 11.00: Latinsk højmesse.

Skt. Andreas Kirke

Kollegievej 2, 2920 Charlottenlund.

December

Fredag d. 24. kl. 8.00: Messe. Kl. 15.00: Gudstjeneste for børn. Kl. 24.00: Højmesse.
Lørdag d. 25. kl. 10.30: Højmesse.
Søndag d. 26. kl. 8.30: Messe. Kl. 10.30: Højmesse.
Fredag d. 31. kl. 8.00: Messe. Kl. 16.00: Takkegudstjeneste med sakramental velsignelse.

Januar

Lørdag d. 1. kl. 11.30: Messe.
Søndag d. 2. kl. 8.30: Messe. Kl. 10.30: Familiemesse.

Skt. Annæ Kirke

Hans Bogbinders Allé 2, 2300 København S. Tlf. (01) 58 21 02 og (01) 58 41 02.

Faste messetider om søndagen
Kirken kl. 8.30, 10.00 og 17.00.
Dragør kl. 9.30.
Mariahemmet kl. 7.00.
Skt. Annæ Hjem kl. 11.00.

December

Lørdag d. 18. kl. 18.00: Engelsk messe. Kl. 19.00: Børnenes julespil.
Søndag d. 19.: Bodsandagt under alle messerne. Kl. 17.00: Polsk messe.

Fredag d. 24. kl. 22.00: Polsk gudstjeneste. Kl. 24.00: Koncelebreret midnatsmesse.

Lørdag d. 25. kl. 8.30: Messe. Kl. 10.00: Højtidelig latinsk festgudstjeneste.

Søndag d. 26.: Messer kl. 8.30, 10.00, 11.30 (polsk) og 17.00.

Onsdag d. 29. kl. 17.00: Juletræ for menighedens børn.

Fredag d. 31. kl. 16.00: Takkegudstjeneste.

Januar

Lørdag d. 1. kl. 10.00 og 11.30: Gudstjeneste.

Søndag d. 2. kl. 11.30: Familiemesse, Missa Appelsina.

Lørdag d. 8. kl. 19.00: Menighedens nytårsfest.

Skt. Antonii Kirke

Frederikssundsvej 225, 2700 Brønshøj. Kontortid: **Tirsdag** kl. 11.00-12.00 samt **fredag** kl. 17.00-18.30. Tlf. (01) 28 17 00.

Ordinære messetider

Tirsdag kl. 10.00, **onsdag** kl. 19.00, **fredag** kl. 19.00, **søndag** kl. 8.30 samt højmesse kl. 10.30. Lørdagsmessen er bortfaldet. Vi henviser til messerne i Sakramentskirken kl. 19.00 og i Vor Frue Kirke, Herlev kl. 17.00.

December

Søndag d. 19. kl. 10.30: Gregoriansk messe. Kom 5 minutter før, så vi kan nå at øve sangen lidt igennem.

Fredag d. 24. kl. 16.00: Børnegudstjeneste. Kl. 22.45: Vi synger julen ind med julesalmer. Kl. 23.00: Midnatsmesse.

Lørdag d. 25. Een messe kl. 10.30: Latinsk højmesse.

Søndag d. 26. kl. 8.30: Messe. Kl. 10.30: Højmesse.

Onsdag d. 29. kl. 19.30: Pakkefest for menigheden.

Fredag d. 31. kl. 16.30: Takkemesse.

Januar

Lørdag d. 1. kl. 10.30: Messe.

Søndag d. 2. kl. 8.30: Messe. Kl. 10.30: Familiemesse.

Fredag d. 7. kl. 18.00: Udstillelse af det helligste Sakramente.

Søndag d. 16. kl. 10.30: Gregoriansk messe.

Jesu Hjerter Kirke

Stenosgade 4A, 1616 København V. Tlf. (01) 24 65 80, sognepræsten og kontor (kontortid mandag og fredag kl. 9.30-12.00).
Øvrige præster: Tlf. (01) 21 85 88.

Messtider

Hverdage kl. 7.00, 8.15 og 17.00 (ikke lørdage).

Hver lørdag kl. 18.00: Engelsk messe.

Hver søndag kl. 7.00, 8.30, 10.00 (latinsk højmesse), 11.30 (salmemesse), 20.00.

Hver onsdag kl. 19.00: Ministrantundervisning.

Hver torsdag kl. 19.00-22.00: Ungdomsklub (14-18-årige).

December

Onsdag d. 15. kl. 14.30: Adventsmøde for de ældre i den Blå Sal.

Lørdag d. 18. kl. 16.30: Bodsandagt, derefter lejlighed til skriftemål.

Fredag d. 24. kl. 7.00 og 8.15: Messe. Ingen messe kl. 17.00. Kirken lukkes kl. 17.30 og åbnes igen kl. 23.00. Kl. 23.45 indledning til

Lørdag d. 25. Kl. 0.00: Midnatsmesse. Efter messen sammenkomst i den Blå Sal.

Kl. 7.00 og 8.30: Messe. Kl. 10.00: Højmesse ved biskoppen. Kl. 11.30: Sunget messe. Kl. 17.00: Messe på kroatisk. Kl. 18.00: Messe på engelsk. Ingen messe kl. 20.00.

Søndag d. 26. Den hellige Families Fest. kl. 7.00, 8.30 og 20.00: Læst messe. Kl. 10.00: Latinsk højmesse. Kl. 11.30: Salmemesse.

Fredag d. 31. kl. 7.00 og 8.15: Læst messe. Kl. 17.00: Takkemesse med dansk Te Deum.

Januar

Lørdag d. 1. Maria, Guds Moder, og Jesu navngivelse (jesuiternes titularfest). Kl. 7.00 og 8.30: Læst messe. Kl. 10.00: Højmesse. Kl. 11.30: Salmemesse. Ingen messe kl. 20.00.

Tirsdag d. 4. kl. 15.30: Kongregationsmøde i Jesu Hjerter Kirke.

Fredag d. 7. Jesu Hjerter Fredag: Det helligste sakramente udstilles kl. 16.00. Indvielse til Jesu Hjerter og sakramental velsignelse kl. 16.45. Kl. 17.00: Messe.

Søndag d. 9. kl. 17.00: Messe på kroatisk.

Tirsdag d. 18. kl. 14.30: Møde for de ældre i den Blå Sal.

Onsdag d. 19. kl. 20.00: Menighedsrådsmøde.

Søndag d. 23. kl. 10.15: Kongregationsmesse i Sct. Josephs Kirke. Kl. 17.00: Messe på kroatisk.

Tirsdag d. 25. kl. 20.00: Menighedsmøde. Alle er velkomne! Såvidt vides, vil aftenens emne blive taget fra området: Konservativ katolicisme.

Vi er kommet godt i gang med menigheds-møder. Emner som »Modsætninger i Kirken«, »Kvindens Stilling i Kirken«, »Kan vi lære af Marxismen?« blev behandlet. Men der blev ikke kun diskuteret, der blev også drukket kaffe og spist boller, vi kom til at tale sammen og lærte hinanden at kende.

Et godt mødeklima afhænger også af omgivelserne. Og de er hos os ikke så hyggelige, som de kunne være — det synes vi og mange andre grupper, som benytter vore lokaler. Menighedsrådet har derfor besluttet at sætte menighedssalen i stand. Alt tyder på, at den Blå Sal efter en rød og blå nu kommer til at opleve en grøn periode.

»Vi råder dog kun over begrænsede økonomiske midler, og en sådan gennemgribende forandring er jo, som alle ved, meget dyr at gennemføre i dag, så derfor appellerer vi tillidsfulde til alle venner af Jesu Hjerter sogn om at slutte op om en indsamling til dette formål. Store og små bidrag modtages alle med et stort: „TAK!“ — skriver menighedsrådets formand i orienteringen fra menighedsrådet. Jesu Hjerter sogn, GIRO 5 09 49 25 »Blå Sal«.

Jesu Hjerter sogns Feriefond: Uddeling pr. 1. januar 1977. Trængende medlemmer af sognet kan søge en legatportion ved skriftlig henvendelse til Feriefondens Bestyrelse, Stenosgade 4, 1616 København V.

Johanneskirken

Vandtårnsvej 7-9, 2860 Søborg. Tlf. (01) 69 03 01, bedst mellem 9.30-10.30.

Ordinære gudstjenester.

Søndagsmesser kl. 10.00 og 17.00. Hverdagsmesser kl. 9.00 undtagen torsdag (kl. 19.30).

December

Fredag d. 24. kl. 15.00: Børnemesse. Julenat. kl. 23.00: Sangmesse. Efter messen samvær med julehygge i pejsestuen.

Lørdag d. 25. kl. 10.00: Festmesse. Ingen messe om eftermiddagen.

Søndag d. 26. Den hellige Families Fest. Kl. 10.00 og 17.00: Messe.

Tirsdag d. 28.: Juletræsfest for børnene i pejsestuen. Se opslaget i kirken.

Fredag d. 31. Kl. 17.00: Messe. Ingen messe kl. 9.00.

Januar

Lørdag d. 1. Festen for Jomfru Maria, Guds Moder. Kl. 10.00: Festmesse.

Søndag d. 2. Herrens Åbenbarelse (Hellig tre konger): Messer som ellers om søndagen.

Tirsdag d. 4. fra kl. 18.30-21.00: Åbent hus i pejsestuen.

Torsdag d. 6.: Efter messen kl. 19.30 samvær i præstegården med fremvisning af lysbilleder.

Søndag d. 9. Herrens dåb. Kl. 10.00: Familiemesse (p. v. Schaik). Efter messen samvær i pejsestuen.

Lørdag d. 15. kl. 16.00: Rosenkransmeditation med sang og sakramental velsignelse.

Tirsdag d. 18. Den internationale bedeuge om enhed i troen begynder. Særlige forbønner i messerne.

Onsdag d. 19. Skt. Knud, martyr og konge af Danmark.

Torsdag d. 20.: Efter messen kl. 19.30 samvær i præstegården med fremvisning af lysbilleder.

Søndag d. 30.: Skt. Ansgar, bispedømmets værnehelgen.

Skt. Knud Lavards Kirke

Lyngbygaardsvej 1, 2800 Lyngby. Telf.: Pastor G. Uttenthal Nibler: (02) 877712. Kirkekontoret: (02) 872935, mandag - fredag kl. 9 til 11.

Hverdagsmesser:

Mandag kl. 12.00. Tirsdag kl. 11.30. Onsdag kl. 9.00. Torsdag kl. 19.00. Fredag kl. 17.00. Lørdag ingen.
Alle lørdage kl. 17.00: Reciteret messe. (Søndagsmesse). (Bortfalder dog den 25/12 og den 1/1).

December:

Fredag d. 17.: Kl. 19.00 i kirken: Julespil, fremføres af Skt. Vincent kor under ledelse af Stephen Holm.

Søndag d. 19.: Kl. 9.30: Familiemesse. Kl. 11.00: Dansk højmesse.

Fredag d. 24.: Kl. 15.30: Julemesse — især for børn. Kl. 24.00: Midnatsmessen.

Lørdag d. 25.: Kl. 11.00: Dansk højmesse.

Søndag d. 26.: Kl. 11.00: Dansk højmesse.

Fredag d. 31.: Kl. 17.00: Messe.

Januar:

Lørdag d. 1.: Kl. 11.00: Messe.

Søndag d. 2.: Kl. 11.00: Dansk højmesse.

Søndag d. 9.: Kl. 9.30: Latinsk højmesse. Kl. 11.00: Reciteret messe.

Søndag d. 16.: Kl. 9.30: Familiemesse. Kl. 11.00: Dansk højmesse.

Søndag d. 23.: Kl. 11.00: Dansk højmesse.

Søndag d. 30.: Kl. 11.00: Dansk højmesse.

Søndagsmesse hver lørdag kl. 17.00 og søndag kl. 10.00.

Skt. Nicolaj Kirke

Strøbyvej 2, 2650 Hvidovre.

Faste gudstjenester:
Søndagsmesse hver lørdag kl. 17.00 og søndag kl. 10.00.

December:

Lørdag d. 18. kl. 17.00 aftenmesse.
Søndag d. 19. kl. 10.00 familiemesse med krybbespil.
Fredag d. 24. kl. 24.00: Midnatsmesse. Fra kl. 23.30: Orgelkoncert med julesalmer.
Lørdag d. 25. kl. 10.00 højmesse.
Søndag d. 26. kl. 10.00 højmesse.
Fredag d. 31. kl. 17.00 takkegudstjeneste.

Januar:

Lørdag d. 1. kl. 10.00 højmesse.
Søndag d. 2. kl. 10.00 latinsk højmesse. (Herrens Åbenbarings fest).
Lørdag d. 8. kl. 17.00 aftenmesse.
Søndag d. 9. kl. 10.00 højmesse.
Lørdag d. 15. kl. 17.00 aftenmesse.
Søndag d. 16. kl. 10.00 familiemesse.
Tirsdag d. 18. kl. 19.30 åbent-husaften.
Lørdag d. 22. kl. 17.00 aftenmesse.
Søndag d. 23. kl. 10.00 højmesse.
Lørdag d. 29. kl. 10.00 aftenmesse.
Søndag d. 30. Skt. Ansgars fest. Kl. 10.00 højmesse.

Sakramentskirken

Nørrebrogade 27 C II, 2200 København N. Tlf. (01) 39 53 80, kontoret, kl. 11-13, undtagen torsdag og lørdag.
 Tlf. 39 53 80, andenpræsten, kl. 16-17, undtagen torsdag og lørdag.
 Tlf. 35 68 25, sognepræsten, kl. 16.30-17.30, undtagen mandag og lørdag.

Messtider

Hverdage kl. 19.00. Tirsdag indledes messen kl. 18.30 med fælles rosenkransbøn. Fredag slutter messen med taksigelse foran Sakramentet. Søndage kl. 10.00: Højmesse (på latin 1. søndag i måneden). Kl. 17.00: Dansk reciteret messe. Kl. 18.00: Engelsk reciteret messe. Der er altid kirkekaffe efter søndagens 10-messe.

Vi takker alle, der var med til at bringe bazarens overskud op på 10.000 kr.!

For en del af de mange penge har vi anskaffet smukke lys- og blomsterholdere til vore bænke og vi er rede til at give andre sogne de fiduser, vi fandt frem til. Skriv og spørg!

Et foredrag ved Bodil Beier om hendes oplevelser i Ny Guinea blev en stor oplevelse for os andre. Vi anbefaler.

Hvis De vil danse skotsk folkedans, så ring til fru Kinn (01) 35 62 10, kl. 17.30-18.30.

Ved vor pastorale gruppes møde d. 19. okt. med inspektør Ole Dam, Centralskolen, fandt man frem til en gruppe mennesker, der i fremtiden vil søge at gennemføre et regelmæssigt, nært samarbejde mellem skolen og menigheden.

Voksne og børn, der ønsker firmelse i Sakramentskirken d. 20. marts 1977 bedes melde sig til forberedelsen hos pastor d'Auchamp inden udgangen af januar 1977.

December

Fredag d. 24. Sognepræsten indbyder alle til fællesspisning i kirkens krypt. Man medbringer det spiselige, det drikkelige forefindes. Julenat kl. 23.00: Dansk højmesse. Kl. 24.00: Engelsk højmesse.
Lørdag d. 25. kl. 10.00: Dansk højmesse. Kl. 17.00: Dansk messe med salmer. Kl. 18.00: Engelsk messe.
Søndag d. 26. kl. 10.00: Dansk højmesse. Kl. 17.00: Dansk messe med salmer. Kl. 18.00: Engelsk messe.
Mandag d. 27., tirsdag d. 28., onsdag d. 29. og torsdag d. 30. kl. 19.00: Messe.
Fredag d. 31. kl. 17.00: Takkemesse.

Januar

Lørdag d. 1. kl. 10.00: Dansk højmesse. Kl. 19.00: Dansk messe.
Søndag d. 2. kl. 10.00: Højmesse med latinsk sang. Kl. 17.00: Dansk messe med salmer. Kl. 18.00: Engelsk messe.
Søndag d. 9. kl. 10.00: Højmesse. Kl. 17.00: Messe med polsk og dansk sang. Kirkekaffe. Kl. 18.00: Engelsk messe.
Tirsdag d. 11.: Udflugt. Se sognebladet!
Søndag d. 16.: Messe kl. 10.00, 17.00 og (engelsk) 18.00.

Skt. Therese Kirke

Bernstorffsvej 56, 2900 Hellerup. Sognepræst: Niels Kiær S.J. Tlf. (01) HE 4119. Træffetid: Mandag-torsdag kl. 16.30-17.30, lørdag kl. 10.00-11.00. Giro 4 08 38 30.

Messtider

Søndag kl. 9.00: Højmesse. Kl. 11.00: Reciteret messe. Morgenmad i katten mellem messerne. Hver 4. søndag kl. 9.00: Familiemesse. Hverdage: Mandag-torsdag kl. 17.45., fredag kl. 7.15, lørdag kl. 11.30.

December

Torsdag d. 16. kl. 19.30: Bodsandagt med lejlighed til skriftemål.
Lørdag d. 18.: Lejlighed til skriftemål kl. 14.00-17.00.
Fredag d. 24. kl. 11.30: Messe. Kl. 23.45: Højmesse, der indledes med søstrenes procession til krybben.
Lørdag d. 25. kl. 11.00: Latinsk højmesse. (Ingen messe kl. 9.00).
Søndag d. 26. kl. 9.00: Familiemesse med festligt morgenbord bagefter. Kl. 11.00: Messe.
Fredag d. 31. kl. 16.00: Højmesse.

Januar

Lørdag d. 1. kl. 11.00: Messe.
Lørdag d. 8. kl. 15.00: Tro og lys messe.
Søndag d. 16. kl. 9.00: Latinsk højmesse. Kl. 11.00: Reciteret messe.
Søndag d. 23. kl. 9.00: Familiemesse. Kl. 11.00: Reciteret messe.

Skt. Augustins Kirke

Jagtvej 183, 2100 København Ø.

Ordinære messtider

Lørdag kl. 16.45: Messe. **Søndag kl. 9.00:** Højmesse. Kl. 10.00: Messe på tysk. Kl. 11.00: Messe på italiensk. Kl. 12.00: Messe på spansk. Hverdage kl. 7.30: Messe.

PROVINSEN

Birkerød: Den hellige Families Kirke

Søndagsmesser

Birkerød, Nordvanggård: Kl. 8.00 og 10.00.
 Hillerød, Østergade: Kl. 11.00.
 Hørsholm, Marievej 6: Kl. 9.00.
 Mikkelsborg., Stella Matutina: Kl. 8.00.
 Åsebakken: Kl. 8.15.

Om fredagen aftenmesse på Nordvanggård kl. 19.30.

December

Onsdag d. 15. kl. 14.00: Ældreklubben afholder julefest på Nordvanggård.

Torsdag d. 16.: Juleafslutning for børnenes religionsundervisning på Nordvanggård.

Fredag d. 17. kl. 20.00: Bodsandagt i Hillerød, med lejlighed til at skrifte. Derefter sangøvelse som forberedelse til julens liturgi.

Lørdag d. 18.: Juleafslutning for børnenes religionsundervisning i Hillerød. I Hørsholm og Birkerød afholdes samme dag kl. 16.00 en bodsandagt med lejlighed til at skrifte.

Søndag d. 19. fejres børnenes julegudstjeneste i alle tre sogne. Efter messen mødes vi resp. i hestestalden og menighedshuset.

Fredag d. 24. kl. 23.00: Julegudstjeneste i alle tre sogne. Efter messen vil vi ønske hinanden glædelig jul i hestestalden eller menighedshuset.

Lørdag d. 25.: Julegudstjeneste i Birkerød kl. 10.00. Messen kl. 8.00 bortfalder. I Hillerød kl. 11.00 og i Hørsholm kl. 10.00 (ikke kl. 9.00).

Søndag d. 26.: Julegudstjeneste i Birkerød kl. 8.00 og 10.00. I Hillerød kl. 11.00. I Hørsholm kl. 9.00.

Fredag d. 31. kl. 16.30 i Birkerød: Takkegudstjeneste.

Januar

Lørdag d. 1. kl. 10.00 i Birkerød: Messe. (Ingen messe kl. 8.00). I Hillerød kl. 11.00. I Hørsholm kl. 10.00 (ikke kl. 9.00). Efter messen kirkekaffe i alle tre sogne med ønske om et velsignet nytår.

Søndag d. 2.: Messe i Birkerød kl. 8.00 og 10.00. I Hillerød kl. 11.00 og latinsk messe i Hørsholm kl. 9.00.

Onsdag d. 5. kl. 19.00: Årets første KUK-møde.

Torsdag d. 6. Hl. Tre Kongers fest (1. torsdag i måneden) kl. 14.00: Messe i Hillerød.

Lørdag d. 8. genoptages religionsundervisningen i Hillerød, og i Birkerød samles Ældre klubben kl. 14.00.

Mandag d. 10. kl. 19.30: Menighedsrådsmøde i Birkerød sogn.

Onsdag d. 12. kl. 19.30: Idégruppen samles i Hillerød for at planlægge sæsonens program. Alle er velkomne!

Torsdag d. 13.: Årets første religionstime i Birkerød-Hørsholm sogn på Nordvanggård.

Fredag d. 14. kl. 20.00: Meditation og bøn i kapellet i Hillerød.

Weekenden d. 15./16.: Menighedsrådenes møde på Magleås.

Den 18.-25.: Den økumeniske Bedeuge.

Tirsdag d. 18. kl. 19.30: Økumenisk gudstjeneste i Slotskapellet i Hillerød.

Fredag d. 21.: Hver tredje fredag samles vi i Hillerøds menighedshus til salme- og messesangøvelse.

Mandag d. 24. kl. 19.30: Menighedsrådsmøde i Hørsholm kl. 19.30.

Tirsdag d. 25. kl. 15.00: Arbejdsgruppen til hjælp af ældre og syge samles i menighedshuset, Hillerød.

Samme dag kl. 19.30 på Nordvanggård: Møde for de forældre, hvis børn går til undervisning til deres første hl. Kommunion i Birkerød.

Onsdag d. 26. kl. 19.30 i menighedshuset, Hillerød: Møde for de forældre, hvis børn forbereder sig til deres første hl. Kommunion i Hillerød.

Fredag d. 28. kl. 20.00 i kapellet i Hillerød: Ordgudstjeneste og hl. Kommunion. Glædelig jul og et velsignet nytår!

Jacob Muiser, G. Heggum og Hans Esmark.

Esbjerg: Skt. Nicolaj Kirke

Kirkegade 58, 6700 Esbjerg. Tlf.: (05) 12 10 27. Kontortid kl. 9-10, dog ikke om mandagen.

Faste gudstjenester:

Søndag kl. 8.00 og 10.00, fredag kl. 16.30, lørdag kl. 18.45.

I søstrenes kapel:

Tirsdag kl. 18.45, onsdag og torsdag kl. 6.15, 1. torsdag i måneden dog kl. 15.45.

December:

Fredag d. 24. midnatsmesse kl. 24.00.

Lørdag d. 25. højmesse kl. 10.00. (Ingen messe kl. 8.00).

Søndag d. 26. messe kl. 8.00 og 10.00.

Mandag d. 27. messe på engelsk med engelske julesange ved pastor P. Marx kl. 19.00.

Fredag d. 31. messe kl. 15.00.

Januar:

Lørdag d. 1. messe kl. 18.45.

Søndag d. 2. messe kl. 10.00 og 18.45. (Altså ingen messe kl. 8.00).

Kirkekoncert: Søndag den 2. spiller organist Peter Møller til messen kl. 18.45 og giver os derefter en koncert på vort dejlige orgel. Kirkekaffe bagefter. Tag så mange med som muligt.

Foredrag: Søndag den 30. kl. 19.30 i lokalet. Apoteker Preben Hahn-Thomsen fra Hovedgård taler om den katolske gudstjeneste før og nu, med undertitlen: **Kristendom og kedsomhed.** Her er et aktuelt emne, som må have alles interesse. Derfor skulle der gerne blive fuldt hus. Diskussion, kaffebord.

Orienteringsmøde: tirsdag d. 4. og tirsdag d. 18. kl. 19.30 i lokalet.

Fredericia: Skt. Knuds Kirke

Sjællandsgade 50 A, 7000 Fredericia. Tlf. (05) 92 11 76.

Faste gudstjenester:

Lørdag aftenmesse kl. 17.00.

Søndag højmesse kl. 10.00.

Familiemesse den anden søndag i hver måned.

Latinsk messe den fjerde søndag i hver måned.

December:

Fredag d. 24. kl. 24.00 midnatsmesse.

Lørdag d. 25. kl. 10.00 juledagsmesse.

Fredag d. 31. kl. 17.00 takkemesse.

Januar

Lørdag d. 1. kl. 10.00 nytårsmesse.

Helsingør: Skt. Vincent Kirke

Nygade 8, 3000 Helsingør.

Tlf. (03) 21 05 71.

Normale weekendmesser:

Lørdag kl. 17.00, søndag kl. 8.30 og kl. 10.30 (højmesse).

December:

Søndag d. 19. kl. 17.00 opfører Skt. Vincents kor sammen med Mørdrupskolens kor og musikanter det traditionelle krybbespil som optakt til julefesten. De ca. 120 børn og unge byder på et program bestående af kor- og solosang, instrumentalspil og oplæsning samt fællessang. Kom i god tid.

Fredag d. 24. kl. 23.55 højtidelig, koncelebreret midnatsmesse.

Lørdag d. 25. kl. 10.30 højmesse. (kun denne ene messe).

Søndag d. 26. Den hellige families fest. Kl. 10.30 højmesse på latin. (kun denne ene gudstjeneste).

Fredag d. 31. kl. 17.00 bods- og takkeandagt, afsluttet med sakramental velsignelse.

Januar:

Lørdag d. 1. Kun højmesse kl. 17.00.

Søndag d. 2. Herrens Åbenbarings fest. Messer som alm. søndage.

Herning: Skt. Peters Kapel

Silkeborgvej 25, 7400 Herning. Tlf. (07) 12 43 82. (lørdag-onsdag). Præsten træffes i Vejle, tlf.: (05) 82 08 93 hver torsdag og fredag.

På redaktionskontoret i København, tlf. (01) 11 60 80 hveranden mandag. Det er mandag lige før den onsdag, et nyt nummer af »katolsk orientering« udkommer. Messetider: hver søndag kl. 10.00

December:

Lørdag d. 25. Julemesse kl. 10.00.

Søndag d. 26. Den H. Families fest.

Januar:

Søndag d. 30. Skt. Ansgar.

Mandag d. 10. og den 24. er pastor Wuyts til redaktionsmøde i København. Godt nytår!

Et nyt år kommer af sig selv, hver gang det gamle er slidt op. Et nyt menneske bliver vi ikke automatisk men kun hvis vi selv vil det. Et nyt og bedre forhold til vore medmennesker opnår vi kun, hvis vi selv arbejder på det. Lykkes det ikke, kan det skyldes, at man har glemt at forny sit forhold til Gud. Og til Kirken. Ønsker om et godt nytår kan derfor også indeholde en opmuntring til at begynde på en frisk, også kirkeligt set.

Horsens: Skt. Josefs Kirke

Nørregade 19, 8700 Horsens. Tlf. (05) 62 52 68.

Januar:

Lørdag d. 1. Nytårsdag, kl. 15.00: Messe. Derefter samles vi i gymnastiksalen for at ønske hinanden glædeligt nytår over et glas vin.

Torsdag d. 13. »Kristen i verden i dag« er overskriften for en række aftener, hvor vi samtaler om det specielle undertema, som er valgt. Skiftende personer giver et kort oplæg. Temaet til denne aften er endnu ikke fastlagt. (Det forrige emne var: »Har vi glemt Jomfru Maria?«).

Onsdag d. 19. Fællesmøde for menighedsrådene i Vejle og Horsens. Mødestedet er i præstegården i Horsens kl. 19.30.

Kolding: Skt. Michaels Kirke

Tøndervej 17, 6000 Kolding. Tlf. (05) 52 76 01. Giro 12 86 86. Faste søndagsmesser: Kl. 8.00 og kl. 10.00 (højmesse).

December:

Fredag d. 24. kl. 24.00 midnatsmesse.

Lørdag d. 25. kl. 10.00 højmesse.

Fredag d. 31. kl. 16.00 messe.

Januar:

Lørdag d. 1. kl. 10.00 messe.

Søndag d. 9. kl. 16.00 familieandagt med velsignelse af hver enkelt familie.

Maribo: Skt. Birgittas Kirke

Mariagade 4, 4930 Maribo. Tlf. (03) 88 01 74.

December:

Fredag d. 24. kl. 24.00 midnatsmesse.

Lørdag d. 25. kl. 9.30 højmesse. Kl. 11.15 messe.

Søndag d. 26. kl. 9.30 højmesse. Kl. 10.45 messe på polsk.

Januar:

Lørdag d. 1. kl. 9.30 højmesse.

Mikkeltborg: Skt. Josephs Kirke

»Stella Matutina«, Strandvejen 352, 2980 Kokkedal, Tlf. (03) 24 71 05.

Normale søndagsgudstjenester: Kl. 8.00 sangmesse, kl. 15.30 andagt.

December:

Fredag d. 24. kl. 16.30 højtidelig julemesse med midnattens liturgiske tekster 6 (in nocte).

Lørdag d. 25. kl. 8.00 latinsk højmesse (missa in aurora). Kl. 15.30 festandagt med Te Deum og sakramental velsignelse.

Søndag d. 26. Den H. Families fest. Kl. 8.00 sangmesse.

Fredag d. 31. kl. 15.30 bods- og takkeandagt med sakramental velsignelse.

Januar:

Lørdag d. 1. Guds Moders fest, Kl. 8.00 latinsk højmesse. Kl. 15.30 rosenkransandagt for freden.

Søndag d. 2. Herrens Åbenbaringsfest. Kl. 8.00 latinsk højmesse, kl. 15.30 andagt.

Nakskov: Skt. Franciskus Kirke

Bredgade 47, 4900 Nakskov. Tlf. (03) 92 06 81.

Faste gudstjenester:

Søndage kl. 9.00 og 10.30.

Hverdage kl. 17.00.

December:

Fredag d. 24. kl. 16.00 julemesse for børn. Kl. 24.00 midnatsmesse.

Lørdag d. 25. kl. 9.00 højmesse. Kl. 10.30 messe med polske sange.

Søndag d. 26. Ingen messe kl. 9.00. Messe kl. 10.30.

Julefest:

Mandag d. 27. kl. 18.30. Adgangsbilletter kr. 5.00 (voksne og børn samme pris) kan fås i præstegården fra onsdag den 15.

Onsdag d. 29. og torsdag d. 30. ingen hverdagsmesser.

Fredag d. 31. kl. 16.00 takkegudstjeneste med sakramental velsignelse.

Januar:

Lørdag d. 1. Ingen messe kl. 9.00, men messe kl. 10.30 og kl. 16.00.

Pilgrimsrejse: Onsdag d. 13. kl. 20.00. Hertil inviteres alle, der vil være interesseret i at deltage i en pilgrimsrejse til Rom/Assisi. Rejsen påtænkes afviklet i slutningen af september, begyndelsen af oktober (Skt. Frans fest er jo d. 4. okt. og fejres i Assisi). Tidligere deltagere i vore rejser er velkomne.

Retrætedag: Søndag d. 16.

Alle er indbudt til at deltage i retræten, hvis emne bliver »Om at være menighed for andre«. Retræten begynder med højmesse kl. 9.00 og slutter kl. 16.30. Madpakke til frokost bedes medbragt. Drikkevarer kan købes på stedet.

Nyborg: Stella Maris Kirke

Stella Maris Kirke Vindingevej, 5800 Nyborg.

December:

Fredag d. 24. Kl. 24.00 midnatsmesse.

Lørdag d. 25. Kl. 10.00 højmesse.

Søndag d. 26. Kl. 10.00 højmesse.

Januar:

Lørdag d. 1. kl. 16.00 sangmesse.

Søndag d. 2. kl. 10.00 højmesse.

Nykøbing F.: Hellig Kors Kirke

Bispegade 12, 4800 Nykøbing F. Tlf. (03) 85 07 39.

December:

Tirsdag d. 21. kl. 19.00 bodsandagt.

Fredag d. 24. kl. 16.00 julegudstjeneste for børn. Kl. 24.00 midnatsmesse.

Lørdag d. 25. Kl. 8.00 sangmesse, kl. 10.00 højmesse.

Søndag d. 26. Kl. 8.00 og kl. 10.00 messe. Kl. 14.30 juletræsfest.

Fredag d. 31. Kl. 16.00 takkeandagt.

Januar:

Lørdag d. 1. kl. 10.00 højmesse.

Søndag d. 2. Hellig trekongers fest. Kl. 8.00 sangmesse, kl. 10.00 højmesse.

Næstved: Vor Frue Kirke

Præstøvej 29, 4700 Næstved. Tlf. (03) 72 09 85. Kontortid: Tirsdag — fredag kl. 11.30-12.30 el. efter aftale.

Faste gudstjenester

Hver søn- og helligdag kl. 8.00: Messe med prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med prædiken. Hver skoleonsdag og skolefredag kl. 8.00: Skolemesse med kort prædiken.

December:

Fredag d. 24. Lejlighed til skriftemål fra kl. 9.00 til 17.00.

Kl. 15.30 børnenes julemesse.

Kl. 24.00 midnatsmesse. (Kirken er lukket fra kl. 17.00 til 23.00).

Lørdag d. 25. Messen kl. 8.00 bortfalder. Kl. 10.00 højmesse.

Søndag d. 26. Kl. 8.00 messe. Kl. 10.00 latinsk højmesse. Kl. 11.00 polsk gudstjeneste med polsk prædiken. Kl. 19.00 menighedens julefest (salen i præstegården). Alle er hjerteligt velkomne.

Fredag d. 31. Kl. 15.30 takkegudstjeneste.

Januar:

Lørdag d. 1. kl. 10.00 højmesse.

P.S.: Katolsk lommekalender, liturgisk vægkalender, julekort med religiøse motiver, julelys, vincentlys m.m. kan fås i præstegården.

Randers: Jesu Hjerter Kirke

Thorsgade 22, 8900 Randers. Tlf. (06) 42 97 30.

December:

Fredag d. 24. kl. 16.00: Børnemesse. Kl. 24.00: Midnatsmesse. Der synges julesange fra kl. 23.45.

Lørdag d. 25. kl. 10.00: Messe.

Søndag d. 26. kl. 10.00: Messe.

Fredag d. 31. kl. 15.00: Nytårsaftensmesse.

Januar:

Lørdag d. 1. kl. 17.00: Messe.

Søndag d. 2. Helligtrekonger: Messe kun kl. 11.00.

Begyndende med d. 2. januar og i hele 1977 er der hver lørdag messe kl. 17.00 og hver søndag messe kun kl. 11.00.

Der er i årets tre sidste måneder gjort forsøg med en ny form for katekismusundervisning. Ikke blot børnene, men også deres forældre inviteres til præstegården een lørdag i måneden fra kl. 13.30 til ca. 16.00. Der afholdes en fælles messe, hvor børnene hjælper med. Derefter fordeles de i grupper efter alder med hver sin underviser, medens præsten taler med forældrene om det samme emne, som behandles i grupperne. Der har været stor og voksende tilslutning, og vi håber at kunne fortsætte til lige stor glæde for alle parter i de tre første måneder af 1977.

Ringsted: Skt. Knuds Kirke

Sct. Knudsgade 19, 4100 Ringsted. Præst: A. Gillissen. Uden for søndagsmessen træffetid lørdag-søndag efter aftale. Tlf. (03) 61 03 92 eller (01) 11 60 80 (Bispekontoret). Aftale kan også træffes via Sct. Josephsøstre, tlf.: (03) 61 03 59.

December:

Søndag d. 19. kl. 11.00: Messe.

Fredag d. 24. kl. 24.00: Messe.

Lørdag d. 25. Obs! Messe kl. 10.00.

Søndag d. 26. kl. 11.00: Messe.

Roskilde: Skt. Laurentii Kirke

Frederiksborgvej 11, 4000 Roskilde, tlf. (03) 35 09 65, bedst mellem kl. 9.00 og 10.00.

Faste messetider:

Roskilde hver søndag kl. 8.00, 10.00 og 17.00.

Ledreborg slot: Hver søndag kl. 9.00.

Frederikssund: Efter nærmere bekendtgørelse.

December:

Onsdag d. 22. kl. 19.30 forberedelseesandagt til jul. »Stilhed midt i julens travlhed«.

Fredag d. 24. kl. 24.00 midnatsgudstjeneste.

Lørdag d. 25. kl. 8.00 og 10.00 messe.

Søndag d. 26. kl. 8.00, 10.00 og 17.00 messe.

Tirsdag d. 28. kl. 19.00 menighedens juletræsfest i Skt. Josefs skoles kantine.

Fredag d. 31. kl. 16.00 messe.

Januar:

Lørdag d. 1. kl. 10.00 messe.

Søndag d. 2. kl. 8.00, 10.00 og 17.00 messe.

Søndag d. 9. kl. 10.00 familiemesse.

Torsdag d. 13. kl. 19.30 studiekreds i menighedssalen.

Frederikssund:

Søndag d. 16. kl. 10.30 messe i den private realskole.

Ledreborg slot:

Alle søndage kl. 9.00 messe.

Silkeborg: Vor Frue Kirke

Hostrupsgade 16, 8600 Silkeborg. Tlf. (06) 82 24 15.

December:

Fredag d. 24. Kl. 16.00. Julenat kl. 24.00.
Lørdag d. 25. Kl. 10.00. Ingen gudstjeneste kl. 16.00.
Søndag d. 26. Kl. 10.00.

Januar:

Lørdag d. 1. kl. 16.00: Nytårgudstjeneste.

Slagelse: Vor Frue Kirke

Frederiksgade 7, 4200 Slagelse. Sognets præst pastor Arnold Gillissen, Bredgade 69 A, 1260 Kbh. K. Tlf. (01) 11 60 80 hver tirsdag, onsdag og torsdag kl. 9.00-16.00. Lørdag formiddag tlf. (03) 61 03 92 eller (03) 52 06 45.
Menighedsrådsformand Claus Munk Plum, Dr. Christiansensvej 7, 4293 Dianalund, tlf. (03) 56 42 46.

Faste gudstjenestetider:

Vor Frue Kirke, Slagelse: hver søndag kl. 9.00.
Skt. Mariæ kirke, Lundemarken 15, Kalundborg, hver søndag kl. 10.

December:

Slagelse:
Fredag d. 24. Kl. 24.00 midnatsmesse.
Lørdag d. 25. kl. 9.00 julemesse.
Søndag d. 26. kl. 9.00 messe.

Kalundborg:

Fredag d. 24. midnatsmesse. Se opslag i kirken.
Lørdag d. 25. kl. 10.00 julemesse.
Søndag d. 26. kl. 10.00 messe.
Nytårsdag ingen messe i Slagelse og Kalundborg.

Svendborg: Skt. Knuds Kirke

Havnegade 1, 5700 Svendborg. Tlf. (09) 21 05 42. Kontortid: Fredag og lørdag kl. 9.00-10.30. Præsten træffes i Svendborg hver uge fra torsdag eftermiddag til søndag aften, begge dage inkl. Andre dage, i nødsituation, kan man kontakte præsten ved telefonisk henvendelse til Odense, tlf. (09) 12 61 64.

December:

Fredag d. 24. kl. 13.30-15.30: Lejligheden til skriftemål for hele menigheden. Julenat kl. 24.00: Messe med prædiken.
Lørdag d. 25. kl. 8.00: Ingen messe. Kl. 10.00: Højmesse med prædiken.
Søndag d. 26. kl. 8.00: Messe uden prædiken. Kl. 10.00: Højmesse med prædiken. Kl. 15.00 i Rudkøbing: Messe med prædiken.

Januar:

Lørdag d. 1. kl. 16.00: Messe.

Sønderborg: Skt. Pauls Kirke

Ringridervej 35, 6400 Sønderborg.

December:

Fredag den 24. kl. 14.00: Børnemesse. Julenat kl. 23.30: Højmesse.
Lørdag den 25. kl. 9.30: Højmesse.
Søndag den 26. kl. 9.30: Højmesse.
Fredag den 31.: Ingen gudstjeneste.

Januar:

Lørdag den 1. kl. 17.00: Messe.
Søndag den 2. Epifani, kl. 9.30: Højmesse.

Tåstrup: Skt. Pauls Kirke

Køgevej 162, 2630 Tåstrup. Tlf. (02) 99 07 28. Træffetid: Kl. 9.00-10.00.

Messtider:

Søndag kl. 10.00 og 16.30, **onsdag** og **fredag** kl. 19.30.

December:

Torsdag d. 16. kl. 19.30: Foredrag om den hellige Ignatius ved pater Simons.
Julenat kl. 24.00: Messe.
Lørdag d. 25. kl. 10.00 og 16.30: Messe.
Søndag d. 26. kl. 10.00: Messe.
Fredag d. 31. kl. 16.00: Messe.

Januar:

Lørdag d. 1. kl. 10.00: Messe.

Vejle: Skt. Norberts Kirke

Fjellegade 2, 7100 Vejle. Kontortid: Mandag, onsdag, fredag og lørdag kl. 9-12. Tirsdag og torsdag kl. 10-12. Tlf. (05) 82 08 93.

Gudstjenester:

Kl. 8.00 i kirken (undtagen tirsdag).
Kl. 18.00 i søstrenes kapel.

December:

Fredag d. 24. kl. 15.00: Børnemesse. Kl. 24.00: Midnatsmesse for Herrens Fødsel.
Lørdag d. 25. kl. 16.30: Dansk højmesse. OBS: ingen morgenmesse.
Søndag d. 26. Kl. 10.00: Dansk højmesse med baredåb.

Januar:

Lørdag d. 1. kl. 16.30: Salmemesse.
Søndag d. 2.: Festen for Herrens Åbenbarelse. Kl. 10.00: Dansk højmesse.
Søndag d. 9.: Festen for Kristi Døb. Kl. 10.00: Familiemesse.
Aktiviteter
Torsdag d. 6. kl. 14.30: Kontaktgruppen indbyder de ældre. Børnehaven opfører et julespil. Bagefter nytårsandagt i søstrenes kapel.
Onsdag d. 12. kl. 15.00 i præstegården: Katolsk Kvindeforbund indbyder til den fjerde eftermiddag, hvor pastor Jan Op-hoff fortæller om »Messen i dag«.
Søndag d. 16. kl. 14.00: SNUK-møde.
Tirsdag d. 18. kl. 19.30: Fællesmenighedsrådsaften Horsens-Vejle i Horsens.
Torsdag d. 20. kl. 14.30: Bazarmøde.

Viborg: Skt. Kjelds Kirke

Sct. Leonisgade 12, 8800 Viborg. Tlf. (06) 62 36 41. Kontortid: 9.00-12.00, undtagen mandag og tirsdag.

Viborg:

Messe hver søndag kl. 10.00.

December:

Torsdag d. 16. kl. 19.30: Adventsaften og bodsandagt.
Fredag d. 24. kl. 16.00: Messe.
Lørdag d. 25. kl. 10.00: Messe.
Søndag d. 26. kl. 10.00: Messe.
Fredag d. 31. kl. 16.00: Takkegudstjeneste og messe.

Nørlem Kirke

Lørdag d. 25. kl. 14.30: Messe.

Viborg, januar:

Lørdag d. 1. kl. 16.00: Messe.
Søndag d. 2. kl. 9.00: Messe.
Fra og med første søndag i januar læses der messe kl. 9.00 hver søndag i Viborg.

Vordingborg: Helligåndskirken

Chr. Wintersvej 4, 4760 Vordingborg. Præsten træffes: Marienbergvej 9. Tlf. (03) 77 39 27 onsdag, torsdag og søndag, ellers i Nykøbing F., tlf. (03) 85 07 39.

December:

Fredag d. 24. kl. 24.00: Midnatsmesse.
Lørdag d. 25. kl. 10.00: Højmesse.
Søndag d. 26. kl. 10.00: Højmesse.

Januar:

Lørdag d. 1. og hver søndag kl. 10.00: Messe.
Søndag d. 9.: Efter messen receptionen med lejlighed til at ønske hinanden et godt nytår på Marienbergvej 9. Alle er hjertelig velkomne!
Religionsundervisningen fortsættes hver anden torsdag fra d. 13.: 1. hold kl. 14.30, 2. hold kl. 15.30.

Åbenrå: Skt. Ansgars Kirke

Søndertorv 1, 6200 Åbenrå.

December:

Fredag d. 24. kl. 24.00: Højmesse.
Lørdag d. 25. kl. 10.00: Højmesse.
Søndag d. 26. kl. 10.00: Højmesse.
Fredag d. 31. kl. 15.00: Højmesse.

Januar:

Lørdag d. 1. kl. 10.00: Højmesse.
Søndag d. 2. kl. 10.00: Højmesse.

Aalborg: Skt. Mariæ Kirke

Kastetvej 1. Tlf. (08) 12 69 56 eller (08) 13 07 44.

December:

Fredag d. 24. kl. 23.55: Midnatsmesse.
Lørdag d. 25. kl. 8.00 og 10.00: Messe.
Søndag d. 26. kl. 8.00 og 10.00: Familiemesse. Lejlighed til skriftemål i julen. Juleaften (d. 24.): Kl. 10.30-12.00 og kl. 15.30-16.30 eller efter aftale.
De pårørende bedes drage omsorg for, at de syge får bragt den hellige kommunion i julen.
Frederikshavn, Helligåndskirken, Uranienborgvej: **Lørdag d. 25.** kl. 10.00.
Thisted, Møllevej 23: **Fredag d. 24.** kl. 15.30.
Skt. Mariæ Kirke: **Fredag d. 31.** kl. 17.00: Takkegudstjeneste ved årets afslutning.

Januar:

Lørdag d. 1. kl. 8.00 og 10.00: Messe.
Fredag d. 7. Jesu-Hjerte-Fredag: Sakramentet er udstillet til tilbedelse i kirken fra kl. 15.00-19.00. Kl. 19.00: Aftenmesse.
Torsdag d. 13. kl. 14.30: Møde for Sct. Josef Klub på Sct. Mariæ Skole. Der er bankospil, en pakke à ca. kr. 5,- bedes medbragt.
Hver onsdag kl. 19.00: Aftenmesse i Sct. Josephs kapel, Sct. Josephs Hospital, Kastetvej 33.
Hver fredag kl. 8.10: Skolemesse i kirken, undtagen den 1. fredag i hver måned, hvor der er fælleskirkelig børnegudstjeneste.
Hver fredag undtagen den 1. fredag i hver måned på grund af tilbedelse — er der fælles rosenkransbøn i kirken.
Indmeldelse til næste års børnehaveklasse og 1. klasse er begyndt. Nærmere oplysninger ved henvendelse til skolen, tlf.: (08) 13 60 03.

Uden for Aalborg

Frederikshavn, Helligåndskirken: Hver lørdag, også d. 1. januar, kl. 16.30: Messe. Dog ingen messe lørdag d. 15.

Thisted, Møllevej 23: **Lørdag den 15.** kl. 16.30: Messe.

Hjør.ing, Nordre kommuneskole, Norgesvej: **Lørdag d. 22.** kl. 14.30: Messe.

Præsterne, brødrene og menighedsrådet ønsker alle i menigheden en velsignet jul og Guds rige nåde i det nye år!

Århus: Vor Frue Kirke

Ryesgade 26, 8000 Århus C. Tlf. (06) 13 56 66.

Faste messer på søn- og helligdage:

Århus:

søndage kl. 8.00, 10.00 og 17.00.

December:

Søndag d. 19. kl. 10.00 latinsk højmesse.
Fredag d. 24. kl. 14.00 julemesse for børn. Kl. 23.30 midnatsmesse.
Lørdag d. 25. kl. 10.00 og kl. 17.00.
Søndag d. 26. kl. 8.00 og kl. 10.00.
Fredag d. 31. kl. 16.00 taksigelsesmesse.

Polske messer:

Søndag d. 19. kl. 12.00.
Fredag d. 24. Kl. 21.30 julemesse.
Søndag d. 26. kl. 12.00.

Grenå:

Lørdag d. 25. kl. 10.30.

Pindstrup:

Søndag d. 19. kl. 10.30.
Fredag d. 24. kl. 21.00 julenatsmesse.
Søndag d. 26. kl. 10.30 messe.

Odder:

Lørdag d. 25. kl. 10.00.

Sostrup:

Søndag kl. 8.30, hverdage kl. 9.00.
Fredag d. 24. kl. 24.00.
Fredag d. 31. kl. 17.00.

Andre gudstjenester og møder:

Torsdag d. 16. kl. 19.00 menighedens aftenretæte.
Fredag d. 17. kl. 13.00 Skt. Knuds Klubs julefrokost.
Søndag d. 19. kl. 10.00 latinsk højmesse med vore ældre og svage (kirkebil).
Kirkekorets julekoncert kl. 15.30.
Tirsdag d. 28. kl. 19.00 Polsk-dansk julefest.

Januar:

Århus:

Lørdag d. 1. messe kl. 10.00 og 17.00.
Lørdag d. 8. Den Internationale Familie. kl. 14.30.

Polske messer:

Søndag d. 2. og **søndag d. 16.** kl. 12.00.

Økumenisk Gudstjeneste: **Søndag d. 23.** i Skt. Pauls Kirke.

Kunstudstilling i præsteboligen: Theo Stfutz, Hannover.

Grenå:

Søndag d. 9. og **d. 23.** kl. 10.30.

Pindstrup:

Søndag d. 2. og **d. 16.** kl. 10.30.

Odder:

Søndag d. 9 og **d. 23.** kl. 10.00.

Fortsat fra side 6

»metode«, som næsten alle kan bruge. Den består i, ganske langsomt at læse et stykke af Biblen — f.eks. af evangelierne eller af Davids salmer — således at man indlægger nogle »pauser« i læsningen, for at sinde kan falde til ro, og for at jeg kan fornemme, hvorledes jeg uden mange ord står foran Guds ansigt...

Den alt for ensomme evighedslampe

En speciel grund til at op-søge kirken og bede dér, har vi endnu ikke omtalt: Det er vor katolske tro på Jesu sande nærvær under brødets skikkelse i tabernaklet. For at minde om dette nærvær — og som symbol på det — brænder det evige lys foran tabernaklet. Af samme grund har katolikker i tidernes

løb sat en ære i at indrette deres kirker som fromme andagsfulde rum. De har smykket disse rum med blomster og brændende votivkærter.

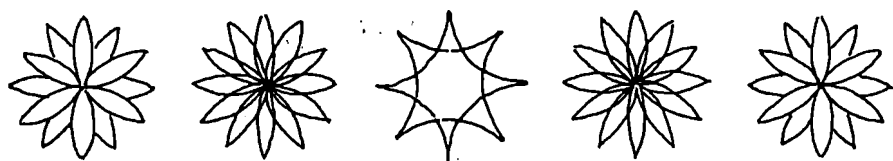
Blomster, lys, evigheds-lampe — det er sikkert og vist ikke det væsentlige. Men den ydre indretning kan hjælpe med til, at sinde falder til ro og tankerne finder hvile i bevidstheden om, at Jesus Kristus virkelig er tilstede, både med sin guddom og sin opstandne menneskelige natur.

Om ikke så få konvertitter til den katolske kirke berettes det, at deres konversion begyndte med, at de fik den vane at besøge en eller anden katolsk kirke. Nogen af dem fornemmede her et uforklarligt nærvær af Kristus selv.

Stilheden foran tabernaklet blev for dem vejen til troen.

Det hænder også, at turister kommer hjem fra en rejse til Sydeuropa eller til Polen. Så siger de: »Der kan man mærke, at kirkerne er brugsgenstande. Ligegyldigt hvornår man kommer ind i dem, er der mennesker derinde, som beder...«

I Danmark er katolikernes antal for lille til, at der bestandig kan være nogen i kirken... Men alligevel er evighedslampen alt for ofte og alt for længe ensom. For nok er evighedslampen et smukt symbol. Men endnu smukkere er det, når kirkedøren i hverdagens løb åbnes, og et menneske stiltfærdigt kommer ind for at tilbede Herren.

FORSTÅELSE

En lille julehistorie af Vibeke Baadsgaard

Som lille pige havde jeg en gang min sædvane tro op-ført mig som et mindre godt barn. Jeg blev af en alvorlig søster sendt videre til min overlærerinde, for at hun kunne tale mig til rette. Betænkelig drog jeg af sted, men nok så forhærdet besluttet på »at blæse på«, hvad hun sagde.

Hun sagde faktisk intet, slet ingenting, men hun fik mig til at fortælle om mig selv og mit liv, medens hun lyttede. Da dette var sket, gav hun mig en lille medalje af sølv og i den anden hånd en større, som jeg havde fundet så smuk, den strålede sådan. Derpå lod hun mig gå ledsaget af hendes kærligste ønsker for fremtiden. Jeg var komplet forvirret, men også dybt bevæget, og jeg er på en måde aldrig kommet over det skete. Jeg ser endnu ned i mine hænder, hvor der synes at ligge to medaljer og stråle, »min straf«.

Den pågældende søster har været død i over 30 år, men jeg synes, at hun har lært mig noget om kristen livsholdning, om det at give gaver, sådan som Gud giver dem. Gud velsigne hende for det.

Gud lytter til mennesker, ja, ikke nok med det.

Da vi i flere tusinde år har kludret rundt med det at være menneske og havde sukset til Gud over, at det sandelig ikke var nemt, og at vi følte os meget ensommelig mellem disse dejlige gaver, som Gud havde skænket os ved at give os dette liv, som vi slet ikke kunne administrere, da smilte Gud sit klare smil, som er fra evighed og til evighed. Nå, de er kommet over »kan selv-alderen« dernede, sagde han. Han kom i julestemning, og i sin grænseløse vilje til at forstå, lytte og give blev han menneske med alt, hvad det indebar. I Sønnen fik vi endnu en gave, slet ikke særlig strålende at se til, et lille, hjælpeløst drengebarn blandt mange andre, udleveret til os — og han vidste, hvad vi havde gjort med alle vore andre gaver, vi havde modtaget!

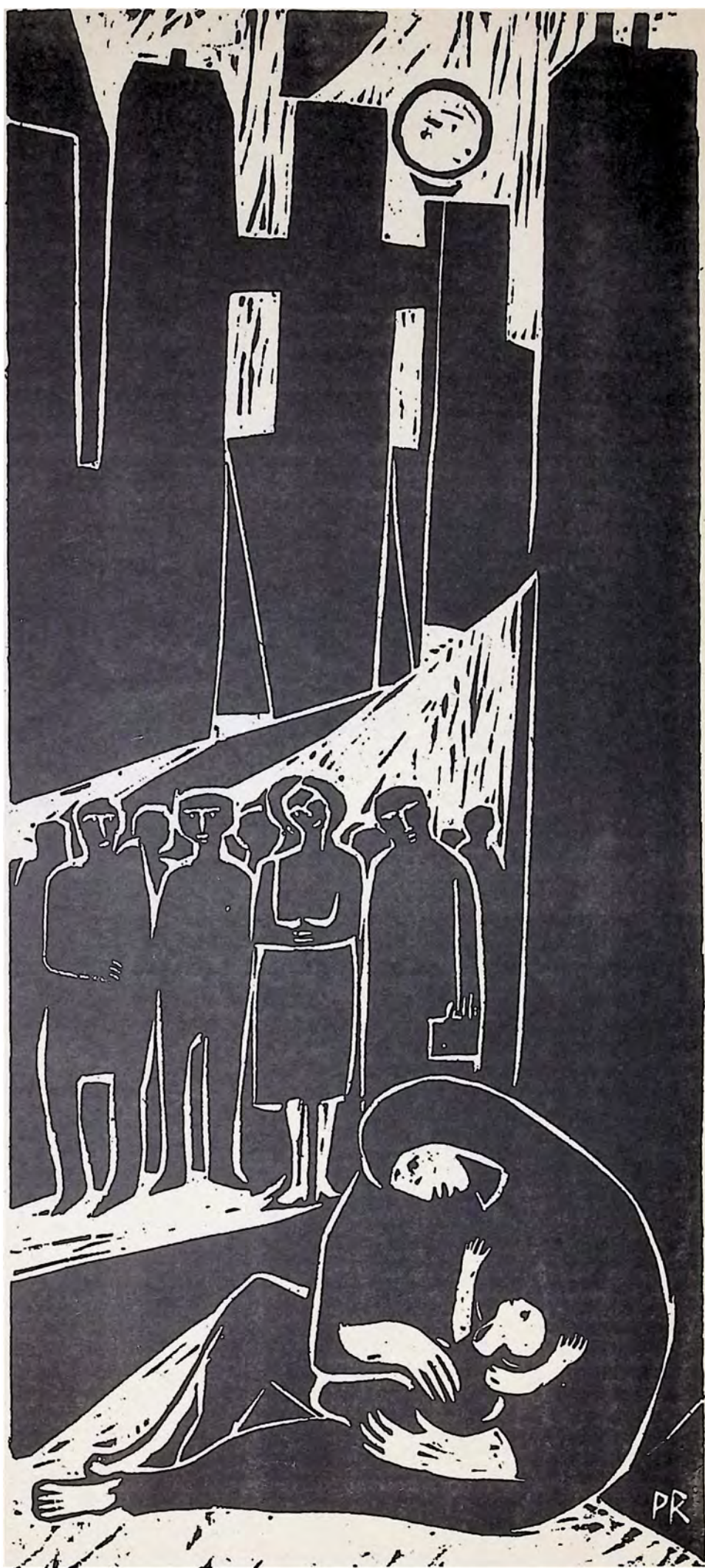
En lille stund, nogle dage, måske bare nogle salmers øjeblikke og en messetid stopper vi op og mindes hvert år. Større er vor glemsomhed dog ikke, end at dette har gjort indtryk. I nogle korte øjeblikke prøver vi endog på at ligne ham. Giver gaver, nogle gange mere eller mindre misforstået — vi har ikke trænet os så me-

get i at forstå, men vi prøver da på at give lidt til andre, også af os selv i vore julestuer, men også på anden måde ud mod omverdenen.

Nogle meget alvorligt tænkende mennesker siger, at når vi ikke kan byde på mere, skulle vi hellere lade være, det er ligeså godt som ingenting. Så enkelt er det nok heldigvis ikke. Jeg tror, at mange af de mennesker, der dødtrette synker sammen efter julens anstrengelser, et kort øjeblik oplever en fred og en glæde, som hver gang viser mennesket noget om, at det at glemme sig selv, at være åben, i virkeligheden er den eneste måde, vi kan være levende på.

At bøje knæ for barnet i krybben betyder at ville give og efterligne — det har selv meget lidt religiøse mennesker altid fattet, men det betyder også at modtage fra den, der elsker at give, det vi måske slet ikke bad om: Forståelse, fred og mod til at gå videre igen. For Gud lever stadig med os, i sin kirke, i den enkelte, der giver noget af ham videre på sin vej.

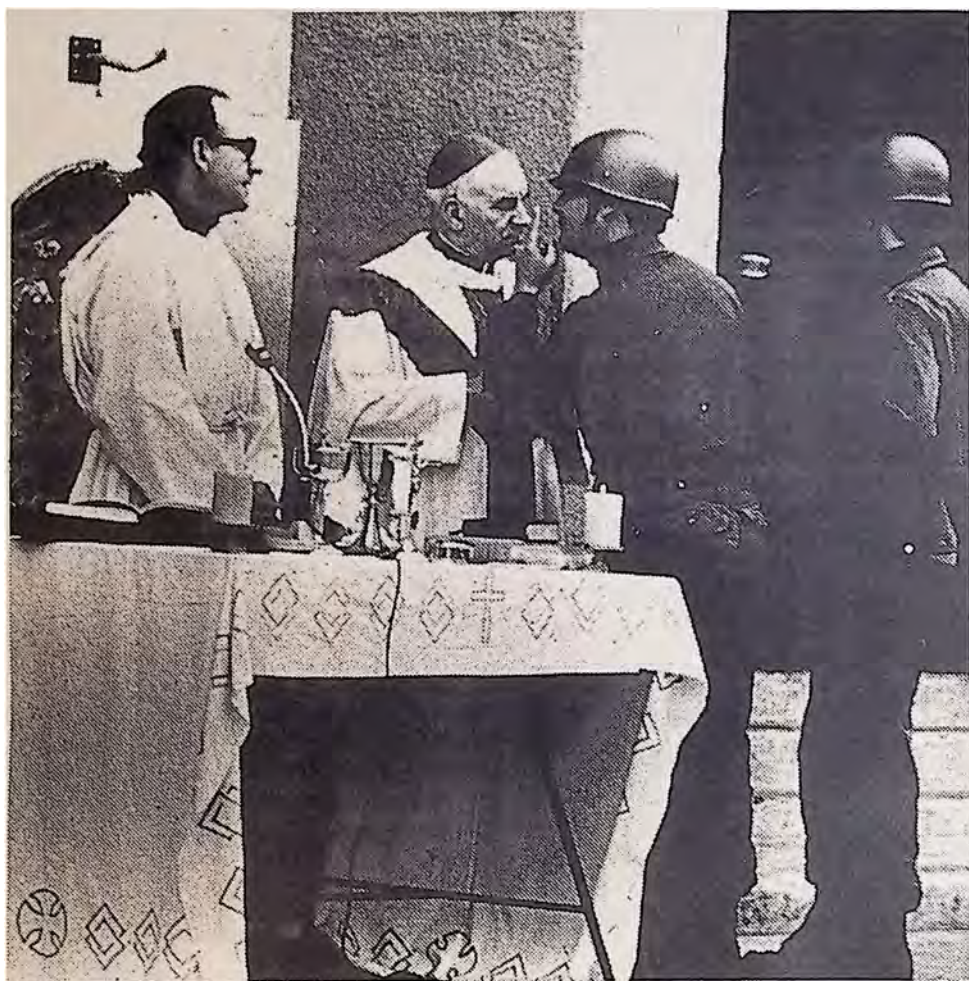
Glædelig jul.

Den tyske grafiker Paul Reding har med sin tegning herover forlagt sit »Betlehem« til en af storbyens slugter. Hyrderne, det er os. Mennesker af vor tid, som har så svært ved at tro, at Betlehem også i vor verden er stedet for den store glæde og det store håb, - at barnet Jesus er redningsmand og forløser, der forknyder for os forsoning og frelse gennem Guds ufattelige kærlighed.

Kristendom bekæmpes eller forfølges som aldrig før i historien

Hvad kan vi gøre overfor de tal-
løse ofre og lidelser? Vi må
komme vore medmennesker
nærmere ved at sørge for bedre
information og også gøre andre
opmærksomme på den forfulgte
kirke. Vi må bede mere for
ofrene og forfølgerne og lade
vor bøn ledsages af personlig
bod.

Religionsfrihed i Chile: Efter opgøret med Allende følger generalernes opgør med en socialt engageret katolsk kirke. Foto IFOT.

Når man taler om kristenforfølgelser, tænker vi for det meste på de første kristne århundreder, da den romerske stat søgte at tilintetgøre kirken. Mange, som dengang troede på Kristus, døde som martyrer. Der var dog i de efterfølgende århundreder stadig genopblussende kristenforfølgelser, om end i intet århundrede så udbredt som i vort.

Dertil kommer, at vore trosfæller ikke overalt blot undertrykkes for deres tros skyld. Snarere er det — især i mange afrikanske lande — stammefjendskab, som henter motiver af anti-kolonialistisk og nationalistisk art. Det fører til tallose ofre og til megen lidelse.

I nogle lande i Latinamerika bliver de kristne forfulgt og fængslet, fordi de søger at komme sociale misforhold til livs eller en-

gagerer sig specielt på løsning af caritativ-socialt opgaver.

I Libanon er det religiøse tilhørsforhold ikke eneste årsag til det krigeriske opgør. I virkeligheden drejer det sig om vanskeligt gennemskuelige politiske, sociale og økonomiske problemer. Derimod er de forfærdelige kampe i Nordirland på ingen måde forårsaget af trossprøgs-mål.

Mange begrundelser

I mange lande er omstyrtninger og krige den udløsende faktor for kirkens undertrykkelse og kristenforfølgelserne — således i Mocambique, Angola og Vietnam. I Cambodia og Laos er de kristne menigheder så godt som udslettet. Såvidt der endnu eksisterer kristne i Kina, er de — på ganske få undtagelser nær — tvunget

til at leve »under jorden.«

Vi tænker især på vore brødre og søstre i DDR, som i hverdagslivet stadig må udvise mod for at bekende deres katolske tro.

Stat kontra forældre

Fremfor alt er forældre i svær samvittighedsnød, hvad angår deres børns og unges opdragelse. De unge må ofte regne med vanskeligheder og forbigåelse i deres normale uddannelse.

Næsten i alle lande med totalitær verdensanskuelser bekæmpes kristendommen — ikke blot i det kommunistiske magtområde. Der er åben forfølgelse eller chikanerier og i hvert fald indskrænkninger af den religiøse og kirkelige frihed.

Den religiøse frihed består i Sovjetunionen og i nogle østblokstater endnu kun deri, at voksne kan besøge gudstjenester. Medens ateismen fremmes

gennem hele statsapparatet, er blot samtaler mellem kristne og ikke-kristne forbudt.

Kirkens sociale indsats ilde set af staten

I nogle lande er sygebe- søg og meddelelse af døds- sakramenterne ikke forbudt, men der må forinden hentes en tilladelse hos de civile myndigheder. Caritativt arbejde er på mange måder undertrykt. Gang på gang må de polske bis- skopper protestere mod det kommunistiske idé- monopol, mod pressecen- suren og indblanding i ka- tolske institutioners ar- bejde.

I Sovjetunionen ledes sognene ikke af præster, men af kirkeråd, som del- vis består af kommunisti- ske funktionærer, og som har til opgave at kontrol- lere præsterne. Forholdene er forskellige i alle kom- munistiske lande, men nor- malt kan ingen, der hører til et kristent fællesskab, blive lærer, embedsmand eller officer. I mange lande er religionsundervisningen forbudt. Forældrene må end ikke undervise deres børn i religion. Blandt de mange, som må leve i fan- gelejre i Sovjetunionen, er der talrige, som er band- lyst p.g.a. deres religion: ortodokse, baptister og ka- tolikker.

Efter 2. verdenskrig for- søgte man ved tvang at overføre den unerede ukrainske og rumænske kirke til de ortodokse. I dag lever ukrainerne kun i det skjulte. Kirken bliver forfulgt og undertrykkes med stor hårdhed i Arme- nien, i de tidligere østlige dele af Polen og Lithauen.

Tilsigtet splittelse af gejstligheden

En særlig vanskelig si- tuation er opstået dér, hvor det lykkedes at spalte gejstligheden i to grupper: Sådanne som kan klare sig med en socialistisk idéo- logi og sådanne, som anser

marxisme og kristendom for uforenelige. Her er fremforalt situationen i Tjekoslovakiet meget op- rørende. Det er ikke vor opgave at dømme eller at fordømme nogen. Samvit- tighedsnød er utvivlsomt meget fremtrædende, og ethvert tilfælde har sin særlige baggrund. Faren ligger i, at man tvinges til at opgive noget af det væsentlige. Spaltning er en skæbnesvanger svag- hed.

I Albanien er alle endnu levende katolske præster i fængsel. I den nye forfat- ning er forældre gjort an- svarlige overfor staten, hvad angår deres børns kommunistiske opdra- gelse, og fra dette års be- gyndelse er endog kristne fornavne forbudt.

Kan vi andre udøve indflydelse eller hjælpe?

Hvad skal vi gøre, når vi står overfor disse tallose ofre og umådelig svære li- delser?

1. Vi må interessere os mere for vore medmenne- skers skæbne. Vi må sørge for at have mere informa- tion, ikke for at øge spæn- dingerne, men for at komme dem nærmere, som lider — og det gør de også for os. De skal vide, at de ikke er alene, at vi føler sammen med dem og betragter dem som hø- rende til os. I Jesus Kristus er vi alle ét. »Alle lemmer på Kristi legeme lider, når ét lem lider ondt.« Delag- tighed i vore medmenne- skers lidelser foréner os in- derligere med Kristus, som lider i sine troende, og dy- bere med vore lidende medmennesker, som lider for hele Kristi legeme eller hele den verdensomspæn- dende kirke.

Oplysning om brudte aftaler

2. Vi bør udbrede dét, som vi anser for ægte op- lysninger og også henlede andres opmærksomhed på

den forfulgte kirke. Ung- dommen har overfor for- syndelser mod menneske- rettighederne, hvor det så end sker, et særligt vågent øje, og tager parti i ord og gerning. Lad os derfor gå ind for den særlige menne- skeret, som vil sikre tros- frihed og frihed til at udøve sin religion. Lad os hen- vise til Art. 7. i den afslut- tende erklæring i Helsinki, som blev garanteret af 35 stater — deriblandt Sovjet- unionen — vedr. udøvelse af religionsfrihed.

Solidaritet og bøn om styrke

3. Vor bøn er fremforalt nødvendig, for at den Herre som står over alle forfølgelser af mennesker må standse dem. Måtte han give dem, der er un- dertrykt, dømt eller jaget fra hjemstavnen, kraft til at bære lidelsen og den bi- tre nød. Måtte han vække os og give os styrke til at være nær de forfulgte og hjælpe dem reelt, såvidt det er os muligt. Måtte han lade deres lidelser bære frugt, sådan som kirkens martyrtid udtrykte det i or- dene: »Martyrenes blod er kristendommens ud- sæd.«

Offervilje

4. Vor bøn skulle bygge på vor personlige bod. Je- su-Hjerte-fredagen er en egnet dag for personlig og frivillig at tage det offer på os, som forener os med Kristi offer.

Vi vil ikke blot bede og ofre for den forfulgte kirke, men også for forføl- gerne, for at de må tage imod Guds nåde i en ærlig omvendelse.

Kirken, som føler sig truet og kæmper for sin fri- hed, vil bede om Gudsmo- ders beskyttelse og forbøn, det var hende, som til alle tider i nød og glæde gav de kristne den virkelige hjælp.

Fulda, 22. sept. 1976

Den tyske bispe- konference.

Songo, træskærer fra Makonde

Nu var der kun tre måneder tilbage, inden klokken i tårnet i den lille missionsstation ved Mtana ville kalde til julemesse. I Makondelandet nord for den store Rovumaflod ville tam-tam'-erne igen lyde, og natlige fester på de palmekransede landsbytorve ville forkynde at Frelseren er født. De ville forkynde det for alle: for kristne, muslimer og hedninger. Alle ville blive revet med af den store glæde.

Glæde? Songo, træskæreren var bekymret. Kun tre måneder tilbage, og han var endnu ikke kommet i gang, skønt planen i årevis havde kørt rundt i hans hoved. Han ville lave noget, som endnu

ingen træskærer i Makondelandet havde lavet. Han ville mejsle historien om Frelserens fødsel ud af det hårde ibenholt og i det billedsprog, som hans folk havde forstået i århundreder.

Songo havde trukket sig tilbage til skovene. Han fastede og han bad. Han bad om at det billede, som han skulle give form med sin økse og sin kniv, måtte stå klart i hans hjerte. Længe strejfede han gennem skovene, indtil han syntes, han havde fundet et træ, der var tilpas stort, hårdt og velformet. Før han lagde øksen til, bad han, og så gik han ivrig og samlet i gang.

Hvordan skulle han

fremstille den nyfødte Himmelskonge? Songo grublede. Hans folks gamle legender randt ham i hu. Der var engang, sådan fortalte de gamle, en frygtelig krig. Kholumolo, den onde drage var dukket op blandt menneskene for at udrydde dem. Det var en frygtelig kamp. Til sidst havde Kholumolo opslugt alle menneskene. De led ondt i mørket i hans bug. Der var kun et eneste menneske, som den onde drage ikke havde slugt. Og det var en jomfru. Da, således fortalte de gamle, skete der et stort under. Denne jomfru blev, skønt hun var helt alene og ikke havde nogen mand — gravid og fødte et barn. Det var en dreng, og jomfruen gav ham navnet Sankatana. Sankatana voksede op til en stærk og mægtig yngling, der til sidst overvandt dragen og befriede de mennesker, der var fanger i dens bug. »Var denne Sankatana ikke ligesom Jesus?«, tænkte Songo. Skulle han altså fremstille Jesus som en stærk kriger og en mægtig høvding?

Nej, han ville mejsle et helt hjælpeløst barn ud af det hårde træ. Som et barn, der lå på en bastmålte ligesom børnene i

hans egen landsby. Som et barn, der var svagt, ynkeligt og ubeskyttet, ligesom Mtamas børn. Så meget elskede Gud jo netop menneskebørnene, så han lod sin Søn blive ligesom dem. »Han er ikke kun den store Bwana, men han er også den gode Tata«, tænkte Songo lykkeligt. Som i et syn så han pludseligt sit værk for sig. Og nu arbejdede han som en besat, ufortrødent, kun afbrudt af korte søvnpauser og sparsomme måltider, bearbejdede han dag for dag, uge for uge — en, to, tre måneder igennem det jernhårde træ. Han talte ikke dagene, tiden spillede ingen rolle. Stykke for stykke fremstod figuren af den ene hårde stamme. De voksede ud af træet, tog form fik liv. Songo følte sig ligesom ind i dem, og han talte med dem! Med Maria, der med en moders stolthed og med gudsmoders ydmyghed bøjede sig for sin guddommelige søn — undren, ærefrygt og glæde stod malet i hendes træk. Der var Josef, den gode. Songo tænkte på sin egen far, mens han gav jomfruens

brudgom form, og han smilede glad, da han pludseligt fik den idé at give ham sin fars runde hue på hovedet. Der var hyrderne — mennesker fra hans egen landsby. Nogle fulde af tro, de andre tvivlende. Højt forkyndte nogle, hvad de så — »ligesom landsbysmeden Mchonde, der heller aldrig kan holde en nyhed for sig selv«, tænkte Songo — og de andre så stumt til. Også den blinde skæggede Molope skar Songo ud. Han skulle ved krybben repræsentere alle de lidende. Songo tænkte på den lange krig på den anden side af Rovuma, krigens der havde bragt så mange af hans stammefæder lidelse og død. Han tænkte på de frygtelige slavejagter, som de gamle fortalte om. Han tænkte på hungersnød og epidemier, på sit folks fattigdom og nød. Alt dette skulle Molope, den blinde, stedfortrædende bære hen til Jesusbarnets krybbe. Og over det hele skulle englene synge. For julen var jo den glædeste fest, Songo kendte. Festen, da forløsningens morgen brød frem. Han skar tre engle, fordi

hans folk boede mellem tre floder.

Juleaften nærmede sig. Værket var fuldent. Songo havde skabt noget, der aldrig før havde været. »Der er én, der har ført min hånd«, sagde han, da fire stærke mænd foran kirkens alter opstillede den tunge ibenholtstamme, der nu var blevet til et lille Betlehem i Afrika. Han syntes, at landsbybørnenes øjne strålede klarere i år end ellers, og det var ligesom tam-tam'-erne lød glædere end tidligere år. Songo's hjerte jublede, da pater Sipendi læste juleevangeliet op.

Som i et syn så han en bue, der strakte sig fra Betlehem til Golgata — og alle i hans landsby, i hans folk, i hele Afrika — nej, i hele verden var omsluttet af den. Julesalmen lød skønt i den stille nat, og over landsbyen strålede sydkorset særligt klart på den natsorte himmel. »Som stjernen over Betlehem«, tænkte Songo — »og det over min krybbe«. Den hellige nat var brudt frem i landet ved Rovuma.

Helmut S. Ruppert.

Tekst og billedreportage: KNA

Liturgisk kalender

juletiden 1976 og januar måned 1977

Ved Inga Jensen

Søndag d. 19/12: 4. søndag i advent. Mika 5, 1-4a. — Salme 80, 2ac+3b.15-16.18-19. (R.V.4: Hærskers Gud, bring os atter på fode, lad dit ansigt lyse, at vi må frelses!). — Hebr.10,5-10. — Luk.1, 39-47. Cr. Adv.pr.v.

Mandag d. 20/12: Alm.uge-dag. Es.7,10-14. — Luk.1,26-38.

Tirsdag d. 21/12: Alm.uge-dag. Højsangen 2, 8-14 el.Zef.3,14-17. — Luk.1,39-45.

Onsdag d. 22/12: Alm.uge-dag. 1.Sam.1,24-28. — Luk.1,46-56.

Torsdag d. 23/12: Alm.uge-dag. Mal.3,1-4&4,5-6. — Luk.1,57-66.

Freitag d. 24/12: Morgenmesse: alm.ugedag. 2. Sam.7,1-5.8b-11.16. — Luk.1,67-69. Juleaften, vigil-messen: Es. 62,1-5. — Salme 89,4-5. 16-17. 27&29. (R.2a: Om Herrens nåde vil jeg evigt synge). — Ap.g. 13,16-17.22-25. — Matt.1,1-25 el.kortlæsn.v. 18-25. — Gl.Cr.Jul.pr.

Lørdag d. 25/12: Julenat: Es. 9,2-7. — Salme 96, 1-3.11-13 (R. Luk.2,11: I dag er os en frelser født: Kristus, Herren!) — Tit.2,11-14. — Luk.2,1-14. Julemorgen: Es.62,11-12. — Salme 97,1&6.11-12. (R. Lys skal stråle over os: thi i dag er vor Frelser født. — Tit. 3,4-7. — Luk.2,15-20. Juledag: Es.52,7-10. — Salme 98,1-6 (R.3c: Den vide jord har skuet vor Guds frelse.). — Hebr.1,1-6. — Joh.1,1-18, el.kortlæsn.1-5+9-14.

Søndag d. 26/12: Den hellige Families fest. Sir.3,2-6.12-14. — Salme 128, 1-5. (R.1: Salig enhver, som frygter Herren og går hans vej!). — Kol.3,12-21. — Luk.2,41-52. Gl.Cr.Jul.pr.

Mandag d. 27/12: JOHANNES, apostel. Johs.1.brev 1,1-4. — Joh.20,2-8.

Tirsdag d. 28/12: De uskyldige børn. Johs.1.brev 1,5-2,2. — Matt.2,13-18.

Onsdag d. 29/12: 5.dag i jule-lens oktav el.Thomas Bec- ket, biskop af Canterbury. Johs.1.brev 2,3-11. Luk. 2,22-35.

Torsdag d. 30/12: 6.dag i jule-lens oktav. Johs.1.brev

2,12-17. — Luk.2,36-40.

Freitag d. 31/12: 7.dag i jule-lens oktav el.Silvester I, pave. Johs.1.brev 2,18-21. — Joh.1, 1-18.

★

Lørdag d. 1/1: Maria, Guds Moder. 4.Mos.6,22-27. — Salme 67, 2-3.5.6&8. (R.2a: Gud være os nådig og vel-signer os.). — Gal.4,4-7. — Luk.2,16-21. Gl.Cr.J.M.pr.

Søndag d. 2/1: Herrens åbenbarelse. Es.60,1-6. Salme 72, 2,7-8.10-11. 12-13. (R.11: Alle jordens folk skal tilbede dig, Herre). — Ef.3, 2-3a.5-6. — Matt.2, 1-12.

Mandag d. 3/1: Alm.ugedag. Johs.1.brev 3,22-4,6. — Matt.4,12-17&23-25.

Tirsdag d. 4/1: Alm.ugedag. Johs.1.brev 4,7-10. — Mark.6,34-44.

Onsdag d. 5/1: Alm.ugedag. Johs.1.brev 4,11-18. — Mark.6,45-52.

Torsdag d. 6/1: Alm.ugedag. Johs.1.brev 4,19-5,4. — Luk.4,14-22a.

Freitag d. 7/1: Alm.ugedag. (el.Raymund af Penafort, præst). Johs.1.brev 5,5-13. — Luk.5, 12-16.

Lørdag d. 8/1: Alm.ugedag. Johs.1.brev 5,14-21. — Joh.3,22-30.

Søndag d. 9/1: Herrens dåb. Es. 42,1-4.6-7. — Salme 29,1a&2.3ac-4.3b&9b-10 (R.11b: Herren velsigne sit folk med fred.). — Ap.g.10, 34-38. — Luk.3,15-16.21-22. Gl.Cr.Sær.pr.

Mandag d. 10/1: Alm.uge-dag. Hebr.1,1-6. — Mark.1,14-20.

Tirsdag d. 11/1: Alm.uge-dag. Hebr.2,5-12. — Mark.1,21/28.

Onsdag d. 12/1: Alm.uge-dag. Hebr.2,14-18. — Mark.1,29-39.

Torsdag d. 13/1: Alm.uge-dag el. Hilarius, biskop af Poitiers, kirkelærer. Hebr.3,7-14. — Mark.1,40-45.

Freitag d. 14/1: Alm.ugedag. Hebr.1,4-5.11. Mark.2,1-12.

Lørdag d. 15/1: Alm.ugedag. Hebr.4,12-16. — Mark.2,13-17.

Søndag d. 16/1: 2.alm.søn-dag. Es.62,1-5. — Salme 96, 1-3.7-10. (R.3: Kundgør Herrens under alle folkeslag.). — 1.Kor.1,18-25. — Mark.1,14-20. Gl.Cr.Sær.pr.

folkeslag.). — 1.kor.12,4-11. — Joh.2,1-12.

Mandag d. 17/1: Antonius, abbed i Ægypten. Hebr.5,1-10. — Mark.2,18-22.

Tirsdag d. 18/1: Alm.uge-dag. Hebr.6,10-20. — Mark.2,23-28.

Bedeugen for de kristnes enhed begynder.

Onsdag d. 19/1: Knud, konge. Hebr.7,1-3.15-17. — Mark.3,1-6.

Torsdag d. 20/1: Alm.uge-dag. el.Fabian, pave og martyr el. Sebastian, martyr. Hebr.7,25-8,6. — Mark.3,7-12.

Freitag d. 21/1: Agnes, romersk martyr. Hebr.8,6-13. — Mark.3,13-19.

Lørdag d. 22/1: Alm.ugedag. el.Vincentius af Saragossa, diakon og martyr. Hebr.9,2-3.11-14. — Mark.3,20-21.

Søndag d. 23/1: 3.alm.søn-dag. Neh.8,1a.2-4a.5-6.8-10. — Salme 19, 8-10+15. (R.Joh.6,63b: Herre, dit ord er ånd og liv.). — 1.Kor.12, 12-30, el.kortlæsn.v.12-14.27. — Luk.1,1-4, 4,14-21. —

Mandag d. 24/1: Frans af Sales, biskop af Genf, ordensstifter, kirkelærer. Hebr.9,15.24-28. — Mark. 3,22-30.

Tirsdag d. 25/1: Pauli omvendelse. Ap.g.22,3-16 el.Ap.g.9,1-22. — Mark.16, 15-18. Ap.pr.

Onsdag d. 26/1: Timotheus og Titus, biskopper. Hebr.10,11-18. — Mark.4,1-20.

Torsdag d. 27/1: Alm.uge-dag. el. Angela Merici stif-ter af Ursulinerinde-ordenen. Hebr. 10,19-25. — Mark.4,21-25.

Freitag d. 28/1: Thomas af Aquin, præst og kirkelærer. Hebr.10,32-39. — Mark.4,26-34.

Lørdag d. 29/1: Alm.ugedag. Hebr.10,32-39. — Mark. 4,35-41.

Søndag d. 30/1: Sankt Ansgar, bispedømmets værne-helgen. Es.52,7-10. — Salme 96, 1-3.7-8a.10. (R.3: Kundgør Herrens under alle folkeslag.). — 1.Kor.1,18-25. — Mark.1,14-20. Gl.Cr.Sær.pr.

Mandag d. 31/1: Johannes Bosco, præst, ordensstifter. Hebr.11,32-40. — Mark.5,1-20.

Nyt fra Liturgi-kommissionen

Kirkebønnerne i ny prøve-oversættelse

Forslag til nadver-bønner for børn med musik, sang og akklamationer

I sin artikel i nr. 17 kommer Oluf Bohn ind på bestemmelser fra Rom, der mange steder kom bag på menighederne, som var ganske uforberedte. Det vil vi gerne i fremtiden prøve at råde bod på ved i dette blad at fortælle, hvad der nu er kommet og hvorfor.

Jeg skrev for nogen tid siden et indlæg til Kirkefondens Studiemappe ang. gudstjenestefornyelsen i den katolske kirke, og jo mere jeg arbejdede med dette stof, jo mere forfærdet blev jeg over, hvad man egentlig forventede, at menigheden skulle modtage af nye ting, som selv præsterne kunne have vanskeligt ved at forstå.

Lad os bare tænke på, hvor svært det må have været for præsterne, at de nu hele tiden har menighedsens øjne rettet mod sig, fra det øjeblik de kommer ind i kirken og i ærbødighed kysser altret. Enhver grimasse opfangedes af alle.

Nye kirkebønner
Hvad er det, der kommer? Først nye kirkebønner. Disse kommer som prøveoversættelser fra 1. søndag i advent. En gruppe

under ledelse af pastor Huber Messerschmidt har udarbejdet disse, som skulle stå det latinske forlæg nærmere end de forskellige oversættelser, der på privat initiativ har været udarbejdet til afhjælpning af behovet for danske tekster.

Da man med hensyn til sådanne oversættelser, hvis det er muligt, skal prøve disse i menighederne, er de nu sendt ud til alle sogne. Samtidig har liturgikommissionen med biskoppens billigelse udpeget nogle præster (sammen med nogle få lægfolk) til at gennemgå disse tekster. Når dette arbejde er gjort, skulle den endelige tekst kunne forelægges for biskoppen og for Rom, så vi får nogle kirkebønner, som ikke alene kan bruges ved alteret, men også i den forventede nye messebog.

Børnenadverbønner
Det næste, der kommer er børnenadverbønner. Der kommer 3. Grundteksten er fra Rom. Efter den første oversættelse, bad liturgikommissionen nogle pædagoger se på teksten, for at de kunne gøre den egnet til børn. Vi tvivler meget på, at alle vil være

tilfredse. Imidlertid fremgår det af et Direktorium og forordet, der følger med, at man ved musik, sang og akklamationer skal prøve på at gøre disse nadverbønner mere levende for børn og unge. Derfor er både komponister og nogle ungdomsledere og børnepædagoger blevet bedt om at komme med forslag.

Dette var, hvad man kan vente til advent. Det var meningen, at ritualerne for en nadvertjener og gudstjenesteleders arbejde, samt indsættelsesritualerne for disse, skulle have været med, men det er svært at arbejde med mange ting på en gang, og selv om Pastoralseminariet under ledelse af pastor Lars Messerschmidt har arbejdet meget med dette, så er det ikke trykklart endnu.

Vi kommer tilbage til dette, når vi ved, hvornår udsendelsen sker. Imidlertid kan vi sige, at de vedtægter, der i 1972 blev udsendt vedrørende udnævnelse ved biskoppen efter indstilling fra menighedsråd og derefter indsættelse i kirken, gælder stadig.

Lily Fausbøll.

Minde-ord om general Emil Wissum

Det var en kirke-begivenhed, da generalmajor Emil Wissum blev begravet fra St. Ansgars Kirke den 19. november. Domkirken var fyldt med mennesker og blomster. Kirken, hæren, slægt og venner var repræsenteret i stort tal.

Men det var langt mere end en officiel honnør for den afdøde. Talrige mennesker var mødt op, hver med sin personlige sorg over det tab, de havde lidt.

Emil Wissum var en utrættelig og kærlig tjener af sit land og af kirken, sagde pastor Knud Ballin i sin mindetale. Mange kan hertil føje de personlige tjenester, der skjulte omsorg, han har vist netop dem.

Dagbladene har nævnet hans militære løbebane og

tillidsposter. Kirken bør nævne, at han var chef for katolske spejdere i Hertug Knuds Division 1919-27, formand for den danske komité for tilsyn med franske krigergrave fra 1956, medlem af St. Ansgar Kirkes forvaltningsråd 1947-70 og den første formand for dens menighedsråd 1970-72.

I sine efterladte papirer havde Emil Wissum gjort den gamle Simeons lov-sang til sin: »Herre, nu lade du din tjener gå bort i fred, thi mine øjne har skuet din frelse...«

Som en, der lærte general Wissum at kende, også i hans skjulte tjeneste, føler man trang til at svare med Gamle Testamentes lovsang om fædrene: Han hørte til de fromme mænd,

hvis retfærdige gerninger ikke går i glemme. Hans legeme blev stedet til hvile i fred, og hans pris forkyndes i menigheden (Sirak kap. 44.).

Elsebet Kieler.

Et af Detroit's problemer er den fælles mangel på sorte præster.

Gudstjeneste-hjælpere i USA

National catholic Reporter beretter i et af sine sidste numre om præstemanglen i ærkebispedømmet Detroit, hvor den ganske særlige vanskelighed er den, at der til over 30.000 sorte katolikker kun findes en sort præst.

Ærkebiskoppen af Detroit, kardinal John Dearden skriver i den anledning i en for nyligt udsendt meddelelse: »Den dag, da vi har et rimeligt antal af sorte præster, er ikke så nær, som vi kunne ønske, men vore sorte menigheder har her og nu brug for

mennesker af et vist format og fra deres egen kultur — mænd med en solid kristen baggrund, som de kan se op til, og som kan være deres ledere».

Med denne skrivelse har kardinal Dearden godkendt uddannelsen af mere end 120 gifte mænd til gudstjenestehjælpere. Der findes ganske vist i ærkebispedømmet enkelte sorte diakoner, men det permanente diakonat kræver en toårig akademisk uddannelse og et halvt års praktisk tjeneste, og en sådan uddannelse er for

krævende for de fleste medlemmer af det sorte mindretal. Da den afro-amerikanske kultur imidlertid også bør gøre sig gældende i den katolske kirke, er man gået i gang med uddannelsen til gudstjenestehjælpere, en uddannelse der gives i et kursus en gang om ugen i tre måneder. Når disse mænd har gennemført uddannelsen, assisterer de ved messen og de øvrige sakramenter iført grå dragter, så man tydeligt kan se, at de ikke er præster eller diakoner.

Præstemøde i USA fremhæver lægfolkets medansvar

I USA har delegerede fra de katolske præsters landsorganisation, samlet i Houston, drøftet »den tjenende kirke«. Kirkens tjeneste og præstens egen tjenende rolle i en tid hvor de præstelige funktioner i stadig større omfang overtages af andre. Ved tidligere møder var emnerne sjælesorg for homofile og anvendelse af fratrådte præster.

I slutdokumentet fra mødet hedder det om kir-

ken som tjenende af natur:

— Tjenesten (the ministry) som virkeliggør Jesu mission til verden, er kirkens aktivitet som den udføres af alle medlemmer på ethvert trin og under Helligåndens inspiration. Gennem kirken kalder Gud de enkelte til tjeneste i en fælles mission alt efter deres talenter.

— Alt for længe har kirken givet gejstligheden den primære rolle i tjenesten. Der bør gøres en indsats

for at blive en kirke som langt mere hviler på folkets fælles ansvar. Dette kræver videreudvikling af lederskabs-modeller i anerkendelse af det fælles ansvar for alle med karisme i kirken. Andre tjenesteformer bør ikke opfattes blot som andel i eller erstatning for den ordinerede tjeneste. Tjenesten er ikke til, fordi den er anerkendt af ordinerede tjenere. Det er fordi tjenesten eksisterer, at de bør ordineres.

Har De frimærker til Caritas?

Til dækning af vore administrationsomkostninger bruger vi bl.a. penge, vi får ind ved salg af brugte frimærker.

Det er for nylig sket, at vi efter et dødsfald fik en mindre frimærkesamling, da arvingerne ikke var interesseret.

Vi beder derfor om, at man i lignende situationer tænker på, at vi med glæde modtager sådanne samlinger. Vær venlig at sende frimærkerne til

Caritas Danmark
Griffenfeldsgade 44, DK-2200 København N.

På forhånd tak!

Glædelig jul!

Med tak for hjælp og støtte i 1976 ønsker vi alle vore venner og bekendte en glædelig jul. Måtte Guds kærlighed, som i julens mysterium stråler os imøde, være som et stort lys på vor vej fremover. Lad os sammen bede om et velsignet nytår for en verden i nød.

Liobasøstrene

Økumenisk Studiedag i Ordrup

lørdag den 22. januar 1977.

I januar måned beder de kristne for de kristnes enhed. Det vil vi også gøre i år, men i lighed med sidste år gøre det i forbindelse med en økumenisk studiedag.

Jægersborg, Ordrup, Skovshoved og Sct. Andreas kirker vil i fællesskab arrangere denne studiedag i Sct. Josefs Søstrenes Skole i Skovkroen fra kl. 11 til 17 over emnet: »Grænseoverskridelse«.

Der indledes med foredrag. Derefter indtages den medbragte mad. (Øl og sodavand købes. Te og kaffe serveres.) Emnet, som før frokosten blev belyst i foredragsform, bliver efter frokosten drøftet i grupper, hvor man vil se det under forskellige synsvinkler, lige fra forholdet mellem kirkesamfundene til moralske, sociale og kønsrollespørgsmål.

Vi vil få lejlighed til at nyde eksperimentalmusik ved komponisten Pelle Gudmundsen-Holmgreen, og samværet slutter med gudstjeneste i Ordrup Kirke.

Flere oplysninger vil følge i »katolsk orientering« januar nr. og på plakater og løbesedler.

Katolske Menighedsplejer

Bredgade 69 A, st., 1260 København K.

Kontoret har åbent ugens 5 første dage fra kl. 14-16. Telefon (01) 15 23 03. Postgiro 6 46 63 97.

Husk årets julegave

til de 8 - 12 årige!

Bogen »JESUS HAR MANGE ANSIGTER« er netop udkommet på Niels Steensens Forlag.

Pris: 19,55

Kan købes hos Kateketcentralen el. St. Ansvars Boghandel, Bredgade 67, 1260 København K.

DANEHOF KUNST

SLOTSGADE 17
5800 NYBORG

Mandag-Torsdag
kl. 10.00-17.30
Fredag-Lørdag-Søndag
kl. 10.00-20.00

Stort udvalg i malerier, keramik, fajance, kobbering, galleri og mange andre ting. Katolske kunstnere indenfor maleri, skulptur, musik m.v. efterlyses.

Monstrans til kirken på Øm

Kirken på Øm mangler en monstrans, og vi vil være Dem taknemmelig, hvis De har en monstrans i Deres præstegård eller kloster, som De kan undvære.

Vi beder Dem i så fald give meddelelse til undertegnede formand for Ømstyrelsen, Bøgebjergvej 11, 8600 Silkeborg, tlf. 06 836360.

På forhånd tak for Deres ulejlighed.

H. O. P. Pedersen.

Katolske Menighedsplejers JULEMARKED

den 28. november 1976 på Niels Steensens Gymnasium.

Amerikansk lotteri, hvor følgende numre blev udtrukket:

Serie A.E. grøn nr. 13 ostekurv
Serie A.H. brun nr. 193 klokkestreng
Serie B.B. brun nr. 48 skål med fyld
Serie B.D. blå nr. 75 husholdningskurv
Serie E.F. blå nr. 109 slumretæppe
Serie G.A. sort nr. 3 dug broderet
Serie G.B. brun nr. 154 et hvidt tæppe
Serie G.H. brun nr. 119 vinkurv med rødvin
Serie H.A. rød nr. 142 snaps el. whisky i kurv
Serie L.K. rød nr. 80 skål m. fyld.

Gevinsterne kan afhentes efter aftale på tlf. 146936 helst mellem 10 og 12.

Med ønsket om en glædelig jul siger vi tak til alle, som har hjulpet os til et festligt Julemarked.

På K.M.s vegne
Bente Nygaard Hansen

Kamp i Tjekkoslavakiet om religionsundervisningen

Bratislava (KIPA) — I en del større byer i Slovakiet er det lykkedes myndighederne helt at stoppe religionsundervisningen af katolske børn, i andre dele af landet er den kraftigt reduceret.

Ifølge tjekkoslavisk lov har borgerne ret til at lade deres skolepligtige børn deltage i det valgfrie fag, religion i 2.-7. klasse. I 1968, hvor der ikke blev lagt hindringer i vejen herfor deltog 78 pct. af børnene i den slovakiske katolske befolkning i religionsundervisningen.

Ved dette skoleårs begyndelse blev der sat kraf-

tigt ind fra myndighedernes side for at standse denne frivillige deltagelse i religionsundervisning.

Lærerne måtte fraråde undervisning

Lærerne fik under trussel om øjeblikkelig afskedigelse pålagt at besøge alle deres elevers hjem og »fraråde« forældrene at melde deres børn til religionsundervisningen. Lærernes tidsskrift »Ucitelske noviny« omtaler i en artikel »den glædelige ændring, der har fundet sted i undervisningen i verdensanskuelse, der især viser sig i den aftagende tendens til

at melde børnene til religionsundervisning«.

Yderligere flytter man religionstimerne til sene eftermiddagstimer, hvor det er svært for børnene igen at komme i skole, og undertiden flyttes undervisningen til en naboby og blander børn fra forskellige klassetrin sammen. Trods alt, er der dog egne, hvor forældrene har holdt fast ved deres ret. I Velke Kostolany f.eks., hvor indmeldelsen skulle finde sted i arbejdstiden, mødte forældrene op hos direktøren i deres arbejdstøj og holdt fast ved deres rettigheder.

Økumenisk komite i Paraguay

Skal organisere universel næstekærlighed

Asuncion (KIPA) — I Paraguay har de forskellige kirker i fællesskab startet en komité for at afhjælpe den meget store nød, mange af landets indbyggere befinder sig i.

Sekretæren for Paraguays bispekonference, mgr. Gauto, har i ugebladet »El Radicale« beskrevet komiteens formål såle-

des: »Den skal tilbyde sin hjælp til de mange, der for øjeblikket befinder sig i en uhyre vanskelig situation. Det drejer sig både om mennesker, der er berøvet deres frihed, og om deres pårørende, der nu pludseligt står uden nogen form for hjælp. Komiteen vil også hjælpe de landarbejdere, der mod deres vilje er

fordrevet fra deres hjem-egn.

Komiteen er et ægte økumenisk foretagende, hvor de forskellige konfessioner ønsker, hedder det videre i bispekonferencens erklæring, »at aflægge et fælles vidnesbyrd om en organiseret, effektiv og universal næstekærlighed«.

Lån kristne bøger

Kristne bogforlag og her imellem også Katolsk Forlag arrangerer for tiden en velbesøgt bogudstilling på bibliotekerne landet over. Kom selv og se.

13. dec. - 8. januar er udstillingen i Nørre Djurs ho-

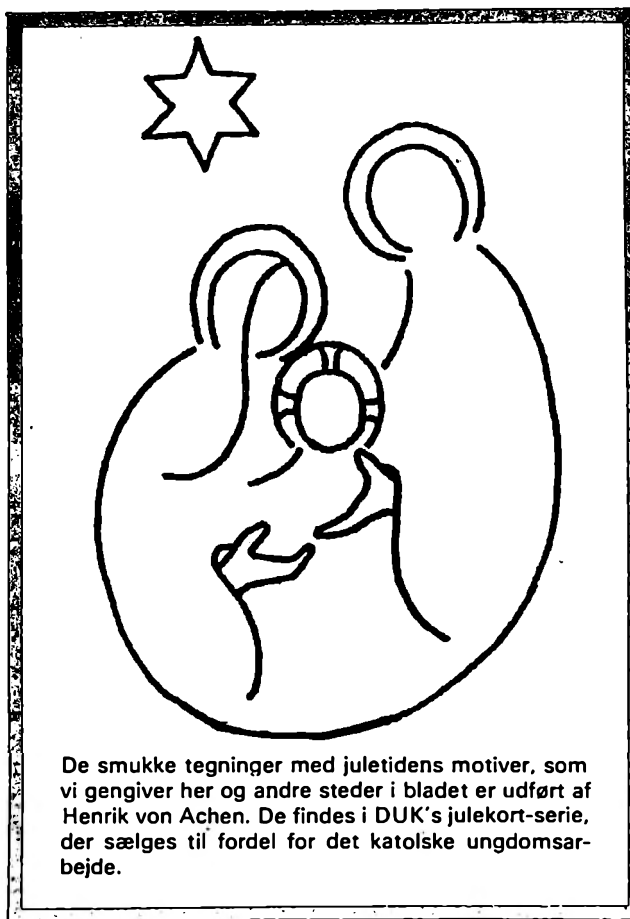
vedbibliotek i Ørum og på Glostrup bibliotek ved København. 17. - 29. januar kan den ses på centralbiblioteket i Herning og på Vanløse bibliotek i København. Om den videre turne: se næste nummer.

Kristne fagforbund afvises i Spanien

Madrid (KIPA) — Spaniens katolske aktionsblad »ecclesia« har udtalt sig imod dannelsen af et kristent fagforbund.

Også den katolske aktions broderskab (HOAC), der siden 1964 har samarbejdet med 6 andre grupper og partier i den kommunistisk ledede »arbejderkommission«, har gjort det klart, at den er imod

konfessionelle fagforeninger. Alle arbejdere må stå sammen, og de konfessionelle fagforeninger hører fortiden til — efter »ecclesias« mening, for et kristent fagforbund ville alligevel ikke på nogen måde kunne repræsentere kirken eller de kristne. Også de spanske biskopper har for nyligt afvist enhver tanke derom.

De smukke tegninger med juletidens motiver, som vi gengiver her og andre steder i bladet er udført af Henrik von Achen. De findes i DUK's julekort-serie, der sælges til fordel for det katolske ungdomsarbejde.

Luthersk kommentar til Lefebvre-sagen

Hannover (KNA) — Det protestantiske tidsskrift »Lutherische Monatshefte«, som udgives i Hannover, bragte i sit oktober-nummer en kommentar af Rüdiger Bieber til ærkebiskop Lefebvres gentagne påstand om den katolske kirkes »protestantisering«. Ikke ringeste idé om protestantisme

Den traditionalistiske ærkebiskop Lefebvre har åbenbart ikke den ringeste idé om, hvad protestantismen er, siger Bieber.

Lefebvre demonstrerer sin uvidenhed ved at betegne protestantismen som »en fornægtelse af det overnaturlige, af arvesynden, retfærdiggørelsen ved Guds nåde, menneskeverdets sande bevægelse, korsets offer, kirken, præstedømmet.«

Indtil videre har evangeliske kristne holdt sig diskret tilbage med kommentarer til Lefebvres anti-protestantiske udbrud, fortsætter R. Bieber, men hvis de såkaldte traditionalister bliver ved med at trutte i dette anti-protestantiske horn, må det ikke forbavse nogen, hvis der en skøn dag også fra protestantisk side igen skulle lyde usaglige anti-katolske følelsesudbrud.

R. Bieber mener dog, at indtil videre har økumenen ikke lidt under Lefebvres angreb, fordi ingen protestant betragter ham som talerør for katolicismen. Lefebvres traditionalisme har lige så lidt med katolicisme at gøre som det, han kalder protestantisme, har med protestantisme at gøre.

Første synode i USA

Mange radikale forslag — men biskopperne tøver

Detroit (NC) — I to år har amerikanske katolikker arbejdet ihærdigt med forberedelse til den første nationale synode, der nogen sinde har været afholdt i USA.

Synodens opgave var at udarbejde en 5-års plan for kirkens indsats for social retfærdighed. 1300 delegerede — biskopper,

præster, ordensfolk og lægfolk — deltog på lige fod: 1 person, 1 stemme.

Der fremsattes ved mødets afslutning mange resolutioner, hvori der tages stilling til aktuelle spørgsmål i kirken og i samfundet.

I maj 1977 vil USA's nationale bispekonference beskæftige sig med disse

resolutioner, men præsidenten for bispekonferencen, ærkebiskop Joseph Bernardin af Cincinnati har allerede udtalt, at bispekonferencen vil være meget forsigtig i sin bedømmelse af disse resolutioner, for dels synes det, som om synoden har taget alt for mange ting op til debat, så der ikke blev lejlighed til virkeligt at undersøge problemerne til bunds, dels synes det, som om særlige interessegrupper spillede en uforholdsmæssig stor rolle på synoden, således at mange af resolutionerne ikke var repræsentative for USA's 45 millioner katolikkers indstilling.

Hvad der blev foreslået

Resolutionerne anbefalede bl.a. kvinders adgang til præsteembedet og afskaffelse af det påbudte cølibat for verdenspræster, atomvåben blev fordømt, og der krævedes forbud mod salg af amerikanske våben til udlandet, det anbefalede, at kirken skulle støtte regeringens politik imod raceadskillelse i skolerne, og alle gik ind for kamp mod aborter.

Læs mere om kirken i USA på side 15.

I anledning af 750-året for Den hellige Frans af Assisi (det fortsætter iverigt ind i 1977) har fransiskanerne i Münster ladet fremstille T-shirts, som den smilende pige herover viser. Den påtrykte tekst om at leve jævnt og simpelt som Frans er måske en passende påmindelse i den danske juletid.

Paven hilser på medlemmer af enhedssekretariatet. Fra venstre: kardinal Willebrands fra Utrecht, vor egen biskop Martensen, biskop Scheele fra Paderborn og dr. Becker fra Leipzig.

Indtryk fra sidste møde om de kristne kirkers enhed

Sekretariatet for de kristnes enhed er så at sige generalstaben for den katolske kirkes økumeniske bestræbelse. Biskop Martensen er medlem af sekretariatet og har til »katolsk orientering« givet følgende oversigt over den økumeniske situation efter et netop afholdt årsmøde i Rom.

Der er særdeles livlig kontakt med de ortodokse kirker, som for tiden forbereder en verdensomfat-

tende synode. Der foregår også et både praktisk og teologisk samarbejde med nogle af de østlige kirker, som siden konciliet i Kalcedon i 451 har været ret så isoleret fra Romerkirken.

Samtalerne med den anglikanske kirke drejer sig om »autoritet i kirken«. Et nyt officielt dokument herom ventes snart udsendt. Forbindelsen med metodisterne er kun få år gammel, men har vist dyb

overensstemmelse med katolsk livssyn og tro på mange punkter.

Med det lutherske verdensforbund diskuteres messe, nadver og embede. Et møde om dette skal afholdes i januar på magleås i Danmark. Også med pinsekirkerne er der opstået en betydningsfuld dialog. En tidligere ret negativ holdning parterne imellem er så småt ved at vige.

HJJ.

**katolsk
orientering**

Redaktion, ekspedition og annonceafdeling:
Bredgade 69 A, DK-1260 København K.
Telf. 01) 11 60 80.
Giro: 5 00 14 71 Ansgarstiftelsen, Katolsk orientering
og informationsafdeling.

I redaktionen:
Ansvarsh. red.: Willem Wuyts,
Fjellegade 2, DK-7100 Vejle,
Hans Jørgen Johansen, Ruth Plum, Vivi Soldahl.
Redaktionssekretær: Knud Kluge.

Tilsendes vederlagsfrit samtlige katolske husstande
i Danmark i 20 numre jævnt fordelt over året,
som regel 2. og 4. onsdag i måneden.
Abonnementspris i øvrigt 100 kroner årligt.
Tryk: NY DAG, DK-4900 Nakskov.